

ته فسیری قورئانی به رزو به پیز

به رگی بیست و پینجه م
سوره ته کانی
(فصلت) و (الشوری) و (الزخرف)

<p>Alibapir</p> <p>رله باندی مکتبای مائوسا علی بابیر</p> <p>archive.org/details/@alibapir</p> <p>Alibapir</p> <p>QR Code</p>	<p>به رزو کومه لایحه مکتبای Alibapir network de social media نن مکتب من بواج اوسل انجمنای</p> <p>www.alibapir.net</p> <p>English - عربي - گۆز</p> <p>رله باندی مکتبای مائوسا علی بابیر</p>	<p>Alibapir</p> <p>عمل بابیر/Alibapir</p> <p>عمل بابیر/Alibapir</p> <p>مکتبای رله باندی مکتبای مائوسا علی بابیر</p> <p>QR Code</p>
--	--	--

علی بابیر

تہ فیسری سووڑہ تہ کانی

فَصِيلَتِ الشَّيْخِي وَالْزُخْرَفِي

ته فیسیری سووږه ته کانی

فَصَلَّتْ وَ الشُّوْرِي وَ الزُّخْرَفِي

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ هـ - ۲۰۲۱ ز

۹۰۲ لاپه

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهرئوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پێدراوه

تہ فیسیری سوورہ تہ گانی

فَصِيلَتٌ وَ الشُّورَى

الزُّخْرَفِ

نووسینی: عہلی باپیر

پێشهکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوێنەرە بەڕیزو خوێستەرەکان!

هیچ گومانێ تێدانییە - بۆ مەزھەبێ بڕوایار - کە ئەو تەمەنەیی لە خەزەمت دوایی کتیبی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبڕی، جا بە هەر شیوەیەک لە شیوەکانی لە خەزمەتدابووندا بێ؛ خوێندنەو، تێفکرین و رێمان، فێرکردن، کارپێکردن ... هتد، بە باشتترین جێگرتن جێگا دەگرێ و، خواوەنەکەیی لە دنیاو دواڕۆژدا لێی بەهەرەمەندە.

(۱) ئەو پێی دەگوترێ: (خطبة الحاجة) کە پێغەمبەر ﷺ هاوێڵانی بەڕیزی فێردەکرد، پێش هەر قسەیهکی گەڕنگ، بێڵین، وەک وتاری جومعه و داخوای بیکردن (خطبة) و... هتد، ئەم وتارە، هەرکام لە: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانەو (مسلم) یش بەشیکی هیناوە.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پرزو پیز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جیکردن و کارپیکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته‌ دلمه‌وه، که ناوی خوای لیبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بواریو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لئ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خسێ که بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه‌ (مبین)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رمووێه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واته: هه‌روه‌ها زیکرمان بۆ لای تو ناردۆته‌ خوار، تاكو ئه‌وه‌ی بۆ خه‌لكی
نی‌راوه‌ته‌ خوار، بۆیان پروون بکه‌یه‌وه، وه به‌لكو خو‌شیان بیربکه‌نه‌وه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه‌تی خوای به‌خشهر ﷻ - شایسته‌یی ئه‌وه‌م هه‌بێ
ته‌فسیرو لیکدانه‌یه‌کی وا بۆ قورئان پێشکەش به‌ مسو‌لمانانی کوردستان بکه‌م،
که له قورئان بوه‌شیتته‌وه، مایه‌ی به‌هره‌و سوودی خو‌ینه‌ران بێ، به‌تایبه‌تیش
که زیاتر له سی (۳۰) سا‌له له‌گه‌ڵ قورئانی به‌رزو مه‌زن و ته‌فسیره‌کانی و کتییه‌کانی
سوننه‌تدا خه‌ریکم و، ده‌یان کتیب و به‌ره‌می جو‌راوجۆرم له زۆربه‌ی بواره‌کانی
زانسته‌کانی شه‌ریعه‌تدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشه‌ که ئه‌و بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه‌م له‌لایه‌ن ئه‌مریکاوه
- له (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - ده‌رفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگ بوو، بۆ زیاتر
پیدا قوولبوونه‌وه‌ی کتییی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په‌یدا‌بوونی تیگه‌یشتنی
تایبه‌ت له‌باره‌ی زۆریک له ئایه‌ته‌کانی یه‌وه، ئه‌م راستییه‌ش له مه‌وسووعه‌ی:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره‌وشاوه‌ته‌وه^(۱)، به‌لام
هه‌لبه‌ته نالیم و هه‌چکە‌سیش بۆی نیه‌ بلێ: که ئه‌م ته‌فسیره‌ی من تیروته‌واوه،
چونکه وێ‌پرای سنوورداربوونی تواناو پرستم، له به‌رانبه‌ر کتییی له‌ هه‌موو
پروویکه‌وه په‌ها (مطلق) و بی‌سنوور (لا محدود)ی خوا‌دا، نه‌شمو‌یسته‌ که زۆر
به‌ملاولادا بچم و بچمه‌ نێو هه‌ندیک ورده‌کارییه‌وه، که یان من تێیدا پسپۆرو

(۱) ئه‌و مه‌وسووعه‌یه که ئیستا چاپ کراوه‌، که‌وتۆته به‌رده‌ستی خو‌ینه‌ران و، سه‌رجه‌م
هه‌شت به‌رگ و ده‌وری سێ هه‌زارو پینج سه‌د (۳۵۰۰) لاپه‌ره‌یه‌و، هه‌ولمداوه به‌گشتی
تێیدا باسی سه‌رجه‌م لایه‌نه‌کانی ئیسلام بکه‌م و، تا‌که سه‌رچاوه‌شم قورئان بووه، وێ‌پرای
ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئه‌و مه‌وسووعه‌یه له چاپی دووهمی دا، کراوه به‌ دوا‌زده (۱۲) کتییی سه‌ریه‌خۆ،
به مه‌به‌ستی ئاسانه‌تر سوود لێ‌ بینرانی .

ئىنجا ھەر لىرەشەۋە بە پىيىستى دەزانم پېر بە دىل سوپاسى ئەۋ برا گەنجە پوۋوچ سوۋوڭ و گورچ و گوۋل و دىلسۆۋە بىكەم (ھەزى نە کرد ناۋى بېيىنم)، كە ھەلسا بە نوۋوسىنەۋەۋە ھىنەنە سەر كاغەزو، پاشان تاپىكردن و دۋاى پىداچۈنەۋەۋە ھەلە گىرىي، سەر جەم ئەم زنجىرە دەرسە، كە لە ئەسلدا لە شىۋەي وتار (محاضرة) دا پىشكەش كراۋن، ھەروەھا ھەلسا بە (تخرىج) ى سەر جەم دەقەكانى سۈننەت، لە سەرچاۋە متمانە پىكراۋە كانەۋەۋە، زەحمەت و ماندوۋبوۋنىكى زۆرى بە سەر جەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەۋە كىشاۋە، خوا بە باشتىر شىۋە پاداشتى بداتەۋەۋە، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەر بەرزىي^(۱)، لە خۋاى بەرزو بىھاۋتاش داۋاكارم ئەۋ جوۋرە گەنج و لاۋانە لە كوۋان و كچان، لە نىۋو گەلەكەماندا، زۆر بىكات .

شایانی باسیشه که ئیمه لهم تهفسیرهماندا، باسی بهش (جزء)هکانی قورئان و دابهشکردنهکانی دیکهی وهك: - (حزب) - ناکهین، چونکه هر سوورهتیک بۆخوی شتیکی سهربهخویهو، سهرجهم ئایهتهکانی وهك ئالقهکانی زنجیریک پیکهوه پهیوهستن و، ئاشکراشه که دابهشکرانی سهرجهم قورئان بۆ سی (۳۰) بهش (جزء) و شهست (۶۰) (حزب)، شتیکه لهلایهن زانایانهوه کراوه، بۆ ئاسانکاری خویندنی قورئان، دیاره ئیمه له دابهشکردنی بهرگهکانی ئهم تهفسیرهشدا، دیسان حیساب بۆ بهشهکان (أجزاء)ی ناکهین و، به گویرهی سوورهتهکان، بهرگهکانی دیاریی دهکهین.

(۱) ئەو برا دىلۆزە ئىستاش پاش تەواوکردنى زۆربەى قورئان، لىپراوانە بەردەوامە و عەزمىشى جەزم کردو، كە ئەگەر تەمەنان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قسه شم نهو هیه که:

ئهم ته فسیره - وهك پیشتر گوتمان - له ئه سلدا به شیوهی دهرس و وتار
پیشکش کراوه، به لام دواتر خۆم دوو جار به وردی پێدا چوومه وهو، به پێی
پێویست دهستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرسیکیش به ناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دهستی پیکردوه، به لام ئیمه له سهره تای دهرسه کانه وه، ئه وانه مان
لابردوه، بۆ زۆر دوو باره نه بوونه وهو، ئهو (خطبة الحاجة) یه ی له سهره تای ئهم
پیشه که یه وه هاتوه، له جیاتی سهره تای سهرجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولیر

شایانی باسیشه جاری وا هه یه بیرۆکه و یتگه یشتنیکێ تایبه تی خۆم، ده رباره ی کۆمه له ئایه تیک یان ئایه تیک یان رسته و برگه یه کی ئایه تیک، بۆ دروست ده بێ، وه ک یتگه یشتن و بۆچوونی خۆم ده ینووسم، که چی ره نگه له ته فسیره کانی

دېكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبىئ، ئەۋىش بەھۆي ئەۋەۋەيە كە من
ئەۋ تەفسىرەم نەكەۋتۆتە بەر دىدە، يان دىتوۋمەۋ لەيادىم نەماۋە.

پېښه کی ټهم بهرگه

الحمد لله وحده والصلاة والسلام والبركات على من النبي بعده، محمد وآله
الملتزمين بهديه: صحباً وأزواجاً وقرابة وذرية والتابعين بإحسان.

خوښه بهر پېژ و خوښه ويسته کانم !

سوپاس و ستایشی شایسته بو خوی کار به جی میهره بان، ټهم بهرگی بیست و
پېنجه مه له تهفسیری قورټانی بهرز و به پېزو، له م بهرگه دا سئ سوره ته له هوت
سوره ته حامیمه کان تهفسیرکراون:

۱- فصلت

۲- الشوری

۳- الزخرف

شیاوی گوتنیشه که ټهم بهرگه ش له سر هه مان میتودی بهرگه کانی پېشوویه تی
و، به هوت قوناغ هه ولمانداوه تیشکیک بخهینه سهر چه مک و واتای ټایه ته کانی
هه رگام لهو سئ سوره ته موباره که ی قورټانی مه زن، ټنجا وپرای تهفسیرکردنی
سه رجه م ټایه ته کانی ټهو سئ سوره ته له هه ر کایکیشیاندا چهند کورته باسیکمان
کردوون، به م شیویه ی خواره وه:

یه که م : فصلت

- ۱- پیناسه ی قورټان به نو سیفه تی سهره کی.
- ۲- کورته باسیک له باره ی درووست بوونی گهردوونه وه.
- ۳- کورته باسیک له باره ی شایه دی له سهردانی مروقه وه له قیامت دا.
- ۴- کورته باسیک له باره ی هاوه ټیتی فریشتان بو پرواداران و، شه ټانه کان بو پېروایانه وه.
- ۵- کورته باسیک له باره ی خه سلته بڼه په ټیه کانی بانگه وازکارانه وه.

۶- کورته باسیک له باره ی ده رکه وتنی به رده وامی نیشانه کانی خواوه له ئاسویه کان و له خودی مرو قانی شدا.

دووهم: الشوری

- ۱- کورته باسیک: چوار سه رنج له باره ی خوا و په یوه ندیی له گهل دروستکراوه کانی دا.
- ۲- کورته باسیک له باره ی به پاکگرتنی خواوه، له ویکچوونی به دروستکراوه کان.
- ۳- کورته باسیک له باره ی بژیودانی خواو زور و که مکردنیه وه.
- ۴- کورته باسیک له باره ی مانای (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) وه.
- ۵- پوونکردنه وه یه ک له سهر: هه بوونی پیرو (دابة) له ئاسمان دا.
- ۶- کورته باسیک له باره ی پاویژه وه.
- ۷- کورته باسیک له باره ی فه رمایشتکردنی خواوه.
- ۸- کورته باسیک له باره ی فه رمایشتی خوا: (مَا كُنْتُ تَذَرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ).

سییه م: الزخرف

- ۱- کورته باسیک له باره ی عهره بیی بوونی قورئانه وه.
 - ۲- کورته باسیک له باره ی ناره وایی شوینکه وتنی کویرانه ی پیشینانه وه.
 - ۳- شەش کورته سه رنج له باره ی دنیاو دواړوژه وه.
 - ۴- هه ندیک ورده کاریی مانای (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا..).
 - ۵- نازو نیعمه ته کانی به هه شت و سه رنجیک له سهر قسه یه کی پازی.
- هیواداریشم ئهم به رگه ش کاتی پیویستی له گهل به سه ربیری له لایه ن خوینهرانی شهیدا و عه ووداللی قوول و راست و دروست یتگه یشتنی قورئانی به رز و به پیژه وه.

تەفسیری سوورەتی

فَصْلٌ

دەستپێک

بەرێزان!

خوا ﷻ پشٹیوان بۆ ئەمڕۆ که (۱۸ / ربيع الثاني / سالی ۱۴۴۱) کۆچییه، به‌رانبەر (۲۰۱۹ / ۱۲ / ۱۵) ی زایینی، دەست ده‌که‌ین به‌ تەفسیری سوورەتی (فصلت)، یان سوورەتی (حم) ی (فصلت).

پێناسەی سوورەتی (فصلت) و بابەتەکانی

یه‌که‌م: ناوی:

ئەم سوورەتە چەند ناویکی بۆ به‌کارهاتوون:

۱- حمُ السَّجْدَةِ

۲- سورة السَّجْدَةِ

۳- سورة فصلت

۴- سورة المصّٰبِح

۵- سورة الأقوٰت

۶- سجدة المؤمن.

هه‌موو ئەو ناوانە ی بۆ به‌کارهاتوون، به‌لام ئەو ناوە ی زیاتر پێی ناسراوه، بریتیه‌ له: (سُورَةُ فَصِّلَتْ)، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم وشه‌یه‌ یه‌که‌م وشه‌یه‌ له سوورەتە که‌دا.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

ئەم سوورەتە بە یەكده‌نگی هەموو زانیان سوورەتییکی مەككەییەو، هیچ زانیەك، هیچ ئایەتییکی لێ هەڵنەواردو، بۆ: ئەو ئایەتە، یان ئەو چەند ئایەتە مەدینەیین.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابه‌زیندا:

لە ریزبەندیی سوورەتەکانی موصحفدا، ئەم سوورەتە ژمارە (٤١)ه، واتە: لە پێش ئەم سوورەتەدا کە لە سوورەتی فاتیحەو پێ دادۆ، چل سوورەتی دیکە هەن و، ئەمەیان (٤١)هەمین سوورەتەو، لە ریزبەندیی دابه‌زیندا ئەم سوورەتە ژمارە (٦١)ه، لە دوای سوورەتی (غافر) و، پێش سوورەتی (الزخرف) هاتۆتە خوار.

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

زانیان لەو بابەتەدا یەكده‌نگ نین، هەندێکیان ژمارە ئایەتەکانی سوورەتی (فصلت)یان بە (٥٢) ئایەتە داناو، هەندێکیان بە (٥٣) ئایەت، هەندێکی دیکەشیان گوتوویانە: (٥٤) ئایەتە، زانیانی مەككەو مەدینە بە (٥٢)یان داناو، زانیانی شام و بەصرە بە (٥٣)یان داناو، بەلام زانیانی کووفە بە (٥٤) ئایەتیان داناو، زۆربە ئێو موصحفانە ی کە لەبەر دەستی ئێمەدا هەن، ژمارە (٥٤)یان تەبەننی کردو. پێشتریش گوتوویمانە: جیاوازیی لە ژمارە ئایەتەکانی سوورەتیکدا دەگەرێتەو بۆ درێژی و کورتیی پسته‌کان، هەندێک لە زانیان پسته‌یه‌کیان کردۆتە دوو ئایەت، بەلام هەندێکی دیکەیان هەمان پسته‌یان کردۆتە یەك ئایەت.

پېنجەم: نېوەرۆكى:

ئەم سوورەتە ھەمان نېوەرۆكى سوورەتە مەككەيەكانى ھەيە، بەلام پانتايەكى زۆرى ئەم سوورەتە بۆ باسى قورئان تەرخانكراو، لە پېنج شوئاندا باسى قورئان كراو، بە ھەر سىك ناوى (كتاب) و (قرآن) و (ذكر) ھاتو، سى جار ناوى (قرآن) ھاتو، دوو جار ناوى (كتاب) ھاتو، جارئيكيش ناوى (ذكر) ھاتو.

لە دواى باسى قورئان، پانتايەكى زۆرى ئەم سوورەتە، بۆ باسى پۆژى دواى تەرخانكراو، سزاي خوا لە پۆژى دواى دا و، پاداشتى خوا لە پۆژى دواى دا، سزاي خوا بۆ تاوانباران و لادەران، پاداشتى خوا بۆ پرواداران و چاكەكاران.

دواى ئەوھش پانتايەكى باش بۆ خستە پرووى نیشانەكانى خوا (آيات اللہ) تەرخانكراو، ئاماژەيەكيش بە بەسەرھاتى ھەردوو گەلى عاد و سەموود كراو، ھەلبەتە ھەر بە كورتىي ئاماژەيان پېكراو، لە سياقى باسکردنى ملھورپى و عینادىي كافرەكانى سەردەمى پېغەمبەردا ﷺ، باسى عینادىي و ملھورپى بېپروايانى گەلى عاد و سەمووديش كراو، كە سەرەنجام چىيان لېھاتو؟ كەواتە: ئېوھش پەند وەرېگرن، با بە مەرەدى ئەوان نەچن!

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:

ئەم سوورەتە موبارەكە كۆمەلەك تايەتمەندىي ھەن، ئېمە لېرەدا ھەوت تايەتمەندىي دەخەينەرۆو:

۱- لەم سوورەتەدا لە ئايەتەكانى: (۹ - ۱۲)دا، باسى درېژەي دروستكرانى ئاسمان و زەوى كراو، لېرەدا چوار ئايەت بۆ ئەو باسە تەرخانكراون، لە ھېچ شوئىكى دىكەي قورئاندا ئاوا باس نەكراو، كە خوا ﷻ چۆن زەوى بە دوو قۇناغ ھىناوھەتە دى، دوايش

به دوو قوئاغ پیکهاته کانی زهوی و، ههم چیاپه کانی تیدا داکوتاون و، ههم بژیوه کانی تیدا داناون، دواتریش به دوو قوئاغ خوا ﷺ، ئاسمان (واته: گهر دوون) ی دروست کردوه، پیش ئه وهی به شیوهی جهوت ئاسمانان بیانیهیته دی و، ئاسمانی نیزیک ئیمه به چرایان پرازیتهوه (که مه به ست پیی ئه ستیره کان و که هکه شانه کانن)، پیش ئه وه ئاسمان له شیوهی دووکه لیکدا بووه، یان له شیوهی گازیکدا بووه.

ئه و ورده کارییه به و شیوازه له قورئاندا، تهنها له م چوار ئایه تهی سووپه تی (فصلت) دا به م شیوازه خراوه ته روو.

۲- له م سووپه ته دا ئه و بپروایانهی دوو چاری دۆزه ده بن، داوا له خوا ﷺ ده که ن: ئه و دووانه ی له جندو مروؤف که گومرایان کردوون، پیشانیان بدات، تا کو بیانخه نه ژیر پیان! ئه م ته عبیره تهنها لیته دا له ئایه تی (۲۹) دا هاتوه.

۳- باسی دابه زینی فریشتان بو سهر پرواداران ی پاره ستاوو دامه زراوو ئیلهام بو کردنیان، ئه ویش ته نیا له م سووپه ته دا به و شیویه هاتوه، له ئایه ته کانی: (۳۰ - ۳۲) دا، ئه م راستیه خراوه ته روو، مه به ستمان به م شیویه، ئه گه رنا له زور شوینی قورئاندا باسی هاوده می و هاو پازی فریشته کان بو پرواداران کراوه.

۴- باسی ئه وه که بانگه وازکار بو لای خوا ﷺ، قسه که ی باشتین قسه یه، ئه ویش ته نیا له م سووپه ته، له ئایه تی ژماره (۳۳) دا، ئه و ته عبیره هاتوه.

۵- باسی ئه وه که قورئان له هیچ لایه که وه هه له و نا هه قیی تیدانیه، ناریکی و لاچوون و لادان رووی تیناکات، ئه وه ش له ئایه ته کانی: (۴۱ - ۴۲) دا هاتوه.

۶- باسی ئه وه که ئه گه ر قورئان به عه جه می بووایه، واته: به غه یری زمانی عه ره بیی بووایه، بپروایه کانی سه رده می پیغه مبه ر ﷺ په خنه یان لیده گرت، که چو ن پیغه مبه ر ﷺ عه ره به و، قورئان غه یری زمانی عه ره به (ئه عجه مییه)؟ ئه وه ش له ئایه تی ژماره (۴۴) دا ئاماژه ی پیکراوه، که له هه موو قورئاندا ته نیا لیته دا باس کراوه.

۷- باسی ئەووە که خوا ﷺ بەردەوام نیشانەکانی راستییەتی قورئان، یان نیشانەکانی راستییەتی خوا ﷺ، یان نیشانەکانی راستییەتی پیغەمبەر ﷺ، یان ھەرسیکیان بەیەکەو، لە ئاسۆیەکان و لە خودی خۆشیاندا پێشانی مەوقەکان دەدات، واتە: بەردەوام ئەو بەلگەو نیشانانە دەردەکەون که زیاتر راستییی قورئان نیشان دەدەن، یاخود ھەقانییەتی پەرورەدگارێتی خوا ﷺ، یاخود ھەقانییەتی پیغەمبەر ﷺ، که قورئانی وەك بەرنامەو پەیام لە خواوە بۆ بەندەکانی خوا ﷺ ھێناوە.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

ئیمە ئەو (۵۴) ئایەتە ی ئەم سوورەتە، بۆ شەش دەرسان دابەش دەکەین، بەمجۆرە ی خوارەو:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۲)، واتە: دوازدە (۱۲) ئایەتی سەرەتای سوورەتە که دەگریتە خۆی، خوا ﷺ باسی قورئان دەکات، پاشان باسی پیغەمبەر ﷺ دەکات، پاشان باسی یەکتایی خوا ﷺ، دواتریش باسی چۆنیەتی دروستکردنی خوا بۆ گەردوون، پێشئ باسی زەوی و پێکھاتەکانی زەوی، دواتریش باسی پێکھاتەکانی ئاسمان، دەکات.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۱۳ - ۱۸)، واتە: شەش (۶) ئایەت دەگریتە خۆی، باسی ھەردوو گەلی عادو سەموود دەکات، ھەروەھا چۆنیەتی فەوتێترانیان دەخاتە پوو، که گەلی عاد پیغەمبەرەکیان ھود ﷺ بوو و، گەلی سەموود پیغەمبەرەکیان صالح ﷺ بوو.

دەرسی سییەم: ئایەتەکانی: (۱۹ - ۲۹)، واتە: یازدە (۱۱) ئایەت دەگریتە خۆی، باسی سەرەنجامی شوومی بێپروایان لە پوژی دوایی دا، که چۆن پێست و ئەندامەکانیان شاھەدیان لەسەر دەدەن و، فریشتەکان سەرزەنشت و سەر کۆنەیان دەکەن، ھەروەھا باسی چەند ھەلوێستێکی بێپروایان لە دژایەتی قورئان و دژایەتی پیغەمبەردا ﷺ، دواتریش چۆنیەتی پەشیمان بوونەویان لە

دۆزهخ دا، که داوا له خوا ﷺ ده کهن ئه وهی بۆته هوئی گومراکردنیان له مروؤف و له جند، پيشانیان بدن تاكو بیانخه نه ژیر پیشان.

دهرسی چواره م: ئایه ته کانی: (۳۰ - ۳۹)، واته: ده (۱۰) ئایه ت ده گریته خوئی، باسی بهنده چاک و دامه زراوه کانی خوا، که فریشته کان داده به زنه سهریان و، باسی بانگه وازکردن بۆ لای خوا ﷺ که چ پله و پایه یه کی گزنگی ههیه، ههروهها رهوشته کانی بانگه وازکاران، دواتر باسی ههندیك له نیشانه کانی خوا ﷺ، وهك: شهو، پۆژ، مانگ، خۆر، زهوی کاتیک که باران داده باریته سهری، چۆن زیندوو ده بیته وهو بهرز ده بیته وهو، پر ده بیته له ژیان و جموجۆل.

دهرسی پینجه م: ئایه ته کانی: (۴۰ - ۴۵)، واته: شهش (۶) ئایه ت ده گریته خوئی، خوا جاریکی دیکه باسی قورئان ده کات، ههروهها باسی ئه و خپرو به ره که ته ی له قورئاندا ههیه، ههروهها ئه و به دبه ختییه ی بیروایه کان که چۆن له به رانه ر قورئاندا کوپرو که رن! له جیاتی ئه وه ی پیشوازیی له و نوور و به ره که ته ی خوا ﷺ بکه ن، پشتی تیده که ن!

دهرسی شه شه م و کوئای: ئایه ته کانی: (۴۶ - ۵۴)، واته: نو (۹) ئایه ت ده گریته خوئی، باسی سه ره نه جامی بیروایان، که چۆن له پۆژی دوا یی دا تووشی په شیمانی ده بن و تووشی به دبه ختی دی ن، هاوکات له گه ل ئه وه شدا چه ند باس و بابه تیکی دیکه تیکه لی ئه وه کراون.

کوئا باس: جاریکی دیکه باسی قورئانه، که خوا ﷺ جاریکی دیکه رایده گه یه نی له مه ودوا، واته: تاكو ژیا نی دنیا به رده وام بئ، به رده وام ئیمه نیشانه کانی خۆمان له ئاسۆیه کان و، له خوشیاندای پیشان ده دهین، تاكو زیاتر بۆیان ده رکه وئ که قورئان هه قه، یاخود خوا ﷺ هه قه، ئه وه ش شتیکی چاوه پوانکراوه، چونکه قورئان فه رمایشتی دابه زینراوی زاتیکه، که ئاگاداری هه موو شتیکه و ده وری هه موو شتیکی داوه.

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە دوازده (۱۲) ئايەتى سەرەتاي ئەم سوورەتە پيکدى، واتە:
ئايەتەکانى: (۱ - ۱۲)، لەو ئايەتەدا باسى دوو بابەتى گىرگى كراوه:

يەكەم: باسى قورپان و، سەرەنجامى خراپى بېپروايان بە قورپان، ھەرۈھا سەرەنجامى باشى پرواداران بە قورپان.

دووھەم: باسى يەكتايى خوا ﷻ، چۆنەتى دروستکردنى گەردوون لە لايەن خواو، كە سەرەتا باسى زەوى دەكات، لەبەر گىرگى بە نىسبەت ئيمەو، دواتر باسى دروستکردنى ئاسمان و گەردوون بە گشتى دەكات، كە لە راستىدا زەوى ئيمە بە شىكى بچووكى گەردوونە، بەلام لەبەر گىرگى زەوى بۆ ئيمە، خوا ﷻ سەرەتا باسى قۇناغەكانى دروستکردنى زەوى دەكات بە چوار قۇناغ، دوو قۇناغ بۆ دروستکردنى زەوى و، دوو قۇناغىش بۆ تىيدا داکوتانى چىايەكان و، تىيدا ئەندازەگىرىي كىردنى بژيوەكان، ھەرۈھا خوا ﷻ بە دوو قۇناغ باسى دروستکردنى ئاسمان دەكات، كە سەرەنجام ھەمووى بە يەكەو دەبنە شەش قۇناغ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾ كَتَبْتُ فُصِّلَتْ ءَايَتُهُ قُرْءَانًا
عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿۴﴾
وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِيْ ءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا ﴿۵﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۖ وَبَلِّغْ لِلْمُشْرِكِينَ ﴿۶﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ أَبِئِنَّكُمْ لتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا
ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَّمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

(به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، حامیم ﴿١﴾) (دابه زاندنی قورئان)
دابه زاندنه له (خوای) به بهزهیی بهخشندهوه ﴿٢﴾ کتییکه نایه تهکانی
پروونکراونهوه، قورئانیکه به (زمانی) عه رهیی، بۆ کۆمه لیک که بزائن ﴿٣﴾
موژده دهرو ترسینه ره (بۆ خه لکی) که چی زۆربه یان پشتیان هه لکرد، بۆیه نایستن
﴿٤﴾ گوتیشیان: له به رانه ر ئه وه دا که ئیمه ی بۆ بانگ ده که ی، دل (و عه قل)
ه کافان له کیفان دان (پهرده پۆش کراون) و، قورسای له گوئییه کافادایه و، له نێوان
ئیمه و تۆدا (هه ر له ئیمه وه تا کو ده گاته تۆ) پهرده و نێوان هه یه، ده جا تۆ
کاری خۆت بکه و، ئیمه ش ئه نجامده ر (ی کاری خۆمان) یں ﴿٥﴾ (ئه ی موحه ممه د!)
بلی: من ته نیا مروقیکی وه ک ئیوه م، سروشم بۆ لا ده کری که په رستراوتان یه ک
په رستراوه، ده جا به ریک و راستی به ره و لای بچن و، داوای لیئوردنی لی بکه ن
و، سزای سه خت بۆ هاوبه ش دانه ران ﴿٦﴾ ئه وانه ی زه کاتی ناده ن و، ئه وانه ی
به مه نزلگای کۆتاییش بیپروان ﴿٧﴾ بیگومان ئه وانه ی پروایان هیناوه و کرده وه
باشه کان ده که ن، پاداشتی نه پراوه یان هه یه (له پۆژی دوایی دا) ﴿٨﴾ بلی: تیا

تِیوہ بہو کہسہ بیپروان کہ زہوی لہ ماوہی دوو پوژاندا (بہ دوو قوٰناغان) دروستکردوہو هاوتایانی بو دادہنن؟ ئا ئہوہ (خوای) پەرورددگاری جیہانیانہ (۹) (چیا) چہسپاوہکانیشی لہسەر داناون و پیت و پیزی تیخستوہو، بژیوہکانی تیدا ئەندازہگیری کردوون، لہ ماوہی چوار پوژاندا (بہ چوار قوٰناغ) یہکسان (پر بہ پیست لہگہل داخوازی) داواکاراندا (۱۰) دوایی ویستی ئاسمان دروست بکات، کہ لہو کاتہدا دووکہل بوو (خو) بہ وی (بہ ئاسمان) و بہ زہوی فہرموو: چارو ناچار وەرن (پہیدابن)، گوئیان: فہرمانبہرانہ ہاتین (پہیدابوون) (۱۱) ئنجا (خو) لہ شیوہی حہوت ئاسماندا لہ ماوہی دوو پوژ (قوٰناغ) ان دا پەیدای کردن (ریکیخستن) سروشیشی کرد بہ ئەنجامدانی کاروباری ہەر ئاسمانیک و، ئاسمانی نیزیکتریش (لہ تِیوہ) مان بہ چرایان (ئہستیرہکان) رازاندہوہو، بو پاراستنیش (لہ گوئی گرتنی شہیتانہکان، پریشک و بلیسہکانیان بہکاردینن) ئہوہ ئەندازہگیری (خوای) زالی زانیہ (۱۲).

شیکردنہوہی ہہندی لہ وشہکان

(فُصِّلَتْ): (الفصل: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (فُصِّلَتْ أَيْ: بَيَّنَّتْ وَوَضَّحَتْ)، (فَصْل): بریتہ لہوہ کہ دوو شت لہ یہک جیابکریئہوہ تا کہلینکیان دہکہویتی.

کہواتہ: لیہ کہ دہفہرموی: ﴿فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، واتہ: ئایہتہکانی قورئان، پروونکراونہوہو پوٰشکرانہوہ، کہ مہبہست ئہوہیہ ئایہتہکان لہ خودی خویندا، مانا پوٰشنن.

(أَكْتَنَ): (الْكِنُ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ، كُنْتُ الشَّيْءَ كَنًّا، وَالْجَمْعُ: أَكْنَانٌ، وَالْكَتَنُ: الْغَطَاءُ وَالْجَمْعُ: أَكْثَةٌ)، (كِنَ): ہەر شوینیک کہ شتیکی تیدا پەنہان

دەگوتری: (كُنْتُ الشَّيْءَ كَنًّا) واتە: ئەو شتەم پەنھانکرد، كۆی (كِنَّ) ییش (اَكَنَّان) ه، وهك دەفهرموئ: ﴿مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَنَّا﴾ (۸۱) النحل، واتە: لە چیاکاندا کون و پەناگەمان پەخساندوون، بەلام (اَكْنَنَّا) کۆی (کَنَّان) ه، (کَنَّان) بە مانای (غَطَاء) واتە: پەرەدە، یان کیف، یان هەر شتێک، شتێکی تێبکری، دی.

(وَقُرْ): (الْوَقْرُ: الثَّقْلُ فِي الْأُذُنِ)، قورساییهک که لە گویدا بئ، دیاره گوئ ئەگەر شتێکی قورسی تێبکری، نابیستی، بەلام (الْوَقْرُ: الْحِمْلُ)، (وَقُرْ): بە مانای بار دی، باریک که هەلدەگیری، بەلام (وَقُرْ) بە مانای قورسای دی.

(حَجَابٌ): (الْحَجَبُ وَالْحِجَابُ: الْمَنْعُ مِنَ الْوُضُولِ)، وشە (حَجَب، حِجَاب): بریتیه لە ڕیگرتن لە گەیشتنی شتێک، واتە: پەرەدەو نیوان و سیوان.

(غَيْرُ مَمْنُونٍ): (مَنَّ) بە مانای (قَطَعَ) دی و بە مانای قورسایش دی، ﴿غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ یانی: (غَيْرُ مَعْدُودٍ) واتە: نەژمپەراوه، یان (غَيْرُ مَقْطُوعٍ) نەپراوه، یان (غَيْرُ مَنْقُوصٍ) واتە: هیچ کەم و کورپی تێدانیه.

(أَنْدَادًا): (أَنْدَادٌ جَمْعُ نَدٍّ، نَدُّ الشَّيْءِ: مُشَارِكُهُ فِي جَوْهَرِهِ، وَذَلِكَ ضَرْبٌ مِنَ الْمُثَاقِلَةِ)، (نَدٍّ) بە (أَنْدَاد) کۆدەکرێتەوه، بریتیه لە هاوبەشی شتێک لە جەوهەر و چیه تیدا، دەگوتری: (هَذَا نَدُّ هَذَا) واتە: ڕێک وهك ئەوه لە جەوهەر و چیه تیدا، که دیاره بە شداری شتێک لە جەوهەرە کەیدا، جوړیکه لە ویکچوون و وهك يهك بوون.

(رَوَاسِي): (رَسَا الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا: أَي تَبَتَّ، وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ: ثَبَّتَهُ، وَالرَّوَاسِي: أَي الْجِبَالُ الثَّابِتَاتُ)، (رَسَا الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا) واتە: ئەو شتە چەسپا، دەچەسپێ، چەسپان، بەلام (أَرْسَاهُ)، یانی: چەسپاندی (ثَبَّتَهُ)، (رَوَاسِي) واتە: چەسپاوهکان، که بیگومان ئەوه سیفەتی وهسفرکاو (موصوف) یکی قرتینراوه، یانی: (الْجِبَالُ الرَّوَاسِي) واتە: چایه چەسپاوهکان.

(وَبَرَكْ فِيهَا): پیت و پیزی تیخست، (الْبَرَكَه: ثُبُوتُ الْخَيْرِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ)، (بَرَكَه): بریتیه له چه سپانی خێرو چاکه له شتی کدا، (مُبَارَك): ئەو هی که ئەو خێرو چاکه یه تێدابێ، واته: به رهه مدار، به پیز.

(أَقْوَاتَهَا): (الْقُوْتُ: مَا يُسِيكُ الرَّمَقَ، قَاتَهُ يَقُوْتُهُ قُوْتاً أَيْ: أَطْعَمَهُ قُوْتَهُ، وَأَقَاتَهُ يُقِيْتُهُ: جَعَلَ لَهُ مَا يَقُوْتُهُ)، (أَقْوَات) کۆی (قُوْتُ) ه، (قُوْتُ): هه ر شتی که مرۆف پیی بژی و پستی رابگری، ده گوتری: (قَاتَهُ يَقُوْتُهُ قُوْتاً أَيْ: أَطْعَمَهُ قُوْتَهُ) واته: بژیوه که ی پید، به لام (أَقَاتَهُ يُقِيْتُهُ) واته: بژیوه که ی بو دانا، شتی که پیی ده ژێ بوی ته رخان کرد.

(أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ): پرووی کرده ئاسمان، ویستی ئاسمان بینیته دی، (إِسْتَوَى إِذَا عُدِّيَ بِـ «إِلَى» اِفْتَضَى مَعْنَى الْإِنْتِهَاءِ إِلَيْهِ) وشه ی (إِسْتَوَى) ئە گه ر به رکار به هو ی (إِلَى) وه بخوازی، ئەوه مانای پیگه یشتن ده گه یه نی، به لام ئە گه ر به (عَلَى) به رکار بخوازی (أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) ئەوه مانای به رزبونه وه، یاخود چوونه سه ر، نیشته جی بوون له سه ری ده گه یه نی.

(دُحَانٌ): (الدُّحَانُ: الدُّخَانُ الْمُسْتَصْحَبُ لِلْهَيْبِ)، (دُحَان): ئەو دوو که له یه که له گه ل گرو بلیسه دایه، به کوردیی هه ر ده لیین: دوو که ل.

(طَوَّعًا): (الطَّوْعُ: الْإِنْقِيَادُ وَيُضَادُّهُ: الْكَرْهُ)، (طَوَّع) واته: ملکه چیی، ملکه چیه کی خوشحالانه، پیچه وانه که ی بریتیه له (كَرْه) ناخوشحالی، پیناخوش بوون.

(كَرْهًا): (قِيلَ: الْكَرْهُ وَالْكَرْهُ وَاحِدٌ، نَحْوُ الضَّعْفِ وَالضُّعْفِ، وَقِيلَ: الْكَرْهُ: الْمَشَقَّةُ الْخَارِجِيَّةُ، وَالْكَرْهُ: الْمَشَقَّةُ الدَّاخِلِيَّةُ)، هه ندیک گوتوو یانه: (كَرْه، كَرْه) و اتا که یان هه ر یه که وهك (ضَعْف، ضَعْف) هه ردووک ی به مانای بیهیزین، (كَرْه، وَكَرْه) یش یانی: ناخوشی و پیناخوش بوون، هه ندیکیش گوتوو یانه: (كَرْه): بریتیه لهو نا ره حه تییه ی تووشی مرۆف دی، به هو ی هو کار یکی ده ره کییه وه، به لام (كَرْه): بریتیه لهو پیناخوش بوونه ی به هو ی هو کار یکی نیوخو ییه وه تووشی مرۆف دی.

(بِمَصْبِيحٍ): (مَصَابِيحُ جَمْعُ مِصْبَاحٍ، وَهُوَ السَّرَاجُ، وَالْمَقْصُودُ بِالْمَصَابِيحِ: الْكَوَاكِبُ وَالنُّجُومُ)، (مِصْبَاحٌ) بِهِ (مَصَابِيحُ) كَوْدَهُ كَرِيَّتَهُ وَهُوَ وَاتِهِ: چَرَا، كِه خُوا دَه فِه رَمُوءِ: ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ﴾، وَاتِهِ: نَاسْمَانِي نِي زِي كَتَر لِه تِي وَه مَان بِهِ چَرِيَان رَا زَانْدُوتَه وَه، مِه بِهِ سَت پِي تِه سَتِيرَه كَانَن كِه تِي شَك دِه دَهَن.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای خوارده فرموی: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، به ناوی خوی به به زهی
به خنده، یانی: ده سټی کردنم به ناوی خوی به به زهی به خنده، یا خود
ده سټی ده کم به ناوی خوی به به زهی به خنده، زور جار ئه مه مان گوتوه،
به لام لرهش دوو باره ده که بنه وه:

مادام خوا ﷺ سەدو چوارده (۱۱۴) جاران لە قورئاندا فەرموویەتی: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، ئەو دەهینێ کە ماناکەشی دووبارە بکریتهوه، کاتێک کە مروۆف دەلێ: بە ناوی خواي بە بەزەیی بەخشنده، دەبێ بەلایەنی کەمەوه چوار واتایان لە عەقل و دلی خویدا ئاماده بکات:

۱- بە ناوی خوا دەستپێدەکەم، ئەک بە ناوی خۆم، یان هەر کەس و هەر شتێکی دیکە.

۲- ئەو کارە بوو پازیکردنی خوا ئەنجام دەدەم.

۳- ئەو کارە بە پێی بەرنامەي خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەو کارە بە یارمەتی و هاوکاری خوا ئەنجام دەدەم، ئەک بە شان و شەوکهتی خۆم.

ئنجە دەفەرموی: **حَمْدٌ**، ئەمانە دوو پیتن، (حا) و (میم) پیشتریش باسمان کردو: حەوت سوورەت لە قورئاندا کە پێیان دەگوترێ: (حەوا میم) یان خاوەن حامیمەکان (ذوات حم)، هەموویان بە (حم) دەست پێ دەکەن، ئەمەش دووهمین سوورەتەو، یەکەم سوورەتیان (غافر) بوو.

ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (البقرة)دا، باسمان کرد، بەلام بە درێژتر لە سەرەتای سوورەتی (یونس)دا، باسی ئەو (۲۹) سوورەتەمان کردو، کە بەو پیتە پچر پچرانە دەستپێدەکەن، کە تەنیا دووانیان مەدینەیین و ئەوانی دیکە مەککەیین، ئنجە هەیانە بە پیتێک دەست پێ دەکات، وەک (ص، ق، ن)، هەشیانە بە دوو پیتان دەست پێ دەکات، وەک (حم)، (طه)، (یس)، (طس)، هەشیانە بە سێ پیتان وەک (أل)، (الر)، (طسم)، هەشیانە بە چوار پیتان وەک (المز)، (المص)، هەشیانە بە پینج پیتان وەک (کهيعص)، لەویدا بە درێژی باسمان کردو، لێرەدا باسی ناکەینەوه.

ئەوێندە هەیه خوا ﷺ ئەو سوورەتانەي بەو پیتانە دەستپێکردوون، کە هەموو جوړە پیتەکانیان تێدان، زیاتر مەبەست پێی ئەوێه: ئەي مروۆفەکان!

ئەي جند! ئەو قورئانەي لەبەر دەستی ئیوهدا هەیه، هەر لەو پیت و دەنگانە پیکھاتو، کە ئیو قسەیان پێدەکن و، پێیان دەنووسن و، بەکاریان دێنن، واتە: کەرەستە کە لەبەر دەستی ئیوهدا هەیه، ئنجا ئەگەر نەتانتوانی قورئانیکی وا بێنن، یاخود دە (۱۰) سوورەت، یان تەنھا سوورەتیک بێنن، کەواتە: دلایەن: خوا ﷻ ئەو قورئانەي هەر لەو کەرەستەيە هیئاو تە دی، کە لەبەر دەستی ئیوهدا هەیهو، بزانی کە بیژەری ئەو فەرمايشتە (قورئان) تەنھا خوا ﷻ خۆیەتی، نە موحمەد ﷺ خواوەنیەتی و، نە هیچ کەسێک فیتری کردو، بەلکو بیژەری ئەو فەرمايشتە بێ وینەیه، تەنیا خوايە ﷻ.

هەر وەك چۆن خوا ﷻ لە ماددەي بێ ژیان، ئەو هەموو جوړە زیندەوەر و ژياندارانە دروست دەکات، ئەو هەموو دروستکراوانەي ژيانان هەیه، بەلام ئیو تەنھا دەتوانن لەو ماددەيە کەل و پەلی بێ ژیان دروست بکەن، بە هەمان شیوێش خوا لەو پیت و دەنگانە، ئەو فەرمايشتەي هیئاو تە دی، کە ئیو ناتوانن نەك وینەي وەك قورئان، بەلکو هی دە (۱۰) سوورەتی، یاخود هی سوورەتێکی سی ئایەتیش بێنن، کەواتە: بزانی ئەو فەرمايشتی خوايە.

﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابەزێناو لەلایەن (خوای) بە بەزەیی بەخشندهو، لێرەدا (تَنْزِيلٌ)، دەبیته گوزارە (خبر) بۆ (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)، واتە: دەبیته: (هَذَا تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ)، یان هەمووی بەیەکەو دەبیته نیهاد (مبتداً) بۆ دواي خوێ.

﴿كُتِبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، کتیبیکە ئایەتەکانی رۆشن کراونەو، واتە: کە دابەزێناو ئایەتەکانی بە رۆشنی دابەزیون، نەك پێشی ئایەتەکانی نارۆشن بووبن و، دواي خوا ﷻ روونی کردبەو، یانی: خوا ئایەتەکانی بە رۆشنی دابەزاندوون، ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، قورئانیکی بە زمانی عەرەبیی، ئنجا زمانی عەرەبیی ناوونیشانیکە بۆ زمانی گەلی عەرەب کە قسەي پێدەکن، بەلام وێرای

ئەوھش وشەى عەپەببىى بە مانای پۆشنیش دى، دەگوترى: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ) واتە: رایەكەى خوۆ دەرخست.

وہك لە فەرمایشتی پیغەمبەر ﷺ ھاتوہ: {وَالْتَيْبُ تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا} (۱)، واتە: ئافرەتى بىوھژن خوۆ قسەى خوۆ دەكات، لەبەر ئەوھى تاراددەىەك شەرمى شكاوہ، خوۆ دەتوانى بلى پازىيە، ياخود پازىى نيە، بەو پياوہ، (تُعْرِبُ) واتە: رای خوۆ بە پوونى پادەگەيەنى.

﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ئەم قورئانە بو کۆمەليک ھاتوہ، کە بزنان، وہك پيشينان دەليين: (قەدرى زيپر لە لاى زيپرنگەرە)، کەواتە: كى لەم قورئانە بەھرەمەند دەبى؟ کەسێک کە زانا بى و زانستى لەلا بى، لە راستييدا مرووف بە ئەندازەى ئەوھى زانيارىى لەلايە، لە قورئان تى دەگات، ئەو ھەموو نھيئيانەى لە قورئاندا ھەن، ئەو ھەموو ھیکمەت و سوودانەى لە قورئاندا ھەن، ئەو ھەموو نوور و پیت و بەرەکەتەى لە قورئاندا ھەيە، بو کەسێک زياتر زانراو دەبى، زانيارىى زياترى لەلا بى.

﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، موژدەدەرەو ترسيئەرە، ياخود دلخۆشکەر و ورياکەرەوھەيە، بو كى؟ بو خەلك ھاتوہ کە موژدەيان پييدات، ئەگەر شوینی بکەون و برۆای پى يئەن، موژدەى خيەر و خۆشیی دنياو سەرفرازیى دواپوژيان پيدەدات، بە پيچەوانەشەوہ: ئەوانەى پشتى تيدەکەن، دەيانترسيئى و ورييان دەکاتەوہ، کە ھەم لە دنياو تووشى ناپەھەتى و پەشيمايى ديئەن، ھەم لە پوژى دوايشدا تووشى سزاو ئازارى خوا ﷻ ديئەن، ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهَمٌ لَا يَسْمَعُونَ﴾، زۆربەيان پشتيان ھەلکەرد، بۆيە ناييستن، بە زۆريى وايە کە مرووف پشتى لە شتيك کرد، ناييستی، مەبەست ليئەدا بيروايەکانى پوژگارى پیغەمبەر ﷺ.

(۱) {عَنْ عَدِيِّ بْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْتَيْبُ تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا، وَالْبُكَرُ رَضَاهَا الصَّمْتُ} أخرجه ابن ماجه: ۱۸۷۲، وأحمد: ۱۷۷۵۸، والطبراني: ۲۶۴.

دەشگونجی مەبەست پیتی بەس ئەوان نەبی، بەلکو کووی مروّقایەتی بی، که لە راستیدا مروّقایەتی زۆربە ی پشتی لی هەلەدە کات و نابیستی.

﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْتَةٍ﴾ کافرەکانی پۆزگاری پیغەمبەر ﷺ گوتیان: دلەکانی ئیمە لە کیفاندان، پیشتیش باسما کرد، (أَكْتَةً) کووی (کنان) ه، واتە: (غطاء)، پەردە، یانی: پەردە پۆش کراون و لە کیف و توورەکان دان، ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾، لە بەرانبەر ئەوەدا که ئیمە ی بۆ بانگ دەکە ی، دلما لە کیفدا یە، عەقلمان داخراوە و، پەردە پۆش کراوە، ﴿وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ﴾، گوپیەکانیشمان قورسای تێدا یە، ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، لە نێوان ئیمە و تۆدا، پەردە و نێوان هە یە، دیوار هە یە، ئنجا وە ک زانایانی پەوانیژی دەلین، لێرەدا که دەفەرموی: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، ئەم (من) بریت یە لە (من) ی دەستپیکردن (إبتدائية)، یانی: هەر لە لای ئیمە وە تا کو دەگاتە تۆ، هەمووی پەردە و نێوانە، واتە: پەردە و نێوانیکی زۆر ئەستوور هە یە، ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾، تۆ کاری خۆت بکە، ئیمە ش ئەنجامدەری ئەوەین که بە باشی دەزانین، واتە: گویت بۆ ناگرین و، پە یامە کە ت لی وەرناگرین.

خو ﷺ بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، تۆ بلی: من تەنیا مروّقیکم وە ک ئیو، واتە: لە و پروووە ی که مروّقم، منیش وە ک ئیو، ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾، سروشم بۆ لا دەکری و، پە یامم بۆ لا دەنێدری، ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ﴾، که پەرستراوی ئیو یە ک پەرستراوە، واتە: جیاوازی یە کەم لە گە ل ئیو هەر ئەو یە، که من وە حیمم بۆ دی و، خوا ی پەرورەدگار بە شیو ی پەنامەکی دەمدوینی و سروشم بۆ دەکات، ئەگەرنا من لاف ی هیچ ئیمتیا زی ک بەسەر ئیو دەا لێنا دەم، بلیم من فریشتەم، یان من لە ئیو چاکترم یان ... هتد، بەلام من پەوانە کراوی خوا م، خو ﷺ سروشم بۆ دەکات، نێو پۆکی ئەو سروش و پە یامە ش ئەو یە که پەرستراوی ئیو یە ک پەرستراوە، ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، ئنجا بەرە و لای وی خۆتان راست بکەن، ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا﴾، هەر وەها

داوای لیئوردنی لییکەن، ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾، ھاواریش، یاخود سزای سەختیش
بۆ ھاوبەشدانەران.

﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، ئەوانەى زەكات نادەن، واتە: لە مالى خۆيان
نابەخشن بە ھەژارو نەداران، ئەو وە واتایەكى، واتایەكى دیکەى، واتە: خۆيان پاك
و چاك ناكەن، خۆيان تەزكیە ناكەن، ﴿وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِرُونَ﴾، ئەوانیش
بەرانبەر بە پۆژى دواى بیپروان.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بە دنیایى ئەوانەى پروایان ھێناو، بە ھەموو
ئەو شتانەى پێویستە پروایان پێ ھێنێ، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کردەو
چاکەکانیشان ئەنجام داو، چ پەيوەندیان بە دڵ و دەروونیانەو ھەبى
و، چ پەيوەندیان بە دەرو زمانیانەو ھەبى، چ پەيوەندیان بە کردەو
ئەندامەکانیانەو ھەبى، کردەو ھەبى ھەبى ھەبى ھەبى ھەبى ھەبى ھەبى ھەبى
لەشەیان، ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، ئەوانە پاداشتیکى نەپراوێان بۆ ھەبى،
یاخود پاداشتیکى بى کۆتایى، یاخود پاداشتیکى بى کەم و کورپى.

ئەجا خوا ﷻ لە دواى بابەتى یەكەم، كە پەيوەندیى بە قورئانەو ھەبوو،
دێتە سەر بابەتى دووھەم كە دروستکردنى گەردوونە، دەفەرموێ:

﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾، (ئەى موحەممەد ﷺ!)
بلى: ئایا ئیو ھەبى دەبن بەو ھەبى كە زەوى لە ماو ھەبى دوو پۆژاندا ھێناو ھەبى؟
واتە: بە دوو قوئاغ زەوى دروستكردو، ﴿وَجَعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا﴾، ئایا ھاوتایانى
بۆ دادەنێن؟! ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ئا ئەو ھەبى پەرەردگارى جیھانیانە، واتە: ئەو
شایستەى ئەو ھەبى نەبە كەسى دیکە، وەك وى تەماشایەكەن و، بیکەن بە ھاوتای،
خوا زەوى بە دوو قوئاغان ھێناو ھەبى.

ئەجا باسى پێكھاتەكانى زەوى دەكات، باسى گەرنگترین پێكھاتەكانى دەكات كە
چایەكان و، پیت و پیز تیدا دانران و، بژیو تیدا دانرانیەتى: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَّ

﴿مِنْ فَوْقَهَا﴾، ههروهها چیایه چه سپاوه کانی له سهرووی داناون، ﴿وَبَرَكَ فِيهَا﴾، پیت و پیزی خستۆته ئیو زهوی، ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾، ههروهها بژیوه کانی تیدا ئه ندازه گیری کردوون، هه موو ئه مانه له ماوهی چهند پۆژدا؟ ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، له ماوهی چوار پۆژاندا، واته: به چوار قوناغ، ﴿سَوَاءٌ لِلْسَّائِلِينَ﴾، ئه و پیت و پیزی تیدا دایناوه، ئه و بژیوهی تیدا هیناویه ته دی، ریک پر به پیسته له گه ل داوای داواکاراندا، واته: پیوستیه کانی هه موو ئه و خه لکه ی که به زمانی حال داوا له خوا ده کهن، هه موو ئه و پیوستیه ی تیدا داناون.

لیره دا مه به ست له وه نیه که خوا ﷻ به دوو پۆژان زهوی دروست کردب و، ههروهها به چوار پۆژانیش پیکهاته کانی، به لکو مه به ست پی ئه وه یه که خوا ﷻ به دوو قوناغ زهوی هیناوه ته دی، دواتر به دوو قوناغ پیکهاته کانی دروست کردوون، که واته: هه مووی به یه که وه ده کاته چوار قوناغ، دوو کو دوو ده کاته چوار (۲+۲= ۴)، واته: زهوی پیکهاته کانی له ماوهی چوار پۆژاندا هاتوونه دی.

زانایان له وه دا گوتوو یانه: وهك تۆ بلی: به دوو سهعاتان له ههولیره وه چوومه سلیمانی، دواپی به چوار سهعاتان چوومه که لار، واته: له گه ل ئه و دوو سهعاته ش که له ههولیره وه پی چووی بو سلیمانی، نهك به چوار سهعاتان له سلیمانی وه چووبی بو که لار، یانی: کو ی گشتی ده کات چوار سهعات، له ههولیره وه بو سلیمانی دوو سهعات، له سلیمانی شه وه بو که لار دوو سهعات.

که واته: لیره دا خوا ﷻ که ده فهرموئ: چیایه کا همان تیدا دانان و، پیت و پیزمان تیخست و، بژیوه کا همان تیدا دانان، له ماوهی چوار پۆژاندا، واته: به و دوو قوناغه ش که زهوی تیدا هیناونه دی، به هه موویانه وه چوار قوناغ، بۆیه ش لیره دا ئه وه باس ده که یین، چونکه دواتر خوا ﷻ باسی دروستبوونی ئاسمانیش ده کات به دوو پۆژان، که واته: ئه گه ر لیره دا ئاوا لیکبدریته وه: دروستکردنی زهوی به دوو پۆژ، دواتر دروستکردنی پیکهاته کانی به چوار پۆژ، دروستکردنی ئاسمانیش

به دوو پوژ، که واته: به پیتی ئەو لیکدانه وه بی هه مووی ده کاته هه شت پوژ، که ئەمهش لیکدانه وه یه کی هه له یه، چونکه ئەگەر دیقهت بدهین خوا ﷺ له هه موو قورئاندا له باسی دروستکردنی زهوی و ئاسمانه کاند، باسی شهش پوژ ده کات، نه ک هه شت پوژ!

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، دوایی خوا ﷺ پووێ کرده ئاسمان له کاتی کدا که دوو که ل بوو، واته: له شیوهی دوو که ل و گازیکدا بوو، پووێ تیکرد تا کو دروستی بکات، ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، خوا به وانی فهرموو: (واته: به ئاسمان و به زهوی): وهرن به پێخووش بوون و پێناخووش بوون، ﴿قَالَتَا أَئِنَّا لَطَائِعِينَ﴾، گوئیان: ئیمه به پێخووش بوون و به ملکه چیه وه هاتین، واته: دروست بووین.

﴿فَقَضَيْنَهُنَّ مِمَّا سَمَّيْنَ سَمَوَاتٍ﴾، ئنجا خوا ﷺ ههوت ئاسمانی هێتانه دی، ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، له دوو پوژاندا، واته: به دوو قوئاغ، که واته: هه موو زهوی به چوار قوئاغ و، ئاسمانیش به دوو قوئاغ هاتوونه دی، ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، ههروهها له ههر ئاسمانیکدا فهرمانه که ی تیدا دانا، واته: سروشیکرد له ههر ئاسمانیکدا کاری ئەو ئاسمانه چیه، ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾، ئاسمانی نیزی که له ئیوه شمان به چرایان پازانده وه، واته: به ئەستیره کان، ﴿وَحِفْظًا﴾، ههروهها بو پواراستنی ئاسمانه کان، له وهی که شهیتانه کان گوێ بگرن، بو قسهی فریشته کان، پریشک و بلیسهی ئەستیره کان بو ئەوهش به کاردی، ههروهه له شوینه کانی دیکه به پووینی باسکراوه، ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ئەوهش ئەندازه گیری خوای بالادهستی زانیه.

هه لبه ته لیره دا خوا ﷺ ده فهرموو: دوایی ویستی ئاسمان دروست بکات که دوو که ل بوو، دوایی به ئاسمان و زهوی فهرموو: وهرن به پێخووشبوون و پێناخووش بوونه وه، واته: خوا ویستی بیانیهی ئیته دی و، ویستی خوێ ئاراسته کردن، ئەوانیش

گوتیان: ئەووە هاتین بە ملکہ چیی و پێخۆشبوونەو، واتە: دروستبووین، لێرەدا ئەمە وێناکردنە بەوہی کہ خوا کاتیک ویستی گەردوون بخولقینئ، بە ئاساترین شێوہ کہ ئیمە لە مێشکماندا تێیدەگەین، هاتۆتە دی.

لێرەدا پیشتر باسی دروستبوونی زەوی دەکات، دواتر باسی دروست بوونی ئاسمان دەکات، بە دلنایایی زەوی ئیمە شتیکی بچووکہ لە ئیو گەردوون دا، زەوی یەکیکە لە نو خړۆکە کە ی کۆمەلەی خۆر، خۆر ملیۆنیک و سیسەدەهزار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار هیندە زەوی، هەروەها هەندیک لە خړۆکەکانی کۆمەلەی خۆر، زۆر لە زەوی گەورەترن، خۆریش خۆی یەکیکە لەو یەک تریلیۆن (واتە: یەک هەزار ملیار) ئەستێرە یەکیکە لە هەکەشانی کاکیشاندا هەن، زانیان دەلێن: یەک تریلیۆن کە هەکەشان مەزەندە کراو لە هەموو گەردوون دا، ئەوہش هەمووی لە سنووری ئاسمانی یەکەمە! کەواتە: زەوی ئیمە زۆر بچووکہ، بەلام لەبەر ئەوہی بە نسبەت ئیمەو، زەوی زۆر گرنگە، خوا ﷻ دروستکردنی زەوی پیشخستو، دوایی باسی دروستکردنی گەردوونی کردو، ئەگەرنا پیشی گەردوون بە دوو قۆناغ دروستکراو، دوایی زەوی بە دوو قۆناغ دروستکراو، بە دوو قۆناغی دیکە وای لێکراو، کە بە کەلکی ژیا نی مەرۆف بیت لەسەری.

هۆی هاتنه خواره وەى ئایه ته کان

له باره ی هۆکاری هاتنه خواره ی ئەم چەند ئایه ته ی سه ره تای ئەم سووره ته وه، (القرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱)، دوو به سه رهات باس ده کات، به لام نه ک به و واتایه ی ئایه ته کان به و بۆنه یه هاتنه خوار، به لکو پیغه مبه ر ﷺ له رووداو ی کدا ئەم چەند ئایه ته ده خوینیته وه، به سه ر نوینه ری قوره یشییه کاند: عوتبه ی کوری ره بیعه، هه ر بۆیه ش ئیمه کاتی خو ی له هۆی هاتنه خواره وه که یدا نه مان هیئان، به لام ئیستا به ر له وه ی بچینه سه ر مه سه له گرنگه کان، بو تیشك خسته سه ر نیوه روکی ئەو دوا زده ئایه ته موباره که، باسیان ده که یین:

(۱) - (القرطبي) ده لێ: (وَرُوِيَ أَنَّ الرَّيَّانَ بْنَ حَرْمَلَةَ قَالَ: قَالَ الْمَلَأُ مِنْ فُرَيْشٍ وَأَبُو جَهْلٍ: قَدْ تَبَسَّ عَلَيْنَا أَمْرُ مُحَمَّدٍ، فَلَوْ التَّمَسْتُمْ رَجُلًا عَالِمًا بِالشُّعْرِ وَالْكِهَانَةِ وَالسَّحْرِ فَكَلَّمَهُ ثُمَّ آتَانَا بَيِّنَاتٍ مِنْ أَمْرِهِ، فَقَالَ عَتَبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ: وَاللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ الْكِهَانَةَ وَالشُّعْرَ وَالسَّحَرَ، وَعَلِمْتُ مِنْ ذَلِكَ عِلْمًا لَا يَخْفَى عَلَيَّ إِنْ كَانَ كَذَلِكَ. فَقَالُوا: إِنِّيهِ فَحَدِّثْهُ. فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ! أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ فَصِي بْنُ كِلَابٍ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ هَاشِمٌ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ عَبْدُ الْمُطَّلِبِ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ عَبْدُ اللَّهِ؟ فِيمَ تَشْتُمُ آلِهَتَنَا، وَتَضِلُّ آبَاءَنَا، وَتُسَفُّ أَحْلَامَنَا، وَتَذُمُّ دِينَنَا؟ فَإِنْ كُنْتَ إِمَّا تُرِيدُ الرِّيَاسَةَ، عَقْدُنَا إِلَيْكَ أَلَوَيْنَا فَكُنْتَ رَئِيسَنَا مَا بَقِيتَ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْبَاءَةَ، زَوَّجْنَاكَ عَشْرَ نِسَاءٍ مِنْ أَيِّ بَنَاتِ فُرَيْشٍ شِئْتَ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ، جَمَعْنَا لَكَ مَا تَسْتَغْنِي بِهِ أَنْتَ وَعَقِبُكَ مِنْ بَعْدِكَ، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ رِئَاءً مِنَ الْجِنِّ، قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ، بَدَّلْنَا لَكَ أَمْوَالَنَا فِي طَلَبِ مَا تَتَدَاوَى بِهِ أَوْ نُغْلَبُ فِيكَ. وَالنَّبِيُّ ﷺ سَاكِتٌ، فَلَمَّا فَرَّغَ قَالَ: «قَدْ فَرَعْتُ يَا أَبَا الْوَلِيدِ» قَالَ: نَعَمْ. (قَالَ: فَاسْمَعْ مِنِّي)، قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي أَسْمَعْ. قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. حم. تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» إِلَى قَوْلٍ: «إِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ

أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودٌ^(۱)، فَوُتِبَ عُتْبَةُ وَوَضَعَ يَدُهُ عَلَى فَمِ النَّبِيِّ ﷺ، وَنَاشَدَهُ اللَّهُ وَالرَّحِمَ لَيْسَكُنَّ، وَرَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ وَلَمْ يَخْرُجْ إِلَى قُرَيْشٍ فَجَاءَهُ أَبُو جَهْلٍ، فَقَالَ: صَبَوْتُ إِلَى مُحَمَّدٍ؟ أَمْ أَعْجَبَكَ طَعَامُهُ؟ فَغَضِبَ عُتْبَةُ وَأَقْسَمَ أَلَّا يَكَلِّمَ مُحَمَّدًا أَبَدًا، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي مِنْ أَكْثَرِ قُرَيْشٍ مَالًا، وَلَكِنِّي لَمَّا قَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ أَجَابَنِي بِشَيْءٍ وَاللَّهِ مَا هُوَ بِشَعْرٍ، وَلَا كِهَانَةٍ، وَلَا سِحْرِ، ثُمَّ تَلَا عَلَيْهِمْ مَا سَمِعَ مِنْهُ إِلَى قَوْلِهِ: (مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودٌ)^(۲)، وَأَمْسَكْتُ بِفِيهِ وَنَاشَدْتُهُ بِالرَّحِمِ أَنْ يَكْفَ، وَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّ مُحَمَّدًا، إِذَا قَالَ شَيْئًا لَمْ يَكْذِبْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ خِفْتُ أَنْ يَنْزِلَ بِكُمْ الْعَذَابُ، يَعْنِي: الصَّاعِقَةَ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۳۰۰۲، مَوْصُولًا، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ الزَّوَائِدَ: ج ۶، ص ۲۰، رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى).

واته: په ییانی کورۍ چه پمه له ده لئ: گه وره گه وره کانی قوره یش، له نیواندا نه بوو جه هل، پوژیک کو بوونه وهو، گوتیان: کاری موحه ممه د ﷺ له ئیمه تیکه ل بووه، نه گهر پیاوکی شاره زا به شیعو که هانه و جادوو بدوژنه وه، قسه ی له گه ل بکاو، دوا ی بیته وه بو لمان و کاره که ی بو ئیمه پروون بکاته وه، عوتبه ی کورۍ په بیعه گوتی: من گویم له قسه ی که هانه و کاهینان بووه، هه روه ها شیریشم زور بیستوه و، جادوو شم زور بیستوه (واته: لیان ده زانم)، له و باره وه شتیک ده زانم که هیچ شتیک که هانه و جادوو و شیر، له من شیر دراوه نیه، نه گهر نه وه ی موحه ممه د یه کیك له و سیانه بی، (واته: کاهین بی، یان شاعیر بی، یان جادوو گهر بی).

گوتیان: بچو بو لای بیدوینه، نه ویش هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ و گوتی: نه ی موحه ممه د! ئایا تو باشتی، یان قوصه ی کورۍ کیلاب؟ (باپیره گه وره ی قوره یش)، ئایا تو گه وره تری یا خود هاشیم؟ (باپیره گه وره ی به نی هاشیم)، ئایا تو گه وره تری یان عه بدو لموته لیب؟ (باپیری پیغه مبه ر ﷺ)، ئایا تو گه وره تری یان عه بدو لآ؟ (بابی پیغه مبه ر ﷺ، مبه سته نه وه بووه نه وانه له سر نه و ئایینه

(۱) فصلت: ۱۳.

(۲) فصلت: ۱۳.

بوون که ئیمه له سهری ده پۆین، که بریتیه له بتههرستی!، که واته: بۆچی قسه به په رستراوه کاھمان ده ئی؟ باب و باپیراھمان به گومرا ده زانی؟ عه قله کانی ئیمه به سووک ده زانی؟ ههروهها ئایین و بهرنامه که مان به سووک ده زانی و په خنهی لی ده گری؟ ئه گهر تو سه روکایه تییت ده وی، ئیمه ئالا کاهمانت بو ده به ستین، تا کو مینی سه روکمان به، ئه گهر ئاره زووی جینسییت هه یه، ده ژنانت بو دینین، له کچانی قورپه یش، ههر که سیك تو بته وی، ئه گهر مال و سامانت ده وی، هینده ت مال و سامان بو کو ده که ینه وه، که خو ت و وه چه که شت پیی ده و له مه ندو بی نیاز بن، ئه گهر ئه وانه شت نیه، به لکو شه یتانیك له جندان دی بۆ لات و، به سه رتدا زال بووه، ئیمه مال و سامانی خو مانت بو سه رف ده که یین، تا کو چاکت ده که ینه وه، یا خود ئیعلانی ده که یین که بۆمان چاک نابیه وه، له چاک کردنه وهی تۆدا تیک ده شکین!

پیغه مبه ریش ﷺ بی ده نگ بوو، تا کو ئه و قسه کانی ده کردن، که له قسه کانی بووه، فه رمووی: ئه بوو وه لید ته و او بووی؟ گوتی: به لی، فه رمووی: گوئی بگره! گوتی: ئه ی برا زام گوئی ده گرم، پیغه مبه ریش ﷺ ئه و دوا زده ئایه ته ی سه ره تای سوو ره تی (فصلت) ی هه موو به سه ردا خویندنه وه، هه تا گه یشته ئه و ئایه ته: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ ۱۳، واته: ئه گهر ههر پشتیان هه لکرد، بلی: ده تانترسیتم له هارژن و چریکه یه ک که ناگری له گه لدابی، وه ک ئه وهی گه لی عادو سه موودی پی فه وتان.

که گه یشته ئه وی، عوتبه یه کسه ر هه لبه زیه وه ده ستی له سه ر زاری پیغه مبه ر ﷺ داناو، خوا و خزمایه تی به گژدا کردن، که بیده نگ بی، (گوتی: له بهر خاتری خوا و له بهر خاتری خزمایه تی بی ده نگبه، پیغه مبه ریش ﷺ ئه وهی دیکه ی نه خویندو داوایه که ی گرته وه)، عوتبه ی کوری په بیعه ش گه رایه وه بۆ مالی خو ی و، نه چۆوه بۆ لای سه رانی قورپه یش، ئه بوو جه هل هات بۆ لای و، گوتی: ئایا هه لکه راویه وه بۆ لای موحه ممه د؟ یا خود به خواردنه که ی سه رسام بووی؟ عوتبه

تووړه بوو، سویندی خوارد، که هەرگیز قسه له گه‌ل موحه‌ممه‌ددا نه کاته‌وه،
 دوايي گوتی: به خوا ده‌زانی که من له هه‌موو قوړه‌یش ده‌وله‌مندترم، به‌لام
 نه‌و قسه‌یه‌ی که بریار بوو بو‌ی بکه‌م، دواي نه‌وه‌ی بو‌م کرد، وه‌لامی دامه‌وه
 به شتیک که نه شی‌عو نه که‌هانه‌و، نه جادوو بوو، دوايي نه‌وه‌ی که له
 پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ بیستوو، {دیاره هه‌ر یه‌کسه‌ر له‌به‌ری کردوه، نه‌و کاته‌و نه‌وان
 له‌به‌ر نه‌وه‌ی زیاتر پشتیان به له‌به‌رکردن به‌ستوه، ده‌رخ و له‌به‌رکردنیان زو‌ر
 به‌هیز بووه}، هه‌مووی بو‌و خوینده‌وه، تا‌کو ده‌گاته‌و نه‌و شوینه: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا
 فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ (۱۳)، عوتبه گوتی: (موحه‌ممه‌د ﷺ)
 نه‌وه‌ی خوینده‌وه، منیش زارم گرت و، داوام لی‌کرد به خزمایه‌یی که بی‌ده‌نگ
 بی و چیدیکه نه‌خوینیت‌وه، چونکه خو‌تان ده‌زانی که موحه‌ممه‌د، نه‌گه‌ر شتیک
 بل‌ی، درو‌ ناکات! به خوا ترسام نه‌و سزایه که هه‌ره‌شه‌تان پی لی ده‌کات،
 یه‌کسه‌ر دابه‌زیت‌ه سه‌رتان، {بو‌یه گوتم: با نه‌و قسه‌یه‌ی دیکه‌ی ته‌واو نه‌کات}.

(۲) - (وَقَدْ رَوَى هَذَا الْخَبَرُ أَبُو بَكْرٍ الْأَنْبَارِيُّ فِي كِتَابِ الرَّدِّ لَهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرْظِيِّ، وَأَنَّ
 النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ: «حَم. فَصَّلَتْ» حَتَّى انْتَهَى إِلَى السَّجْدَةِ فَسَجَدَ وَعُتْبَةُ مُصْغٍ يَسْتَمِعُ، قَدْ اعْتَمَدَ
 عَلَى يَدَيْهِ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ. فَلَمَّا قَطَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْقِرَاءَةَ قَالَ لَهُ: «يَا أَبَا الْوَلِيدِ قَدْ سَمِعْتَ
 الَّذِي قَرَأْتَ عَلَيْكَ فَأَنْتَ وَذَلِكَ»، فَأَنْصَرَفَ عُتْبَةُ إِلَى قُرَيْشٍ فِي نَادِيهَا فَقَالُوا: وَاللَّهِ لَقَدْ جَاءَكُمْ
 أَبُو الْوَلِيدِ بِغَيْرِ الْوَجْهِ الَّذِي مَضَى بِهِ مِنْ عِنْدِكُمْ. ثُمَّ قَالُوا: مَا وَرَاءَكَ يَا الْوَلِيدُ؟ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ
 سَمِعْتُ كَلَامًا مِنْ مُحَمَّدٍ، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَاللَّهِ مَا هُوَ بِالشَّعْرِ، وَلَا بِالْكِهَانَةِ، فَأَطِيعُونِي
 فِي هَذِهِ وَأَنْزِلُوهَا يَ، خَلُّوا مُحَمَّدًا وَشَأْنَهُ وَاعْتَرِلُوهُ، فَوَاللَّهِ لَيَكُونَنَّ لِمَا سَمِعْتُ مِنْ كَلَامِهِ نَبَأٌ،
 فَإِنْ أَصَابَتْهُ الْعَرَبُ كَفَيْتُمُوهُ بِأَيْدِي غَيْرِكُمْ، وَإِنْ كَانَ مَلِكًا أَوْ نَبِيًّا كُنْتُمْ أَسْعَدَ النَّاسِ بِهِ، لِأَنَّ
 مُلْكَهُ مُلْكُكُمْ وَشَرْفَهُ شَرْفُكُمْ. فَقَالُوا: هِيَاهُ سَحَرَكَ مُحَمَّدٌ يَا أَبَا الْوَلِيدِ! وَقَالَ: هَذَا رَأْيِي لَكُمْ
 فَاصْنَعُوا مَا شِئْتُمْ). (الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۵، ص ۲۷۱ و ۲۷۲).

واته: نه‌م هه‌واله نه‌بوو به‌کری نه‌باریی له کتی‌یی: (الر‌د‌ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ
 الْقُرْظِيِّ) دا به‌م شی‌وه‌یه هینا‌ویه‌تی، که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ حا می‌می (فصلت) ی به‌سه‌ردا

خویندۆتەو، تاكو گەشتۆتە شوینی سەجدە، ئیدی پیغەمبەر ﷺ سەجدە ی بردو، عوتبەش ھەر گوئی گرتو (گوئی ھەلخستو) و دەستەکانی لە پشتیەو داداون، کاتیک پیغەمبەر ﷺ خویندەو ھەو تەواو کردو، فەرموو یەتی: ئە ی ئەبوو وەلید! ئەو ی بۆم خویندیەو بیست؟ ئیدی خۆت سەرپشک بە (ئەو وەلامە کە یەتی)، عوتبەش دەچیتەو بۆ لای قورەیش، کە لە کۆرۆ مەجلیسی خۆیاندا دانیشتوون، قورەیشییەکان دەلێن: بە خوا ئەبوو وەلید (واتە: عوتبە ی کۆری پەبیعە) بە روویکەو ھاتۆتەو بۆ لاتان، جگە لەو رووی کە پیی چوو بوو لای موحمەد ﷺ (واتە: رووی و دەم و چاوی گۆراو)، دوایی گوتیان: ئەبوو وەلید چیت پییە؟ (چ ھەوائیکت پییە؟) ئەویش گوتی: بە خوا قسە یەکم لە موحمەد بیست، کە ھەرگیز شتی وام نەبیستو! بە خوا ئەو نەشیعرەو، نە کە ھانە یە، جا بە قسە ی من بکەن و، ئەو بەخەنە سەر ئەستۆی من، لە موحمەدو لە کارە کە ی بگەرێن و، لێی کە نار بگرن، بە خوا ئەو قسە یە ی من لێم بیست، ھەوائیکی مەزنی دەبی، ئنجا ئەگەر عەرەبەکان زەبریان لێداو لە نیویان برد، ئەو ئیو بە دەستی غیری خۆتان ئەو کابرایەتان لە کۆل بۆتەو، بەلام ئەگەر بوو بە حوکمران، یان پیغەمبەر بی، ئەو ئیو بەختەو ڕترین کەس دەبن بە موحمەد، چونکە حوکمرانییە کە ی حوکمرانیی ئیو دەبی و، بەرزییە کە ی بەرز ی ئیو دەبی، ئەوانیش گوتیان: ئەو زۆر دوورە! ئە ی ئەبوو وەلید! موحمەد جادووی لێکردووی، ئەویش گوتی: ئەو بۆچوونی منە، خۆتان چیتان پی چاکە ئەو بکەن.

دەلیم: بە تەئکید ئەگەر بە قسە یان کردبایە، زۆر قازانجیان دەکرد، بەلام ئەو زەلەلانە ی قورەیش تەماع و بەرژەو ھەندی ناشەرعی، کە بەسەر یە کەو ھەیان نابوو، پیی لێگرتن لەو ی بە قسە ی عوتبە ی کۆری پەبیعە بکەن، کە لە ھەمووشیان زاناتر و عاقلتر و شارەزاتر بوو.

ئەم دوو گێردراو یە تیشکی زیاترمان بۆ دەخەنە سەر واتای ئەم ئایە تانە، ھەر بۆیە لێرە دا ھێنامان.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

پێناسە ی قورئان بەو کە لەلایەن خوای بە بەزەیی بەخشندهو دەبەزیو،
ئایەتەکانی پروون و خوێنراوێکی بە زمانی عەرەبی، بۆ کەسانیک کە زانان
و، موژدەدەر و ترسینەر، پاشان خستە پرووی هەلۆیستی نەڕینیانە ی بێروایان
لە بەرانەریدا، کە نە دلییان تیی دەگات، نە گوێیان دەییست، نە چاویشیان
دەییست:

خوای دەفەر موی: ﴿حَمَّ ١ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ كُنْتُ فَصَّلَتْ
عَايَتُهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا
وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ ٥﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە سێزە بەرگەدا:

(١)- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده.

(٢)- ﴿حَمَّ﴾، ئەو دەو پیتە (ح، م)، پیشتر قسەمان لەبارەو کردوون، کە ئەو جوړە
پیتانە بە پیتە پچرپچرەکان (الحروف المقطعة) ناسراون و لە پیش (٢٩) سوورەتەو
هاتوون.

(٣)- ﴿تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابەزێراو لە لایەن خوای بە بەزەیی بەخشندهو،
وشە ی: (تَنْزِيلٌ)، واتە: (مُنَزَّلٌ) دابەزێراو، وشە ی: (تَنْزِيلٌ)، چاوگە، بەلام بە مانای ناوی
بەرکار (اسم مفعول) ه، یانی: (مُنَزَّلٌ) واتە: دابەزێراو.

ئنجای به پئی ریزمانی عه‌په‌یی: (تَنْزِيلٌ)، ده‌بی به نیهاد (مبتداً) و، ﴿مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، له شوینی (رفع) دایه‌و، ده‌بی به گوزاره (خبر).

ده‌شگونجی بگوتری: (تَنْزِيلٌ)، گوزاره‌یه‌و نیهاده‌که‌ی قرتینراوه، که بریتیه له (هَذَا)، به‌م شیوه‌یه: (هَذَا تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ).

ئنجای خوا ﷻ که به قورئان ده‌فرموئ: (تَنْزِيلٌ)، واته: له‌سه‌ریوه له‌لایه‌ن خواوه، که خوا ﷻ له سه‌رووی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی، به‌و شیوه‌یه که بو خوا شایسته‌یه، له‌ویوه ئه‌و قورئانه دابه‌زی‌نراوه، که‌واته: بزانی سه‌رچاوه‌که‌ی سه‌ریوه‌و، له‌لایه‌ن خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی و به‌خشنده‌وه‌یه.

٤- ﴿كُتِبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، کتبی‌که ئایه‌ته‌کانی پروونکراونه‌وه، (الكتاب: إسمٌ لِمَجْمُوعِ حُرُوفٍ دَالَةٍ عَلَى أَلْفَاظٍ مُّفِيدَةٍ)، (کُتِبَ) واته: (جَمَعَ)، هه‌روه‌ک (قَرَأَ) ش به‌مانای (جَمَعَ) یه، ئنجای (کتاب) یانی: ئه‌و پیتانه‌ی نووسراون و، کوکراونه‌وه‌و ده‌لاله‌ت ده‌که‌ن له‌سه‌ر هه‌ندی‌ک بیژه‌ی سوودبه‌خش، ماناگه‌یه‌ن، قورئانی‌ش دیسان بریتیه له‌و پیت و ده‌نگانه‌ی کوکراونه‌ته‌وه، به‌لام بیژراون و مانایه‌ک به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌ده‌ن.

(فُصِّلَتْ)، یانی: (أَيُّ بَيِّنَةٍ وَ وُضِّحَتْ)، پروونکراونه‌وه، پیشتیش له‌لیکدانه‌وه‌ی وشه‌کاندا باسما‌ن کرد، که: (فُصِّلَ) واته: لێک جیا‌کردنه‌وه‌ی دوو شتان، به‌شیوه‌یه‌ک که‌لێنیان بکه‌ویتی، دوو شت ئه‌گه‌ر پیکه‌وه‌ ئاویتی بن، بو‌ت لێک ناکرینه‌وه، به‌لام که‌لێکت جیا‌کردنه‌وه‌و که‌لێنیان که‌وتی، ده‌لیی: ئه‌مه ئه‌ویانه‌و، ئه‌وه‌ش ئه‌ویانه، بو‌یه قسه‌ش ئه‌گه‌ر بگوتری: قسه‌یه‌کی پروونه، جیا‌یه له‌وه‌ی که‌سی‌ک قسه‌کانی تیکه‌ل پیکه‌ل بکات و، کو‌تایی رسته‌و سه‌ره‌تای رسته‌ دیار نه‌بی، ئنجای ئایا رسته‌ی پرسیار‌کردنه؟ یان رسته‌ی هه‌وال‌دانه ئه‌گه‌ر به‌پئی نه‌غمه‌و ئاوازه‌که‌ی دیار نه‌بی، زور جیا‌یه له‌وه‌ی که‌ به‌ پروونی قسه‌ بکری، یاخود کتبی‌ک به‌ پروونی سه‌ره‌تاو کو‌تایی رسته‌کانی و، شیوه‌ی دارشتنی بر‌گه‌کانی پروون بی.

۵- ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، ئەو دابەزینراوه، وێرای ئەوهی کتییە و نووسراوه تەوه، خوینراوهیەکی عەرەببێشە، (قرآن) واتە: خوینراوه، چاوەکو دەشگونجێ ناو بێ، واتە: خوینراوهیەکی بە زمانی عەرەبی.

(قُرْآنًا) که مه‌نصوب کراوه لێره‌دا:

أ- یان ئەوه‌تا حاله، ئەو خوینراوهیەکی کتییەکی تەیه‌ته‌کانی دابەزینراون و پوونکراونه‌وه، له‌ حالێکدا که ده‌شخوینرێته‌وه به‌ زمانی عەرەبی.

ب- یاخود: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، له‌سه‌ر حاله‌تی مه‌دح (منصوب)ه، له‌ زمانی عەرەببیدا شتێک که مه‌دح و ستایش بکری، حاله‌تی (نصب) وه‌رده‌گری.

وشه‌ی: (عَرَبِيًّا)یش وێرای ئەوهی زمانێکی گه‌لێکی دیارییکراو ده‌گریته‌وه، که گه‌لی عەرەبه، به‌لام له‌ زمانی عەرەببیدا و له‌ به‌رکاره‌ینانی قورئان و سوننه‌تیش دا، به‌ واتای قسه‌ی پۆشنیش دی، ده‌گوترێ: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ)، واته: رای خۆی ده‌رخست، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فەرموویه‌تی: {وَالَّذِي تَعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا} ^(۱)، واته: ئافره‌تی بێوه‌ژن خۆی قسه‌ی خۆی به‌ پوونیی ده‌کات، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ندی‌ک شه‌رمی شکاوه، خۆی ده‌توانی ب‌لێ پازیبه، یاخود پازیبی نیه، به‌و پیاوه، (تُعْرِبُ) واته: رای خۆی به‌ پوونیی پاده‌گه‌یه‌نێ.

۶- ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ئەم دابەزینراوه که له‌لایه‌ن خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی به‌خشنده‌وه هاتوه، کتییەکی تەیه‌ته‌کانی پوون کراونه‌وه، هه‌روه‌ها قورئانیکی پۆشنه به‌ زمانی عەرەببیه، بۆ کۆمه‌لێک بزنان.

لێره‌دا بۆ (يَعْلَمُونَ) ده‌زانن، توێژه‌ره‌وان دوو واتایان داناون:

أ- زمانی عەرەبی بزنان.

(۱) {عَنْ عَدِيِّ بْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ}، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {الَّذِي تَعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا، وَالْبِكْرُ رِضَاهَا صَمْتُهَا} أخرجه ابن ماجه: ۱۸۷۲، وأحمد: ۱۷۷۵۸، والطبراني: ۲۶۴.

ب- یاخود کتیبە ئاسمانییەکان بزائن، ئەو کاتە دەزانن کە ئەمەش کتیبییکی ئاسمانییە، کە دەفەرمووی: (يَعْلَمُونَ) بەرکاری (يَعْلَمُونَ)، قرتینراوە، چونکە زانراوە: (يَعْلَمُونَ اللِّسَانُ الْعَرَبِيَّ)، یان: (يَعْلَمُونَ الْكُتُبَ السَّمَاوِيَّةَ).

بەلام من پێم وایە ئەگەر بگووتری: (يَعْلَمُونَ)، واتە: زانیارییان هەیە، یانی: لێرهدا ﴿يَعْلَمُونَ﴾، وەك تێپەرکار (مُتَعَدِّي) مامەڵە ی لەگەڵ نەكراوە تاكو بەركار بخوازی، بەلكو وەك كرداری لازیم بەكارهاتووە وەك (هُوَ يَعْلَمُ) ئەو دەزانێ، لێرەش (لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) واتە: كەسانێك كە خاوێن زانیاریی بن دەزانن.

وەك پێشینان گوتووین: «قەدری زێر لە لای زێرنگەرە»، كەسێك زانا نەبێ، قەدری قورئان نازانی، بەلكو كەسێك تاكو پتر زانا بێ، و، توانای دەرککردن و تێگەشتنی شتی هەبێ، و، قوول و ورد بێ، زیاتر لە قورئان بەهەرەمەند دەبێ و دەزانێ كە قورئان چییە؟ بەلام بابای نەزان و نەشارەزای كەوودەن، بە دنیایی قەدری قورئان نازانی، و، لێی تێناگات، بۆیە دەلی: هیچ نیە! هەر وەك چۆن كەسێك كوێر بێ، خۆر بە ئیوەراستی ئاسمانەو نایینی! مەگەر هەست بە گەرمییەكە ی بکات، ئەگەرنا، نایینی، بە هەمان شیوەش كەسێك نەزان بێ، قەدری قورئان نازانی، بە هۆی نەزانییەكە یەو.

(۷) - ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، قورئان هەم موژدەدەرەو، هەم ترسێنەر و وریا كەرەوێهە.

﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، یان **أ-** حالێ دووئەمە بۆ: (كِتَاب)، واتە: ئەو كتیبە ئایەتەکانی روون كراونەو، لە حالێكدا كە خوێنراوێهەکی عەرەبییە، لە هەمان كاتیشدا، موژدەدەر و ترسێنەریشە.

ب- دەشگونجی: ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، سیفەت بێ بۆ: ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، واتە: قورئانیکی عەرەبییە، كە موژدەدەر و ترسێنەرە.

كە دەفەرمووی: ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، لێرهدا بە پیتی (و) گێردراوەتەو، بۆ ناگادارکردنەوێ ئەو كە موژدەدەرە بۆ كۆمەلێك و ترسێنەریشە بۆ كۆمەلێکی

دیکە، واتە: ئەوانەى کە لێى بەهەرەمەند دەبن، موژدەیان پى دەدات بە سەربریزی و سەرفرازی دىاو دواوژ، ئەوانەش کە پشتى تێدەکەن، دەیانترسىنى و وریایان دەکاتەو، بە مەینەتیی و سزاو پەشیمانیی لە دىاو دواوژدا.

۸- ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾، زۆربەیان پشتیان هەڵکرد، (عَرْض) بە مانای لامل دى، (أَعْرَضَ) واتە: لاملی تیکرد، کەسێک بیهوێ گۆی لە شتێک نەگرێ، لاملی تێدەکات، یاخود کە بیهوێ پشتی تییکات، پێشى لاملی تێدەکات، دواى وەرەدەسوورێ.

لێرەدا: ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾، واتە: زۆربەیان پشتیان هەڵکرد لە زانیاریەکانى قورئان، لە موژدە و ترساندەکانى قورئان.

۹- ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، بۆیە نابیستن! بە تەئکید کەسێک پشت لە شتێک بکات و، لاملی تییکات و لێى دوور بکەوێتەو، دەنگەکەى نابیستى، ئەوانەش لە ئەنجامی پشتەهەڵکردنیان لە قورئان، دەنگ و سەداى زوڵالی قورئان نەبیستن، بۆیە لێى تیناگەن.

زۆر کەسى مولحیدو بى دین هەیه، دەلێ: کوا قورئان چى تێدايه؟! کاتى خوێ لە سەرەتای کارو بانگەوازی ئیسلامییدا، لە زۆر کوێ و مەجلیسدا هی وا هەبوو، گوتووێتە: کوا فلان سوورپەتە، چ سووودیکی هەیه؟! کە ئیستا کەمتر وایە، خەلک بەو شیوە ئاشکرایە، ئەو جوړە پەخنانە لە کوێو مەجلیسان دا بگرێ^(۱)، هەرچەندە پێم خوێشە خەلک چى لە دێدايه، بە پروونی و بە ئاشکرایى بیلێ، نەك پروو دەربایسى و پرووپامایى بکات، دواتر لە پاشملە شتى دیکە بلێ؟! بێگومانیش هەر سوورپەتێک و هەر کوێمەلە ئایەتێک دەگونجێ دەیان حیکمەت و پەندى لێوهربگرێ، بەلام وەك گوتراوه: {بابای نەخوێش ئاوى شیرینی بەزار تالە}، بابای نەخوێش کە میزاجى تیکچوو، ئاوى سازگاریش بخواتەو بەزارى تالە، بەلکو ئەگەر شتى شیرینیش بخوات هەر بەزارى تالە، مروێف کە میزاجى رووح و عەقلى تیکچوو، شتەکان وەك خوێ نابینی!

(۱) ناشلیم ئیستاش ئەو نیه، بەلام پەنگە هەل و مەرج و واقعیی کوێمەلایەتیی و سیاسیی بەندە بە جوړیک بى، ئەو قسانە نەبیستم

ئنجنا خوا ﷺ هه لوئستی بیروایه کافان بو بهرجهسته دهکات، که له وهلامدا چیان گوتوه:

(۱۰) - ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَسْكَنَةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ﴾، گوتیان: دلمان له کیفندایه، بهرانهر ئه وهی تو ئیمه ی بو بانگ دهکهی، وشه ی: (اَكْنَه) کوی (کِنَان) ه، (الکِنَان: مِثْلُ الْغِطَاءِ وَزُنًا وَمَعْنَى)، (کنان) یانی: (غِطَاء) واته: پۆشر، یانی: دلّه کانی ئیمه پهردهپۆش کراون و له نێو کیف و توورهکان دان.

که دهفهرموئ: ﴿مِمَّا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ﴾، واته: (عَمَّا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ)، له بهرانهر ئه وهدا که تو ئیمه ی بو بانگ دهکهی، ئیمه دلمان له کیف و توورهکه دایه، واته: ئه و شته ی تو ئیمه ی بو بانگ دهکهی، ناچیتته نێو دلمانه وه، چونکه دلمان پهردهپۆش کراوه.

(۱۱) - ﴿وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ﴾، {جگه له وهی عه قل و دلمان داپۆشراوه، له وهی ئیمه ی بو بانگ دهکهی}، ههروه ها له گوئییه کانیشماندا قورسای هه یه.

وشه ی (وَقْر)، به مانای (صَمَم) دئ، واته: که ری، ههروه ها به مانای (ثَقْل) یش دئ، واته: قورسای، ئنجا بیگومان که سیک قورسای له گوئی کرابی، گوئیستی ئه و قسانه نابئ که بوئ ده کرین.

(۱۲) - ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، له نێوان ئیمه و تۆدا پهرده و نێوان هه یه، ده لئ: (الحِجَاب: السَاتِرُ لِلْمَرْئِيْ مِنْ حَائِطٍ اَوْ ثَوْبٍ)، (حِجَاب): بریتیه له پهرده و نێوانیک ری بگری له وهی تو ئه و شته بینراوه ببینی، ئنجا پهردهیه ک بئ، دیواریک بئ، هه ر شتیک بئ.

لیره دا جئ سهرنجه که ده لئ: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، به هوئ ئه و (مِنْ) وه ماناکه به م شیوه یه لی دئ، ده لئ: (الحِجَابُ ابْتَدَأَ مِنَّا وَابْتَدَأَ مِنْكَ، فَالْمَسَافَةُ الْمُتَوَسُّطَةُ بَيْنَ جِهَتِنَا وَجِهَتِكَ، مُسْتَوْعَبَةٌ بِالْحِجَابِ لَا فَرَاغَ فِيْهَا)، که ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، واته: له لای ئیمه وه ده ست پیده کات،

تاكو لاي تۆ، ھەمووی پەردەو ئىوانە، واتە: ئەو پەردەو ئىوانە لە تۆۋە دەست پىدەكات، ھەروەھا لە ئىمەشەو دەست پىدەكات، ئەو ھى ئىۋەراستىشمان ھەمووی پەردە و ئىوانەو، ھىچ بۆشايى تىدانىە، بۆ وئە: تۆ كەسىك لە بەرانبەرتە، لە لاي تۆۋە دىۋارىك دەست پىيكات، تا دەگاتە لاي ۋى، ماناي وايە ئەو دىۋارە زۆر ئەستورە، ئەۋانىش دەلېن: پەردەو ئىۋانىكى زۆر ئەستورمان لە بەندايە، بۆيە ھىچ نابىستىن.

ئەمە (الشوكاني) لە (فتح القدير)دا^(۱) ھىناۋىەتى، ئەۋىش لە (الزمخشري) ۋەرى گرتۈە، كە لە (كشاف)دا ھىناۋىەتى، زەمەخشەرى زۆرجار لە تەفسىرەكەيدا ئەو نوكتە پەۋانىيىيانە دىئى، بە ھەمان شىۋە (البضاوي وفخرالدين الرازي) ش، بەلام زۆرىك لە شىكەرەۋانى قورئان، لە (الكشاف) ھەو زياتر ئەو سەرنجە پەۋانىيىيانە دىئىن.

(۱۳)- ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا﴾، دەجا تۆ كار بكە، ئىمەش كارى خۆمان دەكەين، واتە: تۆ لەسەر كارى خۆت بەردەوام بە، ئىمە گویت پىن نادەين، ئىمەش لەسەر كارى خۆمان بەردەوام دەبين.

دىارە بەركارى (فَاعْمَلْ)، ھەروەھا: (عَامِلُونَ)، ھەردوۋىيان قرتىنراون، بۆچى؟ بۆ ئەۋەى زەين بە لاي ھەموو شتىكدا بچى، واتە: تۆ كار بكەو، ھەرچى پىت چاكە، ئەنجامى بدە، ئىمەش ئەنجامدەرى ھەركارىك دەبين كە پىمان چاكە.

لېرەدا جىاۋازى ھەيە لە وشەى كىردەۋى پىغەمبەر ﷺ ۋە ھى خۆيان، ھى پىغەمبەريان ﷺ بە كىردار كارھىناۋە (فَاعْمَلْ)، واتە: كار بكە، بەلام ھى خۆيان بە ناۋى بكەر (إسم فاعل) ھىناۋە (عَامِلُونَ)، ئەمەش يانى: ھەر بەردەوام دەبين لەسەر كىردەۋى پابردوۋمان.

شايانى باسە: كە خوا ﷺ دىفەرەمۇي: ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ۋەك پىشتەر ئامازەمان پىدا:

- ۱- ھەندىك گوتوويانە، واتە: شارەزايى بە زمانى عەرەبيان ھەبى.
- ۲- ھەندىكى دىكە گوتوويانە: ئاگايان لە كىتەبە ئاسمانىيە كانى دىكە ھەبى، چونكە ئەوھى شارەزاي كىتەبە ئاسمانىيە كان بى، كاتىك سەيرى قورئان دەكات، دەزانى ئەویش ۋەك ئەوانەو، كىتەبىكى ئاسمانىيەو، قسەى بە شەر نىە.
- ۳- مەنىش وام لىكدايەو ھەكە مەبەستى پى ئەوھىە، ھەر كەسەك زانىيارى ھەبى بە پەھايى، واتە: زانابى و شارەزابى، ئىجا ئەوھى گىنگە ئامازەى پى بىكەين لىرەدا ئەوھىە: ئەو سى واتايە تىك ناگىرەن، واتە: كەسەك شارەزاي زمانى عەرەبىي بى و، كەسەك ئاگاي لە كىتەبە ئاسمانىيە كان بى و، كەسەك زانىيارى ھەبى بە گىشتى و، ئامادەيىشى ھەبى زانىيارى ۋەرگى، كەواتە: قورئان بۇ ئەو جۆرە كەسانە بە سوودە.

پێناسەی قورئان بە نۆ سیفەتی سەرەکی

لێره دا خوا ﷻ لێم چەند ئایەتەدا، پێناسەی قورئانی بە نۆ (۹) سیفەتی سەرەکی کردووە، کە ئەم سیفەتانەن:

۱- ﴿تَنْزِيلٌ﴾، کەواتە: ئەم قورئانە دابەزێنراوە، نە هەلبەستراوە و نە گوتراوە و نە نووسراوە و نە فێرکراوە، بە لێکو لەسەرێوە، لە لایەن خوايەك کە لەسەر ووی دروستکراوە کانیەتی، بەو شیوەیە کە بۆ خوا شایستەییە، لەوێوە دابەزێنراوە.

۲- ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابەزێنراوە لە لایەن خوايەکی ئهوپەری بە بەزەیی و بەخشندهو میهره‌بان‌ه‌وه، یاخود بە بەزەییە بە گشتیی بۆ مەرووف و جندو، فریشتەو هەموو دروستکراوەکان، بەخشنده‌شە بە تاییەت بۆ پر واداران لە پۆژی دوايي دا، یاخود واتە: خوا ﷻ خاوەنی سیفەتی بەخشنده‌یی و بەزەییە، بە بەرده‌وامیی بەزەیی بە کاردی، بەزەییە کە تازە دەبێتەوه، هەروەها خاوەنی بەزەیی‌شە، واتە: بەزەییە کە چەسپاوە، چونکە صیغە (فَعْلَان) و (فَعِيل)، (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە دوو مانایە دێن.

۳- ﴿كِتَابٌ﴾، قورئان نووسراوە، لە شوێنێکی دیکە باسمان کردووە، حیکمەتی خۆی پەرورەدگار وایخواستووە، ئەم قورئانە بە دوو شیوە بگات بە ئیمە: هەم بە شیوەی نووسراو، هەم بە شیوەی گوتراو، ئیمە بە تەواتور قورئانمان پێگە‌یش‌تووە، هەزاران کەس قورئانیان لەبەر کردووە، دواتر بە هەزارانی دیکەیان گوتووە، ئەوانیش بە هەزارانی دیکەو ... هتد، کە ئیستا ملیۆنان کەس هەموو قورئانیان لەبەرە، وێرای گوتران و لەبەر کران لە عەقل و سینەکان دا، کاتی خۆی لە سەر دەمی پێغەمبە‌ریش دا ﷺ نووسراوە تەوه لە لایەن چەند نووسەرێکەوه، لەسەر چەرم و پەڕۆو بەردو ئەو شتانەیی لەسەریان نووسیون، چەند نووسەرێک هەبوون، ئیشیان ئەوه بووه کە قورئان بنووسنەوه، کاتیک سوورەتیک، یان چەند ئایەتیک دابەزیووە سەر پێغەمبەر، ئەوان راستەوخۆ نووسیویانە تەوه^(۱).

(۱) نووسەرەوانی وەحیی دەوری (۴۳) کەس بوون و (۲۸) یان هەمیشەیی و پسیۆر بوون، پر وانه:

بۆیە قورئان پۈی دەگوتری: ﴿**كُنْتُ**﴾، چونكە نووسراوه، پۈی دەگوتری: ﴿**قُرْآنًا**﴾، چونكە گوتراو و ییژراوه.

۴- ﴿**فَصَّلَتْ أَيْنْتُهُ**﴾، ئایەتەکانی پروونکراونەوه، واتە: پروون، نەك پۈی پروون نەبوون، دواتر پروونکراونەوه، واتە: ئایەتەکانی کە دابەزیتراون، پروون، بەلام خوا ﷻ لیرەدا ئەم تەعبیری بە کردار (فعل) هیناوه، ئەگەرنا لە شوینی دیکەدا دەفەرموی: ﴿**أَيَّتِ مَفَصَّلَتْ**﴾ (۱۳۳) الاعراف، بەلام بۆ موعجیزەکان، واتە: ئایەتە پۆشنەکان، بەلام لیرەدا دەفەرموی: ﴿**فَصَّلَتْ أَيْنْتُهُ**﴾ و لە شوینی دیکەدا دەفەرموی: ﴿**كُنْتُ أَحَكَمْتُ أَيْنْتُهُ**﴾ (۱) هود، واتە: دەیخاتە حالەتی کردەبیەوهو بە شیوەی کردەبی هیناویەتی، ئایەتەکانی پۆشن کراونەوهو، ئایەتەکانی مەحکەم و قایم و توندو تۆل کراون.

۵- ﴿**قُرْآنًا**﴾، خوێتراویە، لە شوینی دیکەدا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿**فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبَغِ**﴾ ﴿**قُرْآنُهُ**﴾ (۱۸) القيامة، قورئان لەویدا دەگونجی چاوگ بی، واتە: (قِرَاءَة) خوێندنەوه، دەشگونجی ناو بی، واتە: خوێتراوه، قورئان هەم خوێندنەوهیە، هەم خوێندراوهیە.

۶- ﴿**عَرَبِيًّا**﴾، قورئانیکی عەرەبییە، واتە: بە زمانی عەرەبییە، وشەیی عەرەبیی و پرای زمانی عەرەبیی بە واتای پۆشنیش دی، بۆیەش نەتەوهی عەرەب زمانی خوێان ناوناوه عەرەبیی، لەبەر ئەوهی زمانی خوێان پۈ پۆشن بووهو، باش لە یەك تیگەیشتون، بەلام زمانی گەلانی دیکەیان پۈ ناپۆشن بووه، بۆیە ناویان لی ناوه: عەجەمی یان ئەعەجەمی، عەجەمیش زمانی خوێان پۈ پۆشنەو، زمانی عەرەبییان پۈ ناپۆشنە، کەواتە: ئەمە شتیکی پۆژەیی و گوێرەییە، بۆ وینە: بابایەکی کورد زمانی خوێ پۈ پۆشنە، بەلام زمانی بەرانبەری خوێ پۈ ناپۆشنە، هەرۆهەا بەرانبەرەکەشی بەهەمان شیوه.

۷- ﴿**لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ**﴾، بۆ کۆمەلێک کە بزائن:

أ- زمانی عەرەبیی بزائن.

ب- شارەزای کتیبە ئاسمانیەکان بن.

ج- ئامادەبن بزانی و قیر بن.

د- یاخود (يَعْلَمُونَ)، ئەگەر کرداریکی لازیم بێ، وهك: (عَلِمَ، يَعْلَمُ) واتە: زانی، دەزانی، نەك تەنھا فلان شتە دەزانی، بەلكو ئەوانەى زانیارییان هەیه بەرەهەیی.

۸- ﴿بَشِيرًا﴾، قورئان دڵخۆشکەر و موژدەدەر، بۆ کەسانیک کە شوینی دەکەون، شوین پەرورەدگار دەکەون، شوین پیغەمبەرەکەى ﷺ دەکەون، قورئان هەم لە دنیا دا دڵخۆشیان دەکات، لەسەر ئاستی تاک، ئاسوودەیی و سەربەرزى و ئارامى و بەرچاوریان دەبێ، لەسەر ئاستی کۆمەلگاش توندو تۆلی و، تەبایی و، دادگەرییان دەبێ، بۆ پڕۆژى دوایش موژدەیان پێدەدات، کە خوا ﷻ لێیان رازی دەبێ و دەیانخاتە بەهەشتەکانیەوه.

۹- ﴿وَنَذِيرًا﴾، ترسێنەر و ڕیا کەرەوه، ئەمەش سیفەتی نۆیەم و کۆتاییە، کە لێرەدا قورئانیان پێ وەسفکراوه، (الْإِنذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنذَارُ): بریتى لە ئاگادارکردنەوه لەگەڵ ترساندن دا، واتە: ھۆشدارى پێدان و ڕیا کردنەوه و ترساندن، بە دنیایی قورئان ترسێنەر و ڕیاکەرەوه و ھۆشدارى دەرە بۆ کەسانیک کە پشتی تێدەکەن، دەیانترسێنێ کە ئێوە لە دنیا شدا تووشی باجدان دەبن، لەبەر ئەوەی پشتتان لە قورئان کردو، لە پڕۆژى دوایشدا تووشی جەزەرەبو سزای خوا ﷻ دین.

لێرەدا جیى خۆیەتی باسى ئەوەش بکەین، دواى ئەوەى خوا ﷻ لێرەدا باسى ئەو نۆ سیفەتەى قورئان دەکات، ئنجا دێتە سەر باسى ھەلوێستی نەڕێنیانەى بێڕوایان، واتە: قورئانیك کە خاوەنى ئەو نۆ سیفەتانەیه، دەبوو زۆر پیشوازی لى بکری و شوکرانەى لەسەر بکری، دەبوو باوەشى گەرمى بۆ بکریتەوه، ھەلبەتە خاوەنى عەقل و ویژدانەکان بەو شیوەیەن، ئەوانەى خوا ﷻ چاکەى بۆیان بوى، شایستەى چاکە و خێرو بەرەکەتى قورئان بن.

لیره دا خوا ﷺ دیتە سەر باسی ھەلوێستی نەریینیانە ی بێروایان لە شەش ھەلوێستاندا:

۱- ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾، زۆربەیان پشتیان ھەڵکرد، لە قورئاندا بە زۆری: (أَكْثَرُهُمْ)، یان: (كثير)، بە کار دەھێنری، بۆچی؟ چونکە ھەموویان پشتیان تێنەکردووە، ئەوانە ی پیغەمبەر ﷺ پەيامی ئیسلام و قورئانی بە گوێ دا داو، ھەندیکیان شوێنی پیغەمبەر ﷺ کەوتوون، بۆیە لە قورئاندا زۆر بە دەگمەن شیوە ی رەھاییت بەرچاو دەکەوی، خوا ﷻ باسی ھەر قەومێک بکات، دەفەرموی: زۆرینەیان، نەك ھەموویان، ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ ۱۲، زۆریك لە خەلکی لە ئایەتەکانمان لە بێئاگایان، خوا ﷻ دەفەرموی: زۆریك، نافەرموی: ھەموو، چونکە بێگومان خەلکانێک ھەن، کە بێئاگاین لە ئایەتەکانی خوا، لیره شدا ھەموویان پشتیان تێ نەکردووە، لاملیان لە قورئان نەکردووە، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾.

۲- ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، ئەوانە نابیستن، نابیستن بە واتای ئەوەیە کە وەریناگرن و قبوولی ناکەن، بەلام لیره دا حالەتی ئەوانی چواندووە، بە حالەتی کەسێک کە بانگی بکە ی و نەبیستی.

۳- ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾، گوتیان دلمان لە نێو بەرگ و پۆشەرو کێفاندایە، بەرانبەر بەوە ی تۆ ئیمە ی بۆ بانگ دەکە ی، بۆیە ئەو قسە یە ی تۆ دەیکە ی ناچیتە نێو عەقل و دلمانەو.

۴- ﴿وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ﴾، گوێیەکانیشمان قورسایان تێدایە، ئنجا گوێیەك قورسای تێدابێ، بێگومان نابیستی.

۵- ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، لە نێوان ئیمە و تۆدا، پەردە و نێوان ھە یە، واتە: لە ئیمە و تاکو دەگاتە تۆ، پەردە و نێوان ھە یە، بۆیە نابینن.

۶- ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ﴾، تۆ (ئە ی موخەممەد ﷺ) کاری خۆت بکەو، ئیمەش ئەنجامدەری کاری خۆمانین، واتە: ئیمە چۆمان کردووە، ھەروا دەکەین، تۆش لەسەر کاری خۆت بەردەوام بەو، ئیمەش گویت پێنادهین! ئەو ش ئەوپەری ملھویری و یاخی بوونی ئەوان دەردەخات.

مەسەلەى دووهم:

فەرمانکردنى خوا ﷻ بە پىغەمبەرەكەى موحمەد ﷺ كە رايىگەيەنى،
ئەويش تەنيا مروڧىكى وەك خويانە، بەلام سروشى بۆ كراو، كە تەنيا يەك
پەرستراوى ھەقيان ھەيە، ئنجا با بە راستىي پرووى تىبكەن و، داواى لىبوردى
لىبكەن، ھەروەھا ئاماژەيەكيش بە خەسلەتە بنەرەتتەيەكانى ھەريەك لە
ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن و، بېرواداران:

خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۖ
فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ﴿٨﴾﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتەنە، لە دە برگەدا:

١- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، بلى: من تەنيا مروڧىكم وەك ئىو، ئەم رستەيەو
دوو رستەى دواترى ئەم ئايەتە، لە ئايەتى (١١٠)ى سوورەتى (الكهف)يشدا ھاتو، بە
ھەمان شىو: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ...﴾.

لیرەدا كە دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، وشەى (إِنَّمَا): ئامپرازى
كورتھەلھینان و چەسپاندنە، واتە: (إِنَّمَا: أَنَا مَقْصُورٌ فِي الْبَشَرِيَّةِ دُونَ التَّصَرُّفِ فِي
قُلُوبِ النَّاسِ)، واتە: من كورتھەلھینراوم لە مروڧ بووندا، نەك بتوانم دەستكارى
دلى خەلك بكەم، دلى ئىو وەربگىرم بۆ ئيمان، من مروڧىكم وەك ئىو، لەو
روووە كە بتوانم ئىو بىنمە سەر رىگای ھىدايەت، ناتوانم!.

دەتوانم رینمايىتان بكەم، دەتوانم ھىدايەتتان بدەم بە واتاى رینمايى و واتا
گشتیەكەى ھىدايەت، بەلام ناتوانم ھىدايەتتان بدەم بە واتا تايەتتەكەى

ھیدایەت، بەو مانایەى بتانخەمە سەر راستە پێ، ئەگەر ئێنسان وریا نەبێ لە جیاکردنەوێ واتای گشتی ھیدایەت و، واتای تاییەتی ھیدایەت، وەك ھەندێك لە توێژەرەوانی قورئان تووشی ئەو ھەڵەییە بوون، ئەو كەسەش ئەگەر لێکیان جیانەكاتەو، بێگومان تووشی ھەڵە دەبێ.

با سەرنج بدەین! خوا ﷻ لە سوورەتی (القصص) دەفەرموێ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، واتە: تۆ ناتوانی ھیدایەتی ئەوانە بدەى كە خوشت دەوێن، لە ھەمان كاتدا لە سوورەتی (الشورى) دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، واتە: بە دڵنیایی تۆ ھیدایەتی خەلك دەدەى بۆ سەر پێگای راست، ئنجا كە دەفەرموێ: تۆ ھیدایەتیان دەدەى، بە مانای پێنماییە، واتە: تۆ پێنماییان دەكەى، بەلام كە دەفەرموێ: ناتوانی ھیدایەتیان بدەى، واتە: پێی راستییان پێ بگری و، بیانخەى سەر راستە شەقام.

كەواتە: ھیدایەتێك ھەى، بە مانای پێنمایی، ھیدایەتێكیش ھەى بە مانای خستە سەر پێگا، ئنجا خستە سەر پێگا، تەنھا بە خوا ﷻ دەكرێ، تەنھا خوا دەتوانێ خەلك بخاتە سەر راستە شەقام، لێرەش خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، بلى: من تەنھا مروؤفێكم وەك ئێو، واتە: ئەگەر چاوەپێی ئەو بن، بە تۆبزی ئیمانەتان بخەمە نیو دڵ، بێگومان ناتوانم و ئەو كاری من نیە، چونكە من مروؤفێكى وەك خۆتانم.

۲- ﴿يُوحَىٰ إِلَىٰ﴾، سروشم بۆ لا دەكرێ، واتە: قسەى پەنھانم بۆلا دەنێدرێ، ئەوێ پێشی بەرپەرچاندەوێ ئەو بوو، ئەوان بە پێغەمبەریان دەگوت، تۆ مروؤفێكى وەك ئێمەى، خوا ﷻ بە پێغەمبەرى ﷺ دەفەرموێ: بلى: بەلى منیش مروؤفێكى وەك ئێو، ئەو راستە، من لەو قسەى دا پشگىریتان دەكەم و بەرپەرچتان نادەمەو، بەلام ئەمە بەو واتایە نا، كە من لە ھەموو شتێكدا مروؤفێكى وەك ئێو، من لە مروؤف بووندا وەك ئێو، لەو شانەدا كە بە مروؤف ناكړین و، تەنھا بە خوا ﷻ دەكرین، لەو شتەدا راستە وەك ئێو.

بەلام جىاوازييه كم ههيه له گەل ئىوه، ئهويش ئهوهيه: ﴿يُوحَىٰ إِلَىٰ﴾، سروشم بۆ لا ده كرى، ئه مهش بهر په رچدانه وهى ئهوهيه كه ده يانگوت: تۆ مروڤىكى وهك ئيمهى، واته: مروڤ شايستهى ئهوه نيه، خوا ﷻ وه حىي بۆ بنىرى، نه خير! پيغه مبه ر ﷻ ده فهرموى: من مروڤىكى وهك ئىوهم له مروڤايه تبيدا، بهلام له هه مان كاتدا مروڤىكم شايسته م سروشم بۆ بكرى، له نيو مروڤه كاندا كه سائىك هه بوون شايستهى ئهوه بوون خوا به شيوهى تايهت و په نهان فهرمايشتيان بۆ بنىرى و، بيانديوئى، كه پيى ده گوترى: وه حىي.

شايانى باسه: ئيمه له (الكتاب السادس) له مه سووعه ي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا، له ژير ناوونيشانى: (بَحْثٌ حَوْلَ الْوَحْيِ)، باسيكى تىرو ته سه لمان له باره ي وه حيه وه كردوه، له بهر روڤشنايى قورڤان و سونه تدا، ههروه ها له سوورپه تى (يونس) يشدا ئه و باسه مان به تىرو ته سه لى دووباره خستوتوه به رباس و پوخته كه يمان به كوردىي هيناوه.

وه حىي له بنچينه دا به ماناى قسه ي په نهان و، ئيلهام و خورپه دى و، به ماناى غه ريزه و ئاماژه دى و، به ماناى فهرمان كردنى خوا دى، ههروه ها به ماناى ئه و وه حيه زانراوه ش دى، كه خوا ﷻ به هوى فريشته كانه وه په يامى تايهت بۆ پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده نىرى.

۳- ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ﴾، كه په رستراوى ئىوه ته نيا يهك په رستراوه، ليره دا خواي په روه ردگار جه وههرو كا كلى ئه و سروشه ي بۆ لاي موحه ممه دى ﷻ كردوه، له وه دا ده خاته پروو، كه برىته له خوا به يه كگرتن و، ته نيا خوا په رستن، ئه گه رنا ئه وهى خوا بۆ پيغه مبه رى خاته مى سروش كردوه، جگه له خوا به يه كگرتن و ته نيا خوا په رستن، زۆر شتى ديكه شى تيدايه، بهلام ئه وه جه وههرو كا كله كه يه تى و، ئه و هه ناوو هه ويته يه كه شته كانى ديكه هه موويان له خزمهت ئه و كا كلى و جه وهه ره دان.

ئنجاهه روهك چۆن وشه ي: (إِنَّمَا) ئامرازى كورت هه له پىنان و چه سپاندنه، به هه مان شيوه ش وشه ي (أَمَّا) ش هه مان مانا ده گه يه نى، وشه ي (أَمَّا) ش

هه‌ر ده‌سته خوشکی (إِئْمَا)یه، به‌لام (إِئْمَا) له سه‌ره‌تای رسته‌دا دی و (أَهْمَا) له نیوه‌راستی رسته‌دا دی، (أَهْمَا) و (إِئْمَا)ش هه‌ردووکیان پیکهاتوون له: (إِنْ) که بۆ ته‌ئکید کردنه‌وه‌و جه‌ختکردنه‌وه‌یه، له‌گه‌ل (ما) که (ما الکافّة)ی پی ده‌لین، ئه‌ویش زیاد کراوه، ئه‌مه‌ش بۆچی؟ بۆ ئه‌وه‌ی مانای (ما) و (إِلَّا) بگه‌یه‌نی، واته: (مَا هُنَاكَ إِلَهَ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ)، واته: وشه‌ی (أَهْمَا) هه‌م مانای (ما) بۆ لابردن (نفي) و، هه‌م مانای (إِلَّا) بۆ هه‌لاواردن (إِستثناء) ده‌گریته‌وه، واته: هیچ په‌رستراویک نیه جگه له یه‌ک په‌رستراوی تاک.

٤- ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، ئنجا ئیوه خۆتان به‌ره‌و ئه‌و په‌یام و وه‌حیه‌ی راست بکه‌ن، لی‌ره‌دا ده‌گونجی مه‌به‌ست له: ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، بریتی بۆ له (فَاسْتَقِيمُوا لَهُ)، خۆتانی بۆ راست بکه‌ن، چونکه ده‌گوتری: (ذَهَبْتُ إِلَيْهِ وَذَهَبْتُ لَهُ)، واته: له زمانی عه‌ره‌بییدا جاری وا هه‌یه (ل) له شوینی (إِلَى) دا داده‌نیشی و، جاری واش هه‌یه (إِلَى) له شوینی (ل) دا داده‌نیشی.

یاخود ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، وشه‌ی (إِستقیموا) بۆیه به (إِلَى) به‌رکاری خواستوه، چونکه مانای (تَوَجَّهُوا) یان (أَنِيبُوا)ی خراوه‌ته‌نیو، واته: پرووی تیبکه‌ن، یاخود بۆ لای بگه‌رینه‌وه، که‌واته: (إِستقیموا)، هه‌م مانای خو‌ی ده‌گه‌یه‌نی، که بریتیه له رِیك وه‌ستان، له هه‌مان کاتیشدا به مانای به‌رپکیی پرووی تیبکه‌ن، یان به‌رپکیی بۆ لای بگه‌رینه‌وه، دی.

٥- ﴿وَاسْتَغْفِرُوهُ﴾، داوای لی‌بوردنیشی لی‌بکه‌ن.

٦- ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾، سزای سه‌ختیش بۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران.

که‌واته: مانایه‌که‌ی به‌م شی‌وه‌یه‌ی لَی دیته‌وه: ئیوه به‌ندایه‌تی خۆتان بۆ لای خوا ساغ بکه‌نه‌وه‌و، هاوبه‌شی بۆ دامه‌نین، واته: جگه له‌وی مه‌که‌نه‌هاوبه‌شی و، له‌وه‌ش که پابردوه‌و هاوبه‌شتان بۆ داناوه، داوای لی‌بوردن و چاوپۆشیی لَی بکه‌ن.

(۷) - ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، لیرەدا خوا ﷺ وەسفیکى دیکەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات: ئەوانەى کە زەکات نادەن، لیرەدا زەکات بە دُنْيايى مەبەستى پى صەدەقەو مال بەخشینە، بە بەلگەى ئەوەى کە (يُؤْتُونَ)ى لەگەڵ ھاتو، (يُؤْتُونَ أَي: يَدْفَعُونَ أَوْ يُعْطُونَ)، دەیدەن یان دەبەخشن، کەواتە: ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ﴾، واتە: (لا يَدْفَعُونَ الزَّكَاةَ، أَوْ لَا يُعْطُونَ الزَّكَاةَ)، واتە: زەکات نادەن، یان نایبەخشن.

وەک گوتمان بەھۆى ھەبوونی کردارى (يُؤْتُونَ)، لیرەدا (الزَّكَاةَ) بە مانای مال بەخشین دى، ئەگەرنا دەشگونجا (الزَّكَاةَ) بە مانای خو پاککردنەوێش ھاتبایە.

لیرەدا پرساریک دیتە ئاراو:

ئەم سووپەتە مەککەییە، لە مەککەش زەکات فەرز نەکراو و لەسەر مسوڵمانان، ئەدى چۆن لیرەدا خوا ﷺ باسى زەکات دەکات و، سەرزەنشتى کافران دەکات لەسەر ئەوەى زەکات نادەن؟!

وەلامەکەى ئەوەیە:

چ نوێژو، چ زەکات و، چ پۆژوو، ... ھتد، ئەمانە لە قوناغى مەککەشدا ھەبوون، بەلام وەک ئەسلەکیان ھەبوون، نەوێک دوا قوناغیان، بۆ وینە: نوێژ ھەر بوو، بەلام دوايى پینج نوێژەکان فەرز کراون، ھەر وەھا نوێژى ھەینیى و جەژنەکان و نوێژەکانى دیکە، ھەر وەھا پۆژووگرتن ھەر بوو، بەلام دوايى لە سالى دووھمى کوچیدا گرتنى پۆژوو پەمەزان فەرز کرا، ھەر وەھا زەکاتیش ھەر بوو، بەلام دوايى لە سالى ھەشت یان نۆی کوچى لە سووپەتى (التوبة)دا فەرز کراو، دیاریکراو بە کى و چۆن بى و، چۆن نەبى؟ بەلام لە مەککە ئەصلی ئەو کارانە ھەر بوو، مال بەخشین ھەر بوو، مسوڵمانانى بۆ ھاندراون، کەسێکیش مالى خوێ نەبەخشیبى، بە کەسانى ئاتاج و نەدار، سەر زەنشتکراو، ھەر وەک سەرزەنشتى کەسانیکیش کراو کە نوێژ ناکەن، بۆ وینە: لە سووپەتى (القيامة)دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾ (۳۱) وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى (۳۲) ﴿

سەرزه‌نشتیان دەکات لەبەر ئەوەی نوێژیان نه‌کردوه، هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (المدر) دا ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا لَرَّكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۚ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ۚ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۚ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۚ ﴿٤٦﴾﴾ سوورەتی (المدر) یش له‌و سوورەتانه‌یه‌ که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای قو‌ناغی مه‌که‌دا هاتوونه‌ خوار، مانای وایه‌ له‌ قو‌ناغی مه‌که‌شدا نوێژ کردن هه‌ر بووه، به‌لام نه‌ک ئەو پینج نوێژه کاته‌کانیان به‌و شیوازه‌ دیاریکرا‌یی، که دواتر دیاریکراون.

٨- ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِرُونَ﴾ هه‌روه‌ها ئەوان به‌ مه‌زلگای کۆتایی ب‌پ‌روان، ل‌یره‌دا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ (الآخرة) سیفه‌تی وه‌سفکراو‌یی قرت‌راو (مَحْذُوف) ه، واته‌: ﴿وَهُمْ بِالْحَيَاةِ الْآخِرَةِ، أَوْ بِالذَّارِ الْآخِرَةِ﴾، ئەوان به‌ ژیا‌نی دواتر، یان به‌ مه‌زلگای دواتر. ﴿هُم كَفِرُونَ﴾، ل‌یره‌دا: (هُم)، پ‌ناوی ل‌یک جیا کردنه‌وه (صَمِيرُ الْفَصْل) ه، بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌و تو‌خ‌کردنه‌وه‌ی مانایه‌که‌یه‌تی.

دواتر خوا ﷻ د‌یته‌ سه‌ر با‌سی پ‌رواداران:

٩- ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌ دل‌نیا‌یی ئەوانه‌ی پ‌روایان ه‌یناوه‌و، کرده‌وه‌ باشه‌کانیان ئەنجامداون، وه‌ک زۆر جاری د‌یکه‌ گوتوو‌مانه‌: (آمَنُوا)، هه‌میشه‌ به‌رکاره‌که‌ی قرت‌تراوه، واته‌: (آمَنُوا بِاللَّهِ وَمَلِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ)، واته‌: پ‌روایان ه‌یناوه‌ به‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی که پ‌یویسته‌ پ‌روایان پ‌ی به‌یتر‌ی.

(عَمِلُوا)، یانی: ئەنجامیان داوه، (الصَّالِحَاتِ) د‌يسان سیفه‌تی وه‌سفکراو‌یی قرت‌تراوه، یانی: (عَمِلُوا الْخِصَالَ الصَّالِحَاتِ، أَوْ عَمِلُوا الْأَعْمَالَ الصَّالِحَاتِ)، خه‌سه‌له‌ته‌ باشه‌کان، یان کرده‌وه‌ باشه‌کانیان ئەنجام داون، ئەوانه‌ی وان:

١٠- ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پ‌اداشتیکی نه‌پ‌راوه‌یان هه‌یه، له‌ حاله‌قی ئاسایی دا ده‌بووایه‌ فه‌رمووبای: (أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ لَهُمْ)، به‌لام بۆیه‌ (الجار والمجرور) پ‌یشخراوه، له‌بەر گرنگ‌یی پ‌یدان، وه‌ک (إِيَّاكَ نَعْبُد).

وشه‌ی (أَجْر) یش: بریتیه له قهره‌بوویه‌کی به که‌لک، پاداشتی‌که خاوه‌نه‌که‌ی لئی به‌هرمه‌ند بئ.

وشه‌ی (مَمْنُون): زانایان به دوو واتایان لئیکیان داوه‌ته‌وه:

ا- هه‌ندیکیان گوتووایانه: (مَمْنُون مَفْعُولٌ مِنَ الْمَنْ، وَهُوَ ذِكْرُ النِّعْمَةِ لِلْمُنْعَمِ عَلَيْهِ بِهَا أَيْ: غَيْرُ مَمْنُونٍ بِهِ عَلَيْهِ)، واته: (مَمْنُون) به‌رکاره له (مَنْ)، ته‌ویش بریتیه له باسکردنی چاکه بۆ که‌سێک که چاکه‌که‌ی له‌گه‌لدا کراوه، واته: منه‌تیان له‌سه‌ر ناکرئ، ئەم واتایه (محمد الطاهر بن عاشور) هیناویه‌تی، به‌لام پیم به‌هیز نیه، به‌لکو ئەو واتایه‌ی زۆرینه‌ی توێژه‌ره‌وانم پی به‌هیز‌تره که له خالی دووه‌م دا ده‌یه‌نین.

ب- ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ (آی غَيْرُ مَقْطُوع)، چونکه (مَنْهُ أَيْ قَطْعُهُ)، یاخود (غَيْرُ مَقْطُوع) پاداشتی‌کی نه‌ب‌راوه‌یان هه‌یه، یاخود پاداشتیکیان هه‌یه که نات‌ه‌واویی تیدانیه، به‌لکو تیرو ته‌واوه‌و، به‌رده‌وامه‌و نه‌ب‌راوه‌یه.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە نکووییکردنی پیغمبەر ﷺ لە بیروایان، کە بەرانبەر بەو زاتە بیروابن، کە زەمین و پیکهاتهکانی لە ماوهی چوار پوژاندا (واتە: بە چوار قوناغ) و، ئاسمانیشی بە دوو قوناغ دروست کردووە و کەرەستە کەیشی دوو کەل بووە، پاشان ئاسمانی نیزیکتر لە ئێمە ی خەلکی سەر زەوی، بە ئەستێران رازاندۆتەو، هەم بۆ جوانیی، هەم بۆ پاراستنی لە شەیتانەکان، بە هۆی تیر بارانکرانیان بە پریشک و بلیسەکانیان، تاکو گوێ لە قسە ی فریشتەکان نەگرن:

خوای دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۹ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْسًا مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ۝۱۰ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝۱۱ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱۲﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە بیست بڕگەدا:

۱- ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ﴾، (ئە ی موخەممەد ﷺ!) بڵێ: ئایا ئێوە بیروان بەو کەسە ی زەوی دروستکردووە، هەمزه (أ) ی ﴿أَيْنَكُمْ﴾، بۆ پرسیار کردنی سەرزنەشتکردنە (الِاسْتِفْهَامِ التَّوْبِيخِي).

پسپۆران گونووینانە: (وَفِي الْإِفْتِاحِ بِالِاسْتِفْهَامِ وَحَرْفِي التَّأْكِيدِ، دِلَالَةٌ عَلَى أَنَّ أَمْرًا مُّهِمًّا سَيُلْقَى إِلَيْهِمْ)، کە دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ﴾، لێرەدا لە سەرەتادا کە هەم بە پرسیارێکی سەرزنەشتکەرانهو، بە (إِنَّ) و بە (لَ) جەختی لێکراوەتەو، ئەو دەگەیەنێ کە قسەو باسیکی گرنگیان پێ رادهگەیەنێ.

(۲) - ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، لە دوو پۇژان دا، واتە: لە دوو قۇناغاندا، دواتر باسى دەكەين، وشەى (يَوْم) بە ماناى ماوہىەك لە كات دى، بۆيە: تەعبىرى (يَوْمَيْنِ) يانى: {لە ماوہى دوو ئەندازە لە كات دا}، واتە: بە دوو قۇناغ، زەوى ھىتراوہ تە دى.

كە دەفەر موى: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾:

۱- ھەندىك لە زانايان گوتوويانە، واتە: دوو پۇژى وەك پۇژى خۇمان، ئنجا ھەندىكيان پۇژەكانىشيان ديارىيكردون، بۆ ويئە: پۇژى شەممەو يەك شەممە، ياخود پۇژى دووشەممەو سى شەممە! كە بە راستىي ئەوہ زۆر سەركىل و سادە تىگەيشتنە لە قورئان!.

۲- ھەندىكيشيان گوتوويانە: مەرج نيە پۇژانى وەك: دووشەممەو سى شەممە بن، چونكە تاكو زەوى نەبووبى و، زەوى بە دەورى خۇيداو لە بەرانبەر خۇردا نەخولابىتەوہ، پۇژو ھەفتەو مانگ و سالى دروست نەبوون، بەلام ئەو دوو ماوہىە لە كات، بە قەدەر دوو پۇژى ئىستاي ئىمە بوون، كە برىتيە لە چل و ھەشت (۴۸) سەعات.

ماناى دووہميان تۇزىك عەقل دەيگرى، بەلام لە راستىيدا ئەويش ھەم لەگەل واقىعى دروست بوونى گەردوون و، ھەم لەگەل چەمك و واتاي ئايەتەكاندا ناگونجى، وەك دوايى لە كورتە باسىكدا دەيخەينە پرو، كەواتە: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، واتە: لە دوو قۇناغ و ماوہى كاتىيدا، بەلام ئايا ئەو دوو قۇناغە چەند بوون؟ نازانين.

(۳) - ﴿وَيَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا﴾، ئايا ھاوتايانى بۆ دادەنن؟! (أُنْدَاد) كۆى (نَد)ە، (وَهُوَ الْمِثْلُ وَالْكَفْءُ)، واتە: ويئەو ھاوتا.

(۴) - ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ئا ئەوہ {ئەو زاتەى زەوى بە دوو قۇناغان دروستكردوہ}، پەرورەدگارى جىھانىيانە، بۆيە بە ناوى ئاماژەى دوور ھىناويەتى، چونكە ئاماژەيە بەوہى مەقامى ئەو زاتە زۆر بەرزە، ياخود لەبەر ئەوہى لە عەقلى ئەوانوہ زۆر دوورە، كە تەنيا ئەو پەرستى و ھاوبەشى بۆ دادەنەنن.

(۵) - ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسِيًّٰ مِنْ فَوْقِهَا﴾، لەسەر وویە وەش چەسپاوەکانی داناون، واتە: چیا چەسپاوەکانی تێدا داناون، چونکە: ﴿رَوْسِيًّٰ﴾: (صَفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، واتە: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا الْجِبَالَ الرَّوَاسِي﴾، چیا چەسپاوەکانی تێدا داناون، (الرَّوَاسِي صَفَةُ الْجِبَالِ مِثْلُ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ﴾، (أَي: السُّفُنُ الْجَوَارِي)، وشەى ﴿رَوْسِيًّٰ﴾، سێفەتی چیا یەکانە، بەلام چونکە دەزانرێ مەبەست لە چەسپاوەکان شاخەکانە، بۆیە خوا ﷻ بە پێویستی نەزانێوە، وشەى (جبال) بەیئێ، ھەر وەك لە سوورەتی (الشوری) دا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ ۳۲، واتە: لە نیشانەکانی خوا پۆشتوووەکانن بە دەریادا، وەك چیاى بەرز، پۆشتوووەکان، واتە: (السُّفُنُ الْجَوَارِي)، کەشتییە پۆشتوووەکان.

بۆچی لێرەدا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسِيًّٰ مِنْ فَوْقِهَا﴾، چیا یە چەسپاوەکانی لەسەر وویە وە داناون؟ لە حَالِيك دا کە چیا یەکان ھەر لەسەر پرووی زەوین؟ لێرەدا خوا ﷻ ئاماژە بە زەوی دەکات، بۆ ئامادەکردنی وێنەو دیمەنی سەرنجراکێشی چیا یەکان لەبەرچاومان.

ھەلبەتە ئێمە لە شوێنی دیکەدا باسی چیا یەکانمان کردووە، وەك سوورەتی (الرعد) و شوێنی دیکەش^(۱)، کە چیا یەکان وەك پەیکەری ئیسک وان بۆ زەوی و توێکلی زەویان زۆر مەحکەم کردووە، ھەر وەھا لە شوێنی دیکەدا باسی سوودەکانی چیا یەکانمان کردووە، کە ھەم سەرچاوەی کوێردنەوێ ئاون، ھەم سەرچاوەی کوێردنەوێ کانێ و پروبارو جوگا و جۆبارەکانن، ھەر وەھا سەرچاوەی داھاتی گەلیك لە میووە دارو درەختن، ھەر وەھا زۆرجار تەوژمی بایەکان دەگیرنەووە، کاریگەریی زۆریان ھەیە بۆ پاراستنی زەوی کە لە کاتی ئاگر پڕژێنەکان و بوومەلەرزەکاندا، لیک ھەلنەوێ و، وەك چۆن پەیکەری ئیسکی جەستەى مرۆف دەگرێ، چیا یەکانیش ئاوا ھەموویان بە یەکەوێ ئالقه بەندن، بە یەکەوێ توێکلی زەویان مەحکەم کردووە.

(۱) بۆ وێنە: تەفسیری سوورەتی (النبا)، ئایەتی: (والجبال أو تاداً).

بەرزتەرىن لووتكەى چىا لەسەر پرووى زەوى، لووتكەى (ئېقىرىست - Everest) ه، لە زنجىرە چىاى ھىمالايە، كە (۸۸۴۹) مەتر بەرزە لە ئاستى پرووى دەرياو، واتە: نىزىكەى نۆ كىلومەتر لە ئاستى پرووى دەرياو بەرزە، زانايانى جىۋلۇجىى دەلەين: ھەر چىايەك چەندەى بە دەرەو، دە (۱۰) تاكو پازدە (۱۵) ھىندەى بە ناخى زەويدا چۆتە خواری، بەو پىيەش بى، چىاى ھىمالايە كە لووتكە بەرزەكەى دەورى (۹) كىلومەتر، نۆ جارانى دە بكە (۹ x ۱۰ = ۹۰)، بەلاى كەمەو (۱۰۰) كىلومەتر لەو چىايە لە ناخى زەويدايە، ھەر بۆيەش خوا ﷻ ناوى لە چىايەكان ناو (اوتاد)، كە كۆى (وئەد)، واتە: گولمىخ و سىنگ، ئەو گولمىخ و سىنگەى چادرو تاولى پى رادەگىرى، ياخود ولاخىكى پى دەبەستىتەو، كە عادەت وايە بەشى زۆرى دادەكوترى لە زەويدا، بەشىكى كەمى بە دەرەو دەمىنەتەو، خواى بەرزىش چىايەكانى بە گولمىخ وەسف كىردون، وەك چۆن گولمىخ كەنارى چادرو رەشمالى پى رادەگىرى، بە ھەمان شىو ئەو چىايانەش زەويىان پى راگىر كراو، دواى ئەو زانستى زەويناىى (جىۋلۇجىا) بەرەو پىشچو، ئىجا زانبيان كە ھەر چىايەك چەندەى بە دەرەو، دە تاكو پازدە ھىندەى بە ناخى زەويدا چۆتە خواری، ئەو ھەش خۆى ئىعجازىكى عىلمىيە.

۶- ﴿وَبَرَكَ فِيهَا﴾، ھەرەھا خوا ﷻ پىزى تىخست، پىزى خستە زەوى، يانى: (جَعَلَ فِيهَا الْبَرَكَةَ)، وشەى (بَرَكَ): بىرىتە لە خىرىكى بەردەوام و چەسپا، ھەرەھا (بَرَكَ) واتە: گوما، بۆيە پى دەگوترى: (بَرَكَ)، چونكە ئاوەكەى تىدا داوەستاو و ماوئەو، كەواتە: (بَرَكَ)، واتە: خىرىكى بەردەوام.

﴿وَبَرَكَ فِيهَا﴾، خوا ﷻ پىت و پىزى تىخستە لە زەوى، ئەو ھەموو نەوتەى خستۆتە نىو زەوى، ئەو ھەموو خەلووزى بەردەى خستۆتە نىو، ئەو ھەموو غازەى تىخستۆتە، ھەر خوا خۆى دەزانى چى دىكەشى تىدايەو، ئىستا مروفايەتى پەى پىنەبردەو، دواتر بە بەرەو پىش چوونى زانست، دەزانىن خوا ﷻ چى دىكەى لە ناخى زەويدا بۆ ھەلگرتووين؟!

(۷) - ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾، ھەرۈھە (خو) بژیوھەکانی لە زەویدا ئەندازەگیری کردن، ﴿قَدَّرَ أَيُّ: جَعَلَ قَدْرًا أَيُّ مِقْدَارًا، وَالْمِقْدَارُ: النُّصَابُ الْمَحْدُودُ بِالنُّوعِ وَالْكَمِّيَّةِ﴾، (قَدَّرَ) واتە: ئەندازە بۆ دانا، کە بریتییە لەو ئەندازە دیارییکراوە بە چەندیتیی، یاخود بە چۆنیەتیی.

﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾، (أَيُّ: تَقْدِيرُ كُلِّ نَوْعٍ مِنَ الْقُوتِ مِمَّا يَصْلُحُ لَهُ مِنَ الْأَوْقَاتِ)، واتە: ئەندازەگیری کردنی ھەر کام لە بژیوھەکان، بەپێی ئەوھێ بۆی دەگونجی لەگەڵ کاتەکەدا، زۆر لە دانەوێڵەکان لە کەشی پایزو زستاندا دەچێژن، بەلام دواتر لە کەشی بەھارو ھاویندا ھەڵدەگیرێنەو، ھەرۈھە ھەندیک لە میوھەکان لە کەشی ھاویندا پێدەگەن، ھەندیکیان لە کەشی پایزو زستاندا پێدەگەن، ھەندیکی دیکەیان لە بەھاردا پێدەگەن، ئنجا ئەگەر ھەرچی میوھە لە یەك کەشدا پێ گەیشتبایە، بە کەلک نەدەھات.

دیسان لە پرووی پێگەیشتیانەو ھیاوازی ھەیە: دانەوێڵە یەكجار بەرھەکی دەردەکات و، یەكجار دەدوورێتەو، وەك نيسك و گەنم و جوو نوک و ھەرزن و ماش و برنج، بەلام تەرەکارو میوھە سەوزەکان، چين چين بەرھەم دەردەکەن، جارێك دەچێژی، دواي ماوھەك دیسانەو بەرھەم دەردەکات و دەچێژی، ھەیانە ھەوت جارو بگرە زیاتریش بەر دەردەکات، بۆ ئەوھێ ھەموو پێکەو نەبی و خەسار ببی (سبحان الله) لە کاری خوا!

پسپۆران گوتووینە: (جَمْعُ الْأَقْوَاتِ مُضَافًا إِلَى صَمِيرِ الْأَرْضِ، يُفِيدُ الْعُمُومَ)، یانی: وشە (أَقْوَات) کە کو (قوت) ھە پالێراو تە لای راناوی زەوی، (أَقْوَاتُهَا) ئەمە مانای گشتاندن دەگەین، واتە: تێکرای بژیوھەکانی زەوی تێدا دانان، بۆ تێکرای ئەوانە پێویستییان بە بژیو ھەییە، واتە: نەك تەنھا مروۆف، بەلكو دپندەو بالندەو ئازەل و خشۆکەکان و زیندەو ھەرەکان بە تێکرای، ھەرۈھە لە نیویشیاندا مروۆف و جند، چونکە ئەوانیش ھەر بەو دەژین کە لەسەر زەوی ھەییە.

(۸) - ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، لە چوار رۆژاندا، واتە: بە چوار قوناغ، کە دەفەرمو: ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، (فَذَلِكَ لِمَجْمُوعِ مَدَّةِ خَلْقِ الْأَرْضِ: جُزْمُهَا وَمَا عَلَيْهَا مِنْ رَوَاسِي، وَمَا فِيهَا

مِنْ الْبَرَكَاتِ وَالْأَفْوَاتِ) كه دهفه رموی: له ماوهی چوار پۆژاندا، واته: به چوار قۆناغ، ئەمه كۆكه رهوهی كۆی دروستبوونی زهویی، خودی زهوی و پێكها ته كانی زهوی، كه تیدا چه سپێرانی چیا به كان و، پیت و پیز تێخستنی و، تیدا دانانی بژیوه كانه، ههر كامپێکیان له كاتی خۆیداو به ئەندازهی خۆی.

كهواته: خودی زهوی به دوو قۆناغ دروستبووهو، پێكها ته كانیشی به دوو قۆناغی دیکه تیدا هێنراوه دی، یانی: كۆی دروستبوونی و زهوی و پێكها ته كانی، له چوار قۆناغاندا بووه، ئنجا بۆ ئەوهی لێمان تێكنه چۆ: دواتر خوا روو ده كاته ئاسمان كه دوو كەل بوو و ئەویشی له دوو پۆژاندا دروستكرد، كهواته: چوار پۆژه كهی دروستبوونی زهویی و پێكها ته كانی له گەل دوو پۆژه كهی دروستبوونی ئاسماندا كه خایاندوو یانه، هه مووی ده كاته شەش پۆژ (شەش قۆناغ)، كه خوا ﷻ له چه ندان شوینی قورئاندا باسی شەش قۆناغ ده كات بۆ دروستبوونی زهوی و ئاسمان، به لām كه سیك ورد نه بێته وهو نه زانی، وای داده نۆ كه زهوی به دوو پۆژان دروست بووهو، دوایی پێكها ته كانی به چوار پۆژان و، ئاسمانیش به دوو پۆژان، كهواته: ده كاته هه شت پۆژ! به لām وه ك گوتم: له ئەنجامی هه له حساب كردنه كه دا ئەو كه سه به هه له دا چوو، ئەگه رنا ئایه ته كه وا نافه رموی.

۹- ﴿سَوَاءٌ لِّلْسَائِلِينَ﴾، وشه ی: (سَوَاءٌ)، خوێنراویشه ته وه: (سَوَاءٌ)، واته: به چوار قۆناغی یه كسان، ئەو قۆناغانه، وه ك یه ك بوون، هه روه ها خوێنراویشه ته وه: (سَوَاءٌ) به ههر سی جۆره خوێندنه وه كه ها ته.

كه دهفه رموی: ﴿سَوَاءٌ لِّلْسَائِلِينَ﴾، لێره دا: (لِّلْسَائِلِينَ)، ده گونجی به واتای پرسیار كه ران بێ، واته: ئەو چوار قۆناغه به ئەندازهی یه ك بوون، بۆیه خوا ﷻ ئەوهی روونكردۆته وه، بۆ كه سانێك كه بپرسن: ئایا ئەندازه كهیان چه ند بووه؟ ئەندازهی ئەو چوار قۆناغه ی زهوی و پێكها ته كانی پێ دروستكران، به قه ده ر یه ك بوون و یه كسان بوون، ده شگونجی: (لِّلْسَائِلِينَ)، به مانای داوا كه ران بێ،

واته: ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، بژیوهکانی تیدا ئەندازهگیری کردن له چوار قوناغاندا، ﴿سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ﴾، پەر به پیستی داواکاران، رێک و تهواو له گه‌ل ئەوهی که داواکاران به زمانی حال داویان کردوه، هه‌رچی ئەوان پیوستیان پیووه، به ته‌واویی خوا ﷻ له‌سه‌ر زه‌وی دا دایناوه‌و، بژیوه‌کانی تیدا ئەندازه‌گیری کردوون.

١٠- ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دوا‌یی خوا پرووی کرده ئاسمان، وشه‌ی: (أَسْتَوَىٰ)، ئە‌گه‌ر به (عَلَى) به‌رکار بخوا‌زی، واته: چووه سه‌ری و نیشته‌جی بوو و به‌رز بووه، به‌لام ئە‌گه‌ر: (أَسْتَوَىٰ)، به (إِلَى) به‌رکار بخوا‌زی، (يَعْنِي: قَصَدَ نَحْوَهَا قَصْدًا سَوِيًّا)، به رێکی پرووی تیکردو و یستی، که‌واته: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، (أَيَّ عَمَدَ إِلَى السَّمَاءِ، وَقَصَدَ السَّمَاءَ قَصْدًا سَوِيًّا)، رێک پرووی له ئاسمان کردو و یستی به‌یه‌ینێته دی.

که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، له‌وباره‌وه هه‌ندی‌ک له زانیان ده‌لێن: (إِسْتَوَىٰ إِلَى مَكَانٍ كَذَا، أَيْ تَوَجَّهَ إِلَيْهِ تَوَجُّهًا لَا يَلْتَفِتُ إِلَى سِوَاهُ)، واته: پرووی کرده فلان شو‌ین، به شی‌وه‌یه‌ک که ئاو‌ری له هه‌یج شو‌ینی دیکه نه‌دایه‌وه.

لێره‌دا وشه‌ی: (ثُمَّ)، بو‌ی ریزه‌بەندی کاتی نیه، به‌ل‌کو بو‌ی ریزه‌بەندی باس‌کردن و پله‌و پایه‌و پێگه‌یه، واته: دوا‌ی ئەوه‌ی باسی دروست‌کرانی زه‌وی کرا، ئنجا... چونکه زه‌وی شتیکی بچوو‌که‌و، به‌شیکه له ئاسمان و هه‌موو گه‌ردوون، که‌واته: لێره‌دا مه‌به‌ست پێی ریزه‌بەندی دروست‌کردن نیه، چونکه وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، زه‌وی به‌شیک بچوو‌کی گه‌ردوونه.

١١- ﴿وَهِيَ دُخَانٌ﴾، له‌و کاته‌دا ئاسمان دوو که‌ل بوو، (دُخَان): ئەوه‌یه که له بلی‌سه‌ی تا‌گر به‌رز ده‌بێته‌وه، واته: مادده‌ی ئاسمان (گه‌ردوون) شی‌وه‌ی گازێک بوو که خوا‌ی بالاده‌ست دووکه‌لی بو‌ی به‌کاره‌یناوه.

١٢- ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اأْتِيَا﴾، خوا ﷻ به ئاسمان و به زه‌ویشی گوت: بێن، وه‌رن، (أَي: تَكُونَا، إِسْتَجِيبَا لِلْخَلْقِ)، دروست ببن، وه‌لامبه‌ده‌وه بو‌ی دروست‌کران.

وشەى: ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا﴾، ئىبنو عەبباس (خو لە خوێ و بابى پازى بى) خویندوو یە تەو: (آتیا)، یانى: بدەن.

(۱۳) - ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾، چار و ناچار، بە پێخۆش بوون و پى ناخۆش بوونەو، (طَوَّعًا وَكَرْهًا: مَصْدَرَانِ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ، أَي طَائِعَتَيْنِ أَوْ مُكْرَهَتَيْنِ)، (طَوَّعًا) و (كَرْهًا) چاوگن و لە شوێنى حالدا دانىشتوون، واتە: ملکە چانە و پێخۆش حالە، یاخود پێناخۆش حالانە، یاخود چارو ناچار.

هەلبەتە لێردا کە دەفەر مو: ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾، بە ویش و بە زەویشی فەر مو: وەرن، دروست بن چارو ناچار، بە پێخۆش بوون و پێناخۆش بوونەو، ئەمە بە لگە یە لە سەر ئەو کە زەویش هەر لە نێو ئاسماندا دروست بوو، کەواتە: ئەو کە پێش خا ﷺ باسى دروستبوونی زەوى دە کات بە دوو قوئاغ و، دوایى دروستبوونی پێکەتەکانى بە دوو قوئاغ و کۆى زەوى و پێکەتەکانى بە چوار قوئاغ، لەبەر ئەو یە کە زەوى بە نەسبەت ئیمەى مەو قەو، گرنگى و بایە خى زیاتر، نەسبەت ئیمەى و، هەموو ژيانمان لە سەریەتى، بۆیە پێش باسى دروستکردنى زەوى کردو، ئەگەر نا لە راستییدا دروستبوونی زەوى هەر لە نێو دروستبوونی ئاسماندا یە، ئەو دوو قوئاغەى ئاسمانیان پى دروستبوو، هاو کات زەویشیان پى دروستبوو، کەواتە: زەوى و ئاسمانەکان لە یە ک کاتدا، بە یە کەو دروستبوون، چونکە دوایى کە دەفەر مو: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، خوا تێکی پەراندن لە شێو یە حەوت ئاسماناندا، لێردا بۆیە باسى زەوى نە کردۆتەو، چونکە زەوى هەر لە نێو ئاسمانەکاندا یە، بۆیە کە حەوت ئاسمانەکان دروست بوون بە دوو قوئاغ، مانای وایە هاو کات لە گەل ئەواندا، زەوى دروست بوو.

بە لām وە ک دوایى باسى دە کەین، زەوى سەریە خو دروست نە بوو، بە لکو بە شێک بوو لە خو، دوایى لە خو جیا بوۆتەو، کە بە مەزەندەى زانایانى

فیزیای ئیستا، خۆر ئەستێرە یەكە لە نیوان یەك تریلیۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەستێرەدا، كە وەك خۆن، یاخود گەورە ترن، یاخود بچووكترن، ئنجا خۆری ئیمە یەكێكە لەو ئەستێرانە، زەوی ئیمەش لە خۆر جیا بۆتە وەو خۆر یەكێكە لە یەك تریلیۆن ئەستێرە دیکە ی ناو یەك كەكەشان، كە بە مەزەندە ی زانیان دەلێن: دوو سەد ملیار كەكەشان دۆزاونە وە لە گەردووندا، هەندیکیش دەلێن: یەك تریلیۆن! هەلبەتە هەموو ئەوانەش مەزەندەو نیزیک خستە وەن، نەك بە پێکی و كت و مت و وردی بێ، گرنگ ئەو یە ژمارە ی كەكەشانەكان لە گەردووندا زۆر زۆرە، هەر كام لەم كەكەشانانەش وەك ئەو كەكەشانە ی ئیمە كەمتر یان زیاتر ئەستێرە ی تیدان.

(۱۴) - ﴿قَالَتْ أَأَبْنَاءُ طَائِعِينَ﴾، گوتیان: ملكە چیمان بە خشی، یاخود ئەو ی پیمان گوتراو ه جێبە جێی بكەین، ئەو ه جێبە چیمان كرد، ئەو ه فرمانبە رییان بە خشی.

كەواتە: (أَبْنَاءُ)، ئەمە لە (مُؤَاتَاة) ه، واتە: بە گوێ كردن و بە قسە كردن، ئەوانیش گوتوو یانە: (أَبْنَاءُ)، هاتین، یان: بە خشیان و دامان.

(۱۵) - ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، ئنجا خوا تێکی پەراندن لە شیو ه حەوت ئاسماناندا، (أَي: خَلَقَهُنَّ، أَوْ أَحْكَمَهُنَّ، أَوْ فَرَّغَ مِنْهُنَّ)، واتە: هینانی ه دی، یاخود قایم و توندو تۆلی كردن، یاخود لێیان بۆو ه.

كە دە فەرموێ: (فَقَضَّاهُنَّ)، راناو ه كە ی دە چێتە وە سەر ئاسمان، كە ئاسمان مێ (مُؤَاتَاة) ه و یەكە، بە لām بۆ یە بە كو (جمع) هاتو ه، لە سەر مانای ئەو ه كە دوایی دە بێ بە حەوت ئاسمان، یاخود لەو پروو ه كە: ﴿السَّمَاءِ﴾، ناپروون (مبهم) ه، بە لām دوایی بە: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، پروون دە كرێتە وە.

ئنجا ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، (منصوب) ه، چونكە تەفسیرە بۆ: (فَقَضَّاهُنَّ)، یاخود جێگرە وە (بَدَل) یە بۆ راناوی (هُنَّ)، یاخود بەرکاری دوو ه مە بۆ: (فَقَضَّاهُنَّ)، كە (هُنَّ) دە بیته بەرکاری یەكەم و، ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، دە بیته بەرکاری دوو ه م،

لەبەر ئەوەی (قَصَا)، مانای (صَيَّرَ)ی خراوەتە نێو، (أَي صَيَّرَهُنَّ)، وایلیکردن، یاخود: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، دەبیته حَال، واتە: دروستی کردن و تێکیپەراندن، لە حالیکدا که حەوت ئاسمان بوون، یاخود: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، تەمیزە، ھەموو ئەو حالەتەنەش لە پرووی پێژمانی عەرەبییەو دروستن.

(۱۶)- ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، لە دوو قووناغدا، حەوت ئاسمانەکە ی هینانی دی، واتە: لە دوو ماوەی کاتییدا.

(۱۷)- ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، لە ھەر ئاسمانیکیشدا فەرمانەکە ی پێسپارد، سروش و پەيامەکە ی تێدادانا، (أَي: أَمَرَ فِي كُلِّ سَمَاءٍ بِتَرْتِيبٍ أَمْرَهَا وَشُؤْنَهَا)، واتە: فەرمانی کرد لە ھەر ئاسمانیکدا که کاروبارەکانی پێک بخەین.

ھەندیکیشیان گوتووینانە: (الْوَحْيُ فِي السَّمَاءِ: تَقْدِيرُ نَظْمِهَا وَتَقْدِيرُ جَاذِبَتِهَا وَسِرُّ نُجُومِهَا وَكَوَاكِبِهَا، وَخَلْقُ الْمَلَائِكَةِ فِيهَا، وَمَا يَقُومُونَ بِهِ مِنْ أُمُورٍ، أَمْرَهَا: شَأْنُهَا وَهُوَ يَصْدُقُ بِكُلِّ مَا هُوَ مِنْ مَلَابَسَاتِهَا وَأَحْوَالِهَا، وَانْتَصَبَ (أَمْرَهَا) عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ أَيْ بِأَمْرِهَا، أَوْ عَلَى تَضْمِينِ أَوْحَى مَعْنَى قَدَّرَ وَأَوْدَعَ).

کە دەفەرموی: ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، دەلی: مەبەست لە وەحیی لە ھەر ئاسمانیکدا، ئەندازەگیری کردن و پێککردنی سیستمەکە یەتی و، ئەندازەگیری کردنی ھیزی پاکیشانیەتی و، پێکخستنی جوولە ی ئەستێرە و خڕۆکەکانیەتی، ھەروەھا ئەو فریشتانە ی تێیدا دانراون لە ھەر ئاسمانیک داو، ئەو کاروبارانە ی پێیان ھەلدەستن، ھەروەھا کە دەفەرموی: (أَمْرَهَا)، واتە: کاروبارەکە ی، ئەویش ھەموو ئەو شتانە دەگریتەو، کە پەيوەندیان بەو ئاسمانەو، کە ئاماژەمان بە ھەندیکیان دا، ھەروەھا: (أَمْرَهَا)، مەنصوبەو حالەتی نەصبی وەرگرتو، لەبەر ئەوەی (وَأَوْحَى)، مانای (قَدَّرَ) یاخود (أَوْدَعَ)ی خراوەتە نێو، یانی: تێیدا ئەندازەگیری کرد، یاخود کاروباری ھەر ئاسمانیکی خستە نێو ئەو ئاسمانەو و پێکخست.

(۱۸)- ﴿وَزَيْنًا الْمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوحٍ﴾، ئاسمانی نیزیکتريشمان به چرایان جوانکردوه،
پازاندوتهوه.

(۱۹)- ﴿وَحَفْظًا﴾، ههروههها بۆ پاراستنیش، یانی: پاراستنی ئاسمانهکان له گوئی
تیداگرتنی شهیتانهکان، به پارچهو پریشکی ئهستیرهو خرۆکهکان.

(۲۰)- ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ئهوهش ئهندازهگیری کردنی (خوای) زالی زانایه،
یانی: دروستکرانی ههوت ئاسمانهکان و زهوی و ینکهاتهکانی و پازاندنهوهی ئاسمان و
پاراستنی به هوئی ئهستیرانهوه، تیکرای به نهخشه و بهنامه و ئهندازهگیری خوای بالا
دهستی زانایه.

کورتە باسیک له باره‌ی دروستبوونی گەردوونه‌وه

ئەو چوار ئایەتە‌ی له دەرسی پێش‌وودا قسەمان له باره‌وه‌ کردن، که ده‌فه‌رمووی: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٩ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ۝١٠ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝١١ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝١٢﴾، ئەم چوار ئایەتە موبارە‌که‌ که پێشتر شیمان کردنه‌وه‌، قسە له باره‌ی دروستبوونی زه‌ویی و ئاسمانه‌وه‌ ده‌که‌ن، بۆیه‌ به‌ باشم زانی که کورتە باسیک له باره‌ی دروستبوونی گەردوونه‌وه‌ بکه‌ین.

گەردوون (الکون) یان بوونه‌وه‌، مه‌به‌ستمان پێی هه‌موو ئەو شتانه‌یه‌ که خوا دروستی کردوون، که تا‌کو راده‌یه‌ک بۆ ئێمه‌ زانراون، که زاراوی (ئاسمان و زه‌وی)، یان (ئاسمانه‌کان و زه‌وی)، یان (حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی)، به‌کارده‌یه‌تر بۆ ته‌عبیرکردن له‌ کو‌ی دروستکراوه‌کانی خوا ﷻ جگه‌ له‌ عه‌رش و دره‌ختی کو‌تایی (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) و، هه‌ر دروستکراویکی دیکه‌ی خوا ﷻ که له‌ سنووری بوونه‌وه‌ردا نیه‌، له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچێوه‌ی بوونه‌وه‌ره‌.

ئەو کورتە باسه‌ش له‌ نو‌ برگه‌دا شی ده‌که‌ینه‌وه‌:

١- ته‌عبیری ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ)، یاخود ئاسمان و زه‌وی: (السَّمَاءِ وَالْأَرْضُ)، یان حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (وَالسَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضُ)، ئەم ته‌عبیره‌ مه‌به‌ست پێی گەردوونه‌ به‌ سه‌رو خواریه‌وه‌.

ئىنجا لەو چوار ئايەتەى سوورەتى (فُصِّلَتْ) دا، خوا ﷻ سەرەتا باسى چۆنەتەى دروستکردنى زەوى دەكات، ھەم وەك پەيدا بوونى زەوى، ھەم وەك پىكھاتەکانى زەوى و چىايەکان و، ئەو پىت و پىزەى خوا خستووێتە نىو زەوى و، ئەو بژىوانەى لە زەویدا دایناون، دواىى خوا ﷻ باسى دروستکردنى ئاسمان دەكات، كە دەفەرموى: پىش ئەوەى خوا لە شىوہى ئاسمان، يان ھەوت ئاسماناندا بىھىننیتە دى، دوو كەل بوو، بەلام بۆ زەوى خوا ﷻ باسى ماددەكەى ناكات كە لە چىى بوو، بەس بۆ ئاسمان باس دەكات كە دەفەرموى: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، واتە: دواىى (خوا ﷻ) بەرەو ئاسمان چوو (ويستى دروستى بكات)، كە لە شىوہى دووكەل دا بوو، {واتە: (گاز) بوو}، بە ویش و زەویشى گوت وەرن پەيدا بىن، چارو ناچار، بە پىخۆشبوون و پىناخۆش بوونەو، ﴿قَالَتَا أَئِنَّمَا طَائِعِينَ﴾، ھەردووکیان (ئاسمان و زەوى)، گوتیان: ملکہ چانە دروستبووین، ياخود: ھاتین بەپىى فەرمانى تۆ.

جىى سەرئى ئەوہىە كە خوا ﷻ راناوى كووى نىرینەى بۆ ئاسمان و زەوى بەکارھىناو، ﴿قَالَتَا أَئِنَّمَا طَائِعِينَ﴾، واتە: ئىمە ملکہ چانە ھاتین، وەك خاوەن ئىرادەو شعور و عەقلىك قسە دەكەن، بۆيەش خوا ﷻ ئەو راناوہى بۆ بەکارھىناون، چونكە مامەلەيان لەگەل فەرمانى خوا، مامەلەيەك بوو وەك ھى خاوەن عەقل و شعورىك بوو كە فەرمانبەر و ملکہ چە بۆ خوا، دواىى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، واتە: خوا ﷻ تىكپەرانەن، ھىنانىە دى ھەوت ئاسمان، واتە: ئەو دووكەلەى كە كەرەسەى خاوى لى دروستكرانى ئاسمان بوو، خوا لە شىوہى ھەوت ئاسماناندا، ھىنايە دى، ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، واتە: لە دوو رۆژاندا، يانى: بە دوو قوناغ، دواىى دەفەرموى: ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، واتە: لە ھەر ئاسمانىكدا فەرمانەكەى دانا، سروشى خووى لەویدا دانا، واتە: ئەوہى كە دەبى لە ھەر ئاسمانىكدا ئەنجام بدرى، خوا ﷻ لەوێى دانا، يانى: ئەو سىستم (نظام) ەى پىى بەرپۆدەدەچى، ﴿وَزَيْنًا السَّمَاءِ﴾

الَّذِينَ بِمَصْنَحٍ، واتە: ئاسمانی نیزیکیشمان، {واتە: نیزیك له ئیوه مان ئه ی خه لکی زهوی!} به چرایان پازاندهوه، ئهم تهعبیره وهك جاری دیکهش باسمان کردوه، ئهوه دهگهیه نئ که ههرچی ئهستیرهیهو، ههرچی کههکهشانهو، ههرچی که له کههکهشانه، ههمووی دهکهوئته سنووری ئاسمانی یه کهمهوه، چونکه خوا دهفهرموئ: ئاسمانی نزیکت له ئیوه مان، پازاندهوه، چونکه وشه ی (دُنیا) (مُؤنث) ی (أَدْنَى)یه، واتە: نزیکت، (دُنیا)ش ههر واتە: نزیکت، به لام به باری مئینه دا.

کهواتە: ههرچی خرۆکهو ئهستیرهو کههکهشانه که وهك چرایان ده بئیرن، ههموویان له سنووری ئاسمانی یه کهمدان، چونکه خوا دهفهرموئ: ئاسمانی نزیکترمان، واتە: نزیکت له زهویمان به چرایان پازاندهوه، مانای وایه له سهرووی ئهوه کههکهشان و، ئهستیرانهوه که له سنووری ئاسمانی یه کهمدان، ئهویش ههر خوا ده زانئ سنوره که ی له کوئ کوئای دی! له سهرووی ئهوهوه شهش ئاسمانی دیکه ههن، ئنجا له سهرووی ئهویشهوه عه رش ههیهو، (سِدْرَة الْمُتَهْتِی) ههیه، وهك خوا ﷻ له سووره تی (النَّجْم) دا باسی کردوه.

لیره دا خوا ﷻ که پئشتر باسی زهوی دهکات، له بهر ئهوهیه که زهوی به نسبت ئیمهوه، زیاتر جیی بایهخ و گرنگیهو نشینگه ی ئیمهیه، ئهگه رنا له راستییدا زهوی ههر دهکهوئتهوه نئو ئاسمان، واتە: نئو گهردوون، به لکو شتیکی زۆر بچووکه له نئو گهردووندا، به به لگه ی ئهوهش که خوا ﷻ دواپی له دروستکردنی ئاسماندا، دهفهرموئ: **﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾**، واتە: به ئاسمان و به زهوی فهرموو، چارو ناچار وهرن، پهیدا بن، کهواتە: زهوی ههر له نئو ئاسماندا دروست بووه، به لام نهك به شیوه ی زهوی، به لکو وهك بیردۆزه فیزیایی و گهردوونییهکانی ئیستا ده لئین: زهوی ئیمه پارچهیهك بووه له خۆر جیا بۆتهوه، ههر وهها ههشت خرۆکه که ی دیکهش و به ههموویان کۆمه له ی خۆر پیکدئین، چونکه ههموویان له خۆر جیا بۆنهوه، کهواتە: زهوی ههر له نئو ئاسمانهکاندا بووه، به لام دواپی جیا بۆتهوه، ئنجا جیا بۆنهوه ی زهوی له

خۆر، دوو قۇناغى ويستوون و، پىكھاتەكانى زەویش كە بریتین لە چیاپەكان و ئەو پیت و پىزەى كە تىيخراو، بژیو، كە تىيدا دانراون، واتە: دروستبوونى ئەو توپكەلەى زەوى، ئەویش دوو قۇناغى خایاندوون، كەواتە: سەرچەم زەوى چ وەك پەیدا بوون و، چ وەك تىدا دانرانى پىكھاتەكانى، بە چوار قۇناغ تەواو بوو، ئاسمانیش هەمووى، واتە: گەردوون هەمووى و لە نۆیشیدا زەوى كە بە شىك بوو لە خۆر، ئەویش هەمووى بە دوو قۇناغ، كەواتە: دەپتە شەش قۇناغ، ئەمە وەك پىناسەپەكى ئاسمانەكان و زەوى و، يەكانگىر بوونى ئەو زاراو، يە گەل زاراوى گەردووندا كە ئىستا بە كاردە هیئە.

(ۛ) - ئىستا پەیدا بوونى گەردوون بۆتە شتىكى مشت و مەر هەلنەگر، لە پۆژگارى ئىستاماندا، ئەو كە گەردوون سەرەتایەكى هەپەو پەیدا بوو، بۆتە شتىكى مشت و مەر هەلنەگر، ئەگەر پىشتەر كەسانىكى مولحید توانیبیان قسەپەكى وا بكەن كە ئەم دنیاپە، ئەم گەردوونە بى سەرەتایەو، هەر بوو، بۆپە پىوپیستى بە پەیدا كەرو بە دىپەنەر و پىكخەرىك ناكات، كە ئەگەر گریمان هەر هەبووش بووبى، كە واش نپە، ديسان هەر پىوپیستى بە پىكخەرىك و بە پەیدا كەرىك دەكات، بەلام بە هەر حال ئىستا بپروكەى بى سەرەتاو ئەزەلى بوونى گەردوون، دروست نەبوونى گەردوون لە كاتىكى دیاریكراودا، بۆتە شتىكى ئەفسانەپى، ئىستا پروادار و بپروا لەسەر ئەو یەكدەنگ و پىككەوتوون كە گەردوون لە نەبوونەو هاتو، ئەو شەس باسپى دوورو درپژ هەلدەگرى، كە ئیمە لە مەسووعەى: (ئیمان و ئیلحاد)، واتە: (دەرەشاو، پىمان و پوچەلپى ئیلحاد لەبەر پۆشنایى زگماك و عەقل و زانست و وەحى دا)، كە سوپاس بۆ خوا چاپى یەكەمى تەواو بوو، چاپى دوو، مپش كراو، تەو، لەویدا خستوومانەتە روو و، لەو بارەو، دوازە بەلگەى زانستى و عەقلىمان هپان^(ۛ).

(ۛ) - گەردوون لە چپەو هاتو؟

نوێترین بپردۆزەو بۆ چوونى فیزیایى لەو بارەو كە گەردوون لە چپەو هاتو؟ بریتە لە بپردۆزەپەك كە بە (بىگ بانگ) (big bang)، یاخود (تەقینەو،

مه زن)، (الْإِنْفَجَارُ الْعَظِيم) ناسراوه، که به پپی ئه و بیردۆزه یه ده لئ: سیژده ملیار و ههوتسه د ملیۆن (۱۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سأل، یاخود ههشتسه د ملیۆن سأل، هه ندیکیش ده لئین: پازده ملیار سأل له مه و بهر ئه م گه ردوونه بوونی نه بووه، واته: ئه م ئاسمان و زهوییه که ئیمه ده بیینین بوونی نه بووه، له ئه نجامی ته قینه وهی ته ئیکی زۆر بچووک، که پپی ده گوتری: تاك (مُفْرَدَة)، ئنجا هه ندیکیان هیلکه ی گه ردوون (بَيَّضَةُ الْكُون)، هه ندیکیان تووی گه ردوون (بَذْرَةُ الْكُون)، به ئینگلیزی (singularity - سینگولاریتی) پی ده لئین، له ئه نجامی ته قینه وهی ئه و (singularity) یه دا، واته: ئه و تاکه گه ردوونییه دا، ئه م گه ردوونه ی ئیستا ده بیینین به سه رو خواریه وه، به ئاسمانه کان و زهوییه وه هاتۆته دی.

ئنجا (singularity) یش له رووی قه باره و گه رمیی و کاته وه، ده بی به پپی نه گوپی بلانك (ثَابِتْ بلانك) ته ماشا بکری، که نه گوپی بلانك ده لئ: له وه بچووکتر، له وه گه رمتر، له وه خیراتر له رووی کاته وه نیه:

۱- (singularity) به پپی پیوه ری (کالئن) ده توان سی و دوو پله ی (کالئن) گه رم بووه، واته ژماره ده، سی و دوو سفری بۆ دابری، ئه وه نده پله ی (کالئن) گه رم بووه (۱۰^{۳۲}).

۲- له رووی کاته وه، ده توان چل و سئ سالییی چرکه یه کی پیچووه، واته ژماره ده چل و سئ سفری هه بی (۱۰^{۴۲}), ئنجا یه ک به شی ئه و ژماره یه ئه و کاته بووه که (singularity) تیدا ته قیه ته وه، واته: چرکه یه ک دابه ش بکه ی بۆ ژماره یه ک که ژماره ده چل و سئ سفری هه بی، یه ک به شی ئه وه، ئه و کاته بووه که پپی چووه بۆ ته قینه وهی ئه و تاکه گه ردوونییه.

۳- له رووی قه باره وه، هینده بچووک بووه، ده توان سی و پینج سالییی مه تریک بووه، واته: ژماره ده سی و پینج سفری هه بی (۱۰^{۳۰}), یه ک له سه ر ئه و ژماره یه ئه وه قه باره ی ئه و تاکه گه ردوونییه بووه، واته: ئه وه پیری گه رم و، ئه وه پیری بچووک، له کاتیکی ئه وه پیری که مدا، که ئه سلن هیچ کامیان مروف ناتوانی به خه یالی خوشیاندایه بی.

۴- ئایا ئه مه چی ده گه یه ئی؟

ئەمەش ئەو دەگەننەي كە گەردوون لە نەبوونەو هاتو، چونكە لە راستیدا ئەو ئەندازەيە لە پروی كاتەو پئی چوو، یەكجار یەكجار كەمەو، قەبارەكەي یەكجار یەكجار بچووكە، زۆر زۆر لە ئەلیكترۆنیش بچووكترە، كە ئەلیكترۆن هیندە گچكەيە: ئەگەر گەردیلەيەك هیندەي قەبارەي زەوی گەورە بكری، ئەو كاتە ئەلیكترۆنەكە بە ئەندازەي تۆپكی پئی دیارە، بەلام ئەو (sin-gularity) یە لە ئەلیكترۆنیش زۆر بچووكترە.

لە پروی گەرمیشەو لەو گەرمتر، لە خەیاڵدا جئی نایتەو، بۆیە ئەگەر بگوتری: ئەم گەردوونە لە نەبوونەو هاتو، شتێكی زۆر زانستیە، چونكە ئەو قەبارە بچووكە، بەو هەموو گەرمییە، لەو هەموو كاتە چركراویدەدا، لە راستیدا تەعبیریكی دیکەيە لە نەبوون (عدم).

۵- قورئان چۆن باسی دروستبوونی گەردوون دەكات؟

ئەو بیردۆزە تازەيەي كە باسمان كرد، لەگەڵ ئاماژەكانی قورئاندا زۆر تێكەدەكاتەو، هەلبەتە ئیمە هەرگیز قورئان لەگەڵ هیچ بیردۆزەيەكدا بەراورد ناكەین، چونكە ئەوێ خوا دەیفەرموی، راستی پەهایە، بۆیە هەمیشە بنچینە لە لای ئیمە فەرمایشی خویە، بەلام ئەگەر زانستیش بگاتە دەركردنی حەقیقەتێك كە ئەو حەقیقەتە قورئان ئاماژەي پێكردبێ، دەگونجی ئەو ئایەتە مەبەست پئی ئەو حەقیقەتەيە بئ، كە زانست ئیستا بوی كەشف بوو:

لە سوورەتی (الأنبياء) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَفَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰)، واتە: ئایا ئەوانەي بێپروان نازانن كە ئاسمانەكان و زەوی پێكەو چەسپا بوون، ئنجا لەیەكمان جیاكردنەو؟ ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ (أي: مُلتصقتين)، وەك لە سوورەتی (الأنبياء) دا، بە درێژیی باسمان كردو، واتە: پێكەو جۆشدراو (لكاو) بوون، ﴿فَفَقْنَهُمَا﴾، واتە: لێكمان جیاكردنەو.

له سوورپه ټي (فُصِّلَتْ) دا، كه دهفه رموي: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾،
واته: دوايي خوا ۞ ويستی ئاسمان دروست بکات، لهو کاته دا دووکه ل بوو، ئه مه
له گه ل ئه وهی که زانستی تازهو بیردوژهی (بیگ بانگ - Big Bang) ده یلئ، که
هر له زیمنی بیردوژهی (بیگ بانگ) دا زانایان ده لئین: دواي ته قینه وهی (-singu-
larity) جوړیک له ماده دروست بووه که له شیوهی دووکه لدا بووهو، به رده وام

هەر لێککشاوو، وەك دوایی باسی دەکەین، دوای ملیۆنان سأل، ئنجا کەهەكەشان و ئەستێرەکان دروست بوون، یانی: دوای ئەوەی ئەندازەیەك سارد بوۆتەو، ئنجا رێگە دراوێ کە گەردیلەکان دروست بن و، ئەلیکترۆن و نیۆترۆن و پرۆتۆنەکان گەردیلە پێک بێنن، دوایی ئەوانیش کەهەكەشانیەکان پێکبێنن، لە ئێو کەهەكەشانیەکاندا ئەستێرەکان و خڕۆکەکان دروست ببن، ئنجا زانایانیش هەر زاراوەی دووکه‌لیان بەکارهێناو، یاخود پێی دەلێن: شۆربای گەردوونی (الحساء الكوني)، ماددەیەکی شل بوو، ماددەیەکی شیکراو (مُخْلَل) بوو، کە پێشتر یەكجار چر بوو، ئەمەش زۆر بە زەحمەت لە عەقڵ و خەیاڵدا جێی دەبێتەو، ئەم گەردوونە فراوانە بەو هەموو تریلیۆنان ئەستێرەو خڕۆکەو، بەو هەموو ملیاران کەهەكەشانیەو، هەمووی لە تاکێکی گەردوونی کە زۆر زۆر لەوێ بچووکتەر کە بەچاو بینرێ، پەیدا بووبن، لە راستیدا ئەو لە خەیاڵەو نزیکتەر تاكو لە عەقڵ، بەلام ئەگەر زانست شتیکی وای سەلماند، دیارە لە هەقی ئاو پادەووستی!

ئنجا کە خوا دەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوِيَ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، کەواتە: ئەو گەردوونە ی ئیمە بەر لەوێ بە شێوەی حەوت ئاسمانەکان دروست بێ، لە شێوەی گازێکی پرژو بڵاودا بوو، وەك دووکه‌ل.

لە سوورەتی (الأنبياء) لە ئایەتی (۱۰۴) دا لەوێشدا ئاماژەیەك هەیە، خوا دەفەرموی: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ، وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۱۰۴)، واتە: ئەو پڕۆژەی کە ئاسمان وەك پێچرانەوێ تۆمار دەپێچینهو، ﴿السَّجِلِّ﴾، ئەو فایلەیه کە خەلک شتی لەسەر دەنووسن، بەو شێوەیه دەپێچینهو، وەك چۆن یەكەمجار دروستمان کردو، بەو شێوەیه دەیگێزینهو.

کەواتە: گەردوون، بەر لەوێ ئاوا بڵاوبێتەو، پێچراو بوو، ئەمەش دیسان ئاماژەیە بۆ ئەو کە لە تەنێکی بچووکه‌و هاتو، هەمووی لەویدا جێی

کراوه ته وه، به لَام دوايي خواي کار به جَي بَلَاوې کردو ته وه، ئنجا ده فهرموي ټيمه
 ټه وړوڅه که وړوڅي دواييه، ئاسمان واته: گهر دوون ده پيچينه وه وه، ده يخه ينه وه
 نيو يه که، وه که چوَن تو ماري کي نووسين ده خريته نيو يه که، پيشي بلا وکراوه ته وه،
 دوايي ده پيچري ته وه، دوايي ده فهرموي: ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ﴾، واته: وه که
 چوَن يه که مجار درو ستمان کردوه، ئاوا ده يگړينه وه يو حال ته ي سهره تا، ﴿وَعَدًا
 عَلَيْنَا﴾، واته: ټه وهش به ټينکيکه ټيمه داومانه، ﴿إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾، واته: به
 دنيايي ټيمه ټه نجامده ري ټه وين.

هه روه ها له سووړه تي (هود) له ټايه تي هه وته م دا خواي بالاده ست
 ئاماژه يه که ده کات که ټهم گهر دوونه که ره سته که ي مادده يه کي وه که يه که بووه،
 ده فهرموي: ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾، واته: باره گاي خوا، عه رشي
 خوا له سهر ئاو بوو، ئاو که په مزه کيميا يه که ي (H_2O) يه، واته: گهر ديله يه کي
 هاي درو جين له گه ل دوو گهر ديله ي ټوکسجيندا يه که ده گرن، مو لکو ټيک، (گهر ديک)
 ي ئاو پيکدي نن، زانايان ده ټين: ټي ستاش له گه ل دابي (۷۵٪) ي مادده ي گهر دوون،
 هاي درو جينه وه، (۲۵٪) ي شي هيليوم و توخمه کاني دي که يه، که واته: ده گونجي ټهمه
 ئاماژه ي ټه بووه که خوا به رله وه ي ټهم گهر دوونه بخو لقي ني، ټه مادده ي يه
 که مو لکي خوا، هوکمراني خواي پيک ده هينا، که ته عييري ليده کات به ئاو،
 خو لقاندو ويه تي، له بهر ټه وه ي که زو ربه ي مادده ي گهر دوون ټي ستاش له گه ل دابي
 گزي هاي درو جين پيکي دي ني! له سووړه تي (النازعات) له ټايه ته کاني: (۲۷ - ۳۳)
 دا، خوا ﴿لَا﴾ ئاوا با سي گهر دوون به سهر و خوار يه وه، واته: به ئاسمان و زه ويه وه
 ده کات، ده فهرموي: ﴿ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ﴾، ټايا درو ستراني ټيوه به زه حمه تره،
 يا خود هي ئاسمان، واته: گهر دوون؟! ﴿بَنَاهَا﴾ (۲۷)، خوا ئاسماني بينا کردوه
 (درو ستر کردوه)، ﴿رَفَعَ سَنَاهَا﴾، واته: به رزيه که ي زو ر به رز کرده وه، (سَمَكُ) واته:
 ټه ستووريه که ي، ﴿فَسَوَّاهَا﴾ (۲۸)، ريکي خست، ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾،
 شه وه که ي زو ر تاريک کردو، پروونا کيه که شي ده ره ينا، ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾

﴿۳۰﴾ زەویشی دواى ئەووە پان پاخست، واتە: دواى ئەووەى خواى بەرز ئاسمانى بەرز کردەووە، دروستیکردو، پێکیخست و، تاریکییەکەى تیدا زۆر تاریک و خەست کردو، پروناکییەکەى لى دەرھینا، ئنجا دواى ئەووە زەویشی پان پاخست، ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾ ﴿۳۱﴾. ئاوەکەیشی لى دەرھینا (لە زەوى) و، لە وەرگاگانیشی لى دەرھینان، ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا﴾ ﴿۳۲﴾. چیاەکانیشی تیدا چەسپاندن، ﴿مَنْعَا لَكُمْ وَلِأَنْعِمَكُمُ﴾ ﴿۳۳﴾. ھەم بۆ رابواردن و گوزەرانى خۆتان و، بۆ ئازەلەکانیشتان، کەواتە: ئەم ئایەتە زۆر بە پروونیی دەق لەسەر ئەووە دەکات کە زەوى لە دواى ئاسمان دروست بوو، ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ ﴿۳۰﴾. واتە: لە دواى ئەووە خوا زەوى پان پاخست، دواى زیاتر تیشک دەخەینە سەر ئەو بابەتە.

(۶) - بە ماوەى چەند گەردوون دروست بوو؟

گەردوونناسانى ھاوچەرخی دەلێن: گەردوون بە چەند قۆناغێک دروست بوو، کە من لە مەوسووعەى (ئیمان و ئیلحاد)^(۱)، بە وەرگرتن لە زانایانى فیزیکان بە تاییەتى (زَعْلُول النِّجَار)، کە باسى گەردوون دەکات، قسەکانى ئەوم کورت کردوونەو، کە ئەم گەردوونە بە چەند قۆناغێک دروست بوو، ئەویش دواى ھەزار تریلیۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) چرکە، کە دەکاتە سى و دوو ملیۆن سأل، کە ھەکەشانەکان دروست بوون، واتە: لە دواى تەقینەوہى (Singularity)، سى و دوو ملیۆن سالى پێچوووە کە دەکاتە ھەزار تریلیۆن چرکە، ئنجا گونجاو کە ھەکەشانەکان دروست ببن.

ھەلبەتە لە سەرچاوہى ناوبراودا ئەو بە زیاترى ھیناون، بەلام من کردوومن بە ھەشت قۆناغ و لەویدا خستوومنە روو.

خواى بەرزیش لە قورئاندا دەفەرموێ: بە شەش قۆناغ دروست بوون، واتە: کووى دروستکراوەکانى گەردوون، خوا ﷻ لە سوورەتى (السَّجْدَة) ئایەتى چوار

(۴) دا، دەفەر موئی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، واتە: خوا ئەو کەسە یە کە ئاسمانەکان و زەوی، ئەوێ دەکەوێتە نێوانیانەو بە شەش ڕۆژان، واتە: بە شەش قۇناغان دروستکردوون، دوایی خوا چوووە سەر عەریش، ئنجا لە حەوت شوینی قورئاندا، ئەو راستییە دووبارە بۆتەو کە خوا ئاسمانەکان و زەوی، واتە: گەردوونی بە شەش قۇناغ دروستکردوون.

لە سوورەتی (فُصِّلَتْ) دا، ئەو شەش قۇناغە بەو شیوەیە داناوون:

قۇناغی یەكەم و دووهم: ئاسمان، واتە: گەردوون ھەمووی، لە نیویشیدا زەوی بە دوو قۇناغ دروست بوو، کە دەگونجی ئەمە ئاماژە بۆ بە قۇناغی (رَتَقُوا، وَفَتَقُوا)، واتە: پێکەووە لکاوایی و لێک جیاپوونەو، زەویش ھەر لە نێو گەردووندا بوو، یانی: ماددەکە ی لە نێو گەردووندا بوو، ئەمە قۇناغی یەكەم و دووهمە کە خوای پەروەردگاریش دەفەر موئی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ ۱۱ ﴿فَفَضَّلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾، یانی: حەوت ئاسمانەکان، واتە: گەردوون بە دوو قۇناغ دروست بوون، لە نیویشیاندا زەوی، کە زەوی بۆ خوای پارچە یەك بوو لە خۆر، خۆریش یەكێک لە ئەستێرەکانی کە ھەکەشانی کاکیشانەو، کە ھەکەشانی کاکیشانیش ھەر بەشێک بوو لە گەردوون، دوایی زەوی بە چوار قۇناغ دروست بوو، واتە: زەوی خوای بە دوو قۇناغ دروست بوو، پاشان بە دوو قۇناغیش پێکھاتەکانی دروست بوون، قۇناغی یەكەم و دووهمی دروستکرانی زەوی و، جیاپوونەو ی لە خۆر، واتە: قۇناغی پەیدا بوون (مَرَحَلَةُ الْإِجَاد)، ئەویش دیسان ھەر حالەتی (رَتَقُوا، وَفَتَقُوا) بوو، پێشی لە نێو خۆردا بوو، دوایی جیاپووتەو.

قۇناغی سێیەم و چوارەمی دروستبوونی زەویش بریتیە لە دروستکرانی پێکھاتەکانی زەوی، یانی: (مَرَحَلَةُ الْإِعْدَاد)، قۇناغی ئامادەکردن.

کەواتە: دوو قۇناغ بۆ دروستکرانی ئاسمان، واتە: گەردوون و، دوو قۇناغ بۆ دروستکرانی زەوی و، دوو قۇناغ بۆ دروستکرانی پیکهاتهکانی زەوی، هەمووی دەکاته شەش قۇناغ، $(۲ + ۲ + ۲ = ۶)$.

ئىنجا ئەو شەش پۆژەى کە خوا لە چەند شوپینک لە قورئاندا باسی کردوون، بېگومان مەبەست پێیان ئەو شەش قۇناغەیه، چونکە مەبەست لە (يَوْمَيْن) و، (أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ) و، (سِتَّةَ أَيَّامٍ)، بېگومان چەند ماوهیەکی کاتیین، ئەک شەو و پۆژی ئاسایی (۲۴) سەعاتی، بۆچی؟ لەبەر سێ بەلگە:

یەكەم: ئەو جوړه پۆژه کە پۆژی (۲۴) سەعاتییه، دواى پەیدابووه، دواى ئەوهى کە زهوى پەیدابووه، بە دەوری خۆیدا خولاوتهوه لە بەرانبەر خۆردا، ئىنجا شەو و پۆژ پەیدابوون، هەر (۲۴) سەعات جارێک زەوی خولێک بە دەوری خۆیدا دەخوا، لە بەرانبەر خۆردا، ئەو دیوهی دەکەوتیته لای خۆر دەبێتە پۆژو، دیوهکەى دیکەش کە پشتی لە خۆرە دەبێتە شەو، کەواتە: هەتا زەوی دروست نەبووه، شەو و پۆژ هەر نەبوون، شەو و پۆژی (۲۴) سەعاتی هەر بوونیان نەبووه.

دووهم: خوا وشەى (يَوْم) پۆژی، بە مانای جوړاو جوړى بەکارهێناوه لە قورئاندا، بۆ وێنە:

(أ-) لە سوورەتی (المعارج) دا، خوا فەرموویەتی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، واتە: فریشتەکان و ڕووح، (واتە: جیبریل) بۆ لای وی (خوا) بەرز دەبنهوه لە پۆژیکدا، (واتە: لە ماوهیەکیدا) کە ئەندازەکەى پەنجا هەزار ساله، کەواتە: خوا ﷻ پۆژ (یوم) بەکارهێناوه بە ماوهیەکی پەنجا هەزار سالیی.

(ب-) لە سوورەتی (الحج) دا دەفرمووی: ﴿وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾، واتە: پۆژیک لە لای پەرودەرگارت بە ئەندازەى هەزار ساله، کە ئێوه دەبێژمێرن، واتە: پۆژی هەزار سالییش هەیه.

(ج) - له سوورپه تی (آلِ عِمْرَان) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾، واته: ئەو رۆژانه له نێو خەڵکدا دەستاو دەستیان پێ دەکەین، واته: رۆژانی سەرکهوتن و بردنهوهو، رۆژانی تیکشکان و دۆران، که به تهئکید نه سەرکهوتنهکه، نه دۆرانهکه، مهرج نیه له یهک رۆژی دیارییکراودا بێ، لهوانهیه چهند مانگیکی پێ چووین، تاکو لایهک لایهکی تیکشکاندوه، یان دهولەتیک بهسەر دهولەتیکدا زال بووه.

(د) - له سوورپه تی (إِبْرَاهِيم) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾، واته: رۆژهکانی خویان بیربێنهوه، واته: ئەو کاتانهی که خوا چاکه ی تیدا لهگهڵ مرۆقهکاندا کردوون، یاخود سه‌ری خستوون، یاخود ده‌ربازی کردوون، یان نیعمه‌تی پێداون.

(ه) - له سوورپه تی (غَافِر) دا ده فهرموئ: ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، واته: من مه‌ترسییم لێتان ههیه، وهک رۆژی حیزبه‌کان، رۆژی ئەو کۆمه‌لانهی که خوا فه‌وتاندنی.

(و) - له سوورپه تی (الْفُرْقَان) دا ده فهرموئ: ﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾، واته: ئەو رۆژه، (واته: رۆژی دواپی) له‌سەر کافره‌کان زۆر قورس و زه‌حمه‌ته.

سَبَّيْهَم: له زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (يَوْم) به مانای ماوه‌یه‌ک له کات (مَدَّة زَمَانِيَّة) دی، ئەوه فه‌رهبه‌نگه‌کانی زمان: (يَوْم)، واته: ماوه‌یه‌ک له کات، به‌لام مانا عورفی باوه‌که‌ی بۆ ئیمه، واته: رۆژیکی (۲۴) سه‌عاتی، جاری واش هه‌یه (يَوْم) مه‌به‌ست پێی (نَهَار)ه، واته: ئەو کاته که رۆژ به‌ ده‌ره‌وه‌یه، (لَیْل)یش له به‌رانبه‌ر (نَهَار)دا داده‌نێن، جاری واش هه‌یه (يَوْم) به‌ کۆی (لَیْل) و (نَهَار) ده‌گوتری، واته: (۲۴) سه‌عات، واته: دیسان له زاراوه‌ی ئیمه‌دا جاری وایه رۆژ بۆ (۱۲) سه‌عاته‌که به‌کاردی، ئەو کاته‌ی که خۆر به‌ ده‌ره‌وه‌یه‌و دنیا ڕووناکه، جاری واش هه‌یه به‌ مانای (۲۴) سه‌عاته‌که، واته: کۆی شه‌وو رۆژ به‌کاردی، له زمانی عه‌ره‌بیدا (يَوْم) واته: ماوه‌یه‌ک له کات، چ کورت بێ چ درێژ.

(۷) - پاش و پێش پێکرانی باسی دروستکرانی ئاسمان و زه‌وی، به‌ پێی سیاق و مه‌قامه: هه‌ندیک له زانایان ئەوه‌یان لێ بۆته ئیشکال و، هه‌ندیک له‌ ئەوانه‌ی له پشت په‌رده‌ی

رەشەوہ تەماشای قورئان دەکەن و، بە بیرى کورتى خۆیان تەماشای قورئان دەکەن، ئەوہیان کردوہ بە جوړیک لە رەخنە گرتن لە قورئان، کە لە شوینیک خوا دەفەرموئ: زەوى پيش ئاسمان دروست بوو، لە شوینى دەفەرموئ: ئاسمان پيش زەوى، بەلام بىگومان بەپيشى سياق و مەقام ئەو پاش و پيشە کراو، بۆ وینە: لە سوورەتى (فُصِّلَتْ) دا، کە دەفەرموئ:

﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَحْمِلُونَ لَهُ أَثْقَالًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (١) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ مِنْ قَوْفِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَوْثَرَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِأَيَّامٍ﴾ (١٠) وەك پيشتريش گوتمان، ئەمە مەبەست پيشى كۆى دروستبوونى زەوى و، ئامادەكرانى زەوييه، كە دەفەرموئ: ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ ئەو چوار رۆژە تەنيا بۆ دروستكرانى چيايهكان و پيت و پيز تىخستنى زەوى و، ئەندازەگيرکردنى بژيوهكان نيه تتيذا، بەلكو يانى: هەم دروستكرانى زەوى، هەم ئامادەكرانى بە چوار قوئاغ بوو.

وەك يەكێك دەلێ: لە هەولێرەو بە دوو سەعات چوومە سلیمانی، دواى بە چوار سەعات چوومە کەلار، مانای وانیه لە سلیمانییهو بە چوار سەعاتان چوو بە کەلار، یانى: بە كۆى چوار سەعاتان لە هەولێرەو چوو بە کەلار، لە هەولێرەو بە دوو سەعات بۆ سلیمانی و، لەوێشەو بە چوار سەعات بۆ کەلار، هەمووی دەکاتە چوار.

دواى دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، دواى پرویکردە ئاسمان کە لەو حالەدا دووکەل بوو، هەموو زانایان لەسەر ئەو یەكدەنگن دەلێن: لێرەدا (ثُمَّ: لِلتَّوْبَةِ الرَّبِّي)، (ثُمَّ) بۆ ریزبەندى پله پلهيه، (لِأَنَّ خَلْقَ السَّمَاءِ أَعْظَمُ وَأَهْمُ مِنْ خَلْقِ الْأَرْضِ)، لەبەر ئەوێ دروستکردنى ئاسمان گەورەترەو گرنگترە لە دروستکردنى زەوى و، زەوى بۆ خۆى بەشیکى بچووکه لە نێو ئاسماندا.

لە سوورەتى (البقرة) شدا دەفەرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (١٩)

دیسان خوا سەرەتا باسی دروستکردنی زهوی دەکات، لەبەر ئەوەی بە نسیبەت
 ئێمەوێ گەرنەگەر، دوازی که دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دیسان
 وهك ئایەتەکی سووڕەتی (فُصِّلَتْ)، (ثُمَّ) بۆ ریزبەندیی پلەو پایەییە، نهك بۆ
 ریزبەندیی کاتی، بەلام لە سووڕەتی (النَّازِعَات) دا زۆر بە روونی دیارە که
 دروستکرانی زهوی دوازی دروستکرانی ئاسمانە، دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءِ
 بَنَاهَا﴾ (۲۷) ﴿رَفَعَ سَعْتَهَا فَسَوَّيَهَا﴾ (۲۸) ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾ (۲۹) ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ
 دَحَاهَا﴾ (۳۰) ئەمە زۆر روونە، ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ئەمە دەقە لەو بابەتەدا، هیچ
 ئەگەرێک هەلناگرێ، جگە لە ریزبەندیی کاتی، جیاوازی لە وشە (ثُمَّ)، که
 جاری وایە بۆ ریزبەندیی کاتی، جاری وایە بۆ ریزبەندیی پلە پلەییە، بەلام:
 ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (۳۰) دوازی ئەوەش زهوی پان پاخت، دروستکردنی
 زهوی بەتەئکید لە دوازی ئاسمانەوێ بوو، ئەم ئایەتە لەو بارەوێ دەقە و هیچ
 ئەگەری دیکە هەلناگرێ.

(۸) - هەرچی زانست دەیلێ لە بارەیی گەردوونەو، هەمووی هەر ئەگەرە چونکە خوا
 ﷻ فەرموویەتی: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ
 مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عِزًّا﴾ (۵۱) واتە: من ئامادەم نەکردوون لە کاتی دروستکرانی
 ئاسمانەکان و زهویدا، هەروەها دروستکرانی خۆشیاندا، یاخود ئاگادارم نەکردوون
 و نەمکردوونە شاید، کەواتە: هەرچی دەگوێرێ لەو بارەوێ، هەمووی بێردۆزەو،
 بۆچوونە، دەگونجی بێیەکێ، دەشگونجی نەییەکێ، بەلام پاستی پەهاو تێرو تەواو،
 تەنیا ئەوەیە که خوا ﷻ دەیفەرموێ.

(۹) - ئەو دەقەنە سوننەت که لەو بارەوێ هاتوون، هەموویان لە ئیسپرائیلیاتەو هاتوون،
 که من وهك بەرچاو روونی خوێنەرانی بەرێز، ئامازەییەك بە هەندیکیان دەکەم، یەکیە
 لەوانە ئەوەیە:

أ- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّ اللَّهَ ابْتَدَأَ الْخَلْقَ يَوْمَ السَّبْتِ ^(۱)، گوايه ئەبوو ھورەيرە رضي الله عنه، لە پيڤغەمبەرەو ﷺ گيڤراويه تەو، فەرموويه تی: خوا دروستکراوھەکانی لە پوڤژي شەممەدا دەست پيڤکردن! بەلام بيڤگومان شەممەو يەك شەممەو دوو شەممە تاكو پيڤنج شەممەو ھەيني، کاتيڤک دروست بوون کە زەوي دروست بوو، بە دەوري خويدا خوڵاوھەتەو، بە دەوري خوڤدا خوڵاوھەتەو، بويە ئەو ھيچ پشتي پي نابەستري.

ھەرچەندە ئەو لە (صحيح مسلم) دا ھاتو، بەلام بوخاري و عەلى كوپي مەديني کە دوو فەرموودەناسي زۆر مەشھورن، ئەم دەقەيان لە پروي سەنەدەو بە بيڤيڤز داناو و گوتوويانە: ئەو قسەي کە عەبي ئەخبار، کە يەكيڤ بوو لە زاناياني جوولەکەو مسولمان بوو و بۆ ئەبوو ھورەيرە ي باسکردو، بەلام ھەنديک لە راوييەکان و ايانزانيو، ئەبوو ھورەيرە پالي داوھە تە لاي پيڤغەمبەر ﷺ بويە موسليميش لەو دا نەپيڤکاو و بە فەرموودەي داناو، کە لە راستييدا فەرموودە نيە.

ئنجە جوولەکەکان دەليڤن: خوا دروستکراوھەکانی لە پوڤژي يەك شەممەدا دەست پيڤکردوون، لە پوڤژي شەممەدا خوا پشووي دا! لە (پەيماني كوڤن) دا ھاتو ئيسراھەتي کرد، خوي بەريڤيش لە سوورەتي (ق) دا دەفەرموي: **وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ** واتە: ئيمە بە دروستکراني گەردوونەو، ماندو و نەبووين، ھەر و ھا ھەموو ئەو دەقەنەي کە لەو بارەو ھاتوون، ھەموويان،

(۱) أخرجه مسلم في صحيحه (٤٤٢٧)، بهذا اللفظ: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيَّ، فَقَالَ: «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ، وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ، وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ، وَخَلَقَ النَّورَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ، وَبَنَى فِيهَا الدَّوَابَّ يَوْمَ الْخَميسِ، وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ، وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ إِلَى اللَّيْلِ»}، وقد ضعفه البخاري وابن المديني بأنه من كلام كعب الأبحار حدث به أبا هريرة رضي الله عنه وإنما اشتباه على بعض الرواة سنده، فظنه مرفوعاً.

یان ھەلبەستراون، یان سەنەدەکیان زۆر بێھێزەو ھی پشت پێ بەسترا نین، ئەو ھە ڕۆژەکانی ھەفتە دیاریی کراون، کە گوايە: لە ڕۆژی شەممەدا خوا فلان شتی دروستکردووە، گلی دروستکردووەو لە ڕۆژی یەك شەممەدا، بالئەدی دروستکردووە، لە ڕۆژی سێ شەممەدا دارو درەختی دروستکردووە....ھتد.

ب- کە (الطبري) بە ژمارە: (۲۰۴۲۹) دەقیکی لەو بارەو ھێناوە، کە ڕۆژەکانی ھەفتە دیارییکردوون بۆ دروستکردنی شتەکان، پێشەوا حاکیمیش بە صەحیحی داناوە^(۱)، بەلام لە راستیدا ئەو بە ھەلبەستراو یان بە بێھێز دانراوە.

ج- ھەروەھا ئەم دەقەش: {إِنَّ اللَّهَ فَرَعَ مِنْ خَلْقِهِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ} (أَخْرَجَهُ أَبُو الشَّيْخِ فِي الْعِظْمَةِ، بِرَقْم: ۸۹۵)، واتە: خوا لە دروستکردنی دروستکراوەکانی بۆوە لە ماوەی شەش ڕۆژان دا، کە ئەمەش جێی پشت پێ بەستن نیە.

بەلام لە فەرموودەیی راست (صحیح)دا ھاتووە کە خوا ئادەمی ﷺ لە ڕۆژی جومعەدا خولقاندووە، ئەمە لە صەحیحی بوخاریی و موسلیمداتووە، خوا ﷺ کاتێک ئادەمی خولقاندووە، کە زەوی ھەبوو، ڕۆژەکانی ھەفتە ھەبوون و ئەو یان ھیچ ئیشکالیکی تێدانیە.

بەلام ئەوانی دیکە لە ڕووی سەنەدەو، پشتیان پێ نابەستری، لە ڕووی واقعی و زانستی گەردوونناسیشو بە کەلک نایەن و، ھەرگیزیش فەرمایشی پێغەمبەری خوا لەگەڵ عەقل و زانست و واقع دا تێک ناگیرێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner features intricate Persian-style mandala patterns in gold and brown tones. In the center, there is a grey rectangular area containing contact information:

- Top Left:** Facebook icon and text "آلیرپید پیج فیسبوکی ما را دنبال کنید" (Follow our AliRapid page on Facebook).
- Top Right:** Facebook icon and text "AliRapid.com".
- Middle Left:** YouTube icon and text "آلیرپید کانال یوتیوبی ما را دنبال کنید" (Follow our AliRapid channel on YouTube).
- Middle Right:** YouTube icon and text "AliRapid.com".
- Bottom Left:** App Store and Google Play logos with QR codes.
- Center:** A portrait of a man in a military uniform, with text below it: "www.alirapid.net", "Telegram - توییتر", and "آلیرپیدی پیج فیسبوکی ما را دنبال کنید" (Follow our AliRapid page on Facebook).
- Bottom Right:** Telegram, WhatsApp, and another QR code.

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە شەش (٦) ئایەت پێک هاتووە، ئایەتەکانی: (١٢ - ١٨)، لەو شەش ئایەتەدا، خوای بەرزى مەزن ئاماژەىەکی کورت بە بەسەرھاتی ھەردوو گەلی عاد، کە پێغەمبەرە کەیان ھوود عليه السلام بوو، گەلی ئەموود، کە پێغەمبەرە کەیان صالح عليه السلام بوو دەکات، بە بۆنەى پشتگوێ خستن و، پشت ھەڵکردن و یاخی بوونی بێروایانی پڕۆگاری پێغەمبەری خواوہ عليه السلام خوا عليه السلام باسی ئەو دوو گەلە سەرکەش و یاخیو، ئەو سەرەنجامە شووم و دژوارەیان دەکات، کە بەسەریان ھاتو، واتە: ئەگەر ئەوانیش لەسەر ئەو حالەیان بەردەوام بن، سزایەکی لەو شیوہیە کە ئەو دوو گەلە سەرکەش و یاخیە پێی فەوتیان، چاوہ پێیانە، کە بریتی بوو لە (صَاعِقَة)، واتە: دەنگ و ھارژنیکی گەورە و بێرەزا، کە ئاگر و بڵێسەى لى پەیدابو، ببێتە ھۆی وێرانکردن و خاپوورکردن.

﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ ۚ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۚ ۝١٤ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۚ ۝١٥ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۚ ۝١٦ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ ۝١٧ وَجَعَلْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۚ ۝١٨ ﴾

{ئەي موحەممەد!} ئەگەر خەلکە کەت پشتیان ھەلکرد لە بڕواھێنان، پێیان بۆ: دەتاترسێنم و ھۆشدارییان پێ دەدەم لە ھارژنێکی بۆسە ئاگردار، وە ھارژنی پێ فەوتێزانێ ھەردوو گەلی عادو ئەموود ﴿١٣﴾ کاتیک پێغەمبەرانی لە پێش دەستیانەو، لە دوایانەو ھاتنە لایان، {ھەموو شێوازێکیان لە گەڵ بەکارھێنان و، زۆر سوور بوون لە سەر پێی راستگرتیان} و، پێیان راگەیانندن کە جگە لە خوا مەپەرستن، ئەوانیش گوتیان: ئەگەر پەرورەدگارمان ویستبای پێغەمبەرمان بۆ بنێرێ، فریشتە ی دادەبەزاندن، بۆیە ئێمە بەوێ پێی پەرەوانکراون، بێرواین، (پێمان وانیە خوا ئێوەی ناردبێ) ﴿١٤﴾ ئنجا گەلی عاد بە ناھەق لە زەویدا خۆیان بە زلگرت و گوتیان: کێ لە ئێمە ھێزی توندترە؟! ئایا نەیانیدیو (بە چاوی عەقل و دڵ) کە ئەو خاویە دروستی کردوون، ھێزی لەوان توندترە! وێرای ئەو نکوولیشیان لە نیشانە کاھان دەکرد ﴿١٥﴾ ئنجا ئێمەش بایەکی ساردو بە ھێزمان لە پوژانێکی نەگبەت و بێ خێردا ناردە سەریان، تاکو ئازاری زەبوونیان لە ژيانى دنیادا پێ بچێژین و، ئازاری ژيانى کوٲتاییش زەبوونکەرتیشەو، ئەوان یاریدەش نادرین، دەربازیش ناگیرن ﴿١٦﴾ بەلام گەلی ئەموود پێنماییمان کردن، کەچی کوێریان بەسەر پێنماییدا ھەلبژارد، بۆیە سەرەنجام بە ھۆی ئەووە کە دەیانکرد، ھارژنی ئازاری پرسیوایی گرتی ﴿١٧﴾ ئەوانەش کە بڕوایان ھێناوو و یارێزیان دەکرد، قوتارمان کردن ﴿١٨﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(**أَعْرَضُوا**): (أَعْرَضَ: أَي أَظْهَرَ عُرْضَهُ: أَي نَاحِيَّتَهُ، أَعْرَضَ عَنِّي: وَلَّى مُبْدِئاً عُرْضَهُ)، پشتیان هه‌لکرد، لاملیان تیکرد، چونکه (أَعْرَضَ) واته: لاملی یاخود لاتهنیشتی ده‌رخست، (أَعْرَضَ عَنِّي) پشتی تیکردم و لاتهنیشتی خو‌ی کرده من، ئینسان ته‌گه‌ر رووبه‌رووی که سی‌ک بـ، کاتی‌ک ده‌یه‌و‌ی پشتی تیبکات، پی‌شی وه‌رده‌سوور‌ی و لاتهنیشتی ده‌یکه‌و‌یت‌ی، دوایی پشتی تیده‌کات.

(**صَاعِقَةٌ**): (الصَّاعِقَةُ وَالصَّاعِقَةُ يَتَقَارَبَانِ وَهُمَا: الْهَدَّةُ الْكَبِيرَةُ، وَالصَّاعِقَةُ: الصَّوْتُ الشَّدِيدُ فِي الْجَوِّ، ثُمَّ يَكُونُ مِنْهَا نَارٌ فَقَطْ، أَوْ عَذَابٌ أَوْ مَوْتُ)، (صَاعِقَةٌ) له‌گه‌ل (صَاعِقَةٌ): واتایان لیک نیزیکه که بریتیه له: ده‌نگیکی گه‌وره، به کوردیی ده‌لین: هار‌ژن، چریکه، هاره، (صَاعِقَةٌ): ده‌نگیکی به‌هی‌زه له ئاسمان د‌ی، دوایی یان ئاگری له‌گه‌ل‌دایه به ته‌ن‌ی، یاخود ئازاریش، یاخود مردنیشی پی‌وه‌یه.

ده‌لیم: هه‌بوونی ئاگرو ئازارو مردن شوینه‌واره‌کانی ته‌و هار‌ژنه‌ن که (صَاعِقَةٌ)یه.

(**صَرَصَرًا**): (رِيحًا صَرَصَرًا: أَي شَدِيدَةً) واته: بایه‌کی به‌هی‌ز، (صَرَصَرًا): به مانای بایه‌کی زۆر ساردو، زۆر توندو به‌هی‌ز.

(**نَحْسَاتٍ**): (نَحْسَاتٍ: كَوَى (نَحْس)ه، که به (نَحْسَاتٍ)یش خو‌ینراوه‌ته‌وه، (نَحْسَاتٍ: أَي مَشْؤَمَاتٍ) واته: پ‌وژانیکی بی‌خیر، هه‌لبه‌ته پ‌وژه‌کان هه‌ر وه‌ک خو‌یانن، به‌لام کرده‌وه‌ی مرو‌قه‌کانه که کاته‌کانی خ‌یردار ده‌کات، یاخود بی‌خ‌یر ده‌کات، بو‌گه‌لی عاد ته‌و پ‌وژانه‌ی که تیدا فه‌وتی‌نراون، پ‌وژانیکی نه‌گه‌ت و بی‌خ‌یر بوون، به‌نسبه‌ت ته‌وانه‌وه.

(**الْخَزْيِ**): (خَزْيِ الرَّجُلُ: لِحَقُّهُ انْكِسَارٌ)، ده‌گوتر‌ی: (خَزْيِ الرَّجُلُ) واته: به‌خ‌ودا شکایه‌وه، یان شه‌رم گرتی، شه‌رمه‌زار بوو.

(فَأَسْتَحَبُّوا): هه لیا بئزارد، (تَعْدِيَّتُهُ بِـ عَلَى) يُفِيدُ الْإِثَارَةَ، وَحَقِيقَةُ الْإِسْتِحْبَابِ تَحَرِّيُ الْإِنْسَانَ فِي الشَّيْءِ أَنْ يُحِبَّهُ، وشه ی (اسْتَحَبُّوا): که به (عَلَى) بهرکاری خواستوه، مانای هه لیا بئزاردن ده گه یه نی، وشه ی (اسْتَحَبُّوا): له ئەصلدا بریتیه له وهی مرووف له شتیک بخهفتی خوشیبوی، (اسْتَحَبُّوا) به (س و ت) مانایه که ی به هیز کراوه، ئەگه رنا یانی: (أَحَبُّوا)، ئنجا که به (عَلَى) بهرکاری خواستوه: ﴿فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى﴾ کویریان به سهر پینماییدا هه لیا بئزارد، ئەمه مانای هه لیا بئزاردن ده گه یه نی.

(الْعَمَى): (إِفْتِقَادُ الْبَصَرِ وَالْبَصِيرَةِ) (عَمَى): بریتیه نه بوونی چاو و نه بوونی عهقل و دل.

(الْهُونُ): (الْهَوَانُ: التَّذَلُّلُ فِي نَفْسِهِ، لِمَا لَا يُلْحِقُ بِهِ غَضَاةٌ، فَيَمْدَحُ، أَوْ مِنْ جِهَةِ مُتَسَلِّطٍ مُسْتَخِفٍّ بِهِ، فَيَذَمُّ)، (هَوَانُ): ئەگه ر مرووف له خودی خویدا خو ی به کهم بگری، خو ی نه رم و نیان بی، ئەوه به نوقسانیی بو ی له قه له م نادر ی، بو یه له سه ری ستایش ده کری، ده گوتر ی: فلانکه س پیاویکی هیدی و مهنده، به لام ئەگه ر به هو ی که سیکه وه بی که به سه ریدا زال بووه و به که می ته ماشا ده کات، له و حاله ته دا ئەو نه رمیی و زه بوونییه به نوقسانیی له قه له م ده در ی و، له سه ری زه م ده کری.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا پێویستە ئەو بەلێن: کە لەم شەش (٦) ئایەتەدا، خوا ﷻ ئاماژەیەکی دەکات بە ھەر کام لە گەلی عادو گەلی ئەموود، ئیمەش لە سوورەتی (ھود) دا بە سەرھاتی ھوود ﷺ و گەلەکە (عاد) مان بە درێژی باسکردووە، لە سوورەتی (الحجر) یش دا، بە سەرھاتی صالح ﷺ و گەلەکە ئەموودمان بە درێژی باسکردووە، بۆیە لێرەدا ھەر بە خێرای بە سەر تەفسیرکردنی ئایەتەکاندا دەڕۆین، ئەوەندە پێویست بێ بۆ ڕوونکردنەوەی چەمکی ئایەتەکان، ھەلۆستە دەکەین، ئەگەرنا بە سەرھاتی ئەو دوو پێغەمبەرە پایە بەرزە ھوودو صالح و، گەلە یاخی و سەرکەشەکانیان: گەلی عادو گەلی ئەموود، لەو دوو شوێنە کە ئاماژەم پێدان بە درێژی خستوماننە ڕوو.

لێرەدا خوا ﷻ ھەر بە بۆنەی سەرکەشی و یاخی بوون و لە خوا عاسی بوونی کافرانی ڕۆژگاری پێغەمبەرەو، ڕوو لە پێغەمبەری خاتم ﷺ دەکات و دەفەرموێ: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾، ئنجا ئەگەر ھەر پشتیان ھەڵکرد، واتە: بەردەوام بوون لە سەر پشتەڵکردن و بە دەنگەو نەھاتن، ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾، پێیان بڵێ: دەتاترسێنم و ھۆشداربیتان پێ دەدەم لە (صَاعِقَة) یەك و ئێنە (صَاعِقَة) ی گەلی عادو ئەموود، واتە: ئەو (صَاعِقَة) یەك کە گەلی عادو ئەموودی پێ فەوتیان، وەك پێشتریش گوتمان (صَاعِقَة) زیاتر بە ھارژتیک، دەنگیکی گەورە دەگوتری، کە جاری وایە ئاگریکی بە بلیسە لە گەلدا، وەك لە سوورەتی (الرعد) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾، واتە: خوا (صَاعِقَة) ەکان دەنێری، ھەر کەسێکی بێھوێ، ئەو (صَاعِقَة) ەنە لێ دەدەن، کە مەبەست پێی ڕووسکە، ئەو ڕووسکە لە ئەنجامی ساردو گەرمیی نێوان ھەورو زەوی پەیدا دەبێ، (صَاعِقَة) لە ئەسڵدا

ئەوھىيە، بەلام دوايى خوازراوھتەوھ بۆ ھەر پرووداويك، يان ھەر ئازاريكى زۆر توندو سامناك، كە بېتتە ھۆي پى فەوتىترانى كەسيك، يان كۆمەليك، بۆيەش ئەوھ دەليين: چونكە گەلى ئەموود ديارە بە (صَاعِقَة) فەوتاون، واتە: بە ھارژىتكى گەورە كە بليئسەى ئاگر بووھو، بۆتە ھۆي زەوى لەرزە لە ژىرياندا، بەلام گەلى عاد بە بايەكى بەھىزو ساردو توند فەوتىتراون، بەلام (صَاعِقَة) ۋەك دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا زياتر باسى دەكەين، وپراي ئەوھى كە بە بليئسەى ئاگر دەگوترى، بە ھەمان شېوھ بە ھەر سزايەكى ديكەى، يان ھەر ئازاريكى ديكەى كە كەسيك، يان كۆمەليكى پى دەفەوتىتن، بەوھش دەگوترى.

﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، كاتىك كە پىغەمبەران ھاتن بۆ لايان لە پيش دەستيانەوھو لە دوايانەوھ، واتە پىغەمبەرائىك (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەپيش واندا ھاتبوون، ئەو پىغەمبەرانەى بۆ باب و باپىريان ھاتوون و، ئەو پىغەمبەرانەشى كە لەدوايانەوھ ھاتن، واتە لە پروژگارى خوياندا، ئەوھ واتايەكى، ياخود مەبەست ئەوھىيە كە پىغەمبەريان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە ھەموو لايانرا بويان دەھاتن تاكو قەناعەتيان پى بينن، ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، يانى: ھەموو شىوازيكيان لەگەل بەكاردەھيئان، ۋەك چۆن كەسيك كە قسە لەگەل كەسيكدا دەكات، بۆ ئەوھى ئيقناعى بكات، جاريك لەولارا قسەى لەگەل دەكات و، جاريك لە لايەكى ديكەوھو، جاريك لە پيشەوھ بۆ ئەوھى ئيقناعى بكات، ليرەدا مەبەست ئەوھىيە كە ھەموو شىوازيكيان لەگەل ئەو گەلانەياندا بەكارھيئاون، كە ئيقناعيان بكەن و بيانھيئەن سەر پى پاست، ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، پىيان دەگوتن: كە جگە لە خوا مەپەرستى.

ئەو دوو گەلە، واتە: گەلى عادو گەلى ئەموود، ۋەلامى پىغەمبەرەكانيان ھوودو صالح عليه السلام يان دايەوھ: ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَكًا﴾، گوتيان: ئەگەر پەرورەدگارمان ويستباي فريشتەى دادەبەزاندن، يانى چى؟ يانى: ئەگەر پەرورەدگارمان ويستباي پىغەمبەرمان بۆ لا بنىري، فريشتەى دادەبەزاندن،

مادام فریشتەى دانەبەزاندوون، کەواتە: ئیوھ پیغەمبەر نین، ﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، واتە: بۆیە ئیمە ئەوھى ئیوھ پیتی رەوانکراون، پیتی بیپرواین، مەبەستیان ئەوھ نەبووھ کە بلین: ئیوھ پیغەمبەرن و ئیمەش پرواتان پیتی ناکەین، بەلکو مەبەستیان ئەوھ بووھ بلین: ئەوھ کە ئیوھ لافى ئەوھ لى دەدەن، پیتی رەوان کراون، ئیمە پیتی بیپرواین و، پیمان وانیه ئیوھ خوا ناردەبنی، ئەگەر خوا ویستبای پیغەمبەر بنیری، فریشتەى دەناردن.

دواى ئەوھى خوا ﷻ لەم دوو ئایەتە موبارەكەدا، بە کورتى باسى ھەردووکیانى کرد، ئنجا دیتە سەر باسى یەك یەکیان، پیشى باسى گەلى عاد دەکات، لە پرووی میژووی و کاتیشەوھ، گەلى عاد لە پیش گەلى ئەموودەوھ بووھو، لەو شوینەى کە ئاماژەمان پێدا لە سوورەتى ھوددا، ئیمە بە درێژى باسى گەلى عادو ھەلکەوتە جوگرافیەکیان و، ئەو کاتە کە تێیدا ژیاون و، تاییەتەندییەکیان و، شوینەوارەکیان و، ئەو سزایەى کە پیتی فەوتیاناون، ئەوانەمان بە درێژى باس کردوون، دەفەرموی: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، ئنجا ھەرچی گەلى عاد بوو لە زەویدا، واتە: لەسەر زەمینى خۆیاندا، (الأرض) (أل)کەى بو ناساندنە، بەلام بو (عەھد)ە، واتە: لەسەر زەمینەکەى خۆیاندا خۆیان بەزگرت، ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، بە ناھەق، ئنجا خۆبەزگرتن ھەر بە ناھەقەو خۆبەزگرتنى ھەق نیە، بەلام ئەمە بو زیاتر قیزەون دەرخستنى خۆبەزگرییەکیانە، ئەگەرنا ھەر کەسیك خۆى بەزبگری بە ھەر ھۆیەکەوھ بى، خۆبەزگرییەکەى ھەر بە ناھەقە، ئەگەر بەھۆى زانیارییەوھ لە خۆى بایى بى، یان بە ھۆى دەسەلات و سامانەوھ، یان بەھۆى قەرەبالغى دەوریەوھ، یان بە ھەر ھۆیەکەوھ، مروف لە خۆى بایى بى و، لە کەولى خۆى دەرېچى، ھەر خراپە، بەلام ئەوھى ئیرە بو زیاتر ناشیرین دەرخستنى خو بەزگرییەکیانە.

﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِمَّا قُوَّةَ﴾، گەلى عاد گوتیان: کى لە ئیمە ھیزی زیاترەو توندترە؟! ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةَ﴾، ئایا نەیانبینیوھ

ئەو خوایەى ھىناونىيە دى، لەوان ھىزى زياترەو توندترە؟! يانى: بەلای كەمەو
ئەو خوایەى كە ئەوانى دروستكردو، لەوان بەھىزترە، كەواتە: نەدەبوو ئاوا لە
كەولى خۆيان دەرېچن و، بلىن: كى لە ئىمە بەھىزترە؟

ھەلبەتە لە كىتیبە مێزوویيەكاندا باس دەكرى، كە گەلى عاد لە پرووى كەلەش
و جەستەو زۆر زل بوون، دەلین: لە پرووى عەقلىشەو زۆر ھۆشيار بوون و، لە
پرووى ئاوەدانىيەو شوینەوارەكانیان ديارن، بۆيە زۆر بە خۆيان نازىو، ئەو
ئىمكانىيەت و توانايەى خوا پى داون، لە جياتى ئەوەى بەكارى بىنن بۆ چاكەو،
بە چاكەى خواى بزائن و بۆ خىر بە كارى بىنن، پى لە خۆبايى بوون و،
بۆ خراپەش بەكارىان ھىناو، وەك لەو شوینانەدا كە خواى پەرورەدگار باسى
گەلى عاد دەكات، باسى دەكات كە پىگرييان كردو، خراپەكاريان كردو،
ستەميان كردو لە خەلكى دىكە، ﴿وَكَاُنَا بِاٰيٰتِنَا يٰحٰذِرُونَ﴾ ھەرەھا بە
ئايەتەكانى ئىمەش بىپروا بوون و نكووليان لە ئايەتەكانى ئىمە دەكر، (آيات)
يش دەگونجى مەبەست پىيان فەرمايشتى خوا بى، كە لە دوو تووى ئەو
رستانەدا، كە لە پەيام و كىتیبەكانىدا دايەزانووون و، بەرجەستە بوو، دەشگونجى
(آيات) مەبەست پى ھەموو ئەو شتانەبن، كە دەبى خوايان پى بناسرى، واتە:
دياردەو دىمەنەكانى دەوروبەر و گەردوون، ياخود (آيات) مەبەست پى ئەو
موعجىزانەن كە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھىناويانن، كە پىغەمبەران
ھەر خودى خۆيان موعجىزە بوون، بۆيەش وا دەلیم، چونكە ئەگەر خواى بەرز
بۆ گەلى ئەموود باسى ئەو حوشرە (ناقة) ناوازيە دەكات، كە لە بەردىك يان
لە چيايەك ھاتۆتەدەر، بەلام بۆ گەلى ھوود، كە عادن، باسى مەعجىزەيەكى
ديارىيەكرائەكە، كە ھوود (عليه السلام) بۆى بردبن و پىشانىدانن، بەلام پىغەمبەران
ھەر بۆ خۆيان موعجىزە بوون، بەپى فەرمايشتەكەى پىغەمبەريش ﷺ كە
زۆر جار ھىناومانەو لە صەحیحى بوخارىي و موسلىم دا، ھاتو، ھىچ پىغەمبەرىك
نەبوو، بەلگەيەكى واى پى نەبى كە خەلك لەسەرى ئىمانى پى بىنن و،

قەناعەتیان بئی که راست دەکات و، پیغەمبەری خوایه، ئنجا به پئی ئەو هەم هەوودیش، هەم هەموو پیغەمبەرانیش بەلگەو موعجیزەیه کیان بوو، با خواى موعجەلەیش لە قورئاندا باسی نەکردبئی، هەرچەندە پیغەمبەران بۆ خوشیان هەر موعجیزە بوون، هەر کەس ئی تیان پامابایە، دەیزانی ئەوانە کەسانیکى راستگۆن، چونکە پیغەمبەران پيش پیغەمبەرایەتییش خواوەنى پاکترین مەعدەن و چاکترین عەقڵ و، رەوشت بەرزترین کەس بوون و، هیچ لەکەو پەلەیه کیان بەسەرەو نەبوو، خەلک هەرگیز درۆو پەیمان شکینى لئ نەبیستوون و، شتی ناپێکی لئ نەبینوون، لەبەر ئەو هەر کە گوتووین: ئیمە نوینەری خواین، دەبووایە برۆاو متمانەیان پئ بکەن، بەلام وێرای ئەو، هیچ پیغەمبەریکیش نەبوو موعجیزەیه کی پئ نەبئی، کە خەلکە کە قەناعەتیان پئی بئی، ئەو پیغەمبەری خوایه، ئەگەر لە هەقی بگەرین.

﴿يَجْعَلُونَ﴾ واتە: نکوولیان لە نیشانەکانی ئیمە دەکرد، نکوولییکردن ئەو یە ئینسان شتیک بزانی هەقەو دانى پێدانەهینى.

ئنجا خوا ﷻ باسی چۆنیەتى سزادانى گەلى عاد دەکات، دەفەرموى: **﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ﴾**، بایەکی بە هیزی زۆر ساردمان لە رۆژانیکی بئی خێردا ناردە سەریان، کە لە فەرماشتی پیغەمبەردا ﷻ هاتو، ئەو بایە گەلى عادى پئ فەوتینراو، پئی گوتراو: (دەبوور)، واتە: ئەو بایە لە پشتی کەعبەو دئ، عەرەب بەپئی شوینەکانی خۆیان ناویان لە شتەکان ناو، کە لە پشتی کەعبەو بئی، مانای وایە لە رۆژئاواو هاتو، هەرەها (صَرْصَر) بە مانای توندو بەهیزی دئ، **﴿فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ﴾**، واتە: لە رۆژانیکی نەگەتدا، (نَحْسَات) کووى (نَحْس) ه، هەرەها خۆترواوشەتەو: (فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ)، ئەویش کووى (نَحْس) ه، ئنجا (نَحْس) یان (نَحْس) بە (نَحْسَات) یان بە (نَحْسَات) کوودەکرێتەو واتە: رۆژانیکی نەگەت و بئی خێرو پئ شەئامەت، هەلبەتە رۆژ لە زاتى خۆیدا هەر رۆژ، بەلام بۆ ئەوان رۆژانیکی بئی خێرو

نەگەت و پەر مەینەتیی بوون، ﴿لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، تاكو سزای ریسواکهریان له ژيانی دنیادا پێ بچێژین، وهك ئەو سزایه خواردنێك بێ و، دەرخواردیان بدری، ﴿عَذَابَ الْخِزْيِ﴾، ئەمە پالەدانی وهسفکراو (مَوْصُوف) ه بۆ لای (صِفَة)، که له ئەو صَلا (الْخِزْيِ الْعَذَاب) ه، به لām (عَذَابِ الْخِزْي) بۆ زیاتر تۆخکردنەوهی ئازارەکهیه، واتە: ئازاری ریسواکهرو زه‌بوونکه‌ر، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى﴾، به‌ دلناییی سزاو ئازاری مه‌نزلگای کۆتاییش ریسواکه‌رترو زه‌بوونکه‌رترو شه‌رمه‌زارکه‌رتريشه، ﴿وَهُمْ لَا يَنْصُرُونَ﴾، ئەوانیش سەر ناخرین، واتە: ئەو سزا ریسواکه‌ره‌یان به‌ ملدا دی، له‌ پۆژی دوايیدا، که له‌ هی دنیا ریسواکه‌رترو، سهریش ناخرین و که‌س نیه، فریایان بکه‌وێ و تکیان بۆ بکات و دهر‌بازیان بکات.

ئنجای دێته‌ سەر باسی گه‌لی ئەموود، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ﴾، به‌ لām گه‌لی ئەموود، ﴿فَهَدَيْنَاهُمْ﴾، پێنماییمان کردن، لێره‌دا: (هَدَيْنَاهُمْ)، واتە: پێی راستمان پێشان دان، ئەگه‌رنا (هَدَيْنَاهُمْ) به‌ مانای (خستمانه‌ سەر پێ) نیه، گه‌ر خوا خستبانیه‌ سەر پێگای راست، مانای وایه‌ تووشی سزا نه‌ده‌بوون، به‌ لām واتە: پێمان پێشان‌دان، چونکه‌ وشه‌ی (هُدًى) له‌ قورئاندا جاری وایه‌ به‌ مانای پێ پێشان‌دان و پێنمایى کردنه‌و، جاری وایه‌ به‌ مانای خستنه‌ سەر پێی راسته‌، زۆرجاریش ئەوه‌مان گوتوه‌ که‌ هه‌ندێك له‌ پوونکه‌ره‌وانی قورئان، زۆرجار ئەوانه‌ی وتاران ده‌ده‌ن و باسی ئیسلام ده‌که‌ن، له‌ ئەنجامی ئەوه‌دا که‌ نازانن ئەو وشه‌یه‌ له‌ سیاقێکدا واتایه‌کی هه‌یه‌و، له‌ سیاقێکی دیکه‌دا، واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه‌، تووشی تیگه‌یشتنی هه‌له‌ ده‌بن له‌ هه‌ندێك له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان، خوا ده‌فه‌رموێ: گه‌لی ئەموودیشمان پێنمایى کرد بوون، پێی راستمان پێشان‌دابوون، ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدًى﴾، به‌ لām کوژیریان به‌ سەر پێنماییدا هه‌لبژارد، کوژیریان خۆشتر وێست له‌ پێنمایى، ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، له‌ ئەنجامدا هه‌رژنی ئازاریکی ریسواکه‌رو شه‌رمه‌زارکه‌ر گرتی، (صَاعِقَةً) پێشتر باس‌مان کرد، واتە: هه‌رژنێك و

دەنگیکی گه وره، که بلیسه ئاگری له گهلدا بئ، خوا ﷻ لهو شوینانه دا که باسی فهوتانی گه لی ئه موود ده کات، که پیغه مبه ره که یان (صَالِح) بووه، وشه ی (صَاعِقَة) یان بۆ به کار دینئ، جاری واش هه یه وشه ی بوومه له رزه (زُلْزَلَة) یان بۆ به کار دینئ، جاری واش هه یه وشه ی چریکه و هارژن (صَيْحَة) یان بۆ به کار دینئ، که وهك له کاتی تووژینه وه ی به سه رهاتی گه لی ئه موود دا گو توومانه: ئه وانه هه موویان هه ره که ی به ئیعتیار ئیک ته عبیر لهو سزایه ده که ن که ئه و گه له ی بئ فهوتی تراوه، ئنجا ته عبیریکیان باسی ده نگه که ی ده کات و، ته عبیریکیان باسی بلیسه که ی ده کات و، ته عبیریکیان باسی شوینه واری ئه و سزایه ده کات، که بۆ ته هوی زه مین له رزه، یا خود ئاگر پژین و ... هتد، به لām بۆچی خوا به و جوړه سزای دان؟ ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوی ئه وه وه که وه ده ستیان ده هیناو ده یان کرد.

﴿وَنَجِّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ئه وانه ش که پروایان هینابوو و پارێزیان ده کرد، ده ربا زمان کردن، ئه وانه ی پروایان هیناو وه پارێزیان کردوه، ئه وانه بوون که له گهل صَالِح ﷻ بوون، که هه میشه پیغه مبه ره ن له کاتی سزادرائی گهل و کۆمه لگایه کانیا ن دا، دوور که و توونه وه، چونکه خوا فه رمانی پیکردوون خۆتان و ئه وانه ی پروایان پیتان هیناو، دوور بکه ونه وه، ئه وانی ش پویش توون و شاره که و شوینه که یان به جئ هیش تووه، دوا ی ئه وان خوا سزای نار دوه بۆ ئه و گه له ملهوړو یا خیه، که دیاره ئه وان متمانه یان نه بووه به وه ی ئه و پیغه مبه ره راست ده کات، ئه گه رنا ئه وانی ش شاره که یان به جئ ده هیش ت بۆ ئه وه ی به سه ریاندا کاو ل نه بئ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغمبەرە کە ی موحمەد ﷺ، کە لە کاتی ڕوو وەرگیران و پشت تیکردنی خەڵکە کە ی دا لە پەيامی خوا، بە (صاعقة) یە کە ی وە ک ه ی گە لی عاد و ټە موود، کە ټە و دوو گە لە سەر کە شە ی پی فە و ټینراون، بیانترسینی، کە پیغمبە رانیان، واتە: ھوود و صالح ﷺ بە ھە موو شیو یە ک ھە و لیان لە گە لیاندا، کە تە نیا خوا پەرست، بە لام بیروا بوون پیا ن، بە بیانووی ټە وە ی کە ټە گەر خوا ویستبای پیغمبە ران بنیروی، فریشتە ی دادە بە زاندن:

خوا دە فەر مووی: ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ ۚ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۚ ﴾ (۱۴)

شیکردنەوی ټە م دوو ټایە تە، لە ھەوت ټرگە دا:

١- ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا ﴾، واتە: ټنجا ټە گەر خە لکە کە ت، کو مە لگایە کە ت (ټە ی موحمە د ﷺ)، پشتیان ھە لکرد، لاملیان تیکردی، (أَي: اسْتَمَرُّوا فِي إِعْرَاضِهِمْ)، واتە: بە ر دە وام بوون لە سەر پشت تیکردن و وە لام نە دانە وە ت، ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا ﴾، {(إِنْ: فِي الْأَصْلِ يَقَعُ فِي الْمَوْقِعِ الَّذِي لَاجَزَمَ فِيهِ بِحُصُولِ الشَّرْطِ)}، واتە: لە ټە صلدا (إِنْ) بە کار دە ھینری بو ټە و شوینە ی کە دنیایی تیدانیە، مەر جە کە بیتە دی، واتە: عە قل و مە نتیق و ا دە خوازی کە ټە وان پشت ھە لئە کە ن، یا خود لە سەر پشت ھە لکردن و پشت تیکردنیان بە ر دە وام نە بن، بە لام ټە گەر لە سەر پشت تیکردنیان بە ر دە وام بوون.

(۲) - ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾، پێیان بڵی: ئێوەم ترساندو هۆشداریییم پێدان له (صاعقة) ديه ك.

(۳) - ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾، وهك (صاعقة) هه گهلی عادو گهلی ثهموود، ﴿أَنْذَرْتُكُمْ﴾، (الإنذار: التَّخْوِيفُ، وَهُوَ هُنَا تَخْوِيفٌ بِتَوَقُّعِ عِقَابٍ، مِثْلِ عِقَابِ الَّذِينَ شَابَهُوهُمْ فِي الْإِعْرَاضِ، لِأَنَّ قُرَيْشًا لَمْ تُصِبْهُمْ صَاعِقَةٌ مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ)، (إنذار): بریتیه له ئاگادارکردنوه له گهڵ ترساندندا، به لām لێره دا مه بهست پێی ترساندنه به وهی ئه گهری ئه وه ههیه، خوا سزایان بۆ بنێری، وهك سزای ئه وانهی وهك ئه وانیان کردوه، چونکه کافرهکانی قورهیش (صاعقة) ی وهك هی عادو ئه موودیان تووش نه بوو، کهواته: مه بهست ئه وهیه ئه گهری ههیه ئێوه ش سزا بدرێن، وهك سزای ئه وان، نهك پێك كت و مت ئه و (صَاعِقَة) یه ی ئه وان ی پێ فه وتاون، ئه و جوړه (صَاعِقَة) یه ش بۆ ئێوه بێ.

(الصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَخْرُجُ مَعَ الْبَرْقِ تَحْرِقُ مَا تُصِيبُهُ)، (صَاعِقَة): بلیسه ئاگرێکه له هه وه تریشه ده رده چێ، هه رچی لێی بدات، ده یسووتێتی، وهك له سووره تی (الرعد) دا ده فه رموی: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمَحَالِ ۝۱۳﴾، واته: خوا صاعقه کان ده نیری، (برووسکه کان ده نیری) هه ر که سیکی بیه وی لێی ده دهن...

(الصَّاعِقَةُ: الْحَادِثَةُ الْمُبِيرَةُ السَّرِيعَةُ الْإِهْلَاكِ)، (صاعقة) پرووداویکه به خیرایی ئه و که سه یان ئه و کو مه له یه ده فه وتێتی که لێی ده دات، ئه و مانایه شی هه یه.

(۴) - ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، کاتیک پێغه مبه ره کانیان له پیش ده ستیانوه و، له دوا یانه وه بۆیان هاتن، لێره دا خوا ده فه رموی: ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾، واته: کاتیک پێغه مبه ره کانیان بۆیان هاتن، له حالیکدا گه لی عاد به س هوودیان بۆ چووه و، گه لی ئه موودیش، به س صالیحیان بۆ چووه و دوو پێغه مبه ره بوون؟! لێره دا (جَمَعَ الرُّسُلُ هُنَا مِنْ بَابِ إِطْلَاقِ صِغَةِ الْجَمْعِ عَلَى الْإِثْنَيْنِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ (التحریم)، واته: لێره دا (رُسُل) که کوکراوه ته وه ئه مه له سه ر

شیوازی به کارهینانی کۆیه بۆ دووان، وهك له سووره تی (التَّحْرِيم) دا خوا ﷻ به دووان له هاوسه رانی پیغه مبه ر ﷻ، خوا لیان پازی بی، ده فهرموئ: ﴿إِنْ نُّوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ﴿إِنْ نُّوْبًا﴾، پیشی به (مُنْتَى) ده یهینتی، ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، به دنیایی دلّه کانتان لایانداه، به کۆ ده یهینتی.

کهواته: بۆیه خوا ﷻ به کۆ (جمع) هیناویه تی، چونکه جاری وایه (دوو) رانای کۆی بۆ به کاردی و، وهك کۆ مامه له ی له گه لدا ده کری.

که ده فهرموئ: ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، پیغه مبه رانیان له پیش ده ستیانده وه، له دوایانه وه بۆیان هاتن، ئەمه دوو واتیان هه لده گری:

یه کهم: ئەمه خسته پرووی سوور بوونی پیغه مبه ری هه ر کام له و دوو گه له یه، له سه ر ئەوه که هیدایه تی خوا وه ربگرن، واته: هه موو شیوازیکیان له گه لدا به کارهینان، وهك که سێک به که سێکی دیکه ده لئ: له هه موو لایانه وه بۆی چووم، یان هه موو که لیتم لیگرتن، یانی: هه موو شیوازیکم له گه لدا به کارهینا.

دووه م: یاخود مه به ست پئی ئەوه یه: پیغه مبه رانیك که بۆ باب و باپیرانیان هاتوون، له پیش ده ستیانده وه هاتوون و، پیغه مبه رانیکیش که له دوا ی وان هاتوون، له پشتیانده وه هاتوون.

واته: ئەو پیغه مبه رانه ی که بۆ باب و باپیرانیان هاتوون، خوا ی زاناو شاره زا ده فهرموئ: ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ﴾، له پیشیانده وه، ئەو پیغه مبه رانه ی که بۆ خۆیان هاتوون، ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، له دوایانه وه.

هه لبه ته ئەو پیغه مبه رانه ش که له رۆژگاری باب و باپیرانیاندا بۆیان هاتوون، به سه رهات و باس و خوا سی ئەوانیشیان هه ر زانیوه و بیستوه، کهواته: وهك بۆ وانیش چوو بن وایه.

لێره دا پرسیارێك ده کری:

ئایا چۆن خوا ﷻ ناوی له سزای گەلی هوود که (عاد)ه ناوه (صَاعِقَة)؟ له حالیکدا که به بایه کی به هیزی توند فهوتیئراون؟!

وه لالمه که ی ئه وه یه: که وه که له مانای (صَاعِقَة) شدا باسمان کرد، (صَاعِقَة) ههم به هارژن و بلیسه ی ئاگر که له ئاسمانه و دی، ده گوتری، ههم به ئازاریکی فهوتینه ری خیراش ده گوتری، واته: ئازاریک که به خیرایی خه لکیک بفهوتینی، وشه ی (صَاعِقَة) به ههردووکیان ده گوتری، ئنجا ئایا ئه و پیغه مبه رانه که چوونه لای گه له کانیان، چیان پیگوتن؟.

۵- ﴿أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾، که جگه له خوا نه په رستن، وشه ی: (أَلَا)، (تَفْسِيرٌ لِجُمْلَةٍ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ)، (أَلَا): (أَنْ لَا)یه، یانی: پیغه مبه ره کان که چوون بۆ لایان، بۆ ئه وه چوون که پێیان رابگه یه نن، جگه له خوا نه په رستن و، به ندایه تی بۆ جگه له خوا ﷻ مه که ن، به مانای فراوانی به ندایه تی، نه که ته نیا له پرووی ئه نجامدانی دروشمه کانه وه، به لکو له پرووی وه رگرتی به رنامه کانی شه وه، یانی: له ههردوو بوا ری سه ره کی: پێشکه ش کردنی دروشمه کان و، وه رگرتی به رنامه کان، (تَقْدِيمُ الشَّعَائِرِ) و (أَخْذُ الشَّرَائِعِ) دا، ته نیا به ندایه تی بۆ خوا بکه ن، چونکه ئه و که سه به راستیی به نده ی خوایه، که له ژیا نی تاکیی و، پروو حی و، مه عنه ویی خۆیدا، ته نیا دروشمه کان پێشکه شی خوا ده کات، پارانه وه و، ئه و په ری لی ترسان و، ئه و په ری خۆشویستن و، ئه و په ری پشت پی به ستن و، ئه و په ری مل بۆ که چ کردن و، رکووع و سه جده و، قوربانیی بۆ سه ربهرین و، هاوار تێبه ستن و هتدی ته نیا بۆ خوایه، به لام هاو کات له گه ل ئه وه ش دا، به رنامه کانی ریکخستنی ژیا نی تاکیی و، خیزانیی و، کۆمه لایه تی و، سیاسیی ته نیا له خوا وه رده گری، له راستییدا به ههردووکیان ئه و جار مرو ف ده گاته ئه وه ی به ندایه تییه کی راست و ساغ و گشتگیرو راسته قینه ی بۆ خوا بکات، به لام که سیک که دروشمه کانی خوا په رستی ته نیا بۆ خوا ئه نجام ده دات، به لام له بوا ری حه لال و حه رام و، چاکه و خراپه و، راست و چه وت و، ژیا نی سیاسیی و کۆمه لایه تی و ئابووری دا، لا به لای شه ریه تدا ناکاته وه، ئه وه له حه قیقه تدا به لی خوا ی په رسته و، به لام به شیوه یه کی زۆر جوژیی و بچووک خوا ی په رسته و، ئه گه ره له شته کانی دیکه دا

نه گهریتهوه بۆ شه ریعته تی خوا ﷻ، پیی وایی ئه وه به رنامه نی دیکه له جیی خویانن و، راست و به جین، ئه وه هاوبه شی بۆ خوا داناوه، له پانتاییه کی که می ژیا نیدا به ندایه تی بۆ خوا کردوه، له پانتاییه گه وره که دا به ندی خوا نه بووه، به لکو کویله ی ئه م و ئه وه بووه، وه ک خوا ﷻ ده فهرمو ی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾، واته: ئایا هاوبه شایکیان هه ن، شتیکیان بۆ داناون له ئایین، که خوا مۆله تی له سه ر نه، واته: که سیک شتی که بۆ خه لک دابنی له به رنامه ی ژیان، که مۆله تی خوی له سه ر نه بی، مانای وایه خوی کردوه به هاوبه شی خوا.

(۶) - ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَكًا﴾، هه ردوو گه له کان (به پیغه مبه ره کانی خویان گوتیان: ئه گه ر په روه ردگارمان ویستبای فریشته ی داده به زاندن، واته: ئه گه ر په روه ردگارمان ویستبای پیغه مبه رمان بۆلا بنیژی، فریشته ی داده به زاندن و ده ی ناردن، وه ک پیغه مبه ر، که واته: که فریشته مان بۆ دانه به زیتراون، ئیوه که ده لێن پیغه مبه رین، راست ناکه ن.

بۆیه سه ره نجامه که ی ده لێن:

(۷) - ﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، بۆیه ئیمه به وه ی ئیوه ی پی ره وانکراون، بی پرواین، واته: بێنا له سه ر ئه وه که ئیوه پیغه مبه ری خوا نین، چونکه فریشته نین، که واته: ئیمه بی پرواین به خۆتان و به په یامه که تان، به وه په یامه ی که ئیوه لاف لیده ده ن له لایه ن خوا وه هیناوتانه، به لام راست ناکه ن، ئه گه ر خوا ویستبای فریشته ی ده کرده نوێنه رو ره وانه کراوی خوی و، په یامی پیدا ده نارد، که ئیوه ش فریشته نین و مرو فین، که واته: راست ناکه ن، حاشا بۆ پیغه مبه ران، که بیگومان پیغه مبه رانی خوا هه رگیز له گه ل دروستکراوه کاندای خیلاف و درو یان نه بووه، ئنجا چۆن به ناوی خوی به رزی بی هاوتاه، شتی ناراستیان گوتوه؟.

مه سه له ی دووه م:

باسی گهلی عاد که پیغه مبه ره که یان هوود بوو، به ناهه ق خویان به زلگرتبوو له زه ویداو، به هیزو توانای خویانه وه ده نازی و، نکوولییان له نیشانه کانی خوا ده کرد، سه ره نجام خوا بایه کی زور ساردو به هیزی له پوژانیکی نه گهت و بی خیردا ناردده سهریان و، له بهینی بردن و، سزای پیسواکه رتری دواپوژیش سه رباره چاوه پریان:

خوا ده فهرمو: ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِّنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له یازده برگه دا:

١- ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، ئنجا ههرچی گهلی عاد بوو له زه ویدا به ناهه ق خویان به زلگرت، وشه ی (فأما) (ف) که بو به دوا داهاتن (تَغْقِيب) ه، یان بو پروونکردنه وه (تَفْصِيل) ه، یان بو لق لیکردنه وه (تَفْرِيع) ه، به لام (أما: حَرْفُ شَرْطٍ وَتَفْصِيلٍ)، پیتی که هه م مه نای مه رج ده گه یه نئ، هه م مانای پروونکردنه وه ده گه یه نئ، که پیشی خوا ﷻ فهرموو: ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ ﴿١٣﴾ ﴾، ئنجا دوا ی نه وه ی به کورتیی باسی (عادو ثمود) ی کرد، ئنجا دیته سه ر درێژه ی به سه رهاته که یان، هه لبه ته درێژه له قه ده ر ئیره، نه گه رنا لیره ش هه ر کورته، ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، به لام گهلی عاد نه وه ی پئی لیگرتن به دوا ی رینمای خوا بکه ون، خو به زلگرییان بوو، به ناهه ق، خو به زلگرییه که شیان، له به رانه ر په یامی خواو، پیغه مبه ری خوا (هود) دا بوو، ﴿ الْأَرْضِ ﴾، که (أل) ی ناساندنی له سه ره، واته: سه ر زه مینیک که دیاره و زانراوه، ناساندنه که بو (عَهْد) ه، واته: سه ر زه مینه که ی

خۆیان که ئەوان تێیدا بالا دەست و حوکمران بوون، ئنجا هەموو خۆ بە زلگرتنیک هەر بە ناهەقە، بە لām لێرەدا ئەو قەیدە ی خراوەتە سەر: ﴿بَغَيْرِ الْحَقِّ﴾، بۆچی؟ (زێادە تَشْنِيعَ لَأَسْتَكْبَارِهِمْ، إِذْ لَا مُبَرَّرَ لِّلْكَبْرِ أَبَدًا)، ئەمە بۆ زیاتر ناقولاًو دزیو خستنه بەرچاوی خۆ بە زلگرتنەکیانە، ئەگەرنا هیچ کاتیک خۆ بە زلگرتن پاساوی نیەو هەمیشە هەر خراپەو، خۆ بە زلگرتن هەردەم سیفەتیک خراپە، بە پێچەوانە ی خۆ بە کەمگرتن (تواضع) هەو که سیفەتیک جوان و باشە، هەمیشە خۆ بە زلگری و، لە کەولێ خۆ دەرچوون و، بوغرا بوون، بە هۆی هەر شتیکەو بە، بە هۆی مāl و سامانەو بە، یان بە هۆی دەسەلاتەو بە، یان بە هۆی زانیاریەو بە، یان بە هۆی زیدە عەقڵ و هۆشەو بە، یان بە هۆی جەستە ی بە هیژەو بە، یان بە هۆی قەلەبālغی خزمان و شوینکەوتوووانەو بە، بە هۆی هەر شتیکەو بە، خۆ بە زلگری هەر خراپە، بە لām لێرە بۆ زیاتر ناشیرین پێشاندانی خۆ بە زلگریەکیانە، ئەم قەیدی ﴿بَغَيْرِ الْحَقِّ﴾، (بە ناهەق) ی خراوەتە سەری.

ئنجا ئەمە باسی چۆنیەتی خۆ بە زلگری و بوغراییه کیانە:

۲- ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَاقُوءَ﴾، گوتیان: کێ لە ئیمە هیژی توندترە؟ لە کتێبە میژووییە کاند، دەلێ: گەلی عاد زۆر بە کەلەش و زل بوون، بۆیە بە هیژی جەستە ی خۆیانەو نازیو، هەر وەها گوتراو: لە ڕووی عەقڵ و تیگەیشتنیشەو زۆر بە هیژ بوون، ﴿قُوءَ﴾، لە: ﴿مَنْ أَشَدُّ مَنَاقُوءَ﴾، (القُوءُ: حَالَهُ فِي الْجِسْمِ يَتَأْتِي بِهَا أَنْ يَعْمَلَ الْأَعْمَالَ الشَّاقَّةَ، وَتُطْلَقُ عَلَى لَازِمِ ذَلِكَ مِنَ الْقُدْرَةِ وَوَسَائِلِ الْأَعْمَالِ) (قُوءُ): حَالَهُ تِيكە بۆ جەستە کە بە هۆیەو دەتوانی کارە قورسەکان بکات، بە لām وێرای هیژی جەستە، بە کاریشده هیژ بۆ شتیک کە بۆ هیژی جەستە پێویستە، وەک ئامرازەکان و، ئەو شتانە ی کە مەرۆف بە کاریان دینێ، ئیستاش شتیک باو دەگوتری: هیژی سیاسی و، هیژی عەسکەری و، هیژی ئابووری و، هیژی ئەمنی و، موخابەرایی.

خوای بەرزو بالادەست لە وەلامی ئەو قسەیاندا دەفەرموێ:

۳- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوءَ﴾، ئایا نەیانبینیو کە ئەو خوا یە دروستیکردوون لەوان هیژی توندترە؟! واتە: بە چاوی عەقڵ و دڵ نەیان دیو،

چونکه لیڤه دا بینین مه بهست پی زانینه، (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ)، یانی: (أَلَمْ يَعْلَمُوا)، ئایا نه یانده زانی و ده رکیان پی نه ده کرد، ئەو خوایهی دروستی کردوون، ئەو له ئەوان به هیژتره؟ (أَيُّ هُوَ أَوْسَعُ قُدْرَةٍ مِنْ قُدْرَتِهِمْ فَأِطْلَاقُ الْقُوَّةِ عَلَى قُدْرَةِ اللَّهِ تَعَالَى مَعْنَى كَمَالِ الْقُدْرَةِ) لیڤه دا خوا ﷻ وشه (قُوَّة) ی به کاره یناوه بۆ توانای خو، (قُوَّة) یانی: هیژ، (قُدْرَةُ) یانی: توانا، وشه (قُوَّة) که خوا له حیاتی توانا به کاره یناوه، که توانایی به کیکه له سیفه ته کانی خوا، ئەمه بۆ ئەوه یه که بزانی، توانای خوا ﷻ هه رچی هیژی له میشکدا وینا ده کری، لێ وه دی دی.

وهك گوتمان: له باره ی هیژو توانای جهسته ی گه لی عاده وه، کتیبه میژوو ییه کان شتیان زۆر باس کردوه، شوینه واره کانیشیان دیارن، وهك خوا ﷻ له تەفسیری سووره تی (الشُّعْرَاء) دا پیشتەر باس مان کردوه، به لام بالیره ش هه روا به خیرایی سه رنجیکی ئایه ته کان بدهینه وه: گه لی عاد زۆر به هیژ بوون، به به لگه ی ئەوه که هوود علیّه پێیان ده فه رموی: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمْرَأَهُ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾﴾، واته: ئایا له هه ر به رزاییه ک

کۆشکێک وهك نیشانه دروست ده که ن به گالته جار (واته: بێ ئەوه ی پیو یستتان پی هه بی)، هه روه ها مه صنه عان^(۱) دروست ده که ن، بۆ ئەوه ی میینه وه، (واته: ناوو ناوبانگتان میینته وه) و، ئەگه ر په لاماری خه لکتاندا زۆر به تیکشکینه رانه په لاماریان ده دن، پارێز له خوا بکه ن و فه رمانبه ریی من بکه ن، پارێزیش له و که سه بکه ن که هاوکاری ئیوه ی کردوه به وه که ده زانن، هاوکاری کردوون

(۱) (مَصَانِع) کۆی (مَصْنَع) ه، یان به بینا ده گوتری، یاخود به عه ماری ئاو ده گوتری، (مَصْنَع) یانی: کارگه، له زمانی عه ره بییدا به هه ر پرۆژه یه ک ده گوتری، په یوه ندیی به ئاوه وه هه بی، یان په یوه ندیی به تیدا نیشته جی بوونه وه هه بی، یان په یوه ندیی به هه ر به رژه وه ندیه کی دیکه وه هه بی.

به ئازەل و، به کوران و، به باغ و باغات و کانی و سەرچاوان، بێگومان من مهترسی ئازاری پوژیکێ مهزئم لێتان ههیه.

که ئیمه کاتی خوێ ئه و ئایه تانه مان به درێژی تهفسیر کردوون له تهفسیری سووره تی (الشَّعْرَاء) دا، ههروهها وهك پشتریش گوتمان، له تهفسیری سووره تی (هود) یشدا، به درێژی باسی هوود عَلَيْهِ السَّلَام و گه له که ی (عاد) مان کردوه، بهلام ئه وه که گه لی عاد له پرووی جهسته وه به هیز بوون و، خاوهن هیزیکێ جهسته یی یاساڤر بوون، ئه مه ئه وه ناگه یه نێ که هه رچی له باره یانه وه بگوتری هه ر راسته.

بۆیه ئه وه ی که (الْقُرْطَبِي) له ئیبنو عه باسه وه هیناویه تی خوا له خوێ و بابی رازی بێ، ده لێ: (أَطْوَلُهُمْ مِثْلَ ذِرَاعٍ، وَأَقْصَرُهُمْ سِتُّونَ ذِرَاعًا)، ئه وه ی له هه مووانیان که له گه تر بوو، سه د باسک بوو، ئه وه شیان که له هه مووان کورتر بوو، شه ست باسک بوو، واته: بالایان، به دلنایی ئه وه زیده پوویه کی زۆره، چونکه ئه گه ر وابوویه، ده بوو له په یکه ره ئیسکانه کانیا شتی وا به جیما بایه که ده لاله ت له سه ر ئه وه بکات، هه رچه نده له هه ندیک سەرچاوان دا باس ده کری، که گوایه که له شی هه ندی که سیان دۆزیوه ته وه، هه ر که له سه ره که ی له سی چوار نه فه ران گه وهره تره، بهلام ئه وه پپووستی به به لگه یه کی زانستی و، به لگه یه کی میژووی دلنیا که ره ده کات، پشتراستی بکاته وه و بیه ملینێ.

بهلام گرنگ ئه وه یه که گه لی عاد له پرووی جهسته ییه وه به هیز بوون و، شوینه واره کانیشیان نیشانه ی ئه وه ن، بهلام نهك بهو شیوه یه ش له هه موو سنووریک بچیته ده ری و له گه ل به شه ردا نه گونجی.

٤- ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ﴾، ئه وان نکوولیان له نیشانه کانی ئیمه ده کرد، پشتریش گووومانه: (الْجُحُودُ: انْكَارُ مَا هُوَ مَعْلُومٌ)، (جُحُود): بریتیه له نکوولی کردن له شتیک که زانراوه، واته: مروؤف شتیک به عه قل و دل به راستی ده زانی، بهلام به زمان

دانی پیداناهیتی و نکوولی لی دهکات، به بهلگهی ئه و ئایهتهی سوورپه تی (النمل) که خوا دهفه رموی: ﴿وَحَمِّدُوا بِهَا وَاسْتَيْقِنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، واته: نکوولیان کرد له و نیشانانهی (که مووسا علیهِ السلام) هینابوونی، له دلشیاندا لیان دلنیابوون، بهلام بههوئی خو بهزلگری و ستمهوه نکوولیان لی کردن و، واته: دانیان پیداناهیتان.

۵- ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾، ئیمهش له سزای ئهوه دا بایه کی زور ساردی زور بههیزمان نارد سهریان، له بارهی (صَرْصَر) هوه زانایان زور قسهیان کردوه، بهلام پهنگه راسترینیان ئهوه بی که ده لی: (الصَّرَصُ: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ الْهَبُوبِ شَدِيدَةُ الْبَرْدِ، مِنَ الصَّرَّةِ أَوْ الصَّرَّةِ أَوْ الصَّرِيرِ، وَتَضْعِيفُ عَيْنِهَا لِلْمُبَالَغَةِ مِثْلُ كَتَبَ لِمُبَالَغَةِ كَبَّ)، واته: (صَرْصَر) بایه کی زور توند هه لکردووی زور سارد، که له (صَرَّة) هوه هاتوه، {وهک خوا ﷺ له بارهی خیزانی ئیپراهیمه وه ﷺ دهفه رموی: ﴿فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرْقٍ﴾، (أَي: فِي صِيْحَةٍ) که واته: (صَرَّة)، یانی: دهنگی بهرز، هاوار کردن، یاخود له (صَرَّة) ئه و پریسکه یه شتی تی ده کری و دوایی توند ده پیچری، (أَو الصَّرِيرِ)، دهنگی ده رگا، جیره ی ده رگا (صَرْصَر) له یه کی که له وانه وه هاتوه، ئنجا که (عَيْنُ الْفِعْلِ) هه کی دووباره بوته وه (صَرْصَر)، ئهمه بو زیده پوویه، وهک (كَبَّ) بو زیده پوویه له (كَبَّ)، (كَبَّ)، واته: له پهروو کهوت، وهک له سوورپه تی (الشُّعْرَاء) دا دهفه رموی: ﴿فَكُنْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُنُ﴾ ۶، واته: خو یان و بیمراده کان له پهروو کهوتنه نیو ئاگری دوزه خه وه.

۶- ﴿فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ﴾، له پوژانیکی نه گبه تدا، (نَحْسَات) خوینراویشه ته وه: (نَحْسَات)، که (نَحْسَات) کوئی (نَحْس) ه، (نَحْسَات) یش کوئی (نَحْس) ه، ده گوتری: (نَحْسٌ إِذَا أَصَابَهُ النَّحْسُ)، ههر کات نه گبه تی و بی خیری تووشی که سی که بوو، ده گوتری: (نَحْسٌ)، (نَحْسَات) یش، واته: بی خیرو بی پیرو نه گبه ت.

ئایا بوچی خوا ئه و بایه ی بو ناردن به و شیوه یه؟

۷- ﴿لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، تاکو ئازاری ریسواکه ریان له ژیان ی دنیا دا پی بجیزین، (ل) ی ﴿لِنَذِيقَهُمْ﴾، (لَمْ التَّعْلِيلِ) ه، لامی هوکار دوزیه، واته: بویه واما نکرد تاکو سزای ریسواکه ریان پی بجیزین، له ژیان ی دنیا دا.

لێره دا سزایه که شو بهیتر او به خوار دیتکه وه که بو ټه و که سه ئاماده کراوه، که ده فهرموئ: ﴿لَنْذِيْقَهُمْ﴾، ټه مه جوړیکه له توانج و گالته پیکردن، ټه گهرنا سزا ناچیز ئی وهک خواردن، به لام وهک چوون خوار دیتکه بو که سیك ساز ده کری و، لای تام ده کات و لای ده چیت ئی، ټه و سزایه ش ئاوا بو ټه وان ئاماده کراوه.

(۸)- ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ﴾، به دلنای سزاو ئازاری ژیا نی کو تایی، یا خود مه نزلگای کو تایی، ریسوا که رت ریشه و یارمه تییش نادری. ﴿الْآخِرَةِ﴾ وهک زور جار گوتوو مانه: (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، واته: ئاوه ئناوی وه سفر کراویکی قرتیتر او، وهک: ﴿وَلَعَذَابُ الْحَيَاةِ الْآخِرَةِ﴾، واته: سزای ژیا نی دواړو ژ، یا خود: ﴿وَلَعَذَابُ الدَّارِ الْآخِرَةِ﴾، واته: سزاو ئازاری مه نزلگای کو تایی، که دوا یی دی، (أَخْزَى) ریسوا که رته، ﴿وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ﴾، ټه وان یارمه تییش نادری و سه ریش ناخرین و، هیچ که سیکی ش نیه ده ریا زیان بکات.

ټه مه ش بو خو پاراستنه له وه که بیسه ران و نه زانن: پشک و به شی ټه وانه له سزادان، ته نیا سزای فه وتان دیا ن بو وه، به بایه کی به هیزو سارد، بو یه هه والی ټه وه که سزاو ئازاری پوژی دوا یی سه خت ریشه، یا ن زیاتر مایه ی ریسوا کردن و شه رمه زار کردیا نه، ټه وه شی با درا وه ته وه سه ری.

وشه ی: (أَخْزَى)، (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ) ټه صلی خو ی (أَشَدُّ إِخْزَاءً)، واته: زیاتر مایه ی سه رشو پیه، به لام لێره دا به ی قیاس وهک حاله تیک ی هه لاواردن هاتوه، وشه ی: (أَخْزَى)، له (خَزِيَ) وهه کراوه، به ناوی هه لبراردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ).

له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، فه رموویه تی: {نُصِرْتُ بِالْصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادًا بِالدَّبُورِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۱۳، وَابْنُ خَرَّابٍ: ۹۸۸، وَمُسْلِمٌ: ۹۰۰)، واته: من به بای صه با سه رخاوم و، که لی عادی ش به بای ده بوور فه وتی تراون.

(الدَّبُورُ: الرِّيحُ الَّتِي مِنْ جِهَةِ دُبُرِ الْكَعْبَةِ، أَيْ: غَرْبِ الشَّمْسِ)، واته: ټه و بایه یه که له لای پشتی که عبه وه هه لده کات، واته: له پوژ ئاوا وه، به نسبه ت خه لکیک که له ده وری که عبه ن، ټه و بایه ی له پوژ ئاوا وه هه لده کات، پیی ده گو تر ئی ده بوور،

ئىنجا گەلى عاد بەو بايە فەوتىنران، پىچەوانەكەى ئەو بايەش لە پۆژەلەتەو دەى، پىى دەگوترى: صەبا، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: من بەو سەرخراوم، واتە: ئەو بايە ھۆكارىك بوو كە پىغەمبەر ﷺ لە جەنگەكاندا سەرىكەوى، كە دەفەرموى: ﴿عَذَابُ الْخَزْيِ﴾، ئەمە پالدرانى وەسفكراو بۆ لای ئاوەلناو، چونكە دواى دەفەرموى: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى﴾، سزاو ئازارى مەزلگای كۆتايى، ياخود ژيانى كۆتايى، زياتر مايەى رىسوابوون و شەرمەزاربوونيانە.

زانايان زۆر قسەيان كردو لەوبارەو كە خوا دەفەرموى: ﴿فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ﴾، لە پۆژانتيكى نەگبەت دا، كە خواى پەرورەدگار لە سوورەتى (الْحَاقَّةِ) دا دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ مُخْلِ خَاوِيَةٍ ۖ﴾ واتە: ھەرچى گەلى عاد بوو فەوتىنران بە بايەكى زۆر توندى زۆر ساردى لە سنوور دەرچوو، خوا ئەو بايەى بەسەردا دەستەمۆ كردن، (واتە: واىكرد، وەك سەربازىكى خواى پەرورەدگار تىيان بەر بى)، ھەوت شەوو ھەشت پۆژان بەردەوام بوو بىپرانەو، دواى خەلكەكەت لەویدا دەبينى كەوتبوون، وەك بنكە دار خورماى كەوتوو، وەك چۆن دارخورما كە قەدەكەى دەشكى و بنكەكەى دەمىننەتەو، ئەوانىش بەو شىوەيان لىھاتبوو.

ئىنجا زانايان لەو بارەو زۆر قسەيان كردو، كە ئايا پۆژەكان نەگبەت بوون؟ چونكە ﴿أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ﴾، يانى: (مَشْئُومَات)، پۆژانتيكى بى خىرو نەگبەت، ئايا بەختەوھەرى، كە ئەو يە ئىنسان شتەكەى باش بۆ بى، يان نەگبەتى كە ئەو يە ئىنسان شتەكەى باش بۆ نەيەت، ئايا پەيوەندىيان بە پۆژگارەو ھەيە؟ ئايا كاتىك ھەيە بى خىربى بۆ مروڤ و، كاتىكىش كە خىردارى بۆى؟

دەلىين: نەخىر، كاتەكان ھەموويان بۆ مروڤەكان وەك يەكن، بەلام بەھوى كردەوھى خويانەوھەيە، كە ئەو كاتە بۆ يەككىيان بەرەكەتدار دەبى و، بۆ

یەکیکیان بئ خێرو نه گهت ده بئ، ئیستا هەر گهلی عاد، ئەو حهوت شهو و ههشت پۆژهی خوا ﷻ له سوورپهتی (الْحَاقَّة) دا ده فهرموئ: بهردهوام ئەو بایه له دژیان هه لیکرد، ئەو حهوت شهو و ههشت پۆژه، بۆ ئەوان زۆر بئ خێرو نه گهت بوون، له بهر کردهوهو هه لۆیسته که ی خۆیان، به لام هەر ئەو حهوت شهو و ههشت پۆژه، بۆ هوود ﷺ، ئەوانه ی برۆیان له گه ل هینابوو، زۆر خێردار بوون، چونکه لهو خه لکه خراپه پرزگاریان بووهو، خوا سه لامه تی کردوون و پارێزراو بوون، ههروه ها بۆ خه لکی دیکه هەر ئەو حهوت شهو و ههشت پۆژهی، لهو کاته دا گه لی عاد ی پئ فه وتاوه، له بهر سه رکه شی و یاخی بوونیان، بۆ شوینه کانی دیکه ی دنیا که خه لکه که هه لۆیستی خراپ نه بووبئ، پۆژان و شهوانی خێردار بوون.

کهواته: ئەوه مروؤف و کردهوه که یه تی که کاریگه ری ده بئ له سه ر ته مه نه که ی و، کاته کانی که به سه ریدا ده پۆن، ئەگه رنا کاته کان وه ک تووره که یه ک وان، چییان تی بکه ی بهو شیوه یه ن، هەر ئەو پۆژان و شهوان و ئەو سالانه ی که بۆ وینه ئەبوو حامیدی غه زالییان تیدا ژیاوه، ئەو په نجاو پینج ساله، خه لکی دیکه شیان تیدا ژیاوه، که مولحید بووه، یان خراپه کار بووه، یان بئ دین بووه، یان پێگر بووه، ئەبوو حامیدی غه زالیش لهو سالانه دا ژیاوه، که خه ریکی تاعه ت و چاکه بووه، دوا یی شوینه واری باشی له دوا ی خۆی به جێهێشتوه، ئەویش و پێشه وایان و زانایانی دیکه ش په زاو په حمه تی خوا له هه موویان بئ.

کهواته: له راستیدا ئەوه مروؤف خۆیه تی و، کردهوه که یه تی واده کات که ته مه نه که ی و، شهو و پۆژه کانی و، هه فتهو ساله کانی، به ره که تداربن، یاخود بئ به ره که ت و بئ خێرو نه گه ت بن.

مه سه له ی سییه م:

ئنجای خوا ﷺ باسی گه لی ئه موود ده کات که چیان کردو، چۆن فه وتاندنی، که کویریان به سهر پینمایی دا هه لباردوهو، سه ره نجام هارژنی ئازاری زه بوونکه ر گرتوونی و، خوا ی میهره بان برودارانی پارێزکاری ده رباز کردوون:

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَعِقَةٌ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) وَنَجِّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۱۸)

شیگردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له پینج برگه دا:

(۱)- ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ﴾ به لام هه رچی گه لی ئه موود بوو، ئیمه پینماییان کردن، (أَمَّا: حَرْفُ شَرْطٍ وَ تَفْصِيلٍ)، (أَمَّا) پیتیکه هه م مانای مه رچ ده گیه نی، هه م مانای روونکردنه وه ده گیه نی، (هَدَيْنَاهُمْ أَيْ: أَرَيْنَاهُمُ الطَّرِيقَ)، واته: پیمان پيشاندان، (هَدَيْنَاهُمْ هِدَايَةً دِلَالَةً وَإِرْشَادًا)، واته: هیدایه تماندان به هیدایه تی پڕی پيشاندان و پینمایی کردن، وه ک خوا ﷺ له سووره تی (الزمر) دا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ واته: هه ر که سیک خوا پینمایی بکات و بیخاته سهر راسته پڕی، هه یچ گومراکه ریکی نابێ، ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (۲۳) واته: که سیکیش که خوا گومرا ی بکات، هه یچ پینمايیکاریکی نابێ، که واته: لێره دا ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ﴾ واته: به لام ئه موود پیمان پيشاندان، به و واته به پینماییان کردن و گوتمان ئه وه پڕی راسته.

(۲)- ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ به لام ئه وان کویریان به سهر پینمايیدا هه لبارد، وشه ی: ﴿الْعَمَى﴾ خوازاره ته وه بو گومرا یی، واته: گومرا یان به سهر پینمايیدا هه لبارد، وشه ی: (وَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ مَعْنَاهَا: أَحَبُّوا، وَضَمَّنَ اسْتَحَبُّوا مَعْنَى: فَضَّلُوا، وَهِيَ لِهُذَا التَّضْمِينِ اقْتِرَانُهُ بِالسَّيْنِ وَالتَّاءِ لِلْمُبَالَغَةِ لِأَنَّ الْمُبَالَغَةَ فِي الْمَحَبَّةِ تَسْتَلْزِمُ التَّفْصِيلَ عَلَى بَقِيَّةِ الْمَحْبُوبَاتِ، فَلِذَلِكَ عُدِّي اسْتَحَبُّوا بِحَرْفِ عَلَى، أَيْ رَجَّحُوا بِاخْتِيَارِهِمْ الضَّلَالَةَ عَلَى الْهِدَايَةِ) وشه ی (اسْتَحَبُّوا) واته:

خۆشیانویست، بە لām لێره دا (إِسْتَحْبُوا) مانای هەلبژاردنی خراوه تە نێو، بەو هەش پێی خۆشکراوه بوو ئەو خستنه نێوه که (أَحْبُوا): (سین) و (تاء) ی بوو زیادکراون، کراوه به (إِسْتَحْبُوا)، ئەویش بوو زێده پۆییکردن له زۆر خۆشویستن دا، چونکه زێده پۆییکردن خوازیاری هەلبژاردنی ئەو شتیه که زیاترت خۆشدهوی به سەر خۆشویستراوه کانی دیکه دا، هەر بۆیه به پیتی (عَلَى) بهرکاری خواستوه، کهواته: (إِسْتَحْبُوا)، یانی: (آثروا)، یان (اخْتاروا)، واته: هەلبژارد، پێیان چاکتر بوو، چی؟ کویری به سەر پێنماید.

وهك جاری دیکهش باسمانکردوه، نابێ لیمان تیکبچی که وشه ی (هُدًی) له قورئاندا جاری وایه به مانا گشتیه که ی به کاردههێنرێ، که به مانای پێنمایی و پێشاندانه، جاری وایه به مانا تایبهتیه که ی که بریتیه له خستنه سەر راسته پێ، یان راسته پێکردن، من ئەو تهعبیره به کاردینم (راسته پێکردن)، بوو پروونکردنه وه ده لێن: که سیك له تۆ ده پرسێ: ئه رێ فلان شاره یان فلان دێیه له کوێه؟ یان فلان گه ره که له کوێه؟ تۆ دوو حالت له پێشن:

یه که میان: به شیوه یه کی گشتی ده لێی: ده چی بوو فلان شوین، دوا یی ده چی بوو فلان شوین، دوا یی ئاوا ده پۆی و، ئاوا ده پۆی و ده چی بوو جێی مه به ست، ئەوه پێی ده گوترێ: پێنمایی، ئەوه هیدایه ته به مانا گشتیه که ی، واته: پێنمایی کردن و پێشاندان.

دوو هه میان: که مانای هیدایه تی تایبه ته، ئەوه یه ده ستی بگری و له گه ل خۆتی به ی بوو ئەو شوینه ی که مه به ستیه تی، ئەوه (راسته پێکردن)، یان (خستنه سەر راسته پێ) ی پێ ده لێن.

خواش ﷺ هه م پێغه مبه رانی ناردوون و، هه م کتێبه کانی دابه زاندوون بوو پێنمایی خه لک، کهواته: پێغه مبه ران پێنماییکار بوون، کتێبه کانی خوا پێشاندەر بوون، به لām ئەو هیدایه ته ی مرو ف راسته پێ بکات، ئەوه ته نیا به ده ست خوا ی کار به جێیه، بۆیه خوا ده فهرمو ی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي

مَنْ يَشَاءُ، واتە: تۆ ھەر کەسێکت خوۆش بوۆ ناتوانی راستە پڕی بکە، بەلام خوا ھەر کەسێکی بوۆ راستە پڕی دەکات، پیڤەمبەر ﷺ پڕنمایى دەکات، بەلام خوا راستە پڕی دەکات.

خوا ﷻ لە سوورەتی (محمد) دا وشەى ھیدایەتی بە ھەردوو واتایەکی بەکارھێناوە، کە دەفەرموۆ: **﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَوْهُمْ﴾ (۱۷)** واتە: ئەوانەى پڕنمایى خویان وەرگرتووە، خوا ھیدایەتیان بۆ زیاد دەکات، واتە: زیاتر پڕیان دەچەسپێت و، راستە پڕیان دەکات، پیۆشى خوی پەرورەدگار پڕنمایى خوۆ ناردووە، دەبۆ پڕنمایى خوا وەرگری، ئنجا خوا ﷻ لە بەرانبەر ئەوەدا کە ھیدایەتەکیەت وەرگرتووە قبوولکردووە، راستە پڕت دەکات، بەلام لێرەدا گەلى ئەموود پڕنمایەکیە خویان ھەر وەرئەگرتووە قبوولیان نەکردووە، بەلکو کوپریان بەسەر پڕنمایدا ھەلبژاردووە، بۆیە شایستەى سزاداران بوون، وەك چۆن کەسێک پڕنمایى خوا وەرگری، شایستەى ئەوەیە ھیدایەتی تایبەتی بدری، لەبەر ئەوەى ھیدایەتی گشتی خوی وەرگرتووە، خوا ھیدایەتی تایبەتییشی پۆ دەدات، بە ھەمان شێوەش کەسێک ھیدایەت و پڕنمایى گشتی خوا پەت بکاتووە، شایستەى ئەوە دەبۆ خوا سزای بدات.

۳- **﴿فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾**، سەرەنجام (صَاعِقَةُ) ئازاریکی پڕسواکەر گرتی، (صَاعِقَةُ) پیۆشتریش گوتمان: ئاگریکەو بلیسەییەکە، ئەصلە مانایەکی ئەوەیە کە لە جەودا دی، خوا ﷻ لە سوورەتی (الرعد) ئایەتی ژمارە (۱۳) دا دەفەرموۆ: **﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾**، واتە: خوا برووسکەکان دەنێری، ئنجا ھەر کەسێک بیهوۆ، لێیان دەدا بەو برووسکەییە، بەلام دواى وشەى (صَاعِقَةُ) خوازراوەتووە بۆ ھارژنیکى گەورە، چریکەو دەنگیکى بپەرزا، ھەروەھا بەکاریش ھێناوە بۆ سزاو ئازاریک کت و پڕ بۆ و، بە خپرایى ئەو کەسە، یان ئەو کوۆمەلە، کە تووشیان دەبۆ لە بەینیان بەری.

(الهُونُ: الْهَوَانُ وَهُوَ الدُّلُّ)، (هون) زه بوونی و ملکه چیه، ئنجا ملکه چیی ته گهر مروڤ له زاتی خویدا ملکه چ و نهرم و نیان بی، ئه وه له سه ری سوپاس و ستایش ده کری، به لام ته گهر به هو ی هیژیکی ده ره کییه وه بی، به بی ویستی خو ی، له و حال ته دا شتیکی خراپه و سه رزه نشتکراوه.

خو ا ﷻ پروونی ده کاته وه ده فه رموی:

٤- ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ {بۆیه (صَاعِقَة) ی سزاو ئازاری ریسوا که ر گرتی}، به هو ی ئه وه وه که ده یان کرد.

٥- ﴿وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾، ئه وانه ی بروایان هیئا بوو، پاریزی شیان ده کرد، ئه وانه مان ده رباز کرد، ﴿ءَامَنُوا﴾ ی به کرداری رابردوو هیئا وه، چونکه ئیمان که پیشی هیئا وه، به لام (تَقْوَى) ی به کرداری رانه بردوو (فعل المضارع) هیئا وه.

﴿وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾، چونکه ته قوا به رده وام له ئیمان وه په یدا ده بی و، له هه موو حال ته کانی مروڤ دا پاریزکاری (تَقْوَى) تازه ده بیته وه و دیته وه پیش، ئینسان له هه موو هه نگاو یکی دا پتویستی به پاریزکاری هیه، دوا ی ته وه ی که ئیمانی هیئا وه، ئیمان چه سپا وه، هه لبه ته ئیمانیش که م و زیاد ده کات به لام ئیمان که هیئا وه له رابردو دا، به لام ئیستا و، بو له مه و دو ا، ته قوا تازه ده بیته وه.

که ده فه رموی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، (الْعَذَابُ: الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْهَوَانِ، إِضَافَةُ الصِّفَةِ لِلْمَوْصُوفِ)، واته: ئه و ئازاره ی که هو کاری ریسوا یه.

ئهمه پالدانی سیفه ته بو لای وه سفکرا و، ئه وه ی پیشی پالدانی وه سفکرا و بوو بو لای ئاوه ئنا و، به لام ئه وه یان پالدانی ئاوه ئنا وه بو لای وه سفکرا و، واته: حال ته ی ئاسایی خو یه تی.

هه ندیک له ته فسیره ها وچه رخه کان وشه ی: (صَاعِقَة) هیان ئا و پیناسه کردوه: (الصَّاعِقَةُ: الصَّيْحَةُ الَّتِي تَنْشَأُ فِي كَهْرَبَائِيَّةِ السَّحَابِ الْحَامِلِ لِلْمَاءِ، فَتَقْدِحُ مِنْهَا نَارٌ تُهْلِكُ

ما تُصِيبُهُ، واتە: ئەو دەنگ و ھارژنەھ لە ھەوریکی بارگاویی، کارەبادار پەیدادەبێ
کە ئاوی ھەلگرتو، ئاگریکی لێ دادەگیرسێ ھەرچی تووشی بێ دەیفەوتینێ.

ھەورە کە بارگە ی ساردی ھەبەو زەویش بارگە کە ی گەرمە، لە ئەنجامی ئەو ھەدا
بلیسە یەکی لێ پەیدادەبێ، کە پێی دەگوترێ: برووسکە (برق)، دەنگە کەشی
پێی دەگوترێ: ھەورە تریشکە (رعد).

لێرەدا لە کوژایی باسی گەلی عادو ئەمووددا - کە پێشتر گوتمان لە سوورەتی
(ھود) دا بە درێژیی باسی بەسەرھاتی گەلی عادمان کردو، لە سوورەتی
(الحجر) یشتا، بە درێژیی باسی بەسەرھاتی گەلی ئەموودمان کردو - ئەم سێ
سەرئەنجام دەخەینە ڕوو:

۱- خوا ﷻ سەرھەتا باسی گەلی عادو ئەموودو، خالی ھاوبەشیانی کردو، کە دەفەرموێ:
﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ﴾، باسی خالی ھاوبەشیان
دەکات، ھەروەھا باسی سزای ھاوبەشیشیان دەکات، کە ھەردووکیان سزایەکانی ناو
ناون: (صَاعِقَةٌ)، ئنجا بە نسبەت گەلی ئەموودو، دیارە (صَاعِقَةٌ) بوو، بەلام بە نسبەت
گەلی عادو بە یەکێ توندو بەھیزو زۆر سارد بوو، بەلام خالی ھاوبەشیان ئەو یە کە
سزایەکی کتوپرو زۆر بەھیزو فەوتینەر بوو.

۲- دوایی خوا ﷻ باسی تاییەتمەندی ھەر کامیکیانی کردو:

أ- بە نسبەت گەلی عادو دەفەرموێ: ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، بە
ناھەق لە زەویدا خۆیان بە زلگرت، ھەروەھا گوتووایان: ﴿مَنْ أَشَدُّ مَنَاوَةً﴾، کێ لە ئێمە
بەھیزتر، ھەروەھا سیفەتێکی دیکەیان: ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾، واتە: نکوولییان
لە ئایەتەکانی ئێمە دەکرد، ئەم سێ سیفەتە ی خۆی مۆتەعال لێی گیراوەو لە گەلی عاد.

بە نسبەت سزایە کەشیانەو خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
فِي أَيَّامٍ مَّحْسَرَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ

لَا يُنْصَرُونَ ﴿۱﴾ بایەکی زۆر بە ھیزی زۆر ساردمان لە پۆژانیکی نەگبەتدا ناردە سەریان، تاکو سزای پیسواکەریان لە ژيانی دنیا پێ بچێژین و، سزای پۆژی دواییش پیسواکەرتیشەو، کەشیش نابێ پشٹیوانیان بکات و، سەریش ناخرێن.

ب- بە نسبەت گەلی ئەموودەووەش، خوا ﷻ ئەوێ باسکردووە: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ پێنماییمان کردن، بەلام ئەوان چییان کرد؟ ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾، کویریان بەسەر پێنماییدا ھەڵبژارد، بۆ سزایەکیان: ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، (صَاعِقَة) یەك و، بلیسە یەك، ھارژنیکی ئازاری پیسواکەر گرتی، بە ھۆی ئەووە کە دەیانکرد.

۳- ئەوێ کە لە بەسەرھاتی عاددا باسکراو، لە ھی ئەموودا دووبارە نەکراو ئەووە، ئەوێ کە لە ھی ئەموودا باسکراو، لە ھی عاددا باس نەکراو، بۆ وێنە:

أ- لە ھی گەلی عاددا: ﴿آيَاتٍ نَّحْسَاتٍ﴾، پۆژانیکی نەگبەت و بێ خێر، ئنجا وەك چۆن ئەو پۆژانە کە گەلی عادیان تێدا فەوتاو، نەگبەت و بێ خێر بوون بۆ ئەوان، ئەو پۆژانە کە گەلی ئەموودیشیان تێدا فەوتاو، ھەر وابوون، بەلام چونکە لە ھی گەلی عاددا باسی کردووە، بە پێویست نەزانراو لە ھی گەلی ئەموودا باس بکری، لەبەر ئەوەش کە گەلی عاد دیارە ھەوت شەو و ھەشت پۆژ بایە کە لێ داو، بەلام ھی گەلی ئەموود بلیسە یەك بوو، ھارژنیکی گەورە بوو، ھێندە پێ نەچوو فەوتاون.

ب- ھەرۆھا بە نسبەت گەلی عادەووە خوا دەفەرموی: ﴿وَلْعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ﴾، ئازاری مەنزلگای کۆتایی پیسواکەرتیشە، بەلام بۆ گەلی ئەموود ئەوێ بەکارنەھێناو، چونکە کە لەوێ بەکارھاتو، ھی گەلی ئەموودیش ھەر وابوو، وەك چۆن لە دنیا دا خوا سزای داو، لە دواپۆژییدا سزایان دەدا.

ج- ھەرۆھا بۆ گەلی عاد فەرموویەتی: ﴿وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ﴾، ئەوان سەرنەخرێن، پشٹیوانیی ناکری، بۆ گەلی ئەموودیش بەھەمان شێوە، بەلام کە لەوێ باسی کردو، لەوێ دووبارە نەکردۆتەو، واتە: بە نسبەت گەلی عادەووە خوا پەرۆردگار سێ شتی

باسکردوون، که دوایی بۆ گەلی ئەموود دووبارە ی نەکردوونەو، بۆ گەلی ئەموودیش بە هەمان شیوە:

أ- ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾، بەلام ئەموود پێمان پێشاندان، وەك چۆن خوا پێی پێشانی گەلی ئەموود داو، پێی پێشانی گەلی عادیش داو، بەلام که لەوێ باسی کردو، لەوێ بە پێویست نەزانراو، باس بکری.

ب- بۆ گەلی ئەموود دەفەرموی: ﴿فَاسْتَجِبُوا أَعْمَى عَلَى الْهَدَى﴾، کویریان بەسەر پێنماید هەلبژارد، که لیژەدا ئەوێ بۆ گەلی ئەموود باسکردو، بۆ گەلی عاد بە پێویست نەزانراو، باس بکری.

ج- بۆ گەلی ئەموود دەفەرموی: ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بە هۆی ئەوێ که وەدەستیان دەهێناو دەیانکرد، دیارە بۆ گەلی عادیش بە هەمان شیوە، بەلام که بۆ گەلی ئەموود باسی کردو، بۆ گەلی عاد باسی نەکردو.

کەواتە: سێ شت بۆ گەلی عاد باسکراون، سێ شتیش بۆ گەلی ئەموود، که لە راستیدا هەردوو گەلەکە، لەو شەش خالەدا هاوبەشن، خوا ﷻ بۆ هەر کامێکیان سێ شتی باسکردوون، که بۆ ئەوێ دیکە سێ شتی دیکە ی جیاوازی باسکردوون، تاكو بزانی، که سەرچەم هەردوو گەلەکە لەو شەش خالەدا هاوبەش بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە (۱۱) یازدە ئایەت پیک دى، ئایەتەکانی: (۱۹ - ۲۹)، که باسی سەرەنجامی شووم و بەدی بېپروایانی کردووە لە پۆژی دوایدا، که بیستن و دیتن و پیستیان لەسەریان دەبنە شایەد، پاشان باسی چەند حالەت و ھەلوئەستیکی بېپروایان کراوە وەك:

۱- گومانیان بەرانبەر بە خوا، که زۆریک لە کردەووەکانیان نازانی.

۲- پى نەدرانیان که بە ھۆی داواى لیبوردن کردنەووە، گلەیی خوا لەسەر خویان لابەرن.

۳- بۆ پەخسێترانی چەند ھاوہەڵیکى خراپ، که کردەووە خراپەکانیان بۆ دەپازیننەووە، ئنجا ھاوہەلی خراپى جند بن، یاخود مروۆف بن.

۴- بە یەکدی گوتیان که قسەى پووچ و غەلبەغەلب بکەن لە دژی قورئان، بۆ ئەوہی بەسەریدا زالبن.

۵- سزای بېپروایان ئاگرى دۆزەخەو، لەویدا ریسواو شەرمەزار دەکرین.

۶- لە دۆزەخدا بېپروایەکان داوا لە خوا دەکەن، ئەو دووانەى لە جندو مروۆف، گومپریان کردوون، پێشانیان بدات تاكو بیانخەنە ژێر پێیان و، لە خوارەووە بن.

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ لُجُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا

کُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصِيرُوا فَاَلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا مَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروهها (تهی موحه ممهه) لهو پوژهش بیانترسیته که دوژمانی خوا به رهو لای ناگر {ی دوزهخ} کو ده کریته وهو ره پیچهک دهدرین، هی پیشیان پاده گیری، تاکو هی دویان پیان دهگات ﴿١٩﴾ ههتا کاتیک هاتنه لای دوزهخ، بیستیان و، چاوهکانیان و، پیستهکانیان، شایه دیان لهسهریان دا له بارهی تهوهوه که دهیانکرد ﴿٢٠﴾ تهوانیش به پیستهکانیان گوت: بوچی شایه دییتان لهسهرداین؟ گوتیان: تهو خوییه هینانینه گو، که هه موو شتیک دینیته گو، (وهقسه دینی)، ههر تهویش یه که مجار دروستی کردوون و، تهنیا بو لای ویش دهگپردرینهوه ﴿٢١﴾ کاتی خویشی له ژیانی دنیادا، ئیوه بویه خوژانتان ههشار نهدهدا، (خوژان نهدهشاردهوه) که بیستتان و، چاوهکانتان و، پیستهکانتان، شایه دییتان لهسه

بدەن، بەلکە پیتان وابوو: خوا زۆریك لەو هی دەیکەن نایزانئ ^(۴۲) ئنجا ئەو
گومانەشتان کە بە پەرورەدگار تانتان بێرد، فەوتاندنی، (سەری بە فەتارەت دان
و)، لە زیانباران بوون ^(۴۳) ئنجا لە پۆژی دواییدا ئەگەر خۆیان پابگرن، (یان
خۆیان پانەگرن)، لە نێو ئاگریدا (بەکسانە)، شوێنی حەوانەو هیان هەر ئاگرەو،
ئەگەر داواش بکەن گلەیی لەسەر خۆیان لابەرن، لە گلەیی لەسەر لابراوان
نابن، (بۆریان نادری پۆزش بهێننەو، گلەیی خوا لەسەر خۆیان لابەرن) ^(۴۴)
هەر وەها هاوئشینانێکی خراپمان بۆ پەخساندوون، هەرچی لە پیشیانەو هیە (لە
کاروباری خراپی دنیا) و، هەرچی لە دوايانەو هیە (لە پشت گوێخستنی پۆژی
دوایی)، بۆیان پازاندنەو، فەرماشت و بپیری خویان لەسەر چەسپا، (کە
دەبێ سزا بدرێن)، لە نێو کۆمەڵانێکدا لە جندو مەرۆف، کە زیانبارن ^(۴۵)
ئەوانەش کە بپیروان گوتیان: گوێ بۆ ئەم قورئانە مەگرن و، غەلبەغەلب و
قسە پووچی لە کاتی خوێنانی دا تیدا بکەن، بەلکە بەسەریدا زالب ^(۴۶)
بە دنیایی ئەوانە پپیروان، ئازاریکی توندیان پپ دەچێژن و، مسۆگەر سزای
خراپترین کردەو هیان دەدەینەو کە دەیانکرد ^(۴۷) ئەو سزای دوژمنانی خوا،
ئاگری دۆزەخ، کە لەویدا مەزلگای هەمیشە بیان هەیه، بە هۆی ئەو و
کە نکوولیان لە نیشانە کامان دەکرد ^(۴۸) هەر وەها ئەوانە پپیروان گوتیان:
پەرورەدگارمان! ئەو دووانەمان پیشان بدە لە جندو مەرۆف کە گومریان کردین،
دەیانخەینە ژێر پیمانەو، تاکو لە هەرە نزمان بن ^(۴۹).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(يُوزَعُونَ): (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا، أَي: كَفَفْتُهُ، يُوزَعُونَ، أَي: يُحْبَسُ أَوْلَهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ، أَوْزَعْنِي: أَلْهِمْنِي)، ده‌گوتری: (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا) واته: نه‌مه‌یشت، پیم لیگرت، گێرامه‌وه، (يُوزَعُونَ) هی پیشیان راده‌گیری، تاكو هی دوایان پیده‌گات، هه‌موویان خپ ده‌کرینه‌وه سه‌ر یه‌ك، وشه‌ی (أَوْزَعْنِي) له‌ قورئاندا به‌کارهاتوه: ﴿رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ﴾ (۱۵) الأحقاف، (أَي: أَلْهِمْنِي) واته: مه‌یله‌ سوپاسگوزاری بو‌تو نه‌که‌م.

(أَرَدَاكُمْ): (أَي: أَهْلَكَكُمْ) فه‌وتاندنی، (الرَّدَى: الْهَلَاكُ، وَالتَّرْدِي: التَّعَرُّضُ لِلْهَلَاكِ، أَرَدَاكُمْ: أَهْلَكَكُمْ)، (رَدَى) به‌ مانای فه‌وتانه، (تَرْدَى) بریتیه له‌وه‌ی ئینسان خو‌ی بخاته‌ حاله‌تی فه‌وتانه‌وه، که‌واته: (أَرَدَاكُمْ) واته: فه‌وتاندنی.

(وَإِنْ يَسْتَغْتَبُوا): ته‌گه‌ر داوا بکه‌ن گله‌یی له‌سه‌ر خو‌یان لابه‌رن، (الْعَتَبُ: كُلُّ مَكَانٍ نَابٍ بِنَازِلِهِ، وَمِنْهُ عَتَبَةُ الدَّارِ، وَالْعَتَبُ وَالْمَعْتَبَةُ: غِلْظَةٌ يَجِدُهَا الْإِنْسَانُ فِي نَفْسِهِ، وَالْإِسْتِعْتَابُ أَنْ يُطْلَبَ مِنَ الْإِنْسَانِ أَنْ يَذْكُرَ عَتَبَةَ لِيَعْتَبَ)، (عَتَبَ): هه‌ر شو‌ینیکه‌ که‌ زه‌ق بئ بو‌که‌سیک که‌ لئی داده‌نیشی، له‌ بنیدا به‌رز بئ، (عَتَبَةُ الْبَابِ) واته: شیاپانه‌ی ده‌رگا، چوارچی‌وه‌ی ده‌رگا، (الْعَتَبُ وَالْمَعْتَبَةُ) زبرییه‌که‌ مرو‌ف له‌ نه‌فسی خو‌یدا هه‌ستی پیده‌گات، گله‌یی، (إِسْتِعْتَابُ) یش ته‌وه‌یه‌ که‌ داوا له‌ مرو‌ف بکری گله‌یه‌که‌ی خو‌ی باس بکات، تاكو گله‌یه‌که‌ی نه‌می‌نی، که‌واته: (إِنْ يَسْتَغْتَبُوا)، (إِنْ يَسْأَلُوا الْعُتْبَى، وَالْعُتْبَى مَصْدَرُ الْإِعْتَابِ، وَهِيَ رُجُوعُ الْمَعْتُوبِ عَلَيْهِ إِلَى مَا يُرْضِي الْعَاتِبَ) ته‌گه‌ر داوا‌ی (عُتْبَى) بکه‌ن، (عُتْبَى) ش ناوی چاوگه‌ بو‌ (إِعْتَابَ)، (إِعْتَابُ) یش: بریتیه له‌وه‌ی بابای لومه‌کراو، بگه‌رپه‌ته‌وه بو‌ حاله‌تیک که‌ بابای لومه‌که‌ر رازی بئ لئی، واته: گله‌یی گله‌ییکه‌ر له‌سه‌ر خو‌ی نه‌هی‌لی.

(فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ): واته: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُعْتَبُهُمْ، أَي: لَا يَقْبَلُ مِنْهُمْ الْإِعْتِدَارَ وَرَفَعَ الْعِتَابَ عَلَيْهِمْ)، خوا پوزش هینانه وهیان لی قبول ناکات، یانی: گلهیی و لومهیی خوئیان له سهر لانا بات، لهوی بواریان پی نادات، گلهیی خوا له سهر خوئیان لابه رن.

(وَقَيْضَنَا): (هَيْئَتُنَا، أَتَخَنَّا لِيَسْتَوِيَّ عَلَيْهِ اسْتِيلَاءَ الْقَيْضِ عَلَى الْبَيْضِ، وَهُوَ الْقَشْرُ الْأَعْلَى)، (قَيْضَنَا) به مانای ئاماده مان کرد (أَعَدَدْنَا) واته: ریمان پیدا که به سهریدا زال بی، وهك چوون (قَيْض) به سهر (بَيْض) دا زال ده بی، (قَيْض) یش: بریتیه لهو تویکله ی له سهر وهی هیلکه یه، تویکله که زهر دینه و سپینه که ی هیلکه که ی گرتوته نیو خوئی.

(قُرْنَاءَ): (جَمْعُ قَرِينٍ، الْقَرِينُ هُوَ الصَّاحِبُ الْمُلَازِمُ)، (قُرْنَاءَ) کوئی (قرین) ه، هاوه لیک که په یوه ست بی به مروقه وهو، هه میسه له گه لی بی، بویه به کوردیی به (هاونشین) که سیك که هه میسه له گه ل که سیكه، له گه لی داده نیشی و پیکه وهن، مانامان کردوه.

(وَالْعَوَافِيهِ): واته: (لَعُو) ی تیدا بکه ن، (اللَّعُو: مِنَ الْكَلَامِ مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ، وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لَا عَنْ رَوِيَّةٍ وَفِكْرٍ، فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا، وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ)، (لَعُو): له قسه، ئه وهیه که بایه خی پی نه دری، ئه ویش ئه وهیه که سیك قسه یه ك بکات له پرووی بیر لیکردنه وهو تیوه پامانه وه نه بی، بویه حوکمی (لَعَا) ی ده بی، (لَعَا) ش: بریتیه له دهنگی پاساری، دهنگی چوله کان که بو ئیمه سوودیکی نیهو، تیناگه ی ن، به لام بیگومان ته یرو توال که ده جریوینن و ده چریکینن، کهو که ده قاسپینن، کوتر که ده گمینن، قاز که ده قیرینن، مریشك که ده کورکینن، که له باب که ده قوو قینن، عه له شیش که ده ووعینن، ئه وانه هه موویان بو خوئیان لیک تیده گن و بو ئه وان قسه یه کی به که لکه، به لام بو ئیمه و مانان که لیان تیناگه ی ن، پووچ و بی سووده.

ئىنجا بېرپروايە كان گوتوويانە: كە قورئان دە خوئندىرى، ئىيە قسەى پووچى تىدا بىكەن، گالە گال و قسەى پووچ بىكەن، بۆ ئەوئەى ئەو ئايەتەى دە خوئندىرىن، نەگەنە گوئى بىسەرەن و، لىيان تىنەگەن.

(الْأَسْفَلِينَ): (السُّفْلُ ضِدُّ الْعُلُوِّ، وَالسُّفْلُ فَهُوَ سَافِلٌ، وَالْأَسْفَلُ ضِدُّ أَعْلَى)، (سُفْلُ): پىچەوانەى (عُلُو)، (سُفْلُ) خوارى، (عُلُو) سەرى، (سُفْلُ فَهُوَ سَافِلٌ) واتە: چوئە ژىرەوئە ئەو لە ژىرەوئەى، (وَالْأَسْفَلُ ضِدُّ أَعْلَى)، (أَسْفَلُ) واتە: زۆر لە خوارى، (أَعْلَى) واتە: زۆر لە سەرى، (هَذَا أَسْفَلُ مِنْ هَذَا، وَهَذَا أَعْلَى مِنْ هَذَا) ئەمە لە خوار ئەمەىەو، ئەمە لە سەرەوئەى ئەمەىە، ئەوانە پىچەوانەى يەكدين.

مانای گشتیى ئايەتەکان

دواى ئەوئەى خواى كاربەجى لە شەش ئايەتى پىشوو، سەرنجى خەلكى راكيشا بۆ بەسەرەتاتى هەر كام لە گەلى عادو گەلى ئەموودو، ئەو سەرەنجامە شوومەى كە لەگەلیدا دەستەو يەخە بوون، بەهۆى ملهوپريان و، بەهۆى رەزكردنيانەوئە بۆ هيدايەتى خوا، ئىنجا خوا ﷻ دەگوازيتەوئە بۆ باسى رۆژى دواى، چەند ديمەنىك لە رۆژى دواى دەخاتە بەرچاو، تاكو بزەنن كە رۆژى دوايش چاوەرپيانە، وپراى ئەو سزا دنيایە، كەواتە: ئەگەر سزايەكى دنيایى وەك هى گەلى عادو ئەمووديشيان بەملدا نەهات، با بزەنن ئەوئەى رۆژى دواى هەر مسوگەرەو، بە ملياندا دى.

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ ئەو رۆژە كە دوژمنانى خوا بەرەو ئاگر كۆ دەكرىنەوئە، ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ واتە: دەگىردىنەوئەو ناهيلىرى لىك بترەزىن، هى پيشيان پادەگىرى، تاكو هى دوايان پى دەگات، ياخود: ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ يانى: (يُسَاقُونَ)، لىدەخوپرىن و پالپىوئە

دەنرین، رەپپچەك دەدرین، وهك چۆن كه سێك كۆمه له ئازە ئێك دەبات بۆ سەر ئاو، یان بۆ ئیو ئاغەل، دەنگیان دەداو، رەپپچەکیان دەداو، هەڵیانده پپچئ، ئەوانیش بهو شیوهیه، ﴿حَقَّ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، هەتا کاتێک که هاتنه لای، ئەو راناوه (ها) بۆ ئاگر دەچێتهوه، که پپشئ هاتوه، واته: تاكو کاتێک که گەشتنه لای ئاگری دۆزهخ، ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بیستیان و، چاوه کانیان و، پپسته کانیان شایه دییان له سەردان بهوهی دهیانکرد، واته: له سەریان بوونه شایه، شایه دی کردهوه خراپه کانیان.

﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾، به پپسته کانی خۆیانان گوت: بۆچی شایه دییمان له سەر دهدهن، ئەوان ههم بیستیان و، ههم بینیان، واته: گوئ و چاوه کانیان شایه تییان له سەر داو، به لام لێردها ته نیا پرووی رەخنه دهکەنه پپسته کانیان، که بۆچی شایه دییمان له سەر دهدهن؟ باسی گوئ و چاوه کانیان نهکراوه، له بهر ئەوهی پپسته کانیان له به رهو پرویانه و ده بینن، واته: پپستی ئەندامه کان، به لام نه گوئیان ده بینن، نه چاویشیان له بهر چاویانه تاكو بینن، که ده لێن: بۆچی شایه دییمان له سەر دهدهن؟ ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، گوئیان: ئەو خواجه هێنانیه گو، که ههموو شتیکی هێناوه ته گو، ئەو خواجه تيمهی وه قسه هێناوه، که ههموو شتیکی وه قسه هێناوه، واته: هەر شتێک بیهوئ، خوا ﷻ وای لێدهکات بدوئ و قسه بکات، ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، هەر ئەویش یه که مجار دروستی کردن، ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، هەر بۆ لای ویش ده گێدرینهوه.

ئنجا ئەمه ی دی، ده گونجئ هەر قسه و وه لامی پپست و، چاوو، گوئیه کانیان بی، ده شگونجئ ئەمه فه رمایشتی خوای موته عال بی، ئیواخنی کردوه له گه ل وه لامی ئەو ئەندامانه ی جهسته ی مرو فدا، ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونُ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾، ئیوه کاتی خوئ خۆتان په نهان نه ده کرد، له ترسی ئەوهی بیستتان و، چاوه کانتان و، پپسته کانتان شایه دیتان

لەسەر بدەن، واتە: خۆپەنھانکردنتان لە ترسی شایەدیی لەسەردرانتان نەبوو، ﴿وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾، بەلام پێتان وابوو خوا زۆریك لەوەی دەیکەن، نایزانئ، واتە: ئەگەر شتیكتان بە پەنھانیی دەکرد، لەبەر شایەدیی لەسەردانی بیستن و، چاوو، پێستتان نەبوو، بەلكو پێتان وابوو ئەگەر شتیك بە پەنھانیی بكەن، خوا زۆریك لە کردەوه کانتان نازانئ، یانی: ئەو کردەوانەى بە پەنھانیی دەیانکەن، کەواتە: خۆ پەنھانکردنە کەتان لەسەر ئەو بناغەیه بوو، پێتان وابوو ئەگەر خۆتان پەنھان بكەن، خوا کردەوه پەنھانە کانتان پەى پێنابات و نازانئ، یان ئەگەر بە چپە قسە بكەن، قسە کەتان نابیستئ.

﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾، ئا ئەو گومانەشتان کە بە پەرورەدگارتان برد، ﴿أَرَدْنٰكُمْ﴾، ئیوەی فەوتاند، ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾، سەرەنجام لە زیانباران بوون، واتە: ئەو گومانەتان کە پێتان وابوو، خوا ﷻ زۆریك لە کردەوه کانتان نازانئ و، پێتان وابوو خوا لێتان ناپرسیتەوهو، سزاو پاداشتتان ناداتەوه، ئەوه بوو وایلیکردن بڤهوتین و، رێ لە بەردەم خۆتاندا تەخت و ئاچووخی بینن، کە بێروابن و، هاوبەش بوو خوا دانەربن و، تاوانباربن و، خراپەکاربن، چونکە پێتان وابوو خوا زۆریك لە کردەوه کانتان نابینئ و، پێشتان وابوو، رۆژیك نایەتە پێش خوا ﷻ سزاتان بدات لەسەر خراپە کانتان.

﴿فَاِنْ يَصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوٰی هُمْ﴾، ئنجا ئەگەر خۆیان رابگرن، ئەوه ئاگر جیگای حەوانەوهیانە، واتە: ئاگری دۆزەخ، لێرە دەفەرموئ: ئەگەر خۆیانى تێدا رابگرن، باسی بەرانبەرە کەى نەکردو، بەلام واتە: ئەگەر خۆیان رابگرن، یان خۆیان رانەگرن، سەرەنجام هەر جیگایان ئاگرە، چونکە لە قورئاندا زۆرجاران خوا ﷻ لە دوو شتان یەکیکیان باس دەکات و، ئەوی دیکە باس ناکات، لەبەر ئەوەی ئەو دوو شتە پیکەوه و پیکەوه پەیوەستن، زانایان زۆرجاران وێنە بەوه دیننەوه کە خوا ﷻ لە سوورەتی (النحل) دا دەفەرموئ: ﴿سَرِيْلٌ تَقِيْكُمْ الْحَرَّ وَسَرِيْلٌ تَقِيْكُمْ اَبْسَكُمْ﴾، واتە: پۆشاکێک دروست دەکەن کە لە گەرما دەتانیاریزئ،

ساردی باس نه کردوه، یانی: (تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَالْبَرَدَ)، واته: له گهرماو، له سه رماش ده تانپاریزی، ههروهه: ﴿تَقِيْكُمُ بِأَسْكُنُمْ﴾، له کاتی جهنگ ده تانپاریزی، کهواته: له کاتیك دا جهنگیش نه بی، ئەو پۆشاکه خۆتانی پی داده پۆشن.

ئنجا ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾، ئەگەر داوا بکهن، گلهیی له سه ر خۆیان لابه رن، گلهیی له سه ر لابراو نابن، ئەو گلهیی له سه ر خۆ لابردنه ش، به وه که داوای لیبوردن له خوا بکهن و، پۆزش بهیینه وه، به لام وه لامی ئەو داوایه یان نادریته وه، بۆیه گلهییان له سه ر لاناچی، ئەو گلهیی و، ره خنه یه ی خوا لیانی هه یه، هه ر ده میئ، بۆچی؟ چونکه پۆژی دوایی شوینی سزاو پاداشته، شوینی داوای لیبوردن کردن و، قهره بوو کردنه وه، چاککردنه وه ی خراپه کان نیه، خوینراویشه ته وه: ﴿وَإِنْ يُسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾، ئەگەر داوایان لی بکری، گلهیی له سه ر خۆ لابه رن، گلهیی له سه ر خۆ لابه ر نابن، (مُعْتَبٍ)، واته: که سیك که گلهیی له سه ر خۆی لاده بات.

﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا﴾، هاوئشینانی که مان بۆ ره خساندن، بۆ ئاماده کردن، (قُرْآنًا) کوئی (قرین) ه، (قَرین) به هاو ه ل و هاو ده م و هاوئشینیک ده گوئری، که هه میشه له گه ل مروؤف دابی، بۆیه زۆر له زانایان (قُرْآنًا) یان به هاو ه لانی جندو شه ی تان لی کداو ته وه، هه رچه نده ده شگونجی هاو ه لانی مروؤف بن، هاو ه لی خراپ، به لام وه ک دوایی له مه سه له گرنگه کاندایا تر تیشکی ده خهینه سه ر، له چه ند شوینیکی دیکه ی قورئاندا، خوا ﷺ باسی (قَرین) ی کردوه، باسی شه ی تانه کانی کردوه که ده بنه هاو ده م و هاو پارازی بیروایه کان، بۆ وینه:

أ- له سوورته ی (الأعراف) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واته: ئیمه شه ی تانه کا ئمان کردوه به دۆست و نیزیکی ئەوانه ی برۆا ناهینن.

ب- ههروهه له سوورته ی (الأنعام) دا ده فهرموئ: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾، واته: شه ی تانه کانی مروؤف و جند هه ندیکیان

قسەى پازاوهو فریوده‌ر بۆ یه‌کدی ده‌نێرن، که مه‌به‌ست پێی خوتخوته کردنی شه‌یتانه جنده‌کانه بۆ مروّفه‌کان.

ج- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الأنعام) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (۱۳۱)، واته: شه‌یتانه‌کان خوتخوته ده‌که‌ن بۆ دوّسته‌کانیان (له کافره‌کان) تا‌کو شه‌ره قسه‌تان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و، ئه‌گه‌ر به قسه‌یان بکه‌ن، ئیوه‌ش ده‌بن به هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ر، واته: ئه‌گه‌ر له‌ بوا‌ری حه‌ڵاڵ و حه‌رامدا به قسه‌یان بکه‌ن، له‌ بازنه‌ی ئیمان ده‌رده‌چن.

﴿وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْنَآءَ﴾، چهند هاو‌نشینیکمان بۆ ئاماده‌کردن، ﴿فَرِیَنَآ لَهُمْ مَا بَیْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، هه‌رچی له‌ پێش ده‌ستیانه‌وه‌یه‌و، هه‌رچی له‌ دوایانه‌وه‌یه‌ بۆیان پازاندنه‌وه، واته: هه‌رچی گونا‌هو تاوان بوو له‌ هه‌ر چوار ده‌وریان بۆیان پازاندنه‌وه، ئه‌وه واتیه‌کی، یاخود گونا‌هو تاوانیک که له‌ دنیا‌دا ده‌یکه‌ن، بۆیان پازاندنه‌وه، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، هه‌روه‌ها هی پوژی دوایشیان بۆ پازاندنه‌وه، به‌و واتیه‌ که گوتیان: نه‌ سزا هه‌یه‌و نه‌ پادا‌شت هه‌یه‌و، نه‌ لیپرسینه‌وه، نه‌ هیچ هه‌یه، ئه‌ویشیان بۆ پازاندنه‌وه فریویاندان، ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، فه‌رمایشیان له‌سه‌ر چه‌سپا، فه‌رمایش واته: بریاری خوا که ده‌بی سزا بدرێن، له‌سه‌ر ئه‌و کوفرو خراپه‌و تاوانه‌یان، ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خویان له‌سه‌ر چه‌سپا، ﴿فَیْ أَمَرَ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾، له‌ نیو کۆمه‌لانیکی‌دا که تێپه‌ریبوون، له‌ پێش واندا له‌ جندو له‌ مروّف، ﴿إِنَّهُمْ کَانُوا خَسِرَیْنَ﴾، به‌ دنیایی ئه‌وان زیانبار بوون، لی‌ره‌دا توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن: (خاس) بۆ بازرگانی‌که که سه‌وداو مامه‌له‌یه‌ک ده‌کات، دوا‌یی له‌ سه‌وداو مامه‌له‌که‌یدا زه‌ره‌ر ده‌کات، نه‌ک هه‌ر قازانجی نایه‌ته‌ ده‌ست، ده‌ستمایه‌که‌شی له‌ ده‌ست ده‌دات، واته: حا‌لیان چوێنراوه‌ به‌ حا‌لی بازرگانی‌که‌وه، که نه‌ک هه‌ر قازانجی نه‌کردوه، به‌ل‌کو ده‌ستمایه‌و سه‌رمایه‌که‌شی فه‌وتاهه‌.

ئىنجا خوا ﷺ دېتە سەر باسى ھەلۆستىكى دىكەيان و دەفەرموى: ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانەى بېپروان گوتيان، بە كىيان گوت؟ ديارە لە بەينى خۆياندا
 گوتيان، ياخود ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، مەبەست پىي سەرانيانە، سەران و ھوكمپران و
 دەستپۇشتووھەكان، بە دەست و پىوھەندو شوپنكەوتە ھەلخەلەتاوھەكانيان گوت:
 ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، گوئى بۆ ئەم قورئانە مەگرن، ﴿وَالْغَوَا فِيهِ﴾، لەغووى
 تىدا بكەن، قسەى پووچى تىدا بكەن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بەلكو بەسەرىدا زالبن،
 ئەوانەى كە فەرمانيان كرد بى بە جگە لە خۆيان، كە گوئى مەگرن بۆ قورئان و،
 قسەى پووچى تىدا بكەن! دەبى كەسانىك بووبن ئەمر و نەهيان بەدەست بوو
 بى، كەواتە: ئەمە قسەى بەرپرسەكان و دەستپۇشتووھەكانە، كە بە شوپنكەوتوو
 و بە دەست و پىوھەندو، خەلكە ھەلخەلەتاوھەكەى خۆيانيان گوتو، وشەى (لَعُو)
 پىشتىش باسما كەرد، يانى: قسەى پووچ، قسەى كە سوودى نەبى، واتە:
 قسەى پووچ بكەن لە كاتىكدا كە قورئان دەخوئىرى، بۆ ئەوھى لە ئەنجامى
 گوئى بىست بوونى بىسەراندە بۆ قسە پووچەكان، ئاگايان لە گوئى لىگرتنى قورئان
 نەمىنى، ياخود غەلبەغەلب و دەنگە دەنگ بكەن، بۆ ئەوھى ئەو دەنگە دەنگ
 و غەلبە غەلبە، بىتە پەردەيەك لە نىوان قورئان و بىستنى ئەو كەسانەدا، كە
 لەو كۆرۈ مەجلىسەدا گوئى دەگرن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بەلكو زالبن، ئەگەر
 وابكەن بەسەر قورئاندا زال دەبن، واتە: نەھىلن قورئان بگاتە گوئى خەلك،
 ئەمە چەكى بەھىزى ناحەزانى پىغەمبەران و پەيامەكانى خواى موتەعال بوو،
 بە درىزايى مېژوو تاكو ئىستەو، لە مەودواش ھەروا دەبى، بەھىزىرەن چەكيان
 ئەوھە بوو كە نەھىلن ئەو دەنگە زولالە، ئەو بانگە ھەقە بگاتە گوئى خەلك،
 زانيويانە ئەگەر بگاتە گوئى خەلك، خەلك ھۆشيار دەبىتەو، چونكە زگماكى
 ساغى مەوڤەكان و عەقلى سەلىميان ئاشنايە لەگەل پەيامى خواو، بەرنامەى
 خوادا ﷺ كە بە پىغەمبەراندا ناردووھەتى، چونكە ئەو پەيام و بەرنامانەى خوا،
 ۛھەلمگوئى ھەموو داخوازىيە پەواو خواپرسكەكانى زگماك و سەروشتيانن.

ئىنجا لە بەرانبەر ئەوهەدا، خوا دەفەرموى: ﴿فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا﴾، بە دۇنيایى و زۆر بە جەختکردنەوهوه: ئەوانەى بێپروا بوون، سزایەكى توندىيان پى دەچىژىن، واتە: وەك چۆن خۆراكىك ئامادە دەكرى و، دەرخواردى كەسێك دەدرى، ئىمەش ئاوا ئەو سزایەيان پى دەچىژىن، ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بە دۇنيایى سزايان دەدەين، بە پى خراپترىنى ئەوهى دەيانكرد، واتە: سزای خراپترىن كردهوهكانيان دەدەينهوه، ئىنجا (أَشْوَأَ)، لێرهەدا هەرچەندە ناوى هەلبژاردن (إِسْمٌ تَفْضِيل) ه، بەلام مەبەست پى هەلبژاردن نیه، بەسەر كردهوهكانى دىكهيان دا كە هێندە خراپ نین، چونكە خوا بەپى هەموو كردهوه خراپەكانيان، سزای خراپەكاران دەدات، بەلام يانى: سزای خراپترىن كردهوهيان دەدەين، ئەو كردهوانەيان كە هەرە خراپن، كەواتە: (أَشْوَأَ) بەرانبەرێكى نیه، خراپتر لەچى؟ يانى: هەموو كردهوهكانيان خراپترن.

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ﴾، ئا ئەوه سزای دوژمنانى خوايە ئاگرە، ئاگرى دۆزەخە، ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾، لە نىو ئەو ئاگرەدا مەزلگای هەمیشەيان هەيه، واتە: شونىكيان هەيه كە هەمیشە تىیدا دەمىننەوه، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾، ئەوهش سزای ئەوهيه بە نیشانەكانى ئىمە بێپروا بوون، نكووليان لىيان دەكرد.

هەلبەتە لێرهەدا (آيات) وەك زۆر جار گوتوو مانە: دەگونجى مەبەست پى پستەكانى قورئان بى، دەشگونجى مەبەست پى موعجیزەكانى پىغەمبەرەران بى، دەشگونجى مەبەست پى دياردەو دیمەنەكانى گەردوون بى، واتە: نىعمەتەكانى خواى پەرەردگار، كە ئەوانە نكوولى بكەن لەوهى ئەو نىعمەتانە خوا پەرساندوونى و، نكوولى بكەن لە موعجیزەكانى پىغەمبەرەران، ياخود لەو پستانەى فەرمايشتى خوا، هەمووى دەگرێتەوه، بەلام زياتر واپىدەچى (آيات) مەبەست پى پستەكانى فەرمايشتى خواى بەرزى بى وینە بى.

له كۆتایی دا دهفهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ههروهها ئهوانه ی بیپروا بوون گوتیان: ﴿رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْحَيِّ وَالْأَنسِ﴾، {له دۆزهخدا وایانگوتوه}، پهروهردگارمان! ئه و دووانه مان پیشانده که گومپریان کردین له جندو مروّف، ئه و دووانه، مه بهست دوو کهسی دیارییکراو نیه، یانی: ئه و دوو کۆمه له له شه یئانه کانی جندو، له شه یئانه کانی مروّف، که گومپریان کردین، پیشانمان بده، ﴿جَعَلَهُمَا تَحْتَ أَفْدَامِنَا﴾، ده یانخه ی نه ژیر پییه کانی خۆمانه وه، ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾، تا کو ئه وانه له خوار ی بن، ئه مهش ئه و په ری رق هه لسانی ئه و شو یئکه و تووه هه لّخه له تاوانه ده گه یه ئی، به رانه ر به سه رکرده و، ده سترۆیشتوو ه کان له کوفرو شیرکدا، که هه لیانخه له تاندوون، ده لاین: پیشانمان بده، تا کو بیانخه ی نه ژیر پیمان، با لانی که م تۆزیک داخی دلی خۆمانیان پی بریژین!

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی کۆکردنەوێ و پەنچە کدانی بێروایانی دوژمنانی خوا بەرەو ئاگر دۆزەخ و، شایەدیی لەسەردانی بیست و چاو و پیستیان و، پەخە گرتنیان لیان لەو بارەوێ، وەلامدانەوێیان کە خوا ھێناوێ گۆ، سەرزەنشت کرانیان لەسەر ئەو، کە پێیان وابوو: خوا زۆریک لەوێ دەیکەن، نایزان، کە ھەر ئەو گومانەش بوو بە ھۆی فەوتانیان و، لە قیامەتیشدا جیگیان ئاگرەو، بواری گلەیی خوا لەسەر خۆ لابردنیشیان نیە:

خوا دەفەر موی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ جُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدَتْهُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكَ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە لە نۆژدە بڕگەدا:

١- ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾، ئەو پۆژە کە دوژمنانی خوا بەرەو ئاگر کۆدەکرێنەوێ، وشە (حَشَر) واتە: کۆکردنەوێ و خپرکردنەوێ سەریەک، خۆپراوێشەتەوێ: (وَيَوْمَ نَحْشُرُ)، ئنجا ئەگەر (نَحْشُر) بخوێرێتەوێ، دەبێ بگوترێ: (أَعْدَاءُ اللَّهِ)، ئەو پۆژە کە

دوژمنانی خوا کۆ دەکەینەو، ئایا (أَعْدَاءُ اللَّهِ) دوژمنانی خوا کین؟ بە تەئکید ئەوانەن کە پیڤمبەرانی خویان بە درۆ داناو، پەيامی خویان پەتکردۆتەو، سەرپیچییان لە خوا ﷺ کردو، توێژەرەوان گوتوویانە: مەبەست پێی بیروایانی پۆزگاری پیڤمبەرە ﷺ بە لکو هەندیکیان گوتوویانە: مەبەست بیروایە قورەیشییەکانە، (محمد الطاهر بن عاشور) رای وایە.

بەلام من پیموایە: هەموو ئەوانە ی دوژمنانی خوان، چ لە پۆزگاری پیڤمبەردا ﷺ چ پێش ئەو و، چ دواي ئەو، چ لە هۆزی قورەیش و، چ لە هۆزەکانی دیکەو، نەتەوکانی دیکە، هەموویان دەگرێتەو، هیچ پاساوێک نیە تاییبەتی بکەین بە بیروایانی هۆزی قورەیشەو، هەرچەندە (محمد الطاهر بن عاشور) لەو بارەو هەندیک پاساوی هێناونەو، بەلام پیم وایە ئیقناعەر نین، بۆ ئەو کە چەمک و واتای (أَعْدَاءُ اللَّهِ) لەم سیاقەدا کە تێیدا هاتو، تاییبەت بکەین بە کۆمەلێکی دیاریکراو، کۆمەلگا، کاتێکی دیاریکراو.

۲- ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، ئنجا ئەوان دەووستێنن، یانی: (يُكْفُونَ)، واتە: هی پیشیان پادەگیر، تاكو هی دواي پێیان دەگاتەو، (يُخْبَسُ أَوْلَاهُمْ عَلَى آخِرِهِم)، واتە: هی پیشیان پادەگیر، تاكو ئەوانە ی دواي پێیان دەگەنەو، بۆ ئەو هی هەموویان پێکەو پرون، یاخود: (يُوزَعُونَ)، بە مانای (يُدْفَعُونَ) دی، پالپۆەدەنرین و پەپچەك دەدرین، یاخود (يوزعون)، یانی: (يُسَاقُونَ)، لێ دەخوردین.

۳- ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، هەتا کاتێک کە گەیشتنە لای وی، پاناو کە (ها) بۆ ئاگر دەچیتەو، ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، یانی: (جَاءُوا نَارَ جَهَنَّمَ)، (حَتَّى) لە زمانی عەرەبییدا، دەلی: (لِإِنْتِهَاءِ الْغَايَةِ)، واتە: بۆ گەیشتنە بە کۆتایی مەبەستێک، (إِذَا: ظَرْفٌ لِّمُسْتَقْبَلٍ، مُتَّصِمٌ مَّعْنَى الشَّرْطِ)، (إِذَا): بۆ داهاوو، بەلام لێرەدا مانای مەرجیشی خراو تە نیو، (مَا) ش زیاد کراو بۆ جەختکردنەو.

(إِذَا) کە دەفەرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، کە وەك گوتم مانای مەرجی خراو تە نیو، وەلامە کە ی قرتێراو، بۆ سامناک پێشاندان، واتە: کاتێک کە دەگەنە لای ئەو ئاگرە ئەو دەبینن، یان ئەو پوودەدا، کە هەر خوا دەزانێ چۆنە؟!

۴- ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ کاتیک که ده گه نه لای، شایه دییان له سهر ده دات، بیستیان و چاوہ کانیان و پیسته کانیان، له سهر ئه وهی ده یانکرد، ئه گهر وه لَمی (إِذَا) قَرَّتْ تَرَاوِبِی بۆ زه به لاج و سامناک پيشاندان، ئه م پرسته یه: ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ...﴾، ده بیته پرسته یه کی ده ست پیکردن، ده شگونجی ئه مه وه لَمی (إِذَا) بئی، وه لَمی مه رجه که بئی، واته: کاتیک که ده گه نه لای، بیستیان و، چاوہ کانیان و، پیسته کانیان، له سهر یان ده بنه به لگه و شایه، شایه دییان له سهر ده دهن، هی چی؟ ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به وهی کردوویانه، یانی: (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، به وهی که ده یانکرد، وشه ی (عَمَل) له به کاره یانی قورئاندا، ههر جوړه چالاکیه که ده گریته وه که مروؤف پیی هه لده ستی، چ په یوه ندیی به عه قلییه وه هه بئی، واته: بیرو خولیا یه کانی، چ په یوه ندیی به دَل و ده روویه وه هه بئی، واته: هه ست و نه سته کانی، چ په یوه ندیی به زمانیه وه هه بئی، واته: ده ربړین و وشه و پرسته کانی، چ په یوه ندیی به ئه ندامه کانی دیکه یه وه هه بئی، واته: ئه و کارو چالاکیانه ی ده یانکات، که واته: (عَمَل) له قورئاندا، چوار جوړه واتی ههن، یا خود چوار جوړه چالاکی ده گریته وه:

۱- بیرو خولیا یه کانی عه قَل.

۲- هه ست و نه سته کانی دَل.

۳- ده ربړینه کانی زمان.

۴- کرده وهی ئه ندامه کان.

۵- ﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدْهُمْ عَلَيْنَا﴾ به پیسته کانی خو یانیان گوت، بوچی شایه دیستان له سهر داین؟! لیږدها جپی پر سیه که ئه وان هه م بیستیان، هه م بینیان، هه م پیستیان شایه دییان له سهر داون، به لَم لیږه ته نیا گله یی له پیسته کانیان ده که ن؟ ئه مه دوو وه لَمی ههن:

یه که م: له بهر ئه وهی پیست گشتگیره و، هه ستی بیستن و دیتن و، هه موو هه سته کانی دیکه ش ده گریته ئیو خو ی.

دووهم: له بهر ئهوهی ئهوان لهو کاته دا ته نیا پێستان ده بین، تا کو پرووی تی بکه ن و گله یی لی بکه ن، ئه گه رنا چاوو گو ییان نابین، مرو ف نه چاوی ده بین و، نه گو یشی ده بین^(۱)، به لکو به چاو ده بین و، به گو ی ده بیستی، به لام له پێش چاوی نین تا کو قسه یان له گه ل بکات و بیان دوی ئی!

ئهوان که بهو شیوهیه ره خنه ده گرن و ده لێن: بو چی شایه دیمان له سه ر ده دن، ئه ی پێسته کان؟

(۶) - ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، گو تیان: ئه و خوا یه ئیمه ی هی نایه قسه، که هه موو شتیک دینیتته قسه، واته: ئه گه ر بیهو ی هه ر شتیک قسه بکات، ده یه ییتته گو که قسه بکات.

(۷) - ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، هه ر ئه ویش یه که مجار دروستی کردوون.

(۸) - ﴿وَالِيَهُ تَرْجَعُونَ﴾، هه ر بو لای ویش ده گیر دینته وه.

ئایا ئه و قسه کردن و دواندنه ی پێست و گو ی و چاو، له رۆژی دوا ییدا چۆنه؟

هه ندیک له تو یژه ره وان و یستوو یانه بیعه قلی ن و، به شیوه یه کی لی بکه ن بچیتته عه قلی که سانیکه وه که نکوولی ی ده که ن، یا خود پێیان زه حمه ته ده ست و چاو گو ی قسه بکه ن! به لام له راستییدا ئه وه قسه یه کی بی پاسا وه، چونکه ئه و هی نانه گو یه، له یاسا دره کانی خوا یه که له رۆژی دوا ییدا زۆر یاسا دری دیکه و، زۆر شتی دیکه که بو ئیستامان زانراوین و، به پێودانگی ئیمه شتی ناباون و نه زانراون، لهو ی په یدا ده بن، وه که له سوور په تی (الطَّارِق) دا خوا ﷻ ده فه رمو ی: ﴿يَوْمَ نَبِّئُ السَّائِرِ ۝۹﴾، واته: ئه و رۆژه که نه یینییه کان ئاشکرا ده بن، هه ره ها له سوور په تی (الزُّمَر) دا ده فه رمو ی: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝۴۷﴾، واته: له لایه ن خوا وه شتیکیان بو دره کهوت که حیسابیان بو نه کرد بو و، گومانیان بو ی نه ده چوو.

لیره دا که پیسته کان ئاوا وه لām ده ده نه وه، ئه وه پۆزش هینانه وه یه، له لایه ن
پیست و چاو و گوئی و ئەندامه کانه وه، که ئه وه هینانه گوئی، به ویستی خویان
نه بووه و، به بی ویستی خویان و به ناچاریی هینراونه قسه و، خوا ﷻ ئه
حاله ته ی به سه ردا هیناون.

که ده فه رموی: ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، خوا یه که مجار
ئیوه ی هینایه دی و، هه ر بۆ لای ئه ویش ده گیردرینه وه، ئه مه ده گونجی
ته واوکه ری قسه ی ئەندامه کان بی، واته: پیست و چاو و گوئی، ده شگونجی
رسته یه ک بی خوای موته عال نیاوخی ئه وه قسانه ی ئه وان ی کردبی، نه ک له
رۆژی دوایدا ئه وه قسانه هه موویان بکه ن.

۹- ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾،
ئیوه ش خو تان په نهان نه ده کرد له ترسی ئه وه ی بیستنتان و چاوه کانتان و پیسته کانتان
شایه دییتان له سه ر بده ن، له بهر ئه وه خو تان نه ده شارده وه که ئەندامه کانتان شایه دییتان
له سه ر بده ن، ئه مه ش هه ر قسه ی خوایه و نیاوخن کراوه، یاخود: ئه وه هه ر قسه ی
پیست و چاو و گوئی هه کانه، (آی: مَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ أَعْمَالَكُمْ أَنْ تَشْهَدَ بِهَا عَلَيْكُمْ جَوَارِحُكُمْ،
بَلْ كُنْتُمْ تَجْهَرُونَ وَتَفْخَرُونَ بِهَا) واته: ئیوه له دنیا دا خو تان په نهان نه ده کرد، له ترسی
ئه وه ی بیستن و چاوه کان و پیسته کانتان شایه دییتان له سه ر بده ن، (واته: کرده وه کانتان
له دنیا دا نه ده شارده وه)، به لکو شانازییتان پیوه ده کردن و، کرده وه کانتان به ئاشکرا
ئه نجام ده دان.

۱۰- ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾، به لām گومانتان وابوو که
خوا زۆریک له وه ی ده یکه ن، نایزان ی، (وَلَكِنْ اسْتِتَارَكُمْ كَانَ مِنْ أَجْلِ اعْتِقَادِكُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا
يَعْلَمُ الْأَعْمَالَ الْمَخْفِيَّةَ) واته: که خو تان په نهان ده کرد، (له بهر ئه وه ی نه بوو که مه ترسی
ئه وه تان بی، چاو و گوئی و پیستنتان له سه رتان بینه شایه د)، به لکو له بهر ئه وه بوو پیتان
وابوو: خوا کرده وه په نهانه کان نازانی.

(۱۱) ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْكُمْ﴾، ئا ئەو گومانەشتان بوو، كه گومانتان به پەرورەردگارتان برد، فەوتاندنی.

﴿أَرَدْتُمْكُمْ﴾، یانی: (أَهْلَكْتُكُمْ)، ئەو گومانە خراپەتان بوو بەرانبەر بە پەرورەردگار، كه فەوتاندنی، چونكه (رَدِّي أَي: هَلَكَ، مِثْلُ رَضِيَ، وَالْإِرْدَاءُ الْإِهْلَاكُ)، (رَدِّي)، واتە: (هَلَكَ)، فەوتە، وهك (رَضِيَ) واتە: رازیبوو، (الْإِرْدَاءُ: الْإِهْلَاكُ)، (إِرْدَاء) فەوتاندن، ئا ئەو گومانەتان بوو كه فەوتاندنی.

(۱۲) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ئیستا لە زیانباران بوون، واتە: وهك بازرگانیکتان لێ بەسەرھات، كه دەستخەرۆ و زیانبار دەبی، نهك هەر قازانج ناکات، بەلكو دەستمایەكەشی دەفەوتی.

(۱۳) ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾، ئنجا ئەگەر خۆراپگرن لە ئاگرەدا، شوینیان هەر ئاگرە، واتە: ئەگەر خۆراپگرن، یان خۆراپەگرن، تازە شوینیان هەر ئاگرە، (أَي: حَاصِلُ أَمْرِهِمْ أَنَّهُمْ قَدْ رَجَّحَ بِهِمْ فِي النَّارِ، فَإِنْ صَبَرُوا وَاسْتَسَلَمُوا، فَهُمْ بِأَقْوَى فِي النَّارِ، وَإِنْ اعْتَذَرُوا لَمْ يَنْفَعَهُمُ الْعُذْرُ، وَلَمْ يُقْبَلْ مِنْهُمْ تَنْصُلٌ)، واتە: سەرەنجامی کارەکیان ئەوێهە كه ئیستا خراونە نێو ئاگرەو، ئنجا ئەگەر خۆراپگرن و ملکه چ بن، ئەو هەر لە نێو ئاگرەدا دەمیئەو، ئەگەر پۆزشیش بهیئەو، خو دزینەوێان لێ وەرناگیرێ.

(۱۴) ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾، ئەگەر داوا بکەن گلهیی لەسەر خوشیان لایەرن، (واتە: پۆزش بهیئەو، داوا لێبوردن بکەن)، وەلامی ئەوێان نادریتەو، لە گلهیی لەسەر لایراوان نابن، شایانی باسە: لێرەدا شایەتییدانی چاو و گوێ و پیستەکان و، ئەندامەکانی دیکەش لەسەر مەروڤە بیروا و تاوانبارەکان لە دۆزەخدا، ئەو شایە دیدانە بوو حوکمدان نیە، بەلكو بوو سەرزنەشت و سەرکۆنەکردن، ئەگەرنا پێشتر حوکم و بریاریان بەسەرەدا دراو، چوونەتە نێو ئاگرە دۆزەخ، واتە: لە نێو ئاگرە دۆزەخدا و پێشتر بریار دراو، بەلام ئەو ئەندامەیان كه شایە دییان لەسەر دەدەن، رەنگە لە نێو دۆزەخدا خویان بە مەغدوور بزائن، یان پرتەو بۆلە بکەن، كه چۆن وا

بەریاریان لەسەر درا، خواش ﷺ بۆ بێ دەنگ کردنیان، ئەندامەکانیان دینیتە گۆ، تا کو بواری پرتهو بۆلەیان نەمینی، چونکە وەك گوتراوه: (الْعَرِيقُ يَتَشَبَّهُ بِكُلِّ حَشِيشٍ)، واتە: بابای خنكاو دەست بۆ چلە پوویش درێژ دەكات، ئەوانیش لە ویدا بەتەئکید دەکەونە درۆو دەلەسەو پاساو هێنانەوه، بەلام خوا ﷺ دواي ئەوهی ئەندامەکانی خۆیانان لەسەر دەکاتە شایەد، دەرفەتی ئەو قسەیان نامینی، وەك دوايی لە فەرمايشتیکی پیغمبەردا ﷺ دەیهینین.

کورتە باسیک له باره‌ی

شایه‌دی‌ی له‌سەر درانی مروّقه‌وه له قیامهت دا

له پۆژی دوایی دا ئه‌وانه‌ی شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سەر مروّق، ئه‌گەر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، به‌لای که‌مه‌وه هه‌وت جوّره شایه‌د هه‌ن، شایه‌دی ده‌ده‌ن له‌سەر مروّق، که ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی ئه‌نجامداون:

یه‌که‌م: خوای به‌رزی مه‌زن:

وه‌ك له سووره‌تی (یونس) له ئایه‌تی (۶۱) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ واته: تو له هه‌یج حالیکدا نابی و، هه‌یج کات هه‌یج قورئانیک ناخو‌ئینی و، هه‌یج کرده‌وه‌یه‌ک ناکه‌ی، مه‌گەر ئیمه به‌سه‌رتانه‌وه چاو‌دێرین، کاتیک ده‌چنه ئیو ئه‌و کاره‌وه‌و، له په‌روه‌ردگارت په‌نه‌ان نیه، به ئه‌ندازه‌ی گرانایی گه‌ردیک نه له ئاسمان و، نه له زه‌ویدا، نه له‌وه گچکه‌ترو، نه له‌وه گه‌وره‌تریش، هه‌مووی سه‌رژمێرکراوه له کتیبیکێ پرووندا، (که مه‌به‌ست پێی زانیاریی په‌هاو بێ سنووری خوایه).

که‌واته: یه‌که‌م له شایه‌ده‌کان خوایه، خوا ﷻ له زۆر شویناندا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَكُفِّنَا بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ واته: خواش به‌سه شایه‌د بێت.

دووه‌م: پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

وه‌ك له سووره‌تی (النساء) له ئایه‌تی (۴۱) دا، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (۴۱) یومید یو‌د

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾
 واته: چوَن دهبی کاتیک که بۆ هەر کۆمه لیک شایه دیک دینین و، تۆشمان وه ک
 شایه د هینا به سهر ئه مانه وه، (واته: به سهر کافره کانی ئۆممه تی خۆته وه)! له و
 رۆژه دا ئه وانه ی بیپروان، خۆزگه ده خوازن که له گه ل زهوی تهخت بن و، یه کسان
 بن، (واته: زیندوو نه بنه وه)، هیچ قسه یه کیش له خوای پهروه دگار په نهان
 ناکه ن.

ههروه ها له سووره تی (النحل) یشدا، خوا ﷺ دیسان باسی شایه دیدانی
 پیغه مبه ران به گشتی و، پیغه مبه ری خاته م له سهر ئۆممه ته که ی به تاییه ت ده کات
 و ده فهرمو ی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
 وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿٨٩﴾ واته: ئه و رۆژه که له هەر کۆمه لیک شایه تیک دینین،
 به سه ریانه وه له خو یان و، تۆشمان هینا به شایه ت له سهر ئه وانه، (ئهو بیپروایانه ی
 ئۆممه تی خۆت، چ له رۆژگاری خۆیدا و، چ له رۆژگاری دوا ی خو ی دا)، کتیبی شمان
 دابه زاندۆته سهر تۆ، پروونکه ره وه ی هەر شتی که (که پیویست بکات، وه حیی خوا
 پروونی بکاته وه) و، رینمای ی و به زه یی و موژده یه بۆ مسو لمانان.

سییه م: زمان و، ده ست و، پی و، چاو و، گو ی:

به سه به ت ده ست و پی و، زمان یان، له سووره تی (النور) دا، خوا ده فهرمو ی:
 ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ واته: ئه و
 رۆژه که زمانه کانیان و، ده سه ته کانیان و، پییه کانیان، ده بنه شایه د به سه ریانه وه،
 به وه ی که کردوویانه.

به سه به ت بیست و، دیتن و، پیسته کانی شایه وه، خوا له سووره تی (فصلت)
 دا ده فهرمو ی: ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٢٠﴾
 واته: بیستیان و چاو ه کانیان و پیسته کانیان شایه دییان له سه ردان به وه ی ده یان کرد.

چوارەم: فریشتەکان:

خوایە سوورەتی (ق) دا دەفەرموێ: ﴿وَحَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝۱۱﴾ واتە: هەر کەسێک دێ، لێخوڕێک و، چاودێرێکی بەسەرەوهیە، واتە: هەم کەسێک کە وەپیش خۆی دەدات، بەرەو دۆزەخ، هەم شایەدیکیش بەسەرەوه، کە بە دنیایە هەردووکیان فریشتەن، هەرەها لە سوورەتی (الْإِنْشَارِ) یشتا لەو بارەوه دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كِرَامًا كُنِينِ ۝۱۱ يِعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝۱۲﴾ واتە: بە دنیایە ئێوە چەند پارێزەرێکتان بەسەرەوهن، زۆر بەرپێزن، نووسەر و تۆمارکەرن، ئەوەی دەیکەن دەیزانن، (بۆ ئەوەی دوایی لەسەرتان ببەنە شایەد).

پنجەم: زەوی:

وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الزَّلْزَلَة) دا، دەفەرموێ: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝۴﴾ بَانَ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝۵، واتە: لەو ڕۆژەدا زەوی دەنگ و باسەکانی خۆی باس دەکات، (هەر کەسێک چی کردووە لەسەر هەر پارچە زەوییهك، زەوی لەسەری دەبێتە شایەدو بەلگە) و، راشیدهگەیهنێ کە پەرەوردگاری سەروشی بۆ کردووە (کە بەو جوړه ههواڵه کانی خۆی بگێڕێتهوهو، شایەدیی خۆی بدات).

شەشەم: ڕۆژگار و زەمان:

وەك لە فەرماشتی پێغەمبەر دا ﷺ هاتو، ئەگەر پالۆیدرانی فەرماشته کە بۆ لای پێغەمبەر ﷺ راستبێ، دەفەرموێ: {لَيْسَ مِنْ يَوْمٍ يَأْتِي عَلَى ابْنِ آدَمَ، إِلَّا يُنَادِي فِيهِ: يَا ابْنَ آدَمَ! أَنَا خَلَقْتُ جَدِيدًا، وَأَنَا فِيْمَا تَعْمَلُ غَدًا عَلَيْكَ شَهِيدٌ، فَأَعْمَلْ فِي خَيْرٍ أَشْهَدُ لَكَ بِهِ غَدًا، فَإِنِّي لَوْ قَدْ مَضَيْتُ لَمْ تَرِنِي أَبَدًا، وَيَقُولُ اللَّيْلُ مِثْلَ ذَلِكَ} (آخرجه الديلمي: ۵۱۶۲، وأبو نعيم في الحلية (۳۰۳/۲)، وضعفه محقق تفسير القرطبي).

واتە: هێچ ڕۆژێک بەسەر ڕۆڵە ئادەم دا نایەت، مەگەر بانگی دەکات، ئەو ڕۆڵە ئادەم! من دروستکراویکی تازەم، ئەوەی تۆ ئێستا دەیکە، بەیانی

دەمە شایەد بەسەرتهو، ئنجا کردەووی باشم تیدا بکە، تاکو بەیانی شایەدی چاکت بو بەدەم، چونکە من کە پرۆم تازە جارێکی دیکە هەرگیز نامبینەو، هەرەها شەوگاریش بە هەمان شیوە (هەر شەوێک کە دی، بانگی مرووف دەکات، هەلبەتە مەبەست پێی زمانی حالە).

کەواتە: ئەمە شەش جوۆرە شایەد، بەلام ئیمە گوتمان: حەوت، کە دەگونجی پیست بە جیا بێ، ئەندامەکان وەک دەست و پێ و زمان و چاو و گوێ بە جیا بن، ئەو کاتە دەبن بە حەوت جوۆرە شایەد.

پرسیاریک دەکری: بوچی لێرەدا خوا ﷻ ئەو ئەندامانەی تایبەت کردوون، بە شایەدیدانەو، بە تایبەت لێرە لە سوورەتی (فُصِّلَتْ) دا، واتە: بیستن و چاوەکان و پیستەکان؟ وەلامەکە ی ئەو یە:

یە کەم: ئەوانە ئەو بیستەیان بە کارنەهیناوە بو گوێ بیست بوونی فەرماشتی خوا ﷻ.

دووهم: لەبەر ئەو ی نیشانەکانی خویان بە چاوەکان نەبینیون.

سییەم: بە پیست و ئەندامەکانیشیان پابەند نەبوون بە شەریعەتی خوی پەرورەدگارەو.

چوارەم: بە زمانیشیان هەقیان نەگوتە.

پینجەم: بە دەستەکانیشیان ئەو کردەوانەیان ئەنجام نەداون، کە جیگای پەزنامەندی خوان.

شەشەم: بە پێهەکانیشیان بو ئەو کارو چالاکیانە نەجوولاون کە مایە پەزنامەندی خوی پەرورەدگارن.

لە بارە ی ئەو یە کە دەفەرموی: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۲۳)، ئەو ئەو گومانەتان بوو کە بەرانبەر بە پەرورەدگارتان هەتانبوو و، سەرەنجام ئەو گومانەتان فەوتاندنی و، لە زیانباران بوون.

یېغەمبەر ﷺ لە بارەى گومانى چاك بە خوا بردنەوه فەرمووێهەتى: **إِلَّا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ، فَإِنَّ قَوْمًا أَسَاءُوا الظَّنَّ بِرَبِّهِمْ فَأَهْلَكَهُمْ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾**

(۲۳) ﴿﴾، (أخرجه مسلم: ۲۸۷۷، والطيالسي: ۱۷۷۹، وأبو داود: ۳۱۱۳، وابن ماجه: ۴۱۶۷، ابن حبان: ۶۳۶، ۶۳۷)، واتە: با هیچ کام لە ئیوه نەمری، مەگەر لە حالیک دا که گومانى چاك بە خوا دەبات، چونکه کۆمه لیک گومان خراپیان بە خوا بردو ئەویش فەوتاندنی، خواى بەرز فەرمووێهەتى: **﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾** (۲۳) ﴿﴾.

ئەو پرستەیهى دەفەرموی: **﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾** (۲۴) ﴿﴾.

زانایان زۆر قسهیان لەسەر کردو، چونکه ئەم جوړه دەرپرینه دەربرینیکی توژی دگمەنە، هەرچەندە چەند جاریک لە قورئاندا هاتو، لە تەفسیری سوورەتی (النحل)یشدا قسهمان لەبارەوه کردو، هەروەها لە تەفسیری سوورەتی (لقمان)یشدا هەر قسهمان لەبارەوه کردو، **﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا﴾** (۲۴) ﴿﴾، (إِنْ يَسْأَلُوا الْعُتْبَىٰ وَهِيَ رُجُوعُ الْمُعْتُوبِ عَلَيْهِ إِلَى مَا يُرْضِي الْعَاتِبَ لَمْ يُعْطُوا حَقَّ رَفْعِ عِتَابٍ عَلَيْهِمْ وَاعْتِدَارٍ)، واتە: ئەگەر داواى (عُتْبَى) بکەن، که بریتیه لە گەرانەوهى بابای سەرزەشتکراو بۆ حالەتیک که بابای سەرزەشتکەر لێى رازیی، داواکارییه کهیان جێهە جێ ناکرێ و، مافی لابردنی لۆمه لەسەر خۆیانیان پێ نادری و، مافی پۆزش هێنانەوهو پاساو هێنانەوهیان پێ نادری.

﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا﴾ (۲۴) ﴿﴾، خۆنراویشەتەوه: (وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا)، ئەگەر داوايان لى بکری گلهیى لەسەر خۆیان لایەرن، هەروەها **﴿فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾** (۲۴) ﴿﴾، لەوانە نین که گلهیان لەسەر لایچى، خۆنراویشەتەوه: (فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ)، لەو کەسانە نابن که گلهیى لەسەر خۆیان لایەرن، هەسەنى بەصراپی و، ئەبو عوبەیدو، ئەبولعاليه، وایان خۆیندۆتەوه، (أَي: إِنْ أَقَالَهُمُ اللَّهُ وَرَدَّهُمْ إِلَى الدُّنْيَا لَمْ

يَعْمَلُوا بِطَاعَتِهِ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُوْنَ﴾ (۲۸)،
واته: ئەگەر خوا ﷺ داواكەشیان بگرتەوهو، بیانگیریتەوهو بو ژيانى دنیا، لهویش
دیسان فەرمانبەریی خوا ناکەن و، گلهیی خوا لەسەر خوێان لانا بەن، وهك خواى
بەرز فەرموویەتی: ئەگەر بشگیرێنەوه جارێکی دیکە دەگەرێنەوه سەر ئەوهی
لێی قەدەغە کراون و ئەوان درۆزن.

لهو بارهوه ئەو فەرموودەیهی پیغەمبەر ﷺ دێنین، که چۆن ئەندامەکان
شایەدی لەسەر مەرووف دەدەن، که دەفەرموی: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَضَحِكْ، فَقَالَ: «هَلْ تَذَرُونَ مِمَّ أَضَحَكُ؟» قَالَ قُلْنَا: أَلَّهُ وَرَسُولُهُ
أَعْلَمُ، قَالَ: مِّنْ مُّخَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبَّهُ، يَقُولُ: يَا رَبِّ أَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالَ: يَقُولُ:
بَلَى، قَالَ: فَيَقُولُ: فَإِنِّي لَا أَجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ: فَيَقُولُ: كَفَى بِنَفْسِكَ
الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ شُهَدَاءَ، قَالَ: فَيُخْتَمَ عَلَى فِيهِ، فَيَقَالُ لِأَرْكَانِهِ:
انْطِقِي، قَالَ: فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يَخْلَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ فَيَقُولُ: بُعْدًا لَكُنَّ
وَسُحْقًا، فَعَنْكُنَّ كُنْتُ أَنَا ضِلٌّ} (أخرجه مسلم: ۲۹۶۹).

واته: ئەنەسى کۆری مالیک ﷺ، دەلی: ئیمە لە خزمەت پیغەمبەری خوا
ﷺ بووین، پیکەنی، (زەرەدەخەنەیه کی هاتی)، دوایی فەرمووی: دەزانن بەچی
پێدەکەنم؟ گوتمان: خواو پیغەمبەرەکی زاناترن، فەرمووی: بەو پێدەکەنم که
بەندە پەرورەدگاری دەدوین (لە پۆژی دوایدا)، دەلی: ئەی پەرورەدگارم! ئەدی
تۆ منت پەنا نەدا لە ستم، که ستمم لێ نەکی، فەرمووی: خواش دەفەرموی:
با، فەرمووی: ئەویش دەلی: من پێگا نادەم هیچ کەس بەسەر مەوه بەلگە بی
مەگەر لە خۆم، فەرمووی: خواش دەفەرموی: باشە، ئەمڕۆ هەر خۆت بەسەر
خۆتەوه شایەدەو، فریشتە بەرێزە تۆمارکەرەکان با بەسەر تەوه شایەتین، ئنجا
مۆری بەسەر دڵ وەدەنری، (واته: زاری قەپات دەبی و، قسەى بو ناکری و)،
فەرمان دەکری بە ئەندامەکانی قسە بکەن، دینە گوو، شایەدی کردەوه کانی
لەسەر دەدەن، دواى ئەوهی ئەندامەکان شایەدییهکیان تەواو دەکەن، ئنجا

دووباره جاریکی دیکه بواری دهرئی به زمانی قسه بکات، ئنجا ئه ویش پروو ده کاته ئه ندامه کانی و، ده لئ: دووری بو ئیوهو، سزا بو ئیوه، من بهرگرمیم له ئیوه ده کرد، ئه وانیش وهك له ئایه ته که دا هاتوه ده لئین: **﴿أَنطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾** ئه و خواجه ئیمه ی هیناوه ته گو، که هه موو شتیک ئه گهر بیهوئی ده یه ئینته گو.

مەسەلە ی دووهم:

سازکرانی هاونشینانی خراپ بو بیروایان، که کوفرو خراپه و تاوانیان بو پرازیینه ووه، سه ره نجام بریاری دادگه رانه ی خویان له سه ر بچه سپی، له میانی کومه لانیکی رابردوو له جندو مروقی زیانباردا، به وهی که ده چنه نیو ناگری دۆزه خه وه:

خوادیه رموی: ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَرِيتًا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ (۲۵)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا﴾، چهند هاونشینیکمان بۆیان ئاماده کردن، (قِضْنَا آي: هَيْئَتًا لِهَؤُلَاءِ الْكُفَّارِ)، بو ئەو بیروایانه ئاماده مان کرد، چی بو ئاماده کردن؟ ﴿قُرْآنًا﴾، کۆی (قَرِین) ه، (قَرِین) بریتیه له (الصَّاحِبِ الْمُلَازِمِ) هاوه لیکه له مروقی جیانا بیته ووه هه میشه له گه لیدایه، به کوردیی: هاونشین، ئنجا ئایا ئەو هاونشین و هاوده م و هاوه لانه چین؟ زۆربه ی توێژه ره وان گووتوویانه: شه ی تانه کان، (الْقُرْآنُ: شَیَاطِینُ یُلَازِمُونَهُمْ)، شه ی تانه هاونشینه کان که هه میشه له گه لیاندان.

(الطبری) لهو باره وه له تهفسیره که ی خویدا، ده لی: (وَبَعَثْنَا لَهُمْ نُظَرَاءَ مِنَ الشَّيَاطِينِ، فَجَعَلْنَاهُمْ لَهُمْ قُرْآنًا قُرْآنًا بِهِمْ، يُزَيِّنُونَ لَهُمْ قَبَائِحَ أَعْمَالِهِمْ) (۱)، واته: ناردمانه سه ریان چهند هاوتاو هاوشیوه یه که له شه ی تانه کان و، ئەوانمان کرده هاونشینان، له گه لیاندا جووتمان کردن که هه میشه پیکه وه بن، کرده وه خراپه کانیان بو ده پرازیینه وه.

ئىنجا ئەو ھاونىشىنە شەيتانانە، كە وەك گوتىم زۆرىيە توپىژەرەوان دەلپىن: لە جىندى، بەلام دەگونجى مەروڧىش بن، وەك لە سوورەتى (الناس) دا خوا دەفەرموى: ﴿الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ ۝﴾ واتە: ئەو ھى خوتخوتە دەخاتە سىنەى خەلكەو، لە جىندو لە مەروڧ.

ھەر ھەھا لە شوپى دىكەدا خواى پەرۋەردگار دەفەرموى: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ واتە: شەيتانەكانى مەروڧ و جىند.

ئىنجا ئايا ئەو ھاونىشىنە چى دەكەن؟

۲- ﴿فَرَزَيْنَا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ ئەو ھى لە پيش دەستيانەو ھىو، ئەو ھى لە دوايانەو ھىو بۆيان پازاندنەو، ئەو ھى لە پيش دەستيانەو ھىو، ئەو ھى لە دوايانەو ھىو، زانايان زۆر قسەيان لە بارەو ھىو، بەلام دوو واتا زياتر بە دلەو دەچەسپىن:

يەكەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ واتە: ھەر چى گوناھو تاوانە، لە پيشيان و لە دوايان، يان لە دەوروبەريان، بۆيان دەپازىننەو، بەلام بۆيە ئەو دوو لايەى باسكردوون، چونكە راست و چەپ و، سەر و خوارىش دەگرەن ئىو خۆيان، كە من ئەو واتايەم زياتر بە دلە، واتە: ھەر چى گوناھ و تاوانە، بىكەوتە لاي پيشيان يان لاي دوايان بۆيان دەپازىننەو.

دوو ھەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ واتە: لە كاروبارى دىيا (مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا)، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ واتە: لە كاروبارى پۆژى (مِنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ)، كاروبارى دىيايان بۆ جوان دەكەن و، بۆيان دەپازىننەو: چۆن پىتان خۆشە و بىكەن، نە لىپرسىنەو ھەيە، نە سزاو پاداشت ھەيە، نە ھەلل و ھەپام، ھىچ واتايەكيان ھەيە، چۆن چىژ وەرەگرن و، چۆن لە پرووى دىيايىو ھەم قازانچ دەكەن و، بە ھەرى ماددىي وەرەگرن، وابىكەن.

بە نىسبەت پشيانەو ھى، واتە: بە نىسبەت ئەو كاتەو ھى كە دى، كە پۆژى دوايى، ئەو پشيان و بۆ دەپازىننەو كە نە زىندو و كرانەو ھەيە، نە سزاو

پاداشت ههیه، ئهوشیان ئاوا بو دهراژینهوه، که ترسی پوژی دوايان نهبی، که له پشتیانوهیه.

۳- ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ فهرمایشیان لهسه رها ته دی، واته: بپاری خوا ﴿وَاللَّهُ﴾ لهسهریان چه سپا، که خوا فهرموویه تی: به پپی سیستم (نظام) ێک که دایناوه، هه ر که سێک ئاوا بکات و ئاوا بژی، سه ره نجامی به و شیویه ده بی، ئه و بپاریه یان له سه ر چه سپا.

۴- ﴿فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له نیو کو مه لانی کدا که تییه ریون له پیش و اندا، له جند و له مرو ف، واته: هه ر خویان نین و ئه وانی ش چوونه نیو ئه و کو مه ل و تاقمه یی پڕوایانه وه له جند و مرو ف، که له پیش و اندا تییه ریون و بپاری سزادرانیان به سه ردا چه سپیوه.

۵- ﴿إِنَّ تِلْكَ الْأُمَمَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، كَانُوا مَغْبُوتِينَ بَيْنَهُمْ رِضَا اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ بِسَخَطِهِ وَعَذَابِهِ﴾، واته: ئه و کو مه لانه که ئازار و سزادانی ئی مه یان له سه ر چه سپیوه، له جند و له مرو ف، زیانبار بوون، به وه که په زامه ندیی خوا و، به زه یی خویان فروشت و له به رانه ردا توو په یی و سزای په روه ردگاریان وه رگرت.

مەسەلەى سىيەم:

بىپروايان وەك نەخشەو پىلانتيكى گلاو، گوتيان: گوئى بۇ قورئان مەگرن، واتە: بىپروايانى قسە پۇيشتوو، بە شوئىنكەوتووەكانى خۇيانيان گوت: گوئى بۇ قورئان مەگرن و، قسەى پووچ و غەلبە غەلب لە كاتى خوئرانى قورئان دا بکەن، بەلكو بەسەريدا زالبن، خواش هەپەشەى سزاو ئازاريكى سەختى لىكردوون، وەك تۆلەيەك لە دوژمنانى نكووليكەر لە خواو نيشانەكانى:

خوا دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ﴾ (۲۶) فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْحَدُونَ ﴿۲۸﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە نو برگەدا:

(۱) - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانەى بىپروابوون، گوتيان: ئەوانەى بىپروابوون بە دلئايى مەبەست پى سەرکردەكان و حوكمران و قسە پۇيشتووەكانە، چونكە ئەوان تواناي فەرمان پىكردن و، پى لىگرتنيان هەبوو، ئەوان بە خەلكە پەش و پرووت و هەلخەلەتاو و گوئى لە مستەكانى خۇيانيان گوتو: وابكەن و، وامەكەن.

ئاي چييان گوت؟

(۲) - ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ﴾، گوئى بۇ ئەم قورئانە مەگرن و، قسەى پووچى تىدا بکەن، بەلكو بەسەريدا زالبن، كەواتە: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەو لە تەفسيرەكاندا نەمبينيە، بەلام بە تەئكىد بە سياق و سەليقە ديارە، كە مەبەست پى كافرانى ئاسايى نيه كە لە نيو خۇياندا، واياي گوتى، بەلكو كافرە دەست پۇيشتوو و، قسە پۇيشتووەكان و، حوكمران و بالادەستەكان بە شوئىنكەوتووەكانى خۇيانيان گوت: گوئى بۇ ئەم قورئانە مەگرن، زانيويانە كە ئەگەر گوئى بۇ بگرن و گوئى بۇ

هه‌لبه‌خه‌ن، پێی کارتی‌کراو ده‌بن، ﴿وَالْغَوَا فِيهِ﴾، قسه‌ی پووچی تیدا بکه‌ن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۳۶) به‌لکو به‌سه‌ریدا زالب، ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، که: ﴿تَسْمَعُوا﴾، به‌رکاری خواستوه به‌هوی لاهوه، ده‌نا ده‌یتوانی به‌فرمو‌ی: ﴿لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ﴾، گو‌ی بو‌ئهم قورئانه مه‌گرن، به‌لام که ده‌فرمو‌ی: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، (ع‌دی «لَا تَسْمَعُوا» ب «ل»، لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى الْإِطْمِئْنَانِ وَالرُّكُونِ)، بویه: ﴿تَسْمَعُوا﴾، به (ب) به‌رکاری خواستوه، تا‌کو مانای مه‌یل به‌لادا کردن و پێ ئارام بوون، به‌خه‌یه‌ نیو وشه‌ی: ﴿لَا تَسْمَعُوا﴾، یانی: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ، وَلَا تَطْمَئِنُّوا إِلَيْهِ، وَلَا تَرْكَبُوا إِلَيْهِ﴾، گو‌ی بو‌ئهم قورئانه مه‌گرن و پێی مه‌سه‌رون و به‌لایدا مه‌چن، ﴿وَالْغَوَا فِيهِ﴾، قسه‌ی پووچی تیدا بکه‌ن.

هه‌لبه‌ته که گوتوو‌یانه: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، ئه‌مه له‌سه‌ر زمانی مسو‌لمانان گوتوو‌یانه، ئه‌گه‌رنا ئه‌وان بر‌وایان به‌وه نه‌بووه ئه‌وه ناوی قورئانه‌و، خوا دایه‌زاندوه، واته: ئه‌وه‌ی مسو‌لمانان پێی ده‌لێن قورئان و، پێیان وایه له‌لایه‌ن خواوه به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (موحه‌ممه‌د) ﷺ دا خوێنراوه‌ته‌وه، گو‌ی بو‌ئه‌وه مه‌گرن، وشه‌ی (لغو)، وه‌ك پێشتر با‌سمان‌کردوه، (الْقَوْلُ الَّذِي لَا فَايْدَةَ مِنْهُ)، ئه‌و قسه‌یه‌ی که سوودی نه‌بێ، وه‌ك گوتمان له (لغاً) وه هاتوه، که ده‌نگی پاساری و جریوه جریوی چۆله‌که‌و با‌لنده‌یه‌و بو‌ئێمه بێ سووده، چونکه تی‌ی ناگه‌ین، به‌لام به‌ته‌ئکید بو‌خو‌یان سوود به‌خشه‌و، لێی حا‌لی ده‌بن، بولبولێک که ده‌جریو‌یتێ، یان که‌وێک که ده‌قاسپێتێ، یان کو‌ترێک که ده‌گمێتێ، هه‌روه‌ها مریشک که کورکه کورک ده‌کات و، که‌له‌باب که ده‌قوو‌قێتێ و، با‌لنده‌کانی دیکه، ئه‌و ده‌نگ و سه‌دایه‌ی خو‌یان بو‌خو‌یان سوود به‌خشه.

ئنجا که گوتوو‌یانه: ﴿وَالْغَوَا فِيهِ﴾، ئه‌مه دوو واتایان ده‌گه‌یه‌نێ:

یه‌که‌م: قسه‌یه‌کی تیدا بکه‌ن سوودی نه‌بێ، واته: قسه‌ی پووچ و گالته‌و جه‌فه‌نگ بکه‌ن و، ده‌نگ به‌رز بکه‌نه‌وه له‌کاتی‌که‌دا قورئان ده‌خوێرته‌وه.

دووهم: دەنگە دەنگ و غەلبەغەلبەك بکەن، کە دەنگی قورئان خوینە کە داپۆشیت، ئنجا ئەگەر پینغەمبەرە ﷺ، یان یەكێک لە هاوێلانە، یانی: دەنگ هەلینن و، غەلبە غەلبەك بکەن، کە دەنگی پینغەمبەر ﷺ، یان دەنگی ئەو کەسە کە قورئان دەخوینن، داپۆشین و، دەنگە کە ون بێ.

﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (ۛۛ) بەلکو زالب، یانی: (لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ مُحَمَّدًا)، یان (لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ الْقُرْآنَ)، بەلکو بەسەر موخەممەددا، یان بەسەر قورئاندا زالب، بەو کە هەر کەس بیهوێ گوییستی قورئان بێ، نەتوانی گوییست بێ، ئنجا کە ئێوە پێتان لینگرت گوییستی قورئان بێ، مانای وایە بەسەریدا زالبوون، چونکە خەلک هەتا قورئان نەبیستی، پێی کارتیکراو نابێ.

ئنجا ئەمە وەنەبێ هەر ئەو کاتە وابوو، ئیستاش هەروایەو دوژمنان و ناحەزانی ئیسلام، هوکاریك کە زۆر پشتی پێ دەبەستن و، بە کارتیکەر و کاریگەری دادەنن بۆ دژایەتی ئیسلام و مسوڵمانان، ئەوێ کە شتی پووچ بڵاو دەکەنەو، ئەو هەموو کەنالاڵەیی بە پارەیی نەوت و غازیی دزراوی خەلک و، بە پارەیی بودجەیی دزراو و بەتالانراوی ئەم میللەتەو، بە سەرۆت و سامانی بە حەرپامیی لەسەر یەك کەلە کەراوی ئەم خەلکە هەزارو پەش و پروتە کار دەکەن، ئەو کەنالاڵە چییان لەسەر بڵاو دەکرێتەو؟! بە دلنیاویی هەمووی لە چوارچێوەی ئەوێ دایە کە خوا دەفەرموێ: (لَعُو)، قسەیی پووچ، نەك هەر ئەو، بەلکو قسەیی حەرپامیشەو لە (لَعُو)ش بەولاوێترە، چونکە (لَعُو) ئەوێ کە سوودی نەبێ، بەلام زۆرێک لەو قسەو چالاکیی و شتانەیی کە لەو کەنالاڵەدا بڵاو دەکرێتەو، نەك هەر سوودی نیە، بەلکو زۆریش زیانی هەیە، بە تایبەت بۆ چینی گەنج و تازە پینگەیشتوو، کە سەرگەرمیان دەکەن بە قسەو شتی پووچەو، بەلکو سەرگەرمیان دەکەن بەوێ کە وا هەست بکەن یەك تۆپەل غەریزەن: تەنیا غەریزەیی جینسین، تەنیا غەریزەیی خواردنەوێ و خواردن و، سەرگەرمیان دەکەن بەوێ کە بەرگ و پۆشاکیان چۆن بێ؟ خواردنیا چۆن

بى؟ چۆن ئارەزووكانى خۇيان تىر بىكەن، لە ھەر رېيەكەو ھە بۇيان ھەلکەو، بەبى ئەو ھى گوئى بدەنە ھەلأل و ھەرام؟ ئەو ھەش كاتى خۇي پىلان و نەخشەى بىپروايان بوو لە دژى قورئان، ئىستاش بە ھەمان شىو ھەموو ئەو ھەولانە دەچنە ئەو چوارچۆيەو، كە خەلک بەشتى پووچ و بى ئامانچ و بى سوود سەرگەرم بىرى، بۆ ئەو ھى نەپەرژىتە سەر ئەو ھى ھوكمى چ ھوكمپرانىكەو، ئەو دىنایە چىلى لى دى و، كى ھوكمى دەكات و، خىرو بىرى ئەو ولاتە بۆ كوئى دەبردى و، ئەو خەلکە پرووى پى لە چى كراو؟ ھەمىشە ئەگەر خەلک بە ناھەق و بەتالەو ھەرقالکرا، ناپەرژىتە سەر ھەق.

۳- ﴿فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بە دىنایى ئىمە ئەوانەى بىپروان ئازارىكى سەخت و توندیان پى دەچىژىن، كە دەفەرموى: ﴿فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمە: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، دەيتوانى بىفەرموى: (فَلَنُذِيقَنَّهُمْ)، چونكە پىشتەر باسىكردو ھە دەفەرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۳۶) بەلام بۆيە دەفەرموى: ﴿فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمە دەرخستەو ئاشكراکردنە لە شوئى پەنھانکردن، بۆ ئەو ھى بزائرى كە بىپروايەكەيانە، ئەو شىو ھەفتارەيان لى دەپشكوئىتەو، بىپروايەكەشيانە وایان لىدەكات شایستەى سزای سەختى ھوابن، پىشتىش گوتووومانە: وشەى (ذوق) بە مانای چىشتى خواردن دى، واتە: ئىنسان لە خواردن بچىژى، بەلام لىرەدا ئەمە ھەزاراوەتەو بۆ سزا، یانى: ئەو سزاو ئازارە كە ھە بۆ كافرانى ئامادە كەردو، ھەك چىشت و خواردنىك بۆى ئامادە كەردوون و، كە بە تۆبى پىيان بھوات و، پىيان لەو ئازارە بچىژىنى.

۴- ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بە دىنایى بەپى خراپترینى ئەو ھى دەیانكرد، سزایان دەدەین.

(ل) ى (لَنَجْزِيَنَّهُمْ) زەمىنە ھۆشكەرە بۆ سوئند (مُمَهَّدَةٌ لِلْقَسَمِ)، یاخود (ل) ى سوئندە، یانى: سوئند بە ھە، (ن) ەكەش بۆ ھەختكردنەو، واتە: سوئند بە

خوا زۆر بە جه ختکردنه وهوه، {(أَسْوَ) منصوب عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ أَي: عَلَى أَسْوِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ}، (أَسْوَ) مه نصوبه به دارپینی ژێردارکەر، یانی: سزایان دهدهین لهسەر خراپترین کردهوهیان که دهیانکرد، (وَأَسْوًا: اسْمُ تَفْضِيلٍ مَسْلُوبٍ الْمُفَاضَلَةِ، وَإِنَّمَا أُريدَ بِهِ السَّيِّئُ، فَصِيغَ بِصِيغَةِ التَّفْضِيلِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي السُّوءِ)، که دهفهرموی: ﴿أَسْوَا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، مه بهست تهوه نیه، که ته نیا به خراپترینی کردهوه که یان سزا دهدرین، به لام به کردهوه خراپه کانیان که خراپترین نین، سزا نادرین، ﴿أَسْوَا﴾، لێره دا ناوی هه لێژاردنه، به لام مه بهست پێی هه لێژاردن و بهراورد پێکردن نیه، له گه ل به رانه ری کدا، به لکو مه بهست پێی کردهوه ی خراپه، به لام بۆیه به شیوه ی (اسْمُ التَّفْضِيلِ) هاتوه، تا کو زیده پرویی بکری له خراپیی کردهوه که یاندا.

له راستیدا هه ر کردهوه یه کی خراپ له به رانه ر خوای موته عالد، به خراپترین له قه له م ده درێ، ته گه ر ته نیا خراپیش بی، هه ر خراپترینه.

(۵)- ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ﴾، تا تهوه سزای دوژمنانی خوايه که تا گه ر.

(۶)- ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾، له ویدا بۆیان هه یه مه نزلگای تێدامانه وه، واته: (لَهُمْ فِيهَا مَنْزِلُ الْبَقَاءِ الْأَبَدِيِّ)، مه نزلگای مانه وه ی هه میشه یی بۆ ته وان له ویدا هه یه.

(۷)- ﴿جَزَاءُ يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾، سزای تهوه که نکوولییان له ئایه ته کانی تێمه ده کرد، که واته: ته ی بێ پروایانه! تێستا وهرن پروا به راستی تیی قورئان بێن و، لێی وردبنه وه و، نکوولیی لێ مه که ن، ته گه ر نا دوایی ته وه سزاتانه.

ته مه ش ته وه ده گه یه نی که ته و بێ پروایانه زانیوانه قورئان هه قه، به لام دانیان پێدانه هێناوه، چونکه: ﴿يَجْحَدُونَ﴾، واته: نکوولیی ده که ن، نکوولییکردن ته وه یه مرووف به عقل و دل بزانی ته و شته راسته، به لام به زمان دانی پێدانه هێنی، وه ک خوای به رزی مه زن له سووره تی (النمل) دا له باره ی گه لی فیرعه ونه وه، که مووسا عليه السلام نیشانه کانی خوای پهروه ر دگاریان بۆ دیتی، ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ

ءَاٰتَيْنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ وَحَمَدُوا بِهَا وَاَسْتَيْقَنَتْهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۴﴾ واتە: كاتىك كە نىشانەكانى ئىمەيان زۆر پۇشن بوون، (يان زۆر پى بىنەر بوون، ھۆكارى ئەو ەبوون مەروڧ پىيان بىنى)، بۆ ھاتن گوتيان: ئەو ەجادوويكى ئاشكراو پوونەو، نكوولپيان لىكردن، لە دەروونى خۇشياندا لىيان دلىابوون راستن، بەلام بە زمان نكوولپيان لى كردن، بە ھۆى ستم و خۆ سەپاندەو، تاكو ستمكاريى و خۆسەپاندنيان بۆ بەردەوام بى، نەچوونە ژىربارى ئەو موعجيزانەو ە مووسا ﷺ ھىنابوونى و، دانيان پىدا نەھىنان، چونكە ئەگەر دانيان بە راستى نىشانەكانىدا ھىناپايە، دەبووايە ئەگەر شوين پەيامەكەشى كەوتبان، ئنجا ئەگەر شوين پەيامەكەى كەوتبان، فىرەون و دارو دەستەكەى ئەو بەزم و بازارەى ھەيانبوو، لىيان تىكدەچوو، بۆيە ھەر لە سەرەتاو نكوولپيان لە نىشانەكانى مووسا ﷺ كرد، ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ﴿۱۴﴾، سەرنج بدە! سەرەنجامى تىكدەران چۆن بوو؟! ئنجا ئىستاش ھەروايەو، ئىستاش كەسانىكى زۆر لە ھوكمپانە خۆ سەپىنەكان، چ لە حىزبە سىكوولارىستەكان، چ لە پڙىمە سىكوولارىستەكان، چ لە پڙىمە مىراتىى و بنەمالەيىەكان، چ لە پڙىمە خۆسەپىنەكان بەھۆى كودەتاي سەربازىى و، ھىزى سەربازىى و، ھىزى موخابەراتىى، چ بە ھۆى پەيوەندىيە سياسىيە خۆ بەدەستەو ەدەرەكانيان، لەگەل زلھىزانى پوژھەلات و پوژئاوادا، ئەوانە نكوولپى دەكەن لە راستى ئىسلام، ئەگەرنا دەزانن راستە، بۆچى نكوولپى دەكەن؟ چونكە ئەگەر بىنە ژىربارى ئىسلام و پەيامى خواو، پەيامى خوا پىش ھەموو شتىك پىيان دەلى: ھەمووتان بران، دەبى پىكەو ە تەبابن، ھەروەھا پىيان دەلى: ئەو خىرو بىرەى لەم ولاتەدايە، ھى ھەمووتانە، ھى مالىك و دوو مالان و چەند مالىك نىە، ھى ەشىرەتتىك و حىزىيەك نىە، ھى چەند كەسىك نىە، ھى ھەمووتانە، دەبى تىيدا بەشداربن، نابى ھىچ كەس قورخكاريى بكات لە نىعمەتەكانى خوادا.

ھەرۋەھا دىنىي خاۋا پىيان لى دەگرى لى تەزۋىرو فرت و فىل، لى خۆسە پاندن،
لى زەبرو زەنگ، لى چاۋ سوور كىرنەۋەھى ناھەق لى خەلەك، ئىچا ئاينىك پىي
ئەۋانە پان لى بگرى، ھەر لى سەرەتاۋە نكوۋلىي لى دەكەن و، ناچنە ژىربارى.

مەسەلە ۛ چوارەم و کۆتایی:

داواکردنی بێپروایان لە خوا ۛ پەرورەدگار کە ئەو دووانە ۛ لە مەرۆف و جند گومپریان کردوون، پێشانیان بدات، تاگو بیانخەنە ژێر پێیان و، بکەونە ژێری ژێرەو:

خوا دەفەرمو ۛ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ (ۛۛ)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(ۛ) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانە ۛ بێپروان، گوتیان، ئەمە لێرەدا: بە حوکمران و شوێنکەوتوووە، بە سەرکردهو بنکردهو، ئەوانە ۛ شت بەدەست بوون و، ئەوانە ۛ شوێنکەوتوو و لاساییکەرەو بوون، هەموویان دەگریتەو.

(ۛ) ﴿رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا﴾، پەرورەدگارمان! ئەو دووانە ۛ گومپریان کردین، پێشامان بدە، توێژەرەوانی قورئان زۆربەیان بۆ وینە: (الطبري) و زۆری دیکەش گوتووایان: ئەو دووانە (ئیبلیس) و (قابیل)ن، ئیبلیس لەبەر ئەوێ ۛ یەکەم کەس بوو سەرپێچی کرد لە ئاسمان، قابیلیش یەکەم کەس بوو لەسەر زەوی سەرپێچی لە فەرمانی خوا کردو، بڕایەکی خۆی کە هابیلە کوشتی، ئەو دووانەمان پێشان بدە کە پێی کوفرو تاوان و خراپەیان بۆ خەلک شکاندو، پەنگی سەرپێچیکردن لە فەرمانی خویان پرشت.

بەلام من پێم وایە: ﴿الَّذِينَ أَضَلَّانَا﴾، ئەو دووانە ۛ گومپریان کردین، واتە: ئەو دوو جوړە ۛ گومپریان کردین لە جندو مەرۆف، نەک دوو کەس، کە ئیبلیس و قابیل بن، بەلکو هەموو ئەوانە ۛ کە لەو دوو جوړە دروستکراو، چ جند، چ مەرۆف، ئەوانەمان پێشانبدە، چونکە بە تەئکید هەلخەلەتێراوو شوێنکەوتووکان زۆر زیاترن لە گومپراکەرەکان، یانی: جاری وا هەیه کەسێک ئۆممەتیک گومرا

دەكات، كەسێك و دارو دەستەكەى كە كەمىنەىەكن، خەلكێكى زۆر گومرا دەكەن، كەواتە: گومرا كراوەكان زۆر زیاترن لە گومراكەرەكان، ئەگەر جندن، ئەگەر مروۆقن، كەواتە: چونكە گومراكراوەكان زۆربەن، بە ئاسانی لەوێ بەروەستیان دێن و^(۱)، دەلێن: پێشامان بەدە تاكو بیانخەینە ژێر پێمانەو، هەر كۆمەلەىەك لە گومراكراوەكان، ئەوانەى گومرايان كردوون لە جندو مروۆق، بۆ ئەوێ لەوێ داخى دلى خۆیانیان پى برێژن.

بەلگەشم لەو بارەو كە ئەو دووانە دوو كەسى دیاریكراو نین، بەلكو دوو جوړە دروستكراون، ئەوێە كە خوا لە سوورەتى (الْأَنْعَام) دا، دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ واتە: هەروا بە شێوێە بۆ هەر پێغەمبەرێك دوژمنێكمان پەخساندو، لە شەیتانەكانى مروۆق و جند، هەروەها لە سوورەتى (النَّاس) یشدا خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُورِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ واتە: ئەوكەسەى كە خوتخوتەو دنەدانى خراپ دەخاتە سىنەى خەلكەو، لە جندو لە مروۆق.

(۳)- ﴿نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا﴾، تاكو بیانخەینە ژێر پێەكانمانەو.

(۴)- ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾، تاكو ئەو دوو جوړە خەلك هەلخەلەتێنەرو گومراكەرە لە ژێرەو، واتە: لە ژێر ئێمەو، بیانخەینە ژێر پێمان.

ئەو گومراكراوانە كە دەزانن ئەو گومراكەرانە، تووشى چ پۆژێكى پەش و پەر مەینەتى و چ بەد بەختیەكیان كردوون، هێچیان بەدەست نامێنى ئەو نەبى كە بلێن: خاویە! پێشامان بەدە، بزاین كى و كى بوون؟ یان لە كوین؟ تاكو بیانخەینە ژێر پى، بەلام پێمانیە ئەو داواىەشيان وەرگیرى، چونكە كارەكانى

(۱) بەردەستیان دێن: پێیان دەوێرن

خوایا عَلَيْهِ السَّلَام بۆ سزادانی کافرانیش هیچی فهوزاو پاشا گهردانیی نیه، به لکو ههر کهسه بۆ خووی سزای پر به پیستی خووی دهری، ئهوه نیه که لهویدا بیته گیژاوو، پاشا گهردانیی، به لام گرنه ئهوهیه ئهوان ئهوه داوایه ده کهن و، ئهوه قسهیه ده کهن، بۆ دهرخستنی توورهی و، بیزاری و، زۆر پهستی خوایان لهوان، که ئه گهر به خسته ژیر پش بی، با توژی تولهیان لی بکه نهوهو، داخی دلی خوایان پی بریژن.

ئهمهش بۆ ئهوه خوایا عَلَيْهِ السَّلَام دهیخاته روو، که ئهی ئهوه خه لکهی هه لده خه له تین و شوین ئهوه سته مکارانه ده کهون! رۆژیک دێ داوا له خوا ده کهن ئهوه سه رکردانه تان پشانتان بدات، بیانخه نه ژیر پی، کهواته: حه یفه وه عه یبه ئیستا ئیوه مه کهونه ژیر پیان، کاتیک دێ هینده تان رق لیان هه لده ستی، تووشی وه زعیکتان ده کهن، که ئاوات بخوازن ئهوانه بخه نه ژیر پی خوئان، ئنجا ئیستا ئیوه مه کهونه ژیر پی ئهوان، تا کو ئهوه رۆژهش ئهوه خوژگه یه نه خوازن!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهریسی چوارهم

پېناسه ی ئەم دەرسه

ئەم دەرسەمان لە دە (۱۰) ئایەت پیک دی، ئایەتەکانی: (۳۰ - ۳۹)، لەم ئایەتانهدا:

یەكەم: باسی بەنده بڕوادارو پراوه ستاو و دامه زراوه کانی خوا کراوه، که فریشته کان له دنیاو، له دواڕۆژدا داده به زنه سهریان و، موژدهیان پێ دهدهن، ترس و خەم و په ژارهیان له دلدا ده پوهینهوه.

دووهم: ههر لەم دە (۱۰) ئایەتەدا، باسی بانگه وازکارانی پێی خواو، خەسلەته بنه پەتییه کانیان کراوه.

سییه م: ژماره یهك له نیشانه کانی خوا، دیاردهو دیمه نه سهرنجراکیش و دل بزۆینه کانی ده ورۆبه رو گهردوون، خراونه پروو، وهك به لگه له سه ر په روه ردگارێتی و ته نیا په رستراویتی خوا، که بریتین له: شهوگارو، پوژگارو، خوړو، مانگ و، دابه زینی ئاو بو سهر زهوی و، زیندوو بوونه وهی زهوی و، پازاندنه وهی زهوی به گوڵ و گوڵزارو، پرووهك و دارو درهخت و، هه موو ئه و شتانه ی که له سه ری ده پروین.

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا

يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بێگومان ئەوانەى گوتیان: پەرۆردگارمان خوايە، ئنجا پراوە ستاوو دامەزراو بوون (لەسەر راستە شەقامى خوا)، فریشتەکان دادەبەزە سەریان (خورپەیان بۆ دەکەن)، کە مەترسن و خەمبار مەبن و، موژدەتان لى بى بەو بەهەشتەى کە پێشتر گفتان پى دەدرا ﴿٣٥﴾ ئیمە دۆست و پشتیوانتان لە ژيانى دىاو، لە ژيانى کووتایداو، لەویدا بوۆتان هەیه هەرچی دەروونتان بىخوازى و، هەرچی داواى بکەن ﴿٣٦﴾ ئەو بژیویکی میواندارییه لە لایەن خواى لیبوردەى میهرەبانەو (ئامادە کراو) ﴿٣٧﴾ ئایا قسەى کى باشتەر لە هى کەسێک کە خەلک بۆ لای خوا بانگ دەکات و، کردەوێ چاک دەکات و، دەلى: من لە مسوڵمانانم؟ ﴿٣٨﴾ چاکەو خراپەش یە کسان نین، (لە شیوازی بانگەوازدا)، بە خەسلەت و شیوازی باشتەر خراپەى بەرانبەرە کەت بەرپەرچ بەدەو، لە ئەنجامى ئەویدا ئەو کەسەى لە نىوان توو ویدا دوژمنایەتیی هەیه، وە ک دۆستییى نیزیك و دلسۆزى لى دى ﴿٣٩﴾ ئەو خەسلەتەش تەنیا بە کەسانیک دەدرى کە

خۆیان پادەگرن و، تەنیا بە کەسانیک دەدری کە خاوەن بەشیکی مەزنن، (لە
 بڕواو خواپەرستی و پەرەشتی بەرز) ﴿۳۵﴾ ھەر کاتیکیش لە شەیتانەو دەدان و
 خوتخوتە یەکت پێ گەشت، پەنا بە خوا بگرە، بە دنیایی ئەو بیسەری زانایە
 ﴿۳۶﴾ لە نیشانەکانیشی (بەلگەو نیشانەکانی پەرورەدگارێتی و تەنیا پەرستراوێتی
 خوا)، شەوگارو پۆژگارو، خۆرو مانگن، ئنجا ئەگەر بە راستی خوا دەپەرستن،
 کپنووش بۆ خۆرو بۆ مانگیش مەبەن و، کپنووش تەنیا بۆ ئەو خواپەرست بەرن کە
 ئەوانی دروستکردوون ﴿۳۷﴾ ئنجا ئەگەر خۆیانیان بە زلگرت، بێگومان ئەوانە
 لە لای پەرورەدگارتن (لە فریشتەکان)، بە شەوو پۆژ پاکیی بۆ دەردەبەرن، ئەوان
 ماندوو و شەکتیش نابن ﴿۳۸﴾ ھەرەھا لە نیشانەکانی وی، ئەوێە کە زەوی بە
 ملکەچی و پەژمور دەو و شک دەبینی، بەلام ھەر کات ئاومان دا بە زانە سەری،
 جوولە جوولی کردو زیادی کردو ھەلاوسا، بە دنیایی ئەو کەسە یانندوو یە تەو،
 ژینەرەو یە مردووانە، بێگومان ئەو لەسەر ھەموو شتیک توانایە ﴿۳۹﴾.

شیکردنەو یە ھەندیک لە وشەکان

(أَسْتَقِمُوا): پێک وەستان، (إِسْتِقَامَةُ الْإِنْسَانِ: لُزُومُهُ الْمَنْهَجَ الْمُسْتَقِيمَ، الْإِقَامَةُ فِي
 الْمَكَانِ: الثَّبَاتُ وَالرُّسُوخُ)، ئیستیقامەتی مرووف: بریتیە لەو ی پێی راست بگرێ،
 (إِقَامَةُ) لە شوێنیک، بریتیە لەو شوێنەدا بێنیتەو و چەسپاو بێ، کەواتە
 (إِسْتَقَامُوا) واتە: لەسەر ئەو پێیە خوا ﷻ راوەستاو بوون، لەسەر ئەو پێیە
 راستە ی خوا چەسپاو بوون.

(نَزْلًا): (النُّزْلُ: مَا يُعَدُّ لِلنَّازِلِ مِنَ الزَّادِ)، (نُزْلُ): ئەوێە بۆ بابای دا بەزیو،
 میوانیک کە لە لای خانەخوێ دادەبەزی و دی بۆ لای، ئامادە دەکری لە خواردن
 و خوراک.

(حَمِيمٌ): (الْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ الْمُشْفِقُ، فَكَأَنَّهُ يَحْتَدُّ حِمَايَةً لِدَوِيهِ، وَقِيلَ: الْحَامَةُ وَالْعَامَةُ)، (حَمِيمٌ): نِزِيكِيكِي بَه پەرۆش، یاخود خزمیکی بَه پەرۆش، وهك ئەو خزمه، ئەو نِزیکه گهرم بئ و تووړه ببئ، وهك پاراستنیک بۆ نِزیکه کانی، بۆ خزمه کانی، چونکه (حَمِيمٌ) بَه مانای ئاوی کولاوو داغیش دئ، یانی: ئەو مروّفه ئەگەر زۆر دلسۆزو بَه پەرۆش بئ بۆ کهسیک، گهرم ده بئ وهك پاریزگاریی لیکردنی لهو کهسهی بَه نِزیک و بَه دۆست و بَه خۆشهویستی خۆی ده زانی، بۆیه له زمانی عه پهبیدا گوتراوه: (الْحَامَةُ وَالْعَامَةُ) واته: کهسانی تایهت بَه مروّف و، کهسانی گشتی، (حَامَةُ) ئەوانه ن که له سهر مروّف هه لده ده نئ و، تووړه ده بن و گهرم دادین، (عامه) ش یانی: خه لک بَه گشتی.

(وَمَا يُلْقِيهَا) نایدیترئ و پئی نا به خشرئ (وَمَا يُؤْتَاهَا، وَمَا يُعْطَاهَا)، ده گوترئ: (لَقِيْنَهُ بِكَذَا أَيْ اسْتَقْبَلْتُهُ بِهِ) واته: پيشوازییم کرد لهو کهسه بهو شته، واته: ئەو شته م پيدا، (وَمَا يُلْقَاهَا) یانی: (وَمَا يُعْطَاهَا) پئی نادری و پئی نابەخشرئ ئەو سیفه ته.

(إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ): مه گهر کهسیک که خاوه ن پشک و به شیکی مه زن بئ (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمُقَدَّرُ، حَظَّيْتُ وَحَظَّيْتُ فَأَنَا مَحْظُوظٌ)، (حَظٌّ): بریتیه له به شیکی دیارییکراو، ده گوترئ: (حَظَّيْتُ) واته: ئەو شته م پئ برا، (حَظَّيْتُ) ئەو شته به من درا، (فَأَنَا مَحْظُوظٌ) من خاوه ن پشک و به شم.

(يَنْزَعُكَ): (النَّزْعُ: دُخُولٌ فِي أَمْرٍ لِإِفْسَادِهِ)، (نَزَعٌ): بریتیه له چوونه نیو کاریک بۆ تیکدانی، ئەگەر به دنه دان و، خوتخوته دان و، هاندان به رهو خراپه لیکبدریتهوه.

(سَعْمُونَ): ماندوو نابن، (السَّامَةُ: الْمَلَالَةُ مِمَّا يَكْثُرُ بُئُهُ)، (سَامَةٌ): بریتیه له ماندوو بوون له شتیک که زۆر ده می پته وه، واته: فریشته کان ماندوو و بیتاقهت و بیزار نابن، به هوئی ته وه وه که هه می شه سه رگهرمی به پاکگرتن و ستایشکردنی خوای بهرزی مه زنن.

(خَشِيعَةً): زهوی دهبینی به (خَاشِع)ی، (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ) پارانهوهو کرووزانهوهو، (الْأَرْضُ الْخَاشِعَةُ) زهویهکی بی پرووهک، زهویهکی پرووتهن، لهبر ئهوهی ئینسان که هیچی نهبی دهلالیتهوهو دهکرووزیتهوهو، زهویش که هیچی لهسهر نهبی وهک بلیی حالتهی کرووزانهوهو پارانهوهو لآلانهوهی ههیه، که خوا ئاویک دابهزینیتته سهری تاکو دووباره کشتوکال و پرووهکی لهسهر سهوز بی.

(أَهْرَتْ): (الْهَرُّ: التَّحْرِيكُ الشَّدِيدُ، هَزَزْتُ الرَّمْحَ فَاهْتَزَّ)، (هَزَّ): بریتیه له جوولاندنیکی بههیز، دهگوتری: (هَزَزْتُ الرَّمْحَ فَاهْتَزَّ) پمهکه م راهوشاند ئهویش راهوشا.

(وَرَبَّتْ): زیادی کرد، (رَبَّى: أَيْ زَادَ وَعَلَى)، زهوی که ئاو دادهبهزیتته سهری، چ باران، چ بهفرو تهرز، ئهوه ئاوه تیکه ل بهوه زهویه دهبی، بیگومان قهبارهی زهوی هه لدهست و هه لده ئاوس، مهبهست پیی ئهوه حالتهیه.

مانای گشتیی ئایهتهکان

لهم ده (۱۰) ئایهتهدا، وهک له پیناسه کهیدا گوتمان: خوا ﷺ سی بابتهی سههرکیی باس دهکات:

۱- باسی ئهوانهی لهسهر راسته شهقامی خوا بهردهوامن، که فریشتهکان دهبنه هاودهم و هاوپازیان، به پیچهوانهی ئهوانهوه که بیپروا و خراپهکار بوون و، خوا شهیتانهکانیان دهکاته هاونشین و هاوپاز، شهیتانی جندو مروف، بهلام ئهوان فریشتهکان دهبنه هاودهم و هاوپازو هاونشینان.

۲- باسی بانگهوازه که دهبی به چ شیوهیهک بانگهواز بکری و، خهسلته بنهپهتهکانی بانگهوازاکارانی پیی خوا کامانهن؟

۳- باسی هەندی له نیشانه‌کانی خوایه، که هاوکات نیعمەت و چاکە‌ی خوان بەسەر مروڤه‌وه‌و، نیشانه‌ی تەنیا بە‌دیھێنەراییه‌تی و، پەرورەدگارێتی و، پەرستراوێتی خوا‌ی بەرزو مەزنیشن.

خوا ﷻ دە‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، بە‌دنیایی ئەوانە‌ی گوتیان: پەرورەدگارمان خوا‌یه‌و، دوایش پاره‌ستاو و دامە‌زراو بوون، نه‌ له‌خشاو بوون له‌سەر ئە‌و راسته‌ شه‌قامه‌، که به‌ وشه‌ی: ﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾، ته‌عبیریان لیکرد، چونکه: ﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾، پەرورەدگارمان خوا‌یه، ئە‌وه بو‌و خۆ‌ی رێ‌بازو بە‌رنامه‌یه‌که له‌ ژيانداو، بووناسییه‌که، که تو‌و خۆ‌ت به‌ پەرورە‌ده‌کراو، به‌‌خیو‌کراو، دروستکراو‌ی خوا‌یه‌ک ده‌زانی که خوا‌ه‌نی هه‌موو شتی‌که، ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، دوایی پاره‌ستاوو دامە‌زراویش بوون له‌سەر ئە‌وه، ﴿تَتَزَلَّ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، فریشتە‌کان داده‌به‌زنه‌ سه‌ریان، چیان پێ‌ ده‌لێن؟ ﴿أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، (پێ‌یان ده‌لێن): مه‌ترسێن بو‌و داهاتوو، په‌ژاره‌داریش مه‌بن بو‌و رابردوو، یاخود با ترس و خه‌م و په‌ژاره‌تان له‌ دلدا نه‌بی، ﴿وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾، دلخۆشبن و موژده‌شتان لێ‌ بێ‌ به‌و به‌هه‌شته‌ی پێ‌شتر به‌لێنتان پێ‌ده‌درا، واته‌: له‌ دنیا‌دا به‌لێنتان پێ‌ده‌درا، یان پێ‌شتر به‌لێنتان پێ‌دراوه‌.

﴿نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، ئێمه‌ دو‌ست و پشتیوانی ئێ‌وه‌ین له‌ ژيان‌ی دنیا‌دا، له‌ ژيان‌ی کو‌تایی‌شدا، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا شِئْتُمْ﴾، بو‌و ئێ‌وه له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌یه، هه‌ر شتی‌ک نه‌فستان ئاره‌زووی بکات و بێ‌خوای، هه‌رچی دل‌تان ئاره‌زووی بکات هه‌یه، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾، هه‌ر شتی‌کیش که داوا بکه‌ن، له‌ویدا بو‌تان هه‌یه، ﴿تُرْزَلْنَ مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ﴾، ئە‌وه نازو نیعمه‌تێ‌که ئاماده‌ کراوه له‌لایه‌ن خوا‌ی لێ‌ورده‌ی به‌ به‌زه‌یه‌وه، وه‌ک چۆ‌ن که‌سی‌ک، خانه‌خو‌یه‌ک، میوان‌ی‌کی زۆ‌ر عه‌زیزو خۆشه‌ویست ده‌عه‌وت ده‌کات، چی له‌ توانایدا هه‌یه له‌ پێ‌داو‌یستی و خواردنی جو‌راو جو‌ر،

بۆی ساز دەکات، ئەو نازو نەعمەتەش کە لەو بەهەشتەدا ھەیە، میوانداریی کردنی خواى لیپوردەى بە بەزەییە بۆ ئیوھ.

ئنجادیتە سەر بابەتى دووھم، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، قسەى کى چاکترە لە ھى کەسێک کە خەلک بۆ لای خوا بانگ دەکات و، کردەوھى باشیش دەکات، واتە: قسەکانى موۆرى کردەوھیان پێوھى، قسەى ھەوایی نین، قسە بکات و کارى پێنەکات، ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، دەشڵى: من لە مسوڵمانانم، لەبەر ئەوھى خەلک بۆ لای خوا بانگ دەکات و، کردەوھى باش دەکات، بوغرا نابى و لە خوڤایی نابى و، لە کەولێ خۆى دەرنەچى، کە خۆى لە مسوڵمانان جیاکاتەوھ، بەلکو دەلێ: من لە مسوڵمانانم و، من لە ملکہ چانم بۆ خوا، ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، بە دنیایی چاکەکردن و خراپەکردنیش یەکسان نین، واتە: بەکارھێنانى شیوازی چاک، لەگەڵ شیوازی خراپدا، یەکسان نین، بەلکو دوو شوینەواری زۆر پێچەوانەى یەکدیيان ھەيە، بۆيە: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، تۆ بە کام خەسلەتى چاکترە، قسەو رەفتارى خراپى بەرانبەرەکەت پالپێوھبنى، لە سوورەتى (المؤمنون) دا دەفەرموی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾، واتە: خراپە بە کام خەسلەت و سیفەتى چاکترە، پالپێوھبنى، بەلام لیڕە دەفەرموی: خراپەيەک کە لە بەرانبەرەتدا دەگوترى و دەکرى، تۆ بە کام رەوشت و کام خەسلەت بەرزتر و چاکترە، بەوھ ئەو خراپەيە پالپێوھبنى و، وابکە کاریگەریی نەمینى، ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾، کە تۆ واتکرد، ئنجا دەبینى ئەوھى لە نیوان تۆو ئەودا دوژمنایەتیی و ناکوکیى و ناتەبایی ھەيە، ﴿كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾، وەك دۆستىكى زۆر بە پەرۆش و نیزیك و دلگەرمى لى دى بۆ خۆت.

﴿وَمَا يُقْنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، بەلام ئەو سیفەتەش کە بە چاکە، یان بە چاکتر خراپە پالپێوھ بنرى، نادری، مەگەر بە کەسانێک کە خوڤاگرن، ﴿وَمَا يُقْنَهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، ھەرۆھە نادری مەگەر بە خواوھن پشک و

به شیکی مهزن، واته: خاوهن پشک و به شیکی مهزن له ئیمان و خواپه رستییداو، له چاکه کاری و تهقواو خو پاک و چاککردن دا، ده بی ئهوانهت هه بی، ئنجا ئه و رهوشت و خهسلهته بهرزه له تۆدا پهیدا ده بی، که تۆ له بهرانبه ر خراپه دا چاکه بکهی، یان چاکتر بکهی.

ئنجا له بهر ئه وهی حاله تی بانگه وازو وتووێژ له گه ل خه لک و، دیا لۆگ و مشتومپرکردن، ئه گهری ئه وهی هه یه بهرانبه ره که ت هه لپچ، یان تۆ هه لپچی و، قسه یه کی توند بکری، بۆیه ده فهرمو ی: ﴿وَمَا يَزْعَمُ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، ئه گهر له شه ی تانه وه د نه دانیک، خو تخته یه ک به تۆ گه یشت، په نا به خوا بگه ر، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، به دلنیایی هه ر ئه و بیسه ری زانیه، قسه کان هه موویان ده بیستی و، زاناشه به نیو دل و ده روونیشتان.

ئنجا دێته سه ر بابه تی سییه م، ئه م بابه تانه ش هه موویان وه ک ئالفه کانی زنجیریک تیکه له کیشن، چونکه: ئه وانه ده لین: پهروه ردگارمان خوایه و راوه ستاو ده بن، که سیك خوا به پهروه ردگارو خاوه نی خو ی بزانی، بانگه واز ده کات بو لای و، رپبازی وی، ئایینی خوا ی پهروه ردگار، ههروه ها به شیوازی کیش ئه و بانگه وازه ده کات که شایسته ی بهرزی ئه و رپبازه بی، ئنجا یه کیک له شیوازه کانی بانگه واز ئه وه یه، که مرو ف نیشانه و نیعمه ته کانی خوا بخاته بهرچاوی خه لک، وه ک من کاتی خو ی له شیعریک دا گو توومه:

سروشت ئاوی نه ی ته جه ل لای خوایه ... باش سه رنجی بده بزانه چی تیا یه

له پێی کره وه کردگار ده ناسری ... سه روشت کریکه کردگاری خوایه

یانی: ئیمه له پێی دروستکراوه کانی خواوه، ده توانین زیاتر خوا ﷻ بناسین، بۆیه ده فهرمو ی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، له نیشانه کانی پهروه ردگاریتی خوا، شه وگارو پۆژگارو خو رو مانگن، که خو ر له پۆژگادا دیاره و، مانگیش له شه وگادا، ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾،

کرنووش مەبەن نە بۆ خۆرو، نە بۆ مانگیش، ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾، کرنووش بۆ ئەو خوايە بێن، کە ئەوانەى ھێناوەتە دى، ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾، ئەگەر ئێوە بەراستى خوا دەپەرستن، ﴿فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا﴾، ئنجا ئەگەر خۆيان بەزلگرت، لەو کە کرنووش بۆ خوا بەرن، ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾، ئەوانەى لەلای پەروردگارتن، کە مەبەست پێى فریشتە زۆر لە خوا نىزیکەکانە، چى دەکەن؟ ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمُونَ﴾، بە شەوو پۆژ پاکى بۆ خوا دەردەبەرن و، ماندووش نابن، بى تاقەت و وەرەزىش نابن.

ھەلبەتە لە کۆتایى ئەم ئایەتەدا سەجدەى قورئان خویندن ھەيە، ئیمەش لە کاتى قورئان خویندنە کەدا سەجدە کەمان برد^(۱)، وەك عادەتى خۆمان لە سەر جەم شوینەکانى دیکەى سەجدەى قورئان خویندن بردن دا.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾، ھەر وەھا لە نیشانەکانى خوا، نیشانەکانى تەنیا بە دیھێنەرایەتیی و، تەنیا پەروردگارێتى و، تەنیا خواوەندارێتى و، پاشان تەنیا پەرستراویتى خوا، ئەو ھەيە کە: ﴿أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾، تۆ زەوى دەبینى ملکەچ و زەبوون، ﴿فَإِذَا أُنْزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ﴾، ئنجا کاتیک ئاومان دابەزاندە سەرى، جوولۆ زیادى کردو ھەلاوسا، واتە: شیناوردی لى دەپوێ، جوړەکانى پروو کى لى دەپوین، لە دارو درەخت، لە میوەجات، لە تەرەکار، لە سەوزە، لە دانەویڵە، لە گژوگیا، پێش ئێو زەویە ملکەچەو، زەبوونە، وەك چۆن کە سێک ھىچى نە دەکرووزیتەو، دەلالیتەو شتیکی پى بدری، ئەو زەویە قاقرو دیمەکارو بى پروو کەش، ھىچ سەوزایى لەسەر نەو، ھىچ ژيانى لەسەر نەو، بەلام کاتیک ئاومان دابەزاندە سەرى، لە شیوەى باران و بەفرو تەر زەدا، ﴿أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ﴾، جوولۆ، زیادى کردو، ھەلاوسا، ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾، بە دنیایى ئەو کەسەى زیندوو کردۆتەو، ژینەرەو ھى

(۱) مەبەستە کاتى گوتنەو ھى دەرسە کەيە.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه! له‌ پێی نیشانه‌کانی خواوه‌، خوای په‌روه‌دگارتان بناسن و، له‌ پێی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ﷺ گوێ بۆ فه‌رمایشته‌که‌ی بگرن و، پا به‌ندبن به‌ به‌رنامه‌که‌یه‌وه‌، چونکه‌ کاتیك دئی، دوائ ئه‌وه‌ی ده‌مرن، وه‌ك چوون خوا ﷻ سالانه‌ زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه‌، به‌هۆی دابه‌زاندنی ئاوه‌وه‌، کاتیکیش دئی که‌ ئێوه‌ش زیندوو ده‌کرێنه‌وه‌وه‌، کو‌ده‌کرێنه‌وه‌وه‌، لی‌تان ده‌پرسرێته‌وه‌وه‌، رووبه‌رووی سزاو یا‌داشتی خوا ده‌بنه‌وه‌.

کهواته: خه لکینه! کاریک بکهن، خۆتان بۆ ئه پۆژه ئاماده بکهن، کاریک بکهن وه لآمی هه موو پرسیاره کان ئاماده بکهن، که خوا فهرمووی: چۆن ژیان؟ بلین ئاوا ژیاين، که خوا فهرمووی: کیتان له هه موو کهس زیاتر خۆشویست و، کیتان له هه موو کهس له لا به رزترو مه زنترو گه وره تر بوو، بۆ کۆ زیاتر له هه موو کهس ملکه چتر بوون، پشتتان به کۆ ده به ست، پرووی نیازو مه به ستان له کۆ ده کرد، به ندایه تییان بۆ کۆ ده کرد؟ بلین ئه ی خوا ی په روه ردگار! بۆ تۆ و، شوین پیغه مه ری تۆ که وتین.

خوایندگان لهو که سانه مان بگپړې به لوتف و که پهمی خوۍ، که خوا له دل و دهرونیاندا له هه موو که س به رزترو، شیرینترو، به پړزترو، که وره تر بی و، به شوین پپی پیغه مبه ره که یداو، به گوینگرتن له نایه ته کانی، کار ده که ن له سهر پوژ به پوژ زیاتر کاملتر کردن و، قولکردنه وهی ئیمانان، تا کو ئه و ئیمان به بیته داینه مؤیه ک و، جووئینه رو بزوینه ریکیان که له ژيانی دنیا یاندا، راسته شه قامی خوا بگرن و لی لانه دهن، تا کو هه م له دنیا دا سهر به رزو سهر فراز بن، هه م له دواړو ژیشدا روو سووری بهر ده رگای خوا بن.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

دابه‌زینی فریشتەکانی خوا ﷻ بۆ سەر بروادارانى پراوەستاو و نه‌له‌خشاوو، ئیلهام بۆ کردنیان، که ترسیان له‌سەر نیه‌و، با خه‌م و په‌ژاره‌یان نه‌بێ و، به‌ به‌هه‌شت و پاداشتی خوا دلخۆشبن، ئه‌وانیش (واته‌: فریشتەکان) له‌ ژيانى دنیاو دواپۆژدا دۆست و پشتیوانیان و، ئه‌و به‌هه‌شته‌ی گه‌فیشیان پیدراوه‌، هه‌رچی ئاره‌زووی بکه‌ن و، بیه‌وازن تیدایه‌، وه‌ك که‌ل و په‌ل و پیداوێستی ئاماده‌کراو بۆ میوان، ئه‌ویش له‌ لایه‌ن خواى ئیپورده‌ی میهره‌بانه‌وه‌:

خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُولُ مِنْ عَفْوَِرٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه‌، له‌ نوێ برگه‌دا:

- (١)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾، به‌ دنیایی ئه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خواجه‌.
- (٢)- ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، دواى پراوه‌ستاو بوون و، دامه‌زراو بوون، واته‌: دامه‌زراو پراوه‌ستاو بوون له‌سەر نیوه‌پۆکی ئه‌وه‌ی گوتیان، ئه‌وه‌ که‌ گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خواجه‌، وشه‌ی (رَبِّ) له‌ زمانى عه‌ره‌بییدا به‌ مانای په‌روه‌ردگارو، خاوه‌ن و، مشوورخۆرو په‌رستراو دی، واته‌: په‌رستراو، مشوورخۆرو، خاوه‌ن و، ژیننه‌رو مړینه‌ری ئیمه‌، خواجه‌، پراوه‌ستاویش له‌سەر نیوه‌پۆکی ئه‌وه‌، واته‌: له‌ خۆدا به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و راستییانه‌،

که ئەو مەرووفانە جگە لە خوا، کەسی دیکە بە خاوەن و، پەروەردگارو، مشوورخۆرو، گەرەو سەرورەری خۆیان نازانن، وشە (ئُمّ) ش لێرەدا بۆ ریزبەندی پلەییە، ﴿ثُمَّ﴾
 ﴿اسْتَقَمُوا﴾، واتە: ئەو وشە دەلێن، بەلام گەوترو گەرەوتر لەوەش ئەوەیە کە
 ڕاوەستاوو، دامەزراون لەسەر نۆوەرۆکی ئەو قسەییە کردیان، نەک تەنیا لەسەر
 گوتنەکە، چونکە ئەگەر هەزار جار بگوتری: (رَبِّيَ الله)، یان (رَبُّنَا الله)، بەلام لە ژبانی
 کردەبیدا ئەو بەرجەستە نەکری، هیچ سوودێک بە خاوەنەکە ناگەیەنێ و، خوا
 پەروەردگاریش هیچ نرخ و بەهایەکی بۆ دانانی.

پێناسە یەکی (إِسْتِقَامَة):

(إِسْتِقَامَة) یانی چی؟!

۱- یەکیەک لە زانیان ئاوا پێناسە دەکات دەلی: (الإِسْتِقَامَة: هِيَ الثَّبَاتُ عَلَى شَرَائِطِ
 الإِيمَانِ بِجُمْلَتِهَا، مِنْ غَيْرِ إِخْلَالٍ بِشَيْءٍ مِنْ أَقْسَامِهَا)، (إِسْتِقَامَة): بریتیە لە چەسپاوی لەسەر
 مەرجهکانی ئیمان بە تیکرایی و، بێ ئەوەی هیچ کام لە بەشەکانی بپەرێنێن، واتە: بە
 کوێ هەل و مەرجهکانی ئیمانەو پابەندی بکری، ئەو پێی دەگوتری: (إِسْتِقَامَة).

هەلبەتە وشە (إِسْتِقَام) لە کرداری (قَام) هەو هاتو، بەلام (سین) و، (تاء)
 ی بۆ زیاد کراوە، (قَام) واتە: ڕاوەستا، (إِسْتِقَام) واتە: باش ڕاوەستا، چونکە
 بنچینەیک هەیه لە زمانی عەرەبییدا دەلی: (زِيَادَةُ الْمَبْنِيِّ، تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ
 الْمَعْنَى)، وشەیک کە پێتەکانی زیاترین، مانایەکەشی بەهێزترە، (قَام) واتە:
 هەلسا، (إِسْتِقَام) باش ڕاوەستاو هەلسا، ئنجا ئەو ڕاوەستان و هەلسانە، مەبەست
 پێی ڕاوەستانی ماددی و بەرهەست نیە، بەلکو مەبەست پێی ڕاوەستاوی و
 نەلەخساویە لەسەر راستە شەقامەکە خوا.

۲- هەندێکی دیکە لە زاناو شارەزایان لە پێناسە (إِسْتِقَامَة) دا گوتووین: (الإِسْتِقَامَة: الإِفْرَاقُ
 بِالرُّبُوبِيَّةِ وَالْقِيَامُ بِوُظَائِفِ الْعِبَادَةِ)، واتە: ئیستیقامەت: دانپیداھێنانە بە پەروەردگاریتی
 خوا، هەلسانە بە ئەنجامدانی ئەركەکانی بەندایەتی بۆ خوا.

۳- هەندیکى دیکە (إِسْتِقَامَةً) یان ئاوا لیکداووتەو: (الْعِلْمُ: الیقینی برُبُوبِیَّةِ الله، وَالْعَمَلُ مُفْتَضًی ذَلِکَ الْعِلْمِ)، (إِسْتِقَامَةً): بریتیه لە زانیاری جیی دنیایی هەبوون بە پەرورەدگارێتی خوا، کارکردنیش بە پێی داخوایی ئەو زانیارییه.

شایانی گوتنیشە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا﴾، بە دنیایی ئەوانەى گوتیان: پەرورەدگارمان خوایه، دوایش پراوەستاو دامەزراو بوون، ئەمە هەمووی دەبێتە نیهاد (مُبْتَدَأ) و، گوزارە (خَبَر) کەى دوایی دى، کە دەفەرموى: ﴿تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، فریشتەکان دادەبەزەنە سەریان.

تییستاش با سەرنجی چەند قسەیه‌کی عاریفیکى گەورەى پسیۆر لە بواری خوڤاك و چاککردن (تزکیة النفس) دا بدەین:

(إِبْنِ عَجِيْبَةٍ)، خاوەنى: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، چەند قسەیه‌کی جوان دینى، لە بارەى چەمک و واتای (إِسْتِقَامَةً) هەو:

یەكەم: (إِسْتَقَامُوا عَلَى دَوَامِ الشُّهُودِ وَانْفِرَادِ الْقَلْبِ بِالْمَعْبُودِ)، واتە: بەردەوام بوون و، پراوەستاو بوون لەسەر بەردەوام بینینی خوا بە دڵ و، دڵ یەكلا بوونەووە بۆ پەرستراو، کە ئەو دڵە تەنیا خۆشەویستی و سام و هەیبەت و تەسلیم بوونی خواى پەرورەدگاری تێدابى.

دووهم: (إِسْتَقَامُوا عَلَى تَصْفِيَةِ الْعَقْدِ، ثُمَّ فِي تَوْفِيَةِ الْعَهْدِ، ثُمَّ فِي دَوَامِ الْقَصْدِ، ثُمَّ فِي دَوَامِ الْوَجْدِ)، واتە: پراوەستاو بوون لەسەر ئەوێ ئەو گریبەستەى لەگەڵ خوادا کردوویانە سافی بکەنەووە، خلتەى پێو نەهێلن، دوایی ئەو پەیمانەى لەگەڵ خوادا بەستوویانە، پەیمانەکە بە تەواوی جیبەجی بکەن، دوایی ئەو نیازو مەبەستە کە لە دڵیاندا هەیه (کە بریتیه لە خوا پێ مەبەست بوون)، لەسەر ئەو نیازو مەبەستە سارد نەبنەووە، بەردەوامن، دوایش بەردەوام ئەم حالەتى دڵ کوڵین و، گەرم و گوپیەیان بۆ خواى پەرورەدگار بەردەوام بى.

سَبِّهِم: (إِسْتَقَامُوا بِأَقْوَالِهِمْ، ثُمَّ بِأَعْمَالِهِمْ، ثُمَّ بِصَفَاءِ أَحْوَالِهِمْ فِي وَفْقِهِمْ وَفِي مَالِهِمْ)، واتە: پراوەستاو بوون به قسه کانیان، دوایی به کردهوه کانیان، دوایی به بی خلتەیی و سافی حالە کانیان، هەم له کاتی ئیستایان داو، هەم له ئایندهشیاندا.

چوارەم: (دَامُوا عَلَى طَاعَتِهِ، وَاسْتَقَامُوا فِي مَعْرِفَتِهِ، وَهَامُوا فِي مَحَبَّتِهِ، وَقَامُوا بِشَرَائِطِ خِدْمَتِهِ)، واتە: بەردهوام بوون لەسەر فەرمانبەریکردنی و، پراوەستاو بوون لە ناسینی داو، لە خوشویستیدا سەراسیمە بوون، (واتە: ئاگیان لە دەورووبەریان نەماوە) و بە مەرجه کانی خزمەتکردنی و، جیبەجییکردنی فەرمانە کانی هەلساون.

۳- ﴿تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، {بە دلنایایی ئەوانە ی گوتیان: پەرورەدگارمان خواوە، دواییش پراوەستاو، دامەزراو بوون لەسەر ئەوە}، فریشتەکان دادەبەزێنە سەریان.

۴- ﴿أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، که مەترسن و خەمبارو پەژارەدار مەبن.

ئەمە (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُوفٍ)، گوتراوی قسە یەکی قرتیزاوە، یانی: (قَائِلِينَ لَهُمْ)، پێیان دەڵێن: ﴿أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، مەترسین و، خەمبارو پەژارەداریش مەبن، واتە: بۆ داهاوو مەترسین و، بۆ رابردوو پەژارەدار مەبن.

۵- ﴿وَأَبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾، دلخۆشیش بن، موژدەتان لێ بی بەو بەهەشە ی موژدەتان پێدەدرا، که پیشتر لە کتیبی خوادا خوێندوو تانە تەووە، گوێبێستی بوون، موژدەتان لێ بی ئەو بەهەشە شتان مسوگەرە.

زانایان باسی ئەوەیان کردووە که ئایا ئەو دابەزینی فریشتان بۆ سەر برواداران، چ وەختیکە؟ هەندیکیان گوتوو یانە: لە کاتی گیانە لاو گیان کیشران و مردن دایە، هەر وەها کاتی جەستە دەخریشتە نیو گوڕو، لە کاتی زیندوو کرانە وەدایە، واتە: لەو سی حالە تەدایە.

هەندیکیش گوتوو یانە: مەبەست ئەوە نیە: لە کاتی مردن و، لە کاتی خزانە نیو گوڕو، لە کاتی زیندوو کرانە وەدا، بە لکو فریشتەکان لە گەڵ برواداراندا.

لە ھەموو حالەتەدا، ھەك ئایەتەكەش ھەروا دەگەيەنئ و منیش ئەو پرایەم پئ راستەو پوالتەق بیژەکانی ئایەتەکانیش ھەر ئەو دەگەيەنئ.

(۶) ﴿نَحْنُ أُولَآئُكُمۡ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، ئیمە دۆست و پشتیوانی ئیوھین لە ژیانی دنیاو، لە داروژیشدا، واتە: خوای پەرورەدگار فریشتەکان ئەو مەخلووقە پاك و بیگەردو چاكانەى تەرخانكردوون، كە سەرۆبەرى كاروبارى مرۆفەكان بکەن، ھەر كەسە بە پئی خوئ، چونكە كافرەكانیش ھەر فریشتەكان گیانیان دەكیشن و، ھەر ئەوانیش لە قوئاغی بەرزەخدا سزایان دەدەن، ھەرۆك چوون فریشتەكان گیانی پروداران دەكیشن و، لە قوئاغی بەرزەخدا نازو نەعمەتیان بو دیننە پئش و، قسەى خوئیان لەگەل دەكەن، ھى بیپروایانیش ھەر وایە، بەلام بە پیچەوانەى حالى پرودارانەو.

كەواتە: فریشتەكان لەگەل پروداران دان، ھەك دۆست و پشتیوان و نەزىك و مشوورخو، لە دنیاو، لە دواروژدا، ئنجا مانای وایە: كاتى مردنیش دەگریتەو، كاتى گیان كیشن و، كاتى خراوە نئو گوپیش دەگریتەو، كاتى زیندووكرانەو ھەش دەگریتەو، بەلام جگە لەو كاتەش ھەر دەگریتەو.

كە دەلین: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، (خوف) ئاوا پیناسە كراو: (الخَوْفُ: غَمٌّ فِي النَّفْسِ يَنْشَأُ عَنْ ظَنٍّ حُصُولِ مَكْرُوهِ شَدِيدٍ)، ترس (خوف) بریتىە لە گریەك كە لە دلدا پەیدا دەبئ، بەھوئ گومان بردن بە پەیدابوونی خراپەيەك لە داھاتوودا.

(حُزْنٌ) یش ئاوا پیناسە كراو: (الْحُزْنُ: غَمٌّ فِي النَّفْسِ يَنْشَأُ عَنْ وَقُوعِ مَكْرُوهِ، بِقَوَاتٍ نَفْعٍ، أَوْ حُصُولِ ضَرٍّ)، پەژارە (حُزْنٌ): بریتىە لە گری و ناپەھەتییەك كە لە دلدا پەیدادەبئ، بەھوئ چاوہرپێکردنى ھاتنە دى شتیكى خراپ، كە سوودیكت لە دەست بچئ، یاخود زیانیكت بەسەر بئ.

كەواتە: فریشتەكان كە دەبنە ھاوئازو ھاوئشینى پروداران، ترس و دلەپراوكەیان بە نەسبەت داھاتووووە لە دل و دەروون دەردینن و، خەم و پەژارەو

مەراقیشیان بە نەسبەت پابردوووە لە دڵ دەرداوین، سەرەنجام دڵ و دەروونیان پاک دەکەنەووە لە ترس و لەرزو دڵپراوکه، بەنسبەت داهاوووە، لە غەم و پەژارەش بە نەسبەت پابردوووە.

دواوی دەفەرموێ: ﴿نَحْنُ أَوْلِيَاكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ئیمە دوستان و پشتیوانی ئێوەین لە ژیاڵی دنیاو، لە دواپۆژیشتا، واتە: لە هەردوو مەزگەکاندا ئیمە مشوورخۆرتانین، کاروبارەکانتان بەرپۆوەدەبین.

(۷) ﴿وَأَبَشِّرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ مۆژدەشتان لێ بێ بەو بەهەشتە بە ئێتتان پێدەدرا، بۆ ئێوە لەو بەهەشتەدا هەیە، هەر شتێک نەفستان ئارەزووی بکات، هەر شتێک دلتان بۆی بچێ و، دەروونتان بیخوای، هەروەها هەر شتیکیش داوای بکەن.

﴿تَدْعُونَ﴾ (إِفْتَعَالٌ مِنَ الدَّعَاءِ)، (إِدْعَاءٌ) لەسەر وەزنی (إِفْتَعَال) ه، لە (دُعَاء) وەهاو، (دُعَاء) یانی: (طلب) داواکردن، (إِدْعَاء) کە حالەتی (إِفْتَعَال) هکەیهتی، واتە: زۆر داواکردن، یانی: هەر شتێک ئێوە بە ئاواتی دەخوازن بۆتان دێتە دی، کەواتە: فریشتەکان مۆژدەیان پێدەدەن کە بۆ ئێوە لەو بەهەشتەدا هەیە، هەر شتێک هەستەوهرەکانتان لەزەتی لێ بکەن، چاوە لەزەت لە بینینی بکات و، گوێ لەزەت لە بیستنی دەنگی خوشی بکات، هەروەها هەستەکانی دیکە، هەستی تامکردن (ذوق) و، بۆنکردن (شم) و، دەست لێدان (لمس)، وێرای ئەوەش بۆ ئێوە هەیە، هەر شتێک کە بە دلتاندا بێ و، بە ئاواتی بخوازن، یانی: هەرچی کە لە دلتاندا دی و دەچێ، بە لەبەرچاویشتان نەبێ، بەلام هەر بە دلتان دابی، لەویدا خوای پەرەردگار بۆتان فەراهم دینێ و، دەستەبەری دەکات.

(۸) ﴿نَزَّلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ﴾ ئا ئەو نازو نەعمەتە هەمووی میواندارییه، لەلایەن خوای لێبوردەیی بەبەزەییەو، چونکە وشە (نَزَلَ) دەلێ: (وَالنَّزْلُ): ما يُهَيِّئُ لِلْضَّيْفِ مَنَ

الْقَرَى، وهو مُشْتَقٌّ مِنَ النُّزُولِ؛ لِأَنَّهُ كَرَامَةُ النِّزِيلِ، وهو هُنَا مُسْتَعَارٌ لِمَا يُعْطَوْنَهُ مِنَ الرِّغَائِبِ سَوَاءٌ كَانَتْ رِزْقًا أَمْ غَيْرَهُ، وَاثَه: (نُزُل) ئەوہیہ کہ بۆ میوان ئامادە دەکری و، خزمەتی میوانی پێ دەکری، ئەم وشەییە لە (نُزول)، داتاشراوە واثه: دابەزین، چونکە ئەوہی بۆ میوان ئامادە دەکری، تاکو خزمەتی میوانەکە ی پێ بکری، ریز لێگرتنە بۆ بابای دابەزیو، واثه: عادەت و ابووە ئەو کەسە میوان بووە سواری و لاخیک بووە، دوایی دابەزیو لە لای خانە خوێیە کە، بۆیە پێیان گوتو: (نُزیل) دابەزیو، بە میوانیان گوتو: (نُزیل) و، بەوہی کە بۆشی ئامادە کراوە، پێیان گوتو: (نُزُل)، لێرە دا (نُزُل) واثه: ئەو خواردنە ی بۆ میوان ئامادە دەکری، خوازراوە ئەو بۆ ھەر شتێک کە پێیان بدری بە بەھەشتییەکان، لەوہی ئارەزووی دەکەن، ئنجا لە خواردن و خۆراک بێ، یان بەرگ و پۆشاکی بێ، یاخود ئامرازی سواری بێ، یاخود ھەموو ئەو شتانە ی مەوۆف لەرزەتیاں لێ دەکات و، پێی خۆشن، واثه: مەرچ نیە، تەنیا مەبەست پێی خواردن و خواردنەوہ بێ.

کورتە باسیک لە بارەی

هاوھەڵیتی فریشتان بۆ برواداران و، شەیتانەکان بۆ بیروایان

لە سوورەتی (الأعراف) یشداو، ڕەنگە لە شوێنی دیکەشدا کەم و زۆر، باسی ئەو بابەتەمان کردووە، کە فریشتەکان هاو دەم و هاو پارزو هاو نشین و، دۆست و نیزیکی برواداران و، شەیتانەکانیش هاو دەم و هاو پارزو هاو نشین و، دۆست و نیزیکی بیروایەکان، ئەم کورتە باسەش لە چوار ڕێگەدا، دەخەینە ڕوو:

**۱- هەر دروستکراویک لە شیوەی خۆی و، بە گۆڕەیی سرووشتی خۆی،
دروستکراوانی دیکە، بۆ لای خۆی پەلکێش دەکات و، بە لاشیاندا
پەلکێش دەکری:**

بۆ نموونە: گۆل بۆلبول پەلکێش دەکات، بۆلبول بە لای گۆلدا پەلکێش دەکری، هەمیشە بۆلبول و گۆل پێکەوه باس دەکری، بۆلبول کە بەلەندەیهکی نەرم و ناسکە، زۆر دەنگخۆشە، مەگەر چۆن دەنا بۆلبول بۆ سەر گۆلەوه نەبی نانیشتی، ئنجا لەسەر ئەو گۆلە ئاوازی خۆش دەخوێنی و، دەچریکێنی و، دەجریوێنی، شاعیریکی فارس دەڵی:

**بُلْبُلُ أَزْفِیضِ کُلِّ أَمْوَخْتِ سَخْنٍ وَرَّثَهُ نَبُودُ
إِنْ هَمَّ قَوْلٌ وَغَزَلَ تَعْبِيَهُ دَرِ مَنقَارِشِ**

دەڵی: بۆلبول لە خۆشویستی گۆلەوه فیڕی قسەکردن بوو، ئەگەر نا ئەو هەموو شیعر و سروودە لە دەندووکی ویدا شیڕدراو نەبوو، بەلام خۆشەویستی گۆل و جوانی گۆل بۆلبولی هێنایە گۆ، کە هەمیشە دەجریوێنی و دەچریکێنی و، بە ئاوازی خۆش دەخوێنی!

ههروهها ههنگ و شيلهی گولان، ههنگ که مهخلووقیکی چاکه، سرووشتهکهی پاکه، دهگهری له کوئی شيلهی چرووی گولیک ههبی، دهیمژی و، دوایی ههنگوینی لی دروست دهکات، واته: ئەو دووانهش پیکهوه سرووشتیان لیک نیزیکه، بهلام به پیچهوانهوه: میشه رهشه بهسهر شتی پیسهوه نهبی نانیشی، ئەو میشه رهشهی که مرووف بزارو چارز دهکات، ههر دهفری و دیتهوه، که ههنديک دهلین: (سُمِّيَ الذَّبَابُ ذُبَابًا لِأَنَّهُ كَلَّمَا ذُبَّ آبَ)، میش بویه پیی گوتراوه: (ذُبَاب) به عهپهیی، چونکه ههتا دهردهکری ههر دیتهوه، (ذُبَّ) یانی: (طَرِدَ)، دهركرا، (آب) یانی: (رَجَعَ)، گهپایهوه، میش ئەگهر له نیو گول و گولزاریک بهرههلداي بکهی، بهسهر هیچ گولیکهوه نانیشیت، دهگهری له کوئی خالیک پیسی رهش ههیه، به ئەویوه دهنیشی، سرووشتهکهی وایه، ئەویش له قهدهر سرووشتی خوئی شت پهلکیش دهکات و، به لای شتهوه پهلکیش دهبی.

ههروهها قالونچهو ریخ، یان شیاکه، قالونچه رهشه، ریخ و شیاکه دهکاته گلۆله، دهیکاته توپ و، وهپیش خوئی دهه، به تایبهتی ئەوانهی لهلادی بوون ئەو دیمهنه زور شتیکی بهرچاوه، ئەوه به نسهت ژياندارانهوه.

ههروهها بو بی ژيانانیش، موگناتیس ماددهی ئاسن پهلکیش دهکات و، به لای ماددهی ئاسندا پهلکیش دهبی، بهلام موگناتیس نه فافون، نه مس، نه زیرو، زیو، نه تهخته، ئەوانه بهلای خویدا پاناکیشی و، بهلاشیاندا کیش ناکری.

لهو بارهوه پهندیش زورن، بو وینه:

پهنديکی عهپهیی ههیه، دهلی: (الطُّيُورُ عَلَى أَشْكَالِهَا تَقَعُ)، واته: بالندهکان لهگهڵ شیوهی خویندا دهگونجین و، لهگهڵ شیوهی خویندا دهبن، کوتر لهگهڵ کوتر، کهو لهگهڵ کهو، ههرگیز نهبیزاوه کوتر لهگهڵ کهو، یان مراوی لهگهڵ سیسارک، یان بولبول لهگهڵ لهقلهق، نهخیر، بهلکو بولبول لهگهڵ بولبول و، لهقلهق لهگهڵ لهقلهق و، کهو لهگهڵ کهوو، کوتر لهگهڵ کوتر.

پەندىكى دىكەى عەرەبىي ھەيە، دەلى: (لا تَسْأَلُ عَنِ الْمَرْءِ وَاسْأَلْ عَنْ قَرِينَةٍ، فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمَقَارِنِ يَفْتَدِي)، واتە: لە مەروڤ مەپرسە كىيە، لە ھاوھلەكانى بېرسە؟ چونكە ھەر كەسە چاۋ لە ھاوھلى خۆى دەكات، ياخود ھەر كەسە ھاوھلى لە قەدەر خۆى دەدۆزىتەوھ.

ھەرۈھە پەندى كوردىيىشمان لەو بارەوھ ھەن، بۆ وىنە:

۱- دەلىن: (دیزە خلوربووھ دەرخۆنەى دیتەوھ)، دەرخۆنە شتىك بووھ لەسەر دیزەيان داناوھ، سەرى دیزەكەيان پى گرتوھ.

۲- دەلىن: (كورتە كەژى لىك دەھەژى).

۳- دەلىن: (تەيرى گول عاشقى دارى ژەقنەمووتە).

كەواتە: ئەوھ شتىكى سەلمىنراوھ كە دروستكراوھكان، ھەر كامىكىيان دەگەرپى بۆ ھاوشىوھى خۆى، وەك گوتراوھ: (يُحْشِرُ الْمَرْءَ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يُخَالِلُ)، واتە: مەروڤ لەسەر رىيازى دۆست و خۆشەويستەكەى خۆى كۆدەكرىتەوھو، بەرپى دەكرى {بەرەو بەھەشت، يان بەرەو دۆزەخ}، ئنجا يەكەك لە ئىوھ با جوان سەرنج بدات، لەگەل كىدا دۆستايەتپى دەگرى و، كىي خۆشەووى و، بەرەو كى پەلكىش دەبى، ھەر كەسە لەگەل دۆست و رەفىق و نىزىكەكانى خۆىدا كۆ دەكرىتەوھ، تۆ كەسىكت خۆشبووى و سەرسام بى بە رىيازەكەى و، بە شىوازەكەى و، بەوھى لەسەرى دەپراو، ئەو شىوھ ژيانەى پىي دەژىي، تۆش لەگەل ئەودا دەبى، ئنجا ئەگەر چاك بى، يان خراپ.

۲- بڕوادارانێ پارێزکار له گهڵ فریشتاندا نیزیك و هاوئشینن:

ئەم راستییە لە زۆر جێی قورئاندا خۆی کارزان و میهره‌بان خستووێته‌ پەرۆ، که ئینسانی بڕوادار، هه‌تا ئیمان‌ه‌که‌ی باشتربێ و، هه‌تا زیاتر ئه‌هلی ئیمان و پارێز بێ، له‌ گه‌ڵ فریشته‌ پاک و چاکه‌کانی خۆی په‌روه‌ردگارا نیزیکه‌ره‌و، فریشته‌کان زیاتر لێی نیزیك ده‌بن و، زیاتر ده‌توانن به‌هره‌ی پێی بگه‌یه‌نن، چونکه‌ مرو‌ف هه‌یچ به‌هره‌یه‌ك به‌ فریشته‌کان ناگه‌یه‌نێ، به‌لكو مرو‌ف به‌هره‌ وه‌رده‌گرێ له‌ فریشتان، ئنجا به‌ ئەندازه‌ی ئیمان و ته‌قوای، مرو‌ف به‌هره‌ له‌ فریشته‌کان وه‌رده‌گرێ، له‌و باره‌وه‌ش به‌لگه‌ زۆرن، بۆ نموونه‌:

۱- له‌ سوورپه‌تی (فُصِّلَتْ) دا خۆی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ الدِّينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾﴾، واته‌: به‌ دنیایی ئه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خواجه^(۱) و، دواییش راوه‌ستاوو، نه‌له‌خشاو بوون، ئه‌وانه‌ فریشته‌کان داده‌به‌زنه‌ سه‌ریان، پێیان ده‌لێن: ﴿أَلَّا تَخَافُوا﴾، پێشی ترس و دله‌راوکه‌ی داهاتوویان له‌ دڵدا لاده‌بن، ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾، ئنجا دلیان مشت و مال ده‌که‌ن و، پاکێ ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ی پابردوو، دواییش هه‌ر به‌وه‌نده‌ لێیان ناگه‌رێن، ﴿وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾﴾، دڵخو‌شیشیان ده‌که‌ن به‌و به‌هه‌شته‌ی که‌ پێشتر به‌لێیان پێدراوه‌، دواییش بۆیان ته‌ئکید ده‌که‌نه‌وه‌، ﴿نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، ئیمه‌ دۆست و نیزیك و پشتیوانتانین له‌ ژيانێ دنیاو، له‌ دوا‌روژیشدا.

(۱) ئه‌وه‌ی گوتووایانه‌ ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ له‌ دلیاندا هه‌بووه‌، ئه‌گه‌رنا گوتنی به‌ زمان هه‌یچ نیه‌، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ دڵدا چه‌سپاوه‌، ئنجا به‌ زمانیان گوتراوه‌، ئه‌گه‌رنا گوتراویك له‌ دڵدا چه‌سپاو نه‌بێ، خاوه‌نه‌که‌ی لێی به‌هره‌مه‌ند ناییت.

بویه ئهوانه ی وایان لیکداوه تهوه که ته نیا له کاتی سهرمه گدا فریشته کان داده به زنه سهر پرواداران و، له کاتی خرا نه نیو گوږو، له کاتی زیندوو کرانه وه دا، له راستیدا چه مک و واتای ئایه ته که یان زور به رته سک کردو ته وه، به بی به لگه، چونکه خوای پهروه ردگار له سهر زاری فریشته کان ده فهرموئ: ﴿نَحْنُ أُولَآؤُكُمْ﴾، ئیمه دؤست و پشتیوانی ئیوه یین، له کوئ؟ ﴿فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾، که واته: فریشته کان ههر له سهره تای ژیا نی دنیا وه تا کو کو تایی دؤست و پشتیوانمان، ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾، له مه نزلگای کو تایی شدا، له ویش فریشته کان ههر له گه ل پرواداران دان، مشووریان لی ده خو و، سهر په رشتیان ده که ن، له دنیا دا سیننه یان گوشاد ده که ن و، دلیان خو ش ده که ن و، شتی چاکیان فی ر ده که ن و، له خرا په ده یان گپ رنه وه و، خرا په یان له لا قیزه ون ده که ن و، چا که یان له لا شیرین ده که ن و، تاعه تیان بو ئاسان ده که ن و، له به رانه ر دوژمندا دلیان به هی ز ده که ن، وه ک دوا یی با سی ده که یین.

۲- به لگه یه کی دیکه له و باره وه که پرواداران ی پاریزکار له گه ل فریشتاندا نیزیک و هاو نشینن، ئه و ئایه ته موباره که یه که خوا له سووږه تی (الْأَنْفَال) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنۡیۡ مَعَكُمْ فَثَبٰتُوۡا الَّذِیۡنَ ءٰمَنُوۡا سَآلِیۡ فِیۡ قُلُوۡبِ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا الرُّعۡبَ فَاَضْرِبُوۡا فَوْقَ الْاَعۡنَاقِ وَاَضْرِبُوۡا مِنْهُمۡ کُلَّ بَنٰی ۙ ﴿۱۲﴾ ذٰلِکَ بِاَنَّهُمۡ شَاقُوۡا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَّمَنۡ یُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَکَانَ اللّٰهُ شَدِیۡدَ الْعِقَابِ ۙ ﴿۱۳﴾ واته: یاد بکه وه کاتیک پهروه ردگارت سروشی ده کرد بو فریشته کان، (واته: به شیوه ی په نامه کی و په نهان پی ده فهرموون و، پی راده گیانندن)، که من له گه لتانم، ﴿فَثَبٰتُوۡا الَّذِیۡنَ ءٰمَنُوۡا﴾، ئیوه ش، ئهوانه ی پروادارن بیانچه سپینن، دلیان بچه سپینن و، پیان بچه سپینن و، وره یان به رز بکه نه وه، ﴿سَآلِیۡ فِیۡ قُلُوۡبِ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا الرُّعۡبَ﴾، به دلیایی من ترس و بیم ده خه مه دلی ئهوانه ی بی پروان، ئه ویش ههر له ری فریشته کانه وه خوا ترس ده خاته دلی بی پروایان و، دامه زراوی و نه له خشاویش ده خاته دلی پروادارانه وه.

۳- بەلگەیه کی دیکه لهو بارهوه، ئهوهیه که خوا له سوورتی (غافر) دا، دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ ۷، واته: ئهوانه ی که عه‌رش هه‌لده‌گرن و، ئهوانه‌ش که به ده‌وری عه‌ر شه‌وه‌ن، به ستایش‌کردنه‌وه په‌روه‌ردگاریان به پاک ده‌گرن و، پروای پی دین و، داوای لی‌بوردن ده‌که‌ن بۆ ئه‌وانه‌ی پروایان هیناوه، ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان! زیانیاری و به‌زه‌یی تۆ هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، له‌وانه ببووره که به‌ره‌و لای تۆ گه‌راونه‌وه‌و، شوین پڕیازه‌که‌ت که‌وتوون، له‌ سزای کلپه‌ی دۆزه‌خ چه‌پاله‌یان بده‌و بیانپاریزه.

که‌واته: به‌رده‌وام هه‌لگرانی عه‌رشی خوا، ده‌وره‌ده‌رانی عه‌رشی خوا، که‌ فریشته‌کانن، وێ‌پ‌رای به‌ پاک‌گرتن و ستایش‌کردنیان بۆ خوا، پروا هینانیان به‌ خوا، داوای لی‌بوردنیش بۆ پرواداران ده‌که‌ن.

۴- هه‌روه‌ها له‌ سوورته‌ی (الشوری) دا خوا ده‌فهرموی: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ۴، تگاد السَّمَوَاتِ يَتَغَطَّرُكُ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ أَلَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵، واته: هوکمرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هی خوايه‌و، ئه‌و به‌رزی مه‌زنه، ئاسمانه‌کان نیزی که له‌ لای سه‌رپانه‌وه شه‌ق بین و، فریشته‌کان به‌ ستایش‌کردنه‌وه په‌روه‌ردگاریان به‌ پاک ده‌گرن و، داوای لی‌بوردنیش بۆ ئه‌وانه ده‌که‌ن که له‌سه‌ر زه‌ویین، (ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وین مرو‌فن و، جندن، به‌ تاییه‌ت ئه‌وانه‌ی ئه‌ه‌لی ئیمانن)، ئاگادارب‌ن! هه‌ر خوا زۆر لی‌بورد‌ه‌ی به‌ به‌زه‌یه.

هه‌لبه‌ته ده‌گونجی ئایه‌تی دیکه‌ش له‌و باره‌وه بینین، هه‌روه‌ها فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ به‌لام ئه‌وه‌نده به‌سن، بۆ ئیسپاتی ئه‌وه‌ی که فریشته‌کان له‌گه‌ل پرواداراندا هاوده‌م و هاو‌پازو هاو‌نشینن.

۳- بیپروایان لە گەڵ شەیتانەکاندا نیزیك و گونجاوان:

شەیتانەکان واتە: ئەو جندە شەیتانانە ی که خراپە کارو بیپروان، لە گەڵ مروّفە بیپروایەکاندا ئەوانیش هاوڕازو هاوئشینن:

۱- وهك له سوورەتی (فُصِّلَتْ) دا هاتو، که پیشتر باسمان کرد له ئایەتی ژمارە (۲۵) دا خوا دەفەرموی: ﴿وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ واتە: چەند هاوڕازو هاوئشینیکمان بوو ئامادەکردن که گوناھو تاوانەکانیان، هی پیش دەستیان و هی دوایان، (یاخود هەموو جوړە گوناھو تاوانەکانیان، یان ئەوانە ی که پەیوەندیان بە دنیاو هەیه، یان پەیوەندیان بە پوژی دواپەهەیه)، بوو جوانکردن.

۲- هەروەها له سوورەتی (الزخرف) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ، شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (۳۶) ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُوْنَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (۳۷) واتە: هەر کەسێک لە بەرانبەر یادی خوا ی خاوەن بەزەبیدا، (یان لە بەرانبەر قورئان و کتییی خوا ی خاوەن بەزەبیدا)، کوێر و نابینا بێ، شەیتانیکی بوو ئامادە دەکەین دەبێتە هاوڕازو هاوئشین و نیزیکی و، دەبێتە جووتی و، لە گەڵی دەبێ، بە دلنایایی ئەوان، [شەیتانە بیپروایەکان] مروّفەکان لە پێی لادەدەن، کەچی مروّفە بیپروایەکان وادەزانن پێی راستیان گرتو!

ئاوا شەیتانەکان کلاویان لەسەر دەنن و هەلیان دەخەلەتینن.

۳- هەروەها له سوورەتی (الأعراف) له ئایەتی ژمارە (۲۷) دا، خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷) واتە: ئێمە شەیتانەکانمان کردوون بە دۆست و نیزیکی ئەوانە ی برۆا ناھێنن، ئەمە زۆر پوونە کە هەر کەسێک بیپروای شەیتان لێی نیزیکە، شەیتانەکان دەورو خولیان دەدەن و، لێیان نیزیکن و، زیانیان پێ دەگەینن.

۴- هەروەها له سوورەتی (الأنعام) له ئایەتی ژمارە (۱۲۱) دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (۱۲۱)

واتە: بە دلتیایی شەیتانەکان سروش دەکەن بۆ دۆستەکانی خۆیان، (پەيامی پەنامەکیان بۆ دەنێرن، واتە: بۆ مەروڤە کافرەکان، ئەو مسوڵمانینە! تاکو ئەو کافرە بێپروایانە)، شەپە قسە لەگەڵ تێوەدا بکەن، ئەگەر تێوەش فەرمانبەریان بۆ بکەن، تێوەش دەبن بە ھاوبەش بۆ خوا دانەر.

تێمە لە تەفسیری سوورەتی (الْأَنْعَام) دا، واتە: لە بەرگی پێنجەمی ئەم تەفسیرە کوردییەمان دا، بە درێژی لەو بارەووە قسەمان کردووە، کە کافرەکان لەگەڵ برواداران دا موناڤەشەیان دەکردو، ھۆی ھاتنە خوارەووە کەیشمان باسکردووە، کە کافرەکان شەپە قسەیان دەکرد لەگەڵ برواداراندا، دەیانگوت تێوە ئەو ئازەلە بۆ خۆتان دەیکوژن و سەری دەبێرن، گوشتەکەی دەخۆن، بەلام ئەووی خوا دەیکوژێ و مردارە، گوشتەکەی ناخۆن، ئنجا خوا ﷻ ئەم شەپە قسە پال دەداتە لای شەیتانەکان، کە ئەوان فێریان کردوون، بە خوتخوتەو دندانی شەیتانەکان فێری ئەو قسەییە بوو بوون، کە قسەییەکی بێ جێشە، چونکە لە راستییدا ئەو ئازەلە مەروڤیش سەری دەبێرێ، ھەر بە مۆلەتی خوا ژيانی تیدا نامێنێ و، ئەووەش کە مردار دەبێتەو، ھەر بە مۆلەتی خوا ژيانی تیدا نامێنێ، بەلام ئەووی سەر دەبێردێ، بە شێکی زۆری خۆینەکە کە لە جەستەیی جیا دەبێتەو، ھەرچی شتی زیانبەخشە لە جەستەیدا، وە کۆلستەرۆل لەگەڵ خۆینەکە دەچێتەدەر، بەلام ئەووی کە مردار دەبێتەو، ھەر لەئێوە جەستەیدا دەمێنێتەو، کەواتە: لە رووی پزیشکییەو، لە رووی تەندروستیەو ھەرچی پەرورەدگار بە خراپی زانیو، بۆیە قەدەغە کردو، بە تەئکید خوا ھیچ شتیکی قەدەغە نەکردو، مەگەر زیانی بۆ مەروڤەکان ھەیە، ھەر وە کە ھیچ شتیکی بۆ ھەڵل نەکردوون، مەگەر پاک و چاکە، وە کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الْأَعْرَاف) دا، دەفەرموێ: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾ خوا شتە پاک و چاکەکانیان بۆ ھەڵل دەکات و، شتە پیس و زیانبەخشەکانیان لێ قەدەغە دەکات.

۵- وینەى فریشتەو، شەیتانان وەك وینەى شەپۆلە دەنگیى و رەنگییه‌كانن:

فریشتەكان كە دروستكراوى پاك و چاك بېگەردو فەرمانبەریى خوان و، شەیتانەكان كە دروستكراوه خراپ و زیانبەخشەكانن، ئەوانە وەك شەپۆلە دەنگیى و رەنگییه‌كان وان، ئیستا ئەو شوینەى ئیمە تێیداين، پرە لە شەپۆلى دەنگیى و رەنگیى، رادیویەك لە شوینێك دابنێ بەپێى ئەوەى تۆ دەیسووړنێ، سەرجه‌م ئەو شەپۆلە دەنگیانه‌ى لەو شوینەدا هەن، ئیمە دەتوانین كە گۆیستیان بین، هەرۆه‌ها چەند تەلەفزیۆن لە ژووریک دا دابنێ، بێخەیه سەر چەند شەپۆلى دەنگیى و رەنگیى، ئەو شەپۆلە دەنگیى و رەنگیانه‌ى دینن.

كەواتە: کاریگەریى فریشتەو شەیتانەكانیش هەر وەك ئەو شەپۆلانه‌ى وان، ئنجا وەك چۆن ئەو ئامیره‌ كە دادەنرێ، بەپێى سرووشتی ئەو ئامیره‌، ئەو شەپۆلە دەنگیى و رەنگیانه‌ى دەتوانن بێنن، مەروڤه‌كانیش بەپێى سرووشتی خۆیان، دەتوانن لە فریشتەكان بەهرەمەندبن، یاخود لە شەیتانەكان زەرەرمەند بن، فەرمايشتیكى پێخەمبەرىش ﷺ ئەو راستییه‌مان زۆر جوان بو بەرجەسته‌ى دەكات، كە دەفەرموى: {إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بِابْنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً، فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ، فَإِعَادٌ بِالشَّرِّ وَتَكْذِيبٌ بِالْحَقِّ، وَأَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ، فَإِعَادٌ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقٌ بِالْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ، أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ، فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ} (أخرجه الترمذي: ۲۹۸۸، وقال: حسن غريب، والنسائي في الكبرى: ۱۱۰۵۱، والبيهقي في شعب الإيمان: ۴۵۰۶، وابن حبان: ۹۹۷).

وشەى: (لَمَّة: هَمَّةٌ وَخَطَرَةٌ فِي الْقَلْبِ)^(۱)، واتە: (لَمَّة) بریتیە لە دنەدان و هاندان لە دل دا.

(۱) المعجم الوسيط، ج ۲، ص ۸۴۰.

يېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: بە دۇنيايى شەيتان ھاندان و دندەدانی ھەيە لە دلى مەرۇق دا، فرىشتەش ھاندان و دندەدانی ھەيە لە دلى مەرۇقدا، ئنجا خوتخوتەو دندەدانی شەيتان، برىتيە لەوہ کہ مەرۇق بترسىنى لە خراپەو، وای لىبکات بپروا بە ھەق نەکات و، بە درۆى دابنى و، ھاندانى فرىشتەش ئەوہيە بەلىنى چاک بە مەرۇق بدات و، دلى خۆش بکات بە چاکە، ھانىشى بدات بۆ بەراست دانانى ھەق، ئنجا ھەر کەسک ھەستى کرد لە دلى خۆيدا بە کاریگەرىي فرىشتە، کە ھانى دەدات بۆ چاکەو، بپروا ھىنان بە ھەق، با بزانی ئەوہ لە خواوہيەو، ستایشى خوای لەسەر بکات و، ھەر کەسک ئەووی دیکەشى بىنى و ھەستیکرد کە بەرەو شەر دەچى و، بەرەو خراپەو گوناھو تاوان پەلکیش دەکرى، با پەنا بە خوا بگرى، چونکە ئەوہ لە شەيتانەوہيە.

کەواتە: ئەو دى و دەروونەى مەرۇق شوینی زۆرانگرتنى فرىشتەو شەيتانە، شەيتان دەيەوى مەرۇق بەرەو خراپە پلکیش بکات و، فرىشتەش دەيەوى مەرۇق بەرەو چاکەى پەلکیش بکات، بەلام بە دەست مەرۇقە کە ئايا بە لای فرىشتەکەدا دەچى، يان بە لای شەيتانەکەدا دەچى، ئەگەر بە لای فرىشتەکەدا بچى، ھەمىشە بىر لە شتى چاک دەکاتەوہو، بەرەو چاکە ھەنگاو دەنى، ئەگەر لە شەيتانەکەش نيزىک بى، ھەمىشە بىر لە شتى خراپ دەکاتەوہو، بەرەو خراپە ھەنگاو دەنى، خوا پەنامان بدات.

مەسەلە ی دووهم:

بانگه‌وازکارانی پرسی خوا خاوه‌نی باشتین قسه‌ن، به‌لام ده‌بی کرداری باشیان هه‌بی و، خویان له‌ ریزی مسوولماناندا بژمیرن، پیوستیشه به‌ شیوازی هه‌ره چاک، قسه‌و په‌فتاری به‌رانبه‌ره‌کانیان به‌ره‌چه‌ بده‌نه‌وه‌و، له‌ کاتی دنده‌دران له‌لایه‌ن شه‌یتانیشه‌وه‌، په‌نا به‌رنه‌ به‌ر خوای بیسه‌ری زانا:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۳) وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلْقِهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۵﴾ وَإِنَّمَا يَزْعَمَنَّ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

شیکر دنده‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانە، له‌ یازده‌ برگه‌دا:

(۱)- ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾، قسه‌ی کێ چاک‌تره‌ له‌ هی که‌سیک به‌ره‌و لای خوا بانگ ده‌کات؟! واته‌: خه‌لک به‌ره‌و لای خوا بانگ ده‌کات، (الدُّعَاءُ إِلَى شَيْءٍ: أَمْرٌ غَيْرُكَ بِالْإِقْبَالِ عَلَى شَيْءٍ) (دعاء) ئەوه‌یه تو‌ فه‌رمان به‌ غه‌یری خۆت بکه‌ی روو بکاته‌ ئەو شته‌.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا﴾، یانی: (قَوْلٌ مَنْ أَحْسَنُ مِنْ قَوْلٍ مَنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ)، واته‌: قسه‌ی کێ چاک‌تره‌ له‌ قسه‌ی که‌سیک که‌ خه‌لک بو‌ لای خوا بانگ ده‌کات، بانگه‌واز بو‌ لای خوا ده‌کات.

(۲)- ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، کرده‌وه‌ی باشیش بکات، ته‌نیا ئەوه‌نده‌ نیه‌ قسه‌ی هه‌بی، وه‌ستای قسان و کو‌له‌واری ده‌ستان بی، به‌لکو: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، کرده‌وه‌ی باشیش ئەنجام ده‌دات، واته‌: پابه‌نده‌ به‌وه‌ی ده‌یلت، ئەوه‌ی به‌ خه‌لکی ده‌یلت، پیشتی بو‌ خۆی ده‌یکات.

(۳) - ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، دەشڵی، بە دڵنیایی من لە مسوڵمانانم، واتە: خووی جیا ناکاتەووە لە مسوڵمانان، لەبەر ئەوەی بانگەواز بۆ لای خوا دەکات، خووی پێ لە خەڵک زیاد نیهو، هیچ لافێک بەسەر خەڵکدا لێ نادات و، دەڵێ من یەکیکم لە مسوڵمانان، بەلام خەڵک بۆ لای راستە شەقامی خواو، بۆ لای خواو، بۆ لای بەندایەتی کردن بۆ خوا بانگ دەکات.

دوایی خوا ﷺ باسی شیوازی بانگەوازان بۆ دەکات، دەفەرموێ:

(۴) - ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، بە دڵنیایی چاکەو خراپە یەکسان نین، کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، وشە: (حَسَنَةً)، (تَعْمُ جَمِيعَ أَفْرَادٍ جِنْسِهَا، وَالْمَقْصُودُ حَسَنَةُ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ)، وشە: (الْحَسَنَةُ): کە (أَل) ی ناساندنی لەسەرە، بۆ (جِنْس) ه، واتە: تیکرا (جِنْس) ی چاکە بە گشتیی لەگەڵ تیکرا (جِنْس) ی خراپەدا، یەکسان نین و پێکەووە ناچنە تەرازوو یەکەو، بەلام بەپێی سیاق دەزانین لێرەدا مەبەست لە چاکە، چاکە ی خەڵک بانگکردنە بۆ لای خوا، واتە: شیوازی چاک ی خەڵک بۆ لای خوا بانگکردن، وەک شیوازی خراپ نیه.

(۵) - ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، بەوەی باشتەر پالپۆهبنی، چی پالپۆهبنی؟ واتە: خەسلەت و حالەت و، کردەووەو هەلۆیستی خراپی بەرانبەرەکەت، بە کام شیوازەو، کام حالەتەو، کام خەسلەتە باشتەر، پالپۆهبنی و، بەرپەرچ بدەو، چونکە (الَّتِي: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، (الَّتِي) سیفەتی وەسفکراویکی قرتیندراو، یانی: (ادْفَعْ سَيِّئَةَ غَيْرِكَ، بِالْخَصْلَةِ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، أَوْ بِالطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)، یانی: خراپە ی ئەوی دیکە بە باشتەرین خەسلەت، یان باشتەرین رێباز لابەرەو پالپۆهبنی، وەک خوا ی پەرودەگار لە سوورەتی (المؤمنون) دا، دەفەرموێ: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۶)، واتە: بە کام سیفەت و، کام خەسلەتە باشتەر، خراپە پالپۆهبنی و، بەرپەرچ بدەو، ئێمە زانترین بەوەی ئەوان وەسفی دەکەن و دەیلێن، یان خوا ی پەرودەگاری پێ وەسف دەکەن بە ناھەق.

(۶) ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾، نه گهر تو واکرد، ده بینی نهو کهسهی له نیوان توو نهودا دژایه تی و ناکوکی ههیه، وهک دۆستیکی دلسۆزو به پهروشه، (إِذَا: لِلْمُفَاجَأَةِ، وَهِيَ كِنَايَةٌ عَنْ سُرْعَةِ ظُهُورِ أَثَرِ الدَّفْعِ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ)، (إِذَا: لیږدا بو پهیداوونی شتیکه به کت و پری و، به خیرایی، که لیږدا کینایهیه له خیرایی پهیداوونی شوینهواری پالپویه نانی خراپه به چاکه، زور به خیرایی له نیوان توو نهو کهسهدا که تو به چاکه خوت خراپه نهو پالپویه ده نیی، به شیوازی چاکه خوت له گهل شیوازی خراپی نهودا مامه له ده که و، له نیوان توو نهودا دژایه تی ههیه، وهک دۆست و نیزیکی خزمی لی دی، یاخود زور دلگه رمی لی دی، چونکه ﴿وَلِيٌّ﴾، به مانای دۆست و نزیک دی، (الْوَلِيُّ: اسْمٌ مُشْتَقٌّ مِنَ الْوَلَايَةِ بِفَتْحِ الْوَاوِ، وَالْوَلَاءُ، وَهُوَ: الْحَلِيفُ وَالنَّاصِرُ، وَهُوَ ضِدُّ الْعَدُوِّ، وَالْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ وَالصَّدِيقُ. وَهُمَا خَصَلْنَا الْوَلَايَةَ وَالْقَرَابَةَ)، واته: (وَلِيٌّ) ناویکه داتاشاروه له (وَلَايَةِ)، به سهر (فَتْحَةِ) ی (و) هکه، {نهک (وَلَايَةِ)، (وَلَايَةِ) واته: سهر په رشتییکردن، به لام (وَلَايَةِ)، واته: دۆستایه تی و، سهر خستن و، نیزیکی و، خوشویستی و، نیزیکی، {نجا (وَلِيٌّ) به مانای هاوپه یمان و، پشتیوان دی، ههروه ها به مانای کهسیک دی که تووی خوشبوئی، (وَلِيٌّ) دژای (عَدُوٌّ) ه، (عَدُوٌّ) واته: دژمن و ناحهز، به لام (وَلِيٌّ) واته: دۆست و نزیک، (الْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ وَالصَّدِيقُ)، واته: (حَمِيم) به مانای دۆست و نزیک، یان خزم و نزیک، یان به مانای برادره ری دلسۆزو گیانی به گیانی دی.

(۷) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، ئەم سیفه ته بهرزه نادری، مه گهر بهوانه ی خورابگرن و خویان راگرتی، (أَي: الْمُعَامَلَةُ وَالْمُدَافَعَةُ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ)، ﴿وَمَا يُلْقِيهَا﴾، ئەم راناوی (ها) ده چپته وه بو خهسلت، یان نهو موعامه لهیه، چونکه چاکه ی رها (مُطْلَقِ الْحَسَنَةِ)، به گشتی ده دری به زور کهس، به لام مامه له کردن به شیوه ی بهر په رچدانده ی خراپه به چاکه، له بهرانبه ری خراپه دا چاکه کردن، نادری به هیچ کهس جگه لهوانه ی خورابگرن، واته: خویان کۆنترۆل بکهن.

(۸) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، ههروه ها نهوه نادری و نابه خشری مه گهر به کهسیک که خاوهن پشک و به شیکی زور بی، واته: خاوهن پشک و به شیکی مهزن

بى له چاكەداو، له ئيماندا، له تەقوادا، له تەزكەي نەفسدا، (يُلْقَاهَا)، يانى چى؟ (يُلْقَاهَا يُجَعْلُ لَاقِيًا لَهَا، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِلْسَّعْيِ لِتَحْصِيلِهَا، لِأَنَّ التَّحْصِيلَ عَلَى الشَّيْءِ بَعْدَ الْمُعَالَجَةِ وَالتَّخْلُقِ، يُشَبِّهُ السَّعْيَ لِمُلَاقَاةِ أَحَدٍ فَيُلْقَاهَا)، (يُلْقَاهَا)، واتە: وا دەكرى كه بىگاتى، (يُجَعْلُ لَاقِيًا لَهَا)، وا دەكات كه پى بگات، خوازراو تەووه بو هەولدان بو پەيداكردى، چونكه پەيداكردى شتىك له دوای چارهسەرو خو ماندووكردنه، ئەو شەش شۆهە هەولدانە بو گەيشتن بو دیدارى كه سىك، وشەى: ﴿حَظٌّ﴾، كه دەفەرموى: ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (٣٥)، (الْحَظُّ: النَّصِيبُ مِنَ الشَّيْءِ مُطْلَقًا، أَوْ مِنَ الْخَيْرِ فَقَطُّ)، (حَظٌّ): بریتىه له پشك و بەش له هەر شتىك بە گشتى، ياخود بە تايبەتى له خىرو چاكەدا.

٩- ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ﴾، له حالێكدا كه له شەیتانەووه دنەدانێك، خوتخوتەیهك بە تو دەگات.

١٠- ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، پەنا بە خوا بگرە.

١١- ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (٣٦)، بە دنیایی خوا زۆر بیسەرى زانایه.

وشەى (نَزْعُ): (النَزْعُ النَّخْسُ، وَحَقِيقَتُهُ مَسُّ شَدِيدٍ لِلْجِلْدِ بِطَرَفِ عُوْدٍ، أَوْ إصْبَعٍ، فَهُوَ مَضَرٌّ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِاتِّصَالِ الْقُوَّةِ الشَّيْطَانِيَّةِ بِخَوَاطِرِ الْإِنْسَانِ)، (نَزْعُ): بریتىه له (نَخْسُ)، بە عەرەبى (نَخْسُ) و، (نَزْعُ) واتە: تێوژەنین، یان نقورچکەدان، كه چىبەتى (نَزْعُ) یش بریتىه لهووى بە شتىك بە توندى پىستى ئینسان بەسەرى دارێك، ياخود بە نینۆکیك بگەزرێ، یان نقورچکەى لى بدرێ، كه لیڕەدا خوازراو تەووه بو پەيوەست بوونى شەیتان بە مێشك و هووشى مروڤهوه، كه شتىكى خراپ بخاتە نىو مێشك و دلى، كه دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ﴾، (إِمَّا) ئەصلى خوێ (إِنْ مَا) یه، بەلام (إِنْ) و (مَا) تیکدا دەغم کراون، (إِنْ) (شَرْطِيَّة) لیڕەدا بۆیه هیئراوه، چونكه له ئەصلاً (إِنْ) کاتیک دەهینى كه مەرج نیه ئەو شتە رووبدات و مەرجەكه پیتە دى: (ئەگەر هات و له شەیتانەووه دنەدانێك گەیشته تو)، ئەمە بو بەرزکردنەووى پلەو پایەى

پێغه مبه‌ره ﷺ له‌وه که شه‌یتان بتوانی هانی بدات و، خوتخوته‌یه‌کی خراپ بخاته نێو دلی، که ده‌فه‌رموی: (إِذَا مَا) یه‌که‌ش زیاد کراوه‌ بو‌ جه‌ختکردنه‌وه‌و به‌هێزکردنی په‌یوه‌ندی نێوان مه‌رج (شَرْط) و وه‌لام (جَوَاب)ه، نه‌ک زیاد کرابی بو‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی وه‌لامه‌که‌ی، یاخود مه‌رجه‌که‌ دێته‌ دی.

که ده‌فه‌رموی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ په‌نا به‌ خوا بگره (له‌ شه‌یتانی دوور خراوه‌ له‌ به‌زه‌یی خوا)، ئیمه‌ شه‌یتان نابینن، بۆیه به‌هێزترین چه‌کی ئیمه‌ له‌ به‌رانبه‌ر شه‌یتاندا، په‌نا بردنه‌ به‌ر خوایه، با له‌و باره‌وه‌ چه‌ند ده‌قیك بێنین:

۱- خوا ﷻ له‌ سوورەتی (الأعراف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ (۲۰۱) وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ (۲۰۲) ، واته: به‌ دُنْیایی ته‌وانه‌ی پارێزێان کردوه، ئه‌گه‌ر له‌ شه‌یتانه‌وه‌ هه‌ستیکیان پێگه‌یشت، یه‌کسه‌ر خوایان بیر دێته‌وه‌و، به‌رچاو پوون ده‌بن و (په‌ی به‌ پیلان و قیلّی شه‌یتان ده‌به‌ن)، به‌لام براهه‌ کانیان شه‌یتانه‌کان له‌ گومرایدا رستیان بو‌ درێژ ده‌که‌ن و، که‌مه‌تر خه‌مبیش ناکه‌ن.

واته: بێپروایه‌کان به‌ ده‌ست شه‌یتانه‌کانه‌وه‌ وه‌ک توپ و گلوله‌ وان، هه‌ر به‌ریان ده‌ده‌ن و درێژیان ده‌که‌نه‌وه‌، به‌لام ته‌هلی ته‌قوا، به‌لّی شه‌یتان ده‌توانی ده‌ستیکیان بگه‌یه‌نیت و، دنه‌یه‌کیان بدات، ده‌وروخیان بدات، به‌لام یه‌کسه‌ر خوایان بیر دێته‌وه‌، ئیمانه‌که‌یان بیداریان ده‌کاته‌وه‌و، به‌رچاویان پوون ده‌بی و، قیلّی شه‌یتان ده‌بینن.

۲- پێغه مبه‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رموی: (إِنَّهُ لَيُغَاثُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مَائَةً مَّرَّةً)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۸۸۱، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ: ۳۶۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۰۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۵۱۵، وَابْنُ حَبَانَ: ۹۳۱) واته: جاری وایه ته‌م و مژی بی ناگایی به‌سه‌ر دلم دا دی و، پوژی سه‌د جار داوای لیبوردن له‌ خوا ده‌که‌م.

نەك لەووە كە گوناھى كردووە، بەو چەمك و واتایەى ئیمە، بەلكو بەھووى
ئەو جار جار خاڤلانە، كە پىڤەمبەر ﷺ بەسەر دڵ و دەروونیدا ھاتووە.

۳- ھەر لەو بارەووە ئەو فەرمايشتەش دینین: {عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَشْتَدَّ غَضَبُ أَحَدِهِمَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَمَجْنُونٌ تَرَانِي؟ فَتَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿وَمَا يَزَعْنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۲۱) } (أخرجه البخاري: ۶۱۱۵، ومسلم: ۲۰۱۵).

واتە: سولەیمانی کۆری سوڤەد ﷺ، دەلى: دوو پیاو لە خزمەت پىڤەمبەردا
ﷺ بوو بە دەمەقالیان و، قسەیان بە یەكدی گوت، یەكێکیان زۆر تووڤە بوو،
پىڤەمبەر ﷺ فەرمووی: من وشە یەك دەزانم ئەگەر بىلى، توڤەییەكەى لادەچى،
ئەگەر بلى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، (واتە: پەنا دەگرم بە شەیتانی
دووڤ خراوە لە بەزەیی خوا)، پیاووەكە گوتى: بە شىتم تیدەگەى؟! (واتە: من
شىت نەبووم تاكو ئەو وشە یە بلىم)، پىڤەمبەریش ﷺ ئەو ئایەتەى خویندەووە
كە دەفەرموى: ﴿وَمَا يَزَعْنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ﴾ (۲۱) ﷺ.

ئەو كەسە ھەر ئەووە كە ئامۆزگارییەكەى پىڤەمبەرى وەرئەگرتووە، لە راستیدا
جوړىك بوو لە شىتى و عەقل تىكچوون، ئەگەرنا ئەگەر پىڤەمبەر ﷺ شتىك
بەفەرموى، دەبى یەكسەر لى وەرېگىرى، بەلام ئەو ھاوئە لەو كاتەدا ھێندە
تووڤە بوو، وەك گوتراو: تووڤەیی ڤەشەبایەكە چرای عەقل دەكوژىنیتەووە.

كورتە باسیك له باره‌ی

خەسلەتە بنەرەتییه‌کانی بانگه‌وازکارانه‌وه

ا و ۳) ئیمانی مه‌حکهم و دامه‌زراوو، پارێزکاریی شایسته و ته‌واو:

خوا سب‌حانه و ته‌عالی له سووپه‌تی (یونس) له ئایه‌تی: (۶۲) و (۶۳) دا بۆمان باسی دۆسته‌کانی خۆی ده‌کات، به ته‌ئکید برا و خوش‌کانی به‌پێژ! که‌سیک دۆستی خوا نه‌بێ، هه‌ول نادات دۆستان بۆ خوا په‌یدا بکات و، که‌سیک له خوا نزیک نه‌بێ، هاندەر و پالنه‌ریکی نابێ، خه‌لک له خوا نزیک بخته‌وه، وشه‌ی (أولياء) یش، کۆی (ولی) ه، وشه‌ی (ولی) به شه‌دده له ئەسلدا له (ولی) هوه هاتوه، یانی: (قُرب) نیزیکی^(۱)، خوا ئاوا پێناسه‌ی دۆسته‌کانی خۆی ده‌کات، ده‌فه‌رموئ:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ یونس.

واته: ئاگاداربـ! (خوا هۆشداریییمان پێده‌دات) دۆستانی خوا نه ترسیان له‌سه‌ره، نه په‌زاره‌ش داده‌گرن.

(یانی: نه‌ترسیان له‌سه‌ره بۆ داها‌توو، نه خه‌م و په‌زاره‌ش داده‌گرن بۆ راپردوو) ئەوانه‌ی ئیمانیان هێناوه (به هه‌موو ئەو شتانه‌ی پێویسته ئیمانیان پێ به‌یئری، هه‌روه‌ها ئەوه‌ش سیفه‌تێکی ریشه‌داریان بوو که) هه‌میشه پارێزبان ده‌کرد.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۵۶۶ - ۵۶۸، المكتبة العصرية / ۲۰۱۲ م.

ئیمانەكە بە كەردارى پابردوو دىنى، چونكە ئيمان تېپەريوه، ئيمانان هېناوه، بەلام تەقوايەكە بە كەردارى ئىستا دىنى، چونكە تەقوا شتىكى بەردەوامە و، دووبارە دەيىتەوه.

خوشك و برا بەرېزەكانم!

يەكەمىن سيفەتى ئىنسانى بانگەوازكار بۆ لای خوا، ئەوہيەكە (ئيمانىكى مەحكەم و دامەزراو)ى ھەبى، ئيمان بە خواى بەرزو مەزن، بە فرىشتەكانى خوا، بە كىتەبەكانى خوا، بە پىغەمبەرانى خوا، بە پوژى دوايى، بە نەخشە و ئەندازەگىرى خوا سبحانە وتعالى.

ئيمان بناغەيە بۆ ھەموو شتەكانى دىكە، بۆيە خوا سبحانە وتعالى سىزدە سالى پەبەقى تەرخانكەردن لە ژيانى موبارەكى پىغەمبەر ﷺ - كە ھەموو ژيانەكەى - ژيانى پىغەمبەرايەتى - بىست و سى سال بوو -، سىزدە (۱۳) سالى پەبەقى تەرخانكەردن بۆ داکوتان و سەقامگىر كەردنى ئيمان و عەقىدە، لە دلى ھاوہلاندا خوا لىيان پازى بى، ئنجا دوايى دە (۱۰) سالەكەى دىكە، دواى ئەوہى ئيمانان پەيدابوو، ئنجا ئەحكاميان بۆ ھاتنە خوار، بۆ يەك جارىش خوا سبحانە وتعالى لە قورئانى مەكەبىدا نەيفەرمووہ: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)، بەلكو يان فەرمووہيەتى: (يا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ) يان (يا بني آدم) يان (يا أَيُّهَا النَّاسُ)، بەلام لە قورئانى مەدينەيىدا، خوا سبحانە وتعالى، دەستى كەرد بە دواندى ئەو كۆمەلەى ئيمانان لە دلدا دامەزراوہو، ئىسلاميان فېركراوہو، شاىستەيى ئەوہيان پەيداكردوہ، شەريەتى خوا پىادە بكەن، لە ژيانى تاكىي و، خىزانىي و، كۆمەلايەتىي و، سياسىي خۆياندا.

ئنجا دوايى (پارېزكارىي شاىستە و تەواو)، ديارە ئيمان و تەقوا لە قورئاندا، زورجار پىكەوہ ھاتوون، لىرەدا خواى تاك و پاك پىناسەى دۆستان (أولياء)ى خۆى كەردوہ، ھەلبەتە دوايى بە سيفەتى دىكەش وەسفیان دەكات، بەلام ئەم

دوو سیفه ته، دوو سیفه تی بنچینه یین، بۆ پیناسه ی دۆستانی خوا، بۆیه زانایان گوتوویانه: (مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا تَقِيًّا، كَانَ لِلَّهِ وَلِيًّا) واته: هەر کهسیک برودار و پارێزکار بوو، دۆستی خواجه، به داخه وه له نیو کورده واریی خۆماندا، زۆرجار دۆستانی خوا (أولياء الله) به شیوه یهك ویناکراون و تهسه وو پرکراون، پینچه وانیه ئه وه که قورئان و سوننه ت باسیان ده کات، له وانیه: جاری وا هه بووه، کهسیک که په نگه شیت بووبی، یان عه قلی ته واو نه بی، یان گیل بووبی، گوتوویانه: په نگه ئه وه دۆستی خوا بی! نا، دۆسته کانی خوا، هه موویان له لووتکه ی عه قلدان، هه له به ته هه موو به نده کان، به نده ی خوان، به لام دۆسته کانی خوا، عاقلن، زۆریش عاقلن، ههروه ها ئه هلی عیلمن و، خاوه ن به صیره تن و، بلیمه تن، بۆیه ناگونجی ئینسانی شیت، یان کهسیک پاک و خاوی نیی بۆ نه کرئ، ناگونجی دۆستی خوا بی، ئه مه وه ک راستکردنه وه ی چه مکیکی باوی نیو خه لک، به لئ دۆسته کانی خوا عاقلن و له عه قله وه پیچراون و، له هه موو شتیکدا تیر و ته واون.

۳ و ۴) - خواپه رستییه کی گشتگیر و به تام، یادی خوا کردنیکی له

ناخه وه و به رده وام:

بیگومان کهسیک بیهوئ بانگه وازکار بی و، خه لک بۆ لای خوا بانگ بکات، ده بی خۆی خواپه رستییه کی هه بی، که تامی لیکات چیژی لی وه ریگری، با ته ماشای ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ بکه یین، که ده فه رموی: {إِذْ أَقْبَطَ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَرَسُولًا} ^(۱).

واته: تامی ئیمانی چیژتوه هه ر کهسیک پازی بووبی خوا په وه ردگاری بی و، ئیسلام به رنامه ی ژیا نی بی و، موحه ممه دیش وه ک پیغه مبه رو په وانه کراوی خوا قبول بکات.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۷۷۸، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۳۴، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۶۲۳، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

کەواتە: ئیمانیش تام و چێژی ھەیە، ئنجا کە سێک دەتوانی بانگەوازکار بێ
بۆ لای خوا، کە چێژ لە ئیمانە کە ی خۆی وەر بگرێ، تام لە خواپەرستی بکات،
ھەلبەتە ھەرکە سێکیش تام لە خواپەرستی بکات، ھەمیشە خۆی لە یاد دەبێ،
بۆیە دوایی گوتوو مە: (یادی خوا کردنیکی لە ناخەووە بەردەوام).

یادی خوا کردنیش، دیسان دەبێ چەمکە کە ی پوون بکەینەو، زۆر کەس
وا دەزانێ یادی خوا کردن، ئەو ھەیە: کە ھەمیشە دەبێ ئینسان ئەو وشانە ی
زیکریان پێ دەگوترێ: (سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ
اللَّهِ) بە زاری گو (تلفظ) بکات، بەلام مەرج نیە، یادی خوا ھەر بەو شیوہ یە
بێ، ئەصلى یاد (ذکر)، پێچەوانە ی لە بیرچوون (نسیان)ە. یادی خوا کردن واتە:
خوا، لە یاد بوون ئەصلە کە ی ئەو ھەیە، ئنجا جاری وا ھەیە: وێرایی ئەو ھەی کە
لە دڵ و زەینیدا ھەیە، بە زمانیش ئەو وشانە دەلێ، بەلام ئەصلى یادی خوا،
ئەو ھەیە کە لە عەقل و دڵ و ھۆشدا بێ، ئەگەر ئەو ھەڵە نییە، جوولە ی زمان،
ھیچ سوودێک بە مەرۆف ناگەینەنێ، خۆی پەرورەدگار لەو بارەو دەفەر موی:

﴿ اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴾ العنكبوت.

واتە: ئەو ھەی لە کتیی پەرورەدگارت بۆت سروش کراوە، بێخوینە و، نوێژ بەرپا
بکە، نوێژ قەدەغە (ی خواوەنە کە ی) دەکات لە ھەرچی کردار و قسە و پەفتاری
دزیو و ناقولاً و خراپ ھەیەو، یادی خواش گەورە ترە، (واتە: یادی خوا گەورە ترە
لە نوێژی و لە قورئان خویندنی و)، خوا دەزانێ چی دەکەن!

ئنجا لە راستیدا خۆی میھرەبان کتیب و فەرماشتە کە ی خۆشی بۆیە
ناردووە، کە ئیمە خوامان لە بیر بێ، ھەر وەھا نوێژی بۆیە فەرز کراوە، خوامان
لە بیر بێ، وەك فەر موویە تی:

﴿...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (۱۴) طه.

واته: نوپژ بهرپا بکه، بو یادکردنی من، قورئانیش بویه ناوی لێنراوه (زیکر)، چونکه خوات بیرده خاته وه.

به لێ سیفه تی سییه م و چواره می بانگه وازکاران ئه وه یه: که هه رکامیان خواپه رستیه کی گشتگیر و به تام و چیژی هه بی و، یادی خوا کردنیکی له ناخه وه، له دله وه و، بهرده وامی هه بی.

0 و ۶)- زانیاریی قوول و فراوان به دین و، بهرچاو پروونی و شارهزایی ده رباره ی ژین:

پیشتریش باسمان کردوون، به بۆنه ی دیکه وه و، هه ر ئه م ئایه ته موباره که شمان به به لگه ی هه ردووکیان هینایه وه:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۰۸) یوسف.

به لێ به بی زانیاری و بهرچاو پروونی و شارهزایی، ئینسان بو خوشی نازانی به رێگادا بروات، چ جای پیش خه لکی بکه وئ، ههروه ها به بی شاره زابوونی وه زع و باردوخ و پوژگار، ئینسان، دوست و دوژمنی لێ تیکه ل ده بن و، چاک و خراپی لێ تیکه ل ده بن و، فیلی لێ ده کرئ و، هه لده خه له تینرئ، که واته: کهسانی وا ناتوانن خه لک له خوا نزیک بخه نه وه و، خه لک وا لیکه ن و، وا داربکه ن، که پابه ند بی به په یام و بهرنامه ی خوی پهروه ردگاره وه.

ۛ و ۛ)- دلسۆزی و به تەنگەوەبوون بۆ ەمووان و، ەئمنی و ئارامی و نەلەخشان:

بەئێ کەسێک دەتوانی خەلک لە خوا نزیک بخاتەو، بۆ لای خویان بانگ بکات، کە لە ناخەو بۆ ەموو لایەک دلسۆزو، بە تەنگەوە بێ، بێ جیاوازی، ئەمەش زۆرجار جیی تیدا بەهەلە داچوونە، کەسانیک وا دەزانن دەبی بەس بۆ مسولمانان، دلسۆز بین! بەلام ئیمە پیغەمبەرەن دەبینن (عليهم الصّلاة والسلام) بە خەلکە کافرەکە ی خۆیانان گوتو:

﴿...وَأَنَا لَكُمْ نَاصِعٌ آمِينَ﴾ (ۛۛۛ) الأعراف.

واتە: من بۆ ئێو بەتەنگەو، دلسۆزم، دل سووتاوم، بۆیە دەبی ئەو چەمکەش راست بکریتەو، ئنجا لە راستییدا ئەگەر خەلک نەزانن بۆ دلسۆزی: نە متمنەت پیدەکات، نە گویت بۆ دەگری و، نەقسەشت لێوەرەگری، ئایا ئیمە ناتوانین دلسۆزین بۆ نامسولمانان؟ نەک ەەر دەبی بتوانین، بەلکو ئەو ەرکیکەو فەرزە، پیغەمبەرەن (عليهم الصّلاة والسلام) وابوون، پیغەمبەری خۆمان (محمد) ﷺ سەروەری ەموو پیغەمبەرەن، چەند بە شەفەقەت و بەرەحم بوو؟ با تەماشای بکەین: لەوبارەو، دلسۆزی خۆی چۆن وینا دەکات لەگەل کەسانیکدا کە دزایەتییشان کردو: {كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْيِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ فَأَذْمَوْهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} (ۛ).

واتە: پیغەمبەر (محمد) ﷺ باسی پیغەمبەریکی کرد بۆ هاوەلانی، کە قەومەکە ی بەردبارانیان دەکرد خۆنیان لێهینا، (سەریان شکاندو بەدەنیان بە خۆندا هینا)، ئەویش خۆینەکە ی دەسری و دەیفەرموو: خوايە! لە گەلەکەم خۆشە، چونکە نازانن، لیان بیوورە!

(ۛ) أَخْرَجَهُ البخاري برقم: ۛۛۛ. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

مەبەستم ئەو ھەيە جارى وا كەسێك ملى حەدیسێك دەگرێ، پەنگە لە سیاقىكى دیکەدا ھاتبی و ھالەتێكى تايەت بى، كە دروست نە ئینسان ھىچ شەفەقەت و پەحم و بە تەنگەو ھوون و بەزەیی ھەبى بەرانبەر بە غەیری مەسولمان! بەلام ئەو بەرەھایی وانیه، ئەو ھەتا ئەو پێغەمبەرە (عليهم الصّلاة والسلام)، كە خوا ھەم لە (نوح) ھو ھەيگێرپتەو: ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ (١٦) الأعراف، ھەم لە (ھود) ھو ھەيگێرپتەو: ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (٦٨) الأعراف، ھەروەھا لە صالھو ھەيگێرپتەو: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (٧٩) الأعراف، ھەروەھا لە شوەبەو ھەيگێرپتەو: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (١٣) الأعراف، ھەموویان باسی خۆیان بە (ناصح) ی گەلەکیان ناساندو، (ناصح) یانی چی؟ (النصح: إرادة الخير للمنصوح)^(١)، (نصح) یان (نصيحة) بریتى ھو ئەو ئەو كەسە كە نەصیحەتەكەى ئاراستە دەكری، چی بۆ چاكە ئەو ھەت بۆى بوئ.

جاری دیکەش باسمان كردو، زۆركەس وا دەزانى نەصیحەت یانی: ئامۆژگاری، چونكە زۆرجار لە كوردیدا نەصیحەت لە جياتى ئامۆژگاری (موعظة) بە كاردێنن، بەلام لە زمانى ھەرەبیدا جیاھ و، ئەگەر بلیین: (نصيحة) یانی: ئامۆژگاری، مەھوومى زۆر ئایەت و حەدیسەمان لى تێكدەچن، بۆ وینە:

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: {«الَّذِينَ النَّصِيحَةُ»، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»} (٢).

واتە: نەصیحەت ئاراستەى پێنج لایەنان دەكری: بۆ خوا، بۆ كتیبى خوا، بۆ پێغەمبەرى خوا، بۆ پێشەوايانى مەسولمان و بەرپرسانیان و، بۆ خەلكەكە بە گشتى.

(١) مفردات ألفاظ القرآن: ص ٥١٤، المطبعة العصرية، ٢٠١٢ م، {النصح: تحري فعل أو قول فيه صلاح صاحبه}.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ١٦٩٨٢، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ٥٥، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ٤٩٤٤، عَنْ عَمْرِو الدَّارِيِّ.

ئىجا ئەگەر (نصیحة) بە مانای (موعظة) بى، چۆن ئامۇزگارىی خوا و کتیبى خوا دەکرى؟ نا (نصیحة) ئەوہیە کە: دلسۆز بى بۆ خوا و ساغ بى لەگەل خوادا، دلسۆزبى بۆ کتیبى خوا، بۆ پیغەمبەرى خوا ﷺ، بۆ بەرپرسان و بۆ خەلک بە گشتى، (نصیحة) یانى دلسۆزبى و بەتەنگەوہ بوون بۆ ھەمووان.

پاشان (ھىمنىی و ئارامىی و نەلەخشان)، چونکە لە کاتى شىنەبى و بىگرفتىی و بىکىشەبىدا، ھەموو کەس ئازايە، بەلام ئەوہ گرنگە: ئايا تۆ لە ناپەھەتیبدا لە کاتیکدا کە بە شىوہى ناشايست مامەلەت لەگەلدا دەکرى، خۆراگر دەبى یان نا؟ بۆیە خوا سبھانە و تعالى لە سوورەتى (البقرة) دا (صبر) مان لە سى حالاندا بۆ دەخاتە پروو، دەفەرموى:

﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

واتە: خۆراگران لە کاتى ھەژارىی و نەدارىی و بى ئىمكانىەتیبدا، ھەروہا لە کاتى نەخۆشىی و ناخۆشىی و، ناپەھەتیبى و، لە کاتى جەنگ و پرووہ پروو بوونەوہدا.

لەو سى حالەتانەدا دەبى خۆراگر بىن، بىگومان بابای خەلک بانگەر بۆ لای خوا، ئەگەر بۆیان دلسۆز نەبى و، بە تەنگيانەوہ نەبى، کارەکەى پىت و پىزى نابى و بەرھەمدار نابى، جارى وایە کەسێک وەك وەزىفە، یان وەك ئەرکىکى دىباى کارەکەى دەکات، ھەندىک کەس ھەن، کە لە وەزارەتى ئەوقافەوہ رادەسپىررین و، ئىشیکيان پى دەسپىررئ، وەك پىشەيەك، ئەنجامى دەدەن، بەلام ئەگەر لە دلەوہ بۆ خەلکە کە دلسۆز نەبىت، کارىگەرىی نابى، ھەلبەتە کە بۆشيان دلسۆز بوو، خۆراگریش دەبى، ئەو سىفەتانە، ھەموویان پىکەوہ پەيوەستن، ئىنسان ئەگەر بۆ خەلکە کە دلسۆز بىت، تەھەممولىشيان دەکات، نەزانیی و نەفامىشيان لى تەھەممول دەکات، لەبەر پازى کردنى خوا.

۹ و ۱۰)- کراوهیی و مامەلەیی بەرپۆز و سەنگین، رووگەشیی و قسە و گەفت و لەفتی شیرین:

خوای پەروەردگار لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەرموێ: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۶۳)

واتە: بەندەکانی (خوای) بەبەزەیی، بە هیمنیی و ئارامیی ڕێگادا دەپۆن، بە سەنگینی و ویقارەووە و، کاتی کە نەفامانیش دەیانداوێنن، قسە و سەلامەت دەکەن، یاخود دەڵێن: سەلامتان لێی.

چونکە هەر کەس چی پێی، لەو دەبەخشێ، دەڵێن: جارێک پێغەمبەر عیسا (علیه السلام) بە شوێنێکدا دەپروات لە گەڵ حەوارییەکانی خوا لێیان پازی بێ، خەڵکیکی نەفام، جێپۆی پێدەڵێن، یان قسە و ناشایست، ئەویش دەست بەرز دەکاتەووە، دوایان بۆ دەکات، حەوارییەکانی پێی دەڵێن: ئەو پێغەمبەری خوا! ئەوانە قسە و، جێپۆت پێدەڵێن! دەڵێ: دەزانم، بەلام هەر کەس چی پێی بێ، لەو دەبەخشێ، ئەوان جێپۆیان پێی، منیش دوای خێر و قسە و خێرم پێی.

بەڵێ (کراوهیی و مامەلەیی بەرپۆز و سەنگین)، خەسلەتێکی گەرم و بنەرەتی بانگەوازکارانە، چونکە: بە گرژی و داخراویی، ئێنسان ناتوانێ کارلێک لە گەڵ دەور و بەری خۆیدا بکات، دەبێ کراوە بێ، بەلام کرانەووە بەبێ توانەووە، کرانەووە، واتە: تۆ داخراو نەبی، بە جۆرێک بوار نەدەوی لە گەڵ هیچ کەسدا کارلێک بکە، لە بەرانبەریش دا: هێندە کراوە و بلأو نەبی، هیچت پێو بەند نەبی و هیچت پێو نەمی، چونکە هەندێک کەس بە بیانووی کرانەووە، دەتوێنەووە لە کۆمەڵگادا و دەبنە بەشێک لە واقعیکی خراپ!

ئەجا (پرووگەشی و قسە و گەفت و لەفتی شیرین) یە خەسلەتێکی دیکە خەڵک بانگەرانە بۆ لای خوا عز و جل.

برا و خوشکه خوشه ویسته کانم!

دَلْسَوْزانه ئاموژگاریتان ده کهم، هه میسه تاكو بوْتان ده کړئ: با له گهَل خه لک دا، قسه و گفت و لفتان شیرین بئ، پروتان خوش و گهش بئ، پرواتان بئ، زور کهس که ته ماشای ئیمه و مانان ده کات، ئیمه چوَن بیینئ، دینه که شمان وا ده بیینئ، بۆیه خوا سبحانه و تعالی که پیغمبه رانی (عليهم الصّلاة والسلام) ناردوون، له هه موو پروو یکه وه، له خه لکی پوژگاری خوْیان ته واوتر بوون، له پرووی جهسته یی و پروو حی و عه قلی و دهروونی و ئاکاری و له هه موو پروو یکه وه، بۆ ته وه ی هه ر که سیك ته وانی بیینئ، دیمه نیانی بیینئ، هه ل سوکه و تیانی بیینئ، ته خلاقانی بیینئ، سیفه ته به رزه کانیانی بیینئ: تیر و ته واوی په یام و دینه که یان، له تیر و ته واوی ته واندای بیینئ، ئیمه ده بئ وریا بین! ته م دینه ته گه ر به پروو خوشی خه لکی بۆ بانگ نه کړئ، به گرژی و مۆن و مرچی خه لکی بۆ بانگ ناکړئ، ته گه ر به قسه ی خوش و گفت و لفتی شیرین، خه لکی بۆ پانه کیشرئ، به ته ئکید به توانج و پلار و قسه ی زبر و ناخوش، خه لکی بۆ بانگ ناکړئ، خوا ی تاك و پاک به پیغمبه ری خاتم ﷺ ده فهرموی: ﴿فَمَا رَحِمَ مِنْ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾﴾.

واته: تۆ به هو ی به زه یی خوا وه، بۆیان نه رم بووی، ته گه ر قسه په ق و دل په ق بووی، له ده ورت ده پرژان... کئ له ده وری کئ ده پرژا؟ ته و ها وه له به پرژانه، که باشرین مروفن له دوا ی پیغمبه ران، له ده وری پیغمبه ر (محمد) ﷺ که (رحمة للعالمین) ه، ده پرژان، ته گه ر قسه په ق و دل په ق بووايه.

ئجا له سوو په تی (الأعراف) له ئایه تی (۱۹۹) دا خوا ده فهرموی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾﴾.

ئىمام جەغفەرى صادىق رەحمەتى خىلى، گوتتويەتى: ئەم ئايەتە ريشە و بنكى ھەموو رەوشتە بەرزەكانى لە خۆيدا كۆكردوونەو:

(۱)- (خُذِ الْعَفْوَ) ئەوئى ئاسانە و ئاسان بە دەستەوئى، لە خەلك وەرى بگرە، واتە: چاوەروانى زۆرت لە خەلكى نەبى، بە زۆرى ئەوانەى ھەميشە پرتە و بۆلەيانە و گلەبى لە خەلك دەكەن، لەبەر ئەوئە، چاوەروانى زۆريان لىيان ھەيە، كەواتە: چاوەروانى زۆرت لە خەلكى نەبى و، ئەوئى بە سىناي بە دەستەوئى، تەنيا ئەوئەيان لى چاوەروان بكە.

(۲)- (وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ) واتە: بۆ خۆت چاكە بكە و، فەرمانيشى بىيكە، ھەرچى پەسند و چاكە بىيكە پيشەى خۆت و، فەرمايشى پىن بكە.

(۳)- (وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) كەسكىش كە نەفام بوو، پرووى لى وەرگىرە و پشتى تىيكە و وازى لى بىنە.

ئىمام شافىعى خىلى پازى بى، چەند جوان دەلن، لە شىعركىدا:

{لَوْ كُلَّ كَلْبٍ عَوَى أَلْقَمْتُهُ حَجْرًا ... لِأَصْبَحَ الصَّخْرَ مُثْقَلًا بِدِينَارٍ}

واتە: ئەگەر ھەر سەگىك وەرى، من بەردىكى پىدادەم

دەبى مسقالى بەرد بە دىنارىك پەيداكەم.

جارى وایە كەسانىك قسەى ناخۆشمان پى دەلن، ھەندىك برا و خوشكمان زۆر سەغلەت دەبن و دەلن: ماموستا! فلان شتىان نووسىو، لە فلان بلاوكراوئەدا، يان لە فلان كەنال واگوتراو! منىش زۆرجار گوتوومە: ديارە كەسانىك وامان دەبینن و وامان تەسەووړ دەكەن! دەلن: ئاخىر چۆن وەلاميان نەدەینەو؟! بەلام ئايا وەختمان ھەيە وەلامى ئەو شتانە بدەینەو؟! نا، لە جياتى وەلامدانەو، دوعايەكى خىريان بۆ بكە و بلى: خوايە! ھىدايەتياں بدە و، بۆ خۆشت خەرىكى كارى خۆتە.

(ئەبراھام لەنكۆلن)^(۱) قسەيەكى جوانى ھەيە دەلى: كاتى خۆى ئەوانەى
رەخنەيان لىدەگرتىم، يان قسەيان پىدەگوتىم، تەمەنەكەم چەندە، چوار ھىندەى
دىكەشم خستبايە سەر، بەشى ئەوۋى نەدەكرد وەلاميان بدەمەوۋ، بەلام ھەلسام
كارى خۆم كرد و، سەرکەوتنەكەم، بوو بە وەلامى ھەموو ئەو قسانە كە لە دژم
دەكران!

تېمەش دەبى ئاوا بگەين و دىنەكەشمان ھەر وای لىدەوۋەشپتەوۋ، جارى وا
بووۋ برايەك ھاتوۋە بۆ لام، قسەيەكى پىگوتراوۋ، لەلاى بۆتە كىيۈك گوتوۋىتەى:
ھەيام چوۋ، ئاۋايان پىگوتوۋم! منىش زەردەخەنەيەكم بۆ كردوۋ، گوتوۋمە:
نەخپىر، تۆ لە مابەينى خۆت و خوادا چۆن بى، ھەر وای، قسەى خەلگى نە
بەرزت دەكاتەوۋ و نە نزمەت دەكات، ھەر خۆتى كە بە چاكە خۆت بەرز
دەكەى، يان بە خراپە خۆت نزم دەكەى، بە خوا خەلگ ھەموۋى مەدحت
بكات، بەرز ئاببەوۋ، ئەگەر خوا بەرزت نەكاتەوۋ و، خەلگ ھەموۋى زەمت
بكات، ئەگەر خوا نەتەشكىنى، ناشكىنى، ھەرودەھا خەلگ ھەموۋى لىت پازى بى،
ئاتوانن بىتەنە بەھەشتى و، ھەموۋىشان لىت توۋرە بن، ئاتوانن بىتەنە دۆزەخ،
زالكەر و زەبوونكەر (مُعِزٌّ وَ مُذِلٌّ) ھەر خوايە، بىگومان ئەوۋەش ھەموۋى ھەر
بەرھەمى ئيمان و تەوھىدە، ئىنسان ئەگەر بەراستىي خۋاى ناسى و ئيمانى لە
دلىدا چەسپى، ئەو كاتە ئەو شتانە زۆر كارى تىناكەن و شلوۋى ناكەن.

(۱) ئەبراھام لەنكۆلن: ۱۸۰۹ - ۱۸۶۵ ز بەككە لە سەرۆك كۆمارەكانى وىلايەتە بەگرتوۋەكانى
ئەمىرىكا.

II و ۱۲)- راستیی و، دَل و زمان و کردهوه یه کببون و، دادگهریی و
ئینصاف له گهَل دۆست و دۆژمن:

به پـۆزان!

ئینسان ده بـۆ راست (صادق) بـۆ و، دَل و زمانی و کردهوه یه ک بن و، چیت له دَلایه، با هه ر ئه وه ت به زماندا بـۆ و، چی به زمانیش داهات، هه ولـبـده پراکتیزه ی بکه ی و به کردهوه جیبه جیـی بکه ی، چونکه خـوانه خواسته پیچه وانه ی ئه وه: نیفاقه، ئیزدیواجیه ته و، خـوای دادگهریش به گه وره ترین گوناھی داناوه:

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (۲)

ئینسان ده بـۆ زۆر له خۆی وریا بـۆ، ئه گه ر: دَل و زمانان و کردهوه مان هه موویان پیکه وه جووت نه بن، زۆر خه ته ره، هه ندی که س قورئان ده خوینی و، قورئان له عه نه تی لـیده کات، کوا قورئان له عه نه ت له کـی ده کات؟! با، بۆ وینه: که سیـک قورئان ده خوینی و زالمیشه، له عه نه ته که ی بۆ دئ:

﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (۱۸) هود.

هه روه ها (فسق، کفر، نیفاق)، قورئان هه موویانی زه م کردوون، هی واش هه یه قورئان ده خوینیته وه و ئه و سیفه ته خراپانه شی تـیدان و، زه م و نه فرین و هه ره شه که ی به ر ده که ون.

ئجـا خوا ده فه رمـوی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

﴿التوبة﴾ (۱۱۹)

واته: ئه ی بروادارینه! پارێز له خوا بکه ن و له گه ل راستان دا بن.

هه روه ها ده فه رمـوی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

﴿النساء﴾ (۱۳۵)

واتە: ئەه بڕوادارینه! زۆر دادگەری به پڕۆه بهرن و شایه دی بۆ خوا (به ههق و راستی) بدهن..

ئنجاء: (دادگەری و ئینصاف له گه‌ل دۆست و دۆژمن) یشدا، زۆر گرنگه، که شه وهش شتیکی دیکه یه، ده بێ راست بکریته وه: هه ندیک کهس وا ده زانی ئیمه ده بێ ته نیا له نێو بازنه ی ئیسلامدا دادگه‌ر و به ئینصاف بین و، ته نیا بۆ شه وان به په‌رۆش و دڵسۆز بین! به‌لام نه‌خیر ئینسان ده بێ بۆ هه‌موو مرقفه‌کان دڵسۆز بێ و، له‌گه‌ل هه‌مووانیشدا دادگه‌رو به ئینصاف بێ، چونکه دادگه‌ری و ئینصاف دوو خه‌سه‌له‌تی په‌سندن به‌په‌های، نه‌ک به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی و پڕژه‌یی (موقت ونسبی) هه‌ر بۆیه‌ش خوا به‌ ده‌قی نایه‌ت فه‌رمانی پیکردووین که له‌گه‌ل دۆژمنانیش دا دادگه‌ر بین.

وه‌ک خوا سبحانه وتعالی ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾ المائدة.

واته: با پق هه‌لسانتان له‌ کهسانیک واتان لینه‌کات که نادادگه‌ربن، دادگه‌ربن! شه وه له‌ پارێزکارییه وه نزیکتره.

۱۳ و ۱۴) - خەلك بانگکردن تەنیا بۆ لای خوا و، بە شانازییه وە
خۆ ئەژمارکردن لە ریزی مسوڵماناندا:

ئەم دوو هەردووکیان لەم ئایەتە موبارەكە وەر دەگیرین: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۲) فصلت.

واتە: قسە ی کێ لە هێ کەسێك باشتەر کە بۆ لای خوا بانگەواز دەکات و،
کردهوهی باش دەکات و، دەلێ: من لە مسوڵمانانم!

خوشک و برایانی بەرپێز! زۆرجار ئێنسان ئەگەر لە خۆی وریا نەبێ، شەیتان
فێلی لێدەکات، بۆ وێنە: بە حیساب تۆ خەلك بۆ لای خوا بانگ دەکە ی: کەچی
تەماشای دەکە ی خۆت و خوات لێ تێکەل بوون، دین و دنیا ت لێ تێکەل
بوون، کە ئەو هەش نیشانە ی هەن، ئێنسان دەبێ ئەو شتە نەیان پێ لە یەك جیا
بکاتەو، بۆ نموونە: ئەگەر کەسێك رقی لە تۆ بوو، یان قسە یەکی بە تۆ گوت،
بەلام تۆ دەتزانێ: ئەو کەسە بۆ خوا سولحاو، یان ئیسلامی خوش دەوێ، ئەگەر
تۆ بە پراستی خواناس بی، دەبێ خوشت بوێ و، بلێ: هەرچەندە تۆ پقت لە
منه و، قسە شەم پێ دەلێ، بەلام مادام دلسۆزی بۆ ئیسلام، هەر خوشم دەوێ،
ئای ئەو پراستە، بەلام ئەگەر خۆت لەگەل خوا لێ تێکەل بووبێ و، شەیتان فێلی
لێکەردبێ، ئەو لە جیاتێ خوا میحوەربێ، دەبیە خود میحوەر، یانی: لە جیاتێ
تەماشای بکە ی: داخو ئەو کەسە بەینی لەگەل خوا دا چۆنە!، تەماشای دەکە ی:
داخو بەینی لەگەل خۆت دا چۆنە!؟

قوله نه زيله يهك:

جاریك لە مزگەوتێك نوێژمان دەکرد، گویم لە مامۆستایە کە بوو، باسی
کەسێکی دەکرد، دەمزانی باسی کەسێکە، بە شیوہیەك لە شیوہکان ناسیاو و
نیزیکیەتی، دەیگوت: ئەو مونا فیکە دێتە مزگەوتیش، بەلام مامۆستای مزگەوت

ئەزىيەت دەدات و... ھتە، وتارەكەى ھەمووى لەگەل كەسێك بوو، منیش ھەر لە حوجرەكەدا نوێژم دەکرد، ھات بۆ حوجرەكە و گوتم: مامۆستا! ھەستم كرد، كەسێك تووڤەى كردووى؟ گوتى: ئەرئى وەللا دراوسێيەكى مونافىقم ھەيە، دوایى سەرى ھەلینا، گوتى: ئەھا ئەوھتا!

گوتم: ھاتوھ بۆ جومعەش؟

گوتى: بەلئى.

گوتم: ئنجا مونافىقىي وى لە چى دايە؟ گوتى: پادىۆ بە دەنگى بەرز پێدەكات و، مندالەكانى لەگەل مندالەكانم ناكۆكن! گوتم: مامۆستا! ئنجا مادام ھاتوھ بۆ مالى خوا و، تۆش بە ئىمام بزانئى، چۆن ئەو وشە و تەعبىرە قورسانەت پئى گوتن؟ پاشان بە لەبارىي بچۆ ئامۆژگارىي بكە، نەك لەسەر مینبەر و، كات و سەر و دلئى ئەو ھەموو خەلكەى پئى بگرئى!

بەلئى بەپراستى دەبئى وریا بین و، خەلك بۆ لای خوا بانگ بكەین، نەك بۆ لای خۆمان، پاشان: (بە شانازییەوھە خو ئەژماركردن لەپىزى مسوڵماناندا) بئىگومان بەپىزان! شانازییە ئىنسان مسوڵمان بئى، شانازییە ئىنسان بەندەى خوا بئى و بانگەوازكارى پئى خوا بئى: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ ۱۹ الجن.

واتە: ھەروھەا كاتێك بەندەى خوا (محمد) ھەلسا لئى پارايەوھە، نزیك بوو جندەكان لەسەرى كەلەكە ببن (ھىندە قەلەبالغىيان لە دەورە كرد).

با پيمان وا نەبئى شتێكى دىكە لەسەر ووى مسوڵمانەتيیەوھە ھەيە، خواى پەرورەردگار بە پىغەمبەرى خاتەم (محمد) ﷺ دەفەر موى: ﴿قُلْ إِن صَلَائِي وَنُسُكِي وَحَيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۱۱۲ لَا شَرِيكَ لَّهِ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۱۳﴾ الأنعام.

واته: بَلَى: به دنیایی نوژم و پهرستشه کان (ی حه ج و عومره) م و ژیان و مردنم بۆ خوای پهرودردگاری جیهانیانه، هیچ هاوبه شیکی نیه و، ههر به وهش فه رمانم پیکراوه و، من یه که می مسولمانانم. (یه که م که س که بۆ خوا ملکه چم له پرووی کاتییه وه: له سهر ناستی تۆمه ته تی ئیسلام و، له پرووی پله وه: له سهر ناستی مروّ فایه تی).

هه روه ها خوای زانا و توانا له باره ی ئیبراهیم (علیه السلام) دوه، ده فه رموی:

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ البقرة.

واته: مه گهر که سیک خۆی نه فام بکات، ته گهر نا کۆ به ران بهر به پریازی ئیبراهیم نااره زوومه ند ده بی! که به دنیایی له دنیا دا هه لمانبژارد و له دوا پرۆژیش دا له به نده زۆر په سنده کانه. یاد بکه وه! کاتیک پهرودردگاری پیتی فه رموو: ملکه چ به! گو تی: بۆ پهرودردگاری جیهانیان ملکه چم.

مه به ستم نه وه یه مسولمانه تی شانازییه و، پیگه و پله یه کی زۆر به رزه، ئنجا که سیک له نێو مسولمانان دا هه ولبدات: خزمه تیان پیتکات و کاری خیر بکات، نه وه شانازییه کی گه وره تره، به لام به مه رجیک خۆی پی له وان زیاد نه بی، له به رته وه ی عیلمی زیاتره، یان له بهر نه وه ی بهر پر سیاریه تییه کی هه یه، یان... یان... مه تد، مروّ فی مسولمان ده بی خۆی پی له که س زیاد نه بی، له مسولمانان.

۱۵ و ۱۶- حیکمەت و دانایی لە قسە و ڕەفتاردا و، کارلێکی ئەڕینی
لەگەڵ تێکرای توێژەکانی خەڵکدا:

پیشتریش باسی حیکمەتم کردووە، کە ڕێبازی گشتی بانگەوازکردنە بۆ لای
خوای کاربەجێ دەفەرموێ: ﴿ **ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ** ﴾ (النحل: ۱۲۵)

واتە: بە حیکمەت بەرەو ڕێبازی پەرورەدگارت بانگەواز بکە.

لێرەدا، دەمەوێ تۆزێک چەمکی حیکمەت ڤوون بکەمەو:

ڤوونکردنەوێ چەمکی حیکمەت لە ھەوت کورتە خال دا^(۱):

بەڕێزان!

خەڵک بانگکردن بۆ لای خوای بە حیکمەت، زۆر شت دەگرێتەو، کە ڕەنگە
ئەم ھەوتە گرنگترینیان بن:

(۱)- پێویستە ڕەچاوی پلە پلەیی (تدریج) بکری، لەگەڵ بانگراوان (مدعوین) دا.

(۲)- دەبێ ڕەچاوی لە پیشترەکان (أولویات) بکری، چ شتێ لە پیش چ شتیکەو، بەپێی
پێوەر و تەرازووی شەریعت.

پیشتر بە وردیی قسەمان لە بارە ئێو دوو خالەو کرد.

(۳)- ھالییکردن و تێگەیاندنی خەڵک کە بانگەوازاکار (داعی) دڵسۆزێانە و بۆیان بە
پەرۆشە و، ھیچ ئامانجێکی دیکە ئێو واتە: ھیچ ئیشی ھوێ بەوان نیە، بەلکو ئیشی
خۆیانی پێیانە، خوای بەخشنە ئاوا باسی پیغمبەری خاتەم (محمد ﷺ) دەکات:

(۱) ئەم باسەمان لە کتیی یازدەمی مەوسووعە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بە
ناوونیشانی: (تطبيق المجتمع للشریعة) وەرگرتووە. ڤروانە: [الطبعة الثانية / ۲۰۲۰م].

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) التوبة

واتە: پىغەمبەرىكتان لە خوۆتان بۆتان هاتو، هەرشتيك ئىو ناپەحتە بکات، زۆر لەسەر دلى قورسە و، لەسەر هيدايتى ئىو زۆر سوورە و، بەرانبەر بە پرواداران زۆر مېهرەبان و بەبەزەيە.

ئىمەش دەبى هەولبەدين پشك و بەشمان هەبى لە سيفەتەکانى پىغەمبەردا ﷺ، چونکە خوا دەفەرموى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۲۱) الأحزاب.

واتە: لە پىغەمبەرى خوادا باشترین سەر مەشق (پىشپەرە و چاوساغ) هەيە. يانى: دەبى ئىو شەك وى بکەن، بۆيە من دەلیم: هەركەسيك بە پى پىغەمبەردا ﷺ بچى، دەبى هەولبەدين وى بچى، ئەگەر کەم و زۆر وەك پىغەمبەر ﷺ نەچى، مانای وایە بەپى ویدا نەچووى!

٤- جەختکردنەو لەسەر ئەو راستییە کە ئەو بانگەوازکارە، لافى ئەو لێنادات هەرچى هەقە لە لای ئەو، بۆ زانیاریتان! هەموو مروڤەکان پقیان لە کەسيكە خۆی لەسەرەوێ وان دابنى و، بلئى: هەرچى هەقە لە لای من، کە راستیش نیە، بە خوا، هەرچى هەقە بەس لە لای خوايە: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ﴾ (۲۹) الکەف.

واتە: بفرموو: هەق تەنیا لە پەرورەدگارتانەوێە. بەلام ئەوێ دیکە پزەيە من هەندیکم لە لایە، ئەو هەندیکى لە لایە، ئەو دیکە هەندیکى لە لایە.

ئنجما مەرجیش نیە کەسيك کە نامسوڵمان بوو، هیچ هەقى لەلا نەبى، خوای کاربەجى دەفەرموى: ﴿يَا هَٰؤُلَاءِ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونِ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ (۷۱) آل عمران.

واتە: ئەى خاوەن کتیبەکان! بۆچى هەق و باطیل تیکەل دەکەن؟! ئەمە مانای وایە: ئەندازەيەك هەقیان لە لایە، بەلام گرفت ئەوێە، هەقیكى کەمیان لە لایە و لەگەل بەتالیکى زۆرا تیکەلى دەکەن. ئەم خالەشم لە و ئایەتە

موبارەكەى سوورەتى (سبأ)، وەرگرتووە كه خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾﴾

واتە: بلى كى پۆزىيتان دەدات لە ئاسمانەكان و زەوىيەو؟ بلى: خوا، ئنجا من يان ئيوە لەسەر پىنمايىن، ياخود لە گومرايىه كى ئاشكرا دايىن.

تەماشە بكەن: خوا ئاوا پىنغەمبەر (محمد) ﷺ فير دەكات كە يەكسەر بە كافەرەكان نەلى: ئيوە لە گومرايى دان و، من لەسەر هيداىەتم، بىگومان پىنغەمبەر ﷺ دەزانى كە لەسەر هيداىەتە، بەلام تۆ بتەوى ئەو خەلكە بانگ بكەى، بۆ لای پەيامى خوا، دەبى بەرانبەرەكەت ئەگەريكى بۆ بهيلىهوه كە ئەويش حەقيكى لە لايە، بۆ ئەوەى گويت بۆ بگرى، چونكە كە تۆ گووت: تۆ لە گومرايى دا نغرو بووى و، هەقىش هەمووى لە لای منە! مانای وايە: تۆ پردهكانت هەموو پچراندوون، نا، تۆش وەك پىنغەمبەرەكەت ﷺ، بلى: يان من، يان ئيوە، يەكيكمان لەسەر هيداىەتىن و يەكيشمان لە گومرايى دايىن.

٥- خۇپاراستن لە بەكارهيتانى هەر وشە و تەعبير، يان رەفتاريك، يان ئاماژەيەكى ناجۆر و برينداركەر، ئەمەشم هەر لە سوورەتى (سبأ) وەرگرتووە: ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾﴾

واتە: بلى: ئيوە پرسيارتان لى ناكري دەربارەى تاوانيەك كە ئيمە كردووومانە و، ئيمەش دەربارەى كردەوهكانى ئيوە پرسيارمان ليتاكري، يانى: ئيوە لەبارەى تاوانەكانى ئيمەوه، بەرپرسيارين و، ئيمەش لەبارەى كردەوهكانى ئيوەوه، بەرپرسيار نين، هى وان بە كردەوه ناو دەبات و، هى خوێ بە تاوان (جریمه) !!

نەك بلى: تۆ لە گوناح و تاواندا غەرق بووى و، منيش لە كردەوهى چاكدا گەشتوومه لووتكە، چونكە ئەويش دەلى: تۆ هيندە بلند و من هيندە نزم، هەر ناتگەمى! كە بە دلىايى ئەوه راستيش نيه، چونكە هەرچۆن بى بەشەرەكان هەلەكارن و، كەم و كورپيان هەر هەيه.

(۶)- خۆ دوورگرتن له هەر جوړه خۆ به سەردا هەڵکێشان و خۆ پێباشبوونیک، تەماشای بکەن هەر له سوورپەتی (سبأ) دا خوا فەرموویەتی: ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (۶۶).

واتە: بۆی: پەروەردگارمان کۆماندەکاتەو و، دوایی ئەو بە هەق دادوهرییمان له بەین دەکات و، خوا باشترین گری کەرەوویە و زۆریش زانایە.

سەرنج بدەن! سەرەنجامەکی لێرە دەرئەخستو، بۆی: من له بههەشتیم و ئێوەش له جەهەندەمیان، ئنجا وەرن با پێکەو دیاڵۆگ بکەین، دەفەرموئ: پەروەردگارمان کۆماندەکاتەو و، دوایی ئەو بە شیوەیەکی هەق دادوهرییمان له بەیندا دەکات و، خوای زانا و شارەزاش باشترین دادوهره له قیامەتی.

هەرۆهەها خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ (۶۵) ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ (۶۶) الغاشية

واتە: مسۆگەر گەرانیوەیان تەنیا بۆ لای ئێمەیه و، لێرسینەوێشیان تەنیا له سەر ئێمەیه.

(۷)- خستە پرووی ئایین و بەرنامەیی خوا، وەك حالەتە سروشتیی و ئاسانەکی خۆی، كه هیچ سەغڵەتکردنێکی تێدانیە، وەك خوای کارزان فەرموویەتی:

أ- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة، ۱۸۵)

واتە: خوا ئاسانیی بۆتان دەوئ و، زەحمەت و قورسیی بۆتان ناوئ.

ب- ﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج، ۷۸)

واتە: خوا له ئایین دا هیچ سەغڵەتییهکی نەخستۆتە سەرتان.

پەنگە یەکیك بۆی: ئەدی بۆچی ئینسان كە بەپۆژوو دەبی تینووی دەبی؟
یان له جەنگ و جیهادا بریندار دەبی، دەکوژرئ، مآل سەرف دەکات، کوچ دەکات و.... هتد؟!

دەلىل: راستە، بەلام ھېچى وا نىھ كە مەرۇف بۆى نەكرى، لە ھەر شوئىنىك ھەر ئەركىكت بۆ جى بەجى نەكرە خوا لەسەرت لادەبات: لەسەفەردا^(۱) نوئزەكان كورت دەبنەو، لە سەفەرىدا پۆژووى پەمەزان لادەجى، لە كاتى نەخۇشیدا شىوئى نوئزەكرەن دەگۆرى، زۆرىك لە حوكمەكان لە كاتى نااسايدا دەگۆرىن، چونكە خواى مېھرەبان دەزانى تۆ سەغلەت دەبى، بۆت ئاسان دەكات.

ھەرودھا {كارلىكى ئەرئىنى (التفاعل الإيجابي) لەگەل توئزەكانى خەلكدا} خەسلەتتىكى دىكەى گەورەو گرنكى بانگەوازكارانە بۆ لای خوا، باباى بانگەوازكار (داعى) دەبن وەك پىشىنان گوتوويانە: ئاردى گەنم بى، ھەموو جۆرە نانئىكى لى دروست بكرى، ئنجا وەك پىشترىش گوتمان: بانگەوازكار ھەمان ئەركى پىخەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم (محمد) ئەنجام دەدات و، ئەوئش بۆ تىكرای خەلك بە ھەموو توئزە پىكھاتەكانیانەو تىرراو، وەك خوا عزوجل پىى فەرمووە:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الأعراف.

واتە: بلى: ئەى خەلكىنە! من پەوانە كراوى خوام بۆ لای تىكراتان.

ناشكراشە قسە كەردن بۆ تىكرای خەلك و، كار لەسەر كەردىيان بۆ نىزىكخستەنەوئيان لە خواو پەيام و بەرنامەكەى، كارىكى گەورەو گرنگە و خۆنامادە كەردن و ساغىي و پاكىي و دلسۆزىي و كارامەيى و لىزانىيەكى زۆر دەوئ.

(۱) مەبەست سى نوئزە چوار پركاتىيەكانن: نىوہرۆ و ئىوارە (عصر) و خەوتتان.

ۛۛ و ۛۛ) - بە دلى پړ بهزەيى و خۆشه‌ويستى ئاموژگارىى كردن
و، له كاتى ناچارىيدا: به‌و پەرى شىوازى بهرز و پەسند شەره قسە
(جدال) كردن:

براو خوشكه خۆشه‌ويسته‌كانم!

له كاتىكدا دەمانه‌وى خەلك بانگ بكەين بۆ لاى خوا و، خەلك له ئايىنى
خوا نزيك بخەينه‌وه، دەبى دلى خۆمان پړ بكەين له بهزەيى و پەرۆش و
خۆشه‌ويستى، ئىستا دەرووناسە‌كان و كۆمە‌لناسە‌كان و، ئەوانەى له گەشەى
به‌شەريى (التنمية البشرية) دە‌كۆلنه‌وه، دە‌لێن: ئەو حالە‌ته‌ دەروونىيەى تۆ له
خۆتدا دە‌يپيئە‌ دى، يە‌كسەر كارى‌گەريى هەيه له‌سەر به‌رانبه‌ره‌كانت، ئە‌گەر
دلى خۆت پړبكه‌ى له خۆشه‌ويستى و پړۆ و بهزەيى و پەرۆش، ئەو حالە‌ته‌
دەروونىيە‌ كارىان تىدە‌كات و مونعه‌كىس دە‌بىته‌وه له‌سەريان و، به‌ پيچە‌وانە‌ش
ئە‌گەر دلت پړ بى له‌ كينه و بوغز و غەرەز و خۆ پى زۆربوون، ئە‌وه‌ش هەر
پەنگ دە‌داتە‌وه و مونعه‌كىس دە‌بى له‌سەريان.

جار‌جار هەندىك ورده بىره‌وه‌ريى خۆم باس دە‌كه‌م، وه‌ك دە‌رس لى‌وه‌رگرتن:

لى‌ره‌ش دە‌لێم: مە‌گەر چۆن دە‌نا له‌گە‌ل هىچ كە‌سىكدا، قسە و وتووىژيان
مشت و مېرم نە‌كردوه، مە‌گەر دو‌عام بۆ كردوه و، له‌ خوا پاراومە‌وه: دلى
نە‌رم بكات و، هىدايه‌تى بدات، هە‌روه‌ها خوا مېاريژى له‌وهى شەيتان زە‌فە‌رم
پي‌به‌رى: قسە‌يه‌كى نارپك بكە‌م، كە‌ شاىسته‌ى ئىسلام نە‌بى، چونكه‌ كيشە
هەر ئە‌وه نيه به‌ هۆى شىوازى نارپكى تۆوه، ئە‌و كە‌سە دلى دە‌رەنجى و
له‌ ئىسلام دوور دە‌كه‌ويته‌وه، به‌لكو كيشەى گە‌وره ئە‌وه‌يه، به‌ هۆى تۆوه
ئىسلام له‌به‌ر چاوى دە‌بى‌زرى، ئە‌گەر قسە‌يه‌كى ناشيرين بكە‌ى و شىوازيكى
نارپك به‌كاربىنى.

جاریك له سەر ئهو كه نالانه، دوو كهس قسه یان ده كرد، مشتومریان بوو، به شیوازی ناشایست و نارێك، ته له فۆنم بۆ یه کیکیان کرد، گوتم: کاکه گیان! به خوا دیفاع کردن له دینی خوا و نابێ، ههر لێگه پێی باشته، چونکه به هۆی شیواز و تهعبیری نارێکی تۆوه، دین ناشیرین ده بێ و، بهو جوړه قازانجت سه ری مایهت ده خوات!

به لێ به دلی پر به زهیی و خو شه ویستی ئامۆزگاریی خه لک کردن که: (الموعظة الحسنة) ش ههر ئه وه ده گه یه نێ، ئامۆزگاریی چاکت ده بێ به دلی پر په رو ش و خو شه ویستییه وه بێ.

ئنجا (له کاتی ناچاریدا، به و په ری شیوازی بهرز و په سند شه ره قسه کردن)، ئه وه ش چه مکه که ی له هه وت ورده خا لدا پروون ده که مه وه، چو ن مونا قه شه بکه ین؟ چونکه مه گهر چو ن، ده نا هه موو کهس تووشی مونا قه شه و شه ره قسه ههر ده بێ، ههر چه نده من ئامۆزگارییتان ده که م، وه ک براهی کی دلسۆزی خو تان: خو تان بپاریزن له شه ره قسه و دمبه دمبه، به لام جاری وایه ئینسان که سیکی له پاسترا دی، عیناده و که لله ره قه و نه سه لمینه، یا خود ده یه وێ له مه جلیسدا بتشکینێ، یا خود دینه کهت و باخته بهرچاو که له ژیر نیشانه ی پرسیار دایه! ئه وه ده بێ ده مکوتی بکه ی و، له و حا له ته دا نا چاری.

هه وت کورته خا ل له باره ی شه ره قسه کردنه وه به با شترین شیواز^(۱):

(۱)- که خوا ده فه رموی: ﴿وَحَدِّثْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (۱۲۵) النحل.

واته: مرۆقی مسو لمان ده بێ با شترین وشه و تهعبیر هه لبژێری، یانی: وشه و تهعبیرێک به کار نه هی نێ دلی به رانه ر پر ووشینێ، ئه گهر وشه یه کی ناشایست و نا جو ر بێ، ره نگه به رانه ره که ی لێ بوه شیته وه، به لام ئه و نابێ له خو ی و له ئایینه که ی بوه شیته وه.

(۱) ئه م با سه شم ههر له سه رچا وه ی پێ شو و هه رگرتوه، هه مان کتیب.

(۲) - پێویستە باش گوێ بۆ قسەى بەرانبەرەكەى بگرێ و، بە ڕێز و حورمەتەوه و، بە گەرنیگی پێدانهوه، هەموو مەوۆڤێك پێى خۆشە ڕیزی لێ بگرێ، بەلام كەسێك قسەت بۆ بكات و خۆت بە شتێكەوه مەشغوول بكەى، یەكسەر دڵى دەشیوێ، دواى هەقیشت پێی، لێت وەرناگرێ، بە زۆرى خەلك خود و بابەت (ذات و موضوع) تێكەڵ دەكەن! بە زۆرى وایە: مەوۆڤ ئەگەر ڕیزت لە خۆى نەگرت، هەقەكەشت لێوەرناگرێ.

(۳) - قسە پێنەبڕین، ئەگەر قسەكەشى بە دڵ نەبێ، لە هەندێك كاسیئت دا، گوێم لە وتووێژێكى كاك (ناصرى سوبحانی) بوو، خوا پلەى بەرز بكات و لێى خۆش بێ، ئەدەبێكى زۆر جوانى پێوه دەبینم، لەگەڵ مامۆستا (مەلا ئەحمەدى دەگا شیخان) وتووێژێك دەكات، كە مامۆستا (مەلا ئەحمەد) قسەكانى بپهێزن و قسەى بپێجێ دەكات و، بەلگەكانى بپهێزن، بەلام كاك (ناصر) نە قسەى پێ دەبێ، نە تەعبیریك بەكاردێنێ دڵى بپرووشێ، زۆر بە حورمەت و ڕیزووه قسە دەكات!

(۴) - دەنگ بە سەردا بەرز نەكردنەوهی، هەرچەندە ئەویش گالەگال بكات.

(۵) - گالته نەكردن بە قسەكانى، ئەگەر بە جوولەى لێو و بە ئاماژەى چاویش بێ، چونكە جارى وایە كەسێك لێو لە كەسێك هەلدەقرچێ، یان برۆى لێ بەرز دەكاتەوه.

(۶) - دانپێداھێنانى ئەو هەقەى كە لە لایەتى، جارى وایە بەرانبەرەكەت، نامسولمانە، بەلام هەقیكى لەلایە، دەبێ بلی: ئەو قسەىەت هەقە، ئەوەت راستە! كە هەم پێى دلخۆش دەبێ، هەم هەقیشە.

(۷) - تێكەڵ نەكردنى كەسایەتیی بابای مشتومڕ و موحادەلەكەر، لەگەڵ بابەتەكەدا، ئەو دیفاع دەكات لە بابەتێكى ناھەق، بەلام تۆ شەخسەكە لەگەڵ بابەتەكەدا تێكەڵ مەكە، بلی: جەنابت زۆر جێى ڕیز و حورمەتى، كە راستیش دەكەى، چونكە: خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (۷۰) الإسراء.

واتە: بە دڵنیایی ڕیزمان لە وەچەى ئادەم گرتووە.

مرۆفەکان: کافران و مسوڵمانان، ھەموویان بەپێزن، بۆ: تۆ لە لای من زۆر بەپێزی، بەلام ئەو بابەتە غەلەتە، نەك تیکەلی بکە، بۆ: نە بۆ خۆت بە کەلک دێی، نە قسەت بە کەلک دێ، ئەویش گویت بۆ ناگری و ھیچت لیوەر ناگری.

۱۹ و ۲۰)- دووربوون لە خو بە گەورە زانیی و، خاکیی بوون و لیوێردەیی و نەرم و نیانیی:

بەپێزان! ئەم دووانەش دوو خەسلەتی گەورە و گرنگی کەسانیکن، کە دەیانەوێ خەلک بۆ لای خوا و ئایین، بەرنامەکە یانگ بکەن:

لەبارە: (خو بە گەورە نەزانی) یەو: سەرنج بدەن! پیغەمبەری خاتەم ﷺ، لە دوو شوێنی قورئاندا: لە سوورەتی (الکھف) دا، ئایەتی (۱۱۰)، لە سوورەتی (فصلت) دا، ئایەتی (۶)، خوا یەك تەعبیر بۆ پیغەمبەر ﷺ دەنێرێ کە بیفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (۱۱۰) الکھف.

واتە: بۆ: من بەس مرۆفیکم وەك ئیو!

ئێستا پەنگە زۆر لەو بەرپرسە دنیایانە، ئامادەنەبن شتێکی وا (بەلام بە دل و بە کردەو) بە خەلکی بۆین، زۆر گرنگە مرۆف بە راستیی و لە دلەو و بە کردار بە خەلکی بۆ: من بەس مرۆفیکم وەك ئیو، ھیچم لە ئیو زیاد نیە، زۆر گرنگە کە خۆت پێ لە خەلک زیاد نەبی و، خەلک بزانی کە خۆت پێ لەوان زیاد نیە، ئنجا با خەلک بە کردەو تۆ پێ لە خوێ زیاد بی، نەك بە ئیددیع و لاف لێدانی خۆت، کە، بە تەئکید ئەوێش زیاتر زەمینە خوێش دەکات بۆ ئەوێ خەلک قسەت لیوەر بگری.

لە بارە:

(خاکی بوون و لیوردهیی و نهرم و نیانی)یشهوه، ئەم ئایه ته به پیزه به
 نموونه دینینهوه، که پیشتریش هینامان: ﴿فِيمَا رَحْمَةً مِنْ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ
 فُظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا تَنْفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعُفْ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا
 عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ آل عمران.

واته: به هوئی بهزهیی خواوه بۆیان نهرم و نیان بووی و، ئەگەر قسه زبر و
 دلپهق بووای، له دهوورت دهپژان. لیان ببووره و داوای لیوردنیان (بۆ له خوا)
 بکه و له کاروباردا راوژیان پیکه...

۲۱ و ۲۲- ئازایه تی و فیداکاری و بویری و، بی تهماعیی و قهناعهت و بهرچاو تیری:

به پێزان!

ئەم خهسله تهش: (ئازایه تی و فیداکاری و بویری) سیفه تیکی دیکه ی گهوره
 و گرنگی بابای بانگه وازکاره بۆ لای خوا و، ده بۆ ئازا بۆ و، بویر بۆ و، له شوینی
 خۆیدا قسه ی خۆی بکات، ههروهها ده بۆ فیداکاریش بۆ بۆ دینی خوا، به
 خوا به مهرجی سهلامه تی، دینداری و مسوولانه تی ناکرێ، هیچ پێغه مبه رێکم
 (عليهم الصلاة والسلام) نه بینیه له دهست و زمانی خه لکی سهلامهت بووبی،
 کاتی خۆی له و سالانه دا که ئیمه خه باتی چه کدارییمان ده کرد، ئەگەر که سیکیان
 لی بریندار یان شه هید ده بوو، یان تووشی نسکۆ و نار په حه تییه ک، گیرانی ک،
 ده بووین، که ساتیک تانه یان لیده داین، ده یانگوت: بۆ حیکمه تن، لی نازان!
 به لام ئەگەر ئیمه لی نه زانین و لیمان نه زانیی، بیگومان پێغه مبه ران (عليهم
 الصلاة والسلام) له لووتکه ی لیزانی کارامه یی و شاره زایی و، بلیمه تییدا بوون،
 که چی نه شیان توانیه سهلامهت بن!

بۆیە دانیاتان دەكەمەو: ئەگەر ئینسان بیهوئ بەراستی مسوڵمان بئ و، بەرپئ خوا و پیغەمبەری خوادا ﷺ بپوات، موستەحیلە بتوانئ هەموو خەلکی پازیکات، هەرگیز شتی وا نابئ، مەحالە کارێک بکە، کەس لیت توورە نەبئ و هەموویان لیت پازی بن، مەگەر خۆت بکە بە گۆلە بەرپۆژە، هەر جارەو پرووت لە لایەک بئ، ئەگەرنا هەرگیز خەلکت هەمووی پئ پازی ناکرئ، بۆیە کاتێک موعاویە کوری ئەبوو سوفیان، نامەیهک دەنیرئ بۆ دایکمان عائیشە خوا لیئ پازی بئ، وەك لە فەرموودە (صحیح)دا هاتو، دەلئ: ئامۆژگارییم بکە، وەسیەتم بۆ بکە، بەلام بە کورتیی، ئەویش بۆی دەنووسئ: {سمعت رسول الله يقول: مَنْ اَلْتَمَسَ رِضَا اللّٰهِ بِسَخَطِ النَّاسِ، كَفَّاهُ اللّٰهُ مُؤْنَةَ النَّاسِ، وَمَنْ اَلْتَمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللّٰهِ، وَكَلَّهُ اللّٰهُ اِلَى النَّاسِ} أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۴۱۴، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: ۲۷۶، قال الألباني: صحيح. واتە: گویم لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: (هەر کەسێک بیهوئ خوا لە خۆی پازی بکات، بە توورە کردنی خەلکی، خوا کێشە ی خەلکی لە کۆل دەکاتەو، بەلام هەر کەسێک بیهوئ خەلک پازی بکات بە توورە کردنی خوا، خوا حەوالە ی خەلکی دەکات).

هیچ گومانێ تێدانیە کە ئینسانی ئیماندار دەبئ پەزامەندیی خوا، بکات بە لووتکە ی ئاوات و هیوا یەکانی خۆی و، هەموو شتیکی دیکە ی لە پێناودا بەخت بکات.

ئەو ی دیکە: (بئ تەماعی و قەناعەت و بەرچاو تیری):

بەرپـزان!

برا و خوشکانێک کە لە مەیدانی بانگەواز کردنان! بئ تەماعی و قەناعەت هەبوون و، بەرچاو تیری و، چاو لە دەستی خەلک نەبوون، ئینسان زۆر بە حورمەت دەکات، ئینسان سەنگین و، بەرپـز دەکات، هەروەها عەسە کەشی هەر پاستە: چاوت لە دەستی هەر کەسئ بئ، جۆرێک لە شەرمەزارییت بەرانبەری دەبئ، بەلام وەك پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ

عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَكْرَمَ النَّاسِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ
أَعْنَى النَّاسِ، فَلْيَكُنْ مَعًا فِي يَدِ اللَّهِ، أَوْثَقَ مِمَّا فِي يَدِهِ^(۱).

واتە: ھەر کەسێک دەیهوێ بەھێزترین کەس بێ، با پشت بە خوا ببەستێ
و، ھەر کەسێک دەیهوێ بەپێزترینی خەڵکی بێ، با پارێز لە خواى زالى پايەدار
بکات و، ھەر کەسێک دەیهوێ دەولەمەندترین کەس بێ، با ئەوێ لە لای خوايە،
متمانەى زیاتر پێ ھەبێ، لەوێ لە دەستی خوێ دایە.

خواى پەرورەدگاریش دەفەرموێ: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ المائدة.

واتە: لە پێى خوادا تێدەکوژن و، لە لۆمەى لۆمەکاران ناترسێن.

پێشینانی خۆمان ھێندى پەندى غەلەتیان ھەن، وامەزانن پەندى پێشینان
ھەموویان راستن، پەندى دەلى: (لۆمەى عەبدان لە عەزەبى قەبر ناخۆشترە!)،
بەلام وانیە، بە خوا لۆمەى عەبدان ھەر ھیچ نیە لە چاو عەزەبى قەبر،
لە بەرزەخ دا، دواى ئەوێ ئینسان پرووحى لە جەستەى جیادەبێتەو، بۆیەش
وا دەلێم: چونکە خەڵکی ولاتانى پۆژھەلاتى ئاسیا و زۆر لە ولاتانى دیکەش،
جەستەى مردووھەکان ھەر دەسووتێن و، دەبێتە خۆلەمیش و بلاوى دەکەنەو!
بۆ ئەوێ لیمان تێک نەچى، مەرج نیە خەڵک ھەمووی بچیتە نیو قەبر، بۆیە
دەبێ بلیین: عەزەبى دواى مردن و جیاوونەوێ پرووح لە جەستە لە جیھانى
بەرزەخ دا، ئنجا ئا ئەو لەگەڵ لۆمەى عەبدان، لە تەرازووێ ناھاویشترى.

زۆربەى خەڵکی لە ترسى زمانى خەڵک و لەبەر لۆمەى خەڵک، زۆرجار
ناتوانى ھەق بلێ، ناتوانى پابەند بێ بە ھەقەو، بەلام خواى زالى زانا باسى
جیھادکردن لە پێى خوادا و، نەترسان لە لۆمەى خەڵکی، پێکەو ھێناون:
﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ خوا ھەکیمە، دەزانى چ

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: ۷۷۰۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

دەفەرمۇي، چۈنكى كاتىك دەتۈنى جىھاد بىكەي و تىيىكۆشى لە پىنى خوادا. (كە يەككە لە جۆرەكانى جىھاد بىرئىتە لە جەنگ و، جىھاد ھەمووي لە جەنگ دا خولاصە نەبۆتەو)، كاتىك دەتۈنى موحاممىد بى لە پىناوى خوادا، لە لۆمەي لۆمەكاران نەترسى، دىسان لە بارەي قەناعەت و بەرچاوتىرىي و چاۋ لە دەستى خەلك نەبوونەو، لە سوورەتى (ص) دا، خوا ئاۋا بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۸۶) واتە: بلى: ھىچ كرىتان لى داۋا ناكەم، (ھىچ پاداشتان لى داۋا ناكەم) و، من ھىچ ئەركان ناخەمە سەر (يان ھىچ لاف لىنادەم).

بەلى زۆر گرنگە ئىنسان ئەرك نەخاتە سەر خەلكى و، چاۋى لە دەستى خەلكى نەبى و، لىيان بى نىياز بى، ھەر كات مامۇستا و زانا و بانگەۋازكار بۆ لاي خول بى نىيازى دەربىرى لەۋەي لە دەستى خەلكدايە، خەلك زۆر ئاتاجىسى دەردەبىرى، بۆ ئەۋەي لە لاي مامۇستايە، كە شارەزاي دىن و پەيامى خواي پەرۋەردگارە، بەلام ئەگەر ئەۋ نىازمەندى دەربىرى بۆ ئەۋەي لە دەستى ئەۋاندايە، ئەۋانىش لەۋانەيە بىننىيازى دەربىرى لە بەرانبەر ئەۋەدا كە لە دەستى ئەۋ دايە، كە ئايىن و پەيامى خواي بەرز و مەزنە.

۲۳ و ۲۴- بۆ بیرورای خۆ دەمارگیرنەبوون و، بەردەوام کەم کوریی و گوناھى خۆ دیتن و، بە کۆل لە خوا پارانەو و، لە خوتخوتە و دنەدانى شەیتان پەنا بەخوا گرتن:

بەرێزان!

تەماشایە بکەن! پیغەمبەرێکی پایەبەرزى وەك (یوسف) (عليه السلام) دەفەرموئ:

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵۳) یوسف.

ئایا چ گەنجیك و چ پیاویك هێندەى (یوسف) پاك و چاك بوو، كەچى دەلئ: پاكانە بۆ نەفسى خۆم ناكەم، چونكە نەفس زۆر فەرمان دەكات بە خراپە، مەگەر پەروەردگار بەزەیی (بەرانبەر بە مەرۆف) هەبئ، بێگومان پەروەردگار لێوردەى میهرەبانە.

ئنجائە گەر (یوسف) پاكانە بۆ نەفسى خۆى نەكات، كێى ديكە بۆى هەيە بلئ: من لە سەررووى ئارەزووان و گومانان (شەوات و شەهات) نم؟!

بەلئ هەمیشە دەبئ بابای بانگەوازكار بۆ بیرورای خۆى دەمارگیر نەبئ و، كەم و كورپیەكانى خۆى ببینئ، گوناح و ناتەواویەكانى خۆى ببینئ و، خۆى پئ لە خەلكى چاكتر نەبئ.

هەرۆهە لە و لاشەو: هەمیشە لە خوا بپارێتەو و، لە ترسى خوتخوتە و دنەدانى شەیتان، پەنا بەخوا بگرئ، وەك خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ﴿وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۲۰۰) الأعراف.

واتە: ئەگەر لە شەیتانەو و دنەدانىكت بۆ هات، هاندانىكت بۆ هات، پەنا بە خوا بگرە، بێگومان خوا بیسەرى زانایە.

شەیتان جاری وایە توانیویەتی زیان بە پیڤەمبەر (محمد)یش (صلی اللہ علیہ وسلم) بگەینێ، بەلام ئەک لەرووی گەیانندی وەحیی و پەيامی خواوە، بەلکو لە رووی دیکەو، بە بەلگەئێ ئەووە کە خوای زانا و شارەزا لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۶۸) الأنعام.

واتە: ئەگەر ئەوانەت دەبینی کە دەپژێنە نێو ئایەتەکانی ئیمەو، (قەسەئێ خراپیان بەرانبەر بە ئایەتەکانی ئیمە دەکرد)، لەگەڵیان دامەنیشە، تاکو باسی بابەتێکی دیکە دەکەن و، هەر کات شەیتان لەبیری بردیەو (خافلای و هەر لەوئێ، لە مەجلیسە کە مایەو،) دوا ئەووی وەبیرت هاتۆتەو، لەگەڵ کۆمەلێ سەتەمکاران دا دامەنیشە.

کەواتە: دەگونجێ شەیتان شت لە بیری پیڤەمبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم) بەریتەو، بەلام جگە لە گەیانندی وەحیی، لەووەدا پیڤەمبەران (علیهم الصلاة والسلام) خوا پاراستوونی، بەلام لە شتی دیکە، نا، بۆ وێنە: لە صەحیحی (بوخاریی و موسلیم) دا هاتو، کە لوبەیدی کورێ ئەعصەمی یەهوودی جادووی کردو لە پیڤەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و کاریگەریی خراپیشی لەسەری هەبوو، هەتا خوای میهرەبان (المعوذتین) ی بە (جبریل) دا ناردوونە خوار، سوورەتی (الفلق) و سوورەتی (الناس) ئەو یازدە ئایەتە و، بەسەر پیڤەمبەریدا (صلی اللہ علیہ وسلم) خوێندوون و، جادوو کە هەلوەشاوەتەو^(۱).

(۱) {عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُحْرَ، حَتَّى كَانَ يَرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيهِنَّ، قَالَ سَفِيَانُ (أَخَذَ رَجَالِ السَّنَدِ) وَهَذَا أَشَدُّ مَا يَكُونُ مِنَ السُّحْرِ إِذَا كَانَ كَذَا، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ! أَعْلِمْتِ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَا أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي، وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلْآخَرِ: مَا بَالُ الرَّجُلِ قَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ قَالَ: لُبَيْدُ ابْنِ أَعْصَمٍ، رَجُلٌ مِنْ زُرَيْقٍ، حَلِيفٌ لِيَهُودَ، كَانَ مُتَافِقًا قَالَ: وَفِيمَ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ قَالَ: وَأَيْنَ قَالَ: فِي جُفِّ طَلْعَةٍ ذَكَرْتُ تَحْتَ رَعُوفَةٍ، فِي بَيْتٍ ذَرَوَانَ قَالَتْ: فَأَتَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ حَتَّى اسْتَخَرَجَهُ فَقَالَ: هَذِهِ الْبَيْتُ الَّتِي أَرِيتَهَا وَكَأَنَّ مَاءَهَا

۳۵) بە پالانەری رازیی کردنی خوای پەرەردگار، خستنه‌رووی ئیسلام بە زمانی حال و کردار:

ئەو کۆتا سیفەتە و جاری دیکەش قسەمان لە بارەووە کردووە و، من پێم وایە: گەڕانگرتین خەسەلت کە دەبێ لە هەر مسوڵمانیکدا هەبێ، بە تاییبەتی لە کەسیک دا بیهوێ: بێتە هوێ پێنمای خەلک و دەستگرتنی خەلک بەرەو راستە شەقامی خوا، ئەوێ: کە بە زمانی کردارو زمانی حال، ئیسلامیان لە ئاوێنە ی کردارو پەفتارەکانیدا بو دەربخات.

برایان و خوشکانی بە پێژ!

ئێمە ئەگەر هەر قسەمان لە خەلکی زیاد بێ، کاریگەرییمان لە سەریان نابێ، چونکە هەمیشە هەر کەسە لە چ پووێکەووە زیادە ی لە خەلکی پێی، دەتوانی لەو پوووەووە تەئسیریان تێکات، ئەوێ عیلم و فیکریی لە خەلک زیاتر بێ، لە پوووی عیلمییهووە، لە پوووی فیکرییهووە، هەر وەها ئەوێ پاره و سامانی لە خەلک زیاتر بێ، دەتوانی بە مال و سامان هاوکارییان بکات، هەر وەها ئەگەر تەقوا و ئیخلاسی لە خەلک زیاتر بێ، لەو پوووەووە، کاریگەریی لە سەریان دەبێ، بۆیە ئەساس خۆمانین، کە ئەمە زۆرجار وەک پەندێکم لێکردووە، دەلێم: (پاکسازی بە پاکان دەکرێ، چاکسازی بە چاکان دەکرێ، راستکردنەو بە راستان دەکرێ) تا کو بو خۆمان هەول ئەدەین پاک و چاک و راست بین، چون دەتوانین گۆرانکاریی بە سەر دەور و بەری خۆماندا بێنین؟

ئەجا کە دەلێم: خستنه‌رووی ئیسلام بە زمانی حال و کردار، ئەوێ هەموو کایەکانی ژیان دەگرێتەووە، بو وێنە: جاری وایە ئینسان دەچێ بو لای نەخۆشی،

نُقَاعَةُ الْجَنِّاءِ، وَكَأَنَّ نَحْلَهَا زُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ قَالَ: فَاسْتَخْرِجْ قَالَتْ: فَقُلْتُ أَفَلَا تَنْشُرْتِ؟ فَقَالَ: أَمَّا اللَّهُ فَقَدْ شَفَانِي، وَأَكْرَهَ أَنْ أَثِيرَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ شَرًّا! أَخْرَجَهُ الْبُخَّارِيُّ فِي: ٧٦ كِتَابِ الطَّبِّ: ٤٩ بَابِ هَلْ يَسْتَخْرِجُ السَّحَرَ؟

بە دىلسۆزى، دوغاي بۇ دەكات، دەستىكى پىدا دىنى، كە بىگومان ئەو مەرۇفە زۆر پىنى دىلخۆش دەبى و بە دىنىيى لە لاي خواش پاداشتىكى گەورە دەبى، ھەرۈھما چوون بۇ تازىە و، بەشدارىي كىردن لە خۆشىي و ناخۆشىي خەلەك دا، كەسنىك پىئويستىي پىئە ھاوكارىي بكات و، كىشەي ھەيە بۆي چارەسەر بكات.

ئىنجا ئەم زىمانى حال و كىردارە، زۆر زىمانىكى رەوان (فصىح) و پاراو و گۆيايە و، ھەموو كەسنىك چاك لىي تىدەگات و، بەپاستىيىش ئەگەر وانەبىن، ماناي وايە ھەر قىسەمان لە خەلەك زياترە.

خو! بە لوتف و كەرەمى خۆي يارمەتتىمان بىدات، كە بە زىمانى كىردار و حال، پىش زىمانى وتار و مەقال، ئايىنى خىواي پەرۈەردگار بىخەينە بەر چاوى خەلەك و شىرىنى بىكەين و، كارىك بىكەين كە خەلەك و دەۋرۈبەرمان لە ھەر ئاستىكىدا ھەبن، بە ھۆي ئىمەۋە شىرىنايەتتىيان بە ئايىنى خىواي بەخشەردا بىچىن.

مەسەلەى سىيەم:

ھەر كام لە شەوگارىو پوژگارو، خورو مانگ لە نیشانەو بەلگەكانى خواى پەرورەدگارن و، كەسەك خواناس بى و، بىهوى بە راستى خوا پەرستى و، تەنيا بەندايەتى بۆ ئەو بكات، نابى بىجگە لە خوا كړنوش بۆ ھىچى دىكە ببات، وەك مانگ و خورو، ئەستىرەو خرۆكەكان، ھەرورەھا دابەزىندرانى ئاو بەسەر زەمىنى وشك و زەبوونداو، پىژيانەو ھىشى لە نیشانەكانى خوايە، وىراى ئەو ھەش بەلگەى زىندووكرانەو ھى مردووانىشە لە پوژى دواييدا:

خو دەفەرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە نۆزدە برگەدا:

خو جاريكى دىكە دىتەو ھەر باسى خستە پرووى نیشانەكانى بەدەيھنەرايەتى و، پەرورەدگاريتى و، خواەنداريتى خوى، كە تەنيا بەدەيھنەربوون و، تەنيا پەرورەدگاربوون و، تەنيا خواەنبوونى خوا ﷻ بۆ گەردوون، بەلگەى تەنيا پەرستراووبوونىشەتى، لىرەدا خوا ﷻ چەند نیشانەيەك، چەند دياردەيەكى گەردوونى، كە بەلگەى ئەو ھەش تەنيا خوا ھەمەكارەى گەردوونەو، سەرەنجام ئەو ھەمەكارەبوونى خوا بۆ گەردوون، بەلگەى تەنيا پەرستراووبوونى، دەخاتەروو، دەفەرموى:

١- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، ھەرورەھا لە نیشانەكانى خوا، شەوو پوژو خورو مانگن، پاناو كە بۆ خوا دەچىتەو، چونكە پيشى باسى خواى

بەرزى مەزن كراوه، ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ له نیشانەكانى وى، ﴿اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ شهوگارى پوژگار، ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، خۆرو مانگ، يانى: (مِنْ دَلَالِ رَبُّوبِيَّتِهِ وَوَحْدَانِيَّتِهِ فِي خَالِقَتِهِ وَرَبُّوبِيَّتِهِ وَمَالِكِيَّتِهِ: اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَتَعَاقُبُهُمَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ)، واته: له نیشانەو بەلگەكانى پەروەردگارىتي خوا، تەنيايى خوا له پەروەردگارىتي و، بەدیهینەرایەتی و، خاوەندارىتييدا، بریتین له شهوگارى پوژگارو، به دوايى يەكدا هاتنيان و، جیگۆرکە کردنيان، هەروەها خۆرو مانگ.

ئيمە له زۆر شویندا باسى شهوگارى پوژگارمان کردوه، هەروەها باسى خۆرو مانگمان کردوه، به تايبەت له تەفسیری سوورەتی (يونس)^(۱) دا به دريژى باسى هەر کام له خۆرو مانگ و زەوييمان کردوه، شهوگارى پوژگاريش له ئەنجامى خولانەوهی زەوى به دەورى خۆيدا له بەرانبەر خۆدا پەيدادەبن، لەوبارەوه باسیكى تىرو تەسەلمان کردوه، بۆیه لێره به خیرایى بەسەريدا رەت دەبين.

گرنگ ئەوهیه بزانی که خۆر يەكجار زۆر گەورەتره له مانگ، هەروەك زۆر گەورەتریشه له زەوى، زەويش زۆر گەورەتره له مانگ، خۆر (۱،۳۰۰،۰۰۰) جار هیندى زەويیه، زەويش چەند بەرانبەرى مانگ گەورەیه، بەلام خوا ﷻ هەم خۆرو هەم مانگی وا خولقاندوون، که ئيمە لەسەر زەوى تەماشايان دەکەين، به ئەندازەى يەکن، وهك دەلێن: به ئەندازەى کەللە بێژینگیک، يانى: خوا ﷻ له مەسافەيهكى وادا دایناون، که بۆ ئيمەى خەلکى زەوى به ئەندازەى يەك دياربن، بۆیه خوا ﷻ له سوورەتی (الرحمن) دا دەفەرموى: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ واته: ئيمە خۆرو مانگمان به حیساب و به ئەندازە داناون، ئنجا هەم دووربیهکەيان له زەويیهوه، هەم دەرکەوتنى قەبارەکەيان بۆ چاوى ئيمە، هەروەها هەموو کاروبارەكانى دیکەيان، هەمووى ئەندازەگیری كراوه، زانايان دەلێن: ئەگەر زەوى دوورتر بووايه له خۆر، يانى: نێوانى زەوى و خۆر لەوهى ئیستا دوورتر بووايه، يان نيزيکتر بووايه، ژيان لەسەر زەوى نەدەبوو،

(۱) هەروەها له تەفسیری سوورەتی (الشمس) يش دا.

ئەگەر دوورتر بووایە سەر زەوی دەبوو بە بەستەلەك و، ئەگەر نزیكتر بووایە سەر زەوی دەسووتاو دەبوو بە خۆلەمیش، ھەروەھا دووری نیوان مانگ و زەوی، ئەگەر مانگ نزیكتر بووایە، ئەو کاتە ھەلکشین و داکشین دەریایەکان زیاتر دەبوو، ئەگەر دوورتریش بووایە ئەو ھەلکشین و داکشینە کەمتر دەبوو، ھەروەھا ئەو سیستم و شیوەیەکی کە ئیستا ژیان لەسەر زەوی بەخۆیەو ھەرتو، تیک دەچوو، ئنجا زەوی کە لە خولەکیکدا (۳۰) کیلۆمەتر دەبێت لە خولانەوێ بە دەوری خۆیدا، بەلام لە خولانەوێ بە دەوری خۆیدا لە چرکەیکدا (۳۰) کیلۆمەتر دەبێت، واتە: سووپانەوێ بە دەوری خۆیدا، شەست ھیندە خولانەوێ بە دەوری خۆیدا خێرایە، کە لە ئەنجامی خولانەوێ بە دەوری خۆیدا شەو پۆژ پەیدادەبن، بەلام لە ئەنجامی خولانەوێ بە دەوری خۆیدا، چوار کەشەکانی سالی پەیدادەبن، واتە: زستان و ھاوین و بەھار و پایز، کە ھەر چواریان لە بەرانبەر یەکن، ئەو سووپانەوانەش ئەگەر کەمتر بان یان زیاتر بان ھەر بە کەلک نەدەھات، ئەگەر سووپانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا خێراتر بووایە، شەو پۆژ لە جیاتی ئەوێ بە ھاوکۆیی (معدّل) یەکی بۆ (۱۲) سەعات دابەش بن، ئەو کاتە خێراتر دەبوون، ھەروەھا ئەگەر سووپانەوێ کە سستەر بووایە، شەو پۆژ درێژتر دەبوون، لەو حالەتەشدا بۆ وێنە: ئەگەر شەو دوو ئەوەندە، یان سێ ئەوەندە ئیستا بووایە، سەر زەوی دەبوو بە بەستەلەك لە شەودا، پۆژیش ئەگەر دوو ئەوەندە، یان سێ ئەوەندە ئیستا بووایە، دنیا ھەمووی دەسووتا، ھەتا شەو دادەھاتەو، بەلام خوا ﷻ بەو شیوەیە دایناون، کە لەگەڵ ژیان و بەرژەوێندییەکانی مەوودا گونجاو بن.

بۆیە خوا دەفەر موی:

(۲) - ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾، کەرنووش نە بۆ خۆر بێن و، نە بۆ مانگیش.

(۳) - ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾، کەرنووش

بۆ ئەو خوايە بەرن کە دروستیی کردوون، ئەگەر بە راستی ئەو دەپەرستن، لێرەدا: ﴿إِن

﴿كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾، لە لای مالیک و شافعیی ڕەحمەتی خۆیان لێ بێ، ئێرە شوینی کړنووش بردنە، بەلام لە لای ئەبوو حەنیفە، کوئایی ئایەتی دواتر شوینی کړنووش بردنە، کە لای زۆربە ی هەرەزۆری زانایان ئێرە یەکیکە لەو پازدە، یان شازدە شوینە ی کە فەرزە، هەندیک لە زانایانیش دەلێن: پەسندەو سوننەتە، کړنووشیان تیدا بېردری، بۆ کەسێک کە ئەو ئایەتە دەخوینێ، هەلبەتە لە کاتی خویندنی قورئاندا لە نوێژداو، جگە لە نوێژیشدا.

﴿۴- فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا﴾، ئنجا ئەگەر خۆیان بەزەلگرت، ئەمە چوار واتایان هەڵدەگرێ، بەلام دوو واتایان سەرەکیین:

أ- خۆیان بەزەلگرت لە دانەپێتان بەوەدا کە شەوگاری پۆژگارو، خۆرو مانگ، بەلگەن لەسەر یەکتایی خوا ﷻ، لە بەدیھێنەراییەتی و، پەرورەدگاریتی و، خواوەنداریتی و، پاشان تەنیا پەرستراویتییدا، ئەگەر خۆیان بەزەلگرت لە دانەپێتان بەو راستییەدا.

ب- یاخود خۆیان بەزەلگرت لەوەدا کە شوینی تۆ بکەون.

ج- یاخود ئەگەر خۆ بەزەلگربوون لە بەرانبەر ئەوەدا کە پابەندی قورئان بن.

د- یاخود ئەگەر خۆیان بەزەلگرت لەوەدا کە کړنووش بۆ خوا بێن و، سووربوون لەسەر ئەوەی کړنووش هەر بۆ مانگ و خۆرو، بت و صەنەمەکان بێن، ئەو واتایانە هەموویان هەڵدەگرێ، بەلام دووی یەکیەکیان واتە: ئەگەر خۆ بەزەلگربوون لە دانەپێتان بە بەلگەبوونی شەوگاری پۆژگارو، خۆرو مانگ لەسەر تەنیا یی خواو، یەکتایی خوا لە بەدیھێنەراییەتی و، پەرورەدگاریتی و، خواوەنداریتی و، تەنیا پەرستراویتییدا، یاخود خۆ بەزەلگربوون لەوەدا کە شوینی تۆ بکەون، کە ئەو دووانە شوینکەوتیان بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ و پابەندی بە قورئانیشیان تیدایەو، خۆ دوورگرتن لە کړنووش بۆ غەیری خواشیان تیدایە.

﴿۵- فَأَلْزَيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمُونَ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی لە لای پەرورەدگارتان، بە شەوو پۆژ بە پاکی دەگرن و ئەوان ماندووش نابن.

(نیزیکی) مەبەست پێی نیزیکی مەعنەویە، یان دەبێ بڵێن: نیزیکی لە خوا ﷻ بەو شیوەی بۆ خوا شایستە، کە بە تەئکید مەبەست پێی ئەو فریشتانەن کە لە فریشتەکانی دیکە بەرزترن، وەك لە سوورەتی (النساء) لە ئایەتی ژمارە: (۱۷۲) دا هاتووە، کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾، واتە: فریشتە زۆر نزیكخراوەكان، فریشتەکانیش پلە پلەن، هەیانە زیاتر لە خۆی بەرزێ مەزنەو نزیكە، هەشیانە حالەتیکە نیزیکی کەمتری هەیه، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (النساء) دا، دەفەرموێ: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ (۱۷۲)، واتە: مەسیح خۆی بە زل ناگرێ، پێی کەمیی نیە، کە بەندە بێ بۆ خوا، هەروەها فریشتە زۆر نزیكخراوەکانیش، ئەوانیش خۆیان بە زل ناگرن، خۆیان بە دوور ناگرن، لەوەدا کە پێیان شەرم بێ بەندەبن بۆ خوا ﷻ، هەر کەسێک پێی شەرم بێ، یاخود پێی کەمیی بێ کە بەندایەتی بۆ خوا بکات و، خۆی بە زلگرێ، خوا هەموویان بۆ لای خۆی کۆ دەکاتەو.

ئەجا لە ئایەتی دوايی دا دەفەرموێ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (۱۷۲)، واتە: ئەجا ئەوانەیان کە پروایان هێناو، کردەو بەشەکانیان کردوون، پاداشتی تەواوی کردەو بەشەکانیان دەداتەو، لە بەخششی خۆی بۆشیان زیاد دەکات، بەلام ئەوانەیان کە پێیان شەرم بوو، پێیان کەمیی بوو بەندایەتی بۆ خوا بکەن و، خۆیان بەزڵگرتو، ئەوان سزایەکی بە ئێشیان دەدات و، جگە لە خواش هیچ سەرپەرشتیارو یارمەتییدەر و پشتیوانێکیان چنگ ناکهوێ.

کەواتە: تەنانەت ئەو فریشتانەش کە زۆر لە خوا نزیکن، ئەگەر بێپروایەکان خۆیان بە زلگرت، ئەوانە لە خەمەت پەرورەدگارتن و، زۆر لە پەرورەدگارت

نیزیکن، بە نیزیکییەك كە بۆ خوا شایستە، ئەوانەش: ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، بە شەوو بە پۆژ پاکی بۆ دەردەبەرن و، ئەوان بێزارو ماندووش نابن.

كە دەفەرموی: ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ﴾، لە شوێنی دیکەش هاتو: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ﴾، هەروەها ئەگەر بشفەرموی: ﴿سَبَّحَهُ﴾، واتە: بە پاکی گرت، هەر دەبێ، بەلام لێردا ئەمە مانای وایە: زۆر بە شیوەی تایبەت پاکی بۆ خوا دەردەبەرن، (التَّسْبِيحُ كُلُّ مَا يَدُلُّ عَلَى تَنْزِيهِهِ اللَّهُ تَعَالَى عَنْ مَا لَا يَلِيْقُ بِهِ)، واتە: (تَسْبِيح) بریتیه لە هەر جوړە بە پاك گرتنێك لە بە پاگرتنی خوا، لە هەر شتێك بۆ خوا شایستە نەبێ.

﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، ئەوان بێزاریش نابن، دەلی: (السَّمَاءُ: الصَّجَرُ وَالْمَلَلُ مِنَ الْإِغْيَاءِ)، واتە: (سماة) بریتیه لە بێزاری و، وەرەزی لە ئەنجامی زۆر ماندوو بووندا، واتە: بێزار نابن و، وەرەز نابن و، بێتاقەت نابن، هەرچەندە بە شەوو پۆژ سەرگەرمی بە پاگرتنی خوان.

كە دەفەرموی: ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، بێگومان بە نەسبەت ئێمەو هەشوگەر و پۆژگار دەزانین چۆن، كە بە نەسبەت ئەستێرەكان و خۆكەكانی دیکەو هەرج نیه هەموویان بەو شیوەیهی زەوی ئێمە بن، لەوێ پەنگە هەیانێ شەوێكە ی ملیۆنێك سأل بێ و، پۆژەكەشی ملیۆنێك سأل بێ، یاخود هەرج نیه، هەموو هەلكەوتەكەیان وەك زەوی بێ، شەوێكە بەو شیوەیه تاريك بێ و، پۆژەكە بەو شیوەیه پرووناك بێ، گرتگ ئەوێهە لێردا یانی: ئەوێ بە نەسبەت ئێمەو هەو ئەوێ بۆ ئێمە شەوو پۆژە، واتە: بە درێژایی كات، چونكە گۆی زەوی یان شەو، یان پۆژە، واتە: بە درێژایی كات، ئەوانە خەریکی بە پاگرتنی پەرورەدگارن، بێ ئەوێ بێزار بن، گوتراو: (وَالْمَقْصُودُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اسْتِيعَابُ الزَّمَنِ كُلِّهِ إِذْ لَا زَمَنَ عِنْدَنَا إِلَّا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ)، واتە: مەبەست لەوێ كە

دەفەر موی: بە شەوو بە ڕۆژ، واتە: تێکرای کات، چونکە لە لای ئیمە کات کورت هەلاتووە لە شەوو ڕۆژدا.

(۶) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾، لە نیشانه کانی وی، (واتە: هێ خوا)، ئەوێه که تۆ زەوی بە ملکهچ و زەبوون دەبینی، ڕاناوی (أَنْتَ) بۆ که سیکی دیاریی نه کراوه، (أَنْتَ لِعَبْرِ مُعَيِّنٍ، فَهُوَ صَالِحٌ لِكُلِّ سَامِعٍ)، هەر بیسه ریک، یان هەر که سیك که قورئان دەخوینێتهوه، هەر که سیك که دهگونجی بدوینێ: زهوی دهبینی به گەردنکه چیی و، زهبوونی، که مه بهست له گەردنکه چیی و زهبوونییه کهی، واتە: وشک و بێ ڕووه که، (الْخُشُوعُ: التَّذَلُّلُ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِحَالِ الْأَرْضِ إِذَا كَانَتْ مُفْطِحَةً لَا تَبَاتَ عَلَيْهَا، لِأَنَّ حَالَهَا فِي تِلْكَ الْحَالَةِ كَحَالِ الْمُتَذَلِّلِ السَّائِلِ)، (خُشُوع) یانی: زهبوون، یان گەردنکهچ، که خوازراوه تهوه بۆ حالی زهوی، که دیمه کارو قاقهوه، بێ ڕووه کهو ههچ سهوزایی له سه ر نیه، چونکه لهو حاله ته دا که زهوی ده پوویتیته وهوه، ههچ ڕووه کی له سه ر نامینێ، ده شو به یته حالی بابایه ک که داوای هاوکاری ده کات و، سوال که رو ئاتاج و هه ژاره، واتە: زه ویش لهو حاله ته دا به زمانی حال داوا ده کات که ئاوی دابه زیته سه ر، بۆ ته وهی جاریکی دیکه ڕووه ک و شیناوردی له سه ر ڕووی.

(۷) ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ﴾، هەر کاتیک ئاومان دابه زانده سه ری، جوولۆ ئاوسا، ئەم (إِذَا) یه (إِذَا) ی (فُجَائِيَّة) یه، یانی: کتوپر که ئاوی دابه زییه سه ر به خیرایی، ده جوولۆ و ده ئاوسێ، (الْإِهْزَازُ: مُطَاوَعَةُ هَزَّةٍ، أَي: حَرَكَهٖ بَعْدَ سَكُونِهِ فَتَحَرَّكَ)، واتە: (إِهْزَاز) موتاویعی (هَزَّ) یه، (هَزَّةٌ، يَهْزُهُ، فَاهْتَزَّ)، واتە: ڕایوه شان دو، ڕایده وه شیئێ، ڕاوه شیئراو جوولۆ، شتیک که ڕاوه ستا بێ و که سیك ڕایبوه شیئێ، پێی ده گوتری: (هَزَّةٌ)، حاله تی جوولانه کهی پێی ده گوتری: (إِهْزَاز)، (وَرَبَتْ)، (أَي: زَادَتْ وَمَتَّتْ)، واتە: زیادی کردو گه شه ی کرد، که مه بهست پێی حاله تی هه لۆسانی زه ویه، کاتیک ئا و له ئاسمانه وه داده به زیته سه ری، به شیوه ی باران و به فرو ته رزه، زهوی ده ئاوسێ، قه باره کهی زیاد ده کات و، تۆ و نیوکی ئه و شیناوردو، دارو دره خت و، دانه ویله و هته دی که له ئیویدان، ورده ورده ده ست ده کات به جوولۆ، چه که ره ده دات و، هەر کامیان له ئاست خۆیه وه ئه و زه ویه به رز ده کاته وه و ده یدری و، سه ری لێ دینیته ده ر.

(۸) - ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾، به دنیای که سیّک که ژياندوو یه ته وه (تهو زه وییه)، ژینره وه ی مردووانه.

(۹) ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دلیلیی تھو لہ سہر ھہ موو شتیک توانایہ.

لیتره‌دا خوا ﷺ ژياننده‌وهی زهویی و، دووباره پرووهك تیتدا پرواندنه‌وهی زهوی،
 ئاویتته کردوه له‌گه‌ل به‌لگه هینانه‌وه له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وهی مردووان، چونکه
 خوا ﷺ باسی زهوی ده‌کات له نیشانه‌کانی ته‌نیایی خوا له په‌روه‌ردگاریتیی
 و، به‌دیه‌نه‌رایه‌تیی و، خاوه‌نداریتیی و، په‌ستر اویتتیدا، ئه‌وه‌یه که زهوییه‌کی
 قاقرو دیمه‌کاری وشك هه‌لاتوو، کاتیک که خوا ئاوی داده‌به‌زینیتته سه‌ر،
 پاده‌وه‌ش و ده‌جوول و هه‌لده‌ئاوس و، هه‌روه‌ها هه‌موو جوړه شیناوردیک
 که ده‌نک و تۆوه‌کانی تیتدا هه‌ن، تیتدا ده‌روین، ئنجا ده‌فه‌رموی: ئه‌وکه‌سه‌ی
 زیندووی کرده‌وه، زیندووکه‌ره‌وه‌ی مردووانیشه، ژیننه‌ره‌وه‌ی مردووانیشه، واته:
 زیندووکرانه‌وه‌ی مردووان و، زیندووکردنه‌وه‌ی ئه‌و زهوییه، یان ئه‌و ده‌نکه تۆو و
 دانه‌وئالانه که له زهویدا هه‌ن، هه‌روه‌ك یه‌که‌و یه‌ك شۆهن.

﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به دُنْيايى خوا له سهر هه موو شتێك به توانایه، دهسه لاتى خوا سنوو رو له مپه رێكى له بهر نیه.

بيگومان ليږدهدا له کوي تهو سي تايه ته موباره کهدا، که خوا باسي شه وگارو
 رڼگارو، خوړو مانگ و، زهوي و، پاشان دابه زيتراني تاو بو سهر زهوييه کي وشکي
 قاقري بي پوهه که دا دهکات، پاشان زيندووبوونه وي زهوي ... هتد.

خوایندگان! نهوانه هه موو وهك به لگه دینیتته وه، له سه ره ئه وه كه بیگومان ته نیا
خوایندگان! ده کات، که واته: خوایندگان! هه مه کاره ی گه ردوونه و، هه مه کاره ی
ئاسمان و زهوییه، شایسته یه ته نیا ئه ویش به ندایه تی بو بکری و، ته نیا ئه ویش
به رستری، که زه قترین و دیارترین شیوه ی په رستن و نیشانه ی په رستن، بریتیه له

کرنووش بردن، کهواته: ئەو کرنووش بردنه، دەبێ تەنیا بۆ خوای بەرزى بـى
وینە بـى.

خوا بە لوتف و کەرەمى خوێ یارمەتیی هەموو لایەکمان بدات، کە بە
مانای فراوان و راستەقینەى پەرستن، تەنیا خوا بپەرستین، لە ژيانى تايهتیی و
تاکیی خۆماندا، لە ژيانى خێزانییمان و، لە ژيانى کۆمەلایهتییمان و، لە ژيانى
سیاسیییماندا، هەروەها لە دەروونی خۆماندا تەنیا خوا بە پەرستراو بزاین،
هەروەها لە پۆلهتی ژیاگاندا، لە هەلسوکهوتەکاندا و بخویندریتەوه، کە خوا
لە لای ئێمه لە هەموو کەس بەرزتره و مەزنتره، خوشەویستره، سام لیکراوتره،
مل بۆ کەچکراوتره، هەموو ئەو چەمکانە دەچنەوه نیو چەمک و واتای پەرستن،
دەبێ ئەوپەری خوشویستنت و، بە گەوره‌گرتنت و، بە بەرزگرتنت و، ئەوپەری
مل بۆ کەچکردنت و، ئەوپەری سام و هەیهت لیکردنت و، ئەوپەری پشت
پێ بەستنت، تەنیا بۆ خوا ﷻ بـى، ئەو کاتە مانای وایە تەنیا خوات پەرستوه،
خوا لەو کەسانەمان بگێڕێ کە بە مانای تەواوی پەرستن، خوا بپەرستین، کە
بێگومان ئەوەش دەستەبەر نابێ، بەبـى شوین پێ هەلگرتنی پێغەمبەر ﷺ و،
پەپرهویی کردن لە دوا کتییى خوا، دوا بەرنامەى خوا، کە بە پێغەمبەرى کۆتایی
خوێ موحەممەددا ناردووێهتی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پینجەم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شەش (٦) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (٤٠ - ٤٥)، هەر شەشیان لە بارە ی ئایەتەکانی خواوەن، ئەو پستانە ی کە فەرماشتی خوا پێک دێن، هەر وەها لە بارە ی پێغەمبەرانی خواوەن، بە تاییەت پێغەمبەری خاتەم و، کتیبە کە ی (قورئان) و، هەلۆیستی نە یاران یان، لە بە رانبە ریان دا، هەر وەها ئاماژە یە کیش بە مووسا عليه السلام و کتیبە کە ی تە و رات کراوە و، بە رپەرچدانە وە ی هە ندیک لە و قسانە ی لە بارە ی قورئان و، لە بارە ی مو حە ممە دە وە عليه السلام گوترا و و دە گوترین، با س کرا وە:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَن يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي
 آمَنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
 لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
 مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
 وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ
 وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ
 وَقُرْءَانٌ هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
 الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
 لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{بە دُنْیایی ئهوانه‌ی لادان له ئایه ته‌که‌ماندا ده‌که‌ن (و به‌لایاندا ده‌به‌ن)،
لیمان په‌نه‌ان نین، ئنجا ئایا که‌سیک که‌ فری ده‌دریته‌ نیو ئاگری دۆزه‌خه‌وه،
حالی باشته‌، یان که‌سیک که‌ له‌ پۆژی قیامه‌تدا به‌بی ترسی له‌ سزای خوا
دی؟! چیتان ده‌وی بیکه‌ن (ئه‌ی بی‌پرواینه‌!)، بی‌گومان ئه‌و (خوا) بینهری ئه‌وه‌یه
که‌ ده‌یکه‌ن ﴿٤٠﴾ بی‌گومان ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ قورئانی بیرخه‌ره‌وه‌ بی‌پروابوون
کاتیک بۆیان هات، سزای سه‌خت ده‌درین، به‌راستی ئه‌و قورئانه‌ کتییکی
زالی بالاده‌سته ﴿٤١﴾ نه‌ له‌ پیش ده‌سته‌یه‌وه، نه‌ له‌ دوایه‌وه‌ ناهه‌قی و ناراستی
بو‌ نایه‌ت، له‌ لایه‌ن خوای کارزانی ستایشکراوه‌وه‌ دابه‌زی‌تراوه ﴿٤٢﴾ (ئه‌ی
موحه‌ممه‌د!) ته‌نیا ئه‌وه‌ت پی ده‌گوتری، که‌ له‌ پیش تو‌دا به‌ پی‌غه‌مبه‌ران
گوتراوه، بی‌گومان په‌روه‌ردگارت خاوه‌ن لی‌بوردنیکی تایه‌ت و، خاوه‌ن سزایه‌کی
به‌ ئیشه ﴿٤٣﴾ ئه‌م قورئانه‌ به‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌و، ئه‌گه‌ر گێزاباشمان به‌ قورئانیکی
ئه‌عه‌جه‌می، (به‌ زمانیکی جگه‌ له‌ عه‌ره‌بی، بی‌پروایه‌کان) ده‌یانگوت: ده‌بو‌وايه
ئایه‌ته‌کانی پروونکرابانه‌وه، ئایا چۆن قورئانیکی ئه‌عه‌جه‌مییه‌و، پی‌غه‌مبه‌ریکی
عه‌ره‌بی (زمان)؟! بلێ: ئه‌م قورئانه‌ بو‌ پرواداران پینمای و چاره‌سه‌ره‌و، ئه‌وانه‌ش
که‌ پروانه‌ینن قورسای له‌ گوئیاندایه‌و، ئه‌و قورئانه‌ هو‌کاری کو‌یرییه‌ بۆیان له
سو‌نگه‌ی بی‌پروابوونیانه‌وه، ئه‌وانه‌ وه‌ که‌سانیک که‌ له‌ شو‌ینیکی دووره‌وه‌ بانگ
ده‌کرین (که‌ گوئیستی بانگکرانه‌ که‌ نابن) ﴿٤٤﴾ به‌ دُنْیایی کتیه‌که‌ (ته‌ورات)
یشمان به‌ مووسادا، که‌چی ناکوکی و، راجیای تیدا کراو، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه
نه‌بو‌وايه وشه‌یه‌ک (بریاریک) له‌ په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ تپه‌ریوه (که‌ دادوهری له
نیواندا کردیان بو‌ قیامه‌ت هه‌لبگر)، دادوهریان له‌ نیواندا ده‌کراو، بی‌گومان
ئه‌وانیش (بی‌پروایانی پۆژگاری پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی) له‌ باره‌ی قورئانه‌وه‌ له‌ دوو
دلییه‌کی خه‌ست و خو‌ل‌دان ﴿٤٥﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(يُلْحِدُونَ): لاده‌ده‌ن یاخود لادان ده‌که‌ن، (الْحَدُّ: حُفْرَةٌ مَائِلَةٌ عَنِ الْوَسْطِ، لَحْدٌ وَالْحَدَّ فُلَانٌ: مَالٌ عَنِ الْحَقِّ)، (لَحْدٌ): چالێکه له نیوه‌پاستی گو‌پدا، به لایه‌کیدان لاده‌دات، به کوردیی پێی ده‌لێین: لاگو‌ر، واته: دوا‌ی ئه‌وه‌ی گو‌پره‌که هه‌لده‌که‌نری، به ته‌نیشتیکیدا گو‌ریچکه‌یه‌ک ده‌د‌دری، بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی جه‌نازه‌که به‌خ‌ریته ئه‌و ته‌نیشته‌وه، دوا‌ی گو‌پره‌که پ‌ر ده‌کر‌یته‌وه، ج‌اری واش هه‌یه نیوه‌پاستی گو‌پره‌که گو‌ریچکه‌یه‌کی دیکه‌ی (گو‌پره‌که ده‌بی به‌گه‌وره‌یی هه‌لکه‌نری) ل‌یده‌دری به‌ زو‌ری وایه، بۆ ئه‌وه‌ی جه‌نازه‌که به‌خ‌ریته ن‌یوی، دوا‌ی ئه‌و به‌ردانه‌که پ‌ی پ‌اده‌ه‌یل‌درین، ده‌که‌ونه سه‌ر ئه‌ول‌و ل‌ای گو‌پره‌که تا‌کو به‌ ئاسانی جه‌نازه‌که دا‌پ‌و‌شری، ده‌گو‌تری: (لَحْدٌ فُلَانٌ وَالْحَدَّ) واته: له هه‌ق ل‌ایدا، (لَحْدٌ يُلْحِدُ، أَلْحَدَ يُلْحِدُ) واته: هه‌م به‌ سیانی (ثلاثي) هات‌وه، هه‌م به‌ چ‌واری (رباعي).

(ءَامِنًا): (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمِنَ): له ئه‌صل‌دا بر‌یتیه له ده‌روون ئ‌ارام بوون و نه‌مانی ترس و بیم، که‌واته: (أَمِنَ) واته: ب‌ی ترس، د‌ل‌یا.

(عَزِيزٌ): (الْعِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ)، (عِزَّةٌ): بر‌یتیه له حاله‌تیک که پ‌ی ب‌گ‌ری له‌وه‌ی مرو‌ف ت‌تش‌کاو ب‌ی، ده‌گو‌تری: (أَرْضٌ عَزَازٌ: أَيُّ صُلْبَةٍ) زه‌وییه‌کی سه‌خت، په‌ق، (والعزیز: الَّذِي يَقْهَرُ وَلَا يُقْهَرُ)، (عَزِيزٌ): ئه‌وه‌یه که ز‌ال ده‌بی و ت‌تش‌کاو ناب‌ی.

(أَعْجَمِيًّا): (الْعُجْمَةُ: خِلَافُ الْإِبَانَةِ، وَالْإِعْجَامُ: الْإِبْهَامُ، وَالْعَجَمُ: خِلَافُ الْعَرَبِ، وَالْعَجَمِيُّ مَنْسُوبٌ إِلَيْهِ)، (عُجْمَةٌ) پ‌یچه‌وانه‌ی (إِبَانَةٌ) یه، (إِبَانَةٌ) واته: پ‌وون‌کردنه‌وه، (عُجْمَةٌ) واته: نامو‌یی و پ‌وون نه‌کردنه‌وه‌ی ش‌تیک، (إِعْجَامٌ) یانی: (إِبْهَامٌ) واته:

شتیک که دیار نه بی، پروون نه بی، (عَجَم) پیچه وانه ی (عَرَب) ه، مروّقه کان هه موویان دوو به شن: یان عه پهب، یان عه جه من، که واته: (عَجَم) یانی: غه یری عه پهب، (عَجَمِی) ئه و که سه ی پالده دریته لای (عَجَم) واته: غه یری عه پهب، دیاره به نسبت عه پهبانه وه مروّقه کان، خه لکه که دوو به ش بوون، عه پهب و جگه له عه پهب بوون، ههروهک بۆ کوردیش، یان کوردن یان جگه له کوردن، ئه وه بۆ هه موو نه ته وه کان هه ر وایه، بۆ فارسیش خه لک یان فارسه یان جگه له فارسه، بۆ ئینگلیزیش یان ئینگلیز، یان جگه له ئینگلیزه.

(عَمَى): (الْعَمَى: إِفْتِقَادُ الْبَصَرِ وَالْبَصِيرَةِ)، (عَمَى): بریتیه له نه مانای چاو، یا خود دَل رۆشنیی و عه قَل رۆشنیی، واته: نه دیتنی به رهه ست که به چاوه و، نه دیتنی مه عنه ویی که به عه قَل و دَل، ده گوترئ: (عَمَى عَلَيْهِ: اِشْتَبَهَ حَتَّى صَارَ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ كَالْعَمَى)، (عَمَى عَلَيْهِ) واته: ئه و شته لای نامۆ بوو هه تا به نسبت ئه و، وهک کویری لیها ت که نه توانی بیینی، ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ القصص، واته: له و رۆژه دا هه و آلله کان له به رانه ریاندا کویر بوون، واته: نه یان توانی هه و آلله کان بزائن، وهک بلایی هه و آلله کان کویر بن نه گه نه ئه وان.

(مُرِيبٌ): (الرَّيْبُ: الشَّكُّ)، (رَيْبٌ): به مانای دوو دلییه، (الرَّيْبُ: الْمَوْقِعُ فِي الرَّيْبِ)، (مُرِيبٌ) واته: شتیک که مروّقی بخاته ئیو دوو دلییه وه.

مانای گشتیی ئایه ته کان

خوایه هه ره له سیاقی باسی قورئان و پیغه مبهرایه تی و، له سیاقی خسته پرووی ئایه ته کانیدا، که پیشی باسی ئایه ته بینهراوه کانی کرد، له کتییی گهردوون دا، ئنجا باسی ئایه ته خوینهراوه کانی ده کات، له کتییی قورئان دا، یاخود له کتییی کانی دیکه ی خوای پهروه ردگادا، پیشی باسی نیشانه بهر هه سته کانی کرد، ئنجا باسی نیشانه مه عنه و ییه کان ده کات، پیشی باسی نیشانه کانی کرد، که له پرووپه ره کانی کتییی گهردووندا ده رده کهون، ئنجا باسی نیشانه کانی خووی ده کات، که له پرووپه ره کانی کتییی فه رمایشیدا ده رده کهون.

خوایه ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾، به دنیایی ئه وانیه ی له ئایه ته کانی ئیمه دا لادان ده کهن، واته: له مامه له له گه ل ئایه ته کاند لادان ده کهن و، به ملاولادا ده چن و به لاریدا بردن ده کهن، ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، لیمان په نهان نابن، بو ئیمه دیارن، هه م لادان و، به لاریدا بردنه که یان، هه م مشتومرو شه ره قسه ی بی جییان، له باره ی ئایه ته کانی ئیمه وه دیارن و، له بهر چاومانن، هیچ شتیکیان له ئیمه په نهان نابن، ئمه به ته ئکید هه ره شه یه و، دوایش خوایه هه ره شه که باس ده کات، ئه گه ره به که سیك بلیی: تو له من دیاری، یان لیم په نهان نی، یان ئاگام لی بوو چیت ده کرد، یان ئاگام لییه چی ده که ی! ئه وه هه ره شه یه کی پیچراوه یه.

﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، به پرسیار لی کردنی نکو و لیلی که رانه ده فه رموی: ئایا که سیك که فری ده در یته نیو ئاگروهه حا لی باشتره؟! ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِيَّ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، یاخود که سیك که به بی ترسی له رۆژی هه لسانه وه دا دی؟! که واته: ئه وانیه ی لادان ده کهن له ئایه ته کانی خوادا، چاره نووسیان بریتیه له سزا، یان

فریدرانه نېو ئاگر، ئنجا ئایا ئەوێ فېرێ دەدرێته نېو ئاگر، حالێ باشتەر، یاخود کەسێک کە بەبێ ترس و، بە دڵنیایی دێ لێ ڕۆژی هەڵسانەوێ؟! ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ هەرچی دەتانهوێ بیکەن، ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ئەو بینەری ئەوێه کە دەیکەن، تێتانهوێ راماوێ دەزانێ چی دەکەن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بە دڵنیایی ئەوانەى بێڕووبوون بە قورئانی بێرخەرەوێ و یادخەرەوێ، یادخەرەوێ بۆ ئەو راستییانەى کە لێ زگمەک و، لێ خواریسک و، ناخی مروڤدا هەن، ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ دواى ئەوێ بۆیان هات، کە چی پێى بێڕووبوون بەو کتێبە بێرخەرەوێه، ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾ بە دڵنیایی ئەو کتێبێکى زāl و بالā دەستە، لێرەدا وەلامەکەى دیار نیه، ئەوانەى بێڕووبوون بە (ذِکْر) دواى ئەوێ بۆیان هات، لێ حالێکدا کە کتێبێکى زāl و بالā دەستە، کوا وەلامەکەى؟ وەلامەکەى بە سیاق و سەلیقە دەزانێ، واتە: ئەوانە سزایەکی سەخت چاوەڕێیانە.

ئنجا هەر لەسەر وەسفکردنی قورئان بەردەوام دەبێ، دواى ئەوێ بە کتێبێکى عەزیز، کتێبێک کە بالā دەستەو زālە وەسفی کرد، دەفەرموێ: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ ناهەقیی ڕووی تێناکات نە لە پێشەوێ، نە لە دوایەوێ، یاخود لێ هیچ لایەکەوێ ناهەقیی و، هەلەو پەلە ڕێى تێ نابات و تێیدا نیه، ﴿تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ دابەزێراوێ لەلایەن خواپەکی کارزانى ستایشکراوێه.

ئنجا دێته سەر دلدانەوێ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، دەفەرموێ: ﴿مَا يَقَالَ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ پێت ناگوترێ جگە لەوێ پێشتر بە پێغەمبەران گوتراوێ، کە پێیان گوتوون: جادووگەرن، شیتێ، بۆ خوێان ئەو ئیددیعیایە دەکەن بەبێ بەلگە، هەموو ئەو شتانەى بەوان گوتراون، هەر ئەوێش بە تۆ دەگوترێ، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾ بێگومان پەروەردگارت خاوەنى لێبوردنە، لێبوردنێکى

مه زن و تایهت، بۆ که سانیك که شوین پیغه مبه رانی ده که ون و، په یامه کانی خوا قبول ده کهن، ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ ههروه ها خاوه نی تۆله و سزایه کی به ئیشیه، بۆ که سانیك که ناهه قیی ده کهن به رانه به به په یامه کانی خوا، سته م ده کهن له پیغه مبه رانی خوا، تۆمه تی خراپیان بۆ ده کهن و، درۆ ده له سه یان بۆ ده کهن.

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، په کیك له و ره خانه ی که کافره کان له پیغه مبه ریان ده گرت، له قورئانیان ده گرت، ده یانگوت بۆچی قورئان به زمانیکی جگه له عه ره بیی دانه به ز تراوه؟ با به فارسی بووایه، یان به پۆمی بووایه، یان به زمانیکی دیکه بووایه، به حساب ئه وانیان پئ خاوه ن ده و له ت و شارستانیته تی و پیشکه و تووتر بووه له خویان، گوتیان: بۆ به زمانی ئه و که له پیشکه و تووانه، یان ئه و کۆمه لگا پیشکه و تووانه نه بوو؟

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا﴾، ئه گهر قورئانمان گیرابایه به قورئانیك به زمانی ئه عجه می، جگه له عه ره بیی، ئه عجه می یانی: عه جه می، ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئه و کاته ش ده یانگوت: بۆچی ئایه ته کانی پۆشن نه کراونه وه؟ واته: به زمانی خوومان، ﴿عَجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ﴾، چۆن ده بی قورئان ئه عجه می بی و، پیغه مبه ره که ش عه ره بیی بی؟! واته: چۆن ده بی قورئانه که به زمانیکی جگه له هی عه ره ب بی، له حالیکدا که پیغه مبه ره عه ره به؟! واته: ئه و کاته ئه و ره خنه یان ده گرت و، ره خنه ی ئه و کاتیان به جئ ده بوو، به لام ره خنه ی ئیستیان بی جئیه، که پیغه مبه ریك له ئیو که لیککی عه ره بیی زماندابی، ده بی ههر به زمانی ئه و گهل و نه ته وه یه ش ئه و فهرمایشت و که لامه ی بۆبی، خوا ﷺ له سووره تی (ابراهیم) له ئایه تی ژماره: (۴) دا، ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾، واته: هیچ پیغه مبه ری کمان نه ناردوه مه گهر به زمانی خه لکه که ی، تاکو بۆیان پروون بکاته وه، ئنجا ئه گهر وهك ئه وان گوتیان، وامانکردبایه، ئه و کاته به لکه یه کیان به ده سه ته وه ده بوو، به لام ئیستا

هیچ بەلگە یەکیان بە دەستەووە نیە، جگە لە بیانووگرتن، بۆیە دەفەر موی: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ءَامَنُوا هُدًى وَشَفَاءً﴾، بَلَى: ئەو قورئانە بۆ ئەوانە ی بروایان هیناوە، پێنمایەو چارەسەرە، ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، بەلام ئەوانە ی بروانا هینن، قورسای لە گوئیاندایە لە بەرانبەر قورئاندا، ئەو هەقە ی کە لە قورئاندا هە یە نابییست، ﴿عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، ئەو قورئانە بۆ ئەوان وەك کوێر بێ وایە، وەك پێیان تێنەبات، کە سێك کوێر بێ، نازانی بەرەو ئامانج و مەبەستە کە ی بروا، ئەو قورئانە وەك کوێر بێ بۆ ئەوان وایە، یاخود ئەوان لە بەرانبەر قورئاندا کوێرن، ئەم تەعبیرە لە مەسەلە گرنگە کاندایاتر شی دەکەینەو.

﴿أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئا ئەوانە لە شوێنێکی دوورەو بە بانگ دەکرین، واتە: حالیان وەك حالی کە سێکە لە شوێنێکی دوورەو بە بانگ بکری و، تەنیا دەنگ ببیستی و، لە دەنگە کە حالی نەبێ، نێو پۆکی ئەو دەنگ و بانگ و قسە کردنە چیه؟!

لە کۆتاییدا خوا ﷻ وەك نموونە یەکی زیندووی بەرجەستە لە میژوودا، ئاماژە دەکات بە مووسا علیهِ السَّلَام، بە کتیبە کە ی کە تەو پراتە، دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، بە دنیاییش کتیبە کە مان بە مووسادا، (أل) ی سەر ﴿الْكِتَابَ﴾ بۆ ناساندنە، بەلام مەبەست پێی (عَهْد) ه، واتە: کتیبە کە، کتیبە کە بە مووسا علیهِ السَّلَام دراووە تەو پراتە، ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾، کە چی پاجیایی تیدا کرا، ناکوکی تیدا کرا، هەندیکیان بروایان پێ هینا، هەندیکیان بروایان پێ نەهینا، بەنوو ئیسرا ئیل بروایان پێ هینا، بەلام قیبتییە کان بروایان پێ نەهینا، یان گەلانی دیکە کە لە گەل بەنوو ئیسرا ئیل دا بوون، بروایان پێ نەهینا، ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەگەر وشە یەك لە پەروەردگارتەووە تێنە پەریبایە، واتە: پیریایك لە لایەن پەروەردگارتەووە پێشتر نەدرا بایە، پیریارە کەش ئەو یە کە دادوهری کردن لە نیوان بەندەکانیدا هەلە گری بۆ پۆژی دوا یی، ﴿لَقَضَىٰ

بَيْنَهُمْ، ئەو دادوھەرىيەيان لە ئىواندا دەكرا، حىسابيان لە دىيادا لە ئىواندا دەكرا، بەلام خوا پىشتەر بىرىارى داوھە بەپىسى سىستىمى خوا، دىيا جىيى كىردو كۆش و ھەولەدانەو، پۆژى دوايى شوپىنى ھەلگەرتەوھەو خەرمان كۆ كىرنەوھەو پاداشت و سزايە، **وَلَايَهُمْ لَيْفَى شَايْ مِّنْهُ مُرِيبٌ**، بەدلىيى ئەوان، واتە: كافىرەكانى پۆژگارى تۆ ئەي موحەممەد! لە بارەي قورئانەوھە لە دوو دلىيەكى خەست و خۆلەدان، واتە: بىپروايەكانى پۆژگارى تۆش، وەك چۆن بىپروايەكانى پۆژگارى مووسا لە بارەي كىتەبەكەي مووساوە كەوتە راجىيى و، مشتومپرو دووبەرەكەيى، بىپرواكانى پۆژگارى تۆش كەوتوونە گومانىكى خەست و خۆل، يانى: ئەو شەتەيى چاوەروان كراوھەو، ياساى خوا لە گەلە پىشووھەكاندا ھەر وابوھەو، گەلە پىشووھەكان ھەر وابوون لە گەلە پىغەمبەرانى خوادا، كەواتە: با زۆر لە سەر دلت قورس نەبى، تەماشايەكە مووساش **الْحَكِيمُ** چەند ئازاردراو، تەماشايەكە چ راجىيى و ئاكۆكىيەكيان لە بارەي كىتەبەكەي مووساوە، كە تەو پرا تە بەرپا كىرد!!

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

بەلاریدابەرانی ئایەتەکانی خوا، لە خوا پەنھان و شیردراوە نین، بیگومان ئەوانە ی فرێدەدرێنە ئاگرەو، زۆر جیاوازن لەوانە ی لەو پۆژەدا بەهۆی ئیمانەو دُنیاو بێتسن، بە دُنیا یی بێپروایان بە قورئانی بیرخەرەو، سزabar دەبن، قورئانیش کتییکی بالادەستەو، لە هیچ لایەکەو هەلەو پەلە پرووی تی ناکات، چونکە دابەزینروی خوی کارزانی ستایشکراو:

خو دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِنْتُ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْنِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، بە دُنیا یی ئەوانە ی لادان دەکەن لە نیشانەکانی ئیمەدا، لە ئیمە پەنھان نین، بە واتایەکی دیکە: ئەوانە ی ئایەتەکانی ئیمە، نیشانەکانی ئیمە بە لاریدا دەبن، ئەوانە لە ئیمە شیردراوە نین، وشە ی: (يُلْحِدُونَ) لە (إِلْحَاد) هە هاتو، (الْحَدَّ، يُلْحِدُ) (وَالْإِلْحَادُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْقَامَةِ)، (إِلْحَاد): بڕیتیه لە لادان لە راستیی، لە پڕی راست، یان لە راست وەستاوی، پێشتر باسمان کرد: لە زمانی کوردیدا (لَحْد) یانی: لاگۆر، گۆر کە هەلەدەقەرئ بە شیوە ی (لَحْد)، لە تەنیشتی گۆرەکەو لایەکی دەدرئ و، جەنازەکە ی تی دەهاویشترئ، گۆر بە دوو جۆر هەلەدەقەرئ:

أ- به (لَحْدٌ) و، ب- به (شَقٌّ)، (لَحْدٌ) واتە: لاگۆر، (شَقٌّ) واتە: لە نێوەراستی گۆرەکەدا گۆرپچەیهك دروست دەکری، واتە: گۆرپکی گچکەترو، جەنازهکەى تێدەهاویشترى بۆ ئەوێ بەردەکانى پێرابهیلدرێن، کەواتە: (يُلْحَدُونَ)، کە به (يُلْحَدُونَ) هەش دەخوێنرێتەوه، (لَحَدَ، يُلْحَدُ)، (أَلْحَدَ، يُلْحَدُ)، هەردووکیان به مانای: لایدا، لادەدات، (إِلْحَاد) لادان، مەبەست له (آيَات) کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحَدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ هەرچەندە (آيَات) کە کۆى (آيَة) ه، به مانای نیشانهکان دى، بەلام وشەى (آيَات) هەم بەکاردههێنری بۆ پرستەکانى فەرمايشتى خوا، واتە: ئایەتە خوێنراوەکان (الآيات المقروءة)، هەم بۆ دروستکراوە بیندراوەکانى خوا (آيَاتُ اللَّهِ الْمُرْتِيَّة)، هەروەها بۆ موعجیزەى پیغمبەرانیش بەکارهاتو، بەلکو هەندیکجار بۆ سزادانەکانى خوا بۆ خەلکی یاخى و سەرکەشیش بەکارهاتو، (آيَات) به هەر کام لهو چوار مانایانە بەکار دى، بەلام بەپێى سیاقەکە دەزانین کە مەبەست له (آيَة) یان (آيَات) لهو سیاقەدا چیه، لێرەدا لهبەر ئەوێ پەوتەکە هەمووی باسی قورئانە، کەواتە: مەبەست له (آيَات) فەرمايشتى خواى پەرورەدگارو برگەکانى فەرمايشتى خوايه.

خوا دەفەرموێ: ئەوانەى له ئایەتەکانى ئێمەدا لادەدەن، یان له ئایەتەکانى ئێمەدا لادان دەکەن، یاخود به لاریاندا دەبن، ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، لیمان پەنهان نین، واتە: ئیلحادو لادانەکیان، یان به لاریدا بردنەکیان له ئێمە پەنهان نیه، ئەمە به دنیایى هەرپەشەى له نێوخۆى وەرگرتو، واتە: سزایان دەدەین.

۲- ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، ئایا کەسێک که فری دەدرێتە نێو ئاگرەوه، حالى باشتەر؟! یانی: (أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ فَهُوَ خَيْرٌ أَفْضَلُ حَالًا).

۳- ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، یان کەسێک که له پوژی دوایی دا به دنیایی دى؟ (أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ)، ئایا ئەو کەسەى فری دەدرێتە نێو ئاگرەوه حالى باشتەر، یاخود ئەو کەسەى که بهبێ ترسی له پوژی هەلسانەوهدا دى و دەچێتە بههەشتەوه؟ له هەر کام لهو دوو پرستەدا، ئەوه باسکراوه، که لهوێ بهرانبهريدا باس نهکراوه، ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، لێرەدا باسی ترس نهکراوه، ئایا ئەوێ فری

دەدریته ئاگرەووە حاڵی باشتەرە؟! یان ئەو کەسە ی کە بە بێ ترسی دێ، لە پوژی قیامەتدا، لێرەشدا چوونە بەهەشت باس نەکراوە، لەبەر ئەوەی ئەوپەری کورتیی و پوختیی لە فەرماشتی خوادا هەیه، ﴿أَمَّنْ يَلْقَى فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ به دڵنیایی ئەم پرسیار لیکردنە، پرسیار لیکردنی نکو و لێبێکیکەرانیە، واتە: (مَنْ يَلْقَى فِي النَّارِ لَيْسَ أَفْضَلُ حَالًا مِّنَ الَّذِي يَكُونُ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ)، گومانی تێدا نیە ئەو کەسە ی کە فەقێ دەدریته نێو ئاگری دۆزەخەووە، بە ترس و بیمەووە دێ، وەك ئەو کەسە نیە کە بە دڵنیایی و بە بێ ترسی دێ و، دەخەیتە نێو بەهەشتەووە، بێگومان لێرەدا خوا ﷻ لە کاتیکیدا کە باسی لادان لە ئایەتەکانیدا دەکات و، دەشفەر موی: لە ئیمە شیردراوە نین، دوا یی باسی فەزەکانی نێو ئاگر دەکات، کەواتە: ئەوانە ی لادان دەکەن لە ئایەتەکانی خوادا، ئایەتەکانی خوا بە لاپێدا دەبەن، ئەو سزایە چاوەڕێیانە، هەر وەك ئەوانە ی لادان لە ئایەتەکانی خوادا ناکەن و، بە پێك و راستیی مەمەلە لەگەڵ ئایەتەکانی خوادا دەکەن، بە هەشت و بێ ترسی و دڵنیایی چاوەڕێیانە.

(۴) - ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ هەرچی دەتانهوی بیکەن، ئەمە بێگومان هەر پەشە کردنەو، بێ منەتکردنە، واتە: چیتان لە دەست دێ، بیکەن.

(۵) - ﴿إِنَّهُمْ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بە دڵنیایی ئەو بینەری ئەوەیە کە دەیکەن، بینەری کردەووە کانتانە، (الطبري) دەلی: (إِنَّ اللَّهَ أَعْيَا النَّاسِ بِأَعْمَالِكُمُ الَّتِي تَعْمَلُونَهَا دُوْ خَبْرَةٍ وَعِلْمٍ، لَا يَخْفَى عَلَيْهِ مِنْهَا، وَلَا مِنْ غَيْرِهَا شَيْءٌ)، واتە: ئەو خەلکینە! بە دڵنیایی خوا بە کردەووە کانتان کە ئەنجامیان دەدەن، هەر وەها بە جگە لەو کردەوانەش و هەر شتیکی دیکە خاوەنی شارەزاییەو، خاوەنی زانستەو، هیچ شتیکی لێ شیردراوەو پەنهان نیە.

ئەجا لێرەدا خوا ﷻ پێناسە ی قورئان دەکات بە پێنج سیفەت، پێش ی دەفەر موی:

(۶) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بە دڵنیایی ئەوانە ی بێپروابوون بە (ذکر) دوا ی ئەوەی بۆیان هات، یەکیک لە ناوەکانی قورئان وەك لە کتیی پێنجەمی

مەوسووعەي: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، (الإِيمَانُ بِكُتُبِ اللَّهِ) دا باسەم كەردو، كە قورئان چوار ناوی سەرەكیی هەن: (الْكِتَابُ، الْقُرْآنُ، الذِّكْرُ، الْفُرْقَانُ)^(۱)، بەلام كۆمەلێكی زۆر سێفەتی هەن، ئنجا یەكێك لە ناوەكانی قورئان بریتیه لە (ذِكْرُ)، ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ئەوانە ی بێپروابوون بە (ذِكْر) دواي ئەوەی بۆیان هات.

وشەي (ذِكْر): أ- دەگونجی بە مانای بێرخەرەو، بێ، قورئان بێرخەرەو، پاستییەكانە، كە خوا لە زگمەك و ناخی مروڤدا دایناون.

ب- دەگونجی بە مانای شەرەف و پایە بەرز، بێ، قورئان مایە شەرەف و پایە بەرزیه.

ج- دەشگونجی بە مانای پەندو ئامۆزگاریی بێ، قورئان پەندو ئامۆزگاریشە، ئەو یەكەمین وەسفی قورئان كە بریتیه لە (ذِكْر) بێرخەرەو، پاستییەكان، یاخود شەرەف و ناوبانگ و پایە بەرز.

(۷)- ﴿وَإِنَّهُ لَكِنْتُ عَزِيزٌ﴾، بە دنیایی ئەو (ذِكْر) ه، ئەو قورئانە كە بێرخەرەو، شەرەف و ناوبانگە، كتیبیكە، زال و بالا دەست (عزیز) ه.

ئەمانەش سێفەتی دووهم و سییه‌منی: نووسراو، ئەو نیه هەر گوتراو یان خوینراو (مَقْرُوء) بێ، بەلكو نووسراویشە.

هەرۆه‌ها قورئان (عَزِيز) ه، كتیبیكی زالە، (عَزِيز) بە مانای (غَالِب) دی، واتە: بالا دەست و بە مانای (عَدِيمُ النَّظِيرِ) یش دی، واتە: بێ وێنە، واتە: شتێك كە وێنە نەبێ، دەگمەن بێ، بە دنیایی قورئان بێ وێنەیه.

سێفەتی چوارەم بریتیه لە:

(۸)- ﴿لَا يَأْنِيهِ الْبَطْلُ﴾، ناھەقیی پرووی تێ ناکات، ناھەقیی و پووچی و هەلەو پەلە پرووی تێناكات.

(۱) هەرۆه‌ها (كلام الله) شی بۆ بەکارھێنراوە، ئەمیش ناوی پێنجەمە.

(۹)- ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾، نه له پيش دوو دهسته كانیه وهو، نه له دواشیه وهو، واته: له هیچ لایه که وهو به هیچ جوړیک هه له و که و کوپری پری نیه، بینه نیو قورئانه وهو روو له قورئان ناکات.

سيفه تی پینجه می بریتیه له:

(۱۰)- ﴿تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾، دابه زیئراوه له لایه ن (خوایه کی) کارزان و کاربه جی و ستایشکراوه وه.

ئنجا قورئان مادام له زاتیکی (حکیم) و، (حمید) وهو هاتبی، نهو سيفه تی (حکیم) و، (حمید) یه ی خوی موته عال له قورئاندا بهرجه سته بووه، مروفیش به نه ندازه ی نه وه که له گه قورئاندا کار لیک ده کات، سيفه تی حکمه ت په یدا ده کات، هه روه ها سيفه تی (حمید) یش په یدا ده کات و ستایشکراو ده بی.

که ده فهرموئ: ﴿لَا يَأْنِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ (الطبري) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ئاوی پیناسه ده کات: (لَا يَسْتَطِيعُ ذُو بَاطِلٍ بِكَيْدِهِ تَغْيِيرَهُ بِكَيْدِهِ، وَتَبْدِيلَ شَيْءٍ مِنْ مَعَانِيهِ عَمَّا هُوَ بِهِ، وَذَلِكَ هُوَ الْإِتْيَانُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، وَلَا إلْحَاقَ مَا لَيْسَ مِنْهُ فِيهِ، وَذَلِكَ إِيْتَانُهُ مِنْ خَلْفِهِ)، واته: هیچ خاوه ن ئامانجیکی پووچ، خاوه ن هه قیک به پیلانی خوئی ناتوانی هیچ کام له واتاکانی قورئان وه ک خوئی هه یه، بیگوپی، که نهو بریتیه له رویشن به رهو قورئان له پيش دوو دهسته كانیه وه، هه روه ها هیچ خاوه ن فیل و پیلانیکیش ناتوانی شتیکی بخاته نیو که جیابی له قورئان، نهو هه ش ناهه قی رویشن به رهو قورئان له پشتیه وه، (الطبري) ئاوی پیناسه کردوه و نهو واتایه ش هه لده گری.

به لام نهو مانایه به هیتره که بگوئری: ﴿لَا يَأْنِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾، واته: به هیچ جوړیک و له هیچ لایه که وه ناهه قی و، هه له و په له

روو له قورئان ناکات و، پرووی تۆ نه کردوهو، هیچ جوړه هه لهو کهم و کوریه کی تیدا نیه، چونکه به زۆری وایه ته گهر شتیک به رهو که سیک یان به رهو شتیک بچی، یان له پێشهوه بووی دی، یان له دواوه بووی دی، هه لبه ته ده گونجی له لای راست و چه پشیهوه، یان له سهرو خواریشیهوه بووی بی، به لام به زۆری له پێشهوه له دواوه یه، بویه تهو دوو لایه نه باسکراون، به لام مه به ست پئی تهو یه که له هیچ لایه کهوه ناهه قیی پروو له قورئان ناکات.

که ده فهرموئ: ﴿تَزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾، یانی: قورئان دابه زینراوه له لایه ن خوایه کی خاوه ن حیکمه تهوه، که نه خشه و به رنامه بو به نده کانی داده نئ، ته م قورئانه چی به رژه وه ندیی به نده کانی تیدا هه یه، له لایه ن خوا ی خاوه ن حیکمه ت و کار به جی وه، گرتوویه ته خو ی، هه روه ها خوا که قورئانی دابه زاندوه (حمید) ه، ستایشکراوه له سه ر چاکه کانی، که واته: تهو کار زانی و ستایشکراوییه ی خوا ی په روه ردگار له کتیبه که شیدا په نگ ده داته وه، بیگومان هه ر بیژه ریک سیفه ته کانی له بیژراوه که یدا په نگ ده ده نه وه.

(فخرالدین الرازی) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ده لئ: (وَأَعْلَمَ أَنَّ لَائِي مُسْلِمِ الْأَصْفَهَائِي أَنْ يَحْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَوْجِدِ النَّسْخَ فِيهِ، لِأَنَّ النَّسْخَ إِبْطَالٌ، فَلَوْ دَخَلَ النَّسْخُ فِيهِ لَكَانَ قَدْ أَتَاهُ الْبَاطِلُ مِنْ خَلْفِهِ، وَإِنَّهُ عَلَى خِلَافِ هَذِهِ الْآيَةِ).

شایانی باسه: ته بوو موسلیمی ته صفه هانی یه کییک بووه لهو زانایانه ی گوتوویه تی: (نسخ) له قورئاندا نیه، هه لبه ته زانایانی خه واریجیش هه ر وایان گوتوه، زانایانی دیکه ش هه بوون و هی هاوچه رخی ش ئیستا زۆر هه ن واده ئین، من بو خو شم هه ر رام وایه که به هیچ جوړیک تهوه که ئایه تیک له قورئاندا هه بی بخوینرته وه، به لام کاری پی نه کری، له قورئاندا شتی وایه، که ئیمه ئیستا له ته فسیر کردنی کو تایی جوزئی: (۲۴) ی قورئان داین، تا کو ئیستا

ئایەتیکمان نەھاتۆتە پێش ناچار بین بۆین: ئەو ئایەتە نەسخ کراوەتەو، واتە: دەخوێنرێتەو، بەلام کاری پێ ناکرێ! ھەلبەتە بە واتای راستەقینە (نسخ)، کە بریتییە لە: (إِزَالَةُ حُكْمٍ سَابِقٍ بِحُكْمٍ لَّاحِقٍ)، واتە: ھۆکمی پێشتر بە ھۆکمی دواتر لا بچێ، بەلام ئەو کە ھەندیک لە زانایانی پێشین گوتووین، وەك لەو بایەدا کە لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا، گوتومە^(۱)، کە ھەندیک لە زانایان وشە (نسخ) یان بە کارھێناوە بۆ تاییبەت کردنی واتایەکی گشتیی (تَخْصِيصُ عَامٍ)، یاخود بەنددارکردنی ھۆکمی پێشتر (تَقْيِيدُ مُطْلَقٍ)، یان ڕوونکردنەوێ ھۆکمی کە بە کورتیی باسکراوە (تَبْيِينُ مُجْمَلٍ)، یان بۆ پلە پلەیی (تَدْرُجٍ)، ھەندیک لە زانایان بە ئۆ وشە (نسخ) یان بۆ ئەو حالەتانە بە کارھێناوە، بەلام پێناسە ی زاراوە (نسخ) جیا یە لەو حالەتانە، کە ئەو حالەتانە بێگومان لە قورئاندا ھەن، خوا ﷻ شتیک لە شوێنیک بە گشتیی دەفەرموێ، دوایی تاییبەتی دەکات، یان فەرماشتیک لە شوێنیک بە پلە پلەیی دەفەرموێ، دوایی بەنددار (تَقْيِيد) ی دەکات، یان شتیک لە شوێنیک بە کورتیی (إِجْمَال) فەرموو، دوایی درێژە (تَفْصِيل) ی دەدات، ھەرۆھە ھەندیک لە ھۆکمەکان بە پلە پلە دابەزیون، بۆ وێنە: قەدەغەکردنی مە (خَمَر) بە چوار قوناغدا تێپەریو، ھەرۆھە سوودخۆری بە چەند قوناغدا تێپەریو، بەلام ئەوانە جیان لە نەسخ، ئەگەرنا ئەو حالەتانە لە قورئاندا ھەن.

واتە: ئەبوو موسلیمی ئەصفەھانی بۆی ھەیی بە لگە بەم ئایەتە بێتەو کە نەسخ (واتە: لابرا) ھۆکمی (لە قورئاندا نیە، چونکە نەسخ بریتییە لە لابردن و پووچەڵکردنەو، ئنجا ئەگەر نەسخ ھاتبایە نیو قورئان، مانای وایە پووچەڵکردنەو لە پشتەو بۆ قورئان دەھات و، ئەو ھەش پێچەوانە ی ئەو ئایەتە موبارەکیە.

(۱) ھەرۆھە لە بابەتی (قورئانی مەزن لە نۆزدە تەوھردا).

مەسەلەى دووهم:

دلدانەوہى خوا ﷻ بۆ پىڭەمبەر ﷺ، كە ھەرچى پىى دەگوتىرى لەلايەن ناحەزانىەوہ، بە پىڭەمبەرانى پىشتريش گوتراوہ، ھەروەھا بيانوو گرتنيشيان كە بۆچى قورئان بە ئەعجەمىي نىە، قسەيەكى بى جىيە، چونكە ناگونجى پىڭەمبەر ﷺ عەرەبىيى زمان بى و، قورئانيش عەجەمىي بى:

خوا دەفەرموى: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝٤٣ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝٤٤﴾

شىكردنەوى ئەم دوو ئايەتە لە نۆ بىرگەدا:

(١)- ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، ھىچت پى ناگوتىرى، مەگەر بە پىڭەمبەرانى پىش تۆش گوتراوہ، وشەى (ما) لىرەدا دوو حالەتى ھەن و دەگونجى بۆ دوو واتايان بەكاربى:

أ- يان بۆ لاىردن (نفي)يە، ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ ﴾، پىت ناگوتىرى، ﴿ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، مەگەر ئەوہى لە پىش تۆدا بە پىڭەمبەران گوتراوہ.

ب- دەشگونجى (ما) لىرەدا (إِسْتِفْهَامِيَّة) بى، بۆ پىسيار بى، ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، يانى: چىت پى دەگوتىرى، جگە لەوہى كە بە پىڭەمبەرانى پىش تۆش گوتراوہ؟! ھەلبەتە (ما)ى (نافيە)و، (ما)ى (إِسْتِفْهَامِيَّة) لە ئاوازى دەنگەكەدا ھەرقيان پىدەكرى، ئەگەر بگوتىرى: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، ھىچت پىناگوتىرى، مەگەر ئەوہى بە پىڭەمبەرانى پىش تۆ گوتراوہ، ئەوہ (ما)يەكە بۆ لاىردنە، بەلام ئەگەر بگوتىرى: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ ﴾، چىت پى دەگوتىرى، ﴿ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴿۱﴾ مەگەر ئەوەی کە بە پیغەمبەرانی پێش تۆ گوتراوە؟ بێگومان لە لایەن بێپروایانەوه، بێپروایان پیغەمبەرانی پێش موحمەدیشیان تۆمەتبار کردووە بە شیتیی و، بە جادووگەری و، بە کەهانەو، ئەو ناوو ناتۆرانەیان لێ هەڵداون.

هەندیکیش وایان لێکداوەتەوه: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ پێت ناگوتری، مەگەر ئەوەی بە پیغەمبەرانی پێش تۆ گوتراوە، لەلایەن خواوە، واتە: ئەو پەيامەى بۆ تۆ دەنێردری، هەر هەمان پەيامە کە بۆ پیغەمبەرانی پێش تۆش نێردراوە، ئنجا بەلێ لەرووی پرێزمانی عەرەبییهوه ئەم واتایەش هەڵدەگرێ، بەلام بەپێی سیاق هەر مانای یەكەمیان مەبەستە، ئەگەرنا لە رووی پرێزمانی عەرەبییهوه ئەو واتایەش هەڵدەگرێ، ئنجا هەندێ لە توێژەرەوانی قورئان، وەك جارى دیکەش باسم کردووە، هەر مانایەك لە رووی پرێزمانی عەرەبییهوه پێی تێچووبی، هەلساون قورئانیان پێ تەفسیر کردووە، بەلام بێگومان جارى وا هەیه رستەیهك لە رووی پرێزمانییهوه، واتایەك بەدەستەوه دەدات، بەلام ئەگەر تەماشای رەوتی ئایەتەكان بکەى و، تەماشای نێوەرۆك و مەبەستیان بکەى، ئەو واتایەى بەدەستییهو دەدات، مەبەست نیه لەویدا، لێرەدا باس باسی قورئانەو، باسی ناوو ناتۆرەیهكە، دوژمنان و ناحەزانی قورئان و ئیسلام لە قورئانیان هەڵداوە، یان لە پیغەمبەرى خوايان ﷺ هەڵداوە.

(۲) - ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾ بە دلنایى پەرورەدگارى تۆ خواەنى لێبوردنە.

(۳) - ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ هەرۆهەا خواەنى سزادانىكى بە ئێشیشە.

خواەنى لێبوردنە بۆ کەسانێك کە شوینت بکەون و، پەيامى خوا لە تۆ وەرەبگرن و، تەبەننى بکەن لە ژياناندا، بە پیچەوانەشەوه: خواەنى سزای بە ئێشە بۆ کەسانێك شوین تۆ ناکەون و، پەيامى خوا بەسەر تۆدا رەت دەکەنەوه.

شارەزایانى زمانى عەرەبى دەلێن: بۆچى خوا ﷻ لێرەدا دەفەرموى: ﴿لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾ هەرۆهەا دەفەرموى: ﴿وَذُو عِقَابٍ﴾؟

ئەمە مانایەکی بەھێزترە لە ھەرمووی: (إِنَّ رَبَّكَ لَغَفُورٌ)، یاخود (يُعَاقِبُهُمْ)، یان (مُعَاقِبٌ)، چونکە دەفەرمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾، بە دُنیاوی پەرورەدگاری تۆ خواوەنی لیبوردنە، واتە: ھەرچی لیبوردنە لە لای ویە، ھەرورەھا ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾، ھەرچی سزای بە ئێشە لە لای ئەو، ئەمە مانایەکی بەھێزترە لە ھەرمووی: لیبوردەییەو، سزادەرە.

٤- ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئەگەر گێراباشمان بە قورئانیکی ئەعجمیی، دەیانگوت: دەبوایە ئایەتەکانی روون کرابانەو! (الْأَعْجَمُ: هُوَ الَّذِي لَا يَفْهَمُ فِي كَلَامِهِ، وَالْيَاءُ فِي الْأَعْجَمِيَّ لِلْمَبَالِغَةِ، وَالْعَجَمُ غَيْرُ الْعَرَبِ)، وشە (أَعْجَمَ) ھەر کەسێکە قسەکی فام نەکرێ، (یاء) ﴿أَعْجَمِيًّا﴾ ش بۆ زیدەپۆیی کردنە لە واتاکەیدا، (عَجَمَ) یش واتە: جگە لە نەتەوێ عەرەب، عەرەب بە جگە لە خۆیانان گوتو: (عَجَمَ)، چونکە لە زمانەکیان ھالی نەبوون، ھەڵبەتە عەرەبیش وەك گوتم بۆ ھەر کام لە نەتەوکانی دیکە، زمانەکیان بە (عَجَمِي) لە قەلەم دەدرێ، بەو واتایە زما نی ئەوانیش بۆ نەتەوکانی دیکە فامکراو نیە، بەلام لەبەر ئەوێ قورئان بە زمانی عەرەبی ھاتو، لێرەدا عەرەب واتە: ئەو نەتەو دیاڕیکراوێ کە قورئان بە زمانیان ھاتو، (عَجَمَ) واتە: ھەموو نەتەوکانی دیکە، ئنجا عەرەب زمانی نەتەوکانی دیکەیان ناوناو: (عَجَمِي)، یان (أَعْجَمِي)، لەبەر ئەوێ لیان ھالی نەبوون.

خوا دەفەرمووی: ئەگەر قورئانمان کردبایە بە زمانی جگە لە عەرەبی، واتە: بە زمانی (عَجَمِي)، یان (أَعْجَمِي)، ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئەو کاتە دەیانگوت: دەبوایە ئایەتەکانی روون بکرینەو.

٥- ﴿أَنْعَمِي وَعَرَبِي﴾، ئایا دەگونجێ قورئان (أَعْجَمِي) بێت و، پێغەمبەرەکەش عەرەبی بێ؟! ئەمە بە دوو شیوە دەخویندرێتەو: أ- أَعْجَمِي وَعَرَبِي، ب- أَعْجَمِي، یانی: (أَقْرَأَنَّا أَعْجَمِيًّا، وَ مُنْزَلٌ عَلَيْهِ عَرَبِيًّا)، ئایا دەگونجێ قورئان (أَعْجَمِي) بێ و، بۆ سەر دا بە زێتارووەکەش عەرەب بێ؟! یانی: شتیکی سەیرە، ئنجا ئەو کاتە قسەکیان مەنتیقی

دەبوو و، پەرخەنەکیان لە جێی خۆیدا دەبوو، بەلام ئیستا کە داوا دەکەن دەبووایە قورئان بە (عَجَمِي) بێ بۆ پیغەمبەرێکی عەرەبی، ئیستا پەرخەنەکیان بێ جێ، بەلام ئەگەر گریمان وابووایە کە قورئان بە زمانێکی دیکە جگە لە عەرەبی بۆ پیغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ هاتبایە، کە بە عەرەبی دەدوێ، ئەو کاتە پەرخەنەکیان بە جێ دەبوو.

هەلبەتە کە دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا﴾، وایدە چۆن ئەوان پەرخەنەیان گرتبێ کە بۆچی قورئان بە زمانێکی دیکە جگە لە عەرەبی بۆ پیغەمبەر نەهاتو؟ یان بۆچی قورئان دانەبەزێراوە تە سەر کەسێکی دیکە جگە لە موحمەد ﷺ؟ خواش ﷻ وەلامی ئەو دەداتووە کە دەبووایە پیغەمبەری کۆتایی هەر موحمەد ﷺ بێ، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنعام) لە ئایەتی ژمارە (۱۲۴) دا، دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، کەواتە: ئەو کەسە شایستە ئەو بوو، خوا ﷻ دوا پەيامی خوێ پێدا بنێرێ، تەنیا موحمەدی کۆری عەبدوللای کۆری عەبدولموتەللیب بوو (سەلات و سەلامی خوای لێ بێ)، دەبووایە قورئان تەنیا بۆ ئەو دابەزیابایە، زمانی ئەویش عەرەبی بوو، ئنجا ئایا شتیکی زۆر نالۆژیکی و، پیچەوانە و، عەقل و حیکمەت نەدەبوو کە بە زمانێکی دیکە قورئانی بۆ بێ و، لە نێو گەلیکیش دا کە عەرەبە، کە ئەگەر خوای پەرورەدگار وەك موعجیزەش شارەزای کردبایە لەو زمانە قورئانی پێ دی، واتە: جگە لە زمانی عەرەبی، ئایا ئەو خەلکە چۆن تێی دەگەشتن؟! شتیکی نامەنتیقی دەبوو، ئەو کاتەش پەرخەنەکیان بە جێ دەبوو، دەیانگوت: بۆچی ئایەتەکانی رۆشن نەکرانەو؟ بۆچی وانین لێیان تێگەین؟ چۆن دەبێ قورئان ئەعجەمیی بێت و، قورئان بۆ سەر دابەزێراوە کەش عەرەبی بێ؟!.

٦- ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ءَامَنُوا هُدًى وَشَفَاءً﴾، بلی ئەو، (ئەم قورئانە) بۆ کەسانێک کە بپروایان هیناوە پێنمای و، چارەسەر، یانی: پێنمایە بۆ پراوەتیان و، چارەسەر بۆ پەنهانیان، یاخود هەم پێیان پێشان دەدات و، هەم چارەسەری نەخۆشی

و گرفت و کیشەکانیان دەکات، هەم نەخۆشییە دەروونییەکانیان، هەم گرفت و کیشە کۆمەلایەتی و، ئابووری و، سیاسییەکانیان چارەسەر دەکات.

۷- ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾ بەلام ئەوانە ی پروا ناھێنن، قورسایى لە گوێیاندا هەیه، ﴿وَقْرٌ﴾ بە مانای (ثَقْل) دى، واتە: قورسی، هەروەها بە مانای (صَمَم) یش دى، واتە: کەری، کەسێک قورساییهك لە گوێی دابی، بە دلنایى هەرچەندە قسە بۆ بکری، نایببستى، ئەوانەش وەك کەسێک وان قورساییهك لە گوێیان کرابی.

۸- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾ ئەو (قورئان) یش لەسەر ئەوان کوێرە، ﴿عَمًى﴾ خوێنراویشەتەو: (عَم)، هەروەها خوێنراویشەتەو: (عَمِي)، بە سى جۆر خوێنراو تەو:

أ- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾

ب- (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَم)

ج- (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمِي)، بە کرداری ڕابردوو، ئنجا ئەمە چەند واتایەکی هەن:

أ- بە واتای ئەو دى کە قورئان پێیان تێنابات، (أَي: لَا يَهْتَدِي إِلَيْهِمْ)، وەك چۆن بابایەکی کوێر ناتوانی بچى بۆ شوێنێک، قورئانیش ناتوانی بچى بۆ لایان.

ب- واتایەکی دیکەى: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، یان (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَم)، یان (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمِي)، یانی: قورئان ھۆکاری کوێری ئەوانە، چۆن؟ یانی: لە ئەنجامی ئەویدا کە پێی بپروا بوون، حالەتی کوێریان بەسەردا ھاتو، واتە: کوێری مەعنەوی، بۆیە لێ تێناگەن، وەك لە سوورەتی (القصص) دا، خوا دەفەرموى: ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ واتە: لەو ڕۆژەدا ھەوالەکان کوێرن، بەنسەبت ئەوانەو، بۆیە لە یەكدی ناپرسن، واتە: ھەوالەکان وەك کوێرن ناگەن ئەوان و، پێیان تێ ناھەن.

ج- مانایەکی دیکەى: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، (هُوَ صَمِيرُ الشَّانِ أَي: لَيْسَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ فَحَسْبُ، بَلِ الشَّانُ أَنَّ عَلَيْهِمْ عَمًى كَذَلِكَ)، واتە: تەنیا ھالێان وانیە کە گوێیان قورسایى تێدابی، بەلكو ھالێان وایە کە کوێریشیان لەسەرە، نەك ھەر تووشی کەری بوون،

بەلکو تووشی کویریش بوون، بۆیە قورئان نابینن، واتە: لێرەدا (هُوَ) ناگەرێتەووە بۆ قورئان و دەگەرێتەووە بۆ پاناوی حَال (شَأْن)، واتە: نەك هەر گوئیان کە پری تێدایە، بەلکو کویریشیان لەسەرەو چاویشیان نابینن.

۹- ﴿أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئەوانە لە شوێنێکی دوورەووە بانگ دەکرین، واتە: ئەوانە وەك کەسێك وان، لە شوێنێکی دوورەووە بانگ بکری، بێگومان کەسێك لە شوێنێکی دوورەووە بانگ بکری، ئەگەر دەنگیکیش بیست، لێ تێ ناگات، تاكو نيزيك دەکەوێتەووە، ئەوانەش لەبەر ئەوەی ئەو بێرواییه واهەستەوەرەکانی تێك داو، هەستی بیست و، دیتن و، فامکردن، وەك کەسێك وان کە لە دوورەووە بانگ بکری.

کەواتە: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، سێ واتایان هەڵدەگری:

أ- قورئان بۆ ئەوان وەك کویرێك وایە کە بەرێیە نازانی و، نابینن، بۆیە ناتوانن بچێتە نێو عەقل و دلیان.

ب- قورئان بۆتە ھۆکاری کویربوونیان، واتە: ئەوان کە بە قورئان بێروا بوون لە ئەنجامی ئەو بێرواییهدا کویر بوون، بۆیە قورئان نابینن، وەك لە سوورەتی (التوبة) لە ئایەتی ژمارە ۱۲۵(دا دەفەرموی: ﴿فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾، واتە: سوورەتێك کە دادەبەزی هەر پیسیی زیاد دەکات بۆ گەل پیسییەکە ی پێشیان، پێشی بێروا بوون، سوورەتێکی دیکەش کە دی، بەویش بێروا دەبن، بێرواییش پیسییە لە دەروون و، عەقلی مروڤدا، کەواتە: قورئان بەلێ لە ئەسڵدا ھۆی ھیدایەت و پاکییە، بەلام بۆ ئەوان کە کوفریان تێدا زیاد دەکات و، زیاتر پێی کافر دەبن، هەر پیسییان تێدا زیاد دەکات.

ج- یاخود: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، (هُوَ) ناگەرێتەووە بۆ قورئان، بەلکو ئەو پاناوی حَال (ضَمِير الشَّأْن) ی پێ دەلێن، واتە: پاناویکە بەکاردی بۆ حالەتەکە، نەك بۆ قورئان، واتە: نەك تەنیا قورسای لە گوئیاندا هەیه، بەلکو کویریشیان تووش بوو، سەرەنجام ئەوانە وەك کەسێك وان لە شوێنێکی دوورەووە بانگ بکری.

له باره‌ی ئه‌وه‌وه که خوا **فهرمووی: ﴿أَعْمِي وَعَرِي﴾**، ئه‌گه‌ر ئیمه قورئانمان کردبایه به (عَمِي) ده‌یانگوت: ئایا چۆن ده‌بی قورئان (أَعْمِي) بی، واته: به زمانی جگه له عه‌ره‌بی بی و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ش عه‌ره‌بی بی؟! هه‌ندیك له زانیان گوتوو یانه: واته: ئه‌گه‌ر هاتباو قورئانمان به زمانیکی دیکه‌ی جگه له عه‌ره‌بی ناردبایه، ئه‌وان ده‌یانگوت: چۆن ده‌بی قورئان به زمانیك بی که ئیمه لی ئی تی ناگه‌ین، له حالیکدا پیغه‌مبه‌ره‌که به زمانیك ده‌دوی ئیمه لی تییده‌گه‌ین؟! چونکه (أَعْمِي) که‌سیکه زمانه‌که‌ی فامکراو نه‌بی، به‌لام عه‌ره‌بی که‌سیکه زمانه‌که‌و، ئاخواتنه‌که‌ی فامکراو بی، یانی: چۆن ده‌بی قورئانیک بی که فامکراو نه‌بو ئیمه، بۆ سه‌ر که‌سیك که زمانه‌که‌ی فامکراو و زانراوه‌ بۆ ئیمه؟!.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

پاگەيەنرانى ئەو راستىيە كە خوا ﷻ تەوراتىشى بە مووسا ﷺ دابوو، بەلام راجىيى و، ناكۆكى تىدا پەيدابوو، ئنجا ئەگەر لەبەر برىارى پىشتى خوا نەبووايە، دادوهرىي لە نىواندا دەکردن و، بىپروايانىش لە بارەى قورئانەو، دوو دلىيەكى خەستىان هەيە:

خوا دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾ ﴿٤٥﴾

شىكردنەووى ئەم ئايەتە، لە چوار برگەدا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، بە دلىيى كىتىمان بە مووساش دابوو، ﴿الْكِتَابَ﴾ (ال)ى ناساندنى لەسەرەو بۆ (عەھد)ە، واتە: كىتبەكەمان بە مووسا دابوو، كە تەوراتە، واتە: تۆ تەنيا پىغەمبەرىك نى كىتبت پىدرا بى، مووساش ﷺ كە زۆر ناودارەو، بۆ گەلى عەرەبىش ناودار بوو، هەرەوھا تەوراتىش كە كىتبەكەيەتى ئەويش زۆر ناودار بوو، ئەو كىتبە ناودارەشمان بە مووسا دابوو، كەواتە: تۆش شىكت پەيدا نەكردو، دانەھىناو پىشىنەى نەبووبى.

(٢)- ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾، راجىيى كرا تىدا، لە كىتبەكەى مووسادا، كەواتە: كە هاوچەرخانى تۆش، يان گەل و كۆمەلگايەكەى تۆش راجىيى و، ناكۆكى دەكەن لە بارەى قورئانەو، هەندىكىان پرواى پى دىنن و، زۆربەيان پرواى پى ناھىنن، ئەوھش دىسان پىشىنەى هەيە، كىتبەكەى مووساش هەروا راجىيى تىدا كرابوو، هەندىكىان پروايان پى ھىناو، زۆربەيان پروايان پى نەھىنا.

(٣)- ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ئەگەر لەبەر وشەيەك نەبووايە كە لە پەرەردگار تەو تىپەرپو، پىشكەوتو، دادوهرىيان لە نىوان دا دەكرا.

واتە: پریارێك كه له دوو توێی وشەیهك دا خوا داوێهتی، كه بریتیه لهوهی دادوهریی كردن له نیوان بەندهكانیداو، پریار له بارهوه، دانیان كه سزایان بدات، یاخود پاداشتیان بداتهوه، له دنیا دا ئهه پرۆسهیه ئهه نجام نادرێ، بهلكو ههڵیدهگرێ بۆ قیامهت، ئهگەر لهبهر ئهوه نهبووایه، ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهرییان له نیواندا دهکرا، یانی: (لَوْلَا قَرَارٌ سَابِقٌ صَدَرَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَىٰ لَحَكَمَ بَيْنَ مُصَدِّقٍ مِنْهُمْ وَمُكْذِبٍ). واته: ئهگەر لهبهر ئهوه نهبووایه پریارێك له خوای بهرزهوه تێپهريوه، ئیستا له نیوان بهراست دانهرو، بهدرۆ دانهرانی قورئاندا، دادوهریی دهکرد.

٤- ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مَنَّهُ مُرِيبٍ﴾، به دلنایی ئهوان له بارهی قورئانهوه له دوو دلپیهکی بیزارکهردان، (وَإِنَّ قَوْمَكَ الْكَافَرِ لَفِي شَكِّ مُزْعِجٍ، فَلَا تَسْتَظِمُّ هَذَا الْمَوْقِفَ مِنْهُمْ)، واته: خهڵکه بپروایه که ی گه له که ی تۆش له دوو دلپیهکی بیزارکهرو، جارزکهردان، بۆیه ئهوه ههلوێستهی ئهوانت لهسهر دڵ قورس نهبێ و، پێت شتیکی مهزن نهبێ، ئهوه بۆ پیغه مبهرانی پیشووش - له نیواندا مووسا وهك نموونهیهکی دیارو ئاشکراو زهق - ههمان حالهت هاتۆته پیش.

له کوژایی ئهم دهرسهماندا جارێکی دیکه سههرنجی ئهوه ئایهته موباره که دهدهینهوه که دهفرموێ: قورئان کتیبیکی زالهو، ناههقی پرووی تیناکات، نه له پیش دهستهوهوه، نه له دوايهوه، زانیان چوار واتایان بۆ ئهم پرستهیه هیناون: **یه که م:** ئهوهیه که من ههلمبژارد، واته: له هیچ لایه که وه ههلهو که موکوپری پروو له قورئان ناکات.

دووهم: نه له کتیبه پیشووهکاندا شتیک ههیه که ههلهیهك بێنێته سههر قورئان، نه هیچ کتیبیکیش له دوا ی قورئان دی، که ههلهیهکی بێنێته سههرو رهخنهیهکی لێ بگری.

سییه م: ئهوهی قورئان حوکمی پێکردوه که ههقه، ههرگیز نابێته ناههق و، ئهوهی قورئان بریاری داوه که ناههقه، ههرگیز نابێته ههق.

چوارەم: قورئان نە لێی کەم دەکری، نە لێی زیاد دەکری، دەگونجی کە سێک بێنی موصحفیک دەستکاریی بکات، بەلام ئەم قورئانە ئەگەر لێی کەم بکری دیارەو، ئەگەر لێشی زیاد بکری هەر دیارەو، وەك کتیبەکانی دیکە نە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەسەمان نوۆ (۹) ئایەتى كۆتایى سوورەتى (فصلت) دەگرێتە خۆى، ئایەتەكانى: (۴۶ - ۵۴)، تەوهرى سەرەكى ئەو نوۆ (۹) ئایەتە، باسى پوژى دوايهو، ئەو مەینەتیانەى لەو پوژەدا چاوه‌پێى مروۆقى بێپرواوا تاوانبار دەكەن.

هه‌روه‌ها باسى بیرو بوچوونى خه‌یاڵپلوانه‌ى بابای بێپرواوا، زوو ئائومید بوون و، زوو بوغرابوونى له‌ دەمى خوۆشى و نيعمه‌ت دایه‌.

له‌ كۆتاییشدا: دواى كردنى پرسیارىكى هه‌ناو هه‌ژین له‌ كافره‌كان، خواى په‌نه‌انزان رايدەگه‌یه‌نئى كه‌ به‌رده‌وام نيشانه‌كانى خوۆى له‌ ئاسۆیه‌كان و، له‌ خودى مروۆقه‌كانیشدا پێشانى مروۆقه‌كان ده‌دات، تاكو زیاتر دلنیا بن له‌ راستیه‌تیی قورئان، هه‌رچه‌نده‌ كافره‌كان له‌ دوو دلێدان سه‌باره‌ت به‌ دیدارى خواى ده‌وره‌ده‌رى هه‌موو شتێك، كه‌ ئەو هه‌لوێسته‌یان هه‌لوێستێكى زۆر نه‌فامانه‌یه‌.

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝٤٦﴾
 ﴿إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَعْذَرْنَا مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۝٤٧﴾
 ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحْصِنٍ ۝٤٨﴾ لَا يَسْتَمُ
 الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۝٤٩﴾ وَلَئِنْ أَدْقَنْتَهُ رَحْمَةً
 مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
 رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
 غَلِيظٍ ۝٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو

دُعَاءِ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيعَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه ته کان

{هەر کهس کردهوهی باش بکات سووده که ی بو خویه تی و، هەر که سیش خراپه بکات زیانه که ی له سه ر خویه تی و، په روه ردگاریشت هەرگیز به ران به ر به بنده کان سته مکار نیه ﴿٤٦﴾ زانیاری کاته که (ی هاتنی ئاخیر زه مان) به س بو لای وی ده گه پرت ه وه (و ته نیا خو ی ده ی زانی) و، هیچ کام له میوه کان له کیفه کانیان نایه نه ده ری و، هیچ مینه یه ک تولدار ناب ی و، داینانی، مه گه ر به زانیاری وی، ئه و پوژ ه ش که بانگیان ده کات، (هی هاوبه ش دان ه ره کان)، کوان هاوبه شه کانم؟ ده لّین: داغان پیداهینا و، ئاگادارمان کردیه وه: هیچ کام له یمه شایه د نیه تو هاوبه شت هه بن ﴿٤٧﴾ ئه وه ی پیشتریش لی ی ده پاران ه وه لیان ونبو و دلّیابوون که هیچ په ناگه یه کیان نیه، (خو ی تیگر ن له سزای خوا) ﴿٤٨﴾ مروّف له پاران ه وه ی باش (داوای چاکه له خوا کردن) بیزار ناب ی و، ئه گه ر خراپه و زیانیکیشی تووش بو و، زور ته مابرا و و بی هیوا یه ﴿٤٩﴾ هەر کاتیش به زه ییه کی خو مانی پی بجیژین، دوا ی ناخو شیی و زیانی ک که تووشی بو وه، به جه ختکردنه وه وه ده لّی: ئه مه هی منه (شایسته ی خو مه) و، گومان ناب ه م پوژی دوا یی به رپا بی و، ئه گه ر گریمان بگه پیمه وه لای په روه ردگاریشم، (قیامت هه بی)، به دلّیایی پاداشتی هه ره باشم له لای خوا هه یه، بیگومان هه والی ئه وه ی کردوو یانه به بی پروایان ده ده ی و، به دلّیایی له ئازاریکی بی ره زاشیان

پئی دە چیژین ﴿۵۰﴾ هەر کاتیش چاکه مان له گه‌ڵ مروّقی بیروادا کرد، پشت هه‌ڵده‌کات و، که‌له‌که‌ی دوور ده‌گرئ و، که خراپه‌و زیانی‌شی تووشبوو، خاوه‌نی پارانه‌وه‌یه‌کی به‌رین و زۆرو زه‌وه‌نده ﴿۵۱﴾ بئى: ئایا ده‌بینن (ده‌زانن)! هه‌والم پئی بده‌ن) ته‌گه‌ر قورئان له‌لایه‌ن خواوه‌ بئى، ئنجا ئیوه‌ش پئی بیروابن، ئایا کئ له‌و که‌سه‌ گومراتره‌ که له‌ دووبه‌ره‌کییه‌کی دووردايه‌؟! ﴿۵۲﴾ له‌مه‌ودا نیشانه‌کانی خو‌مانیان له‌ ئاسۆیه‌کان و، له‌ خودی خو‌شیاندا پیشان ده‌ده‌ین، تاکو بو‌یان روونبیته‌وه‌ که (ئه‌و قورئانه) چه‌سپاوو راسته‌ (که‌ خوا دایه‌زاندوه)، ئایا به‌س نیه‌ که‌ په‌روه‌ردگارت چاو‌دیرو ئاگاداری هه‌موو شتیکه‌؟! ﴿۵۳﴾ ئه‌ها! (ئاگادارب!) ئه‌وان (بیروایان) له‌ دوو دلییدان له‌ باره‌ی دیداری په‌روه‌ردگاریانه‌وه، ئه‌ها! (بزانن) بیگومان ئه‌و، (خوا) ده‌وره‌ده‌ری هه‌موو شتیکه‌ ﴿۵۴﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(أَكْمَامُهَا): (أَكْمَامٌ: جَمْعُ كِمٍّ وَكَمٍّ: مَا يُعْطَى الثَّمَرَةَ)، (أَكْمَامٌ) کۆی (کِمٍّ) و (کُمٍّ)ه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ میوه‌ داده‌پۆشئ واته‌: توێکڵ یان کیف، بو‌وینه: گوێز که‌ به‌ توێکلیکی سه‌وز ده‌وره‌ دراوه، هه‌روه‌ها هی‌شووه‌ خورما که‌ له‌ نێو کیفیکدايه، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی دیکه‌ که‌ له‌ نێو کیف و به‌رگی‌کدان.

(أَذْنَتُكَ): (الإِذْنُ فِي الشَّيْءِ: إِعْلَامٌ بِإِجَازَتِهِ وَالرُّخْصَةِ فِيهِ، أَذْنَتُهُ وَأَذْنَتُهُ: أَعْلَمْتُهُ، (الإِذْنُ فِي الشَّيْءِ) ئاگادار کردنه‌وه‌یه‌ به‌ مۆله‌تدران و، به‌ پڕییدرانی شتیک، ده‌گوترئ: (أَذْنَتُهُ وَأَذْنَتُهُ) هه‌ردووکیان یانی: ئاگادارم کرده‌وه‌و مۆله‌تمدا.

(مَحِيصٌ): (أَصْلُ الْمَحْصِ: تَخْلِيصُ الشَّيْءِ مِمَّا فِيهِ مِنْ عَيْبٍ كَالْفَحْصِ، حَاصٌّ عَنِ الْحَقِّ يَحِيصُ: أَيَّ حَادٍ، وَالْمَحِيصُ: الْمَخْلَصُ) وشه‌ی (مَحِيصٌ) له‌ ئه‌صلدا بریتیه‌ له‌ ده‌ربازکردنی شتیک له‌ که‌م و کو‌رییه‌ک که‌ تییدايه، (مَحْصٌ) و (فَحْصٌ) مانایه‌که‌یان

لَيْكِ نِزِيكَ، (فَحَصَهُ) يانی: پشكنی كه چ خه له ل و كه م و كورپیه کی تیدا یه
 لایبه ری، به لَام (حَاصَ عَنِ الْحَقِّ يَحِيصُ: أَي حَادَ) واته: له هه ق لایدا، لاری بوو،
 (مَحِيص) وهك چوون به مانای دهر باز کردن دی، وهك چاوگ به مانای ناوی شوین
 (اسم مکان) یش دی، یانی: (المَخْلَص) په ناگه، ئه و شوینه ی مرووف خو ی تیبگری
 و خو ی تیدا په نا بدات.

(لَا يَسْمُ): بیزار نابی، (السَّامَةُ: الْمَلَأَةُ مِمَّا يَكْثُرُ لُبُّهُ) شتیک كه زور مینیتته وه و
 مرووف به هویه وه بیزار و هرهس و جارپس بی.

(فَيُؤَسُّ): (الْيَاسُ: إِنْفَاءُ الطَّمَعِ) (يَاسُ) ئه وه یه ئینسان ئومیدی به شتیک
 نه مین، وهك خوا ده فهرمو ی: ﴿قَدْ يَسْأَلُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسْأَلُ الْكَافِرُ مِنْ أَصْحَابِ
 الْقُبُورِ ۚ﴾ (الممتحنة، واته: ئه وانه له پوژی دوا یی ئا ئومید بوون، وهك چوون
 کافره کان له خاوهن گو په کان ئا ئومید بوون، كه جارپکی دیکه بگه پرینه وه بو
 ژیان.

(قَنُوطٌ): (القُنُوطُ: الْيَاسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (يَاسُ): بریتیه له وه كه ئینسان ئومیدی
 به شتیک نه مین، به لَام (قُنُوطُ): بریتیه له ئا ئومید بوون له چا كه، وهك خوا
 ده فهرمو ی: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ (الحجر،
 ک ی له به زه یی په روه ردگاری ئا ئومید ده بی جگه له گو مریان، كه ئه مه
 قسه ی ئیبرا هیمه عليه السلام له وه لای فریشته کاندا، كه موژده ی کورپکیان پیدا كه
 ئیسحاقه، ئه ویش گوتی: چوون کورمان ده بی كه حالمان وایه؟ ئه وانیش گوتیان:
 ئا ئومید مه به، ئه ویش گوتی: ئنجا ک ی ئا ئومید ده بی له به زه یی خوا، جگه له
 سه رگه ردان و گو مریان.

(غَلِظَ): (بِيْرَهْزَا، زَبْر، ئه سته م، (الْغِلْظَةُ: ضِدُّ الرِّقَّةِ، غِلْظَةٌ وَغُلْظَةٌ، وَأَصْلُهُ أَنْ
 يُسْتَعْمَلَ فِي الْأَجْسَامِ، وَقَدْ يُسْتَعَارُ لِلْمَعَانِي كَالْكَبِيرِ وَالْكَثِيرِ)، (غِلْظَةٌ) پیچه وانه ی (رِقَّة)
 یه، (رِقَّة) یانی: نه رمی و ناسکی، به لَام (غِلْظَةٌ) یانی: زبری و نه ستووری، هه م

(غُلْظَة) به کارده هیئری، ههم (غُلْظَة)، ئەویش له ئەصلدا بۆ شته بهرسته کان به کارده هیئدری، بۆ شتی ماددی، به لām جاری واش ههیه ده خوازیته وهو بۆ واتاو مه بهسته کان، واته: گهوره و زۆر.

(وَنَعَا): (نَعَا نَعِيًّا مِثْلَ نَعَا: أَيْ أَعْرَضَ وَتَبَاعَدَ، نَعَا بِجَانِبِهِ وَنَعَا بِجَانِبِهِ) یانی: ته نیشتی خووی دوورخسته وه، که له کهی خووی دوورخسته وه، وهك (نَعَا) واته: مردنی که سیکی راگه یاند، یان به مانای پشتتیکردن و خو لای دوور گرتن دی.

(عَرِضٌ): (الْعُرْضُ: خِلَافُ الطُّوْلِ، وَأَصْلُهُ فِي الْأَجْسَامِ ثُمَّ اسْتَعْمَلُوهُ فِي غَيْرِهَا) (عُرْضٌ) پیچه وانە ی (طُول) ه، (عُرْضٌ) یانی: پانی، به رینی، (طُول) یانی: دریزی، له ئەصلدا بۆ شته بهرجهسته کان و ماددییه کان به کارده هیئری، به لām دوا یی بۆ شتی مه عنه ویش به کارده هیئری و ده خوازیته وه.

(شِقَاقٍ): (الشَّقَاقُ: الْمُخَالَفَةُ، وَكَوْنُكَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ الْآخَرِ)، (شِقَاقٌ) یانی: دوو بهرەکی، ئەوه که تو له لایه ک بی و به رانه ره که شت له لایه کی دیکه بی، یاخود (الشَّقَاقُ: مِنْ شِقِّ الْعَصَى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ)، (شِقَاقٌ) ئەوهیه گۆچانیك له مابهینی دوو که سانداهه بی و بیشکینن، ههر یه کی له تکیکیان بکهوێته دهست، یان بیه لیشن ههر یه که ی لایه کیان بکهوێته دهست.

(الْأَفَاقِ): (جَمْعُ أَفُقٍ وَأُفُقٍ)، (أَفَاقٌ) کۆیه و تاکه که ی به (أَفُقٌ) به (سکون) زه نهو به (أَفُقٌ) به (ضُمَّة) بۆر ده گوتری، کۆیه که ی (أَفَاقٌ) ه، (الْأَفَاقُ: النُّوَاحِي) لایه کان، ئاسۆیه کان.

(مَرِيَّةٍ): (الْمَرِيَّةُ: التَّرْدُدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ)، (مَرِيَّةٌ): بریتیه له دڵ له دڵ دان له کاریکدا، دوو دڵ بوون که تاییه تتره له (شَكٌّ): تاییه تتر بوونه که شی ئەوهیه (شَكٌّ): ئەوهیه شته که هه لگری تیدا دوو دڵ بی، به لām (مَرِيَّةٌ): ئەوهیه له شتیکدا دوو دڵ بی، هه لنه گری و شایسته نه بی، (وَالْمُمَارَاةُ: الْمُحَاجَّةُ فِيمَا فِيهِ شَكٌّ)، (مُمَارَاةٌ) واته: شه ره قسه له شتیکدا که دوو دلی تیدا هه بی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

لە کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکەدا، خوا ﷻ چەند راستییەکی زۆر گەورەو مەزنی جۆراوجۆر پادەگەیەنئ، کە ھەر پەیوەستێ بە نێوەڕۆکی سوورەتەکەو، بەو ئایەتانەو کە رابردن، چونکە وەك ھەمیشە گوتوویمانە: ئایەتەکانی قورئان وەك ئالْقەکانی زنجیرێك پیکەو پەیوەستێ، بەلام ھەندیک جار ئەگەر باش سەرنج نەدرئ، چۆنیەتی پەیوەست بوونی ئایەتەکان بە یەکیدییەو نازانرئ، ھەروەھا لە پیکەو پەیوەستکردنی ئایەتەکان و پیکەو پەیوەست بوونیانەو، زۆر نھیتی بۆ مروؤف دەردەکەون.

لێرەدا خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ ھەر کەسێك چاکە بکات سوودەکە ی بۆ خۆیەتی و، ھەر کەسێك خراپە بکات، زیانەکە ی بۆ سەر خۆیەتی، خۆی لئ زیانبارە، ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ بە دلتیایی پەرورەدگارت ستەمکار نیە بۆ بەندەکان.

ئەمە پەیوەست دەبێتەو بە ھەموو ئایەتەکانی رابردوووە کە باسی قورئان و، باسی پیغەمبەری خاتەم ﷺ و، باسی چۆنیەتی پیشوازییکردن لە ئایەتەکانی خوا، دەکەن، بە تایبەت ئایەتە خوێنراوەکانی، ھەروەھا چۆنیەتی پیشوازییکردن لە چاکەو نیعمەتەکانی خوا، کە لە دەورووبەرو بوونەو ھەرو لە ژیاغاندا دیارن، ھەر کەسێك چاکە بکات بەو کە بۆ خوا سوپاسگوزار بئ، بەو کە فەرماشتی خوا قەدر بگریئ و، پیشوازیی لئ بکات و، برۆای پئ بئئ، ھەروەھا برۆا بە پیغەمبەری خاتەم بئئ، شوین پئ ھەلبگریئ و، برۆا بە ئایین و بەرنامەکە ی خوا بینئ، ھەروەھا سوپاسگوزار بئ بۆ چاکەکانی خوا، ھەر کەسێ چاکە بکات، خۆی لئ بە ھەرمەندەو، ھەر کەسێك خراپە بکات، خۆی لئ زیانبارە،

﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، پەرورەدگار یشت ستمکار نیە بۆ بەندەکان، وشە (ظَلَّام) رێژگە ی زێدەرۆی (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (ظَالِم) ه، بەلام مانای ئەو نیە کە خوا زۆر ستم لە بەندەکانی ناکات، چونکە کەمیکیش هەر ستمیان لێ ناکات، بەلکو لەبەر ئەوەیە کە سیفەتەکانی خوا هەموویان لەوپەڕی دان و، ئەگەر گریمان ستمکردن یەکیک بووایە لە سیفەتەکانی خوا، خوا ﷻ وەک چۆن (عَلَّامُ الْغُيُوبِ) ه، (ظَلَّام) یش دەبوو، کەواتە: خوا کە زۆر ستم ناکات، مانای وایە کەمیش هەر ستم ناکات، چونکە سیفەتەکانی خوا هەموویان لە لووتکەدان.

﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری کاتە کە (ساعة) - ی هاتنی ئاخیر زەمان - بۆ لای وی دەگێردرێتەو، (السَّاعَةُ)، ئەو کاتەیە کە ئەم ژيانە ی تێدا دەپێچرێتەو، بە زۆری وشە: (السَّاعَةُ)، بۆ کۆتایی ژيانی دنیا، واته: ئاخیر زەمان، بەلام جاری واش هەیه وشە: (السَّاعَةُ)، بۆ قیامەتیش بەکاردی و، جاری واش هەیه: (السَّاعَةُ)، بۆ هەردوو قوناغە کە ی ئاخیر زەمان و قیامەت (پۆژی دوا) بەکاردی، ئەوەش بەپێی سیاق دەزانرێ، وشە: (السَّاعَةُ) ش، یانی: کاتیکی دیاریکراو: کاتی دیاریکراوی کۆتایی هاتنی ئەم ژيانە، یاخود کاتی دیاریکراوی زیندوو کرانەو، یاخود کاتی دیاریکراوی هەم کۆتایی هاتنی ژيانی دنیا، هەم دەست پێکردنی ژيانی پۆژی دوا، بە هەر سێ واتایە کە بەکاردی، بەلام بە زۆری بۆ ئاخیر زەمان بەکاردی، (قیامە) هەلسانەو، بۆ قوناغی زیندووکرانەو، سزاو پاداشت، بەکاردی.

﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، هەر لەو پروو، وەک چۆن زانیاری هاتنی ئاخیر زەمان، یان هاتنی قیامەت و پۆژی دوا ی تەنیا لە لای ئەو، بە هەمان شیوە هیچ کام لە میوەکان لە کیفەکانیان نایەنە دەری، ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾، هەر وەها هیچ مێنەیه ک تۆلدار نابێ، کە ئەگەر بۆ ئازەلان بێ، وشە (ئاس) بەکاردی، هەلبەتە دەگونجێ (ئاس) بۆ مروڤیش بەکاربێ، بەلام جاری وا هەیه هەندیک وشە بە عورف، مانایەکی خراپ بەدەستەو دەدەن، بەلام لە

ئەسلى زماندا ئەگەر بگوتىرى ئافرىتىك ئاوس بوو، ياخود مانگايەك ئاوس بوو،
يان بزىك، يان مەرىك، يان خوشترىك، يان مايىك، زۆر ئاسايە، بەلام جارى وايە
لە بەكارهيتنانى دا بە هوۋ عورفەو، وشەيەك مانايەكى خراب وەردەگرى، بۆيە
لە كوردەوارىيدا زياتر دەلىن دووگيان، بەلام پىموايە دەگونجى وشەي تۆلدار
بەگشتى بەكارهيتىرى، بۆ موونە: ئەو ئافرىتە تۆلو تۆلە، يانى: سكى ھەيەو، دوو
گيانە، يانى: مندالى كۆرپەي لە سىدا ھەيە، كەواتە: تۆلدار بۆ ھەموو مېنەكان
بەكاردەھىتىرى، بۆيە من ئەو وشەيەم بەكارهيتاۋە، ھەم بۆ مېنەي مروۋف كە
ئافرىتە، ھەم بۆ مېنەي ئازەلەكان، واتە: مېيە خوشترو، مانگاۋ، بزن و، مەر.

خو دەفرموى: ھىچ مېنەيەك تۆلدار نابى، ﴿وَلَا تَضَعُ﴾، ھەروھە
تۆلەكەشى دانانى، ئەوھى ئىو سكى دانانى، كۆرپەكەي، ياخود بېچوۋەكەي،
﴿إِلَّا يَعْلَمَهُ﴾، مەگەر بە زانىرىي خوا، خوا لە ھەموۋى ئاگادارە، ھەم كاتى
تۆلداربوۋى، ھەم كاتى تۆلدانانى، ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ﴾، ئەو
پۆزەش كە بانگيان دەكات، كوان ھاوبەشەكانم؟! واتە: بانگى ھاوبەش بۆ خوا
دانەرەكان دەكات، دەفرموى: كوان ھاوبەشەكانم، ئەوانەي دەتانكردنە ھاوبەشى
من و، وەك من تەماشاتان دەكردن و مامەلەتان لەگەلدا دەكردن؟ ﴿قَالُوا أَأَذْنُكَ
مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ﴾، گوتيان: ئاگادارمان كىدوۋيەو، پىشتىر رامانگەياندو، ھىچ
كامىك لە ئىمە شايدو چاودىرو، بەلگە نىە كە تۆ ھاوبەشت ھەبى.

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾، ئەوھى پىشتىر لىي دەپارانەو لىيان
ونبوو، پەنھان بوو، چونكە لە ئەسلىدا وەك ھاوبەشى خوا نەبوون، بەلكو وەك
دارىك، يان بەردىك، يان پەيكەرىك، يان مروۋقىك، يان قەبرىك، يان تاغوتىك،
يان پزىمىك يان فىرەونىكى زالم ھەبوون، بەلام نەك وەك ھاوبەشى خوا،
بەلكو وەك دروستكراۋىك لە دروستكراۋەكانى خوا، ﴿وَضُنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيسٍ﴾،
پىشيان وابوو ھىچ پەناگەيەكيان نىە، وشەي (ظن) لە قورئاندا، لە زمانى
عەرەبىشدا كە خەلك وادەزانى بە زۆرىي بە ماناي گومان دى، بەلام وەك چۆن

بە مانای گومان دئی، بە مانای زانیاری جیی دئیاییش دئی، ئەویش بە پیتی سیاق دەزانری، لەبەر ئەوەی زانیاریش، ئەو زانیارییە مرۆف وە دەستی دینێ، پلە پلەیه، لە سەرەتاوە مرۆف جوړیک لە گومانی دەبی، دەبی ئەو شتە وایی، یان وانەبی؟ دوایی ورده ورده گومانەکی بەهێز دەبی، پێشی هەروا خەتەرەیک بە دلێیدا دئی، دەبی وایی؟ دوایی ورده ورده (شَكْ)ی پەیدا دەبی، واتە: دوو دل دەبی، لە نێوەراستی دا دەووستی، لە نێوان بوون و نەبووندا، دوایی دەبیته (ظَنَ)، کە بریتیه لە گومانیکێ زāl، واتە: لای بوونی ئەو شتە زāl بکە، یاخود لای نەبوونی زāl بکە، دوایی دەبیته عیلم، دواتریش دەبیته یەقین، ئنجا وشە (ظَنَ) هەم بە سەرەتای زانیی شتەکان دەگوتری و، هەم بە نێوەراستی و، هەم بە کۆتاییەکیان، بەلام بە پیتی سیاق دەزانری، کامیان مەبەستە.

لێره دا کە باسی پۆژی قیامەت و، زیندووکرانەووە هەلسانەووە، دەزانین (ظَنَ) بە مانای دئیاییه، چونکە لەوێ کەس گومانی نامینێ، ﴿وَضُنُّوا مَا لَهُمْ مِّنْ حِصٍّ﴾ یانی: دئیابوون و، زانیان کە پەناگەیکیان نیە، هیچ شوینی دەر بازبوونیان نیە، لەوێ شوینی ئەو نیە، کە سێک بلی: دەبی دەر بازیم؟ کافر بووبی لە دنیا دا، کەچی لە پۆژی هەلسانەووە زیندووکرانەووە گومانی هەبی، نەخیر، بۆیه دەزانین لێره دا (ظَنَ) بە مانای دئیایی و، زانیارییەکی چەسپاوە، هەروەها لە سوورەتی (البقرة) شدا کە خۆی کارزان باسی ئەو کۆمەلە کەمە دەکات، کە سەریان دەخات بە سەر کە ساتیکێ لە خۆیان زیاتردا، کە دەفەر موی: ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا بِاللَّهِ كَمَ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ يَادُّنِ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ واتە: ئەوانە کە دەیانزانی بە دیداری خوا دەگەن، گوێیان: زۆر جارێان کۆمەلێکی کەم بە سەر کۆمەلێکی زۆر دا زالبوون بە مۆلەتی خوا، خواش لە گەڵ خۆراگراندا یە.

لێره دا دەزانین کە: ﴿يَظُنُّونَ﴾ بە مانای (گومان دەبەن) نیە، چونکە کە سێک کە لە گەڵ دۆژمندا پرووبە پروو بۆتەو، پێوستی بە یەقینیک هەیه کە

دَلْنِیَابِی خَوا سەری دەخات، کهواتە لێردەدا ﴿يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا اللَّهَ﴾، یانی: (يَعْلَمُونَ)، یاخود (يَسْتَيْقِنُونَ).

هەرۆهەها هەر لە سوورەتی (البقرة) دا خَواي بەرزی مەزن لە سیاقیکی دیکەدا باسی (ظَنّ) دەکات کە مەبەست پێی یەقینە، کە دەفەرموی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ (۴۵) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (۴۶). واتە: یارمەتی وەر بگرن لە خَواگری و، لە نوێژ، نوێژیش قورسەو گەورەیه، مەگەر لەسەر بۆ خَوا ملکه چان، ئەوانە (ظَنّ) یان وایە کە بە دیداری پەرۆدگار یان دەگەن، واتە: یەقینیان وایە، (ظَنّ) لێردەدا بە مانای زانیارییەکی جێی دَلْنِیابیە، کە بە دیداری پەرۆدگار یان دەگەن و، بۆ لای وی دەگەرێنەو، چونکە ئەگەر مَرُوق بەس گومانی هەبێ بچیتەو خزمەت پەرۆدگاری، مانای وایە جارێ هەر ئیمانی نەهێناو، چ جایی شایستە ی ئەو هەبێ مەدح بکری!

کهواتە: لێردەدا کە دەفەرموی: ﴿وَضَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ﴾، یانی: یەقینیان هەبوو، دَلْنِیابوون کە شوێنی دەر بازبوونیان نیە.

﴿لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، مَرُوق لە پارانەوی بۆ چاکە بێزار نابێ.

لێردەدا مەبەست لە ئینسان، کە (أل) ی ناساندنی لەسەرە، بەلام ناساندن (تعریف) هەکە مەبەست پێی جینسی ئینسان نیە، کە هەموو مَرُوقەکان و ابن، بەلکو مەبەست پێی مَرُوقانیکی تایبەتەو، ناساندنە کە بۆ (عَهْد) ه، واتە: ئەو مَرُوقانە ی ناسراون و زانراون کە بێپروان، بێزار نابن لە داواکردنی شتی چاکە بۆ خَویان، ئەو مَرُوقە بێپروایە بێزار نابێ لە داواکردنی چاکە بۆ خَوی، ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، ئەگەر خراپە و زیانیکیشی تووشبوو، ﴿فَيَتُوسُّ قَنُوطٌ﴾، هەم تەمابراو، هەم بێ هیوا یە لە خێرو چاکە.

﴿وَلَيْنَ أَدَقَّتْهُ رَحْمَةٌ مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ﴾، ئەگەر لە لایەن خۆمانەو هەش بەزەییەکی پێی بچێژین، دوا ی ئەو هە نەخۆشیی و ناخۆشییەکی تووش بوو،

یانی: ھەر کەمێک ناخۆشی تووش ببێ، دواى ئەوەى بەزەییەکی خۆمان پێ چێژتو، ئەو بەزەییەش لە چاکەو نەعمەت و خێرو خۆشییەکاندا بەرجەستە دەبێ، ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾، زۆر بە جەختکردنەوە دەلێ: ئەمە هی منە، واتە: من شایستەیمی، بۆیە خوا بە منى داو، ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پێشم وایە قیامەت رابێ، (السَّاعَةُ)، ئەو کاتەى ژیاى دنیاى تیدا کۆتایی دێ، بەلام لێرەدا یانی: قیامەت، پۆژی ھەلسانەووەو زیندووکرانەو، پێم وایە قیامەت رابێ، یان پۆژی دواى بێت، لێرەدا (ظَنُّ) بە مانای گومانە، ﴿وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي﴾، ئەگەر گریمان بشکێردرێمەووە بۆ لای پەروەردگارم، ﴿إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ﴾، بە دُنیاى بۆ من لە لای وى پاداشتی ھەرە چاک ھەیە، (الحُسْنَى)، سێفەتى وەسفکراویکی قرتێزاو، یانی: (لِلْخُصْلَةِ الْحُسْنَى)، سێفەتى ھەر باش یاخود (لِلْمُتُوبَةِ الْحُسْنَى)، پاداشتی ھەرە باش، یاخود (لِلْحَالَةِ الْحُسْنَى)، حالەتى ھەرە باش، بۆ من ھەییە لە لای پەروەردگارم، واتە: زۆر لە خۆی پادەبینی، بێ ئەوەى بناغەییەکی دانابێ، دیواری خەون و خەیاڵی زۆری ھەلچنیو! بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، بە دُنیاى ھەوآل دەدەین بەوانەى بێپروان بەوەى دەیانکرد، ھەوآلیان پێدەدەین بە کردەووەکانیان، ھەوآلیان پێ دەدەین، واتە: دەلێین: فلان شت و، فلان شت کرد، ئنجا ئەوێش سزایەکیەتى، بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، لە ئازاریکی ئەستوورو زەبەلاح و بێرەزایان پێ دەچێژین.

ئنجا دێتە سەر حالەتێکی دیکەى مرۆفی بێپروا، مرۆفی دوور لە خوا، دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ﴾، دیسان: ﴿الْإِنْسَنِ﴾، مەبەست پێى مرۆفێکی تاییەتە، کە مرۆفی بێپروا، دوور لە خوا، ھەر کات چاکەمان لەگەڵ مرۆفدا کرد، ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ جَانِبِهِ﴾، پشت ھەلەدەکات و، تەنیش و کەلەکەى خۆی دوور دەخاتەو، واتە: لە خوا دوور دەکەوێتەو، لە بەندەکانى خواش دوور دەکەوێتەو، بۆ ئەوەى ھاوکارییان نەکات، ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، ئەگەر

زیان و خراپە یەکیشی تووشبوو، ﴿فَذُوْ دُعَاۃٍ عَرِیْضٍ﴾، خاوەن پارانە وە یەکی
پان و بەرینە، شتێک کە پانایەکی زۆر بێ، مانای وایە درێژایەکی کەشی زۆر،
بۆیە خوا ﷻ جاری وایە بەس باسی شتێک دەکات، بەس باسی پانایەکی دەکات،
بۆ وێنە: لە سوورەتی (آل عمران) لە ئایەتی ژمارە: (۱۳۳) دا، باسی بەهەشت
دەکات، دەفەرموێ: ﴿عَرَضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، پانایەکی ئاسمانەکان و
زەویە، ئنجا ئەگەر پانایەکی بە قەدەر ئاسمانەکان و زەوی بێ، مانای وایە
درێژایەکی کەشی زۆر.

لێرەدا: ﴿فَذُوْ دُعَاۃٍ عَرِیْضٍ﴾، پارانە وە یەکی پان و بەرینی هەیه، یانی: زۆر
زەوێ.

ئنجا خوا دێتە سەر بابەتێکی دیکە، بەلام هەر لە هەمان سیاقدا
دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، پێیان بڵێ: ئایا دەزانن؟ ئایا دەبینن؟ هەوالم پێ
بدەن ﴿إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، ئەگەر لە لایەن خواوە بوو، ئەمە بە پێی
پەوت دەزانرێ کە مەبەست پێی قورئانە، هەرچەندە باسی قورئان نەکراوە،
بەلام پاناوێ کە تێیدا شێردراوەیە بۆ قورئان دەچێتەو، واتە: (إِنْ كَانَ الْقُرْآنُ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ)، ئەگەر ئەو قورئانە لە لایەن خواوە بوو، ئەو کتێبە لە لایەن
خواوە بوو، ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾، دواییش ئێوە پێی بێپروا بوون، ﴿مَنْ أَضَلُّ
مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، کێ لەو کەسە گومراوە، کە لە دووبەرەکییەکی
دوورداوە! لەبەر ئەوەی بپروا بە قورئان، بە کتێبی خوا ناهێنن، یانی: ئایا ئەگەر
قورئان لە لایەن خواوە بێ و ئێوەش پێی بێپروا بن، کێ لە ئێوە گومراوە؟! کە
خۆتان دوور دەگرن لە قورئان و، دووبەرەکیی و، بەربەرەکانی لە گەڵدا دەکەن
و، لە دژایەتی کردنەکی دا، زۆر دوورکەوتوونەو.

لە کۆتایی دا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي
أَنْفُسِهِمْ﴾، لەمەودوا لە ئاسۆیەکان و، لە خودی خۆشیاندا نیشانەکانی خۆمانیان

دەخەینە بەرچا، پێشانیان دەدەین، ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾، تاكو بۆیان دەرکەوێت کە ئەو هەقە، (ئەنە) ئەم راناو بەپێی سیاق دەزانێت کە بۆ قورئان دەچێتەو، بەلام دەشگونجێت بۆ پیغەمبەری خاتەمیش ﷺ بچیتەو دەشگونجێت بۆ خوای بەرزى مەزنیش بچیتەو، بەلام بەپێی سیاق لە هەموویان نزیکتەر ئەو یە کە بۆ قورئان بچیتەو، چونکە ئایەتەکان هەموویان باسی قورئانن، هەتا ئایەتی پێشتر کە دەفەرموێت: پێیان بڵێ: ئایا دەبینن، ئایا دەزانن، یاخود هەوالم پێ بدەن؟ ئەگەر لەلایەن خواوە بێ، دواى ئەو هەش پێی بپروا بن، واتە: قورئان لە لایەن خواوە بێ، دواى ئەو هەش پێی بپروا بن، کێ گومراترە لە کەسێک کە لە دووبەرەکییەکی دووردا یە؟! ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئایا بەس نیە بۆ پەرورەدگارت کە چاودێر بەسەر هەموو شتێکەو؟! پەرورەدگارێک چاودێر بێ بەسەر هەموو شتێکەو، کەواتە: قورئانیکیشت کە ناردوو یەتی هەتا ئەو شتانە زیاتر پەییان پێ بەردری لە ئاسۆیەکان و، لە خودی مرقفەکانیشدا، هەتا زانست زیاتر پەردە لەسەر نەپێنێهەکانی دروستکراوەکانی خوا هەلدا تەو، ئەو خوایە کە بەسەر هەموو شتێکەو چاودێر، ئەو خوایە کتییەک بنێرێت هەتا ئەو شتانە زیاتر پەردەیان لەسەر لابچێت و، زانست زیاتر پێیان ئاشنا بێ، کەواتە: زیاتر هەقانیەتی کتییى خوا دەردەکەوێت، چونکە بێژەری قورئان خوایە ﷺ، کە بەدیھێنەر و پەرورەدگاری هەموو شتەکانەو، دروستکەری هەموو شتەکانە، کەواتە: هەتاكو پەردە زیاتر لەسەر دروستکراوەکانی لابچێت، هەقانیەتی فەرمایشتەکەى زیاتر دەردەکەوێت، کە ئەمە ئیعجازێکی عیلمی زۆر بەھیزی تێدا یە، چونکە خوای مۆتەعال بە (س) فەرموو یەتی، (س) و (سَوَفَ) بۆ داھاتوون، ئەگەر گووت: (سَأَرَاكَ) واتە: لە مەودوا دەبینم، (سَوَفَ أَرَاكَ) واتە: دوورتر لە مەودوا دەبینم، لێرە کە دەفەرموێت: ﴿سَنُرِيهِمْ﴾، لە مەودوا پێشانیان دەدەین، چیان پێشان دەدەین؟ نیشانەکانی خوومان، کە بە تەئکید لێرەدا مەبەست لە (آیات) کە کوێ (آیة)ە، ئەو دیاردەو دیمەنانەى دەوروبەر و بونەوهرن، چونکە خوا

دەفەرموی: نیشانەکانی خۆمانیان لە ئاسۆیەکانیشدا پێشان دەدەین و، لە خودی خوشیاندا، واتە: زانیاریی لە مەودوا زیاتر بەرەو پێشەو دەچێ، هەم لە پرووی پەبیردنی زیاتر بە نەپێیەکانی جەستە ی مرووف و پرووح و ناخی مرووف، هەم لە پرووی پەبیردنی زیاتر بە گەردوون و، ئاسمانەکان و زەوی، لە ئەنجامی ئەوەدا زیاتر بۆیان دەردەکەوێ کە قورئان هەقە، چونکە تاكو زانست زیاتر بەرەو پێشەو دەچێ، ئەو ئاماژانە ی لە قورئاندا هەن، زیاتر پەردەیان لەسەر لادەچێ، چونکە خوا ﷻ لە قورئاندا باسی مرووف و، دروستبوونی مرووفی کردو، کە (سلالة من طين)ه، (نُطْقَة)یە، (عَلَقَة)یە، (مُضْغَة)یە...هتد، کە لە سەرەتای سوورەتی (المؤمنون)دا باسیکی خەست و خۆلمان لەو بارەو کرد، لە قەدەر قەبارە ی ئەم تەفسیرە، هەروەها لە شەرح و تەفسیرکردنی ئایەتەکانی: (۸ - ۱۲) ی ئەم سوورەتە موبارە کەشدا باسیکمان لە بارە ی دروستبوونی گەردوونەو کرد، کە چۆن ئایەتە موبارە کەکان ئاماژە ی پێ دەکەن، زانایانیش زۆر باسیان کردو لەو کتیبانەدا کە باسی ئیجازی عیلمی دەکەن لە قورئاندا، کە سەرەتای وەحیی کۆتایی زانستەو زانست لە کوێ کۆتایی دی، ئەوێ سەرەتای وەحییە، واتە: داوی ئەوێ زانست لێ دەکۆڵێتەووە شتەکانی بۆ دەردەکەون، وەك حەقیقەتی زانستی، ئنجا ئەوێ دەستپێکی وەحییە، لە کوێ زانست کۆتایی هات، لەوێو وەحیی دەست پێدەکات.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾، ئاگاداربە! ئەوان لە دوو دڵبەدان لە بارە ی دیداری پەرورەدگاریانەو، ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾، ئەها! ئاگاداربە! بە دڵنایی ئەو دەورەدەری هەموو شتیکە، ئنجا مادام خوا دەورەدەری هەموو شتیک بێ، کەواتە: کە دەفەرموی: ئە ی مرووفەکان! ئێوەم بۆ تاقیکردنەو هێناوەتە دی و لەم سەر زەوییەم داناون و، ئەرکی جێنشینایەتی خۆم پێ سپاردوون و، ئەمانەتی خۆم بە ئێوە سپاردو هەڵبێگرن، کە بە ئاسمانەکان و زەوی و چیاکان هەلنەگیراوە، هەروەها لە باشترین شیوەو پێکھاتندا ئێوەم

خولقاندهو، پړنزم لږگرتوون، ههروههها ئاوه دانکردنهوهی سهر زهویم پى سپاردوون، که ئەمانه ههموویان چه مکه و واتای ئایه تهکانی قورئانن، وهك له جی دیکه دا به درژیى باسمان کردوه، که واته: خواو پهروه ردگارکی ئاوا، که دهوری ههموو شتیکی داوه، ههموو شتیك له ژیر ههیمهنه و دهسهلاتی ئه ودايه، دهسته وسان نابى که دواى ئه وهی ئیوه دهمرن و، دهبنه وه خاك، زیندووتان بکاته وه بۆ ئه وهی لیتان بیچیتته وه، پیرسیته وه داخو ئه و ژيانه دنیا ییه تان چوون گوزهراندو، چوون مامه له تان کرد له گه ل سپاردهی خوادا، ههروههها چوون مامه له تان کرد له گه ل نیعمه ته کاند که خوا بوی په خساندبوون و، چوون ئه رکی جینشینایه تی خواتان جیه جی کردو، ئه و پړزو حورمه تهی خوا لئی نابوون، تا چ پادده یه ك ئه و پړزو حورمه ته تان پاراست، به هوی ئیمان و کرداری چاکه وه، یان تاكو چ پادده یه ك ئه و حورمه ت و پړزه تان له ده ستدا به هوی بیپروایی و تاوان و خراپه و لادانه وه؟! ده بی لیتان بیچیتته وه، ئنجا خواجه ك دهوری ههموو شتیکی دابی و، چاودیر بی به سهر ههموو شتیكه وه، ههموو شتیك دروستکراوی خوی بی، چوون زیندوو کرانه وه، پاشان سزادان و پاداشت دانه وهی ئیوهی لی عاسی ده بی.

هه له به ته ئیمه دوا یی له مه سه له گرنگه کاند، کورته باسیکی تایه ت ده که یین له باره ی ده رکه وتنی به رده وامی نیشانه کانی خوا ﷺ له ئاسۆیه کان و، له خودی مروفانی شدا، بویه لیره به و ئاماژه کورته لئی گه پراین.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

هەر كەس چاكە بكات، خۆی لێی بەهرەمەندەو، لە خراپەشی خۆی زیانبارە، خواش ستەم لە بەندەكانی ناكات و، زانیاری هاتنی پوژی دوايش بەس لە لای خوايه، بە هەموو شتێك زانیەو، تەنانەت هیچ میوهیهك لە بەرگ و كیفهكە ی نایەتە دەری و، هیچ مێینهیهك تۆلدار نابێ و، تۆلەكە ی دانانی، مەگەر خوا دەیزانی، لە پوژی دوايشدا كە بانگی هاوبەشدانەرەكان دەكات، هاوبەشەكانی لە كوین كە لەگەڵ خوادا دەیانپەرستق؟ نكووێی لە بوونیان دەكەن و، لێیان بزر دەبن، لە قوتاربوونیش لە سزای خوا نائومید دەبن:

خو دەفەرموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝٤٦﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَعْذَنَّاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ ۝٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحْيٍ ۝٤٨﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نوو برگەدا:

خو ﷻ وەك یاسایەك كە لە چەند شوێنیکی قورئاندا دووبارە بۆتەو، چ بەو تەعبیرە، چ بە تەعبیری دیکە، پایدەگەینێ، دەفەرموی:

١- ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هەر كەسێك كردهوێ باش ئەنجام بدات، سوودەكە ی بۆ خۆیەتی و، هەر كەسێكیش خراپە بكات، زیانەكە ی لەسەر خۆیەتی، هەر كام لە: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ و، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ﴾، مەرجن و،

وہ لَامَہ کہ شیان لہ گەلّ خویندایہ، یانی: (شَرْطَانٍ وَجَوَابُهُمَا)، ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾، (مَنْ: الشَّرْطِيَّة) یہ، ہەر کہ سێک چاکہ بکات، وہ لَامَہ کہ ی بریتیه لہ: ﴿فَلِنَفْسِهِ﴾، سوودە کہ ی بۆ خوئیت، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ﴾، ہەر کہ سێک خراپە بکات، ﴿فَعَلَيْهَا﴾، زیانە کہ ی لہ سەر خوئیت، لێرەدا خوا ﷻ دەیهوێ بە ھەموو مروّفەکان رابگەین، کہ بێ نیازە لہ چاکە ی چاکە کاران، بۆیە ھەر کہ سێک چاکە بکات پاداشتە کہ ی و، بە ھەرە کہ ی بۆ خوێ دەگەریتەو، ھەر وہا خوا ﷻ بێ باکیشە لہ خراپە ی خراپە کاران، ھەر کہ سێک خراپە بکات، زیانە کہ ی بۆ خوئیت، کہ بریتیه لہ سزای خوا لہ پۆژی دوایدا، دەرھاویشتە خراپەکانی لہ ژیا نی دنیا، ھەر وہا بە نسبەت چاکە شەو: وەك چۆن پاداشتی لہ لای خوا ھە یە لہ پۆژی دوایدا، دەرھاویشتەو بەرھەمی باشیشی ھە یە لہ ژیا نی دنیا، ئنجا کردەوہ ی چاک و، کردەوہ ی خراپ چەمکەکیان زۆر فراوانە، چ لہ مامەلە لہ گەلّ خوادا ﷻ، ئینسان چاکە بکات، کہ بریتیه لہ بەندایەتی بۆ خوا، چ لہ مامەلە لہ گەلّ مروّفەکاندا، کہ بریتیه لہ سوود پێگەیانندیان و، قسە ی خێر بۆ کردنیان و، دلسۆزی بۆ نواندنیان، ھەموو ئەوانە چ لہ نێوان مروّف و خوادا بکری، چ لہ نێوان مروّف و مروّفەکاندا، بە لکو چ لہ نێوان مروّف و شتەکاندا، یانی: ئینسان ئەگەر ئامرازێکی ھەبێ بە کاری بێت، تاکو لہ گەلدا چاکە کار بێ، ئەو ئامرازە تەمەنی زیاتر دەبێ و، بەردەوامتر دەبێ و، باشتەر سوودی پێ دەگەین، بە لām ئەگەر بە خراپە مامەلە لہ گەلّ ئەو ئامرازەدا بکات، ئنجا کتیبە کہ سە یارە یە، سە عاتە، کۆمپیوتەر،.... ھتد، ئەو شتە تەمەنی کورت دەبێ و، کەمتر سوودی بۆ خواوہنە کہ ی دەبێ.

۲- ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، پەرورەدگارت ستەمکار نیە بۆ بەندەکان، وشە ی (ظَلَام) رێژگە ی زیدەپووی (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یە بۆ (ظَالِم)، یانی: ستەمکار، بە لām (ظَلَام) یانی: زۆر ستەمکار، بە لām کہ خوا ﷻ دەفەرموێ: پەرورەدگارت زۆر ستەمکار نیە بۆ بەندەکان، ئایا مانای وایە کەمێک ستەمیان لێ دەکات؟

بە دنیایی نە خێر، چونکە خوا ﷻ لہ سوورەتی (یونس) دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ۴۴، بە دنیایی خوا

هیچ ئەندازەیک ستم لە خەڵک ناکات، بەلام خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن، هەروەها لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ هاتو، کە لە صەحیحی موسلیمدا، خوا لە فەرماشتیکی قودسییدا دەفەرموێ: {يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا} (أخرجه مسلم: ۲۵۷۷، وابن حبان: ۶۱۹، والحاكم: ۷۶۰۶، وقال: صحيح على شرط الشيخين)، واتە: ئەو بەندەکانم! من ستمم لە خۆم قەدەغە کردوو، لە نێوان تێوەشدا قەدەغەم کردوو، ئنجا ستم لە یەکدی مەکەن.

ئەدی حکمەتی بەکارهێنانی ئەو تەعبیرە چییە: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾

حکمەتەکی ئەوەیە کە سیفەتەکانی خوا هەموویان لە لووتکەدان، ئنجا ئەگەر گریمان ستمکردن یەکیک بووایە لە سیفەتەکانی خوا، ئەو کاتە خوا هەر (ظالم) نەدەبوو، بەلکو (ظالم) دەبوو، چونکە سیفەتەکانی خوا هەموویان لە لووتکەدان، بەلام سیفەتەکانی خوا تەنیا سیفەتە باشەکانن، هەرچی تۆزقالتیک بە لای خراپەدایە، بە دلتیایی خوای پەرورەدگار لێی دوورە، ئیمە کە دەلێن: (سُبْحَانَ اللَّهِ) یانی: خوا بە دوور دەگرم، بە پاک دەگرم، لە هەرچی هەلەو پەلەو، ناتەواوییە، ئەگەر تۆزقالتیکیش بێ، هەروەها کە دەلێن: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، واتە: ستایش بۆ خوا، ستایشی خوا دەکەم، واتە: هەرچی سیفەتی چاکەو، مەدح و سەنا، هەمووی هی خوای پەرورەدگارە.

ئنجا خوا ﷻ دێتە سەر بابەتییکی دیکە، دەفەرموێ:

۳- ﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری (السَّاعَةِ) بۆ لای وی دەگەرێتەوە، یانی: (إِلَيْهِ يُرْجَعُ عِلْمُ السَّاعَةِ)، (السَّاعَةِ): بریتییە لە ئەندازەیک لە کات، کە لە قورئاندا کراوە بە (عَلَم) ناویکی ناسینەر بۆ ئاخیر زەمان، هەندیک جارێش بۆ قیامەت و، هەندیک جارێش بۆ پوژی دواوی بە هەردوو قۆناغی ئاخیر زەمان و، هەلسانەووەو، وشە (السَّاعَةِ)

مانایە کە بە پێی سیاقەکان دیاری دەکری، بەلام وشە (السَّاعَة) لە خودی خۆیدا واتە: ماوەیە کە لە کات، چ کەم بێت، چ زۆر بێت، کاتیکی دیاریکراو، کە لە قورئاندا کراوە بە ناوی ناسینەر (عَلَمَ)، بە زۆری بۆ ئەو کاتە کە ئەم ژيانە تیدا کۆتا دی، بە کوردیی دەلێن: ئاخیر زەمان، دەشگوتری: پوژی پەسلان، یانی: کۆتایی هاتنی ژيانی دنیا، جاری واش هەیه (السَّاعَة) بۆ قیامەتیش بەکاردهیتر، واتە: هەلسانەوهو، زیندووکرانەوهو، جاری واش هەیه بۆ هەردووکیان بەکاردی، واتە: بۆ پوژی دوایی بە هەردوو قوناغی تیکچوونی دنیاو، زیندووکرانەوهو مردووان، لە سوورەتی (الزمر) دا کە پیشتر تەفسیرمان کرد، خوا ﷻ باسی هەردووکیان پێکەوه دەکات، دەفەرموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصُوعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸)، واتە: فوو بە سووردا کرا، هەرچی لە ئاسمانەکان و زهویدا هەبوو مرد، (یان لە هۆش خۆی چوو)، مەگەر ئەوهی خوا بیهوی نەمری، (یان لە هۆش خۆی نەچی)، دوایی فووکی دیکە پێداکرا، (واتە: بۆ جاری دووهم)، یە کسەر کتوپر هەموویان هەلسابوون، چاوپرێیان دەکرد، (کە مەبەست پێی قیامەتە).

زانایاری هاتنی (السَّاعَة) چ مەبەست ئاخیر زەمان بێ، یان مەبەست پێی قیامەت بێ، یان هەردووکیان بێ، تەنیا بۆ لای خوا دەگیردرێتەوه، واتە: کەسی دیکە هیچی لێ نازانی، وە کە لە فەرماشتهکە پێغمبەردا ﷺ کە بە (حَدِيثُ جَبْرِيل) ناسراوە، کاتیک کە جیبریل لە شیوهی پیاویکی نەناسراودا پرسیار لە پێغمبەر ﷺ دەکات، لە بارە ئیسلام و، ئیمان و، ئیحسانەوه، هەروەها دوایی لە بارە (ساعة) هە پرسیار دەکات: {قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ} (أخرجه مسلم: ۸، وأبو داود: ۴۶۹۵، والنسائي: ۱۱۷۲۱، والترمذي: ۲۶۱۰)، گوئی: هەوالم پێدە دەبارە دنیا تیکچوون، پێغمبەر ﷺ دەفەرموی: پرسیار لێکراو لە پرسیارکەر پێی زانتر نیە، کە هاوێلان نازانن ئەوه کێ بوو؟ دوایی پێغمبەر ﷺ هەواییان پێ دەدات، دەفەرموی: {فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ} واتە: ئەوه جیبریل بوو هاتبوو ئاینەکە تانی فێر دەکردن.

۴- ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، هیچ کام له میوه کان له کیفه کانی خوځان نایه نه دهر، (اَکْمَام) کوو (کَم)، یان (کُم) ه، (أَي: الْأَوْعِيَّة)، یانی: کیفه کان، کیف و بهرگی میوه کان، که ده فهرموو: ﴿مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، (مِنْ) ی یه کهم زیاد کراوه بو ته ئکید کردن، واته: ههر له سهره تای میوه کانه وه بگره، تا کو تایان که له کیف و بهرگه کانی خوځان دینه دهری، (مِنْ) ی دووهم: ﴿مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، (مِنْ) ی ده سته کردن (إِنْدَائِيَّة) ه، که سهره تا له کیفه که ی دینه دهری.

۵- ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾، ههروه ها هیچ مینه یه ک تولدار نابی، ئاوس نابی و، توله که ی دانانی، مه گهر به زانیاری وی.

واته: خوا ئاگای له ههر میوه یه ک هه یه که له کیفه که ی دینه دهری، ههروه ها ئاگای له ههر مینه یه ک هه یه، چ هی مروقان، ئافره تان، چ هی ئاژه لان، په ره وران، زیده وه ران و، هه موو ئه وانیه ی تولدار ده بن و، دوا یی توله که یان داده نین، سکه که یان ده دانین، خوا ی زانا به هه موویان ئاگاداره، وشه ی: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾، ئهم (مِنْ) ه ش زیاد کراوه بو جه ختکردنه وه، واته: هیچ مینه یه ک نیه ههر له سهره تاوه بگره تا کو کو تای.

۶- ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ﴾، ئهو رۆژه ش که بانگیان ده کات، کوان هاوبه شه کانم؟ وشه ی (يَوْم) وه ک زورجار گوتوو مانه په یوه سته به شتیکی قرتینراوه وه، وه ک (اَذْكُرْ يَوْمَ)، یاد بکه وه ئهو رۆژه که: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، بانگیان ده کات، کئی بانگیان ده کات؟ ره وته که باسی خوا ی به رزی مه زنه، واته: خوا بانگی هاوبه ش بو خوادانه ره کان.

۷- ﴿قَالُوا أَأُذْنُكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ﴾، گوتیان: ئاگادارمان کردوو یه وه پیشر هیچ کام له ئیمه شایه د نیه، یانی: هیچ شایه دی که له نیو ئیمه دا نیه له سهر ئه وه که تو هاوبه شت هه بی.

که ده فەرموئ: ﴿أَيْنَ شُرَكَاءِي﴾، کوان هاوبەشەکانم؟ ئەم پرسیارکردنە روونکەرەوێهە بۆ وشە: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، بانگیان دەکات، بۆ چییان بانگ دەکات؟ ئەمە روونی دەکاتەوێه: ﴿أَيْنَ شُرَكَاءِي﴾، بانگیان دەکات دەفەرموئ: هاوبەشەکانم لە کوێن؟ یاخود: ﴿أَيْنَ شُرَكَاءِي﴾، گوترای قسەیهکی قرتیزاوه (مقول قول محذوف)، وهك له سوورەتی (القصص) دا هاتو، که خوا ﷻ ده فەرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ (٦٢)، واتە: ئەو پۆژە که بانگیان دەکات، ده فەرموئ: کوان ئەو هاوبەشانەم ئێو پێتان وابوو هاوبەشمن؟

کەواتە: ﴿أَيْنَ شُرَكَاءِي﴾، یان هەر روونکەرەوێهە بۆ: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، یاخود وشە (ده فەرموئ): (يَقُولُ) ی بۆی (تَقْدِير) دەکرێ که قرتیزاوه، لەبەر ئەوێ سیاق دەیکەیه نئ، واتە: ئەو پۆژە که بانگیان دەکات، ده فەرموئ: کوان هاوبەشەکانم؟ ﴿قَالُواْ ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾، ﴿ءَاذَنَّاكَ﴾، یانی: ههواڵمان پێداوی و ئاگادارمان کردووێهه، ئەمە هی قۆناغێکی دواتر، واتە: پێشتر ئەو پەرورەدگارمان! ئاگادارمان کردووێهه: ﴿مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾، ئێمە هیچ بینەرێکمان لە نێودا نیه، یاخود هیچ گهواهیدەرێک و شایه دیکمان لە نێودا نیه، شایه دیی بدات تۆ هاوبه شت هه بئ.

٨- ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُواْ يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾، ئەوێ پێشتر بانگیان دەکردو، لئێ ده پارانەوه لئیان ونبوو، (ضَلَّ أَي: غَابَ، وَضَاعَ)، ونبوو، زایه بوو، لئیان په نهان بوو، چونکه بوونێکی راسته قینهی نه بوو، بوونێکی وه همیی هه بوو له مێشکی نه وانا.

٩- ﴿وَطَنُّوْاْ مَا لَهُمْ مِّنْ حَٰجِصٍ﴾، زانیان و، دڵنیاوون که هیچ په ناگه یه کیان نیه، وهك پێشتریش باسمان کرد، (ظَنَّ) به پێی ئەو سیاقانهی تێاندا دئ، مانایه که ی دیاریی ده کرئ، که ئایا مه به ست پێی گومانه، یان دڵنیا یه، له پۆژی دوا ییدا هاوبه ش بۆ خوا دانه رو بپروایه کان دلتیا ده بن و، زانیاریی تهواویان ده بئ که تازه گرفتار بوون و شوینی

دەربازبوونيان نيه، كه واته: ليره دا (ظنوا) به ماناي (گومان ده بن) نيه، ياني: دُنيا بوون
كه هيچ په ناگه يه كيان نيه.

(الْمَحِيصُ: مَصْدَرٌ مِّمِيٍّ، أَوْ اسْمٌ مَكَانٍ مِنْ: حَاصٍ يَحِيصُ: إِذَا هَرَبَ، أَيُّ مَا لَهْم
مَقَرٌّ مِنَ النَّارِ وَمَلْجَأٌ)، وشه ي (مَحِيص): يان چاوگيكي ميمييه، ياخود ناوي
شوينه، ياني: هيچ دەربازبوونيان نيه، ياخود شويني دەربازبوونيان نيه، كه واته:
(مَحِيص): ئە گەر چاوگ بئ، ياني: دەربازبوون و قوتاربوون، به لام ئە گەر ناوي
شوین بئ، واته: په ناگه، شويني لئ دەربازبوون و، شويني په نا پئ گرتيان نيه،
له و پوژده دُنيا ده بن و به و شيوه يه ده كه ونه گوړي، بئ پشت و په نا.

مەسەلەى دووهم:

مروؤف بو وهدهست خستنى چاكه زور خوازيارهو، داواكاره له خواو، له كاتى تووش بوونى زيان و نارهحه تيشدا زور بى هيوايهو، له كاتى پى چيژرانى بهزهى خواشدا، پاش خراپه و زيان، خوّه لكيش و له خوراديتووويه، بويه شايستهى سزايه كى بپره زايه، كه بىگومان ليره دا مه بهست پى مروؤفى بپروايه:

خو دهفه رموى: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ﴾ (٤٩) وَلَيْنَ أَذْفَنُهُ رَحْمَةٌ مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

شيكردنه و هى ئەم ئايه تانه، له يازده برگه دا:

(١)- ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾ ئينسان له پارانه وهى چاكه بيزار نابى، يانى: (لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ اللَّهِ بِالْخَيْرِ)، مروؤف له له خوا پارانه وه بو چاكه بيزار نابى، ماندوو و شهكهت نابى، (السَّامَةُ الْمَلَأَةُ) به كوردى ده بپته وه بيزارى و، شهكهت بوون و، وه رهز بوون، وشهى: (الإنسان)، هه چه نده (أل) ناساندنى له سه ره، به لام مه بهست پى جينسى ئينسان نيه، تيكراى مروؤفان، چونكه هه موويان وانين، به لكو مه بهست پى مروؤفى بپروايه، كه واته: (أل) كه ته گهر بو جينسيش بى، واته: جينسى ئينسانى كافر، ياخود ناساندنه كه بو (عهْد)، واته: مروؤفه كه، يانى: مروؤفى بپروا.

(٢)- ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ﴾، ته گهر زيان و خراپه يه كى تووشبوو، زور ناو ميڊو بى هيوايه، بوچى خوا ﷺ هه ردوو كيانى به كارهي تاون، هه م: (يئس)، هه م (قنوط) به كارهي ناوه؟ ده ليين: (يأس) بريته له وه كه ئينسان بى هيوا بى و ته ما

بِراوَبی، بە لَام (قُتُوْط) ئەو هیە که لە خێرو چاکە تەما براو بی، حیکمەتی بەکارهێنانی ئەو دوو وشەیهش ئەو هیە: (الْيَاسُ: فِعْلٌ قَلْبِي وَالْقُتُوْطُ اِنْفِعَالٌ بَدِيٌّ مِنْ اَثَرِ الْيَاسِ)، (يَاس): بریتیه لە کردەو هیەکی دَلِی، بە لَام (قُتُوْط) دەرکەوتنی ئەو حالەتە دەروونییهیە لەسەر دەم و چاو، ئەمە تەعبیریکی جوانە.

(۳)- ﴿وَلَيْنَ اَذَقْنَهٗ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ﴾، ئەگەر تێمە بەزەییەکی لە خۆمانەو پێ بچێژین، دواى ئازارو زیان و ئارەحەتییهك که تووشیبوو.

(۴)- ﴿لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِی﴾، زۆر بە دَلِیاییهو، دەلێ: ئەو هی منو من شایستەمی، ئەو پەرحمەت و بەزەیی و خێرو خۆشییه که هاتۆتە پێم، شایستەمی من.

(۵)- ﴿وَمَا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً﴾، پێشم وانیە کاتەکه (السَّاعَةُ)، بێت و، بەرپا بێت، (السَّاعَةُ)، واتە: ئاخیر زەمان، یان پوژى دواى، یان قیامەت و هەلسانەو.

(۶)- ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ اِلٰی رَبِّی﴾، ئەگەر بگێردرێمەو بو لای پەرودەرگاریشم.

(۷)- ﴿اِنَّ لِیْ عِنْدَهٗ لِّلْحُسْنٰی﴾، بە دَلِیایى بو من لە لای خوا هەرە باشتر، هەیه، واتە: پاداشتی هەرە باشتر، حالەتی هەرە باشتر، چونکە (حُسْنٰی: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَّحْذُوفٍ)، (حُسْنٰی) سیفەتی وەسفکراویکی قرتیتراو، واتە: (لِلْخَصْلَةِ الْحُسْنٰی)، یان (لِلْحَالَةِ الْحُسْنٰی)، یان (لِلْمَثْوٰی الْحُسْنٰی)، حالەتی باشتر، یان سیفەتی باشتر، یاخود پاداشتی هەرە باشتر بو من هەیه لە لای خوا.

(۸)- ﴿فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا﴾، بە دَلِیایى و بە جەختکردنەو ئەوانەى بێپروان، هەوالیان پێ دەدەین بەو هی کردوویانە.

(۹)- ﴿وَلَنُذِیْقَنَّهُمْ مِّنۢ عَذَابٍ غَلِيْظٍ﴾، لە ئازارو سزایەکی ئەستوورو زەبەلاح و بێرەزاشیان پێ دەچێژین، (الْغَلِيْظُ: الصَّلْبُ)، وشەى (غَلِيْظٌ) یانی: پتەوو پەق، که دەگونجی بَلِیین: بێرەزا، یان زەر، یان زەبەلاح، هەمووی دەگریتەو.

لێره دا پێویسته چەند سەرنجێکی ڕەوانبێژی بدهین:

أ- که دەفەرموێ: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، ﴿لَا يَسْتَمُ﴾، ئەمە تەعبیرکردنە لەوێ که مەرووف بەردەوام داوای چاکە دەکات، ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، مەرووفی بێپروا چی چاکە زیاتر خوازیاری ئەوێ، بەلام: ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، (مَسَّ) ئەوێ که شتێک بگاتە شتێک بە ئاستەم، واتە: ئەگەر تۆزێ ناپەهتیی و ئازاری تووش ببێ، ﴿فَيَتَوَسَّ قَنُوطٌ﴾، ئاومێد دەبێ و، ئاومێدییه کهش لەسەر دەم و چاو و پوالتی دەردەکهوێ، ﴿وَلَكِنْ أَذَقْتُهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ﴾، ئەگەر تێمە بەزەییەکی لەخۆمانەوه پێ بچێژین، لە داوای ئازار و زیانی که تووشی بوو، واتە: هەر که بە ئاستەم ئازار و زیانی تووش بوو، داوای ئەوێ بەزەییان پێ چێژت - بەزەیی خواش ﷺ بەرجەسته دەبێتەوه لە ناز و نێعمەت و خوشییەکاندا، لەو شتەدا که مەرووف پێخووشن - ئەوێ لەو حالەتەدا لە جیاتی ئەوێ ئەو نێعمەتە بگێڕێتەوه بۆ لای خوا، دەلێ: ﴿هَذَا لِي﴾، بۆیە ئەوێم هاتۆتە دەست، چونکه شایستەم، ئنجا بەو نێعمەتە خوا، که خوا پێی چێژتو، هێندە لە خۆی بایی دەبێ، یەكسەر نكوولیش دەکات لە پۆزی دواي، که پۆزی سزاو پاداشته، بۆیە دەلێ: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پێشم وانیە قیامەتیش بەرپا ببێ، که دەلێ: ﴿وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي﴾، (إِنَّ الشَّرْطِيَّةَ الَّتِي يَغْلِبُ وَقُوعُهَا فِي شَرْطِ الْمَشْكُوكِ وَقُوعُهَا)، واتە: (إِنَّ الشَّرْطِيَّةَ)، بە زۆری دەچێتە سەر مەرجێک که دوو دلی هەبێ لەوێ که پەیدادەبێ، یان نا؟ ﴿وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي﴾، ئەگەر گریمان گێردرامەوه، واتە: زۆر دوو دلیشم لەوێ که بگێردرێمەوه بۆ لای پەروەردگارم، بەلام ئەگەر گریمان گێردرامەوه، ﴿إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾، هەم بە: (إِنَّ)، که بۆ جەختکردنەوه و داکوکیکردنە، ﴿عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾، دیسان (ل)یش بۆ دلیاکردنەوه، زۆر بە دلیاییهوه چی چاکترە بۆ من لە لای خوا هەیه.

ب- که خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَنَتَبِّخَنَّهُنَّ الْآلِزِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، ئەمە: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، دەرختنە لە شوێنی پەنھانکردن، خوا ﷻ دەیتوانی بفرموی: (فَلَنَتَبِّخَنَّهُنَّ)،

بیگومان هه والیان پێ ده دهین، به لام ده فهرموئ: ﴿فَلَنْتَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ هه وال ده دهینه ئهوانه ی بیپروا بوون بهوه ی کردوویانه، که ده فهرموئ: هه والیان پیده دهین، یانی: ده فهرموئ: ئهوه کردهوه کانتان، که واته: شایسته ی ئهوه سزایه شن، نه ک شایسته ی ئهوه پاداشته بن که خه یالپلاوتان پێوه ده کرد، ﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ وشه ی (غَلِيظٍ): زیاتر بو شتی جهسته یی به کارده هیترئ، شتی ماددی و به رههست، به لام لیرده دا خوازاوه تهوه بو ئهوه سزایه ی خوا، ده شگونجئ سزایه که ههر وشه ی (غَلِيظٍ)، بو مانا رواله تییه که ی بو به کاربهیترئ، واته: سزایه کی زه به لایحی بیرده زا.

ج- که ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وشه ی (مَسَّ): (أَصَابَهُ إِصَابَةً خَفِيفَةً)، واته: به سووکی توو شیبوو، چونکه (مَسَّ) ئهوه یه به ئاسته م ده ست بگه یه نه شتیک، ئه گهر به ئاسته م ئازاریکی توو شیبوو، ئهوه هه م له پیشیش دا هاتوهو، هه م له دوایشدا هاتوه.

دوایی ده فهرموئ:

(۱۰)- ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾ کاتیک ئیمه چاکه له گه ل مروفا بکهین، پشت هه لده کات و ته نیشتی خو ی دوور ده گری.

مروفا لیرده به گشتی هاتوه، به لام ئهوه ی پیشی به دلنایی مه به ست پێی مروفی بیپروا بوو، چونکه نکوولییکردن له رۆژی قیامهت و، هه موو شتیک گیرانه وه بو خوو، نادیده گرتنی خوا، ئهوه ئینسانی بیپروا عاده تی وایه، به لام ئه مه یان ده گونجئ ههر مه به ست پێی ئینسانی بیپروایی و ده شگونجئ مروفا بی به گشتی، چونکه له گه ل مروفا ندا به گشتی ده گونجئ، ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، ئه گهر چاکه مان له گه ل مروفا کرد، پشت هه ل ده کات و، ته نیشتی خو ی دوور ده گری.

(۱۱)- ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾، ئەگەر نارهەتییە کیشی تووشبوو، دوایەکی پان و بەرین دەکات، ئەمە لەگەڵ ئینسانی مسوڵمانیشدا دەگونجی، مسوڵمانێک کە ئیمانەکی مەحکەم و دامەزراو نەبێ، کە لە کاتی نازو نەیمەتدا بوغرا دەبێ، لە کاتی نەهات و نارهەتییانیشدا زۆر وەهەڵپە دەکەوێ، دەست دەکات بە پارانەوێ دوورو درێژ لە خزمەت خوادا، ئەو دەگونجی مەبەست پێی ئینسانی مسوڵمانیش بێ، بەلام بە تەئکید کە خوا ﷻ لێردا ئەم حالەتە باس دەکات، حالەتی سەرزنەشتکردنە، واتە: تۆ کە خوا چاکەیهکت لەگەڵدا دەکات، نابێ پێی بوغرابی و، خۆت دوور بگری و، فیزو کەشخە پێوە بکە، چونکە ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، پرووی وەرگیراو تەنیشتی خۆی دوورخستەو، ئەمە مەبەست پێی بوغرابوون و، لە خۆبایی بوون و، فیزو کەشخەو دەمار پێکردنە، بە تاییەتی وشە (الإِعْرَاضُ: الإِنْصِرَافُ عَنْ شَيْءٍ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ هَذَا لِلْعُقْلَةِ عَنْ شُكْرِ الْمُنْعَمِ، أَوْ التَّعَمُّدِ لِتَرْكِ الشُّكْرِ، (إِعْرَاضُ): بە مانای وازەهێنانە لە شتێک، بەلام لێرە خواراوەتەو بۆ بێ ئاگایی لە سوپاسکردنی خاوەن چاکە، کە خوا، یاخود هەر بە ئانقەست سوپاسگوزاری نەکردن، دوایش کە دەفەرموی: ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، تەنیشتی خۆی دوورخستەو، ئەمە تەعبیری کە بۆ فیزو کەشخە نواندن بەسەر مروۆفەکاندا، واتە: تەنیشتی خۆی، کە لەکە خۆی دوورخستەو، (وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنْ إِبْعَادِ نَفْسِهِ)، ئەمە کنارەیه لە خۆ دوور خستەو.

بەلام بە بۆ چوونی من کنارەیه بۆ فیزو کەشخەو دەمارکردن.

﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾، ئەگەر بە ئاستەم نارهەتییەکی تووش بوو، دوایەکی پان و بەرین دەکات، کە دەفەرموی: ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ﴾، خاوەنی پارانەوێیەکی فراوان، نەیفەرموو: (يَذْعُ دُعَاءَ عَرِيضًا)، پارانەوێیەکی فراوان دەکات، بەلکو دەفەرموی: ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾، واتە: زۆر دەپارێتەو دەوای دوورو درێژ دەکات لە کاتی نارهەتییاندا، وەک پارانەوێ داوا لە خوا کردن لەو حالەتەدا، ئەو مروۆفە بۆتە خاوەنی، چونکە (ذُو)، یانی: (صَاحِبٌ)، (عَرِيضٌ)یش، یانی: بەرین، کە پێچەوانە ی درێژی، ئنجا شتێک کە پان و بەرین بێ، مانای

وايە پانتاييەكەي زۆرە، پارانەوہیەك كە خاوەنەكەي لەسەری بەردەوام بێ، زۆر داوا بکات، لێرەدا چوینراوە بە شوینێکی پان و بەرین و فەراخەو، ئنجا شتێك ئەگەر پانایەكەي زۆر بێ، مانای وایە درێژایەكەشی ھەر زۆرە.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

فەرمانكردن بە پىغەمبەرى خوا ﷺ كە لىيان بېرسى: ئايا ئەگەر قورئان لەلايەن خواوہ ھاتبى و، ئەوانىش پىي بېيروابن، چ زيانىكى مەزن دەكەن بەھوى دووبەرەكىي و دوورىيانەوہ لە دژى قورئان، پاشان راگەياندى ئەو راستىيە كە خواى زاناو توانا بەردەوام نىشانەكانى خوى، كە بەلگەى راستىي قورئانن، پىشانى خەلك دەدات لە گەردوون داو، لە خودى خوشياندا، بېيروايانىش لە دیدارى خوادا دوو دىن، ھەرچەندە خوا دەورە دەرى ھەموو شتىكە:

خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيقَةٍ مِنَ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە ھەشت بركەدا:

(١)- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، ئايا دەبينن (بە چاوى عەقل و دىل)؟ ئايا دەزانن؟ ئەگەر لەلايەن خواوہ بوو، بىگومان (كان) پاناوہكەى دەچىتەوہ بۆ قورئان، چونكە باس باسى قورئانە، واتە: ھەوالم پى بدن، ياخود ئايا دەزانن؟ ئەگەر قورئان لەلايەن خواوہ بوو.

(٢)- ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾، ئىجا ئىوہش پىي بېيروا بوون، (ثم): (لِلرَّاحِي الرُّبِّي؛ لِأَنَّ الْكُفْرَ بِمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، أخطرُ مِنْ كَوْنِ الْقُرْآنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) واتە: (ئَمْ)، لىرەدا بۆ رىزبەندى پلە پلەيەو، بۆ رىزبەندى بە كاوہ خوو بەدوادا ھاتنىشە، چونكە بېيروايى بەھوى لەلايەن خواوہى مەترسىدارترە، ياخود شتىكى گەورەترە لەوہ كە قورئان لەلايەن خواوہ بى، قورئان لەلايەن خواوہ بى، شتىكى گەورەيە، بەلام لەوہ گەورەتر ئەوہى كە مرووف پىي بېيروابى، بۆيە بە: (ئَمْ)، ھىناويەتى.

۳- ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، كى گومپارتە لە كەسێك لە دووبەرەكییەكى دووردایە، (شِقَاق) بە مانای (خِلاف) دى، واتە: دووبەرەكیی و راجیایی، هەرۆهە بە مانای سەرپێچیش دى، كە دەفەرموى: ﴿بَعِيدٍ﴾، واتە: لە دووبەرەكیی و دژایەتییەكەدا زۆر دووركەوتۆتەووە، زۆر پۆشتووە، كەواتە: ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ ٥٢، یانی: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ)، كى لە ئیوە گومپارتە؟! كە بە قورئان بپروایە دواى ئەوێ دەزانن لەلایەن خواوەیە، كى لە ئیوە گومپارتە؟! كە لە حالەتی دووبەرەكیی و دژایەتییەكى دووردان لە دژی قورئان؟ ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾، (مَنْ الْأُولَى لِلِاسْتِفْهَامِ وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى النَّفْيِ، أَي: لَا أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ)، (مَنْ) یەكەم بۆ پرسیارکردنەو لە مانای (لابردن)دا بەكارهێنراوە، واتە: هێچكەس گومپارتە نیە لەو كەسەى لە دووبەرەكییەكى دووردایە، بەلام (مَنْ) ی دووهم ﴿مِمَّنْ﴾، كە (مَنْ) ی چۆتە سەرى، (مَنْ) ی (مَوْصُولَةٌ) یە، یانی: (مَنْ أَضَلُّ مِنَ الَّذِي هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ)، واتە: كى گومپارتە لە كەسێك كە لە دووبەرەكییەكى دووردایە.

لێرەدا خوا ﷻ دەیخاتە بەرچاویان كە هێچكەس لە ئیوە گومپارتە نیە، ئەى بپروایەكان! دواى ئەوێ بەردەوام خوا ﷻ نیشانهكانى خۆى لە ئاسۆیەكان و، لە خودى مرقشیدا پێشان دەدات، لەسەر هەقانیەتی قورئان، ئنجا هێچكەس لە ئیوە گومپارتە نیە كە ئیوە بە قورئان بپروابن و، تێیدا لە حالەتی دووبەرەكیی و دژایەتیبە، چونكە ئەوان هەر بە ئەوەندەیان واز نەهێناوە كە پێى بپروابن، بەلكو دژایەتیشیان كردووە، بۆیە خوا دەفەرموى: ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، نەیفەرموو: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ)، چونكە پێشى فەرموویەتی: پێى بپروابوون، خواى قسە لەجى ئەم تەعبیرەى بەكارهێناوە، تاكو بزانی، وێرای پێى بپروابوون، دژایەتی و، دووبەرەكیشیان كردووە بۆ قورئان.

لە كۆتاییدا خوا دەفەرموى:

۴- ﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، لەمەودوا نیشانهكانى خۆمانیان لە ئاسۆیەكان و، لە خودى خۆشیاندا پێشان دەدەین.

(۵) - ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾، تاكو ئەو كاتهی بۆیان دەردەكەوئ، كه ئەو هەقەو چەسپاوه، (أَنَّهُ) پاناوهكهی بۆ قورئان دەچیتەوه، دەشگونجی بۆ خواى بهرزى مهزن بچیتەوه، واتە: كه خوا هەقە، دەشگونجی بۆ پیغەمبەر ﷺ بچیتەوه، كه پیغەمبەری خوا هەقەو راستەو، پەوانەكراوی خوایه، بەلام له هەموویان ویچووتر، ئەوهیه كه بۆ قورئان بچیتەوه، چونكه رەوتەكه باسی قورئان دەكات.

(۶) - ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئایا بەس نیه بۆ پەرورەدگارت كه بەسەر هەموو شتیكهوه چاودێرە؟! ئەم تەعبیرە دەگونجی به چەند شیوهیهك مانا بکری:

أ- (أَوَلَمْ تَكْفِكَ شَهَادَةُ رَبِّكَ)، واتە: ئایا بۆ تۆ بەس نیه كه پەرورەدگارت شایەد بى لەسەر راستی قورئان؟! راستی قورئان؟! راستی قورئان؟! راستی قورئان!؟

ب- (أَوَلَمْ تَحْصِلِ الْكِفَايَةَ بِرَبِّكَ)، واتە: ئایا كیفایەت پەیدا نەبووه به پەرورەدگارت، به شایەدی دانی پەرورەدگارت؟! شایەدی دانی پەرورەدگارت؟! شایەدی دانی پەرورەدگارت!؟

ج- ئایا بۆ ئەوان بەس نیه بۆ سەلماندنی ئەوه كه قورئان هەقەو، تۆ راستی (ئەى موحمەد!)، كه پەرورەدگارت بەسەر هەموو شتیكهوه چاودێرە؟! موحمەد!، كه پەرورەدگارت بەسەر هەموو شتیكهوه چاودێرە؟! موحمەد!، كه پەرورەدگارت بەسەر هەموو شتیكهوه چاودێرە!؟

(۷) - ﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾، ئاگادارب، ئەها! ئەوان له دوو دلییدان له دیداری پەرورەدگاریان، (الْمَرِئَةُ: الشُّكُّ الْمُرْعَج)، (مَرِئَةٍ): به مانای دوو دلییهکی بیزارکەر دی.

(۸) - ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾، ئەها، ئاگادارب! ئەو دەورەدەری هەموو شتیكه، واتە: خوا ﷻ به زانیاری و به دەسلاتی و، به هەموو ئەو واتایانەى بۆ خوا شایستەن، دەورەى هەموو شتیکی داوه، بەسەر هەموو شتیكدا بالادەستە، چونكه هەموو شتیك بریتیه له دروستکراوی خۆی.

کورته باسیک له باره‌ی

دهرکه‌وتنی به‌رده‌وامی نیشانه‌کانی خواوه ﷻ

له ئاسۆیه‌کان و له خودی مروّفانی‌شدا:

خو ﷻ که رایگه‌یاندوه و ده‌فه‌رموئ: ﴿سَرِيهَمۡ ءَايَتِنَا فِي۟ الْاَفَاقِ وَفِي۟ اَنْفُسِهِمۡ حَتّٰى يَبَيِّنَ لَهُمۡ اَنَّهُۥ الْحَقُّ ۖ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُۥ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

له راستیدا ئەم ئایەتە موبارە‌که ئی‌عجازی‌کی زانستی زۆر گشتگیری تێدایە، واتە: هەندیک ئایەت هەن، ئی‌عجازی‌کی زانستی بە‌شیی (جزئی)یان تێدایە، دەر‌بارە‌ی سوور‌پانە‌وه‌ی زه‌وی و، دەر‌بارە‌ی خ‌په‌تیی زه‌وی و، دەر‌بارە‌ی هاتنی شه‌وو پۆژو پێ‌چرانیان به‌ ده‌وری زه‌ویدا، هه‌روه‌ها دەر‌بارە‌ی سه‌ره‌تای دروست بوونی گه‌ردوون و، کۆتایی گه‌ردوون و، دەر‌بارە‌ی سه‌ره‌تای دروست‌بوونی ژیان و، زۆر شتی دیکه، به‌لام ئەم ئایەتە موبارە‌که ئی‌عجازی‌کی زانستی گشتگیری تێدایە، چون‌که خوا زۆر به‌ جه‌خت‌کردنه‌وه‌وه ده‌فه‌رموئ: بێ‌گومان له‌مه‌ودا نیشانه‌کانی خۆمانیان پێ‌شان ده‌ده‌ین له‌ ئاسۆیه‌کان (له‌ گه‌ردوون)و، له‌ خودی خۆشیاندا، تا‌کو بۆیان دەر‌که‌وئ که قور‌پان هه‌قه، واتە: ئەو قور‌پانه‌ که باسی مروّف ده‌کات، واتە: جه‌سته‌ی مروّف و، پرووحی مروّف، هه‌روه‌ها باسی گه‌ردوون ده‌کات، تا‌کو زانست زیاتر به‌ره‌و پێ‌شه‌وه‌ بچئ، ئەو ئاما‌زانه‌ی قور‌پان کردوونی به‌ گه‌ردوون و، به‌ مروّف، زیاتر، راستیان ده‌سه‌لمی‌ترئ، ئەوانه‌ش نیشانه‌ی خوان ﷻ له‌سه‌ر راستی قور‌پان.

له‌ چوار کورته‌ بر‌گه‌دا، ئەم باسه‌ ده‌خه‌ینه‌ پروو:

۱- ئایینی راست و نه گۆردراوی خوا ﷺ فهرمایشتی خواجهو، ناگونجی له گه‌ل وه‌سفی راست و دروستی دروستکراوه‌کانیدا تیکبگیری:

وه‌حیی خوا نه‌گهر نه‌گۆردرابی و، ده‌ستکاری نه‌کراپی، دیاره‌ فهرمایشتی خواجه، فهرمایشتی خواش ناگونجی له‌گه‌ل زانست دا تیکبگیری، زانست بریتیه له‌ چی؟ زانست بریتیه له‌ وه‌سفکردنی دروستکراوه‌کانی خوا، ئنجا فهرمایشتی خوا له‌گه‌ل کرده‌وه‌که‌یدا، له‌گه‌ل دروستکراوه‌که‌یدا چۆن تیکده‌گیری؟! ئاین نه‌گهر نه‌گۆردرابی و، ده‌ستکاری نه‌کراپی، وه‌حیی خواو فهرمایشتی خواجه، زانستیش باسی دروستکراوی خواجه، ئایینی خواش به‌نسبه‌ت ئیستای مرو‌فایه‌تییه‌وه‌ ئاینیک لئی دنیای بی هی خواجهو، ده‌ستکاری نه‌کراوه، ته‌نیا ئیسلامه‌ که له‌ قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه، قورئانیش فهرمایشتی خواجه، خوا ﷺ له‌ سووره‌تی (التوبه) له‌ ئایه‌تی ژماره (۶) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾، واته: نه‌گهر یه‌کیک له‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ران داوای په‌نا پێ‌بردنی لێ‌کردی، په‌نا‌ی بده، بو‌ نه‌وه‌ی گوپی له‌ فهرمایشتی خواپی، واته: قورئان فهرمایشتی خواجه، بێ‌ژراوی خواجه.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الأنعام) له‌ ئایه‌تی ژماره (۱۱۵) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾، فهرمایشتی په‌روه‌ردگارت ته‌واوی کرده له‌ راستی و دادگه‌رییدا.

به‌نسبه‌ت گه‌ردوونیشه‌وه، که نه‌ویش دروستکراوی خواجهو، به‌دییه‌ژراوی خواجه، ئایه‌ت زۆرن له‌و باره‌وه، بو‌ وینه: خوا ﷺ له‌ سووره‌تی (لقمان) دا ده‌فه‌رموی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالَّتِي فِي الْأَرْضِ رَوْسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَيَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ ۱۰ هه‌ذا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۱۱، واته: خوا ئاسمانه‌کانی هه‌تاونه‌ دی، به‌بی کۆله‌کاتیک که

بیانینن، (یاخود بە چەند کۆلەکیەك که نه‌بیناون و، نایانینن، که مه‌به‌ستی هی‌زی کێشنده‌یه)، هه‌روه‌ها چیا قورسه‌کانی خستوونه ئیو زه‌وی، بۆ ئه‌وه‌ی له ژێرتاندا نه‌جووڵی و، له هه‌موو زینده‌وه‌ریکی تیدا بڵاوکردۆته‌وه‌و، له‌سه‌ریوه ئاومان دابه‌زاندوه، هه‌ر جوړه‌ پرووه‌کیکی به‌ره‌مدارمان پێ پواندوه، ئه‌وه دروستکراوی خوایه، پێشانم بده‌ن، ئه‌وانی دیکه‌ی جگه‌ له‌و (که ده‌یانپه‌رستن)، چییان دروستکردوه؟! (ده‌نکه‌ ملیک، په‌ره‌ مریشکیک، لقه‌ داریک) ﴿بَلِ الْأَظْلَمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، به‌لکو سته‌مکاران له‌ گومپایه‌کی ناشکرادان.

که‌واته: دوو کتێبه‌که‌ی خوا: کتێبه‌ بیستراوه‌که‌ی که‌ قورئانه‌و، کتێبه‌ بینراوه‌که‌ی که‌ گه‌ردوونه (کِتَابُ اللَّهِ الْمَسْمُوع، وَ كِتَابُ اللَّهِ الْمَنْظُور)، ناگونجی پێکه‌وه‌ دژ بوه‌ستن، که‌واته: تاكو زانست به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بجی، راستی و هه‌قانیه‌تی ئایین و به‌رنامه‌ی خوا که‌ له‌ قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه، زیاتر ده‌رده‌که‌وی، هه‌لبه‌ته‌ ری‌بازی پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ، ئه‌ویش هه‌ر به‌رجه‌سته‌کردنی قورئانه‌ له‌سه‌ر ئه‌رزی واقیع و، چۆنیه‌تی کارپێکردنی قورئانه‌.

۲- ئه‌وانه‌ی تیکده‌گیرن: ئایینی گو‌پدراو، زانیاری ته‌واو، یاخود ئایینی ته‌واوو، به‌ ناو زانیاری به‌ زانیاری دانراون:

تیکگیران و دژیه‌کی (تناقص) کاتیك پروو ده‌دات که‌ یان ئایینه‌که‌ گو‌پدراوی، به‌لام زانیاریه‌که‌ ته‌واوی، یاخود ئایینه‌که‌ ته‌واوی، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ زانیاری دانراوه‌، زانیاری نه‌بی‌ت و ناته‌واوی، هه‌ر بۆیه‌ کاتی خو‌ی له‌ سه‌ده‌کانی ئیوه‌پاستدا وه‌ك له‌ مه‌وسووعه‌ی: (دروشاوه‌ی ئیمان و پوچه‌لیی ئیلحاد)دا به‌ درێژی سه‌رگوزشته‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئیلحاد له‌ ئه‌ورووپا و پوژئاوامان دا باس کردوه، که‌ چۆن دژایه‌تی و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی له‌نیوان په‌وتی زانست و ئایینی کلێسادا، نه‌ك ئایینی مه‌سیح، که‌ له‌ دوا‌ی مه‌سیح ﷺ ده‌ستکاری کرا بوو، گو‌پدرا بوو، ئه‌و دژایه‌تی و ناکوکی و دووبه‌ره‌کیه‌ چۆن په‌یدا بوو؟ که‌ ئه‌وه‌ به‌سه‌ره‌تیکي دوورو درێژه، چونکه‌ ئایینه‌که‌ گو‌پدرا بوو، به‌لام زانیاریه‌که‌ به‌ زۆری ته‌واو بوو، ئه‌ویش نه‌ك هه‌مووی،

بەلام ئایینه که گوڤدرابوو و تیکدرابوو، ئیستا هەندیك جار هەندیك شت بە ناوی زانیاریهوه دەگوترئ، بۆ وینه: بیردۆزه ی داریونیزم، یان فرۆیدیژم، یان مارکسیژم، ئەو بیردۆزانە که لەگەڵ قورئاندا تیک دەگیرن، لەبەر ئەوهی ئەوانە بە ناو زانیاری ناتهواون، لەگەڵ ئایینی تیرو تەواودا تیک دەگیرن، ئەگەرنا هیچ راستییهکی زانستی نیه، لەگەڵ وهحیی دەستکاری نەکراو، نەگوڤدرابوو تیک بگیری، یانی: لە ئیستاوه تاكو قیامەت دئ، که سیك لئی بکوئیتهوه راستییهکی زانستی، که سەلمێزایی ئەوه راستییهکی زانستییه لە قوناغی بیردۆزهو تیوری هەڵبەدوه، هەرگیز راستییهکی زانستی نابینی که لەگەڵ ئایهتیک قورئاندا دژ بوەستئ، یان لەگەڵ دەقیکی سوننهتی پیغەمبەردا ﷺ که بە راستی سەنەدەکهی راست بێت و پەيوەست بئ بە پیغەمبەر وه ﷺ چ فەرمايشتی بئ، چ کردەوهی بئ، چ دانپیداھێنانی بئ.

۳- بە پێی ئایهتی: ﴿سَرِيهَمَ اٰیٰتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِیْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰی یَبۡیِّنَ لَهُمۡ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾، بەردەوام و بەبێ پسانهوه، زانست هەر بەرهو پێش دەچئ و، هەتا زانیاریش بەرهو پێشتر بچئ، راستی قورئان ئاشکراتر دەبئ:

کهواته: ئەمەش موژدەیهکی خوشه بۆ هەموو ئەوانە ی عەودالی زانستن و، شەیدای دەرکهوتنی راستییهکانن، شەیدای ئەوهن که لە نەینیهکانی خویان و دەوروبەریان و، گەردوون زیاتر بەهره‌مه‌ندبن، با دلتیابن، بەپێی ئەم ئایه‌ته‌ موپاره‌که، بەردەوام نەینیه‌کانی گەردوون و، نەینیه‌کانی خودی مروڤیش، زیاتر دەر‌ده‌که‌ون، که دواجاریش دەبن بە نیشانه‌ی راستییه‌تی قورئان و، نیشانه‌ی راستییه‌تی خوا ﷻ و، راستییه‌تی پیغەمبەری خاتەم ﷺ.

چونکه وهك پێشتر گوتمان (س) ی سەر: ﴿سَرِيهَمَ﴾، لەمەودوا نیشانه‌کانیا ئمان پێشان دەدەین، سەردەمی پیغەمبەر ﷺ گوتووینا: لە مەودوا، چونکه ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رموئ: لە مەودوا، بۆ ئیستاش که ده‌یخوئینه‌وه هەر به مانای لە مەودوا دئ، کهواته: بەپێی ئەو ئایه‌ته‌ بەردەوام راستییه‌ زانستییه‌کان که‌شف دەبن و دەر‌ده‌که‌ون و، دەبنه‌ به‌لگه‌ش له‌سەر راستییه‌تی قورئان.

۴- زانایانی پیشووش ئاماژەیان بەو راستییە مەزنە کردووە:

بۆ وێنە: (فخر الدین الرازی) لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱) لە تەفسیری ئەم رێستە قورئانییەدا کە دەفەرموێ: ﴿سَرَّيْهِمْ ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ﴾، چەند قسەیهك دەکات، من پوختە قسەکانی دێنم:

دەلی: دوو قسە هەن لە بارەی تەفسیری ئەو رێستە قورئانییەو:

یەكەم: مەبەست لە نیشانه‌كانی ئاسۆیه‌كان بریتین لە نیشانه‌گه‌ردوونییه‌كان و، نیشانه‌ی ئەستێره‌و خرۆكه‌كان و، نیشانه‌كانی شه‌وگاره‌و رۆژگاره‌و، نیشانه‌كانی پروناکی و، تاریکییه‌كان، هه‌روه‌ها نیشانه‌كانی جیهانی چوار توخمه‌كان، (مه‌به‌ستیان پێیان: ئاو و گل و هه‌واو ئاگر بووه‌)، هه‌روه‌ها کە دەفەرموێ: ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، مەبەست پێی ئەو بەلگانه‌ن کە وه‌رده‌گیرین لە چۆنیه‌تی دروستبوونی کۆرپه‌له‌كان لە تاریکییه‌كانی منداڵدانه‌كانداو، په‌یداوونی ئەندامه‌كان و، ئەو پێکهاته‌ سه‌رسوپه‌ینه‌رانه‌ی کە خوا مرو‌فیان لێ دروست ده‌کات، وه‌ك خوا ﷻ لە سووره‌تی (الذاریات)دا، دەفەرموێ: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (۲۱)، واته‌: لە خودی خوشتاندا نیشانه‌ زۆرن، بۆچی سه‌رنج ناده‌ن؟! ئنجا دوا‌یی فه‌خره‌ددینی رازی ده‌لی: (يعني تُريهم من هذه الدلائل مرّة بعد أخرى إلى أن تزول الشبهات عن قلوبهم، ويحصل فيها الجزم، والقطع بوجود الإله القادر الحكيم العليم المنزه عن المثل وال ضد)، واته‌: خوا مەبەستی ئەو هیه‌ به‌فەرموێ: نیشانه‌کانی خو‌مانیان لە پێی ئەو بەلگانه‌وه‌ پێشان ده‌ده‌ین، جار لە دوا‌ی جار، تاكو گومانه‌كان لە دڵاندا ده‌ره‌ونه‌وه‌و، دڵیایی لە دڵاندا په‌یدا ده‌بێ، به‌ بوونی په‌رستراویکی توانای کارزانی زانای پاك، له‌ وێنه‌و له‌ دژ.

دوا‌یی بۆ خو‌ی پرسیارێك ده‌کات، ده‌لی: (فَإِنْ قِيلَ: هَذَا الْوَجْهُ ضَعِيفٌ؛ لِأَنَّ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿سَرَّيْهِمْ﴾، يَفْتَضِي أَنَّهُ تَعَالَى مَا أَطْلَعَهُمْ عَلَى تِلْكَ الْآيَاتِ إِلَى الْآنَ، وَسَيُطْلَعُهُمْ عَلَيْهَا بَعْدَ ذَلِكَ، وَالْآيَاتُ الْمَوْجُودَةُ فِي الْعَالَمِ الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلِ، قَدْ كَانَتْ

اللَّهُ أَطْلَعَهُمْ عَلَيْهَا قَبْلَ ذَلِكَ، فَتَبَّتْ أَنَّهَ تَعَدَّرَ حَمْلُ هَذَا اللَّفْظِ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ،
واته: ئەگەر بگوتری: ئەمە ئەو دەگەیهنی که خوا جارێ ئەو خەڵکە ی ئاگادار
نەکردۆتەو ئەو نیشانانەو، لە مەودوا ئاگاداریان دەکاتەو، لە حالیگدا لە
جیهانی سەری و، جیهانی خواریدا، خوا ئەو شتانە ی پێشانی خەڵک هەر داو،
کەواته: ناگونجی ئەو ئایەتە بەو جوړه تەفسیر بکری!

فەخرەددینی رازی وەلامیکی باش دەداتەو، لە قەدەر خوێ لە سەدە ی
شەشەمی کوچی و سەرەتای سەدە ی حەوتەمدا، دەلی: (قُلْنَا: إِنَّ الْقَوْمَ وَإِنْ كَانُوا
قَدْ رَأَوْا هَذِهِ الْأَشْيَاءَ، إِلَّا أَنَّ الْعَجَائِبَ الَّتِي أَوْدَعَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي هَذِهِ الْأَشْيَاءِ، مِمَّا لَا
نَهَايَةَ لَهَا، فَهُوَ تَعَالَى يُطْلَعُهُمْ عَلَى تِلْكَ الْعَجَائِبِ زَمَانًا فَرْمَانًا، وَمِثَالَهُ كُلِّ أَحَدٍ رَأَى
بَعِينَهُ بَنِيَّةَ الْإِنْسَانِ وَشَاهِدَهَا، إِلَّا أَنَّ الْعَجَائِبَ الَّتِي أَبْدَعَهَا اللَّهُ فِي تَرْكِيبِ هَذَا الْبَدَنِ
كَثِيرَةٌ، وَأَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْرِفُونَهَا، وَالَّذِي وَقَفَ عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا، فَكَلَّمَا زَادَ وَقُوفًا عَلَى
تِلْكَ الْعَجَائِبِ وَالْغُرَائِبِ، زَادَ مَعْرِفَةً بِهَا، فَصَحَّ بِهَذَا الطَّرِيقِ قَوْلُهُ: ﴿سَرُّهُمْ
ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، واته: بەلێ ئەو شتانە یان بینو، بەلام ئەو
شته سەر سۆپهینەرانی خوا لەو شتانە دا ئیان، کو تایان نیه، خوی بەرز ئەو
شته سەر سۆپهینەرانی، کات لە دوی کات بو خەڵک دەر دەخات، وینە کەشی ئەو یه
هەموو کەسیک جەستە ی مروۆی بینو، چەند سەر سۆپهینەر! بەلام ئەو شته
سەر سۆپهینەرانی لە جەستە ی مروۆدا هەن، زۆر زۆر و، زۆر بەی خەڵکی نایانزان،
(کەواته: بەردەوام دەر دەکەون)، کەسیکیش کە شتیکیان لە بارەو دەزانی، هەتا
زیاتریان لە بارەو بزانی، زانیاری لە بارەیانەو پتر دەبی، بەو جوړه فەرماشتی
خوا: ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، راست دێتە دی.

دووهم: (وَالْقَوْلُ الثَّانِي: أَنَّ الْمُرَادَ بِآيَاتِ الْأَفَاقِ: فَتْحُ الْبِلَادِ الْمُحِيطَةِ مَكَّةَ، وَبَايَاتِ أَنْفُسِهِمْ
فَتْحُ مَكَّةَ)، واته: مەبەست لە ئاسۆیه کان بریتیه لە ئازادکردنی ئەو ولاتانە ی کە دەوری
مەککە یانداوه (کە ئیسلام ئازادیان دەکات)، مەبەستیش لە: ﴿أَنْفُسِهِمْ﴾، ئازادکرانی
شاری مەککە یه!

بەلام بە دُنْیایی ئەم واتایە دووهم - که بەداخهوه زۆربهی تەفسیره پیشینه‌کان ئەمەیان زیاتر هەلبژاردوه - لەگەڵ نیوهرۆکی ئایەتەکاندا ناگونجی، بەلام ئەوهی فەخرەددینی پازی لە قسە یەکه‌می دا دەریخستوه، زۆر جوانه، که لە پوژگاری ئەوان دا وه‌ک ئیستا زانست به‌ره‌و پیشه‌وه نه‌چووه، تاکو ئەو هه‌موو نه‌یینیانه ده‌رکه‌ون: گه‌ردوون چوون دروست بووه‌و، سووپانه‌وهی زه‌وی و، خپه‌تی زه‌وی و، به‌رگه‌هه‌واو، به‌رگه‌ ئاوی و، چیا به‌کان و.... هتد، ده‌رنه‌که‌وتوون، هیچ گومانی تێدانیه که مه‌به‌ستی خوای به‌رزیش هه‌ر ئەوه‌یه، هه‌لبه‌ته‌ وێرای فەخرەددینی پازی^(۱)، زۆربه‌یان ئەو پابه‌شیان هێناوه‌و ئاماژه‌شیان به‌وه کردوه که ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ده‌رکه‌وتنی نیشانه‌کانی خوا بێ له‌ گه‌ردوون و، له‌ مرو‌فدا، له‌ئه‌نجامی به‌ره‌و پیش چوونی زانستدا.

خوا به‌ لوتف و که‌په‌می خو‌ی له‌ قورئاندا زیاتر سه‌ر راستمان بکات، و شاره‌زaman بکات و دلمان زیاتر پربکات له‌ ئیمان و هیدایه‌ت، چونکه‌ تاکو له‌ خوا نیزیکه‌تر بین، به‌ دُنْیایی به‌ فەرماشته‌که‌شی ئاشناتر ده‌بین، خوا یارمه‌تییمان بدات که هه‌رچی ده‌یزانین بیه‌یتوانین، حا‌لی بوونه‌که‌ له‌ خو‌ماندا بکه‌ینه‌ حا‌ل، چونکه‌ بێگومان ئامانجی زانست بریتیه‌ له‌ کارپێکردن و خو‌پێ چاککردن و ده‌وربه‌ر پێ چاککردن.

لێره‌شدا کۆتایی به‌ تەفسیرکردنی ئایەتەکانی سووپه‌تی (فصلت) دینین و ده‌لێین:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) الطبري في (جامع البيان): ج ۲۵، ص ۶، (القرطبي) في (الجامع لأحكام القرآن) ج ۱۵، ص ۲۹۹، (ابن عجيبة) في (البحر المديد في تفسير كتاب المجيد) ج ۲۵، ص ۳۵۵، (الشوكاني) في (فتح القدير) ج ۲۴۴، ص ۶۲۷.

تەفسیری سوورەتی

الشُّوْرَى

دهستېک

به پړان!

نهم پړو که (۲۹ / ربيع الثاني / سالی ۱۴۴۱) کوچیه، به رانېهر (۲۰۱۹/۱۲/۲۶) زاینی، خوا پشتیوان بیت ده سته که ین به ته فسیرکردنی سووړه تی (الشوری).

نیوهر پړوکی سووړه تی (الشوری) و بابته کانی

یه که م: ناوی نهم سووړه ته:

نهم سووړه ته، به دوو ناوان ناسراوه:

۱- (حم عسق)، یان (عسق).

۲- (سُورَةُ الشُّورَى)، یان (سُورَةُ شُورَى)، واته: به بن (أل)، وهك (البخاري) له (کتاب التفسیر) و (الترمذي) له (جامع السنن) دا، هیتاویانه، به لام دیاره نه وهی زیاتر باوه، بریتیه له (سورة الشوری) یان (سورة شوری).

دووه م: شوینی دابه زینی:

نهم سووړه ته موباره که، له لای زوربهی زانایان یه کیکه له سووړه ته مه که یه کان، هه رچه نده له قه تادهو ټینو عه بیا سیشه وه هاتوه که چوار ثایه ت، ثایه ته کانی: (۲۳ - ۲۶)، که نهم ده قه که یانه: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي

الْقُرْآنِ وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَزَدَ لَهُ، فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَبِمِصِّ اللَّهِ الْبَطْلُ وَيُحَقِّقُ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا نَفَعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

مه دینه بین، به لام وا پیتاچی ئەو پایە راست بێ، ده گونجی عه بدو لای کوری عه بباس (خوا لیان پازی بێ)، شتی وای هەر لێ نه گیردرا بیته وه، ههروه ها قه تادهش لێ نه گیردرا بیته وه، ده شگونجی لی شیان گیردرا بیته وه وای تیگه بین، به لام وه ک دوایی له کاتی ته فسیر کردنی ئایه ته کاندای بۆمان ده رده که وێ، ئایه ته کانی ئەم سوورەته موبارە که وه ک ئالقه کانی زنجیر یه کدی په یوه ست ده که ن و، هیچ نیشانه و به لگه یه کیش نیه له سه ر ئەوه ی ئەو چوار ئایه ته یا خود هه ر ئایه تیکی دیکه، که هه ندیکیان باسی هه ندێ ئایه تی دیکه شیان کردوه، له گه ل که ش و بارودۆخی قو ناغی مه که که دا نه گونجی و ناچار بین بلیین: له مه دینه ها تو ته خوار، ههروه ها هیچ نه قلیک و پریوایه تیکی راست - له پرووی سه نه ده وه - له بهر ده ستدا نیه، ناچارمان بکات بلیین: ئەو ئایه ته له فلان بۆنه داو، له فلان کاته دا له مه دینه ها تو ته خوار، دوایی خراوه ته ئیو پیزی ئەو ئایه تانه ی سوورەتی (الشوری) که له مه که که دا دابه زیوه.

سێیه م: ریزه بندیی له مو صحف و دابه زینی دا:

له (مصحف) دا ژماره (٤٢) یه، واته: له سوورەتی (الفاتحه) وه که دین ئەم سوورەته موبارە که ژماره که ی (٤٢) یه، به لام له ریزه بندیی دابه زیندا، ژماره (٦٩) یه، واش پیده چی له ده وری سالی هه شته می پیغه مبه رایه تی، تا کو سالی نو یه می شی خایاند بێ، دابه زیی، واته: له گه ل که ش و بارودۆخی هه ردوو سالی: ٨ و ٩ دا زیاتر ده گونجی و، ئایه تی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ

سُورَةُ يٰسِينَ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾، لەوبارەو ئەمەزەو بە هەلۆیستی هەردوو هۆزی ئەوس و خەزەرەج، کە هەندێک دەڵێن: لە سالی نوێەمداو هەندێک دەڵێن: لە سالی دەیهمی پێغەمبەرایەتیدا، بۆیە کەمجار دیداریان لەگەڵ پێغەمبەری خاتەمدا ﷺ کردووە، دواتر پەیمانی یەکەم و دووهمی عەقەبەیان لەگەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ بەستوون، هەندێکیش دەڵێن: یەکەم دیدار لە سالی یازدەیهمی پێغەمبەرایەتی دابوو، پەیمانی یەکەم و دووهمیش لە سالانی دوازدەو سێزدەدا بوون.

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

ژمارە ئایەتەکانی سوورەتی (الشوری)، لە لای خەڵکی مەدینەو مەککەو شام، هەروەها بەسەرەش، بە پەنج (۵۰) دانراوە، بەلام لە لای خەڵکی کووفە بە پەنج (۵۳) دانراوە، زیاتریش ژمارە (۵۳) زیاتر تەبەننی کراوە، پێشتریش گوتوویمانە: کە جیاوازی لە ژماردنی ئایەتەکاندا، دەگەرێتەو بۆ کورتیی و درێژی رستەکانی قورئان، زانیە کە رستەیهکی کردۆتە دوو کۆت، بۆیە بۆتە دوو ئایەت، یەکی دیکە هەمووی بە سەریەکەو کردووە بە یەک رستە، بۆیە هەمووی بۆتە یەک ئایەت.

پێنجەم: نێوەرۆکی:

ئەم سوورەتە پانتاییەکی زۆری تێدا تەرخانکراوە بۆ بای وەحیی، شەش جارێک وشە وەحیی بە چەند رێژگەیهک لەم سوورەتە موبارەکەدا دووبارە بۆتەو، لە ئایەتەکانی: (۵۲، ۵۱، ۱۳، ۷، ۳) دا، هەروەها لەم سوورەتەدا سێ شێوەزەکانی وەحیی کردنی خوا، هاتوون، تەنیا لەم سوورەتەشدا خوا ﷻ هەرسێک شێوەزەکانی سڕوکردنی خۆی بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خستوونە روو، بەلام

وېرې باسى وه حىي كه پانتايه كى زۆرى داگرتوه، چەند بابەتېكى دىكەش هاتوون،
وهك:

۱- خستنه پرووى ژماره يهك له سيفهت و كرده وه كانى خوا.

۲- باسى رۆژى دوايى، به هەردوو قوناغى ئاخىر زەمان و قيامەت و، باسى بەهەشت و
دۆزەخ.

۳- باسى پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و خواوەنى يەك ئايىن و بەرنامە بوونيان
له هيلە گشتييه كاندا، كه به تاييهت ناوى نووح و ئىبراهيم و مووسا و عيسا (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ناوى پىغەمبەرى خوشمان موحەممەد ﷺ به شيوه دواندن هاتوه.

۴- باسى سيفهتە بنه پەتییە كانى كۆمەلى مسولمان، كه دەورى دە (۱۰) سيفهتن.

۵- باسى گەرانەوه بۆ لای خوا، تەوبە وەرگرتنى خوا له بەنده كانى.

۶- باسى خستنه پرووى ژماره يهك له چاكه و نيعمه ته كانى خوا له ژيانى مروڤدا.

۷- فەرمانكردنى خوا به پىغەمبەرەكهى ﷺ كه پىنج ئەرکان جییه جى بکات و، پىنج
راستيانيش رابگه يهنى، له ئايه تى ژماره (۱۵) دا، هاتوه.

شه شه م: تاييه ته ندييه كانى:

تيمه لهم سووره ته دا (۱۰) تاييه ته ندييمان ديارى كرده وون، كه ده گونجى
زياتريشبن، يان ده شگونجى ئەم (۱۰) يه، هەندىكيان بخرينه نيو هەندىكيان:

۱- يه كه مين تاييه ته ندىي ئەم سووره ته، ئەوه يه كه ده ستپكى به پىنج (۵) پیتی پچر
پچره، به لام له (۲) ئايهت دا، (حَمَّ) (عَسَقَ) (۲)، چونكه ده ستپكىكى ديكه
پىنج پیتی ههيه، له سووره تى (مریم) دا، به لام لهوى هەر پىنج (۵) پیتەكان به سەر
يه كه وهن و يهك ئايهتن (كهيعص) به لام ليره دا: (حَمَّ)، (عَسَقَ).

(۲) - له ئايەتى (۱۱)دا، ئەم تەعبیرە لە ھەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا ھاتووە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ ﴿۱۱﴾ الشُّورَى، واتە: ھیچ شتێک وەک خوا نیە، خوا وەک ھیچ شتێک نیە.

(۳) - باسی ئەو راستییە کە شەریعەتی موحەممەد ﷺ ھەمان شەریعەتی نووح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا، دیارە لە ھێڵە گشتییەکانیدا، ئەویش لە ئايەتى (۱۳) دا ھاتووە.

(۴) - ھاتنی پێنج ئەرکی گەرە و پێنج ھەوالی مەزن لە یەک ئايەتدا، یانی: خوا ﷻ پێنج ئەرکی بە پێخەمبەر ﷺ سپاردوون، پێشیفەرموو پێنج راستییان رابگەیەنێ لە یەک تاکە ئايەتدا، ئايەتى ژمارە (۱۵).

(۵) - باسی ئەوە کە خوا ﷻ کتیبی بە ھەق دابەزاندووە، تەرازووشی دابەزاندووە، لە ئايەتى ژمارە (۱۷)دا، کە تەنیا لەم سوورەتەدا بەم شیوەیە ھاتووە.

(۶) - باسی ئەوە کە پێخەمبەر ﷺ جگە لە: ﴿الْمُودَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾، ھیچ پاداشتیکی دیکە لە خەڵک ناخوای، کاتێک بانگیان دەکات بۆ لای خوا، لە ئايەتى ژمارە (۲۳)دا، کە دەفەرموو: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ ﴿۲۳﴾ الشُّورَى، واتە: بۆ: ھیچ پاداشتیکتان لێ داوا ناکەم جگە لە ﴿الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ کە راستترین و گونجاوترین مانای ئەوەیە: تەنیا خۆشەویستیی ھەبە کە ئێوە زیاتر لە خوا نزیك ببنەو، واتە: تەنیا شتێک کە لێتان داوا بکەم لە بەرانبەر گەیاندنی پەیامی خوا، ئەوەیە: ھەز دەکەم زیاتر لە خوا نزیك بن، کەواتە: پاداشتەکەش ھەر بۆ خۆیان دەگەرێتەو.

(۷) - باسی ئەوە کە کاروباری مسوولمانان دەبێ بەراویژ بێ، لە ئايەتى ژمارە (۳۸)دا: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَآئِيْنَ بَيْنَهُمْ﴾ ﴿۳۸﴾ الشُّورَى.

(۸) - باسی ئەوە کە خوا، بە ویستی خۆی، کچان و کوپان، یان ھەردووکیان بە مەرفەکان دەدات و، ھەندێکیان نەزۆک دەکات و ھیچیان پێنادات، ئەویش لە ئايەتەکانی: (۴۹) و (۵۰)دا ھاتووە، لە ھەموو قورئان دا تەنیا لێرەدا ئەوە ھاتووە.

(۹) - باسى سى شىوازه كانى ناردنى وه حىي خوا بو پىغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له ئايه تى ژماره (۵۱) دا هاتوه: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ...﴾ .

(۱۰) - باسى ئه وه كه پيش ناردنى وه حىي، پىغهمبه رى كو تا يى موحه ممه د ﷺ نه يزانيوه نه كتيب چييه، نه ئيمان چييه؟ وه ك ده فهرموئى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ (۵۲)، واته: پرووحيكمان له لايان خو مانه وه بو تو ناردوه، كه پيش ئه وه نه تده زانى نه كتيب چييه؟ (واته: بهرنامه ي ژيان)، نه ئيمانيش چييه؟.

كه به داخه وه، زوريك له تو يژه ره وان له تيگه يشتنى ئه وه رسته قورئانيه دا نه يانپيكاوه، له بهر ئه وه ي كارتتيكراو بوون به پيناسه ي ئيمان، به و پيه ي له سه رده مى خوياندا باو بووه، كه بريتي بووه له ناسيني خوا، ئنجا كه خوا ده فهرموئى: تو پيش قورئان نه تده زانى كتيب چييه و ئيمان چييه؟ گوتوو يانه: چون ده بى پىغهمبه ر ﷺ خواي نه ناسيئى؟! كه له راستيدا پىغهمبه رى خوا (محمد) ﷺ و هه موو پىغهمبه ران خويان هه ر ناسيوه، پيش هاتنى وه حيش، به لام ئيمان جيايه له خواناسيى، وه ك دوايى باسى ده كه ين.

حه وته م: دابه شكردنى ئايه ته كان بو چه ند دهرسيك:

خوا پشتيوان بى ئيمه كوئى په نجاو سى (۵۳) ئايه ته كه ي ئه م سووره ته موباره كه، بو (۶) دهرسان دابه ش ده كه ين:

ده رسي يه كه م: دوازه ئايه تى سه ره تا ده گريته خوئى، ئايه ته كاني: (۱ - ۱۲)، كه نيوه روكه كاني بريتيه له ناساندنى خوا، به كوومه ليكي زور له سيفه ت و كرده وه كاني، ده وري بيست و هه وت (۲۷) و، باسى قورئان و باسى پىغهمبه ره ﷺ پىغهمبه رى خاته م و، باسى وه حىي ناردنى خوايه بو پىغهمبه رى خاته م و بو پىغهمبه رانى پيشووش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

دەرسى دووهم: شەش ئايەت دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۸)، كەتتيان دا باسى ئايىنى خوا بە گشتى كراوهو، باسى ھەر پىنج پىغەمبەرە مەزنەكان كراوه: نووح و ئىبراھىم و مووسا و عيسا و موھەممەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، باسى ئەرکى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ كراوه، ھەرۈھەبا باسى ئەوھ كە قورئان بە ھەق دابەزىنراوهو، تەرازووشى لە گەلدا دابەزىنراوه.

دەرسى سىيەم: شەش ئايەت دەگرىتە خۆى، ئەويش ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۴)، باسى لوتفى خوا، باسى ھەولدانى مروؤف چ بۆ دنيا، چ بۆ پوژى دوایى و، سەرەنجامى مروؤفەكان لە قىامەتدا، بە ھەر دوو بارى ئەرىنىي و نەرىنىيدا، كراوه.

دەرسى چوارەم: يازدە ئايەت دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۲۵ - ۳۵)، باسى ژمارەيەك لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا كراوه، كە ھاوكات نىشانەو بەلگەشن لە سەر بەدپەنەرايەتتى و، پەرۋەردگاريتتى و، خاوەندارىتتى و، تەنبا پەرستراويتتى خوا.

دەرسى پىنجەم: ئەويش يازدە ئايەت دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۳۶ - ۴۶)، باسى سىفەتە بنەپەتتەكانى كۆمەلى پرودار كراوه، كە دەورى دە (۱۰) سىفەتن، ئەم سوورپەتە يەككە لە شوپنە دەگمەن و كەمەكان، كە خوا ﷻ ژمارەيەكى زۆر لە سىفەتەكانى پرودارانى وەك كۆمەل، خستوونەپروو، لە نىوياندا ئەوھ كە كاروبارىان بە راويژ بەرپوھ دەبەن و، ئايەتى ژمارى (۳۸) تاكە شوپنەكە كە ئەوھى تىدا ھاتبى: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (۳۸) الشورى، كاروبارىان بە راويژە.

دەرسى شەشەم: كە ھەوت ئايەتى كۆتايى دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۴۷ - ۵۳) فەرمانكردنى خوا، بە وەلامدانەوھى مروؤقان، كە بە دەم بانگى پەيامى خواوھ بىن و باسى ھەر سى شىوازەكەى وەحىي و، باسى ئەوھ كە خوا ﷻ وەك چۆن وەحىي بۆ پىغەمبەران ناردوھ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەھەمان شىوھش

وہ حییٰ بۆ پىغەمبەرى خاتەم ناردو، كە پرووچىكە لە لايان خۆيەو، بە ھۆی
ئەو پرووچەو، ئەجا لىي ئاشكرا بوو، ئيمان چيەو بەرنامە چيەو دەبى چى
بكات و چۆن بەندايەتیی بۆ خوا بكات و، چۆن كۆمەلگا و دەورو بەرەكەى خۆی
چاك بكات؟

دەرسی یەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە دوازدە (۱۲) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الشوری) پێکدێ: (۱ - ۱۲)، کە لەو (۱۲) ئایەتەدا خوا باسی وەحیی ناردنی خۆی بۆ موحمەد ﷺ هەروەها بۆ تێکرای پێغەمبەرانی دیکەش، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات.

شایانی باسە: لە دوو توێی ئەو دوازدە (۱۲) ئایەتەدا، دەوری بیست و چەوت (۲۷) لە سیفەت و کردەوه بۆ وێنەکانی خوا خراونه ڕوو، کە کەم وایە لە پایانتاییەکی ئەوەندەدا، هێندە لە سیفەت و کردەوهکانی خۆی تاک و بۆ وێنە خراونه ڕوو لە قورئاندا، ئنجا لەمیانی ئەوەشدا زیاتر لە بیست (۲۰) بابەتی گەورە و گرنگی جوړاو جوړ لە بووناسیی و ئیمان و عەقیدەدا خراونه ڕوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ عَسَى ۲ ﴿كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۶ ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۷﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۸﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، حا میم ﴿١﴾ عین سین قاف ﴿٢﴾ بهو شیوهیه (که هه شایستهی خوایه) خوای زالی کارزان، سروش بو لای توو بو لای نهوانهیی پیش تووش (له پیغه مبه ران) دهکات ﴿٣﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و، هه رچی له زهویی دایه، هی ویهو نهو به رزی مه زنه ﴿٤﴾ نیزیکه ئاسمانه کان له سه ره وهیان را هه بقلیشین (له سام و هه یه تی خوا) و فریشته کانیش پهروه ردگاریان به پاک ده گرن و، به ستایش کردنی هوهو داوای لیوردن (له خوا) ده کهن بو نهو که سانهی له زهویدان، نهها (ئاگاداربنا!) به پراستی هه ر خوا لیوردهی به به زه ییه ﴿٥﴾ نهوانهش که جگه لهوی دۆست و سه ره رشتیارانیکیان گرتوون، خوا به سه ریان هوه پاریزهرو (چاودیره) و، تو کار پیسپیراوو (پاریزه ر) فی به سه ریان هوه، (که ری لادانیان لیگری) ﴿٦﴾ ههروه ها بهو شیوهیهی (که شایستهی تیمیه) قورئانیکی عه ره ییی (زمان) مان بو لات سروش کردوه، تاکو (خه لکی) دایکی ئاوه دانییه کان (شاری مه ککه) و خه لکی دهو ربه ری پی وریابکه یه وهو به ترسینی و، (خه لک) له پوژی کو کردنه وه که دوودلی تی دانیه، به ترسینی، (که لهو پوژهدا) کو مه لیک (که خه لکی برواداری چاکه کارن) له نیو به هه شتدا ده بن و، کو مه لیک (که خه لکی بی پروای خراپه کارن) له نیو کلپه

(ی دۆزەخ) دا دەبن ﴿۷﴾ ئەگەر خواش ویستبای (زۆریان لى بکات) دەیکردنە یەك کۆمەل (و لەسەر ئیمان، یان لەسەر کوفر کۆی دەکردنەو) بەلام (ئازادی کردوون و سەرەنجام) ھەر کەسێکی بیەوئى (بە ھۆی ئیمان ھێنانیەو) دەیخاتە ئیو بەزەیی خۆیەو، ستمکارانیش (کە ھیدایەت و پەيامی خوا وەرناگرن) ھیچ سەرپەرشتیارو پشتیوانیکیان نیە ﴿۸﴾ یان ئایا (پێپروایان) جگە لەو (خوا) سەرپەرشتیارانیکیان گرتوون؟ بەلکو (لە راستیدا) تەنیا خوا سەرپەرشتیارەو، بەس ئەو مردووان دەژینیتەو، ھەر ئەویش لەسەر ھەموو شتێک بە توانایە ﴿۹﴾ ھەر شتیکیش تێیدا کەوتتە راجیاییەو، حوکم و پێرەکەى تەنیا بۆ لای خوايە، (بلى:) ئا ئەو خوايەتان پەرەردگارمە، پشتم تەنیا بەو بەستو، بەس بۆ لای ویش لە ناخەو دەگەریمەو ﴿۱۰﴾ داھینەری ئاسمانەکان و زەویيە، لە خۆتان ھاوسەرانى بۆ پەرخساندوون و، لە ئاژەلانیش جووتە (پێرو مئ) یەکانى پەرخساندوون کە لەویدا (لەو جووتیە دا) زۆرتان دەکات (خۆتان و ئاژەلەکانتان، وەچەتان بەردەوام دەبئ) ھیچ شتێک وەك وی (خوا) نیەو، ئەو بیسەری بینەرە ﴿۱۱﴾ کلێلەکانى ئاسمانەکان و زەوى ھى وین، بۆ ھەر کەس بیەوئى بژیو زۆرو فراوان دەکات و، کەم و تەنگ دەکات، بە دلنایى ئەو بە ھەموو شتێک زانایە ﴿۱۲﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(تَفْطَرُكَ): واته: هه‌لده‌قلیشین، (الْفَطْرُ: الشَّقُّ طَوْلًا) (فَطَرَ): بریتیه له شتیک که به باری درژیدیدا بشکێ، به کوردیی هه‌لقلیشانی پێ ده‌لێن، ده‌گوترێ: داره‌که‌ قلیشا، دیواره‌که‌ قلیشا، (مِنْ فُطُورٍ أَيْ: اخْتِلَالٍ وَوَهْنٍ) (فُطُورٍ): به مانای نارێکی و بیهیزی دی.

(أُمُّ الْقُرَى): مه‌به‌ست شاری مه‌ککه‌یه، دایکی ئاوه‌دانیه‌کان، هه‌ر وه‌ک به مه‌جه‌رپه‌ گوتراوه: (أُمُّ التُّجُوم) دایکی ته‌ستیره‌کان (که‌هکه‌شان)، هه‌روه‌ها به (اللُّوْحُ الْمَحْفُوظ) گوتراوه: (أُمُّ الْكِتَاب) دایکی نووسینه‌کان.

(فَاطِرُ): واته: داهینەر، په‌یداکەر، (فَطَرُ اللَّهِ الْخَلْقُ: هُوَ إِيْجَادُهُ الشَّيْءَ، وَإِبْدَاعُهُ عَلَى هَيْئَةٍ مُّتَشَبِّهَةٍ لِّفِعْلِ مِنَ الْأَفْعَالِ)، خوا دروستکراوه‌کانی (فَطَرَ) کردوون، (فَطَرَ) بریتیه له په‌یداکرنی شتیک و، داهینانی به شیوه‌یه‌ک که لێی بوه‌شیته‌وه کارێک ته‌نجام بدات، که‌واته: (فَاطِرُ) یانی: (مُبْدِع) داهینەر و په‌یداکەر.

(يَذَرُوكُمْ فِيهِ): واته: له‌ویدا زۆرتان ده‌کات، (الذَّرَّةُ: إِظْهَارُ اللَّهِ تَعَالَى مَا أَبْدَاهُ، يُقَالُ: ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ، أَيْ: أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ) (ذَرَّةٌ): هه‌م به مانای ده‌رخستن دی، هه‌م به مانای زۆر کردن و بلاو کردنه‌وه‌ش دی.

(مَقَالِيدُ): به مانای (مَفَاتِيح) دی، واته: کلێله‌کان، (مَقَالِيدُ: جَمْعُ إِقْلِيدٍ مَأْخُودٌ مِنْ (كَلَيْدٍ) الْفَارِسِيَّةِ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، أَوْ جَمْعُ مَقْلَادٍ، أَيْ: مِفْتَاحٍ)، (مقالید) ته‌ویش یان کوێ (إِقْلِيد) ه، که له (کَلَيْد) ی، فارسییه‌وه هاتوه، به‌لام به شیوه‌یه‌کی قیاسی وه‌رنه‌گیراوه، یاخود کوێ (مِقْلَاد) ه، ته‌گه‌ر کوێ (مِقْلَاد) بی، به شیوه‌یه‌کی قیاسی وه‌رگیراوه، (مِفْتَاح، مَفَاتِيح) (مِقْلَاد، مَقَالِيد) (مِعْرَاج، مَعَارِيج) تا کو‌تایی، هه‌ندیکیش (مَقَالِيد) یان، به مانای: (خَزَائِن) لێکداوه‌ته‌وه، عه‌مباره‌کان، به‌لام زیاتر وا پێده‌چێ مانای (مَفَاتِيح) بی، واته: کلێله‌کان.

(بَسْطُ الرِّزْقِ): (بَسَطَ الشَّيْءُ: نَشَرُهُ وَتَوَسَّعَهُ) شتیک که (بَسَطَ) بکری، واتە: بلۆبکریتهوهو فراوان بکری، مەبەست پێی زۆر کردنە.

(يَقْدِرُ): (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: صَيَّقْتُهُ، كَأَنَّمَا جَعَلْتَهُ بِقَدْرٍ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، (قَدَرَ يَقْدِرُ) بە مانای (صَيَّقَ يُصَيِّقُ) (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ) واتە: شتەکەم لێ تەنگ کردەوه، یانی: کردوومه بە ئەندازەیهکی دیاریکراو، پێچەوانە ی ئەوه که بەبێ ژماردن پێی بدری.

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم دوازدە (۱۲) ئایەتە موبارەکە، وهك پێشتریش ئاماژەم پێدا، بیست و حەوت (۲۷) لە سێفەت و کردەوه ناوازه‌کانی خوای پەروەردگاریان تێدا خراونه‌پروو، که ئێمه له میانی مانای گشتیی ئەو دوازدە (۱۲) ئایەتەدا ئاماژەیان پێدەکەین:

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، واتە: ئەو کارە دەست پێدەکەم بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، زۆر جار گوتووومانە و لێره‌ش دووبارە ی دەکەینه‌وه: کاتێک مرووف ئەو پرستە موبارەکە دەلی، دەبێ چوار واتای بنه‌رەتی به عه‌قل و هووشی خویدا به‌یئێ:

- ۱- بە ناوی خوا دەست پێدەکەم، ئەک بە ناوی خووم، یان هەر شتێکی دیکە.
 - ۲- ئەو کارە بوو پازیبکردنی خوا ئەنجام دەدەم.
 - ۳- ئەو کارە به پێی به‌رنامه‌ی خوا ئەنجام دەدەم.
 - ۴- ئەو کارە به یارمه‌تی و هاوکاری خوا ئەنجام دەدەم، ئەک به شان و شه‌وکه‌تی خووم.
- سەرەتا دەلێن: ئەم سوورەتە یه‌کێکه له حەوت سوورەتان له قورئاندا، که پێیان ده‌گوتری: (ذوات حم) یان (آل حم) که یه‌که‌میان سوورەتی (غافر) بوو،

دووهمیان (فصلت) بوو، سییه‌میشیان ئەم سوورەتی (الشوری)یە، چوارەمیشیان سوورەتی (الزخرف) ە، پینجەمیشیان سوورەتی (الدخان) ە، شەشەمیشیان سوورەتی (الجمعة)یە، هەوتەمیشیان سوورەتی (الأحقاف) ە، ئنجا لە نێو هەر حەوت (۷) سوورەتە کەدا، کە بە (حم) دەست پێدەکەن، تەنیا ئەم سوورەتی (الشوری)، وێرایی (حم) کە ئەو دوو پیتە لە سەرەتاوە هاتوون، سێ پیتی دیکەش هاتوون: (عسق)، کە دیارە (حم) کراوە بە ئایەتیک و، (عسق)یش کراوە بە ئایەتیک دیکە، لە هەموو قورئانیشدا ئەمە تاکە حالەتیکە کە بەم شێوەیە بێ، کە چەند پیتیک پچر پچر بکری بە دوو ئایەت، لە هەموو قورئان هەمیشە پیتە پچر پچرەکان، هەر بە یەک ئایەت یان بە بەشیک لە ئایەتیک هاتوون، ئەگەر تەنیا یەک پیت بن، وەک: ص و ق و ن، بەلام ئەوانی دیکە: ئەگەر دووانن، ئەگەر سیانن، ئەگەر چوارن، ئەگەر پینجن، وەک: سوورەتی (مریم)، کە دەفەرموی: (کهيعص)، کراون بە ئایەتیک^(۱).

کاتی خۆی ئیمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسیکی خەست و خۆلمان لە بارەیی ئەو پیتە پچر پچرەکانە کردووە، هەر وەها لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء)یشدا، جاریکی دیکە لەو بارەوە قسەمان کردووە هەندیک وردە کاریی دیکەمان باس کردووە، بۆیە لێرەدا هەروا بەسەریدا دەروین و ئەوەندە دەلیین: خوا ﷻ لە پێی ئەو پیتە پچر پچرەکانەوە، کە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، دەیهوێ ئەو پەيامە بە مەرفەکان بگەیهنێ: ئەو قورئانە بەو بزانن فەرماشتی من، کە هەر لەو پیتانە پێک دێ ئێوە قسەیان پێدەکەن و پێیان دەنووسن، ئنجا ئەو کەرەستەیهی لەبەر دەستی ئێوەشدا هەیه، من ئەو قورئانەم لێ پێکھێناوە، بەلام ئێوە قسە ئاسایی پێدەکەن و، ناتوانن نەک وێنەیی ئەو قورئانە بینن، بەلکو وێنەیی سوورەتیکیش بینن، سوورەتیک سێ ئایەتی.

(۱) جگە لە: (طس تلك آيات القرآن وكتاب مبین).

کهواته: بزانی ئەم فەرمايشته ئیوه ناتوان، وهك به شیکی کهمی بینن، ئەوه فەرمايشتی خوایه.

خوا ده فەرموێ: **حَامِيمٌ**. عهین سین قاف، ﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئاوا بهو شیویه - سه رسورپهینه ره - سروس بو لای تو دهکات و، بو لای ئەوانه ی پێش تۆش دهکات، خوای زالی کارزان.

سروشکردن و په یامی په نهان ناردنی خوا ﷻ چ بو لای پێغه مبهری خاتم ﷺ، چ بو لای پێغه مبه رانی دیکه، شتیکی یه کجار گه وره و گرنگ و تایبهت و سه رسورپهینه ره و، خوا به هوێ ئەوه وه ئەو پێغه مبه رانه ی جیا کردوونه وه له خه لکی دیکه، وهك خوا له سوورەتی (النمل) دا، ده فەرموێ: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى﴾ ٥٩، واته: بلی: ستایش بو خواو سه لام له سه ر ئەو به ندانه ی هه لیبژاردوون، هه روه ها له سوورەتی (الحج) دا، ده فەرموێ: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ ٧٥، واته: خوا له فريشته كانیش نوینه ران هه لده بژیرێ و، له خه لکیش په وانه کراوانی خوێ هه لده بژیرێ، که پێغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کهواته: لیره دا سێ له سیفه ته کانی خوا، خراونه روو:

یه که م: په یامی په نهان ناردنی، سروس کردنی (یوحی).

دووهم: بالاده ستیی خوا (العزیز).

سێیه م: کار به جیایی خوا (الحکیم).

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾، ئەوهش سیفه تی چواره می خوایه **چواره م:** هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه، هی ویه، خوا خاوه ن و هوکمرانی په هاو بێ سنوری هه ر شتی که که له ئاسمانه کان و له زه وی دا هه یه، خوا هه م هوکمران و بالاده سته، هه م خاوه نی شه بو هه رچی له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه.

يَبْنِجُهُمْ وَ شَهْشَهُمْ: ﴿ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾، ئەو يەكجار بەرزە، بى سەنۋور بەرزە، يەكجار و بى سەنۋور بەرزە.

حەوتەم: ﴿ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ ﴾، نىزىكە ئاسمانەكان لە سەريانەوہ داقلىشىن، واتە: داقلىشان و ھەلقلىشانەكە لەسەرەوہ دەست پى بکات، بۆچى؟ لەبەر سام ھەبەتتى خوا ﷻ چونكە ئەوہ ھەمووى پەيوەندى بە خواوہ ھەبەتتى، ھەندىك گوتووينا: بۆيە ئاسمانەكان خەرىكە ھەلقلىشىن و بشكىن، پارچە پارچە ببن، لەبەر قورسى فرىشتەكان كە لەسەريانن، وەك دوايى باسى دەكەين، بەلام ئەو مانايەى ئىمە كەردمان، بەھىزترە.

ھەشتەم: ﴿ وَالْمَلَكُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ﴾، ئەوہش سىفەتتىكى دىكەى خوايە، فرىشتەكانىش بەستايىشكەردنەوہ پەرۋەردگارىان بە پاك دەگرن، **﴿ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ﴾**، داواى لى بوردنىش دەكەن بۆ ھەموو ئەوانەى لە زەوييدان، فرىشتەكان ھەموو خەلكەى لە زەوييدان، داواى لىبوردن بۆ لە خوا دەكەن.

نۆيەم و دەيەم: ﴿ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾، ئەھا ئاگاداربىن! بە دلىيى خوا زۆر لىبوردەيە، زۆرىش بەبەزەيى و مېھرەبانە.

يازەدەيەم: ﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ﴾، ئەوانەش كە جگە لە خوا دۆستانىك پشتيوانان و سەرپەرشتياريانىك بۆ خويان دەگرن، **﴿ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ﴾**، خوا بەسەريانەوہ پارىزەرە، خوا پارىزەريانە، واتە: پارىزەرى كەردەوہ كانيانە، پارىزەرى قسەكانيانە، پارىزەرى ھەلسوكەوتەكانيانە، **﴿ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴾**، تۆش بەسەريانەوہ كار پىسپىردراونى ئەى موحەممەد ﷺ! واتە: تۆ لىت ناپرسىتەوہ بۆچى كوفريان كەرد، بىپروابوون، بۆچى تاوانيان كەردو لادانيان كەرد، دواى ئەوہى پەيامى خويان پى دەگەيەنى، بەرپرسىاريەتتى لە ئەستۆى خويان دايە.

دوازەدەيەم: ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا ﴾، ھەر بەم شىوہيەى سەوشمان كەردەوہ بۆ پىغەمبەرانى پىش تۆ، قورئانىكىشمان بە زمانى عەرەبىيى بۆ تۆ ناردەوہ، **﴿ لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا ﴾**، تاكو داىكى ئاوەدانىيەكان بترسىننى (كە مەككەيە)، واتە:

خەلکی دایکی ئاوەدانییەکان ﴿وَمَنْ حَوَّلَهَا﴾ ھەرۆھە ئاوەدانییەکان ھەلکە ھە دەوری مەککە، ھەموو گۆی زەوی دەگریتەو، ئەوانە پێ بترسینی، وریایان بکە یەوہ ﴿وَنَذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ﴾ ھەرۆھە بۆ ئەوێ خەلک ئاگادار بکە یەوہ و بترسینی لە پۆژی کوکردنەوہ ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، ھەچ دوو دلی تێدانی، ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾، ھە سەرەنجام کوئمە ئێک لە بەھەشتدا سەقامگیر دەبن و، کوئمە ئێکیش لە نیو کلپە دۆزەخدا، واتە: ھە سەرەنجامی کوٹایی بەو شیوہیە لێ دێ، ھە ئەو پێگر نیە لەوہی، پێش ئەوہی خەلک ھەمووی لە بەھەشتدا، یاخود لە دۆزەخدا نیشە جێ بێ، کوئمە ئێک بسووتیتێن لە پرواداران و سزا بدرین، ھەرۆھە ھەچ کوئمە ئێکیش لە سەر ئەعراف دەبن، ھە لە سوورەتی (الأعراف) دا ھاتو، ئەو لە گەل ئەوہ دا تێکناگیری، چونکە ئێرە باسی دەرەنجامی کوٹایی دەکات.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، ئەگەر خواش ویستبای ھەمووی دەگیران بە یەک کوئمە، واتە: ھەمووی لە سەر ئیمان کوودەکردنەو، ھە خوا ھەزی لە ئیمان، ھەرۆھە خوا دەیتوانی ھەموویان لە سەر کوفر کوکاتەو، ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾، بەلام ھەر کەسێک بێھوێ دەیخاتە نیو بەزەیی خۆیەو، واتە: بەلام ئازادی کردوون و، ھەر کەسێک بێھوێ بە ھوێ وەرگرتنی ھیدایەتی خواو، دەیخاتە نیو بەزەیی خۆیەو، ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ستەمکارانیش ھەچ سەرپەرشتیارو ھاوکارو یارمەتیدەرێکیان نیە.

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾، یان ئایا جگە لەو سەرپەرشتیارانیکیان پەیدا کردوون، ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، ئەمەش سیفەتی سێزدەھەم: بە دنیایی ھەر خوا سەرپەرشتیاری راستەقینە ھە ﴿وَهُوَ يَحْيِي الْمَوْتَى﴾، ئەمەش سیفەتی چواردەھەم: ھەر ئەو مردوووان دەژیینیتەوہو ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەمەش سیفەتی پازدەھەم: ئەو لە سەر ھەموو شتێکیش بە توانایە.

﴿وَمَا اخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، سيفهتی شازدهیه: هەر شتیکیش تئیدا دهکەونە ڕاجیایهوه، ڕیاریو حوکمهکهی بۆ لای خوایه، ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي﴾، سيفهتی حەفدهیه: {تَوَّ بَلَى} ئا ئهوه تان پهروهردگارمه، ئا ئهه خوایه تان پهروهردگاری منه، ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾، پشتم هەر بهه ده به ستم و هەر بۆ لای ئهویش دهگهڕیمهوه.

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سيفهتی ههژدهیه: داهینهری ئاسمانهکان و زهوییه ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، سيفهتی نۆزدهیه: له خۆتان هاوسه رانتانی بۆ هێناونه دی، جووتهکانی بۆ هێناونه دی، ئهه مڕۆقه کان! ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾، سيفهتی بیسته: ههروهها له ئازهلانیش جووتی خولقاندوون، واته: ههم ئیوهی به جووت (نیرو مئ) و ههم ئازهلکانیشی به جووت، خولقاندوون، ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهِ﴾، سيفهتی بیست و یهکه: لهو جووتیهدا زۆرتان دهکات، وهچەتان بهردهوام دهکات، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، سيفهتی بیست و دووهم: هیچ شتیک وهک وی نیه، زهیتان بهلای ئهوهدا نهچی، خوا پهگهزی ههبی، پهگهزو جووتیهتی و، نیرو مئیهتی بۆ ئیوه داناوه، وهک یاسایهک تاكو وهچەتان پئ بهردهوام بی.

گوتراوه: (كُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكَ، قَالَهُ بِخَلَاْفِ ذَلِكَ) واته: هەرچی به زهینی تۆ دابی، خوا جیایه لهوه، چونکه هەرچی به زهینی تۆ دادی، هەر وینهی دروستکراوه کانه، بهلام خوا به دیهینه ره، ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بیست و سئ و بیست و چواره: خوا بیسهری بینهر، بهلام بیستنه کهی و دیتنه کهی، وهک هه ئیمه نیه، وهک چۆن زاتی خوا له زاتی شتهکان جیایه، ههموو سيفهتهکانی و ههموو حالهکانی و ههموو کردهوهکانیشی، جیان له هه دروستکراوه کان.

کهواته: چوونه سهر عهرشی خوا، له سه رهوهی دروستکراوه کان بوونی خوا، دیتنی خوا، بیستنی خوا، فه رمایشت فه رموونی خوا، دهسته لاتی خوا، به زهیی

خو، هەموو سیفەتەکانی خو، دەبێ بَلَّيْن: وەك بۆ خوا شایستەن، وان، نەك بەو چەمك و واتایانەى دینە زەینى ئیمەوه، چونکە ئەو چەمك و واتایانەى دینە زەینى ئیمەوه، هەموویانان لە دروستکراوەکانى دارنیون، بەلام خوا ﴿لَئِنْ كَمِثْلَهُ شَىْءٌ﴾، ئەمە بناغەو بنچینەى بە پاکگرتنى خواىە ﷻ، لەووە کە لە هیچ ڕوویکەووە لە هیچ شتیکیدا، وەك دروستکراوەکانى بچن.

لە کۆتایى دا دەفەرموى: ﴿لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سیفەتى بیست و پینجەم: کلێلەکانى ئاسمانەکان و زەوى هەر هى ئەون، بەدەست وین، ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ سیفەتى بیست و شەشەم: بۆ هەر کەسێك کە بیهوێ بژیو فراوان دەکات و، وەتەنگ دینى، واتە: لە هەندى حالددا بۆى فراوان دەکات و لە هەندى حالددا بۆى وەتەنگ دینى، یاخود: بۆ هەر کەسێك بیهوێ بژیو فراوان دەکات و، بۆ هەر کەسێكى دیکەش بیهوێ، بژیو تەنگ دەکات، کەمى دەکاتەوه، ﴿إِنَّهُ يَكُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾ سیفەتى بیست و حەوتەم: بە دُنْیایى ئەو بە هەموو شتێك زانایە، کە بە هەموو شتێك زانایە، واتە: زۆر کردن و کەم کردنى بژیویش بۆ تاك تاكى مەروڤه‌کان، لە حالەتە جیاجیاکاندا، یاخود زۆر کردنى بژیو بۆ هەندیکیان و کەمکرنەوهى بۆ هەندیکیان، بێگومان هەمووى لە ڕووى زانیاریى بى سنوورى خۆیه‌وهى، لە ڕووى حیکمەت و کارزانى بى سنوورى خۆیه‌وهى، بە پێى ئەو سیستمە ناوازیه‌ى کە لە ژيانى بەشەردا دایناوه، ئیمە دوایى لە مەسەلە گەرنەکاندا لە باره‌ى فراوانکردن و تەسککردن، یاخود: زۆر کردن و کەمکردنى خوا بۆ بژیوى مەروڤه‌کانەوه، باسێكى تایبەت دەکەین.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

سروشکردنی خوا بۆ پیغەمبەری کۆتایی و سەرچەم پیغەمبەرانى دیکەو،
وہسفرکانى خواى بەرزو مەزن بە یازدە لە سیفەتە بەرزو بى وینەکانى:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿حَمْدٌ ۙ (۱) عَسَىٰ (۲) كَذَٰلِكَ يُوحِيۤ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيۡنَ مِنْ قَبْلِكَ
اَللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (۳) لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ (۴) تَكَادُ
السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ
لِمَنْ فِى الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ اَللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ (۵) وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ
اَللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ (۶)﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە سیژدە برگەدا:

(۱) - خوا عزوجل دواى دەست پیکردن بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنە، دەفەرموى:
﴿حَمْدٌ ۙ (۱) عَسَىٰ﴾، ئەمانە پینج پیت، دوویان پیکەوہ: حا میم (حم)، سیشیان
پیکەوہ: عەین سین قاف (عسق)، بەلام ھەموویان پچر پچر دەخوینرینەوہ، بە عەرەبی
پیان دەگوترى: (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) پیتە لیک دراپرێراوہکان، کە ئیمە لە سەرەتای
تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسیکی وردمان لە بارەى ئەو پیتە پچر پچرەوہ کرد،
کە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتە موبارەکانى قورئاندا ھاتوون، ھەرەوہا
لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء)یشدا، جاریکی دیکە ھەندیک شتمان لەو بارەوہ باسکرد،
شایانی باسە: ئەو پیتانە کە لە سەرەتای بیست و نۆ سوورەتەوہ ھاتوون، ئەو پیتە پچر
پچرانە، ھەیانە یە ک پیتە، کە لە سەرەتای سى سوورەتەوہ ھاتوون: (ص، ق، ن)، ھەیانە

دوو پیتن، که دوو پیتەکان زۆرن وەك: (یس، طه) و هه موو (حم) هەکان، هەیانە سَ پیتن، وەك: (ألم) هەکان، ئەوانیش زۆرن هەر وەها (الر) هەکان و (طسم) هەکان، هەیانە چوار پیتن وەك: (الم، المص) دوو سوورەتیشیان پینج پیتین که سەرەتای سوورەتی (مریم) ه: (كهيعص) و، سەرەتای ئەم سوورەتی، (الشورى) یه: (حم، عسق) ئیمە لە شوینی ئاماژە پیکراودا باسیکی تیرو تەسەلمان لە بارەو کردوو، لێرە هەلینا پرووژین و بەو ئاماژە کورتە، واز دین و دەلین: خۆی بەرزى مەزن، لە سەرەتای بیست و نۆ لە سوورەتە موبارە کەکانی قورئان، که دووانیان مەدینەیین و ئەوانی دیکە مەککەیین، ئەم پیتە پچر پچرانە دین، گرتگرتینی ئەو ئامانجانەى دەیانپیکن، ئەو یه، که ئەم قورئانە بەرزو مەزنە، هەر لەو پیتانەو لەو دەنگانە پیکهاتووە که مەروڤەکانی بەکاریان دەهینن، بۆ ئاخوتن و نووسین، ئنجا که ناتوانن ئەك وینەى قورئان، بەلکو دە (۱۰) سوورەت، بگرە وینەى سوورەتیکیش بینن، کەواتە: با دلێابن ئەو زاتەى لەو پیت و دەنگانە، ئەو فەرمايشته بى وینەیهى پیکهیناوە، خۆی بەرزى مەزنە، ئەگەرنا مەروڤەکان کەم و زۆر دەتوانن لاسای یەکدی بکەنەو.

(۲) - ﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، هەر بەو شیوەیه خۆی زالى کارزان سروش بۆ لای تۆ دەکات، (پەيامی پەنھانت بۆ دەنیرى) و بۆ لای ئەوانەى لە پيش تۆش دابوون (لە پیغەمبەران). وەحی لە زمانى عەرەبیدا (الکلام الخفي) قسەیهى پەنھان، واتە: وەك ئەو سروشکردن و پەيامی پەنھان ناردنە، که مەگەر هەر بە خۆی بچوینرى، ئەگەرنا وینەى دیکەى نیه و هیچ شتیکى دیکە نیه، پى بچوینرى، (كَذَلِكَ) واتە: وەك ئەو شیوە سەر سوپهینەرە لە سروشکردن، که مەگەر هەر بە خۆی بچوینرى، سروش بۆ لا دەکات، هەر وەها بۆ لای ئەوانەش که لە پيش تۆ دابوون، سروشى بۆ کردوون، پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کى ئەو سروشەى کردو؟

﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خۆی بالادەستى کاربەجى، خۆیهك ﷻ که خاوەنى ئەوپەرى عیززەت و بالادەستییه، خاوەنى ئەوپەرى زالبوونە، خاوەنى ئەوپەرى کارزانى و کاربەجیشە، وشەى (يُوحِي) بە زۆرى و خۆیندوو یانەتەو، بەلام

هەندیک لە قورئانخوینەکانیش خویندوو یانە تەو: (كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ) ئەو شیوەیە بۆ لای تۆ سەروش دەکری و بۆ لای ئەوانەى پێش تۆش لەلایەن خواى زالى کارزانەو.

کەواتە: ئەوانە سێ لە سیفەتەکانى خۆان:

یەكەم: ئەوێهە کە خوا سەروش دەکات، بۆ پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پەيامى پەنھانیان بۆ دەنێری.

دووهم: خاوەنى ئەو پەرى عەزەت و بالادەستى بوون.

سێهەم: خاوەنى ئەو پەرى کارزانیى بوون.

۳- ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەیه، هە ئەو، زانیان و تەعبیری دەکەن دەلێن: (لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِلْكًا وَمُلْكًا) واتە: چ وەك خاوەنداریتیی، چ وەك حوکمرانیەتیی هەر خوا ﷻ هەمەکارەى ئاسمانەکان و زەویە، (مِلْك): شتێکە کە خاوەنێکی هەبێ، (مُلْك) یەش، بە مانای حوکمرانیی و دەستەلاتداریتیی دی.

کەواتە: ئەم گەردوونە بەسەرو خواریهو، وەك زانیان دەلێن: (عُلُوُّهُ وَسُفْلِيُّهُ) سەری و خواریی، هەمووی هەم خاوەن تێیدا، تەنیا خوایه، هەم حوکمران و بالادەست تێیدا، تەنیا خوایه ﷻ.

ئەمەش سیفەتی چوارەم.

۴- ﴿وَهُوَ أَعْلَى الْعَظِيمِ﴾ هەر ئەویش زۆر بەرزە، زۆریش مەزنە، ئەمەش سیفەتەکانی: پێنج و شەش، دیارە بەرزى خوا ﷻ بە پەهایى و، مەزنى خوا بە پەهایى، مەبەست پێیان وەك هەموو سیفەتەکانى دیکەى خوا، دەبێ بگوتری: بەرزى و مەزنىیەك کە بۆ خوا شایستەن، خوا بەرزە، ئەو پەرى بەرزى هەیهو، ئەو پەرى مەزنى هەیه، بەلام بەرزىیەك و مەزنىیەك کە بۆ خوا ﷻ شایستەن، نەك مرووف شتێکی بێتە زەینەو، وەك بەرزى

دروستكراوه كان، هه ندىكيان به سهر هه ندىكياندا، يا خود مه زنى دروستكراوه كان، كه به دلىيى ماناي هه موو سيفه ته كانى خواو، هه موو كرده وه كانى خواو، هه موو ناوه كانى خواو، جيان له و ماناو مه به ستانه ي كه ئيمه بو دروستكراوه كانى به كاريان دىنين، مانايان هه يه، ماناي راسته قينه يان هه يه، به لام ئه و ماناو راسته قينه يه بو ئيمه نه زانراوه، هه لبه ته جارى واش هه يه خوا ﷺ وشه يه ك به ماناي مه جازيه كه ي به كاردىنى، به لام سيفه ته كانى خواو كرده وه كانى خواو، هه موويان ماناي راسته قينه يان هه يه، به لام بو ئيمه زانراو نيه.

كه واته: سهرچاوه ي ئه و سروه كه بو لاي تو ده كرى و بو پيش تو ش كراوه، خوايه كه ﷺ خاوه نى هه موو ئه و سيفه ته به رزو ناوازان هه.

٥- ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، نيزيكه ئاسمانه كان له بارى سهر يانه وه هه لقلىشين، وشه ي (يَتَفَطَّرْنَ) خويناو يشه ته وه: (يَتَفَطَّرْنَ)، (تَكَادُ) ش، خويناو ته وه: (يَكَادُ)، هه م به (تَكَادُ)، هه م به (يَكَادُ) خويناو ته وه، ئه گهر (يَكَادُ) بى، ئاسمانه كان، به ماناي (سَمَاءَن)، يان له بهر ئه وه ي (السَّمَوَاتُ) (المُؤَنَّثُ المَجَازِي) ين، (يَتَفَطَّرْنَ) ش، له گه ل (يَتَفَطَّرْنَ) هه ردوو كيان يه ك واتايان هه يه: (أَيُّ: يَتَشَقَّقْنَ) (وَيَتَصَدَّعْنَ) شه ق و په ق ده بن، له ت و په ت ده بن، يا خود هه لده لقلىشين، (الْفَطْرُ: هُوَ الشَّقُّ طَوْلًا) شتىك به بارى دريژييدا شه ق بى، هه لبقلىشى.

كه ده فهرموئى: ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، ئه م راناوه ده گهر يته وه بو ئاسمانه كان، واته: هه لقلىشانه كه له بارى سهر يانه وه ده ست پيده كات، ده شگونجى ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، بگه ر يته وه بو زه وييه كان، واته: له سهر وه ي زه وييه كانه وه، به لام ماناي يه كه ميان زياتر پيده چى و، (من) له: ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾ دا زياد كراوه بو ته ئكيد كرده وه ي له سهر وه ي هه لقلىشاني ئاسمانه كان، واته: له سهرى سهر يوه وه له كوئى سهره تاي سهر ييه، له ويوه ئه و هه لقلىشانه خهريكه ده ست پيده كات. هه لبه ته زانايان له و باره وه: ئايا بوچى خوا ﷺ باسى ئاسمانه كان ده كات، كه له سهر يانه وه خهريكه هه لبقلىشين، بشكىن، پارچه پارچه بن؟ قسه يان كرده، دوايى ئيمه له كورته باسك، له چوار سهرنجدا، له و باره وه قسه ده كه ين.

گرنگ ئەو هیە لێره دا خوا ﷻ باسی ئەو دەکات که نیزیکه ئاسمانه کان له باری سه ریانه وه بشکێن، هه لبقلیشێن، پارچه پارچه بن، که ئەو هه سیفه تێکی دیکه ی هه وته می خوای پهروه ردگاره، چونکه ئەو هه لقلیشانه ی ئاسمانه کان له لای سه ریانه وه، به ته ئکید په یوه ندیی به خوای پهروه ردگاره وه هیه، واته: له سام هه یبه تی خوا، که ئەو هه یه کیکه له دوو مانایه کانی و، دوایی زیاتر باسی ده کهین، ئنجا ئەو شەق بوون و هه لقلیشانی ئاسمان له سووره تی (الرحمن) یش دا خوا ئاماژه ی پێداوه: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۚ﴾ (۲۷)، واته: کاتی که ئاسمان شەق بوو، وه ک گوێکی سووری لێ هات، یاخود سوور بووه، وه ک چوون روون داغ ده کری، یاخود وه ک می قالدراوه ی لێ هات.

۱- ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ فریشته کانیش به ستایش کردنه وه پهروه ردگاریان به پاک ده گرن، واته: هه م به پاک ده گرن و به دووری ده گرن له هه له وه په له وه که م و کوپی، هه م ستایشی ده کهن به سیفه ته به رزو مه زنه کانی.

ئهمه ش سیفه تی هه شته م لهم چه ند ئایه ته دا.

۷- ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ داوای لیبوردنیش ده کهن بو هه موو ئەوانه ی که له زه ویدان، ئنجا ئایا ئەو ته نیا پرواداران ده گریته وه، یاخود هه موو دانیشتوانی زه وی ده گریته وه، مرووف و جند به چاک و خراپانه وه، به پروادارو پێروایانه وه؟ ئەو هه ش دیسان دوایی قسه ی زیاتری له سه ر ده کهین.

۸- ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئەمانه ش سیفه تی نویم و ده یه م، که لهم شه ش ئایه ته دا باسکراون: ئاگادارب! هه ر خوا ئەو په پری لیبورده و ئەو په پری میهره بانه، وشه ی (آلا) واته: ئاگادارب، به کوردیی ده لێین: (ئها)، (بزائن)، ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ﴾، به دلنایی خوا، ئنجا به (هو) راناوی جیا کردنه وه. {صَمِيرُ الْفَصْلِ (هُوَ)} واته: به سێ ئامراز خوا ﷻ زۆر لیبورده یی و، زۆر به زه یی نواندن و میهره بانیی خو ی ته ئکید کردو ته وه: ۱- (آلا)، ۲- (إِنَّ)، ۳- (هُوَ).

۹- ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾، ئەوانەش کە جگە لەو،
یان لە جیاتی وی، یان لە خوار ئەووەوە، دۆستانێکیان سەرپەرشتیارانیکیان بۆ خۆیان
پەیدا کردوون، خوا پارێزەرە بە سەریانەوە.

ئەووەش سیفەتی یازدە یەمە کە لەم شەش ئایەتەدا باسکراون، واتە: خوا
کردەووەکانیان، هاندەریان بۆ کردەووەکان، پەنھان و ئاشکرایان دەپارێزی، ئاگای
لە هەمووی هەیە، ئەمەش ھەر شەھەکی شێراوەیە، واتە: سزایان دەدا لە سەر
ئەووی جگە لە خویان کردووە بە سەرپەرشتیاری خۆیان.

۱۰- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆش بە سەر ئەوانەوە چاودێر نی، یاخود کار
پێسیپێدراونی، کە نەهێلی لابدەن، نەهێلی بەملاولادا بچن، لێرەدا (وکیل) لە سەر کێشی
(فَعِيل) ه، بەلام بە مانای (مَفْعُول) ه، یانی: (وَمَا أَنْتَ مَوْكُولٌ عَلَيْهِمْ) تۆ بە سەر ئەوانەوە
نەکراوی بە کارپێسیپێدراویان کە نەهێلی بەملاولادا بچن.

کورتە باسیک: چوار سەرنج لە بارەى

خواو پەيوەندییەو لەگەڵ دروستکراوەکانى دا

سەرنجى یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿يَنْفَطَرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، یان (يَنْفَطَرْنَ) زانیان لەو بارەو زۆر مشت و مریان کردو، كە ئایا ئاسمانەکان بۆچی خوا ﷻ بەو وەسفیان دەکات، كە نیزیكە هەڵبقلیشین لەسەریانەو، نیزیكە لەت و پەت ببن، لەت و پەت بوونەكەو، هەڵقلیشانەكەش لەسەرەو دەست پێدەکات؟ بەلام ئەوێ زیاتر بە دلەو دەنووسین، دوو واتان:

یەكەم: (يَنْفَطَرْنَ مِنْ هَيْبَتِهِ وَ خَشْيَتِهِ) لەبەر سام هەیبەت و، بە مەزن گرتن و ترسان لە خوا ﷻ، ئاسمانەکان خەریکن هەڵبقلیشین، بۆیەش هەڵقلیشانەكە لە سەرەو دەست پێدەکات، چونکە خوا ﷻ بەو شیوەیە كە بۆ ئەو شایستەییە، لە سەرەوێ دروستکراوەکانى خۆیەتی، دیارە لە سەرەوێ ئاسمانەکانەو عەرش هەییە، خۆی پەرەردگار لەسەر ووی عەرشەو، بەلام بەو شیوەیە كە بۆ خوا شایستەییە، نابێ مانای بەرز بوونەو، لەسەر بوون، لە سەرەو بوون، (إِسْتَوَاءٌ وَعُلُوٌّ وَارْتِفَاعٌ) بەو شیوەیە بێ كە ئیمە بۆ شتەکان بۆ دروستکراوەکان بە کاری دینین، نابێ ئەو چەمك و واتایانە بێنە زەینمانەو، چونکە خوا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، هیچ شتێك وەك خوا نیە، وەك دواى پێ دەگەین.

ئەجە ئەگەر لێردا مەبەست ئەو بێ: لەبەر سام و هەیبەتی خوا خەریکن ئاسمانەکان هەڵبقلیشین، لە سوورەتی (مریم) دا، خوا ﷻ ئەوێ پروون کردۆتەو، دەفەر موی: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝٨٩ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ ۖ وَتَشَقُّ الْأَرْضُ ۖ وَخَرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۖ ۝٩٠ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۖ ۝٩١﴾، پێشی باسی ئەو دەکات، كە پۆلە پالەدەنە لای خوا، (بەشیك لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان)، خوا دەفەر موی: بەراستی شتێكى زۆر قورس و مەزنتان گوت، شتێكى

زۆر بېرەزاتان گوت، (هەلەیه کی زۆر بېرەزاتان کرد)، ئاسمانەکان خەریکن بە ھۆی ئەو قسەییەو بەقلیشین، زەویش خەریکە لەت بئی، پارچە پارچە بئی، چیاکانیش خەریکن بە کەوتنیک، کە دەنگیک گەورە ییو بئی، بکەون، کەوتنە کە دەنگیک زەبەلاحی لیبئی، وەك چۆن خانووێک دەرووخی، ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾، بەھۆی ئەووەو کە پۆلەیان پالداپە لای خوا ی خاوەن بەزەیی.

هەلبەتە تێمە لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا، کورتە باسیکمان لەو بارەو کردو، کە ھەرچی دروستکراوی خواپە، بە خوا ئاشنایەو خوا دەناسی، ھەر بۆیە کاتیک ھەندێ لە مەزھەکان پۆلە پالەدەنە لای خواو ھاوبەش بۆ خوا دادەنن، ئاسمانەکان و زەوی و چیاپەکان و تیکرای دروستکراوەکان، زۆر ناپەھەت و قەڵس، خەریکن لە داخان بپچرین، لیکبەنەو بەقلیشین، ئەمە مانای یەکەم، کە ئەم مانایە زیاتر دەچیتە دڵ و عەقلەو، ئەو سێ ئایەتە سوورەتی (مریم) ییش، زیاتر پشتگیری ئەو پایە دەکەن، کە خوا دەفەرموی: بە ھۆی ئەووەو کە ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان پۆلە دەدەن پال خوا ی خاوەن بەزەیی، ئاسمانەکان خەریکن ھەلبقلیشین، زەوی خەریکە پارچە پارچە بئی، چیاپەکانیش خەریکن بکەون، بە کەوتنیک کە دەنگیک گەورە ییو بئی.

کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، واتە: بە ھۆی شیرک و کوفری مەزھەکانەو، گەردوون خەریک بەسەر یەکدا ھەلبقلیشی و تیکبچی، ھێندە ناپەھەتە.

دووھەم: واتای دووھەمی کە توێژەرەوانی قورئان باسیان کردو: (مَنْ ثَقُلَ مَا عَلَيْهِنَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ) بە ھۆی ئەو قورسییەو کە لە سەر ئاسمانەکانە، یان لە ئیو ئاسمانەکاندا ھەپە لە فریشتەکان، چونکە لە تەفسیری سوورەتی (فاطر) و سوورەتی (الصفات) دا، کورتە باسما کردوون لە بارە ی فریشتەکانەو کە چەندە زۆرن!!

لیرهش ئەو فەرمايشتهی پیغەمبەر ﷺ دووبارە دەکەینهووە که پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: {أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحُقَّ لَهَا أَنْ تَنْطَ، مَا فِيهَا مَوْضِعُ شِبْرٍ، إِلَّا وَفِيهِ مَلَكٌ قَائِمٌ أَوْ رَاكِعٌ أَوْ سَاجِدٌ} (أخرجه الترمذي: ۲۳۱۲، وابن ماجه: ۴۱۰۹، والحاكم: ۸۶۳۳، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي)، واتە: ئاسمان جیڕە ی لێهات، نەقە ی لێهات، هەقی خۆشیه تی که جیڕەو نەقە ی لێ بێ، (وەک چۆن باریکی قورس که له وڵاخیک دەنری جیڕە ی لێ دی، یان وڵاخە که نەقە ی لێ دی له بنیدا)، چونکه شوینی هیچ بستیک نیه، مه گەر فریشتەیه ک تییدا وه ستاوه، یاخود پکووعی بردوه، یاخود کړنووشی بردوه (بو خوا ﷻ).

واتە: ئەو ئاسمانە پڕە له فریشتەکان، وەک چۆن وڵاخیک باریکی قورسی لێ دەنن، نەقەو جیڕە ی دی، ئاوا ئاسمانیش نەقەو جیڕە ی دی.

کهواتە: که دەفەرموی: ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، واتە: به هۆی ئەو بارە قورسهوهی له سه ر پشتیانە، که بریتین له فریشتەکان، ئاسمانەکان خەریکن بقلیشین، به لām مانای یه که میان زیاتر به دلّه وه دەنووسی.

سەرنجی دووهم: لهوباره وه که ئایا خوا ﷻ په یوه ندی ی له گەل گەردووندا، له گەل ئاسمانەکان و زه ویدا، له گەل دروستکراوه کانیدا، چۆنه؟ دیاره خوا به دیهینەری هەموو شتیکەو، هەرچی هەیه هەمووی دروستکراوی خوایه، هیچی بوونی نه بووهو خوا بوونی پێداوه، له ئێو دروستکراوه کاند ئاسمانەکان و زهوی، له سه رووی ئەوانه وه عەرش و کورسی، به رای هەندیک له زانایان که ده لێن: کورسی جیسمیکه، دروستکراوی خوایه، به لām کورسی مشت مری له سه ره، به لām عەرش ئەوه دیاره خوا له حه وت شوینان له قورئاندا ده فەرموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، ههروه ها خوا ﷻ، هه م بو حاله تی ئیستا ده فەرموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ (۷) غافر، ههروه ها به نسه ت پوژی دوايشه وه ده فەرموی: ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ (۱۷) الحاقه.

کهواته: عەرپش دروستکراوێکه هه‌لگیراوه‌و، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش له‌ سه‌رووی عه‌رشه‌وه‌یه، به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ خوا شایسته‌یه، چونکه کاتیک نه‌ عەرپش هه‌بووه‌و، نه‌ ئاسمانه‌کان و هه‌یچ شتیک نه‌بووه‌و، خوا ئه‌وکاته‌ چو‌ن بووه‌و، ئیستاش هه‌ر وایه‌.

له‌باره‌وه‌ش به‌ بۆچوونی من هه‌م کورته‌پێان (تفریط)و، هه‌م زیاده‌پۆیی (إفراط) هه‌بووه‌و، له‌ نێوان دوو کۆمه‌ڵ له‌ مسو‌لماناندا، که‌ له‌ مێژوو دابوون و ئیستاش شو‌ینه‌واری بیرو‌که‌کانیان هه‌یه‌، ئه‌وانیش بریتین له‌ که‌سانیک که‌ زێده‌ پۆییان کردوه‌ له‌ به‌ پاک‌گرتنی خوا‌دا، هه‌لبه‌ته‌ خوا هه‌تا به‌ پاک‌ بگیری که‌مه‌، به‌لام نابێ به‌ بیانووی به‌ پاک‌ گرتنی خوا‌وه‌، سیفه‌ته‌کان له‌ خوا په‌ک بخه‌ین و، سیفه‌ته‌کان له‌ خوا داب‌نرێن و تووشی (تعطیل) ببین، ئه‌وه‌ لایه‌ک، لایه‌که‌ی دیکه‌ش زیاده‌ پۆییان کردوه‌ له‌ چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌کان دا بۆ خوا، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ سه‌ریان به‌ وێچواندن و جه‌ستاندن (تشبیه و تجسیم) گه‌یشته‌وه‌، ئه‌وانی دیکه‌ش سه‌ریان به‌ (تعطیل و تجرید) گه‌یشته‌وه‌، که‌ سیفه‌ته‌کان له‌ خوا په‌ک بخه‌ن و لێی داب‌رن.

به‌لام هه‌ق و راستی له‌ نێوان ئه‌و دووانه‌ دایه‌، له‌و باره‌وه‌ قسه‌یه‌کی (فخر الدین الرازی) دێنین، که‌ ئه‌و یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی زێده‌پۆیی کردوه‌ له‌ دوورخسته‌وه‌ی خوا له‌ وێچوونی دروستکراوه‌کانیدا، که‌ به‌ ته‌ئکید خوا دووره‌ له‌وه‌ی به‌ دروستکراوه‌کانی بچێ، به‌لام نابێ به‌ بیانووی ئه‌وه‌ سیفه‌ته‌کان له‌ خوا داب‌رن، (الرازی) له‌ باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه‌: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ (۹۳) مریم، واته‌: هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌، هه‌مووی به‌به‌ندایه‌تی دێت بۆ لای خوا‌ی خاوه‌ن به‌به‌زه‌یی، له‌ باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه‌و له‌ ته‌فسیری دا نووسیویه‌تی:

(وَكَلِمَةُ «مَنْ» لَا شَكَّ أَنَّهَا وَارِدَةٌ فِي حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، فَذَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَلَى أَنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَهُوَ عَبْدٌ لِلَّهِ، فَلَوْ كَانَ اللَّهُ مَوْجُودًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَفِي الْعَرْشِ، لَكَانَ هُوَ مِنْ جُمْلَةِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ، فَوَجَبَ أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ، وَلَمَّا ثَبَتَ

بِهَذِهِ الْآيَةِ أَنَّ كُلَّ مَنْ كَانَ مَوْجُودًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْعَرْشِ فَهُوَ عَبْدٌ لِلَّهِ، وَجَبَ فِيمَنْ تَقَدَّسَتْ كِبْرِيَاؤُهُ عَنْ تَهْمَةِ الْعُبُودِيَّةِ، أَنْ يَكُونَ مُتَرَهِّمًا عَنِ الْكُفْرِ فِي الْمَكَانِ وَالْجِهَةِ وَالْعَرْشِ وَالْكَرْسِيِّ^(۱).

لێره دا (فخرالدين الرازي) به لگه هێنانهوه یه کێ سه رسوپهێنهر ده کات! خوا ده فهرموێ: {ههر کهس که له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه، هه مووی به بهنده یی دی بۆ لای خوای خاوهن به زه یی} له ته فسیریدا ده لێ: وشه ی (مَنْ) به دنیای یی له باره ی خوای به رزه وه هاتوه، ئه م ئایه ته ش به لگه یه له سه ر ئه وه که ههر که سیك له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه، ئه وه بهنده ی خوایه، بۆیه ئه گهر خوا له ئاسمانه کان و زه ویدا (ئنجا ئه وه عه رشیشی بۆ زیاد ده کات) و له عه رشدا بووایه، ئه ویش ده چووه نێو ریزی ئه وانه ی له نێو ئاسمانه کان دان، ئه و کاته ش خوا ده بوو به بهنده ی خوا، ئنجا که به و ئایه ته چه سپا که هه که سیك له ئاسمانه کان و له عه رش دایه، بهنده ی خوایه، که واته: که سیك که گه وره یی ئه و زۆر پاکه، نابێ تۆمه تی به ندایه تی پال بدریته لاو، ده بێ به پاک بگیری له وه ی که له شویتیک دابی، له لایه ک بێ و، له سه ر عه رش و له سه ر کورسی بیت.

پوخته ی قسه که ی (فخرالدين الرازي) ئه وه یه که: ئه وانه ی ده لێن: خوا له سه ر عه رشه، یان له ئاسمانه {واته: له سه ره وه یه} مانای وایه به پێی ئه و ئایه ته که خوا ده فهرموێ: ههر که سیك که له ئاسمانه کان و زه ویدا یه، هه مووی بهنده ی خوایه، که واته: ده بێ خواش بهنده ی خوا بێ!!

به لام تێمه وه لامی ئه و قسانه، ئاوا ده ده ی نه وه:

ئه وانه ی ده لێن: خوا له سه رییه، مه به ستیان ئه وه نه له نێو ئاسماندا یه و ئاسمان بێته زه رفیک و خوای تیدا بێ، به لێ: هه ندیک وشکه حه نه لی و وشکه ظاهر یی، په نگه وایان ته سه ووپ کردبێ، به لام ئه و ته سه ووپه هه له یه و، خوا

له نۆ دىروستكراوى خۆيدا نيه، ئەوانەى كه دەلّين: خوا له سەرئيه، دەلّين: (اللّهُ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَاسْنٌ عَنْ خَلْقِهِ كَمَا يَلِيقُ بِهِ) خوا له سەر عەرشی خۆيهى و، له دەرەوهى دروست كراوه كانی خۆيهى، بهو شۆيهيهى بۆى شایستهيه.

به لّی به داخه وه كاتی خووى هه ندىك له هه نده لیه كان و ظاهریه كان پێيان وابوو، وهك چۆن مەرووف له سەر تهختك، كورسییهك دادەنیشی، خواش ئاوا له سەر عەرشی دانیشتوه، چوار مه شقی، ههروه ها پێيان وابوو خوا له نۆ ئاسمان دایه! یانی: ئەگەر (الرازي) به ولادا تێپه پاندوه، به بیانووی به پاكگرتنى خوا، له وهدا كه وهك دروستكراوه كانی بچى، ئەوانى دیکهش به بیانووی ئەوه كه سیفته كان بۆ خوا ده چه سپین، زیاده پۆیان كردوه و تێپه پاندوه كه سیفته ته كانى خوايان، وهك هى دروستكراوه كان ته ماشا كردوون، ئەگه رنا چوونه سەر عەرشی خوا، به رزبوونه وهى خوا بۆ سەر عەرشی، سه قامگیربوونى خوا له سەر عەرشی، ده بى بلّين: وهك بۆ خوا شایستهيه، نهك بهو چه مك و واتایانهى دینه زهینى تێمه وه، كه هى دروستكراوه كان.

لێره دا چه ند قسه يهك دینمه وه، له هه ندىك له زانایانه وه، كه لهو باره وه، چیان گوته؟

(۱) - (القرطبي) ده لّی: زانایان گوتوو یانه: (التَّوْحِيدُ: إِثْبَاتُ ذَاتٍ غَيْرِ مُشَبَّهَةٍ بِالذَّوَاتِ، وَلَا مُعْظَلَّةٍ مِنَ الصِّفَاتِ) ^(۱)، واته: خوا به يه كگرتن ئەوه يه تيمه زاتيك به چه سپین كه وهك زاته كانى دیکه ناچى و، سیفته ته كانیشی لى په كخراونین، سیفته ته كانیشی هه ن، وهك خوا ده فه رموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ^(۱۱) الشورى، هېچ شتىك وهك ئەو نيه، ئەمه بۆ به پاكگرتنى خوا، بۆ چه سپاندنى سیفته ته كانیش: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ئەو بيسه رى بینه ریشه، واته: سیفته قى بيسن و دیتنى هه ن، به لام به ته كید سیفته ته كانیشى وهك زاته كهینى و، وهك سیفته ته كانى دروستكراوه كان نین.

دوايى (القرطبي) ده‌لى: (صَدْرُ الْآيَةِ فِيهِ رَدٌّ عَلَى الْمُسَبِّهَةِ، وَتَمَّتْهَا رَدٌّ عَلَى الْمَعْطَلَةِ)^(۱)، سه‌ره‌تاي ثايه‌ته‌كه: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، به‌رپه‌رچده‌ره‌وه‌ي ويچوي‌نه‌ره‌كان (و جه‌ستينه‌ره‌كان) هو، ته‌واو‌كاره‌كه‌يشي: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، به‌رپه‌رچده‌ره‌وه‌ي په‌كخه‌ره‌كانه، ئه‌وانه‌ي خوا له سيفه‌ته‌كاني په‌ك ده‌خن و داده‌پرن.

۲- (الحافظ ابن عبد البر)، وه‌ك (جمال الدين القاسمي) له ته‌فسيره‌كه‌ي خو‌ي دا^(۲)، لئي وه‌رده‌گري، ده‌لى: (أَهْلُ السُّنَّةِ مُجْمَعُونَ عَلَى الْإِفْرَارِ بِالصِّفَاتِ الْوَارِدَةِ كُلِّهَا فِي الْقُرْآنِ وَالسُّنَّةِ، وَالْإِيمَانِ بِهَا، وَحَمْلِهَا عَلَى الْحَقِيقَةِ لَا عَلَى الْمَجَازِ، إِلَّا أَنَّهُمْ لَمْ يُكَيِّفُوا شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ)، واته: ئه‌هلي سوننه‌ت (واته: ئه‌وانه‌ي كه به‌دواي ري‌بازي پي‌غهمبر ﷺ كه‌وتوون) يه‌كده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه: سيفه‌ته‌كان كه له‌قورئان و سوننه‌ت دا هاتوون بو خوا بچه‌سي‌ترين و، بشگو‌ترى ماناي راسته‌قينه‌يان هه‌يه نه‌ك ماناي مه‌جازي، به‌لام هيچ كام له سيفه‌ته‌كاني خوا، چو‌نيه‌تيه‌كه‌يان ديارى نه‌كردوون و نه‌يانگو‌توه به‌و شي‌وه‌يه‌ن.

كه‌واته: ئه‌و چه‌م‌ك و واتايانه‌ي دينه‌ مي‌شكي ئيمه‌وه له‌كاتي‌كدا بو وينا: كه وشه‌ي (وَجْه) به‌كارديناين، يان وشه‌ي (يَد) به‌كارديناين، يان وشه‌ي به‌رزبوونه‌وه (علو) به‌كارديناين، ئه‌و چه‌م‌ك و واتايانه‌ي نابي بو خواي موته‌عال به‌كاريناين.

۳- (جمال الدين القاسمي) ده‌لى: كه‌واته: ئه‌و كه‌سه‌ي كه ده‌لى: (أَلَلَهُ لَا فِي زَمَانٍ، وَلَا فِي مَكَانٍ، وَلَا يُرَى وَلَا يَسْمَعُ، وَلَا يُبْصَرُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ، وَلَا يَرْضَى، وَلَا يُرِيدُ، وَلَا وَلَا)^(۳)، واته: خوا له هيچ شوينا‌ي‌كدا نه‌يه، له هيچ كاتي‌ك دانيه‌و، نابي‌ري و نابي‌ستى و نابي‌نى، قسه‌ناكات و رازى نابي و نايه‌وي، نا و نا، هه‌تا هه‌ندي‌كيان گو‌توويانه: خوا ﷻ نه‌له نيو گه‌ردووندايه، نه‌له ده‌ره‌وه‌ي گه‌ردوونه!!

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۵.

(۲) محاسن التأويل: ج ۱۴، ص ۲۹۵.

(۳) محاسن التأويل: ج ۸، ص ۳۵۶.

له راستیدا ئەوه تێپەراندنیکی زۆره له به پاکگرتنی خواداو به بیانووی به پاکگرتنی خواوه، دارینی سیفهته کانه له خوا.

(۴)- هه ره لهو بارهوه له: (محاسن التأویل) هکه ی دا^(۱) هیناویه تی له (الذهبي) یه وه: (وَقَالَ الذَّهَبِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ: مَقَالَ مُتَأَخَّرِي الْمُتَكَلِّمِينَ، أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيْسَ فِي السَّمَاءِ، وَلَا عَلَى الْعَرْشِ، وَلَا عَلَى السَّمَوَاتِ، وَلَا فِي الْأَرْضِ، وَلَا دَاخِلَ الْعَالَمِ وَلَا خَارِجَ الْعَالَمِ، وَلَا هُوَ بَائِنٌ عَنْ خَلْقِهِ، وَلَا مُتَصِلٌ بِهِمْ. وَقَالُوا: جَمِيعُ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ صِفَاتُ الْأَجْسَامِ، وَاللَّهُ تَعَالَى مُنَزَّهٌ عَنِ الْجِسْمِ، هَذِهِ السُّلُوبُ نَعُوتٌ لِلْمَعْدُومِ، بَلْ هُوَ مَوْجُودٌ مُنَزَّهٌ عَنْ خَلْقِهِ، مَوْصُوفٌ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ، وَهُوَ فَوْقَ الْعَرْشِ بِلَا كَيْفٍ).

زهههیی ده لئ: قسه ی زانایانی که لام، هی دواینه کانیان، (واته: ئەوانه ی قسه یان له باره ی عه قیده و ته وحیده وه کردوه)، که گوتوویانه: خوای به رز نه له ئاسمانه و نه له سه ره پشه و، نه له سه ره ئاسمانه کانه و، نه له نیو زه وییه و، له نیو گه ردوون دایه و، نه له ده ره وه ی گه ردوونه، هه ره وه ها خوا جیا نه له دروستکراوه کان و پیشیانوه په یوه ست نه، گوتوویانه: چونکه هه موو ئەوانه سیفه تی جیسم و مادده ن، خوای په ره ردگاریش له جیسم و مادده پاکه، (زهههیی ده لئ: ئا ئەو لابر دنی ئەو سیفه تانه، وه سفه بو شتیک که نه بی، {له نیو دروستکراوه کانیدا نه به لئ به دلنیا یی، به لام بلئی: له ده وه شیاندا نه وه له سه ره عه رش نه، ئەوه پیچه وانیه ی قورئان و زگماک و عه قلیشه} دوا یی (الذهبي) ده لئ: قسه ی راست ئەوه یه که بگوتری: خوا پاکه له وه ی وه ک دروستکراوه کانی بچی، به لام وه سفکراویشه به وه ی خو ی پیوه وه سفکردوه و خوا له سه ره عه پشه و، له سه ره وه یه، به لام بی ئەوه ی ئیمه چۆنیه تییه که ی بزانی ن {به و چۆنیه تییه نه، که دروستکراوه کان له سه ره شتیک ده بن، یا خود له سه ری ده بن، یان له کات و شویندا ده بن}.

سەرئنجی سێیه م: که خوا دهفه رموی: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
واته: فریشته کان داوای لیبوردن ده کهن بۆ ئهوانه ی له زهوی دان، زانیان
گوتوو یانه: ئه مه سێ واتای هه ن: یه که م: مه به ست پێی برودارانیکه که له سه ر
زهوین، ئه وه له ئایه تی (V) ی سووره تی (غافر) دا دهفه رموی: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا
سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ واته: فریشته کان داوای لیبوردن ده کهن بۆ بروداران
(ده لێن): پهروهردگارمان! بهزه یی و زانیاریی تو هه موو شتیکی گرتوته وه، له وانه
بیووره که گه پانه وه بۆ لای تو و شوین پیاژه که ت که وتوون و، له سزای دۆزه خ
چه پالهیان بده.

ئنجای ئه گه ر مه به ست له: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بروداران بێ،
ئه وه ئایه تی ژماره (V) ی، سووره تی (غافر) پشتراستی ده کاته وه.

دووهم: ده شگونجی مه به ست پێی مرووف و جند هه موویان بێ، هه موو ئهوانه ی له سه ر
زهوین، به لام به و واتایه نا، که فریشته کان داوای لیبوردن له خوا بۆ کافران بکه ن، به لکو
به واتایه کی دیکه: (أَي: لَا يُعَاجِلُهُم بِالْعِقَابِ) فریشته کان داوا ده کهن له پهروهردگار که په له
نه کات له سزادانی خه لکی سه ر زهوی، وه که له سووره تی (فاطر) دا دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾
﴿٤١﴾ واته: به دنیایی خوا ئاسمانه کان زهوی ده گری که لابچن و ئه گه ر لابچن، جگه له خوا
هیچ که س نایانگری، به دنیایی خوا زۆر هیدی و مه نده و زۆریش لیبوردیه.

واته: لیبوردیه بۆ خه لکی نێو ئاسمانه کان و زهوی، به و واتایه که له هه له و
که م و کورپیه کانیان ده گه پێ، تا کو کاتی خووی دی و یه که سه ر سزایان نادات،
وه که له کو تایی سووره تی (فاطر) دا دهفه رموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ ﴿٤٥﴾ واته: ئه گه ر خوا خه لکی
گرتبایه به هو ی ئه وه وه که ده یانکرد، پێرو ی له سه ر پشتی (زهوی) نه ده هیشت.

سَیِّهەم: واتایەکی دیکەى سَیِّهەمی هەیه، که من ئەو واتایەم بەدڵە، ئەویش ئەو هیه: فریشتەکان داواى لیبوردن بۆ هەمووان لە خوا دەکەن، بەلام داواى لیبوردن بۆ ئیمانداران دەکەن، که خوا لێیان ببوورێ و، داواى لیبوردنیش بۆ ئەهلى کوفر دەکەن، که خوا هیدایەتینداو، بیانخاتە سەر راستە ڕێ.

سەرنجی چوارەم: که دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (۶) الشُّورَى، تۆ بەسەریانەو هەوێل نی، (التَّوَكَّلْ: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ، وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُول. قَالَ تَعَالَى: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً﴾ (۸۱) النساء، أَي: اكْتَفَى بِهِ، أَنْ يَتَوَلَّى أَمْرَكَ، وَيَتَوَكَّلَ لَكَ، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، أَي: مُمْكِلٌ عَلَيْهِمْ وَحَافِظٌ لَهُمْ^(۱)، واتە: (توکیل): بریتیه لەو هەوێل بە جگە لە خۆت بەستی و، بیکەى بە نوێنەر و جیگری خۆت، (وکیل) لەسەر کیشی (فَعِيلٌ) ه، بەلام بە مانای (مَفْعُول) ه، که دەفەرموێ: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً﴾ (۸۱) النساء، واتە: خوات بەسە، کاری تۆی عاید بێ، وەکیلى تۆ بێ، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، واتە: تۆ نەکراوێ وەکیل بەسەریانەو هەو، تۆ پارێزەریان نیت.

که ئەمە بێگومان دلدانەو هەوێل خوايە ﷺ، هەروەها دلدانەو هەوێل شوێنکەوتووای پێغەمبەرى خوايە ﷺ، که ئەگەر ئەوانە بپروابوون و پرویان لە شیرک و کوفر کرد، خوا سزای ئێو نادات و لێتان ناپرسیتەو: بۆچی نەتانپشت؟ چونکە ئێو وەکیل نین بەسەریانەو هەو، بەلام وپرای ئەو هەو، ئاگادارکردنەو هەو بپروایانیشە که: خۆتان بەپرەسیارن لە کردەو هەو پەفتاری خۆتان و هێچکەس لە جیاتی ئێو لێ ناپرسیتەو، خۆتان بەپرەسیاری کارو کردەو هەو کانی خۆتان.

مه سه له ی دووهم:

خو ﷺ وهك سروشكردن بۆ پيغهمبه راني پيشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 قورئانيكي به زمانى عه پهبى بۆ لاي توش (ئەى موحهمەد! ﷺ) سروشكردوه،
 تاكو خەلكى شارى مه ككهو ده وروبهرى، {تېكراى دنيا} هوشيار بكه يه وه، له
 رۆژيك كه دوو دلبى هه لئاگرى و خه لك تيدا ده بنه دوو كۆمه لى جياواز له
 دۆزه خ و، له به هه شتدا، خواش نه يويستوه خه لك ناچار بكات، ئەگه رنا ده يكرده
 يه ك كۆمه ل و له سهر ئيمان كۆى ده كرده وهو، جگه له خواش به دۆست و
 سه ربه رشتيار گرتن شتيكى بيجيه، چونكه به س خوا سه ربه رشتياره و، مردووان
 ده ژيئيه وهو له سه ر هه موو شتيكىش توانايه:

خو ﷺ ده فه رموى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ٧﴾ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
 نَصِيرٍ ٨﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ٩﴾

شيكردنه وى ئەم ئايه تانه، له چوارده برگه دا:

١- ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ ههر به و شيوه {سه رسوپه نه ره كه ههر
 ده بى به خو ى بچوئيرى، يا خود: به و شيوه يه كه خو ﷺ سروشيكردوه و په يامى په نهانى
 ناردوه بۆ پيغهمبه راني پيشوو} بۆ لاي توش قورئانيكمان به زمانى عه پهبى سروشكردوه،
 ليره دا (أَطِيقُ الْقُرْآنُ: وَهُوَ مَصْدَرٌ مِثْلُ غُفْرَانٍ، أَطْلِقَ عَلَى الْمَقْرُوءِ) واته: خوئراوه يه
 عه ربه بيمان بۆ لاي تو ناردوه، كه واته: هيج جياوازي نه له نيوان ئه وه دا كه بۆ لاي تو
 سروشكراوه، ئه وهى بۆ لاي پيغهمبه راني پيش تو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سروشكراوه،
 جگه له جياوازي ئه و زمانه ي كه فه رمايشته كانى خوايان پى سروشكراون و، كتيبه كانى

خوایان پى دابه زى تراون، بهس زمانه كان جيابوون، ئەگەرنا نىوه پۆکیان هه مان نىوه پۆك بووه، چۆنیه تى سروشکرانه کەش هه مان چۆنیه تى بووه.

ئىجا ئایا بۆچى خوا ﷻ قورئانى به زمانى عەرەبى بۆ لای موحممه ﷺ پىغهمبهرى كۆتایى سروشکردوه؟

۲- ﴿لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، تاكو (خه لى) دایكى ئاوه دانییه كان (مه ككه) و ئەو خه لكه لى له ده ورینی وریا بكه یه وه و بترسینی. ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾ شۆرەت و كونییه ی شارى مه ككه یه، بۆیه ش به مه ككه گوتراوه: ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾، چونكه له هه موو شاره عەرەبییه كان دى رینتر بووه، ئىجا ئەگەر شارى مه ككه وه ك چه قىك دابىرى، مانای وایه هه موو شاره كانى دى كه ی دنیا، ده كه ونه ده ورى مه ككه، به لكو هه ندیك له زانایان، زانایانى جوگرافیناسى هاوچه رخ ده لى ن: ئەو شوینه جوگرافیه ی شارى مه ككه ی كه وتۆتى، وه ك نىوه راستى گه یاندى هه موو كى شوهره كان وایه.

كه واته: ئامانج له سروشكرانى قورئانىكى عەرەبى بۆ پىغهمبهرى كۆتایى موحممه ﷺ بریتى بووه له وریا كرده وه و ترساندى خه لى شارى مه ككه.

﴿وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ئەو خه لكه ش له ده ورى ئەو شارەن، كه ئەمه ئەگەر بازنه ته سكه كه ره چاو بكرى، كه شارى مه ككه له نىوه دورگه ی عەرەبى دایه، هه موو ئەو شارو ئاوه دانییه ی له نىوه دورگه ی عەرەبى دان، له ده ورینی، به لام ئەگەر بازنه فراوانه كه ره چاو بكرى، هه موو شاره كان و ئاوه دانییه كانى دنیا، ده كه ونه ده ورى مه ككه.

خوا ﷻ له چه ندان شوین له قورئانى مه ككه یدا رایگه یاندوه كه ئەم قورئانه و، پىغهمبهرى خاتم ﷺ كه ئەو قورئانه ی بۆ نىردراوه، هه ردووکیان بۆ هه موو مرقایه تین، بۆ وینه:

۱- له سووره تی (الفرقان) دا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ۱ واته: به رزو به پیژه ئه و كه سه ی كه فوړقانی دابه زاندوه، لیک جیا كه ره وهی دابه زاندوه) تاكو بو هه موو جیهانیان بیته ترسینه رو وریا كه ره وه.

۲- هه روه ها له سووره تی (سبا) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ۲۸ واته: تۆمان نه ناردوه مه گهر بو تیکرای خه لکی موژده رو ترسینه ری.

۳- هه روه ها له سووره تی (الانبیاء) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ۱۰۷ واته: تۆمان نه ناردوه مه گهر به زه یی خوا بی بو هه موو جیهانیان.

كه ده فهرموئ: ﴿لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ﴾، ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾، ده بیته بهرکاری یه كه هم بو وشه ی (ننذر) به لام له چی بیانترسیئی و بوچی وریایان بكاته وه؟ بهرکاری دووهم (مفعول به الثاني) قرتینراوه، چونكه سیاقه كه ده لاله تی له سهر ده كات: ﴿لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ عَذَابَ اللَّهِ﴾ تاكو خه لکی شاری ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾، بترسیئی و وریا بكه یه وه له سزای خوا، ﴿وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، هه روه ها ئه و خه لكه ش كه له ده وری ئه و شارهن، ئه وانه ش بترسیئی له سزای خوا.

۳- ﴿وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هه روه ها بیانترسیئی له پوژی كو بوونه وه، كه دوو لئی تیدانیه. لیږه دا: ﴿يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، ده بیته بهرکاری دووهم، به پیچه وانه ی پرسته ی یه كه مه وه، پرسته ی یه كه هم بهرکاری یه كه می باسكراو، بهرکاری دووهمی قرتیندراوه، له بهر ئه وه ی سیاق ده یگه یه نئ، تاكو له پوژی كو بوونه وه بترسیئی، كئ بترسیئی؟ بهرکاری یه كه هم قرتینراوه (أَي: تُنذِرُ أَهْلَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا يَوْمَ الْجَمْعِ) واته: خه لکی ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾ و خه لكه كانی ده ورو به ریان بترسیئی و وریا بكه یه وه، له پوژی كو بوونه وه.

بیگومان پوژی خربوونه وه و، كو بوونه وه پوژی قیامه ته، وشه ی: (الجمع) له ﴿يَوْمَ الْجَمْعِ﴾ دا: (الْجَمْعُ مَصْدَرٌ أَوْ اسْمٌ لِلْمَجْتَمِعِينَ) (الجمع) چاوكه، یاخود ناوه بو ئه وانه ی له ویدا كو ده بنه وه، یانی پوژی كو مه ل، ئه و خه لكه ی كه له ویدا كو مه ل ده بیته وه خرده بیته وه، كو مه ل بووان، كه مه به ست پئی پوژی دوا یه.

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هیچ دوو دلّی تیدانیه، که دهفه رموی: ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (آی: دَلَالُهُ تَنْفِي الشَّكِّ فِي أَنَّهُ سَيَقَعُ، فَنَزَلَ رَيْبَ الْمُؤْتَابِينَ فِي مَنَزِلَةِ الْعَدَمِ، لِأَنَّ مُوجِبَاتِ الْيَقِينِ بِوُقُوعِهِ بَيِّنَةٌ) واته: به لگه کانی هاتنی پوژی کوبوونه وهی خه لک له پوژی قیامه تدا، لابه ری دوو دلّیه، که ئەو پوژە هەر دهقه ومی، بویه دوو دلّی دوو دلان و، گومانداران له باره ی پوژی کوبوونه وهه، وهک نه بوو ته ماشا کراوه، چونکه ئەو به لگانه دلّیایی پیویست ده کهن، که ئەو پوژە ده بی هەر بی.

٤- ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾، کۆمه لیک له بهه شتدان و کۆمه لیک له کلپه (ی دۆزه خ) دان. وشه ی (فریق.. وفریق) هه ردووکیان گوزاره (خبر) ی نیهاد (مبتدا) یکی قرتیتراون، وهک (هُمْ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ) ئەو خه لکه که کۆده بنه وه، ده بنه کۆمه لیک له بهه شتدا، ههروه ها: (وَهُمْ فَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) ده بنه کۆمه لیکیش له کلپه ی دۆزه خدا، که مه به ست ده ره نجامی کۆتاییه، یانی: (الْمُحْصَلَةُ النَّهَائِيَّةُ)، ده ره نجامی کۆتایی خه لک دابهش ده بن بۆ ئەم دوو شوینه، بۆ بهه شت و بۆ دۆزه خ، به لام ئەمه تیکناگیرئ له گه ل ئەوه دا که چه ندان فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ هه ن و، ئەوه یه کیکه له و شتانه ی که له لای زۆربه ی هه ره زۆری مسولمانان به شیکه له عه قیده یان، که خاوه نی گونا هه گه وره کان، بایی گونا هه گه وره کانیا ن ئەگه ر پاک نه بووبنه وه، به سزای قوناغی به رزه خ، یان نه که وتبه بهر ویستی ره های خوا، یان وه بهر شه فاعه تی پیغه مبه ر ﷺ نه که وتبن، ده بی به قه ده ر تاوانه کانیا ن بسووتیترئ، ئنجا دوا ی ئەوه ی پاک ده کریته وهه، سزا ده درئ، دینه بهه شت، چه ندان فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه هه ن، له کتیه کانی سونه ت دا هاتوون.

ئنجا که دهفه رموی: کۆمه لیک له بهه شت دان و، کۆمه لیک له دۆزه خدان، له گه ل ئەوه دا که باسکرا تیکناگیرئ، چونکه لی ره دا باسی ده ره نجامی کۆتایی ده کات، بویه ئەوه ی کاتی خو ی مو عته زیله و خه واریج گوتوو یانه^(۱): ئەوه نیه که خه لکیک بچیته دۆزه خ و، دوا یی بچیته بهه شت دوا ی پاکبوونه وه، شتی وانیه،

(۱) ههروه ها هه ندیک له زانایانی هاوچه رخیش.

له سوورهتی (النساء) دا، باسیکمان لهو بارهوه کردوه که خوا ۱۷ باسی ټهوه ده کات: تهوبه له دوو جوړه که سان وه رناگیری، که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ۱۷ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِيمَانَ وَلَا الَّذِينَ يُمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ۱۸ واته: وهرگر تنی تهوبه له سهر خوا ته نها بو که سانیکه به نه زانیی خراپه ده کهن، دواپی به نیزیکیی ده گه ریښه وه، نه وانه خوا گه پرانه ویدان لی وهرده گری و خواش زانای کارزانه، به لام گه پرانه وه (واته: توبه لیوه رگیران) بو که سانیکه نیه که ههر خراپه ده کهن، هه تا کاتیک به کیان مردنی ده گاته سهر، ده لی: ټیستا تهوبه م کرد، (که نه وه مسولمانه و

له سەر خراپه بهردهوامه، تاكو مردنی لئ وه دهرده كه وئ، ههروهها تهوبه بو كه سائيكيش نيه كه كاتيك دهمرن به كافريه تیی دهمرن، ئهوانه ئازاریكي به ئیشمان بو داناون.

كهواته: ئهوانه ی پیشی به كافريه تیی نامرن، به لام به گونا هباریی دهمرن، به لام خوا تهوبه شیان لئ وه رناگری، چونكه كاتيك ده گه پینه وهو تهوبه ده كه ن، كه ئومیدیان به ژيان نه ماوه.

كهواته: كه سیک كه كافره تهوبه ی لئ وه رناگری و شایسته ی سزایه، ههروهها كه سیکیش كه بروداره به لام له سەر تاوان و خراپان بهردهوام ده بی تاكو دهمری، ئه ویش تهوبه ی لئ وه رناگری و ده بی ههر ئه هلی سزایی و، نابی وهك ئه وئ دیکه كه یهك ری ده چیته به ههشت، ئه ویش یهك ری بچیته به ههشت!

كهواته: به لگه هیئانه وه بهم پرسته قورئانییه بو لبردنی سزای قوناغی به رزه خ، له جیی خویدا نیه، چونكه ئه مه باسی دهره نجامی کو تایی ده کات، چونكه هه ندیک له زانایانی هارچه رخ، كه به چاکی نازانم ناویان بینم، خوا پاداشتیان بداته وه، بوچوونیکی وایان هه بووه، گو توییانه: راست نیه كه سائیک تووشی سزابین و دوا یی دهر بازبین! له گه ل ئه وهش دا كه ئه وه موو فه رمایش تانه ی پیغه مبه ر ﷺ هه ن، كه بیگومان یهك فه رمایش تی پیغه مبه ر ﷺ به سه نه دیکی راست (صحیح) به ئیمه گه یشتی، ئیمه پابه ند ده کات، به و نیوه پرۆكه وه كه ده یگه یه نی، كه فه رمایش ته كان له و باره وه زۆر زۆرن.

۵- ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءٍ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ئه گه ر خواش و یستبای ئه و خه لکه ی هه موو ده کرده یه کومه ل، به لام هه ركه سیک بیه وئ ده یخاته نیو به زه یی خو یه وهو، سته مکارانیش ه یچ دوست و سه رپرشتیاریک و ه یچ یاری ده ده ریکیان نیه. ئه مه مه به ست پی دلدانه وه ی پیغه مبه ر ﷺ و دلدانه وه ی برودارانه، واته: خه فه تیان لئ مه خو ن، كه ئهوانه ههر

بروا ناهیتن، وه نه بی ئه وان شتیکیان کرد بی خویان ﷺ دهسته وستان کرد بی، خوا
 ئه گهر ویستبای هه مووی ده کردنه یه ک کۆمه ل، هه مووی له سهر ئیمان کۆده کردنه وه،
 یا خود له سهر کوفر کۆی ده کردنه وه، به لام زیاتر وا پیده چی مه به ست ئه وه بی که
 له سهر ئیمان کۆیان بکاته وه، چونکه خوا ﷺ هه زی له ئیمان وه رقی له کوفره، به لام
 نه یویستوه، واته: خوا نه یویستوه زۆریان لی بکات له سهر ئیمان کۆیان بکاته وه،
 به لکو ویستوو یه تی سهر پشکیان بکات و که سهر پشکی کردوون، هه ندیکیان ئیمانیا
 هه لێژاردوه، هه ندیکیان کوفریان هه لێژاردوه، یانی: خوا شتیکی دیکه ی ویست،
 ئه ویش ئه وه بوو که سهر پشکیان بکات، تواناداریان بکات بۆ هه لێژاردنی هه ر کام له
 رێنمای، یا خود گومرای، تا کو سهره نجام ئه وان ه ی رێنمای هه لده بژێرن، خوا بیانخاته
 نیو به زه یی خۆیه وه، سته مکارانیکیش که گومرای هه لده بژێرن، هه یچ سهر په رشتیارو
 یارمه تییده ریان نه.

﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به لام خوا هه ر که سیک بیهو ی، ده یخاته
 نیو به زه یی خۆیه وه.

﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته مکارانیش واته: ئه وان ه ی سته م
 له خۆیان ده که ن به هه لێژاردنی کوفرو، شیرک و، گومرای، ئه وانیش هه یچ
 سهر په رشتیاریان و، هه یچ یارمه تییده ریان نه.

لێره دا خوا ﷺ له جیاتی ئه وه ی بفرمو ی: (وَلَكِنْ خَيْرُهُمْ فَمِنْهُمْ مَنْ اخْتَارَ
 الْإِيمَانَ، لِيَدْخُلَهُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ اخْتَارَ الضَّلَالَهَ، فَأَصْبَحَ ظَالِمًا لِيَدْخُلَهُ اللَّهُ
 فِي النَّارِ) کورتی کردۆته وه، چونکه ئه وه ی دیکه، هه مووی عه قل و سه لیه په ی
 پی ده بات، یه که سهر ده فرمو ی: ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ
 مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ واته: به لام خوا هه ر که سیکی بیهو ی ده یخاته نیو
 به زه یی خۆیه وه، له بهر ئه وه ی هیدایه ت و، رێنمای خوی پێشوازی لیکردوه،
 هه لێژاردوه وه رگرتوه، ئه وه ی دیکه ش که گومرای هه لده بژێری، مانای وایه

ستەمکارە بە نەسبەت خۆیەو، ستەمی لە خۆی کردو، ستەمی لە پەيامی خواش کردو، بۆیە ئەوێش سەرەنجامی دۆزەخەو، هیچ یارمەتییدەر و هاوکاریکیشیان نیە، یانی: (لَكِنَّ الظَّالِمُونَ لَانَفْسِهِمْ سَيَذْخُلُونَ النَّارَ وَمِنْ لَمَّا لَا وَيُّ وَلَا نَصِيرَ لَهُمْ) بەلام ستەمکاران لە خۆیان، دەچنە ئاگرەو، لەوێش نە سەرپەرشتیاران هەیەو، نە یارمەتییدەریشیان هەیە، واتە: نەکەسیکیان هەیە سەرپەرشتیان بکات بە گشتی لە هەموو حالەداو، نەکەسیکیان هەیە بە شیوەیەکی بەشی و لە حالەتیکی دیاریکراودا، هاوکارو دەستبارگرو یارمەتییدەریان بێت.

(۶)- ﴿أَمْ آتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾، یان ئایا جگە لەو سەرپەرشتیارانیکیان بۆ خۆیان گرتوون و، پەیدا کردوون؟

(۷)- ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، بە دنیایی بەس خوا سەرپەرشتیارە.

(۸)- ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾، هەر ئەوێش مردووان دەژینیتەو.

(۹)- ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، تەنیا ئەوێش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

لێرەدا وشە (أَمْ): (لِلْإِصْرَابِ الْإِنْتِقَالِ) بۆ گواستنەوێهە لە مەبەستێک بۆ مەبەستێکی دی، (أَيُّ: دَعِ الْإِهْتِمَامَ بِشَأْنِهِمْ وَلْتَعُدَّ إِلَى فَطَاعَةِ خَالِهِمْ فِي اتَّخَاذِهِمْ أَوْلِيَاءَ) واتە: واز بێنە لە گرنگی دان بە خالی وان و، با بگەرێنەو بۆ خالی قێزەونیان، لەوێدا کە دۆستان و سەر پەرشتیارانیکیان لە جیاتی خوا بۆ خۆیان پەیدا کردوون.

﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، (أَيُّ: إِنَّ أَرَادُوا وَلِيًّا بِحَقِّ، فَإِلَهُ هُوَ الْوَلِيُّ بِحَقِّ فَحَسْبُ) ئەگەر بەراستی سەرپەرشتیاران دەوێ، بەس خوا سەرپەرشتیاری بەهەقە، بەهەلگەئەوێ: ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾، هەر ئەوێشە مردووان دەژینیتەو ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، هەرێهە بەس ئەوێش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، واتە: ئەم دوو پستە دواوی: ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾ و ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بەلگەن،

لەسەر ئەوەی که هەر خوا سەرپەرشتیارەو، شایستەیی ئەوەیە بە سەرپەرشتیارو، پەرستارو، مشوورخۆر بگیری، ئەمە وەک ئەو ئایەتەیی سوورەتی (النحل) وایە، که دەرەرمووی: ﴿أَمَّنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۷) ئایا زاتیک که وەدیدنێ و شت دروست دەکات، وەک کەسێک وایە که هیچ دروست ناکات؟ بۆچی پەند وەرناگرن.

لێرەشدا خوا دەرەرمووی: ئایا ئەوانە سەرپەرشتیارانێکیان جگە لە خوا، لە جیاتی خوا، بۆ خۆیان پەیدا کردوون؟ هەر کەسێک سەرپەرشتیاری دەوێ، بەس خوا سەرپەرشتیارە، بە بەلگەیی ئەوەی که تەنیا ئەو مردووێ دەژینێتەو، بەس ئەویش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

مەسەلەى سېيەم:

حوكم و بېرىار لە بارەى راجىايەكانەو تايەتە بە خواو، كە ھەر ئەو پەرورەدگارى پشت پى بەستراوى تەوبە بۆ لاكراو، داھىنەرى گەردوون و دانەرى سىستىمى جووتىەتییە لە مرووف و ئازەلاند، ھىچ شتێك وینەى وى نیە، كلیلەكانى گەردوونى بە دەستن و، بە وىستى ھەكىمانەى خۆى بژیو زۆرو كەم دەكات بۆ مرووفەكان، بە ھەموو شتێك زانیەو، لەسەر ھەموو شتێك توانایە:

خوایە ئەو دەفرموى: ﴿وَمَا أُخْلِفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فُحْكُمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝۱۰﴾ فاطر السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱۱﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۲﴾

شىكردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوارە بڕگەدا:

۱- ﴿وَمَا أُخْلِفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فُحْكُمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، ھەر شتێك ئێوە تێیدا كەوتنە راجىایی، بېرىار لەبارەىو بۆلای خواىە.

﴿فُحْكُمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، (مَقُولٌ قَوْلٍ مَحْذُوفٍ) یانى: (قُلْ فُحْكُمُهُ إِلَى اللَّهِ) پێیان بڵێ: بېرىار و حوكم لە بارەىو بۆلای خواىە، تەنیا خوا بۆى ھەىە لەو شتانەدا كە تێیان دا دەكەونە راجىايەو بېرىار بدات.

۲- ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي﴾، ئا ئەو خواىەتان پەرورەدگارى منە، واتە: بەس خوا ئەو پەرورەگارەىە كە بۆى ھەىە بەرنامە داى، بۆى ھەىە ھەلّ و ھەپام دیارىی بكات.

۳- ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾، پشتەم بەس بەو بەستو و تەنیا ئەو كەردۆتە، كارپێسپێردراوى خۆم.

(۴)- ﴿وَالَيْهِ أُنِيبُ﴾، له ناخ و، دەر وونیشەو بەس بۆ لای وی دەگەریمەو، له بارە ی ئەم ئایەتە موبارەکەو، زانایان زۆر قسەیان کردو، زۆربە ی هەرە زۆریان گوتووایان: ئەو دەگەیه نئ کە مسوڵمانان لە هەر شتێکدا کەوتنە پاجیایی، دەبێ حوکمەکی بۆ لای خوا بگێرنەو، چ پە یونیدی بە بووناسییەو هەبێ، چ بە ئیمان عەقیدەو هەبێ، چ بە حەلّال و حەرامەو هەبێ، واتە: چ پە یونیدی بە بنچینەکانی دینەو هەبێ، چ بە لق و پۆپەکانی دینەو، (أُصُولُ الدِّينِ وَفُرُوعُ الدِّينِ)، زۆربە ی هەرە زۆری زانایانوانگوتو، له نێویان دا: (الطبري، ابن كثير، القرطبي، فخرالدين الرازي، عبدالرحمن بن ناصر السعدي، الشنقيطي) بۆ وینە:

أ- (الشنقيطي) باسکی دوورو درێژ دەکات، سەرەتایەکی ئاوا دەست پێدەکات: (فَعَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ أَنْ تَتَفَهَّمُوا صِفَاتٍ مَنْ يَسْتَحِقُّ أَنْ يُشْرَعَ وَيَحْلَلَ وَيَحْرَمَ)^(۱)، واتە: ئە ی مسوڵمانینە! پێویستە بزانی کێ دەتوانێ، یاسا دا بنێ و، حەلّال و حەرام دیاریی بکات.

ب- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له تەفسیرەکی خۆیدا، دەلێ: (اتِّفَاقُ الْأَمَّةِ حُجَّةٌ قَاطِعَةٌ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَأْمُرْنَا أَنْ نَزِدَّ إِلَيْهِ إِلَّا مَا اخْتَلَفْنَا فِيهِ، فَمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ، يَكْفِي اتِّفَاقُ الْأَمَّةِ عَلَيْهِ)^(۲)، واتە: یە کدەنگیی ئۆممەت بە لگە یەکی هەلپەر، چونکە خوا فەرمانی پێنە کردوین هیچ شتێکی بۆلا بگێرنەو، جگە لەو ی تێیدا دەکەوینە پاجیایی، کەواتە: ئەو ی لە سەری پێک دێن، ئەو بە لگە یە.

واتە: ئەو ی کە کۆدەنگیی زانایانی ئۆممەتی لە سەر دەبێ، پابە ندکەرە بۆ هەموو مسوڵمانان.

ج- بەلام (محمد الطاهر بن عاشور) لەو بارەو راپەکی دیکە ی هە یە، دەلێ: (وَلَا عِلَاقَةٌ لِهَذِهِ الْآيَةِ بِاخْتِلَافِ عُلَمَاءِ الْأَمَّةِ فِي أُصُولِ الدِّينِ وَفُرُوعِهِ، لِأَنَّ ذَلِكَ الْإِخْتِلَافَ حُكْمُهُ مَنْوُطٌ

(۱) أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن: ج ۷، ص ۴۹.

(۲) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان: ص ۷۵۳.

بِالنَّظَرِ فِي الدَّلِيلِ وَالْأَقْسَسَةِ صِحَّةً وَفَسَادًا، إِنَّهُ لَا يُنَاسِبُ سِيَاقَ الْآيَاتِ سَابِقَهَا وَتَالِيَهَا، وَلَا أَغْرَاضَ السُّورِ الْمَكِّيَّةِ، وَقَدْ احْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ نَفَاةُ الْقِيَاسِ، وَهُوَ احْتِجَاجٌ لَا يَرْتَضِيهِ نَطَاسٌ^(۱).

واتە: ئەم ئایەتە هیچ پەیوەندی نیە بە راجیایی ئۆممەتەو، لە بارەى بنچینەکان و لق و پۆپەکانى ئایینەو، چونکە ئەو راجیایە حوکمەکەى بەستراوەتەو بە تەماشاکردنى بەلگەکان و قیاسەکان، کە ئایا راستن، یاخود ناتەواون؟ ئنجا ئەگەر ئەم ئایەتە بکریتە بەلگە لەسەر ئەو {کە دەبێ راجیایی زانیان بگێردی ئەو بو لای خوا} لەگەڵ سیاقى ئایەتەکان دا ناگونجی، و، لەگەڵ ئامانجى سوورەتە مەککەییەکانیشدا ناگونجی، هەندیک لە زانیانیان ئەم ئایەتەیان بە بەلگە هێناوەتەو لەسەر ئەو کە قیاس شتیکی ناپەروایە، بەلام هیچ زانیەکی ورد بەو قسەى رازى نیە.

شایانى باسە: (فخرالدین الرازى)یش، لە تەفسیرەکەیدا^(۲)، ئاماژە بەو دەکات کە ئەوانەى برۆیان بە قیاس نیە، ئەم ئایەتەیان بە بەلگە هێناوەتەو، بەس قسەکەیان دینى، بێ ئەوێ بەرپەرچى بداتەو، کە لە چەند شوێنیکى دیکەش هەروا دەکات، شوبهەیهك دینى، یاخود بەلگەیهکی رای بەرانبەر دینى، کە پێشی رازی نیە بە حیساب، بەلام دواى بەرپەرچى ناداتەو! ئنجا بە بۆچوونی من ئەو نوqsانییه، دەبێ کە ئیشکال و شوبهەکە دینى، بەرپەرچدانەو کەشی بێن.

منیش پێم وایە رای زۆربەى زانیان زیاتر پێدەچى، ئەوێش کە لەگەڵ مەبەستى ئامانجى سوورەتە مەککەییەکاندا ناگونجى، راست نیە لە سوورەتە مەککەییەکاندا، خوا ﷻ مەسەلەى حەلال و حەرام کە دەبێ تەنیا بە دەست خوابى، هەر لە سوورەتە مەککەییەکاندا زۆر باسکراوە، بۆ وێنە: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾^(۳) الشورى.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۴۲.

(۲) ج ۱۴، ص ۱۳۲.

کهواته: ئەوه که هەر شتیک راجیایی تیدا بوو، چ له قوئاغی مه ککه داییت، چ له قوئاغی مه دینه دا، ده بئ بگێردرێتهوه بۆ لای خوا ﷻ، چ په یوه ندیی به بنچینه کانی دیندارییه وه هه بئ، چ په یوه ندیی به لق و پۆیه کانه وه هه بئ، پیم وایه که ئایه ته که زۆر به پروونی ده یگه یه نئ، بۆیه رایه که ی (محمد الطاهر بن عاشور) م لێره دا پئ په سند نیه.

(۵)- ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داهێنهری ئاسمانه کان و زهوییه.

(۶)- ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، له خۆتان هاوسه رانی بۆ گێراون، جووتی بۆ دروست کردوون، که ئەمه ئەگەر دوێنراوه کان پیاوین، واته: خوا ئافره تانی بۆ دروست کردوون و، ئەگەر دوێنراوه کان ئافره ت بن، واته: خوا پیاوانی بۆ دروست کردوون، چونکه هه م پیاوو، هه م ژن، به جووتی یه کدی داده نرێن.

(۷)- ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾، ههروه ها له ئازەلانی شدا خوا جووتی دروست کردوون، (أَزْوَاج: جَمْعُ زَوْج، وَهُوَ الَّذِي يَنْضَمُّ إِلَى قَرْدٍ فَيَصِيرُ كِلَاهِمَا زَوْجًا لِلآخَرِ، أَي: الذَّكَورُ وَالْإِنَاثُ) (أَزْوَاج: کوێ (زوج) هه وه یه که پال ده درێته لای تاکێ و، هه ردووکیان ده بن به جووت بۆ یه کدی، کهواته: لێره دا ﴿أَزْوَاجًا﴾، (أَي: ذُكُورًا وَ إِنَاثًا) واته: نێرو مێیه کان.

(۸)- ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهِ﴾، تێوه له ویدا زۆر ده کات، ﴿يَذَرُوكُمْ﴾ (أَي: يَكْثُرُكُمْ، يَكْثُرُكُمْ) زۆرتان ده کات، یاخود ﴿يَذَرُوكُمْ﴾ (أَي: يَخْلُقُكُمْ) دروستتان ده کات، ﴿فِيهِ﴾، واته: له: ﴿جَعَلَ لَكُمْ﴾ دا، لهو گێرانه ی به حاله تی جووتییدا، چ بۆ تێوه، چ بۆ ئازەلانتان، له وه دا خوا زۆرتان ده کات، یاخود له یاسای جووتییه تییدا، به هۆی ئەو یاسایه وه خوا زۆرتان ده کات، یاخود دروستتان ده کات، یاخود بلاوتان ده کاته وه.

هه لبه ته دیارده ی جووتییه تی و جیایی، هه ر کام له نێرو مئ له یه کدی، چ له ئینسان، چ له ئازەل و، چ له کوێ ژیانداران داو دابه شکردنی توانایه کان و، جوړاو جوړکردنی توانایه کانی نێرو مئ، ئەمه هه م به نسه ت مروؤقی شه وه،

هەم بە نەسبەت ئاژەل و ژياندارانی دیکەشەو، بەدلتیایی مروڤ تاكو سەرنجی لیبدات، حیکمەت و لیزانیی و ورده کاریی خوای پەروەردگاری تیدا دەبینی، هەرچەندە بەداخەو زۆرجاران کە خەلک لە زگمەک و خواپسکی خوا لادەدەن، واتە: نەك تەنیا لە شەریعت لادەدەن، بەلکو لە زگمەکش لا دەدەن و، ئەم مەسەلە ی نێرو می، ژن و پیاو، چۆن پیکەو مامەلە بکەن؟ دەیکەن بە کێشەو گرفتییکی گەورە: ژنسالاری، نەخیر پیاو سالاری! لە حالیک دا تەماشای دەکەین لە جیهانی ئاژەلان، بەلکو درندان و، پەروەرو ژيانداراندا بەگشتیی، ئەو کێشە یە نیە، مێینە کاری خووی دەکات و نێرینەش کاری خووی دەکات، بو وینە:

لە نیو شیڕەکاندا، ئەوێ پراووشکار دەکات، تەنیا مێیە، دیلە شیڕە، بەلام گۆلە شیڕ، نێرەکە، تەنھا کاری ئەوێ پاریزگاریی لەو شوینە بکات کە تێدان! ئنجا مەسەلە ی ژنسالاری و پیاو سالاری هەمووی بە هووی لادانەوێ، لە زگمەکی کە خوا مروڤی لەسەری خولقاندو، بەهووی گووی نەدانەوێ بە شەریعت، ئەگەرنا لە راستییدا نێرو می وەك یەك نین، پیکهاتەو توانایەکانیان جیا جیان، لە پرووی جەستەییەو، لە پرووی دەروونییەو، لە پرووی ئەوێ کە جیی بایەخیانە، بەلام لەو پرووێ کە هەردووکیان مروڤن، هەردووکیان بەرێزن و هەردووکیان بەرپرسیارن و، هەردووکیان ئەرکدارن و، هەردووکیان یەكسانن، بەلام ئەوێ کە نێرو می لە هەموو شتیک دا وەك یەكین، نەخیر، ئەوێ ئاشکراو دیارە وەك یەك نین، ئنجا خوگیلکردن لەوێ نکوولییکردن لەو راستییە، ئەو هەموو گرفت و کێشانە پەیدا دەکات، پاشان نەنێرایەتی فەزیلەتە، نە مێیایەتیش نوقسانییە، تاكو ئافرەتەکان نکوولیی بکەن لە مێینە بوونی خویان، لە ئافرەت بوونی خویان و، لاسایی پیاوێ کە نەوێ لە نێرایەتی و لەو سیفەتانەدا کە هی پیاوانن، تاكو بچنە ئاستی ئەوانەو! چونکە مێینەبوون و ئافرەت بوون نوقسانی نیە، تاكو ئافرەت نکوولیی بکات لە مێینەبوون و ئافرەت بوونی خووی و لاسایی پیاو بکاتەو، هەر بۆیەش لە فەرماشتی پیخەمبەردا ﷺ هاتوێ کە نەفرین کراوێ

لهو پياوانه‌ی لاسایى ژنان ده‌که‌نه‌وه‌و، له‌و ژنانه‌ی لاسایى پياوان ده‌که‌نه‌وه: {لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ} (أخرجه أبو داود: ۴۰۹۷، وابن ماجه: ۱۹۰۴، والترمذی: ۲۷۸۴، قال: حسن صحيح)، واته: خوا نه‌فرینی کردوه له‌و پياوانه‌ی چاو له ژنان ده‌که‌ن و، له‌و ژنانه‌ی چاو له پياوان ده‌که‌ن و لاسایان ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو پيوسته هه‌رکام له ژن و پياو، ئه‌رکی زگماک و خواپسکی خویان جیبه‌جی بکه‌ن و، هیچ کامیان خو‌ی پى له‌وی دیکه که‌متر نه‌بى، بو‌ ئه‌وه‌ی پالنه‌ریک و هاندهریکی نه‌بى، لاسایى ئه‌وی دیکه بکاته‌وه‌و خو‌ی وه‌ک ئه‌وی دیکه لیبکات که‌ واشى هه‌ر لئنايه‌ت!

۹- ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، واته: هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه‌و ئه‌و بیسه‌ری بینهره. (ك) ی (کم‌ثله) یانی: وه‌ک (م‌ث‌ل)، که‌واته: لی‌ره‌دا مانایه‌که‌ی ئا‌وای لی دیته‌وه: (لَيْسَ مِثْلُ مِثْلِهِ شَيْءٌ)، هه‌لبه‌ته ئیمه‌ دوایی کورته‌ باسیک له‌ باره‌ی به‌ پاک‌گرتنی خوا‌وه ده‌که‌ین، له‌ وی‌چوونی دروست‌کراوه‌کان، بو‌یه به‌ خیرایی به‌سه‌ر ته‌فسیری ئه‌م رسته به‌پیزه‌دا ده‌روین، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ئنجا هه‌ندى له‌ زانا‌یان گوتوویانه: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، یانی: (لَيْسَ مِثْلُ مِثْلِهِ شَيْءٌ، فَكَيْفَ بِمِثْلِهِ هُوَ) وه‌ک وی‌نه‌ی وی‌نه‌ی وینه‌ی خوا نیه، چ ج‌ای وی‌نه‌ی خو‌ی، واته: ئه‌مه بو‌ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌یه، که‌ هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه‌و گوتوویانه: (ك) ده‌که، زیاد کراوه بو‌ جه‌خت‌کردنه‌وه.

که‌واته: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، واته: (لَيْسَ مِثْلُهُ شَيْءٌ) هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه ﴿لَا﴾ نه‌ له‌ زاتی و نه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی و نه‌ له‌ کرده‌وه‌کانی دا.

که‌واته: رسته‌ی یه‌که‌میان: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ئه‌مه بو‌ به‌ پاک‌گرتنی خوا‌یه‌و رسته‌ی دووه‌میان: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ئه‌مه‌ش بو‌ چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌کانی خوا‌یه.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، لە پرووی و پچوونی بە دروستکراوە کانهو، بەلام لە پرووی ئەوهووە کە خواوەنی سیفەتەکانە: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ئەو (خوا) بیسەری بینەرە، هەرۆهە سیفەتەکانی دیکەشی هەن.

۱۰- ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، کلێلەکانی ئاسمان زەوی هەی وین، (مَقَالِيد) کۆی (إِقْلِيد)، یاخود کۆی (مِقْلَاد) ه، ئەگەر کۆی (إِقْلِيد) بێ، هەر لە (کلید)ی، فارسییەو هاتو، ئەو کاتە، کۆکردنەووە کە بە شیوەی نا قیاسییە، بەلام ئەگەر کۆی (مِقْلَاد) بێ، وەك (مِفْتَاح، مَقَاتِیح) (مِقْلَاد، مَقَالِيد)، ئەوکاتە بە شیوەیەکی قیاسی کۆکراوەتەو، گرنگ ئەوهیە (مَقَالِيد)، بە مانای کیلیلەکان دێ، بەلام هەندێک گوتووین: بە مانای خەزینەکان دێ، واتە: خەزینەکانی ئاسمانەکان و زەوی هەی خوان، یاخود کلێلەکانی ئاسمانەکان و زەوی، واتە: ئەو کیلانی که خەزینەکانیان پێ دەکرێنەو، بە دەست خوان.

۱۱- ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بۆ هەر کەسێک بیهوی بژیو فراوان دەکات و تەنگ دەکاتەو، واتە: زۆر دەکات و کەم دەکات.

۱۲- ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، واتە: بە دنیایی خوا بە هەموو شتێک زانیە.

تیمە دواوی باسیکی تایبەتیش لە بارەى فراوانکردن و، تەنگکردنەوێ بژیو لە لایەن خواى پەرۆردگارەو بۆ مەروڤەکان، دەکەین، بۆیە لێرەدا هەرۆا بە خێرایى بەسەریاندا پەتەوین، تەنیا ئەوهەندە دەلێن: لەو بارەو کە خوا دەفەرموێ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، زانیان دەلێن: (وَكُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكَ، فَالِلْهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ) هەرچی بە عەقل و خەيال و ئەندیشهی تۆ دادی، خوا لەو جیا، بۆچی؟ چونکە ئەوهی کە مەروڤ دەتوانی بە عەقل و، ئەندیشهو، خەيالێ خۆیدا بیهێنێ، وێنەى دروستکراوەکانە، چ وێنە راستەقینەکانیان، چ وێنەى لێکدراو، یاخود دروستکراو، کە خەيالێ خۆی دروستی دەکات، بۆ وێنە: دەریایەك لە جیوه، چیاەك لە زێ، مەروڤ دەتوانی بە خەيال دروستی بکات، بەلام لە دنیای واقعیە نیه، بەلام مەروڤ دەتوانی بە خەيال

دروستی بکات، دهریا ئه وه هه یه، جیوهش هه یه، جیوه که به خه یالی خۆی زۆر ده کات، هیندهی دهریا یه ک، یاخود زێر هه یه و چیا ش هه یه، به خه یال مرووف ده توانی زێر که زۆر بکات، به قه دهر چیا یه کی لی بکات، با له دنیا ی واقعی شدا نه بی، ئنجا ئه و شتانه ی له دنیا ی واقعی دا هه ن، عه قل و ئنه کانیا ن کو ده کاته وه، یا ن ده نگه کانیا ن یا ن بو نه کانیا ن، یا ن تامه کانیا ن، یا ن قه باره کانیا ن، له پێی پینچ هه سته کانه وه، یاخود ئه وه ی که عه قل و، خه یال و ئه ندیشه خۆیا ن دروستیا ن ده که ن، که مرووف ئه و توانا یه شی هه یه، یا ئی: و ئنه ی راسته قینه ی شته کان، که له عه قلدا هه ن، چ و ئنه ی خه یالیا ن که خه یال دروستیا ن ده کات و، هه ر ه ی دروست کرا وه کانن، خوا له هه موو ئه وانه جیا یه.

کورتە باسیک له باره‌ی

به پاکگرتنی خواوه، له وێچوونی به دروستکراوه‌کان

به‌ڕێزان!

ئهم کورتە باسه له چوار برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌ ڕوو:

برگه‌ی یه‌که‌م: ئهو ڕسته قورئانییه که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری، ۱۱) واته: هه‌چ شتێك وه‌ك خوا نیه‌، ئهو بیسه‌ری بینه‌ره.

ئهمه‌ بناغه‌یه‌کی یه‌كجار گه‌وره‌و گرنگه‌، له به‌پاکگرتنی خوادا ﷺ، که وه‌ك دروستکراوه‌کانی بچئ، هه‌لبه‌ته‌ ئهم راستیه‌ که زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانیان ده‌لێن: ئهمه‌ بنچینه‌یه‌که‌و بناغه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌ینه‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر وێنه‌چوونی خوا به‌ هه‌چ کام له دروستکراوه‌کانی و، هه‌رچی وشه‌و ته‌عبیرێك بۆ خوا ﷻ به‌کاره‌ینراوه‌، هه‌مووی ده‌بئ له‌به‌ر ڕۆشنایی ئهم ڕسته موباره‌که‌دا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ته‌ماشای بکه‌ین و ئهم راستیه‌ مه‌زنه‌، ده‌بێته‌ بناغه‌یه‌ك بۆ به‌پاکگرتنی خوا، به‌ دوورگرتنی له‌وه‌ی به‌ دروستکراوه‌کانی بچئ چ له‌ زاتی دا، چ له‌ سیفه‌ته‌کانی دا، چ له‌ کرده‌وه‌کانی دا، چ له‌ ناوه‌کانی دا.

ئهم راستیه‌ش له‌ چه‌ند شوێنێکی دیکه‌ی قورئان دا ئاماژه‌ی پێکراوه‌، به‌لام به‌ ته‌عبیری دی، بۆ وێنه‌:

أ- له سووره‌تی (طه‌) دا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ (طه‌، ۱۱۰) واته: خوا ﷻ ئه‌وه‌ی له‌ پێش ده‌ستیانه‌ ده‌یزانی و، ئه‌وه‌ی له‌ دواشیانه‌وه‌ ده‌یزانی، یاخود: دها‌تووێان ده‌زانی و رابردووێان ده‌زانی، یان مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌: هه‌موو شتێك له‌ باره‌ی دروستکراوه‌کانیه‌وه‌ ده‌زانی، ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾، به‌لام زانیاریی ئه‌وان ده‌وری خوا نادات، یانی: زانیاریی ئه‌وان به‌س بایی ئه‌وه‌نده‌یه‌ خوا بناسن، به‌لام که وه‌ك پێویست بزانی چیه‌ت (ماهیه‌)ی خوا چۆنه‌؟ زانیاریی مرۆقه‌کان له‌وه‌ که‌متره‌.

ب- له سوورەتی (الأنعام) یشدا، دەفەر موو: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۳)، چاوه کان خوا نابین، بەلام خوا چاوه کان دەبینی و، ئەو زۆر پەنھانکاری شارەزایە.

مەبەست ئەوەیە: لە دنیا دا چاوه کان خوا نابین، بە چاوی سەر خوا ی پەرورەدگار نابینرێ، بەلام خوا بە چاوی عەقل و دڵ دەرك دەکری، بەلام لە پوژی دوایدا لە لایەن ئیماندارانەو لە بەهەشتدا، دەبینرێ، ئیمانداران خوا ی پەرورەدگار دەبینن، وەك لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا، كە بەرگی پێنجی ئەم تەفسیرە کوردییە ی ئێمە یە، زۆر بە تەفصیل باسی کمان لەو بارەو کردو: {ببینی خوا ی بەرزی مەزن لە دنیا و دوا پوژدا، لە حالەتی خەو و بیدارییدا}.

ج- ئایەتێکی دیکە لەو بارەو، كە هەر ئەو چەمك و واتایە دەگەین، ئەوەیە كە لە سوورەتی (الحديد) دایە، كە دەفەر موو: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۲)، واتە: خوا یەكەمینە و دوامینەو، ئاشکرایە و پەنھانەو، بە هەموو شتێك زانیە.

یەكەمە واتە: خوا یەكەمە بێ سەرەتا، بەبێ ئەوەی دەستپێکی هەبوو، هەموو شتەکان دروستکراوی خوان، بەلام خوا ﷻ بوونەکە ی سەرەتایەکی نیە، هەموو شتێك بوونەکە ی سەرەتایەکی هەیه، وەك زۆرجار باس مان کردو، ئیستا نوێترین بیردۆزە، بیردۆزە ی (بیگ بانگ) (big bang) ه، كە دەلی: «ئەم گەردوونە پێش سێزده ملیار و حەوسەت ملیۆن، سأل بوونی نەبوو»، ئیستا ئەوانە ی كە خواناسن و ئەوانەش كە خوانەناسن، هەموویان لەسەر ئەو یەك دەنگن، هەموویان دەلێن: ئەم گەردوونە پێش سێزده ملیار و حەوسەد ملیۆن سأل، بوونی نەبوو، بەلام لە ئەنجامی تەقینەو یەکی گەورەدا، ئەویش لە تاکی گەردوونی، یان تووی گەردوونی و هیلکە ی گەردوونیەو بوو كە (سینگولاریتی - singularity) ی پێدەلێن و كە زۆر زۆر گەرم بوو، یەكجار بچووك و لە

ماوهیه کی زۆر زۆر کهمدا تهقیوه تهوه و، ئەم گەردوونه دروست بووه، ههلبه ته ئەوان ده لێن: ته قینه وه! به لام له مه و سوووعه ی: (ئیمان ئیلحاد) دا باسم کردوه، که له راستیدا ئەم گەردوونه زۆر به سیستم و پڕیک و پیککی دروستکراوه، به لام ئەوان ئەو تهعبیره یان به کارهێناوه: (بیگ بانگ) ته قینه وه ی گه وره (الإنفجار الکبیر)، ئەگەرنا له راستیدا پڕۆسه یه کی ئەوپه ری سیستماتیک و پڕورده کاریی بووه.

کهواته: که خوا ده فهرمو ی: خوا یه که مه و دوا هه مه، واته: یه که مه بی سهره تاو، دوا یه مینه بی کو تایی، ﴿وَالظَّهْرُ وَالْبَاطِنُ﴾، خوا ئاشکرایه و په نهانی شه، ئاشکرایه به و واتایه که ئەگەر به عه قل و دل ته ماشا خوا بکه ی، ئاشکرایه به لام شیراوه و په نهانه، ئەگەر به چاوی سهر بو ی بگه پری، خوا نابینی، به پینچ ههسته کان خوا ده رک ناکری، به لام به چاوی عه قل و دل خوا ﴿دە رک دە کری و، خوا به هه موو شتیک زانیه.

ئنجا به پتی ئەم ئایه تانه و، پرسته ی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری، هه موو ئەو تهعبیرو وشانه ی به کارده هیتری ن و، مانای ئەندامه کان ده گه یه نن، یان مانای ههسته وه ره کان ده گه یه نن، یان مانای جموجو لان ده گه یه نن، ئەوانه هیه چ کامیان مانا پڕواله ته که یان مه به ست نه، کاتیک بو خوا به کار دین، به لکو مانایه کی دیکه یان مه به ست، که ئیمه نایزاین و، ده لێن: وه ک شایسته ی خوا یه، بو وینه:

که خوا ﴿بَاسِی﴾ (یَد) ی، خو ی ده کات: ﴿اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ (۱۰) الفتح.

یان خوا ﴿بَاسِی﴾ (وَجْه) ی، خو ی ده کات: ﴿وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (۲۷) الرحمن.

یان خوا ﴿بَاسِی﴾ (عَيْن) ی، خو ی ده کات: ﴿وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي﴾ (۳۹) طه، یان، ده فهرمو ی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (۴۸) الطور، یان خوا ﴿بَاسِی﴾ (قَبْضَة) ی، خو ی ده کات: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾

وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ ۖ ﴿٦٧﴾ الزمر، واتە: وەك پێویست قەدری خویان نەگرت، كە خوا زەوی ھەمووی لە چنگ دەگرێ و، ئاسمانەكانیش دەپێچێتەو دەیانخاتە بن دەستی راستی، ئەو تەعبیرانە ھەموویان، دەبێ بڵێن: مانا پۆلەتەكەبەكان بۆ خوا مەبەست نیە، چونكە خوا دەفەرموێ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ واتە: ھیچ شتێك لە زاتیدا، وەك خوا نیە، ھەرۆھا لە سیفەتەكانیشداو لە ناوەكانیشیداو لە ھەڵسوكەوتەكانیشیدا، وەك خوا نیە ﷻ.

(محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەكەى خویدا^(۱)، قسەیهكى جوان دەكات دەلێ:

(وَإِذْ قَدْ اتَّفَقْنَا عَلَىٰ هَٰذَا الْأَصْلِ، لَمْ يَبْقَ خِلَافٌ فِي تَأْوِيلِ النُّصُوصِ الْمُؤْهِمَةِ التَّشْبِيهِيَّةِ، إِلَّا أَنَّ تَأْوِيلَ سَلَفِنَا كَانَ تَأْوِيلًا جُمْلِيًّا، وَتَأْوِيلَ خَلْفِهِمْ كَانَ تَأْوِيلًا تَفْصِيلِيًّا كَتَأْوِيلِهِمُ الْيَدَ بِالْقُدْرَةِ، وَالْعَيْنَ بِالْعِلْمِ، وَبَسْطَ الْيَدَيْنِ بِالْجُودِ، وَالْوَجْهَ بِالذَّاتِ...).

واتە: ئەگەر لەسەر ئەو بنەمایە پێككەوتین، (كە خوا وەك ھیچ شتێك نیە)، كەواتە: ھیچ راجیاییهكى وا نامێنێ لە مانا لێكدانەوێ دەقەكان دا كە وێچواندن دەگەیهێنن، {چونكە قسەیهكى مەشھوورە دەلێن: زانیانی پێشین تەئویلیان نەكردو، زانیانی پاشین تەئویلیان كردو، تەئویلێش، ئەوێهە كە وشەیهك مانا پۆلەتییهكەى مەبەست نەبێ و، مانایەكى دیکەى ھەبێ، وەك ئیستا كە لێرە دانیشتووین ئەگەر یەكێك بڵێ: (جَاءَ الْأَسَدُ) شێرەكە ھات، كەس بیرى بۆ ئەو ناچێ مەبەست مانای راستەقینەو پۆلەتیى بێ كە شێرى درندەیه، بەلكو یانی: پیاویك ھات لە ئازایەتی دا وەك شێر، یان ئەگەر بڵێن: (جَاءَ الثَّغْلَبُ) پێویەكە ھات، ھەموو كەس دەزانێ كە (پێوی) مانا پۆلەتیى راستەقینەكەى مەبەست نیە، بەلكو مانا مەجازییهكەى مەبەستە، چونكە وەك چۆن وشەى: (پێوی) بۆ درندەیهك بەكاردێ، بەھەمان شێوە بۆ مرووفى فێلبازیش بەكاردێ، (أَسَد)یش،

وهك چۆن بۆ درندهيهك به كاردى، كه ده زانين شير، به مانا مه جازيه كه شى به كاردى، واته: پياويكى ئازا^(۱).

دوايى ده لى: ته نيا ئه وه نديه ته ئويل كردنى زانايانى پيشينمان، ته ئويلكى كورت بووه، كه ميان ته ئويل كردوه زۆر نه چوونه نيو قوولايى، به لام ته ئويل كردنى زانايانى پاشين، به دريژى و پروون بووه، بۆ ويته:

۱- وشهى (يَد) كه به ماناي دهسته، دياره دهست چۆنه؟ به لام ئه وان بۆ خوا به دهسته لات مانايان كردوه، {كه ده فهرموى: ﴿اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح، واته: دهسته لاقى خوا به سهر دهسته لاقى ئه وان وهيه}

۲- وشهى (عَيْن): بۆ ئيمه يانى: چاوو ده زانين يانى: چى؟ به لام كه بۆ خوا كه به كاريان هيتاوه، به زانايارى لىكيان داوه تهوه.

۳- ههروهها (بَسَطُ الْيَدَيْنِ) بلاكردنه وهى ههردوو دهسته كان، وهك ده فهرموى: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفَقِّ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة، به به خشندهيى لىكيان داوه تهوه {چونكه كه سيك بيهوى ببه خشى دهست بلاكردنه وه، به لام ئه گهر نه به خشى دهست ويك ديئته وه}.

۴- وشهى (وَجْه): بۆ ئيمه يانى: پروو، دهم و چاو، به لام بۆ خواي پهروهردگار به خود (ذات)، لىكيان داوه تهوه.

به لام زانايانى پيشين ههه گوتوو يانه: به ته ئكيد نه مه بهست له (يَد) دهست، وهك دهستى ئيمهيه، نه مه بهست له (عَيْن) چاو، وهك چاوى ئيمهيه، نه مه بهست له: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ دهست بلاكردنه وه، وهك هى ئيمهيه به لكو مه بهست پيى مانايه كه بۆ خوا شايس تهيه، زانايانى پيشين ههه ئه وه نديه ان گوتوه، به لام ئه وان هى دوايى، ويپراي ئه وه كه ئه وه يان گوتوه، گوتوو شيانه: مه بهست له (يَد) يانى: دهسه لات و ... هتد.

(۱) نتيوان كه وان ه كان زيادهى خومه.

برگەى دووھەم: پىۋىستە لە بوارى چەسپاندنى سيفەتەكانى خوا و بەپاكگرتنى دا ئاگادارى تىپەپاندن بىن لە ھەردووك لاوھ:

يەك: كاتىك كە سيفەتەكان بۆ خوا ﷻ دادەئىين و دەسەلمىين، كە زانايان پىي دەئىين: (إِبْرَات) واتە: چەسپاندنى سيفەتەكان بۆ خوا، وريابىن ئەوھ سەر نەكىشى بۆ ويچواندن (تشبىھ) ويچواندىنى خوا بە دروستكراوھكان (تَشْبِيْهُ اللّٰهِ بِالْمَخْلُوْقَاتِ).

دوو: كاتىك خواش بە پاك دەگرىن، لە ويچواندىنى دروستكراوھكان، ئەوھش سەر نەكىشى بۆ دارىنى سيفەتەكان لە خوا، بۆيە زانايان بنچىنەيەكيان داناوھ دەئىين: (إِبْرَاتِ بِلَا تَشْبِيْهِ وَتَنْزِيْهِ بِلَا تَعْطِيْلٍ) چەسپاندنى سيفەتەكان بۆ خوا، بەبى ويچواندىنى خوا بە دروستكراوھكان و، بە پاكگرتنى خوا لە ويچوونى دروستكراوھكان، بەبى پەكخستنى لە سيفەتەكان، ھەروھەا ھەندىكيان گوتووئانە: (إِبْرَات مَعَ تَنْزِيْهِ) چەسپاندن لەگەل بە پاكگرتن دا، سيفەتەكان بۆ خوا بچەسپىين، ھەر سيفەتەكان بۆ خوى بەكارى ھىئاوھ، بەلام خوا بە پاك بگرىن لەوھ كە سيفەتەكانى خوا وەك ھى ئىمە بن.

برگەى سىيەم: ئەوھ راست نىھ كە زانايانى پىششىن ھىچ تەئويليان نەكردبى و، رىك ئەو وشانەى كە خوا بەكارى ھىئاون لەو تەعبىرانەدا، رىك مانا پراوالتىيەكەيان لى گرتبن، وانىھ، بەلكو زانايانى پىششىش تەئويليان كردوھ، بۆ ويئە:

أ- لە سورەتى (الحديد) دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ واتە: خوا لەگەلتانە لە ھەر شوئىنىك بن و، خوا بىنەرى ئەوھىھ كە دەيەكەن.

ئىمام ئەحمەد پەحمەتى خواى لى بى، كە زۆر سوور بووھ لەسەر تەئويل نەكردن و مانا لىكدانەوھى دەقەكان بەبى بەملاولادا چوون، گوتووئەتى: (وَهُوَ مَعَكُمْ، أَيُّ: بَعْلِمِهِ وَقُدْرَتِهِ) واتە: بە زانبارى خوى و بە دەسەلاتى خوى لەگەلتانە.

نەك خوا بە زاتى خوۋى لەگەلمان بى.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي) یش لە تەفسیرەكەى خویدا، گوتووێت: (وَهَذِهِ الْمَعِيَّةُ، مَعِيَّةُ الْعِلْمِ وَالْإِطْلَاعِ، وَلِهَذَا تَوَعَّدَ، وَوَعَدَ عَلَى الْمُجَازَاةِ بِالْأَعْمَالِ بِقَوْلِهِ: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۱)، واتە: ئەو لە گەڵ دابوونەى خوا كە دەفەرموى: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، (لەهەر جێيەك بن خوا لەگەڵتانە، ئایا خوا لەگەڵمانە، ئیستا لێرە، یان لەهەر شوێنێك بین، خوا لەگەڵمانە؟) دەلى: مەبەست ئەوەیە كە لەگەڵتانە بە زانیاری و بە ئاگاداربوون، هەر بۆیەش دوایى خوا هەپەشەى كردووە و گەشە داوە بە سزاو پاداشت، لەسەر كردووەكان، كە دەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، واتە: ئەو بە كردووەكانتان ئاگادارە، بینەرى كردووەكانتانە، كردووەكانتان دەبینى و دەزانى، ئنجا كە سێك لەگەڵ كەسێك بى، نالى: كردووەكانت و دەبینم و دەزانم، چونكە ئەو لەگەڵیەتى و تەواو.

ئنجا كە دەفەرموى: خوا بینەرى كردووەكانتانە، كەواتە: خودى خوۋى لەگەلمان نیە، ئەو شتێكى بەلگە نەویستیشە، چونكە خوا ﷻ لەسەر عەپشى خوۋیەتى و لە سەرەوێى دروستكراوەكانى خوۋیەتى، بەو شیوەیەى بۆ خوا شایستەیه.

ب- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) لە تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەكەدا كە دەفەرموى: ﴿ءَاَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾^(۱۱) الملك، واتە: ئایا دلنیاى لەوێ كە لە ئاسمانە، لە سەرێیە، كە زەوێتان لەبندا پۆبەرى و لەو حالەتەدا زەوى بێت و بچى و، بخولیتەووە و ئیوەش پێیدا پۆبچن، دەلى: ﴿ءَاَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ وَهُوَ اللَّهُ تَعَالَى، الْعَالِي عَلَى خَلْقِهِ^(۱۲)، كە دەفەرموى: ﴿ءَاَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾، واتە: ئەو خۆیە بەرزەى كە لە سەرەوێى دروستكراوەكانیەوێت.

(۱) تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان: ص ۸۳۷.

(۲) تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان: ص ۸۷۷.

کهواته: کهس نالئی: خوا له نێو ئاسماندايه، چونکه له سه رهوه بوونی خوا، ده بئ بگوترئ: وهك بۆ خوا شایستهيه، نهك وهك دێته زهینی ئیمه وه، که شتیکی دروستکراو له سه ر شتیک دادهنرئ.

برگه ی چواره م: کهواته: داریننی سیفه ته کان و په کخستن (التَّجْرِيدُ وَالْتَّعْطِيلُ) که مته رخه مییه، کاتیک که به و شیوه یه مامه له له گه ل سیفه ته کانی خوا دا بکهین، به لام و یچواندن و جه ستانندن (التَّشْبِيهُ وَالتَّجْسِيمُ) یش زیاده پۆیه.

موعته زیله و جه همیه کان له لایهك نکوولیایان کردوه له سیفه ته کانی خوا، زۆریش زیاده پۆیایان کردوه له ته ئویل داو، کهسی وایان هه بووه گوتوویه تی: خوا هیچ سیفه تیکی نه، خوا نه له نێو دروستکراوه کانیه تی و، نه له ده ره وه ی دروستکراوه کانیه تی، نه له سه رییه و، نه له خواریه، ته نانه ت کهسی وایان هه بووه گوتوویه تی: له بهر ئه وه ی دروستکراوه کان بوونیان هه یه، نابئ بوونیش بۆ خوا به کار به ی نرئ، که ئه مه به راستی زیده پۆیه کی بئ ماناو مه ترسیداره.

له به رانه ر ئه وانیشدا هه ندیک له هه نبه لییه کان، که هه شه وه ییه کان و جه ستینه ره کان (المُجَسِّمَة) شیان پیده لێن، نهك ئیمام ئه حمه د په حمه تی خوا ی لئ بئ، چونکه ئه و خۆی وانه بووه، به لام هه ندیک له شوینکه وتووانی مه زه به ی هه نبه لی و، هه ندیک خه لکی دیکه ی غه یری مه زه به ی هه نبه لییش، ئه وانه ش سه ریان به جه ستانندن و و یچواندن (تجسیم وتشبیه) گه یشتوه، ئه وانیش هه لساون له به رانه ر جه همیه و موعته زیله دا، که سیفه ته کانیان له خوا دوور خستوونه وه، ئه وانیش هه لساون زیده پۆیایان کردوه له چه سپانندی سیفه ته کان بۆ خوا داو، هه یانبوو له زانایانی هه نبه لی مه زه به ل له به غداد و تاری داوه، له سه ر مینه ر دانیشتوه، چوار مه شقی، گوتوویه تی: وهك چۆن من ئیستا له سه ر ئه م مینه ره دانیشتووم، خواش ئاوا له سه ر عه رش دانیشتوه، که ئه وه جه ستانندن و و یچواندنی خوایه به دروستکراوه کان، چونکه که خوا ده فه رموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾

واتە: خوا بەرز بۆۋە بۆ سەر غەرش، چوۋە سەر غەرش، دەبى بلىيى: ۋەك بۆ خوا شايسىتەيە، ئەگەر بگوتىرى: ۋەك چۆن من، يان كەسىك لە سەر تەخت و كورسىيەك دادەنىشى، ئەۋە تەشبيھەو خواش ﷺ دەفەرمى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشورى، واتە: ھېچ شىئەك ۋەك خوانىيە.

كەۋاتە: دەبى بگوتىرى: خوا لەسەر غەرشە، بەۋ شىۋەيەي بۆ خوا شايسىتەيە، ھەرۋەھا خوا (يَدِى، ھەيە، (يَدِ) بۆ ئىمە ئەندامە، بەلام بۆ خوا سيفەتە، ديسان خوا (عَيْنِى، ھەيە، (عَيْنِ) بۆ ئىمە ئەندامە، بەلام بۆ خوا سيفەتە، ئايا چۆنە؟ نازانين، بەللى خوا لە سەرۋەي دروستكراۋەكانى خۆيەتى، بەلام ئەۋە بۆ خوا ﷺ سيفەتتەكە كە ۋەك ھى دروستكراۋەكان نىيە، ھەرۋەھا ھەموو سيفەتەكانى دىكەش، بۆ وئە: كە لە ھەندىك فەرماشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋ دەفەرمى: ئەگەر سىيەكى شەۋى پۆيشت، خۋاي پەرۋەردگار دىتە ئاسمانى نيزىك لە ئىمە^(۱)، دابەزىنى خوا بۆ ئاسمانى نيزىك لە ئىمە، ئاسمانى دنيا، يانى چى؟ بىگومان ئەۋە سيفەتتىكى خۋايەو ئىمە نازانين چۆنە؟ بەلام بە تەئكىد مەبەست پىي ئەۋە نىيە كە خوا سەرۋەي دروستكراۋەكان بە جى بھىللى و بىتە نىو دروستكراۋەكان! چونكە خوا لە نىو دروستكراۋەكانىدا جىي نايىتەۋە، لىرەدا بەس ئەۋەندەي لە بارەۋە دەلىين، ئەگەرنا ئەۋە باسە، ئىمە لە كىتەبى دوۋەمى مەۋسۋوعەي: (ئيمان و عەقىدەي ئىسلامىي)دا، لەۋىدا بە تەفۋىل باسى سيفەتەكانى خۋاي بەرزى مەزەمان كىردوۋ، ھەرۋەھا لەۋ مەۋسۋوعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) لە كىتەبى سىيەمدا، ديسان بە تەفۋىل لە بارەي ناۋو سيفەتەكانى خۋاي پەرۋەردگارەۋە دۋاوين، لەۋ بارەۋە نوختەمان خستۆتە سەر پىت.

(۱) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ} أخرجه مالك: ۴۹۸، والبخاري: ۱۰۹۴، ومسلم: ۷۵۸.

کورتە باسیک له باره‌ی بژیودانی خواو زۆرو کهمکردنیوه

خوا پشتیوان بیت له نو (۹) برگه‌دا، ئەم کورتە باسه ده‌که‌ین:

۱- واتای وشە (الرُّزْقُ): (راغب الأصفهانی) ده‌لێ: (الرُّزْقُ: يُقَالُ لِلْعَطَاءِ الْجَارِي تَارَةً، دُنْيَوِيًّا كَانَ أَمْ أُخْرَوِيًّا، وَلِلنَّصِيبِ تَارَةً، وَلَمَّا يَصِلْ إِلَى الْجَوْفِ وَيَتَغَذَّوْنَ بِهِ تَارَةً، يُقَالُ: أُعْطِيَ السُّلْطَانُ رُزْقَ الْجُنْدِ، وَرُزِقْتُ عِلْمًا، قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ ١٠، المنافقون، أَي: مِنَ الْمَالِ وَالْجَاهِ وَالْعِلْمِ، وَهَكَذَا أَنْ يُحْمَلَ عَلَى الْعُمُومِ، فِيمَا يُؤْكَلُ وَيُلْبَسُ وَيُسْتَعْمَلُ) (۱).

واته: وشە (رزق) جاری واهیه بو مووچه‌یه‌که به‌رده‌وامه، به‌کارده‌هێنێ، ئنجا نه‌و مووچه‌و بژیوه، چ دنیا‌یی بێ، چ دوا‌پو‌ژیی بێ و، جاری وایه بو‌ پشک و به‌شیک به‌کارده‌ی و، جاری وایه بو‌ له‌وه‌ی ده‌چێته‌ ئێو هه‌ناوی مرو‌قه‌وه‌ و پێی ده‌ژی به‌کارده‌ی، {واته: بو‌ خواردن و خواردنه‌وه‌} ده‌گوترێ: هوکمران بژیوی سه‌ربازه‌کانیدا، {واته: مه‌عاشی پێدان}، تو‌ ده‌لێی: (رُزِقْتُ عِلْمًا) زانیارییم بو‌ کرا به‌ بژیو، {که‌واته: بو‌ شتی ماددیش به‌کارده‌ی و، بو‌ شتی مه‌عنه‌ویش به‌کارده‌ی}، خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (المنافقون) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ ١٠، واته: له‌وه‌ی پێمان داو، به‌خشن، به‌ر له‌وه‌ی به‌کێکتان مردنی بگاتێ، له‌وه‌ی پێمان داو له‌ مال و سامان له‌ پێگه‌ (جَاه) {جَاه} یانی: قسه‌ رو‌یشتن، ته‌وه‌ که‌ مرو‌ف پێگه‌یه‌کی کو‌مه‌لایه‌تی هه‌بێ و قسه‌ی بگیریته‌وه‌، له‌وه‌ به‌خشه‌، صو‌لج بکه‌، چاکه‌ بکه‌ له‌ خه‌لک و له‌و زانیارییه‌ی پێتدراوه‌، {که‌واته: وه‌ک چو‌ن مال و سامان رزقه‌، جاهو پێگه‌ی کو‌مه‌لایه‌تیش رزقه‌و زانیارییش رزقه‌} ده‌شگونجێ وشە (رزق) به‌کاربه‌هێنێ به‌ گشتی، بو‌

شتیک که بخوری و بۆ شتیک که بپۆشری (بەرگ و پۆشاک) و بۆ هەر شتیک که به کاربھێنری {یانی: خانوو به ره، سه یاره، که لویه لئ که مروۆف به کاری دینئ}.

که واته: وشه ی (رزق) واته: هه رشتیک که خوا بۆ مروۆفه کاری په خساندوه، پئی بژین، ئنجا خواردن و خواردنه وه یه، بهرگ و پۆشاکه، مآل و سامانه، کهل و په له، ماددییه، یاخود شتی مه عنه و ییه.

۲- **بژیو (رزق)، ته نیا له لایه ن خوا وه یه:** ئیمه له کوردیدا جاری وایه (رزق) به پۆزی ته رجه مه ده که یه، جاری واشه به بژیو، ئه و شته ی که مروۆف پئی ده ژیی، که له راستیدا مروۆف هه ر به خواردن و خواردنه وه ناژی، بهرگ و پۆشاک پئیوسته، خانوو به ره ی پئیوسته، کهل و په لیشی پئیوسته، ژیانیش هه ر ژیا نی ماددی و جهسته یی نه، ئینسان ژیا نی مه عنه و ییشی هه یه، له بهر ئه وه ده گونجی به ته قواش بگوتری رزق و، به عیلمیش بگوتری رزق و، به عیباده تیش بگوتری، بۆ وینه: به هه ج ده گوتری، یه کیک ده لئ: (رَزَقْنِي اللّٰهَ حَاجًا) خوا هه جی پئی به خشیم، واته: کردی به رزقم، یان ده لئ: (رَزَقْنِي اللّٰهَ صِيَامَ رَمَضَانَ) خوا گرتنی پۆزی مانگی په مه زانی کرده بژیوی من، ئنجا رزق به هه موو ئه و چه مکانه ی گوتمان، به هه موو و اتا کانیه وه، ته نیا له لایه ن خوا وه یه.

خوا له سوورەتی (فاطر) دا، ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَافٍ تُؤْفَكُونَ﴾

﴿۳﴾ واته: ئه ی خه لکینه! یاد ی چاکه ی خوا بکه نه وه به سه ر تانه وه، ئیا بیجگه له خوا به دیه ئنه ریکی دیکه هه یه، بژیوتان بدات له سه ری و له خوار یوه، بیجگه له و هه یچ په رسترا و نین، بۆ کو ی لاده درین؟! یانی: به س خوا بژیو ده رتانه و به س خوا هه موو شتیک بۆ په خساندوون، که واته: هه ر ئه ویش به رستن.

له سوورەتی (العنکبوت) دا، خوا ده فه رموی: ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿۱۷﴾ واته: بژیو هه ر له لای خوا بخوازن، بیه رستن و سوپاسگوزاری بۆ بکه ن، بۆ لای وی ده گیرنه وه.

کهواته: بژیو تهنها به دهست خوای بهرزی مهزنه، ئهو شتانهی مروّف مه‌داری ژییانی دنیا بیان پئی ساز ده‌کات.

۳- **مروّف پئیوسته بو دابین کردنی رزق و بژیو هه‌ولبدات:** بژیو که تهنیا له‌لای خوایه، مانای وانیه مروّف تهنه‌ل تهنه‌ل پالبداته‌وه‌و، هیچ کاریک نه‌کات، به بیانووێ ئه‌وه که رزق له‌سه‌ر خوایه، رزق له‌سه‌ر خوایه، به‌لام خوا ﷺ به‌هوی هه‌ولدانێ مروّفه‌کانه‌وه ئه‌و رزق و بژیوه ده‌دات، که‌سیک زۆر هه‌ولبدات، خوا رزقی زۆری ده‌دات، که‌سیک که‌م هه‌ولبدات، خوا که‌می ده‌دات، زۆر خوی ماندوو بکات، به‌زۆری وایه زۆرتی دیته‌ ده‌ست، که‌متر خوی ماندوو بکات، که‌متری دیته‌ ده‌ست، به‌زۆری وایه.

به‌لام جاری واش هه‌یه ئه‌و بنچینه‌یه هه‌لاواردنی تیدایه، که‌سیک زۆریش هه‌ولده‌دات و که‌می به‌ ده‌سته‌وه‌ دی و، که‌سی واش هه‌یه که‌م هه‌ولده‌دات و زۆری به‌ ده‌سته‌وه‌ دی، ئه‌وه‌ش هه‌لاواردنه، له‌و بنچینه‌یه، به‌لام به‌ گشتی ئه‌وانه‌ی زیاتر خویان ماندوو ده‌که‌ن، زیاتریان دیته‌ ده‌ست، وه‌ک گوتمان رزق به‌س مāl و سامان نیه، به‌س خواردن و خواردنه‌وه نیه، که‌سیک بو عیلم هه‌ولده‌دات و زۆر خوی ماندوو ده‌کات، زانیاریی زۆر ده‌بی، که‌سیک له‌ پرووی عه‌قلیه‌وه، زیاتر عه‌قڵی خوی به‌کار دینێ و بیر ده‌کاته‌وه، عه‌قڵی به‌ هیزتر ده‌بی، که‌سیک له‌ پرووی جه‌سته‌یه‌وه هه‌ولده‌دات، جه‌سته‌ی به‌هیزتر ده‌بی، که‌سیک بو مāl و سامان هه‌ولده‌دات، مāl و سامانی زیاتر ده‌بی، که‌سیک بو تاعه‌ت زیاتر هه‌ولده‌دات، تاعه‌تی چاکتر ئه‌نجام ده‌دات، ئه‌وی دیکه که‌متر، که‌متر، بۆیه مروّف ده‌بی، هه‌ولبدات، خوا ﷺ له‌ سووره‌تی (الملک) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾، واته: خوا زه‌وی بو ده‌سته‌مو کردوون^(۱)، به‌ قه‌د پālّه‌کانیدا برۆن و له‌ بژیوی خوا بخۆن {به‌لام له‌بیریشتان نه‌چی} ده‌چنه‌وه خزمه‌تی وی.

(۱) (ذُلُول) به‌ وشتریک ده‌گوتری که به‌ ئاسانی به‌خ ده‌بی، منداییکی گچکه به‌ وشتر بلی: به‌خ، به‌خ ده‌بی، بلی هه‌له‌سه، هه‌لده‌ستی.

دوای ئەوێ فەرمووی: ﴿فَاقْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾، بەقە پالەکانیدا بپۆن، ئنجا دەفەرموێ: لە بژیوی خوا بخۆن، یانی زەوی هەلکێلن، کاربکەن، کەسابەت بکەن، بازرگانیی بکەن، کشتوکال بکەن، ئاژەلداریی بکەن، بەلاشان و قەد پالەکانی زەویدا بپۆن، بە کەنارەکانی دا بپۆن، ئنجا لە بژیوی خوا بخۆن، ئەگەر نەپۆی و کار نەکە، بژیوت دەست ناکەوێ!

هەرۆهە لە سوورەتی (الجمعة) دا، دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾﴾. واتە: ئەو ئەوانە بپرواتان هێناو! ئەگەر بانگدا لە پۆژی جومعهدا، بە خێرای بەرەو یادی خوا بپۆن و واز لە کرین و فرۆشتن بێنن، ئەو بەشتەر بۆ ئیوه ئەگەر بزائن. هەرکاتیش نوێژ تەواو بوو، (نوێژی جومعه)، بەزەویدا بڵاوبنەوهو لەبەخششی خوا داوا بکەن، زۆریش یادی خوا بکەن {لەمیانە ی کارو کەسابەتیشدا} بۆ ئەوێ سەرفرازبن. یانی: خواتان لە بیر نەچێ، کە لە کرین و فرۆشتنداو لە کارو کەسابەتدا، غەش و خیانت بکەن، ئەوکاتە پرزەکە لە خۆتان حەرام دەکەن.

کەواتە: خوا فەرمانی کردووە تەنانهت لە پۆژی جومعهشدا کە پۆژی پشودانی مسوڵمانانە، هەتا بانگ دەدرێ، بۆت هەیه خەریکی کرین و فرۆشتن بێ، ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، بەلام کە بانگی دا لە کرین و فرۆشتن گەڕێن، مادام بانگیدا، دوایش کە نوێژ کرا، دووبارە تێهەلچنەوه لە کارو کاسبیی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، هەرکات نوێژ تەواو بوو بەزەویدا بڵاوبنەوه جارێکی دیکە لە بەخششی خوا داوا بکەن، مانای وایە خوا ی پەرورەدگار زۆر بە جیددی فەرمانی بە مسوڵمانان کردووە، کە دەبێ بۆ پەیداکردنی بژیو هەولبەدن.

یېغەمبەرىش ﷺ له فەرمايشيتىكدا دەفەر موئى: {لَوْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا} (أخرجه الترمذي: ۲۳۴۴، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۴۱۶۴، وأبو يعلى: ۲۴۷، وابن حبان: ۷۳۰، والحاكم: ۷۸۹۴، وقال: صحيح الإسناد)، واتە: ئەگەر وەك پېويست پشت بە خوا بەستى، بژيوتان دەدرى، وەك چۆن بژيوى بالەندە دەدرى، بالەندەكان بەيانىان دەردەچن بە سكى برسپەوهو، ئىواران دەگەپنەوه، بە سكى پەرەوه.

واتە: خوا بژيويان دەدات، بەلام دەبى دەربچن، بجوولین، نېچىر بگرن، ئەگەر بالەندەى بچووك بن، مېش و مەگەز دەخۆن، هەموويان بە سكى خالىي دەردەچن بەيانىان، بەلام ئىواران بەسكى پەر دەگەپنەوه.

كەواتە: دەبى دەرچوونەكە هەبى، گەران و سوورانهكە هەبى، ئنجا تېربوونەكە دەبى.

۴- فراوانى و تەنگى پزى و پزى، بۆ تاقىكردەوهيه، ئەك نيشانەى پازى بوون، يان پازى نەبوونى خوا: بە داخەوه زۆر كەس لەوهدا بە هەلەدا چوون: پېيان وايە ئەگەر خوا بژيوى بۆ كەسك فراوان كرد، ئەوه زۆرى خوڤ دەوى و لى پازىيه، بەلام ئەگەر كەسك هەزارو نەدار كرد، ديارە خوا لى توورپەيه! بەلام ئەوه پىك پىچەوانەى ئەوهيه كە خوا ﷻ له قورئاندا فەر موويهتى:

أ- له سوورەتى (الفجر) دا، دەفەر موئى: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا ﴿١٧﴾﴾ ، واتە: مروؤ (ى نامسولمان، يان مروؤتيك كە بىركردنەوهى چەوتە) كاتيك پەرودەردگارى تاقىكردەوه، پزى لىگرت و نىعمەتى پيدا، دەلى: خوا پزى له من گرتو، (واتە: كە خوا له پرووى مادديەوه دەولەمەندى كرد، وادەزانى خوا له پرووى مەعنەويشەوه خوشيدەوى و پزى لىدەگرى) بەلام ئەگەر تاقىكردەوه (بەبارىكى دىكەدا) بژيوى لى تەنگردەوه، دەلى: خوا منى بە كەم تەماشاش كردو، خوا منى پيسوا كردو، منى سووك كردو، خواش دەفەر موئى: ﴿كَلَّا ﴿١٨﴾﴾، ئەوه وانيه، واز لەو قسانە بېنە!

ب- له سوورەتی (المؤمنون) دا، دەفەرموی: ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ۝۵۵﴾ واتە: ئایا پێیان وایە ئەوەی کە ئێمە هاوکاری ئێوانی پێدەکەین لە سامان و لە کوڕان، خێرای دەکەین لە چاکەیی ئێواندا، واتە: پێیان وایە کە بۆیە وایان بۆ دەکەین، خوشمان دەوین، بەلکو هەست ناکەن، شعوریان نیە.

ئەگەرنا مەرووف! تۆ کاتیک خوا مآل و سامانی پێداوی، کوڕان و قەلەبالیی و خەزم و قەومی پێداوی، بەلام پرووت لە خوا نیە، هەر بزانە کە ماله کەت بە غەزەبە و قەلەبالییە کە دەوریشت بە غەزەبە، چونکە بۆ خراپە بەکاریان دینی! بەلام شعوریان نیە.

۵- زۆر جار ان فراوانی بژیو بۆ کە سیک، یان بۆ کۆمەلێک مایە توو پەیی خوایه:

أ- خوا له سوورەتی (التوبة) دا، زۆر بەروونی ئێوە دەفەرموی: ﴿فَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۵۵﴾ (پروو له پیغەمبەری خاتەم دەکات و دەفەرموی: سەرسام مەبە بە سامانەکانیان و مندالەکانیشیان {کە سامان و کوڕو کچیان زۆرە} خوا تەنیا مەبەستی ئەوەیە بەو مآل و سامانەو بەو قەلەبالییە دەورووبەریان لە ژیانی دنیا دا سزایان بدات {پێویە ماندوو دەبن و خەری دەکەنەو، بە مشوور لێ خواردنی مندالەکان ماندوو و ناپەخت دەبن} دوا یی مەرن و گیانیان دەریچێ، لە حالەتیکدا کە بێپروان.

کەواتە: خوا ﷻ هەندێ کەس مآل و سامانی دەدات، قەلەبالیی بە دەوروو پەیدا دەکات، بۆ ئەوەی بپێتە مایە مەینەتی و ناپەختی و، دوا ییش بە کافری دەمرێ.

ب- له سوورەتی (سبا) دا خوا ی پەروردار پرووت ئێوە مەبەستە دەخاتە پروو، دەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝۳۴﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝۳۵﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ

لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾، واته: هیچ وریاکه ره‌وه‌و ترسینه‌ریکمان، له هیچ شارو ئاوه‌دانییه‌ک دا نه‌ناردوه، مه‌گه‌ر خوشگوزه‌رانه‌کانی گوتووایانه: ئیمه بیپرواین به‌وه‌ی ئیوه پئی ره‌وانکراون، [هه‌میشه خوشگوزه‌رانه‌کان دژی پیغه‌مبه‌ران بوون، خوشگوزه‌رانه‌کان کئی بوون؟ ئه‌وانه بوون که ده‌سته‌لاتیان هه‌بووه، خویان سه‌پاندوه به‌سه‌ر خه‌لکداو، ده‌ستیشیان به‌سه‌ر مأل و سامانی ولآت داگرتوه، ئیستاش هه‌ر وایه] . ئه‌و خوشگوزه‌رانا نه به پیغه‌مبه‌رانیان گوت: ئیمه له ئیوه مأل و سامانی‌شمان زیاتره‌و رۆله‌شمان زیاتره {خزم و که‌سیشمان زیاتره} و ئیمه له سزا دراوان نابین، {یانی: خوا ئیمه‌ی خوشده‌وی ئه‌گه‌ر خوشی نه‌ویستباین، ئه‌و هه‌موو سامان و کورانه‌ی نه‌ده‌داینی!} بلی: په‌روه‌ردگارم بژیو بۆ هه‌ر که‌سیک که بیه‌وی فراوان و ته‌نگ ده‌کات، (واته: له هه‌ندیک له حالان دا بژیوی بۆ زۆر ده‌کات و، له هه‌ندیک حالاندا لئی که‌م ده‌کاته‌وه، یاخود: بۆ هه‌ندیکیان زۆر ده‌کات و بۆ هه‌ندیکیان که‌م ده‌کات} به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن {که ئه‌وه مانای په‌زامه‌ندیی خوا نیه، به‌لکو مانای تاقیکردنه‌وه‌یه بۆ مروّقه‌کان} مأل و سامانتان و رۆله‌کانیشتان نابنه‌ هوکاري ئه‌وه‌ی له ئیمه‌تان وه نیزیکی بخه‌ن، مه‌گه‌ر که‌سیک بپروابین و کرده‌وه‌ی باش بکات، ئه‌وانه پاداشتی چه‌ند به‌رانبه‌ریان، چه‌ند قاتیان هه‌یه، به‌وه‌ی که کردووایانه، ئه‌وانه له کۆشکه به‌رزه‌کانی به‌هه‌شتدا، به‌دنیایی بی‌ترس و بیم نیشته‌جین.

که‌واته: ئه‌مه هه‌ر زۆر پروونه، وه‌ک پیشینانی خوشمان ده‌لین: (فلانکه‌س مأل و سامانی هه‌یه، به‌لام ماله‌که‌ی به‌غه‌زه‌به)، بۆچی؟ چونکه‌ نوێژی له‌سه‌ر ده‌چوین، رۆژووی له‌سه‌ر ده‌چوین، خوای تیدا ناناسی، خراپه‌ی پئی ده‌کات، مانای وایه ماله‌که‌ی نیعمه‌ته به‌لام بۆ خۆی کردووێته‌ی به‌نیقمه‌ت و به‌لا به‌هۆی بی‌ئیمانی و خراپ به‌کاره‌یتانیه‌وه.

۶- بژیو زۆرو کەمکردن بە دەستی خوا بوون، لەگەڵ هەولدا، تیکناگیرین: یەکیک بوی هەیه، بلی: مادام خوا دەفەرموی: بۆ هەر کەسێک بیهوی، بژیوی بۆ فراوان دەکات، هەر کەسێک بیهوی بۆی کەم دەکات، کەواتە: مرۆف بۆچی هەولبدات؟ دەلین: ئەو دووانە تیکناگیرین، چونکە خوا وەک یاسایەکی خۆی دەفەرموی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم، ۳۹) واتە: بۆ مرۆف نیه مەگەر هەول بدات، مرۆف دەبێ هەول بدات و بەبێ هەولدان هیچی نایەتە دەست، مرۆف مسوڵمان بێ، یان نا مسوڵمان بێ، هەر وەها لە سوورەتی (التوبة) دا، دەفەرموی: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فِسْرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ﴾ (۱۰۵) واتە: بلی: کار بکەن، خوا کردەووە کە تان دەبینی، مانای وایە مرۆف دەبێ هەولبدات و هەولدا کە مرۆف لەگەڵ ئەویدا کە بژیو بە دەستی خۆی، فراوانی دەکات و وەتەنگی دینی، یان زۆری دەکات و کەمی دەکات، ئەو دووانە تیکناگیرین و نابێ هیچکەس ئەو کە پزق و بژیو بە دەست خۆی، بیکاتە پاساوی تەنبەلی و کارنەکردن و، خۆماندوو نەکردن، چونکە بەلێ پزق بە دەست خۆی، بەلام خوا لە پێی هۆکارەکان پزقە کە دەدات، وەک ژیان و مردن بە دەست خۆی، بەلام کەسێک بۆ خۆی بچێ لە شوینیکی بەرزەووە خۆی هەولبدێ، دەمری، یان کەسێک نەخۆش بێت و خۆی چارەسەر نەکات، نەخۆشییە کە خراپتر دەبێت، بەقەدەری خۆی، ئەگەر خۆشی چارەسەر بکات، هەر بە قەدەری خوا، بە ویستی خوا چاک دەبێ، هەر وەها مەسەلە ی پزقیش بە هەمان شێوە، زۆربە ی ئەو خەلکە تەنبەل تەنبەل دادەنیشن، دوا ی ناچار دەبن دەست لەبەر خەلکی پان بکەنەو، ئەو دیکەش دەچێ کارو کەسابەت دەکات، ئارەقە ی نیو چاوانی خۆی دەپزینێ و خۆی پێ دەژیەن، بۆیە کوردەواری خۆمان دەلی: (گۆشتی بەلەکی خۆت بخۆ، چاکترە لە منەقی قەساب)، یان دەلین: (دەستی ماندوو لەسەر سکی تێرە).

۷- ئیمان و تەقوا مایە ی پیت و پیزن لە ژیا ی خەلکدا، ئەگەر خەلک برادار و پارێزکار بن خوا بژیویان بۆ فراوان دەکات:

أ- لە سوورەتی (الأعراف) دا، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

﴿ ۹۶ ﴾، واتە: ئەگەر خەلکی ئاوەداننەکان ئیمانیان ھێنابایەو پارێزیان بکردبایە، {ئەھلی ئیمان و تەقوابان} دەروازەکانی ئاسمان و زەویمان بەسەردا دەکردنەو، واتە: خێرو خوشیی و بەرەكەتی ئاسمان و زەویمان بەسەردا دەپشتی، ﴿وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا﴾ بەلام بپروابوون، ﴿فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ﴾، بۆیە بەھۆی ئەووەو کە دەیانکرد، گرقمان، سزامان دان.

کەواتە: لە ئەنجامی ئیمان و تەقوودا، بژیو بۆ مروۆف فراوان دەبێ، بژیوی ماددی و بژیوی مەعنەویی.

ب- لە سوورەتی (الطلاق)یشدا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، واتە: ھەر کەسێک پارێز لە خوا بکات، خوا دەرووی خیری لێ دەکاتەو، بێ ئەوێ خۆی فیکری پێشکێ و حیسابی بۆ بکات، خوا بژیوی دەدا.

ج- ھەروەھا لە سوورەتی (إبراهيم)دا، دەفەرموێ: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ ﴿ ۷ ﴾، واتە: ئەگەر سوپاسگوزاری بکەن بۆتان زیاد دەکەم، ھەر نەعمەتێک سوپاسگوزاری خواي لەسەر بکری، خوا ئەو نەعمەتە زیاد دەکات، ئنجا مأل و سامانە، عەقلە، زانستە، ھەرچی ھەبە، شوکری نەعمەتی خواش ئەوھەبە کە ئەو نەعمەتە لە پەزنامەندی خوادا بەکاربھێنێ، کەسێک مأل و سامانی ھەبە، مأل و سامانەکە ی دەجولێنی و کاسبی پێ دەکات، چوار کەشیش سوودی لێوەردەگرن و مأل و سامانەکەش زۆر دەبێ، بەلام ئەگەر دایینی لە وێ و وردە وردە لێ سەرف بکات، کوژایی پێدێت، شوکری نەعمەتی مأل ئەوھەبە، ئەو مألە بە کاربێنی و بیجوولێنی و، سوودیشی پێ بە خەلک بگەھەنی و، بەکاری بێنی، ئەک دایینی بەکاری نەھێنی، ھەروەک شوکری نەعمەتی عیلم ئەوھەبە، کە ئەو عیلمە لە خۆت دا بەکاربێنی، ھەروەھا بلای بکەھەو، ئیستا کەسێک مەسەلە یەک فێر دەبێ، ئەگەر بچێ بۆ دوو کەسی باس بکات، زیاتر لە مێشکیدا دەچەسپێ، بەلام ئەگەر بەکاری نەھێنی و بەس لەلای خۆی بێ و بلای نەکاتەو، پەنگە لە بیری بچێتەو، عەقڵیش بەکاری بێنە، عەقڵت زیاد دەکات، جەستەت بەکاربێنە پتەوو بە ھێزو پێز دەبێ.

۸- گەلئیک جاران فراوانکردنی بژیو مایه ی یاخیی بوونی خەلکە: زۆر جاران خەلک که رزق و بژیوی بۆ فراوان دەبێ، له خوا یاخیی دەبێ، ئەگەر تەماشای میللهتی خویمان بکهین، ئەم هەریمی کوردستانه، له سەرەتای راپەرینه جهماوهریه که ی نهوه دو یه ک (۱۹۹۱ ز) دا، که خەلک ئاردی به کیلۆ ده کپی و رۆنی به کیلۆ ده کپی و، زۆربه هه ژارو نه دار بوون، زیاتر حیسابی لای خواو قیامهتیان ده کرد، ئیستا که زۆریان چوونه باله خانه و کۆشکی بهرز بهرزوهو، خوشگوزهرانیی له ژانیاندا پهیدا بووه، چه قی گرنگی و بایه خ پیدانیان بوته خویمان و، خزمهتی جهستهیان و تیرکردنی غهریزه و ئارهزووهکانیان، تەماشای ریکلامی راگه یاندنه کان ده که ی هه مووی هه ر باسی برنج و خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و ئەو شتانه یه که له خزمهتی جهسته دان، تەماشای ژیان و گوزهرانیان ده که ی، هه مووی هه ر پیشپرکی له وه دا ده کات که خانووه که ی چاکتر بێ، سه یاره که ی چاکتر بێ، پاشان له رووی هاوکاری یه کدیشه وه، ئەو کاته خەلک پیکه وه به ره حمتر بوو، ئیستا که سی واهه یه ملیاریکی هه یه، یان چه ندان ملیاری هه ن، به لām به زه یی به که سی کدا نایه ته وه که له خانووی به کریدایه و کرپی خانووه که شی بۆ نادری! ئەو چه ند ملیاردو لیره ی حیزب و خزمیش هه ر پاره ی ئەو خەلک ره ش و پرووته یه دزیویانه و بردوویانه! به ئی زۆر جاران فراوانکردنی بژیو، ده بیته هۆی یاخیی بوونی خەلک، به لām خەلکێک که خوا نه ناسبی و دنیای خوشتر بوی له دوا رۆژ، خەلکێک خورمای خوشتر بوی له خوا، خەلکێک که زیاتر بۆ جهسته و تیرکردنی ئارهزوو و غهریزه جهسته ییه کان هه ولبدات، خوا نه یینی و تەماشای ئاسمان نه کات و سه ره بهرز نه کاته وه، وابزانێ ژیان هه ر ئەو پینچ و دوو رۆژه ی دنیایه، ئەو جوړه که سانه به هۆی فراوان بوونی بژیو و رزقه وه، له خوا غافل و یاخیی ده بن، ئنجا ئایا به لگه مان چییه بۆ ئەوه؟

أ- خوا ﷻ له سوورەتی (الشوری) دا، ده فهرموێ: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۲۷)، ئەگەر خوا بژیوی فراوان بکردبایه بۆ بهنده کانی، یاخیی ده بوون له زه ویدا، به لām به ئەندازه بۆ هه ر که سی ک بیهوێ داده به زیتی، به دلنایای خوا شاره زاو بینه ری بهنده کانیه تی، هه ر که سه

هیندهی ده داتی که پپی له خوا یاخیی نه بی، هی واش ههیه، خوا زۆری ده داتی، له بهر
ئهوهی خوا ده زانی ناخیکی پیسی ههیه، ده فهرمووی: با زۆری بده می، تا کو زیاتر له خوا
یاخیی بی و زیاتر شایستهی سزا بی، هه م له دنیا دا عه ییداری، هه م له دوا پۆژیشدا
گونا بهار و سزا بار بی.

ب- ههروهه له سوورەتی (الزحرف) دا، ده فهرمووی: ﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ
ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾﴾ واته: ته گهر
له بهر ئهوه نه بووايه خه لك هه مووی بینه یه ك كۆمه ل، (و له سهر كوفر كۆبینه وه)
ئهوانه ی بی پروا ده بن به خوی خاوهن به زه یی، وامان ده كرد ماله كانیان سه فقه كانیان
له زیو بووايه، ههروهه ها ئه و په یژانه ی پیان دا ده چنه سه ری، دیسان خانوو ه كانیان
دهرگا كانیان زیرو زیو بووايه و، قه نه فه كانیش كه له سهریان پالده ده نه وه له زیرو زیو
چندرابوونایه، ههروهه ها زیرویی زۆریشمان پیده دان، به لام هه موو ئه وه رابواردنی ژیا نی
دنیا یه، دوا پۆژیش له لای پهروه ردگارت بو پارێزکارانه.

ئنج خسته نه پرووی ئه وه هه مووی بو ئه وه یه، كه مسو لمانان كاتیك ده بین،
ئه هلی كوفر - به تایبه تی ئیستا ئه مریكا و پروسیا و چین و زله یزانی دیکه -
سه روه ت و سامانیکی زۆریان له بهر ده ست دایه، كه زۆربه ی خێرو بیرو ولاتی
مسو لمانانه دزیوانه، كه ره سه ی خاوو نه وته كه یان به تالان ده بهن، چونكه
هه ر حوكمرانه كانیش داشی دامه ن به ده ست ئه وان ه وه، خێرو بی ره كه یان به تالان
ده بهن، ئه گه ر ئاسن و مسه، زی ره، زیوه، ئه گه ر نه وت و گازه، به هه رزانی ی
لییان ده ستین، چونكه خو شیان گو ییان به ده ستی ئه وان ه وه یه، ئنجا ئه و غازو
نه وت كانزایانه كه به هه رزانی ی لییان ده كرن، دوا یی له وه رگی راوه كان (مشتقات)
یان، كه ل و په لی وا دروست ده كه ن، به سه دان به رانه ر پیان ده فرو شه وه،

ههروهها چه کیشی لی دروست ده کهن و بهو چه کانهش ههر خویانیان پی به
کوشت ده دهن و پیمان ده فروشنهوه!!

ئنجاکاتی مسولمانان واقعیه که ئاوا ده بینن، که ئه هلی کوفر هیئده خاوهن
ئیمکانیه تن، بو ئه وهی زور به سه هوو دانه چن و پیمان وابی خوا ئه وانی زور
خوشدهوی، بویه ئاوا ی بو کردوون!! ئه وه تا خوا ده فهرموئ: ئه گهر له بهر ئه وه
نه بووایه خه لک هه مووی ببیته کو مه لکی کافر، ئاوامان ده کرد بو بیروایه کان،
مه به ستیش ئه وه یه خوا دنیای پی هیچ نیه و ژیا نی دنیای پی شتیکی که م
بایه خه، ده یدات به دوژمنه کانیشتی، له فهرمووده ی پیغه مبه ردا هاتوه ﷺ
ده فهرموئ: خوا جاری وا هه یه به نده ی خو ی له مال و سامانی دنیا ده پاریزی،
وهک چون یه کیك له ئیوه نه خوشه که ی له خواردن ده پاریزی^(۱).

که سیك که نه خوش ده بی پی ده گوتری: ئه و شته ی مه خو، نه خوشیه که ت
زیاد ده کات، خواش جاری وایه ئاوا به نده ی خو ی ده پاریزی له مال و سامانی
دنیا، ده زانی ئه گهر زوری بداتی، پی مه شغوول ده بی، یان پی له خوبایی
ده بی، بویه ش پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ^(۲) ههر که سیك خوا ئه وه نده ی بژیو
بداتی به شی بکات و، پیشی قه ناعه ت بکات، به خته وه ر و سه رفرازه، مرو ف ئه گهر
هیئده ی بژیو هه بی، پی بژی و چاوی له ده ستی خه لک نه بی، به لام قه ناعه تی
پی هه بی، سه رفراز و به ختیاره، چونکه ئه گهر قه ناعه تی پی نه بوو، زوریش بی
ههر که مه، به لام که قه ناعه تی هه بوو که میش ههر زوره.

(۱) {عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ : إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَاهُ الدُّنْيَا كَمَا يَحْمِي أَحَدُكُمْ مَرِيضَهُ الْمَاءَ لِيَشْفِيَهُ} أخرجه أبو يعلى: ٦٨٦٥، قال الهيثمي (٢٨٥/١٠): إسناده حسن.

(۲) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ: وَرَزَقَ كَفَافًا، وَقَتَّعَهُ اللَّهُ مِمَّا آتَاهُ»} أخرجه أحمد: ٦٥٧٢، ومسلم: ١٠٥٤، والترمذي: ٢٣٤٨، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٤١٣٨.

گێڕاوه تهوه: جارێك كابرایهك دهچیت بۆ لای عومهری كورێ عهبدولعهزیز (پهحمهقی خوای لێ بێ)، داوای هاوکاری لێ دهكات، دیاره هوكمپرانه كانی پیش عومهری كورێ عهبدولعهزیز ههروا تهخشان و پهخشانیان كردوه به پارهێ دهوڵهت، كابرایهك هاتوه شیعرێكی پێدا ههڵگوتوون، ههزار درهمیان داوهتێ، یهكێكی دیکه شیعرێكی گوتوه، سه دیناری زێریان داوهتێ، ئهویش لهوان غهڵهت بوو، یان شاعیرێك بووه، یان كابرایهك بووه لهوانهێ كه دین روو بهروو مه دحی هوكمپرانهكان دهكهن، {ئێستاش دهبینن، دههۆڵ كوت و، زورنا ژهن زۆرن، بۆ ئهوه هوكمپرانانهێ خۆیان دهسهپێنن بهسه ر خهڵك دا، بۆ چهواشه كردنی خهڵك، دهبێ زورنا ژهن و دههۆڵ كوتان به دهووری خۆیانوه پهیدا بكهن، ئهوه نووسهرو شایهرو راگهیاندنكارانه، كه قسهێ ناههق دهكهن} دهچێ بۆ لای داوای هاوکاری لێدهكات، ئهویش ده (۱۰) درهمی زیوی ده داتێ، دهلێ: فهرموو! ئهویش دهلێ: ئهوه زۆر زۆر كهمه، هیچ كه لێنێكم بۆ ناگرێ، مه گهر هه ر بۆ به رهكهت هه لێبگرم، جه نابت پیاوێكی موبارهكی، عومه ریش دهلێ: له هی خۆم هه ر ئه وه ندهم له توانادایه، هی بهیت و مالايشت پێ ناشێ، [ده زانی هه یهقی به س هاتوه سوألێ بكات]، كابرش دهروات، عومه ر بانگی دهكات و دهلێ: وه ره وه ره بگه رپوه، پێی دهلێ: ئه گه ر پارهت كه م بوو ویستت زۆر بێ، یادی مردن بكه، {بلی: ئنجا چ به مه علوومه سبهینی نامرم و، ئه وه ده دره مه مه ش ببێته میرات} هه روه ها ئه گه ر مالايشت زۆر بوو، ویستت له به ر چاوت كه م بێ، هه ر یادی مردن بكه! {ده لێی: مادام به جیی دێلم، هه ر هیچ نیه} ئه ویش دهلێ: فره مانده ی برواداران! ئامۆژگاری به كه تم زۆر له پاره و سامانه كه پێ چاكتر بوو، دهلێ: ده بپۆ كاری پێ بكه و خیری لێ ببینی.

۹- هاندانی خه لك بۆ به خشین له پیناوی خوادا، گه و ره ترین به لگه ی كاسبی كردن و، بژێو دهسته به ر كردنه: خوا ﷻ له زۆر شوینی قورئاندا هانی مسوڵمانان ده دات كه به خشن و هاوکاری خه لك بكهن، بۆ وینه:

أ- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۳۱)، واته: وینەى ئەوانەى مالى و سامانى خوڤان لە پرى خوادا دەبەخشن، وەك دەنكە تۆویكە، حەوت گولان دەر بكات، هەر گولەى سەد دەنكى تىداى، خواش بۆ هەر كەسكى بیهوى بۆى چەند بەرانبەرىش دەكاتەو، كەواتە: پاداشتى خىرو چاكە، هەتا يەك بە حەوت سەد (۷۰۰) دەروات.

ب- هەروەها هەر لە سوورەتى (البقرة)دا، دەفەرمۆى: ﴿إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۲۷۱)، واته: ئەگەر خىرو بەخشینەكانتان ئاشكرا بكەن، شتىكى زۆر زۆر باشە {بۆ ئەوێ خەلكىش چاوتان لى بكەن} بەلام ئەگەر پەنھانى بكەن {و بە پەنھانى بیدەن بە هەزاران} ئەو بۆ ئیو بەشتە (خواش) خراپەكانتان لى دەسپیتەو، خوا بەوێ دەيكەن شارەزایە، واته: هەندى جارن وا باشە مالى و سامان بەخشینەكانت ئاشكرا بكەى، بۆ ئەوێ خەلك چاوت لى بكەن، هەندى جارىش وا باشە پەنھانى بكەى، تاكو ئەو كەسەى كە هاوكارىی دەكەى دلى نەشكى.

كەواتە: هاندانى خواى پەروەردگار بۆ مسولمانان كە ببەخشن و هاوكارىی خەلك بكەن، ئەو هاندانىانە بۆ كاسبى كردن و بۆ بژیو پەیداكردن، ئەگەرنا كەسێك نەبى، چى ببەخشى؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شەش (٦) ئایەت پێکھاتووە، ئایەتەکانی: (١٣ - ١٨)، تێیاندا خوا باسی ئایینی خۆی دەکات بە گشتیی، کە بۆ ھەموو پێغەمبەرانی ناردووە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تاکو سەرەنجام لەسەر دەستی پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ تەواو کراوە.

ھەروەھا باسی ھۆکاری سەرەکی پەرئەوازیی شوێنکەوتووani بەرنامە پیشووەکان کراوە، شوێنکەوتووani پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە بریتی بوو لە ستەم و سنوورشکێنی و، ھەسوودی بە یە کدی بردن.

پاشان پێنج ئەرکی گەورەو گرنگ کە بە موحەممەد ﷺ سپێردراون، لەگەڵ راگەیانندی پێنج راستیی مەزن، خراونەپروو، ھەروەھا بۆ بەلگەیی ناحەزانی ئیسلامیش خراوەتەپروو، دوايش باسی قورئان کراوە.

لە کۆتاییشدا باسی ئاخیر زەمان (ساعة)و، نیزیکییەکی و گومرای و دووری بێروایان کراوە.

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفَقَضَى بَيْنَهُمْ وَلِئِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ

بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾
وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ جَحِشُهُمْ دَاخِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا
يُذَرِّيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{(خوا) ئهوهی له ئایین بۆی کردوونه بهرنامه (ئهی موحه ممه دا!) هه مان شته
(له نیوه پۆکی دا) که نووخی پێ پاسباردبوو و، ئهوهیه که بۆ لای تۆمان سروش
کردوو، ئهوهیه که ئیبراهیم و مووسا و عیسا مان پێ پاسباردبوون، (پوخته که ی
ئهوهیه) که ئایین و بهرنامه (ی خوا) بهرپا بکه و، تێیدا په رته وازه مه بن،
هاوبه شدان هه کانی ش ئهوهی ئهوانی بۆلا بانگ ده که ی (که په رستنی خوایه به
ته نیا)، له سه ر (دَل) یان گه وه و قورسه، خواش هه ر که س بیه وێ به ره و لای
خۆی هه لیده بژێری و، هه ر که س (له ناخه وه) بۆ لای خوا بگه رێته وه، بۆ لای
خۆی پاسته پێی ده کات ﴿١٣﴾ (شوینکه وتوو له ده ره کان) په رته وازه ش نه بوون (له
ده وری ئه وه هه قه ی به پیغه مبه راندا نێر را بوو)، مه گه ر دوا یی ئه وه ی زانیاریان
بۆ هات، به هۆی تێره یی و سته مه وه (له نێو خۆیاندا) و، ئه گه ر له به ر ئه وه
نه بووایه که وشه (پریار) یك، له په ره و ردگارت ه وه تێپه ریوه، تا کو کاتیکی ناوبراو،
دادوه ریان له نیواندا ده کراو، بێگومان ئه وانه ی دوا ی ئه وان (دوا ی پیغه مبه ران)

کتیب (و بہرنامہ ی خوا) یان کرایہ میرات، لہ بارہیہوہ لہ دوو دلییہ کی خہستی
 بیزارکہردان ﴿۱۵﴾ دہجا (ئہی موخہممہد!) بۆ لای ئہوہ (کہ باسکرا: پڑی پاستی
 خوا گرتن و پھرتہوازہ نہبوون) بانگہواز بکہو، وەك فەرمانت پیکراوہ پیک
 وەستاو دامەزراو بہو، بہ دوا ی ئارہزووہکانیان مہکەوہو، بلی: بپوام بہ ہەر
 کتیبیک ہہیہ کہ خوا دایہزاندوہو، فەرمانم پیکراوہ لہ ئیوانتاندادادگہریم،
 خوا پەرورہردگاری ئیمہو ئیوہشہ، کردہوہکانی ئیمہ ہی خۆمانن و، کردہوہکانی
 ئیوہش ہی خۆتانن، (پاساوی) مشتومر لہ ئیوان ئیمہو ئیوہدا نیہ، خوا
 پیکہوہ کوۆمان دہکاتہوہ (لہ قیامەتدا) و، سەرہنجام بەس بۆ لای ویہ ﴿۱۵﴾
 ئەوانەش کہ لہ بارہی خوا (و کوۆتا بہرنامہکە یہ) وە، شەرہ قسہ دہکەن (لہ گەل
 برواداراندا)، دوا ی ئہوہی (پہیامی خوا لہلایہن بروادارانہوہ) وەلامدراوہتہوہ
 (و بپراوی پھینراوہ)، بەلگہ (و پاساوہ) کەیان لہ لای پەرورہردگاریان پووچەلہو،
 توورہیی (خوا) یان لہسەرہو، ئازاریکی سەختیان ہہیہ (لہ پۆژی دوا ییدا) ﴿۱۶﴾
 خوا ئہو کەسە یہ کہ کتیبہ (کوۆتایہ) کە ی بہ ہەق دابہزاندوہو تہرازووش (ی
 دابہزاندوہ)، توۆچووژانی (چ شتیک وایکردوہ بزانی!) کە کاتی دیارییکراو (ی پۆژی
 دوا یی) نیزیکہ! ﴿۱۷﴾ ئەوانە ی پروایان پی نیہ، پەلہی لیئدہکەن و، ئەوانہی
 برواداریشن ترس و بیمیان لیئ ہہیہو، دہزانن کہ چہسپاوہ (و ہەر دی)، ئەہا
 (ئاگاداربن!) ئەوانہی لہ بارہی کاتی دیارییکراو (ی پۆژی دوا ییہ) وە شەرہ قسہ
 دہکەن، لہ گومپاییہ کی دوور دان ﴿۱۸﴾

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(شَرَعٌ): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ، يُقَالُ: شَرَعْتُ لَهُ طَرِيقًا، وَالشَّرْعُ: مَصْدَرٌ، ثُمَّ جُعِلَ اسْمًا لِلطَّرِيقِ النَّهْجِ، فَقِيلَ لَهُ: شَرْعٌ، وَشَرْعٌ، وَشِرْعَةٌ)، (شَرَعٌ): بریتیه له ڕێه‌کی ڕۆشن و ڕوون، ده‌گوتری: (شَرَعْتُ لَهُ طَرِيقًا) ڕێه‌که‌م ڕێشاندا، (شَرَعٌ) یش چاوه‌که، دوا‌یی کراوه به ناو ڕێه‌کی ڕوون، که هه‌م ده‌گوتری: (شَرْعٌ) و هه‌م ده‌گوتری: (شَرْعٌ) و هه‌م ده‌شگوتری: (شِرْعَةٌ).

(مَا وَصَّى بِهِ): (الْوَصِيَّةُ: التَّقْدِيمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعظٍ)، وشه‌ی (وَصِيَّةٌ): بریتیه له‌وه که شتێک ئاراسته‌ی که‌سیک بکه‌ی کاری پێیکات، به‌لام ئاراسته‌ کردنه‌که‌ت له‌گه‌ڵ ئامۆژگارییدا بێ، قسه‌یه‌کی وا که دلی پێی نه‌رم بێ. (أَقِيمُوا الدِّينَ): واته: دین به‌رپا بکه‌ن، ﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ المائدة، ٥٥: يُدِيمُونَ فِعْلَهَا، وَيَحَافِظُونَ عَلَيْهَا)، ده‌گوتری: (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) نوێژ به‌رپا ده‌که‌ن، واته: نوێژه‌که‌ چۆنه، ئاوا ده‌به‌پینه‌ دی، که‌واته: (أَقِيمُوا الدِّينَ) واته: تاینه‌که‌ راست بکه‌نه‌وه، به‌و شیوه‌ سرووشتییه‌ی خوا دایه‌زانده، به‌و شیوه‌یه‌ جێبه‌جێ بکه‌ن.

(بَغْيًا بَيْنَهُمْ): (الْبَغْيُ: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَّى) (بَغْيٍ): بریتیه له خواستنی به‌زاندنی سنووری میانجیی، له‌وه‌دا که خه‌فتانی تیدا ده‌کری، که‌واته: وشه‌ی (بَغْيٍ) به‌ مانای زۆلم و ده‌ستدریژی و سنوورشکینیی دی، به‌لام (الْإِبْتِغَاءُ: الْإِجْتِهَادُ فِي الطَّلَبِ) وشه‌ی (إِبْتِغَاءً): به‌ مانای کۆششکردنه له داواکردنی شتێکدا.

(لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ): (أَي: لَا احْتِجَاجَ لظُهُورِ الْبَيَانِ): پێویست به‌ موناقه‌شه‌ ناکات، له‌ نێوان ئێمه‌ و تێوه‌دا، پێویست به‌ شه‌ره‌ قسه‌ ناکات، له‌ به‌ر ڕوونی ڕوونکردنه‌وه‌که، (الْحُجَّةُ: الدَّلَالَةُ الْمُبَيِّنَةُ لِلْمَحْجَةِ)، (حُجَّةٌ): بریتیه له به‌لگه‌یه‌کی ڕۆشن

که ڕێیه که ڕۆشن بکاتهوه، به لām دوایی که دهفه رموی: ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾ یانی: (لَا جِدَالَ، لَا نِقَاش) مشت و مرو شه ره قسه نیه، چونکه که سیک که شه ره قسه ده کات له گه ل ټه وی دیکه دا، دوو کهس هه ر کامیکیان به لگه دینیته وه، که واته: به لگه مان له به یندا، نیه واته پیویست ناکات به لگه بو یه کدی بیننه وه.

(يُحَاجُّونَ): (الْمُحَاجَّةُ: أَنْ يَطْلُبَ كُلُّ أَحَدٍ أَنْ يَرُدَّ الْآخَرَ عَنْ حُجَّتِهِ وَمَحَجَّتِهِ، مُحَاجَّةً): ټه وه یه که دوو کهس، یان چه ند که سیک، هه ر کامیکیان به وی ټه وی دیکه له به لگه که ی خو ی لابداو له ڕیه که ی خو ی لابدا، به کوردی پی ده لین: شه ره قسه، دمبه دمه.

(دَاحِضَةٌ): (أَي: بَاطِلَةٌ زَائِلَةٌ، وَأَصْلُهُ مِنْ دَخَضِ الرَّجُلِ، وَهُوَ الزَّلْقُ)، (دَاحِضَةٌ) یانی: پووچ، (حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ) واته: به لگه که یان پووچ و بی بنه مایه، ڕۆشتوو یه، ټه م وشه ی (دَحَضَ): له ټه صلدا له پی خلیسکانه وه هاتوه، که سیک له شوینیک که خزه، پی ده خزی و ده خلیسکی، پی ده گو تر ی: (دَحَضَتْ رِجْلَهُ) واته: پی خلیسکا، ټنجا ټه وه که سه ی به لگه یه ک دینیته وه وه به لگه که ی پووچه، وه ک ټه وه وایه پی خلیسکابی و هه لدرابی.

(وَالْمِيزَانُ): (الْوَزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ، وَالْمِيزَانُ، الْجَمْعُ مَوَازِينَ، مَا يُوزَنُ بِهِ)، وشه ی (وَزَنَ): بریتیه له زانیی ټه ندازه ی شتیک، (مِيزَان) یش، که به (مَوَازِينَ) کو ده کریته وه، هه ر شتیکه شتی پی هه لسه نگین ی و پی بکیشری.

(مُشْفِقُونَ مِنْهَا): واته: په رۆشیانه و لی ده ترسین، په رۆشی خویانه و ترسیان به رانبه ری هه یه، ده لی: (الشَّقُّ: اخْتِلَاطُ ضَوْءِ النَّهَارِ بِسَوَادِ اللَّيْلِ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ)، (شَفَقَ): بریتیه له تیکه لبوونی رووناکیی رۆژ، له گه ل تاریکی شه و له کاتی خۆر ئاوابووندا، (الإِشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ)، (إِشْفَاقُ): بریتیه له گرنگی پیدانیکی تیکه ل، له گه ل ترس دا، چونکه (مُشْفِقٌ) واته: که سیک شه فه قه تی هه بی به رانبه ر به که سیک،

هەم بەتەنگیەو یەو هەم ترسیشی لێی هەیه تووشی زەرەر ببی، (أَشْفَقَ مِنْهُ) واتە: ترسا، لێی ترسا (أَشْفَقَ عَلَيْهِ) واتە: بەزەیی پێیدا هات، ئنجا (أَشْفَقْتُ عَلَيْهِ)، یان (أَشْفَقَ مِنْهُ) واتە: گرنگی پێداو خەمی لێ خوارد.

(يُمَارُونَ): (الْمِرْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ، وَالْمُمَارَاةُ: الْمُحَاجَّةُ فِيمَا فِيهِ مِرْيَةٌ)، (مِرْيَةٌ): بریتیە لە دَلْ لە دَلْدان لە شتێکدا، کە تایبەتەرە لە دوو دلی، (مُمَارَاة) یش، بریتیە لە شەرە قسە لە شتێکدا کە جێی دوو دلیە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای ﷻ دوای ئەوەی لە ئایەتەکانی پێشیدا، ژمارەیهکی زۆر لە سیفەتەکانی خۆی و، کردەووەکانی خۆی خستەپروو، بۆ خوێندانی بە ئیمەو، باسی وەحیی و پەیام ناردنی خۆی کرد بۆ پێغەمبەرانی بە گشتی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ بە تایبەتی، ھەروەھا دوای ئەوەی باسی بێ وێنەیی خۆی کردو، باسی ئەوەی کرد کە کلێلەکانی ئاسمانەکان و زەوی بە دەست ئەووەن، دیسان باسی ئەوەی کرد: ھەر کەسێکی بیهوێ، بژیوی بۆ فراوان دەکات، یاخود لێی وەتەنگ دێنێ و بە ھەموو شتێک زانیە.

ئنجا ھەر لە درێژەی ڕاگەیاندنی ئەو راستییە مەزنەدا، دەفەرموێ: ﴿لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾، واتە: لە ئایینی خۆی بەرنامەیهکی بۆ داناون، کە چییە؟ ﴿مَا وَصَّيَ بِهِ نُوْحًا﴾، ھەمان شتە کە کاتی خۆی نووحی پێ ڕاسپاردو، ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، ھەروەھا ئەوەی بۆ تۆمان ڕووشکردو (ئەو موحمەد! ﷺ) ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾، دیسان ئەوەی کە ھەرکام لە ئیبراھیم و مووسا و عیسا پێ ڕاسپارد بوون.

کەواتە: ئەى موحەممەد ﷺ! ھەروەھا ئەى بڕوادارانى شوئىنکە وتووێ
موحەممەد! ئەو بەرنامەى ئەى ئىوھى لەسەرن، لە ھێلە گشتىيەکانیدا، ھەر
ھەمان ئایىن و بەرنامەى، کە نووح و ئىبراھىم و مووسا و عىسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام)، لەسەرى بوون.

لێرەدا خوا باسى ئەو پێنج پێغەمبەرە دەکات و، لە سوورەتى (الأحزاب) یشتا،
ديسان باسى ئەو پێنج پێغەمبەرە دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ
مِيثَقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَاتَّخَذْنَا
بِهِمَ اٰمَانَ وَهَرَّگرت لە پێغەمبەران و لە توو، لە نووح و ئىبراھىم و مووسا و لە
عىسای کوڤى مەڤىم.

زانایان ھەندىکیان گوتووینە: ئەو پێنج پێغەمبەرانە کە ھەم لە سوورەتى
(الشورى) دا، ھەم لە سوورەتى (الأحزاب) یشتا، پیکەو ھاتوون، واتە: نووح
و ئىبراھىم و مووسا و عىسا موحەممەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە بەر
ئەو ھەى کە تايەتەندىيەكى جايان ھەى لەو پێغەمبەرانەى دیکە، ئنجا
ھەندىکیان گوتووینە، کە دەفەرموێ: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَّ اُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ
ۚ﴾ (۳۵) الأحقاف، واتە: خوٲ رابگرە وەك چوٲ خواوٲ عەزەمەكان لە پێغەمبەران
خوٲان رابگرت، گوتووینە: ئەو پێنجە پێغەمبەرە خواوٲ عەزەمەكان.

بەلام وەك لە چەند شوئىنك لە كتيبەكانى خوٲدا باسم كردو، ئەو بوٲوونە
راست نى، کە تەنیا ئەو پێنج پێغەمبەرە بە ئولولعەزم خواوٲ عەزم ناسرابن،
چونکە ھەموو پێغەمبەران خواوٲنى عەزم بوون، (عزم) واتە: وىستى مەحکەم،
پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە ھەموو رەوشتە بەرزەکاندا لە لووتکە
دابوون، بەلئى لە نىوان لووتکەکانىشتا، بەرزو بەرزتر ھەى، ئەگەرنا ناگونجى
بلى: ھەر ئەو پێنجە خواوٲ عەزم بوون، ئەدى پێغەمبەرەكانى دیکە خواوٲ
عەزم نەبوون؟!

كەواتە: ئەو بۆچۈنە ھەلەيە بەلام دەتوانىن بلىين: ئەو پىنچ پىغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەوانى دىكە بە عەزمتىر بوون، ئەو دەگونجى، ئەو پىنچە خاوەن عەزىمەتتىر بوون و ئىرادەيان مەحكەمەتتىر بوو.

بەلام من پىم وایە كە جیاكردنەوہى ئەم پىنچ پىغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە دوو شوینى قورئاندا، لەبەر تايبەتمەندىيەكى دىكەيە، ئەویش ئەوہى كە ئەو پىنچ پىغەمبەرە، ئىستاش شوینكەوتووین ھەن، ئىستاش تەنیا ئۆممەتى ئەو پىنچ پىغەمبەرە ھەيە:

۱- صابىئەكان كە خۆيان بە شوین كەوتوى نووح دەزانن، ھەرۈھە ھەندىك لە ئايىنەكانى رۆژھەلاتى ئاسيا، خۆيان بە شوینكەوتووى نووح دەزانن و، باسى تۆفانى نووح لە نىو ھەموو ئۆممەتەتەندە ھەيە.

۲- ئىبراھىم ئەلەيھى السَّلَام كە ھەركام لە مەسۇلمانان و جۈولەكەو نەصرانىيەكان، خۆيان بە شوینكەوتووى وى دەزانن، ھەرۈھە صابىئەش.

۳- مووساش جۈولەكەكان خۆيان بە شوینكەوتووى مووسا دەزانن.

۴- عىساش كە نەصرانىيەكان خۆيان بە شوینكەوتووى دەزانن.

۵- موھەممەدىش ﷺ كە مەسۇلمانان خۆيان بە شوینكەوتووى تايبەتى دەزانن.

كەواتە: ئەو پىنچ پىغەمبەرە بۆيە خوا پىكەوہو لە دوو شوین دا ناوى ھىناون، چونكە ئەو پىنچ پىغەمبەرە لە ھەموو پىغەمبەرەن ناسراوتر بوون و شوینكەوتووین ئىستاش كەم و زۆر ھەن.

خوا دەفەرەمۆي: ئەو بەرنامەيەى كە بۆ ئىوہەمان داناوہ، ھەمان شتە كە نووھمان پى راسپارد بوو و، ئەوہى كە بۆ تۆمان سەركردوہو ئىبراھىم و مووسا و عىسامان پى راسپاردوون، ﴿أَفِيْمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾، كە ئايىن بەرپا بكەن و تىيدا پەرتەوازە مەبن، واتە: ئايىنەكە خوا چۆنى ناردوہ، ئاوا جى

بەجىي بىكەن و تىيدا پەرتەوازە مەبن، ھەر كۆمەلە بەشىكى لى بگرن، و ھەر كەسەو بە دۆلىكدا بىرات، وەك دەلىن: (كەس بە رەبەى كەس نە پىوئ) و (كەس لە مەرى كەس نەخىوئ) و (ھەر كەسە بە يارى خوى ھەلابلئ)! بەلكو ھەمووتان ھەموو ئايىن جى بەجى بىكەن.

ئەم دەردى بەش بەش بوونە لە دىندارىيدا، تايەت نىە بە ئۆممەتانى پىشووۋە و لە نىو ئۆممەتى پىغەمبەرىش ﷺ دا ھەيە، يەكىك لايەنى تەزكىەكەى دەگرئ، يەكىك لايەنى فېكرىيەكەى دەگرئ، يەكىك لايەنى سىياسىيەكەى دەگرئ، يەكىك لايەنى جىھادىيەكەى دەگرئ، يەكىك لايەنە پەرۋەردەيەكەى دەگرئ، يەكىك لايەنە عىلمىيەكەى دەگرئ، بەلام دىندارىيى راست ئەوۋەيە، تۆ لە يەك كاتدا ھەولبەدى لايەنە عىلمىيەكەشى و فېكرىيەكەشى و پەرۋەردەيەكەشى و روۋحىيەكەشى، ئەخلاقىيەكەشى و سىياسىيەكەشى و جىھادىيەكەشى، ھەموويان پىكەوۋە بگرئ، چونكە دىن ھەمووى پىكەوۋە ھاتوۋە دەبى بەش بەش نەكرئ، وەك لە سوورەتى (الروم) دا، خوا دەفەرموئ: ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (۳۲)، واتە: وەك ھاوبەش بو خوا دانەرەكان مەبن، ئەوانەى دىنەكەيان بەش بەش كردو، تىيدا بوونە تاقم تاقم.

ھەركات ھەر كۆمەلە بەشىكى لە دىن گرت، دوایى وا دەزانئ دىن بەس ئەوۋەندەيە، كە بە داخەوۋە زۆرجار دەردى ھاوبەش بو خوا دانەرەكان، دەردى خاۋەن كىتەكان: جوولەكەو نەصرانىيەكان، لە نىو مسولماناندا، پەيدادەبن و تەشەنە دەكەن، لە كاتىكدا مسولمانان باش لە قورئان و سوننەت تىناگەن و، باش پىيانەوۋە پابەند نابن.

دوایى دەفەرموئ: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَٰهَهُ﴾، لەسەر ھاوبەش بو خوادانەرەكان گەورەيە، واتە: لەسەر دلىان زۆر گەورەو قورسە، ﴿مَا نَدَعُوهُمْ إِلَٰهَهُ﴾، ئەوۋەى تۆ ئەوانى بو بانگ دەكەى، پىغەمبەر ﷺ ئەوانى بوچى بانگ

دەکرد؟ بۆ خوا بەیە کگرتن و تەنیا خوا پەرستى، ئەوانیش پێیان ناخۆش بوو، چونکە دەیانویست هاوئەلان بۆ خوا پەیدا بکەن و هاوبەشانی بۆ دابنێن، ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾، خواش بەرەو لای خۆی هەر کەسێک بیهوێ هەڵبەژێری و، هەر کەسێکیش بیهوێ راستە پێی دەکات، بێگومان ئەو کەسەى بەرەو لای خوا دەگەرێتەوه، راستە پێی دەکات.

کەواتە: ئەوانەى خوا هیدایەتیان دەدات و راستە پێیان دەکات، با زۆر دلیان بە خۆیان خۆش بێت، کە خوا گۆلبەژێری کردوون، هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش کە برۆا ناھێنن، با بزەنن: شایستەى ئەو نەبوون، خوا هەڵیانبەژێری و بەرەو خۆی دلیان وەرچەرخیی و پێنمایان بکات، با شانازی بە کوفرو شیرکی و خۆیانەوه نەکەن، ﴿وَمَا نَفَرَقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾، ئەوانە پەرته‌وازەش نەبوون، واتە: شوێنکەوتووانى پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە دواى وان پەرته‌وازە نەبوون، مەگەر دواى ئەوێ زانیارییان بۆ هات، بە هۆی زۆلم و ستەمیانەوه لە نێو خۆیان دا، بە هۆی ئەوێ کە هەر کامێکیان چاوی لەوه بووه، خۆی بە خواوەنى دین بزانی و، خۆی فەرەز بکات بەسەر ئەوێ دیکەدا بە ناوی دینەوه، لە ئەنجامی ئەوێ بەش بەش بوون.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەگەر وشەیه کیش لە پەرورەدگارتەوه پێش نەکەوتایە، واتە: خوا پریریکی پێشتری داوه، ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، هەتا کاتی دیاریکراو، واتە: خوا پریری داوه تاكو کاتی دیاریکراو، دادوهری لە نێوان خەڵکدا ناکات، دوايان دەخات تاكو قیامەت و، لە قیامەت دا تەسفیەى حیساب و لێک جیاکردنەوه، دێتە گۆرێ، لەبەر ئەو پریرە نەبووایە: ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ بەدڵنیایی دادوهرییان لە نێواندا دەکرا، لەسەر ئەو کە دینی خویان بەش بەش کردو، خوا دادوهری لە نێودا دەکردن و سزای لادەرائی دەدا، بەلام هەڵیانده‌گرت بۆ پۆژی دواى، چونکە دنیا شوێنی تاقیکردنەوهیە و پۆژی دواى شوێنی حیساب و کیتاب و لێرسینەوه و سزاو پاداشته.

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، به دنیایی ئەوانەش که دوای ئەوان کتیبیان کرایه میرات، کتیبیان پێدارا، له دوای پێغه مبه ره کان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کتیبه که یان هاته دهست، ﴿لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْبٍ﴾، له باره یه وه له دوو دلییه کی خهست دان، له باره ی کتیبه که یانه وه له گومانێکی بێزار که ر دان، بوچی؟ چونکه هینده یان به زم و بازاری جیاواز داهێناون و هینده یان شتی خراپ پهیدا کردوه، ئیستا که کتیبی خوا ده بینن، له گه ل ئەو واقعهدا که خویان له سه رینی له دینداریی، زۆر جیا یه، بۆیه له کتیبه که ی خوادا که وتوونه دوو دلیی و گومانه وه.

سبحان الله! ئەوه ئیستا به سه ر حا لی مسو لمانان دا زۆر چه سپاوه! ئەگه ر تۆ ته ماشای دینداریی مسو لمانان بکه ی، چ له نێو گه لی کورددا، چ له نێو گه له کانی دیکه دا، ده بین ی زۆر شتیان پهیدا کردوه، هه یچ په یوه ندیی به دینه وه نیه! بۆ وێنه: له هه ندی ولادتدا، ئافره تان ده بی هه موویان په چه دار (مُتَّقِبَة) بن، به لام له بهر ئەوه نیه زۆر به دینن، چونکه له شتی دیکه دا هه یچ گو ی ناده نه دین، ئیستا له وه ده وله تانه ی که ندا داو، هه موو ئافره تی ک ده بی پێچه ی هه بی، زۆر چاکه، ئنجا ئایا ئەوه له بهر به دینییه؟ ئەگه ر له بهر به دینییه، بوچی گو ی تان به دهستی ئەمریکا وه یه، بوچی ئەمریکا نه وته که تان لی ده ستی ن، ئەدی بوچی رێگه به خه لک نادهن خو پێشان دان بکه ن! مان بگرن! بوچی رێ به خه لک نادهن په خه بگر ی له دهسته لاتدار، دهسته لاتدار ی که هه موو شتی کی بۆ خو ی و بنه ماله که ی خو ی قو رخ کردوه! ئایا ئەوه له کو یی دینداریی دایه، ئەو هو کمی میراتی و بنه ماله ییه، ئەوه له کو یی دینداریی دایه، کو په مه لیک و ئەمیرو بهر پر سه کان ده چن له رۆژ ئاوا چه ندان ملیار دۆلار داده نین له و ی، رۆژ ئاوا ییه کان و ئەمریکا ییه کان سوودی لێ ده بینن و، ئەگه ر لێشیان توو ره بوون، لێیان زه وت ده که ن، له و ی ده چن که شتی و مو لک و دوور گه ده کړن، به پا ره ی ئەو په ش و پرو ته، که ئەگه ر که سی کیان دزی کرد له برسان، دهستی ده بړن، تا کو بۆ ریکلام بلین: ئیمه شه ر یعه ت جی به جی

دەكەین، ئەها دەستی دزمان بێ! ئەدی بۆچی دەستی ئەو کەسە نابێ، کە چەندان ملیاری دزیون، دەبێ ئەو هەر سەری بێدری، کە دەستی بەسەر مۆلک و مالى ئەو میلله ته داگرتوه! ئنجا ئەو له پرووی سیاسییەو، هەروەها لە پرووی کۆمەڵایەتیەو، لە پرووی فیکریەو، لە پرووی ڕەوشتی و ئاکاریەو، ئیستا لە ئیو مسوڵماناندا زۆر شتی وا پەیدا بوو، کە لە مەحەکی قورئان و سوننەتی دەدە، دەزانی شتی داھیندراو و پەیدا کراو و بێ جیە.

ئنجا ئەو هەموو وادە کات، کە بەھۆی ئەو شتانەو کە خەلک عادەتیان پێو دەگرێ، شتە داھینراوەکان، دوایی کە پرووی گەش و راستەقینە ی کتیی خویان پێشان بدری، بە گومانەو تەماشای دەکەن و دەلێن: ئەو ی قورئان دەلێ، زۆر جیا یە لەو ی ئیمە، هەر وە ک چۆن کاتی خۆی ھاوبەش بو خوا دەنەرەکان، کە پێغەمبەر ﷺ بانگی دەکردن، دەیانگوت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (الزخرف، ۲۳) ئیمە باب و باپیرانی خویمان لەسەر ڕێک بینیو، هەر لەسەر ڕیی ئەوانیش دەڕوین، ئیستا خەلکی زۆر ھە یە ئەگەر پێی بگوتری: ئەو پێچەوانە ی شەرە، پێچەوانە ی سوننەتەو نابێ وابێ و ئەو داھینراو پەیدا کراو! دەلێ: ئەدی بۆچی ئەوانە ی پێشی ئەو یان نەگوتو؟ نەخیر، وانیه، ئیو دینیکی تازە تان ھیناو! بەلام ئیسلام بەس بریتیە لە قورئان و سوننەت و، غەیری قورئان سوننەت ھەموو تێگە یشتنە لە بارە ی دینەو، کە دەگونجی ئەو کەسە، پیکایی و، دەشگونجی نەپیکایی، یان دەگونجی بۆ کاتیک پیکایی و، بۆ کاتیک دوای ئەو، نەپیکایی.

دوایی خوا دەفەرموی: ﴿فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ﴾، ئنجا بۆ ئەو ی باسکرا، بانگەواز بکە (ئە ی موھەممەد ﷺ!) بە ڕیزان! ئەمە تاکە ئایەتە لە قورئاندا، کە خوا دە (۱۰) رستە ی تیدا فەرموون، پێنجیان ئەرکن بۆ پێغەمبەر ﷺ و، پێنجیشان راستی گەورەو مەزن، کە پێغەمبەر ﷺ رایان بگە ین، جگە لەم ئایەتە تەنیا (آیة الکرسی) لە دە (۱۰) رستە پیکھاتو، کە دەربارە ی خوا یە ﷻ، ئەم ئایەتەش

دەربارەى ئايىنى خواو ئەرکى پىغەمبەرەو ﷺ لە دە (١٠) پرستە پىگھاتو، پىنجيان ئەرکى پىغەمبەرن ﷺ کە جى بەجيان بکات و، پىنجيشيان پىنج راستى گەورەو مەزنن کە دەبى پايان بگەيەنى:

يەكەم: ﴿ فَلَيْلِكَ فَادْعُ ﴾، بۆ ئەوێ باسکرا، خەلک بانگەواز بکە يانى: {بۆ بەرپاکردنى ئايىن، بەو شىوێهەى خوا دايبەزندو، بۆ ئەوێ تىيدا پەرتهوازە نەبن و، تاكو تەنيا خواش بپەرستن}.

دووهم: ﴿ وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ ﴾، وەك فەرمانت پىکراو پىک وەستاوبە (ئەى موحەممەد ﷺ!) (استقامة) برىتیه لە پىک وەستان، بەبى لادان و ئەملاولا کردن.

سێهەم: ﴿ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ﴾، بە دواى ئارەزووێکانى ئەوان مەکەو.

چوارەم: ﴿ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ﴾، بلى: بپروام هەيە بە هەر کتیبیک کە خوا دايبەزاندو.

يانى: لەگەڵيان مەچووێ نىو شەرەقسەو وەو بلى: هەموو ئەو کتیبانەى خوا دايبەزاندوون، بپروام پىيان هەيە، چونکە جوولەکەو نەصرانىيەکان، دەهاتن بە پىغەمبەريان ﷺ دەگوت: ئايا تەورات و ئىنجىلش کتیبى خوا نین؟ قسەيان لەگەڵدا دەکرد، بۆيە فەرموویەتى: بلى: بپروام بە هەر کتیبیکە کە خوا دايبەزاندو، بەلام وەك ئەصلەکەى، نەك وەك واقعى ئىستای کە پىکراو لە ئەفسانەو، بە پى هەواو ئارەزووى ئەوانەى کە کتیبەکیان بەدەستەو بوو، گۆرپويانەو شتيان تىخستو.

پىنجەم: ﴿ وَأَمَرْتُ لِأَعْدَلْ بَيْنَكُمْ ﴾، واتە: فەرمانم پىکراو کە دادگەريتان لە نىواندا بکەم.

ئەمە کە لە مەکە هاتۆتە خوارى، ئاماژەيە بەو کە پىغەمبەر ﷺ کاتیک دى ئايىنەکەى حوکمران دەبى و دەستەلاقى دەبى، واتە: بزائن ئەگەر دەستەلاتم هەبوو دادگەريتان لە نىواندا دەکەم، ئەمە پىنج ئەرکەکەى پىغەمبەر ﷺ.

ئىنا خوا فەرمانى پىدەكات، پىنچ ھەوالىش رابگەيەنئى، پىنچ راستى مەزن:

يەكەم: ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾، خوا پەرورەردگارى ئىمەش و ئىوہشە، كەواتە: خوا سېحانە وتعالى خالى ھاوبەشمانە، وەك چۆن ئىوہ خوا بە پەرورەردگارى خۆتان دەزانن، ئىمەش بە پەرورەردگارى خۆمانى دەزانن، ئىنا وەرن با ھەموومان تەنيا خوا بېرستين و ھاوبەشى بۆ دانەئىن، من پروام بەو كىتیبانە ھەيە كە خوا دايبەزاندوون، ئىوہش ئەو كىتیبەي دىكە، كە كىتیبى كۆتايى خوايە، پرواتان پىي ھەبئى، ئەو كاتە مشت و مېر نامىئى.

دووەم: ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، ئىمە كىرەوہى خۆمان بۆ خۆمان، ئىوہش كىرەوہى خۆتان بۆ خۆتان.

ئايا ئىوہ نالین: ئىمە زۆر چاكامان كىرەوہ؟ باشە كىرەوہى خۆتان بۆ خۆتان، ئىمەش كىرەوہى خۆمان بۆ خۆمان، ئىمە ئەوہ بەراست دەزانن كە بە پىي قورئان و سوننەت بئى، ئىوہش ئەوہ بەراست دەزانن كە بە پىي كىتیبى خۆتان بئى، با لەسەر ئەوہ مشت و مېر نەكەين.

سېيەم: ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، ھىچ بەلگە ھىنانەوہو مشت و مېر نە لە نىوان ئىمەو ئىوہدا، من پروام بە سەرچەم كىتیبەكانى خوا ھەيە، كە دايبەزاندوون: ئىنا صوحوفى ئىبراھىمە، تەوراقى مووسايە، زەبوورى داوودە، ئىنجىلى عىسايە، ھەر كىتیبىكى دىكەي خوا ھەيە، ئەگەر بچەسپى كە كىتیبى خوايەو دايبەزاندوہ، پروام پىيەتى، بەلام وەك ئەصلەكەي كە دايبەزاندوہ، نەك بەو واقعەي ئىستاي ئەگەر گوڭردابئى، ئىوہش پروا بە كىتیبى خوا بىنن كە دايبەزاندوہ، ئەوكاتە مشت و مېر شەرەقسە، لە نىوان ئىمەو ئىوہدا نامىئى.

چوارەم: ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾، خوا ئىمەو ئىوہ كۆدەكاتەوہ، واتە: كاتىك دى خوا كۆمان دەكاتەوہو دادگايىمان دەكات.

كەواتە: با لە مشت و مېرەكەمان بگەريين و ھەليگرين بۆ ئەوئى.

يَنْجِهِم: ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سەرەنجامیش ھەمووی بۆ لای خوا، دەچینەو ھەزەمەتی.

کەواتە: با ھەر کامێکمان خۆی ئامادە بکات، بە چ چاوپروویکەو ھەزەمەتی دەچیتەو ھەزەمەت خوا ﷻ و چی لەگەڵ خۆی دەباتەو بۆ لای؟!

ئنجأ خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ﴾، واتە: ئەوانەش کە شەپەرە قسە دەکەن لەبارە ی خوا، لەبارە ی ئایین و بەرنامە ی کۆتایی خوا، دوا ی ئەو ی وەلامی دراو ەتەو، واتە: دوا ی ئەو ی برۆادارانێک برۆایان پێھیناوە، بە دوا بەرنامە ی خوا، بە دوا کتیبی خوا، بە دوا پێغمبەر ی خوا ﷻ کەچی ئەوانە شەپەرە قسە و مشت و مێ دەکەن لەحالیک دا ئەو ئیماندارە پاک و چاکانەش ھەن، ﴿جَهَنَّمَ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئا ئەوانە بەلگە کەیان لەلای خوا پووچە، یانی لە ھەر لەبەر ئەو ی خۆیان بەبەلگەیان زانیو، ناویان لێناوە بەلگە، ئەگەرنا لە راستیدا بەلگە نیە، شتیکی پووچە، روشتو و خلیسکاوە، ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾، ھەروەھا تورەییان لەسەرە، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، سزایەکی سەختیشیان بۆ ھەیە، چونکە دوا ی ئەو ی کۆمەلێک برۆایان بە ئیسلام ھێناوە، پێغمبەر ی خاتەمیش ﷺ ھەر کەسێک تەماشای کردبایە، دەیزانی کە راستگو ی، لە ژبانی دا درۆی نەکردو و ھەرگیز شتیکی خراپی نەکردو، لە پیش پێغمبەراییەتی دا عەیبە و لەکەییەکی نەھاتۆتە سەر، ئنجأ شوێنکەوتو و کانی ش ی ھەموویان لە عەقڵەو پێچراون، لە ھیکمەتەو پێچراون، لە ئاکار و پەوشتی جوانەو پێچراون، خواپەرستن، پاکن، چاکن، ھەر کەسێک تەماشایان بکات، دەزانی ئەوانە کەسانێکن: ئایین و بەرنامە یەک کە ھ ی ئەو پێغمبەر یە ﷻ ئاوا چاک و پاک و جوانی کردوون، شوێنکەوتنی ئەو پێغمبەر یە ئاوا چاک و پاک و جوان و پێک کردوون، کەواتە: دیارە ئایین بەرنامە یەکی راستە، بۆیە کەسانێک کە لەوبارەو شەپەرە قسە دەکەن و بەرگری دەکەن، لە ئایینە شیۆنراوەکانیان و، لە کتیب و بەرنامە تیکدراوەکانی خۆیان، ئنجأ ئەو قورئانەشیان لەبەر دەستە، کە وەک پۆژ دەدرەوشیتەو، ئەوانە لە راستیدا

بەلگەکیان پووچاوهیه لەلای پەرورەدگاریان و توورەیی خویان لەسەرە، لەبەر ئەوەی بەهۆی بەرژەوهەندییە دنیاییەکانیانەوه بە دەم بانگی خواوە ناچن، ئاخر چ قورەیشییەکان کە برۆیان بە پێخەمبەر ئەدەهینا ﷺ، چ جوولەکەکان لە مەدینە، چ نەصرانییەکان، لەبەر ئەوە بوو، دەترسان بەزەم و بازاری خۆیان لە تێکبچێ، ئەو خەلگەیان بە ناوی دینەوه گەوجاندبوو، ئەو ئایینە بەناوی ئیبراھیمەوه لەسەری بوون، دینی شیرک و بتپەرستی بوو، هەرۆهە ئایینی تێکدراوی جوولەکە، یاخود نەصرانی، بەزەم و بازایکیان بۆ خۆیان دروستکردبوو، ئەگەر برۆیان بە پێخەمبەری خاتەم ﷺ هینابایە، دەبوو دەستبەرداری ئەو ئیمتیازە ناشەرعیانە بن، بۆیە وازیان لە ئایینەکانیان ئەدەهینا، خواش دەفەرموێ: توورەییان لەسەرەو، سزای سەختیشیان بۆ هەیه.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾ خوا کەسێکە کتیی بە هەق دابەزاندووە تەرازووش واتە: کە کتیی دابەزاندووە هەقی لە نێودایە، یاخود: کتیی دابەزاندووە هەر ئایەتێکی و، هەر پستەیهکی هەق دەپێکی، یان: بە شیوەیهکی هەق دا دایەزاندووە، لە کاتێکی هەق دایەزاندووە، بە شیوازێکی هەق و راست، ﴿وَالْمِيزَانَ﴾، هەرۆهە تەرازووشی دابەزاندووە، (میزان) یانی: تەرازوو، ئەو ئامێرە شتی پێ هەلدەسەنگێت، بەلام کوا خوا لە ئاسمانەوه هیچ تەرازووێکی وەک بۆ ئیمە زانراوە، دانەبەزاندووە! کەواتە: مەبەست پێی عەدلە، یانی دادگریشی دابەزاندووە، هەر لە نێو قورئاندا، قورئان بە هەقیش هاتووە، دادگریشی تێدایە، ئەگەر قورئان کاری پێکەری، هەق دەچەسپێ و باتیل لادەچێ، هەرۆهە دادگریی دەچەسپێ و زۆلم و ستەم لادەچێ، ئەگەر قورئان کاری پێکەری، ستەمی ئەتەوهیی نامێنێ، هیچ ئەتەوهیهک ئەتەوهیهکی دیکە ناچەوسێتتەوه، ستەمی سیاسی نامێنێ، هیچ کەسێک هیچ حیزبێک، هیچ لایەنێک خۆی ناسەپێنێ بەسەر خەلکدا، بەبێ ویستی ئازادانە خۆیان، هەرۆهە ستەمی ئابووری نامێنێ، قری و پری

چینایه تی، نابى زۆربه قېرىن و له بهریان بېرى و، كه مېك پېرىن و له سه ريان هه
 بېرى، هه روه ها سته مى كومه لايه تى نامېنى، هه ندىك له خورا خويان پى له
 خه لك به رزترې و، وازان له ئاسمانى هاتوونه خوارى و، خه لكى ديكه يان پى
 كه م بى!! هه موو جوړه سته مه كان لاده چن و دادگه رى په ها ده چه سپى، ﴿وَمَا
 يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، تو چووزانى ده بينى (ساعة) نيزيكه، (الساعة)
 واته: ئه و كاته ديارى كراوه د انراوه، بو ئه وهى روژى دواى تيدا بى، جا جارى
 وايه (ساعة) بو ئاخير زه مان به كاردى، واته: كوئايى هاتنى ئه م ژيانه دنيايه،
 جارى واش هه يه بو هاتنى قيامه ت به كاردى، جارى واشه بو هه ردوو قوناغى
 ئاخير زه مان و قيامه ت به كاردى، كه لېره دا هه مووى ده گرېته وه، كه واته: باش
 خوئى بو ئاماده بكه.

﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾، ئه وان ه په لهى لى ده كه ن، كه
 برواى پېناه يئن، ئه وان هى بېروان، په لهى لى ده كه ن، ده لېن: كوا ده با قيامه ت
 بى، كوا ئه دى بوچى نه هات؟! ئه وان ه له بهر ئه وهى برواىان پى نيه، بو يه
 په لهى لى ده كه ن، ئه گه ر برواىان پى بووايه و زانبايان چ روژيكه، په له يان لى
 نه ده كرد، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾، به لام ئه وان هى برواىان ه يئاوه،
 ترس و بيميان به ران به رى هه يه، چ مه به ست پى ئاخير زه مان، يان قيامه ت بى،
 چ روژى دواى بى، به گشتى، ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾، ده شان كه چه سپاوه،
 ديت و هېچ جى دوو دلى تيدانيه، ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾،
 ئاگادار بن! ئه وان هى شه ره قسه ده كه ن له باره ي (ساعة) وه، يا خود: دوو دلى
 له باره ي (ساعة) وه، به هه رسى واتاى: ئاخير زه مان، قيامه ت، روژى دواى به
 گشتى، ئه وان هى دوو دلى، يا خود شه ره قسه ده كه ن، ﴿لِنُفِضَنَّ بَعِيدٍ﴾،
 له گومرايه كى دووردان.

جارى وايه ئينسان له پى لاده دات، به لام زور دوورناكه ويته وه، به ئاسانى
 ده توانى بيته وه سه ر پى، به لام ئه گه ر له پى لابت و زور دووربكه ويته وه،

دەلّین: ھەيھوو زۆر دوور پۆشتوو، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموئ: ئەوانە لە گومرايیەکی دووردان.

لێرەدا لە کۆتایی مانای گشتیی ئەم شەش ئایەتە موبارەکەدا، دەلّین: خوای بەرزى مەزن، ئەگەر سەرنج بەدەین لە ھەموو دەلاقانەو ھە بۆ دلی ئینسان دەچئ و، لە ھەموو پێھەکانەو ھە بۆ ئینسان دەچئ، کە ئەو ھیدایەتەى خوئی بخاتە نێو دڵ، جاری وایە لە پرووی بەلگە ھێنانەو ھە عەقڵییەو، جاری وایە لە پێی جوولاندنی دڵ و ھەروونەو، جاری وایە سەرنجیان رادەکێشیتەو ھە بۆ مێژوو، جاری وایە دەیانباتەو ھە بۆ سەرنجدانی گەردوون، جاری وایە باسی ئاخیر زەمان دەکات، جاری وایە باسی زیندوو کردنەو ھە ئسپێرانەو ھە سزاو پاداشت دەکات، جاری وایە باسی بەھەشت و ئەو نەعمەتانەى تێیدان، دەکات، جاری وایە باسی دۆزەخ و ئەو سزاو جەزەبەییەى تێیدایە، دەکات، جاری وایە باسی ئەو بەلّو ھەردو موصیبەتانە دەکات، کە بەسەر خەلک دین، بە ھۆی کردەو ھەراپەکانیانەو، یانی: خوا ﷻ لەم قورئانە مەزنەدا لە ھەموو پێیانەو ھە لە ھەموو دەلاقەکانەو ھە بۆ مرۆف دئی، تاكو ئەو ھیدایەتەى خوا، ئەو نوورو بەرەکەتەى خوا، بخاتە نێو عەقل و نێو دلی و، پێی ھۆشیارو بیدار بیتەو.

خوا لەو کەسانەمان بگێرئ بە لوتف و کەرەمى خوئی، کە باش گوئی دەگرن بۆ فەرمايشتی خوا، باش لێی ورد دەبنەو ھە تێو ھە رادەمێنن و لێی تێدەگەن، پاشان باش پێھەو پابەند دەبن، خوا بە بەزەیی خوئی ئێمە لەو کەسانە بگێرئ کە زۆرتەین بەھەرە لە قورئان و ھەردەگرن، ھەم لە دنیادا پێی پاك و چاك دەبن، ھەم لە دواپۆژدا پێی سەرفرازو سەر بلند دەبن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

بەرنامەى ئۆممەتى ئىسلام، ھەمان بەرنامەى نووح و ئیبراھیم و موسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئیوەڕۆکەکەى بریتىە لە خوا بەیەگرتن و بەپاکردنى ئایین لەسەر ئەرزى واقیع و تیدا پەرتەوازە نەبوونی، شوێنکەوتووانى پێغەمبەرانىش پاش زانیاریى و بەرچاوپروونی، بە ھۆى ستەم و ناکوکیى ئیو خۆیانەو، لایانداو، سەرەنجام ئەوانەى دواى وان کتیبى خویان کرایە میرات و پێیاندر، لە بارەىو، کەوتنە دوو دلییەکی خەست و خۆلەو، لەبەر ئەوێ شتیان زۆر داھینا بوو، کتیبى خویان لەبەرچاو نامۆ بوو بوو وە:

خو دەفەرموی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە سێزەدە بەرگەدا:

١- ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ (خوا) لە ئایینی فراوان و گشتیی خۆی بەرنامەىکى بۆ داناون، (شَرَعَ: جَعَلَ طَرِيقًا وَاسِعَةً) ڕێیەکی فراوانى دانا، دەگووتری: (شَرَعَ) بە مانای (أَوْضَحَ وَبَيَّنَّ) ڕوونی کردەوێو ئاشکرای کرد، لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ

الَّذِينَ ﴿۱۴﴾ یانی: (بَيْنَ لَكُمْ مَسَالِكَ مَا كَلَّفَكُمْ بِهِ) ئەو کارانەى پێى سپاردوون و ئێوهى پێى ئەركدار كردوون، خوا بۆى پروونكردوونەوه، لێره دا وشەى (شَرَعَ): خوازراوه تەوه بۆ پروونكردنەوه.

(شَرَعَ فِي الْأَمْرِ) دەستى بەكارەكە كرد، ئنجا (شَرَعَ) هاتوهو (شَرَعَ) ش، هاتوه، كە ئەوه بۆ زێدەپۆییکردنە، (شَرَعَ) و (شَرَعَ) هەردووکیان یانی: بەرنامەى دانا، یاخود: بەرنامەكەى پروونكردنەوه، دوینراو (مخاطب) لێره دا ئۆمەتى پێغەمبەرە ﷺ كە دەفەرموئ: ﴿شَرَعَ لَكُمْ﴾ بۆ ئێوه، ئەو ئێوهیە كێن؟ پێغەمبەرە ﷺ ئۆمەتەكەیتى، دەفەرموئ: ئەوهى لە ئایین بۆ ئێوهى كردۆتە بەرنامە، ئنجا با بزاین چى؟!

۲- ﴿مَا وَصَّيْ بِهِ نُوْحًا﴾ ئەوهى بۆ ئێوهى كردۆتە بەرنامە: هەمان شتە كە نووحى ﷺ پێى پاسپارد بوو.

۳- ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ هەروەها ئەوهى بۆ لای تۆمان سروشكردوه.

۴- ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ دیسان هەمان شتە كە ئیبراهیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پێى پاسپاردبوون، یانی: ئەو بەرنامەیهى ئێوه لە هێڵە گشتییەکانیدا، هەمان بەرنامەو ئایینە كە نووح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەسەرى بوون.

هەلبەتە لێره دا مەبەست و پێچووێى بەرنامەى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ ئیسلامە، لە هێڵە گشتییەکانیدا، لە بنچینەکانى ئاییندا، لە بوارى ئیمان كردهوهى باشد، یاخود: لە بوارى عەقیدەو شەریعەدا، ئەك لە هەموو وردە کارییه كاندا، چونكە لە هەندىك لە وردە کارییه كاندا، بۆ وێنە: ئەوهى خوا ﷻ كاتى خۆى جووله كە كاتى پێى سزاداوو هەندى شتى لى قەدەغە كردوون، یان ئەوهى كە كاتى خۆى رەوا بوو لە هەندى لە بەرنامەكانى خوادا، كە بۆ گەلانى دیکەى ناردوون، كە گونجاو بوو لە گەل ئەو ژینگەو هەل و مەرجەدا كە تێیدا بوون، مەرج نیه

ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ پابەند كرابى بە ھەموو ئەو شتانەو، بۆيە لەوبارەو ھە راجىيى ھەيە لە نىوان زاناياندا، كە ئايا: (شَرْعٌ مِّن قَبْلِنَا شَرْعٌ لَّنَا، أَوْ لَيْسَ شَرْعًا لَّنَا) بەرنامەى ئۆممەتانى پېشوو، پېغەمبەرانى پېشوو، بەرنامەيە بۆ ئېمەش، ياخود بەرنامە نيە بۆ ئېمە؟ كە راي راستر ئەوھيە بەرنامەى پېغەمبەرانى پېشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەرنامەيە بۆ ئېمەش، بەلام بە مەرجىك: يان لە بەرنامەى خۆمان دا بەلگەى ھەبى، يان لەگەل بەرنامەى ئىسلامدا تىكنەگىرى، لەگەل قورئان و سوننەتدا دژ ئەوھستى.

لېرەدا سەرھەتا وشەى (وَصَّى): بەكارھاتو: ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾، دوايى دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ دوايى ديسان فەرموويەتى: ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾، (التَّوَصِيَّةُ: الْأَمْرُ بِشَيْءٍ مَعَ التَّحْرِيزِ عَلَى إِقْضَائِهِ وَالْعَمَلِ بِهِ) (تَوَصِيَّة): برىتيە لە فەرمانكردن بە شتىك وپراى ھاندان بۆ ئەنجامدانى ئەو شتەو جىيەجىكردنى و كارپىكردنى.

ئىنجا ئايا بۆچى خوا ﷻ بۆ شەرىعەتى پېغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ، وشەى (أَوْحَيْنَا)، بەكارھىناو، بەلام ھى چوار پېغەمبەرەكانى دىكە: نووح و ئىبراھىم و مووسا و عيسا، (وَصَّى)، بەكارھىناو، ھىكمەتى چىيە؟

ھىكمەتەكەى وەك زانايان گوتوويانە: (أَوْحَيْنَا) كە بۆ شەرىعەتى پېغەمبەرى كۆتايى بەكارھاتو، لەبەر ئەوھيە كە شەرىعەتى پېغەمبەرى كۆتايى بەردەوامە تاكو قىامەت، پەيامىكى كۆتايى خوايەو ھاتو، بەلام بۆيە وشەى (وَصَّى) و (وَصَّيْنَا) بۆ شەرىعەتى پېغەمبەرانى دىكە بەكارھاتو، چونكە ھى ئەوان بۆ كاتتىكى ديارىيكرارو بۆ كۆمەلگايەكى ديارىيكرارو، بوون، دەلى: (أَسْتَعْمِلْتُ كَلِمَةً وَصَّيْنَا لِلشَّرَائِعِ السَّابِقَةِ لِأَنَّهَا كَانَتْ مُؤْتَةً مُّقَدَّرًا وَرُودَ شَرِيعَةٍ بَعْدَهَا، فَكَانَ الْعَمَلُ بِهَا كَالْعَمَلِ الَّذِي يَقُومُ بِهِ الْمُؤْتَمَنُ حَتَّى يَأْتِيَهُ صَاحِبُهُ)، واتە: بۆيە وشەى (وَصَّيْنَا) بۆ شەرىعەتەكانى دىكە بەكارھاتو، چونكە بۆ كاتتىكى ديارىيكرارو بوون و ئەوھش

له‌به‌ر چا‌و گ‌یراوه که له د‌وای ه‌هر کام‌ی‌کیان شه‌ریعه‌تیکی د‌یکه د‌ی، {له د‌وای شه‌ریعه‌تی ئ‌یبراه‌یم، هی مووسا ه‌اتوه، له د‌وای هی مووسا، هی داوود ه‌اتوه، له د‌وای هی داوود هی ع‌یسا ه‌اتوه، له د‌وای هی ع‌یسا، هی موحه‌ممەد ﷺ ه‌اتوه} ب‌ۆیه کارکردن به‌ ه‌هر کام له‌و شه‌ریعه‌تانه که ب‌ۆ پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی پ‌ی‌ش‌وو ه‌اتوون، وه‌ك کارکردنی که س‌ی‌ك بووه که سپارد‌یه‌کی پ‌ی ده‌س‌پ‌رد‌ری، ده‌ب‌ی نا‌گ‌ای له‌و سپارد‌یه‌ ب‌ی و چا‌ود‌یری ب‌کات، تا‌کو خا‌وه‌نه‌که‌ی د‌ی‌ته‌وه‌و، که خا‌وه‌نه‌که‌ی ه‌اته‌وه، ده‌ب‌ی ب‌ید‌ر‌ی‌ته‌وه.

به‌ل‌ی ئ‌هو به‌رنامانه‌ی که ب‌ۆ پ‌ی‌غه‌مبه‌رانه‌ی پ‌ی‌ش‌وو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ه‌اتوون، ب‌ۆ ک‌ۆمه‌ل‌گ‌ایه‌کی د‌یاری‌یک‌را‌و بوون، له‌ کات‌یک‌ی د‌یاری‌یک‌را‌ودا‌و له‌ شو‌ی‌تی‌کی د‌یاری‌یک‌را‌ودا، واته: ه‌هم له‌ پ‌رووی خه‌ل‌که‌که‌وه د‌یاری‌یک‌را‌و بوون، ه‌هم له‌ کاته‌که‌وه، ه‌هم له‌ پ‌رووی شو‌ی‌ته‌ جو‌گ‌راف‌یه‌که‌وه، به‌لام هی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری ک‌ۆتایی موحه‌ممەد ﷺ، له‌ پ‌رووی خه‌ل‌که‌که‌وه، ب‌ۆ ه‌موو م‌رو‌ف‌ایه‌تییه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾ (٢٨) ﴿سَبَّأٌ﴾ ﴿قُلْ يَتَّخِذُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (١٥٨) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، له‌ پ‌رووی کاته‌وه‌ش، له‌و کاته‌وه که پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م موحه‌ممەد ﷺ ه‌اتوه، ده‌ر‌گ‌ای وه‌ح‌یی و په‌یامی خوا گ‌اله‌ درا‌وه‌و داخ‌را‌وه، ه‌یچ وه‌ح‌یی د‌یکه‌ نایه‌ت، تا‌کو د‌ن‌یا به‌ ک‌ۆتا د‌ی، له‌ پ‌رووی شو‌ی‌تی جو‌گ‌راف‌یه‌که‌وه، به‌ پ‌انایی زه‌م‌ین، ته‌ن‌یا ئ‌ای‌ین و به‌رنامه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ئ‌هو ئ‌ای‌ین و به‌رنامه‌یه، که خوا ب‌ۆ م‌رو‌ف‌ایه‌تی ه‌ه‌ل‌ی‌ب‌ژارد‌وه، وه‌ك ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥) ﴿آلِ عِمْرَانَ﴾، واته: ه‌هر که‌س‌ی‌ك ج‌گ‌ه له‌ ئ‌یسلام، به‌ د‌وایی به‌رنامه‌یه‌کی د‌یکه ب‌که‌و‌ی، ل‌ی‌ی ق‌بو‌ول نا‌کر‌ی و له‌ پ‌ۆژی د‌واییدا له‌ زیان‌بارانه.

ل‌ی‌ی ق‌بو‌ول نا‌کر‌ی، به‌و واته‌یه نا که ز‌ۆری ل‌ی ب‌کر‌ی ه‌هر ده‌ب‌ی م‌سو‌ل‌مان ب‌ی، نا، له‌ ق‌یامه‌تدا ل‌ی‌ی ق‌بو‌ول نا‌کر‌ی، به‌لام له‌ د‌ن‌یادا خ‌وای په‌روه‌ر‌د‌گار پ‌ی‌گ‌ای دا‌وه: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ (٦) ﴿الْكَافِرُونَ﴾ ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (٢٥٦) ﴿البقرة﴾،

هەر كەسك بە دواى چ بەرنامەيەك دەكەوئى، بكەوئى، بەلام با بزائى بۆ قىامەتئ لىي قبوول ناكرى و لەسەرى سزا دەدرئ، چونكە تاكە بەرنامەيەك كە شاىستەي هەموو مروقايەتئى بئ و، چارەسەرى كىشەكانى هەموو مروقايەتئى لە گرەودا هەبئ، تەنيا ئىسلامە، هەرودەها تاكە ئايىنيك دادگەريى رەهاى تئدابئ، تەنيا ئىسلامە، بەرنامەكانى دىكە هەموويان: يان چىنى بوجوازيى دايدەنئ، بە زيانى چىنى پڕوليتارە، يان پڕوليتار دايدەنئ و بە زەرەرى چىنى بوجوازيە، يان عەجەم دايدەنئ بەزەرەرى عەپەبە، يان عەپەب دايدەنئ بە زەرەرى عەجەمە، يان ئىر دايدەنئ بەزەرەرى مئ، يان مئ دايدەنئ بەزەرەرى ئىر، يان پۆژھەلات دايدەنئ بە زەرەرى پۆژئاوايە، ... هتە، بەلام بەرنامەي خوا ﷻ نە ئىنتىماي رەگەزىي هەيە، نە ئىنتىماي نەتەوہيى هەيە، نە ئىنتىماي جوگرافىي هەيە، خوا ﷻ، خواي هەموو لايەكە، هى فەقيرو دەولەمەند، هى رەش و سپىي، هى عەپەب و عەجەم، هى ئىر ومئ، هى هەموو خەلکەكان و، لايەنگىريى بەلاي كەسدا نيە، دادگەريى رەها تەنيا لەبەرنامەي خوادايە، ئەمە نوكتەيەكى رەوانىيژيى بوو، بۆچى لەوئى (أَوْحَيْنَا) بەكارھاتوہ بۆ پىغەمبەرى خاتم ﷺ و، بۆ ئايىنى پىغەمبەرانى دىكە (وَصَّيْنَا) بەكارھاتوہ؟

نوكتەيەكى دىكەى رەوانىيژيى ئەوہيە، كە خوا ﷻ بۆ هى پىغەمبەران وشەي (مأى)، بە كارھىناوہ، ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ﴾ بەلام بۆ هى پىغەمبەر موحەممەد دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ وشەي: (الَّذِي) بە كارھىناوہ، بىگومانىش قورئان ئەوپەرى وردەكارىي تئدايە، ئنجا ئايا لەبەرچى: پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، چ كە باسى پەيامى نووح دەكات، چ كە دوايى باسى پەيامى ھەركام لە: ئىبراھىم و مووسا و عيسا دەكات، وشەي (مأى)، بە كارھىناوہ، بەلام بۆ هى پىغەمبەرى خاتم ﷻ وشەي (الَّذِي) بە كارھىناوہ؟!

وہلام:

لەبەر ئەوەی وشەى (ما) لە زمانى عەرەبیدا بۆ شتێك بەكاردى، نەزانراو (مبهم) بى، بەلام ئەو كاتەى خوا وەحىى بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ناردووە، وەحىيەكى ئاشكرا بوو، بۆيە (الَّذِي) بۆ بەكارهێناو، ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ چونكە (الَّذِي) ناوى مەوصوولە، بەلام (ما) دەلالەت لەسەر شتێكى نەزانراو (مبهم) دەكات، ئەو كاتەش چ شەرىعەتى نووح ﷺ، چ شەرىعەتەكانى ئىبراهيم و مووسا و عيسا بۆ موخەممەد ﷺ و بۆ گەلى عەرەب و بۆ مسولمانانىش ئىستاش، مەيلەو نامۆن و شتێكى نەزانراو و تەم و مژى زۆريان لەسەرە، بۆيە وشەى (ما)ى، بەكارهێناو: (أَسْتَعْمِلْتُ كَلِمَةً مَّا لِلشَّرَائِعِ السَّابِقَةِ، لِأَنَّهَا كَانَتْ مُبْهَمَةً وَلَمْ تَكُنْ مَعْرُوفَةً إِلَّا أَجْمَالًا، فَكَانَتْ نَكَرَاتٍ لَا تَتَمَيَّزُ إِلَّا بِصِفَاتِهَا) ئەو بەرنامانەى پيشى نەزانراو بوون، مەگەر دواى وەسف بكرين و باس كرين، ئەگەرنا نەزانراو چين و چۆن؟ بەلام ھى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ (الَّذِي) بۆ بەكارهێناو، چونكە شتێكى زانراو ئاشكرا بوو.

شايانى باسە: نووح ﷺ يەكەم پىغەمبەرى پەوانەكراو بوو، بە بەرنامەو بۆ مروّقايتى، لە پيش نووحدا بە تەئكىد پىغەمبەرانى دىكە ھەبوون، بە مسوگەرىي ئادەم ﷺ پىغەمبەر بوو، ئىدريس ﷺ پىغەمبەر بوو، لە ھەندىك سەرچاواندا باسى (شىت)يش دەكرى و پەنگە ھى دىكەش بووبن، بەلام ئەوەى بە مسوگەرىي باسيان كراو، ئادەم و ئىدريس، كە لە پيش نووحەو بوون، بەلام نووح يەكەم پەوانەكراو (رسول) بوو، بەرنامەى پيدا بنێردى، ئادەم بەس (نبى) بوو، چونكە بەرنامە بۆ كى بىنى، خۆى و خىزانى بوون؟ ھەرۆھا ئىدريس بەس (نبى) بوو، ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ ٥٦ ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ ٥٧ ﴿مَرْيَمَ﴾ (صدىق) بوو، زۆر بەراستدانەرى خوا بوو، (نبى)يش بوو، (نبى) بە مانای ھەوآل پێدراو، يان: مانای ھەوآلدەر، چونكە يان (فعل)ى، بە مانای (مفعول)ە، واتە: (مُتَّبِعًا) ھەوآل پێدراو، يان (فعل)ى، بە مانای (فاعل)ە، واتە: (مُتَّبِعٌ)، ھەوآلدەر، بەلام نووح ﷺ پەوانەكراو (رسول) بوو، نەك ھەر (نبى)

بووبی، بەلکو خاوەن بەرنامەش بوو، بەلگەشمان لەوبارەووە ئەم فەرماشتە ی پێغمبەرە ﷺ کە لە رۆژی قیامەتدا، دواى ئەوێ مەروفايەتیی کۆدەکرێتەو، ماوێهەك خەلک رادەگیرى، خەلکەكەش دەچن بۆ لای ئادەم دەلێن: تەگمان بۆ بکە خۆی پەرەردگار لێرسینەو دەست پێکات، هەموومان سەغەت بووین، دەلێ: من کاتى خۆی سەرپێچییەکم کرد لە فەرمانى خوا، لە درەختە قەدەغە کراوەکەم خوارد، بچن بۆ لای نووح (عليه السلام)، ئادەم پێیان دەلێ: {وَلَكِنْ اتُّوا نُوحًا، فَإِنَّهُ أَوَّلُ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ} (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۴۲۰۶، ومسلم: ۱۹۳). واتە: بەلام بچنەلای نووح یەكەمین رەوانەکراو خوا بۆ خەلکی زەوی ناردووە.

دیارە پێغمبەرانی پێش نووح (عليه السلام)، خەلکەکیان هێندە زۆر نەبوو، خوا بەرنامە یەکیان بۆ بنێرى، پێغمبەرێکی بۆ ناردوون و هەوالی پێداون، بەلام بە پێویست نەزانراوە کتیب و بەرنامە یەکی پێ بۆ، رەنگە عەشیرەتیک بووبن، خەلکیکی کەم بوون، ئەوێندە بەس بوو پەيامی خۆیان پێ رابگە یەنێ، جارێ هێندەش دوور نەگەوتوونەو بەکەوێنە گومانەو، ئادەم و حەووا نێزیک بوون کە خۆی پەرەردگار بە تاییەتی خۆلقاندوونی، ئنجا هەتا گەشتۆتە سەر دەمی نووح، وەك لە (صحيح البخاری) دا هاتو، ئێبو عەبباس (خوا لێیان رازی بۆ)، دەلێ: لە نێوان ئادەم و نووح دا دە (۱۰) سەدە هەبوون، پێش خەلکەكە، ئەو کەسانەیان کە زاناو پێشەوايان بوون و خواپەرست بوون، وێنەیان کێشاون لە پەرستگاكان دا، بۆ ئەوێ بە هۆی ئەوانەو خواپەرستیان بێتەو یادو، چاک خوا بپەرستن، دوايى وێنەکانیان کردوون بە پەیکەر، دوايى وای لێهاتو هەر پەیکەرەکانیان پەرستوون، ئنجا نووح (عليه السلام) کە هاتو ئەو خەلکە ماوێهەك بوو داوێتە بپەرستی، بۆیە پێویست بوو خۆی پەرەردگار بەرنامە یەکیان بۆ بنێرى.

هەلبەتە دوايى هەر کام لە ئیبراھیم و مووسا و عیسا (عليه السلام) هەلبەتە (رسول) و خاوەن بەرنامە بوون، بەلام یەكەمین پێغمبەری

خاوەن بەرنامە، نووح عليه السلام بوو، ئیمە لە جێی دیکەدا باسمان کردووە کە جیاوازی نیوان (رسول) و (نبي) چییە؟ هەموو پەسوولێک نەبییە، بەلام مەرج نیە هەموو نەبییەك پەسوول بێ:

(نبي) ئەو کەسە یە خوا هەوڵی تاییەتی پێ دەدات و وەحیی بۆ دەنێرێ، سروشی بۆ دەکات.

بەلام (رسول) وێرای ئەوە، خوا پەروانیشی دەکات و بەرنامە یەکی تاییەتیشی پێ دەدات، کە بیگە یەنێ بە خەلکی دی.

هەلبەتە هەموو (نبي) یەك خوا موکەللە فی کردووە پەيامی خوا بە خەلک بگە یەنێ، بەلام مەرج نیە پەيامێکی سەر بە خۆی بووبێ، بۆ وێنە: پێغەمبەرانی بەنی ئیسرائیل بەزۆری خوا بە وشە (نبي) باسیان دەکات، لەبەر ئەوەی هەموویان شوێنکەوتووێ شەریعەتە کە ی موسا بوون، موسا پەسوول بوو، بەلام پێغەمبەرانی بەنو ئیسرائیل بەزۆری (نبي) بوون، چونکە هەر بە پێی تەورات، بە پێی شەریعەتە کە ی موسا بە پێوە چوون، ئەک بەرنامە یەکی تاییەتیان بۆ هاتبێ، داوود و سولەیمان خوا هەر بە (نبي) ناوی هێناون، بەلام عیسی عليه السلام بە پەسوولیش ناوی هێناوە، چونکە عیسا خوا ئینجیلی پێداوە، بەلێ، بە پێی تەوراتیش هەر بە پێوە چوو، بەلام خوا ئینجیلیشی پێداوە، بەلام هەندێ لادان و هەلەو پەلە کە خراوەتە نێو تەوراتەو، نێو شەریعەتی موساوە، عیسا راستی کردۆتەو بە هۆی ئینجیلەو.

۵- ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ﴾ کە ئایین و بەرنامە کە بەرپابکەن ئەو بەرنامە یە ی خوا بۆی داناون لە ئایینی گشتی خۆی، کە هەمان شتە نووحي پێ پاسپاردبوو کاتی خۆی و ئیبراھیم و موسا و عیسا، ئەو ئایینە ی خوا بەرپابکەن، بەرپای بکەن، واتە: لەسەر ئەززی واقع بەرجەستە ی بکەن.

۶- ﴿وَلَا تَنفَرُوا فِيهِ﴾ تێیدا پەرتەوازە مەبن، واتە: لەبەرپاکردنی ئاییندا پەرتەوازە مەبن، هەر یەکە ی لایەکی بگرێ و، هەریەکە ی بەلایەك دا بروات، بۆیەش وشە ی

(أَقِمْوْا) بە کارهاتووە چونکە شتێک کە پادەوه ستێندری، لە تەواوترین حالەتیدا دەبێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿أَنْ أَقِمْوْا الدِّينَ﴾ هەرۆهەا بۆ نوێژیش بە زۆری دەفەرموێ: (أَقِمْوْا الصَّلَاةَ)، (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) واتە: نوێژەکە بەو شیوەیە کە هەیه، دەیهێنەدی و ئەنجامی دەدەن.

کە دەفەرموێ: ﴿أَنْ أَقِمْوْا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾، ئەو ئایینەى خوا بۆى ناردوون، بۆى سروشکردوون ئا ئەو ئایین و بەرنامەیه بەرپابکەن و تێیدا پەرتەواژە مەبن، دەشگونجی: ﴿أَنْ أَقِمْوْا الدِّينَ﴾، پاناوێکەى بچیتەوه بۆ هەموو ئۆممەتانی پێغەمبەرەکان، با ناویشیان نەهاتبێ، بەلام بە سیاق دەزانری، واتە: ئەى هەموو ئەوانەى شوێنکەوتووانى پێغەمبەرانی پیشوون! هەمووتان ئەو ئایینە کە خوا بۆ پێغەمبەرى خاتەمى ﷺ ناردووە، شوێنى بکەون و بەرپای بکەن و جێبەجێی بکەن، هەمووتان پابەندکراون بەو دوا پەیام و بەرنامەى خواى پەرۆردگارەوه.

کەواتە: ﴿أَنْ أَقِمْوْا الدِّينَ﴾ دەگونجی بۆ ئۆممەتى پێغەمبەر ﷺ بچیتەوه، شوێنکەوتووانى موحەممەد ﷺ، دەشگونجی وێرای ئەوان، بۆ شوێنکەوتووانى هەموو پێغەمبەرانی ش بچیتەوه، ئەو دوو واتایەش تێکناگیرین، چونکە لە راستیدا پێغەمبەر موحەممەد ﷺ هەموو مەوقایەتیی بوو بە ئۆممەتى وى ﷺ، چ شوێنى بکەوێ، چ شوێنى نەکەوێ، بەلام لە هیچ کۆمەلگایەك دا، لە هیچ کۆمەلە خەلکیك قبوول ناکری بە دواى پێغەمبەرێکی دیکە بکەوێ، لە دواى هاتنى موحەممەد ﷺ بۆچی؟ چونکە رێبازو بەرنامەى پێغەمبەرانی پیشوو، هەموویان تێکدراون، پاشان ئەوان هەموویان بۆ کات و شوێنیکى دیارییکراو هاتوون.

کەواتە: ئەگەر لەو بەرنامانەدا چارەسەرى گرفت و کێشەکانى مەوقایەتیی نەبێ، ئەو نوقسانیی نیه بۆ ئەو بەرنامەیه، چونکە خواى پەرۆردگار بۆ ئەوهى نەناردوون، بۆ دییهکی ناردوون، بۆ عەشیرەتیکى ناردوون، بۆ شوێنیکى

ناردوون، بەلام ئەو بەرنامەيەى بۆ پېغەمبەرى خاتەمى ﷺ ناردو، خوای بەرزى مەزن و زاناو توانا، چارەسەرکردنى گرفت و کیشەکانى ھەموو مرقایەتیی تیدا رەچاو کردو.

(۷) ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، خوا پروو دەکاتە پېغەمبەر ﷺ و، ئۆممەتەکەى و دەفەرموی: گەورەو قورسە لەسەر ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان، ئەو بەبانگى بۆ دەکەن، ئەو پېغەمبەر ﷺ و مسولمانان، ھاوبەشدانەران و خەلکى بۆ بانگ دەکەن، بریتیه لە چى؟ بریتیه لە خوا بەیەگگرتن، (توحید الله) بۆیەش ئەوان ئەو یان لەسەر دل قورسە، چونکە بە شیرکەو پاهاتوون، بە پەرستنى مروڤەکانەو بە پەرستنى دارو بەردەو، بە پەرستنى پەیکەرەکانەو، بە پەرستنى ئەستیرەو خرۆکەکانەو، بە پەرستنى چەندەها شتەو پاهاتوون، ئیستا لەسەر دلیان قورسە بلی: دەستبەردارى ئەو شتانەبن و تەنیا خوا پەرستن، (كَبُرَ: أَي ثَقُلَ وَصَعِبَ) یانى: قورسەو زەحمەتە لەسەر ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، لەسەر دلیان، ﴿مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، ئەو ی تۆ ئەوانى بۆ بانگ دەکەى.

(۸) ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ﴾، بیگومان خوا ھەرکەسیکی بوى بەرەو لای خوى ھەلیدەبژیرى.

(۹) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾، ھەرۋەھا ھەر کەسێک لە ناخەو بەرەو لای خوا بگەریتەو، خوا بەرەو لای خوى راستە رێی دەکات.

لیرەدا بۆیە خوا (ما) ی لە: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ دا بەکارھێناو، چونکە (ما) یانى: ئەو شتە نەزانراو ی تۆ ئەوانى بۆ بانگ دەکەى، بۆچی وشەى (ما) بەکارھاتو؟ (عَبْرَ ب «مَا» اَعْتَبَارًا بِنَكَرَانِ الْمُشْرِكِينَ لِهَذِهِ الدَّعْوَةِ) بۆیە وشەى (ما) بەکارھاتو، کە بۆ شتى نامۆ نەزانراو بەکاردى، چونکە ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان ئەو یان بە نامۆ تەماشایان دەکردو بە شتى خراپ و نەزانراویان دەزانى.

که ده فەرموێ: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (يَجْتَبِي) يانی: (يَخْتَار) خوا هەڵدەبژێری بەرەو لای خوێ هەرکەسێکی بیهوێ، ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ هەرکەسێکیش لە دەروونەوه بۆ لای خوا بگەرێتەوه، خوا راستەپێی دەکات بۆ لای خوێ، یانی: ئەو ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان! ئەو خەڵکینە! هەموو کەس شایستەي ئەوه نیه خوا بێخاتە سەر راستە شەقامی خوێ، کاتێک خوا هەندێک لە ئیوه هیدایەت دەدات و دەیخاتە سەر راستە شەقامی خوێ، بزانی زۆر خوا پێداون، ئەوهش کە بێ بەش دەبێ لەو خێرو بەرەکەتە، با بزانی زۆر مآلوێرانە.

کەواتە: شانازی بە کوفرو شیرکی خۆتانەوه مەکەن، بڵێن: ئێمە دەستمان لە شیرک و کوفری خۆمان بەرنەداوه هەر لەسەری ماوینەوه، خۆتان پێ ئازا نەبێ، ئیوه لە خێریکی زۆر بێ بەش بوو ون، ئەوانەي خوا بەرەو لای خۆیان هەڵدەبژێری و دلیان وەرده چەرخێنی بۆ بەندایەتی خوێ، کە تەنیا ئەو بپەرستن و تەنیا شوێن پێغەمبەری ئەو بکەون: ئەوانە زۆر خوا پێداون، ئەوانە خوا هەڵبژاردوون و گۆلبژێری کردوون، ئەوانە لە ناخەوه بەرەو لای خوا گەراونەوه.

(۱۰)- ﴿وَمَا نَفَرُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، پەرته وازەش نەبوون، مەگەر دواي ئەوهی زانیاریان بۆ هات، مەگەر دواي ئەوهی بەرچاو پوونکرانەوهو شارەزا کران، واتە: پەرته وازەش بوون و هیچ بیانووشیان نەبوو.

(۱۱)- ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾، بەهۆی سنوورشکاندن نیوخۆیانەوه، پەرته وازەو دابەر دابەر بوون، (البَغْي) بە مانای سنووربەزاندن و سنوور شکاندن، واتە: پەرته وازەبوون و بەشەشبوونیان لە سۆنگەي سەتەم و سنوورشکێنی نیوخۆیانەوه بوو، کە ئیستاش زۆر جار وایە، بۆ وێنە: رێبازەکانی تەزکیەو تەصەووف، ئەوه ناوی رێبازیکەو، ئەوهش ناوی رێبازێکی دیکەیهو ...هتد، لە نیو خۆیاندا ناکۆکن، کە لە ئەصلاً ئەو رێبازانە هەموویان دەبێ خەڵک بگێرنەوه بۆ راستە شەقامی قورئان و سوننەت، ئەو پێشەوايانەي ئەو رێبازانەیان داناون، ئەگەر شیخ جۆنەیدی بەغدادی بوو، ئەگەر ئەبوو حامیدی غەزالی بوو، ئەگەر عەبدولقادری

گەیلانی بوو، ئەگەر بەهائەددینی نەقشەبەندی بوو، سەید ئەحمەدی ریفاعی بوو، سەید ئەحمەدی بەدەویی بوو، هەموو ئەوانە تەنیا شوێنکەوتووی قورئان و سوننەت بوون، بەلام دواوی بەهۆی ناوەکیانە، ئەوە قادرییە، ئەوە نەقشییە، ئەوە بەدەوییە، ئەوە ریفاعیە، ئەوە چییە، لە بەینی خۆیان دا ناکوکن!

هەر وەها ئەو حالەتە لە نێو سەلەفیی ناوەکان دا، هەر زۆر زەقە.

هەر وەها ئەو بەسەر لایەنە ئیسلامییەکانیشدا دەچەسپێ، ئەگەر دەمارگیریان هەبێ بۆ ناوەکیان، هەر لەبەر ئەوەی ئەو ناوی وایە، ئەو ناوی وایە، ... هتد .

هەر وەها بەسەر مەزھەبەکانیشدا دەچەسپێ، کە کاتی خۆی لە بەغداد دا، حەنبەلییەکان و شافعییەکان، هەر وەها حەنبەلییەکانیان و حەنەفیەکان سەدو یەك بەزم و ڕەزم و، کیشەو بیشەیان بوو، یان مالیکییەکان و کئی لە میسردا، کە ئەو هەمووی دەمارگیرییەو هەمووی سنووربەزاندنە لەگەڵ یەکدی، ئەگەرنا مادام هەموو ڕێبواوی یەك ڕێگان، ئەو بەویدا بۆی دەچێ، ئەو بەویدا بۆی دەچێ، وەك جاری وا هەیە هاوکیشەیهکی ماتماتیکی و، هاوکیشەیهکی جەبری بە چەند شیوازیك چارەسەر دەکری، یان جاری وایە شارێك چەند ڕۆی دەچنەو تێ، هەر کەسێك هەر ڕۆیەك بگری ئاساییە، گرنگ ئەو یە بچیتەو بۆ وێ، وەك دەلێن: هەموو ڕۆیەکان دەچنەو بانێ، یان: هەموو ئاو لە کەنداو کۆدەبنەو.

بۆیە خوا دەفەرموێ: پەرتەوازه نەبوون لە بەینی خۆیاندا، مەگەر دواي ئەوەی زانیارییان بۆ هات، بە هۆی سنووربەزاندنەو، بە هۆی حەسەدو ستم و دەستدریژی کردنەو بۆ سەر یەکدی.

(۱۲) - ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ئەگەر فەرموودەیهك لە پەرورەدگارتەو تێنەپەری بووایە، کە تاكو کاتی دیاریکراو هەلیان بگری و، دادوەرییان لە بەیندا نەکات، دادوەرییان لە نێواندا دەکرا، بەلام خوا پێشتر

برپاریکی داوه، که ئەم دنیا یه شوینی ته صفیه ی حساب نیه، ئەم دنیا یه جیی دادوه ریی نیه، داخۆ کئ له سه ر هه قه و کئ له سه ر ناهه قه؟ به لکو پوژی دوا یی، ئەو ی (یوم الفصل) ه، پوژی لئک هه لاواردن ئەو ییه، ئنجا له بهر ئەوه ی خوا پیشتر ئەو برپاره ی داوه، ئەگه رنا ئەگه ر خوا پیشتر ئەو برپاره ی نه دا بایه، کاره که یان هینده خراپه، ئەو ئەهلی دینه که له بهر ده سترژی و سنوور شکینی له نیوان خویندا په رته وازه بوون، دوا ی ئەوه ی خوا به رچاوی پروون کردوونه وه، ریی پیشانداون، ئەگه ر له بهر ئەوه نه بوایه خوا پیشتر برپاری داوه، هه ر لیره دادوه رییان له نیواندا ده کرا.

(۱۳) - ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْ مَرِبَ﴾ به دنیای ته وانه ی له دوا ی وان، {له دوا ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)} کتییان پیدراوه، کتییان کراوه ته میرات، له باره یه وه له دوو دلییه کی خه سندان، له دوو دلییه کی بیزار که ردان، واته: شوینکه وتووای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که کتیه که یان که وتوته ده ست، که جووله که کان ته وراتیان له بهر ده سته و، نه صرانییه کان ئینجیلیان له بهر ده سته و، صابیئه کان کتییی: (کنزا رباً) و کتییی: (مواعظ یحیی بن زکریا)، یان هه یه و، مه جووسییه کان کتییی: (ناقیستا) یان هه یه، ئەوانه ش ئەگه ر ئەصلیکی ئاسمانییان بووبی، شوینکه وتوووه کانیان له باره ی کتیه کانیه وه که وتوونه دوو دلی و گومانیکی زۆره وه، که به دنیای ئیستا وایه، ئیستا نه صرانییه کان سه دو یه ک په خه یان هه یه له ئینجیل، جووله که کان له سه ر ته ورات مش ت و مریانه، هه روه ها صابیئه کان له سه ر (کنزا رباً) و، مه جووسییه کان له سه ر ئاقیستا، که من ئەو کتیه نه مه موویان به وردی ته ماشا کردوون و، سه دو یه ک ئیشکال و کیشه یان تیدایه، چونکه گوپردراون و ده سترکاری کراون، ئەگه ر پیشتر کتییی خواش بووبن، شتی وایان تیدایه که له قوتووی هه یج عه تاریکدانیه و، هی عه قلیک قبوولی ناکات.

ده فهرمو ی: له باره ی کتیه که ی خوینانه وه که وتوونه دوو دلی و گومانیکی خه سته وه، منیش به نسه بت مسو لمانانه وه ده لیم: (أَخْلَفُهُمُ الَّذِينَ وَقَعَ الْكِتَابُ

يَدِيهِمْ كَالْمِيزَانِ عَقَوُا صَفْوًا، أَصْبَحُوا فِي شَكٍّ وَتَرَدُّدٍ فِيهِ، بِسَبَبِ كَثْرَةِ مُبْتَدِعَاتِهِمْ، فَصَارَتْ حِجَابًا لَهُمْ عَنِ الْحَقِّ، وَهَذَا هُوَ حَالُ الْمُسْلِمِينَ الْآنَ).

يانى: ئەوانەى كىتىيان كەوتۈتە بەردەست وەك مىراتتىك، وەك چۆن كەسىك مىراتتىكى پى دەپرى پىوھى ماندوو نابى، ئەوانىش ئەو كىتىيەيان كەوتۈتە بەردەست بە ئاسانىي و ساغىي بەلەم تىيدا كەوتۈنە دوودلىي و گومان، چۈنكە خۇيان ھىندەيان شتى داھىنراو پەيدا كىردە، كە ئىستا ئەو شتە داھىنراوانە، بوونە بەردەيەك و كىتىي خويان لى شاروونەو.

مىسۇلمانانىش ھەم لە پرووى قۇتابخانەكانى عەقىدەو (علم الكلام)، ھەم لە پرووى مەزھەبە فىقھىيەكانەو، ھەم لە پرووى قۇتابخانەكانى تەزكىيەو، ھەم لە پرووى قۇتابخانە سياسىيەكانەو، لە ئەنجامى ئەوۋەدا كە شتى زۆر پەيدا كىراو، پەيدا كىرى و، دادەھىنرى، كە ئەصلىكى نىە لە ئىسلام دا، واى لىھا تەو شتە داھىنراو و پەيدا كىراو، پرووى گەشى قورئان، پرووى گەشى وەھىيان شاردۆتەو لە مىسۇلمانان.

بۆيە لە ئەصلى كىتىيەكەى خۇياندا دەكەونە دوودلىي و گومانەو، ھەلەت خۇا ئەو تەعبىرەى بۆ شوئىنكەوتووانى پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەكارھىناو، بەلەم بە بۆچوونى من، حالى مىسۇلمانانىش دەگرىتەو.

مه سه له ی دووهم:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ر ﷺ که پینج ئه رکان جیبه جی بکات و، پینج راستییانیش رابگه یه نئ:

خو ده فه رموی: ﴿ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٥ ﴾

شیکردنه وی ئهم ئایه ته، له ده (١٠) برگه دا:

١- ﴿ فَلِذَلِكَ فَادْعُ ﴾، بۆ ئه وهی باسکرا بانگه واز بکه، ئهم ئایه ته موباره که جگه له ئایه تی قهرز (آیه الدین)، له دواى (آیه الكرسي) یه که مین ئایه ته، که له ده (١٠) پرسته پیکهاتوه، پینجیان پینج ئه رکن، که ده بی پیغه مبه ری خاته م ﷺ جیبه جیان بکات و، پینجیشیان پینج راستی مه زنن، که ده بی به خه لکیان رابگه یه نئ (آیه الكرسي) یش، ده (١٠) پرسته یه، ده رباره ی پیناسه ی خوا ﷺ و، خوا به یه کگرتن و سیفه ته کانی خوا، که ده فه رموی: ﴿ فَلِذَلِكَ فَادْعُ ﴾، بۆ ئه وهی باسکرا بانگه واز بکه بریتیه له چی؟

١- ئایینی خوا به ر پابکرئ.

٢- رپی بگیری له په رته وازه یی.

٣- ئه وه که خوا به یه کگرتن و ته نیا خوا په رستن، له سه ر دلی هاوبه ش بۆ خوادانه ره کان قورسه.

٤- ئه وه که خوا ﷺ چاکه ی کردوه له گه ل پرواداراندا، که به ره و لای خوئی هه لیبژاردن و پرتیمایی کردوون.

ئىستا ئىمه ئەگەر تەماشای قورئان بکەين، بە شیوهی تیوری، ئىسلام دەبینن و، ئەگەر تەماشای پیغمبەری خاتەم ﷺ بکەين، بە شیوهی پراکتیکی و جیبە جی کرایی ئىسلام دەبینن، بۆیەش خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ

فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴿٢١﴾﴾ الأحزاب، واتە: بەراستى لە پیغمبەری خوادا

باشترین سەر مەشق ھەيە، بۆ ئیو، تەماشای پیغەمبەر ﷺ بکەن، ئیسلامی تیدا دەبینن، بە ھەموو ڕەھەندەکانیەو، ئیسلام چۆنە، پیغەمبەر ﷺ لە ژانییدا تاکیی و، خیزانی و، کۆمەلایەتی و، سیاسی خۆیدا، بەرجەستە کردو.

۳- ﴿وَلَا تَنْبَغْ أَهْوَاءُكُمْ﴾، بە دواى ئارەزووکانیان مەکەو، (أَهْوَاءُ) کۆی (هَوَى) یە (الْهَوَى: الْمَحَبَّةُ، وَغَلِبَتْ عَلَى مَحَبَّةٍ مَا لَا تَنْفَعُ فِيهِ) (هَوَى): بە مانای خوشویستنه، بەلام زالبوو لە بەکارھێناندا، بەسەر شتیکدا کە خوشویستری و، سوودی نەبێ، واتە: بە دواى ئارەزوو و بۆ چوونە پووچەکانی ئەوان مەکەو.

ئەمەش دوو واتای ھەن:

یەكەم: بە دواى ئارەزووکانیان مەکەو و ەك ئەوان مەکە، جارى وابوو، داوايان لى دەکرد: بتهكانى ئەوان پەڕستى، ياخود: لەو كارو نەڕێتەدا خاتريان بگرى! بە دواى ئارەزوویان مەکەو.

دووهم: كاتيك كە ئەوان بە تايهتی خاوەن كتيهكان، تانە دەدەن لە بەرنامەى تۆ، با ئەو پالت پێو نەنێ تۆش تانە بەدەى لە بەرنامەى پیغەمبەرانى پيش خۆت (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چونکە جارى وایە ئەگەر مەرۆف لە خوێ وریا نەبێ، كەسێك كە تانە دەدا لە تۆ، تۆش تانەى لى دەدەيەو، ەك جارى وا ھەبوو شیعە كە بەنەزانیى قسە دەلێن بەسێ خەلیفە راشیدەكان خوا لێیان پازى بێ: ئەبوو بەكرو عومەر و عوسمان، خەلێكى نەزانیش ھەبوو لە بەرانبەردا قسەى گوتو بە ەلى! كە لە راستیدا گەورەيى جەماوهرى مسولمانان - كە ەك ناویكى میژوویی پێیان گوتراو: (أهل السنة والجماعة) كە من پیم وایە ئەو ناویكى میژووییەو ھەر بگوترى: زۆرینەى مسولمانان، باشترە - لەوەدابوو، كە جیاوازیان نەكردو لە نێوان چوار خەلیفەكاندا و پزیزان لە ھەر چواریان گرتو، ھەر ھە جیاوازیان نەكردو لە نێوان ھاوەلاند و پزیزان لە ھەموویان گرتو، مەگەر كەسێك ھەلەيەكى بووبێ، ھەلە ھەلەيە، ھەر ھە جیاوازیان نەكردو لە نێوان زانایاندا، ھەموویان بە زاناو پیشەواى خۆیان داناون.

بەلام شیعە جیاوازی دەکەن لە نێوان چوار خەلیفەکاندا، تەنیا یەکیکیان قبوڵە، ھەروەھا جیاوازی دەکەن لە نێوان ھاوھەڵاند، زۆربەیان پەتەدەکەنەو، تانەیان لێدەدەن، کەمکیان نەبێ، دیسان جیاوازی دەکەن لە نێوان زانایانیشدا، تەنیا دوازدەیان بە ئیمامی خوێان دادەنێن و، ئەوانیش بە پارێزراو لە ھەلە (معصوم) دادەنێن، ئیمامی دوازدەھەمیشیان ھەر بوونی نیە، موخەممەدی کۆری ھەسەنی عەسکەری، چونکە ھەسەنی عەسکەری نەزۆک بوو، نە کۆر، نە کچی نەبوو! بۆیە ئێنسان دەبێ وریا بێ، کەسێک پەخنیەک لە تۆ دەگرێ، تانەیک لە تۆ دەدات، زۆلمێک لە تۆ دەکات، تۆ لە بەرانبەردا زۆلم لەو نەکەیکەو، بەس زۆلمەکی خۆی پەتەیکەیکەو، نەک تۆش زۆلم لەو بکە، بۆیە زانایان ﴿وَلَا تَبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾، یان: ئاوا لێک داووتەو: تۆ لە مامەلەدا وەک ئەوان مەکە، با تانەدانی ئەوان لە بانگەوازی تۆ، وات لێ نەکات تۆ سیفەتە بەرزەکانی پیغمبەران ئەوان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، باس نەکە و، ئەو پێنمایەکی کە لە کتیبەکاندا ھەیە نادیدە بگری.

کە بێگومان پیغمبەر ﷺ وای نەکردو، بەلام خۆی پەروەردگار لە پیش دا ئاگاداری کردۆتەو.

٤- ﴿وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ ھەروەھا بۆ: پروام ھێناو، بە ھەر کتیبێک کە خوا دایبەزاندو، وشە (مِنْ) پێی دەگوێ: (من الإبتدائية) واتە: ھەر لە سەرەتاو، خوا ھەر کتیبێکی دایبەزاندو، (کتاب) یش بە (نکرة) ھاتو، یانی: ھەر کتیبێک کە خوا دایبەزاندو پروام پیھتی، ئەمەش بۆ ئەوھە پێی مشت و مرو شەرەقسە بگری، ھەر کۆمەلێک راست ببنو بۆ: ئێمەش کتیبێکی ئاسمانییان ھەبە، خوا دەفەرموێ: پێیان بۆ: ھەرچی کتیبی خواوە دایبەزاندو پروام پیھتی، بەلام وەک ئەصلەکی، ئەدی وەک واقعی ئیستای؟ دەبێ ئەم قورئانە بکریتە تەرازوو، ھەرچی تێداوەو لەگەڵ قورئاندا دژ دەووستی، مانای وایە فەرماشتی خوا نیە، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾، واتە: ئەم قورئانە بەسەر بەنوو ئیسرائیلدا دەخوینیتەو، زۆربەى ئەوێ تێیدا کەوتوونەتە راجیایی، خۆی زاناوشارەزا ناوی لەم قورئانە ناو: (مهیمن) ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ ﴿٧٨﴾ المائدة، واتە: کتێمان بو تۆش دابەزاندو، کتێبەکانی پیش خۆی بە راست دەزانێ و بەسەریشیانەو چاودێرە.

یانی: لە هەر شتێک دا لادانیان کردبێ، قورئان دەفەرموێ: نەخێر ئەوێان وانیە.

کە وهك من لەم تەفسیرەى خۆمدا لە زۆر شوێن دا، ئەو شتانەى لادانیان تێدا هەبوو، قسەکانی پەیمانی کۆنم هیناوه، (پەیمانی کۆن)، واتە: تەوورات و کتێبەکانی کە لە گەڵیدان، کە سى و نو (٣٩) کتێبن و، بە سەرژمێرێک چل و نو (٤٩) کتێبن، هەروەها لە (پەیمانی نوێ) ش دا لە هەر شوێنێک لادان بووبێ، ئەوێ بە پێویستم زانیو بەراورد کردوون، بە تاییەت لەبەسەرھاتی پێغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە لە (پەیمانی کۆن) دا، شتی وا بو پێغەمبەران گوتراو، زۆر بێجێیە!

هـ- ﴿وَأَمْرٌ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾، واتە: فەرمانیشم پێکراو کە لە نێوانتاندا دادگەربم، دادگەریی بچەسپێم، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَأَمْرٌ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾، دوو واتایان هەڵدەگرێ:

واتای یەكەم: ئەى خاوەن کتێبەکان! فەرمانم پێکراو کە لە هەڵسوکهوتدا، لەگەڵتاندا دادگەربم و بانگتان بکەم بۆ ئەو هەقەى پێمدا نێردراو، بە ھۆی دژایەتیی کردنی تێوھو بۆ من، ستەمتان لێنەکەم، شتی بێجێ نەلێم و کاردانەوھێکی خراپم نەبێ، دادگەرانی لەگەڵتان دا پەفتار بکەم.

واتای دووھەم: ئاماژەى بۆ ئەو کە لە داھاتوودا، خوا پێغەمبەرى خاتەم ﷺ بەلادەست و دەستپوێشتوو دەکات، دەسەلاتی پێدەدات و قەوارەى کى سیاسى

دەبى، ئەو خاوەن كەتیبانەش جوولەكەن، نەصرانىيەن، ھەرچى ھەن، ھەرۈھەا بېرپروا ھاوبەش بۆ خوادانەرەكانىش، دەكەونە ژىر سايەى ئەو قەوارە سىياسىيەى موھەممەد ﷺ دەپتە دامەزىنەرى، كە ئەمەش ئىعجازىكى ھەوالىيە، چونكە ئەو كاتەى ئەم سوورپەتە ھاتۆتە خوارەو، مەسولمانان لە شارى مەككە چەوسىنراو بوون، لە ژىر ھەژموون و ستەمى ھاوبەش بۆ خوادانەرەكاندا بوون، ئنجا ئەگەر لەوئى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بفرموى: ئەگەر دەستەلاتم كەوتە دەست، كە دەشكەوئتە دەستم، دادگەر دەبم لە ئىوانتاند، ئەو بەپراستى بەس خوا دەتوانى موزدەيەكى ئاوا بدات، ئەگەرنا پىغەمبەر ﷺ ئەو كاتە بە تەمەى سەرى خۆى و ھاوھالانى نەبوو (خوا لىيان پازى بى).

ئەمە ئەو پىنج ئەركەى پىغەمبەر ﷺ فەرمانى پىكراو جىبەجىيان بكات:

بانگەواز بكات بۆ ئەوھى فەرمانى پىكراو، پىك وەستاو بى لەسەرى، بە دواى ئارەزوويان نەكەوئى، بلى: بپروام ھىنا بەھەر كەتیبىك كە خوا دايبەزانندە، فەرمانىشم پىكراو كە دادگەرەم لە ئىوانتاند.

ئەو پىنج ھەوالەش كە فەرمانى پىكراو پايان بگەيەنئى، پىنج پراستىين:

(۶) - ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾، خوا پەرۋەردگارى ئىمەو ئىوھەش، واتە: ئىمە يەكەدەنگىن لەسەر ئەو كە پەرۋەردگارو خاوەن و بەدپەنەرمان خوايە، كەواتە: با يەكەدەنگىش بىن لەسەر پەرستىنى و، ھەر ئەوئىش بپەرستىن و بەندايەتتى تەنبا بۆ ئەوئىش بگەين.

(۷) - ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، كەدەوھەكانى ئىمە بۆ ئىمەو كەدەوھەكانى خۆتان بۆ خۆتان، واتە: كەس لە جىياتى كەس سزا نادرى، كەس لە جىياتى كەس پاداشت نادرىتەو، واتە: ئىوھەش ھەولبەدەن كارى چاك بگەن، ئىمەش ھەولبەدەن كارى چاك بگەين.

(۸) - ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، ھىچ شەرە قسەومشت و پەرمان لە نىوان دا نە. (حُجَّة) يانى: بەلگە، بەلام لىرەدا مەبەست پى موناقلەشەو شەرە قسەيە، لەبەر ئەوھى

كەسەك كە شەپرو مونا قەشەى دەبى لە گەل كەسەك دا، بەلگە دىيىتەو، واتە: ئىمەو ئىو بوارى شەپە قەسە نەماو لە نىوانماندا، ئەگەر پرواين ئەو قورئان و ئىسلام پروو و ئاشكرايە، ئەگەر پروا ناهين و لەسەر ئايين و بەرنامەى خوتان دەمىنەو، ئىسلام زورتان لى ناكات.

۹- ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾ خوا پىكەو كۆماندە كاتەو، واتە: ئىرە شوينى ئەو نە ئىمە تەصفىە حىساب پىكەو بەكەين، شوينى لىكەردەن نە، بەلكو خوا لە قىامەت دا پىكەو كۆماندە كاتەو، لەو خوى پەرەردگار پىمان دەفەرموى: كى هەق بوو كى ناهەق بوو؟ كى لەسەر پى راست بوو، كى لەسەر پى چەوت بوو؟

۱۰- ﴿وَالِيهِ الْمَصِيرُ﴾، واتە: سەرەنجام تەنيا بۆ لای خوايە، واتە: سەرەنجامى هەموو لايەك بۆ لای خوايە، چونكە وشەى (المَصِيرُ)، (أل)ى ناساندنى لەسەرە، كە مەبەست پى هەمووگىرى (إستغراق)ە، واتە: تىكرای خەلكى، بۆ لای خوا ﷻ كۆدەكرىنەو هەموويان لەو خوى دادوهرىيان لە نىواندا دەكات.

كەواتە: پىويست ناكات لىرە دەمەقالى و شەپە قەسە پىكەو بەكەين و دووبەرەكى بەكەين، ئەگەر پروا دىن، ئەو ئىسلامەو ديارە، ئەگەر پروا ناهين، ئايينى خوا زۆر لەو بى باكتەرە بى منەترە، زۆر و فشار لە خەلك بىكات و دىندارى بەزەخت و زۆر ناكري! ئەمە وەك ئەو ئايەتەى سوورەتى (البقرة) وايە كە دەفەرموى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ واتە: تۆبىزى كردن نە لە دىندا، سەرپاستى لە بىمرادى جىابۆتەو، لىك جىابوونەو كى بە دواى سەرپاستى (رشد) دەكەوى، ئەو لە ئىسلامدا بەرجەستەىو، كىش دەيەوى لەسەر ئايين و بەرنامەى خوى و لەسەر پىكەى خوى دەمىنەو، ئىسلام زۆرى لى ناكات.

مەسەلەى سىيەم:

شەپە قسەکردنى بىپروايان لە گەل مسولمانان، لەبارەى خواوە ﷻ، پاش بە دەنگەووەهاتنى مسولمانان بۆ پەيامى خوا، پووچەللى بەلگەو بیانوووەکانیان پيشان دەدات، خواش لىيان توورەپەو سزای سەختيشيان دەبى:

خو دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ، جُنَّهْم دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ (۱۶)

شىکردنەوہى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ، جُنَّهْم دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئەوانەى مشتومر دەکەن لەبارەى خواوە، شەپە قسە دەکەن، دواى ئەوہى وەلامى (خو) دراوہتەوہ، لەلای پەرورەدگاریان بەلگەکەیان پووچەلە. يانى: (الَّذِينَ يُجَادِلُونَ الْمُؤْمِنِينَ حَوْلَ تَوْحِيدِ اللَّهِ تَعَالَى) ئەوانەى شەپە قسە دەکەن لەگەل بروداراندا، لە بارەى خو بە يەکگرتنەوہ، چونکە لەبارەى تەنيا بەدیهینەراییەتى خو، تەنيا پەرورەدگاريتى خو، تەنيا خاوەنداريتى خو، کيشەيان نەبوو، وەك لە چەند شوینان دا خواى بەرزى مەزن ئەوہى راگەياندوہ:

أ- ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾ (۶۱) العنكبوت، واتە: ئەگەر لىيان پېرسى: كى ئاسمانەکان و زەوى هیناونەدى و خۆرو مانگی رام کردوون؟ بەجەختکردنەوہ دەلین: خوا...

ب- ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ (۱۶) الرعد، واتە: بلئ: كى پەرورەدگارى ئاسمانەکان و زەويیە؟ بلئ: خوا، يانى: لەسەر ئەوہ كە تەنيا خوا بەدیهینەرە، تەنيا خوا پەرورەدگارە، تەنيا خوا خاوەنە، تەنيا خوا ھەمەکارە، ھاوبەش بۆ خوادانەرکان و بىپروايەکان لە پۆژگارى پىغەمبەردا ﷺ، ھى ئەم پۆژگارەش زۆربەيان لەسەر ئەوہ

کیشەیان نەبوو، بەلکو کیشە لەسەر ئەو بوو: ئایا ئەو تاکە بەدیھنەر و پەرورەدگار و خواوەنە، دەبێ تەنیا ئەو بپەرستێ و بەندایەتی بۆ بکری، بە مانای فراوانی بەندایەتی، یاخود دەبێ هاوبەشی بۆ دا بنێ؟ لێرەدا مشت و مێ پەیدا بوو.

کەواتە: ﴿وَالَّذِينَ يَخْجُبُونَ فِي اللَّهِ﴾ یانی: ئەوانەى شەپە قسە دەکەن لە بارەى خواوە، شەپە قسە دەکەن لەگەڵ برۆادارانى خوا بەیەکگەردا، لە بارەى یەکتایى خواوە، کە دەبێ تەنیا خوا بپەرستێ.

﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَسْتَجِيبَ لَهُ﴾، دواى ئەوێ وەلامى دراوەتەو، یانی: دواى ئەوێ برۆاداران وەلامى بانگەوازی خویان داوەتەو، بە دەم بانگەوازی خواوە هاتوون و بریاری بەندایەتی کردنیان داوە بۆ خوا، بەبێ خلتەى شیرک، ئەوانەى شەپە قسە دەکەن لەگەڵ برۆاداران، بێ بەلگەن و ئەوێ بە بەلگەى دینەو، پووچ و بێ بنەمایە.

﴿جَنَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، بەلگەکەیان پووچاوەیە لە لای پەرورەدگاریان، پووچەلە، (دَاحِضَةً: ئێ: بَاطِلَةٌ زَائِلَةٌ)، یانی: پووچەو روشتوو، وشەى (دَاحِضٌ) لە (دَحَضَ)و، هاتو، (دَحَضَ وَدَحَضَ) یانی: خلیسکا، هەلزل، کەسێک کە لە شوێنێکی لووس پێى دەخلیسکێ و سەرەنگری دەبێ، (دَحَضَ)، یانی: خلیسکان، (دَحَضَ: مَزَلَّةٌ زَلِقَ) یانی: شوێنێک خەلکی لێ بخلیسکێ، بەلام بوچی خوا ناوی لێناو: بەلگە (حجة)؟ ﴿جَنَّتُهُمْ دَاحِضَةً﴾، زانیان گوتووین: (سَمَّاها حُجَّةً حَسْبَ اعْتِقَادِهِمْ وَمَجَارَاةً لَهُمْ) بۆیە بە بەلگەى ناو بردو، چونکە قەناعەتیان وابوو، کە ئەو قسانەى دەلێن، بەلگەن و وەك لەگەڵدا روشتن و چاوپۆشی لێکردن.

٢- ﴿وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ﴾، توورەبیشیان لەسەر، خەشم و توورەیی خویان لەسەر پێویست بوو.

٣- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، ئازاریکی سەختیشیان هەیه، (لە پۆژی دوایدا) ئایا ئەمە مەبەست پێى چیه؟ یەکنە لە روونکەرەوانی قورئان تەعبیریکی جوانی هێناو، دەلێ:

(مَفَادُ هَذِهِ الْآيَةِ: أَنَّ بَعْدَ إِيمَانِ النَّاسِ بِالْقُرْآنِ وَاسْتِفَادَتِهِمْ مِنْهُ أَفْرَادًا وَمُجْتَمَعًا، لَمْ يَبْقَ مُبَرَّرٌ لِلْجِدَالِ وَالنَّقَاشِ حَوْلَهُ، إِذِ الْقُرْآنُ بَعْدَ اسْتِجَابَةِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، أَصْبَحَ وَاقِعًا مَلَأَ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ، فَالْفَرْدُ الْمُؤْمِنِ أَعْظَمَ بُرْهَانٍ عَلَى حَقَائِقِهِ دِينِهِ وَكَذَلِكَ الْمُجْتَمَعُ الْمُسْلِمُ)، ئەمە ھەندیکى لە ڕوونکەرەوان و ھەمگرتوھو ھەندیکیشی دەرشتنى خوّمە.

واتە: نێوھەرۆکی ئەم ئایەتە موبارەکەو ماناو مەبەستەکەى ئەوھە: دواى ئەوھى خەلك برۆایان بە قورئان ھێناوھو لێى بەھرمەند بوون، چ وەك تاکەکان، چ وەك کۆمەلگا، ھێچ بیانوو و پاساوێك نەماوھتەوھ بو شەرھ قسەو دەمبەدەمە لە بارەى قورئانەوھ، چونکە قورئان دواى ئەوھى ئەھلى ئیسلام بە دەنگیەوھ چوون و، وەلامیان داوھتەوھ، بۆتە واقعێك کە گوێ و چاوى خەلك پڕ دەکات و، تاکى برۆادارو کۆمەلگای مسوڵمان، باشتەین بەلگەن لەسەر پاستی ئایین و بەرنامەکەیان.

واتە: تۆ تەماشای کۆمەلگای مسوڵمان بکە! ئەگەر پێشتر گومانەت بووبى لە بارەى قورئان و ئیسلامەوھ، ئیستا کە تەماشای مسوڵمانان دەکەى، چ کۆمەلەى مسوڵمان، چ تاک تاکى مسوڵمانان:

- ۱- کە لە ڕووى زانیاریەوھ، قسەيەك ناکەن پشت ئەستور نەبى بە زانیارى.
- ۲- لە ڕووى فیکرى و عەقلىیەوھ، عەقل و ھۆشیکى تێرو تەواویان ھەيە.
- ۳- لە ڕووى پەرستەنەوھ، تەنیا ئەو زاتە دەپەرستن، کە بەس خوێ شایستەى پەرستەن، نەك شتێك بپەرستن لە خوار خوێانەوھ بى.
- ۴- لە ڕووى خێزانییەوھ، تۆکمەو توندو تۆل، ڕیزو حورمەت لە بەیندا، لە نێوان ژن و مێرددا، لە نێوانى دایک و باب و ڕۆلەدا.
- ۵- لە ڕووى کۆمەلایەتیەوھ، پەيوەندییە کۆمەلایەتیەکانیان وەك خزمایەتی، دراوسێیەتی، ھەموو پەيوەندییەکانى دیکە دەگەینن.

۶- لە پرووی پەوشت و ئاكارەو، لە پەوشت و ئاكارى جوانەو پېچراون، پاستگۆ، بە پەحم، دادگەر، بە ئىنصاف، خۆبەكەمگەر، ئىجا ھاوکارى خەلک و لە ئیو خۆدا بە پەحم و شەفەقەت، لەهەر پروویکەو تەماشایان بکەى، بە باشترین کەسیان دەبینى.

کەواتە: ئەمە بەلگەىە لەسەر ئەوێ ئایىن و بەرنامەکەشیان، باشترین ئایىن و بەرنامەىە، چونکە گۆزە چى تىدابى، ئەوێ لى دەپژى، پېشینان گوتوویانە: {بە باخیان گوت: گەلێک جوانى! گوێ: باخەوانەكەم مەردە} لە راستییدا ئەو کۆمەلگا مسوڵمانە، ئەو تاك تاکە مسوڵمانانەى کە ئاوا بەو شیوێە لە ئیو کۆمەلگادا دیارن، بە پەوشت و ئەدەب و ئاكارى پەسندیان، بەلگەىە لەسەر ئەو کە ئایىن و بەرنامەکەیان تىروتهواو و پاستە.

بۆیە خوا دەفەرموێ: ئەوانە بیانووێکانیان پووچن، هەلبەتە قسەکانیان بیانوون، بەلام ناوی لێناون بەلگە (حجة) لەبەر ئەوێ خۆیان بەبەلگەیان داناون، ئەگەرنا لە راستییدا بەلگە نەبوون، بەلکو بیانوو و پاساو بوون.

مەسەلە ی چوارەم:

خوا کتییی کۆتایی خۆی بە ھەق دابەزاندووە، ھەروەھا تەرازووش و، پۆژی دوایش نیزیکی تەنیا بیروایان پەلە ی لێدەگەن، بەلام بڕواداران ترس و بیمیان لێی ھەیە، دەزانن پۆژی دوایی ھەقە، مشت و مەکرەرانیش لە بارە ی پۆژی دواییەو، لە گومرایەکی دووردان:

خوا دەفەر موی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئەو کەسە یە کە کتییی بە ھەق دابەزاندووە، واتە:

أ- کە دایبەزاندووە، ھەقی لە ئێو خۆیدا ھەلگرتووە.

ب- یاخود: بۆ ئەوێ ھەقی پێچەسپین دایبەزاندووە.

ج- یاخود: لە کاتیکی ھەق دا و لە شوینیکی ھەقداو بە شیوەیەکی ھەق دایبەزاندووە، (الْحَقُّ: الشَّيْءُ الثَّابِتُ الرَّاسِخُ)، (حق): شتیکە چەسپاو بێ و، نەجوولابێ، بە پێچەوانە ی (باطل) ھو، کە شتیکێ بۆش و بێ بناغە یە.

وشە ی (حق) یش بە پێی ئەو سیاقانە ی کە تێیاندا دی، مانایە کە ی دەگۆرێ، وەك لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الزمر) دا باسمان کردووە:

أ- جاری وایە بە مانای راستی دی.

ب- جاری وایه به مانای دادگه‌ری دی.

ج- جاری وایه به مانای حکمه‌ت دی.

د- جاری وایه به مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی خو‌ی دی، که بریتیه له شتیکی چه‌سپاوو نه‌گور.

ئنجاکه‌ خوا ده‌فه‌رمو‌ی: خوا ئه‌و که‌سه‌یه کتییی به‌ هه‌ق دابه‌زاندوه، واته: ئه‌و کتییبه‌ هه‌م هه‌قی له‌ نیودایه، هه‌م بو‌ ئه‌وه‌یه هه‌ق بچه‌سپین‌ی، هه‌م له‌ کات و شو‌ینی هه‌قی‌شداو، هه‌م به‌ شی‌وازی هه‌قی‌ش دابه‌زیوه.

(۲)- ﴿وَالْمِيزَانُ﴾، هه‌روه‌ها خوا ته‌رازوویه‌کی‌شی دابه‌زاندوه، (الْمِيزَانُ: آلَةُ الْوَزْنِ، وَهَذَا مُسْتَعَارٌ لِلْعَدْلِ)، (میزان): ئامرازی دادگه‌رییه، شتیک که‌ بکیشری و بته‌وی بزانی کیشی چه‌نده؟ ده‌یخه‌یه ته‌رازووه‌وه، به‌لام لی‌ره‌دا خوازراوه‌ته‌وه بو‌ دادگه‌ریی، ته‌گه‌رنا خوا ئامیری ته‌رازووی له‌ ئاسمانه‌وه دانه‌به‌زاندوه، به‌لام دادگه‌ریی دابه‌زاندوه، که‌ دادگه‌رییه‌که‌ش هه‌ر له‌ نیو قورئاندایه، واته: ئه‌و کتییبه‌ی خوا دایه‌زاندوه، هه‌م هه‌قی له‌ نیودایه‌وه، هه‌م دادگه‌رییشی له‌ نیودایه.

(الطبري) ره‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌ بی، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) ده‌لی: (وَأَنْزَلَ الْمِيزَانَ وَهُوَ الْعَدْلُ، لِيُقْضَىٰ بَيْنَ النَّاسِ بِالْإِنصَافِ، وَيَحْكُمَ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ الَّذِي أَمَرَ بِهِ فِي كِتَابِهِ) واته: خوا ته‌رازووی دابه‌زاندوه که‌ بریتیه له‌ دادگه‌ریی، تا‌کو له‌ نیوان خه‌ل‌کدا به‌ دادگه‌ریی حوکم بکات، به‌پیی حوکمی خوا که‌ فه‌رمانی پیکردوه له‌ کتییبه‌که‌یدا.

یه‌کی دیکه‌ له‌ زانایان گو‌توو‌یه‌تی: (الْمِيزَانُ: آلَةُ الْوَزْنِ، وَالْوَزْنُ: تَقْدِيرُ ثَقَلِ جِسْمٍ) (میزان): بریتیه له‌ ئامیری کیشان، کیشانی‌ش، {ده‌گو‌تری: ئه‌و شته‌ی وه‌زن کرد} ئه‌وه‌یه که‌ ته‌ندازه‌ی قورسای‌ی ئه‌و شته‌ بزانی‌ی.

یه‌کی‌کیشیان ئاوا پیناسه‌ی (میزان) ده‌کات:

(وَالْمِيزَانُ: آلَةُ ذَاتُ كَفَتَيْنِ مُعْتَدِلَتَيْنِ مُعَلَّقَتَيْنِ فِي طَرَفِي قَضِيبٍ مُسْتَوٍ مُعْتَدِلٍ، لَهُ عُرْوَةٌ فِي وَسْطِهِ، بِحَيْثُ لَا تَتَدَلَّى إِحْدَى الْكَفَتَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى إِذَا أَمْسَكَ الْقَضِيبُ مِنْ عُرْوَتِهِ)، واتە: تەرازوو (میزان): ئامیڕیکە لە دوو تا پێک هاتو، دوو تایی تەرازوو، هیندە یەکن، هەڵواسراون بە داریکەو (یاخود بە ئاسنیکەو) بە یەکسانی کە قولفە یەکی هەیه لە نیو پراستە کەیدا، بە شیوێکە کە ئەگەر دوو تایی تەرازوو کە بەربدرین، هیچان بە سەر هیچاندا زالبان.

یانی: تەرازوو پرا دەووستن، پیشینانی خۆمان دەلین: فلان شتە تەرازوو دەستاو، دوو تایی کە ی تەرازوو بە یەکسانی دەووستن، بەلام کاتیک شتیک دەخریتە یەکیکیانەو ئەویان دادەکوو و، ئەوی دیکەیان بەرز دەبیتەو.

۳- ﴿وَمَا يَذُرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، تۆ چوو زانی رەنگە (ساعة) نزیك بێ: (وَأَيُّ شَيْءٍ يَذُرِيكَ وَيَعْلَمُكَ، لَعَلَّ السَّاعَةَ الَّتِي تَقُومُ فِيهَا الْقِيَامَةُ قَرِيبٌ) چ شتیک تۆی فیر کردو، شارەزا کردو، رەنگە ئەو کاتە پوژی قیامەتی تیدا دی، نزیك بێ.

وشە (السَّاعَةُ) لێرەدا دەگونجی بە مانای کاتی دیاریکراوی ئاخیر زەمان بێ و، دەشگونجی بە مانای کاتی دیاریکراوی هاتنی قیامەت و هەسێرانەو بێ و، دەشگونجی بە مانای کاتی دیاریکراوی پوژی دوا ی بێ بە هەردوو قوئاغی، ئاخیر زەمان و زیندوو کرانەو و لێرسینەو.

کە دەفەرموێ: ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، وشە (قَرِيبٌ) بە نێرینە (مُذْكَر) هاتو، هەرچەند سیفەتی (ساعة) یەو، ئەویش مێینە (مؤنث) یە، بەلام مێینە ی مەجازی (المؤنث المجازی) یەو بە مانای کات (وقت) ه، یانی: (لَعَلَّ الْوَقْتُ الْمُحَدَّدَ قَرِيبٌ)، رەنگە کاتی دانراو نزیك بێ، (المؤنث المجازی) ییش، دروستە بە (مذكر) ییش باس بکری، وەك لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، واتە: بەزەیی خوا نزیكە لە چاکەکارانەو، لەویش بۆ (رحمة) نەیفەرموو: (قَرِيبَةٌ)، چونکە (رَحْمَةٌ) مێینە ی مەجازیە نەك پراستە قینە (حقیقی).

(۴) ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾، ئەوانە پەلە لە هاتنی کاتەکه (السَّاعَة) دەکەن، که پروایان پێی نیە، دەلێن: بازوو بێ.

(۵) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾، بەلام ئەوانە پڕوایان هێناوە، ترس و بیمیان لێ هەیه، (أَشْفَقَ مِنْهَا، أَي: خَافَ، وَالْإِشْفَاقُ: رَجَاءٌ وَقُوعٌ مَكْرُوهٍ)، (إِشْفَاقٌ): بریتیه لەوێ ئومێدەوارێ خراپەیهك بێ، یانی: بە تەمابی خراپەیهك بێ و ترست لێ هەبێ.

(۶) ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾، {ئەوانە پڕوادیان} دەزانن کە کاتەکه (السَّاعَة) {ئەو کاتە دیارییکراوە بۆ ئاخەر زەمان، یاخود بۆ قیامەت، یان بۆ هەردووکیان} چەسپاوەو دیت.

(الْحَقُّ) کە (أَل)ی، ناساندنی لەسەرە (تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، أَي: هِيَ حَقٌّ كُلُّ الْحَقِّ) چەسپاوەو، هەموو حەلەتی چەسپاویی تێدايه.

(۷) ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾، ئەها (ئاگاداربێ!) بە دڵنیایی ئەوانە مشت و مێر دەکەن لە بارە کاتەکه (سَّاعَة)وه، لە گومراپیهکی دووردان، (الْمُمَارَاةُ: مُفَاعَلَةٌ مِنَ الْمَرِيَةِ وَهِيَ الشُّكُّ، وَالْمُمَارَاةُ: الْمَجَادَلَةُ لِإِدْخَالِ الشُّكِّ عَلَى الْمُجَادِلِ) (مُمَارَاة): لەسەر کێشی (مُفَاعَلَة)یهو لە (مَرِيَة)یهو هاتوه، (مَرِيَة)ش یانی: دوودلێ، ئنجا (مُمَارَاة) واتە: شەرە قسەکردن بۆ ئەوێ دوودلێ بخهیه نێو دلی بەرانبەرەکه تهوهو بیخهیه گومانهوه، دوو دلی بکهی، لەبارە کاتەکه هەیهتی.

کە دەفهرموێ: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، دەلێ: (مَا: اسْتِفْهَامِيَّةٌ وَالْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّنْبِيهِ وَالتَّهْنِئَةِ) (مَا) بۆ پرسیار کردنهو ئەویش لێره دا لە ئاگادارکردنهوهو ئاماده کردن دا بەکارهاتوه. ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾، تۆ چوو زانی، (يُدْرِيكَ: مِنَ الدَّرَايَةِ يَعْنِي الْعِلْمَ)، (يُدْرِيكَ) لە (دَرَايَة)یه، بە مانای زانیاری، یانی: چ شتێک وایکردوه تۆ بزانی کە هاتنی کاتەکه (السَّاعَة)، ئەو کاتە کە دنیا بە کووتا دی، یاخود ئەو کاتە کە خەلکی تێدا هەلدهستێرتیهوه، نیزیکه؟!

مہبہ ستیش لہو تہ عبیرہ گہ ورہو گرنگ پیشاندانی بابہ تہ کہیہ، کہ ہیئندہ
مہزنہ، مہ گہر خوای زانا و شارہزا پیت بزائینی تہ گہرنا نایزانی و دہرکی ناکہی!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

پاکستانی مکتبہ علمائے نظامیہ اسلامیہ

Facebook

archive.org/details/

AlIbapir

Google Play

QR Code

پاکستانی مکتبہ علمائے نظامیہ اسلامیہ

www.alibapir.net

پاکستان میں مفت

AlIbapir

Facebook

AlIbapir

YouTube

Twitter

Instagram

WhatsApp

QR Code

پێناسەى ئەم دەرسە

- ئەم دەرسى سێیەمەش لە شەش (٦) ئایەت پێکدێ، ئایەتەکانی: (١٩ - ٢٤)،
لەم شەش ئایەتەدا، خوا باسی چەند بابەتێکی جوړاو جوړی کردووە:
- ١- لوتف و چاکەکاریى خوا بەرانبەر بە بەندەکانی.
 - ٢- دواوژ و یستان و دنیا و یستان، سەرەنجامی جوړاو جوړی هەر کامیان.
 - ٣- پەخە لە گرتنی ئایین و بەرنامەدانان بەبێ مۆلەتی خواو، بە شیرك دانانی.
 - ٤- سەرەنجامی دژوارو سامناکی هاوبەشدانەرانى ستەمکارو، شادمانی و بەختەوه‌ریی
بروادرانی چاکەکار لە پوژی دوایدا.
 - ٥- ئەو کە پێخەمبەری خوا موحەممەد ﷺ جگە لە خۆشویستنی لە خوا نزیك
خستەوه‌یان، هیچ پاداشتیکی دیکەى لە خەلك چاوه‌ڕێ نەکردووە و ناکات.
 - ٦- پووجه‌ڵکردنەوه‌ی تۆمەتی هەلبەستراى قورئان لە لایەن موحەممەدەوه ﷺ.

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ (١٩) **مَنْ كَانَتْ**
يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا
لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ **أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا**
لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّلَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ **تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ**
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ **ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا**

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{خوا لوتفی ههیه بۆ بهندهکانی (په نهانکارو میهره بانه له گه لیان)، بژیو به ههر کەس دەدا کە بیهوێ و، بەس ئەو بەهێزی زالە ﴿١٩﴾ هەر کەس کشتوکال (و به رهه می) مه نزلگای کۆتایی بوێ، له به رهه مه کهیدا بۆی زیده ده کهین و، هەر کەس شیش کشتوکال (و به رهه می) دنیای بوێ، به شی ده دهین لێ و، له مه نزلگای کۆتایی دا پشک و به شی نابێ ﴿٢٠﴾ یان ئایا هاوبه شانیکیان ههن به نامه یه کیان له ئایین بۆ داناون، که خوا رپی پینه داوه؟ ته گهر له بهر وشه (بریار) ی لیک جیا کردنه وه نه بوایه (که خوا بۆ پوژی دوا یی هه لیگرتوه)، دادوه رییان له نێواندا ده کراو، بێگومان سته مکارانی (هاوبه ش دانهر) یش ئازاریکی به ئیش و ژانیان هه یه (له پوژی دوا ییدا) ﴿٢١﴾ (له پوژی قیامه تدا) سته مکارانی بێ پروا ده بینێ ترس و بیمیان له سزای ئەوه هه یه که وه ده ستیان هیناوه (به دلنایایی) ئەو سزایه هەر ده شکه وێته سه ریان، ئەوانه ش که پروایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردوون، له نێو میڤرگ و گولزاری به هه شته کان دان، هه رچی بیانه وێ له لای پهروه ردگاریان هه یانه، ئا ئەوه یه چاکه و به خششی گه و ره ﴿٢٢﴾ (ئەو پاداشته) ئەوه یه که خوا موژده ی پێ ده داته ئەو که سانه ی پروایان هیناوه و، کرده وه باشه کانیان کردوون، (ئەه ی موحه ممه د!) بلی: (ئهم په یام گه یاندنه) هه یچ کرێه کتان له سه ری لی ناخوازم، بێجگه له خو شویستن و، هه زکردن له نیزی که و تنه وه تان (له خوا)، هەر که سیکی ش چاکه یه ک بکات،

چاکی بۆی تئیدا زیدە دەکەین، بە دُنیاییەووە خوا لێبوردە ی سوپاسگوزارە ﴿۴۳﴾
 یان ئایا دەلێن: (موحەممەد) درۆی بە خواووە هەلبەستووە! ئەگەر خوا بیهووی
 مۆر بەسەر دلتەووە دەنێ، (هیچ قورئانت لە دل و سینەدا ناهێلێ)، خواش
 بە وشەکانی ناهەق دەسپێتەووە، هەق دەچەسپێت، مسۆگەر ئەو بەنەپیتی
 سینەکان زانایە ﴿۴۴﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لَطِيفٌ): (رَفِيقٌ بِعِبَادِهِ فِي هِدَايَتِهِمْ، يَعْرِفُ الْأُمُورَ الدَّقِيقَةَ، وَيَعْبُرُ بِالتَّحْفِ
 الْمَتَوَصِّلِ بِهَا إِلَى الْمَوَدَّةِ بِاللُّطْفِ)، وشە (لَطِيفٌ): بە پێی زانیاری من لە زمانی
 کوردیدا تێمە واتایە کمان نیە پر بە پێستی بێ، بۆیە هەر وشە (لُطْف)م
 بە کارهێناوە، (لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ) یانی: لەگەڵیاندا نەرم و نیان و هێدی و مەندە لە
 هیدایەتدانیاندا، هەروەها (لَطِيفٌ) ئەو کەسە یە کە ئیش و کارە وردو پەنھانەکان
 دەزانێ، دیسان ئەو دیاریانە ی دەبە خشرین لە نێو خەڵکدا بەیە کدی، بۆ ئەوێ
 خوشەویستییان پێ وە دەست بێ، ئەوانیش وشە (لُطْف)یان، بۆ بە کاردی.

فلانکەس لوتفی لەگەڵدا کردم، واتە: دیارییەکی پێدام، یان لەگەڵم دا هێدی و
 نەرم بوو، وەك گوتم: وشە (لَطِيفٌ): ئەگەر بۆ مانای کوردی بگوترێ: خاوەن
 لوتف، باشترە، لەوێ وشە یەکی بۆ داتاشین، یاخود ناچاربین دوو سێ پرستە
 بە کاربێنین، ئەوجار ماناکە ی بە دەستەو بەدات، یاخود لێی نزیك بێتەو.

(حَرْثٌ): (الْحَرْثُ: إلقاء البذر في الأرض وتهيتها للزرع، ويسمى المحروث حَرْثاً)
 (حَرْثٌ): لە ئەسڵدا بریتێ لەو کە توو بوەشێترێ و زەوییە کە ئامادە بکری، بۆ
 ئەوێ دانەوێڵە، یاخود کشتوکال، یاخود نەمام لەو شوێنەدا بچێترێ و بنێترێ،
 (مَحْرُوثٌ)یش یانی: کێلدراو، بەلام بە (حَرْثٌ) تەعبیر دەکری.

(شَرَعُوا): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ) (شرع): بریتیه له پَییه کی پۆشن، (وَشَرَعْتَ لَهُ طَرِيقًا) واته: پَییه کهم بو دیارییکرد، بۆم پروونکردهوه، (الشَّرْعُ: مَصْدَرٌ، ثُمَّ جُعِلَ اسْمًا لِلطَّرِيقِ النَّهْجِ) (شَرْع): چاوگه له ئەصدا، دواپی کراوه به ناو بو پَییه کی پۆشن، کهواته: وشه (شَرْع): یانی: پَییه کی پۆشن، له ئەصدا وشه (شَرْع) یان به کارهیناوه بو که سَیْک به پَییه که دا ده پوات که لهو پَییهوه بچی ئاو بیتی، له کانپی و سهراچاوه ئاو بیتی، شهریعت و بهرنامهی خواش وه که کانپی و سهراچاوه کی زولال ته ماشا کراوه، که خه لک ئاوی حه یاتی لیوه دیتی، ئاوکی لیوه دیتی که هیدایه تی خوایه و مایه ی ژیاپی پرووحه.

(كَلِمَةُ الْفَصْلِ): وشه ی لیك جیاکردنهوه (كَلِمَة): وشه، به مانای بریاره (فَصْل) یانی: لیك جیاکردنهوه، (الفصل: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ: حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (فَصْل): بریتیه له وهی دوو شتان لیك جیاکه یه وه که لینیکیان بکه ویتی، ئنجا له بهر نه وهی شت نه گهر لیك جیاکرایه وه، پروونتره، بۆیه وشه ی (فَصْل) به مانای پروونکردنه وه ش هاتوه.

(مُشْفِقِينَ): به ترس و له رزه، (الإشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ) (إشفاق): بریتیه له ئاگا لیبوونیکی ئاویتته له گه ل ترسدا.

(وَأَقَعُ بِهِمْ): ده که ویتته سهریان، (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ) (وقوع): چه سپانی شتی که و کهوتنی شتی که (وَأَقَعُ بِهِمْ)، یانی: تهو سزایه ههر ده که ویتته سهریان و به ملیان دادی.

(رَوَاضَاتٍ): کووی (رَوْضَة) یه، (الرَّوَضَةُ وَالرَّوْضُ: مُسْتَنْقَعُ الْمَاءِ، وَالْخَضْرَاءُ): بریتیه له شوینی که ئاو و سهوزایی لی بی، به کوردیی پیی ده لین: میرگ و میرگوزار، یان گوول و گوولزار.

(الْفَضْلُ): (الفصل: الزَّيَادَةُ عَنِ الْإِقْتِصَادِ، وَكُلُّ عَطِيَّةٍ لَا يَلْزَمُ مَنْ يُعْطَى)، (فَصْل): به دوو واتایان هاتوه:

١- بە مانای زیاده له میانجیی، که له حالهتی میانجیی تیپهری.

٢- بە مانای هەر به خششیکیش هاتوه که ئەو که سهی دهیبه خشش، پابه‌ند نه‌بی بیبه خشش، ده‌گوتری: له فەزل و له چاکه‌ی خۆیه‌وه‌یه‌و ده‌یتوانی نه‌یداتی.

(الْمُودَّةُ فِي الْقُرْبَى): خۆشویستن له نزیکییدا، خۆشویستنی نزیکیی (الْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ، وَمَنْنَى كَوْنِهِ، الْقُرْبَةُ وَالْقَرَابَةُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، (وُدٌّ) به مانای خۆشویستنی شتیکه له‌گه‌ڵ خۆزگه‌ پێخواستنی، (قُرْبَى) به مانای (قُرْبَةُ وَقَرَابَةُ) ش، دیت، هەر شتیک که پێی له خوا نزیك ده‌یه‌وه، وه‌ك (المعجم الوسيط) له وشه‌ی (قربة) دا، هیناویه‌تی، که‌واته: (الْمُودَّةُ فِي الْقُرْبَى): یانی: خۆشویستم بۆ نزیك خستنه‌وه‌تان له خوای بێ وینه.

(يَقْرِفُ): (أَصْلُ الْقَرْفِ وَالْإِفْتِرَافِ: قَشْرُ اللَّحَاءِ عَنِ الشَّجَرِ، وَاسْتَعِيرَ لِلْإِكْتِسَابِ)، وشه‌ی (قَرْفٌ وَإِفْتِرَافٌ) له ئە‌صل‌دا به مانای توێ‌کل‌ لێ‌کردنه‌وه‌ی دره‌خته (توێ‌کله‌ که‌ی لێ‌که‌یه‌وه) دوایی خوازاوه‌ته‌وه بۆ هەر کرده‌وه‌یه‌ك که مرو‌ف وه‌ده‌ستی بێ‌نی.

(يَخْتِمُ): (يَخْتِمُ عَلَى قَلْبِكَ)، واته: مۆر به‌سه‌ر د‌لته‌وه‌بنی، (يَخْتِمُ: يَطْبَعُ، وَهُوَ تَأْثِيرُ الشَّيْءِ كَنَقْشِ الْخَاتَمِ وَالطَّابِعِ)، کاریگه‌ریی شتیک له‌سه‌ر شتیک، شوێ‌نکه‌ی شتیک له‌سه‌ر شتیک، وه‌ك: ئە‌نگوستیله‌یه‌ك و مۆرێ‌ك که به‌سه‌ر شتیکه‌وه‌ ده‌نری، شوێ‌نه‌که‌ی لێ به‌جێ‌ده‌هێ‌لی.

(وَيَمَحُ): (الْمَحُو: إِزَالَةُ الْأَثَرِ)، (مَحُو): لابردنی شوێ‌نه‌واری شتیکه، س‌پینه‌وه.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای پەرەردگار لەم شەشە ئایەتەدا، وەك لە پێناسەكەیدا گوتمان، كۆمەڵی بابەتی جوړاو جوړ دەخاتە ڕوو، كە هەموویان لە سیاقی وتوێژکردنن لەگەڵ بێروایانداو، بانگکردنیانە بۆ تەنیا خوا پەرستیی و، بۆ شوێنكەوتنی دوا پەيامی خواو، شوێن پێ هەلگرتنی دوا پەوانەكراو و پێغەمبەری خوا كە موحەممەدە ﷺ.

سەرەتا خوا دەفەرموی: ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوا خاوەن لوتفە بەرانبەر بە بەندەكانی، واتە: لەگەڵیان مەهیرەبانە، چاكەكاری پەنھانكارە، بێ ئەوەی خۆیان هەست پێكەن، خوا مشووریان لێ دەخوا، ئاگای لێیانە، بژیویان دەدا، بە شیوەیەك كە خۆیان فێكری پێناكەن، ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر كەسێكی بیهوێ بژیوی دەدات، ئنجا كەم یان زۆر، بێگومان خوا بژیوی هەموو كەس بگرە هەموو ژياندارێك دەدات، چونكە خوا دەفەرموی: ﴿وَمِمَّا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ ھود، هیچ پێڕۆیەك، هیچ ژياندارێك لەسەر زەوی نیە مەگەر بژیوی لەسەر خوايە، خوا بژیوی هەموویان دەدات، بەلام هەیه كەمی پێ دەدات و، هەیه زۆری دەدات، هەروەها هی وایە لە كاتیكدا بۆی فراوان دەكات و لە كاتیكدا لێی تەنگ دەكاتەو، تاقییان دەكاتەو بەزانێ كاتیك بژیویان بۆ زۆر و فراوان دەكات هەلوێستیان چۆنە؟ شوكرانەبژیڕن، یاخود پێی بوغراو لەخۆبایی دەبن؟ هەروەها كاتیك بژیویان لێ تەنگ دەكات، ئایا خۆراگرن، یاخود ناشوكری دەكەن و سكاڵا دەردەبێرن؟ ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ خوا زۆر بەهێزەو، زۆریش زالەو بالادەستە.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ هەر كەسێك (بەرھەم و) كشتوكاڵی پۆژی دوایی بوێ، ئێمە لەو (بەرھەم و) كشتوكاڵە بۆی زیاد دەكەین، وشە (حَرْث) بە مانای كشتوكاڵ دی، لە ئەسڵدا (حَرْث) یانی: زەوی

کێلان، بۆ ئەوێ مەرۆف دانەوێڵە ی لێ بکات، کشتوکالی لێبکات، یاخود نەمامی لێ بنیژێ، بەلام لێرەدا مەبەست پێی بەرەمە، واتە: هەر کەسێک بەرەمە پۆژی دوایی بوو، ئێمە لەو بەرەمەیدا پۆی زیاد دەکەین، چونکە بەرەمەمە کە ی بوو، مانای وایە هەوێشی بۆ دەدا، ﴿نَزِدْلَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ له بەرەمەمە کەیدا پۆی زیاد دەکەین، یەك بە دە (١٠)، وەك دەفەرموو: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾ (١٦٠) **الأنعام**، واتە: هەر کەسێک چاکە بێت، دە (١٠) بەرانبەری بۆ هەیه، بەلکو لە سوورەتی (البقرة) دا، خوای بەخشر یەك بە حەوتسەد (٧٠٠) و زیاتریش باس دەکات: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (٣١) واتە: وێنە ی ئەوانە ی لە پێی خوادا مائی خویان دەبەخشن، وەك دەنکە گەمێك وایە، حەوت دەنکە گولان دەرەدەکات، هەر گولە ی سەد (١٠٠) دەنکی تێدایە، خوا چەند بەرانبەر دەکات، بۆ هەر کەسێک بیهوێ {یەك بە حەوتسەدیش زیاتر} خوا فراوانی زانایە.

خوا هەموو سیفەتەکانی فراوانن، بێ سنوورن و زاناشە، دەزانێ هەر کەسە، چەندە ی پاداشت دەداتەو، بە پێی ئەو نیەتە ساغ و ئەو پالەرو هاندەرە چاکە ی وای لێکردو، ئەو کردووە باشە بکات، ئنجا مال بەخشینە، یان هەر شتێکی دیکە یە.

﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ هەر کەسێک (بەرەم و) کشتوکالی دنیای بوو، دەستکەوتی دنیای بوو، ﴿نُؤْتِيهِ مِنْهَا﴾، لەوێ دەیهوێ، پێی دەدەین، بەشێکی پێدەدەین (ئەوێندە ی مەنەوێ)، ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾، بەلام لە مەزلگای کۆتاییدا هیچ پشك و بەشی نیە.

خوا دەفەرموو: ئەوێ تەنیا مەبەستی دنیایی، لە دنیا دا بەشی دەدەین، بەلام لە دواپۆژدا بێ بەشە، بەلام ئەوێ مەبەستی پۆژی دوایی بێ، پۆی زیاد

دەكەين، پاداشتهكەى بۆ زیاد دەكەين، باسى دىيى نەكردو، بلى: دىيىشى
پىدەدەين، وەك دوىى فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ دىنين لەوبارەو، لە مەسەلە
گرنەگاندا، ئەوانەى دواپۆژ ويستى، ئەوانەى خواپەرستى و، مەنزلگاي دواى پۆژيان
كردو بە ئامانج، شتىك نەكە خوا لە پەناى پۆژى دوىى، لە پەناى بەهەشت
دا باسى دىيان بۆ بكتات، بۆيە باسى نەكردو، ئەگەرنا بە تەكىد كەسىك پۆژى
دوىى بوى، خوا لە دىيىشدا بى بەشى ناكات و، دىيىشى دىتە بەردەست.

ئىنجا دىتە سەر بابەتتىكى دى، كە ئەم بابەتانه وەك ئالقەكانى زنجير پىكەو
پەيوەستى، چونكە ئەوانەى دىيان دەوى، كىن؟ ئەوانەن كە لەسەر پىيازى
كوفرو شىريك دەپۆن، ئەدى ئەوانەى پۆژى دوىى دەكەنە ئامانج، كىن؟ ئەوانەن
كە خواپەرستى و دەزانن خوا تىرەى داناو بۆ تاقىكردنەو، شوپىنكى دىكە هەيە
بۆ وەرگرتنەو، ئەنجامى كەردەو، دەفەرموى: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا
لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾، يان ئايا ئەوانە هاوبەشائىكان هەن، شتىكان بۆ لە دىن
دا داناون، كە خوا مۆلەتى لەسەر نە، ئاينىكان بۆ داناون و پىشانداون و بۆ
پروونكردونەو، ﴿مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾، شتىكى وا كە خوا مۆلەتى لەسەر نە،
﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ئەگەر وشەى هەلاواردنىش نەبووايە،
واتە: برىارى هەلاواردن، كە خوا خستوو يەتە پۆژى دوايەو، ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾
دادوهرىيان لە نىوان دا دەكرا، واتە: چونكە كەسانىكان داناو، ئاينىيان بۆ
دابىن و حەلال و حەراميان بۆ دابىن و بەرنامەى ژيانىيان بۆ دابىن، خوا لەسەر
ئەو دادوهرىي لەبەندا دەكردن، بەلام برىارى داو، لىپرسىنەو سزاو پاداشت
هەلدەگرى بۆ قۇناغىكى دىكە، كە پۆژى دوايە، لەبەر ئەو، ئەگەرنا خوا
پەلەى دەكرد، ئەوئەندە رقى لىيان هەلساوه، لەسەر ئەوئەى كەسانىك دەكەنە
پەرستراوى خويان و بەرنامەيان بۆ دادەپىنن، حەلال و حەراميان بۆ ديارى
دەكەن و، شىوئەى ژيانىيان بۆ ديارى دەكەن، ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾، بە دلىيى ستمكارانىش ئازارىكى بە ئىشيان هەيە، ئەو ستمكارانەى،

جگە لە خوا دەکەنە پەرستراوی خۆیان و دەیکەنە هاوبەشی خوا، لە دانانی
 حەڵال و حەرامدا، ئەوانە سزاو ئازاریکی بە ئیشیان ھەیە.

لە راستییدا دانانی بەرنامە بۆ خەڵک، کاری خواپە، ھەر خوا مافی ھەیە
 بفەرموێ: خەڵکینە! ئاوا بکەن و ئاوا مەکەن، ئەووە حەڵالەو ئەووە حەرامە، ئەووە
 چاکەو ئەو خراپە، ئەووە راستەو ئەووە چەوتە، بەلام کەسێکی دیکە ئەو کارە
 بکات و بێ: خەڵکینە! فلان شتەم قەدەغە کرد و، فلان شتەشم پێگە پێدا،
 بۆ وێنە: زینا پەواپە، مادام بە ئارەزوومەندی نیرو مێپەکەبێ، لێپرسینەوێ
 لەسەر نیە، لە پۆژئاوا وایە، ھەندیک لە عەلمانییەکانی تێرەش دەیانەوێ لێرەش
 وای لێبێ، نێربازی پەواپە، ریبای سوود پەواپە، شەپابخۆری پەواپە، قومارکردن
 پەواپە، بێگومان ھەر کەسێک ئەو شتانە پەوا بکات، کە خوا قەدەغە کردوون،
 خۆی لە خەڵک کردۆتە پەرستراوو، ئا ئەووە هاوبەش دانانە بۆ خوا.

کەواتە: دەبێ خەڵک بزانی، ھەر پەرلەمانێک، حکوومەتێک، دەستەلاتێک،
 دەستکاریی حەڵال و حەرامەکانی خوا بکات، لە نیو میللەتێکی مسوڵمان دا،
 مانای وایە خۆی لەو خەڵکە مسوڵمانە کردۆتە پەرستراوو، ئەگەر ئەو خەڵکەش
 بێدەنگ بێ لە بەرانبەریداو، پشتگیری بکات و، دەنگی پێداو لەگەڵی دابی،
 ئەووە بۆی بە هاوبەش بۆ خوادانان لە قەڵەم دەدری، ئنجا خواي دادگەر
 لەوبارەووە فەرموویەتی:

﴿ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ﴾ ئایا
 هاوبەشانیکیان ھەن، شتیکیان بۆ لە دین داناون، کە خوا مۆلەتی لەسەر نیە.

بۆ وێنە: خوا مۆلەتی لەسەر نیە زینا پەوا بکری، با ناویشی لێنری:
 لەشفرۆشی، دەلێن: ئەو ئافرەتە لەشی خۆی فرۆشتو، یانی: ئەگەر نەیفروشی
 و پارە وەرەگری، قەیدی ناکات!! ھەروەھا ئەو شتانە خوا پێویستی کردوون،
 ئەو بێ قەدەغەیان بکات، ئافرەت پێویستە خۆی پۆشتە بکات، بێ: نەخیر،

یان بېنئى توانج و پلارى لیدات، بۆ ئەو ھى بەرگ و پۆشاکی شەرعی دابنئ، یان پیاو بۆى ھەيە زیاتر لە ھاوسەر یکی ھەبئ، بۆ ئەو ھى ئافرەتان زیاتر نەمێنەو، بە قەیرە کچی و بە بیوژنی و دوایی خراپە بلاببیتەو، کەچی ئەو بلى: نەخیر نابئ ببئ، پئی زینا دەدەن، بەلام پئی ھاوسەرگیری حەلال نادن، ھەروەھا ھەموو ئەو شتانەى دیکە کە خوا ﷻ حەلالی کردوون، کەس بۆى نیە قەدەغەیان بکات و، ھەموو ئەو شتانەش کە خوا قەغەى کردوون، کەس بۆى نیە پەوايان بکات.

ئنجما خوا باسی سەرەنجامی ئەو ھاوبەش بۆ خوادانەرە ستەمکارانە دەکات، دەفەر موی: ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾، ستەمکاران دەبینى ترس و لەرزىان ھەيە لە (سزای) ئەو ھى کردوویانەو و دەدەستیان ھیناوە، ﴿وَهُوَ وَاَقَعُ بِهِمْ﴾، ئەو (سزای) ھەر دەشکەوێتە سەریان، ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، بەلام ئەوانەى پروایان ھیناوە، کردەو چاکەکانیان ئەنجامداون، ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾، لە ئیو میڤرگ و میڤرگوزارو گول و گولزارەکانى بەھەشتەکاندان، ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ھەرچی بیانەوئ لەلای پەرورەدگاریان ھەیانە، ھەرچی داواى بکەن، ھەرچی دلێان بیخوازئ، بۆیان دەستەبەر کراوە، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، ئا ئەو ھەيە بەخششی گەورە.

﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەو ھەيە کە خوا موژدە دەدات بە ئەو بەندانەى پروایان ھیناوە و کردەو باشەکانیان ئەنجامداون، موژدەى ئەو ئەو پاداشتەیان پئ دەدات. ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ پێیان بلى: من ھیچ کرئ و پاداشتتان لئ داوا ناکەم، ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾، مەگەر حەز کردنم بئ کە لە خوا نزیك ببەو، یانی: ئەگەر شتیكتان لئ چاوەروان بکەم، ھەر ئەو ھەيە کە حەزدەکەم لە خوا نزیك ببەو، پیم خوۆشە لە خوا نزیك بن و بەندەى خوا بن، بۆ ئەو ھى کوێلەى شتەکان و شەیتانەکان و مروۆفەکان نەبن، ﴿وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا﴾، ھەر کە سێک چاکە

بکات، ئېمە چاکیى له چاکه کهیدا بۆ زیاد ده کهین، پاداشتی چاکتری ده دهینه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به دنیایی خوا لیبوردی سوپاسگوزاره.

له کۆتایی دا ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ یان ئایا ده لێن: (موحه ممه د) درۆی به ناوی خواوه هه لبه ستوه؟ ﴿فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يُخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾ {ئهو قسه یان درۆیه} چونکه ئه گهر خوا بیهوئ مۆر به سهر دلته وه ده نئ، دلت مۆر ده کات {که هیچ زانیاری تیدا نه مینئ، چ جای درۆ به ناوی خواوه بلیئ} ﴿وَيَمْنَعُ اللَّهُ الْبَطِلَ﴾، خواش باتیل و شتی پووچ ده سریته وه و لای ده بات، ئهو قسه یه ی ئه وانیش پووچه و، خوا به و به لگه یه لای ده بات، ﴿وَيُحَقِّقُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾، (خوا) هه قیش ده چه سپینئ به وشه کانی خوئ، ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دنیایی ئهو به نهینیی سینه کان ئاگاداره، ئهو نهینییانه ی که له دل و سینه کاندایه نسته جین، وه ک بووبنه هاوه ل و خواوه نی ئهو سینانه، خوا به و نهینییانه ئاگاداره و، ده زانی دلی تو چی تیدایه، ئنجا ئه گهر شتیکی خراپت له دلدا هه بی، خوا دلت مۆر ده کات، و لیت قبوول ناکات، وه ک له سووره تی (الحاقه) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ ٤٤ ﴿لَاخْذَنَّا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ٤٥ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ٤٦ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ ٤٧، واته: ئه گهر هه ندیک قسه ی به ناوی ئیمه وه کردبانایه، دهستی راستیمان ده گرت، دوایی له په گی ملیمان ده داو، هیچ کام له ئیوه ش نه تانده توانی بهرگری لیکه ن!

خوا ئاوا هه په شه ده کات، که پیغه مبه ر ﷺ چۆن ده توانئ به ناوی خواوه شتیک بفه رموئ، خوا مۆله تی له سهر نه بی، نه پیغه مبه ری خوا ﷺ له خوئ ده وه شینیته وه، نه خوا ﷺ که سیک ده کاته پیغه مبه ر ﷺ که به و شیوه یه مامه له له گه ل خوا ی بهرزی مه زندا بکات.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوایندە (خاوەن لوتف و مەربەبانە بە بەندەکانی و، بژیو دەریانەو، بەهێزو زālە، ھەر کەسێکیش بۆ دوا پۆژ کردو کۆش بکات، خوا بۆی زی دەهکات، بەلام ئەوێ تەنیا بۆ دنیا ھەولبەدات، پشکی خۆی لە دنیا دا پێدەبەری، بەلام لە دوا پۆژدا بێ بەشە:

خوایندە (خاوەن لوتف و مەربەبانە بە بەندەکانی و، بژیو دەریانەو، بەهێزو زālە، ھەر کەسێکیش بۆ دوا پۆژ کردو کۆش بکات، خوا بۆی زی دەهکات، بەلام ئەوێ تەنیا بۆ دنیا ھەولبەدات، پشکی خۆی لە دنیا دا پێدەبەری، بەلام لە دوا پۆژدا بێ بەشە:

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:

۱- ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾، خوا بەرانبەر بە بەندەکانی بە لوتف (لَطِيف) ە. وشە (لَطِيف) م، ھەر بە: بە لوتف، خاوەن لوتف، مانا کردو، چونکە وشە (لَطِيف) یان بە چەند واتایەك لێکداو تەو، بۆ وێنە:

یەك: ﴿لَطِيفٌ بِهِمْ﴾، ئی: بِالْغِ الرَّافَةِ بِهِمْ) زۆر بە پەرۆشە بەرانبەر یان.

دوو: ﴿بَارٌّ بِهِمْ﴾ زۆر چاکەکارە لە گەلیان.

س: ﴿رَفِيقٌ بِهِمْ﴾ زۆر نەرم و نیا ئە لە گەلیان.

چوار: ﴿حَفِيٌّ بِهِمْ﴾ زۆر گەنگیدەرە پێیان.

کهواته: وشەى (لَطِيف) هەر له زمانى عەرەبیشدا وشەیه کەمان نیه تەعبیر بکات له واتایە کەى، چ جاي له زمانى کوردییەدا، که زمانى عەرەبى زۆر له زمانى کوردی دەولەمەندترە.

کهواته: (لَطِيف) واته: خاوهن لوتف، (لُطْف) یش، دەچێتەوه نێو ماناکانی میهره بانى، به بهزهى، چاکه کارى، په نهانکارى خوا ﷻ خاوهن لوتفه به رانه به بهنده کانی.

۲- ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر کهسێک بیهوێ بژیوی دەدا، وشەى (رِزْق) پێشتر مانامان کرد، بژیو، هەرشتیکە مرۆف پێوستی پێهتی بو ژیاى دنیاى.

کهواته: (رزق) ته نیا خواردن و خواردنهوه ناگرێتهوه، به لکو بهرگ و پۆشاک ده گرێتهوه، مال و سامان ده گرێتهوه، کهل و په له کانی دیکه ده گرێتهوه، جیگه و ریگه ده گرێتهوه، ئهوه له پروه ماددییه کهیهوه، له پروه مهعنه ویه کهشیهوه دیسان تاعهت و، زانیاری و، تهقوا، رهوشتی بهرزو، ئه نجامدانى ئه رکه شه رعییه کان، هه موو ئه وانه ده گرێتهوه، یه ک به یه کیك ده لئى: (رَزَقَنِی اللّٰهُ هَذَا الْعَامَ الْحَجَّ) خوا ئه مسالّ هه جى پێدام، هه جى کرده بژیوم، واته: بژیوی مهعنه وى، یان ده گوتری: (رَزَقَهُ اللّٰهُ الْعِلْمَ) خوا زانیاری به فلانکەس دا، یان ده گوتری: (رَزَقَهُ اللّٰهُ الْحِكْمَةَ) خوا حیکمه تی پێدا، یان: (رَزَقَهُ اللّٰهُ خُلُقًا حَسَنًا) خوا رهوشتیکی جوانی کردۆته بژیوی، پێیداوه.

کهواته: که ده فهرموئى: ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ بژیو به ههر کهسێک ده دا، بیهوئى، مه به ست ئه وه یه خوا به ویستی ره های خوئى، له بواری بژیو پێدان دا، مامه له له گه ل بهنده کانیدا ده کات، له راستییدا به س خوایه بژیوی هه موو که س ده دا، به لام ههر که سه به ئه ندازه ی خوئى، وه ک له سوور په تی (هود) دا، خوا ده فهرموئى: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ ۶ هود، واته: هیه چ پێرۆیه ک نیه له سه ر زه وى، هیه چ ژياندارێک له سه ر زه وى نیه، مه گه ر بژیوی

لەسەر خوایە، نەك هەر هی مرۆڤه‌كان، بە هی ژياندارانیش، بە تیکرا، بە لام هەر کەسە و هەر ژياندارە بە پێی خوێ، بە گوێره‌ی سیستمیک خوا بژیوی دەدا، هەر زیندەوهرەو هەر ژياندارە، بە جوړیک، لەو باره‌وه‌ش پێشتر کورته‌ باسیکمان کرد، ئەوه‌ش بەو واتایە نیه‌ کە مادام بژیو لەسەر خوایە، کەواتە ئینسان پالدا‌ته‌وه‌و هە‌ل‌خ‌زی، کردو کۆش و هە‌و‌ل‌دان بە خەرچ نە‌دات، بە‌ل‌کو خوا لە میان‌ی هە‌و‌ل‌دان‌ی مرۆڤه‌کاندا، لە میان‌ی کارو کاسبیی و گە‌پان و سوو‌پ‌رانیان دا بژیویان دەدا، ئە‌گەر کەم ئە‌گەر زۆر.

(۳) - ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ هەر ئە‌و‌یش (خوا ﷻ) بە‌ه‌ی‌زەو زāl و بالادە‌سته‌، کەواتە: خوا لوتفه‌کە‌ی لە شوێنی خویدا بە‌کار‌دێ‌نێ، ه‌ی‌زو بالادە‌ستییە‌کە‌شی لە جێی خویدا بە‌کار‌دێ‌نێ، بە‌دل‌ن‌ی‌ایش خوا ﷻ خاوه‌نی هە‌موو سیفه‌ته‌ به‌رزو په‌س‌نده‌کانە، چ ئە‌وانە‌ی کە ئیمە دە‌یان‌زانین، چ ئە‌وانە‌ی ئیمە نایان‌زانین، ئە‌وانە‌ی ئیمە دە‌یان‌زانین، ئە‌وانە‌ن زیاتر په‌ی‌وه‌ستێ بە ژيان‌ی ئیمە‌وه‌، بە گ‌ر‌نگ‌یی پێ‌دان‌ی ئیمە‌وه‌ هە‌یه‌، بە‌لام بێ‌گومان سیفه‌ته‌کان‌ی خوا، بە‌س ئە‌وه‌نده‌ نین کە ئیمە دە‌یان‌زانین، وه‌ک لە فه‌رمایش‌ی پێ‌غه‌م‌به‌ریشدا ﷺ هاتوه‌: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلِمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ حَبَانَ: ۹۷۲، قَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

واتە: ئە‌ی‌ خوا‌یه‌! داوات لێ‌ده‌کە‌م، بە هەر ناویکت کە کردووته‌ ناوی خوێ، یان لە کتێبه‌کە‌دا دا‌ته‌‌زاندوه‌، یاخود فێ‌ری یه‌کیک لە دروست‌ک‌راوه‌کان‌ی خوێت کردوه‌، یاخود لە لای خوێ ه‌ی‌شتوووته‌وه‌ لە زانیاریی په‌نه‌ان‌دا (بە‌س خوێ ده‌یزانی).

بە‌لام بێ‌گومان خوا ﷻ هەر کە‌سه‌ به‌پێی ئە‌وه‌ کە شایسته‌ی بێ، بە سیفه‌ته‌کان‌ی لە گە‌ل‌یدا مامه‌له‌ ده‌کات.

(۴) - ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ هەر کە‌سێک به‌ره‌م و کشتوکالی کۆتایی بوێ، (الْحَرْثُ: إِلقاء البذر في الأرض): (ح‌رث): بریتیه‌ لە تۆو وه‌شاندن، لە زه‌ویدا. (ح‌رث

الْأَرْضَ، يَحْرِثُهَا) واتە: زەوییه‌که‌ی کێڵا، دەیکێڵێ یان تووی تیدا وه‌شاندا، دەیوه‌شیئێ، به‌لام لی‌ره‌دا: (احْرَثَ يَحْرَثُ أَي: يَكْتَسِبُ، وَأَطْلَقَ الْحَرْثَ هُنَا عَلَى ثَمَرَاتِ الْأَعْمَالِ وَقَوَائِدِهِ، أَي: مَنْ يُرِيدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ)، (يحترث): (يكتسب)، شت به‌ده‌ست دێئێ، لی‌ره‌دا وشه‌ی (حَرْث) به‌ کاره‌ینراوه‌ بۆ به‌ره‌مه‌ی کرده‌وه‌کان و، سوودی کرده‌وه‌کان، واتە: هه‌رکەس پاداشتی پۆژی دوایی ده‌وی.

که‌واته‌: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾، یانی: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا) هه‌ر که‌سێ پاداشتی پۆژی دوایی بوێ، یان هه‌ر که‌سیک به‌ره‌مه‌ی پۆژی دوایی بوێ.

٥- ﴿زِدْ لَهُ، فِي حَرْثِهِ﴾، ئیمه‌ له‌و به‌ره‌م و ده‌ستکه‌وته‌یدا (که‌ بۆ پۆژی دوایی مه‌به‌سته‌تی په‌یدای بکات) بۆی زیاد ده‌که‌ین، چونکه‌ خوا له‌ سوورەتی (الأنعام) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾، واتە: هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌ک بێنێت، ده‌ (١٠) به‌رابه‌ری، ده‌ هێنده‌ی پاداشت ده‌درێته‌وه‌، به‌لکو پێشتر گوتمان له‌ سوورەتی (البقرة) دا، خوا ﷻ وێنه‌یه‌ک دێنێته‌وه‌، که‌ ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ، خوا یه‌ک به‌ ده‌وتسه‌دیش پاداشت ده‌داته‌وه‌و زیاتریش.

٦- ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾، هه‌ر که‌سیکیش کشت وکال و به‌ره‌مه‌ی دنیای بوێ، له‌وه‌ پێی ده‌ده‌ین، به‌ ئەندازه‌ی ئه‌وه‌ی خوێ ماندووکردوه‌و هۆکاره‌کانی په‌چاو کردوون، یانی: هه‌ر که‌سیک به‌ کرده‌وه‌کانی و به‌ هه‌ول‌دانه‌که‌ی، به‌ره‌مه‌ی دنیای بوێ، ده‌ستکه‌وتی دنیای بوێ، که‌ بریتیه‌ له‌ گوزه‌رانی دنیا، ئیمه‌ به‌و ئەندازه‌یه‌ی بۆی دیاریکراوه‌، پێی ده‌ده‌ین، وه‌ک له‌ سوورەتی (الإسراء) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، واتە: هه‌ر که‌سیک ژیا‌نی په‌له‌ی (دنیا) بوێ، به‌ په‌له‌ بۆی پێش ده‌خه‌ین، ئه‌وه‌نده‌ی که‌ هه‌مانه‌وی، بۆ هه‌ر که‌سیک که‌ مه‌به‌ستمان بێ.

٧- ﴿وَمَا لَهُ، فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾، له‌ پۆژی دوایدا، هه‌یج پشک و به‌شی نیه‌.

بۆیەش لە پۆژی دوایدا بۆ بەش دەبێ، چونکە مەبەستی لە کۆشش و کردەوهکانی، بە دەستەینانی پاداشتی خواو، بەرھەمی پۆژی دوا یی نەبوو، یانی: ھەر کەسێک بۆ دواپۆژ کار نەکات و، لە کردەوهکانی دا مەبەستی نەبێ پاداشتی پۆژی دوا یی وەدەست بێ، بەش و پشکی لەوێ نابێ، وەك شاعیرێک لەو بارەوه دەلێ:

يَا مُؤْتِرَ الدُّنْيَا عَلَى دِينِهِ وَمُشْتَرِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
بِعْتِ الَّذِي يَبْقَى مِمَّا يَنْقُضِي تَبًّا لَهَا مِنْ صَفْقَةٍ خَاسِرَةٍ

ئەو ئەو کەسە ی دنیای بەسەر دینیدا ھەڵبژاردو، دنیای کپیو دواپۆژی پێداو!
شتیکت فروشتو کە دەمێتتەو، بە شتێک کە دەپرێتتەو، ھەر لەبەین بچی، چ سەودایەکی زیانبار!

با لەو بارەوه سێ فەرماشتی پیغەمبەریش بێنین ﷺ:

یەكەمیان: {عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّئَاءِ وَالرُّفْعَةِ، وَالنَّصْرِ، وَالْثَّمْكِينَ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلَ الْآخِرَةِ لِلدُّنْيَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ»} (أخرجه أحمد: ۲۱۲۵۸، وقال الهيثمي (۲۲۰/۱۰): رجاله رجال الصحيح، وأخرجه ابن حبان: ۴۰۵، والحاكم: ۷۸۶۲، وقال: صحيح الإسناد).

واتە: ئوبە ی کوری کەعب ر.ھ. دەلێ: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: موژدە بدە بەم ئۆممەتە بەرۆشنی و بەرز یی و یارمەتیدران و پێ چەسپێزان لە زویدا (دەستەلات) [بە مەرگی کردەوێە کە بۆ پۆژی دوا یی دەیکەن، مەبەستیان پێی دنیا نەبێ]، بەلام ھەر کەسێکیان کردەوێە کە پۆژی دوا یی بکات، بۆ وەدەستەینانی دنیا، لە پۆژی دوایدا ھیچ پشک و بەشی نیە.

دووهمیان: {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى»} (أخرجه البخاري: ۱، ومسلم: ۱۹۰۷، وأبو داود: ۲۲۰۱).

واته: عومهری کوری خه تئاب ﷺ ده لئ: پئغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: بئگومان کرده وه کان (کرده وه چاکه کان) به پئی نیازو مه به سته کانن، بو ههر که سیکیش به گویره ی نیازو مه به سته که ی پاداشتی هه یه.

سَبِّهِ مِیَان: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَقُولُ اللَّهُ ﷻ: ابْنُ آدَمَ! تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلًا صَدْرَكَ غَنَى، وَأَسَدُّ فَقْرَكَ، وَإِلَّا تَفَعَّلْ، مَلَأْتُ صَدْرَكَ شُغْلًا، وَلَمْ أَسَدِّ فَقْرَكَ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۶۶۶، وَالْحَاكِمُ: ج ۲، ص ۴۴۳، وَابِیْهَقِي فِي الشَّعْبِ: ج ۷، ص ۲۸۹، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «الصَّحِيحَةِ»: ۳۵۹).

واته: ئه بوو هور په رپه ﷺ ده لئ: رۆژیک پئغه مبه ر ﷺ ئه م ئایه ته موباره که ی خوئنده وه: **{مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ}**، دوا یی فه رمووی: خوا ﷺ ده فه رمووی: ئه ی رۆله ی ئاده م! بو به ندایه تی من خۆت یه کلابکه وه، سینت پر ده که م له بئ نیاز یی و، که لئنی هه ژاریشت بو ده گرم، به لام ئه گهر وانه که ی، سینت ده که م پر ده که م له سه رقایی و، که لئنی هه ژاریشت بو ناگرم.

واته: ئه گهر ئینسان به راستی نیه تی لئ بئنی، به ندایه تی بو خوا بکات و به پئی تواناش ده ست بجوولئنی و په چاوی هوکاره کان بکات، خوا ﷺ مشووری لئ ده خوات و سه رپه رشتی ده کات، هه یچ گومانیک له وه دانیه، به ئه ندازه ی ئه وه که خۆت بو خوا یه کلای ده که یه وه، خوا سه رپه رشتیت ده کات، به ئه ندازه ی ئه وه که پشت به خوا ده به ستی، خوا پشت ده گری، به ئه ندازه ی ئه وه که له خوا چاوه روانی ده که ی، خوا پئت ده دا، به لام چاوه روانیه کی شیوه ی خۆزگه خواستن، نا، به لکو ئومیده وار بوون.

(رجاء) ئومید، ئه وه یه که مروف ئومیده وار بئ به ره حمه تی خواو، ده ستیش بجوولئنی، هوکاره کانیش ده سته به ر بکات به پئی توانا، به لام (أُمْنِيَّة) خۆزگه، ئه وه یه که ئینسان ههر خۆزگه بخوازی، به لام هوکاره کان نه گریته به ر.

مه سه له ی دووهم:

هەر کەس بەرنامەی ژيان بۆ خەڵك دابنێ، خۆی کردووە بە هاوبەشی خوا،
کەسانیکیش بەو پازیبەن، بە ستەمکار دادەنرێن، لە پۆژی دوايشدا ترس و
لەزریان دەبێ لە کردەوه کانیان، سزاشیان هەر بە سەردی، بەلام برادارانێ کردار
باش، لە بەهەشتدا لە تێو باخ و گۆلزاردان، پێخەمبەریش ﷺ هیچ چاوه پوانییەکی
لە خەڵك نیە، لە بەرانبەر گەياندنێ پەيامی خوادا پێیان، تاکە کرێهەك، پاداشتیك
پێیان بخوازی، بریتیه لە هەزکردنێ بە نیزیکیان لە خوا ﷻ:

خو ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّرَدَّ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم سێ ئایەتە، لە سێزدە بەرگەدا:

(١)- ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾، یان ئایا هاوبەشانیکیان هەن، وشە (أَمْ): هەندیک
دەلێن: بە مانای: بەلام (بَلْ) ه، یانی: (بَلْ لَهُ شُرَكَاء) هەندیکیش دەلێن: بە مانای (بَلْ)
و، هەمزە ئیستفهامی، یانی: (بَلْ أَلَهُمْ شُرَكَاء) بەلکو ئایا هاوبەشیان هەن؟ ئنجا
(الْإِسْتِفْهَامُ لِلتَّوْبِيخِ وَالْإِنْكَارِ) پرسیارکردنە کە لێرەدا بۆ سەرزەنشتکردن و نکوولییکردنە،
یانی: نەدەبوو هاوبەشیان هەبن و هاوبەشان بۆ خوا دابنێن، ئەوانە ی لە خەیاڵی
هەندیک لە مەزەکاندا دەیانەیتنە پیزی خوا، وەك خوا مامەلەیان لە گەڵدا دەکەن، لە
شتیک لە شتەکاندا، تاییهەندییهك لە تاییهەندییه کانی خوادا، وەك:

١- به شێك له وه دیهێنانیان پالدهده نه لا.

٢- به شێك له پهروهردگارێتی و به شێك له خاوهندارێتیان، پالدهده لا.

٣- یه کێك له سیفه ته کانی خواو یه کێك له ناوه کانی خویان بۆ به کاربێتن.

٤- به شێك له په رستراوێتی که تایبه ته به خواوه، بۆیان به کاربێتن، ته وانه به هاوبهش بۆ خوا له قه له مدراون له خه یالی تهو هاوبهش بۆ خوا دانهرانه دا، ته گهرنا له واقعدا خوا هاوبهشی نین.

خوا ده فه رموی: ئایا هاوبهشیان هه ن:

(٢) ﴿شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ﴾، له ئایین شتێکیان بۆ داناون، ڕێه کیان پێشانداون که خوا مۆله تی پێنه داوه؟ (شَرَعَ الدِّينَ وَشَرَعَهُ، أَي: سَنَّهُ وَبَيَّنَّهُ)^(١) وشه ی (شَرَعَ) به سیانی (ثلاثي)، و (شَرَعَ) به چواری (رُبَاعِي) هه ردووکیان به مانای (سَنَّهُ وَبَيَّنَّهُ) ڕێه که ی داناو پرووی کرده وه (شَرَعَ الدِّينَ) یان (شَرَعَ شَرَعَ الدِّينَ) هه ردووکیان یانی: به رنامه و، ئایینی دانا.

﴿مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ﴾، یانی: (مَا لَمْ يَأْذَنُ بِشَرْعِهِ وَتَشْرِيعِهِ) شتێك که خوا ڕێی نه داوه، پێشان بدری و دابری، (الطبري) ده لێ: (مَا لَمْ يُبَحِّ اللَّهُ لَهُمْ ابْتِدَاعَهُ) ئایا به رنامه یه کیان داناو که خوا بۆی ره و نه کردوون، ڕێی پێنه داون دایه یێتن؟!

(٣) ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ته گهر وشه ی لێك جیا کردنه وه نه بووایه، دادوهرییان له نێوانیاندا ده کرا، وشه ی لێك جیا کردنه وه (كَلِمَةُ الْفَصْلِ) چیه؟ {هِيَ مَا قَدَّرَهُ اللَّهُ وَأَرَادَهُ مِنْ إِمْهَالِهِمْ. وَالْفَصْلُ: الْفَاصِلُ الَّذِي لَا تَرُدُّدَ فِيهِ} (كَلِمَةُ الْفَصْلِ): ته وه یه که خوا ویستوو یه تی مۆله تیان بدات، له دنیا دا سزایان نه دا له سه ر کرده وه خراپه کانیان، وشه ی (فَصْل) یش، بریتیه له هه لبرینی شتێك و بریار له سه ردانی که دل له دل دانی تیدا نه بی.

(الطبري) دهلى: (وَلَوْلَا السَّابِقُ مِنَ اللَّهِ فِي أَنَّهُ لَا يُعْجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَّهُ مَضَىٰ مِنْ قَبْلِهِ إِنَّهُمْ مُؤَخَّرُونَ بِالْعُقُوبَةِ إِلَىٰ قِيَامِ السَّاعَةِ، لَفَرَعَ مِنَ الْحُكْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ، بِتَعْجِيلِهِ الْعَذَابَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا)^(۱)، واتە: ئەگەر لەبەر ئەوە نەبووایە خوا پێشتر بریاری داوه، که لە دنیادا سزایان نادات و پێشتر بریاری داوه که سزادانیان دواخراوه هەتا بەرپابوونی قیامت، لە دادوەریی کردن لە نیوان ئێوەو ئەوان دا، تەواو دەبوو، که سزایان بوو پێشبخات لە دنیادا.

بەلام بە پێی سسیتمی که خوا دایناوه لە ژیاى بەشەردا، دنیا جێی هەولدان و کردو کوژەو، خوا ﷻ دەرفەتی داوه بە مەوڵەکان چى دەکەن و چۆن دەکەن؟ هیچ لە مەرو کۆسپی لە بەردەم دا دانەناون، مەگەر عەقلى خویان و شەری خوی پەرورەدگار، ئەگەرنا هیچ کۆسپ و لەمەریکیان لە بەردەمدا نیە، چاکە دەکەن، یاخود خراپە دەکەن، بەلام لە قووناغی دیکەى ژياندا، که پوژی دوايیه، لەوێ لەسەر ئەوە که لە دنیادا کردوویانە، ئەگەر خراپ بوو بێ، سزاو، ئەگەر چاک بووبی، پاداشت دەدرێتەوه.

۴- ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بە دنیایی ستهمکارانیش ئازارو سزایەکی بە ئێشیان هەیه، (ظَالِمِينَ) یانی: ئەو کافرو هاوبەش بوو خوادانەرانی ستهمیان لە خویان کردوه. ئەمە لێره دا: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ) دەرخستنه لە جێی پەنهانکردن، خوا دەیتوانی بفرموی: (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) چونکه قسه لەسەر ئەوانەیه که هاوبەشیان بوو خوا داناه، بەلام بە (ظالم) یش ناوزەندیان دەکات، تاكو دەرکەوێ که ئەوانەى وێرای هاوبەشدانان، ستهمکاریشن.

۵- ﴿تَرَىٰ الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾، تۆ ستهمکاران دەبینی ترس و بیمیان هەیه لە بەر ئەوەی کردوویانە.

لێره دا مەبەست پێی پوژی دوايیه.

(۶) - ﴿وَهُوَ وَاَقَعُ بِهِمْ﴾، ئەو ھەش كە لێی دەترسین، ھەر دەكەوێتە سەریان، یانی: (تَرَى يَا مُحَمَّدُ! الْكَافِرِينَ بِاللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَجَلِيلٌ خَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ اللَّهِ عَلَى مَا كَسَبُوا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْخَبِيثَةِ)، ئەى موحەممەد ﷺ! {یان: ئەى ھەر كەسێك كە قورئان دەخوێنێ!} تۆ بێپروایان بە خوا لە پۆژی ھەڵسانەویدا دەبینی، دل بە ترس و لەرز، زۆر ھەست بە ترس دەكەن، لە سزای خوا، لە سەر ئەو كەردەو ھەپس و خراپانەى كەردووایان، ئنجا ئایا ترسەكەیان دەبێتە ھۆى ئەو ھەش دەربازبن؟ نەخیر، ﴿وَهُوَ وَاَقَعُ بِهِمْ﴾، ئەو سزایەش ھەر دەكەوێتە سەریان. (وَقَعَ عَلَيْهِ: سَقَطَ عَلَيْهِ) كەوتە سەرى، ئەو سزایە ھەر پێیانەو دەنووسى، پێیانەو دەچەسپى، (وَهُمْ ذَاقُوهُ لَا مَحَالَةَ) ئەوان ھەر دەشیچێژن، ھىچ دەره تانیان نیه.

ئەو بەنسبەت ھاوبەش بو خوا دانەرانەو كە خوا بە ستەمكارانیش ناوژەدى كەردوون، ئنجا بابزانین پرواداران سەرنجامیان چۆنە؟

(۷) - ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾، ئەوانەى پروایان ھێناو (بە ھەموو ئەو شتانەى پێویستە پروایان پى بەیتى) و كەردەو چاكەكانیان ئەنجامداون، بە عەقل و دلیان، بە زمانیان، بە ئەندامەكانیان.

(۸) - ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ھەرچى بیانەوێ لە لای پەرەردگاریان ھەیانە، ھەرچى ئارەزووى بكەن و بێخوازن ھەیانە.

ئەم تەعبیرە لە شوێنى دیکەش دا زۆر ھاتو لە قورئاندا: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ چونكە وەك عەرەب گوتووین: (كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْفَرَى) ھەموو نیچیرەكان لە نێو (فَرَى) دان، (فَرَى): جۆرە ئازەلیكە زۆر قەلەو گوشتە، پێم وایە بە كوردی (چوالوو) و (كۆرەبەشە) ی پێدەلێن، كە ئەگەر بگیری، پراوچی ئیكتیفای پى دەكات، ئنجا ئەو تەعبیرەش وایەو، بەو تەعبیرانەش ھاتو:

أ- ﴿وَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾، ھەرچى بێخوازن و بیانەوێ، ھەیانە، ئەمە ھەموو شتێك دەگریتە نێو خۆی.

ب- له سوورەتی (الزخرف) دا، دەفەرموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ ٧١، واتە: تێدایە (له بەهەشت دا) هەرچی نەفسەکان ئارەزووی بکەن و، هەرچی چاوەکانیش لەرزەتی لێ بکەن.

ج- له سوورەتی (فصلت) یشدا، دەفەرموی: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ ٣١، واتە: هەرچی نەفستان ئارەزووی بکات بۆ ئێوە هەیه لەویدا، هەرچی بشیخوازن بۆ ئێوە لەویدا هەیه.

٩- ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، ئا ئهوهیه به خەشی گهوره، وشە (فصل)، هەم بە مانای بەرزایی و پێگەی بەرز دی، وهك (فُلَانٌ ذُو فَضْلٍ) واتە: خاوەن پێگەی بەرزە، خاوەن شەرفە، خاوەن بەرزایی، هەروەها بە مانای زێدەیی له بەخشینیشدا دی، دەگوێرێ: (هُوَ صَاحِبُ فَضْلٍ عَظِيمٍ) یانی: ئەو زێدەیی به من داوه.

١٠- ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئا ئهوهیه خوا موژدهی پێدهدات به بێندهکانی، که بڕوایان هێناوه و کردهوه باشهکانیان کردوون، ﴿ذَلِكَ الَّذِي﴾ یانی: (ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ بِعِبَادِهِ) وشە (به) نههاتوه، لهبەر ئهوهی به سیاق و سهلیقه دهزانرێ، ئا ئهوهیه که خوا موژدهی پێ ددهات، بهو بهندانە ئیمانیا هێناوه و کردهوه باشهکانیان کردوون، وهك پێشتریش گۆمان: بڕوایان هێناوه، واتە: به ههموو ئهو شتانهی پێویسته بڕوایان پێیهێنرێ، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردهوه باشهکانیان ئهجامداون، چ پهیوهندیان به دَل و عهقلیانهوه ههبن، چ پهیوهندیان به دهبرپینهکانی زمانهوه بن، چ پهیوهندیان به ئهندامهکانهوه ههبن، له خودی خوێندا، له گهَل مَال و خێزان دا، له گهَل کۆمهَلگا دا، له گهَل گهوره و گچکه دا، ههمووی ههمووی دهگرێتهوه.

وشە (رَوْضَات) کوێ (رَوْضَة) یه، (الرَّوْضَةُ: الْأَرْضُ ذَاتُ الْخَضِرَةِ؛ وَالْبُسْتَانُ الْحَسَنُ؛ يُقَالُ مَجْلِسُهُ كَأَنَّهُ رَوْضَةٌ) (رَوْضَة) بهزهوویهکی سهوزایی دهگوێرێ، به کوردیی میترگ و میترگوزار، گۆل و گۆلزار، دهگوێرێ: کوێی فلانکەس دهلیی رهوزهیه، وهك باخچهو، گۆل و گۆلزار.

دوايى خوا ﷺ ڀوو له پيځه مبهري خاتهم ﷺ ده کات، چونکه ئهوان هه ندى جار پيځه مبهري خاتهميان بهوه تۆمه تبار ده کرد، که مه به ستي هوکمرانييه، يان مه به ستي خو به سهردا فهرز کردنيان هه يه، يان مه به ستي به ده سته پنيان سهر وهت و سامان، يان گه وره يي کردنه به سهر ياندا.

(١١) - ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، بلي: به دلنيان {له سهر گه ياندى ئهم په يامه ي خوا} هيج کرى و پاداشتيکتان لى داوا ناکهم، له به رانبه ريدا، جگه له خوشويستنى نيزيکي، خوشويستن له نيزيکيدا، واته: چاوه روانيم ته نيا ته وه يه: ههز ده که م و پيم خوشه، تيوه له خوا نيزيک بن، شتيک چاوه روان بکه م له تيوه له به رانبه ر گه ياندى په يامي خوادا پيتان، ههر ته وه يه که له خواتان نيزيک بخه مه وه، ئه مه ته و مانايه يه که له گه ل سياقي ثايه ته کان و، له گه ل ثايه ته کاني ديکه شدا گونجاوه، بويه ش وا ده ليم: چونکه ئهم رسته قورئانيه، زانايان پروونکه ره واني قورئان، چوار مانايان بو داناون!

(١٢) - ﴿وَمَنْ يَّقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا﴾، ههر که سيک چاکه بکات، چاکي بوى تيدا زياد ده که ين. (يَقْرِفْ) ياني: (يَكْتَسِب) وه ده ست بينى.

واته: پاداشتي چاکترى ده ده ينه وه له کرده وه چاکه که ي خو ي.

(١٣) - ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾، به دلنيان خوا ليبورده ي سوپاسگوزاره، واته: بو چاکه کاران له هه له و که م و کورپيه کانيان ده بوورى، بو چاکه کانيشيان به چاکتر پاداشتيان ده داته وه و، خواي به رزيش سوپاسگوزاره سه بارهت به به نده کاني.

کورتە باسیک لەبارەی مانای

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ دود:

بەڕێزان!

هەرچەندە ئەم رێستە قورئانییە، پروونکەرەوانی قورئان زۆریان قسە لەبارەو هە کردووە - وەك پێشتر گوتمان - سێ مانایان بوو کردوون، بەلام مانایەك كه له هەمووان پتر بە عەقل و دڵهوه دەنووسێ، لەبەر چەند بەلگەیەك كه ئاماژەیهکیان پێ دەکەین، ئەوهیه:

١- ئەي خەلکینه! من هیچ کرێ و پاداشتیکم لێتان ناوی جگه له حەزو خوشەویشتییم بوو نیزیکیتان له خوای بهرزى مهزن. پێم وایه ئەم مانایەیان له هەموویان رێکتره، له هەموویان له گەل سیاقی ئایەتەکانیش دا گونجاوتره، له گەل که سایه تی پیغه مبه ریش دا ﷺ ته بایه، له گەل ئایەتەکانی دیکه ی قورئانیشدا دیته وه، که له چەند شوینان خوا ﷺ ئەوه ی جهخت کردۆته وه که پیغه مبه ری خاتەم ﷺ هیچ چاوه رواییه کی له خەلک نیه، بووینه:

أ- له سوورەتی (ص) دا، دەفەرموی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾، واته: بلی من هیچ کرێ و پاداشتیکتان لێ چاوه رێ ناکه م و من له باری شان گرانه رانیشت نیم، یاخود من له که سانیك نیم شتیك بلیم وا نه بێ، له لاف لێدەرانی نیم، لاف لێ بدەم و دەعوایه ك بکه م، وا نه بێ.

ب- له سوورەتی (الطور) دا، دەفەرموی: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾ (٤٠)

ج- ههروهها له سوورەتی (القلم) یشدا، هاتوه له ئایه تی (٤٦)، دەفەرموی: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾، واته: ئایا تۆ پاداشت و کرێیه کیان لێ داوا ده که ی،

بۆیه باری شانیان قورس بووه، له بهر ئه و داوایهی ده که وێته سهریان، ئه و غه رامهیهی ده یانکهی، ئایا وایه! نه خیر.

ئنجبا ته ماشایه کی قسهی توێژه ره وانی قورئان بکهین:

۲- له باره وه ئه م ده قه دینین، که مانایه کی دیکه ی دووامی تیدایه:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ: {لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى} قَالَ: لَمْ يَكُنْ بَطْنٌ مِنْ بَطْنٍ قُرَيْشٍ إِلَّا وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَهُمْ قَرَابَةٌ، فَقَالَ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، أَنْ تَوَدُّونِي فِي الْقَرَابَةِ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۴۹۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۶۲، وَأَحْمَدُ: ۲۰۲۵، ۲۵۹۴).

واته: عه بدوللای کورێ عه بباس (خوا له خوێ و بابێ رازی بێ)، له باره ی فره مایشتی خواوه که ده فره موێ: ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ ده لێ: هیچ به ره بابێک له به ره بابه کانی قوره یش نه بوو، هیچ تیره یه ک له تیره کانی قوره یش نه بوو، مه گهر له نیوان پیغه مبه ری خوا ﷺ و ئه واندان نیزیکی هه بووه، (قوره یش له نه سه بی دووریاندا، هه موویان ده چنه وه سه ر عه دنان و، عه دنان ده چێته سه ر ئیسماعیل)، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ، خوا پێی فره موو: بلی: له به رانبه ر گه یاندنی په یامی خوادا، هیچ کرێ و پاداشتیکتان لێ داواناکه م، جگه له وه ی له به ر ئه و خزماتییه ی له به ینماندا هه یه، منتان خوشبوێ.

واته: په چاوی خزمایه تییم له گه ل دا بکه ن، که ئه وه ش له راستییدا کرێ و پاداشت نیه، به لکو له خودا هێنانه دی سیفه تێکی به رزو په سنده، که له قازانجی خو تانه، له سه رده می نه فامییشدا قوره یشیه کان، زۆر باسی خزمایه تی و، گه یاندنی په یوه ندیه کانی خزمایه تییان ده کرد.

هه لبه ته ئه و واتایه ی عه بدوللای کورێ عه بباس ده یه پێتی، له گه ل ئه وه دا که ئیمه ش گوتمان، تیکناگیرێ، چونکه ئه وه ش کرێ و پاداشت نیه واته: شتێک نیه

پێغه مبه‌ر ﷺ لێی به‌هره‌مه‌ندبێ، ئه‌گه‌ر ئه‌وان په‌چاوی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له‌گه‌ڵدا بکه‌ن، به‌ قازانجی خۆیان ته‌واو ده‌بێ، سیفه‌تێکی باش له‌ خۆیان دێننه‌ دی، پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یچ سوودیکی ماددی پێناگات، تاكو به‌ کرێ و پاداشت بو‌ی له‌ قه‌ڵه‌م بدرێ، هه‌روه‌ها سوودیکی مه‌عنه‌ویی به‌ تایه‌ت، پێ ناگات.

ئهو مانایه‌ی له‌ عه‌بدوڵلای کوری عه‌به‌سه‌وه هه‌ینامان، (الطبري) ئهو مانایه‌ زیاتر هه‌ڵده‌بژێرێ، وه‌ك له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا^(١)، ده‌لێ: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالصَّوَابِ، وَأَشْبَهَهَا بِظَاهِرِ التَّنْزِيلِ: قَوْلُ مَنْ قَالَ: مَعْنَاهُ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ! إِلَّا أَنْ تَوَدُّوْنِي فِي قَرَابَتِي مِنْكُمْ، وَتَصِلُوا الرَّحِمَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ).

ده‌لێ: نیزیکتینی قسه‌كان له‌وباره‌وه له‌ راستیه‌وه‌، وێچوویتی زینیان به‌ رواله‌تی ئایه‌ته‌كان، قسه‌ی كه‌سێكه‌ كه‌ گوتویه‌تی مانایه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌: من له‌ به‌رانبه‌ر ئهو په‌یامه‌ی خوا، هه‌یچ پاداشت و کرێه‌کتان لێ داوا ناکه‌م، ئه‌ی کومه‌لی قوره‌یش! مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ كه‌ له‌به‌ر خزمایه‌تییم له‌گه‌ڵتاندا خۆشتان بو‌یم و، ئهو په‌یوه‌ندییه‌ خزمایه‌تییه‌ی له‌ ئیوان من و ئیوه‌دا هه‌یه‌، بیه‌یه‌ن.

ئنجاه‌هر (الطبري) مانای یه‌که‌میش هه‌ر دێنێ و ده‌لێ: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ أَثَرًا النَّاسِ! عَلَى مَا جِئْتُكُمْ بِهِ أَجْرًا، إِلَّا أَنْ تَوَدُّوْا إِلَى اللَّهِ، وَتَقَرَّبُوا بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَالطَّاعَةِ)^(٢)، واته‌: بلی ئه‌ی خه‌ڵکینه‌! له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بو‌م هه‌ناون، هه‌یچ کرێ و پاداشتێکتان لێ داواناکه‌م، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ كه‌ خۆتان له‌ لای خوا خۆشه‌ویست بکه‌ن، به‌ کرده‌وه‌ی چاك و به‌ فرمانبه‌ری خۆتان له‌ خوا نزیك بخه‌نه‌وه‌، به‌س ئهو چاوه‌روانییه‌م لێتان هه‌یه‌، (الطبري) ئهو ده‌قه‌ی هه‌ناوه‌^(٣)، به‌ چه‌ند ریوایه‌تێکی جیاو له‌ چه‌ند كه‌سێکی جیاوه‌.

(١) جامع البيان: ج ٢٥، ص ٧.

(٢) جامع البيان: ج ٢٥، ص ٢٦.

(٣) به‌ ژماره‌کانی: ٣٠٧٢٢ و ٣٠٧٢٣ و ٣٠٧٢٤ و ٣٠٧٢٥ و ٣٠٧٢٦.

بەلام وپرای ئەم دوو مانایە، مانایەکی دیکەشیان هێناو:

٣- ئەویش ئەوەیە: (إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) یانی: (إِلَّا أَنْ تُحِبُّوا قَرَابَتِي)، واتە: هیچ کرێهەکتان لێ داوا ناکەم، مەگەر ئەوە کە خزمەکانی منتان خوشبوین.

ئنجای ئەوانە - بەتایبەتی شیعە - خزمەکانیشیان خولاصە کردوون لە: عەلی و فاتیمە و حەسەن و حوسەین و منداڵەکانی ئەوان دا (خوا لێیان پازی بێ)!

کە لە راستیدا ئەم قسەیه، هەم لە گەڵ سیاقی ئایەتەکان دا ناگونجی، هەم لە گەڵ ئەو ئایەتەکانی دیکەدا کە خوای پەرورەدگار هەمیشە پیغەمبەری ﷺ بەو پێناسە کردو، هیچ چاوەڕوانییەکی لە خەڵک نیە، بەلام ئەگەر بێ: وەرن خزمەکانی منتان خوشبوین و چاکەیان لە گەڵدا بکەن، ئەوە جورێکە لە کرێ و پاداشت و، لە گەڵ ئەو ئایەتەکانی دیکەدا، کە دەفەرموی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (٨٦) ص، تیکدەگیری، بەلام ئەو مانایەکی (الطبري) هەڵبژاردو، کە دەلی: ئەوە کە پەيوەندیی خزمایەتییم لە گەڵ بگەیهنن، پیغەمبەر ﷺ مەبەستی پێ ئەوە نەبوو، سوودیکی ماددی پێ بگەیهنن، بەلام کە بێ: خزمەکانی منتان خوشبوین و جیاان بکەنەو لە خەڵکی دی، بە تەئکید ئەوە جورێکە لە پاداشت، چ پاداشتی ماددی بێ، چ مەعنەویی بێ، کە بە داخەو تەفسیرکانی شیعەکان بەس ئەو مانایە دێنن، بۆ وێنە:

تەفسیری (المیزان)^(١) لەو بارەو تەفایلی زۆری هێناو، هەرەها تەفسیری (مونه) کە تەفسیریکی فارسیی شیعەکانەو لە ژێر چاودێریی (ناصر مکارم شیرازی) و، کۆمەڵێک لە زانایانی شیعەدا نووسراو^(٢)، بیست و دوو (٢٢) لاپەرە لەو بارەو دواو دەمارگیریی زۆر بێ ماناو بێ سوود، لەو تەفسیرەدا لەو بابەتەدا هەیه، وەك جاری دیکەش هەر ئاماژەم پێداو، بەلام هیچ بەلگەیهك

(١) ج ١٨، ص ٤٢ تا ٤٨.

(٢) ج ٢٠، ص ٤٠٢ - ٤٢٤.

ئەو قسانەى ئەوان پشتراست ناکاتەو، کە مەبەست لە: (إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) یانی: (إِلَّا أَنْ تُحِبُّوا قَرَابَتِي) پۋالەتى ئایەتەکش ئەو هەر ناگەیهنى.

(ابن کثیر) لەوبارەو لە تەفسیرەکەى خۆیدا^(۱) ئەم دەقەى هیناوە: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَمَرَ اللَّهُ بِمَوَدَّتِهِمْ؟ قَالَ: فَاطِمَةُ وَوَلَدُهَا، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ} (أخرجه الطبراني في المعجم الكبير (۴۴۴/۱۱) وترتيب الأمالي للشجري برقم: ۷۰۶)، شیعه ئەم دەقە، بە بەلگە دیننەو.

واتە: عەبدوللای کورێ عەبیاس (خوا لییان رازی بێ) گوتووێت: کاتیک ئەم ئایەتە هاتە خوار: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ گوتووێت: ئەى پێغەمبەرێ خوا ﷺ! ئەوانە کین کە ئیمە فەرمانمان پیکراوە خوشمان بوین؟ ئەویش ﷺ فەرموویەتی: فاتیمە و منداڵەکانی.

بەلام (ابن کثیر) دەلی: (وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ، فِيهِ مِنْهُمْ لَا يُعْرَفُ، عَنْ شَيْخٍ شَيْعِيٍّ مُتَحَرِّقٍ، وَهُوَ حُسَيْنُ الْأَشْقَرِ، وَلَا يُقْبَلُ خَبَرُهُ فِي هَذَا الْمَحَلِّ. وَذَكَرَ نُزُولَ هَذِهِ الْآيَةِ فِي الْمَدِينَةِ بَعِيدٍ؛ فَإِنَّهَا مَكِّيَّةٌ وَلَمْ يَكُنْ إِذْ ذَاكَ لِفَاطِمَةَ أَوْلَادٌ بِالْكَلْبَةِ، فَإِنَّهَا لَمْ تَتَزَوَّجْ بَعْلِي إِلَّا بَعْدَ بَدْرِ مِنَ السَّنَةِ الثَّانِيَةِ مِنَ الْهَجْرَةِ).

واتە: ئەمە سەنەدێکی بێهێزە، راویەکی نەناسراو هەیه، نازانری کێیه، ئەویش لە شێخێکی سووتاوی شیعییهو کە پیتی دەگوتری: (حُسَيْنُ الْأَشْقَرِ) کە پیاوی وەک ئەو لەو بارەو، ئەو هەوالەى لى وەرناگیرى، (یانى: جێى متمانە نیه)، ئنجا ئەو کە باس دەکرى: ئەم ئایەتە لە مەدینە هاتۆتە خوار، ئەو دوورە، چونکە ئەم ئایەتە مەککەییەو فاتیمەش (خوا لێى رازی بێ)، ئەو کاتە هیچ منداڵى نەبوون {کە ئەم ئایەتە هاتۆتە خوارى، کە سوورەتێکی مەککەییە} چونکە فاتیمە هاوسەرگیریی لەگەڵ عەلى دا نەکرد، مەگەر دواى جەنگى بەدر، لە سالى دووهمى کوچى دا.

واتە: بەلای کەمەوێ پێنج، شەش سالی دواى هاتنە خوارى ئەم سوورەتە،
کە ئەگەر ئەم سوورەتە لە سالی هەشت و نۆی پێغەمبەرێش دا هاتبێتە
خوارى، هەتا سالی سێزدە، هەر لەوێ بوون، دواى دوو سالی دواى ئەو،
یانى: بەلای کەم پێنج سالی پێچوون، ئەوجار فاتیمە و عەلى (خوا لێیان پازى
بێ) هاوسەرگیریان کردووە، دواى سالیك، دوو سالیشى پێچوون، تاكو حەسەن
و حوسەین هاتوونە دنیا!

کەواتە: ئەوێ کە ئەوان گوتووینە، هیچ رێى تێناچى، بۆیە وەك گوتمان: ئەو
مانایەى بێ گری و گۆلە هەر ئەوێ: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، هیچ
کری و پاداشتتان لى داوا ناکەم، ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾، مەگەر خۆشویستنى
من بۆ نیزیکیتان لە خوا، شتێک کە لە ئێوەى چاوەرێ بکەم هەر ئەوێ،
کە ئێوە زیاتر لە خوا نزیک بن، خۆتانى ئێوە نیزیك بخەن، بە هۆی کردەوێ
باش و فەرمانبەرێیەو بەو خوا، خۆتان لە خواوە نیزیك بخەن، بەس ئەو
چاوەروانییەم لێتان هەیه.

مەسەلەى سىيەم:

بىپروايەكان دەلّين: موخەممەد ﷺ قورئانى بە ناوى خواوہ ھەلبەستوہ، بەلام راست نىہ، چونکە ئەگەر شتێكى وا بکەى (ئەى موخەممەد!) خوا دلت مۆر دەکاو، خوا ناھەق لادەبات و ھەق دەچەسپىنئ بە وشەکانى و، خوا بە نھینى سىنەکانىش زانایە:

خوا ﷺ دەفرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَبِئْسَ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَالْخَوَّافُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (۲۴)

شىکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە پىنچ برگەدا:

(۱)- ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، یان ئایا دەلّين: درۆى بە خواوہ ھەلبەستوہ، یانى: (أَيَقَعُ فِي قُلُوبِهِمْ وَيَجْرِي فِي أَلْسِنَتِهِمْ أَنْ يَنْسُبُوا مِثْلَهُ إِلَى الْإِفْتِرَاءِ عَلَى اللَّهِ) ئایا ئەوہ دەچیتە زەینیانەوہو بەسەر زمانیان دادی، کە موخەممەد پالەنە لای ئەوہ درۆى بە ناوى خواوہ ھەلبەستى؟! بىگومان ئەمە پرسىار کردنیكى نکوولییلىکەرانەو سەرزنشتکەرانەو، واتە: چۆن شتى وایان بە دلدا دى؟ چۆن شتى وایان بە عەقڵدا دى؟ چۆن شتى وایان بەسەر زماندا دى؟ کە موخەممەد ﷺ ئەو پیاوہ راست و ساغە کە بە ھەياتى درۆى لەگەڵ مروّفەکاندا نەکردوہ، ئیستا بە ناوى خواوہ درۆ ھەلبەستى، چۆن رىگا بە خویان دەدەن شتى وا بچیتە عەقڵ و دلایانەوہ؟!

(۲)- ﴿فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾، ئنجا ئەگەر خوا بىھوى مۆر بەسەر دلّتەوہ دەنى.

ئەمە دوو واتایان بو لیکداونەوہ:

أ/ (يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ، وَحِينَئَذٍ تَفْتَرِي عَلَى اللَّهِ) ئەگەر خوا بىھوى، مۆرت بەسەر دلّەوہ دەنى، ئنجا کە مۆرى بەسەر دلّەوہ نای، درۆ بەناوى خواوہ ھەلدەبەستى.

ب/ (يَطْبَعُ عَلَى قَلْبِكَ، فَلَا يَبْقَى فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَقْلِ) خوا مۆر به سهر دلتوه دهنى، هيچ زانيارى و فام و هوښى تيدا ناميښى، به لښم خوا ﷺ كه توى كردوه به پيځه مبهري خوځى، كه واته: تو باشترين بهندهى خواى و مۆرى به سهر دلى تووه نه ناوه، تاكو تو به ناوى خواوه درو هه لبه ستي، پاشان تو له و په ږى عيلم و عقل و هوښ و گوښداى، كه واته: به و واتايه ديشيان ديسان مۆر به سهر دلى تووه نه ناوه.

(۳) - ﴿وَبِمَحْ أَللهُ الْبَطِلُ﴾، خواش پوچ و ناهق ده سپړته وه، لايده بات، يانى: عاده قى خوا وايه و ياساى خوا وايه، ناهق قى كه به ناوى ته وه وه بگوتړى، لايده بات.

(۴) - ﴿وَبِحَقِّ الْحَقِّ بِكَلِمَتِهِ﴾، (خوا) به وشه كاني هق ده چه سپړنى و، ناهه قيش لاده بات، كه واته: تو ته گهر به ناوى خواوه درو هه لبه ستي، خوا له دلتدا ده سپړيه وه، هه قى ده چه سپاند، ئيستا كه تو به رده وامى له سهر گهياندى په يامى خوا، كه واته: ته وه درو هه لبه ستن نيه به ناوى خواوه، به لكو په يامى خوايه ده يگه يه نى.

(۵) - ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دلنبايى ته وه به نه ينييه كاني سينه كان ناگاداره، (أَي: عَلِيمٌ بِمَا فِي صَدْرِكَ، وَصُدُورُهُمْ فَيُجْرِي الْأَمْرُ عَلَى حَسْبِ ذَلِكَ) خوا زانايه به وه كه له سينه ي توو، سينه كاني به رانه ركه كانيشتدا هه يه، به پي ته وه ش خوا ﷺ مامه له تان له گه لدا ده كات.

وشه ي (ذَاتُ الصُّدُورِ) واته: (صَاحِبَةُ الصُّدُورِ) خواوه نى سينه كان، (الْأَسْرَارُ الْمُتَمَكِّنَةُ فِي الصُّدُورِ فَكَأَنَّهَا هِيَ أَصْحَابُهَا الْمَالِكَةُ لَهَا) ته وه نه ينييه نيه كه له سينه كاندا چه سپاون، وه كه ته وه نه ينييه بوبن به خواوه نى سينه كان، يان هاوه لى سينه كان.

له سووره قى (الحاقة) شدا، خواى په روه ردگار باسى ته وه بابه ته ده كات، كه ده فهرموى: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ٤٤ ﴿لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ٤٥ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ٤٦ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ ٤٧، واته: ته گهر هه نديك قسه ي به ناوى ئيمه كردبانايه. قولى راستييمان ده گرت. دوايى ده مارى مليمان ده پري

هېچ كام له ئىوھش نە تاندە توانى بەرگىرى لېكەن و بېنە پەردەو ئىوانىك له
ئىوان ئىمەو سزادانیدا.

كەواتە: ئەوھى موحەممەد ﷺ دەیفەر موئى، پەيامى خواپە پىتان پادەگەپەنئى،
هەر بۆپەش خوا ئەو پەيامەى خۆى دەچەسپىنئى، وەك ئىستا دەبىنن، ئەو
پەيامەى خوا بە ھەموو دنیادا بلاو بۆتەو، بى ئەوھى نەك وشەپەك، بەلکو
پىتیکىشى كەم و زیاد کرابى، کەواتە: خوا بۆ خۆى خاوەنى ئەو پەيامەپە،
موحەممەد ﷺ تەنیا گەپاندنى لەسەرەو له خۆپەو نەگوتەو، نە بە ناوی
خواوە، نە بە ناوی خۆپەو، نە هېچ کەسپى فېرى کردەو، بەلکو خوا چۆنى
پى فەرموو، ئەویش گەپاندووپەنى بە خەلک.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوارەم

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان يازدە (۱۱) ئايەت دەگریتە خوۋى، ئايەتەكانى: (۲۵ - ۳۵)، كە تتياندا چەند بابەتتىكى جوراۋو جوراۋونە پروو:

(۱)- تەوبە قىوولكردىن خوا لە بەندەكانى و لتيوردنى، وەلامدانەوہى بويان و، زيادكردىن لە بەخشى بويەوانەى كە داۋاي لتيەكەن و، بەندايەتتى بويەكەن و چاۋەروانىي لتيەكەن.

(۲)- بزيودانى خوا ﷻ بويەندەكانى بە ئەندازە، تاكو ياخىي و بوغرا نەبن و لەكەوللى خوۋيان دەرەنەچن.

(۳)- ناردنى خوا ﷻ بويە ئاۋى ئاسمان، پاش ئاۋميد بوۋى مروۋان لەوہى لە سەريۋە ئاۋيان بويە دابەزيتري.

(۴)- دروستكردىن ئاسمانەكان و زەوى و، زياندارانى نتيۋيان و، كۆكرەنەوہيان لە پروۋى دوايى دا.

(۵)- بەلاۋ گرفتاريەكان دەرھاويشتەى كردهوہى خراپى دەستى خەلكن، ئەوانيش دەستەوسانكەرى خوا نين لە زەويدا، واتە: ناتوانن لە ژير پكيتى خوا دەرېچن و دەرېاز نابن، ئەگەر بيهوي سزايان بدات، ياخود بيهوي لەم سەر زەويە لايانبەرى و، زياني دنيايان كوتايى پىي بىنى.

(۶)- كەشتيەكانيش لە دەريادا لە نيشانەكانى خوان، كە ئەگەر بيهوي نغرويان دەكات و، مروۋقەكانيش رپى قوتاربوونيان نابى.

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۚ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ

بِعَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ
وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ
وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ
أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ
الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِعَنَّ
بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجْدِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحْصِنٍ ﴿٣٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروهه (خوا) ئه وه کهسهیه که گه پانه وه (تهوبه) له بهنده کانی وه ده گری
و، له خراپان خوشده بی و، ده شزانی (مرۆقه کان) چی ده کهن ﴿٢٥﴾ ههروهه
وه لایمی ئه وانهش ده داته وه، که پروایان هی ناوه و کرده وه چاکه کانیان کردوون
و، له چاکه ی خویشی بویان زیاد ده کات، ئه وانهش که بی پروابوون، نازاریکی
تونیدیان ههیه (له پوژی دوایی دا) ﴿٢٦﴾ ته گهر خوا بژیویشی بو بهنده کانی
بلاوکردبایه وه، ده ستردیژیان له زه ویدا ده کرد، به لام ئه وه ی بیهوی به ئه ندازه
دایده به زیئیی، به دنیایی ئه و شاره زاو بینهری بهنده کانیه تی ﴿٢٧﴾ ههروهه
(خوا) ئه وه کهسهیه دوای ئه وه ی (مرۆقه کان) بی هیوابوون، ئاو (باران و به فرو
ته رزه) داده به زیئیی و، به زه یی خو ی بلاوده کاته وه و، ههر ئه وه سه ره رشتیاری
ستایشکراو ﴿٢٨﴾ دیسان له نیشانه کانی (پهروه ردگاریتی) وی، دروستکردنی
ئاسمانه کان و زه وی و، ئه و پپروییانه ن که تییاندا بلاوی کردوونه وه و، ههر کاتیش
بیهوی له سه ر کوکردنه وه یان توانایه ﴿٢٩﴾ ههر به لایه کیشان تووش بی، له
سونگه ی ئه وه وه یه، که وه ده ستان هی ناوه (له خراپه) و له زویش خوشده بی

﴿۳۰﴾ ئېۋەش دەستەوسانكەر (ی خوا) نین له زهویداو، جگه له خواش هیچ سەرپەرشتیار و سەرخرەر (و پشتیوان) یکتان نیه ﴿۳۱﴾ ههروهها له نیشانهکانی (پهروهردگاریتیی) وی (کهشتیه) به دهريادا رۆشتوووهکانن، وهك چيايهکانن (له بهرزیی دا) ﴿۳۲﴾ ئەگەر (خوا) بیهوی بایهکان دهووستیتنی، ئیدی (کهشتیهکان) لهسەر پشتی (دهریا) به چهساوی و نهجوولایی دهمیننهوه، بهراستی لهوهدا نیشانه ههن، بۆ ههر زۆر خۆراگریکی زۆر سوپاسگوزار (بۆ خوا) ﴿۳۳﴾ یان به هوی ئەوهوه (که سهرنشینهکانیان) کردووینانه (له خراپه و تاوان) کهشتیهکان له نیو دهبات و، له زۆر (کردهوهی خراپ) یش خوشدهبی ﴿۳۴﴾ لهو کاتهشدا ئەو کهسانه ی له دژی نیشانهکانمان شه ره قسه دهکهن، دهزانن هیچ پهناگهیهکیان نیه ﴿۳۵﴾.

شیکردنهوهی ههندیك له وشهکان

(لَبَعَوْا فِي الْأَرْضِ): واته: له زهویدا دهستدریژی دهکهن، سنوورشکیینی دهکهن، (البغي: طَلَبٌ تَجَاوَزُ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَّى، تَجَاوَزَهُ، أَمْ لَمْ يَتَجَاوَزَهُ) (بَغْي): بریتیه له داواکردنی تپهپهراندن له حالهتی میانجیی، له شتیکدا که خهفتانی تیدا دهکری، ئنجا چ ئەو سنوورشکاندنه بووبی، چ نهبووبی.

(الْغَيْثُ): (أَي: الْمَطَرُ)، (غِيث): به مانای باران دی، ههندیکیش گوتووینانه: بارانیکه له دواي وشکهسالیی، دهگوتری: (اسْتَغْنَتْهُ أَيْ: طَلَبْتُ الْغَوْثَ، أَو الْغَيْثَ مِنْهُ) (اسْتَغْنَتْ): به مانای داوام لیکرد، داوای هاوکارییم لیکرد، که له فریام بی، یاخود داوای بارانم لیکرد.

(فَنَطَوْا): (الْقُنُوطُ: الْيَأْسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (قُنُوط): بریتیه له تهما برابووون، بی ئومیدبوون له خیرو چاکه.

(بَثَّ): (نشر) بلاوى كردوتهوه، (أَصْلُ الْبَثِّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَثُ الرِّيحِ الثَّرَابِ) وشهى (بَثَّ): له پيشه دا به مانای ليك جيا كردنه وه و بلاو كردنه وه يه، ههروه ها بریتیه له وه شتيك بلاو بكریتیه وه، يانی: له شوینی خوئی هه لبستینری، وهك چوون با خوول راده مالى و، له شوینی خوئی لایده بات.

(دَابَّةٌ): (يَمْشِي، الدَّبُّ وَالدَّيْبُ: الْمَشْيُ الْخَفِيفُ، وَالْدَّابَّةُ، يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيَوَانَ، وشهى (دَبَّ وَدَيْبَ): به رویشتنی هیواش ده گوتری، وشهى (دَابَّةٌ): به کارده هیئری بو هه موو ژيانداريک، كه ته گهر بو هه موو ژيانداريک به کار بهیئری، كه واته: فريشتانیش ده گريته وه، ته وانیش خاوه نی ژيانن.

(مُصِيبَةٌ): (الْمُصِيبَةُ: الرِّمِيَّةُ، ثُمَّ اخْتَصَّتْ بِالنَّائِبَةِ) (مُصِيبَةٌ): بریتیه له تيريك كه له نشان ده دات، (أَصَابَهُ يُصِيبُهُ، فَهُوَ مُصِيبٌ) يانی: ليتدا ليتده دا، تهو ليتده رو پيکه ره، به لام دوايى بو به لا به کاره یئراوه، به لایهك كه به سه ر مروؤف دیت.

(الْجَوَارِ): (الْجَرِي: الْمَرَّ السَّرِيعُ) (جَرِي): به مانای رویشتنی خیرا دی، (جَوَارِي) كووى (جارية) يه، (الْجَارِيَةُ: السَّفِينَةُ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ)، (جَارِيَةٌ): بهو كه شتيه ده گوتری كه به ده ریا دا ده روا، هه م به (جَوَارِي) به (يا)، هه م به (جَوَارِ) به ژير (گسِر) خوئراوه ته وه.

(كَالْأَعْلَامِ): (الْعَلَمُ: الْأَثَرُ الَّذِي يُعْلَمُ بِهِ الشَّيْءُ، كَعَلَمِ الطَّرِيقِ وَعَلَمِ الْجَيْشِ، وَسُمِّيَ الْجَبَلُ عَلَمًا) (أَعْلَام) كووى (عَلَم) ه، (عَلَم): تهو شوئنه واره يه كه شتيكى پئ ده زانری، وهك نيشانه و قووچكه ي رئ، نيشانه كه داده نری بو ته وه ي بزانی ريه كه به كوئ دايه! ههروه ها به يداغى سوپا، بو ته وه ي بزانی تهو سوپايه كوئى سه ره و، كوئى راسته و، كوئى چه په؟ چياش ناوى ليئراوه (عَلَم)، له بهر ته وه ي ته ویش به رزه و، به هوئ چياكانيشه وه رئ و بانه كانیش ده زانرین.

(رَوَاكِدَ): (كُوَى (رَاكِدَةً) يه، يانی: (ثَابِتَةً، جَامِدَةً) (رَكَدَ الْمَاءُ وَالرِّيحُ، أَي: سَكَنَ) ناوه كه، يان بايه كه وه ستا، (رَكَدَ) يانی: بئ ده نگ بوو، وه ستا، دياره ته وه

وہ سفی کہ شتیہ کانه، ئەو کہ شتیانە ی لە ئەنجامی ئەوہدا بانامی ئی و ناجوو ئین،
لە شوینی خویان دەوہستن.

(یُوبَقُّهُنَّ): نغرویان دەکات، (وَبَقَّ: إِذَا تَثَبَّطَ فَهَلَكَ، يَبْقُ وَبَقًا وَمَوْبَقًا، وَأُوبَقُّهُ) (وَبَقَّ): شتیک کہ تاخیری و دوایی لە بەین بچی، (يَبْقُ وَبَقًا وَمَوْبَقًا) یانی: فەوتە، فەوتان، شوینی لی فەوتان، (وَأُوبَقُّهُ)، واتە: فەوتاندی.

(مَحِيصٌ): پەناگە، (حَاصَ عَنِ الْحَقِّ: حَادَ عَنْهُ إِلَى شِدَّةٍ وَمَكْرُوهٍ، الْمَحِيصُ: الْمَلْجَأُ) (حَاصَ عَنِ الْحَقِّ) یانی: لە ھەق لایدا، بەرھەو ناپەرھەتی و سەختییەک، (مَحِيصٌ) یانی: پەناگە، ئەو شوینە ی مرووف لی دەرباز دەبی، چونکە (حَاصٌ) بە مانای (خَلَصَ) ش، دی، ئنجا (مَحِيصٌ) یانی: شوینی قوتار بوون و لی دەرباز بوون.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وہک لە پیناسە ی ئەم دەرسەدا گوتمان، شەش بابەتی گرنگ و جوړاو جوړ لەم یازدە ئایەتەدا باسکراون، کہ ھەموویان ھەر پەیوہستێ بە ئایەتەکانی پیش خویان و دوای خویانەوہ و ھەمووی باسی بەندایەتی کردنە بو خوا بە تەنیا، ئنجا لە میانێ ئەوہدا خوا باسی نیعمەت و نیشانەکانی دەکات بەسەر بەندەکانیەوہ، کہ ئەو خوا یە، خواوہنی ئەو ھەموو فەزل و بەخششە یە بەسەر تانەوہ، بەس ئەو شایستە ی پەرستراوان و بەندایەتی بو کرانە. سەرھەتا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (و) ھکە، ئەم مەبەستە دەگیرێتەوہ و بادەداتەوہ سەر ئەوانە ی پیشی، کہ باس باسی خوا ی بەرز ی مەزنە، واتە: خوا ئەو کہ سە یە گەرانەوہ لە بەندەکانی وەر دەگری، کاتی دەگەرێتەوہ بو لای، وەر یاندە گری و قبوولیان دەکات، پەشیمان بوونەوہ و گەرانەوہ کە یان لیوہر دەگری، ﴿وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، لە خراپەکانیش دەبووری دەیان بەخشی، چاوپۆشیان

لیدە کات، ﴿وَيَعْلَمُ مَا نَفْعَلُوكَ﴾، دەشزانى ئىو (ئەى خەلکینه!) چى دەکەن! ھەروەھا خوینراویشەتەو: (وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ) دەشزانى ئەوان چى دەکەن، مەوۆقەکان.

﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾، وەلامى ئەوانەش دەداتەو ھەروەھا پەروایان ھەنارو ھەروەھا بەشەکانیان کردوون و لە بەخششى خوۆشى بۆیان زیاد دەکات، لە چاکەى خوۆ بۆیان زیاد دەکات، واتە: تەنیا بە ئەندازەى کردەو ھەکانیان پاداشتیان ناداتەو، بەلکە بە دە، تاکو بە ھەوتسەدو زیاتریش دەروا، وەك پەشتەر باسماں کرد.

وشەى (يَسْتَجِيبُ) وەلام دەداتەو، (الذين) ش:

أ- دەگونجى لە شوینى بەرکار (مفعول بە) بى، واتە: خوا وەلامى ئەو کەسانە دەداتەو، کە ئیمانیان ھەبەو، کردەو ھەىشان ئەنجام داو.

ب- دەشگونجى (الذين) لە شوینى بەر (فاعل) بى، یانى: (ويستجيب الذين) ئەوانەى پەروایان ھەنارو ھەروەھا چاکیان کردوون، وەلام دەدەنەو، وەلامى خوا ﷻ، بەلام مانای بەکەمیان لەگەڵ سیاقە کەدا گونجاوترە، چونکە پستەکەى دیکەش: ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾، ھەر لە ھەمان لە سیاقدا، خوا وەلامى ئەوانە دەداتەو ھەروەھا پەروایان ھەنارو ھەروەھا بەشەکانیان کردوون و، لە بەخششى خوۆشى بۆیان زیاد دەکات، ئەك ھەر وەلامیان دەداتەو، بەلکە لە چاکەى خوۆ بۆشان زیاد دەکات، ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، ئەوانەش کە بێپروا ھەق دەپۆشن، سزایەكى سەختیان ھەبە، واتە: لە پۆژى دوايیدا، بەلکە وەك زۆرجاران باسماں کردەو: کەسانى بێپروا ھابەش بۆ خوادانەر، ھەر لە دنیا، لە سزادان، لە ئازار و مەینەتییان، چونکە ژيانى دوور لە خواى، ژيانى زۆر قورس و زەحمەتە، ژيانى لە خوا بى خەبەر بوون، ژيانى پەر مەینەتیی و ئازارە، ئیمە کاتى خوۆ لە تەفسیری سوورەتى (الشعراء) دا، لەبەر پۆشنایى ئەو ئایەتەدا کە دەفەرەمۆى: ﴿فَلَا تَنْفَعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ (۲۱۳)، لەگەڵ

خودا له په رستراوی دیکه مه پارېوه، ته گهرنا له سزا دراوان ده بی، له وی کورته باسیکمان لهو باره وه کردوه، که ده فهرموئ: ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، به لی، به پله یی که سزای پوژی دواوی ده گریته وه، چونکه ژیاڼی دنیا هیچ نیو زوو ده بریته وه، خوش بی، یان ناخوش بی، به لام به ته نکید هر سزای پوژی دواوی ناگریته وه، هر له دنیا شدا بابای هاو بهش دانه رو دوور له خواو بیروا، له تازارو مهینه تییه کی سهخت و بیړه زادایه.

﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، ته گهر خوا بژیوی بو بهنده کانی فراوان کردبایه، بو زور کردبان، ﴿لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، له زه ویدا زیده پوځیان ده کرد، سنوور شکینیان ده کرد، ده ستر دژیان ده کرد، ﴿وَلَكِنْ يُزِلُّ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ﴾، به لام ته وهنده یی به وی به ته ندازه یی کی دیاریکراو دایده به زین، ﴿إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾، به دلنایی خوا شاره زو بینهری بهنده کانیه کی، ته مایه ته موباره که که بیگومان پیوستی به شیکردنه وه ی زیاتر ده کات و، تیمه له مه سه له گرنه کاندایاتر تیشکی ده خهینه سهر، به لام لی رهش ته وهنده ده لین: خوا ﷻ که ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾، مه به ست ته وه نیه که خوا ته گهر بژیوی بهنده کانی دابایه، به لکو یانی:

ا- ته گهر بژیوی بو زور کردبان، به شیوه یی که له پیوستی خوځان، زیاد بی، ته و کاته: ﴿لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، سنوور شکینیان ده کرد له زه ویدا، به هو یی ته و بژیو زوریوه، ته و نازو نیعمه ته زورانوه که له خوځان زیاده.

ب- یاخود: ته گهر خوا بژیوی هه موو بهنده کانی زور کردبایه، جیاوازی نه خستبایه نیوانیان، ته و کاته سنوور شکینیی و سنوور به زینیی له نیوانیاندا ده بوو، چونکه هیچ کامیان پیوستیان به وی دیکه نه ده بوو، نه ته وه ی سامنداره، پیوستی به ته وی دیکه ده بوو، نه ته وه ی بی سامانه، پیوستی به سامنداره که ده بوو، پاره یی لی وهر بگری و کاریکی بو بکات، ته ویش که سی نه ده بوو هه ندیک کاری بو بکات.

ج- ياخود: مەبەست ئەو ھەيە: ئەگەر خوا ﷻ ئەو بەندانەى دوور لە خوان، بژيوى بۆ زۆر بکردباناىە، زياد لەو ھەيەى كە ھەيانە، پېى لە خۆبايى دەبوون، وەك دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَاطٍ﴾ (۶) ﴿أَن رَّاهُ أَسْفَى﴾ (۷) ﴿الْعَلَق﴾، كەواتە: مەرج نىە وشەى (لعبادە) بۆ مەدح بى، بەلكو مەبەست ماناى گشتى (عبادە)، ئەوانەى بەندەى خوان، ملكە چن بۆ خوا، بە پېى سىستىمى خوا كە دايناو ھە گەردوون دا، بەرپۆە دە چن، نەك ملكە چن بۆ شەرىعەتى خوا كە بە پېغەمبەران دا ناردوويەتى صەلات و سەلامى خويان لە سەربى.

﴿وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾، ھەروەھا خوا ئەو زاتەىە (ئەو كەسەىە) كە ئاو دادەبەزىنى، ئاويەك كە دەفراي خەلك دى و خەلك داواي كەردو، چاو ھەروانىيان كەردو، بۆيان دادەبەزىنى، ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾، دواي ئەو ھەيەى ناوئەمىد بوون، ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، بەزەيى خۆيشى بۆلادە كاتەو، كە بەزەيە كەى ئاوە كەىە، ياخود شوئەوارى ئاوە كەىە، كە كشتوكال و دەغل و دان و، دارو درەخت و ميوەو سەوزو گياو پاوان و لەو ھەروەگاو ... ھتە، ئەوانە ھەمووى شوئەوارى بەزەيى خوان، وەك لە سوورەتى (الروم) دا، خوا دەفەرموى: ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (۵۰)، تەماشاي شوئەوارى بەزەيى خوا بکە، وشەى (رَحْمَت) يانى: بەزەيى، بەلام ليرەدا خوازاو ھەو ھە بۆ باران، ياخود: بۆ ئەو ئاوەى لە ئاسمانەو دادەبەزى، وەك لە سوورەتى (الأعراف) يشدا خوا دەفەرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۵۷)، لە چەند شوئەوان خوا ﷻ باسى ئاو دەكات و بەرەحمەت ناوى دىنى: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾، خوا ئەو كەسەىە كە بايەكان دەنيرى، وەك موژدەدان، لە پيش دەستى بەزەيە كەىەو، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا﴾، ھەتا كاتىك ئەو بايە ھەورە قورسەكانى ھەلگرتن، ﴿سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ﴾، ئەو ھەورە قورسانەمان لى خورين، پال پيوەنان بۆ سەرزەمىنىكى

مردوو، ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ الْمَاءَ﴾، ئنجا ئاومان لى دابه زاند (له شیوهی باران و به فرو ته رزه دا) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، له هەر میوه یه ك پیمان دهرهینا، ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، هەر ئاواش مردوووان زیندوو ده كهینه وه، بۆ ئه وهی په ند وه ربگرن.

ههروه ها له سوورەتی (فاطر) یشدا، هەر هه مان مه به ست دینى، ده فهرموى: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِرُ سَحَابًا فُسْقَتُهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾﴾، خوا ئه وه كه سه یه كه بایه كان ده ئیترى و، هه وه ره كان هه لده گیرسینى و دروست ده کات، ئنجا لى ده خوړین به ره وه سه رزه مینى مردوو، دواى ئه وهی مردوه، پى زیندوو ده كهینه وه، دووباره بلاو بوونه وهی مروقه كانیش هه ره به و شیوه یه.

له چه ند شوینان دا، خوا ﷻ ناوی له ئا و (باران و به فرو ته رزه) ناوه: ره حمه ت، بۆ وینه: له سوورپی (الروم) دا، خوا ﷻ ده فهرموى: ﴿فَأَنْظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾﴾، ته ماشای شوینه واری به زه یی خوا بکه ن، چۆن زه وى دواى ئه وهی مردوه، زیندوو ده کاته وه، هه ره ئه وه (په روه ردگار) ه {كه ئاوا باس ده كرى} ژینه ره وهی مردووانه وه له سه ره هه موو شتیکیش به توانایه.

پیشتریش باسی ناردنی بایه كان و دروستبوونی هه وه ره كان و، پاشان ئا و دابارین له وه هه ورانه ده کات، ده فهرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٩﴾ فَأَنْظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ ﴿٥٠﴾﴾، لیره ش خواى به رزی مه زن كه ده فهرموى: ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، به زه ییه كه ی خو ی بلا و ده کاته وه،

واته: ئەو ئاوه که له ئاسمان دایبە زاندو، بـلاوی دەکاتەو: ﴿وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾ بەس ئەویش سەرپەرشتیاری ستایشکراو.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەرۆهـا له نیشانهـکانی وی {له نیشانهـکانی بەدیھێنەراییەتی و، پەرۆەردگاریتی و، خواوەنداریتی و، مشوورخۆریەتی خوا ﷻ} دروستکردنی ئاسمانەکان و زەویە، ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هەرۆهـا هەرچی تێیدا بـلاوکردوونەو له پێڕۆیان، (الدَّابَّةُ: كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) (دَابَّة): هەرشتیکە که لهسەر زەوی بـروا، هەندێ له زانایانیش گوتوویانە: (دابة) وشەیه که هەر ژياندارێک دەگرێتەو، واتە: مـرۆڤ و ئاژەلـان و ژيانداران بە گشتی، هەرۆهـا جـندو، فریشتەکانیش، ئەمە دواوی پێویستیمان پێی دەبێ، بەو جۆرە مانا لیکدانەو، چونکە باسی (دَابَّة) دەکات و باسی بـلاو کردنەو (دَابَّة) دەکات له ئاسمانەکان و زەویدا، که ئایا تەنـیا مەبەست پێی یەکیانە، که زەویە و پێڕۆی تێدان، که مـرۆڤ و ئاژەلـان و دـرندان و ژيانداران بە گشتی، یاخود (دَابَّة) مەبەست پێی ژياندارانە که لهسەر زەوی دەژین و، ژياندارانێکیـشە که له ئاسمان، که مەبەست پێی فریشتەکان و، جـندیش هەر لهسەر زەوین، یاخود مەبەست پێی ژيانداران، چ له زەویدا بن، چ له شوێنەکانی دیکە دابن له ئاسماندا، ئنجا ئەو ئاماژەیک بـێ، بـۆ ئەو که ژيانی وەك هی ئیمە له له چەند خـرۆکەیه کی دیکەشدا له گەردووندا هەبـێ؟ دواوی ئەو زیاتر باس دەکەین.

﴿وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ خواش لهسەر کوکردنەو خـرکردنەویان هەر کاتیک بیهوێ، توانایە، واتە: بەلـێ بـلاوی کردوونەو بە ئاسمانەکان و زەویدا، بەلام هەر کاتیک بیهوێ کوێان بکاتەو، خـریان بکاتەو، بە توانایە ﷻ.

ئنجا دێتە سەر بابەتیک دیکە، هەر له هەمان سیاقدا، که خوا باسی سیستمی خۆی دەکات، له ژيانی بەشەردا، دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مَّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ هەر بەلایەکتان بەسەر بـێ، کردەو هی دەستی خۆتانە،

﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، له زۆریش چاوپۆشیی دەکات و دەبووری، بەلام هەر بەلایەکتان بەسەردی، هەمووی دەرھاویشتە ی کردەوێ خراپەکانی خۆتانە، وەك له سوورەتی (الروم) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٤١)، واتە: خراپەو ئاشووب له وشکانیی و دەریادا دەرکەوت بە هۆی کردە ی دەستی خەڵکەو، تاكو (سزای) بەشیك لهوێ کردووێانە، پێیان بچێژی، بەلکو بگەرێنەو.

هەر وەها له سوورەتی (آل عمران) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (١٦٥)، واتە: ئایا که بەلایەکتان بەسەر هات، که ئێوێ پێشتر دووقاتی ئەوێتان بەسەر دوژمنتان هێناوو، گوێتان: ئەوێ له کوێوێ بوو؟ بلی: له خۆتانەوێ، بێگومان خوا لهسەر هەموو شتێک توانایە، واتە: دەرھاویشتە ی کردەوێ خراپەکانی خۆتانە.

هەر وەك دیسان له سوورەتی (آل عمران) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا أُسْرِلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (١٠٠)، واتە: بە دُنْیایی ئەوانە ی له پوژی پێکگەیشتنی دوو کۆمەڵەکە دا، پشتیان له دوژمن کرد (چ ئەوانە ی شوینی خۆیان بە جێهێشت، چ ئەوانە ی کاتی جەنگە که گەرم بوو پشتیان له دوژمن کرد) ئەوانە شەیتان خلیسکاندن بە هۆی هەندیک له کردەوێکانیانەو {که پێشتر کردبوویان} خواش چاوپۆشیی لێکردن، بە دُنْیایی خوا لێبوردە ی هێدیە.

بەلێ گوناھو تاوانێک که ئێستا دەیکە ی، دوایی لێت وەدەردە دا، وەك که سێک که خۆی ناپاریزی له هەندێ جوړه خواردن، بو وێنە: له چهوری و شیرینی، دوایی باجەکە ی دەدات، هەر وەها که سێک که ئێستا که مەتەرخەمیە کە دەکات، دوایی باجەکە ی دەدات.

کهواته: که خوا دهفرموئ: هەر به لایه کتان به سەر دئ، کردە ی دەستی خۆتانه، واته: دەر هاویشته ی کردە وه خراپه کانی خۆتانه، ﴿وَيَعْمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زۆریش دە بوورئ، واته: مەر جیش نیه هەر هه لایه کتان کرد، خوا به هۆیه وه سزاتان بدات و به لایه کتان به سەر بئنی، زۆرجار چاوپۆشیشتان لی ده کات.

﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئیوه ش دهسته وسانکه ر نین له زه ویدا، واته: دهسته وسانکه ری خوا نین، یانی: ئیوه ناتوانن خوا بی تواناو دهسته پاچه و بی دهسته لات بکه ن، هەر کاتیک بیهوئ سزاتان بدات، سزاتان ده دات و له دهستی قوتارو دەر باز نابن، یاخود: هەر کاتی خوا بیهوئ بتا مریئ، ده تا مریئ، ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ جگه له خواش هیچ سه رپه رشتیاو هیچ یارمه تییده رو هاو کاریشتان نابن.

کهواته: له خوا عاسئ مه بن و لی ی یاخی مه بن، پشتی تیمه که ن، پابه ندبن به به رنامه و شه ر یعه ته که یه وه، بو ئه وه ی دوو چاری باجدانی هه له و که م و کوپییه کانی خۆتان نه بن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ ههروه ها له نیشانه کانی {به دیه یته رایه تی، په روه ر دگاری تی و، خاوه ن داری تی} وی، که شتییه پۆشیستوه کانن له ده ریادا، وه ک چیا به رزه کانن، (جوار) به دوو شیوه خوێنراوه ته وه:

أ- به ژیر (جوار).

ب- به (یش (الجواری)، له هه ردوو حالاندا، (الجوار) کۆی (جاریه) یه، یانی: پۆشیستوو، به ئاودا پۆشیستوو که ئاوه لئاوی وه سفکراویکی قرتیتر اوه، یانی: (السُّفُنُ الْجَوَارِ) یان (الْفُلُكُ الْجَوَارِ) که شتییه پۆشیستوه کان به ده ریادا، ﴿كَالْأَعْلَامِ﴾ کۆی (عَلَم) ه، (عَلَم) به مانای چیا دئ، ههروه ک (عَلَم) به مانای هه ر نیشانه یه ک دئ، که شتیکی پی ده ناسرئ، یان پی به رپی ده زانرئ، یاخود خه لکیکی پی ده ناسرئ.

﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنَ الرِّيحَ﴾ ئەگەر خوا بىھەوى با دەۋەستىنى، خويىراۋىشەتەۋە: (الرِّيح) بايەكان دەۋەستىنى، ئەگەر با نەھات، بۇ كەشتى چارۋىكەدار، كاتى خۇي و ئىستاشى لەگەلدابى، ئەگەر بەرەۋ ئەۋ ئاراستەيەدا بى كە فرۆكەكە بۇي دەچى، كەشتىيەكە بۇي دەچى، خىراتر دەروا بەلام ئەگەر با پىچەۋانەي ئەۋ ئاراستەيە بى، كە كەشتىي، يان فرۆكە بۇي دەچى، دوا دەكەۋى.

تېمە لە كۆتايى سالى: (۲۰۱۰ز)دا، سەفەرىكى^(۱) كەمبۇيامان كرد، لە (مَنَامَة)ى بەھرەينەۋە چووين بۇ (كالاامپوور) پايتەختى (ماليزيا) بە (۱۰) سەعات چووين، بەلام بە (۱۲) سەعات گەراينەۋە، واتە: دوو سەعات زياتر، لەبەر ئەۋەي با بە پىچەۋانەي ئاراستەي فرۆكەكەمان دەھات.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿فَيُظِلُّنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾ كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەرياكە بە چەسپاۋىي و پاۋەستاۋىي و نەجوۋلاۋىي دەمىننەۋە، (رَوَاكِد) كۆي (رَاكِدَة)يە، يانى: (ثابِتَة) ۋەستاۋ، نەجوۋلاۋ، لەسەرپىشتى دەريا، ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بە دۇنيايى لەۋەدا نىشانە ھەن، بۇ ھەر زۆر خۇراگىرىكى زۆر سوپاسگوزار، واتە: بۇ ھەر پروادارىك، چونكە پروادار لە بەرانبەر بەلاكانى خوادا خۇراگرە، لە بەرانبەر نارەھەتىي و نەھامەتییەكاندا، خۇراگرەۋ بە چۆك دانايەت و، تەسلىم نابى، بى ھىۋاۋ، ئاۋمىد نابى، لە بەرانبەر چاكەۋ نىعمەتەكانى خواش دا سوپاسگوزارە، چاكەكانى خوا نادىدە ناگرى و بە ئەمەگ و بە ۋەفايە.

كەۋاتە: نىشانەكانى خوا ﷻ كى زياتر دەركيان دەكاۋ ھەستيان پى دەكات؟ بەدۇنيايى كەسك ئيمان و تەقۋا لە دل و دەرونىدا ھەبى، چونكە كەسك ئيمان تەقۋا لە دل و دەرونىدا ھەبى، دەپازىتەۋە بە ھەموو سىفەتە بەرزەكان، بە تايبەت ھەردوۋ سىفەتى صەبرو شوكر، كە دوو سىفەتى زۆر كۆكەرەۋەن، (صبر):

(۱) بەۋنە بەشدارىي لە كۆبۈنەۋەي خولىي پەرلەمانتارە ئاسىيەكان لە شارى (پنومەنە) پايتەختى كەمبۇدىا.

واتە: خۆراگریی لە بەرانبەر هەر شتێک دا که ناخۆشە، (شکر)یش، واتە: سوپاسگوزاری و بەکارهێنانی چاکەکانی خوا لە پەزنامەندیی خوادا.

﴿أَوْ يُوقِنَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، یاخود {ئەگەر بایەكەش ئەوهستێنێ، بایەكە زۆر بەهێز دەكات و} بە هۆی ئەوهوه که سەرنشینەکانی ئەو کەشتیانە کردوویانە، لە کردەوهی خراب و تاوان، کەشتییەکان نەرو دەكات: ﴿يُوقِنَنَّ﴾، یانی: (یهلکهن)، (یغرقهن)، کەشتییەکان لە بەین دەبات، ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾، بە هۆی کردەوهی سەرنشینەکانی کەشتییەکانەوه، ﴿وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، لە زۆریش دەبووری، واتە: مەرج نیە بە هۆی تاوان و خراپەیی مروۆفەکانەوه، خوا هەمیشە سزایان بدات لە دنیا، بەلام جارجار سزایان دەدات: ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، الروم - ۴۱، بەلکو بگەرێنەوه، یاخود بزنانن کە لایانداه لە سیستم، بەلام هەموو جاری سزایان نادات، چونکە دنیا شوێنی تەصفیه حساب نیە، جێی سزاو پاداشت نیە.

﴿وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يَجْدِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِصٍ﴾، (وَيَعْلَمَ) هەم بە سەر (فتحة) خوێنراوەتەوه، واتە: بۆیە خوا ﷻ کەشتییەکان ئەگەر بیهوێ دەفەوتێنێ و نەرویان دەكات، تاكو ئەوانەیی لە دژی ئایەتەکانی ئیمە شەپە قسەو مشت و مێ دەکەن، بزنانن هیچ پێی دەربازبوونیان نیە، هەروەها خوێنراویشەتەوه: (وَيَعْلَمَ) ئەو کاتەش دەبێتە پستەییەکی دەستپێکردوو (جملة مستأنفة) واتە: ئەوانەیی شەپە قسە دەکەن لە دژی ئایەتەکانی ئیمە، دەزانن کە هیچ پێی دەربازبوونیان نیە، قوتار نابن لە چنگی ئیمە.

ئەوهی لە کۆی ئەو یازدە (۱۱) ئایەت موبارەکە وەرەگیرێ، هەر لەسەرەتاوه کە خوا ﷻ باسی ئەوه دەكات: گەرانەوهی بەندەکانی وەرەگری و لە خراپەکانیان دەبووری و دەشزانێ چی دەکەن؟

دوایش کە دەفەرموێ: وەلامی ئەوانە دەداتەوه کە پروایان هێناوهو کردەوه باشەکان دەکەن و لە بەخششی خۆی بۆیان زیاد دەكات، بەلام ببڕوایان سزایەکی سەختیان هەیه.

دوایی باسی ئەو دەکات، کە ئەگەر خوا بژیو فراوان بکات، بۆ مەرۆقەکان، لە ئەندازەى پێویستیان زیاتر بۆیان فراوان بکات، یاخود بۆ هەموویان فراوان بکات، یان بۆ کەسانیکیان کە ئەهلی ئیمان و تەقوانین و بە بژیوی زۆر بوغرا دەبن و لە خۆیان باسی دەبن، ئەگەر بژیویان بۆ زۆر بکات، ئەوانە لە زەویدا سنوورشکێنی و سنوور بەزینی دەکەن، بۆیە خوا بە ئەندازە، ئەوەندەى بیهوێ دەینێریتە خوار، چونکە بەبەندەکانی ئاشنایە و دەشیانیی.

دوایی باسی دابەزاندنی ئاو دەکات، لە ئاسمانەو، دوای چاوەروانیی خەڵک، چونکە (الْعِثْ): ئاوێکە بەفرو باران و تەرزەیهکە دەبارێت، دوای ئەوێ خەڵک چاوەروانیی کردو، چونکە دەفەرموێ: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، دوای ئەوێ ئاوئۆمێد بوون و، بەزەیی خۆی بۆلۆدەکاتەو.

دوایی باسی ئەو دەکات کە دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی و، ئەو ژياندارانەى، یاخود ئەو پێرۆیانەى تێیاندان، دیسان نیشانەى خوان و، خوا دەتوانی کۆیان بکاتەو. دوایی باسی ئەو دەکات کە هەر بەلایەکتان بەسەر بێ، بە هۆی کردەى دەستی خۆتانەو، زۆرجاریش دەتانبوورێ.

ئەنجا دەفەرموێ: ئێو دەستەوسانکەری خوا نین لە زەویدا، بێجگە لە خواش هیچ سەرپەرشتیارو یارمەتیدەرێکتان نیە.

پاشان باسی نیشانە بوونی کەشتییەکان دەکات، کە ئەگەر خوا بیهوێ، بایەکان دەوەستێنێ و، کەشتییەکان لەسەر پشتی دەریا رادەووستن، یاخود نغرویان دەکات، بەو کە بایەکە توندتر بکات و، ئەوانە شەپە قسە دەکەن لە دژی ئایەتەکانی خوا، دەزانن هیچ پێی دەربازبوونیان نیە.

هەموو ئەوانە، ئەگەر تەماشایان بکەین دەزانین: خوا ﷻ لە هەموو دەروازانەو بۆ دلی مەرۆق دیت، لە هەموو دەلاقانەو ئایەتەکانی خوا دەیانەوێ هیدایەت

بخەنە نێو دڵ و عەقڵی مەروڤهوه، که ئەگەر بگەرێنەوه خوا تەوبەتان لێوەردەگرێ و، خوا لە بەخششی خۆی بۆتان زیاد دەکات، خۆیە که بژیوتان دەدات، بەلام که جاری وایە زۆری ناکات، بۆ ئەوەیە لە زەویدا سنوور شکێنی نەکن، خۆیە که ئاوتان بۆ دادەبەزێنێ، هەروەها بەلاتان که بەسەردێ، خەتای خۆتانە، کهشتییەکانیش که دەبینن بەو شیوەیە، نیشانەی گەورەیی و پەروەردگاریتی خۆان ... هتد، ئەمانە هەموویان جوولێنەرن بۆ ئینسان بەرەو خوا، بەرەو خوا بە یەکگرتن، بەرەو تەنیا خۆپەرست و واز هێنان لە پووکردنە جگە لە خوا، واز هێنان لە هاوبەش بۆ خوا دانان، واز هێنان لە گرتنی کوێرەرێ و پێچکەکان که شەیتانەکان دەیانپارزێنەوه، بەلام سەرەنجام سەری مەروڤهوه بە قوردا دەکن، هەم لە دنیادا کاریکیان پێدەکن، ببە کوێلە ی کهسێکی وەك خۆیان، یان شتیکی لە خوار خۆیانەوه، لەو مەقامی بەرزیی بەندایەتی بۆ خوا، که ئازادی و ئازایەتی مەروڤ و بەرزیی و گەورەیی مەروڤ لە بەندایەتی بۆ خوا دایە، که مەروڤهوه کان وەك خۆی تەماشادەکات و، شتەکانی دیکەش لە خوار خۆیەوه دەبینێ و، تەنیا خوا لەسەر ووی خۆیەوه دەبینێ.

بۆیە ئەگەر تەماشای ئەم یازدە (۱۱) ئایەتەو، کوێ ئایەتەکانی ئەم سوورەتەو، کوێ ئایەتەکانی قورئان هەموویان بکەین، دەبینن هاندەری مەروڤ بۆ بەندایەتی کردن بۆ خوا، تاكو ئەو مەروڤهوه بە هۆی ئەو بەندایەتیەوه بۆ خوا، بەرزبێ و، ئەو پێگە بەرزە ی خوا پێی داوه، لێی نەیتە خوار، ئەو پێزو حورمەتە ی خوا لێناوه، لە دەستی نەدات بە هۆی کوفرو شیرکەوه.

خوا بە لوتف کەرەمی خۆی ئیمە لەو کەسانە بگێرێ، که بە هۆی بەندایەتیمانەوه بۆ خوا، ئەویش لەمیان شۆنکەوتنی قورئان و، پەپەرەویی کردن لە پیغمبەر کۆتایی موحەممەد ﷺ و، بەو شیوەیە مامەلە کردن لەگەڵ خوادا، که بۆ خوا شایستەیه، بە هۆی ئەوەوه، هەم لە دنیادا بەختەوهرو سەر بەرزبین و، هەم لە دوا پوژدا سەر فرازو شادمان بین.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوایەو کەسە یە گەرانەو و تەو بە لە بەندەکانی وەر دەگرێ و، لە خراپەکانیان دەبوورێ و، دەشزانێ چی دەکەن، هەروەها خوایەو لایە دواکاریی بڕوادرانی چاکەکار دەداتەو و، لە بەخششی خۆی بۆیان زیاد دەکات، بێ پروایانیش لە پۆژی دوا یی دا، سزای سەختیان هەیه:

خوایەو فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (۴۵) وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۴۶﴾

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

۱- ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾، ئەو (خوایەو) ئەو کەسە یە کە گەرانەو لە بەندەکانی وەر دەگرێ. خوایەو ئەو ئایەتەدا لەسەر ناساندنی خۆی لەمیانی سیفەت و کردەو کانی داو، لەمیانی چاکەو نەعمەتەکانیدا، بەردەوام دەبێ، هەروەها لەسەر خستەرووی هەموو ئەو بەلگەو هۆکارانە ی کە مەزۆقەکان دەبێ تەنیا خوایەو بە تاکە پەرستراوی خۆیان بزانن، بە مانای وشە ی فراوان و گشتگیری پەرستن، ئەو ئایەتە، هەموویان لەو پەرستەدان: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾، خوایەو کەسە یە کە گەرانەو لە بەندەکانی وەر دەگرێ، لێرەدا ئەم رستە موبارە کە، چوار زێدەپۆیی تێدان، لە رووی پەوانبێژییەو، بۆ جەختکردنەو لە سەر ماناو مەبەستە کە ی:

یەكەم: کە دەفرموی: ﴿وَهُوَ﴾ بە رستە ی ناوی (الجملة الإسمية) دەست پێدەکات، ئەمە یەکیکە لە جەختکەرەو کەن، چونکە (هُوَ) پارانەو بەو پارانەو، ئەم رستە یە دەست پێدەکات.

دووهم: که دهفه رموی: (الَّذِي) که (الإِسْمُ الْمَوْصُول) ه، (خو) ئەو که سهیه.

سییه م: که دهفه رموی: (يَقْبَلُ التَّوْبَةَ) (يَقْبَلُ: فَعْلٌ الْمُضَارِع) ه، کرداری ئیستاو دهلالهت لهسه ر تازه بوونهوه دهکات، یانی: بهردهوام خوا گه پانهوهی بهنده کانی بو لای خوئی قبول دهکات و لیان وهرده گری.

چوارهم: که دهفه رموی: (عَنْ عِبَادِهِ) نه یفه رموو: (مِنْ عِبَادِهِ) ئنجا (تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْهُ) واته: له گوناوه که ی بوردو، گه پانهوه که شی لی قبول کرد، ههروه ها خوا ﷻ به سیفه تی (عِبَادِهِ) مروقه کانی باسکردوه، که بهنده ی خوینی.

(۲) - ﴿وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، چاوپۆشی دهکات له خراپه کان، (العَفْو: عَدَمٌ مُؤَاخَذَةً الْجَانِي بِجَنَائِيَّتِهِ) (عَفْو): بریتیه لهوه ی بابای تاوانبار به تاوانه که ی نه گیری و سزا نه دری. وشه ی (السَّيِّئَاتِ) یش، (أَل) ناساندنی لهسه رهو ناساندنه که ش بو تیکرا (جنس) ه، تیکرای خراپه کان خوا ﷻ چاوپۆشیان لیده کات.

(۳) - ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَعْلَمُونَ﴾، ده زانی چی ده که ن، ئەی دوینراوه کان! خوینراویشه تهوه: (يَعْلَمُونَ) واته: ده زانی خراپه کاران و تاوانباران، یان مروقه کان به گشتی، چی ده که ن؟

ئنجا که دهفه رموی: ده زانی چی ده که ن؟ واته: له گه ل ئەوه شدا که ده زانی چی ده که ن، ئەوجار ئەگەر بگه پینه وه، گه پانه وه که یان قبول دهکات و، له تیکرای خراپه کانیشیان چاوپۆشی دهکات و ده یان به خشی، له گه ل ئەوه شدا که ده زانی چیتان کردوه، یان ده زانی چیان کردوه، به هه ردو خویندنه وه که.

(۴) - ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ههروه ها وه لأمی ئەوانه ی پروایان هیناوه، کرده وه باشه کانیان کردوون، ده داته وه.

(۵) - ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، له به خشی خویشی بو یان زیاد دهکات، واته: (يُعْطِيهِمْ أَفْضَلَ مِمَّا عَمِلُوا وَآكْرَ) باشترو زیاتر لهوه ی که کردوویانه پاداشتیان ده داته وه، له سووره تی (الأنعام) دا، خوا دهفه رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ

بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ هەر که سیڤ چاکه یه ک یێنی، ده (١٠) به رانه ری ئه وه پاداشتی ده درێته وه، هەر که سیڤ خراپه یه ک بکات، ته نیا به ئه ندازه ی ئه و خراپه یه سزاده درێ و، ئه وان سته میان لێناکری، پێشتریش باسمان کرد، که ئایه ته که ی سوورەتی (البقرة) ئاماژه به وه ده کات، که چاکه یه ک به هه وتسه دیش پاداشت ده درێته وه، به لکو زیاتریش.

ئنجاکه ده فهرموێ: ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (يَسْتَجِيبُ) س وت) خراونه سهر (يُجِيبُ) یانی: وه لآمده داته وه، به لام (يَسْتَجِيبُ) واته: زۆر وه لآمده داته وه، به جه خه تکرده وه وه لآمده داته وه.

(الَّذِينَ) ش ده گونجی به رکار (مفعول به) بی، واته: خوا وه لامی ئه وان ه ده داته وه که پروایان هێناوه و کرده وه ی باشیان کردوه.

ده شگونجی (الَّذِينَ) بکه ر (فاعل) بی، واته: ئه وان ه ی پروایان هێناوه و کرده وه باشه کان ده کهن، وه لآمده دهنه وه، به دهم بانگه وازی خواوه ده چن، که واته: (يَسْتَجِيبُ) ده گونجی بلی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَسْتَجِيبُونَ) یانی: ئه وان وه لآمده دهنه وه، یاخود: (أَلَلَهُ يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) خوا وه لامی ئه وان ه ده داته وه که پروایان هێناوه و کرده وه باشه کانیان کردوون،

١٦- ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، ئه وان ه ش که بی پروان سزایه کی سه ختیان هه یه، وشه ی (كَافِرُونَ) کو ی (كَافِر) ه، له سه ر کیشی (فَاعِل)، یانی: که سیڤ که هه قی داپۆشیی و هه قی ره فز کردبی، که واته: ئه وان ه ی سزای سه ختیان هه یه، ئه وان ه ن که هه قیان بو دی و ده یناسن و پێی ئاشنا ده کرین، به لام وه ری ناگرن و ره تی ده که نه وه.

حه وت موژده له و دوو ئایه ته دا:

له راستیدا ئهم دوو ئایه ته موباره که، بو خۆم هەر جار که ده یانخوینم، هیواو ئومیدیکی یه کجار گه وره یان تیدا ده بینم بو گونا هباران به تایبه ت و، بو

مروڭقەكان بە گشتى، ئەم دوو ئايەت موبارەكە زۆر زۆر دلخۆشكەرن، چونكە
 حەوت موژدەيان تىدان، تويزەرەوان قسەيان زۆر لەسەر كردوون، بەلام نەمبىنوه
 بەم شىۋەيە ئەم حەوت موژدەيە، دەرەپىن، ئەگەر ھەشبى نەكەوتۆتە بەرچاوم:

موژدەي يەكەم: كە دەفەرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾، خوا ئەو كەسەيە ﷺ،
 لىرەدا خوا خۆي بە ئىمە دەناسىنى: ئەو خوا پەرورەدگارەي ئىۋە، كە پەيامى
 بە پىغەمبەرى كوئايى موحەممەددا ﷺ بۆ ناردوون، ھەرورەھا بە ھەموو
 پىغەمبەرانى دىكەدا بۆ گەلانى دىكە، بۆ كۆمەلگايەكانى دىكە، پەيامەكانى خۆي
 ناردوون، ئەو كەسەيە چاكى بناسن و زۆر پىي ئومىدەواربن.

موژدەي دووهم: كە دەفەرموى: ﴿يَقْبَلُ التَّوْبَةَ﴾، گەرپانەۋە ۋەردەگرى، (التَّوْبَةُ)
 ش، ديارە (ال)ى، ناساندنى لە سەرە واتە: ھەموو گەرپانەۋەكان ۋەردەگرى، ھەر
 كەسى بگەرپتەۋە بۆ لاي، چ لە كوفرەۋە بۆ ئىمان بگەرپتەۋە، چ لە شىركەۋە
 بۆ خوا بەيەكگرتن (توحيد الله) بگەرپتەۋە، چ لە نىفاقەۋە بۆ دىندارىي ساغ
 و بى خلتە بگەرپتەۋە، چ لە گوناھو تاوانەۋە بگەرپتەۋە بۆ فەرمانبەريي و
 گوپرايەلىي، چ لە كەمتەرەخمىيەۋە بگەرپتەۋە بۆ گورج و گوئىي، ھەرچوئىك
 مروڭقەكان بگەرپتەۋە بۆ خزمەتى خوا، گەرپانەۋەكەيان لى ۋەردەگرى، ۋەك لە
 كىتەي: (گەرپانەۋە بۆ لاي خوا) - كە تاكو ئىستا شەش جار چاپ كراۋە - لەویدا
 بە تەفصىل باسى گەرپانەۋە بۆ لاي خوامان كردو.

موژدەي سىيەم: دەفەرموى: ﴿عَنْ عِبَادِهِ﴾، لە بەندەكانى، مروڭقەكان
 ھەرچەندە ئەھلى كوفرىن، ئەھلى شىرك بن، ئەھلى نىفاق بن، ئەھلى گوناھو
 تاوان بن، ھەرچوئىن، ھەر بەندەي خۆينى، ئەمەش دىسان موژدەو دلخۆشكەرىكى
 دىكەيە، كە خوا مروڭقەكان ھەر بە بەندەي خۆي دەزانى، ۋەك چوئى بابىك
 دايكىك، پۆلەكەي خۆي ئەگەر لاساريش بى، ئەگەر كوپر، ئەگەر كچە، ھەر
 بە ھى خۆي دەزانى، دەلى: تۆ ھەر پۆلەو جگەر گوڭشەي منى، خواش ﷻ

مروڤه كان هەر به بهندهی خوئی ناو دینی، ئەگەر سەرەپۆیشیان کردبێ و لاساریشیان کردبێ.

موژدەى چوارەم: ﴿وَيَعْمُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، لە هەرچی خراپە و کەم و کورپیە دەبوورێ، وشەى (سَيِّئَات) کوئی (سَيِّئَة)یە، (سَيِّئَة)ش بۆیە وای پێدەگوترێ، چونکە بۆ خواوەنەکەى خراپە، حالى خواوەنەکەى خراپ دەکات، واتە: خوا لە تیکرای ئەو تاوانانەى، ئەو غەلەت و پەلەتانەى بۆ خواوەنەکانیان خراپن، چاوپۆشییان لێ دەکات، ئەگەر خواوەنەکیان دانیان پێداپێنێ و، بگەرێتەووە بۆ لای خواو لێیان پەشیمان بێ و دەستبەرداریان ببێ.

موژدەى پێنجەم: ﴿وَيَعْلَمُ مَا نَفَعَلُونَ﴾، یان (وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ) دەشزانێ چی دەکەن، واتە: لەگەڵ ئەوەشدا کە خوا دەزانێ چی دەکەن، ئەوجاریش خوا ﷻ دەرگای بۆلا گەرانەووەو بۆلا پەشیمان بوونەووەى خستۆتە سەرپشت، بۆ هەموو مروڤه كان.

موژدەى شەشەم: ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وەلامى ئەوانەى برۆیان هێناووەو کردەووەى باشیان کردووە، دەداتەووە، بە دەنگیانەووە دێ و، لێیان وەرەگرێ، بۆ گوناھباران گەرانەووەیان لێوەرەگرێ، بەلام بۆ برۆادارانى کرداری باش، هەمیشە وەلامگۆیەو بە دەنگەووە هاتووێ، خواى بەخشەرى بەخشندە.

موژدەى حەوتەم: ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ﴾، هەرۆهە لە بەخشش و چاکەى خۆیشى بۆیان زیاد دەکات، واتە: بۆ برۆادارانى کردارباش، هەمیشە خوا ﷻ هەتا داواى لێ بکەن، یاخود تاكو ئەوان شایستەبن، ئەگەر بە زمانى وتاریش داواى لێ نەکەن، بەلکو بە زمانى حال و کردار، خوا ﷻ بە دەنگیانەووە دێ و وەلامیان دەداتەووە، لە بەخششى خوئی بۆیان زیاد دەکات، بەخششى خواش بێ سنوورە.

مەسەلەى دووهم:

خوایه بژیو بۆ ھەموو بەندەکانى زۆر ناکات، تاكو یاخىی نەبن، بۆیە بە ئەندازە بۆیان دادەبەزىنى و، ھەر ئەویش دواى بى ھیوا بوونیان لە دابەزىنى ئاو، بەزەىى خۆى كە لە ئاوى ئاسماندا بەرجەستەىە، بۆیان بلاودەكاتەو، ھەر ئەویش سەرپەرشتیاری ستایشکراو:

خوایه فرموى: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۲۷) وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ، وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۸﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە شەشە برگەدا:

۱- ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەگەر خوایه بژیوی بۆ بەندەکانى زۆر کردبایە، بۆى فراوان کردبان، لە زەویدا یاخىی دەبوون، لێرەدا زانایان زۆریان لەوبارەو قسە کردو، كە ئایا مەبەست لەم زۆر کردن و فراوان کردنى بژیو بۆ بەندەکانى، كە دەبێتە ھۆى یاخىیبوون و سنوورشکێنیان لە زەویدا، چىیە؟

أ- ھەندىکیان گوتووینە: ئەگەر خوا ھەموو مرۆڤەکانى لە ھالەتى سامان و بژیو فراوانیدا، دانابایە، ئەو سسىتمى ژيانیان تیکدەچوو.

ب- ھەندىکیان گوتووینە: ھەرچەندە لێرەدا خوا بەندەکانى بە گشتى فرموون، بەلام بەپێى سیاق دەزانین كە مەبەست ئەو بەندانەن، ئەو مرۆڤانەن كە ھەلناگرن و شایستەنین، وەك كوردەواریى خۆمان دەلین: (فلانكەس بە مستە ئاویك دەكەوێتە مەلە)، یان دەلین: (ھەر كەسێك چوار عانەى لە گیرفانى خۆیدا بینین، بە ھەق لەگەڵ كەسدا ناکات و بوغرا دەبێ).

ج- دەشگونجی ئاوا مانا بکری: ئەگەر خوا بژیو بۆ بەندەکانی زۆر بکات، لەو ئەندازەیە کە پێویستییانە زیاتر بەسەریاندا برێژی، دەبێتە ھۆی سنوورشکینیان و ستەم و خراپەیان لە زەویدا.

۲- ﴿وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ﴾، بەلام بە ئەندازە دەنێرێتە خوار، ئەوەندە بێھەو، (يُنْزِلُ) بە: (يُنْزِلُ) ش، خوێندراوەتەو، یانی: بە ئەندازەیەکی دیاریکراو، ئەوەی بێھەو دایدەبەزێنی، (بَقَدَرٍ: الْمِقْدَارُ وَالْتَّعْيِينُ) ئەندازەو دیاریکردن، کە دەفەرموی: (مَا يَشَاءُ)، (ما: يَعْني الَّذي يَشَاءُ إِنْزَالَهُ) ئەوەی کە بێھەو دایبەزێنی، بە ئەندازەیەکی دیاریکراو، دایدەبەزێنی.

۳- ﴿إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾، واتە: بەراستی ئەو بەبەندەکانی شارەزایەو بینەریانە، یانی: شارەزایە بە حال و بآلیان، پێش ئەوەی حالەت و کردەوکان لێیان دەربکەون، ھەروەھا بینەری حال و کردەوکانیانیشە، دواي ئەو کردەوکانیان لێ ئاشکرا دەبن.

لێرەدا سێ دەقی سوننەت دێنین:

بەکەم: پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: {أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي زَهْرَةُ الدُّنْيَا وَكُتْرُهَا} (آخرجه البخاري: ۶۴۲۷، ومسلم: ۱۰۵۲، وغيرهما).

واتە: ئەوەی کە لە ھەموو شتێک زیاتر مەترسیمی لێی ھەیە لە ئۆممەتەکەم، بریتیە لە جوانی ژیاو، زۆری (مال و سامانی) دنیا.

واتە: کە زۆر بە سەریاندا برێژی و، پێی بوغراو یاخی ببن، ئەوەی پێغەمبەریش ﷺ لێی ترساو، زۆر جوان میصداقەکە لە سەر ئەرزى واقع دەبینن، دەوڵەتانی کەنداو تەماشای بکەن، وەختی خۆی و شتر لەو پەڕن بوون، ئیستاش چۆن پێشبرکە دەکەن لە بەرزکردنەوێ بینایاندا، ئیستا چۆن عبادو بیلادیان خستۆتە ژێردەستی دوژمنانی خوا، بە فەرمانی جوولەکەو ئەمریکاو پوژئاوا، دەربەست لە خزمەت ھەر کەسێک دان، کە لە بەرژەوێندیاندا بێ،

لە بەرزەوهندی مانەوویان لەسەر ئەو کورسیی حوکمی میراتی و بنەمالەییە،
چ لە کەنداو، چ لە میسر، چ لە ولاتانی دیکە ی مسوڵماننشین دا، بە تایبەت
دوای ئەوێ نەوت و گاز دۆزرایەووەو ئەو ولاتانە دەولەمەند بوون، لە جیاتی
ئەوێ ئەو دەولەمەندی و سەرۆت و سامانە لە پەزەمانەندی خوادا بەکاربێنن،
لە خزمەتی خەڵک و ولاتیان دا بەکاری بێنن، لە خزمەتکردن و یارمەتییانی
مسوڵمانانی برسی و پەش و پرووت و چەوسێناوەی ئەملاولادا بەکاری بێنن،
بەکاریان هێنا لە خزمەتکردنی زلەیزان دا، لە زیاتر چەسپاندن و، زیاتر پۆبردنە
خواری کورسی حوکم پانیان دا، هەروەها زیاتر سەرکوتکردن و دەمکوت کردنی
خەڵک و کۆمەڵگاکانی خۆیاندا.

هەروەها لە هەریەمەکی خوشمان دا، وێنە ئەوێ دەولەتانی کەنداو بەزەقی دەبینن.

دووهم: پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: {إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَاهُ الدُّنْيَا، كَمَا يَظَلُّ أَحَدُكُمْ يَحْمِي سَقِيمَةَ الْمَاءِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۰۳۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ: ۳۱۸۰).

واتە: ئەگەر خوا بەندەیهکی خوشویست، لە دنیا دەپاریزی، وەك چۆن یەكێك لە
ئێوە نەخۆشەكە لە ئاوی دەپاریزی. {كە ئاوی نەدات، بۆ ئەوێ زیاتر نەخۆش
نەبێ، یان كەسێك كە بریندار دەبێ، ئاوی نادەنن چونكە لێ تووشی زیان دەبێ}.

سێهەم: پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: {إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ كَمَا يَحْمِي الرَّاعِي الشَّفِيقُ غَنَمَهُ عَنْ مَرَاعِ الْهَلَكَةِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۶۲۷، وَابِيهَقِي فِي شَعْبِ الْإِيمَانِ: ۹۹۶۷، اللَّفْظُ لَهُ).

واتە: بێگومان خۆی زالی پایەدار بەندە ی پرواداری خۆی دەپاریزی، وەك
چۆن شوانی دلسۆزو خاوەن پەرۆش، پانە مەپرەكە ی خۆی دەپاریزی، لەوێ كە
لە شوێنی خراب بڵەوهرێن و، لە ئەنجام دا سەریان بە فەتارەت بچن، {چ بە
هۆی لەوێرەكەوێ كە خرابی، چ بە هۆی شوێنەكەوێ، كە تووشی هەلدێران و،
لە بەین چوون ببن}.

(۴) - ﴿وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾، خوا ئەو کەسەیه کە ئاو دەنێرێتە خوار، دواى ئەوەی ئاتۆمێد بوون، یانی: دواى ئەوەی مەرفەکان ئاتۆمێد بوون، وشەى (يُنْزِلُ) خوێنراویشەتەوه: (يُنْزِلُ).

(الْغَيْثُ: الْمَطَرُ الْآتِي بَعْدَ الْجَفَافِ، سُمِّيَ غَيْثًا بِالمَصْدَرِ، لِأَنَّهُ بِهِ غِيثُ النَّاسِ الْمُضْطَرِّينَ) (غَيْث): ئەو بارانەیه کە لە دواى وشکە سالیی دى، دواى بێبارانی، بۆیه ناوی لێنراوه (غَيْث)، چونکە ئەوانەى بى دەرەتان و ناچارن، هاواریان کردووه دەفرايان هاتوه.

وشەى (غَيْث): مەرج نیه تەنیا باران بى، واتە: باران و بەفرو تەرزه، ئەو ئاوهی لە سەرى دادەبەزى، گوتراویشە: (الْغَيْثُ: مَا كَانَ نَافِعًا وَفِي وَقْتِهِ)، (غَيْث): ئەوەیه کە بە سوود بى و، لە کاتی خۆیدا بى، چونکە جاری واش هەیه باران و بەفرو تەرزه دى و، مەرج نیه هەر سوودی هەبى، بەلکو جاری وایە دەبێتە لافاو لێزماوو، جاری وایە دەبێتە هۆی زیانگەیان بە کشتوکال، بەلام ناکرێ لەبەر ئەوەی کەمێک خەلک کشتوکالەکیان، یاخود خانووکانیان، کە ئەویش پەنگە بە زۆری بە هۆی کەمتەرخەمیی حوکمەتەکانەوه بى، زیاراب و شویى ئاو پێدا پۆششتیان چاک نەکرد بى، هەندێک لە گەرەکان زیانیان پێگات، ناگونجی لەبەر ئەو زیانە کەمه، ئەو سووده زۆرانەى کە لە ئاوی ئاسمان دەبێنرێن، خواى بەخشەرەلکیان لى بێهش بکات.

(۵) - ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، هەرودەها (خوا) بەزەیی خۆی بڵاودەکاتەوه، (النَّشْرُ: ضِدُّ الطِّيِّ وَاسْتَعِيرَ هُنَا لِلتَّوْسِيعِ وَالْإِمْتِدَادِ)، (نشر) پێچەوانەوهو دژى پێچانەوهیه، (نشر) واتە: بڵاوکردنەوه، (طَيِّ) واتە: پێچانەوه، لێره دا (نشر) خوازاراوهتەوه بۆ فراوانکردن و درێژه پێدان، کە دەفەرموی: ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، وەك پێشتریش باسمان کرد، لە چەند شویى لە قورئاندا، خوا ناوی لە باران و ئاوێک کە دادەبەزێرێ لە ئاسمان، ناوه، پەحمەت، بۆ وێنە:

له سوورقی (الأعراف) دا، ده فەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثَقَالًا سُفِّتَهُ لِبَدٌ مِّمَّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، واتە: ئەو (خوا) کە سێکە بایەکان وەک موژدە دەنێری لە پێش دەستی بەزەییە کە ی خۆیەو، (واتە: باران، یان ئەو ئاوەی کە دادەبەزێنێ)، هەتا کاتیەک کە ئەو بایانە هەورە قورسەکانیان هەلگرتن، ئێمە لێی دەخوڕین (هەورە کە) بەرەو سەر زەمینێکی مردوو، ئاوی لێ دادەبەزێنین و لە هەموو میوەیەکی پێ دەردێنین، هەر بەو شیوەیەش {لە کاتی خۆیدا} مردوووان دەردێننهو، بۆ ئەوەی ئێو پەند وەربگرن.

یانی: وەک چۆن خوا بە هۆی ئاوێکەو کە دایدەبەزێنێ، سەر زەوی زیندوو دەکاتەو، بە هەمان شیوەش، کاتی خۆی فەرمانی لەسەرە، لە پوژی دواوی دا مردوووەکانیش زیندوو دەکاتەو.

(۶) ﴿وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾، هەر ئەویش سەرپەرشتیاری ستایشکراوە، سەرپەرشتییکردنە کە ی دیارە: سەرپەرشتیی مەوفاکان دەکات، تیشکی خۆریان بۆ دەنێری لە پوژدا، تیشکی مانگیان بۆ دەنێری لە شەودا، تیشکی ئەستێرەکانیان بۆ دەنێری، بۆ ئەوەی دنیا نەبێتە تاریکستان، پاشان ئاویان بۆ دادەبەزێنێ، بە هەر سێ شیوەی بەفر و باران و تەرزە، کە هەر کام لەم سێ شیوەیە حیکمەتی خۆی هەیە، بەفر و تەرزە کە لە شوێنە بەرزەکان دەبارن و لەوێ دەمیئنەو، ئەگەر هەموو ئاوە کە باران بووایە، یە کسەر هەمووی دەهاتە خوار، بەلام ئەو بەفر و تەرزە، لە شوێنە بەرزەکان و چیاکان دەمیئێتەو، بۆ ئەوەی وردە وردە بەو چیاکانەدا بچێتە خوار، لە عەمبارە ئاوەکاندا دابکری و کۆبێتەو.

ئنجای ئەگەر ئاوی ئاسمان هەمووی لێکرا باران باو هاتبایە خوار، دنیا دەبوو لافاو، ئەو هەموو پێژە بەفرە کە لە کۆیستانەکان و لە شوێنە بەرزەکان دەبارێ، ئەو پێژە زۆرە تەرزە، کە یە کسەر ناتوێتەو ماوەیەکی پێدەچێ،

ئەگەر ھەممۇ باران بووايە، زۆر لەۋلاتان كاول دەبوون، سەرپەرشتىيىكىردنى خوا
 بۇ مۇقەلەكەن لە زۆر شتدا بەرجەستەيە، ئەو ھەموو نازو نىعمەتەي لە سەر
 زەوى بۇرەخساندوون، ئەو ھەموو ھۆكارانەي ژيان و گوزەرانى بۇرەخساندوون،
 ئەم زەوييەي ئىمە بەرگىكى گلىي ھەيە، دوايى بەرگىكى ئاويى ھەيە، كە سى
 لە سەر چواری پانتايى زەوى دادەپۇشى، دوايى بەرگىكى ھەويى ھەيە، كە بەرزيى
 ھەزار (۱۰۰۰) كىلۆمەتر زياترە، ئىجا پىكھاتەكانى ئەو بەرگە ھەويىيە، پىژەكەيان
 لە گەل ژيانى مۇقدا گونجاۋە: (۷۸٪) ي نايترۇجىنە، (۲۱٪) ي ئۆكسىجىنە، (۳،۰٪) ي
 دووھم ئۆكسىدى كاربون و ھەندىك لە پىكھىنەرەكانى دىكەيە، ئەو پىژانەي ئەو
 توخمانە، ئەگەر كەمتر بايە يان زياتر بايە، ژيان لە سەر زەوى دروست نەدەبوو.
 بۇيە خوا ستايشكراۋە، بە مۇتلەقىي، ھەرچى سىفەتى بەرزو چاكە ھى
 خوايەو، خوا لە ھەموو لە كەم و كۆپىيەك دوورە.

مەسەلەى سێهەم:

هەر وهەها لە نیشانه کانی خوايه هێنانەدى ئاسمانەکان و زهوى و، ئەوهى لە
ژيانداران تتييدا بلاوکردوونەوه، که هەر کات ويستی لە سەر کۆکردنەويان توانايه:

خوادەفەرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَآبَّةٍ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝﴾ .

شیکردنەوهى ئەم ئايەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱)- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەر وهەها لە نیشانه کانی، وى دروستکردنى
ئاسمانەکان و زهوييه.

(الآيَةُ: هِيَ الْعَلَامَةُ وَالذَّلِيلُ عَلَى شَيْءٍ، وَالسِّيَاقُ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْمُرَادَ بِهَا ظَوَاهِرُ
الْخَلْقِ). (آية): بە مانای نیشانهو بەلگهيه لەسەر شتێک، بەلام ئەم سياقهى
تێره ئەوه دەگهيه نى، که مەبەست لە (آيات) لێرهدا دیاردهو ديمەنه کانی
دروستکراوه کانی خوان.

ئەگەرنا (آية) بە مانای رستهى قورئانیش دى و، بە مانای موعجيزهى
پيغەمبەرانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دى و، بە پێى سياق دەزانرێ که کام لە
مانايه کانی مەبەسته، جارى واش ههيه لە يه ک رەوت (سياق) دا زیاتر لە مانايه ک
هەلده گرێ، که دەفەرموى: لە نیشانه کانی خوا، واتە: نیشانه کانی بەدیھێنەراییه تیی
و پەرورەدگارێتیى و، خاوه ندراریتیى و بالاده ستیی خوا.

﴿خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ دروستکردنى ئاسمانەکان و زهويى، (السَّمَاوَات)
واتە: دروستکراوه بەرزەکان، یاخود جیهانه بەرزەکان، جیهانه بالایه کان (العَوَالِمُ
الْعُلْيَا)، (الأرض)یش، ئەم گۆى زهوييهيه که ئیمه لەسەرى دەژین و جیهانی
خوارهوه (العالم الأسفل)یه.

(۲) - ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هەر وهها ئه وهی بِلّوی کردۆته وه تییاندا له پیرۆیان، (الْبَثُّ: التَّفْرِيقُ وَالتَّوْزِيعُ، بَثَّتِ الرِّيحُ التُّرَابَ: فَرَّقَتْهُ) (بَثَّ): بریتیه له لیک بِلّوکردنه وهو دابه شکردن، ده گوتری: (بَثَّتِ الرِّيحُ التُّرَابَ) بایه که گله که ی بِلّوکردوه، په رش و بِلّوی کرده وه، وشه ی (دَابَّةٌ) واته: پیرۆ، (كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) هەر شتیک که له سه ر زهوی پروات. به لّام (الطبري) ده لّی: (الدَّابَّةُ: النَّاسُ وَالْمَلَائِكَةُ)^(۱)، (دَابَّةٌ): بریتیه له خه لّک و فریشه کان.

هه لّبه ته جینیش هەر ده گریته وه، واته: هه موو ئه وانه ی له سه ر زهویین، ئنجا ئه گه ر مه به ست به س سه ر زهوی بی، مروّقه کان و جندو فریشه کانیش، ده گریته وه، به لّام که ده فه رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هه رچی پیرۆیه که تیییدا بِلّوکردوونه وه، که واته: (دَابَّةٌ): ده بی له ئاسمانیش هه بی.

(۴) - ﴿وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ ئه ویش له سه ر کوّکردنه ویهان هەر کاتی بیهوی، به توانایه، هه رکاتی بیهوی ده توانی کوّیان بکاته وه، خریان بکاته وه، که مه به ست پی پیرۆی دواییه و پیرۆی کوّکردنه وه و لّیپرسینه وه یه.

روونکردنهوهیهک له سەر هه‌بوونی پێرۆ (دابە) له ئاسمان دا:

شایانی باسه: ئەم ئایەت موبارەکه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هه‌رچی پێرۆیه که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا بلای کۆتیه‌وه، تاکه ئایه‌تیکه له قورئاندا له‌و باره‌وه، (النابلسی) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱) ده‌لێ: (هَذِهِ الْآيَةُ هِيَ الْآيَةُ الْوَحِيدَةُ الَّتِي فِيهَا إِشَارَةٌ إِلَى مَا سَيَكْتَشَفُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ مِنْ حَيَاةٍ حَيَوَانِيَّةٍ فِي الْكَوَاكِبِ الْبَعِيدَةِ وَكَائِنَاتٍ حَيَّةٍ، فَالْذَّابَّةُ هِيَ الْمَخْلُوقُ الَّذِي يَتَحَرَّكُ وَالْمَخْلُوقَاتُ الَّتِي تَذُبُّ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ هِيَ الدَّوَابُّ).

واته: ئەم ئایه‌ته تاکه ئایه‌تیکه که ئاماژه‌ی تێدايه، به‌وه که په‌نگه له داها‌توودا بدۆزێته‌وه که ژیا‌نی ژیا‌نداران له خپۆکه دووره‌کانیشدا هه‌ن، په‌نگه کائیناتی دیکه‌ی ژیا‌نداری وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ر زه‌وی هه‌بن، چونکه (دَابَّةٌ) بریتیه له‌و دروستکراوه‌ی که ده‌جوولێ، ئه‌و کائینانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی ده‌جوولێن، پێیان ده‌گوێری: (دَوَابٌّ).

زانایان زۆریان قسه‌ کردوه له‌وباره‌وه‌وه، ته‌ماشای زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کانم کردوه: بۆ وێنه:

۱- (فخرالدين الرازي)^(۲)، که زۆر سه‌ری ده‌خوێ بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و ئیشکالانه‌ی به‌ رواله‌ت له‌سه‌ر هه‌ندی‌ک ئایه‌تان په‌یدا‌ده‌بن، ده‌لێ:

که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ ئایا ئه‌مه‌ چۆنه؟ ئه‌گه‌ر به‌س له‌سه‌ر زه‌وی مرو‌ف هه‌بن و جند هه‌بن، ئه‌دی چۆن خوا (دابە) پێرۆی پالداوه‌ته‌ لای ئاسمانه‌کانیش؟ (الرازي) سێ جو‌ره وه‌لامی داونه‌وه:

وه‌لامی به‌که‌م: ده‌لێ: (يُضَافُ الْفِعْلُ إِلَى جَمَاعَةٍ، وَإِنْ كَانَ فَاعِلُهُ وَاحِدًا مِنْهُمْ، مِثْلُ: ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَاتُ﴾ (الرحمن) واته: جاری وایه کرده‌وه‌یه‌ک پالده‌درێته‌ لای کۆمه‌له‌یه‌ک، هه‌رچه‌نده ئه‌نجام ده‌ره‌که‌ی به‌کی‌ک بێ، له‌وان، وه‌ک خوا له‌باره‌ی ده‌ره‌ی‌ترانی گه‌وه‌ه‌رو مروارییه‌وه له‌ ده‌ریا له‌ سووره‌تی (الرحمن)

(۱) تفسیر النابلسی: ج ۸، ص ۳۱۰.

(۲) ج ۱۴، ص ۱۵۲.

دا، دهفه رموي: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَاتُ﴾ (۲۲)، واته: له دهرياي سوږو شيرين گهوههرو مرواري دهرده هينرين، له حالیکدا که گهوههرو مرواريه کان ته نيا له ناوی سوږدان و، له ناوی شيريندا په روه رده نابن.

وه لامي دووهم: ده لئ: (أَنَّ الدَّيْبَ هُوَ الْحَرَكَةُ، وَالْمَلَانِكَةُ لَهُمْ حَرَكَةٌ) (دبيب): به مانای جوولهيو فرشته ش جوولهيان ههيه، (ههروهه جنديش جوولهيان ههيه). پيشتريش قسه کهي (الطبري) مان، هيئا که گوټي: (الدَّابَّةُ: النَّاسُ وَالْمَلَانِكَةُ)، (دابة) بريته له خه لک و فرشته کان.

وه لامي سييه م: ده لئ: (لَا يَبْعُدُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّهُ تَعَالَى خَلَقَ فِي السَّمَوَاتِ أَنْوَاعًا مِنَ الْحَيَوَانَاتِ يَمْشُونَ مَشْيَ الْإِنْسَانِ عَلَى الْأَرْضِ) دوورنیه بگوتري: خوا له ناسمانه کاندای چهندان جوړ ژيانداري دروست کردوون، که وهک مروقان له سهر زهوی ده پوځ، نهوانيش له شوي نی خويان ده پوځ، نهوه سئ وه لامي کهي (فخر الدين الرازي).

۲- (محمد الطاهر بن عاشور)، ده لئ: (وَالْعُلَمَاءُ يَتَرَدَّدُونَ فِي إِبْطَاتِ سَكَّانٍ فِي الْكَوَاكِبِ، وَجَوَّزَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ الْمُتَأَخِّرِينَ أَنَّ فِي كَوْكَبِ الْمَرِيخِ سَكَّانًا) (۱) واته: زانايان له وهدا دل له دل دهدهن له چه سپاندنی دانيشتووان له خړوکه کانی دیکه داو، ههنديک له زانايانی دوايین به گونجاويان زانيوه، به ريټيچوويان زانيوه که له سهر خړوکهي مهرريخ دانيشتووان ههبن.

بيگومان جاري من بهس قسهي نهوان دينم، دواييش قسهي خوم ده کهم!

۳- يه کيکي دیکه که لهوبارانهوه قسهي زوري کردوون، (طنطاوي الجوهري) يه، له تهفسيرو کهي خویدا به ناوی (الجواهر)، له جييهک دا ده لئ:

(أَخْضَرَ رَوْحٌ غَالِيْلُو وَتَحَدَّثَ حَوْلَ النُّجُومِ وَالْكَوَاكِبِ، وَأَفَادَنَا أَنَّ مِنَ السَّيَّارَاتِ مَا هُوَ خَيْرٌ مِنْ أَرْضِنَا، كَمَا أَنَّ شَمْسَهُ أَحْسَنُ مِنْ شَمْسِنَا، وَمِنْ الشَّمُوسِ مَا لَا سَيَّارَاتٍ لَهَا إِمَّا أَحْوَالٌ سَكَّنَاهَا خَيْرُ الْأَحْوَالِ) (۲).

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۹۷.

(۲) تفسير الجواهر: ج ۲۰، ص ۱۲.

واتە: پرووحی گالیلویان ئامادە کرد، {زانستیک ھەییە پیتی دەگوتری: ئامادە کردنی پرووحەکان} (تحضیر الأرواح) {ئنجای لە بارەیی ئەستێرەکان و خرۆکەکانەو قسەیی کردو پێپراگەیانندین کە خرۆکەیی وا ھەییە زۆر باشترە لە زەویە کەیی ئیمەو، خۆرە کەشی لە خۆری ئیمە باشترە، خۆری واش ھەییە ھیچ خرۆکەیی لە گەلدانین {وەک چوون خۆر کۆمەلەییەکی ھەییە نوو خرۆکەن} بەلکو دانیشتووایی ئەو خرۆکانە لە باشترین حالەتدان، {ئەمە بە ھیساب قسەیی گالیلویە کە پرووحەکیان ئامادە کردوہ!}

ھەر ھەھا (طنطاوي) دەلئ: خوا دەفەر موئ: ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَاتُ﴾ ۲۲ ﴿الرحمن﴾، راست نیە کە گەوھەر و مرواریی تەنیا لە ئاوی سوێردا دروست ببن و، خواش پالێدانە لای ئاوی شیرین، بەلکو لە ئاوی شیرینیش دا گەوھەر و مرواری دروست دەبن.

۴- ئەو ھەیی منیش تێی دەگەم ئەو ھەیی، کە لە راستیدا ئامادە کردنی پرووحەکان، چ پرووحی گالیلوی، یان ھەر کەسیکی دیکە بێ، ئەو بە ئەفسانەیی دەزانم و، پێم وایە پرووحەکان لەبەر دەستی خوای پەرورەدگار دان و، ھیچ کەس ناتوانی پرووحەکان ئامادە بکات و بەس لەبەردەستی خوای پەرورەدگاردان، مەگەر خوا ﷻ مۆلەت بدات بێنە خەوی کەسیک، بۆیە ئەو ھەیی لەو بارەو دەگوتری: پێم وایە ھەمووی فیل و ھەلخەلەتاندنی جندە شەیتانەکانە لە مڕۆفەکانیان کردو، پەنگە ئامادەکراو کە ھەر قەرینی ئەو کەسە بووبی، ئەگەر زۆر زانیاریی ورد بدات لە بارەیی ئەو کەسەو، دەبێ ھەر قەرینە کەیی بێ، وەک ھەلخەلەتاندنی ئەو خەلکە کە گومرایان بکەن، جار جار شەیتانەکان ئەو دەکەن، ئەو ئەفسانەییەو لە راستیدا ھیچ پرووکی عیلمیی نیە، ھەرچەندە مشت و مرو قسەیی زۆری لەسەر دەکری.

ئایەتە کەش کە دەفەر موئ: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ پێم وایە ئەو ھەیی کە (الطبري) گوتوویەتی و ئەو ھەیی (الرازي) یش لە پای دوو ھەمی دا گوتوویەتی: (أَنَّ الدَّيْبَ هُوَ الْحَرَكَةُ، وَالْمَلَأْنِكَةُ لَهُمْ حَرَكَةُ) یانی: (دیب) یانی: جوولە و فریشتەش جوولەیان ھەیی، ئنجای بەمشوێ لیکدانەو ھەیی، ھیچ پێویست بەو ناکات، بلیین: جگە لەسەر زەوی، شوینیکی دیکەش ھەییەو ژیا نیکی دیکەیی لێیە، وەک

ژيانى سەر زەۋى! چۈنكى ئەگەر مەبەست لە (دابة) ھەر دروستكراۋىك بى
 ھەر ھەكەو جىموجۆلى ھەبى، بىگومان فرىشتەكانىش جىموجۆلىان ھەيەو، جىندىش
 جىموجۆلىان ھەيە، ۋەك چۆن مەۋقەش جىموجۆلى ھەيەو، ئاژەلان و زىندەۋەران
 و پەرەۋرانىش جىموجۆلىان ھەيە.

بەلام ئەگەر گرېمان لە داھاتوۋدا دەرکەۋت، كە لە جگە لە زەۋى ئىمەشدا
 ژيان ھەيە، ئەۋە ئايەتەكە دەيگىر تەۋە ھىچ ناكۆكىي لەگەلى دا نىە، بەلام
 ئەم ئايەتە ئىمە ناچار ناكات بلىين: لە گەردوۋندا شوئىنكى دىكەش ھەيە،
 ۋەك زەۋى، ژيانىكى ۋەك ژيانى ئىمەي لىيە، ئايەتەكە ئىمە ناچار ناكات، ۋابلىين،
 چۈنكى ھەر دەفەرمۇي: ھەموو ئەو (دابة)انەي خوا لە ئاسمانەكان و زەۋىدا
 بىلەۋى كىردوۋنەۋە، (دابة)ش ھەر شىئەكە بىجۈۋلى و فرىشتەكانىش ديارە زۆر زۆر.

ئەۋەي مەرىخىش كە (محمد الطاهر بن عاشور) گوتۇۋىەتى: ئىستا دەرکەۋتو!
 دەلىين: بە پىچەۋانەۋە ئىستا سەلمىتراۋەكە مەرىخ و ھەر نۆ خروكەكەش ژيانىان
 تىدانىە، نەك ھەر ژيانىان تىدانىە، بەلكو ھۆكارەكانى بوۋنى ژيانىشان تىدانىين، نە
 بەرگە ھەۋايان ھەيە، نە بەرگە ئاۋىيان ھەيە، ئەگەر بەرگە ھەۋاشيان ھەبى،
 ھالەتتىكى زۆر سادەي ھەيە، بە شىۋەيەكى وايە كە ھىندە ئۆكسىجىنى لى نىە، بۆيە
 ئەۋانەي كە چوۋنە سەر مانگىش ئۆكسىجىنىان لەگەل خۇيان بىردوۋە بە پەلەش
 گەراۋنەۋە، بۆ ئەۋەي ئەۋ ئۆكسىجىنەي پىيانە تەۋاۋ نەبى.

بۆيە تاكو ئىستا زانست ئەۋەي بۆي دەرکەۋتو، ئەۋەيە كە جگە لەۋ
 زەۋىيەي ئىمەدا، ژيان نىە ژيانىكى ۋەك ھى ئىمە، بەلام ديارە ژيانى جىندو
 فرىشتانىش و ژيانى دروستكراۋانكى دىكەش كە خوا باسى نەكردوۋن بۆمان،
 ئەۋە شىئىكى دىكەيە، بەلام ژيانى ۋەك ھى ئىمە، تاكو ئىستا ئەۋەي زانست
 پىيگەشتو ھەر لەم سەر زەۋىيەي ئىمە، ھەيەو، ئەۋ بارودۇخەي خوا ﷻ
 ھەلىخستو، بەجۆرىكە كە ژيانى مەۋق تەنبا لەم سەر زەۋىيەي ئىمە ھەبى.

مەسەلەى چوارەم:

هیچ بەلاو گرفتارییهك بەسەر خەلك نایەت، مەگەر بە ھۆى ھەلەو
 كردهوى خراپى خۆيانەو، زۆرجارىش خوا چاوپۆشى دەكات، مەرقەكانىش
 دەستەوسانكەرى خوا نین، لەسەر زەوى، جگە لەویش ھىچ سەرپەرشتیارو
 پشتیوانىكان نیه:

خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
 وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۖ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۖ ﴿٣١﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ {خوا دەفەرموى} ھەر
 بەلایەكتان بەسەر دى، بەھۆى ئەووەوێە كە دەستەكانى خۆتان ئەنجامیان داو، ﴿فِيمَا
 كَسَبَتْ﴾، خۆبندراویشەتەو: ﴿يَمَا كَسَبَتْ﴾ واتە: بەبى (ف)ەكە، وشەى (المُصِيبَةُ: إِسْمٌ
 لِلْمُصِيبَةِ الَّتِي تُصِيبُ بَضْرٍّ وَمَكْرُوهِ) (مُصِيبَةُ) یانى: تووشكەر، ناوہ بۆ ئەو بەلایەى كە
 كەسێك تووشى زیان و ناپەسەندى دەكات، كە دەفەرموى: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِّنْ
 مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾، واتە: ھەر بەلایەكتان بەسەردى دەرھاویشتەى
 كردهو خراپەكانى خۆتانە، خۆتان پێشەكییەكانى پەیدا بوونى ئەو دەرەنجامە دەرپەسین،
 بەلایەكان كە بەسەرتان دین، دەرەنجامن و پێشەكییەكانیان خۆتان دەیانرەخسین،
 بۆ وێنە: كەسێك تووشى نەخۆشى شەكرە دى، تووشى نەخۆشى فشارى خۆین دى،
 تووشى سەرتان دى، بەھۆى جگەرە كێشانەو، بەھۆى خواردنى ناتەندروستەو، بە
 ھۆى دەرمانى ئێكسپایەرەو، كە بە داخەو لەم ولاتی ئێمەدا، ئەو زۆر بوو، ئەو
 كردهى دەستى خۆتانە، كە تووشى ئەو بەلایانە دین، یان كەسێك دەچیت كەمترخەمى
 دەكات لە خۆپارستنىدا، لە پرووى تەندروستییهو، یاخود لە كاتی ناپەسەندى كەندا، لە
 كاتی سەرماو گەرمادا، ئەو مانای وایە بەھۆى كەمترخەمى خۆیەوێەتى، تووشى ئەو

بەلایانە دئی، هەندئی بەلّاش بەسەر مروّف دین، لە ئەنجامی ئەوەدا کە مروّف گوناھو تالوانی کردو، خراپەیی کردو، بۆ وینە: خوا ﷻ لە بارەیی جەنگی ئوحدووە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ ۱۰۰ آل عمران، واتە: ئەوانەیی کە لە پۆژی پیکگە یشتنی دوو کۆمەلە کەدا، پشتیان لە دوژمن کرد، شەیتان خلیسکاندن، بە ھۆی ھەندیک لەو گوناھانەو کە پیشتر کردبوویان.

(۲) - ﴿وَيَعْقُوبُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ لە زۆریش دەبووری (کثیر صِفَّةٌ لِمَحْذُوفٍ، أي: عَنْ خَلْقٍ أَوْ نَاسٍ كَثِيرٍ)، سیفەتی وەسفکراویکی قرتتێراو، لە خەلکیکی زۆریش دەبووری، ھەموویان سزا نادات، لە ئەنجامی ئەوەدا کە خراپەیان کردو، (أي: لَا يُصِيبُ كَثِيرًا مِنْ عِبَادِهِ الَّذِينَ اسْتَحَقُّوا جزاء السوء، بِعُقُوبَاتٍ دُنْيَوِيَّةٍ) زۆریک لە بەندەکانی کە شایستەن سزابدین، بەسزا دنیاویەکان سزایان نادات لە دنیادا.

(۳) - ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، تێوێش دەستەوسانکەرنین لە زەویدا، واتە: دەستەوسانکەری خوا نین، (المُعْجِزُ: الغالبُ عَلَيْهِ مِنْ قُلَاتِهِ مِنْ قَبْضَتِهِ) (مُعْجِزٌ): ئەوەیە کە بەسەر بەرانبەرە کەیدا زāl بێ و لە چنگی قوتاربێ و، ئەو دەستەوسان بکات.

(۴) - ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، تێوێش جگە لەخوا ھیچ سەرپەرشتیارو ھیچ یارمەتییدەرێکیشتان نیە، لە بارەیی ئەوەو کە لە ئەنجامی گوناھو تاواناندا مروّف تووشی بەلاو گرفتارییان دئی، فەرماشتیکی پیغەمبەر ھەیە ﷺ کە دەفەرموی:

﴿مَا اخْتَلَجَ عِرْقٌ وَلَا عَيْنٌ إِلَّا بِذَنْبٍ، وَمَا يَدْفَعُ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرُ﴾ (أخرجه الطبراني في المعجم الصغير: ۱۰۵۳، وعنه أبو نعيم في «أخبار أصبهان» (۲ / ۲۴۷) وَصَحَّه الألباني في «الصحيحة»: ۲۲۱۵).

واتە: ھیچ دەمارێک و ھیچ چاویک تووشی کەم و کوپیی نەبوو، مەگەر بە ھۆی گوناھیکەو، ئەوەی خواش لایدەبات زیاتریشە.

واتە: مەرج نیە ھەر کاتیکی مروّف ھەلەو گوناھیی کرد، خوا ﷻ سزای بدات، یاخود دەرھاویشتە کەیی لە دنیادا ببینی.

مه سه له ی پینجه م و کوتایی:

که شتییه کانیش که له ده ریادا وینه ی چیاکانن، له نیشانه کانی خوان، نه گهر خوا بیهوئی بایه کان پاده گری و که شتییه کان له سهر پشتی ده ریادا ده وه ستن، له وه دا نیشانه ی زور هه ن بو زور خوڤاگرانی زور سوپاسگوزار بو خوا، ههروه ها ده گونجی خوا که شتییه کان نغرو بکات، بیروایانی مش و مپرکه ریش بزنان، که شوینی قوتار بوونیان نیه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ (۲۲) ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (۲۳) ﴿أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ (۲۴) ﴿وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ﴾ (۲۵)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

(۱) - ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، که شتییه پویشتوو وه ک چیا یه کانیش له نیشانه کانی وین، {له نیشانه کانی خوان، نیشانه کانی پهروه ردگار یتیی خواو به دیهینه رایه تیی خواو خاوه نداریتیی خوا} ﴿الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ﴾، (جَوَار) به دوو جوړ خوینراوه ته وه:

أ- به ژیر (کسر) (جَوَار)، ب- به (ی) اش، (الجَوَارِی)، کو ی (جَارِیَة) یه، واته: پویشتوو له سهر ئاو، که ئەمه ئاوه ئناوی وه سفکراویکی قرتینراوه، یانی: (وَمِنْ آيَاتِهِ السُّفُنُ الْجَوَارِ) که شتییه پویشتوو کانن، ﴿فِي الْبَحْرِ﴾، له ده ریادا، (كَالْأَعْلَامِ)، (أَعْلَام) کو ی (عَلَم) ه، (عَلَم)، واته: چیا، له ئەسل دا (عَلَم)، نیشانه یه که ری پ بزانری، یا خود نیشانه یه بو شتیک، ئنجا له بهر ئەوه ی چیا یه کان به رزن، به (أَعْلَام) ناوده برین، واته: که شتییه کان له ده ریادا وه ک چیا به رزه کان وان.

(۲) - ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾، ئەگەر خوا بیهوئی با ده وه ستین، (رِّيح) یش، به دوو شیوه خوینراوه ته وه: أ- (الرِّيح)، ب- (الرِّیاح)، (إِنْ يَشَأْ) ئەگەر خوا بیهوئی (يُسْكِنِ الرِّيح)

بايه كه دهوه ستينى، (يُسْكِنُ الرِّيحَ) بايه كان راده گرى، (إِنْ يَشَأْ) يش، ديسان: **أ-** خويندراوه ته وه: (إِنْ يَشَأْ) به هه مزه، **ب-** خويندراويشته وه: (إِنْ يَشَأْ)، به بى هه مزه (أ).

۳- ﴿فَيُظْلَنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾، ئه و كاته ش كه شتييه كان له سه ر پشتى ده ريا راده وه ستى، (رَوَاكِدَ) كوى (رَاكِدَة) يه، (رَاكِدَة) ش واته: نيشتوو، له نگر گرتوو، وه ستاو، (الرُّكُودُ: الإِسْتِقْرَارُ وَالثَّبُوتُ)، (رُكُود): بريته له چه سپان و نه جوولان، ئه گهر بايه كان بوه ستى - به تاييه قى كاتى خوى كه كه شتييه كان چارۆكه دار بوون - كه شتييه كان له سه ر پشتى ده ريا راده وه ستى، ناجوولين.

كه ده فه رموى: (ظَهْرِهِ) واته: پشتى ده ريا، (ظَهْر) به پشتى مرووف و ئازهلش ده گوترى، به لام به سه ره وهى هه ر شتيكيش ده گوترى، (وَيُطْلَقُ عَلَى أَعْلَى الشَّيْءِ إِطْلَاقًا شَائِعًا) واته: له سه ر پرووى ده ريا ده وه ستى.

۴- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، به راستى له وه دا، نيشانه زور هه ن، بو هه ر زور خوڤاگريكى زور سوپاسگوزار، واته: بو هه ر كه سيكى برودار، چونكه باباى برودار، هه م خاوه نى خوڤاگرييه و هه م خاوه نى سوپاسگوزارييه، هه م له به رانبه ر به لادا خوى راده گرى، هه م له به رانبه ر نيعمه تدا سوپاسگوزار ده بى، له راستيدا ئه وانه ي له ديارده و ديمه نه كانى گه ردوون به هره مه ند ده بن، برودارانن، به چاوى دل ته ماشا ده كه ن، ده ستى خويان له پشتدا ده بينن.

(محمد الطاهر بن عاشور) ده لى: (وَجَعَلَ ذَلِكَ آيَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ لِأَنَّ فِي الْحَالَتَيْنِ خَوْفًا وَنَجَاةً، وَالْخَوْفُ يَدْعُو إِلَى الصَّبْرِ، وَالنَّجَاةُ تَدْعُو إِلَى الشُّكْرِ، أَي: مُؤْمِنٍ مَّتَخَلِّقٍ بِخُلُقِ الصَّبْرِ عَلَى الضَّرِّ وَالشُّكْرِ لِلْسَّرِّ) ^(۱) واته: بويه خوا ﷺ فه رموويه قى: له وه دا نيشانه هه ن بو هه ر زور خوڤاگريكى زور سوپاسگوزار، چونكه له هه ردوو حاله ته كاندا ترس هه يه و قوتار بوونيش هه يه، ترسه كه خوازيارى ئه وه يه مرووف خوڤاگري و، ده ربازبوونه كه ش خوازيارى ئه وه يه مرووف سوپاسگوزار بى، ئنجا ئه مه ش سيفه قى

بروادرێکە که خووی به صەبرو شوکر پازاندۆتەوه، صەبر لە گرفتاریانداو، شوکر لە بەرانبەر نەعمەت و چاکەکانی خوادا.

۵- ﴿أَوْ يُبْقِهَنَّ بِمَا كَسَبُوا﴾، یان {خوا ئەگەر بایەکانیش پانەگری و کەشتییەکان بپننەوه لەسەر پستی دەریا} کەشتییەکان نەرو بکات، بەهۆی ئەوهوه کە کردوویانە. واتە: بایە کە توند بکات، گەردەلوول بێ و کەشتییەکان نەرو بکات، (بِمَا كَسَبُوا) واتە: بە هۆی ئەوهوه کە سەرنشینان و کەشتییەکان سوراووای کەشتییەکان کردوویانە لە تاوان و خراپە.

۶- ﴿وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، لە زۆریش دەبووری، (وَيَعْفُ) هەم بە بۆر (ضمة) خۆنراوەتەوه، هەم بە واویش (وَيَعْفُو)، یانی: خوا زۆرجاریش دەبووری، یان: لە زۆر کەشیش دەبووری، شایستەیی ئەوهن کە کەشتییەکانیان نەرو بکات، بەلام نەرو ناکات.

۷- ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ﴾، ئەوانەش کە لە بارەیی ئایەتەکانمانەوه شەپە قسە دەکەن، دەزانن هیچ پەناگەیهکیان نیە. ئەمە بە: (يَعْلَمُ) خۆنراوەتەوه، بە (يَعْلَمُ) ش، خۆنراوەتەوه، ئەوانەش کە لە دژی ئایەتەکانی ئێمە مشت و مێ دەکەن، دەزانن شوینی دەربازبوونیان نیە، (مَخِصٍ، أَي: مَخْلَصٌ وَمَلْجَأٌ) پەناگە، شوینی دەربازبوون، شوینی پەنا پێبردن، ئەگەر بفرموو: (وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا) واتە: خوا ئەوه دەکات تاكو ئەوانەیی مشتومر لە دژی ئایەتەکانی ئێمە دەکەن، بزانی، کە شوینی دەربازبوونیان نیە، بەلام ئەگەر (يَعْلَمُ) بێ، واتە: ئەوانە دەزانن کە لە دژی ئایەتەکانی ئێمە مشتومر دەکەن، هیچ شوینی دەربازبوونیان نیە، کاتیک خوا بیهوێ سزایان بدات و بەلایان بۆ بنێری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پېنجەم

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە یازدە (۱۱) ئایەت پێکدێ، کە بریتین لە ئایەتەکانی: (۳۶ - ۴۶)، لە هەشت ئایەتی سەرەتایاندا، خوا ﷻ پێناسەى کۆمەڵى مەسولمانان بۆ دەکات، لە میانى خستنه‌رووی ده‌ (۱۰) لە خەسلەتە بەرزو پەسندەکانیادا، کە بریتین لە:

- (۱) - ئیمان.
- (۲) - پشت بە خوا بەستن.
- (۳) - خۆدووورگرتن لە گوناھە گەورەکان و، دزی و قێزەوونەکان.
- (۴) - لێبوردن لە کاتی تۆرەبووندا.
- (۵) - بە دەم بانگی خواوە چوون.
- (۶) - نوێژ بەرپاکردن.
- (۷) - کاروبار بە راویژ بەرپۆه‌بردن لە ئێو خۆدا.
- (۸) - بەخشین لە بژیوی خوا پێداودا.
- (۹) - بەرگری لە خۆکردن لە کاتی ستەم لێکراندا.
- (۱۰) - چاپۆوشیی و چاکسازی لە هەلەکاران، لە کات و شوینی خۆیدا.

لە سێ ئایەتی دواییشدا، ئایەتەکانی: (۴۴ - ۴۶) خۆی دادگەر باسی سەرەنجامی شووم و دژواری ستەمکاری گومرا دەکات، کە زۆر بەزەبوونی و بەترس و لەرزەو، لەسەر دۆزەخ رادەنوێترین، هیچ کەسیش نابێتە سەرپەرشتیارو یاریبەدەریان.

﴿ مَا أُوْتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَنِّعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ (۳۶) وَالَّذِينَ يَجْنَبُونَ كِبَرِ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

۳۷) وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝
 ۳۸) وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝
 ۳۹) وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝
 ۴۰) وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۝
 ۴۱) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
 ۴۲) وَلَمَنِ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝
 ۴۳) وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى اللَّهِ مَرَدٌّ مِنْ سَبِيلٍ ۝
 ۴۴) وَتَرَبُّهُمْ يُعَرِّضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۝
 ۴۵) وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝
 ۴۶)

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

((ئەى مەوقەكان!) ھەر شەكتان پەدرە، رابوار دىكى كەمى ژيانى دنيايە، ئەوھى لە لای خوايە (لە پۆژى دوايىدا) چاكترە بەردەوامترە، بۆ كەسانىك پىروايان ھەينابى و، پشت بە پەروەردگاريان بەستى ۳۶) ھەروەھا ئەوانەى خويان لە گوناھە گەورەكان و دزىو ناخۆلايەكان دەپاڤىزن و، ھەر كاتيش توورەبوون، ئەوان (لەو كەسانەى توورەيان كەردوون) دەبوورن ۳۷) ھەروەھا ئەوانەى وەلامى پەروەردگاريان داوئەتەو، نوێژيان بەپاكردو، كاروباريان لە نىو خويان بەپاويژەو، لەوھى كەردوومانەتە بژويان دەبەخشن ۳۸) ديسان ئەوانەى ھەر كات دەستدریژی و ستەميان تووش بوو، بەرگريى لە خويان دەكەن و،

تۆلە دەستینەوہ (۳۹) سزای خراپە یەکیش، خراپە یەکی وەك خۆیەتی و، ھەر کەسیش چاوپۆشیی کردو چاکسازی کرد، پاداشتی لەسەر خواپە، بە دنیایی ئەو ستەمکارانی خۆشناوین (۴۰) ھەر کەسیکیش دواى ستەملىكرانى تۆلە بکاتەوہ، ھىچ پڑى گلەییان لەسەر نیە، (۴۱) بەلکو پڑى (ی گلەیی و پەخنە) لەسەر ئەوانە یە کە ستەم لە خەلك دەکەن و، بە ناھەق سنوور شکینى لەسەر زەویدا دەکەن، ئەوانە ئازارێکی بە ئیش و ژانیان ھە یە (لە پۆژی دوایدا) (۴۲) ھەر کەسیکیش خۆراگری بکات و لیبووری، بیگومان ئەوہ لە کارە گەرەو گەرنگەکانە (کە پێویستییان بە ویستیکی قایم و مەحکەم ھە یە) (۴۳) ھەر کەسیکیش خوا گومپای بکات، دواى وی، ھىچ دۆست و سەرپەرشتیاری نیە و، ستەمکارانىش دەبینى کاتیک ئازار (ی دۆزەخ) دەبینن، دەلین: ئایا ھىچ پڑى گەرەوہ ھە یە؟ (۴۴) ھەر وہا دەیانبینى بە زەبوونى لەسەر (ئاگر) پادەنوێترین و، لەبەر شەرمەزاریی بە سیلەى چاو تەماشادەکەن و، ئەوانە ی برۆیان ھیناوە دەلین: بە دنیایی زیانباران ئەوانە کە لە پۆژی ھەلسانەوہ دا، خۆیان و کەس و کاریان دەدۆرینن، (لە دەست دەدەن) ئەھا (بزانن!) ستەمکاران لە ئازارێکی بەردەوام و نەپراوە دان (۴۵) ھىچ دۆست و سەرپەرشتیاریان نەبوون لە بەرانبەر (سزای) خوا دا سەریان بخەن و، ھەر کەسیش خوا سەرگەردانی بکات، ھىچ پڑى نیە (لێیەوہ قوتار بى) (۴۶).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَالْفَوَاحِشُ): (الْفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ) مانای هه‌ر سێ وشه‌ی: (فُحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ): بریتیه له هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک و، هه‌ر قسه‌یه‌ک، که زۆر دزیوو ناشیرین و ناقۆلاو قیزه‌هون بێ.

(شُورَى): واته: راویژ، (الشُّورَى: الْأَمْرُ الَّذِي يَتَشَاوَرُ فِيهِ)، (شورى): بریتیه له کارێک که راویژێ تیدا بکری، (التَّشَاوُرُ وَالْمُشَاوَرَةُ وَالْمَشُورَةُ: اسْتِخْرَاجُ الرَّأْيِ مُرَاجَعَةُ الْبَعْضِ إِلَى الْبَعْضِ) مانای هه‌ر سێ وشه‌ی: (تَشَاوُرٌ، مُشَاوَرَةٌ، مَشُورَةٌ): بریتیه له ده‌ره‌ینانی رای راست، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که هه‌ندیکیان قسه له‌گه‌ڵ هه‌ندیک ده‌که‌ن و، پێکه‌وه دیالوگ و وتووێژ ده‌که‌ن.

(يَنْصِرُونَ): واته: به‌رگری له‌خۆیان ده‌که‌ن، (الْإِنْتِصَارُ وَالْإِسْتِصَارُ: طَلَبُ النُّصْرَةِ، وَالْإِنْتِقَامُ، وَالْإِمْتِنَاعُ مِنَ الظُّلْمِ)، (إِنْتَصَارٌ وَإِسْتِصَارُ): هه‌ردووکیان به‌ سێ واتایان دین: داواکردنی یارمه‌تی، تۆڵه‌ستاندنه‌وه، ملنه‌دان بۆ سته‌م و زوڵم، (به‌رگری له‌خۆکردن).

(سَبِيلٍ): (أَي: طَرِيقٍ)، ڕێ، لێره‌دا که ده‌فه‌رموی: (مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ)، هه‌یج بیانوویه‌ک نیه، یاخود هه‌یج ڕێیه‌ک نیه که ڕه‌خنه‌یان لێبگیری.

(عَزَمِ الْأُمُورَ): ئه‌و کارانه‌ی که پێویستییان به‌ ویستیکی پته‌و و مه‌حکه‌م ده‌کات، (الْعَزْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ) (عَزَمَ وَعَزِمَةً): بریتیه له‌ دڵ دامه‌زراندن له‌سه‌ر جێبه‌جێ کردنی کارێک، (عَزَمِ الْأُمُورَ): (الْأُمُورُ الْعَازِمَةُ، الْعَازِمَةُ أَصْحَابُهَا) ئه‌و کارانه‌ی خاوه‌نه‌کانیان، ئه‌نجامده‌ره‌کانی ئه‌و کارانه، خاوه‌ن عه‌زم و ڕیاری پته‌ون، هه‌ندیکیش گوتووین: (عَزَمِ الْأُمُورَ) واته: (الْأُمُورُ الْمَعْرُومَةُ) واته: ئه‌و کارانه‌ی عه‌زمیان له‌سه‌ر جه‌زم کراوه، به‌ ویستیکی پته‌وه‌وه، ئه‌نجامدراون.

(مَرَدٍّ): (الْمَرْدُ: الرَّجُوعُ وَالْمَرْجِعُ)، (مَرَدٍّ): یان چاوگی میمییه، به مانای (رُجُوع) ه، گه پانهوه، یاخود ناوی شوینه (الْمَرْجِع) شوینی بۆلا گه پانهوه.

(يُعْرَضُونَ): واته: راده نویتین، عه پز ده کرین، (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ) ئەو شتەم بۆ فروشتن پانواند، یان ئەو شتەم بۆ فلانکەس پانواند، که ده گونجی بلی: (عَرَضْتُ عَلَى فُلَانٍ، أَوْ لِفُلَانٍ) له سه ریم پانواند، یاخود بۆیم پانواند.

(الذَّلَّ): (الذُّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، يُقَالُ: ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا) (ذُلٌّ): بریتیه له زه بوونییهك، ملکه چیهك به هوی ئەوهوه به رانبه ره که ی دهسته لاتی به سه ردا پاناوه، تووشی مرووف بی، ده گوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ، ذُلًّا)، به لام (الذُّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ، وَشَمَاسٍ) (ذِلٌّ): بریتیه له وهی و لاخیک دواي ئەوهی جه نهی گرتوه و یاخی بووه، دهسته مو بی.

(طَرَفٍ): (طَرَفُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ)، ته په فی شتیک بریتیه له لایه کی ئەو شته، (وَطَرَفُ الْعَيْنِ: جَفْنُهُ) ته په فی چاو، واته: پیلووی چاو، (وَالطَّرْفُ: تَحْرِيكُ الْجَفْنِ، وَعَبَّرَ بِهِ عَنِ النَّظَرِ) (طَرَفٌ): بریتیه له جوولاندنی پیلووی چاو، که ته عیبری پیکراوه له پوانین، که واته: (طَرَفٌ): به مانای پوانینهو، به مانای جوولاندنی پیلووی چاوه، که ده فه رموی: (مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ) واته: به سیله چاو، یاخود (مُسَارَقَةُ النَّظَرِ) واته: ته ماشاگردنیک پنهان و به دزی.

(مُقِيمٍ): (أَي: مُسْتَمِرٍّ وَدَائِمٍ)، به رده وام، شتیک به رده وام بی و درێژه ی هه بی.

مانای گشتیی نایه تەکان

وهك له پیناسهی ئەم دەرسەدا گوتمان: خوا ﷻ لەم یازدە نایه تەدا، لە هەشت نایه تی یەكەمیاندا بە دە (۱۰) سیفەتیان باسی کۆمەڵی مسوڵمان، کۆمەڵی پرۆادار دەکات، کاتیکیش ئەو نایه تە موبارەکانە لە وەسف و پیناسهی کۆمەڵی پرۆاداران هاتوونە خوار، کە ئەوان لە مەککە بوون، چونکە وهك پێشتر گوتمان: ئەم سوورەتە موبارەکە ئەگەر لە سالی هەشتەمی پێغمەبەراییەتی دا یان نۆیەمدا دابەزیی، واتە: چوار پێنج سال بەر لەوێ مسوڵمانان لە مەککەوه کۆچ بکەن بۆ مەدینە، ببنە خواوەنی قەوارەیی سیاسی و دەولەتی خۆیان.

کەواتە: ئەو دە (۱۰) سیفەتە خوا ﷻ لێرەدا پیناسەیی ئەو کۆمەڵە مسوڵمانەیان پێدەکات، یانی: مسوڵمانینە! ئێوە هەر کاتیکی ببن بە شیوەی کۆمەڵێک و کۆمەڵگایەکی، خەڵکیکی مسوڵمان، پێویستە رازاوەبن بەو دە (۱۰) سیفەتانە، رازاوەبن بە هەموو سیفەتیکی بەرزو جوان، کە ئەم دەیه، دە (۱۰) سیفەتی سەرەکیین، لە بەر ئەوێ هەموو بوارەکان، یان زۆربەیی هەرە زۆری بواری لایەنەکانی ژیان و، دینداری و دنیاواری دەگرنەوه، هەشت نایه تی یەكەم بۆ خستەرووی ئەو دە سیفەتە تەرخانکراون و، سێ نایه تی دواییش بۆ خستەرووی سەرەنجامی شووم و دژوارو سەختی بێروایان لە پوژی دواییدا تەرخانکراون.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمِنَّهُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾، ئەمە وهك توێژەرەوانی قورئان و شارەزایانی ریزمانی عەرەبیی دەلێن: لق لیکردنەوه (تفریع) یەو شیکردنەوه یە لەسەر رستەیهکی پیشوو، واش پێدەچێ ئەم نایه تە موبارەکە بێ، کە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۴۷)، دوایی دەفەرموی: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ

شَعْرَةً، هەر شتێك كه پێتان دراوه، یانی: هەرچهنده زۆربو، هەرچی پێتان دراوه، ﴿فَمَنْعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، بههره وهگرتهی ژیانی دنیا، پابواردنی كهمی ژیانی دنیا، (متاع): بریتیه له هەر شتێك بههرهیهكی كه م و كاتی لێوهربگیرێ، (مَا يُتَمَنَّى بِهِ مُؤَقَّتًا) هەر شتێك به شیوهی كاتی بههره لێ وهربگیرێ، پێی دهگوترێ: (متاع)، یانی: هەرچی كه پێتان دراوه با زۆریش بو، هەر پابواردنێكی كه مه، چونكه (مِنْ) كه دهچێته سه (شَيْءٍ) واته: هەر له سه رهتای هەر شتێكی كه مهوه، تاكو هەر شتێكی زۆر، هەرچی پێتان دراوه له ژیانی دنیا، هه مووی پابواردنێكی كه می دنیا، ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾، بهلام ئهوهی له لای خوایه، كه بهههشته، ﴿خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، باشتره و بهردهوامتریشه، بهلام بو كێه؟ ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، بو ئهوانه ی پروایان هیناوه و پشتیشیان بهس به پهروهردگاریان ده بهستن، یانی: پروایان هیناوه به سه رجهم ئه و شتانهی پێویسته پروایان پێ بهیتری:

- ۱- پروایان به خوا ﷻ هیناوه، وهك تاكه به دیهینهرو پهروهردگارو خاوهن و په رستراوی خویان.
- ۲- پروایان به فریشته کانی خوا هیناوه.
- ۳- پروایان به کتیبه کانی خوا هیناوه.
- ۴- پروایان به پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هیناوه.
- ۵- پروایان به پوژی دوا یی هیناوه.
- ۶- پروایان به نه خشه و ئه ندازه گیری خوا ﷻ هیناوه بو هه موو شتێك.

﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ئهوانه ی كه ته نیا پشت به پهروهردگاریان ده بهستن، پهروهردگاریان ده كه نه وه کیل و کاری سپێدر دراوی خویان، پشتیان به پهروهردگاریان قایمه، كه واته: بهههشت له گرهوی كه سانیكدایه خاوهنی ئه و سیفه تانه، كه ئیستا باس ده کرین:

سېفەتی یەكەم: (آمنوا) كۆمەلّك كە بە ھەشتی خوا شایستەیانەو، خوا بەھەشت دەكاتە شایستەیان، ئەو بەھەشتە ی كە زۆر باشتەر لە ژیا نی دنیاو، لەگەلّی دا بەراورد ناکرّی و بەردەوامتریشەو نابریتەو، لە گرهوی كەسانیکدایەو بۆ كەسانیک تەرخانکراو، كە: ئیمانیا ن ھیناوە، پروایا ن ھیناوە بە ھەموو ئەو شتانە ی پئویستە پروایا ن پئھینرّی، پروا (إیمان) یش وەك پئشتر زۆرجار گوتوومانە: چوار پئكھینەری ھەن:

أ- زانی نی عەقل.

ب- پەسندکردن و قبوولکردنی دّل.

ج- دانپیداھینانی زمان.

د- جیبە جئ کردنی ئەندامەکان، چونکە ئینسان ئەو چوار ھیزە ی ھەن:

۱- ھیزیک ی ھەیە، شتی پئ دەزانی، كە عەقلە.

۲- ھیزیک ی ھەیە، شتی پئ دەوئ، یا ن خوئدەوئ، یا ن قبوول دەكات، یا ن پەفز دەكات، كە دّل، ئیرادە یە.

۳- ھیزیک ی ھەیە، ئەو ی دە یەوئ پئ دەردەپرّی، كە زمانیەتی.

۴- ھیزیکیشی ھەیە، ئەو ی بیەوئ، پئ جیبە جئ دەكات، كە ئەندامەکانی و ھیزی جەستە یەتی، ئنجا ئیمان پە یوەندی بە ھەر کام لەو چوار ھیزە ی مروّفەو یە ھە یە: ھیزی ئیدراکی، ھیزی ئیرادی، ھیزی تەعبیری، ھیزی تەنفیزی.

بەلّ ئیمان لە کو ی ھەر چوار پئکھاتە کە پئکدی، ئیمان واتە: تۆ خوا ﷻ و فریشتەکانی خواو کتیبەکانی خواو پئغەمبەران ی خواو پۆزی دوایی و، ھەر شتیک كە پئغەمبەری خوا ﷻ لەلایە ن خواو ھەوالّی پئداو، بە عەقل دەرکی بکە ی و بیزانی، بە دّل قبوولّی بکە ی و پەسندی بکە ی، بە زمان دان ی پئدابین ی و، بە ئەندامەکانیش بە پئی توانا، بە گویرە ی ئەو بە پۆو بەجی و پەفتاری پئ بکە ی.

سِفَه قى دووهم: ﴿وَعَلَىٰ رِجْمٍ يُتَوَكَّلُونَ﴾ تەنيا پشت بە پەروەردگاریان دەبەستن، نە پشت بە خۆیان دەبەستن، نە بە خزمیان، نە پارەو سامانیان، نە بە فلان دەولەت، نە بە فلانکەس، بە لکو پشتیان تەنیا بە خوا قایمە، بە لام ئایا پشت بە خوا بەستن، مانای وایە ھۆکارەکان رەچاوە نەکەین؟ نە خێر، وەك زۆر جار گوتوو مانە: پشت بە خوا بەستن، لە گەڵ بەستنهوهو دەست بو ھۆکار بردن دا، ناکۆک نین، چونکە ئەو خوا یە پێت دەفەرموێ: پشت پێم ببەستە، ھەر ئەویش دەفەرموێ: دەست بو ھۆکارەکان بەرە، ھۆکارەکان دەستەبەر بکە، خوا ﷻ لە مەدحی (ذو القرنین) دا، دەفەرموێ: ﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانْتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ ۸۴ ﴿الكهف﴾ واتە: ئێمە لە زەویدا دەست پوشتوو مان کردبوو و بو ھەرشتیک ھۆکارمان پێدا بوو، شوێن ھۆکارەکە دەکەوت و بە ھۆی ھۆکارەکانەو دەگەشتە ئامانجەکانی.

ئەو عەرەبە خێلەکییەى ھاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ حوشتریکی پێ بوو، گوتی: ئەى پێغەمبەرى خوا! حوشتریکم پێیە، بێبەستەو دەست بە خوا ببەستم، یان بەرھەلداى بکەم و پشت بە خوا ببەستم؟ فەرمووی: {اغْلِلْهَا وَتَوَكَّلْ} (آخرجه الترمذی: ۲۵۱۷، وابن حبان: ۷۳۱، وصححه الألبانی في «صحيح الجامع»: ۱۰۶۸)، واتە: بێبەستەو دەست بە خوا ببەستە، چونکە بەستنهوه لە گەڵ پشت بە خوا بەستن دا تێکناگیرى، بەستنهوه، ئیشی دەستانە، ئیشی جەستە، پشت بە خوا بەستنیش، ئیشی دل و دەروونە.

سِفَه قى سێهەم: ﴿وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِبْرًا إِلَٰهًا وَالْفَوْحِشَ﴾ ھەروەھا ئەوانەى دووری دەگرن لە گوناھە گەورەکان و، لە گوناھە ناوۆلاو ناشیرینەکان، ﴿كِبْرًا إِلَٰهًا﴾ (کبائر) کوێ (کبیره) یە، کە پال دراوہ تە لای (إثم) واتە: گوناھە گەورەکان، (فواحش) یش کوێ (فاحشة) یە، یانی: ئەو گوناھانەى گەورەن و، دزیو ناشیرن و ناوۆلان، خۆیان لای دوور دەگرن، کە دواى ئێمە لە مەسەلە گرنگەکاندا، پێناسەى گوناھە گەورەکان و، گوناھە دزیو و ناوۆلیەکان دەکەین،

کورتەکە ی ئەوەیە: گوناھی گەرەو ناوۆلا، هەر گوناھیەکە: یان سزای دنیایی لەسەر بێ، یاخود هەرەشە ی قیامەتی لەسەر بێ، کە بەو پێیە بێ، هەر کام لە: شیرک و، کوفرو، نیفاق و، خیانت و، دزی و، زیناو، کوشتن و، پێگری و، قومارو، مەیحۆری و، غەیبەت و، درۆکردن و، قسەهێنان و بردن و، بوختانکردن و، جاسووسی کردن و، هەموو ئەوانە گوناھی گەرەو، چونکە هەموویان، یان سزای دنیاییان لەسەرە، یاخود هەرەشە ی قیامەتی.

سیفەتی چوارەم: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (هەرۆهە ئەوانە ی) کاتیک توورە بوون، چاوپۆشی دەکەن، لێدەبوورن، نافەرموێ: توورە نابن، چونکە خوا مەرۆقی وا خولقاندووە سیفەتی توورەبوونی هەبێ، بۆ ئەوەی بەرگری لە خۆی بکات، بەرگری لە حورمەتەکانی خۆی بکات، بەرگری لە پێرۆزییەکانی خۆی بکات، بەرگری لە بوونی خۆی بکات و لە شتەکانی خۆی بکات و لە دەوروبەری خۆی بکات، واتە: توورە نەبوون سیفەتیکی باش نیە، بەلکو مەرۆق دەبێ سیفەتی توورەیی هەبێ، بەلام توورەیی لە هەقی نەباتە دەری، لە سنووری شەریعەتی دەر نەچوێتی، هەرۆهە لە شوێنی خۆیدا توورەبێ و بە ئەندازی خۆی توورەبێ، هەركات پێویستی شێ کرد، ئەو کەسە ی لێی توورە بوو، چاوپۆشی لێ بکات و لێی ببووری، بۆیە لێرە دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ {بەهەشتی خوا بۆ کەسانیک دانراوە} ئەگەر توورە بوون، لێدەبوورن و چاوپۆشی دەکەن، مادام بزنانن چاوپۆشییە کە باشە بۆ بابای چاوپۆشی لێکراو.

سیفەتی پێنجەم: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ (هەرۆهە ئەوانە ی) وەلامی پەرۆردگاریان داوێتەو، بە دەم بانگی پەرۆردگاریانەو چوون، کە ئەمە گشتییە، واتە: بۆ هەر شتیک پەرۆردگاریان فەرمانی پێکردبن، دەست لەسەر سینگ بوون و، بە بەلێ و ئامادەم و لە خزمەتدام، وەلامی فەرمانەکانی پەرۆردگاریان دەدەنەو، چ بۆ ئەنجامدان بێ، چ بۆ نەکردن بێ، چ بۆ ئەنجامدانی ئەرکەکان بێ، چ بۆ خو دوورگرتن لە قەدەغەکان بێ.

سيفهتی شه شهه: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، ههروهه ئهوانه ی نوژیان بهرپا کردوه، نوژ بهرپا کردیش واته: نوژ بهو شیوهیه بکهی که خوا فهرمانی پیکردوه، چونکه بهرپا کردنی شتیک و راوهستاندن، باشتین و سروشتیتترین حالهتی پیدهدات.

سيفهتی هه وهه: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، کاروباریان له نیو خویاندا به راویژه، واته: کاروباریک که په یوه ندیی به هه موویانه وه هه بی، به راویژ له بهینی خویاندا ئه نجامی ده ده ن، نهک یه کیان خو ی به پینتی به سه ر ئه وی دیکه دا، یاخود هه ندیکیان به بی گه رانه وه بو ئه وانی دیکه، شتیک بکه ن به ناوی هه مووانه وه، مادام کاره که په یوه ندیی به هه موویانه وه هه بی، ده بی له بهینی خویان دا راویژی تیدا بکه ن.

سيفهتی هه شتهه: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، له وهش که پیمان داو و کردو مانه ته بژیویان، ده به خشن، ئنجا سهروهت و سامانه، شاره زایی و زانسته، تیگه یشتن و عه قله، چاکه و تاعه ته ..هتد، ده به خشن، واته: وا ده که ن خه لکی دیکه ش به هره مه ند بی و سوودمه ند بی له هه موو ئه و شتانه ی ژانیان پیانه وه بهنده، شتی ماددی و مه عنه ویی، که پیمان داو و به هره مه ندمان کردو و، هه ولده ده ن ئه و شتانه به هره یان پی به خه لکی دیکه بگه یه نن.

سيفهتی نۆیهه: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾، {ههروهه به هه شتی خوا که له دنیا باشته و بهرده و امتریشه، له رابواردنی خو شیهه کانی دنیا، بو که ساتیک دانراوه} که هه رکاتیک ده سترژیان تووش بوو، تو له ده که نه وه و ده سه ته و که ده که ن، ﴿هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ئه وان تو له ده که نه وه و هه قی خویان ده ستینه وه و مل ناده ن بو سته م و سه ر نه وی ناکه ن، چونکه: ﴿يَنْصُرُونَ﴾ واته: مل نه دان بو سته م (الْإِمْتِنَاعُ عَنِ الظُّلْمِ)، ههروهه به مانای تو له کردنه وه (الْإِنْتِقَام) یش دی، دیسان یانی: داوا کردنی یارمه تی، تا کو ئه و ده سترژییه له خویان دوور بخره نه وه، ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾، سزای خراپه یه ک، خراپه یه کی وه ک خو یه تی، که دیاره هه ر له بهر ئه وه ی له ناودا له گه لی یه که، پیی ده گو تر ی

خراپە، ئەگەرنا لە راستییدا کەسێک کە خراپە پال پێوە دەنێ و بەرپەرچ دەداتەو، پال پێوە نەبەو، ئەو بە خراپە دانانرێ.

سِيفَهُ قِ دَهِمَ وَ كُوتَايِي: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ هەر کەسێک چاوپۆشی بکات و، چاکسازی بکات، پاداشتی لەسەر خواوە، واتە: لە بەرانبەر هەر خراپەبە کەدا، بۆت هەیه خراپەبە کەو، بەلام ئەگەر چاوپۆشی بکەو، چاکسازی بکەو، ئەو بەشترەو پاداشتی لەسەر خواوە، **﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾** بە دنیایی خوا ستەمکارانی خوشناوێن.

﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾ کەسێک دواو ئەوێ ستەمی لێکراو، تۆلە بکاتەو و هەقی خوێ بکاتەو، یانی: **﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ مَظْلُومِيَّتِهِ﴾** کەسێک دواو ستەم لێکراوی خوێ، تۆلە بستییتەو، بەرگری لە خوێ بکات، **﴿فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾** ئەوانە پێی پەخنەو گەییان نایەتە سەر.

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ پێی گەلی و پەخنە تەنیا لەسەر ئەوانەبە کە ستەم لە خەلک دەکەن و، بە ناهەق دەستدریژی دەکەن لەزەویدا، ئنجا بێگومان دەستدریژی هەر بە ناهەقە، بەلام ئەو بۆ زیاتر قێزەون پێشانداو دەستدریژی و سنوور شکێنێبە کەیانە، **﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾** ئا ئەوانە ئازاریکی بە ئێشیان هەیه.

﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بە دنیایی کەسێک خۆراگرێ و لێبوردن بکات، ئەو لەو کارانەبە کە پێویستی بە ویستیکی پتەو دەکات، کارەکەو لەو کارانەبە کە ئەنجامدەرە کەیان، خاوەن ئێرادەو عەزیمکی قایم و مەحکەمە، یاخود: کارەکەو لەو کارانەبە کە خوا ﷻ جەختی لەسەر کردۆتەو و فەرمانی پێکردو.

بەلام با لێمان تێکنەچێ: خوا دەفەرموێ: **﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾** ئنجا هەرکەس لێبوروو و چاکسازی بکات، کەواتە: دەبێ چاوپۆشی کردنەکە،

بىيىتە ھۆى چاكسازى، ئەگەرنا چاوپۇشىيەك لە كەسەك كە دەستدريژىي كىردوھو خراپەى كىردوھ، بىيىتە ھۆى ئەوھى زىاتىر شوولى لى ھەلكىشى، زىاتىر سوورىي لەسەر خراپەكارىي، بۆ وئە: سەمىكى كىردوھ، بىكاتە دوو، بىكاتە سى، بىكاتە چوار، لەبەر ئەوھى خەلك چاوپۇشىي لىدەكات، ئەوھ ئەو چاوپۇشىي ئىصلاھى بە دوادا نەھات، بۆيە بە پەسند دانانىي، وەك دوايى لە مەسەلە گىرنگەكاندا زىاتىر لەوبارەوھ قەسە دەكەين، كە چاوپۇشىي كىردن لە خراپەى خراپەكارىي، كاتىك باشە كە بىيىتە ھۆى بە خۆ داچوونەوھى و، دەستەلگىرتن لەو خراپەى و تەرىق بوونەوھى، بەلام ئەگەر بىيىتە زىاتىر بى شەرم بوونى و شوول لىھەلكىشانى، ئەو چاوپۇشىي و لىبوردنە لەگەل ئەودا، شتىكى خراپە، بۆيە خوا دەفەرمىي: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ ھەر كەسەك چاوپۇشىي بىكات و چاكسازىي بىكات، يانى: لىبوردنەكە بىيىتە ھۆى چاكىي، ئەگەر بىيىتە ھۆى خراپىي و دەرھاويشتەى خراپى ھەبى، ئەو لىبوردنە لە شوينى خۆيدا نە.

ئىنجا ئەمە ئەو ھەشت ئايەتە، دەربارەى ئەو دە (۱۰) سىفەتە بنەپەتىي و بنىچىنەبىيانەى كۆمەلى مسولمان لەھەر شوينىك و لە ھەر كاتىكداين، دەبى ئەو سىفەتانەيان ھەبن، كە وەك ئاماژەمان پىدا، زۆربەى ھەرە زۆرى بوارو پەھەندەكانى دىندارىي و دىنادارىي دەگىرنەوھ.

ئىنجا خوا ﷻ دىتە سەر باسى سەرەنجامى ئەوانەى خوا گومپرايان دەكات، ھەلبەتە خوا كەس گومپرا ناكات، بەو واتايە برىارى بۆ بدات دەبى گومپرايى و، بەدەست خۆى نەبى، بەلكو مروؤ بەپىي سىستىمى خوا گومپرايى بە مل دادى، ھىدايەتى خواى بۆ دى، ھىدايەتەكە پەفز دەكات، بە پىي سىستىمى خواش ھەر كەسەى ھىدايەت و پىنمايى خوا پەفز بىكات، گومپرا دەبى، ھەر وەك بە پىي سىستىمى خوا، ھەر كەسەك ژەھر بخوات، دەمرى و، بە پىي سىستىمى خوا، ھەر كەس خراپە بىكات، پىي ناشىرىن دەبى، پىي گوناھبار دەبى، سىستىمى خوا وايە، كە دەفەرمىي: خوا گومپرايى بىكات، واتە: بە پىي ياساى خوا، بە پىي سىستىمىك

که خوا دایناوه، ئەوێ بەسەر دێ، نەك خۆی کارزان ئەوێ بەسەر بێت، خوا گومراي بکات! چونکە خوا ﷻ لە ئەسڵدا هەموو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردون و، هەموو کتیب و بەرنامەکانی خۆی دابەزاندوون، بۆ پرێنمایی کردنی خەڵک و، بۆ ئەوێ خەڵک راستە پێ بێ، کەواتە: خوا پێی خۆشە پێی راست بگرن، پێی خۆشە خەڵک چاک بن و چاکە کاربن، وەك دەفەرموێ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (٦٦) فصلت، واتە: هەر کەسێک چاکە بکات خۆی لێی بەهەرەمەندەو، هەرکەسێک خراپە بکات، خۆی لێی زیانبارەو، پەرورەدگارت ستەمکارییە بۆ بەندەکانی.

بەلێ خوا ﷻ رقی لە کوفرە، بەلام ئیمانی خۆش دەوێ، رقی لە سێلەییەو سوپاسگوزاری خۆش دەوێ، ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (٧) الزمر، واتە: خوا پازێ نێه بەندەکانی سێلەو ناسوپاس بن، یاخود بێ پروابن، بەلام ئەگەر سوپاسگوزارو پروادار بن، پێی خۆشەو پێی پەسندو چاکە.

هەر بۆیەش خوا ئەو هەموو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و، هێندە هۆشداریی پێداوین: ئاگاتان لێبێ! شەیتان فریوتان نەدات، ﴿وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ هەر وەها هەرەشە لێ کردووین، ئەگەر بەقسە شەیتان بکەن، دوایی سزاتان دەدەم! مانای واتە: خوا رقی لە زۆلمە، رقی لە کوفرە، رقی لە شیرکە، رقی لە خراپەییەو، پێی خۆشە خەڵک ئیمان بێت و سوپاسگوزاری و چاکەکاری.

کەواتە: هەموو ئەو ئایەتانە یاسی ئەو دەکەن، خوا خەڵک گومرا دەکات، واتە: بەپێی یاسای خوا گومرا دەبن، چونکە هەر چۆن بێ گومرا بوونە کە هەر بەپێی ویستی خۆی پەرورەدگارە، بەپێی سیستمیکە خۆی دادگەر دایناوه، بەلام ئەو مرقەکانن خۆیان پێی گومرای دەگرن، وەك لە سوورقی (فصلت) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (١٧) فصلت، واتە: گەلی سەموود پرێنماییمان کرد، پرێمان پێشاندان، بەلام ئەوان کویریان

به سەر ڕێنمایی دا هه لێژارد، ههروهها له سووره قی (إبراهيم) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۷) واته: خوا ستهمكاران گومرا دهكات، ئه دى خوا كئ هيدايهت ده دا، كئ راسته پرى دهكات؟ ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (۱۳) الشورى، خوا ئهوانه كى به لۆلى ده گه پێنه وه، راسته پريان دهكات، ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ﴾ (۲۷) الرعد، واته: ئهوكه سهى له ناخه وه به لۆلى خوا كه راوه ته وه، خوا راسته پرى دهكات.

ئجنا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ههركه سيك خوا گومراى بكات، له دواى وى، ههچ سه ره پهرشتياري نين، دواى خوا كئ سه ره پهرشتي دهكات؟ هه ر خوا ﷻ سه ره پهرشتي به نده كانى دهكات و، ئاگاي لپانه وه، خوشى دهوئن و مشوورى دهخواو، پێنمايان دهكات، ئجنا ئه گه ر مروف هيدايه قى خواى ره فز كردو گومرايى به ملدا هات، له دواى خوا، كئ سه ره پهرشتي بكات و به تهنگيه وه بئ و مشوورى لئ بخوات؟

﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ ستهمكارانيش ده بينى كاتيك ئازار ده بينن، ستهمكاران، (ظالم) كه به (ظالمون وظالمين) كۆده كړي ته وه، كه ناوى بكه ر (اسم فاعل) ه، واته: خويان ستهمكاران كردوه، ستهمه كهش برتبه له وهى هيدايه قى خويان ره فز كردوه و گومرايان هه لێژاردوه، ئا ئه و ستهمكارانه ده بينى، كاتيك سزاو ئازار ده بينن له پوژى دوايى دا، ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِلَيْنَا مَرَدٌّ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده لپن: ئايا ههچ پرى كه رانه وه نيه، ياخود: ئايا ههچ شوئييك نيه په ناى پى به رين؟ چونكه (مَرَدٌ) ده گونجئ چاوكى (ميمي) بئ، به ماناي گه رانه وه (رَد)، (الرجوع)، ده شگونجئ به ماناي په ناگه (ملجأ) و (محيص) بئ، ئايا ههچ شوئييكى په ناگه ههيه خۆمانى تى بگرين؟ كه واته: له وى كه به ئاوات ده خوازن بگه پێنه وه به دى، ئيستا كه له دى دان، كاريك بكه ن، كه چوونه قيامهت خۆزگه نه خوازن بپنه وه دى، به كاري چاك، ئيستا ئه و كاره چاكانه ي ئه و كاته خۆزگه يان پي ده خوازي، ئيستا ئه نجاميان بده، ئيستا له بهر دهسته وه له دهست نه چووه.

﴿وَرَنَّهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ﴾، تۆ ئەوان دەیینی {هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، گومراپووەکان} زەبوونانە پادەنوێترین لەسەری، (های سەر **عَلَيْهَا**) بۆ ئاگری دۆزەخ دەچیتەووە ئەو بەرپەوت (سیاق) دیارە، چونکە پیشە هەر باسی ئازاری کردووە (عذاب) یش، نێرینەى مەجازى (مذکر مجازی) یە، بەلام نافەرموى: (وتراهم يعرضون عليه) واتە: لەسەر ئەو ئازارو سزایە، بەلکو دەفەرموى: **عَلَيْهَا** کە ئەو پاناووە بۆ دۆزەخ دەچیتەووە، چونکە ئەو ئازارەش ئازاری دۆزەخە، یان بۆ ئاگر دەچیتەووە سزای ئاگرە، چۆن لەسەری پادەنوێترین؟ **﴿خَشِيعَاتٍ﴾**، حالە، یانی: لە حالیکدا زۆر زەبوون و ملکەچن، **﴿مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ﴾**، بە ھۆی زەبوونیانەووە، بەھۆی بى دەستەلاتیانەووە، بە سیلەى چاوە تەماشادەکەن، بە ئاستەم پیلووی چاویان دەجووڵێنن، **(مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ)** (طَرَفٍ) بە مانای پیلووی چاوە، دى و، بە مانای پوانینی چاویش دى، **(خَفِيٍّ)** پەنھان، واتە: بە سیلەى چاوە تەماشادەکەن، مەروڤ ئەگەر تینیکى بۆ بى، مەترسییەك ڕووبەڕووی بى، چاوی تێو زەق ناکات، بەلکو بە ئاستەم تیلە چاویكى دەداتى و بە سیلەى چاوە تەماشای دەکات، نوێرى پری چاوی تەماشای بکات، یەك بە یەك دەلى: بە پری چاوی تەماشای کرد، بەلام وەختیک کە ترسەكە زۆر گەورەبى، بە ئاستەم چاوی لى دەکات، بۆ ئەوھى وینەى تەواوی ئەو دیمەنە سامناکە، ئەیتە پیش چاوی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانەى ڕوایان ھێناوە گوتیان، واتە: لە ڕۆژى دواییدا، **﴿إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾**، بە دلبیایى زیانباران، یانی: زیانبارانى کە تەواوی زیانباریى لەواندا ھاتۆتەدى، **(الْخٰسِرِينَ)** (أل)ەكەى، کە بۆ ناساندنە، دەگونجى بلێن: بۆ ناساندنى (عھد) ە، واتە: زیانبەرەکانى راستەقینە، یاخود بۆ تیکرا (جنس)ە، واتە: تیکرای زیانباران، **﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾**، ئەوانەن کە خۆیان و کەس و کاریان لە ڕۆژى قیامەتدا، لەدەست داوەو دۆراندا، **﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾**، ئاگاداربەن! ستەمکاران لە ئازاریكى بەردەوامدان، لە ئازاریكى نەبەرەوێدان، کە کۆتایى نایەت.

له كۆتاييدا ده فەرموئ: ﴿وَمَا كَأْتِ لَكُمْ مِّنْ أُولِيَّاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا هيچ سەرپەرشتياريان نەبوون سەريان بخەن، خواشيان له خۆيان تووڤه كەردبوو، سەرپەرشتياري خويان له دەست دابوو، جگه له خواش سەرپەرشتياري ديكهيان نەبوو، تاكو سەريان بخەن و پشتيان بگرن، ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾، كەس يکش خوا گومپاي بکات، هيچ پڙي دەر بازبووني نيه، واتە: كەس يک بە پڙي سيستم (نظام) يک كە خوا له ژيانى بە شەردا داي ناوه، گومپايى بە ملدا هاتبى و تووشى گومپايى بووبى، هيچ پڙي دەر بازبووني نيه، كە واتە: پڙي دەر باز بوون بەس ئەو هيه، هيدايەتى خوا هەلبژيرى، بۆ ئەو هى تووشى گومپايى نەبى، هەر كەس يک بە دواى هوداى خوا نەكەوى، له چالى هەوا دەكەوى و گومپا دەبى، ئەگەر مروڤ بيهوى گومپايى بە سەر نەيهت، دەبى پڙنمايى خوا ﷺ هەلبژيرى و، له باو هشى بگرى، هەر كات مروڤ پڙنمايى خواى قبوول كەردو هەلبژارد، خوا ﷺ له پاداشتى ئەو دەواو له بەرانبەر ئەو دەواو له چاكەى ئەو دەوا، مشوورى لى دەر خوات و سەرپەرشتياريى دەر كات، وەك دە فەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَوْهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واتە: ئەوانەى پڙنمايى خويان وەرگرتو، خوا زياتر راستە پڙيان دەر كات، زياتر پڙنمايان دەر كات و، پاريزكاريشيان {پاريزكاريهك كە شايستهى ئەوانە} پڙيان دەر بەخشى.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى ئيمە لەو كەسانە بگيرى، كە تەواوى هيدايەتى خوا بە دل و گيان قبوول دەر كەن و، سەرەنجام شايستهى ئەو دەبن، كە خوا ﷺ سەرپەرشتياريان بکات و مشووريان لى بخوات، يارمەتيدەريان بىت و هاوکاریان بىت، بە دنيایى بە ئەندازەى ئەو كە ئيمە بەرەو خوا دەر چين و بۆ خوا صولحاو دەبين، شايستهى ئەو دەبين كە خوا ﷺ ئاگای ليمان بى و، سەرپەرشتياريان بى، مشوورخۆرمان بى و، دلمان دامەزراوتر بکات، لە سەر پابەندى بە شەريعه تەكەيهوه.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

كەم و كورتىي نازو نىعە مەتى ژيانى دىياو، چاكتەر بوون و بەردەوامىي پاداشتى خوا، كە بەرجەستەيە لە بەهەشتدا، بۆ پرواداراتىيكي پشت بە خوا قايمى، خۆ دوورگرتوو لە گوناھو خراپە زل و دزیوھەكان و، لىيوردە لە كاتى توورەيى دا، كە وەلامگۆي پەرورەدگاربان و، بەرپاكەرى نوێژن و، كاروباريان لە نىوخۆياندا بە راوێژ بەرپۆھەدەبن و، بەخشەرو ھاوکارن، لە بەرانبەر ستەم و دەستدریژیشتا بى دەنگ نابن و، لە شوینی خۆشیدا، كە مایەي خىرو چاكسازيى بى، لىيوردەيى دەنوینن، لە بەرانبەر كەساتىك دا كە خراپەيان لەگەڵدا دەكەن:

خوا دەفەرموى: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ مَّكَّنَّتُ لِحَيَاتِهِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْنَبُونَ كِبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە پازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ مَّكَّنَّتُ لِحَيَاتِهِ الدُّنْيَا﴾ هەر شتێك كە پێتان دراو، رابواردنێكی كەمى ژيانى دنیایە، ئەو (ف) ه، كە كەوتۆتە سەر (فَمَا) یانی: ئەمە لقیكە، یان لق دەركردنێكە لەو ئایەتەي پێش، كە خوا ﷻ فەرمووی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾﴾ الشورى.

ئىنجا لېرەدا خوا دەفەرموئى: ھەرچى پېتاندراوھ: ﴿فَمَنْعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾، ئەوھ ھەمووى بەھەرە وەرگرتىڭ و رابواردىڭى كاتىي ژيانى دىيايە، چونكە (مَتَاع): ھەر شىڭكە كە بۆ ماوھىيە كى كاتىي و كەم، بەھرى لى وەر بگىرى.

لېرەدا خوا ﷺ ھەموو نازو نىعمەتەكانى ژيانى دىيا، ھەموو خۇشىيەكانى دىيا، بە گوزەرائىڭى كەم، بە بەھەرە وەرگرتن و رابواردىڭى كەم، كە لە ژيانى دىيادا ھەن، وينا دەكات، چونكە (مَنْ) كە خراوھتە سەر (شَيْء): ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ يانى: ھەر شىڭكە لە سەرەتاوھ تاكو تايى شتەكان، (شَيْء) یش وشەيە كى گشتىيەو ماناي گشتىيە ھەيە، دوايى دەرەدەكەوئى داخۇ مەبەستى پىي چىيە؟ وەك خوا ﷺ دەفەرموئى: ﴿قُلْ أَى شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ ۝۱۹﴾ ﴿الْأَنْعَام﴾، كەواتە: (شَيْء) ھەر شىڭكە بوونى ھەبى، ئىنجا بوونەكەي ھەرچۆرە بوونىڭ بى، لېرەدا كە (مَنْ) خراوھتە سەر (شَيْء) يانى: ھەر شىڭكە لە ھەرە بچووكەوھ، لەو سەرەتايەوھ كە دەست پىدەكات، تاكو ھەر شىڭى دىكە، كە لە چاوى ئىوھدا گەورەيە، ھەر ھەمووى، رابواردن و بەھەرە وەرگرتىڭى كەمى ژيانى دىيايە.

۲- ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، بەلام ئەوھى لە لای خوايە باشتەرە، بەردەوامترىشە، واتە: لە خودى خۇيدا باشتەرە، لە رووى كاتىشەوھ بەردەوامترە، لە خودى خۇيدا باشتەرە، باشتەر بوونىڭ كە لەگەل ھى دىيادا ناچىتەوھ ئىو تەرازوويەكەوھ، بەردەوامتر بوونەكەشى بە شىوھىەكە، كە وينا ناكرى، چونكە نەبراوھىە، چاكتر بوونى نىعمەتەكانى بەھەشتىش، وەك يەكىڭ لە زانايان دەلئى: بۆ حاللى بوون، دەتوانىن بەراورد بگەين لە نىوان گەوھەريڭدا، كە گەوھەرى وا ھەيە نرخەكەي يەكجار زۆرە، گەوھەريڭ لەگەل لەتكە سوالەتتىڭ، يان لەتكە گۆزەيەك دا بەراورد بگىرى، گەوھەرەكە لە خودى خۇيدا بە نرخترە، كەس لەتكە سوالەتتى ناوئى و شىڭى بى بەھايە، يانى: پارچەو گۆزەو دىزەو شەربەو كووپە شكاوئىڭ، ھىچ سوودىڭى نىە، ئىنجا گەوھەرەكە دەشمىننىتەوھ، بەلام لەتكە سوالەتتەكە ناشمىننىتەوھ، دەبىتەوھ بە خۇل و گل، بە تىپەربوونى كات، چونكە ھەر لە گل دروست بووھ.

۳- ﴿لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بۆ ئەوانەى بڕوايان ھێناو، لێرەدا خوا ﷻ ئەوانەى كە ئەوھى لە خزمەت خوادايە، لە گرھوى ئەواندا دەبێ و دەبێتە خەڵات و پاداشتيان لە لايەن خواو، كە بەھەشتە، ئەو جورە كەسانە بە دە (۱۰) خەسلەت پێناسە دەكات، كە سيفەتى يەكەميان: بريتە لە ئيمان: ﴿لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانەى بڕوايان ھێناو، ئيمانيش چوار پێكھێنەرى سەرەكى ھەن:

۱- تێگەيشتنى عەقل.

۲- قەناعەت پێكردن و، خوښويستن و پەسند كردنى بە دل.

۳- دانپێداھێنانى بە زمان.

۴- جێبەجێ كردن بە ئەندامەكان، چونكە ئينسان ئينسان چوار ھێزى ھەن: ھيزىكى دەرکەر، ھيزىكى ويستەر و نەويستەر، ھيزىكى دەرپرەر، ھيزىكى جێبەجێكەر.

ئنج (ئيمان): پەيوەنديى بە ھەر چواريانەو ھەيە، ئنجا ئيمان بۆ خوڤى شەش پايەى ھەن:

۱- بڕوا بە خوا،

۲- بە فريشتەكانى خوا،

۳- بە كتيبەكانى خوا.

۴- بە پيغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۵- بە رۆژى دوايى، بە ھەردوو قوناغى ئاخير زەمان و ھەلسانەو ھەو زيندوو بوونەو،

۶- ئيمان بە نەخشەدانان و ئەندازەگيريى و، جێبەجێ كردنى خوا.

۴- ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ھەروەھا تەنيا پشت بە پەرورەدگاريان دەبەستن، واتە: تەنيا پەرورەدگار بە کارسپێردراوى خويان دادەنێن، لە دل و دەروونەو تەنيا بە خواو پەيوەستن، ئەگەرنا دەستيان بە ھۆکارەکانەو ھەيە، بەلام دلێان بە خواو پەيوەستە.

ئەمیش سیفەتی دووهمیانە.

۵- ﴿وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾، ئەوانەى خۆیان دوورده گرن له گوناھه گهوره كان و له گوناھه دزیوو ناشیرین و ناقۆلایه كان، ئەمیش سیفەتی سییه میانە. ﴿كَبِيرَ الْإِثْمِ﴾، خۆنراویشەتەو: (كَبِيرَ الْإِثْمِ) گوناھى گهوره، (فَوَاحِشَ) كۆى (فَاحِشَة) یه، (وَهِيَ الْفِعْلَةُ الْمُؤْصَفَةُ بِالشَّاعَةِ)، (فَاحِشَة): بریتیه لهو کردهووهیهى وهسفرکراوه به دزیوی ناقۆلایى، به قیزهونى، زانایان زۆریان قسه کردوه له بارهى گوناھه گهوره كانهوه، له چه ند فهرمایشتیکی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، كه گوناھه گهوره كانى به چهوت داناون:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسُّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَآكُلُ الرِّبَا، وَآكُلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَيُّ يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»} (أخرجه البخاري: ۶۸۵۷، ومسلم: ۸۹).

واته: ئەبو هورەیره ر.ه. ده گێڕێتهوه: پیغه مبهردا ﷺ فهرموویهتی: له چهوت فهوتینه ره كان دوور بکهونهوه، گوتیان: ئەوان چی و چین ئەى پیغه مبهردى خوا؟ فهرمووی: هاوبه شدانان بو خوا و، جادوو کردن و، کوشتنی ئەو نهفسهى خوا قه دغهى کردوه مه گهر به ههقی خوێ و، خواردنی سوودو، خواردنی مالى ههتیوو، پشت کردنه دوژمن له پوژی هیرش و پهلاماریان داو، بوختانکردنی داوینپیسى به ئافرهتانی پاکی برواداری بئ ئاگا.

له هه ندی فهرمایشتان دا پینج باسکراون، له هه ندیکی دیکه دا ژماره یه کی زیاتر باسکراون، به لام به ته ئکید مه به ستی فهرمایشتی پیغه مبهردا ﷺ ئەوه نه بووه بۆمان سنووردار بکات، كه گوناھه گهوره كان ته نیا ئەو چهوتهن، یان ته نیا ئەو پینجهن، یان ته نیا ئەو ده یهن، به لكو مه به ستی ئەوه بووه، كه ئەوانه له گوناھه گهوره كانن، یان له گوناھه گهوره سه ره کییه كانن.

بۆیە زانیان لەو بارەووە زۆر قسەو باسیان کردووە، بەلام وا پێدەچێ باشترین پێناسەی گوناھی گەورە ئەوەبێ کە بگوترێ: (الْكَبِيرَةُ: هِيَ مَا عَلَيْهِ عُقُوبَةٌ دُنْيَوِيَّةٌ، أَوْ وَعِيدٌ أُخْرَوِيٌّ)، واتە: گوناھی گەورە ئەوەیە، سزایەکی دنیایی لەسەر بێ، یان ھەرەشەییەکی دواڕۆژی.

(أبو جعفر النَّحَّاسُ)، لە کتێبەکە ی خۆی دا^(۱)، دوو شوێنەواران دێنێ دەربارە ی پێناسەی گوناھە گەورەکان:

یەكەمیان: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: الْكَبَائِرُ كُلُّ مَا خَتَمَهُ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ بِنَارٍ، أَوْ غَضَبٍ، أَوْ لَعْنَةٍ، أَوْ عَذَابٍ)، واتە: عەبدوللای کۆری عەباس، (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، گوتووێتی: گوناھە گەورەکان، بریتین لە ھەر گوناھێک کە لە کۆتایەکییدا خوا ی شکۆداری بالادەست، ئەو گوناھە گەورەییە بە باسی ئاگری دۆزەخ، یان تووڕەیی، یان نەفرین، یاخود ئازارو سزا، کۆتایی پێھێنابێ.

دووھەمیان: (عَنِ الضَّحَّاكِ، قَالَ: الْكَبَائِرُ: كُلُّ مُوجِبَةٍ، أَوْجَبَ اللَّهُ لِأَهْلِهَا النَّارَ، وَكُلُّ عَمَلٍ يُقَامُ بِهِ الْحَدُّ فَهُوَ مِنَ الْكَبَائِرِ)، زەححاک گوتووێتی: ھەر پێویستکەرێک کە خوا ی بەرز بۆ ئەنجامدەری ئەو گوناھە باسی سزاو ئازاری کردبێ، ئەو گوناھی گەورەییە، ھەر گوناھێک سزای بۆ دانرابێ، ئەو گوناھی گەورەییە.

ھەلبەتە کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يَخْنَبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾، ئەوانە ی خۆیان دوور دەگرن لە گوناھە گەورەکان و، لە گوناھە ناقلۆلۆ قێزەونەکان، خۆ دوورگرتن جیایە لە نەکردن، چونکە جاری وا ھەیە ئینسان کاریک ناکات، بەلام لێی نزیک دەکەوێتەو، بەلام خوا ﷻ ئەو کۆمەلە مسوڵمانە، ئەو کۆمەلە پروادارە، بەو پێناسە دەکات کە ئەسلەن ھەر توخنی ئەو گوناھانە ناکەون و، دوورەپەریژیان لێدەکەن.

(۶) - ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ له کاتیکدا توورەبوون، ئەوان لیبوردەن و چاوپۆشی دەکەن،

ئەمیش سیفەتی چوارەمیانه.

کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا﴾ (إذا) مانای مەرج دەگەیهێ، کەواتە: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا﴾ یانی: هەر کات توورەبوون، لیبوردن لەوانەو دەبێ، واتە: لیبوردن دووبارە دەبێتەو، لەگەڵ دووبارە بوونەوێ توورەبوونیاندا.

(إِذَا: مُضْمَنَةٌ مَعْنَى الشَّرْطِ، وَدَالَّةٌ عَلَى تَحَقُّقِ الشَّرْطِ، لِأَنَّ الْغَضَبَ حَالَةً نَفْسِيَّةً لَا تَكَادُ تَخْلُو مِنْهَا نَفْسٌ)، (إِذَا): مانای مەرجی خراوەتە ئیو، ئەوێش دەگەیهێ کە مەرجە کە دێتە دی، چونکە توورەبوون، حالەتێکی دەروونی، مەگەر چۆن، دەنا هیچ کەس لێی خالیی نیه، کەم و زۆر، مەوێکان هەر توورە دەبن، هەلبەتە توورە نەبوون، سیفەتێکی پەسند نیه، کە مەوێ هەرچی پێی بگوتری و هەرچی لێی بکری، هەر توورە نەبێ، بۆیە خوا ﷻ ئەو بەندە هەلبێژاردانە ی خۆی بە توورەبوون وەسف دەکات، ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا﴾ کاتیک کە توورە بوون، نافەرموی توورەنابن، توورەدەبن، بەلام لە دواى توورەبوون، لیبوردن و چاوپۆشی بەکار دێنن.

ئەمانە چوار سیفەتیان، دواى بەرزو مەزن چوار سیفەتی دیکەیان بەسەر یەکەو بەس دەکات:

(۷) - ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، واتە: ئەوانەى بە دەم بانگی پەرورەدگاریانەو دەچن، وەلامی پەرورەدگاریان داوێتەو، نوێژیان بەرپا کردو، کاروباریان لە ئیوان خۆیان دا بە پراوێژەو، لەوێ پێمان داو و کردوومانەتە بژیوان، دەبەخشن، ئنجا خواردن و خوراک بێ، بەرگ و پۆشاک بێ، کەلوپەل بێ، شتی ماددی بێ، یان مەعنەوی بێ، لەوێ ئیمە ئەوانمان لێ بەهەرەوێ کردو، ئەوانیش بەهەرەى پێ بە غیری خۆیان دەگەیهێن.

وشەى (اَسْتَجَابُوا): له ئەصْلدا (اَجَابُوا)یە، بەلام (اَسْتَجَاب)، (س وت)ى، لى زیاد
کراوه، (اَجاب): (اَسْتَجَاب) ئەوەش مانایەكەى بەهیزتر دەکات، وەك بنچینهیەكى
زمانى عەرەبىی هەیه دەلى: (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى) وشەیهك،
پیتەکانى زیاترین، مانایەكەى بەهیزترە، هەرۆهەها كە (ل)ى بەکار هیناوه:
﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ کەواتە: ئەمە وەلامدانەوهیەكى تاییبەتە، **﴿وَالَّذِينَ
اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾** لامەكە بۆ بەهیزکردنى مانایەكەیهتى.

۸- **﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾** هەرۆهەها نوێژیان بەر پاکردوه، (إِقَامَةُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ قَائِمًا مُسْتَوِيًا)
(إِقَامَةُ) ئەوەیه شتێك راست بكەیهوهو، رێك و پێكى بكەى، واتە: بەو شیۆهیهى خوا
فەرمانى كردوه، نوێژهكانیان بەرپا دەكەن.

۹- **﴿وَأْمُرُهُمْ سُورَى بَيْنَهُمْ﴾**، کاروباریشیان له نێو خۆیان دا بەراویژه. (الْأَمْرُ: اسْمٌ مِنْ
أَسْمَاءِ الْأَجْنَاسِ الْعَامَّةِ مِثْلُ: شَيْءٍ وَحَادِثٍ. وَإِضَافَةُ اسْمِ الْجِنْسِ قَدْ تُفِيدُ الْعُمُومَ مَعُونَةَ
الْمَقَامِ، أَيْ جَمِيعُ أُمُورِهِمْ مَتَشَاوَرٌ فِيهَا بَيْنَهُمْ)، (وَأْمُرُهُمْ): وشەى (أمر): ناویكە له ناوه
گشتییهكان، وەك (شَيْءٍ، وَحَادِثٍ) ئەوانە ناوى گشتیین، پالدانى ناوى جینس، بۆ لای
پاناوى كۆ (هم) (أْمُرُهُمْ) ئەوه دەگەیهنتى كە هەموو کاروبارەكانیان، راویژ تیدا کراون
له نێوان خۆیاندا.

کە دەفەرموى: (بَيْنَهُمْ) یانى: راویژهكە له نێو خۆیاندایهو بۆ هەر کاریكى نێو
خۆیان، پێكهوه راویژ دەكەن، هیچ کامیان بە شیۆهى خۆسهپاندن و، گوینهدان
بهوانى دیکە، ئەو کارە بۆ خۆى قورخ ناکات و بەرپۆهه نابات.

۱۰- **﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾**، لهوهش كە کردوومانەتە بژیویان و پیمان داون،
دەبهخشن، وشەى (رزق) كە پێشتریش باسمان کرد، له كورتە باسیكدا: (الرِّزْقُ: الْعَطَاءُ
مِنْ كُلِّ نَوْعٍ)، (رزق) بریتیه له بهخشش لههەر جوړێك، زۆر بهى خەلكى وادهزانن، (رزق)
تهنیا خواردن و خوراكه، بەلام له بهکارهینانى قورئانداو له بهکارهینانى زمانیشدا، (رزق)
هەر شتێكه كە به مرووف دەبهخشرى، ئنجا چ خواردن و خوراك بى، چ بهرگ و پوڤشاك،

چ کەل و پەل، چ شتی ماددی، چ شتی مەعنەوی، یەکیك دەلی: (رَزَقْنِي اللّٰهَ حَاجَّيْنِيهِ
الْحَرَام) خوا حەجی مائی خوئی کردە بژیوی من، پئی بەخسیم.

(۱۱)- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ {ئەو بەهەشتە لەلای خواوە، کە چاکترە
لە رابواردنی ژیانی دنیاو، بەردەوامتریشە، لە گرهوی کەسانیکداوە بو کەسانیکە کە}
هەركات دەستدریژیان تووش بوو، ئەوان وەدەنگ دین، بەرهەلستی دەکەن و تۆلە
دەکەنەو.

وشە (بَغْي): بریتیه لە سنوورشکاندن هەق، یان هەق پیشیلکردن و
دەستدریژی کردنە سەر هەق.

کە دەفەرموی: ﴿أَصَابَهُمُ﴾ واتە: ئەو دەستدریژیە خراوەتە سەر ئەوان و
ئاراستە ئەوان کراو، لایەن بەرانبەرەکیان ستەمی لیکردوون، ﴿هُمْ يَنْصُرُونَ﴾
ئەوان تۆلە دەکەنەو، (إِنْتَصَار) سَ و اتایان بو لیکدانەو: (الْإِنْتِصَار: الدَّفَاع
وَالْإِنْتِقَامُ وَطَلَبُ الْعَوْنِ)

۱- بەرگری لە خوکردن.

۲- تۆلەکردنەو.

۳- داواکردنی یارمەتی، هەروەها هەندیکیش بە (الْإِمْتِنَاعِ مِنَ الظُّلْمِ) مانایان کردو،
واتە: خۆنەدانە بەرباری زولم، یاخود بەرهەلستی کردنی ستەم.

ئەمیش سیفەتی نۆیەمیانه.

(۱۲)- ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ سزای خراپەیهك
خراپەیهکی وەك خۆیەتی، بەلام کەسێك چاوپۆشی و چاکسازی بکات، ئەو پاداشتی
لەسەر خواوە، کەواتە: سیفەتی دەیه میان ئەوێه کە لە بەرانبەری خراپەدا، خراپە
دەکەن، بەلام هەر کەسێك چاوپۆشی بکات، چاکسازی بکات، پاداشتی لەسەر خواوە.

﴿فَمَنْ عَفَا وَأَمْلَحَ﴾ يانی: چاوپۆشیی و لیبوردنیک که بیته هوئی چاکسازی و چاکبئی بۆ ئەو کەسە کە چاوپۆشیی لێ دەکەیت، پەسندە، بەلام ئەگەر بۆی خراپ بێ، ئەو بە تەئکید ئەو چاوپۆشییە شتێکی پەسند نە.

وشە (سَيِّئَةً) کە دەفەرموێ: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾، دیارە کە سێک کە خراپە دەکات بەرانبەر بە کەسێک، بۆ وێنە: جێبۆجێکی پێدەلێ، یاخود مالتیکی لێ زهوت دەکات، یان زللیەکی لێدەدات، بێگومان کردەوێ کە خراپە، مادام لە خۆراو بە بەلاش و بەبێ پاساو بەلگە بێ، بەلام ئەوێ کە بەرپەرچی خراپە کە دەداتەو، بەرپەرچدانەوێ خراپە بە خراپە، لە قەلەم نادری، ئەدی بۆچی خوا دەفەرموێ: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾ سزای خراپەییە کە خراپەییەکی وە کە خۆیەتی؟ (فَعَلَّةٌ سَيِّئَةٌ، أَيْ فَعَلَّةٌ تَسُوُّ مَنْ عُوِمِلَ بِهَا)، یانی: کردەوێ کە بۆ ئەو کەسە مامەلە ی پێ لەگەڵدا دەکری، خراپە، یانی: بۆ ئەو خراپە، ئەگەرنا لە خودی خۆیدا خراپ نە، ئەمە وە کە ئەو ئایەتە سوورەتی (البقرة)یە، کە دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعِدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّى عَلَيْكُمْ﴾ ١٩٤، ھەر کەسێک دەستدریژی لێ کرد، وە کە دەستدریژی کردنە کە وێ، دەستدریژی بکەنەو سەری.

ھەلبەتە ئەوێ لە بەرانبەر دەستدریژییدا، بەرپەرچی دەستدریژی دەداتەو، کردەوێ کە ئەو بە دەستدریژی لە قەلەم نادری، بەلام بە نسبەت بابای دەستدریژکارەو بۆ وێ سنووری بەلادا دەشکێنێ و، باری بەلادا دەخرێ و بۆ وێ خراپە.

کە دەفەرموێ: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾، (مِثْلَهَا: إِنَّهَا تَكُونُ مِقْدَارَهَا فِي مُتَعَارَفِ النَّاسِ) واتە: لە باوی خەلکدا ئەوێ خەلک بە پەسندی دەزانێ، بە ئەندازە ی خۆی بێت.

زانایان لەو بارهوه زۆر قسهیان کردوه، که بهرپەرچدانهوه بۆ مه‌رج و به‌ره‌هایی نیه، بۆ وێنه: که‌سی‌ک درۆت له‌گه‌ڵ ده‌کات، تۆش درۆی له‌گه‌ڵ بکه‌ی، که‌سی‌ک په‌یمان‌ت له‌گه‌ڵ ده‌شکینێ، تۆش په‌یمانی له‌گه‌ڵ بشکینێ، یان که‌سی‌ک دزی‌ت لێ ده‌کات، تۆش دزی‌ی لێ بکه‌ی، چونکه‌ ئه‌و جووره‌ گونا‌هانه له‌ خودی خۆیاندا قه‌ده‌غه‌ن، به‌ به‌ران‌به‌رو به‌بۆ به‌ران‌به‌ر، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌و شتانه‌یه له‌ خودی خۆیاندا قه‌ده‌غه‌ نه‌بن، بۆ وێنه: که‌سی‌ک زله‌یه‌کت لێ ده‌دا، تۆش بۆت هه‌یه زله‌یه‌کی لێ بده‌یه‌وه، قسه‌یه‌که‌ت پێده‌لێ، قسه‌که‌ی پێ بلی‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی ئه‌و، بۆ وێنه: بوختانی داوین پیسی بۆ، تۆ بۆت نیه بوختانی داوین پیسی پێ بکه‌یه‌وه، چونکه‌ ئه‌و له‌ خودی خۆیدا قه‌ده‌غه‌یه، به‌ به‌ران‌به‌رو بۆ به‌ران‌به‌ر، که‌واته: ئه‌وه ورده‌کاریی ده‌وێ.

زانایان ده‌لێن: که‌سی‌ک دزی‌ت لێ ده‌کات، تۆ نابۆ دزی‌ی لێ بکه‌یه‌وه، به‌لکو ده‌بۆ هه‌قی خۆی لێ وه‌ربگریه‌وه، یان که‌سی‌ک مالی داگیر کردووی، ناچی مالی داگیر بکه‌یه‌وه، تۆش هه‌قی خۆی لێ وه‌رده‌گریه‌وه، مه‌رج نیه خودی ئه‌و شته، به‌لام به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و شته.

﴿ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ﴾، پاداشتی له‌سه‌ر خوایه، پاداشتی لێ‌بوردن و چاوپۆشییه‌که‌ی که‌ مایه‌ی چاک‌سازییه.

(۱۳) - ﴿ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴾، به‌ دنیایی خوا سته‌مکارانی خوشناوین، واته: هه‌ر که‌سی‌ک خراپه له‌گه‌ڵ خه‌لک دا بکات و زیانیان پێ بکه‌یه‌نێ، ئه‌وه سته‌مکاره، خواش ﷻ سته‌مکارانی خوش ناوین.

(القرطبي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا^(۱)، له (ابن العربي) ده‌خوازێته‌وه، ده‌لێ:

(قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: ذَكَرَ اللَّهُ الْإِنْتِصَارَ فِي الْبَغْيِ فِي مَعْرِضِ الْمَدْحِ، وَذَكَرَ الْعَفْوَ عَنِ الْجُرْمِ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ فِي مَعْرِضِ الْمَدْحِ، فَاحْتَمَلَ أَنْ يَكُونَ أَحَدُهُمَا: رَافِعًا لِلْآخَرِ،

وَاحْتَمَلَ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ رَاجِعًا إِلَى حَالَتَيْنِ، إِحْدَاهُمَا أَنْ يَكُونَ الْبَاغِي مُعْلِنًا بِالْفُجُورِ، وَحِجَا فِي الْجُمُهورِ، مُؤْذِيًا لِلصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، فَيَكُونُ الْإِنْتِقَامُ مِنْهُ أَفْضَلَ، وَفِي مِثْلِهِ قَالَ إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ: كَانُوا يَكْرَهُونَ أَنْ يُدْلُوا أَنْفُسَهُمْ فَتَجَرَّتْ عَلَيْهِمُ الْفُسَاقُ. الثَّانِيَةُ: أَنْ تَكُونَ الْفُلْتَةُ، أَوْ يَقَعُ ذَلِكَ مِمَّنْ يَعْتَرِفُ بِالزَّلَّةِ وَيَسْأَلُ الْمَغْفِرَةَ، فَالْعَفْوُ هَا هُنَا أَفْضَلُ، وَفِي مِثْلِهِ نَزَلَتْ: ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ (البقرة).

واته: خوا ڤه ښه، له م ټايه ته موباره كهدا باسى ټولساندنه وهى له سياقى ستايش كردندا باسكردوه، له شويى ديكه ش دا لييوردنى له تاوان، ديسان له سياقى ستايشكردندا باسكردوه، جا ټه مه دوو ټه گهرى ههيه:

أ- ده گونجى يه كيكيان لابه ربى بو ټهوى ديكه،

ب- بده شگونجى ټهوه بگه پټه وه بو دوو حاله قى جيا، {كه به ته ټكيد وايه و هچان لابه ربين بو ټهوى ديكه، به لام لييوردن له جيى خوئى، ټوله سهندنه وهش له جيى خوئى، كورده واريى خويمان ده لى: «گه نگر و ماست به وه ختى خوئى»، يان (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَال) بو ههر شويى ټك قسه يه كى تايهت ههيه، ټنجا ټه دوو حاله ته كان پروون ده كاته وه:}

حاله قى يه كه ميان: ټهويه باباى ده ستر ټيژكار گونا هو تاوانه كهى خوئى ټاشكرا بكاو، به بى ټاپروويى له نيو خه لكدا كاره كهى بكات و، ټازار گه يه نه ربى بو گچكه و گه وره، ټهوه ټوله سهندنه وه له باباى وا باشته، له و باره وه شهيه كه ټيپراهمى نه خه عيى گوتوويه قى: پيشين پيان ناخوش بوو خويمان زه بوون بكه ن و، لاريه كان به سهرياندا زالبن و سته ميان لى بكه ن.

حاله قى دووهم: ټهويه ټهوه كه سهى سته مه كهى كردوه و ده ستر ټيژيه كهى كردوه، له ده ستي چووبى، يان كه سيك بى، دان بيتى به هه له كهى خويدا، به خليسكانه كهى خويدا، داواى لييوردن بكات، له و حاله تدا لييوردن باشته، له و باره شهويه كه خوا ده فهرموئى: ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ ټه گهر لييوردن و چاو پوشيى بكه ن {باشته وه} له پاريزكار ييه وه نزيكتره.

با ئەم دوو دەرگەش لەوبارەووە بێنین:

۱- پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {مَا يَحِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَذِلَّ نَفْسُهُ}، قَالُوا: وَكَيْفَ يَذِلُّ نَفْسُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يَتَحَمَّلُ مِنَ الْبَلَاءِ مَا لَا يُطِيقُ» (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۱۱۱، ۱۱۲، وَابْنُ مَاجَه: ۴۰۱۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واتە: مسوولمان بۆی ڕەوا نیە خۆی زەبوون بکات، گوێیان: ئەو پێغەمبەرێ خۆ! چۆن خۆی زەبوون دەکات؟ فەرمووی: خۆی دەداتە بەر بەلایەك کە لە توانایدا نەبێت.

ئەمە ئەوەش دەرگێتەووە کە، تۆ نابێ بلیی: قەیناکات بە لەبەر خوا لێم بدەن! نا، دوایی ئەو لێدانە دەبینی سەردەکیشتی بۆ کوشتنیشت، برۆادار ئەوەندە بۆی بکری نابێ خۆی زەبوون بکات، بە تاییەت بۆ کەسائیک کە بە هۆی چاوپۆشیی کردن و بێ دەنگییەووەت، زیاتر لە ئاست دا شوولی لێ هەلبکیشن و، زیاتر سامەرەستوو و مکوڕ بن لەسەر ستەم و خراپەکیان.

۲- {قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ ﷺ: بَلَّغْنَا أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنَادِيًا فَيُنَادِي: مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ شَيْءٌ فَلْيَقُمْ، فَيَقُومُ أَهْلُ الْعَفْوِ، فَيَكَا فَنُفِهُمُ اللَّهُ عَلَى مَا كَانَ مِنْ عَفْوِهِمْ} (۱).

واتە: ئەبوو بەکری صیددیق ﷺ گوتوویەتی: پێمان گەشتووە کە لە ڕۆژ قیامەتدا خوا (عز و جل) فەرماندەکات بانگ کەریك بانگ بکات: کێ شتیکی لەلای خوا هەیە، بەهەلسی! ئنجا خواوەنانی لێبوردن هەلدەستن و، خواش پاداشتی لێبوردنەکیان دەداتەووە.

(۱)- فضائل الصحابة، للإمام أحمد بن حنبل، رقم: ۷۰۱.

کورتە باسیک لە بارەی ڤاویژەوه:^(۱)

بەرگی یەكەم^(۲): ڤاویژ: بریتیە لە بناغە ی بەرپۆه بردنی تیکرای
کاروبارەکانی کۆمەلگا و دەولەتی ئیسلامیی:

تیمە ئەم بەرگی یەكەمە لە هەوت خالدا دینین، که چۆن ڤاویژ بناغە ی
بەرپۆه بردنی تیکرای کاروبارەکانی کۆمەلگا و دەولەتی ئیسلامییە؟ دەقە عەرەبییە که
یەكسەر دەیکەم بە کوردیی.

(۱)- پێشەدار بوونی ڤاویژ و رەسەن بوونی لە پیکهینانی کۆمەل و کۆمەلگا
دەولەتی ئیسلامییدا:

ئەمە زۆر بەروونی دەفامریتەوه، لە فەرماشتی خوا: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾
﴿الشُّورَى﴾، واتە: کاروباریان لە نێو خۆیاندا بە ڤاویژ، ئەم رستە موبارە که
لە سیاقی ئەو ئایەتانهدا هاتۆتە خوار، که پێناسە ی کۆمەلە مسوڵمان دەکەن.
کەواتە: ئەو سیفەتی کاروبار لە نێو خۆدا بە ڤاویژ بەرپۆه بردنە، که خوا لە
دوای ئیمان و پشت بە خوا بەستن و، لە دوای دوورە پەریزیی کردن لە گوناھە
گەورە و ناقوڵاو دزیوہکان، دوای لیبوردنی پاش توورەبوون و، دوای وەلامدانەوه ی
پەروەردگارو، دوای بەرپاکردنی نوێژ، یەكسەر باسی کاروبار بە ڤاویژ بەرپۆه بردن

(۱) تیمە لە: (الكتاب الحادي عشر) (تطبيق المجتمع للشریعة في جميع الجوانب الحیة) هوه،
که کتیبی یازدە یەمە لە مەوسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، کورتە و خولاصە ی
مەتلەبی چوارەم و پینجەم لە بارە ی شوورپاوه دینین و، لە دوو پرگەدا ئەم کورتە باسە
لەبەر پۆشنایی ئەو کتیبەدا، پوختە ی ئەوه ی لەو کتیبەدا باسمان کردو، دەخەینە روو.

(۲) (المطلب الرابع: الشُّورَى هِيَ أَسَاسُ إِدَارَةِ، جَمِيعُ شُؤْنِ الْمُجْتَمَعِ وَالْدَّوْلَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ).

دەكات، كهواته: ئه‌ویش یه‌كێكه له‌ خه‌سلته‌ بنه‌رته‌یه‌كانی تاك و، كۆمه‌ڵ و، كۆمه‌لگا و ده‌وله‌تی ئیسلامی.

(۲) - پێگهی پاوێژ له ئیسلامدا:

پێگهی پاوێژ ئه‌وه‌یه‌، كه‌ هاوئاسته‌ له‌ گه‌ڵ نوێژو زه‌كاتدا، به‌لگه‌شمان له‌وباره‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوا ﷻ كاروبار به‌ پاوێژ به‌رپۆه‌بردنی، خستۆته‌ نێوان به‌رپاكردنی نوێژو، به‌خشینه‌وه‌، ئنجا ئه‌و به‌خشینه‌ چ له‌ مآل و سامان بێ، كه‌ زه‌كات زه‌قترینه‌تی، چ له‌ هه‌رشتێکی دیکه‌ بێ، وه‌ك پێشتر باسمان كرد. كهواته: مادام خوا خستووێته‌ نێوان نوێژ به‌رپاكردن و به‌خشین و، هاوكاریی كردنه‌وه‌، یانی: كاروبار به‌ پاوێژ به‌رپۆه‌بردنیش، هاوتاو هاوئاستی ئه‌وانه‌.

(۳) - چه‌مك و واتای پاوێژ:

پاوێژ بریتیه‌ له‌ هه‌لگیرو وه‌رگیرکردنی بیروپایه‌كان و، تێوه‌پامانیان به‌ مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌ پای راست، یاخود راستترین، چونكه‌ زانایانی زمان، گوتووین: وشه‌ی (شوری): له‌ پێشه‌دا له‌ (شَارَ النَّحْلُ الْعَسَلُ، يَشْوَرُهُ إِذَا جَنَاهُ مِنَ الْأَزْهَارِ، أَوْ مِنْ شَرْتِ الدَّابَّةِ أَشْوَرَهَا إِذَا أَرْكَضَتْهَا، وَأَجْرَيْتَهَا لِتَجْرِبَهَا وَتَتَعَرَّفَ عَلَى مَشْيِهَا وَطَبِيعَتِهَا)، ^(۱) (شوری) له‌ یه‌كێك له‌و دووانه‌وه‌ هاتوه‌:

أ- یان له‌وه‌ هاتوه‌: هه‌نگه‌ كه‌ هه‌نگوینی كۆكرده‌وه‌، شيله‌ی گولانی كۆكرده‌وه‌و كردیه‌ هه‌نگوین.

ب- یاخود له‌وه‌ هاتوه‌: و‌لاخه‌ كه‌ غاردانم پێكردو، پۆیاندم تاكو تاقی بكه‌مه‌وه‌، داخۆ پۆیشن و سرووشتی چۆنه‌.

كهواته: پاوێژكارانیش له‌ نێوان خۆیاندا، بیروپایه‌كان له‌ ته‌ته‌له‌و بیژینگ ده‌ده‌ن و ده‌یانپشکنن و لێیان وردده‌بنه‌وه‌، تاكو سه‌ره‌نجام بگه‌نه‌ ئه‌وه‌ی كام رایه‌ راسته‌؟ یاخود: كام رایه‌ راسترو چاكتره‌؟!

(۱) المعجم الوسيط ص ۵۹۹، المجلد ص ۴۰۷.

۴- راپۆژ گشتگیره، بۆ هەر کاریک که پێگهیهی هه‌بی و گرنگیهی هه‌بی، پێویستی به‌ قسه‌ له‌سه‌رکردن هه‌بی:

به‌لگه‌شمان ئه‌وه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَنْهَمُ﴾ (الشُّورَى، که پێشتر گوتمان (أمر): بریتیه له‌ حال و کار، هه‌ر شتیک که به‌یانی، قسه‌ی له‌باره‌وه‌ بکری و راپۆژی له‌باره‌وه‌ بکری، واته‌: هه‌رچی کاروباری پروداداران هه‌بی، به‌ راپۆژی، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و کاروبارانیه‌ی په‌کیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌وتوه‌، لیان وردیه‌وه‌و، تییانه‌وه‌ پامینی و راپۆژیان له‌باره‌وه‌ بکه‌ی.

۵- بینا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی باسکرا پێویستبوونی راپۆژ له‌سه‌ر پروداداران، زۆر روون و ئاشکرایه‌:

چونکه‌ خوا ﷻ له‌ دوا‌یی به‌رپاکردنی نوێژ، یه‌کسه‌ر باسی کاروبار به‌ راپۆژ به‌پێوه‌بردن ده‌کات، که‌واته‌: وه‌ک چۆن نوێژو مال به‌خشین له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌رزن، به‌هه‌مان شیوه‌ کاروبار به‌ راپۆژ بردنیشیان له‌سه‌ر فه‌رزه‌.

۶- پابه‌ندی به‌ ئه‌نجامیکه‌وه‌ که له‌ راپۆژ په‌یداده‌بی پێویسته‌، ئه‌گه‌رنا راپۆژکردن ده‌بیته‌ خافلاندنی خه‌لک و، شتیک بیجی:

کاریک که راپۆژی له‌باره‌وه‌ ده‌کری، پێویسته‌ ده‌ره‌نجامه‌که‌ی، ئه‌نجامه‌که‌ی پابه‌ندی پێوه‌ بکری، واته‌: راپۆژ پابه‌ندکه‌ره‌ (الشُّورَى مُلْزَمَةٌ)، ته‌نیا فێرکه‌ر و، ئاگادارکه‌ره‌وه‌ نیه‌ (لَيْسَتْ مُعْلِمَةٌ) له‌ نیوان زانایاندا له‌و باره‌وه‌ زۆر قسه‌ کراوه‌، چونکه‌ وه‌ختیک له‌ کاریک ده‌کوڵدریته‌وه‌و، راپۆژی تیدا ده‌کری، ده‌ریش ده‌که‌وی کام رایه‌ راسته‌وه‌ به‌لگه‌دارته‌ره‌، ئه‌گه‌ر ته‌به‌ننیه‌ نه‌کری، مانای وایه‌ به‌س خۆ خافلاندن و، خافلاندنی خه‌لک بووه‌، به‌ تایبه‌ت له‌ لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌ که راپۆژه‌که‌ ده‌کات، به‌ تایبه‌ت له‌ لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌ که حومکپانه‌ و راپۆژ به‌ خه‌لک ده‌کات، ئه‌گه‌ر حومکپان دوا‌یی پابه‌ند نه‌بی، به‌رای زۆرینه‌وه‌، یان به‌و رایه‌وه‌ که ده‌رکه‌وتوه‌ راسته‌وه‌ به‌لگه‌دارته‌ره‌، مانای وایه‌ هه‌ر خافلاندوونی!

یہ کہ: تہوہ یہ کہ راویژ له ئیسلامدا گشتگیره، بۆ ههموو پرههندو لایهنه کانی ژیان و، ته نیا له بواری سیاسیدا کورت هه لئه هاتوه، که خوا ده فهرموئ: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَبْنِيهِمْ﴾، کاروباریان به راویژه، ته مه لیره دا خوا ﷺ کاریک جیا له کاریکی تایبهت نه کردوه به راویژه وه، به لکو به گشتی و، به ره های فهرموویه تی، که واته: ههموو کاریکی مسولمانان که بهیئ و بایه خی هه بی، پیویسته راویژی تیدا بکری، ههر بویه خوا ﷺ له قورئاندا، له مه سه له ی مامه له ی باب و دایکان له قهزیه ی شیر پیدانی کورپه که یاندا، باسی راویژی کردوه، له سوورپه تی (البقرة) ئایه تی (۲۳۳) ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾، ههروه ها راویژکردنی میرد، که ژنه که ی ته لاقداره، به لام ژنه که ی دووگیانه، چۆن منداله که یان شیر پی بدنه، له دوا ی ته لاقدان؟ له ویش باسی راویژی کردوه و ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا يَتَنُكَّمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ ﴿٦﴾ الطلاق، (وَأَتَمِرُوا) واته: (تَشَاوَرُوا)، راویژ بکه ن ههروه ها پی شه وای مسولمانان و حوکمرانیان، دیسان پیویسته راویژ به پرواداران بکات، وه که ده فهرموئ: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ ﴿١٥٩﴾ آل عمران.

دوو: راویژ له ئیسلامدا پابنده به شهریه ته وه، به حوکمه هه لبره په کانیه وه، چونکه وهك بنچینه یه ك گوتراوه: (لا اجتهاد في معرض النص)، له کاتی هه بوونی دهق دا کوششکردن نیه. به لام دیاره دیموکراسیی، به ربه ره لایه وه، پابه ندنیه به هیچ شتیکه وه، هه ر بویه ش له سایه ی ئه وه کومه لگایه دا، که به حیساب میکانیزمی دیموکراسیی، بو حوکمرانیی به کاردینن، به بی پابه ندیی به شهریه ته وه، ده گه نه بریاری زور سه قهت، که له پرووی کومه لایه تییه وه، له پرووی دینییه وه، له پرووی ئه خلاقیه وه، له پرووی خیزانییه وه، یان له پرووی سته مکردن له گه لان و نه ته وه کانی دیکه وه، له سنوور ده رچوونیکی گه وره ی تیدایه، به لام له ئیسلامدا راویژی مسولمانان پابه ند به شهریه ته وه، نابی له و جوار چتویه ده رچی، ئه گه ر مسولمانانی هه موو دنیا نهك هی په رله مانتك، نهك هی

ئەنجوومەنى نوینەرائىك، كۆبىنەو نەتوانن بَلَّيْن: سوود (ربا) حەلَّالە، يان زينا حەلَّالە، يان ھاوپرەگەز بازى پەوايە، يان دزىي حەلَّالە، يان داگىر كردن، ياخود بەكارھيئەتى مادە شەرخۆشكەرەكان پەوايە، چونكە ئەمانە ھەموويان لە دەقەكانى قورپان و سوننەتدا ھەلپراون، زانايان ۋەك بنچىنەيەك گوتووينا: (حَرَامٌ مُحَمَّدٍ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَحَلَالُهُ حَلَالٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) ئەوھى كە موھەممەد ﷺ بە قەدەغەي داناو، ھەر قەدەغەيە تاكو قىامەت، ئەوھش كە ئەو بە پەواي داناو، پەوايە تاكو قىامەت، ھىچ كەس بۆي نىە نە حەرامەكان، پەوا بكات، نە پەوايەكانىش قەدەغە بكات.

برگەي دووھم^(۱): سەرپەرشتىارى كردنى كاربەدەستان، پەوايەتیی نىە، مەگەر لەسەر بناغەي راویژ، ئەو بەرپرسىارىيەتییەيان پيسپىردرابى:

لەوبارەش چوار بەلگان دەخىنە روو:

يەكەم: ئەم بنەمايەش ھەر لە بنەماي يەكەمەو ۋەردەگىرى و ھەلدەھىنجىرى، بنەماي يەكەم: برىتى بوو لە: راویژ بناغەي بەرپۆھەردنى تىكپراي كاروبارەكانى كۆمەل و كۆمەلگا، دەولەتى ئىسلامىيە، چونكە مادام خوا ﷻ راویژى كردو بە ئەو بناغەيەي كە تىكپراي كاروبارى مسولمانانى لەسەر بنیات دەنرى و فەرموويەتى: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، بىگومانىش كارى ديارىكردنى كاربەدەستان، لە ھەموو كارەكانى مسولمانان گىرنگىرو مەزىنترە، بۆيە پۆيستە راویژى تىدا بكەن، خوا دەفەرموى: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، كاروبارىيان لە نىوان خۆياندا بەراویژە، كارى ئەرك پى سپاردنى كاربەدەستانىش، لە ھەموو كارەكان مەزىنترە، بايەخدارترە.

كەواتە: لە ھەموو كارەكان زياتر دەبى ئەوھى تىدا پەچاوبكرى، كە دەبى ئەو كارە بناغەكەي راویژ كردن بى، بۆيە مسولمانان ھىچ بوارو دەرەفتيان

(۱) (المَطْلَبُ الْخَامِسُ: إِسْنَادُ وِلَايَةِ وَلاَةِ الْأُمُورِ لَشَرْعِيَّةِ لَهَا، إِلَّا إِذَا أَسْنَدَتْ إِلَيْهِمْ عَلَى أَسَاسِ الشُّورَى).

نیە، ھەر کاتیک ویستیان کاریک له کاره کانی به پڕۆیه بردنی کۆمه لگا به که سیک بسپێرن و به پررسیک بۆ ئهو کاره بدۆزنه وه، ده بێ پراویژی تیدا بکهن، چونکه ئهو کهسهی کاروباریکی مسوڵمانان به پڕۆیه ده بات، له راستییدا وهك جیگرایه تی پیغه مبه ر ﷺ ئهو کاره ده کات، دیسان وهك کاری پ سپێرداویه تی مسوڵمانان، یانی: (نِیَابَةً عَنِ الرَّسُولِ، وَوَكَالَةً عَنِ الْمُجْتَمَعِ) خوا ﷺ له هه موو قورئاندا، دواندنه کانی هه موویان ئاراسته ی ئیماندارن کردوون: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) که واته: له ئه سلدا کۆمه لگای پرودار، کۆمه لگای مسوڵمان، خاوه نی شه رعیی ده سه لاته، ئهو کهسه ی هه لیده بژێرن بۆ ئه وه ی کاروباریان بۆ به پڕۆیه به ری و مشووریان بخوات، چ له پرووی یاسادانانه وه، چ له پرووی جیه جی کردنه وه، چ له پرووی دادوهریه وه، چ له هه ر پروویکی دیکه وه، ئه وه وه کیلانه وه، ئه وان خۆیان ئهو کاره یان پێسپاردوه.

پێشه وا زه هه بیی هیناویه تی: (دَخَلَ أَبُو مُسْلِمٍ عَلَى مُعَاوِيَةَ، فَقَامَ بَيْنَ السَّمَاطَيْنِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَجِيرُ، فَقَالُوا: مَهْ، قَالَ: دَعَاؤُهُ فَهُوَ أَعْرَفُ مِمَّا يَقُولُ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ)^(۱).

واته: ئه بوو موسلیمی خه وه لانی چوو بۆ لای موعاویه ی کوری ئه بوو سوفیان (که هوکمران بوو)، پێیگوت: سلاوت لی بیت ئه ی کریکار، (یان ئه ی ئه وه کهسه ی به کریمان گرتووی)، خه لکه که ی کۆر مه جلیس گوتیان: بێ ده نگبه، (یانی: ئه وه قسه یه چییه ده یکه ی؟!)، موعاویه گوئی: لێیگه پێن، ئه وه بۆ خۆی چاکتر ده زانی چی ده لێ، (وعلیکم السلام) ئه ی ئه بوو موسلیم!

دووهم: به لگه یه کی دیکه له وه باره وه که سه ره په رشتیاری مسوڵمانان په وایه تی نیه، ئه گه ر پالنه درێته لای پراویزو، له ویستی ئازادی مسوڵمانانه وه، له قه ناعت و په زامه ندیانه وه هه لته قولایی، فه رمووده ی خوای به رزه، که ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾

إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ النساء، واتە: بێگومان خوا فەرمانتان پێدەکات، (ئەو کۆمەڵگای مسوڵمان) کە سپاردەکان بە خەڵکی شایستە ی خۆیان بێسپێن و، هەر کاتێک دادوەریتان کرد لە نێوان خەڵکدا، (ئەو حوکمرانەکان)، بە دادگەرانه دادوەری بکەن، ئەوێ خوا ئامۆزگاریتانی پێدەکات، باشترین شتە، بێگومان خوا بێسەری بێنەرە.

لێرەدا خوا ﷺ لەم ئایەتە موبارەکەدا {وَهُكَ لَهُ: مەسووعە ی: ئیسلام و دەولەتداریی} دا کە چوار کتیبەو لە کتیبی دوو میاندا بە درێژیی لەبارە ی ئەم ئایەتەو (دواین) خوا ﷺ فەرمان دەکات بە کۆمەڵگا، کۆمەڵگای مسوڵمان و لەسەریان پێویست دەکات، کە سپاردەکان تەسلیمی خەڵکی شایستە ی خۆیان بکەن و، لە دادوەری کردنیشدا دادگەر بن، دوایش بۆیان پووندا کە ئەوێ کە ئەوێ خوا ئامۆزگاریان پێدەکات، باشترین ئامۆزگارییەو خوا قسەکانیشان دەبێست، کردەوێ کانییشان دەبینی.

سپاردەکان (أَمَانَات) کە لێرەدا خوا فەرمانی بە برواداران کردو، بیانگەیهنە دەستی خەڵکی شایستە ی خۆیان، گشتگیرە بۆ هەموو جورەکانی سپاردەکان، چ سپاردە ی ماددی بن، چ سپاردە ی مەعنەوی بن، بەلام ئەوێ لە سیاق دەرە کەوێ، لەبەر ئەوەش کە خوا (أَدَاءُ الْأَمَانَاتِ) لەگەڵ (حُكْمٌ بِالْعَدْلِ) دایکەوێ هێنان، ئەوێ کە مەبەست لە سپاردەکان (أَمَانَات) لێرەدا کاروبار بەپێوەبردنی کۆمەڵگایە، کە لە راستیدا مەزنترین سپاردەو ئەمانەتیشە، پێخەمبەری خواش ﷺ وشە ی ئەمانەتی وا تەفسیر کردو، وەک لەم فەرماشتەدا دیارە:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا صُيِّغَتِ الْأَمَانَةُ فَأَنْتَظِرِ السَّاعَةَ»، قَالَ: كَيْفَ إِصَاعَتُهَا؟ قَالَ: «إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَأَنْتَظِرِ السَّاعَةَ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۹). ئەوێ لە درێژە ی فەرماشتیکدا هاتو، کە پیاویک لە پێخەمبەر دەپرسێ ﷺ: {مَتَى السَّاعَةُ} ئاخیر زەمان کە ی دی؟ یاخود قیامەت کە یه؟

واتە: ئەبوو هورەیرە ر.ز. دەلی: پێخەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: هەر کاتێک سپاردە زایە کرا، چاوەرپێ ئاخیر زەمان، (یان چاوەرپێ قیامەت) بکە، ئەویش

گوئی: زایه کردنی سپارده چۆنه؟ فهرمووی: هه رکات کاروبار به کهسی ناشایست سپێردرا، چاوه پێی قیامهت، (یان چاوه پێی ئاخیر زه مان) بکه.

هه لبه ته ته هو هاوه له (خوا لێی پازی بێ)، له (الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى، أَوِ السَّاعَةِ الْكُبْرَى) ی، پرسیار کردوه، واته: ئاخیر زه مان، یاخود زیندوو کرانه وه وه له لسیترانه وه، به لام پێغه مبه ری خاتهم ﷺ بۆی باسی کو تایی هاتن و ئاخیر زه مانی هه ر کاریک کردوه، که به که سیکی ناشایست ده سپێدری، که ته وه کاره سه ری به فته تاره ده چیت و کو تایی پێ دی و، ئاخیر زه مانی ته وه کاره دی.

که واته: کاتیک سپارده ی هوکمپرانیی زایه نه بووه، که به خه لکی شایسته سپێردراوه، که سانیک که شایسته بن، بۆ ئیداره دان و به ریو بردنی کاروباری کو مه لگای مسو لمان.

دوو روونکردنه وه ی گنگ:

۱- وشه ی: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ﴾ ۵۹ النساء، وشه یه که، ناگونجی بلیین: مه به ست پێی که سیکه، ته وه که سه ی که کاروباری کو مه لگا به ریوه ده بات، ته گه ر ناوی لیبری: خه لیفه، ئیمام، ئەمیر، سه رۆک، سو لتان، بۆچی؟ چونکه (أولي) به مانای خاوه نان (أصحاب) ه، ده لێ: (أُولَى: جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ، وَاحِدَهُ ذُو، وَأُولَاتٌ لِلنِّسَاءِ، وَاحِدَتُهَا ذَاتٌ) (۱) واته: (أولي): وشه یه که به مانای خاوه نان دی، که له بیژه ی خو ی تاکی نیه، به لکو تاکه که ی بریتیه له (ذو) خاوه ن، بۆ یه که سه، بۆ مینان، ده گو ترێ: (أولات) تاکی (أولات) یش، بریتیه له (ذات).

که واته: هه ر له ته سلدا ته وانه ی خاوه نی ده سه تلات ده بن، له کو مه لگا وه له تی ئیسلامیدا، ده بی کو بن، (أولي الأمر) که ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ ۵۹ النساء، ئیمه له ئیسلامدا (ولي الأمر) مان نیه، (أولي الأمر) مان هه یه، که واته: ته وه لادانیکی زه ق و خراپه، که به ناوی ئیسلامه وه که سیکی ناوی لیبری: (ولي الأمر)، ئیمه (أولي الأمر) مان هه یه،

دەستەلەت و ھۆكمرانیی لە ئیسلامدا بە ستافە، بە كۆیە، تاكێك نیە، بە ئی: كەسێك دەبێ ناوی سەرۆك بێ، ناوی ئەمیر بێ، ناوی ھەرچی بێ، بەلام بە تەنیا ھۆكمرانیی ناكات، بەلكو راویژ دەكات لەگەڵ ئەوانە ی لەگەڵی دان، یانی: ھاوکارەكانی.

لە ھەموو قورئاندا وشە (ولي الأمر) نەھاتووە، بەلام (أولي الأمر) ھاتووە، دوو جار نەھاتووە لە سوورەتی (النساء) دا.

ئنجائەو خاوەنەنە ی فەرمانە، ئەو کاربەدەستە، چ لە كۆری راویژ (پەرلەمان) دا خۆیان ببینەو، یاخود لە: كۆری كردنەو و گریدان (أهل الحل والعقد) كە لەم پۆژگارەدا بە دەستەلەتی یاسادانان ناوزەد دەكری، چ لە ھۆكمتەدا، یان لە دەستەلەتی جێبەجێ كردندا، چ لە دەستەلەتی دادوەرییدا، ھەر سێك دەستەلەتەكان، (أولي الأمر) ئەوانە ی ئەو سێ دەستەلەتە بەرپۆدەدەبن، ئەو وشەیان بۆ بەكار دەھێنرێ.

(۲) - چۆنیەتی و شیوازی راویژ كردن لە نێو كۆمەلگادا، بۆ دیاریكردنی ئەوانە ی کاریان پێدەسپێردرێ، لە ھەر سێ دەستەلەتی یاسادانان و جێبەجێ كردن و دادوەرییدا، شەریعتە شیوازیکی دیاریكراوی بۆ دانەناو، بەلكو بەجێھێشتو، لە بازەنی پەوادا، لە بازەنی دەستكراوە یی دا، تاكو كۆمەلگا لە ھەر قۆناغێك لە قۆناغەكانی گەشەكردنی ژیا نی بەشەردا، بە پێی پێویست میكانیزمی بۆ دا بنی، كەواتە: مسوڵمانان ئازادن و دەستكراو، لە ھەلبژاردنی ئەو شیوازو میكانیزمانە ی كە پێیان باشتەر لە پرووی ئیداری و ھونەرییەو، بۆ ئەو ی ئەم ئایەتە موبارەكە: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾، لە ژیا نی خۆیاندا بەرجەستە بكەن، مسوڵمانان ھێچ قەیدو بەندیکیان لەسەر نیە، جگە لەو كە نابێ پێچەوانە ی دەقیکی شەریعتە ی و، دەبێ ھێنانەدی بەرژووەندیی مسوڵمانانی لێكەوێتەو، چونكە كاروبارە ھەلسوكەوتییەكان، ئەسڵ تێیاندا ھێنانەدی بەرژووەندیی و چەسپاندنی دادگەرییە، ئەگەر نا ھێچ قەیدو مەرجیکی دیکەیان لەسەر نیە، بە پێچەوانە ی خواپەرستییەكانەو، كە ئەسڵ تێیاندا پابەندییە بە دەقەكانەو،

بەبى سەرنجدانى حىكمەتەكەيان، چونكە مامەلە لەگەڵ خوادا ﷺ لەسەر ووى عەقلى بەشەرەووە، بەلام مامەلەى كۆمەلگا لە نىو خۆیدا، لە مەوداى عەقلى بەشەر دا، بەبى دەبى حىكمەت و سوودەكە لەبەرچاو بگيرى.

۳- ديارىكردنى نوێنەرانى كۆمەلگا، ياخود ئەندامانى راوێژ، يان ئەندامانى پەرلەمان، بە زاراوەى ئەمڕۆ، گرنگترین ئەو بابەتە، كە دەبى كۆمەلگای مسوڵمان قسەى خۆى تێدا بكات و راوێژى تێدا بكات، ئنجا چۆنەتێى هەلبژاردن و ديارىكردنى نوێنەرانى كۆمەلگا، ئەميش ديسان شەرىعت بە بۆشى بەجێهێشتو، تەنیا يەك چوارچۆوەى فراوانى بۆ داناو، كە دەبى بە راوێژى مسوڵمانان لە بەينى خۆياندا بى و، هېچ كەس بە لاف لێدانى تاكى بلى: من شايسەترم، يان بنەمالەى، يان عەشیرەتێ، يان حیزبى، يان پەرەگەزى، بۆى نە خۆى بەسەر كۆمەلگادا بسەپى، بەلكو دەبى بە راوێژ بى، بە پرس و راى كۆمەلگابى.

۴- زۆرىك لە زانايان لەبارەى پەرەبوون و پەرەبوونى حوكمرانى ئەوانەى خۆيان بەسەر كاروبارى مسوڵماناندا سەپاندو، لە دواى چوار خەلىفە راشیدەكان، هەر لە موغایەى كۆرى ئەبوو سوفيانهو، هەتا دواى، لەو بارەو زۆر قسەيان كردو، كە بەبى راوێژ بە مسوڵمانان خۆيان بەسەر كورسى حوكمرانىیدا سەپاندو، كە ئەوێ موغایە هەتا راددەىك شوبهەى كى بە دەستەو هەبوو، كە حەسەنى كۆرى عەلى (خوا لێيان رازى بى)، تەنازولى بۆ كرد، بەلام لە دواى ئەوێ يەزیدى كۆرى و، ئەوانى دىكە، جگە لە عومەرى كۆرى عەبدولعەزىز، پەحمەتى خواى لێبى و، هەندى دىكەيان كە كارەكەيان تەسلىمى مسوڵمانان كردو، بەلام مسوڵمانان هەلێان بژاردوون، ئەوانى دىكە هەموویان بە میراتى بوون.

زانايان لەبارەو زۆر قسەيان كردو، بەلام ئەو فەرمايشتەى پێغەمبەر ﷺ كە دەفەرموى: {أَوَّلُ مَنْ يَغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَوَائِل: ج ۷، ص ۲، ورواهُ ابْنُ كَثِيرٍ فِي الْبَدَايَةِ وَالنَّهَائَةِ: ج ۸، ص ۲۳۴، وَكَذَلِكَ رَوَاهُ السَّيُوطِيُّ فِي الْجَامِعِ الصَّغِيرِ: ۲۸۴۱، وَأَوْرَدَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ رَقْم: ۱۷۴۹)، واتە: يەكەم كەس كە پێبازى من دەگۆرێ، پیاویكە لەبەنى ئومەييە.

ئەلبانیی پەحمەتی خۆی لای بۆ، دەلی: پەنگە مەبەست لە فەرماشتە کە گۆرینی سیستمی هەلبژاردنی خەلیفە بۆ، کردنی بە میراتی بۆ، [کە لە سەر دەستی موغایە ئەو پوویدا، خوا لای بیووری].

لەو بارەو زانیان زۆر قسەیان کردووە، بەلام پێم وایە ئەم فەرماشتە یەخەمبەر ﷺ، ئەو بابەتە یەکلایی دەکاتەو، هەر وەها دەشگونجی ئەو ئایەتە موبارەکە سوورەتی (البقرة) لەو بارەو بە بەلگەبەیتەو، کە دەفرمووی: ﴿قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (۱۳۴)، واتە: پەیمانی من سەتمکاران ناگرێتەو، کە لە وەلامی ئیبراھیم دایە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەك خوا دەفرمووی: ﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة، ۱۳۴)، واتە: یادبکەو! کاتیک پەروردگاری ئیبراھیم، ئیبراھیمی تاقیکردەو بە چەند وشەیک (واتە: بە چەند ئەرکیک) ئەویش هەمووی تەواو کردن، دواوی (خوا) فرمووی: من دەتکەمە پێشەو بۆ خەلک، گوێ: ئەدی لە وەچەکەم؟ (خوا) فرمووی: سەتمکاران پەیمانی من نایانگرێتەو، واتە: سەتمکاران پەوایتیان نیە، بۆ پێشەوایەتی و حوکمرانی.

کەواتە: هەر کارپێ سپاردنیک لە سەریناغی خۆسەپاندن و، سەتم لە خەلک کردن بنیات نرابۆ، لە راستیدا پەوایتیی نیە، بە ناشەریی لە قەلەم دەدری.

سێبەم: بەلگەیکە دیکە لەو بارەو، ئەو یە کە خوا ﷻ لە سەر کاربەدەستانی فەرز کردووە حوکم بە دادگەری بکەن، وەك خوا ﷻ دەفرمووی: ﴿وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (النساء، ۵۸)، ئەمەش بەلگەیکە دیکە، چونکە بابای سەتمکار، کە خۆی بە سەر خەلکدا سەپاندووە و بۆخۆی دادگەرنیە، چۆن دەتوانی لە حوکمرانییدا دادگەرانی پەفتار بکات؟ وەك گوتراو: (كَيْفَ يَسْتَقِيمُ الظَّل وَالْعُودُ أَعْوَجُ) سێبەر چۆن راست دەبۆ، ئەگەر دارە کە خوار بۆ؟!

چوارەم: هه لێهه ده گونجی زۆر به لگهی دیکهش بهیترینهوه، بۆ وینه: خوا له سوورەتی (هود) ئایهتی (۱۸) دا، دهفه رموی: ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ۱۸. واته: ئاگاداربین! نه فرینی خوا له سته مکاران.

ئنجا چۆن بابای نه فرین لیکراو، ده بیته سه ره رشتیاری مسولمانان، مسولمانایک که خوا به زه یی پێدادین، که سێک که خوا له به زه یی و په حمه تی خو ی دووری خستۆته وه و نه فرینی لیکردوه، چۆن بکریته سه ره ره رشتیارو، سه روکیان؟ ده گونجی زۆر به لگهی دیکهش له و باره وه بهیترینه وه.

مەسەلەى دووهم:

هەقى خۆکردنەو دەو تۆلەستاندەو، دواى ستهملێكران، گلهیى لەسەر نیه، بهلكو گلهیى و سەرزەنشت لەسەر ستهم كارو دەستدریژكارانەو، ئەوانە ئازارى به ژانىشیان هەیه لە قیامەتدا، كەسیكیش خۆپاگى و لیبوردنى هەبى، ئەو خەسلەتە لەو كارانەیه كە بهبى ئیرادەى پتەوو قایم نایەتەدى:

خوادەفرموى: ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۚ﴾ (٤١) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج برگەدا:

١- ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، بە دنیایی هەر كەسیك دواى ئەوێ ستهمى لێكراو، تۆلەى خۆى بستیڤیتەو دەو ملنەدات بۆ ستهم، ئەوانە پێى گلهییان لەسەر نیه، كەس ناتوانى گلهییان لى بكات و سەرزەنشتیان بكات.

كە دەفرموى: ﴿وَلَمَنِ﴾ ئەم (ل)ە، (موطنة للقسم)، پێخۆشكەرە بۆ سویند، ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾ واتە: بە دنیایی كەسیك تۆلە بستیڤیتەو لە دواى ئەوێ ستهمى لێكراو، (انْتَصَرَ) پێشتر گوتمان: أ- یان بە مانای بەرھەڵستی ستهمكاری كرد، ب- یان بە مانای تۆلەى ستاند، ج- یاخود مانای داواى یارمەتیی كرد تاكو زولمی لى نەكرى.

(بَعْدَ ظُلْمِهِ: إِضَافَةُ الْمَصَدَرِ إِلَى مَفْعُولِهِ، أَي: بَعْدَ كَوْنِهِ مَظْلُومًا)، (بَعْدَ ظُلْمِهِ) ئەمە پالدانى چاوگە بۆ لای بەركار، (بَعْدَ ظُلْمِهِ) (ظلم): چاوگەو پاناو كە (ه) بەركارەكەیتى، كە ئەمە پالدانى چاوگە بۆ لای بەركار، واتە: دواى ئەوێ ستهمى لێكراو، تۆلە بستیڤیتەو، گلهیى لەسەر نیه، چونكە (مَنْ: شَرْطِيَّة) یانى: هەر كەسیك بە مەرجێك ستهمى لێكراوى تۆلە بستیڤیتەو، گلهیى لەسەر نیه.

﴿ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّن سَبِيلٍ ﴾، ئا ئەوانە ھېچ پڕیانی لەسەر نیە، یانی: (مُوجِبِ الْمُؤَاخَذَةِ) ھېچ پڕیەکی پێویستکەر بۆ سزادان و گلهیی لێکرانیان لەسەر نیە، ﴿ فَأُولَٰئِكَ ﴾، دەبێتە وەلامی مەرجه کە، ھەر کەسیک بە مەرچیک ستمی لێکراوی و تۆلەبستینی تەو، یاخود بەرپەرچی ستمە کە بداتەو، وەلامە کە ی ئەو ھە: ئەوانە ھېچ پڕی گلهیی کردنیان لەسەر نیە.

(۲) - ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ ﴾، پڕی گلهیی کردن تەنیا لەسەر ئەوانە، کە ستم لە خەڵک دەکەن، ھەر ئەوانە گلهییان دێتە سەر، پڕی پەخنە گرتنیان بۆ لادەچێ، وشە (إِنَّمَا): زۆرجار باسما کردو، ئامرازی کورتە لێنان و چەسپاندن، (أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ) یانی: پڕی گلهیی تەنیا لەسەر ئەو کەسانە کە ستم لە خەڵک دەکەن.

(۳) - ﴿ وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، ھەروەھا بە ناھەق دەستدریژی دەکەن لە زەویدا، سنوور بەزینی دەکەن، وشە (بَغْيٍ): بریتیە لە سنوور بەزاندن پوو و ئەو شتانە خۆ لەسەر زەویدا دایان، وە کە مافیکی گشتیی و سوود بەخش بۆ ھەموو لایە، کە خوا بۆ تیکرای خەڵکی خولقاندوونی، ئەو بێنی دەستدریژی بکاتە سەر ئەو ھەق و مافانە، یاخود ئەو نێعمەتانەو بۆ خۆی قورخیان بکات و دەستیان بەسەر دابگری، ئائەو (بَغْيٍ) ھ.

کە دەفەرموی: ﴿ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ دەستدریژی کردن ھەر بە ناھەق، بەلام ئەمە: (لِكُشْفِ فَظَاعَةِ الْبَغْيِ) ئەمە بۆ دەرخیستی ناقولایی و، ناشیرینی ئەو دەستدریژیە، ئەگەرنا دەستدریژی و سنوور شکینی ھەر خراپە.

ئنجە کە سائیک واین:

(۴) - ﴿ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، ئەوانە ئازاریکی بە ئیشیان بۆ ھە، ئازاریکی بە ژان کە بە دنیایی مەبەست پێی سزای پۆژی دواپە.

(۵) - ﴿ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾، بە دنیایی ھەرکەس خۆی رابگری و لێبووری، ئەو لە کارە گرنگ و جەخت لەسەر کراوە کە. ئەم (ل) ی (وَلَمَن) لامی

دەستپێکردنە (لام الإبتداء)، یانی: مسۆگەر کە سێک خۆراگری بکات و لیبوردن بکات، ئەو خۆراگری و لیبوردنە، ﴿لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، واتە: لەو کارانەیە کە پێویستی بە عەزیمەت دەکات، یاخود لەو کارانەیە کە بەکەسانێکی خاوەن ئیرادەو عەزمی پتەو ئەنجام دەدرێن، یاخود لەو کارانەیە کە خوا ﷻ زۆر جەختی لەسەر کردوونەو.

لێرهەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ چوار جەختکەرەو هاتوون:

۱- (ل): ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ﴾.

۲- (إِنْ): (إِنَّ ذَلِكَ).

۳- (ل)ی دەستپێکردن (لام الإبتداء): ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ﴾.

۴- وەسفکردن بە چاوگ: ﴿لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ ئەو کارانەی عەزیمان لەسەر کراوەو، ئیرادەیی پتەویشیان لە پشتهوێ.

وشە (عَزَمَ) یانی: (عَقْدُ النِّيَّةِ عَلَى الْعَمَلِ وَالثَّبَاتِ عَلَى ذَلِكَ) (عَزَمَ)، بریتییە لە گێردانی نیازو مەبەست لەسەر کاریک و، چەسپاوی لەسەر ئەو کارە، وشە (عَزَمَ) کە پالێراوەتە لای (الأُمُور)، (مِنْ إِضَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ) لێرهەدا سیفەت پالێراوەتە لای وەسفکراو، (أَي: الْأُمُورِ الْمُعَزَّوْمَةِ، أَوِ الْأُمُورِ الْعَازِمَةِ أَصْحَابُهَا)، واتە: لەو کارانەیە کە عەزیمان لەسەر کراوە، یان: کە خاوەنەکانیان، خاوەن دلی پتەون لەسەر ئەنجامدانی کاران، یاخود: (مِنْ عَزَائِمِ اللَّهِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا) لەو کارە گرنگانە کە خوا مەبەستی بوون، مەزۆقەکان بیانھێنەدی.

بۆ ڕوونکردنەوێ ئەو ئایەتە موبارەکەیی دەفەرموێ: ﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، واتە: هەر کە سێک لە دواى ئەوێ ستمی لێکراوە، تۆلە بستیئێتەو، ئەوانە هیچ پێی گلهیان لەسەر نیە، ئەم دەقە لەوبارەو، دینین:

يَتَّخِذُهُ رَحْمَةً ۖ دَهْرَمُوْى: {الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِي، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ} (أُخْرِجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۵۸۷، وَالبخاري في الأدب المفرد: ۴۴۲۳، وَأَبُو دَاوُد: ۱۸۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۵۸۱) وَاتَّه: لَهُ وَدُو كَهْ سَهَى قَسَه بَه يَه كَدَى دَه لَيِّن، (جَنِيُو بَه يَه كَدَى دَه لَيِّن)، لَهُ وَ كَه سَهَى دَه سَتِيْشْخَه ر بُوُو، گوناھه كه له ئەستۆي ئەوه، تاكو بابای سته ملیكراو سنوور شكینیی دهكات و تیده په پرنیی. {لَهُ وَ كَاتَه ئەویش گوناھه بار دهبی} وَه ك بَنَجِيْنَه يَه كِي شَه رَعِيِي هَاتَوَه: {الْبَادِي بِالْشَّرِّ أَظْلَم} دَه سَتِيْشْخَه ر بُو خِرَپَه سته مكارتره، وَاتَّه: گوناھه كه له ئەستۆي ئەوه، ئەو ی ديكه كه وه لَام دَه دَاتَه وَه وَ بَه رَغْرِيِي لَه خَوِي دَه كَات، گوناھه بار نابیی، چونكه خوا ﷻ پَرگای پِيْدَاوَه بَه رَغْرِيِي لَه خَوِي بَكَات: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ﴿فَمِنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ ﴿۱۹۴﴾ البقرة، ئەو یان پَری پِيْدِرَاوَه، بُوِيَه گوناھه بار نيه و ئەركیكي شَه رَعِيِي ئە نجام دَه دَات، بَه لَام هی یه كه م كه دَه سَتِيْشْخَه ر دَه بِي بُو دَه سَتِدِرِيْزِي، كَارِيك دَه كَات، كه خوا قه دَه غه ی كَرْدَوَه، بُوِيَه گوناھه باره.

مەسەلەى سێهەم:

هەر کەسێک خوا گومپرای بکات، هیچ سەرپەرشتیاری نابن و، لە کاتی دیتنى سزای خواشدا، داواى گەرانەوه دەکەن بۆ دنیاو، کاتیکیش لەسەر ئاگر پادەنۆتێرن بە ملکه چى و زەبوونى بەسێلەى چاوان، تەماشای دەکەن و، برۆادارانیش دەڵێن: ئەوانەى خۆیان و کەس و کاریان دۆراندوه، زیانبەرن و، هیچ کەسێش نەبوو لە سزای خوا دەربازیان بکات، ئەوهى خواش سەرگەردانى بکات، هیچ پێى نین:

خوا دەفەرمۆی: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۚ﴾ (۴۴) ﴿وَتَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾ (۴۵) ﴿وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ (۴۶).

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانە، لە دە (۱) بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ﴾، هەر کەسێک خوا گومپرای بکات، هیچ سەرپەرشتیاری نین، لە دواى وى.

(مِنْ) ی ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾، (مِنْ: زَائِدَةٌ لِلتَّوَكِيدِ)، ئەم (مِنْ)ە، زیادکراوه بۆ جەختکردنەوه، واتە: هەر لەسەرەتای سەرپەرشتیارییهوه تاكو کۆتایی، هیچ کەسێک نیه، لە دواى خوا سەرپەرشتیاری بێ، مادام خوا گومپرای کردبێ.

کە دەفەرمۆی: ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾، یانی: (مِنْ دُونِهِ، مِنْ غَيْرِهِ) جگە لە خوا هیچ سەرپەرشتیاری دیکەى نین، کە خوا گومپرای کردبێ، کى دەتوانى سەرپەرشتیاری بێ و بیخاتەوه سەر پێ؟!

(۲) ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾، سته مکارانیش ده بینى، کاتیک که نازار ده بینن، سزا ده بینن، واته: دۆزه خ ده بینن، وشه ی (العذاب)، (أل) که بۆ ناساندنه، به لام بۆ (عهد) ه، واته: سزاو نازاره که ده بینن، که مه به ست پیی دۆزه خه، چی ده که ن؟

(۳) ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِيَّائِنَا مَرَدٌّ مِّن سَبِيلٍ﴾، ده لئین: ئایا هیچ رییه ک نیه بۆ گه رانه وه، (هَلْ: إِنْكَارِيٌّ فِي مَعْنَى النِّفْيِ، وَ«مِنْ» زَائِدَةٌ لِلتَّأَكُّدِ) ﴿هَلْ إِيَّائِنَا مَرَدٌّ مِّن سَبِيلٍ﴾ یانی: ئایا هیچ ری نی بۆ گه رانه وه بۆ دنیا؟ (هل) بۆ پرسیارکردنی نکوولییلکردنه و مه به ست پیی لابرده، (مِنْ) یش که چۆته سهر (سبیل) زیاد کراوه بۆ ته ئکید کردنه وه، واته: هیچ جۆره رییه ک نیه، که بگه ریئنه وه.

وشه ی (مَرَدٌّ) وه ک پیشتیش باسما ن کرد، هه م به مانای گه رانه وه (رَجُوع) دی و چاوگی (میمی) یه، واته: گه رانه وه، هه م به مانای شوینی بۆلا گه رانه وه، یانی (مَرْجِع) واته: هیچ شوینی ک نیه بۆ لای بگه ریئنه وه؟

(۴) ﴿وَتَرْتَبُّهُمْ يِعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذَّلِّ﴾، تۆ ئه و تاوانباره بیپروایانه ده بینى، ملکه چانه به هو ی زه بوونییه وه راده نویتیرین له سهری، راناوی (ها) ی (عَلَيْهَا) بۆ ناگری دۆزه خ ده چیته وه، له سهر ناگری دۆزه خ راده نویتیرین، ﴿خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذَّلِّ﴾ زۆر ملکه چانه و زه بوونانه، له بهر ئه و بِن دهسته لاتیی و داماویییه به سهریان هاتوه، زۆر ملکه چن، یاخود به وشه ی (خَشِيعَاتٍ) رسته که کۆتایی دی و، (مِنَ الذَّلِّ) په یوه سته به رسته ی دوا ییه وه:

(۵) ﴿مِنَ الذَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾، له بهر زه بوونی و بِن دهسته لاتیی، به سیله ی چاو ته ماشا ده که ن، (الطَّرْفُ: تَحْرِيكُ جَفْنِ الْعَيْنِ)، (طَرْف) جوولاندنی پیلووی چاوه. (طَرْف): له سهر کیشی (ضَرْبَ)، واته: (حَرَكْ جَفَنه) پیلووی چاوی جوولاند، واته: پر به چاو ته ماشای ئه و سزاو نازاره ناکه ن، به لکو به سیله ی چاو له ژیر چاوه وه، ته ماشای ده که ن، له ئه نجامی ئه و زه بوون و زه لیلییه دا که به ملیاندا هاتوه.

(۶) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانەى بپروایان هیناوه گوتیان، ئەمە وەك جوړیك له خوشحالی دەرپرینه، بهوه كه ئەو تاوانبارو ستمكارو خراپهكارانه، تووشی پوژی خویان بوون، دوو چاری سزای خویان بوون، ئەوانەى بپروایان هیناوه گوتیان:

(۷) ﴿إِنَّ الْخَسِرَينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، به دلتیای زیانباران، هەر ئەوانەن كه خویان و كهس و کاریان له پوژی قیامەتدا دوړاندوهو له دەستداوه، واتە: زیانباری راستەقینه ئەوانەن، كه ههم خویان له دەستداوهو ههم كهس و کاریشیان.

كهواته: وشەى (الْخاسِرِينَ) كه (أَل)ى ناساندنى لەسەرە، بۆ (جنس)ە، یانی: گەورەترین زیانبارو، ئەو كهسەى مانای تەواوى زیانباریى تیدا هاتۆته دى، ئەو جوړه كهسانەن.

(۸) ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾، (أَلَا: لِلتَّنْبِيهِ وَالْإِعْلَامِ) ئاگاداربى! ئەها! ستمكاران له ئازارو سزایه كى بەردهوامدان، (الْمُقِيمُ: الَّذِي لَا يَرْتَحِلُ) بەردهوام و نهپساوهو نهپراوه.

(۹) ﴿وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِّنْ أُولِيَآءَ يَنصُرُونَهُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾، هیچ سەرپەرشتیارانێكیشیان نەبوون، جگه له خوا سەریان بخەن، دیسان (مِنْ) لێره دا: (وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِّنْ أُولِيَآءَ) زیادكراوه بۆ جهختكردنەوهى ئەوه، كه هیچ جوړه سەرپەرشتیارانێكیان نیه، هەر له سەرەتاو دەستپێكهوه تاكو كۆتایی.

﴿يَنصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾، جگه له خوا، سەریان بخەن، یان له بەرانبەر سزای خوادا سەریان بخەن، یاخود: هیچ سەرپەرشتیارانێكیان نەبوون، جگه له خوا، سەریان بخەن و له فریایان بێن.

(۱۰) ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾، هەر كهسێكیش خوا گومرای بكات، هیچ پێى نین.

(سَبِيل: نَكْرَةً فِي سِيَاقِ النَّفْيِ، فَيَعْمُ كُلُّ سَبِيلٍ مُخْلَصٍ مِنَ الضَّلَالِ وَمِنْ آثَارِهِ) (سَبِيل): كە بە ئەزانراو (نكرة) هاتو، لە سیاقیکدا كە لابردنە، هەموو جوړە ڕێیەکانی ڕێدەر باز کەرەکان دەگرێتەو، لە گومپایی و لە شوێنەوارەکانی گومپایی. لێرەدا مەبەست ئەوە نیە كە خوا گومپای کردوون، بەلكو مەبەست ئەوەیە یاساو سیستمی خوا بەسەر یاندا چەسپو، كە هیدایەتی خویان بۆ هاتو، پەفزیان کردو و گومپاییان تووش بوو، وەك چۆن كە سێك ژەر دەخواتو و دەوایی ژارایی دەبێ، ئەوانەش كە هیدایەتی خویان پەفزی کردو، یەكسەر تووشی گومپایی بوون.

خوا بە لوتف و كەرەمی خۆی ئیمە لەو كەسانە بگێڕی، كە هەمیشە هیدایەتی خوا بە ڕووح و گیان قبوڵ دەكەن و تێدەگەن و پێوەی پابەند دەبن، بۆ ئەوەی لە دنیا دا بەختەوهر بن و، لە دواڕۆژیشدا سەر بەرزو سەرفراز بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان حەوت (۷) ئایەتی کوۆتایی سوورەتی (الشوری) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۴۷ - ۵۳) لەو حەوت ئایەتە موبارەکەدا، کوۆمەلێک بابەتی گەورە و گەرنگی جوۆراو جوۆر خراونەرپوو، دەتوانین لە حەوت بابەتدا پوختەیان بکەینەو:

۱- فەرمانکردنی خوا بە مرۆڤەکان، کە بە دەم بانگەوازی خواوە بچن، بەر لەوێ قیامەت و پۆژی دوایی بێ، کە گیرانەوێ نیه، هیچ کەسێش هیچ پەناگەیهکی نیه خۆی تێبگرێ لە سزای خوا.

۲- ڕاگەیانندی ئەو راستییە کە ﷺ پێغەمبەری کوۆتایی موحمەد ﷺ تەنیا وەك گەیهنەری پەيامی خوا نێرراوە، نەك وەك پارێزەری مرۆڤەکان، کە نەهێلێ بەملاولادا بچن و گومرايبن، ئەو تەنیا گەیانندی پەيامی خواى لەسەرە.

۳- **زۆر** دلخۆشبوونی مرۆڤی بێپروا بە خۆشیی و نەعمەت و، سێلەیی نواندنی لە کاتی گرفتاری دا.

۴- دەستکراوەیی خوا ﷻ لە ڕووی پێدانی ڕۆلەو بە مرۆڤەکان، کە تەنیا کچانیان پێدات، یان تەنیا کورانیان پێدات، یان هەردووکانیان پێدات، هەم کورپان و هەم کچان، یاخو هیچیان پێنەدات، بە هەر چوار حالەتەکە، خوا ﷻ مامەلە لەگەڵ مرۆڤەکاندا دەکات.

۵- سێ شیوە سەرەکییەکانی سڕوشرکردنی خوا بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا ﷻ بە سێ شیوەی سەرەکیی وەحیی و پەيامی خۆی بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردووە:

یەكەم: لە پشت پەردەوێ دواندن، **دووهم:** خستنه نێو دڵ، **سێیەم:** ناردنی نوێنەرێکی فریشتە.

۶- ڀاڱه ياندني ٿو و راسٽيهه كه موحه ممد ڏي پيش سروس بو ڪرائي، نه يزانويه ڪٽيب چيهه و ٿيمان چيهه؟

۷- ڦورٿان ڀووح و ڀووناڪيهه ڪي خواههه، مايهه ڀاسٽه ڀيڪردن و به مراد گه ياندني به ندهه ڪانه، به هو ي ٿاشنا ڀوونياههه، به ڀاسٽه شه قامي خوا.

﴿اَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ اَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اِلٰهِ مَا لَكُمْ مِّن مَّذْجٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكَيرٍ﴾ (۴۷) ﴿فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا اِنْ عَلَيَّكَ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ نُّصِيبْهُمْ سَيْئَةً لِّمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ﴾ (۴۸) ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ اِنْسًا وَّنَهَبُ لِمَن يَشَآءُ الذُّكُوْرَ﴾ (۴۹) ﴿اَوْ يَرْوِجْهُمْ ذُّكْرًا وَّنَهَبُ لِمَن يَشَآءُ عَقِيْمًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ﴾ (۵۰) ﴿وَمَا كَانَ لِيَشْرَ اَن يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحِيًا اَوْ مِنْ وَّرَآيِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ اِنَّهٗ عَلٰى حَكِيْمٌ﴾ (۵۱) ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرًا مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمٰنُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدٰى بِهٖ مَّنْ شَآءَ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدٰى اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ (۵۲) ﴿صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِى لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اِلَّا اِلٰى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ﴾ (۵۳)

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ئەى خەلکینه!} وهلامى (پەيامى) پەرودەدگارتان بدەنەوه، بەر لەوهى رۆژيک بى (کە رۆژى دواييه)، لەلايهن خواوه بەرپەرچدانەوهى نيهو لەو رۆژەدا ههچ پەناگەيه کتان نيهو، ههچ نکووليى کردنيشتان نيه ^(۴۷) ئنجا ئەگەر پشتيان هەلکرد (لە پەيامى خوا، هەر خۆيان زيانبارن) چونکە ئيمە تۆمان بە پاريزەر نەناردۆتە سەريان، تۆ تەنيا گەياندن (ى پەيامى خوا) ت لەسەرە، هەر کاتيکيش ئيمە بەزەبیه کمان بە مروڤ (ى بېيروا) چيژت، زۆر پيى دلخۆش دەبى و، ئەگەر خراپەيه کيشيان بەسەر بى، (ناخۆشيه کيان بەسەر بى)، بە هوى ئەوهوه کە دەستيان پيشيخستوه (ناشوکرى دەکات)، چونکە مروڤ (ى بېيروا!) زۆر سپلەو پينەزانە ^(۴۸) هوکمپرانى و خواوەنداريتى زهوى، بەس هى خوايه، هەرچى بيهوى ديهينيتەدى، هەر کەسيکى بوى، ميينان (کچان)ى، پيدەبەخشى و، هەر کەسيکيشى بوى نيرينان (کورپان)ى، دەداتى ^(۴۹) يان نيرينان و ميينانيان بو جووت دەکات (کورپان و کچانيان ويکرا دەداتى) و، هەر کەسيشى بوى نەزۆکى دەکات، بېگومان ئەو زانای توانايە ^(۵۰) ههچ مروڤيکيش بوى نيه خوا بيدوينى: مەگەر بە سروشکردن، يان (خستنه نيو دل) لە پشت پەردەوه (بيدوينى)، يان نيردراويک بنيرى، کە بە مۆلەتى وى هەرچى بوى، سروشى دەکات، بە دلنایى ئەو (خوا) زانای کارزانە ^(۵۱) هەر بەو شيۆهيهش (کە باسکرا)، پرووچيکمان لە لايەن خوڤمانەوه بۆلا سروشکردى، (پيشتر) نەتدەزانى نە کتیب چيهو نە ئيمان (چيهو چۆنە)؟ بەلام گيرامان، (قورئانمان کردە) پرووناکيهک هەر کەس یمانەوى، لە بەندەکاڤمان پيى راستەري دەکەين و، بە دلنایى تۆ (خەلک) بەرەو راستە شەقام بەرچاو پروون دەکەى ^(۵۲) رپى ئەو خوايهى هەرچى لە ئاسمانەکان و زهوى دايە، هى ویه، ئەها (بزائن!) کاروبارەکان تەنيا بەرەو لای خوا دەچن ^(۵۳)

شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کان

(**أَسْتَجِیْبُوا**): (أَی: أَجِیْبُوا)، واته: وه‌لام بده‌نه‌وه، (الإِسْتِجَابَةُ: التَّحَرُّی لِلجَوَابِ وَالتَّهَيُّوهُ لَهُ) وشه‌ی (إِسْتِجَابَةُ): واته خه‌فتان، مشوورخواردن و، خو ئاماده‌کردن بو وه‌لامدانه‌وه، به‌لام دوا‌یی هه‌ر به‌مانای خودی وه‌لامدانه‌وه‌ش هاتوه، واته: به‌دهم په‌یامی خواوه‌بچن، به‌دهم بانگه‌وازی خواوه‌بچن.

(**مَرَدٍّ**): (المَرَدُّ: الرَّدُّ، الرَّدُّ کَالرَّجْعِ، وَالمَرَدُّ مَصْدَرٌ مِیمِیٌّ مَعْنَى الرَّدِّ، وَالرَّدُّ: الدَّفْعُ)، وشه‌ی (رَدِّ) واته: (رَجَع) به‌مانای گێرانه‌وه‌یه، (مَرَدٍّ) یان چاوگیک (مِیمِی)یه، به‌مانای (رَدِّ)، واته: به‌رپه‌رچدانه‌وه، یاخود ناوی شوینه (مَرَجَع) په‌ناگه‌و شوینی په‌نا بو بردن، وشه‌ی (رَدِّ)یش، به‌مانای (رَجَع) گێرانه‌وه‌و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌یه.

(**مَلَجًا**): (المَكَانُ الَّذِي یَصِیرُ إِلَیْهِ الْإِنْسَانُ لِلتَّوَقُّی فِیْهِ، الْمَلَجًا: مَكَانُ اللَّجَا) (مَلَجًا): ئەو شوینه‌یه که مرووف بو‌ی ده‌چن، تاكو له‌ویدا پارێزراو بئ، خو‌ی په‌نا بدات، خو‌ی چه‌پاله‌ بدات، (مَلَجًا) شوینی (لَجًا)ه، (لَجًا)یش، شوینی په‌نا پێ‌بردن و سه‌رپێ‌ بردنه.

(**نَكِيرٍ**): (إِسْمٌ مَصْدَرٍ أَنْكَرَ) (أَنْكَرَ) واته: نكوولییكرد، (نَكِيرٍ) ناوی چاوگه‌كه‌یه‌تی، یانی: (مَا لَكُمْ إِنْكَارٌ، لِمَا جُوزِیْتُمْ بِهِ، وَلَا یَسَعُكُمْ إِلَّا الْإِعْتِرَافُ) واته: ئەوه‌ی پێ‌ی سزا ده‌درین، ناتوانن نكوولیی لێ‌كه‌ن و، هیچ ده‌رفه‌تتان نیه، مه‌گه‌ر دانانپیدا‌هێنان، به‌تاوانی خو‌تان دا که سزایه‌کی دیاریکراو بو ئەو خراپانه‌ی تێوه‌ دانراوه، تێوه‌ ناتوانن نكوولیی له‌ خراپه‌کانی خو‌تان بکه‌ن، که به‌چه‌ندان شیوه‌ له‌سه‌رتان تو‌مار کراون.

(**كَفُورٍ**): (الكُفُورُ: الْمُبَالِغُ فِي كُفْرَانِ النُّعْمَةِ)، (كفور): كه‌سیك كه‌ زیده‌پو‌یی ده‌كات له‌ نادیده‌گرتن و سه‌پله‌یی كردن به‌رانبه‌ر به‌چاکه، (الكُفْرُ فِي الدِّینِ أَكْثَرُ،

وَالْكَفْرَانِ فِي النُّعْمَةِ أَكْثَرُ)، وشەى (كُفُور): دەشگونجى بە مانای بېيروایى بى، بەلام وشەى (كُفُور) زیاتر بۆ بېيروایى بەکاردههینى، بەلام (كُفْرَان) زیاتر بۆ سېلەى بەکاردههینى بەرانبەر بە چاکەو نېعمەتەکان.

(يَهَبُ): (الْهَبَةُ) أَنْ تَجْعَلَ الْمَلِكَ لِلْغَيْرِ بِغَيْرِ عَوَضٍ، (هَبَةُ): ئەوەیە کە تۆ شتیک بەکەى بە مولکى کەسێک بەبى قەرەبوو و بەرانبەر، واتە: پێى بەخشى، بە کوردی دەلێن: بەخشین، پێدان.

(عَقِيمًا): (أَصْلُ الْعَقْمِ: الْيُبْسُ الْمَانِعُ مِنْ قَبُولِ الْأَثَرِ)، (عَقْم): لە ئەصدا بە مانای وشکى دى، وشکىەك وا بکات شوینکە لەسەر ئەو شوینە دروست نەبى، بۆ وینە: بەردىكى وشک شوینکەى لەسەر پەیدانابى، بەلام (عَقِيم): لە ئاڤرەتان بەو ئاڤرەتە دەگوترى: کە تۆوى نیرینە وەرناگرى، یاخود تێدا ناییتى نى و، نەزۆکەو مندالى نابى.

(يُزَوِّجُهُمْ): (يَجْعَلُهُمْ زَوْجًا، ذَكَرًا وَأُنْثَى) واتە: دەیانکاتە جووت، نێرو مى، کەواتە: (يُزَوِّجُهُمْ) لەو سیاقەدا بە مانای ئەوە نیه هاوسەرگیریان بۆ دەکات، بەلکو مەبەست ئەوەیە (يُفِرُّ الذُّكُورَ وَالْإِنَاثَ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ) نیرینەو مێنیان پیکەو جووت دەکات، کوپان و کچان پیکەو دەدات بە کەسێک کە بیهوى، جارى وا هەیه پێشى چەند کوپى دەداتى، دواى چەند کچى، یان پێشى کچانیان دەداتى، دواى کوپان، جارى واش هەیه دووانەیان دەبن، جارى واش هەیه کوپى و کچى بەو شێوەیە، گنگ ئەوەیە (يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا) واتە: مێنەو نیرینانیان بۆ جووت دەکات، هەردووکیان پێدەدات.

(رُوحًا): (سَمِيَ الْقُرْآنُ رُوحًا لِكَوْنِهِ سَبَبًا لِلْحَيَاةِ الْآخَرِيَّةِ)، قورئان بۆیە ناوێراو رووح، لەبەر ئەوەى هۆکارە بۆ ژيانى پۆژى دواى، بەلکو لە راستییدا هۆکارە بۆ ژيانى دنیا، مرقى پروادارو شوینکەوتوى قورئان هەر لە دنیادا، قورئان بۆ دەبێتە رووح و گیان، جیاى دەکاتەو لە مردووان.

(صِرَاطُ): (الصِّرَاطُ: الطَّرِيقُ الْمُسْتَقِيمُ) (صِرَاطُ): بۆ خۆى يانى: پرى پاست،
ئىچا ئەگەر وشەى (مستقيم) ىشى، بخرىتە سەر، يانى: پرىيەكى زۆر پاست، وشەى
(صِرَاطُ) بە (س) ىش، ھاتوھ (سِرَاطُ).

(تَصِيرُ): (صَارَ إِلَى كَذَا: انْتَهَى إِلَيْهِ، وَصَارَ يَصِيرُ صَيْرُورَةً: عِبَارَةٌ عَنِ التَّنْقُلِ مِنْ
حَالٍ إِلَى حَالٍ)، (صَارَ إِلَى كَذَا) واتە: چوو بۆ لای ئەو، (صَارَ): بوو (يَصِيرُ) دەبى
چاۋگەكەى (صَيْرُورَةً) يە، (بوون) (صَارَ يَصِيرُ صَيْرُورَةً وَصِيْرًا): (صَيْرُورَةً) گواستەوھە
لە ھالىكەوھ بۆ ھالىكى دىكە.

(الْأُمُورُ): (الْأُمُور: جَمْعُ أَمْرٍ، وَالْأَمْرُ: الشَّأْنُ وَمَصْدَرُ أَمْرُهُ: إِذَا كَلَّفْتَ أَنْ يَفْعَلَ
شَيْئًا، وَهُوَ لَفْظٌ عَامٌّ لِلْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، (أُمُور) كۆى (أَمْر)ە، (أَمْر) ىش، بە ماناى
ھالەتە (شأن) بە كوردى ھەر پى دەگوتىرى ھال، يان ھالەتتىك كە مروفى
تيىدايە، ھەرۋەھا وشەى (أَمْر) چاۋگە بۆ (أَمْرُهُ) ئەگەر كارىكت بە كەسىك
سپارد بىكات، (أُمُور) ، كۆيە، (أَمْر) وشەيەكى گشتىيە بۆ كىردەوھو بۆ قسان بە
گشتىيە بە كاردەھىنرى.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوایا لههوت ئایهتهدا، چهوت پراستی گهوهو گرنگ دهخاتهپروو، دهیانکاته کوئایی ئهم سوورپهته موبارهکه، سه رهتا خوا دهفه رموی: ﴿اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَ یَوْمٌ لَاْ مَرَدَّ لَّهٗ مِنْ اَللّٰهِ﴾، واته: ئهی خه لکینه! وهلامی پهروهردگارتان بدهنهوه بهر لهوهی پوژیک بی له لایهن خواوه گیرانهوهی بو نیه. دهگونجی بانگکردنه که بو خه لکی بی به گشتی، دهشگونجی مهبهست پی بیپروایان و هاوبهش بو خوا دانهران بی، چونکه دوایی دهفه رموی: ﴿مَا لَکُمْ مِّنْ مَّلَاجٍ یَّوْمَیْذٍ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّکِیْرٍ﴾، ئیوه له سزای خوا هیچ په ناگهیه کتان نیه لهو پوژهداو، ناشتوانن نکوویی بکهن له خراپه کانتان، دهشتوانن بلیین: بانگکراوان و فرمان پیکراوان بهوه که بگه پینهوه بو لای خوا، یان بهدهم بانگی خواوهو بچن، مروقه کانن به گشتی، که به تهکید ئهو کاته مروقه کان، چ ئهوهی چاکه کار بی، چ ئهوهی خراپه کار بی، برودارو بیپروا، هیچ کامیان هیچ په نایان نیه، جگه له په نای خوا، هیچ که سیش ناتوانن نکوویی بکات لهوهی کردوویهتی، ﴿اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ﴾، به دهم بانگی پهروهردگارتانهوه بچن، ﴿مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَ یَوْمٌ لَاْ مَرَدَّ لَّهٗ مِنْ اَللّٰهِ﴾، بهرلهوهی پوژیک بی که گیرانهوهی بو نیه، له لایهن خواوه، واته: خوا نایگیرپتهوه، یاخود: پیش ئهوهی پوژیک بی، له لایهن خواوه، گیرانهوهی بو نیه.

وشه‌ی (مَرَدَ) ده‌گونجی به مانای گِپْراَنه‌وه (رَدَ) بئی، (الرَّدُّ: الرَّجْع)
 به‌رِپه‌رچدانه‌وه، گِپْراَنه‌وه ده‌شْگونجی (مَرَدَ) ناوی شوین بئی، شوینی بۆلا
 گه‌پْراَنه‌وه، شوینی سه‌رپی بردن و په‌نا بۆ بردن، به‌لام زیاتر واپیډه‌چی مه‌به‌ست
 پیی به‌رِپه‌رچدانه‌وه بئی، چونکه‌ دوایی ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلَجًا يَّوْمَئِذٍ﴾

لەو پۆژەدا هیچ پەناگەیه کتان نیە، ﴿مَا لَكُمْ مِّن مَّلَجٍ يَّوْمَئِذٍ﴾، ئەم (مِن) ه، زیاد کراوە بۆ تۆخکردنەوهی بێ پەنایی و بێ پەناگەیی، واتە: هیچ جوړە پەناگەیه کتان نیە، هەر لە سەرەتای پەناگەنەوه بگرە تاكو کۆتاییان، ﴿يَّوْمَئِذٍ﴾ واتە: لەو پۆژەدا، ئەم تەنۆینە لە شوێنی پستەیه کە، واتە: لەو پۆژەدا ئەوه پروودەدا، کە پروو دەدات، ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكِيرٍ﴾، ئێوه لەو پۆژەدا هیچ نکوولییکردنتان نیە.

دیسان (مِن)ی، سەر (نَكِيرٍ)، (زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ) بۆ جەختکردنەوه زیاد کراوە، هیچ جوړە نکوولییکردنتان بۆ نیە، چونکە هەموو شتیکتان لەسەر تۆمار کراوە، شایەدتان لەسەر پادەگیرین و، هیچ کەس ناتوانی نکوولی لە هیچ کردەوهیەکی خۆی بکات.

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾، ئنجا ئەگەر پشتیان هەڵکرد، یان لاملیان تیکردی، ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾، ئیمە تۆمان بە پارێزەر نەناردۆتە سەریان، واتە: تۆمان نەناردوه بیانپاریزی لە لادان و خراپەو، ناچاریان بکە ی پروابینن، ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾، (إِنْ) لێرەدا بۆ لابردن (نَفْي) ه، یانی (مَا عَلَيْكَ) تۆ هیچ شتیکت لەسەر نیە جگە لە گەباندن، تۆ تەنیا ئەوهت لەسەرە پەيامی خویان پییگەیهنی، ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَبْنَا﴾، ئیمە کاتیک بەزەییەک لە لایەن خۆمانەوه بە مروۆف دەچێژین، زۆر پیی شادمان و دلخۆش دەبێ، بە پیی سیاق دەزانری کە لێرەدا مەبەست لە ئینسان، مروۆفی بیپروایە، چونکە مروۆفی بیپروایە کە بەهات و خۆشی و نێعمەتی دنیا، زۆر دلخۆش دەبێ، ﴿وَإِنْ نُّصِيبْهُمْ سَيْئَةً بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾، بەلام ئەو مروۆفە بیپروایانە ئەگەر خراپەیه کیان بەسەر بێ، بە هۆی ئەوهوه کە دەستەکانیان پیشیان خستوه، واتە: ئەگەر دەرھاویشتهی خراپەو تاوانەکانی خویان بێتە پێیان و ملیان بگری، ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾، ئەوکاتە ئینسان، زۆر سپڵو پی نەزانە، واتە: ئینسانی بیپروا، ئەو (أَل) ه، کە بۆ ناساندنە، دەبێ بۆ (عهد) بێ، واتە: مروۆفە کە، مروۆفە

بېرپروایه که، زۆر سېله و پېنه زانه، کاتیک به لایه کی به سهردی، ناشوگری ده کات و سېله یی ده نوینن، وهك هه رگیز خوشی نه دیی.

ئجنا دیته سهر باسی بابەتیک دیکه: ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 حوکمرانی ئاسمانه کان و زهوی هی خوایه، وشه ی (مُلْك) به مانای حوکمرانی
 دی و، به مانای خاوه ندرایتی دی و، به مانای بالاده ستیش دی، به لام لیره دا
 زیاتر مه به ست پئی بالاده ستی و حوکمرانییه، واته: ده سولات و حوکمرانی
 ئاسمانه کان و زهوی هی خوایه، ﴿يَخْلُقْ مَا يَشَاءُ﴾، هه رچی بیهوی دروستی
 ده کات، خوا هه ر شتیک بو، دروستی کردوه و دروستی ده کات، هیچ شتیک
 له ویستی خوا ﴿عَاسَىٰ نَابِیْ﴾، ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنْشَاءُ﴾، {وینه یهك دینتیه وه
 لهو شتانه ی دروستیان ده کات} ده فهرمو: به هه ر که سیک که بیهوی مینانان
 پیده به خشی، (کچان) ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُوْرُ﴾، هه ر که سیکش بیهوی
 نیرینانان پیده به خشی، (کوران).

﴿اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاُنْثٰی﴾، یا خود بویان جووت ده کات، نیرینان و مینان،
 واته: کوران و کچانان ویکرا ده داتی، ﴿وَيَجْعَلُ مِنْ يَشَاءُ عَاقِبًا﴾، هه ر که سیکشی
 بو، نه زوکی ده کات، نه کوری ده داتی نه کچ، ﴿اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ﴾، به دلنایی
 خوا زۆر زانایه و زویش توانایه، ده زانی بوچی نهو چوار جوړه مامه له یه ده کات و،
 حیکمه تی چیه لهو چوار جوړه مامه له یه له گهل مروقه کاند! هه یانه ته نیا کچانی
 پیده داو، هه یانه ته نیا کورانی پیده داو، هه یانه کچان و کورانی پیده دات و هه شیانه
 هیچانی پینادا، خوا به تواناشه، نهوپه ری توانای هه یه، وهك چۆن نهوپه ری زانیاری
 و حیکمهت و لیزانی هه یه، نهوپه ری تواناو ده سته لاتیشی هه یه.

ئجنا دیته سهر بابەتیک دی: ﴿وَمَا كَانَ لِیْسْرِ اَنْ یُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحٰیًا﴾
 هیچ مروفتیک بو یه نه خوا بیدوینن، مه گهر سروشی بو بکات، ﴿اَوْ مِنْ
 وَّرَآیِ حِجَابٍ﴾، یان له پشت په رده وه قسه ی له گهل بکات و بیدوینن، ﴿اَوْ
 رُسُلًا رَّسُوْلًا﴾، یا خود نوینه ریک بنیری، رهوانه کراویک بنیری، مه به ست پئی

فریشتەکان، ﴿فَبُوحَىٰ بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، ئەو کاتە بە مۆلەتی وی هەرچی
 بیهوێ وەك پەيامێکی پەنھان دەیگەیهنێ، واتە: بەو پێغەمبەرە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَامُ)، کە خوا ویستوووەتی پەيامی خوێ بۆ بنێری، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٌ﴾،
 بە دنیایی خوا زانای کارزانە.

هەلبەت ئێمە دوایی کورتە باسێک لەبارەی چۆنیەتی فەرماشتکردنی خواوە،
 لەگەڵ مەرووفەکاندا دەکەین، واتە: لەگەڵ پێغەمبەرەکاندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 بۆیە لێرە هەروا بە کورتیی بەسەریدا دەپۆین.

ئەنجا خوا ﷻ باسی بابەتێکی دیکە دەکات: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ
 أَمْرِنَا﴾، هەر بەو شیوەیە لەلایەن خوێمانەووە، پووحتیکمان بۆ تۆ ناردووە، دیارە
 دوینراو پێغەمبەری خاتەمە، ئەو موحەممەد! ﷺ، لەلایەن خوێمانەووە پووحتیکمان
 بۆ تۆ سەروشکردووە، کە مەبەست پێی قورئانە، ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ﴾، پێشتر نەتەدەزانی نە کتێب چییەو نە ئیمانیش چییە؟ (کتاب):
 دەگونجی هەر مەبەست پێی کتێب بێ، دەشگونجی مەبەست پێی بەرنامە
 بێ، چونکە کتێبەکش بەرنامەکەی لە نێودایە، واتە: تۆ نەتەدەزانی نە بەرنامە
 چییە، چۆن دەبێ ئەو کۆمەڵگایە پاک و چاک بکری و بەرپۆهەبێ، هەرۆهە
 نەتەدەزانی ئیمانیش چییە؟ ئیمان بە زاراوە شەرعییەکەی، نەك بەو واتایە کە
 هەندێک لە زانایان ئیمان بە خواناسیی لێکداوێتەو، لە ئەنجامی زالبوونی
 بیروکە ئیلحادو، کێشەو مشتومر هەبوون لەبارەی بەدیھێنەراییەتی و،
 پەرۆردگاریتی خواوە، پۆژگاریک بەسەر مسوڵماناندا ھاتووە کە ئیمان بەرنامە
 کورت ھەڵپێناو، ئایا ئیعتیقات بەو کە خوا ھەیە ﷻ یان نا؟ پێیان وا بوو
 ھەر کەسێک ئیعتیقاد بەبوونی خوا ھەبێ، مانای وایە ئیمانی ھەیە! کە لە
 راستیدا وایە، ئەگەر نا پێغەمبەر ﷺ بەرلەووەی خواش نەبێت پێغەمبەراییەتی
 و، وەحییشی پێی بێخەش، بە تەئکید پێغەمبەری خاتەم ﷺ، ھەموو پێغەمبەرەکان،
 ھەر خواناس بوون، بەلکو پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموی: {مَا مِنْ مَّوَلُودٍ إِلَّا

يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: قَابَوَاهُ يَهُودَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ مَجَسَّانِهِ، (أخرجه البخاري: ۱۲۹۲، ومسلم: ۲۶۵۸، وأبو داود: ۴۷۱۴)، واته: هه موو مندا لیک له سهر خوارسک له دایک ده بی، (له سهر زگماکی خواناسی)، به لام دوایی باب و دایکی ده یکه نه جووله که، یان ده یکه نه نه صرائی، یان ده یکه نه مه جووسی.

چ جای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که خاوه نی پاکترین رووح و، چاکترین مه عده ن و، ته واوترین زگماک بوون، که واته: که ده فهرموئی: پیشت نه تده زانی نه کتیب چیه و نه ئیمان چیه؟ مه به ست ئه وه نیه که پیغه مبه ر خوای نه ناسی بی، وه ک به داخه وه زور له تویتزه ره وان وای لی تیگه یشتوون، که دوایی له و باره وه له مه سه له گرنگه کاندای پروونکردنه وه ی زیاتر ده دین، ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ئیمه گیرامان به پرووناکیه ک، چیمان گیرا به پرووناکیه ک؟ واته: ئه وه ی که بو تۆمان کردۆته په یام، ئه و په یامه و ئه و قورئانه مان گیرا به پرووناکیه ک، (جَعَلْنَاهُ) راناوه که ی بو قورئان ده چیته وه، واته: ئیمه ئه و کتیبه مان، ئه و قورئانه مان کرده پرووناکیه ک ﴿تَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾، ههر که سی ک به مانه وئی له به نده کانه مان پیی راسته ری ده که ی، لیره دا (ته دی) به مانای ری پیشان ده دین، نیه، چونکه خوا ویستوو یه تی و ری پیشان هه موو خه لک داوه، (ته دی) لیره دا به مانای: راسته ری ده که ی، ده یخه یه سهر راسته ری، ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به دلنیا ی توش خه لک ری نیما یی ده که ی به ره و راسته شه قام، لیره دا هیدایه ت به مانای ری پیشان دانه، نه ک به مانای خسته سهر راسته ری، چونکه راسته ری کردن، ته نیا به ده ست خوایه، به لکو ئه ری پیغه مبه ر ﷺ ته نیا ری راست نیشان دانه.

که واته: ههر له م ئایه ته موباره که دا وشه ی هیدایه ت، به دوو واتایان هاتوه، به مانای راسته ری کردن، چونکه ههر خوا ده توانی خه لک راسته ری بکات و، به ئامانج بگه یه نی، به مانا مانای ری پیشان دان، که ئه وه ئه ری پیغه مبه ره ﷺ ری پیشان خه لک بدات.

کەواتە: ئیوەش ئەي مەزگەکان! خۆتان ئامادە بکەن، بۆ دیداری خوا ﷻ.
بزانن چۆن و بە چ شێوە یەک دە چنەوێ خزمەتی؟ خوا لەو کەسانەمان بگێڕی کە
بەسەری بەرزو، بەپرۆی سوورو، بەدەستی پێو، توێشووی باشەو، دەگەرێنەو
بۆ خزمەت خواي پەرورەدگاری جیهانیان.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە وەلامدانەوێ پەيامەكەى و، ترس و بیم هەبوون لە پوژی دواى، كە خوا بەرپەرچى ناداتەو، بېروایانىش هیچ پەنايەکیان نیە و نكووێیش ناکەن لە خراپەکانیان، پاشان فەرمانکردن بە پیغمبەر ﷺ كە ئەو پارێزەر نیە بەسەر یانەو، بەس گە یاندنی پەيامى خواى لەسەرە، راگە یاندنی ئەو راستییەش كە مەرووفى بېروا، بە هات و خوشى زۆر دڵخۆش و بوغرا دەبى و، بە نه هات و زیان و ناره حەتیانی، زۆر سێلەو ناشوگر دەبى:

خوا دەفەر موی: ﴿ اَسْتَجِیْبُوْا لِرَبِّکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَ یَوْمٌ لَاْ مَرَدَّ لَهُ مِنْ اَللّٰهِ مَا لَکُمْ مِّنْ مَّلْجَا یَوْمَیْذٍ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّکِیْرٍ ۝۱۷ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَا اَرْسَلْنَاکَ عَلَیْهِمْ حَفِیْظًا اِنْ عَلَیْکَ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِیْبُهُمْ سَلٰةٌ بِمَا قَدَّمْتَ اَیْدِیْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ کَفُوْرٌ ۝۱۸ ﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە نو بڕگەدا:

(۱) - ﴿ اَسْتَجِیْبُوْا لِرَبِّکُمْ ﴾، وەلامى پەروەردگارتان بدەنەو، (اَسْتَجَابَ) لە گەل (اِجَابَةً) یەك واتیان هەیه، (اَجَابَ) یانی وەلامى دایەو، كەواتە: (اَجِیْبُوا) وەلامبدەنەو، (اَسْتَجِیْبُوا) یانی: وەلام بدەنەو، بەلام جیاوازیان چیه؟ جیاوازیان ئەوێه كە (اَجِیْبُوا) (س) و (ت)ی، خراونە سەر، بو جەختکردنەوێه، واتە: زۆر بەجیددی و زۆر بەچاکی بە دەم بانگەوازی پەروەردگارتانەو بچن، ئەم (ل)ش كە دەفەر موی: ﴿ اَسْتَجِیْبُوْا لِرَبِّکُمْ ﴾ دیسان بو جەختکردنەوێه، وەك (حَمْدُتُهُ)، (حَمَدْتُ لَه)، (حَمْدُتُهُ) واتە:

ستایشم کرد، بەلام (حَمَدْتُ لَهُ) واتە: ستایشم کرد، بەتایبەتی بۆوی، لێرەش کە دەفەرموی: ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ دەشیتوانی بفرموی: (إَسْتَجِيبُوا رَبَّكُمْ)، بەلام ئەمە یانی: وەلامیک بەدەنەوێ شایستەیی پەروەردگارتان بێ و، بە دەم پەروەردگارتانەوێ بچن، بە شیوەیەک کە شایستەیی ئەو بێ، بە دنیاییش مەبەست لە بە دەم پەيامی پەروەردگارەوێ چوون و، وەلامی پەروەردگاردانەوێ، ئەوێ کە ئەو پەيامی پیغمبەرەکی ﷺ پێیان دەگەیەنێ، بە دل و گیان لێی وەرەبگرن و، ئەوێ تێدایە، جێبەجێی بکەن.

۲- ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾، بەرلەوێ پۆژیک بێ کە لەلایەن خواوە گیرانەوێ بۆ نیە، یان: بەرلەوێ پۆژیک بێ لەلایەن خواوە، کە گیرانەوێ بەرپەرچدانەوێ بۆ نیە. ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾ یانی:

أ/ (لَا رَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ) خوا بەرپەرچی ناداتەوێ.

ب/ (لَا رَدَّ لِيَوْمِ الَّذِي يَأْتِي مِنَ اللَّهِ) ئەو پۆژەیی لەلایەن خواوە، دێ، بەرپەرچدانەوێ بۆ نیە. وشەیی (مَرَدَّ: مَصْدَرٌ مِمِّيٍّ مَعْنَى الرَّدِّ) (مَرَدَّ): چاوگیکی میمییه بە مانای (رَدَّ) (رَدَّ) یش، هەم بە مانای گیرانەوێ (رجع) دێ، هەم بە مانای بەرپەرچدانەوێ و لابردن و پالپۆهەنان (دفع) دێ، واتە: ئەو پۆژە کە هات لە لایەن خواوە، بەرپەرچدانەوێ بۆ نیە، چونکە (لا) بۆ (نفي الجنس) ه، یانی: هیچ جوړە بەرپەرچدانەوێ بۆ نیە، یاخود: خوا ئەو پۆژەیی کە هێنا، خوێ بەرپەرچی ناداتەوێ، سیستمی خوایه، ئیستا دنیایەو دواوی پۆژی دوایه، هەر کام لە شتەکان لە کاتی خۆیاندا دێن.

۳- ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾، لەو پۆژەدا هیچ پەناگەیهکتان بۆ نیەو، هیچ نکوولییکردنیشتان نیە، (مِنْ) له: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ﴾ کە زیادکراوێ بۆ توخ کردنەوێ ئەوێ کە هیچ جوړە پەناگەیهکی نیە، واتە: هەر لە سەرەتای پەناگانەوێ بگرە تاكو کۆتایی، هەرۆهە (من) ی ﴿مَنْ نَكِيرٍ﴾، دیسان ئەویش بۆ جەختکردنەوێ زیادکراوێ (زائدة للتأكيد) واتە: هیچ جوړە نکوولییکردنیشکتان بۆ نیە، نه کهم نه زۆر،

(مَلَجًا): شوینی (لجاً)ه، (لجاً)یش، بریتیه لهوهی مروّف بهرهو شوینیك بچی، كهواته: (مَلَجًا) پهناگه، ئەو شوینهیه كه مروّف بوّی دهچی تاكو لهویدا خووی بپاریزی و خووی پهنا بدات.

٤- ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكِيرٍ﴾، هیچ جوړه نكوولییكردنیکتان بوّی نیه، بوّ ئەوهی پیتی سزا دهدرین، هیچ بوارتان نیه، مهگەر دان پیداهیتان بهبی لاملی، وشه ی (إِنْكَار) به مانای بهرپهچدانهوهش دی، دهگوتری: (أَنْكَرْتُ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ فِعْلًا يَرَدُّعُهُ)، (أَنْكَرْتُ عَلَيْهِ) واته: بهرپهچم دایهوه، شتیكم کرد ئەو بهرپهچ بدریتهوهو بگهپریتتهوه، واته: ئیوه هیچ جوړه نكوولییكردنیکتان بوّی نیهو، ناچارن دان پیدا بینن، یاخود هیچ جوړه بهرپهچدانهوهیهکتان بوّی نیه، چونكه (أَنْكَرْتُ عَلَيْهِ) واته: نه مهیشت بیكات، یان: رهخنه م لیگرت، به مانای رهخنه لیگرتن دی و، به مانای دهستگرتن و نه هیشتنیش دی، فهрман به چاکه و پیرگری له خراپه، پیرگریه كه جاری وایه به قسهیهو، جاری وایه به دهسته، وهك لهم فهرمایشته دا هاتوه: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ}، (أُخْرِجْهُ مُسْلَمًا: ٤٩، وَأَبُو دَاوُد: ١١٤٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢١٧٢، وَالنَّسَائِيُّ: ٥٠٠٨، وَابْنُ مَاجَه: ٤٠١٣) واته: ههر کامیک له ئیوه خراپهیه کی بینی با به دهست نه یهیلێ، ئەگەر نهیتوانی به زمانی، ئەگەر نهیتوانی به دلی و، ئەوهش بیهیترتینی بروایه.

٥- ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾، ئنجا ئەگەر ههر پشتیان هه لکردو پرویان وه رگپرا، ئیمه توّمان نه ناردوه به سهریانهوه پارێزه ر بی، واته: توّ كه مته ر خه م نی له به رانه ر ئەواندا، توّ په یامی خوات پیگه یاندوون، ئنجا كه ئەوان پری راست ناگرن، بهرپرسیارییه ته كه له ئەستوی توّدا نیه، ئەمه دلدانهوهی پیغه مبه ر ﷺ و ههر كه سیكه كه له پری پیغه مبه ره وه دهچی و، په یامی خوا به پروونی به خه لك دهگهیه نی.

٦- ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾، توّ جگه له گه یاندن هیچی دیکهت له سه ر نیه. (إِنْ) لیره دا به مانای (مَا)یهو بوّ لابر دن (نفي)ه، واته: توّ هیچت له سه ر نیه: (مَا عَلَيْكَ) هیچ شتیكت له سه ر نیه، ﴿إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ جگه له گه یاندن، (البلاغ: التبليغ) پیراگه یاندن.

(۷) - ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَبْنَا﴾، ئیمە ھەر کاتیک بەزەییە کمان لە خۆمانەو بە مەرووف چێژت، زۆر پێی دڵخۆش دەبی، (إِذَا) لێرەدا: (تَذُلُّ عَلَى تَحْقُقِ كَثْرَةِ وَقُوعِ شَرْطِهَا، بِخِلَافِ «إِنْ» فَهِيَ تَذُلُّ عَلَى نَذْرَةِ وَقُوعِهِ) وشەى (إِذَا) کاتیک دەچیتە سەر شتیک، مانای وایە مەرجه کەى زۆر دیتەدى، ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾، ئیمە ھەركات بەزەیی خۆمان بە مەرووف چێژت، یانی: زۆرجار پێی دەچێژین، بەلام (إِنْ) بەدەگمەن مەرجه کەى دیتەوى، ﴿وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَلَيْتٌ﴾ ئەگەر خراپەو ناخۆشییەکیان بە سەرھات...

﴿فَرَحَ بِهَا﴾، زۆر پێی دڵخۆش دەبی، (الْفَرَحُ: السُّرُورُ الشَّدِيدُ، لِذَا لَمْ يَأْتِ فِي الْقُرْآنِ إِلَّا مُقْتَرِنًا بِالذَّمِّ) وشەى (فَرَحَ) واتە: دڵخۆشیی زۆر، زۆر شادمان بوون، ھەر بۆیە لە قورئاندا بە زۆری لە حالەتی زەمدا ھاتووە: ﴿لَا تَفْرَحَنَّ إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ (۷۶) القصص، لە زۆر شوێندا خوا زەمى کافرەکانى کردووە کە بە دنیاو نیعمەت و خۆشییەکانى زۆر دڵخۆش دەبن، تەنیا لە حالیکدا، زۆر دڵخۆشبوون باشە، کە پەيوەندیی بە پاداشتی خواو، یان شتی مەعنەویيەو ھەبى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (۵۸) یونس، ھەروەھا دەفەرموى: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۴) بَنَصْرِ اللَّهِ (۵) الروم، ئەو شتانەى کە پەيوەندییان بە خواو ھەيە، بە لایەنى مەعنەو ھەيەو، پاداشتی پۆژى دوايى، شایستەى ئەو ھەن مەرووف زۆر دلى پێخۆشین.

لێرەدا کە دەفەرموى: ئیمە ھەركات بەزەییان لە خۆمانەو بە مەرووف چێژت، لێرەدا مەبەست مەرووفى بێپروایە، کە لە کاتی ھات و نیعمەتدا، زۆر دڵخۆش دەبی و پێی بوغراو لە خۆبایی دەبی.

(۸) - ﴿وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَلَيْتٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ بەلام ئەگەر خراپەییەکیان بەھوى کردەى دەستیانەو تووش بوو، (إِنْ) ئەو دەگەینى ئەو شتە کەمتر بێتەدى، بەلام (إِذَا) بۆ شتیکە کە زیاتر بێتەدى، بۆیە بۆ پێشخستنى خۆشیی و پەحمەت (إِذَاى،

بەکارهیتناو، بەلام بۆ تووشبوونی ناخۆشیی و بەلا (إن) بەکارهیتناو: ﴿وَإِنْ نُسَبِّحُكُمْ سَبِّحَةً﴾ یانی: ئەگەر جارێک لەجاران خراپەییەکیان بەسەرھات، ﴿بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾ ئەویش بەھۆی ئەووە کە دەستەکانیان پێشیانخستو.

۹- ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ ئەو مەرۆف (واتە: مەرۆفی پێپروا) زۆر سێلەییو پێ نەزانە، لێرەدا بە تەئکید ناتوانین بڵێین: (أل) سەر (الإنسان) بۆ (جنس)ەو مەبەست پێی ھەموو مەرۆقەکان، چونکە مەرۆقانی پرۆادار کاتێک خوا بەزەییەکی خۆیان پێدەچێژی و، چاکەییەکیان بۆ دینیتە پێش، ستایشی خۆی لەسەر دەکەن و دلخۆش دەبن، بە بەزەیی خوا، ئەک بە خۆدی نەعمەتەکە، ئەگەر بەلاو ناپەرەتییەکیان بەسەر بێ، ئەوان لە جیاتی ئەو سێلەیی بکەن بەرابەر بە خوا، بە خۆیاندا دەچنەو، چاوە بە خۆدادەگێڕنەو دەزانن ئەو سزای خراپەییەکی لە خراپەکانیانەو، دەرھاویشتە کردووە خراپەکانی خۆیانە، بۆیە (أل) سەر (الإنسان) یان دەبێ بڵێین: (أل)ی (عهد) ە، واتە: مەرۆقە پێپروایەکان، یاخود ئەگەر بڵێین: بۆ سەرچەم (جنس)ە، واتە: سەرچەم مەرۆقە پێپروایەکان، بەو شێوەیەن.

مه سه له ی دووهم:

راگه یاندنی حوکمرانیی و دهسته لاتداریی ره های خوا بو ئاسمانه کان زهوی (گهردوون) که هه رچی بیهوی، دهیخولقینی، کچان یان کوران به ته نیا، یان ویکرا به هه ر که س بیهوی ده به خشى و، هه ندیک که سیش نه زوک ده کات و هیچی پینادات، خواش خاوه نی ئه وپه ری زانایی و تواناییه:

خوا ده فه رموی: ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُۚ يَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ اِنۡثٰۤىا وَيَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ الذَّكَوۡرَ ۚ اُوۡیُزَوِّجُهُمۡ ذُکْرَآا وَاِنۡثٰۤىا وَیَجَعَلُ مَنۡ یَّشَآءُ عَقِیۡمًاۚ اِنَّهٗ عَلِیۡمٌ قَدِیۡرٌۙ﴾ (۴۹)

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له جهوت برگه دا:

۱- ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ﴾ (الملک: السُّلْطٰن وَالْحُکْمُ): (ملک) بریتیه له دهسته لات و حوکمرانیی، خاوه نی (اعراب القرآن) ئاوا پیناسه ی (ملک) ده کات: (الملک بِالضَّمِّ: اِِسْتِیْلَآءٌ عَلَی الشَّیْءِ وَالتَّصَرُّفُ بِهِ حَسَبُ الْمَشِیئَةِ) (۱)، وشه ی (ملک) به بو، بریتیه له دهسته لات راناندن به سهر شتیکداو، ده ستیوه ردانی به پیی ویت و خواست، به لام (ملک) به ژیری میمه که، یانی: شت هه بوون، (ملک) یش یانی: ده سترویشوووی و حوکمرانیی، ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ﴾، واته: حوکمرانیی و بالاده ستیی له ئاسمانه کان و زهویدا هی خواجه ﷺ.

۲- ﴿یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ﴾، هه رچی بیهوی دروستی ده کات، یانی: هه رچی بیهوی دروستی بکات، دروستی ده کات، هیچ شتیک له بهر ویتیی بن سنووری خوا ﷺ عاسی نابی، ئنجا خوا ﷺ نیشانه یه که له بیسنووریی دهسته لاتی خو، هه روه ها ده سترویشووویه تی خو، ده خانه روو، ده فه رموی:

(۳) - ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً﴾، ھەر كەسنىڭ بىھەي، مەينانى پەيدە بەخشى.

(۴) - ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُورُ﴾، ھەر كەسنىڭ بىھەي، نەرىنى پەيدە بەخشى.

زانايان لەو بارەو ە قسەيان كەردو، بۆچى خوا ﷻ مەينە (كچان)ى پەشخستوون؟ دەلەين: (قَدَّمَ الْإِنَاثَ لِإِنْبَاتِ طَلَاقَةِ الْفُدْرَةِ الْحَكِيمَةِ، أَوْ تَكْرِيمًا لَّهُنَّ)، دەگونجى لەبەر دوو ھۆكاران مەينە پەشخستەن،

يەكەم: بۆ ئىسپات و سەلماندنى ئەو ە كە دەستەلەقى كەربەجەيانەى خوا، ھىچ كۆت بەندىكى لەسەر نە، ئنجا لەبەر ئەو ەى عورفى كۆمەلگەكان بە زۆرى وایە بوونى كۆریان پەخۆشترە، خوا كچى پەشخستوون، وائە: ئەو ەى كە ئیو پەتان خۆش نەو، بەھەلەشدا چوون، ئەو ەتان پە دەد!!!

دووەم: ئەو ە ەك رەزگرتە لە ئافرەتان، بۆیە ئافرەتانی پەشخستوون، لەبەر ئەو ەى لە زۆربەى كۆمەلگەكاندا ەك پەویست رەز لە ئافرەتان ناگیرى، بە تەبەت ئەوانەى زۆر باسى ئافرەت دەكەن، (فەیمینىستەكان) ئەوانە زىاتەر سووكایەتەى بە ئافرەت دەكەن، ەك كالاىەكى بازەرگانەى، ەك ئامرازىكى پەرابواردن، تەماشای دەكەن، لە راستیدا پەھەلداگوتنەكەیان، زىاتەر سابوون لە بنى پەدانیانەو كلاًو لەسەر نانیانە، كەت بىنى زۆر بە ئافرەتاندەلەلە، دواى تەماشای بكەو لى وردبەو، زۆر بە سووكەى تەماشای ئافرەت دەكات، ەك ئامرازىك كە پەى رابویررى، تەماشای دەكات، بۆیە پەى خۆشە رووتى بكاتەو، پەى خۆشە ئەو ئافرەتە مەینایەتەى خۆى زىاتەر دەربخات، ئەك ەك مروفتىك بىتە بەرچاوا!!

بەلام ئىسلام دەیەوئ ئافرەت ەك مروفت بىتە بەرچاوا، بۆیە دەلە: دەبى فلان پۆشاكە لەبەر بكەى و، بەو شەو ە ەل سوکەوت بكەى، ئەو سنوورانەى شەریعتە دایاندەننى بۆ ئافرەت، بۆ رەزلىگرتنى ئافرەتە، بۆ دەركەوتنى ئافرەتە ەك مروفتىك، ئەك ەك مەینە ەك، بەلام ئەوانەى بە ئافرەت ەلەلەين، بە تەبەت لە رۆزگارە ئىستاماندا، دەیانەوئ ەیاو ەشمەقى لى دابرنن و لە بەرگ و پۆشاك دابرنن

و پرووتى بىكەنەو، لەبەر ئەوئەى تەنیا وەك مەینەىەك تەماشای دەكەن، وەك چوون درندە تەماشای نىچىر دەكات، ئەوانىش ئاوا تەماشای ئافرەت دەكەن!!

۵- ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَاءً﴾، ياخود بۆيان جووت دەكات، نىرىنان و مەینان، واتە: بە جووتە دەيانداتى، هەم كوران و هەم كچان، (التَّزْوِيجُ: هَا هُنَا هُوَ الْجَمْعُ بَيْنَ الْبَيْنِ وَالْبَنَاتِ، تَقُولُ الْعَرَبُ: زَوَّجْتُ بَيْنَ ابْنِي، إِذَا جَمَعَ بَيْنَ الْكِبَارِ وَالصَّغَارِ) (تَزْوِيجُ: لِيَرِدَا كَوُكْرَدْنَهوئى كوران و كچانە پىكەوئەو جووتكردنیا، عەرەب دەلێن: (زَوَّجْتُ بَيْنَ ابْنِي) حوشرەكانم جووت كردن، ئەگەر حوشرە گەورەو بە تەمەنەكان و بىچوو و كەم تەمەنەكانى پىكەوئەو هەينان.

(التَّزْوِيجُ: قَرُنُ الشَّيْءِ بِشَيْءٍ آخَرَ فَيَصِيرَانِ زَوْجًا) (تَزْوِيجُ: بَرِيَّتِي لَهْ جَووتكردنى شتىك لەگەل شتىكى دىكەدا، هەردووکیان پىیان دەگوترى: زەوج، بۆ وئە: جووتە پىلاو پىیان دەگوترى: (جووت) (زَوْجُ النَّعْلَيْنِ) بە هەر كامپىيان دەگوترى: زەوج، نەك بە هەردووکیان ئنجا پىیان بگوترى: زەوج، ژن و مێردىش بە هەردووکیان دەگوترى: زەوج، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَقُلْنَا يَتَّخِذْ أَسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ (۳۵) البقرة، هەم ئافرەت پىی دەگوترى زەوج، هەم پىاوىش پىی دەگوترى زەوج. كەواتە: ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَاءً﴾، واتە: بۆيان جووت دەكات، نىرىنان و مەینان پىكەوئەو دەيانداتى.

۶- ﴿وَيَجْعَلُ مِنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾، هەر كەسىكىش بىهوى نەزۆكى دەكات، (العَقِيمُ: الَّذِي لَا يُولَدُ لَهُ، رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً) (عَقِيمٌ) واتە: نەزۆك، ئەوئەى كە مندالى نەبى، ئنجا چ پىاو بى چ ئافرەت، بەلام هەندىكىان دەلێن: بە تايبەت بۆ ئافرت بەكاردى، ﴿قَالَتْ يَنْوِلْنِي أَلَدٌ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ (۷۲) هود، گوئى: ئەى هاوار بۆ من! ئایا مندالم دەبى كە ئافرەتتىكم بوومە پىرەژن و، ئەمەش مێردەكەمە پىرە؟! بەلام وشەى (عَقِيمٌ) كە لىرە خواى بەرز هەنأوىەتى واتە: نەزۆك و بى وەچە، بى وەجاخ، ئەوكاتە هەردووکیان دەگرێتەو، بەلام كە بلى: نەزۆك هەر ئافرەت دەگرێتەو، چونكە بەس ئافرەتە تۆلى دەبى و حەملى دەبى.

(۷) - ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾، به دنیایی خوا زانای توانایه.

ئیره دا زانایان قسه یان کردوه له و باره وه که بوچی خوا ﷺ باسی جوړیکی دیکه له مروقاتی نه کردوه؟ چونکه مروفت ئیری ههیه و می ههیه، به لام جوړیکی دیکه شی ههیه پی ده گوتری: ئیره مووک (خُنْثَى) نه ئیره و نه می، ئیره مووک، هه ندیک له زانایان ده لئین: بویه خوا له قورئاندا باسی نه کردوه، چونکه ده گمه نه، یانی: له سه دان مروفت و له هه زاران، یه کیکیان وا دهرده چی که بهو شیوهیه بی و ئهوانیش جوړاو جوړن.

(القرطبي) له (ابن العربي) ده یهینئ که گوتویه تی: (وَقَدْ أَنْكَرَ قَوْمٌ مِنْ رُؤَسِ الْعَوَامِّ وَجُودَ الْخُنْثَى بِدَلِيلِ عَدَمِ ذِكْرِهِ)^(۱)، واته: خه لکیک له عه و امان، بوونی ئیره مووک (خُنْثَى) یان، نکوولییل کردوه، له بهر ئه وهی باس نه کراوه!

به لام له راستییدا ئه و قسهیه هیچ نیه و له واقعیدا ههیه، که سانیک هه ن وان، ئنجا رهنگه هه بی به لای ئافره تایه تییدا بشکیتته وهو، ههیه به لای پیاوه تییدا بشکیتته وهو، ههیه هه ردووک لای وهک یهک و یه کسانن.

له و باره شه وه ئه مه ده قه هاتوه، {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَسْرِ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ مَعْقِلٍ وَأَشْيَاخَهُمْ يَذْكُرُونَ: أَنَّ عَلِيًّا ﷺ، سُئِلَ عَنِ الْمَوْلُودِ: لَا يُدْرِي أَرَجُلٌ أَمْ امْرَأَةً؟ فَقَالَ عَلِيٌّ: يُورَثُ مَنْ حَيْثُ يَبُولُ} (أخرجه: البيهقي: ۱۲۲۹۴، وابن أبي شيبه: ۳۱۳۶۴، والدارمي: ۳۰۱۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ تَحْتَ حَدِيث: ۱۷۱۰).

واته: عه لی ﷺ پرساری لیکراله باره ی مندالیکه وه، که هه م ئه ندامی ئیرینه ی ههیه، هه م هی مینه ی ههیه؟ (ئایا چوئ میراتی ده دریتئ؟) گوتی: له کوپوه میز ده کات؟ (واته: له هه ر کامیانی میزی کرد هوکمی ئه وه یان ههیه).

نێرەمووک (خُنْئى) ئەوێهێه که هەردوو ئەندامى نێرینەو مێینەى هەبن، بەلام خوا ﷻ باسى نەکردووە لەبەر ئەوەى حالەتێکی دەگمەنە، بەلام زانایان لە کتێبە فێقهییەکاندا زۆر قسەیان کردووە، چونکە نێرەمووک (خُنْئى): چەند حالەتێکی هەن، هەیه حالەتی مێینەکەى بەهێزترەو، هەیه حالەتی نێرینەکەى بەهێزترە، هەشە هەردووکی وەك یەکن و پێى دەگوترى: (خُنْئى مُشکل) لە کتێبە فێقهییەکاندا لەو بارەو زۆر قسەکراوە.

مەسەلەى سىيەم:

خو ۋا ۋا تەنیا بەسى شىۋازان پەيامى تايەتسى خۆى بۆ مروۋقە ھەلېژاردەكان،
بۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دەنىرى: دواندىنى پشت پەردەو، خستە
نىو دىل و، نىردراوىى فرىشتە ناردن:

خو ۋا دەفەرمىو: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝٥١﴾

شىكردنهوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾
ھىچ مروۋقىك بۆيە نىە خو بىدوئىنى، مەگەر بەپەنامەكىى (بىخاتە نىو دىل). مەبەست
لە دواندىنى خو ۋا ۋا ۋا فەرماشتكردىنى، گەىشتنى مەبەستى خوايە بە پىغەمبەر ۋا ۋا، ئنجا
ئەو گەىشتە، چ بە ھۆى قسەيەكەو بە بى كە ئەو پىغەمبەرە دەبىستى، ۋەك مووسا ۋا ۋا،
فەرماشتى خواى بىست: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝١١٤﴾ النساء، ياخود بە ھۆى
قسەيەكەو بە بى كە فرىشتە لە لايەن خواو دەيگەيەنن بە پىغەمبەر ۋا ۋا، ياخود زانىارىيەك
بى بخرىتە دلى ئەو پىغەمبەرەو ۋا ۋا، ئەوئىش دلىيى (يقينى) بۆ پەيدادەبى، كە ئەو
زانىارىيە خو بۆى ناردو. تەنیا لەو سى رىيەوئە، خو پەيامى خۆى بۆ پىغەمبەران ناردو:

أ- ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾، مەگەر سروشى بۆ بكات، يانى: بىخاتە نىو دىل.

ب- ﴿أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ﴾، يان لە پشت پەردەو، واتە: راستەوخو خو بىدوئىنى،
بەلام لە پشت پەردەو خو نابىنى.

ج- ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾، ياخود رەوانەكراوئىك بنىرى، نىردراوئىك بنىرى، كە فرىشتەيە.

۲- ﴿فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، (فَيُوحِيَ: يُبَلِّغُ وَيُوصِلُ بِإِذْنِ اللَّهِ) ئنجا بە مۆلەتى خو
پىراپگەيەنى و بگەيەنى.

۳- ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ به دنیایی خوا زور به رزهو، زوریش کارزانه، به رزی خوا بیسنوورهو، کار به جیئی خواش ﷺ بیسنووره.

وه حیى له پرووی زمانه وانیه وه: (الْوَحْي: الإِشَارَةُ الْخَفِيَّةُ، وَيُطْلَقُ عَلَىٰ مَا يَجِدُهُ الْمَرْءُ فِي نَفْسِهِ دَفْعَةً كَحُضُولِ مَعْنَى الْكَلَامِ فِي نَفْسِ السَّامِعِ) (وحي): به مانای ئاماژە بە کى پەنھان دیت، ههروههها بو ئهوهش به کاردههیتى كه مروف زانیاریهك له دلى خویدا ههست پیده کات، وهك چۆن كه سیك قسه یهك ده بیستی، یه كسه ر مانایه كه ی دیته ئیو دلیه وه، ئه ویش ئاوا مانایه كى دیته ئیو دلّه وه، ئه وه پئی ده گوتی وه حیى، واته: پینگه یاندنیكى پەنھان.

شایانی باسه: ئیمه له مهووسوعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) له: (الكتاب الخامس) دا له ژیر ناوونیشانی: (بَحْثٌ حَوْلَ الْوَحْيِ) دا، باسیكى دورودریژمان لهوباره وه کردوهو، له تهفسیری سووره ی (یونس) یشدا، کورته باسیکمان له باره ی وه حییه وه هیناوه، كه بریتیه له گوشراو و خولاسه ی ئه وه باسه ی له مهووسوعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا هاتوه.

ئیتاش به چاک ده زانم، کورته باسیك له باره ی {فهرايشتکردنى خواوه ﷺ} بخهینه پروو، بهرله وه ی ئیمه سه ر مه سه له ی چواره م و کوتایی، ئه م کورته باسه ده خهینه پروو، كه فهرايشتکردنى خوا و قسه فهرموونى خوا ﷺ، چۆنه؟

کورتە باسیک له باره‌ی فه‌رمایشتکردنی خواوه

به‌پێزان!

ئهم کورتە باسه له چوار برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌ پوو:

برگه‌ی یه‌ك: فه‌رمایشتکردنی خواو گه‌یانندی په‌یامه‌که‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سێ شیوازی سه‌ره‌کی هه‌ن، وه‌ك ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ ده‌یگه‌یه‌نێ: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، واته‌: هه‌یچ مرۆفیک بو‌ی نیه‌ خوا بیدوینێ، مه‌گه‌ر به‌ سروشکردن، یان له‌ پشت په‌رده‌وه‌، یان نو‌ینه‌ریک ده‌نیری به‌ مۆله‌تی وی ئه‌وه‌ی بیه‌وێ سروشی ده‌کات، بێگومان ئه‌و به‌رزێ کارزانه‌.

شیوازی یه‌که‌م: که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (إِلَّا وَحْيًا) (أَي: كَلَامًا وَحْيًا، أَي: مُوحًى بِهِ) یانی: قسه‌یه‌کی وه‌حیی، به‌ وه‌حیی نیراو، یه‌کیک ده‌لێ: (لَا أُكَلِّمُهُ إِلَّا جَهْرًا، أَوْ إِخْفَاتًا) قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکه‌م مه‌گه‌ر به‌ده‌نگی به‌رز یان به‌ ده‌نگی نزم، ده‌لێ: (لَآنَّ الْجَهْرَ وَالْإِخْفَاتَ صَفَتَانِ لِلْكَلَامِ)، چونکه‌ هه‌ر کام له‌ ده‌نگ هه‌لێنان و ده‌نگ کپکردن، سیفه‌تی قسه‌کردن، که‌واته‌: که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا﴾، (أَي: إِلَّا كَلَامًا وَحْيًا) مه‌گه‌ر دواندنیکی سروش، یاخود دواندنیکی که‌ سروش بکری.

فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوعِي أَنْ نَفْسًا لَنْ مَوْتَ حَتَّى تَسْتَكْمِلَ أَجَلَهَا وَتَسْتَوْعِبَ رِزْقَهَا، فَأَجْمِلُوا فِي الطَّلِبِ، وَلَا يَحْمِلَنَّ أَحَدُكُمْ اسْتِبْطَاءَ الرِّزْقِ أَنْ يَطْلُبَهُ مَعْصِيَةً، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُنَالُ مَا عِنْدَهُ إِلَّا بِطَاعَتِهِ) {حلیه‌ الأولیاء وطبقات‌ الأصفياء ج ۱۰، ص ۲۸، عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَحَسَنَهُ الْأَبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (۲۰۸۵)}.

واتە (روح القدس) خستیه نۆو عه قَل دَلمهوه، که هیچ نه فسێک نامرێ تاکو بژیوه که ی تهواو نه کات و کاتی مردنیشی نه یهت، بۆیه پارێز له خوا بکهن و، جوان داوای بژیو له خوا بکهن و، با یه کیکتان وه خرائی تهو بژیوه ی داوای ده کات، وای لینه کات که به سه ریچی داوای بکات (بژیوی هه رام)، چونکه تهوه ی له لای خوایه (له بژیوی هه لال) ته نیا به فه رمانبه ریی بۆ کرانی وه ده ده ست ده هیترێ. پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (رُوحُ الْقُدُس) که جبريله، تهوه ی خسته نۆو دَلَم، واته: تهوه وه حیه.

وه حیی واته: قسه یه کی په نهان بچیته نۆو دَل، ئنجا ته گه ر بۆ پیغه مبه ران بێ، پێی ده گوترێ: وه حیی، به لām ته گه ر بۆ جگه له پیغه مبه ران بێ، پێی ده گوترێ ئیلهام، خورپه، خرا نه نۆو دَل.

تهوه ی باسکرا شیوازی یه که می نیرانی وه حیی خوا بوو.

شیوازی دووهم: ﴿أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾، شیوازی دووهمی گه یاندنی په یامی خوا، فه رمایشتکرنی خوا، بۆ پیغه مبه ران له پشت په رده وه یه: (يَسْمَعُهُ سَامِعُهُ وَلَا يَرَى مُصَدَّرَةً) تهو که سه ی ده ییستی، تیی ده گات، به لām سه رچاوه که ی نابینی، به لکو چو نیشی ده ییستی، تهوه ش هه ر دیارنیه، ئایا مووسا چو ن فه رمایشتی خوای بیستوه؟ ئیمه نازانین.

شیوازی سیهم: ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، یا خود نوینه رێک، په وانه کراویک ده نیرێ، (يُرْسِلُ مَلَكًا إِلَى النَّبِيِّ فَيُبَلِّغُ إِلَيْهِ كَلَامًا يَسْمَعُهُ النَّبِيُّ وَيَعْيِيهِ) خوا فریشته یه که ده نیرێ بۆ لای تهو پیغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) قسه یه کی پێرا ده گه نین، پیغه مبه ره که ده ییستی و تیشی ده گا، ﴿فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، به مۆله قی خوا هه رچی بیهوێ پێی را ده گه نه ن، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، به دنیایی خوا به رزهو کارزانه.

برگه ی دوو: مشتومری یه کجار زۆری زانایان له باره ی فه رمایشتکردنی خواوه، وایکردوه بکریته ناوونیشانی کۆی: {إيمان و عه قیده ی ئیسلامی} زۆرێک له

کتیبەکان پێیان دەگووتری: (علم الکلام) زانستی کەلام، ئەمە لەبەر ئەوە بوو زۆر مشتومڕ کراوە لەبارەی فەرماشتی خواوە ﷻ، چ قورئان، چ کتیبەکانی دیکە ی خوا، چ فەرماشتکردنی خوا بە گشتی، لەو بارەو زۆر قسە کراوە و مشتومڕی زۆر بوو، ئەو بابەتە زۆر بوو بەسەر کۆی بابەتەکانی ئیمان و عەقیدەدا، بۆیە ناو لە زانیاری ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی نراوە، (علم الکلام)، کە لەپراستییدا ناوەکە لە جێی خۆیدا نیە، چونکە کەلام یەکیکە لە بابەتەکانی ئیمان عەقیدە، ئەو ناوانە ی دیکە راستن، وەک: (أصول الدین)، (الإيمان)، (العقيدة الإسلامية)، (الفقه الأكبر)، بەلام (علم الکلام) بکریتە ناوونیشان بۆ کۆی ئیمان و عەقیدە، ئەوە زێدەرپۆییکردنە لە گەورەکردنی بەش (جزء) یەک لەسەر حیسابی هەموو (کل)!

هەر وەها لە بارەی قورئانەو و چۆنیەتی پەیوەندییەو بە خواوە، مشتومڕ زۆر بوو، هەندێک لە حەنبەلییەکان و نەیارەکانیان، تووشی تێپەراندن و بەزایەدان بوون، لە حەنبەلییەکان هەبوو گوتووینەتی: نەک هەر بێژە (لفظ)ەکانی فەرماشتی خوا، بگرە مەرەکەب و تیانوو سەکەش، ئەوانیش هەر دروستکراونین و ئەوانیش هەر لەمێژینەو بێ سەرەتان، (فخرالدین الرازی)، لە تەفسیرەکە ی خوێ دا^(۱) دەلی: (الْحَنَابِلَةُ الَّذِينَ قَالُوا: بِقَدَمِ هَذِهِ الْحُرُوفِ، وَهَؤُلَاءِ أَحْسَنُ مِنْ أَنْ يُذْكَرُوا فِي زُمْرَةِ الْعُقَلَاءِ) ئەو بە گشتی گوتووینەتی: حەنبەلییەکان {بەلام بەشیکی لە حەنبەلییەکان بوون} ئەوانە ی گوتووینە: ئەو پیتانە ی قورئان {کە ئیمە دەیانخوین و دەیاننووسین} ئەوانەش هەر بێ سەرەتان، ئەوانە کەمتەن لەوە ی لە ریزی عاقلاندا بژمێردرین! {ئەویش جوړیک لە زێدەرپۆیی کردووە لەو قسە یەیدا}.

بە هەر حال بەشیکی لە حەنبەلییەکان و ابوون، لە بەران بەریشیاندا، هەندێک لە نەیارەکانیان لە موعتەزلیەو، جە هەمیەکان گوتووینە: نەک هەر بێژەکان (ألفاظ) ی فەرماشتی خوا، بە لکو مانایەکانیشان هەر پەیدا بوون (حادث)ن!

(أبو بكر الباقلائی) که یه کیکه له زانایانی بهرجهستهی ئیسلام، ههولیداوه خه تی نیوه پاست بگری، که گوتوو یه تی: (إِنَّ كَلَامَ اللَّهِ الْأَزَلِّيَّ مَقْرُوءٌ بِالنِّسْتِنَا، مَحْفُوظٌ فِي قُلُوبِنَا، مَسْمُوعٌ بِأَذَانِنَا، مَكْتُوبٌ فِي مَصَاحِفِنَا، غَيْرُ حَالٍ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ، كَمَا أَنَّ اللَّهَ مَعْلُومٌ بِقُلُوبِنَا مَذْكُورٌ بِالنِّسْتِنَا، مَعْبُودٌ فِي مَحَارِبِنَا، وَهُوَ غَيْرُ حَالٍ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ، وَالْقِرَاءَةُ وَالْقَارِئُ مَخْلُوقَانِ، كَمَا أَنَّ الْعِلْمَ وَالْمَعْرِفَةَ مَخْلُوقَانِ، وَالْمَعْلُومُ وَالْمَعْرُوفُ قَدِيمَانِ)، باقلانیی به بۆچوونی من، قسه یه کی زۆر میانجیی و باشی گوتوه لیرده دا، ده لی:

فه رمایشتی له میژینهی خوا، که به زمانه کاهمان ده یخوینینه وه، له دلّه کان و عه قلّه کاهمان دا له بهری ده کهین و، به گوئییه کاهمان ده بیستین و، له موصحه فه کاهماندا دهینوو سین، ئه وه فه رمایشته بی سهره تایهی خوا که سیفه تی خوایه، له هیچ کام له و شتانه دا نه، {نه له نیو موصحه فدایه، ئه وه سیفه تهی خوا، نه له سهر زمانی ئیمه یه، نه له عه قل و دلی ئیمه دایه، نه به گویشمان ئه وه سیفه تهی خوا ده بیستین} ههروهک چۆن خوا ﷻ به عه قل و دلّمان زانراوه و به زمانان باسکراوه و یادی ده کهین و، له میحرابه کاهماندا په رستراوه، به لام خوا ﷻ له هیچ کام له وانده دا نه {نه له دلی ئیمه دایه، بهس زانینه کهی و ناسینه کهی له دلی ئیمه دایه، نه له سهر زمانی ئیمه یه، به لکو باسکردنه کهی له سهر زمانی ئیمه یه، نه له میحرابه کهی ئیمه ش دایه، به لکو به ندایه تییه کهی ئیمه له میحرابه کاندایه بهرجهسته ده بی} خویندنه وه که و خویندنه ره که ههردووکیان دروستکراون، ههروهک چۆن زانیاری و ناسینه که ههردووکیان دروستکراون {زانیاری ئیمه به خوا و ئاشنایی ئیمه به خوا، ههردووکیان دروستکراون} به لام زانراوه که و ناسراوه که، که خوایه ﷻ ئه وه له میژینه یه و بی سهره تایه.

(محمد الطاهر بن عاشور) یش له تهفسیره کهی خویدا^(۱)، ده لی:

(وَقَدْ اضْلَحَ الْأَشْعَرِيُّ عَلَى تَسْمِيَةِ ذَلِكَ الْمَذْلُولِ، كَلَامًا نَفْسِيًّا، وَهُوَ إِرَادَةُ الْمَعَانِي
الَّتِي دَلَّ عَلَيْهَا الْكَلَامُ اللَّفْظِيُّ، وَقَدْ اسْتَأْنَسَ لِذَلِكَ بِقَوْلِ الْأَخْطَلِ:

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفُؤَادِ وَإِمَّا ... جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَى الْفُؤَادِ دَلِيلًا).

واته: ئەبوو حەسەنی ئەشعەری، ناوی لەو فەرمايشتهی خوا ناوه، کەلامی
نەفسیی {سێفەتە کە ی خۆی ناو ناوه فەرمايشتی زاتی خوا} کە بریتیه لە ویستنی
ئەو واتاو مەبەستانە ی بێژە کە دەیانگەیه نێ، لەو هەشدا قسە ی (أخطل) ی، بەبە لگە
هێناو هتەوه، کە شاعیری کە دە لێ:

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفُؤَادِ وَإِمَّا ... جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَى الْفُؤَادِ دَلِيلًا

قسە کردن لە نێو عەقڵ و دلدايه، بە لکو زمان تەنیا نیشانه یه، بۆ ئەوه ی لە
عەقڵ و دلدايه.

تێستا هەر کە سێک کە قسە یه ک دە کات، مانایه کە ی و مەبەستە کە ی لە
عەقڵ و دلدا هیه، دوا یی لە پێی زمانه وه، لە پێی وشە کانه وه، یاخود لە پێی
نووسینه وه، دەری دە پێی، یان لە پرووی ئاماژه یه کە وه دە رده پێی، بە لām مانایه کە ی
لە عەقڵ و دلدايه.

فەرمايشتکردنی خۆ ی پەر وه ردگار یش وه ک سێفە تێک، سێفە تێکی ئە زه لێی، وه ک
زاتی خوا بێ سەر هتایه، سێفە تە کە دیاره وه ک خۆ ی پەر وه ردگار، بە لām دوا یی
کە خوا ﷻ ئەو فەرمايشته ی خۆ ی بۆ تێمە بە رجه سته دە کاته وه لەو وشە و
بێژنه دا، کە دوا یی تێمە دە یان نووسین و دە یان لێین، بە دلنای یی مەر ه کە به کە و
گوته کە ی تێمە و، شتە کە کە تێیدا دە نووسری، ئە وانه هە موویان دروستکراون،
هیچ گومان لە وه دا نه.

برگە ی س: پای راست و میانجیی لە باره ی ئە وه وه کە خوا ﷻ سێفە تی
فەرمايشتکردنی تێدا ئە زه لێیه، بە لām فەرمايشتکردنه کە ی لە حال و کاتیکی

دیاریکراودا، پیدابوویه، سیفہتی فہرمایشترکردن له خوادا، سیفہتیکي تهزهلییه، بهلام خودی فہرمایشترکردنه که له و کاته دا که فہرمایشته که ی فہرمووه، شتیکی پیدابوویه، بو وینه: خوا له تهزهلهوه سیفہتی فہرمایشترکردنی هه بووه، بهلام له و کاته دا که فہرمایشتی له گهل مووسادا کردوه، فہرمایشترکردنه که شتیکی پیدابووه، چونکه له کاتیک دا و له شویئیکدایه، (محمد الطاهر بن عاشور) له و باره وه ورده کارییه کی هیئاوه، من دهقه که هه مووی به عه ره بیی دینم، له بهر ته مانه تی عیلمی، چونکه مه سه له یه کی زور هه ستیارو ورده، ده لی:

(وَتَحْقِيقُ هَذَا الْمَقَامِ بِوَجْهِ وَاضِحٍ قَرِيبٍ أَنْ نَقُولَ: إِنَّ ثُبُوتَ صِفَةِ الْكَلَامِ لِلَّهِ هُوَ مِثْلُ ثُبُوتِ صِفَةِ الْإِرَادَةِ وَصِفَةِ الْقُدْرَةِ لَهُ تَعَالَى، فِي الْأَزَلِ، وَهُوَ أَشْبَهَ بِاتِّصَافِهِ بِالْإِرَادَةِ، فَكَمَا أَنَّ مَعْنَى ثُبُوتِ صِفَةِ الْإِرَادَةِ لِلَّهِ، أَنَّهُ تَعَالَى مَتَى تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِبْجَادِ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ مَوْجُودًا، أَوْ بِإِعْدَامِ شَيْءٍ كَانَ مَوْجُودًا، أَنَّهُ لَا يَحُولُ دُونَ تَنْفِيزِ مَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِبْجَادِهِ، أَوْ إِعْدَامِهِ حَائِلٌ، وَلَا يَمْتَنِعُهُ مِنْهُ مَانِعٌ، وَمَتَى تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِبْقَاءِ الْمَعْدُومِ فِي حَالَةِ الْعَدَمِ، أَوْ الْمَوْجُودِ فِي حَالَةِ الْوُجُودِ، لَا يَكْرِهُهُ عَلَى ضِدِّ ذَلِكَ مُكْرِهٌ. فَكَذَلِكَ ثُبُوتُ الْكَلَامِ لِلَّهِ مَعْنَاهُ أَنَّهُ كُلَّمَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِأَنَّهُ يَأْمُرُ أَوْ يَنْهَى أَحَدًا، لَمْ يَحُلْ حَائِلٌ دُونَ إِبْجَادِ مَا يُبْلَغُ مُرَادُهُ إِلَى الْمَأْمُورِينَ أَوْ الْمَنْهِيِّينَ، وَكُلَّمَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِأَنْ يَتْرَكَ تَوْجِيهَ أَمْرٍ أَوْ نَهْيٍ إِلَى النَّاسِ، لَمْ يَكْرِهُهُ مُكْرِهٌ عَلَى أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَوْ يَنْهَاهُمْ.

وَكَمَا أَنَّ لِلْإِرَادَةِ تَعَلُّقًا صَلَاحِيًّا أَزَلِيًّا، وَتَعَلُّقًا تَنْجِيزِيًّا حَادِثًا، حِينَ تَتَوَجَّهُ الْإِرَادَةُ إِلَى إِبْجَادِ بَوَاسِطَةِ الْقُدْرَةِ. كَذَلِكَ نَجِدُ لِكَلَامِ اللَّهِ تَعَلُّقًا صَلَاحِيًّا أَزَلِيًّا، وَتَعَلُّقًا تَنْجِيزِيًّا حِينَ اقْتِضَاءِ عِلْمِ اللَّهِ تَوْجِيهَ أَمْرِهِ أَوْ نَهْيِهِ أَوْ نَحْوِهِمَا إِلَى بَعْضِ عِبَادِهِ. فَالْكَلَامُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ الرَّسُولُ وَيَنْسُبُهُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى هُوَ حَادِثٌ، وَهُوَ أَثَرُ التَّعَلُّقِ التَّجْزِيئِيِّ الْحَادِثِ، وَالْكَلَامُ الَّذِي نَعْتَقِدُ أَنَّ اللَّهَ أَرَادَهُ وَأَرَادَ مِنَ النَّاسِ الْعَمَلَ بِهِ، هُوَ الصِّفَةُ الْأَزَلِيَّةُ الْقَدِيمَةُ وَلَهَا التَّعَلُّقُ الصَّلَاحِيُّ الْقَدِيمُ^(۱)،

دەلى: ساغکردنەوہ لەم شوئەداو، بە شیوہیەکی پروونی نیزیك ئەوہیە کە بلیین: چەسپانی سیفەتی فەرماشتکردن بۆ خوا، وەك چەسپانی سیفەتی ویست و سیفەتی دەستەلاتە بۆ خواى بەرز لە ئەزەلدا، بەلکو سیفەتی فەرماشتکردنی خوا زیاتر دەشوبهتتە سیفەتی ویستی خواو، ئنجا ھەر وەك چۆن چەسپاوی سیفەتی ویست بۆ خواى بەرز ئەوہیە: کە خوا ھەر کاتیک زانیاریە کە یەوہست بوو بە پەیداکردنی شیکوہ کە نەبووبی، یان بە لەبەین بردنی شتیکوہ کە بووبی، ھیچ شتیک پیناگرى لەوہ کە زانیاریی خوا پێوہ پەيوہست بووہ کە پەیدا بکات، یاخود لە بەینی بەرى، ھیچ پینگرى پى لپناگرى، ھەر وەھا ھەر کاتیک زانیاریی خوا پەيوہست بوو بە ھیشتنەوہی نەبوویەك لەحالی نەبووندا، یاخود پەیدا بوویەك لە حالەتی بووندا، ئەوہ ھیچ ناچارکەرێك لەسەر پێچەوانەى ئەوہ ناچارى ناکات، بەھەمان شیوہش:

چەسپانی فەرماشتکردن بۆ خوا، واتایە کە یەوہیە ھەر کاتیک زانیاریی خوا پەيوہست بوو بەوہوہ کە فەرمان بکات بە کەسیك، یاخود پى لپگرى، ھیچ پەرچیک نایەتەبەرى، کە پى لەوہ بگرى ئەوہی مەبەستىەتی بیگەيەنى، بۆ فەرمان پینکراوان، یان بۆ قەدەغەکراوان، ھەر وەھا ھەر کاتیک زانیاریی خوا پەيوہست بوو بەوہوہ فەرمانى خو، یاخود قەدەغەى خو ئاراستەى خەلک نەکات، ھیچ ناچارکەرێك ناچارى ناکات فەرمانیان پینکات، یاخود پینان لى بگرى، ھەر وەك چۆن ویستی خوا ﷻ پەيوہست بوونىکی ئەزەلیی شایستەى ھەيە، پەيوہست بوونىکی پەیداکردنىشى ھەيە، کاتیک ویستی خوا بە ھو، دەستەلاتە کە پەيوہ ئاراستەى شتیک دەبى، لە ئەزەلدا خوا ویستە کە یە ھەيە، بەلام لە کاتیکى دیاریکراودا، بە ھو دەستەلاتى خواو، ئەو شتە پەیدا دەکات، بە ھەمان شیوہ فەرماشتى خواش لە ئەزەلدا، شایستەى ئەوہی ھەيە ئەو فەرماشتە بفرمو، ئنجا ئەو پەيوہندییە ھەيەو، پەيوہندییەکی جیہەجى کردنىشى ھەيە، لە کاتیکدا خوا دەيەو فەرمانى خو، یاخود نەھى خو

ئاراستەى كەسەك بكات، ياخود جيا لەوانەش (جگە لە فرمان و نەهى) ھەر شتێكى دىكە خوێ بىھوێ ئاراستەى بەندەكانى بكات.

كەواتە: ئەو قسەىھى كە پىغەمبەر ﷺ دەیفەرموێ و پالى دەداتە لای خواى بەرز، فرمايشتەكەى خوا، ئەو پەيدا بوو، كە لەسەر زمانى پىغەمبەر ﷺ پەيدا دەبێ، ئەو شۆینەوارى ئەو پەيوەست بوون پەيدا كردنە تازەىھە كە سيفەتى فرمايشتى خواىھ، بەلام ئەو فرمايشتەى دەزانرێ خوا ويستووێھتى، لە خەلكى ويستوہ كارى پێكەن، ئەو سيفەتە ئەزەلىيە لە مێژينەىھە كەى خواىھو، ئەو پەيوەست بوونە گونجاوێھى ھەيھ، كە لە كاتێكى ديارىيكراو و لە شۆينێكى ديارىيكرادا بەرجەستە بێ.

واتە: سيفەتى فرمايشتكردى خوا ﷻ، وەك سەرجم سيفەتەكانى خواىھ، كە وەك زاتى خوا، بێ سەرەتان، وەك چۆن خوا لەئەزەل دا زانىارىي ھەبوو، تواناى ھەبوو، ويستى ھەبوو، دەستەلاتى ھەبوو، حىكمەتى ھەبوو، بەزەيى ھەبوو، بە ھەمان شۆوہش خواى بەرز سيفەتى فرمايشتكردى ھەبوو، بەلام كاتێك كە فرمايشتەكەى كردو، ئەو فرمايشتە بەرجەستە بوو، لەو كاتەدا كە فرمايشتەكەى كردو، ئەو فرمايشتكردى بە پەيدا بوو لە قەلەم دەدرێ، بەلام سيفەتەكە ئەزەلىيە لەمێژينەىھە.

بە تەئكيد دوايش كە مرقەھەكان ئەو فرمايشتەى خوا دەخویننەو، بە عەقلىيان تێدەگەن و، بە زمانيان دەلێن و، لە مېحرا بەكاندا دەخویننەو، لە پەرستشدا بەرجەستەى دەكەن، ھەموو ئەوانە بەپەيدا بوو لە قەلەم دەدرێن، بەلام ئەسلى فرمايشتەكەى خوا، زانىارىيەكەى خوا، وەك سيفەتەكانى ئەزەلىين، بە دلنايى ئەو ھەسەلەيەكى زۆر وردو، ئەوئەندەى بە گشتى خوینەران لێى تێگەن، باسم كرد.

بەرگەى چوار: ئنجا لىرەدا قسەى خۆم دىنم، وەك گوشراوى ئەوہى گوترا لەو بارەوہ:

خوا عزوجل سيفه ته كانی و کاره كانی زۆر لەوہ مەزنترن و، بەرزترن كە ئیمەى مروؤف هەموو شتێکیان لەبارەوہ بزانی و وەك پتویست تێیان بگەین، خوا لە سوورەتی (طه)دا، پێى فەرمووین: ﴿وَلَا يَحِطُّونَ بِهِ عِلْمًا ۝۱۱۰﴾ واتە: زانیاریى ئەوان دەورى خوا نادات.

کەواتە: هەر کەسێک تەماعى ئەوہى هەبێ، کە لە بارەى فەرماشتى خواوہ، دەستەلاقی خوا، زانیاریى خوا، بەزەىى خوا، حیکمەتى خوا، هەموو شتێکی لە بارەوہ بزانی، ئەوہ دەیهوێ شتێکی بپسنوور لە شتێکی سنووردادا جێکاتەوہ، ئنجا با وەك وێنەىەك بپننەوہ، تەنیا بۆ لى حالىى بوون:

ئایا ئاوى دەریایەك، ئاوى ئوقیانووسێک لە بەرداخێکدا جیى دەبێتەوہ؟ نەخیر، ئنجا زانیاریى خوا زۆر زۆر فراوانتریشەو بپسنوور فراوانە، هەروەها حیکمەتى خوا، پەحمەتى خوا، هەموو سيفه ته كانی خوا بپسنوورن و لە چاو عەقلى مروؤف وەك ئوقیانووس و پەرداخیش نین، ئوقیانووسەكە هەر چۆنبێ سنووردەر، بەلام سيفه ته كانی خوا بپسنوورن، بۆیە خواى پەروەردگارىش ئەوەندە توانایەى داوہ بە ئیمە، بايى ئەوەندە کە خوا بناسین و لە سيفه ته كانی تێبگەین و لە کردەوہ كانی تێبگەین، بەلام مانەوێ هەموو شتێک لەبارەى خواوہ بزانی، بە تەئکید ئیمە بەو توانایەى خوا پێداوین لەو ژيانە دنیاىیەدا بۆ تاقیکردنەوہ، توانامان بايى ئەوەندە نیه، هەموو شتێک لە بارەى خواوہ ﷻ بزانی، بەلکو بايى ئەوەندە دەزانین کە خوا بناسین و، بزانی خواوہنى ئیمە، پەروەردگارى ئیمە، بەدیھینەرى ئیمەیهو، دەبێ هەر ئەو بپەرستین و بەندایەتیی بۆ بکەین، زاتی خواى پەروەردگار بەو شیوہىە کە دەفەرموێ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۝۱۱﴾ الشورى، هیچ شتێک وەك وێنەى وى نیه، هەروەها سيفه ته كانی بپسنوورن و کردەوہ كانی

وہك كردهی هیچ شتیک و كه سیک دیکه نین، به کورتیی: هەرچی په یوه ندیی به خواوه ههیه، تایه ته به خواوه، بایی ئه وهنده خواعه قل و ههستی داوه به ئیمه، كه ئه و شتانه بزانی، به لام هانه وی ئه و په پری شته کان بزانی، بیگومان ته نیا خوا **وَإِلَّا** وهك پیویست خوی ده ناسی، به لام ئیمه بایی ئه وهنده كه پیی تاقیکرینه وه، توانای پیداوین، بیناسین.

مه سه له ی چواره م:

سروشکردنی خوا بۆ موحه ممه د ﷺ به هه مان شیوه ی سروشکردنیه تی بۆ پیغه مبه رانی پیشووی و، پیش سروش بۆ کرانی، به کتیب و ئیمان ئاشنا نه بووه، به لام خوا قورئانی کردۆته پرووناکییه ک که موحه ممه د ﷺ به نده کانی خوای به ره و راسته شه قامی خوا، که خاوه نی ئاسمانه کان و زه وییه، پی پینمایی بکات:

خوا ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٥٢﴾ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ٥٣﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له جهوت برگه دا:

(١)- ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾، هه روه ها به و شیوه یه پروو حی کمان له لایه ن خۆمانه وه، له فه رمانی خۆمان بۆ تۆ سروشکرد، لێره که ده فه رموی: ﴿مِّنْ أَمْرِنَا﴾، (الْأَمْرُ الْمُضَافُ إِلَى اللَّهِ مَعْنَى الشَّانِ الْعَظِيمِ) له شکۆ و پیگه ی خۆمانه وه، پروو حی کمان بۆ تۆ نارد، ﴿وَكَذَلِكَ﴾، واته: به و شیوه سه رسو په یته ره که ده بی هه ر به خۆی بجوینری، یا خود به و شیوه یه که له ئایه تی پیشوودا باسکرا، ئیمه له لایه ن خۆمانه وه پروو حی کمان بۆ ره وانکردی، یا خود به و شیوه یه که له گه ل پیغه مبه رانی پیشوودا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، مامه له مان کردوه، که سروشمان بۆ کردوون، (أَيُّ: كَانَ وَحِينَا إِلَيْكَ مِثْلَ كَلَامِنَا الَّذِي كَلَّمْنَا بِهِ مِنْ قَبْلِكَ) سروشکردنه که ی ئیمه بۆ لای تۆ، هه روه ک فه رمایشترکردن و سروشکردنمان بووه، بۆ لای پیغه مبه رانی پیش تۆ.

(٢)- ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾، پیشتر نه تده زانی نه کتیب چیه و نه ئیمان چیه؟ (الْمَقْصُودُ نَفِي دِرَائَتِهِ لِكُلِّ مِنَ الْكِتَابِ وَالْإِيمَانِ) مه به ست نه وه یه که

پيغهمبر ﷺ هېچ کام له کتیب و ئيماني نه زانيون، يانی: زانینی پيغهمبر ﷺ لاده بات، له باره ی کتبه وه و له باره ی ئيمان وه.

(٣) - ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام تيمه کردمان به رووناکيهك، راناوی سهر (جَعَلْنَاهُ) بو قورټان ده چيته وه، واته: ثم قورټانه مان که بو ناردووی و بومان سروشکردووی، کردوومان به رووناکيهك.

(٤) - ﴿تَهْدِي بِهِ مَن مَّشَاءَ مِن عِبَادِنَا﴾ هه ركام له بهنده کاغان، که مانه وې پي راسته ري ده کهين، پي به مراد ده گه يه نين.

(٥) - ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به دلنایي توش ري نمايي ده که ی به ره و ري راست، به رکار (مَفْعُول به) ري نمايي ده که ی (تَهْدِي) قرتيندراوه، (إِنَّكَ لَتَهْدِي) يانی: (وَإِنَّكَ لَتَهْدِي النَّاسَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) خه لك به ره و ري راست ري نمايان ده که ی ورټيان پيشان ده ده ی.

نجا دوايي پيناسه ی ري به راسته که ده کات و ده فهرمو ي:

(٦) - ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ري ته و خوايه ی که هه رچي له ئاسمانه کان و زه و ی دايه، هي ويه.

(٧) - ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (ته ها) بزنان! کاروباره کان ته نيا به ره و لای خوا ده چن. (أَلَا: أَدَاةُ التَّنْبِيهِ) (أَلَا) نامرازی ورياکردنه وه يه، يانی ته ها کاروباره کان به ره و لای خوا ده چن، هه موو شتيك ده چيته وه بو لای خوا (صَارَ إِلَى كَذَا: انْتَقَلَ، وَصَارَ لِلْإِنْتِهَاءِ إِلَى غَايَةٍ) (صَارَ): به کارده هي تري بو گه يشتن به ئامانجيك، به کو تاييه ك.

کورتە باسیک دەربارەى فەرمايشتى خوا

﴿ مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا أَلِكْتُ وَلَا أَلَايَمَنْ ﴾

لێرەدا مشتومڕى زۆر لە بارەى ئەم تەعبیرەو هەیه، که خوا ﷻ فەرموویەتی:
﴿ مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا أَلِكْتُ وَلَا أَلَايَمَنْ ﴾، تۆ پێشتر نەتەدەزانی نە کتیب چیهو،
نە ئیمان چیه؟

لەو بارەو مشتومڕى زۆر کراوە، که بە بۆچوونی بەندە، مانای رسته
قورئانییه که زۆر پوونە، خوا بە پێغەمبەر موحەممەد ﷺ دەفەرموی: تۆ پێش
ئەوێ وەحییت بۆ بنێرم و بتکەمە پێغەمبەر ﷺ، نەزانیو نەکتیب چیهو نە
ئیمان چیه؟ کتیب ئەگەر مەبەست قورئان بێ، پێش ئەوێ خوا قورئان بۆ
پێغەمبەر بنێرێ، پێغەمبەر ﷺ نەزانیو قورئان چیه، ئەگەر مەبەست لە کتیب
بەرنامە بێ، چونکە (کتاب) لە قورئاندا بە مانای بەرنامەش هاتو، بێگومان
پێغەمبەر ﷺ نەزانیو بەرنامە چیه؟ هەر وەها نەشیزانیو ئیمانیشت چیه؟
هۆی ئەو مشتومڕەش بە بۆچوونی من، دەگەریتەووە بۆ دوو شتان:

یەكەم: بە داخووە هەندیک لەزانایان، کاتیک که قسە دیتەسەر پێغەمبەری خاتەم ﷺ
عاتیفەیان بەسەر عەقڵدا زāl دەکەن، بۆ وینە: لێرەدا دەلێن: چۆن پێغەمبەر ﷺ نەزانیو
ئیمان چیه؟ خوا کاتیک بفرموی: نەزانیو ئیمان چیه! نەزانیو، یاخود لە سوورەتی
(الضحی)دا، که دەفەرموی: ﴿ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾ ٧، خوا تۆی بە گومرا بینی،
بەلام رێنمایی کردی، یان خستیتە سەر راستەری، هەندیک لەزانایان پینەو پەرۆی دنیایان
کردو، دەلێن: ﴿ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾ ٧، رۆژیک پێغەمبەر ﷺ مندāl بوو، رپی
لی ونبوو، دواى خوا جبریلی ناردو، هیناویەتەووە بۆ مالى!! بەلام پێویست بەو ناکات،
چونکە خوا ﷻ دەفەرموی: تۆ بەرپیەت نەدەزانی، (ضال) یانی: کەسیک که بەرپیە نازانی و

ون بووه، ئنجا دەپرسین: ئایا چاکەو ئازایەتیە کە ی وەحیی خوا چییە، ئەگەر پێغەمبەری خاتەم ﷺ پێش هاتنی وەحیی و بوونە پێغەمبەریش کتییی هەر زانیب و ئیمانیشی هەر زانیب، ئایا دواى بۆ هاتنی وەحیی چى لى زیاد بووه؟

دووهم: ئەوجۆره زانایانە وەك خۆی لە ماناو چەمکی ئیمان حالیی نەبوون و، ئیمانیا ن هەر بە مانای خواناسیی، (معرفة الله) بەکارهێناوه، کەمن کتیییکم هەیه بە ناوی: (خواناسیی، ئایین، ئیمان) خواناسیی جیا یە لە ئیمان، خواناسیی ئەو یە کە تۆ بزانی خوا ﷻ بە دیهینەرو پەرورەدگارو خاوەنی ئەم گەردوون و کەون و کائیناتە یە، ئەو ه خواناسییەو، ئەمە خالێ هاوبەشی پر واداران و بێ پروایان، بێ پروایان مەبەستم ئەوانە نیە کە مولحیدن، واتە: هەموو ئەو بێ پروایانە ی وەك: جوولە کە، نەصرانی، صابیئە، هاوبەش بوخوا دانەران، بە لاکو ئەو خالێ هاوبەشی بەینی پر واداران و ئیبلیسشە، ئیبلیسش خا ی ناسیو، بە لاک ئایا ئیبلیس کە خا ی ناسیو بە پر وادار لە قە لەم دراو؟ بە تە ئکید نەخیر، ئنجا ئیشکالە کە لەو دایە، کە ئەوان پێیان وابوو، ئیمان یانی: خواناسیی، ئنجا گوتوو یانە: پێغەمبەر ﷺ ئە دى ئەو نیه لە ئەشکەوتی (حراء) دا خواپەرستی کردو، کەواتە چۆن خا ی نەناسیو؟!

وە لەمە کە ی ئەو یە: کە ئیمان جیا یە لە خواناسیی، ئەگەر ئیمان خواناسیی بووایە، پێغەمبەر ﷺ زۆرباش خا ی ناسیو، نەك هەر پێغەمبەر ﷺ بە لاکو پێغەمبەری خاتەم دە فەرموی: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يَجَسَّانِهِ)، (أخرج البخاري: ١٢٩٢، ومسلم: ٢٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤)، واتە: هەموو مندالێک لە سەر خوا رێک لە دایک دە بێ، (لە سەر زگماکی خواناسیی)، بە لاک دوا یی باب و دایکی دەیکە نە جوولە کە، یان دەیکە نە نەصرانی، یان دەیکە نە مە جووسی.

چ جای پێغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە خاوەنی پاکترین سروشت و زگماک و خوا رێک و چاکترین مەعدەن بوون، بە لاک ئیمان جیا یە لە خواناسیی.

ئىنجا با تەماشايەكى تەئویل و مانا ئىكدا ئەوەى ھەندىك لە زانايان بکەين، تەماشای زۆر لە تەفسیرەکانم کرد، بۆ وێنە: (القرطبي)^(١) ھەوت جوۆرە تەئویلان دەکات بۆ ئەوە کە دەفەر مۆی: ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ کە ئایا مەبەست پێی چییەو، مەبەست لە (ئیمان) کە پێخە مەبەر نەیزانیوە چییە؟!

یەك: (شَرَائِعُ الْإِيمَانِ وَمَعَالِمُهُ) مەبەست: بەرنامەکانی ئیمان و نیشانەکانی ئیمانە.

دوو: (الْإِيمَانُ: تَفَاصِيلُ الشَّرْعِ) ئیمان مەبەست پێی وردە کارییەکانی شەریعەتە، کە نەیزانیون.

سێ: (قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَدَعْوَةُ النَّاسِ إِلَى الْإِيمَانِ) مەبەست: قورئان خویندن و بانگکردنی خەڵک بەرھەو ئیمانە.

چوار: (الْإِيمَانُ: الْفَرَائِضُ وَالْأَحْكَامُ) مەبەست لە ئیمان: فەرزەکان و ھۆکمە شەریعیەکانە، کە نەیزانیون.

پنج: (الْإِيمَانُ: الصَّلَاةُ) مەبەست لە ئیمان نوێژە، ئىنجا ئەو ئایەتەیان بە بەلگە ھێناوە تەو: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ البقرة.

شەش: (الْإِيمَانُ: أَهْلُ الْإِيمَانِ) یانی: تۆ ئەھلى ئیمانە نەناسیون، پێش ئەوەى خوا وەھىت بۆ بنێری!

ھەوت: (فِي الْمُهْدِ وَقَبْلَ الْبُلُوغِ) تۆ کاتێک لە بێشکە دابوو و، پێش ئەوەى بەلغ بێ، نەتزانێوە ئیمان چییە!

تەئویلیکی دیکەشیان ھێناوە دەلی: (كُنْتَ مِنْ قَوْمٍ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ، وَالْإِيمَانَ كَيْ تَأْخُذَهُمَا مِنْهُمْ) تۆ لە ئێو خەلکێک دا بووی کە ئەوان نەیان دەزانى کتیب چییەو ئیمان چییە، تاكو لەوانى وەربگری.

بەلام لە راستیدا پێویست بەو تەئویلانە هیچیان ناکات، مانایەکی هەر
ئەوێهە کە مەبەست لە ئیمان: (الْحَقَائِقُ الَّتِي جَاءَ بِهَا الشَّرْعُ، وَفَهِمَهَا الْعَقْلُ،
وَاعْتَقَدَهَا الْقَلْبُ، وَأَقَرَّ بِهَا اللِّسَانُ، وَنَفَّذَهَا الْأَرْكَانُ).

واتە: ئیمان ئەو راستییانە کە شەریعەت ھێناوی و، مرووف بە عەقل تێیان
دەگات و، بە دڵ قبوولیان دەکات و پەسندیان دەکات و، بە زمان دانیان پێدادین
و تەعبیریان لێدەکات و، بە ئەندامەکانیشی جێبەجێیان دەکات.

پێغەمبەر ﷺ، ئەو راستییانەی کە لەبارەی خواوە، لە بارەی فریشتەکانەو،
لە بارەی کتێبەکانەو، لە بارەی پێغەمبەرانی، لە بارەی پوژی دواڵیەو، لە
بارەی قەزاو قەدەرەو، ھاتوون، کە بەبێ ھاتنی شەریعەت، مرووف نایانزانن،
ئەوانە کە دەبێ دواڵی بە عەقل دەرك بکړن و بە دڵ قبوول بکړن و بە
زمان ئیعترافیان پێبکړن و بە ئەندامەکان جێبەجێ بکړن، ئا ئەو بوو
پێغەمبەر ﷺ نەیزانیو، ئەگەر نا پێغەمبەری خوا، خواناس بوو، پێغەمبەری
خوا ﷺ زانیویشی تێ پوژیک دی مرووف لێ دەپرسیتەو، کەم زۆر دەنگوباسی
پێغەمبەرانیشی بیستو، بەلام ئەو راستییانە بەو شیوەیە کە دواڵی خوا ناردوون،
لەلای پێغەمبەری خاتەم نەبوون ﷺ.

بە نەسبەت کتێبیشەو، دیارە پێغەمبەر ﷺ بەر لەوێ خوا کتێبی بو بێنێ،
نەیزانیو کتێب چییە، چۆن بزانی؟ ھەروەھا بەر لەوێ بەرنامە ی بو بێ،
نەیزانیو بەرنامە چییە؟ لە سوورەتی (الضحی) ش دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَوَجَدَكَ
ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ ۷، واتە: خوا توێ سەرگەردان بینی، بەلام رێنمایی کردی،
راستەپێ کردی، ئەگەر پێغەمبەری خوا زانیای، بوچی لە تەمەنی چل سالییەو،
لە دوا چل و یەك سالییەو دەستی پێدەکرد؟ ھەر لە سەرەتاوە دەستی
پێدەکرد، بەلام دیارە نەیزانیو و بێگومان ئەگەر زانیای، لەگەڵ کۆمەلگایەکی
خویدا خەریک دەبوو، بەلام پێغەمبەر ﷺ پێش تەمەنی چل سالی، ھەرگیز لێ

نەگیرداوەتەوه، سێ کەسی دواندبن و بۆ خواناسیی بانگیان بکات، بۆ پەروەشتی بەرز، بۆ عیبادەت، یاخود نەهییان لێبکات لە شتی خراپ، لێی نەگیرداوەتەوه، چونکە بەرنامەکەی نەبوو، هەتا خوا سەروشی بۆ نەکردو، نەیزانیووە نە ئیمان چییە، بەو شیوەیە باسمان کرد، نەکتێب و بەرنامەش چییە، بەو شیوەیە باسمان کرد، ئنجا لە سوورقی (یوسف)دا، خوای پەروەردگار لە ئایەتی ژمارە (۳)دا، زۆر بەروونی دەفەرموی: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَفْلِينَ﴾ (۲) واتە: ئێمە باشتەین بەسەرھات، باشتەین گیرانەوه بۆ تۆ دەگیرینەوه، بەهۆی ئەوەوە کە ئەم قورئانەمان بۆ تۆ سەروش کردو، هەرچەندە پێشتر لەبێ ئاگیان بووی، کەواتە: پێغمبەر ﷺ پێشتر لە بێئاگیان بوو، دوایی خوا ئاگاداری کردۆتەوه، عەقل و دلی پۆشن کردۆتەوه، بەو ھیدایەتە خۆی و بەو ھەحییە خۆی.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ھیدایەتمان بدات، زیاتر لە قورئان پێگەین و زیاتر تێوەی پامین و لێی وردبینەوه، ھیدایەتیشمان بدات ھەرچی زانیان بیتوانین و، حالی بوونەکە لە خۆماندا بکەینە حال.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تهفسیری سوورپهتی

الخبزف

بهړـزان!

نمبرؤ که (۱۴/۵/۱۴۴۱) کوچییی، بهرانبهر (۹/ ۱/ ۲۰۲۰) ی زایینی، به پشتیوانی خوا، دهست دهکەین به ته فسیر کردنی سووړه تی (الزخرف).

پیناسه ی سووړه تی (الزخرف) و بابته کانی

(۱)- ناوی نهم سووړه ته:

نهم سووړه ته له موصحه فەکاندا هەر به (سورة الزخرف) ناسراوه، به لام پيشهوا بوخاریی په حمة تی خوا ی لی بی، له صه حیه که ی خوی له (کتاب التفسیر) دا، به (سورة حم الزخرف) ناوزه دی کردوه، له بهر نه وه ی نهمیش یه کیکه له حهوت سووړه ته کان، که هه ردوو پیتی (حم) یان له پیشه وهن، وه ک پیشتر باسمان کرد.

(۲)- شوینی دابه زینی:

نهم سووړه ته مه که ییوه، له (قَتَادَة) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ) هوه هاتوه، که هه ردووکیان له زانایانی جیلی دوا ی هاوه لائن، واته: جیلی شوینکه وتوو (التابعین)، که نایه تی: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾ الزخرف، واته: له وانه بیرسه که له پیش توډا ناردوو مانن، له پیغه مبه ران، نایا جگه له (خوا ی) خاوهن به زه یی، په رستراوانی کی دیکه مان داناون، په رستری؟ نهمه ش پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه یه، واته: شتی وانیه، نهو دوو زانایه گو توویانه: نهم نایه ته موباره که له (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) دابه زیوه، واته: نهو کاته ی پیغه مبه ری خاته م

موحه ممه د ﷺ، سەفەری شەورۆو بەرزبوونەو (الإسراء والمِعْرَاج) ی کردو، ئنجا ئەگەر ئەووە راست بێ، هیچ گرفت نیە، گرنگ ئەووە ئەم ئایەتەش، لە ئیو سوورەتی (الزخرف) دایە، یەکیکە لە (۸۹) ئایەتەکی پێش کوچکردنی پیغمبەر ﷺ، هاوێلانی لە شاری مەککەو بوو شاری مەدینە دابەزیو.

کەواتە: بە لە دەرەوێ مەککەش هاتیته خوار، وەك شوینی جوگرافی، بەلام لە پرووی کاتەو، هەر دەچیتە پێناسە سوورەتە مەککەییەکان و ئایەتە مەککەییەکانەو.

(۳)- ریزبەندیی لە موصحف و هاتنە خواردا:

لە ریزبەندیی دابەزین (ترتیبُ النزول) دا، ژمارە (۶۲) ی هەیە، واتە: شەست و دوو هەمین سوورەتە دابەزیو، پێش سوورەتی (الدُّخان) و لە دوای سوورەتی (فُصِّلَتْ)، لە ریزبەندیی (المُصْحَف) یشدا ژمارە (۴۳) یە.

(۴)- ژمارە ی ئایەتەکانی:

لە لای زۆربە ی هەرە زۆر لە زانیان، ئەوانە ی سەرژمێری ئایەتەکانی قورئانیان کردو، هەشتا و نۆ (۸۹) ئایەتە، بەلام هەندیک لە زانیانی شام بە هەشتا و هەشت (۸۸) یان داناو، پێشتریش باسمان کردو، کە جیاوازی ژمارە ی ئایەتەکان، پەيوەندیی هەیه بە کورتیی و درێژی هەندیک لە پرستەکانەو.

(۵)- نیووەپۆکی:

ئەمیش هەمان نیووەپۆکی قورئانی مەککەییە، بە هەر سێ تەوەرە گشتیەکیەو، باسی خواناسیی و، بەدیھێنەراییەتی و، پەرورەدگاریتی و، خواوەنداریتی و، تەنیا پەرستراویتی خوا ﷻ، باسی پیغمبەراییەتی و، وەحیی

و، باسى پۇژى دوايى و بەهەشت و دۆزەخ. بەلام ئەم سوورەتە پانتايىەكى زۆرى تىدا تەرخانكراو، بۆ خستنه پرووى شىرك و پوۋچە لكردنه وەى، بە ھەر سى جۆرەكەيەو:

۱- شىركى ھاوہل و ھاوبەش بۆ خوا دانان (باوترىن جۆرى ھاوبەش بۆ خوا دانان بوو).

۲- شىركى طاغووت پەرستى.

۳- شىركى پۆلە بۆ خوا دانان.

كە بە زۆرىش وابوو فرىشتەكانيان بە پۆلەى خوا دانان و، پىشتىش خەيالان وابوو، كە فرىشتەكان مېنەن، بۆيە فرىشتەكانيان بە كچانى خوا دانان، ھەلبەتە ھەندىك لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، (شَيطَان) يشيان بە كورانى خوا دانان، وەك لە سوورەتى (الْأَنْعَام) دا بە درىژى لەو بارەو دواين.

شايانى باسىشە: ناوى ھەر كام لە (إبراهيم، موسى، عيسى ابن مريم)، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لەم سوورەتەدا ھىنراو، ئاماژەيەك بە بەسەرھاتەكانيان كراو، لە سياقى بەرپەرچدانەو ھى شىركدا:

۱- ئىبراھىم عليه السلام: لە ھەر سى ئايەتەكانى ژمارە: (۲۶، ۲۷، ۲۸).

۲- مووسا عليه السلام: لە ئايەتەكانى ژمارە: (۴۶ - ۵۶)، واتە: (۱۱) ئايەت.

۳- عيسا عليه السلام: لە ئايەتەكانى ژمارە: (۵۷ - ۶۵)، واتە: (۹) ئايەت.

واتە: سەرچەم بىست و سى (۲۳) ئايەت، بۆ ئاماژەيەك بە بەسەرھات و ھەلوئىستى ئەم سى پىغەمبەرە پاىە بەرزە تەرخان كراون، لە بوارى بەرپەرچدانەو ھىان بۆ شىرك دا، ئنجا لە دواى بەرپەرچدانەو ھى شىرك، بە ھەر سى جۆرەكەيەو، پانتايىەكى باشىش بۆ خستنه پرووى نىشانەكانى خوا، كە لە ھەمان كاتدا چاكەو نىعمەتەكانىشنى لە ژيانى مروقد، تەرخان كراو، ھەرۋەھا باسى پۇژى دوايى و نىعمەتەكانى بەهەشت و، ئازارو مەينەتايىەكانى دۆزەخىش

کراوه، چەند جارێکیش باسی قورئان کراوه بە ناوه کانی: (الکتاب المبین)، (قرآناً عربیاً)، (جاءهم الحق)، (هذا القرآن)، (الذي أحيى إليك)، بەم پێنج تەعبیرە لە چەند شوێنێکدا باسی قورئانیش کراوه.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

- ١- لەم سوورەتەدا لە قەدەر قەبارەیی خوێ، پانتاییەکی زۆر بۆ بەرپەرچدانەوهی هەر سێک جووری شیرک: هاوبەش دانان، پۆلە بۆ لا پالدان، طاغوت پەرستی، تەرخانکراوه.
- ٢- لەم سوورەتەدا لە دوو ئایەتدا، قسەیی پووچی کافرەکان، شوێن باب و باپیرانمان دەکەوین، بە هەردوو تەعبیری:

أ- ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ ٢٢ و

ب- ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ ٢٣، هاتوه، کە تەنیا لەم سوورەتەدا، بەو شێوەیە بە دوو تەعبیری جیاواز ئەم مەسەلەیە، لە دوو ئایەتی بە دوا یە کدا هاتوه.

٣- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو راستییە، بەو پروونییە خراوەتە پروو، کە ئەگەر لەبەر تێکڕا کافر بوونی خەڵک نەبووایە، لەبەر ئەوە نەبووایە، خەڵک وەسەر کوفر بگەڕێ و، وەسەر شیرک بگەڕێ و هەمووی لە خوا هەلبگەرێتەوهو، سامان و نەعمەتییکی یە کجار زۆری بەسەر کافراندا دادەڕشت، کە لە ئایەتەکانی: (٣٣، ٣٤، ٣٥)دا، ئەو راستییە خراوەتە پروو:

﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ ٢٣ ﴿وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ﴾ ٢٤ ﴿وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ٢٥ ﴿الزخرف﴾.

٤- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی پێکەنینی فیرعه و نیه کان بە موعجیزەکانی موسا عليه السلام کراوە: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيِنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ١٧ ﴾ الزخرف، واتە: کاتیک نیشانهکانی ئیمە ی بۆ هێنان، کتوپر پێیان پێکەنین، کە بە زۆری وایە، بابای کالفام و، بابای نەزان بە شت پێدەکەن، لە جیات ی ئهوه ی تیه ی رامین، پێی پێدەکەن، ئینسانی عاقل لە شت ورد دەبێتەوه و تێی رادهمین، شتیک کە نامۆ بێ و سەیر بێ، یە کسەر پێی پێ ناکەن، بە لکو لێی ورد دەبێتەوه.

٥- تەنیا لەم سوورەتەدا فیرعه و نیه کان، موسایان عليه السلام بە: ﴿ يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ ١٨ ﴾ دواندو، لە ئایەتی ژمارە: (٤٩)دا، بە لێ لە شوینەکانی دیکەدا باسی ئهوه یان کردو، کە ئەمە جادووگەرە، ئەمە جادووی هیناو، بە لām ئەوه کە رووبەر و پێی بلین: ﴿ يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ ١٩ ﴾، تەنیا لەم سوورەتەدا لە ئایەتی ژمارە: (٤٩)دا هاتو.

٦- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو قسە و بیانووی فیرعه ون لە بارە ی موساو عليه السلام هاتو: ﴿ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقَرَيْنِ ٢٠ ﴾، واتە: دەبوایە بازنە ی زێری فریدرابانە سەری، یاخود فریشتەکان بە جووت لە گە لێ دابانایە و هاو رابان لە گە لێ و، پێکەوه هاتبانایە.

٧- تەنیا لەم سوورەتەدا، تەعبیری: ﴿ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَتْسِقِينَ ٢١ ﴾، هاتو، واتە: فیرعه ون خە لکە کە ی خو ی سووک کردو، کیشی کەم کردن، کە بە تە ئکید مە بە ست ئەوه نیه کیشی دابە زاند بن، مە بە ست ئەوه یە کە لە زمانە کاندە هە یە، دە لێ: فلان کە س پیاو یکی گرانه و، مرو فیک ی گرانه و، قورسە، واتە: سووکە لێ نیه و، عە قل سووک نیه و، پیاو یکی دامە زراوه و، مرو فیک ی دامە زراوه و، بە لām فیرعه ون بە چە واشە کردن و، بە هە رە شه و گورە شه کردن، یاخود بە ترساندن و برسی ی کردن، وای لیکردن کە ئەو عە قل و هو ش و گو شه یان، وە ک پێویست لێی بە هە رمە ند نە بن، یاخود: ﴿ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ ٢٢ ﴾، واتە: خە لکە کە ی خو ی سووک بین و، سووکە لێ ی بینین لە رووی عە قل و تێگە یشتنە وه و، بۆ یە ش بە قسە یان نە کرد.

٨- تەنیا لەم سوورەتەدا، ھاوبەش دانەرەکان بۆ پاساو ھێنانەوێ شێرکەکیان، وێنەیان بە عیسا ﷺ ھێناوەتەو: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (٥٧) واته: کاتیک (عیسای) کورێ مەریەم بە وێنە ھێنرایەو، خەڵکەکەت بە ھۆی ئەووە کردیان بە گالەو، گوتیان: ئایا پەرستراوەکانی ئیمە باشتەن یان عیسا ﷺ؟ تەنیا بۆ شەرەقسە، ئەو وێنەیان ھێنایەو، ئەوانە کۆمەڵیکی زۆر مشتومپرکەرن، یانی: سەریان بۆ شەرەقسەو موجدەلە دەخوری، وێنە ھێنانەووەکەش ئەووە بوو، کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الانبیاء)دا، دەفەرموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (٩٨) واته: ئێوە خۆتان و ئەوانە دەیانپەرستن، جگە لە خوا، دەبنە سووتەمەنیی دۆزەخ، ئێوە دەچنە نیوی.

ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی مەککە، گوتیان: ئنجا ئایا پەرستراوەکانی ئیمە باشتەن یان عیسا، واته: ئەگەر بەپێی ئەو ئایەتە بێ، ھەر کەس لەگەڵ پەرستراوەکە دا بچیتە دۆزەخ، کەواتە: دەبێ نەصرانییەکانیش، عیسا ﷺ لەگەڵیاندا بچیتە دۆزەخ، چونکە نەصرانییەکانیش عیسا ﷺ دەپەرستن، بەلام خوا ﷻ لێردا بەو جوړەو لەلامدەداتەووە دەفەرموی: ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾، ھەر تەنیا بۆ شەرەقسە بە وێنەیان ھێنایەو، ئەگەر ناوەک زانایانی وتووێژ (مُناظرة) دەلێن: (هَذَا قِيَاسٌ مَعَ الْفَارِقِ)، واته: ئەو پێوانەیە کە لەگەڵ جیاوازییدا، شتەکان دەبێ چۆنیەک بن، ئنجا پێوانە بکړینە سەر یەک، یەکیەک لەوی دیکە جیابێ، پەوانیە قیاس بکړینە سەر یەک، وەک دواوی باسی دەکەین.

٩- تەنیا لەم سوورەتەدا، عیسا ﷺ بە نیشانی کاتەکە (ساعة)، ئاخیر زەمان، یاخود قیامەت، یان ھەردوو قۆناغی ئاخیر زەمان و قیامەت، واته: پۆژی دواوی، دانراوە، وەک لە ئایەتی ژمارە: (٦١)دا، دەفەرموی: ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ فَلَا تَمْتَرْتُ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (٦١) واته: بە دنیایی عیسا ﷺ زانیارییە بۆ کاتەکە (ساعة)، واته: بە ھۆی عیساو دەزانری (ساعة) دی، کە لە کۆتایی پۆژگاردای عیسا ﷺ دواوی ئەوێ لە

ئاسمان دادەبەزى، ئنجا دەزانرى دواى دابەزىنى عيسا عليه السلام، تەمەنى دىنا زۆرى بە بەر نەماو، چونكە دواى ئەویش، كە دەججال دەكوژى، دواى يەئجووج و مەئجووج دىن، دواى ئەویش نىشانە گەورەكانى دىكە دىن و، ژيانى مروؤف لەسەر زەوى دەپچىرئەتەو.

١٠- تەنیا لەم سوورەتەدا، تەعبیری: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ ١٧، ھاتو، واتە: ئەوانەى زۆر يەكديان خۆشويستو، گيانى بە گيانى بوون لە دىيادا، لەو پۆژەدا، [لە پۆژى دوايدا] ھەموويان پیکەو، دەبنە دوژمن و ناحەز، جگە لە پارێزکاران، پارێزکارانێك كە لەبەر خوا يەكديان خۆشويستو، لەویش ئەو خۆشەويستى و مەحەببەت و، دۆستايەتیی و، بەزەيى و پەرۆشەيان، بۆ يەكدي بەردەوام دەبێ، چونكە لە دىيادا لە دۆستايەتیی يەكدي بەھرمەند بوون، شتێك كە لە دىيادا، بەھرى پیکەياندوون، لە قىامەتیش لە سەرى بەردەوام دەبن، بەلام ئەوانى دىكە، ئەو خۆشەويستى و دۆستايەتییەى نىوانيان، لەبەر ئەوێ لەسەر بناغەيەكى پووچ بوو، ياخود لەسەر شتێكى ناھەق بوو، بۆ ستەمكارى بوو، بۆ زولم لەوانى دىكەو خراپەكارى بوو، بۆيە لە دواپۆژدا تەماشادەكەن، بەرھەمى ئەو دۆستايەتیی و نيزىكییە، بۆيان بۆتە ژەقنەبووت و مايەى مەينەتیی و ئازارى دۆزەخ، بۆيە لەوێ لێك دەبنە دوژمن.

١١- تەنیا لەم سوورەتەدا، تەعبیری: ﴿أَمْ أَرْمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾ ٧١، ھاتو، واتە: يان ئەوان بپاریکیان داو، ئیمە بپاردەرين، واتە: يان ئەوان شتێکیان ھەلپريو، ئیمە ھەلپريو، بۆ ھەر کارو فەرمانێك كە ھمانەوێ ئەنجامى بدەين.

ھەوتەم: دابەش کردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسێك:

ئیمە سەرچەم ئەو (٨٩) ئايەتەمان بۆ ھەوت دەرسان دابەش کردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (١ - ١٤)، واتە: چوار دە ئايەتى سەرەتای ئەم سوورەتە دەگرێتە خۆى، كە باسى قورئان و نىشانەكانى خوا ﷻ، نىعمەتەكانى خوا لە ژيانى بەشەردا، دەكەن.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۵)، واتە: یازدە ئایەت دەگرێتە خۆی، لەو یازدە ئایەتەدا، بەرپەرچدانەوهی شیرکی پۆلە بپاردان بۆ خواو، لاساییکردنەوهی کوێرانەهی پیشینان، پووچەلکراونەوه.

دەرسی سییەم: ئایەتەکانی: (۲۶ - ۴۵)، واتە: بیست ئایەت دەگرێتە خۆی، کە باسی ئیبراھیم علیه السلام لە سێ ئایەتی سەرەتای داو، هەلۆیستی بەرانبەر بە بابی و بە گەلە بپروایە کە ی و، کە چۆن حاشای لیکردوون لە پەرستراوەکانیان و، ئیعلانی تەنیا خواپەرستی کردو، پاشان هەلۆیستی کافرەکانی مەککە خراوەتەروو، دلدانەوهی پیغمبەری خوا صلی الله علیه و آله و پینمایی کردنی و، خستنه پرووی ئەو راستییە کە ژيانی دنیا کەم بایەخە، ئەگەر لەبەر ئەوە نەبووایە، خەلک هەمووی یەك پارچە بپیتە بپروا، ئەوانەهی بپروان، نازو نيعمهتی زیاتر لەوهی کە هەیانە، بەسەریدا دەپشتن.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۴۶ - ۵۶)، واتە: لە یازدە ئایەت پیک دی، باسی گۆشەیهك لە بەسەرھاتی مووسا علیه السلام لەگەڵ فیرعەون، کە چۆن مووسا بە بەلگە رۆشنەکانی خواو، بە نیشانەکانەوه چوو بۆ لای فیرعەون و کۆمەلگایە کە ی، بەلام ئەوان گالتهیان پیکردو، بە جادووگەر ناوزەدیان کردو، سەرەنجام فیرعەون بوغرا بوو، بە مال و سەرۆت و ساماناکە ی، خۆی هەلکیشاو بەسەر مووسادا علیه السلام، بەلام سەرەنجام ئەو گەلە ی کە فیرعەون گەوجاندبوونی و، چەواشە ی کردبوون و، نەفام و نەزانی کردبوون، ئنجا چەوساندبوونیەوه، بە هۆی نەزانی و نەفامیانەوه، خوا صلی الله علیه و آله بە تووندترین شیوە سزای داو.

دەرسی پینجەم: ئایەتەکانی: (۵۷ - ۶۵)، نو ئایەت دەگرێتە خۆی، باسی وینە هینانەوهی کافرەکانی مەککەیه بە عیسا علیه السلام، لەسەر راستی شیرک و، ئەگەر وایت هەر کەسیك، هەر شتیک بپەرستێ، لەگەڵ پەرستراوە کە ی دەچیتە دۆزەخ، کەواتە: نەصرانییەکان کە عیسا علیه السلام دەپەرستن، دەبێ عیسا لەگەڵ ئەواندا بچیتە دۆزەخ! خوا صلی الله علیه و آله بەرپەرچی ئەو قسەیانێ داونەوه، کە ئەو قیاسە لە

دەرسی یەکەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە چواردە (۱۴) ئايەتى سەرەتاي ئەم سوورەتە موبارەكە پېك دى، كە برىتىن لە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، كە لە پېنج ئايەتى سەرەتادا، باسى قورئان و، پېناسەى قورئان و، پېگەى قورئان كراو.

لە سى ئايەتى دواتردا، باسى پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكرى.

لە شەش ئايەتى كۆتايىشدا، باسى بەدپەيئەرايەتى خواو، ژمارەيك لە نیشانەو بەلگەكانى كراو، كە هاوكات ئەو نیشانەو بەلگە، چاكەو نىعمەتى خواشن، بۆ مروڤقەكان، كە سەرجهم ئەگەر بلىين: شەش بەلگەو نیشانەن، هاو كات، شەش چاكەو نىعمەتى خواشن:

۱- هېنانەدى ئاسمانەكان و زەمىن.

۲- زەوى كردن بە لاركە، ياخود پراخستن و ئامادە كردن، كە بە ھۆيەو بەتوانرى، ژيانىكى ئاسايى لەسەر بگوزەرىنن.

۳- پى و بان تېدا دانانى زەوى، واتە: خوا ﷻ زەوى وا ھەلخستو، كە مروڤقەكان بتوانن پى و بانى تېدا دروست بكەن، بۆ وئە: ئەگەر توپكىلى زەوى وەك ئاسن و پولا بووايە، چۆن دەيانتوانى پى تېدا دروست بكەن و بىكوڤن؟.

۴- دابەزاندنى ئاويكى بە ئەندازە، لەسەريوھە پى ژياندەوھى زەوى، زەويەكى رەق ھەلاتووى مردوو، ئەو ئاوەش كە دادەبەزىنرى، بە ھەر سى شىوھى باران و بەفرو تەرزە، دادەبارى.

۵- دروستكردنى سەرجهم جووتەكان، كەوا پېدەچى مەبەست پى پرووھەكان بى، ھەلبەتە وشەى (أزواج) بە جووتى ئاژەل و مروڤ و پرووھە و، بەلكو ماددەى بى ژيانىش، بەلكو

هه موو دروستکراوه کانی گه ردوون ده گوتری، چونکه هه موو دروستکراوه کان جووتن و ته نیا خوا تاکه، به لام به پی سیاق لیږده دا درده که وی، که مه به ست له جووته کان، جووتی ږووه که کانه و، ناوی ناسمان، جووته ږووه که کان و شینا ورده کان، ده ږوینی.

۶- ږه خساندنی که شتی و ناژه لان بو بار و سواری مړوځه کان.

له کوټاییشدا باسی یاد کردنی چاکه ی خواو، به پاکگرتنی کراوه، له کاتی به هره لیوه رگرتنی نامرازه کانی بارو سواردا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلٌّ حَكِيمٌ ﴿۴﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ﴿۵﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿۶﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۷﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۱﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمُ مِنَ الْفَلَائِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۲﴾ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۳﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۴﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، حامیم ﴿۱﴾ سویند به کتییی
 رۆشنکەردهوہ ﴿۲﴾ تيمه گپراومانه به قورئانیکی عهزهبیی، به لکو (ماناو
 مه به ستهکانی) بفامن ﴿۳﴾ به دنیایش ئهو (قورئان)ه، له دایکی (ئەسلی)
 کتیبدا، له لامان یه کجار بهرزو کارزانه ﴿۴﴾ ئنجا ئایا (ئهی بیپرواینه!) به هوئی
 ئهوهوه، که ئیوه کۆمه لیکێ زیده پۆن، (قورئانی) بیرخه رهوه (دانه به زینین و) لیتان
 دوور بخهینهوه؟ ﴿۵﴾ گه لیک پیغه مبه ریشمان له (گهل و کۆمه لگا) پیشووه کاندای
 ناردوون ﴿۶﴾ هیچ پیغه مبه ریکیشیان بۆ نه هاتوه، مه گهر گالته یان پیکردوه
 ﴿۷﴾ کهسانی وامان له ئیو بردن که زۆر له وان (بیپروایان)، به زه برتر بوون
 و، حال و به سه رهاتی پیشووانیش رابرد، (له ئیو چوون و ته نیا باس و خواسیان
 مایه وه) ﴿۸﴾ ئه گهر لیشیان بپرسی: کێ ئاسمانه کان و زهوی وه دیهینان؟ به
 جه ختکردنه وه ده لێن: (خوای) زالی زانا هیئانویه دی ﴿۹﴾ ئهو که سه ی که زهوی
 بۆ گپراون به شوینی تیدا پشوودان و، رپیهکانی بۆ ئیوه تیدا داناون، به لکو به
 رپیه بزنان (و پێاندا بگه نه ئامانجه کانتان) ﴿۱۰﴾ ههروهها ئهو (به دیهینه ری
 گهر دوون) ئهو که سه یه، ئاوێکی به ئه ندازه ی له سه ریوه دابه زاندوه، ئیدی سه ر
 زه مینێکی مردوومان پێ ژيان دۆته وه، (له پۆژی دوایدا ئیوه ش) به و شیویه
 ده رده هیترینه وه ﴿۱۱﴾ ههروهها (خوا) ئهو که سه یه، که هه موو جووتهکانی
 دروستکردوون و، له که شتیان و ئاژه لانیشت ئه وه ی بۆ په خساندوون که (بۆ بارو
 هاتوچۆ) سواری بن ﴿۱۲﴾ (خوا ئهو هوکارانه ی بۆ په خساندن) تاکو له سه ر
 پشتیان سه قامگیر بن و، هه ر کاتیش چوونه سه ر (پشت) یان یادی چاکه ی
 په روه ردگارتان بکه نه وه و، بلین: پاکیی بۆ ئهو که سه ی ئه وه ی بۆ رام و ده سته مو

کردووین و، ئیمە بۆیان ملیکەچکەر نەبووین ﴿١٣﴾ ئیمەش (دوای مردمان) هەر
بو لای پەرودەرگارمان دەگەرێنەوه ﴿١٤﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(صَفْحًا): (صَفْحُ الشَّيْءِ: عَرَضُهُ وَجَانِبُهُ، وَالصَّفْحُ: تَرْكُ التَّثْرِيبِ وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ
الْعَفْوِ، وَضَرَبْتُ عَنْهُ صَفْحًا، أَي: أَعْرَضْتُ عَنْهُ)، بە پانایی شتیک و لاتەنیشتی
شتیک دەگوێری: (صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، واتە: لامل، هەروەها وشە (صَفْح): بریتیه
لە وازلێهێنانی سەرکۆنەکردن، کە ئەمە لە (عَفْو) مانایەکی بەهێزترە، (عَفْو):
ئەوێهە چاوپۆشی لێ بکە، بەلام (صَفْح): ئەوێهە وێرایی چاوپۆشی لۆمەشی
نەکە، چاوپۆشی کردن، ڕەنگە نەرمە گلەییەکی تێدابێ، بەلام (صَفْح) ئەوێهە
هەر لاملێ تێ بکە، وەك ئەوێهە ئەو کەسە، خراپەیی هەر نەکردبێ، (ضَرَبْتُ
عَنْهُ صَفْحًا، أَي: أَعْرَضْتُ عَنْهُ)، واتە: ڕووم لێ وەرگێڕا، لێی دوورکەوتەوه، کە
دەفەرموی: ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، ئایا (ذِکْر) کە قورئانە، لە
ئێوێهە دووربخەینەوه؟ بە هۆی ئەوێهە کە ئێوێهە زێدەرپۆییکارن، واتە: واناکیەن.

(مُسْرِفًا): (السَّرْفُ: تَجَاوُزُ الْحَدِّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ، وَإِنْ كَانَ فِي
الْإِنْفَاقِ أَشْهَرَ، وَشَيْءٌ سَرَفٌ: بَرِيْتِيَه لَه سَنوور بەزاندن لە هەر کاریکدا مرووف
دەیکات، هەرچەندە لە خەرچکردن دا باوترە، بەلام بو شتی دیکەش هەر
بەکاردی.

(بَطْشًا): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ)، (بَطْش): بریتیه لەوه بە توندیی
پەلاماری شتیک بدری، بە کوردیی (بَطْش) زەبرو پەلاماردان و هەلکوتانە سەری
پێ دەگوێری.

(مَثَلُ): (مَعْنَى مِثْل، نَحْوَ شَبِّهِ وَشَبِّهِ، نَقْضُ وَنَقْضُ، الْمَثَلُ: الْوَصْفُ وَالْخَبْرُ، أَوْ الْمُشَابَهَةُ لِغَيْرِهِ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى، أَوْ الصِّفَةُ وَالْوَصْفُ)، وَشَهَى (مَثَلُ): بِهِ يَتَى سِيَاقَهُ كَانَ مَانِيَةً كَهَى دِيَارِي دِه كَرِي، زَوْر مَانِي هَهَن، بِهِ مَانِي (مِثْل) دِي، وَاتِه: وَهَكَ وَتِهَى تَهو شَتِه، وَهَكَ (شَبِّهِ، شَبِّهِ)، (مَثَلُ وَمِثْلُ)، (نَقْضُ وَنَقْضُ)، وَاتِه: هَه لَوَه شَانَهَوَه، (مَثَلُ) بِهِ مَانِي وَهَسْفِي ش دِيَت، وَهَكَ دَه فَه رَمَوِي: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى ۖ﴾ النحل، وَاتِه: وَهَصْفِي هَه رَه بَه رَز تَه نِيَا بُو خَوَايَه، (مَثَلُ) بِهِ مَانِي خَه بَه رِي ش دِي، ﴿وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾ الزخرف، وَاتِه: هَه وَآلِي يَشُوَوَان تَتِيَه رِي، يَانِي: (سَبَقَ خَبْرُ الْأَوَّلِينَ)، (مَثَلُ): بَرِيَتِيَه لَهَوَه، كَه شَتِيَك بَه شَتِيَك بَجِي، لَه وَاتِيَه ك لَه وَاتَا كَانِدَا، يَان لَه سِيَفِه تِيَك لَه سِيَفِه تَه كَانِيْدَا.

(مَهْدًا): (الْمَهْدُ: مَا يُهَيَّأُ لِلصَّبِيِّ، الْمَهْدُ وَالْمِهَادُ: الْمَكَانُ الْمُهْدُ الْمَوْطَأُ) (مَهْد) بُو تَهو شوِيَنه بَه كَارْدِي، كَه بُو مَنْدَال سَاز دِه كَرِي، تَنَجَا جَوْلَانَه يَه، لَانَكَهو بِيَشَكِه يَه، جَيِيَه كِي بُو رَادَه خَرِي كَه تَتِيْدَا پَشُوو بَدَات، بَه لَام وَشَهَى (الْمَهْدُ وَالْمِهَاد) بَه هَه ر شوِيَنِيَكِي ش دِه گوتَرِي كَه ئَامَادَه وَ سَاز بَكَرِي وَ مَرُوْق تَتِيْدَا پَشُوو بَدَات، يَاخُوْد ژِيَانِي تَتِيْدَا بَغُوَزَه رِيَنِي، ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾ النبأ، وَاتِه: زَهوِيِيْمَان پَان رَاخُسْتَوَه، ئَامَادَهو سَازْمَان كَرْدَوَه، كَه تِيَوَه ژِيَانِي تَتِيْدَا بَغُوَزَه رِيَنِن، وَهَكَ چَوْن جَوْلَانَهو بِيَشَكَهو لَانَكَه، بُو مَنْدَالِي سَاوَا سَاز دِه كَرِي، كَه تَتِيْدَا پَشُوو بَدَات.

(فَأَنْشَرْنَا): (النَّشْرُ: التَّوْزِيْعُ)، (نَشْرُ): بَرِيَتِيَه لَه بَلَاوَكِرْدَنَهَوَه، (نَشْرُ الثُّوبِ وَالصَّحِيفَةِ وَالسَّحَابِ)، وَاتِه: پُوْشَاكَه كَهَى بَلَاوَكِرْدَهَوَه، پَه رَه كَهَى پَان رَاخُسْت، هَه وَرَه كَهَى بَلَاوَكِرْدَهَوَه، (نَشْرُ الْمَيِّتِ: أَحْيَا)، ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾، وَاتِه: سَهَر زَه مِيْنِيَكِي مَرْدُوو مَان پِي ژِيَانِدَهَوَه.

(بَلْدَةً): (الْبَلْدَةُ: الْمَكَانُ الْمُحِيطُ الْمَحْدُوْدُ الْمُتَأَثِّرُ بِاجْتِمَاعِ قُطَانِهِ، وَإِقَامَتِهِمْ فِيهِ)، (بَلْدَةً): بَه شوِيَنِيَك دِه گوتَرِي دَه وَرَه دَرَابِي وَ، سَنُووَر دَرَابِي وَ كَارْتِيَكِرَاو بِي بَه دَانِيَشْتَوَه كَانِي، كَه لَه سَهَرِي كُوْبُوونَه تَهَوَهو، ژِيَان دِه گُوَزَه رِيَنِن.

(لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ) : تاكو بچنه سەر پشتیان، (تَعْتَدِلُوا وَتَسْتَقِرُّوا)، یانی: رێك بن و، سەقامگیر بن لەسەر پشتی ئەو ئاژەلانیە کە بۆ بارو سوار بەکاریان دێنن، یاخود پشتی ئەو کەشتییانە، کە بۆ بارو سوار بەکاریان دێنن، خوا بۆی رام و دەستەمۆ کردوون.

(مُفَرِّقِينَ) : (المُفَرِّقُ: المَطِيقُ)، واتە: ملیپکە چکەر، توانا بەسەرداشکاو، (أَقْرَنَ، أَي: أَطَاقَ)، واتە: توانای بەسەریدا شکا، (مُفَرِّقِينَ): هەم بە مانای توانا بەسەردا شكاوان دێ، هەم بە مانای (مُطَوِّعِينَ)، واتە: ملیپکە چکەرەکان و، بە مانای کۆنترۆڵکەرەکان (ضَابِطِينَ) یەش لێکدراوەتەو، ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُفَرِّقِينَ﴾ (۱۳) الزخرف، واتە: ئێمە کۆنترۆڵکەرەکان بۆ ئەو ئاژەلانی، ئەو خواپە! ئەگەر تۆ نەبووی و، بۆت دەستەمۆ نەکردباین، هەروەها بۆ کەشتیەکان، یاخود (مُفَرِّقِينَ أَي: مُمَاطِلِينَ فِي الْقُوَّةِ)، ئێمە بە قەدەر ئەو ئاژەلە، یاخود بە قەدەر ئەو کەشتی و هوکاری هاتوچۆیانە، توانامان نەبوو، ئەگەر تۆ بۆت ملکەچ و دەستەمۆ نەکردباین.

(لَمُنْقَلِبُونَ) : (الْإِنْقِلَابُ: الرُّجُوعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُفَارِقُهُ)، (إِنْقِلَابٌ): بریتیه لە گەڕانەوە بۆ شوێنێک، کە لێی جیادەبێتەو، کەواتە: ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ (۱۴)، واتە: ئێمە بۆ لای پەرەردگارمان دەگەڕێنەو، واتە: ئێرە واز لێ دێنین، ئەم سەر زەوییه، جەستەکەمان تێکەڵ بە خاک دەبێتەو، پرووچە کەشمان دەچێتەو بۆ ئەو شوێنە، خوا دیاریی کردو، لە پۆژی دوايشدا جەستەو پرووچ، دەچینەو بۆ ئەو شوێنە، خوا ﷻ بۆی دیاریی کردو، لە پۆژی کۆکردنەو و لێپرسینەو، پاشان سزاو پاداشتا.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوای صَلَّى له م سووره ته دا، وهك له خستنه پرووی نیوه پۆك و پیناسه كهیدا، باسما
کرد، ههر سئ ته وه ره گهوره و گرنگ و سهره کییه كهی قورئانی مه كههیی:

أ- باسی خوای صَلَّى، به دیهینه رایه تی و، پهروه دگاریتی و، خاوه نداریتی خوا، ئنجا ته نیا
په ستراویتی و، ناو و سیفه ته کانی خوا، ئه وه كه ده بئ ته نیا خوا به ندایه تی بو بکری
و، به رستری، به مانای فراوانی په رستن.

ب- ههروه ها باسی قورئان و، کتیه کانی خوا، باسی وه حی و، پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به گشتی کراوه و، به تایهت پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د صَلَّى.

ج- ههروه ها باسی پۆژی دواپی، به ههردو قوئانی ئاخیر زه مان و، قیامهت و
هه لسانه وه، پاشان نیشته جئ بوونی پرواداران له به هه شتدا، كه هه رچی دلایان بیخوازی
تییدایه و، گرفتار بوونی بی پروایان به دۆزه خه وه، كه تییدا تووشی هه موو جوړه سزاو
ئازارو مهینه تییه كه ده بن، كه ههر بویان وینا (تصور) نه کراوه له ژیا نی دنیا یاندا.

خوای صَلَّى ده فهرموئ: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، به ناوی خوای به به زه پی
به خشنده، زۆرجاران دووباره مان کردۆته وه و لیره ش دووباره ی ده كه ی نه وه، كه
ده گوتری: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، واته: ئه م کاره ده ست پیده كه م، یان ده ست
پی کردنی ئه و کاره م، به ناوی خوای به به زه پی به خشنده یه، له کاتیک دا مروؤف
ئه و وشه موباره كه ده لئ: ده بئ به لای كه مه وه چوار واتایان به عه قل و دلی
خویدا یینئ:

١- ئه و کاره به ناوی خوا ده كه م، نهك به ناوی خو م، یان به ناوی كه سیك، یان ناوی ههر
شتیکی دیکه.

٢- ئه م کاره بو پازی کردنی خوا ئه نجام ده ده م.

۳- ئەم کارە بەپێی شەرع و بەرنامەى خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم کارە بەتواناو ئاسانکاریى خوا ئەنجام دەدەم، ئەك بەشان و شەوكت و توانای خۆم.

﴿حَم﴾، حا ميم، دوو پیتن، وهك له سەرەتای سوورەتەى (غافر)دا باسمان کرد، سوورەتەکانی: (غافر، فُصِّلَتْ، الشورى، الزخرف، الدُّخان، الْجاثية، والأحقاف)، پێیان دەگوترى: خاوەنانى حا ميم (ذوات حميم)، يان (آل حميم)، ئەو حەوت سوورەتە بە (حم) دەست پى دەکەن، بەو دوو پیتە، کە ئیمە لە سەرەتای سوورەتەى (يونس)دا باسیکی دوورو درێژمان، لە بارەى ئەو پیتە پچر پچرانەووە کرد، کە لە سەرەتای (۲۹) لە سوورەتەکانى قورئاندا هاتوون، باشتەین مانا کە تاكو ئیستا پێى گەشتەم، ئەوەیە کە خوا ﷻ لە رپی باسکردنى ئەو پیتە پچر پچرانەووە، تێمان دەگەین، ئەى مەزھەبەکان! ئەو قورئانەى لەبەر دەستتانە فەرمایشتى خواوە، هەر لەو پیتانەى کە ئیوە قسەیان پى دەکەن و، پێیان دەنووسن، پێکھاتووە، بەلام کە ئیوە ناتوانن، ئەك وینەى قورئان، بەلکو دە سوورەت، بگرە سوورەتێکی بێن، سوورەتێکی سى ئایەتى وهك (العصر) يان (الکوثر) يان (النصر)، کەواتە: بزائن و دلنابن، بەس خوا ئەو فەرمایشتەى فەرموووە، هەر لەو پیت و دەنگانەى کە لەبەر دەستى ئیوەشدا هەن، وهك کەرەستەى خوا، بەلام کە ئیوە ناتوانن وهك ئەو بێن، بزائن تەنیا خوا ﷻ ئەو فەرمایشتەى فەرموووە، ئەو فەرمایشتە نە هی موحەممەد ﷺ، نە هی جگە لە ئەو، وهك زەینتان، ئەى بێروایەکان! خلیسکەتان پى دەبات و، شەیتان فریوتان دەدات، لەو بارەووە دوو دلێتان دەخاتە عەقل و دلەووە.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سویند بە کتیبى روشنکەرەووە، يان: کتیبى روشن.

﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، ئیمە ئەو کتیبە روشنکەرەووەیەمان گێراووە، بە قورئانیك بە زمانى عەرەبى بەلکو بفامن!، یاخود گێراومانە بە

قورئانیکی پۆشن، و یرای ئەوێ بە زمانی عەرەبان دەگوێری: (اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ)، بە هەمان شیوەش، عەرەبی واتە: زمانیکی پۆشن، بۆچی؟ تاكو تیبگەن و بفامن، خوا ﷻ لە قەدەر عەقڵی ئیمە، ئیمە دواندو، ئەگەرنا خوا ﷻ لە قەدەر زانیاریی بۆ سنووری خوێ ئیمە دواندایە، لێی حالی ئەدەبووین، بەلام خوا ﷻ لە قەدەر عەقڵی ئیمە، ئیمە دواندو، ئەو ماناو مەبەستانە و یستووێتی بە ئیمە بگەن، بۆی خستووینە قالد و تەعبیری واو، کە لێیان تیبگەن.

﴿وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ﴾، بە دنیایی ئەم کتیبە، ئەم قورئانە، لە ئەسلی کتیبدا، لە لامان زۆر بەرزەو، زۆریش پڕ حیکمەتە، یاخود زۆریش کارزانە، ئنجا: ﴿أُمِّ الْكِتَابِ﴾، وەك لە دوایدا باسی دەکەین، هەندێک دەڵێن مەبەست پێی: (اللُّوْحُ الْمَحْفُوظُ)ە، کە بە (الْكِتَابُ الْمُبِينُ)یش هاتووە بە (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)یش هاتووە، بە (إِمَامٌ مَّبِينٌ)یش، هەندێکیش دەڵێن، مەبەست لە (اللُّوْحُ الْمَحْفُوظُ) و (الْكِتَابُ الْمُبِينُ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ) و (إِمَامٌ مَّبِينٌ) هەموو ئەمانە، مەبەست پێیان زانیاریی خوای بەرزو بۆ وێنە، گەرگ ئەوێە خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەم قورئانە لە زانیاریی منداو، لە لای ئیمە زۆر بەرزەو، زۆریش کارزان و کاربەجێیە.

﴿أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ﴾، ئەمە پرسیارکردنیکی نکوولییەکەرانیە، خوا پروو لە بێرواییەکان دەکات: ئایا بەهۆی ئەوێە ئێوە کۆمەلێکی زێدەرپۆییکارن، ئیمە ئەم زیکرۆ ئەم یادخەرەوێەتان لێ دووربخەنەو بوۆتان دانەبەزێنین؟ لەبەر ئەوێ پەخنە لێ دەگرن، پێی رازی نین، یان تۆمەتی جادوو بوون، یاخود شیعر بوون، پالبدەنە لای قورئان، یاخود تۆمەتی کاهین بوون و، جادووگەر بوون و، پالبدەنە لای پیغەمبەر ﷺ، ئایا وازتان لێ بێنین؟ واتە: وازتان لێناهیێنین و، ئەم قورئانە دادەبەزێنین، ئەگەر ئێوە پرۆای پێ نەهێنن، خەلکیکی دیکە پرۆای پێدەهێنێ، ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ الأنعام، ئەگەر ئەوانە پێی بپروا بن، کەسانێکی دیکەمان پێی ڕاسپاردوون، کە پێی بپروا نابن، بەلکو بە دڵ و گیان قبوولی دەکەن.

﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، ئنجا لە دوای باسی قورئان، دێتە سەر باسی پێغەمبەرایەتیی موحەممەد ﷺ، پێغەمبەرایەتیی موحەممەدیش ﷺ، شتیکی داھێناو نیهو، شتێک نیه کە پێشینهی نەبووبی، (کَم) لێرەدا (کَم الْخَبَرِیة) ی پێی دەگوتری و بۆ زۆرییە، واتە: (كَثِيراً أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ)، زۆر پێغەمبەرمان لە گەلە پێشووەکاندا ڕەوانە کردن.

﴿وَمَا يَأْنِيهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هیچ پێغەمبەرێکیشیان بۆ نەهات، مەگەر گالتهیان پێدەکردن، واتە: ئیستاش گالته بە تۆ دەکەن و، بپروات پێی ناکەن، تۆمەت دەدەنە پال، لە دلی خۆتی مەگرە، عادیەتی گەلان و کۆمەلەگاکان لە ڕابردووشدا هەر وابوو.

﴿فَاهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾، ئنجا کەسانێک کە زۆر لەوانە زەبریان توندتر بوو و، بەهێزتر بوون و، بە توانا تر بوون، لە ئیومان بردن و هەوایی ڕابردووانیش تێپەری، واتە: بوونە پەندی زەمانەو، تەنیا ناویان لە کتیبەکانی میژوودا ماوه، وەك گەلی عادو سەموود لووط و گەلەکانی دیکە.

﴿وَلَيْن سَأَلْنَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئنجا دوای باسی قورئان و، باسی پێغەمبەرایەتیی، دێتە سەر باسی بەدیھێنەرایەتیی و، پەرورەدگاریتیی و، خواوەنداریتیی خواو، نازو نێعمەتەکانی خواو، نیشانەکانی خوا، دەفەرمووی: ئەگەر لێیان پرسی: کێ ئاسمانەکان و زەوی هێناونە دی، لە نەبوونەو پەیدای کردوون؟ ﴿لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، بە جەختکردنەووە دەلێن: خوا ی زالی زانا هێناونیه دی.

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، بېگومان ئەمە فەرماشتی خوايە،
نیواخنی وەلامەکە ی ئەوانی کردووە:

ئەو کەسە ی زەوی بۆ ئامادە کردوون، یاخود زەوی وەك بېشکە، چۆن منداڵ
تیییدا دەسەرەوی ئاوی لیکردووە، ﴿وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا﴾، ھەرۆھەا ریی
بۆ تیییدا گێراون، واتە: وایکردووە بتوانن، رییانی تیییدا دروستیکەن، ﴿لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ﴾، بەلکو ریی بگرنە بەر، بەرەو ئامانجەکانی خۆتان و، بە ھۆی
رێھەکانەو بەگەنە ئەو ئامانجانە ی دەتانهوی.

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، ھەرۆھەا خوا ﷻ خواھنی ئیو،
پەرۆردگارو بەدیھینەری گەردوونەو، ئەو کەسە یە کە لە سەرئو، ئاوی
بۆ دابەزاندوون، ﴿بِقَدَرٍ﴾، بە ئەندازە، نە کەمتر لە پێویستی خۆتان، نە
زیاتریش وەك تۆفانەکە ی نووح، ﴿فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾، تێمە سەرزەمینێکی
مردوو مان پێ ژیاندهو، ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، ھەر بەو شێوہەش، ئیو
دەردەھێترینەو.

﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾، ھەرۆھەا خوا ﷻ بەدیھینەرو پەرۆردگارو
خواھنی ئیو: ئەو کەسە یە ھەموو جووتەکانی دروستکردوون، جووتەکان
دەگونجی مەبەست پێی تیکرای جووتی دروستکراوہ کان بێ، چونکە ھەموو
دروستکراوہ کان جووتن: ئاسمان و زەوی، ساردو گەرم، دنیاو دواړۆژ، بەھەشت و
دۆزەخ، نیرو مێ، ھەمووی جووتە، دەشگونجی مەبەست پێی جووتی پووەکە کان
بێ، ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، ھەرۆھەا لە کەشتییەکان و لە
ئازەلانیش، ھۆکاری وای بۆ پەخساندوون، کە سواریان ببن و، بۆ بارو سوار
بەکاریان بێنن.

﴿لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾، بۆ ئەو ی بچنە سەر پشتیان، پشتی ئازەلەکان
و، پشتی کەشتییەکان، پشتی ئەو ھۆکارانە ی بۆی پەخساندوون، ﴿ثُمَّ تَذْكُرُوا﴾

نِعْمَةً رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ ﴿١﴾ دواىى يادى چاكەى پەروەردگار تان بکەنەو،
بە سەر خۆتانەو، هەر کاتیک چوونە سەر پشتیان و سەقامگیر بوون، ﴿٢﴾ وَتَقُولُوا
سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿٣﴾ هەر وەها بلێن: پاکىى بۆ
ئەو کە سەى ئەوەى بۆ رام و دەستەمۆ کردووین و، ئیمە توانامان بە سەرىدا
نە دەشکا، ئیمە نەماندە توانى کۆنترۆلیان بکەین، لەبەر ئەوەى زۆر بەهێزن،
حوشتریک، گایەك، کەریك، گامیشیک، فیلیك، لە مەروڤ عاسى ببى، بە سەد
کەس پى ناوێرن، بەلام خوا وایکردو، دەستەمۆ بین.

﴿٤﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿٥﴾ بە دنیایى ئیمە بۆ لای پەروەردگارمان دەگەرێنەو،
واتە: بەو سەفەراندەى دەیکەن لە ژيانى دنیا تاندا، سەفەرى ژيانى خۆتان بێتەو
یاد، کە ئیوەش سەرەنجام و مەزلگای کۆتاییتان بۆ لای خواى پەروەردگار،
کەواتە: خۆتان ئامادە بکەن، بۆ دیدارى خوا، لە مەزلگای کۆتاییدا.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

پیناسه ی قورئان به کتییکی پۆشنکه ره وه، به زمانی عه پهبی که بۆ تیگه یانیدن نیراوه و، له ئەسلی کتیب (زانیاری خوا) دا، بهرزو کارزانه و، ناگونجی به هۆی زیده پۆیی و سهره پۆیی بپروایانه وه، له کوفرو شیرکدا، خوا ئەو قورئانه بیرخه ره وه یان لى دوور بخته وه و، بۆیان دانه به زینى، واته: خوا ﷻ نابى به نه فامی ئەوان بکات، به لکو ده بى هه ر له قه ده ر که پهم و به زه یی و به خشنده یی و، بهرزو بى وینه یی خۆی، له گه ل بهنده کاندای مامه له بکات:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿حَم ١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْأَكْتَابِ لَذِيْنَا لَعَلَىٰ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له شه ش برگه دا:

(١)- ﴿حَم﴾، ئەمانه دوو پیت: پیتی (ح) و پیتی (م)، یانی: ئەم قورئانه هه ر لهو پیتانه پیک دی، که ده یاننوسن و پێیان ده دوین، کۆی ئەو پیتانه ش که به کاره یتراون، له سه ره تای (٢٩) له سووپه ته کانی قورئاندا، کۆی هه موویان چوارده (١٤) پیت، که هه موو جوړه کانی پیته کانیان تێدان، وه ک له سه ره تای ته فسیری (الشعراء) دا، لهو باره وه چه ند روونکردنه وه یه کمان داو.

(٢)- ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سویند به کتییی پروونکه ره وه، یان پۆشن، (و) لیره دا، ده گونجی بۆ بادانه وه و گیرانه وه بى، که ته گه ر وابى، مانای وایه: ﴿حَم﴾، سوینده، دواییش

خوایى ﷻ ده فەرموئ: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتە: هەروەها کتییى ڕۆشنکەرەوێه، دەشگونجی (و) لێرەدا بۆ سویند پێ خواردن بێ، واتە: سویند بە کتییى ڕۆشنکەرەوێه، واتە: (الْكِتَابِ الْمُبِينِ)، دەبیته سویند پێخوراو (مُقَسَّم بِهِ)، ئایا سویند لەسەر خوراوه که چیه؟ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، ئیمە گیراومانە بە قورئانیکی عەرەبیی، وشەى: (مُبِينٌ) ئەگەر لە (أَبَانَ الْمُتَعَدِّي) هەو هاتبێ، بە مانای ڕوونکەرەوێ دێ، (أَبَانَ) لەو کاتەدا بەرکار (مفعول به) دەخوایى، (أَبَانَ الْمُدْرُسُ الدَّرْسَ)، وانەبیژە که دەرسە کهى ڕوون کردەوێ، دەشگونجی بلیین: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتە: سویند بەو کتیبە ڕۆشنە، یانی: فامکراوێ، ئالۆز نیه، ئەو کاتەش (مُبِينٌ)، لە (أَبَانَ) ی (لازم) هەو هاتوێ، وهك (أَبَانَ الْقَمَرُ)، واتە: مانگە که دەرکەوت، واتە: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتە: کتییى ڕۆشن، لە ڕابردووشدا چەند جارێک لە بارەى وشەى: (مُبِينٌ) هەو، قسەمان کردوێ، که بەپێى سیاقەکان، جارى وا هەیه دەگونجی بە هەردوو مانای (الْلازِمَ وَالْمُتَعَدِّي) بێ، جارى واش هەیه تەنیا دەگونجی بە مانای (لازِم) بێ، جارى واش هەیه بەس دەگونجی بە مانای (مُتَعَدِّي) بێ.

٣- ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، ئیمە گیراومانە بە قورئانیکی عەرەبیی، وشەى: ﴿جَعَلْنَاهُ﴾، (أَي: قُلْنَاهُ، أَوْ أَنْزَلْنَاهُ، أَوْ كَوْنَاهُ)، واتە: بیژتووومانەو، یان دامانبەزاندوێ، یان پیکمان هیناوێ، ئەم کتیبە ڕۆشنە، یان ڕۆشنکەرەوێه، لە شیوەى قورئانیکی عەرەبییدا، ئەمە ئەگەر (جَعَلَ)، بە مانای گوتن یان دابەزاندن، یان پیکهینان بێ، واتە: یهك بەرکار (مفعول به) بخوایى، بەلام ئەگەر دوو بەرکاران بخوایى، ئەو کاتە بە مانای: (سَمَّيْنَاهُ وَوَصَفْنَاهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا)، ئیمە ئەو قورئانەمان ناو ناوێ، یاخود وەسفان کردوێ بە قورئانیکی عەرەبیی.

وشەى (عَرَبِيٌّ): پێشتریش باسمان کردوێ، که وهك چۆن بە مانای زمانیک دێ، که هی نهتهوهیهکی دیارییکراوێ، که نهتهوهی عەرەبە، هاوکات بە مانای زمانیکی ڕۆشنیش دێ، (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ)، ڕایه کهى خۆی ڕوونکردوێ، وهك پێغمبەر ﷺ ده فەرموئ: {الَّتِي تَعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا بِلِسَانِهَا، وَالْبِكْرُ رِضَاهَا صَمْتُهَا} (أُخْرِجَهُ أَحْمَد: ١٧٢٧١، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره)، واتە: (لە کاتی

مارەکراندا)، بۆهژن رای خووی دەرەخات، کچیش دەبی مۆلەتی لۆهەر بگیری، بەلام ئەگەر قسەش نەکات، بئ دەنگییەکی نیشانە پازیی بوونیەتی.

هەر (إِعْرَاب) واتە: ڕوونکردنەوی ڕستەیک، کە پیکهاتەکانی ئەو ڕستەیک چۆن، وەك هەر سئ پیکهاتە سەرەکییەکی، کامیان ناو، کامیان کردار، کامیان پیتە؟ چۆنیەتی پەیوەندیان پیکەو، (إِعْرَاب) واتە: ڕوونکردنەو.

کەواتە: (عَرَبِيٌّ): ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ دەگونجئ مەبەست پئی، قورئانیکی ڕۆشن، مانا ڕۆشن بئ، دەشگونجئ مەبەست پئی قورئانیك بئ بە زمانی نەتەووی عەرەب، عەرەبییش بۆ نەتەووی عەرەب زمانیکی ڕۆشن بوو.

۴- ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بەلکو بفامن، هەندیک لە توێژەرەوان وایان لیکداوئەو، کە (لَعَلَّكُمْ تَفْهَمُونَ أَيُّهَا الْعَرَبُ)، یانی: بۆیە بە زمانی عەرەبییە تاکو تێیگەن، ئەی گەلی عەرەب! بەلام ئەگەر (عَرَبِيٌّ) بە مانای ڕۆشن بئ، یانی: قورئانیك خوێنراوێکی ڕۆشن، تاکو تێی بگەن، ئەی مەوۆفەکان! ئنجا ئەگەر هەر بە مانای زمانی عەرەبییش بئ، یانی: بۆ ئەووی تێی بگەن و، بفامن، ئەی مەوۆفەکان، بە عەرەب و جگە لە عەرەبەو، واتە: ئەگەر مەبەست لە (عَرَبِيٌّ) زمانی عەرەبییش بئ، ئیمە مۆلەزەم نین، بلیین: دوێنراوێکان تەنیا گەلی عەرەبن، چونکە خوا ﷻ بەلئ بە زمانی عەرەبیی ناردوویەتی و، هەر دەبوو بە زمانیک ببئ.

ئنجا خوا لە ئیو هەموو زمانەکاندا زمانی عەرەبیی هەلزاردو، لەبەر کۆمەلێک تاییەتەندیی کە لە زمانی عەرەبییدا هەن، بەلام بۆ هەموو مەوۆفایەتی، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بەلکو تێیگەن و، بفامن و، بیرری لیکەنەو.

۵- ﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ﴾ بە دلئایی ئەم کتیبە، ئەم قورئانە، لە دایکی کتیب دا لە لای ئیمە بەرزی کارزانە.

﴿أُمُّ الْكِتَابِ﴾ خوێنراوێشەتەو: (إِمُّ الْكِتَابِ)، کە هەر بە مانای ئەسلی کتیبە، (أُم) بە مانای دایک دئ، دایک بۆیە پئی دەگوترئ (أُم) چونکە ئەسڵە بۆ هەموو ڕۆلەکانی و، ئەوان لەو جیا دەبنەو، کەواتە: هەر شتیکیش ئەسڵ بوو

بئ، بۆ شتەکانی دیکە، پێی دەگوتری: (أُم)، وەك دەگوتری: (أُم الْقُرَى)، كە ناوی شاری مەككەییەو، بە سوورەتی (الْفَاتِحَة) دەگوتری: (أُم الْكِتَاب)، چونكە ماناو مەبەستەكانی كە لە سوورەتی (الْفَاتِحَة) دا هەن، گشتگیرن، وەك چوارچێوەیەك وان، بۆ هەموو ماناو مەبەستەكانی سوورەتەكانی دیکە ی قورئان.

مەبەست لە: ﴿أُمُّ الْكِتَابِ﴾، لە شوێنی دیکە شدا هاتو، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (البروج) دا، دەفەرموی: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٣١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٣٢﴾﴾، بەلكو ئەمە قورئانیکی پایەدار، پایە بەرزە، شكۆ بەرزە، لە تەختی پاریزراودا، (لَوْح) واتە: تەخت، شتێك كە لەسەری بنووسری، لە سوورەتی (الْوَاقِعَة) شدا، دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾﴾، ئەمە قورئانیکی بەخشندەییە، یان بەرێزە، لە نووسراویکی پەنھان و شیردراوەدا، لە سوورەتی (یس) یشتا دەفەرموی: (وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ) ئنجا لێرەش دەفەرموی: ﴿أُمُّ الْكِتَابِ﴾، كەواتە: مەبەست لە (أُمُّ الْكِتَابِ) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)، (إِمَامٌ مَّبِينٌ) یەك شتە، یانی: ئەم قورئانە، بەر لەوێ بێتە بەردەستی ئێمە، لە (أُمُّ الْكِتَابِ) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ) و (إِمَامٌ مَّبِينٌ) دا هەبوو، قورئانیکی مەجید بوو، قورئانیکی کەریم بوو، بەرزو کارزان (عَلِيٌّ حَكِيمٌ) یش بوو.

ئنجا ئایا مەبەست لە (أُمُّ الْكِتَابِ) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)، (إِمَامٌ مَّبِينٌ)، دروستکراویکە لە دروستکراوەکانی خوا، كە هەموو زانیاریەکانی خۆی تیدا تۆمار کرابن؟

دەلێن: ئەمە رایەکی زانایانە، بەلام هیچ دەقیکی سوننەمان نیە، پشتراستی ئەوە بکاتەو، یاخود ناچارمان بکات، كە: (أُمُّ الْكِتَابِ) و، (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و، (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)، دروستکراویکی خوا بئ و، هەموو زانیاریەکانی خۆی تیدا تۆمار کردب.

یاخود مەبەست پێیان زانیاری خوا، بەلام خوا ﷻ لێرەدا بەپێی عەقڵی ئێمە، دەماندوینی، كە ئێمە ئەگەر زانیاریە کمان هەبئ، مانەوئ لێمان

تېكەنە چى، دەینووسىن و، تۆمارى دەكەين، وەك گوتراوہ: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ)، چونكە زانىارىيەك ئەگەر لە كىتیبكدا نووسىيمان، يان لەسەر تەختىك يان لەسەر بەردىك ھەلمان كەندى، لە بىرمان ناچى و دەپارىزى، بۆيە خوا ﷻ ئەو تەعبىرەى بەكارھىناوہ.

بە ھەر حال لە لای خواى پەرۋەردگار ئاسانە، دروستكراوىكى ھەبى، ھەموو زانىارىيەكانى لە بارەى دروستكراوہكانى خوۋى تىدا تۆمار كردبن، دەشگونجى مەبەست پى زانىارىى خوا ﷻ بى، بەلام خوا ﷻ بەپى عەقلى تىمە، تىمەى دواندوہ، ھەر بۆيەش جارىك دەفەرموى: (أُمُّ الْكِتَابِ) و جارى دەفەرموى: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ) و جارى دەفەرموى: (كِتَابٌ مَكْنُونٌ) و جارىك (إمام مبین).

۶- ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ﴾ (لێرەدا خوا ڕوو لە بېروايەكان دەكات، بېروايەكانى ڕۆژگارى پىغەمبەر ﷺ، دەشگونجى ھەموو بېروايان بە درىژايى زەمان و، بە پانايى زەمین، ھەموويان بگريئەوہ)، ئايا بىرخەرەوہتان لى دووربخەينەوہو بۆتان دانەبەزىنين، بەھوى ئەوہوہ، كە ئىوہ كۆمەلىكى زىدەرۆيىكارن؟ وشەى (أَنْ) خوێنراویشە تەوہ: (إِنْ)، (إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ)، ئايا لە ھالىكدا ئىوہ كۆمەلىكى زىدەرۆيىكار بوون، ئىمە بىرخەرەوہتان، (قورئانى بىرخەرەوہتان) لى دووربخەينەوہ؟!

ئەم تەعبىرە، كە دەفەرموى: ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ (الزَّمْخَشَرِي) دەلى: (الْقَاءُ فِي قَوْلِهِ: ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ لِلْعَطْفِ، عَلَى مَحْذُوفٍ تَقْدِيرُهُ، أَنَّهُمْ لَكُمْ وَنَضَرِبْ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا) واتە: (ف) بۆ بادانەوہيە لەسەر شتىكى قرتىناو، كە بەو شىوہيە دەگونجى دابزى: ئايا پشتگويتان بخەين و، بىرخەرەوہتان لى دووربخەينەوہ، بەھوى ئەوہوہ كە ئىوہ زىدەرۆيىكارن، يان لە ھالىكدا كە ئىوہ زىدەرۆيىكارن؟ ئەگەر بلى: (أَنْ)، يانى: (لِأَجْلِ)، بەھوى زىدەرۆيى ئىوہوہ، ئىمە بىرخەرەوہتان لى دووربخەينەوہ، بەلام ئەگەر (إِنْ)، بى، واتە: لە ھالىكدا كە ئىوہ زىدەرۆيىكارن، ئىمە قورئانتان لى دووربخەينەوہ، بىرخەرەوہتان لى دووربخەينەوہ؟

(الضَّرْبُ: الْقَرْعُ، وَهَذَا اسْتَعِيرَ لِلْقَطْعِ وَالصَّرْفِ)، (قَرْع): به مانای لیدانی شتیکه، به لّام لیږه دا خوازاوه ته وه بو برینی شتیک و لادانی شتیک، وشه ی (صَفْح) پیشتیر باسماں کرد، به مانای لاته نیشته و ږووپه ږی شتیک دی، لیږه دا ده لّی: (مَصَدَرٌ، صَفْحَ عَنْ كَذَا أَيْ: أَعْرَضَ، مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ، ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، یعنی: أَفَنَصْفَحُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا)، یانی: ئایا لاملتان تیبکه یں و، پشتگویتان بخه یں، به پشتگوو خستن، یاخود (صَفْحًا: مَنصُوبٌ عَلَى النَّيَابَةِ عَنِ الظَّرْفِ، أَيْ: فِي مَكَانٍ صَفْحٍ مِثْلُ: ضَعُهُ جَانِبًا)، ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، ئەمه (صَفْحًا) مه نصوصه، حاله تی ئیعرابیه که شی ئه وه یه، که ناییه بو (ظَرْفِ) ښک، وه ک گوتراوه: (ضَعُهُ جَانِبًا)، له ولا دایینی، (ضَرَبَ عَنْهُ صَفْحًا)، واته: پشتگوو خست و، ئه و شته ی لّی دوورخسته وه و پئی نه دا.

بیگومان که ده فه رموی: ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، هه مزه (أ) ده که بو پرسیارکردنی نکوولییکه رانه یه، که ئه ویش دوو واتایان ده گریته وه:

۱- (هَلْ نَتْرُكُكُمْ وَنُهْمِلُكُمْ؟)، ئایا وازتان لّی بینین و پشتگویتان بخه یں؟

۲- (هَلْ نَتْرُكُ تَذَكِيرُكُمْ؟)، ئایا بیرخستنه وه ی ئیوه پشتگوو بخه یں، واته: لیتان بگه ږیڼ و، بیرتان نه خه ینه وه و ئاموژگارییتان نه که یں؟

که ده فه رموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، ئەمه دوو واتایان ده گریته خو ی:

أ- ده رخستنی پیگه ی به رزی قورئان و، ستایشکردنیه تی، به وه که ئەم قورئانه، به زمانیکی زور ږوون و پاراو و ږووشن دابه زیږاوه.

ب- ږه خه گرته له بیږوايه کان، که لی عه ږه ب به تاییه ت، که یه که م دویږاو بوون، دوا ی ئه وانیش هه ر که سیکی دیکه که بیږوا ده بی، ئەم قورئانه له گه ل ئه وه شدا به زمانیکی زور ږووشن نیږدراوه، که چی ئه وان گو یی بو ناگرن و پئی کارتیږاو نابن و، وه ری ناگرن.

که واته: له یه ک کاتدا، هه م ستایشکردنه بو قورئان، هه م ږه خه گرته له ناحه زانی قورئان و، له وانه ی قورئان ږه فز ده که ن.

کورتہ باسیک

له باره‌ی عہرہ‌ببی بوونی قورئانہوہ

له پینج برگہ‌دا، ئەم کورتہ باسە دەخەینە‌پروو:

(١)- به زمانی عہرہ‌ببی بوونی قورئان، له چەندان ئایە‌تدا باسکراوہ:

ئەوہ که قورئان به زمانی عہرہ‌ببی نێردراوہ، واتە: به زمانی ئەو نەتەوہ‌یە‌ی پێیان دە‌گوتری: عہرەب، زمانە‌کە‌شیان پێی دە‌گوتری: زمانی عہرە‌ببی (اللِّسان العَرَبِيّ) یاخود (اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ)، ئەمە له زۆر شوێنی قورئاندا باسکراوہ و جیی مشتومڕ نیە، که قورئان به زمانی نەتەوہ‌ی عہرەب هاتوہ.

بۆ وێنە:

١- ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (٣) الزخرف، ئیمە گێراومانە به قورئانیکی عہرە‌ببی بە‌لکو بفامن.

٢- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (٢) یوسف، واتە: ئیمە به قورئانیکی عہرە‌ببی دامانبە‌زاندوہ، بۆ ئەوہ‌ی تێبیگەن.

٣- ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ (٣٧) الرعد، واتە: ئیمە گێراومانە به حیکمە‌تیک، به زمانی عہرە‌ببی، بێگومان حوکم لێرە‌دا به مانای حیکمە‌تە.

٤- ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (١١٢) ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ (١١٣) ﴿عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ (١١٤) ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ (١١٥) ﴿وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ (١١٦) ﴿الشُّعْرَاءُ﴾ له سوورە‌تی (الشُّعْرَاء) دا له هەموو شوێنە‌کان، خوا ﷻ ڕوونتر، ئەو راستییە به‌یان دە‌کات، که بریتیە له عہرە‌ببی بوونی قورئان:

واتە: بە دُنْیایی ئەم قورئانە دابەزێراوی پەرورەدگاری جیهانیانە، (روح الأمين) دایبەزاندووە بۆسەر دَلّی تۆ، تاكو تۆ لە وریاکەرەوان و ترسێنەرەوان بێ، بە زمانیکی عەرەبیی پۆشن، لە کتییە پێشووەکانیشدا، ئەو باس و خواسی هەیە.

(٢) - بە عەرەبیی بوونی قورئان، لە یەك کاتدا دوو واتای هەن:

یەكەم: قورئان بە زمانی عەرەبییە، کە نەتەوێی عەرەب بە زمانی عەرەبیی قسە دەکەن، پێشتریش گوتمان، گەلی عەرەب زمانی خۆیان پێ پۆشن بوو، لەبەر ئەوەی باش لێی تێگەشتوون و، باش یەكدییان پێ تێگەیاندووە، بەلام زمانی نەتەوێکانی دیکەیان بە (أعجمي) ناوناو، لەبەر ئەوە بۆیان ناپۆشن بوون، هەلبەتە ئەوە بۆ نەتەوێکانی دیکەش هەر وایە، بابایەکی ئینگلیز، ئیسپانی، پوووسی، یابانی، کورد، فارس، تورک، هەموو ئەوانە زمانی خۆیان پێ پۆشن، پێی لێک تێکدەگەن و، پێی حالی دەبن، زمانی غەیری خۆیان، ئنجا عەرەبیی بێ یان هەر زمانیکی دیکە، پێیان ناپۆشن، ئەمە شتیکی پێژەییە، بەلام گرنگ ئەوەیە، عەرەبیی بوونی قورئان، ئەوە دەگەیهێنێ کە بە زمانی عەرەبییە، بە زمانی نەتەوێی عەرەب.

دووەم: هاو کات ئەوەش دەگەیهێنێ، کە قورئان بە شیوەیەکی پۆشن، کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا ۚ﴾ الزخرف، وەك چۆن ئەوە دەگەیهێنێ کە بە زمانی عەرەبییە، ئەوەش دەگەیهێنێ، کە بە زمانیکی پۆشن، یاخود پۆشکەرەوێ، یانی: شیوازی دابەزینی ئەم قورئانە، شیوازیکی پۆشن، بۆ هەر کەسێک کە شارەزای زمانی عەرەبیی بێ، بۆی پۆشن، بەلام کەسێک کە عەرەبیی نەزانێ، بۆ وی ناپۆشن.

(٣) - ئایا وشەێ غەیرە عەرەبیی لە قورئاندا هەن یان نا؟

لەو بارەوێ زانیان سێ رایان هەن:

یەكەم: هیچ وشەێکی جگە لە عەرەبیی لە قورئاندا نیە، ئەم رایە ژمارەێک لە زانیان تەبەننیان کردووە، لە ئیویاندا: (الشَّافِعِي، أَبُو عُبَيْدَةَ، ابْنُ فَارَس، الطَّبْرِي، الْبَاقَلَانِي، الرَّازِي ... هتد).

دووهم: وشەى جگە لە عەرەبىی لە قورئاندا هەن، ئەم رایە گێردراوەتەو لە عەبدوللای کورپی عەبباس و عەبدوللای کورپی مەسعوودەو (خوا لیان پازی بێ)، هەرودەها لە (وَهَبِ بْنِ مُنَّبَهٍ وَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ وَ عِكْرِمَةَ وَ مُجَاهِدَ وَ عَطَاءَ وَ ضَحَّاكَ) کە هەموویان زانیانی شوێنکەوتووان، هەرودەها هەر کام لە (الزَمَخْشَرِي، ابْنُ عَجِيْبَة، السَّيْوِي...) هەى دیکەش، پايان وایە وشەى جگە لە عەرەبىی لە قورئاندا هەن.

منیش پام وایە، کە ئەووە جیى مشتومر هەر نیه، کە وشەى نا عەرەبىی لە قورئان دا هەن.

سییەم: وشەى نا عەرەبىی تێدان، بەلام عەرەب ئەو وشانەیان بە زمانى خوێان گۆ کردوون و، عەرەبان دوویان، واتە: وهك چۆن هەندىك وشە هەن، عەرەبىی بوون، بەلام کوردیتران، بۆ وینە، (کتاب) کورد کردوویەتی بە کتیب، (قلم) کورد کردوویەتی بە قەلەم، هەرودەها گەلێ وشەى دیکە هەن، کە کورد کورداندوونی و، فارس فارساندوونی و، زمانەکانى دیکەش، بە شیوەى خوێان گۆیان دەکەن، سەرو گۆیان شکاندوون، بە شیوەیەك کە لەگەڵ زمانەکەى واندا بگونجین، ئەگەر پیتێکیان تێدا هەبێ، کە لە زمانى واندا نەبێ، ئەو پیتانەى لە زمانى خوێاندا هەن، لە جیاتى ئەوان دایاناون.

هەلبەتە ئەم رایەى سییەم ئەووەى دووهمیش دەگریته خۆی.

(السَّيْوِي) دوو کتیبى هەن لەو بارەو:

أ- المتوكل فيما في القرآن من المعرب).

ب- (المهذب فيما وقع في القرآن من المعرب).

لەو دوو کتیبەیدا، بە چەند سەنەدێك دەبیاتەووە سەر هاوێلان و، دەبیاتەووە سەر شوێنکەوتووان، کە وشەى نا عەرەبىی لە قورئاندا هەن، ئەو دەلێ: وشەى دە (١٠) زمانى جیاواز لە قورئان دا هەن: (الْحَبَشِيَّة، وَالْفَارَسِيَّة، وَالرُّومِيَّة، وَالْهِنْدِيَّة، وَالسَّرْيَانِيَّة، وَالْعَبْرِيَّة، وَالنَّبَطِيَّة، وَالْقَبْطِيَّة، وَالْأَرْكَمِيَّة، وَالزَّنَجِيَّة، وَالْبَرْبَرِيَّة). واتە: ئەو

وشانەى كە لە قورئاندا هەن، هەندىكىان دەگەرێنەووە بۆ زمانى حەبەشەو،
ياخود بۆ فارسى، ياخود بۆ پۆمى، يان بۆ هيندى، يان بۆ سوره ياني، يان
بۆ عىپرانى، يان بۆ نەبەطى، يان بۆ قىبطى، يان بۆ زمانى توركى، يان
زەنجى، يان بەرەبەرى.

بەلكو ئەگەر وردتر سەرنج بدرێ، وشەى كوردىش هەن: كە كوردى و
فارسى پىشەيان يەكەو رەنگە زمانى دىكەش پەيدا بن.

(٤)- هەشت وشەى نا عەرەبى بەئەوونە:

١- سَجِيل. ٢- المِشْكَاة. ٣- الِيَم. ٤- الطُّور. ٥- أباريق. ٦- إَسْتَبْرَق. ٧- سُنْدُس.
٨- زَرَّاي.

هەموو ئەو وشانە، نا عەرەبىين، بۆ وێنە: (سَجِيل) ئەوانەى شارەزای زمانى
فارسىين، وهك (الطَّبْرِي) و (فَخْر الدِّين الرَّازِي)، كە هەر فارس بوون، دەلێن:
(سَجِيل) لە سەنگى گڵەو هاتو، سەنگى گڵ، واتە: بەردى قور، بەلام پىتى
(گ) لە عەرەبىيدا نى، بۆيە (ج) يان بەكارهێناو، (سَنَج جـ)، دوايش تىكىاندا
دەغم كردوون و بۆتە (سَجِيل).

وشەى (زَرَّاي) كۆى (زَرِي)ە، كە لە راستىدا ژێر پىيە، بەلام پىتى (ژ)و پىتى
(پ) لە عەرەبىيدا نى، بۆيە لە جياتى (ژ)، (ز) يان بەكارهێناو، لە جياتى
(پ)، (ب) يان بەكارهێناو، كەواتە: ژێر پىيەكە بۆتە: (زَرِي) بە (زَرَّاي) كۆيان
كردۆتەووەو عەرەبان دوويانە.

هەر وهەا وشەكانى دىكە: (المِشْكَاة، الِيَم، الطُّور، أباريق، إَسْتَبْرَق، سُنْدُس)
ئەوانىش پىشەى عەرەبىيان نى، ئنجا ئەك ئەوێندە، بەلكو ناوى پىغەمبەرەن
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەبى هەلاواردن، جگە لە (هود وصالح)، كە وا پىدەچى
عەرەب بووبن، ئەگەر نا هەر كام لە وشەكانى (إبراهيم، إسماعيل، إسحاق، يَعْقُوب،

شُعَيْب، يُوسُف، مُوسَى، عِيسَى، نُوح، إِدْرِيس، آدَم، لُوط) و گەلەك ناوى دىكەش، لە قورئاندا ھەن، ھى پىغەمبەرەن و جگە لە پىغەمبەرەن، بۆ وئە: (لَقَمَان) ئەوانە ھىچ پەيوەندىيان بە زمانى عەرەبىيەو ھەيە.

٥- عەرەبىي بوونى قورئان، لە گەل ھەبوونى وشە ناعەرەبىيە كاندا، ناكۆك نىە:

چونكە ھىچ زمانىك لە دنيادا نىە، زمانىك بى، پاك بى لە وشەي بيانى، لە وشەي جگە لە خۆي، ھىچ زمانىك نىە، لە بەر ئەو ھى ھىچ نەتەو ھەك نەبوو، زمانىك بۆ خۆي دابىي و، ھىچ پەيوەندىي نەبى بە زمانەكانى دىكەو، لە ئەسلىدا مەزھەبىي پىشتەر بە يەك زمان قسەي كىردو، دوايى وردە وردە، لىك دووركەوتوونەو، لە ھەر شوئىكى جوگرافىي وردە وردە لەھجە بوو، دوايى بۆتە زمانىكى سەرەخۆ، ئىستە چوار ھەزار زمان لە جىھاندا ھەن، بۆيە عەرەبىي بوونى قورئان، بە ھەردوو واتايەكەي، كە بە زمانى نەتەو ھى عەرەبەو، بە ماناي شىوازىكى پۆشنە، لە گەل ھەبوونى وشەي زمانەكانى دىكەدا كە بيانىن، ناكۆك نىە^(١).

(١) بۆ نووسىنى ئەم پاسە، تا پادەھەك لە تەفسىرى (إعراب القرآن) ي (مُحَيِّ الدِّين دَرَوِيْش) بەرگى (٩) لاپەرە (٦٤ و ٦٥)، سوودم وەرگرتو.

مەسەلە ی دووهم:

خوایێ زۆر لە پیڤه‌مبه‌رانی له‌ گه‌له‌ پێشووه‌کاندا ناردوون و، ئەو گه‌ل و کۆمه‌لگایانه‌، هه‌ر پیڤه‌مبه‌ریکیان بۆ هاتبێ گالتیه‌یان پێکردوون و، خواش هه‌رچه‌نده‌ ئەو گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌ بپه‌روایانه‌، له‌و خه‌ڵکه‌ی پوژگاری پیڤه‌مبه‌ر ﷺ، به‌ زه‌برتر بوون و، به‌ توانا‌تر بوون، به‌لام فه‌وتاندوونی و، بوونه‌ به‌سه‌ره‌اتی میژوو‌یی، مه‌گه‌ر له‌ گۆشه‌و که‌ناری کتێبه‌کانی میژوودا بۆیان بگه‌ڕێی، ئەگه‌رنا بوونیان نه‌ماوه‌:

خوایێ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ۖ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۚ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى الْأَوَّلِينَ﴾ (٦) وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾ ﴿٨﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌، له‌ چوار بڕگه‌دا:

١- ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، زۆر پیڤه‌مبه‌ریشمان له‌ پێشووه‌کان دا ناردوون، (گم) وه‌ك پێشتر گوتمان: (كَمْ الْخَبْرِيَّةِ بِمَعْنَى الْكَثِيرِ، وَهُوَ مَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ لـ «أَرْسَلْنَا»)، ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، واته‌: (كثييراً أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ)، زۆر له‌ پیڤه‌مبه‌را‌مان له‌ گه‌له‌ پێشووه‌کاندا، په‌وانه‌ کردوون، (الأوّلين) کۆی (الأوّل)ه‌، واته‌: سه‌ره‌تا، پێشوو.

٢- ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، واته‌: هه‌یج پیڤه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتوه‌، ئەو گه‌له‌ پێشووانه‌، مه‌گه‌ر گالتیه‌یان پێکردوه‌، گالتیه‌ پێکردن به‌وانی دیکه‌، نیشانه‌ی نه‌فامیی و که‌وده‌نییه‌، به‌ تاییه‌ت خه‌ڵکی دواکه‌وتوو، خه‌ڵکی که‌وده‌ن، گالتیه‌ به‌ شتیکی تازه‌ ده‌کات، شتیکی نامۆ که‌ نه‌یدی‌ی و، نه‌بیستی‌ی، که‌ مه‌رج نیه‌ شتی که‌ نه‌تیدی‌ی و نه‌تبیستی‌ی، خراب بێ، هه‌روه‌ك مه‌رج نیه‌، هه‌ر شتی که‌ له‌ گه‌لی راهاتبووی و خووت پێوه‌ی گرتبوو، پێی ئاشنا بووی، شتیکی باش بێ، زۆر شتی هه‌له‌و په‌له‌ هه‌یه‌، خه‌لك له‌ گه‌لی

رادى و خووى پىوه ده گرى، زور شتى ناموش ههيه، زور باشه به لام خه لك جارى پى ئاشنا نه بووه، تى نه گه يوه، به زورى وايه، گالته كردن نيشانهى نه زانى و نه فاميه.

كه ده فهرموى: ﴿وَمَا يَأْنِيهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، ههچ پىغه مبه رىكيان بو نه هاتوه، مه گه ر گالته يان پىكردوه، واته: ههچ پىغه مبه رىكيان له ههچ حالى كدا له حاله كانيان بو نه هاتوه، مه گه ر گالته پىكردنيان به راورد بووه، له گه ل هاتنى ئه و پىغه مبه ره دا بو يان، واته: ههركه بو يان هاتوه، ئه وانيش گالته يان پىكردوه.

٣- ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، كه سانيك و كوومه لانيكمان فه وتاندن له وان به زه برتر بوون، پاناوى ﴿مِنْهُمْ﴾، ده چيته وه بو بى پروايه كانى قورده شى هاوچه رخى پىغه مبه ر ﷺ، واته: كه سانيكمان كه له وان به زه برتر به توانا تر بوون، فه وتاندوون. (البطش: الإضرار القوي، الأخذ بشدة)، زيانكه ياندنيكى به هيزو، توند گرتن.

پيم وايه وشه ي (بطش) له كوردييدا يان: زه برو په لاماردان، واته: په لامارو زه بريان توندتر بوو، له گه ل ئه وه شدا نه يانتوانى له سزاي خوا ده رباز بن.

٤- ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾، به سه رهاتى پيشووانيش رابرد، واته: تپه رين و بوونه به سه رهات، وشه ي (مثل)، به ماناي شيوه و سيفه ت و هه وال دى، واته: (مَضَىٰ مَثَلُهُمُ الْعَجِيبَةُ)، حاله سه رسوره يته ره كه يان تپه رى، (وَمَضَىٰ الْمَثَلُ كِنَايَةً عَنِ اسْتِصَالِهِمْ لِأَنَّ مَضَى الْأَحْوَالِ يَكُونُ مُضِيًّا أَصْحَابَهَا، فَهُوَ فِي مَعْنَى قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾)، كه ده فهرموى: هه واليان يا خود ويته يان، يان سيفه تيان تپه رى، ئه مه كينايه يه بو كو تا يى هاتنيان، چونكه كاتيك حاليك كو تا يى دى، كه خاوه ن حاله كه كو تا يى هاتى، ئه مه وهك ئه و ئايه ته موباره كه يه كه له سووره تى (الأنعام) دا خوا ي په روهر دگار ده فهرموى: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٤٥﴾، واته: ئه و كوومه له ي سته ميان كردبوو، دوايان بړا، [ئيجا نه گه ر دوايان بېرى، واته: پيشيان پيشتر ته واو بووه] و ستايش بو خوا ي په روهر دگارى جيهانيان.

کهواته: وشەى (مَضَى أَي: سَلَفَ وَتَقَدَّمَ)، واته: تێپەرى و رابرد، دەگونجى لێره دا مەبەست ئەوه بى: (حِكْيَ خَبَرُهُمْ سَابِقًا)، پێشتر هەوالەکیان گیردرايه وه، یاخود مەبەست ئەوه بى که تێپەرىن و، بوونه پەندى زەمانه.

لێره دا پێویسته ئەوه بڵیین: که ئەمە هەمووی دلدانه وه بووه، بۆ پێغه مبهرى خاتەم ﷺ، هەروهەا بۆ شوینکەوتووانى و بۆ هەموو ئەوانەى له پێی پێغه مبهرى کۆتاییه وه دەپۆن و، خەلکی پۆزگارى خۆیان، بى پێزییان بەرانبەر دەنوینن، ئنجا بە شیوهى گالته پیکردن بى، بە شیوهى تۆمەت بۆ هەلبەستن بى، بە شیوهى له پشت پەردەى پەشەوه تەماشاکردن بى، واته: وامهزانه که تۆ ئەى پێغه مبهر! ﷺ، یه کهم پێغه مبهرىکی که گالتهت پیکرابى، له لایەن گەله که ته وه، یان تۆمەتبار کرابى، یان ئازار درابى، بەلکو پێغه مبهرانى پیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەموویان وابوون.

ئەم ئایەته موبارەکه که ده فەرموێ: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، واته: زۆرمان پێغه مبهر ناردوون، له گەله پێشووه کاند، یانی: پێغه مبهران زۆر بوون و هەر ئەوه نده نین، که خوا ﷻ ناوی هیئان له قورئان دا، که تەنیا (٢٥) پێغه مبهر ناویان هاتوه، وه ک خوا ﷻ ده فەرموێ: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ (النساء، ١٦٤) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ (٧٨) غافِر، هەیانە بەسەر هاتیمان بەسەرتدا خویندۆته وه، هەیانە بەسەر هاتیمان بەسەرتدا نه خویندۆته وه، واته: هەیانە ناویمان هیئاوه وه شیانە ناویمان نه هیئاوه.

ئایەته که ی دیکه ده فەرموێ: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هیچ پێغه مبهرىکیان بۆ نه هاتوه، ئەو گەله پێشووانه، مه گەر گالتهیان پیکردوه، ئەمەش ئەوه ده گەیه نى، که گالته پیکرانى پێغه مبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەلاوردنى تیدا نه بووه، هیچ پێغه مبهرىک نه هاتوه، گەله که ی گالته ی پى

نەکات، ئنجا لێره باسی گالته پیکردن دەکات، لە شوینی دیکە باسی بە درۆ دانان دەکات، لە شوینی دیکەدا باسی تۆمەتبار کردن دەکات، بەوه کە بە جادووگەر، یان بە کاهین، یان بە شاعیر، یان بەوه کە دەیانەوی خۆیان بەسەردا فەرز بکەن.

کەواته: ئەه ییڤه مبه‌ری خاته‌م ﷺ! هه‌روه‌ها ئەه ییڤه مبه‌ری خاته‌مه‌وه ده‌رۆن! کاتیک ئیوه‌ش له‌گه‌ڵ خه‌ڵک و کۆمه‌لگای خۆتاندا، ڕووبه‌ڕووی گالته‌پیکران و تۆمه‌ت بۆ کران و، ئەزیه‌ت و ئازار دران و، به‌ درۆ داندران ده‌بنه‌وه، وامه‌زانن که به‌س ئیوه‌ن، به‌لکو ئەوه عاده‌تی هه‌موو گه‌لان بووه، که دژ به‌ ییڤه مبه‌ران بوون، که زانیویه‌نه په‌یامی ییڤه مبه‌ران به‌زم و بازاری وان تیکده‌دات، عاده‌تیان وابوو که گالته‌یان پیکردوون، هه‌لبه‌ته گالته‌پیکردنه‌که، به‌ زۆری له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌کانه‌وه و ئەوانه‌وه بووه، که ب‌الا ده‌ست و هوکمران بوون، چونکه خه‌ڵکی دیکه‌ی ب‌ی ده‌سه‌لات، توانای نه‌بووه گالته به‌ ییڤه مبه‌ران بکات و، به‌ درۆیان دابن‌ی، به‌لام خوا ﷻ پ‌الی ده‌داته لای هه‌مووان، له‌به‌ر ئەوه‌ی خه‌ڵکه‌که‌ش شوین هوکمران و ده‌سه‌لاتداره‌کانی خۆیان که‌وتوون، له‌و گالته‌ پیکردن و به‌ درۆ دانان و، تۆمه‌ت بۆ کردنه‌ی ییڤه مبه‌راندا، ئنجا ئەمه‌ دل‌دانه‌وه‌یه بۆ ییڤه مبه‌ری خاته‌م ﷺ، بۆ هه‌ر که‌سیک له‌ ڕ‌یی ییڤه مبه‌ری خاته‌مه‌وه ده‌روا، که ئەوه شتیکی ئاسایی و سروشتیه‌، شتیکی چاوه‌ڕوان کراوه، تۆش له‌ ییڤه مبه‌رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زیاتر نی، که ئەوان گالته‌یان پیکراوه، با به‌ تۆش بکری، ب‌یگومان ئەوه دل‌دانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌و، به‌رچاو ڕوونیه‌کی باشیشی تیدا، که م‌رو‌ف‌ باشتر بزانی له‌ م‌ی‌ژوودا چی گوزه‌راوه؟ له‌ واقعی ئیستاشدا که ئەوه ده‌بینری، له‌ جیاتی د‌ل‌ پ‌ی ناره‌حه‌ت بوون، ئینسان ده‌ب‌ی د‌لی به‌ خ‌وی خ‌وش ب‌ی و، ب‌ل‌ی: هه‌مان شتی که به‌سه‌ر ییڤه مبه‌ران هاتوه، به‌سه‌ر ئیمه‌و مانانیش دی، ک‌ه‌واته: دیاره ئیمه‌ش له‌ ڕ‌یی ییڤه مبه‌رانه‌وه ده‌رۆین!

مه سه له ی سێهه م:

کافره کان دان دینن به به دیهینه رایه تی و خاوه ندرایتی خوادا بۆ گهردوون،
ئهو که سه ی زه مینی بۆ راخستوون و، بۆی ئاماده کردوون، پێی بۆ تیدا
داناون و، ئاویشی به ئەندازه بۆ دابه زاندوون و، زهوی پێ ژياندۆته وهو، تیکرای
جووته کانیشی دروستکردوون، ههروهها که شتییه کان و ئاژه له کانیشی بۆ بارو
سوار دروستکردوون، تاکو به ههریان لێ وهربگرن و، له کاتی سواربوونیاندا
خوا به پاک بگرن و، یادی چاکه کانی خوا به سه رخۆتانه وه بکه نه وه:

دوای ئه وهی له ئایه ته کانی پێشوودا، خوا ﷻ باسی هه ر کام له قورئان و، پاشان
باسی په وانه کرانی پێغه مبه رانی کرد، به تاییه ت پێغه مبه ری خاته م موحه ممه د
ﷺ که سه رقافله ی پێغه مبه ران و کو تاییانه، باسی لامیلی بێ پروایه کانیشی کرد،
هه م له شوێنکه وتی پێغه مبه ر ﷺ، هه م له په په رویی کردن له قورئان.

ئنجا خوا ﷻ باسی به دیهینه رایه تی و پهروهردگاریتی خۆی دهکات، که
له لای بێ پروایه کان شتیکی سه لمێ تراوه، هه ندیک کهس واده زانی، که خواناسیی
له گه ل بێ پرواییی دا، دژ ناوه ستی و، مانای وایه هه ر کهس خوای ناسی، بێ پروا
نیه!! به لام ئه وه حالیی نه بوونه، له چه مک و واتای ئیمان، ئیمان بریتی نیه
له وهی خوا بناسی، یان پێغه مبه ر ﷺ بناسی، یان قورئان بزانی، یان بزانی که
پۆژی دوایی ههیه، به لکو ئیمان بریتیه له ده رککردنی ئه و راستییانه و، راستیی
به دیهینه رایه تی و پهروهردگاریتی و خاوه ندرایتی خوا، پاشان کتیب و به رنامه
بوونی قورئان و، راستیی په وانه کرانی موحه ممه د ﷺ، راستیی هه بوونی پۆژی
دوایی، ده بی ئه و راستییانه به عه قل ده رک بکه ی، به لام به دلێش وهریان بگری
و، په سندیان بکه ی، ههروهها به زمانیش دانیان پێدا بێنی، به کرده وهش به و
پێیه به رپۆه بچی و په فتار بکه ی، که واته: ئیمان ته نیا ده رککردنی ئه و راستییانه
نیه، تاکو هه ر که سیک ئه وانه ی، یان هه ندیک له وانه ی ده رککرد، به بروادار له

قەلەم بدری.

خوای ﷻ دەفەر موی: ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝١٠﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ۝١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَلْفَاكٍ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝١٢﴾ لِنَسْتَوِيَ عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝١٤﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتانه، له سی‌زده برگه‌دا:

١- ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝٩﴾ ئەگەر لیان پرسی: کێ ئاسمانەکان و زه‌وی هێناونه دی (و)، له نه‌بوونه‌وه پەیدای کردوون، به‌ جه‌ختکردنه‌وه ده‌لێن: (خوای) زالی زانا هێناونیه دی.

واته: خوای بالاده‌ستی زانا پەیدای کردوون، له‌ حالیکدا دان به‌ په‌روه‌ردگاریتی و، به‌دییه‌نه‌رایه‌تی خوادا دی‌نن، که‌چی له‌ په‌رستیدا هاوبه‌ش پەیدا ده‌که‌ن و، هاوبه‌شی بو‌ داده‌نن، یاخود له‌ به‌ره‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌ هه‌ر ناپه‌رستن و جگه‌ له‌و ده‌په‌رستن، که‌ ئه‌وه‌ش دژ یه‌کیی (تَنَاقُض)ه، له‌واندا، چونکه‌ ئه‌ی مرو‌ف! مادام خواوه‌ن و به‌دییه‌نه‌رو په‌روه‌ردگاری که‌ون و کائیناته، به‌ خو‌شته‌وه، عه‌قل و مه‌نتیق خوازیاری ئه‌وه‌ن، که‌ به‌س ئه‌و خوايه‌ش خو‌تی ته‌سلیم بکه‌ی و، به‌ندایه‌تی بو‌ بکه‌ی و ئه‌وپه‌ری ملکه‌چی و، به‌ندایه‌تی و خو‌شویستن و، به‌ به‌رزو مه‌زن گرتن و، ریزلیگرتن و، پشت پێ به‌ستنی بو‌ ئه‌نجام بده‌ی.

شایانی باسه: ئه‌و راستیه‌ی که‌ بێپروایه‌کانی رۆژگاری پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کانی کۆمه‌لگای پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ، دانیان به‌ به‌دییه‌نه‌رایه‌تی

خوادا هیڤاوه، به‌لام جگه له‌ویان په‌رستوه، به‌لای که‌مه‌وه له‌ چوار شوینی
قورئاندا هاتوه:

١- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝١﴾
الزخرف.

٢- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝١١﴾ العنكبوت.

٣- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٢٥﴾ لقمان.

٤- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضُرِّيَّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ
مُمْسِكَةٌ رَّحْمَتَهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝٣٨﴾ الزمر.

له‌ هه‌ر شوینه‌دا، به‌ ته‌عبیرو شیوازیکی جیاواز له‌وانی دیکه‌ هاتوه، به‌لام
له‌ نیوه‌پۆکیاندا، هه‌مووی هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ دانیان هیڤاوه، به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و
په‌روه‌ردگاریتی و خاوه‌نداریتی خوادا ﷻ، ئه‌مه‌ش سێ راستییان ده‌گریته‌ خۆی:

أ- خوا ناسیی شتیکی زگماک و خواپسکه، له‌ ده‌روونی هه‌ر مروّقی‌دا.

ب- هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، که‌ به‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ر ناوزه‌د کراون، خوا نه‌ناس
(مُلحد) نه‌بوون.

ج- هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، یاخود په‌رستنی جگه‌ له‌ خوا، چ وێرای خوا، چ به‌ ته‌نیا،
به‌دلتیایی شتیکی دژ یه‌ک (مُتَنَاقِض) ه، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ سووپه‌تی (العنکبوت) دا، خوا
ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝١١﴾، یانی: که‌واته‌ به‌ره‌و کوی لاده‌درین؟ مادام دان

به به‌دییه‌نه‌رایه‌تی خوادا دینن، ده‌بی هەر ئه‌ویش به‌هرستن، ئیدی بوچی لاده‌درین و ویستی خوتان له ده‌ست داوه؟.

دوایی خوا ﷺ که ده‌فه‌رموئ: ﴿خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، ده‌گونجی ئه‌مه قسه‌ی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان بی، ده‌شگونجی فه‌رمایشی خوای موته‌عال بی، که خوئی به‌و دوو وه‌سفه پیناسه ده‌کات، ئه‌وپه‌ری عیززه‌ت و بالاده‌ستی و زالیی و، ئه‌وپه‌ری زانایی، به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه که دی و باسی ئه‌وه ده‌کات: زه‌وی بو ئاماده کردوون و، پئی بو تیدا داناون، تاکو به‌ پئی‌ه‌کاندا بگه‌نه ئامانه‌کان و، ئاوی به‌ ئه‌ندازه له سه‌ری را بو دابه‌زاندوون و، زه‌وی مردووی پئی ژیانده‌ته‌وه‌و، جووته‌کانی هه‌موو هی‌ناونه دی و، که شتییه‌کان و ئاژه‌له‌کانی بو په‌خساندوون، تاکو بو بارو سوار به‌کاریان بینن، بی‌گومان ئه‌وه فه‌رمایشی خواجه ﷺ، نیاوخنێ کردوه له‌گه‌ڵ قسه‌کانی ئه‌واندا، تاکو دژیه‌کیی ئه‌وان و، ناكوک بوونی هه‌لوێسته‌که‌ی ئه‌وان، له‌گه‌ڵ عه‌قل و لوژی‌کدا، زیاتر ده‌ربخات.

٢- ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئه‌و که‌س (خوا)‌ی زه‌وی بو ئیوه گێراوه، به‌ رایه‌خ، خوێنراویشه‌ته‌وه‌: (مه‌هاد) و هه‌ردووکیان به‌ مانای (فراش و بساط)‌ن، شتی‌ک که‌ راده‌خری، رایه‌خ، هه‌روه‌ها (مه‌هد) به‌ مانای بی‌شکه‌و لانکه‌و جو‌لانه‌ دی، که مندالی گچکه‌ تیدا ده‌خه‌ویترێ و پشوو ده‌دات، واته‌: خوا ﷺ زه‌وی بو ئیوه، والیکردوه: بی‌شکه‌و لانکه‌ی مندال، چون تیدا راده‌ژیتری و پشوو ده‌دات، بی ئه‌وه‌ی مندال به‌خات، زه‌ویش بو ئیوه به‌هه‌مان شیوه‌یه، زه‌ویش به‌لای که‌مه‌وه پینج جو‌ره‌ خولانه‌وه‌ی هه‌ن:

١- خولانه‌وه‌ی به‌ ده‌وری خۆیدا، که ده‌بیته‌ هوئی په‌یدا‌بوونی شه‌وو پوژ.

٢- خولانه‌وه‌ی به‌ ده‌وری خۆردا له‌ ماوه‌ی سالی‌کدا، که ده‌بیته‌ هوئی په‌یدا‌بوونی چوار که‌شه‌کانی سال.

٣- خولانه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ خو‌رو کو‌مه‌له‌ی خۆردا، به‌ده‌وری دالی راوه‌ستاودا.

۴- پاشان سوورانەوێهەکی دیکە، بە دەوری چەقی کەهەکەشاندا.

۵- دواوی سوورانەوێهەکی دیکە لەگەڵ کەهەکەشاندا، بەلای کەمەوێ زەوی ئەم پێنج سوورانەوێهە هەن، کەچی ئێمە هەستیانی پێ ناکەین، لە حالیکدا خولانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا، بە خێرای (۳۰) کم لە خولەکیک دایەو، سوورانەوێ بە دەوری خۆدا بە خێرای (۳۰) کم لە چرکەیهک دایە، واتە: شەست هێندە خێراتر لەوێ بە دەوری خۆیدا دەخولیتەوێ، بە دەوری خۆدا دەخولیتەوێ، بۆیەش خوا ﷻ زەوی بۆ چواندووین بە بێشکەو، لانکەو، جۆلانە، لەبەر ئەوێ ئەو جۆلانەوانە هەن، وەک چۆن بێشکەو لانکە، پارازندن و جۆلانی هەیه، بێ ئەوێ ئەو کۆرپەیهی، یاخود ئەو مندالە هێندایە بێخاتە خوارێ، یاخود: وەک چۆن فەرشیکیان بەرپەیهک رادەخە و خەڵک لەسەری دادەنیشێ، ئاوا خوا ﷻ زەوی بۆ ئێمە راخستوێ.

۳- ﴿وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، ڕێهەکانی بۆ ئێوێ لەویدا داناون، بەلکو بەو ڕێیانەدا ڕێی راست بگرن و بگەنە ئامانج.

(سُبل) کۆی (سبیل)ە، واتە: خوا وایکردوێ ئەو توێکلی زەوییه، ئێمە بتوانین ڕێیانێ تێدا دابنێین، بۆ وێنە با بیهێنێنە بەرچاوی خۆمان: ئەگەر توێکلی زەوی، کە ئێمە لەسەری، پۆلا بووایە، ئاسن بووایە، کانزایەک لە کانزایەکان بووایە، یان بەرد بووایە، بێگومان ئەو کاتە ڕێ تێدا دانانی، مەحال دەبوو، یان زۆر زۆر زەحمەت دەبوو.

﴿لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، بەلکو بەو ڕێیانەدا ڕێی راست بگرن و، بگەنە ئامانج، (الْهَدَايَةُ حَقِيقَتُهَا: الدَّلَالَةُ عَلَى الْمَكَانِ الْمَقْصُودِ، وَتُطْلَقُ عَلَى تَعْرِيفِ الْحَقَائِقِ الْمَطْلُوبَةِ)، چیهێ هێدایەت ڕێ پێشاندانە بەرەو شوێنی مەبەست و، بەکارێش دەهێنێ بۆ ناساندنی راستیەکان، بەلام لێرەدا وایندەچێ، زیاتر مەبەست ئەوێ بێ، بەو ڕێیانەدا بگەنە ئامانج، ئەو ڕێهە راستانە بگرن و، لێیانەوێ بگەنە ئەو ئامانج و مەبەستانە دەتانهوێن.

٤- ﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ﴾، هەروەها ئەو کەسە بە ئەندازە ئاوی لەسەرێوە دابەزاندووە، (الَّذِي) هەم ئەمەیان، هەم ئەوەی پێشیان و، ئەوەی دوایان کە دێ و سێ جار دووبارە بۆتەو: (إِسْمُ الْمُوصُولِ)، دووبارە کراوەتەووە لەبەر گرنگی پێدان، پێشی دەفەرموێ: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، دیارە ئەگەر خوا ﷻ (الَّذِي) یشتی بەکارنەهێنابایە، هەر فەرمووبای: (وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا)، یاخود فەرمووبای: (وَنَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ)، هەروەها هی دواتریش لە پروی پێزمانییەو، هەر دروست بوو، بەلام سێ جارێ ئەو ئاوی مەو و وێڵی دووبارە کردۆتەو، لەبەر گرنگی پێدان.

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ﴾، {ئەو کەسە ئاسمانەکان و زەوی هێناوە دی و، خواوەنی گەردوونە، بەسەر و خوارێوە}، کە لەسەرێوە ئاوی بە ئەندازە دابەزاندووە، (يَقْدِرُ) واتە: (يَمِقدِرُ)، بە ئەندازە، بەو ئەندازەیە بۆ ژیاڵی ئێوە پێویستە، ئەک پەکتان لەسەری بکەوێ، هێندە کەم بێ، یاخود هێندە زۆر بێ، ژیاڵ و گوزەرانتان تال بکات، وەک لە هەندێ شوێن کە لە ئەندازە زیاتر، ئاو دادەبەزێ، بە شیوەی باران و بەفرو تەزەر، دەبێتە هوێ لێزماو و لافاو، تۆفانەکە نوو حیش ناودارە.

٥- ﴿فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾، {بەو ئاوە کە لە سەرێوە دامانبەزاندووە}، سەر زەمینێکی مردوومان پێ ژیاڵدەو، (أَنشَرْنَا: الإِنْشَارُ: الإِحْيَاءُ)، واتە: زیندووکردنەو، ژیاڵدەو، لەبەر ئەوەی مردوو لە شوێنی خوێ چەسپاوە، بەلام زیندوو دەجووڵێ و بڵاودەبێتەو، (أَنشَرْنَا) لە (نَشْرُ) وە هاتو، یاڵی: بڵاوکردنەو، چونکە لە ئەنجامی ئەوەدا، کە ژیاڵداران هەر لە پرووەکەو بگرە، هەتا زیندەوهران و پەلەوهر و ئازەلان و، ...هتد، لە ئەنجامی ئەوەدا کە ژیاڵیان تێدایە، جموجۆڵ و گەشەکردن و هات و چۆیان دەبێ، و شە (مَيِّتًا) خوێندراویشەتەو: (بَلْدَةً مَّيِّتًا)، کە لە زۆر شوێنی قورئاندا، هەم بە زەنەش هاتو، هەم بە گیرەش هاتو، هەر یەک واتاشیان هەیه.

(۶) ﴿كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾ هەر بەو شیوەیەش دەردەهێژینەو، (أَي: مِثْلَ ذَلِكَ الْإِنْتِشَارِ، تُخْرَجُونَ مِنَ الْأَرْضِ بَعْدَ فَنَائِكُمْ)، واتە: وەك چۆن ئیستا لە ئەنجامی دابەزێنانی ئاو لە سەرێوە، سەر زەوی دەژییتهو، ئەو سەر زەوییه مردو، جاریکی دیکە دەكهوێتهو جموجۆل، بە هەمان شیوە ئیوەش هەر بەو شیوەیە دەردەهێژینەو، واتە: زیندوو دەكرینەو، جەستەكانتان لە زەوی دەهێژینەو، وشە (تُخْرَجُونَ) واتە: دەردەهێژینەو، خوێنراویشەتەو: (تَخْرُجُونَ)، بەو شیوەیە دینەو، واتە: هەم بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ)، هەم بکەر دیار (مَعْلُومُ الْفَاعِلِ)، هاتو.

(۷) ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ هەر وەها {خَوَاتِنًا} کە بەدیھینەری ئاسمانەکان و زەوییه، ئەو زاتەیه کە هەموو جووتەکانی هێناو، (فَيُطْلَقُ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَنَّهُ زَوْجٌ لِلْآخَرِ مِثْلَ الشَّفْعِ)، وشە (أَزْوَاج) کۆی (زَوْج) ه، (زَوْج) یەش ئەو یە شتێک لە گەڵ شتێکی دیکەدا، کە لە بەرانبەریەتی، پێکەو، دەبن، بە هەر کامیان دەگوێری: (زَوْج)، ئەو (زَوْج) ی ئەو، ئەویش (زَوْج) ی ئەو، ئنجا ئەو لە مەروفا، لە ئازەلاند، تەنانت لە شتەکانی دیکەش دا، وەك پێلاو و، نەعل، گۆرەوی و ئەو شتەکانی دووان، بە هەر کامیکیان دەگوێری: (زَوْج) ئەو هەتا پێکەو، نەبن وشە (زَوْج) یان بۆ بەکارنەیت، بە لکو (زَوْج) بۆ هەر کامیکیان بەکار دی، ئنجا ئایا لێرەدا مەبەست لە (أَزْوَاج)، تەنیا جووتەکانی ژيانداران، واتە: پووێک بە هەموو جوړەکانیەو، ژيانداران بە هەموو جوړەکانیەو، هەر لە زیندەو، گچکەکانەو، بگر، هەتا درشتەکان، دواپی پەرەو، دواپی خشۆکەکان، ئازەل، و، دڕندەکان، تاكو دەگاتە مەروفا، ئایا مەبەست پێی ئەو، یاخود مەبەست پێی هەموو دروستکراوەکان؟! لە راستیی دا هەردووکیان دەگریتهو، وەك لە شوینی دیکەدا، هەم لە سووپەتی (یس) داو هەم لە سووپەتی (الذاریات) دا، خوا ﷻ باسی ئەو ی کردو، کە دەفەرموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، واتە: لە هەر شتێک جووتمان دروست کردو، (زَوْج) واتە: جووت، لە هەموو شتێک، کاتی خۆی وایانزانیو، تەنیا لە ژيانداراندا جووت هەیه، بەلام ئیستا دەرکەوتو، کە هیچ پووێکی نە، نێرو مێی نەبی، ئنجا هەیه نێرو

مییەكەى بە جیان، وەك دارخورماو، ھەيە نێرو مییەكەى لە نێو خۆى دایە، وەك گەلێك لە گوڵ و پرووھەكان، بەلكو ئیستا دەرکەوتو، كە ماددەى بى ژیانیش، جوړیك لە جووتیتی تیدایە، كە لە سى بەش پێك دى: نيوك، كە لە پڕۆتۆن و نیوترون پێك دى، پڕۆتۆن (proton) بارگەيەكى موجیبی ھەيە، بەلام نیوترون (Neutron) بى بارگەيەو، ئەلیكترون (Electron) یش بارگەيەكى سالیبی تیدایە، واتە: ئەوانیش ھەر ساردو گەرم و جوړیك لە جووتیتییان تیدایە، لە گەردیلەو ە بگرە تاكو ھەر شتیكى دیکە، دواى ئاسمان و زەوى، دنیاو دواپۆژ، چاك و خراپ، راست و چەوت، ساردو گەرم، بە ھەشت و دۆزەخ، ئەوانەش ھەموویان ھەر جووتن و دوو دوو پێكەو، لە بەرانبەر یەكدیەن.

۸- ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَكَ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، لە كەشتییەكان و لە ئازەلان، ھۆكاری وای بو پەخساندوون، سواریان بین، (مَا تَرْكَبُونَ)، صیڵەكەى قرتێراو، كە بە زۆری لە قورئاندا وایە، واتە: (مَا تَرْكَبُونَهُ)، ئەوھى سواری دەبن، لە بارەى (الأنعام) یشەو ە دوو را ھەن:

أ- وشترو پەشەولاخ و مەرو بزن.

ب- پايەكى دیکەش ھەيە، كە (الأنعام) ھەموو ئازەلەكانى دیکەش بگریتەو، بە فیلەو ەو، بە ولاخە بەرزەو ەو، بە گویدریژو ھێستەرەو، ھەموویان، ئنجا ھى ئەوان دیارە، مرووف سواری پشتیان دەبى، (مَا تَرْكَبُونَ) ئەوانەى سواریان دەبن، بەلام ھى كەشتی، تێیدا سوار دەبین، كە چى لێرەدا دەفەرموى: (مَا تَرْكَبُونَ)، بۆیەش خوا ﷻ نەیفەرموو: (مَا تَرْكَبُونَهُ)، یان (مَا تَرْكَبُونَ فِيهِ)، لێرەدا بەركارخواستنى راستەوخو، واتە: بى ئەوھى پیوستی بە پیتێك بى، زالكراو ە بە بەركارخواستن بە ھۆى پیتەو، چونكە مەبەستەكە دیارە و صیڵەكەش، قرتێراو ە بەر ئەو زالكردنە، بۆیە خوا ﷻ فەرموویەتى: (مَا تَرْكَبُونَ).

ھەلبەتە خوا ﷻ كە سى جارن (الَّذِي) دووبارە كردۆتەو، لەبەر ئەوھى كە ھەر كام لەو نەعمەت و چاكانەى خوا ﷻ سەر بەخۆن، واتە: ھەر کامیان لە خودى خۆیدا، نەعمەت و چاكەى خۆى بەخشەرە، لە سووپەتى (یس) یش دا، خوا

ﷻ ئاماژەى بە کەشتییەکان و، بە ولاخى سواریى کردو، ئنجا ئەگەر حوشتەر بى بە تەنیا، یاخود ئەوانى دیکەش بن، **﴿وَأَيُّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ ٤١﴾** **﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ٤٢﴾**، واتە: نیشانەىەکی دیکە بۆ ئەوان ئەوێه، کە ئیمە وەچەى ئەوانمان لە کەشتی پێدا هەلگرتو.

وا پێدەچى مەبەست پێى کەشتییەکەى نووح بى، واتە: وەچەى نووح عليه السلام لەو کەشتیە پێدا هەلمانگرتن، چونکە ئەوانەى ئیستاش هەر لە وەچەى ئەوانەن، کە لەو کەشتیەدا هەلگیراون، **﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ٤٢﴾**، لە شیوەى ئەو کەشتیەش شتیکمان بۆ دروست کردوون، کە سواری ببن، واتە: کەشتی لە دەریادا، ئەوێ لە شیوەى کەشتییشە، لە وشکانی دا، هەندیک لە زانایان بە حوشتیان گوتو: (سَفِينَةُ الصَّحَرَاءِ)، کەشتی بیابان، بەلام پیم وایە ئەو تەنیا حوشتەر ناگرێتەو، بەلکو هەموو ئەو ئاژەل و ولاخانەى بۆ بارو سوار بەکاردههێنن، دەگرێتەو، لێردا کە دەفرموى: **﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ ٤٢﴾**، لە شیوەى کەشتی دا، ئیمە ناچار ناکات بلیین: تەنیا مەبەست پێى حوشتەر و شەى (الأنعام) یش لە شوینی خۆیدا باسمان کردو، کە جگە لە حوشتەر، پەشەولاخ و مەرۆ بزن، پیم وایە ئاژەلەکانى دیکەش دەگرێتەو، فیلش دەگرێتەو، کە لە هەندى ولاتان فیل زیاتر بەکاردى بۆ بارو سوار، هەرۆهە گۆیدریژ دەگرێتەو، هیستر دەگرێتەو، ولاخە بەرزەش دەگرێتەو، بە هەر دووک جووتی ئەسپ و مایینەو، ئەگەر حوشتەر لە هەندیک شوینان هەیه، کەرۆ هیسترو ئەسپ و مایین، لە هەندى شوینان زیاتر هەن و، فیل لە هەندى شوینان زیاتر هەیه، بۆ ئەو مەبەستە بەکاردههێنن.

خواش ﷻ وەختى وشەیهک بەکاردیى، چۆن چەمک و واتایەکەى فراوانترۆ گشتگیرتر بى، ئەو زیاتر شایستەى کتییى خوایه، وەك (الطَّيَّرِ) پێشەواى توێژەرەوان عادیەتى وایە، لە تەفسیرەکەیدا.

۹- ﴿لِئَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾، بۆ ئەوەی بچنە سەر پشتی، واتە: پشتی ئەو شتەى خوا
 رەخساندووێتە بۆ سوار بوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، ئەم
 (ما)یە، واتە: (الَّذِي تَرْكَبُونَهُ)، ئەوەى سواری دەبن، ئنجا كە دەفەرموی: ﴿لِئَسْتَوُوا عَلَى
 ظُهُورِهِ﴾، ئەگەر بۆ كەشتی و بۆ ئازەلەكان چووبایەو، دەبوو فەرمووبای: (لِئَسْتَوُوا
 عَلَى ظُهُورِهَا)، بەلام لەبەر ئەوەى بۆ (ما)یە كە دەگەرێتەو، ئەوەى سواری دەبن، كە
 دیارە كاتى خۆى تەنیا كەشتی و حوشترۆ ئازەلەكان هەبوون، بەلام ئیستا چەندان جوړە
 ھۆكارى بارو سوارو ھاتوچۆ ھەن، سەیارەو شەمەندەفەر، بە ھەموو جوړەكانیانەو،
 فرۆكە لە ئاسمان و لە ئیو ھەوادا، (ما) ھەمووی دەگرێتەو.

(الإِسْتِوَاءُ: الإِعْتِلَاءُ): چوونە سەر، بچنە سەر پشتی، یاخود سەقامگیر بن
 لەسەر پشتی، (ظُهُور)یش كۆى (ظُھْر)ە، واتە: پشتەكانیان، (ظُھْر)یش زیاتر
 پشتی ئازەلەكان دەگرێتەو، نەك كەشتی، بەلام ئەمە زالكردنى ئازەلانە بەسەر
 كەشتی دا، ھەرچەندە دەشگونجى بلین: كەشتیش ھەر دەچیە سەر پشتی،
 با بچیە ئیویشی، یان چەند قاتیش بى، ناچیە ژیری، ھەر دەچیە سەرى.

۱۰- ﴿ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾، ((ثُمَّ): لیڕەدا بۆ ریزبەندیی
 كاتى و پلەبیشە، واتە: دواى ئەوەى دەچنە سەر پشتی، یادى چاكەى پەرورەدگارتان
 بكەنەو، ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾، دواى ئەوەى سەقامگیر بوون و چوونە سەر پشتی
 ئەو ھۆكارەى خوا ﷻ بۆى رەخساندوون، ئنجا كەشتیە، یان ئازەلەكان، یان ھۆكارى
 دیکەن، كە خوا ﷻ توانای داناوە بە مرۆف، بیانرەخسینى، وەك فرۆكەو شەمەندەفەر
 جوړەكانى سەیارە.

۱۱- ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾، {چاكەى پەرورەدگارتان یاد
 بكەنەو، ئنجا} بلین: پاكی بۆ ئەو كەسەى ئەمەى بۆ رەخساندوون، ﴿سَخَّرَ لَنَا
 هَذَا﴾، واتە: (هَذَا الْمَرْكُوبُ)، ئەم ھۆكارە كە سواری دەبن، بۆى رەخساندوون، بۆى
 ملكەچ كردوون.

(١٢)- ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾، ئیمە بۆ ئەو ھۆکارەش، ملیکەچکەر نەبووین و توانامان بەسەریدا نەدەشکا، (مُقْرِنِينَ أَي: مُطِيقِينَ، أَقْرَنَ، أَي: أَطَاقَ) واتە: توانای بەسەریدا شکا، یاخود (مُقْرِنِينَ، أَي مُطَوِّعِينَ)، واتە: توانای ئەو ھەمان نەبوو، دەستەمۆی بکەین و ملکہچی بکەین، ئەگەر خوا ﷻ بۆی ملکہچ نەکردباین، ھەندیکیش (مُقْرِنِينَ) یان بە (ضَاطِبِينَ)، واتە: کۆنترۆلکەرەن، کە ئیمە مەرزەمیان بکەین، ئیمە توانامان بەسەردا نەدەشکان مەرزەمیان بکەین، ئەگەر خوا بە تاییەت ئاژەلەکانی وا نەپەرخساندبانیە، کە حوشتریکی گەورە، مندالیکی گچکە دەتوانی یەخی بدات، فیلیکی گەورە، مندالیکی دەتوانی باری لی بنی، چونکە خوا ﷻ دەستەمۆی کردووە، ھەروەھا ئاژەلەکانی دیکە، لە ئەسپ و مایین و ھیسترو کەر، ھەر کامیک لەوانە، ئەگەر خوا ﷻ دەستەمۆو ملکہچی نەکردبایە و پامی نەکردبایە، مروۆف توانای بەسەریدا نەدەشکا.

(١٣)- ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾، بە دنیایی ئیمە بۆ لای پەرورەدگارمان دەگەرپێنەو، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُفَارِقُهُ)، وشە (إِنْقِلَابُ)، واتە: گەرانبووە بۆ ئەو شوینە، لی جیا دەبیتەو، کەواتە: ئیمە کاتی خووی لە لای پەرورەدگارمانەو ھاتووین و بۆ لای ئەویش دەگەرپێنەو، واتە: مروۆف دەبێ بە سەفەرە جوزئیەکانی خووی و ئەو سەفەرانیە کە لە ژیانی دنیا دا دەیانکات، لەوێ بوووە لەوێ بوو، سەفەری ژیانی خووی بیتەو، بیر، لەو بارەو ھەش ئەو فەرماشتە دینین:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، كَانَ إِذَا سَافَرَ رَكِبَ رَاحِلَتَهُ ثُمَّ كَبَّرَ ثَلَاثَةً فَقَالَ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٧٨، وَأَبُو دَاوُدَ ٢٥٩٩، وَالتِّرْمِذِيُّ ٣٤٤٧).

واتە: عەبدوللای کوری عومەر (خوا لیان رازی بی)، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷻ کاتیک بە سەفەر دەچوو، سواری حوشتەرکە دەبوو، دوایی سی جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەکرد، دوای دەیفەرموو: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ)، پاکیی بۆ ئەو کەسە ئەمە بۆ دەستەمۆ کردووین

ۋ، ئىمە تۈنەمان بەسەرىدا نەدەشكاۋ، تۈنەدار نەبۈۋىن بەسەرىدا، ئەگەر خوا
ﷺ ملکہ چ و دەستەمۆی نەکردبايە، بە دنیایى ئىمە بۆ لای پەرۋەردگارمان
دەگەرئىنەۋە.

ۋاتە: ۋەك چۆن ئىستەسەفەر دەكەين، لە شوئىنكەۋە بۆ شوئىنك، دۈۋىش
لەم سەر زەۋىيەۋە سەفەر دەكەين و، پۈۋەكەمان دەچنەۋە بۆ خزمەت خوا
ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووهم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە یازدە (١١) ئایەت پێک دێ: (١٥ - ٢٥)، که تەوهری سەرەکیان خستنه‌پرووی پووچه‌لیی شیرکی پال‌دانی رۆڵه‌یه‌ بۆ لای خوا، به‌ تایبەت به‌نده‌ی مێینه، که مه‌به‌ستیان فریشته‌کان بووه، گوايه‌ مێینه‌ن!

ئنجای خوا ﷻ پرووی کردۆته‌وه، که لاف لێده‌رانی ئەو ئەفسانه‌یه، نه‌ به‌لگه‌ی عه‌قلیی و ئەزموونیان هه‌یه، نه‌ هی نه‌قلیی و، سه‌رچاوه‌ گرتوو له‌ وه‌حیی خوا، ته‌نیا پاساویشیان له‌و باره‌وه، لاسایکردنه‌وه‌و شوینکه‌وتنی پیشانیان‌ه‌و، خوای زاناو شاره‌زاش، ئەو بیانوو و پاساوه‌شی لێ هه‌لوه‌شاندوونه‌وه، به‌وه‌ که له‌ دوا‌ی رانویترانی پێی راست و دروست، لاسایکردنه‌وه‌ی پیشان هه‌یچ مانای نه‌ه‌و، نیشانه‌ی نه‌زانیی و که‌وده‌نییه‌.

﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ (١٥) أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ (١٦) وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (١٧) أَوْ مِنْ يُنَسِّئُوا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ (١٨) وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكُنَبُ شَهَدَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ (١٩) وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (٢٠) أَمْ أَنَيْنَافُ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ (٢١) بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ (٢٢) وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَئِكَ حِجَّتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ

عَلَيْهِ ءَابَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروه‌ها (بی‌پروایه‌کان)، له نیو به‌نده‌کانی (خوا)دا، به‌ش (پۆله)یکیان
بۆ دانا، به‌پاستی مروّف (ی بی‌پروا)، سپله‌یه‌کی زۆر ئاشکرایه ﴿١٥﴾ (چۆن خوا
پۆله‌ی ده‌بی!)، یان ئایا له‌وانه‌ی هیناونه‌ی دی، کچانی بۆ خو‌ی په‌سند کردوون
و، کوپانیشی تایه‌ت کردوون به‌ ئیوه‌وه؟ (ئه‌ی بی‌پروایه‌کان!) ﴿١٦﴾ هه‌ر کاتیش
یه‌کیکیان موژده‌ی به‌وه‌ پێدرا، که‌ بۆ (خوا‌ی) به‌ به‌زه‌یی به‌ وینه‌ی هیناوه‌ته‌وه
(که‌ مینه‌یه)، پرو‌ی په‌ش داده‌گه‌رئ و له‌به‌ر خو‌یه‌وه پیشخۆره‌وه‌یه (په‌ست و
بیزاره) ﴿١٧﴾ ئایا که‌سێک (پالده‌ده‌نه‌ لای خوا، وه‌ک پۆله)، که‌ له‌ پازاوه‌یی دا
پێده‌گات و، له‌ دمبه‌دمه‌شدا ناروونکه‌ره‌وه‌یه (بۆ مه‌به‌سته‌کانی)؟ ﴿١٨﴾ هه‌روه‌ها
(بی‌پروایه‌کان)، ئه‌و فریشتانه‌یان به‌ مینه‌ دانان، که‌ به‌نده‌ی (خوا‌ی) به‌
به‌زه‌یین! ئایا ئاماده‌ی دروستکرانیان بوون، (تا‌کو په‌گه‌زیان بزائن، له‌ حالێکدا
که‌ بئ‌ په‌گه‌زن)؟ شایه‌دییدانه‌که‌یان ده‌نووسرئ و، لێشیان ده‌پرسرئته‌وه، (له‌سه‌ر
چ بنه‌مایه‌ک قسه‌ی وایانکردوه؟) ﴿١٩﴾ (بی‌پروایه‌کان) گو‌تیشیان: ئه‌گه‌ر (خوا‌ی)
به‌ به‌زه‌یی وسته‌بای (پێمان لێگه‌رئ)، نه‌مانده‌په‌رستن، هه‌یچ زانیاریه‌کیان به‌وه
نیه، (ئه‌وان به‌س له‌ گو‌تره‌ ده‌دوین و، قسه‌ی بئ‌ بناغه‌ ده‌که‌ن) ﴿٢٠﴾ یان
ئایا پیش‌وی (به‌ر له‌ قورئان)، کتییێکمان پێداون، ئنجا ئه‌وان توند ده‌ستپێوه
گرتوونی؟ ﴿٢١﴾ (نه‌خێر) به‌ل‌کو گو‌تیان: ئیمه‌ باب و باپی‌راغمان، له‌سه‌ر
رێه‌ک لئ‌ هه‌ل‌که‌وتوه‌و، ئیمه‌ش به‌ شوینه‌واره‌کانیاندا راسته‌ پئ‌ بووین ﴿٢٢﴾
هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ له‌ پیش‌تۆشدا (ئه‌ی موحه‌ممه‌د!)، هه‌یچ ترسینه‌رێکمان
(وریاکه‌ره‌وه‌یه‌کمان)، له‌ هه‌یچ ئاوه‌دانییه‌کدا، نه‌ناردوه، مه‌گه‌ر خو‌شگوزارانه‌کانی

گوتوو یانە: ئیمە باب و باپیرانی خۆمان لەسەر پێیهك لی هەلکەوتووە، بە
 دوای شوینەوارەکانی ئاندا پەپرەو ییکارین ﴿٢٣﴾ (پێغەمبەرەکیان) گوتی: ئایا ئەگەر
 (بەرنامە یەکی) پێنماییکارترم بۆ هێنابن، لەوەی باب و باپیرانتان لەسەری دیو
 (هەر شوینی ناکەون)؟ گوتیان: بێگومان ئیمە، بەوەی پێی ئێردراون بێرواین
 ﴿٢٤﴾ ئیدی سەرەنجام تۆلەمان لێکردنەو، ئنجا سەرنج بدە! سەرەنجامی بە
 درۆدانە رانی (پەيام و پێغەمبەرانی خوا) چۆن بوو! ﴿٢٥﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(جُزْءًا): واتە: بە شیک، (جُزْءُ الشَّيْءِ: مَا يَتَقَوَّمُ بِهِ جُمْلَتُهُ، ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
 جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ﴿٤٤﴾ أي: نصيب)، بەشی هەر شتێک، ئەوێهە کە تێکرای شتە کە
 لە چەند بە شیک پێک دێ، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الحجر) دا فەرموویەتی:
 ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ﴿٤٤﴾، لە هەر دەروازە یەك لە دەروازەکانی
 دۆزەخەو، بە شیک دیارییکراو لە بێروایەکان دە چەن ژووری.

(وَأَصْفَنَكُمْ): واتە: ئێوێ هەلێژاردووە تاییەت کردو، (أَصْلُ الصَّفَاءِ خُلُوصُ
 الشَّيْءِ مِنَ الشُّوبِ)، وشە (صَفَاء): لە بناغەدا بریتیه لەوێ شتێک لە خلتە
 پاک بێتو، (الصَّفَا: الْحِجَارَةُ الصَّافِيَّةُ، وَالْإِصْطِفَاءُ تَنَاوُلُ صَفْوِ الشَّيْءِ)، (صف) بە
 بەردێکی سپی لووسی ساف دەگوتری، (اصطفاء) یش ئەوێهە کە هەلێژاردە
 شتێک وەر بگری.

(ظَلَّ): (ظَلَّتْ، وَظَلَّتْ، بِحَذْفِ إِحْدَى اللَّامَيْنِ، وَعَبَّرَ بِهِ عَمَّا يُعْمَلُ فِي النَّهَارِ،
 وَيَجْرِي مَجْرَى صَرْتُ)، (ظَلَّتْ وَظَلَّتْ): بە لابرێ یەکیک لە دوو لامەکانی، کە
 لە ئەسل دا (ظَلَلْتُ) یان (ظَلِلْتُ) یە، تەعبیری پێ دەکری لەو شتە ی بە پوژ
 دەکری، وەک چۆن (بَات) تەعبیری پێدەکری بەوێ بە شەو دەکری.

(مُسَوِّدًا): واتە: ڕەش ھەلگەراو، ڕەش داگەراو، (إِسْوَدَّ، وَاسْوَادَ فَهُوَ مُسَوِّدٌ)، ڕووی ڕەش داگەراو ھەخەفەتان، بە یەکیەک دەگوتری: شین و مۆر بۆتەو، یان ڕەش ھەلگەراو.

(كَظِمٌ): (الْكُظْمُ: مَخْرَجُ النَّفْسِ)، (كَظَمَ): ئەو شوینەیه کە ھەناسە ی لێو ڤە، واتە: ڤورڤوراگە، (الْكُظْمُ: إِحْتِباسُ النَّفْسِ وَيَعْبَرُ بِهِ عَنِ السُّكُوتِ، وَكَظَمَ الْغَيْظَ: حَبْسَهُ)، (كُظْمُ): ڤریتە ھەخەسکردنی ھەناسەو، تەعبیری ڤی دەکرێ ھە ڤی دەنگی، ڤی دەنگیەک ھە تووڤرەیی و ڤەستی، (كَظَمَ الْغَيْظَ)، ئەو ھە ڤق و تووڤرەیی ھە ڤس بکری و نەھیلری ڤتە دەری.

(يُنْشَأُ): (النُّشْأُ وَالنَّشْأَةُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ، يُنشَأُ فِي الْحِلْيَةِ: يُرَبَّى كَثْرِيَّةَ النِّسَاءِ)، (نُشْأٌ وَنَشْأَةٌ): ڤریتە ھەو ڤەیدا بکری و ڤەروەردە بکری، (يُنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ)، واتە: ڤەروەردە دەکرێ، وەک ڤەروەردە بوونی ئاڤرەتان، ھە خشل و جوانییدا.

(الْحِلْيَةِ): (الْحُلْيُ جَمْعُ الْحَلِي، نَحْوُ الثُّدِيِّ وَالثُّدِي، وَقِيلَ: الْحِلْيَةُ جَمْعُهَا حَلِيٍّ، حَلِيٍّ): کۆی (حَلِيٍّ) ھە، وەک (الثُّدِي، وَالثُّدِي)، (ثُدِي) کۆیە کە یەتی، (ثُدِي) تاکە کە یەتی، واتە: مەمک، ھەروەھا گوتراو: (حِلْيَةٍ) کۆیە کە ی (حَلِيٍّ) ھە، خەشلەکان.

(الْخِصَامِ): واتە: مشتومڕ، یاخود شەرە قسە، (الْخِصَمُ: مَصْدَرُ خَصَمْتُهُ، أَي: نَازَعْتُهُ)، شەرە قسەم ھەگەلی کرد، یان ناکوک بووم ھەگەلی، (مُخَاصَمَةٌ وَخِصَامٌ)، ھەردووکیان چاوگن، (وَالْخِصَمُ: الْمُخْتَصُّ بِالْخِصَمَةِ)، (خِصَمٌ): کە سییکە تاییەت ڤی بە شەرە قسەو موناڤەشەو.

(يَخْرِصُونَ): (الْخَرَصُ: حَرَزُ الثَّمَرَةِ، وَالْخِرْصُ الْمَحْزُورُ، وَقِيلَ: الْخَرَصُ الْكَذِبُ)، (خَرَصَ): ڤریتە ھە قرساندن میو ھە درەختە کە یەو، ڤقرسینی چەندی ڤیو ھە ڤی، (خَرَصَ): ڤریتە ھەو ڤقرسیتراو، ھەندیکیش گوتووینا: (خَرَصَ)، واتە: درۆ، (حَقِيقَةُ ذَلِكَ أَنَّ كُلَّ قَوْلٍ مَقُولٍ عَنْ ظَنِّ تَخْمِينٍ: خَرَصَ)، ئەویش بەھوێ

ئەووە، كە ھەر قسەيەك لەسەر بناغەي گۆترەو گومان گوتراي، جوړيکە لە قەسەکان.

(**ءَاثَرِهِمْ**): (اَثَرُ الشَّيْءِ: حُصُولُ مَا يَدُلُّ عَلَى وُجُودِهِ، اَثَرٌ وَاثِرٌ، (اَثَرٌ) كَوَي (اثر)ه، كە بریتى لە پەيدا بوونی شوێنەوار لەسەر شتێك، كە بەلگە بێ لەسەر ئەوێ، ئەو شتە ھەيە، كە ھەم (اَثَر)ی پێ دەگوتری، ھەم (اثر)ی پێ دەگوتری، ھەردووکیان بە مانای شوێنەوارن.

(**مُتَرَفُّوْهَا**): (خۆشگوزەرانی، (الْزُفَّةُ: التَّوَسُّعُ فِي النِّعْمَةِ، وَأَتَرَفَ فَهُوَ مُتَرَفٌّ، (زُفَّةٌ): بریتى لە فراوانی لە نازو نىعمەتدا، دەگوتری: (اَتَرَفَ)، واتە: خۆشگوزەران بوو، (فَهُوَ مُتَرَفٌّ)، ئەو خۆشگوزەرانی.

(**مُقْتَدُونَ**): (قَدَا يَقْدُو قَدَوًا، قَرَبَ: يَقْرُبُ، قُرْبًا)، واتە: نزیک بوونەو، ھەروەھا بە مانای خیرایی کرد، دى، (أَسْرَعَ)، (قَدَا الطَّعَامُ أَي: طَابَ طَعْمُهُ وَ رَائِحَتُهُ)، واتە: تامەكەى و بۆنەكەى خۆش بوو، (اِقْتَدَى بِهِ)، واتە: کاریكى کرد، وەك كارەكەى وى، خۆى وەك ئەو لىکرد، وەك لە سوورەتى (الأنعام)، ئایەتى ژمارە: (٩٠)دا، دەفەر موو: ﴿فِيهِدَنَّهُمْ أَقْتَدَ﴾، واتە: بە دواى پێنماي ئەوان بكەو^(١).

(**فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ**): (تَوَلَّاهُ لِيَكْرُدَّ، (إِنْتَقَمَ مِنْهُ: عَاقَبَهُ، النَّقْمَةُ: الْعُقُوبَةُ، نَقَمٌ، يَنْقِمُ، نَقْمًا، وَنَقُومًا: عَاقَبَهُ، نَقَمَ الشَّيْءُ: أَنْكَرَهُ وَعَابَهُ)، (إِنْتَقَمَ مِنْهُ)، واتە: سزایدا، چونكە (نِقْمَةٌ) بە مانای سزایە، (نَقَمٌ، يَنْقِمُ، نَقْمًا، وَنَقُومًا)، بە مانای سزایدا، دى، (نَقَمَ الشَّيْءُ)، پەخنەى لىگرت و عەیبى لىگرت.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای بەرزومەزن لەم یازدە (۱۱) ئایەتەدا، وەك پێشتریش گۆمان: پووچەڵیی جۆریك لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، كە بریتیە لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، بە پالەانی پۆلە بۆ لای خوا، (نِسْبَةُ الْوَلَدِ إِلَى اللَّهِ ﷻ)، لەم چەند ئایەتە موبارەكەدا، ئەو بیروكەیه پووچەڵ دەكاتەو، ئەو بیروكەیهش كاتی خووی، بەلێ لەو ژینگەو كۆمەلگایەدا، كە پێغەمبەری خاتەمی ﷺ تیدا ھاتو، كە كۆمەلگای نەفامیی، عەرەب بوو و لەسەردەمی نەفامییان دا، ئەو كاتە ئەو بیروكەیه زۆر زەق بوو، كاتی خووی لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا باسمان كرد، بەلام ئەو تەنیا لە كۆمەلگای عەرەبی، پێش ئیسلامدا نەبوو، بەلكو لە زۆربەي كۆمەلگایەكاندا ئەو بیروكەیه ھەبوو، ئیستاش لەگەڵدا بێ ئەو بیروكەیه ھەر ھەیه، نەصرانییەكان ئیستاش لەگەڵ دابی، عیسا ﷺ بە پۆلەي خوا ﷻ دەزانن، ھەروەھا لە پۆژھەلاتی ئاسیادا ئەو بیروكەیه ھەیه، لە نیوگەلیك لە كۆمەلگاكەدا، كەم و زۆر، ئەو بیروكەیه ھەر ھەیه، بە تایبەت كە فریشتەكان پالەدەنە لای خوا، وەك مێنەو، شەیتانەكانیش پالەدەنە لای خوا، وەك كور، وەك لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ﴾، واتە: كوران و كچانیان بۆ ھەلتاشین بەبێ زانیاری، كە كاتی خووی لە بەرگی پێنجەمی تەفسیری قورئانی بەرزو بەپێزدا باسمان كردو، لەو بارەو دواوین.

ئەنجا لێرەدا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾، ھاوبەش بۆ خوا دانەرهكان، بێپروایەكان، بەشێکیان بۆ خوا بپاردا لە بەندەکانی، واتە: بەندەکانیان كردنە بەشێك لە خوا، چونكە پۆلەي ھەر كەسێك، بەشێكە لەو كەسە، وەك كوردەواریی خۆمان بە منداڵ دەلێن: (جگەرگۆشە)، واتە: پارچەي جگەر، یانی

گۆشەى جگەرى مروّفه، كه تەعبیره كه يان وا هاتوه، ئەگەرنا وه چەى مروّف له نوتفەى مروّف، باب و دايك پەيدادەبى، كه دياره ئەو نوتفەيش له خوین پەيدادەبى، ئەو خوینەش به دُنْيايى لهو خواردنه هەرسكراوه، كه مروّف دەيخوات، دەرەخسێ، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾، به دُنْيايى مروّف زۆر سەلەيه كى ئاشكرايه، سەلەيه كى پروون و زەقه، گومانى تێدانیه كه ئينسان لێره دا، كه (أل)ى ناساندنى لەسەرە، مەبەست پێى (جنس)ى مروّف نيهو هەموو مروّفێك وانیه، بەلكو مەبەست مروّفێكى تايه تە، واتە: مروّفى بېروا، زۆر سەلەيه، سەلەيه كى ئاشكرا، هېچ پەردەى بەسەرەوه نيه، لەبەر ئەوهى ئەو هەموو نازو نيعمه تانەى له تايه تەكانى پيشوودا باسکران، خوا ﷻ بۆى پەخساندوون، كه چى وا مامەلە له گەل خوا دەكات، كه هەندێك له دورستكراوهكانى خوا به پۆلەى خوا دابنێ، ئەوهش سەلەيه به رانبەر به خوا ﷻ و نه ناسينى قەدر و پايهى بهرزو بى وێنهى خوايه.

﴿أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، {چۆن پۆلەى پالده دهنه لا!} يان ئايا لهوانەى دروستيكر دوون، كچانى بۆ خۆى هەلبژاردوون و، تێوهشى تايهت كردوه به كورانهوه! لێره دا خوا ﷻ به پێى عەقلى دواكه وتوانه و پووچى بېروايه كان قسه دەفەرموێ، كه ئەوان كورپان پى چاكتر بووه له كچ و، به كور زۆر دلخۆش دەبوون و، به كچان دلتهنگ دەبوون، ئەگەر كچيان بووبايه، بهلكو جارى وابوو كچيان زينه به چال دەكردن، هەندى له تيرهكانى عەرەب، كچيان زينه به چال دەكردن، بۆيه خوا دەفەرموێ: چۆن لهوانه دا كه دروستيكر دوون، كچان - كه به لای تێوهوه نهويستراون - بۆ خۆى هەلدهبژيێ، كه چى كوران، ده دا به تێوهو تێوهى تايهت كردوون به كورانهوه؟ دياره كچيشى هەر داوئى، بهلام ئەگەر بهو پێيه بى، يانى: خوا خۆى بهس كچى هەن، بهلام تێوه وێراى كچان، كورپيشى داوئى، (أَصْفَكُمْ أَي: ءَاثَرُكُمْ)، واتە: تێوهى هەلبژاردوهو، تايهت كردوه، (حَصَّكُمْ بِالْبَنِينَ)، كه ئەوهش شتێكى نامەتقيقيه.

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، کاتیک یه کیکیان موژدهی
 ئهوهی پی بدری، که بو (خوای) خاوهن بهزهیی بهوینهی هیئاوهتهوه، (که
 بریتیه له مینه)، ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، پرووی رهش داده گه پری،
 دهم و چاوی رهش و تلخ ده بی و، زوړیش له بهر خوینهوه پیش ده خواته وه،
 (کظم): بریتیه له قورقوراگه، که شوینی هه ناسه یه، (کاظم): که سیکه هه ناسه ی
 خوئی بگری، یاخود تووره یی خوئی بگری، (کظیم): که سیکه دلی پر بووی له
 پهستی و تووره یی، به لام خوئی بگری و، پیش بخواته وه له بهر خوینه وه.

﴿أَوَمِنْ يُنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ﴾، ئەمە دهگونجی فهرمایشی خوا بی، واته:
 خوای بهرزو مهزن، وهك فهرمایشی خوئی بیخاته پروو، یانی: چوون که سیك که
 له جوانیی و پازاوهیی دا پی ده گه یه نری، له کاتی مشتومرو شه ره قسه شدا،
 پروونکه ره وه نیه بو مه بهسته کانی، چوون ئه وه پال ده دهنه لای خوا!، ده شگونجی
 ئەمە له سه ر زمانی موژده پیدراوان به کچ، له کافره کان، فهرموو بیتتی، واته: چوون
 ده بی موژده ی که سیکم پی بدن، که له جوانیی و پازاوهیی دا پیده گه یه نری،
 نهك له زبری دا وهك پیاوان؟ ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾، ههروه ها له کاتی
 شه ره قسه و موناقه شه شدا، ناروونکه ره وه یه بو مه بهسته کانی خوئی، ئافرهت له
 نهجامی ئه وه دا، که هه ست و سوژی زیاتره، له پرووی دیالوگ و وتوژده وه،
 به گشتی ئافره تان له و پرووه وه له پیاوان به جی ده مینن، هه ر بویه ش ئه و
 هه موو فه یله سووف و بیرمه ندانه ی که بوون له میژووی به شه ردا، به ده گمه ن
 فه یله سووفیکی ئافرهت ده ست ده که وی، خوا ﷺ توانای عه قلی زیاتری داوه به
 پیاوان، ههروهك چوون توانای هه ست و سوژی زیاتری داوه به ئافره تان، له بهر
 ئه وه ی هه ر کامیان ئه رکه که ی ئه و توانایه ده خوازی، ههروهك دهنگی پیاوانی
 گرو زبر کردوه، جهسته یانی ماسوولکه دارو به هیتر کردوه، دیسان دهنگی
 ئافره تان و جهسته ی ئافره تانی نه رم و ناسک کردوه، له بهر ئه وه ی ئه رکه کانی
 هه ر کامیکیان، ئه رکه خواپسک و زگماکه کانیان، ئه و سیفه تانه ده خوازن.

﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ أَنْثًا﴾، ئەو فریشتانە ی که بەنده ی (خوای) خاوەن بەزەیین، کردیانە مێنە، ئەمە خوێنراویشە تەو: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ﴾، ئەوانە ی که لەلای (خوای) خاوەن بەزەیین، واتە: لێوێ نزیکن، بە مێنەیان لە قەڵەم دان، ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾، ئایا ئامادەیی دروستکرانیان بوون، (تاکو بزانیان پەگەزیان هەیهو، پەگەزە که شیانی مێه)؟، لە حالیکدا که فریشتە پەگەزیان نیه، نه نێرن، نه مێ، ﴿سَتَكُنُّ شُهَدَائِهِمْ وَيُسْأَلُونَ﴾، ئەو شایە دیدانەیان دەنووسری و، لێشیان دەپرسری تەو، واتە: ئەو شایە دیدانە، که لە گۆترە فریشتەکان بە مێنە لە قەڵەم دەدەن، لەسەریان دەنووسری و، دوایش لێیان دەپرسری تەو.

﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، ئنجا بیانوو و پاساوی هاوبەش بو خوا دانەرەکان دەخاتە روو، که ئەمە بیانوو و پاساویکی دێرینیان بوو، که گومپایی و سەرگەردانی و سەرلێشیواوی خۆیان، لە ملی قەدەر و ژیستی خواوە پێچاوە، ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾، گوتیان: ئەگەر (خوای) خاوەن بەزەیی و ژیستبای پێمان لێ بگری، ﴿مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، ئێمە ئەو پەرستراوانە ی جگە لە خوامان نەدەپەرستن، ئەگەر فریشتەن، ئەگەر خرۆکەن، ئەگەر داروبەردن، مروڤن، هەرچی هەن، یاخود: ﴿لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾، ئەگەر (خوای) خاوەن بەزەیی و ژیستبای نەیانپەرستین (عَدَمَ عِبَادَتِهِمْ)، ﴿مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، ئێمە نەماندەپەرستن، ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، خوا ﷻ لێردا هەر ئەوە نەدە، وەلامدەداتەو، دەفەرمووی: لەو بارەو هێچ جوړە زانیارییه کیان نیه، ﴿مِنْ عِلْمٍ﴾، (مِنْ) بو بەشێک (تَبْعِيض) ه، واتە: هێچ ئەندازیه ک لە زانیارییان لەو بارەو نیه، ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾، ئەوان تەنیا قسە ی گۆترە دەکەن، قسەیه ک هەروا بە قەسەندن و، بە گومان دەیکەن، نە ک لە رووی زانیارییهو.

هەلبەتە دوا یی خوا ﷻ لە شوێنی دیکە، بەرپەرچی ئەو قسەیان ی داو تەو، لە سوورەتی (الأنعام) دا، هەروەها لە سوورەتی (النحل) دا، کاتی خو ی لە بەرگی

پینجه می ئەم تەفسیره، ههروهه ها له بهرگی سێزدهیه می ئەم تەفسیره دا، لهوباره وه قسه مان کردوه، دواتریش له مه سه له گرنگه کان جاریکی دیکه، قسه ی لئ ده که ی نه وه.

که له راستییدا بیانووگرتن به ویستی خوا، له بهر ئەوه ی خوا ﷻ ویستوو یه تی، شتیک ی بیجییه، بیگومان هیچ شتیک به بئ ویستی خوا نابئ، به لام ئەوان مه به ستیان ئەوه بووه: مادام به ویستی خوایه، کهواته: به په زامه ندیی خواشه، لیڕه دا ویست و په زامه ندیی خویان تیکه ل کردوون، به لام له وه دا نه یانپیکاوه، ئەگه رنا بیگومان هه موو شتیک به ویستی خوایه، چونکه هیچ شتیک ناگونجی، له دروستکراوانی خوا دا بپته دی، به بئ ویست و زانیاری و ده سه لات ی خوا، به لام ئایا مه رجه هه ر شتیک به ویستی خوا و زانیاری خوا بئ، خوا لئ ی رازی بئ؟ به ته نکید نه خیر، هه له که یان لیڕه دایه.

﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ قَبْلِہٖ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾، یان ئایا پیش ئەوه، واته: پیش وی، راناوه که بۆ قورئان ده چیته وه، به پئی سیاق، ئایا پیش وی، پیش قورئان، کتیبیکمان پیداون، ئەوان پیوه ی ده سترتووین، توند ده ستیان پیوه گرتبئ؟ واته: ئەو قسانه ی ده یکه ن، که بناغه یه کی عه قلییان نیه، ئایا بناغه یه کی نه قلییان هه یه؟

﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾، واته: (لئس لہم نقل یتممسون به)، هیچ وه حیثیکان له بهر ده ستدا نیه، ده ستیان پیوه گرتبئ، به لکو گوتیان: ئیمه باب و باپیرانمان له سه ر پئیہک لیہه لکه وتوه، ئیمه به شوینہ واری ئەواندا، پئی راستگرتووین، واته: به دوا ی ئەوان ده که وین و، دواکه وتنی ئەوانیش پئیہکی راسته و گرتوو مانه ته بهر، وشه ی (أُمَّة) به مانای میلله ت و ته ريقه ت دی، واته: ئیمه باب و باپیرانمان لیہه لکه وتوه، بینومانن، پیشینانمان له سه ر پئیہک بوون، ئیمه ش به شوینہ واری ئەواندا، پئی راستمان گرتوه.

﴿وَكَذٰلِكَ﴾ خوا ﷺ ده فهرموئ: هەر بهو شیوهیه، یانی: ئهوه ته نیا کافرهکانی پوژگاری تو نین، ئه ی موحه ممه د ﷺ! پاساوی بته رستی بهوه ده ده نه وه، که چاویان له باب و باپیرانیان و پیشینانیان کردوه، لاسایی ئهوانیان کردو ته وه، به لکو عاده تی هه موو که له پی شووه کان وابوو، ﴿مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾ له پیش تو دا، له هیچ ئاوه دانیه کدا، هیچ وریا که ره وه و ترسینه ری کمان نه ناردوه، هیچ پیغه مبه ری کمان نه ناردوه، ﴿اِلَّا قَالْ مُرْفُوْهَا﴾ مه گهر خو شگوزه رانه کانی گوتوو یانه، خو شگوزه رانه کانی، واته: ئهوانه ی خو یان سه پاندوه به سه ر خه لک و ولاتداو، هه موو شتیکیان له ده ستی خو یاندا، چر کردو ته وه و کورت هه لئنا وه، قورخ کردوه، ﴿اِنَّا وَجَدْنَاْ اٰبَاءَنَا عَلٰی اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰی ءَاثَرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ﴾، {ئهوانه به هه ر کام له پیغه مبه رانیان گوتوه:} ئیمه باب و باپیراغان لئ هه لکه وتوه، له سه ر پییه ک و به شوینه واره کانی ئهواندا، چاو لی که رین په پره ویی له وان ده که یین و، شوین هه نگاوه کانی ئهوان ده که وین.

پیش فهرمووی: ﴿عَلٰی ءَاثَرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ﴾، ئیمه به شوینه واری ئهواندا، ریی راستمان گرتوه، واته: شوینه واره کانی ئهوان، پییه کی راستن.

لیره ش دا ده فهرموئ: ﴿عَلٰی ءَاثَرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ﴾، به شوینه واره کانی ئهواندا، چاومان له وان کردوه، واته: له ئایه تی پیشیدا ده فهرموئ: پییه که یان راسته، له مه شدا ده فهرموئ: ئه و باب و باپیرانه مان پیکاو یانه و، تیگه یشتوو بوون، ری راستگرتوو بوون، بویه ئیمه ش به شوین پیی ئهواندا ده چین، وه ک ئهوان چیان کردوه، ئیمه ش وا ده که یین، (الْاِقْتِدَاءُ هُوَ اَنْ تَفْعَلَ كَمَا فَعَلَهُ مُّقْتَدًا)، (اِقْتِدَاء) یانی په پره ویی لی که راوه که چی کردوه، تو ش وه ک ئه و بکه ی و خو ت بشو به یینی به وه وه.

﴿قُلْ اُولُوْ حِجَّتُكُمْ بِاَهْدٰی مِّمَّا وَجَدْتُمْ عَلَیْهِ ءَاْبَاءُكُمْ﴾، {ئه و پیغه مبه ره ﷺ، که بو هه ر کام له و کو مه لگایانه نیردراوه}، فهرمووی: ئه دی ئه گهر به رنامه یه کی

پنماییکارتر لهوهی ئیوه، باب و باپیرانتان لهسەر بینوهو، لێهه لکهوتوه، بۆتان بینم، واته: ئهگەر بهرنامهیه کتان بۆ بینم، باشتەر پینماییتان بکات، لهوهی که باب و باپیرانتان لهسهری بوون، ههلبهته لێره دا مه بهست له: (مُفَاضَلَة) ئهوه نیه که پێی وانیش راست بێ، بهلام ئهوهی پیغه مبه ران هیناویانه، راستر بێ، به لکو مه بهست لێره دا، لهگه لدا پۆیشن و دلپاگرتنی به رانه ره کانه، ناکرێ یه کسه ر بلیی: ئیوه له گومپایی دان، ئه و کاته گویت بۆ ناگرن! ده فهرموێ: گریمان پێی باب و باپیری ئیوه ش راست بووه، بهلام ئایا ئه گەر پێیه کی باشترو چاکترو راستر هه بێ؟! ئه مه پێی ده گوترێ: (مُجَارَاةُ الْخَصْمِ)، لهگه ل که سیك دا برۆی که لهگه لیدا ناکوکی، یانی: یه کسه ر له ده ماری نه ده ی، بۆ ئه وه ی گویت بۆ بگرێ، ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، خوشگوزه رانه کان، گوئیان: ئیمه به وه ی ئیوه ی پێی ره وانه کراون، بیرواین، ههلبه ته که گو تو ویا نه: ئه وه ی پێی ره وانه کراون، واته: ئه وه ی که پیتان وایه و لاف لی ده ده ن پێی ره وانه کراون.

یاخود: به توانج و ته و سه وه بووه، واته: راست ناکه ن و ئه وه ی گوایه ئیوه ی پێی ره وانه کراون، ئیمه پێی بیرواین، ئه گه رنا، ئه گەر قه ناعه تیان و ابو وایه، خوا ﷻ ره وانی کردوون، ئه و کاته ئه گەر دانیان به وه دا نه هینا بایه، هه لۆیسته که یان نا لۆژیکی ده بوو، به لای خوشیا نه وه، واته: به مه تتیقی خوشیا ن نا لۆژیکی ده بوو.

﴿فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾، تۆ له مان لی ستاندن، هه قمان لێکرد نه وه و، سزما ن دان، ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾، ئنجا سه رنج بده! سه ره نجامی به درۆ دانه ران چۆن بوو! سه ره نجامی کی زۆر خراپیا ن هه بوو، خوا ی دادگه ر، سزایه کی سه ختی دان، چونکه دوا ی ئه وه ی خوا ﷻ پیغه مبه رانی بۆ نا ر دوون و په یامی خو ی پێدا نا ر دوون، ئه وان به بیانووی ئه وه ی به دوا ی باب و باپیرانی خو یان که و توون، ئاما ده نه بوون، گو ی بۆ په یام و بانگه وازی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بگرن.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

پەخە گرتتى خواى تاك و پاك، لە ھاوبەش دانەرانى پۆلەى مېنە بۆ خوا دانەر، پوۋچە لكر دنە ھەى ئەو بېرۆكە ئەفسانە بېھەى كە فرىشتەكان بە پۆلەى خوا دادەننى و، گوايە مېنەن و كچانى خوان، پاكىي و بېگەردىي بۆ خوا:

خو ﷻ دەفەرموى: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝١٥ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ ۝١٦ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝١٧ أَوْ مَن يُنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝١٨ وَجَعَلُوا أَمْلًا لِّلَّذِينَ هُمْ عِندَ الرَّحْمَنِ عِنَاءٌ ۝١٩ إِنَّا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝٢٠﴾

شىكر دنە ھەى ئەم ئايەتانە، لە دە برگەدا:

(۱)- ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾، بە شىكىيان بۆ خوا دانا لە بەندەكانى، واتە: بەندەكانيان كردنە بە شىك لە خوا، (الجُزْءُ: بَعْضٌ مِنْ كُلِّ، وَقِطْعَةٌ مِنْهُ، وَالْوَلَدُ كَجُزٍّ مِنَ الْوَالِدِ، لِأَنَّهُ مُنْقَصِلٌ عَنْهُ)، (جُزْءُ): برىتيە لە بە شىك لە ھەموو، پارچە يەك لە شتىك، ئنجا پۆلەش ھەك بە شىك وايە لە باب و دايكى، چونكە لەوان جياپۆتە ھەو، ئەگەر فرىشتەكان پۆلەى خوا بن، ماناى وايە بە شىكن لە خواو، لەو جياپوونە ھە.

(۲)- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ﴾، خو ﷻ لېرەدا ھەر ئەو ھەندە، ھەلام دەداتە ھە دەفەرموى: بە دۇنيايى مەرۆف سېلە يەكى زۆر ئاشكرايە، وشەى (الْإِنْسَان) كە (أَل)ى ناساندنى لەسەرە، بۆ ناساندنى (عەھد)ە، واتە: مەرۆفەكە، مەرۆفە بېپروايەكە، زۆر سېلەو

پێنەزانە، (كُفُور)یش، واتە: (جَاهِدُ النُّعْمَةَ)، نادیدەگری چاکەى خوا، (مُبِين)یش واتە: روشن یان: پۆشنکەرەووە بۆ سێلەییەکەى، چونکە وشەى (مُبِين) بەپێى سیاق، مانایەکەى دیاریی دەکری، ئەگەرنا (مُبِين)، دەگونجی لە (أَبَانَى) (لازم)ەووە بى و، دەگونجی لە (أَبَانَى) (مُتَعَدِّى)ەووە بى، واتە: مەرووف سێلەیه، سێلەییەکەشى زۆر پۆشنە، یاخود: مەرووف سێلەیهو، زۆریش پۆشنکەرەووەیه بۆ سێلەییەکەى و، بى ئەمەگییەکەى، لە بەرانبەر خواى بەرزى مەزندا.

لە سوورەتى: (الأنعام) دا ھەرۆك سەرنجدانیكى خیرا، خوا ﷻ باسى ئەو رۆلە پالدانە بۆ لای خوا ﷻ دەکات، کە دەفەرموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُمُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (۱۰۰) **بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** (۱۰۱) ، واتە: ھاوبەشى جندیان بۆ خوا دانان، لە حالیکدا خوا ﷻ جندەکانى دروستکردوون و، بى زانیاری کوران و کچانیان بۆ ھەلتاشین، پاک و بەرزە خوا، لەوێ ئەوان پێى وەسف دەکەن، (دوایى خواى زانا بەرپەرچیان دەداتەووە دەفەرموی:) خوا بەدیھینەر و داھینەر ئاسمانەکان و زەویە، رۆلەى چۆن دەبى، ھاوسەرى نەبى^(۱)، ھەموو شتیکی ھیناوەتە دى و بە ھەموو شتیکی زانایە.

خوا ﷻ کە لە شوێنیکدا بیرۆکەیکە پوچەل دەکاتەو، جارى وایە بە پێوستى نازانى، لە شوێنەکانى دیکە بیھینتەو، ئنجا کە پێشتر لە سوورەتى (الأنعام) دا، کە پێش ئەم سوورەتە داھەزیو، خوا ﷻ بەرپەرچی ئەو بیرۆکەى داوھتەو، بە پێوستى نەزانیو ھەبەر داووبارە بەرپەرچی بداتەو.

(۱) دیارە: (صاحبة) بە مانای (زَوْجَة) دى، بەلام لەبەر ئەوێ خوا ﷻ جووتى نیە، وشەى: (صاحبة) ی بەکارھیناوە، واتە: ھاوێل، ھاوێلێكى مبینە، ئەگەر ھاوسەرى نەبى، چۆن رۆلەى دەبى؟!.

۳- ﴿أَمْ أَمْتًا مِّمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ﴾، به لکو ئایا له وه دا که دروستیکردوون، کچانی هه لېژاردوون بو خوی، (أم) یانی: (بَلْ أ)، به لکو ئایا، (إِتَّخَذَ، إِتَّخَذَ) بریتیه له گرتنی شتیک، به گرنکی پیدانه وه و مانای هه لېژاردنی تیدایه، واته: ئایا خوا ﷺ به گرنکی پیدانه وه کچانی بو خوی هه لېژاردوون، له نښو دروستکراوه کانیدا؟ ئه م پرسیارکردنه (إِسْتَفْهَامٌ تَفْرِيعٌ وَتَوْبِيحٌ)، پرسیارکردنی سه رزه نشتکردن و په خه له گرتنه.

۴- ﴿وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، {چون له وانه دا که دروستیکردوون، کچانی بو خوی داناون}، که چی ئیوه ی تایه ت کردوه به کورانه وه؟ (أَثَرُكُمْ وَفَضْلُكُمْ بِالْبَنِينَ)، ئیوه ی هه لېژاردوه به پیدانی کوران په سندی کردوون، ده گوتری: (أَصْفَيْتُهُ الْوَدَّ: أَخْلَصْتُهُ لَهُ)، خوشه ویستی خومم بو ساگرده وه، خلتهم پیوه نه هیشت، واته: ئایا خوا ئیوه ی هه لېژاردوه به سهر خویداو ئیوه ی تایه ت کردوه به کورانه وه، له حالیکدا ئیوه کورتان پی چاکن و، کچتان پی خراپن، ئایا خوا ﷺ بوچی ئه وه ی ئیوه پیتان خراپه، بو خوی هه لېژاردوه و ئه وه ی ئیوه پیتان چاکه، که کوران داونی به ئیوه؟!

هه لېه ته ئه وه م نه بینیه له ته فسیره کاندا باس بکری، به لام بیگومان خوا ﷺ به س کوری نه داون به بیروایه کان، کچیشی داونی، به لام واته: له حالیکدا که وه ک ئیوه گومان ده بهن، خوی ته نیا کچی هه لېژاردوون، که چی کورو کچی داون به ئیوه، به لام باسی کچه کانی نه کردوه، ته نیا باسی کوره کانی کردوه، له بهر ئه وه ی ئه وان کچیان نادیده گرتوون، یاخود پیتان که م و بی بایه خ بوون، بویه که ده فهرموئ: کورانی به ئیوه وه تایه ت کردوون، بو ئیوه ی هه لېژاردوون، بویه ته نیا باسی کورانی کردوه، چونکه کچانیان به وه نه زانیون پشک و به شیکی و ابن، که خوا ﷺ تایه تیان بکات به وانه وه، ئه وانیان بو هه لېژیری و، بو ئه وانیان هه لېژیری!

۵- ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، ههر کاتیک یه کیکیان موژده ی به وه پی بدری، که بو (خوای) خاوهن به زه یی به نمونه هیناوه ته وه، که به ته نکید کچیان به نمونه هیناوه ته وه، واته: (إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْبُتِّ)، وه ک له سووره تی (النحل)

دا دەفرموی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ﴾ ٥٨، بەلام لێره دا دەفرموی: ﴿بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، ئەگەر یه کێکیان موژدهی ئەوهی پێ بدری، که بۆ (خوای) خاوهن بهزهیی به نموونه هێناوه تهوه، (که کچانن)، چی لی دی؟

(٦)- ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، پرووی رهش داده گهری و، زۆر پیشخۆره وه شه، (اِعْتَمَ لِذَلِكَ، فَاسْوَدَّ وَجْهَهُ، وَاشْتَدَّ حُزْنُهُ، وَامْتَلَأَ مِنَ الْكَرْبِ)، به هۆی ئەو موژده پێدرانهوه، پرووی رهش داده گهری و، زۆر پهست و تووهرهو نیگه ران ده بی و، دلی پر ده بی له رق و خه فته.

پیشتر گوتمان: که (مَثَل)، یانی: (شَبِيه)، وینه، (ظَلَّ): (صَارَ) بوو، به کاریک ده گوتری، به پوژنی بکری، واته: پرووی رهش داده گهری، (صَارَ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا)، (كَظِيمٌ): (الْمُسِيكُ عَنِ الْكَلَامِ غَضَبًا وَكَرْبًا وَحُزْنًا)، (کظیم) که سیکه بیده نگ بی، به هۆی زۆر تووهریی و زۆر دلخه فته تی و خه مباریه وه، به کوردیی پێی ده لێن: پیشخواردنه وه، له بهر خۆی ههر پیش ده خواته وه، ههر مشه مشیه تی و پیش ده خواته وه، توهریه که ی له دلی دایه و ده ری نابری.

(٧)- ﴿أَوْمَنُ يَنْشَوُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾، پیشتریش گوتمان: ئەمه دوو ئەگه ری هه ن:

أ- فره مایشتی خواجه ﷺ: ئایا که سیك بۆ خوا داده نین، که له پازاوه یی و له نیو خشل و جوانیدا پێ ده گه یه نری و، ئەو له کاتی مشتومریشدا ناروونکه ره وه یه بۆ مه به سته کانی خۆی، باش ناتوانی مه به سته ی خۆی بگه یه نی و پروون بکاته وه.

ب- یان قسه ی ئەو که سه یه، که موژده ی مێنه ی پێدراوه، ده لی: ئایا که سیك که له نیو جوانیی و پازاوه یی دا، پێ ده گه یه نری (که کچه) و له کاتی شه ره قسه و موناقه شه شدا پروونکه ره وه نیه بۆ مه به سته ی خۆی، موژده ی ئەوه م پێده ده ن؟ ﴿يَنْشَوُا﴾، خۆنراویشه ته وه: (يَنْشَأُ)، پێ ده گات.

﴿الْحِلْيَةِ﴾، (إِسْمٌ لِّمَا يَتَحَلَّى بِهِ) خشل و جوانیی و، ئه وهی خوئی پی ده رازیترته وهو جوان ده کری.

که ده فهرموئ: ﴿أَوْ مَن يُسَوِّا فِي الْحِلْيَةِ﴾، (نَشَأُ الشَّيْءِ فِي حَالَةٍ هُوَ أَنْ يَكُونَ ابْتِدَاءَ وجودِهِ مُقَارِنًا لِتِلْكَ الْحَالَةِ، فَتَكُونُ لَهُ مَنَزِلَةُ الظَّرْفِ)، ئه و جوانیی و رازاوه ییه، وهك زه رفیک ده بی، که ئه و ئافره تهی تیدا په روه رده ده کری و پیده گات و، گه شه ده کات، لیره دا خوا ﷺ به پیی ئه و بنچینه یه که ده لی: (أَدِيْنُكَ مِنْ قِمِكَ)، به زاری خوټ ده تگرم و به قسه ی خوټ، به و لوژیکه، ئه و بیروایانه ده دوینی، ته گهر نا بیگومان، ئافره ت که حه زی به جوانیی دی، بووی نوقسانی نییه.

ئه وهی خواش ﷺ ده فهرموئ، سه دا سه د وایه، چونکه ئه وه سروشتی ئافره تانه و ئافره ت زیاتر که یفی به جوانیی و رازانه وهو خو جوان کردن دی، هه روه ها له رووی وتوئژو قسه و، له رووی فیکریشه وه، ئافره ت له چاو پیاو، وهك پیویست ناتوانی مه به سته کانی خوئی چاک روون بکاته وه، له بهر ئه وهی سۆزو هه ست و نه ستی، به هیژتره له عه قل و بیرکرده وهی، ئه ویش له بهر ئه وهی ئه و ئهرکه سروشتیه ی بو ئافره ت دانراوه، که بریتیه له ئهرکی دایکایه تی و، کابانیه تی و، مندا ل به خپو کردن و، په روه رده کردن، زیاتر پیویستی به سۆزو به زه ییه، هه روهك حه وجیی ده نگي به سۆزو ناسکه و جه سته ی ناسکه، نهك جه سته یه کی ماسوولکه داری به هیژو، ده نگیکی گر، که له پیاواندا هه یه.

هه روهك پیاویش، که ئهرکه که ی زیاتر له ده ره وهی مال، به سروشت و خواړسك، پیش ئه وهی شه ریه تیش و ا بللی، هه ر زگماك و خواړسك واده لی، له هه موو گه ل و نه ته وه کانی ش دا هه ر وایه، مه گه ر ئه وانه ی که له خواړسك و زگماك لایان دابی، ته گه رنا زیاتر، سوپایه کان له پیاوان پیک دین و، ئیشه قورسه کان زیاتر پیاوان ده یانکه ن، رووبه روو بوونه وه له گه ل گه رماو سه رمادا پیاوان ده یکه ن، له ده ره وهی مال، به لام ئافره تان زیاتر، له نپو مالدا پوولی خویان ده بینن، ته گه ر پیاوان خانووبه ره و شار دروست ده که ن، ئافره تانی ش

مرؤف دروست ده‌که‌ن، ته‌نیا ئافره‌ت توانای مرؤف دروستکردنی هه‌یه، یه‌که‌م له‌ ئیو هه‌ناوی خۆیدا، دوا‌ییش له‌ کۆش و باوه‌شی پر سۆزو گه‌رمی دا، ئه‌وه‌ش حاله‌تیکه‌ی سرووشتییه، پێش ئه‌وه‌ی شه‌رع وا بفه‌رموێ، زگماکی مرؤفه‌کان و سرووشتی مرؤفه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندی مرؤفه‌کان، ئه‌وه‌ ده‌خوازی.

﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ (هُوَ) پاناوه‌که‌ی ده‌چێته‌وه‌ بۆ (مَنْ) بۆیه ده‌فه‌رموێ: ﴿وَهُوَ﴾، ئه‌که‌رنا ده‌بوو فه‌رمووبای: (وَهِيَ)، به‌لام: ﴿أَمِنْ﴾، ده‌که‌رێته‌وه‌ بۆ (مَنْ) ه‌که‌، (مَنْ) یش (مُدَّكَرَ مَجَازِي) ه‌، ئه‌و که‌سه‌ی پالی ده‌ده‌نه لای خوا، وه‌ك پۆله‌، له‌ ئیو خشل و جوانیی و پازاوه‌یی دا پێده‌گات، له‌ کاتی مشتوم‌رو شه‌ره‌قه‌شه‌دا، ناروونکه‌ره‌وه‌یه‌ بۆ مه‌به‌سته‌کانی خۆی، (الْخِصَامُ: الْجِدَالُ وَالنِّزَاعُ بِالْكَلَامِ)، (خِصَام) بریتیه له‌ شه‌ره‌قه‌سه‌و مشتوم‌ر.

۸- ﴿وَجَعَلُوا أَلَمَّتِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنْتًا﴾، ئه‌و فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی (خوا‌ی) به‌ به‌زه‌یین، به‌ مێینه‌یان دانان، ﴿عَبْدُ الرَّحْمَنِ﴾، خۆیندراویشه‌ته‌وه‌: (عِنْدَ الرَّحْمَنِ)، ئه‌وانه‌ی که له‌ لای (خوا‌ی) به‌ به‌زه‌یین، که فریشته‌کانن، له‌ لای خوا، واته: پێگه‌یان له‌ خوا نزیکه‌، به‌و واتایه‌ که ئه‌وان دروستکراوی مه‌عنه‌وین، چی خوا ﷻ بفه‌رموێ: ئه‌وان بـ فەرمانیی خوا ناکه‌ن، له‌و پووه‌وه‌ له‌ خوا نزیکن، ئه‌و فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی خوا، یان له‌ خوا نیزیکن، به‌ مێینه‌یان دانان.

۹- ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾، ئایا دروستکردنیان بینیوه؟ ئه‌م پرسیارکردنه‌، پرسیارکردنی نکوولیییکه‌رانه‌یه، واته: (مَا شَهِدُوا خَلَقَهُمْ)، ئاماده‌ نه‌بوون له‌ کاتی دروستکرانیاندا، (أَحْضَرُوا)، ئایا ئاماده‌ بوون؟ کاتێ دروستکراون، تاكو بزائن داخو مین یان نیرن؟ له‌ راستیدا فریشته‌کان په‌گه‌زیان هه‌ر نیه، چونکه‌ په‌گه‌ز بۆ ئه‌و دروستکراوانه‌یه، که ده‌بـ پێکه‌وه‌ جووت بن، تاكو وه‌چه‌یان هه‌بـ، به‌لام فریشته‌کان وه‌چه‌یان نیه.

﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾، خۆیندراویشه‌ته‌وه‌: (أَشْهَدُوا)، ئنجا ئه‌که‌ر بفه‌رموێ: (أَشْهَدُوا)، واته: (أَحْضَرُوا)، ئایا ئاماده‌ بوون له‌ کاتی دروستکرانیان دا؟ ئه‌که‌ر

(أَشْهَدُوا) بئى، واتە: ئایا ئامادە کران، لە کاتى دروستکرانیان دا، تاكو بزانی چۆن؟!

١٠- ﴿سَتَكُنُّ شُهَدَاءَهُمْ وَمُسَلُّونَ﴾ به دنیایی شایه دیدانه کەیان دەنووسى و، لێشیان دەپرسیتەوه، (المُرَادُ بِشَهَادَتِهِمْ، إِدْعَاءُهُمْ أَنَّ الْمَلَائِكَةَ إِنَاثٌ، وَأُطْلِقَ عَلَيْهَا الشَّهَادَةُ تَهْكُمًا بِهِمْ)، ئەوان لێرەدا شایه دیدیه کەیان نەداوه، بەلام ئەو لاف لێدانەى، گوتووینە: فریشتەکان مێینەن، خوا ﷻ بە شایه دیدانى داناه، وەك گالته پێکردن، یاخود: هەر كەسێك لافێك لى بدات، ئیددیعیایەك بكات، وەك ئەوه وایه شایه دیدى بدات، خواش ﷻ دەفەرموى: ئەو شایه دیدان و لاف لێدانەیان دەنووسى، لێشیان دەپرسیتەوه.

﴿وَسُئِلُوا﴾ یانی: پرسیارکردنى هەپەشه لێکردن و، سەرزەشتکردن، وەك خوا ﷻ لە سوورەتى (التكاثر)دا، دەفەرموى: ﴿ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ ٨ دواى لەو پۆژەدا، لە نەعمەت و چاکەکان لێتان دەپرسیتەوه، واتە: لێپرسینەوهى سەر زەشتکردن، كە ئایا خوا ﷻ فلان شتەى نەدانی، فلان شتەى نەدانی... كوا چیتان پێکرد؟

لێرەدا خوا ﷻ لەم ئایەتانەدا، حەوت شتى باسکردوون:

١- هاوبەش بو خوا دانەرەکان، هەندیک لە بەندەکانى خویان کردوون، بە بەشێك لە خوا، پۆلهى خوا، وایانداناه فریشتەکان کچانى خوان!!

٢- گوايه خوا ﷻ، کچانى هەلبژاردوون و، پەسندى کردوون بەسەر کورپاندا بو خۆى، لە حالیکدا كە ئەوان، کچانیان بە كەم بايه خ داناون و، کورپان پى چاکتر بوون، خواش ﷻ هەر بە عەقلى خویان دەیانگرى: ئیوه مادام خۆتان کورتان پى چاکە، ئایا خوا ﷻ بە ئەندازەى ئیوهش لى نازانى، كە مادام ئیوه کورپانتان پى چاکن، ئەویش هەر کورپانى بو خۆى کردبانه پۆله، بە پى عەقلەكەى ئیوه؟ واتە: بە لۆژیکى خۆشتان، ئەوه شتیکى رەوا نیه، جگە لەوهى لە واقعدا خوا ﷻ پۆلهى نیه.

۳- بېرپروایان له کاتیکدا ههوالی له دایک بوونی کچیان پیدراوه، پرویان رهش داگهراوه و ژور پهست و تووره بوون، پیشیان خواردوتهوه، ئەمەش خوا ﷻ وه به لگهیه کی دیکه باسی دهکات، لهسەر ئەوهی شتیکی نارهوايه، میننه پال بدریته لای خوا، که خوتان ئەگەر ههوال و موژدهتان پیدری، له خهفتهتان پروتان رهش ههلهگهپری و، دهست دهکهن به پیش خواردنهوه و پهستی و توورپیی داتاندهگری.

۴- ههروهها خوا به لگهیه کی دیکهش هه ره لهسەر ئەوه دینیتتهوه، که دهفرموی: ئایا کچانیک که له رازاوهیی و خشل و جوانیدا، پی دهگهیه نرین، چۆن دهبی پالبدریته لای خوا! یانی: سرووشتی ئافرهتان وایه.

دهشگونجی ئەمه قسهی ئەو بېرپروایه موژده پیدراوه بی و بههوی ئەوهوه که کچی بووه، بلی: چۆن دهبی کچیک که له جوانیی و رازاوهیی دا پیدهگات، موژدهوه ههوالم پی بدن؟ که ئەوهش ههوالیکی خوش نیه، یانی: ئەگەر وایه، چۆن ئەوه پالدهدهنه لای خوا، که بو خوتان به ههوالیکی ناخوشی دادهنین؟!

۵- کچان ئاوا پیناسه کراون: **﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ أَوْ مَنْ يُسْأَلُ فِي الْحَلِيَةِ﴾**، ئایا کهسیک له جوانیی دا پیدهگهیه نری و له کاتی وتووێژدا ناروونکه رهوهیه، بو مه بهستی خوی، واته: ئافرهتان مه بهستی خویان چاک دهرناپرن و پرونی ناکه نهوه له چاو پیاوان، بیگومان ئەمەش شتیکی ریژهیه، بهلام به گشتیی، ههم ئافرهتان زیاتر کهیفیان به جوانیی دی، تهماشای ههموو ئافرهتان بکهی، ههر وایه، ئافرهت دهکهوێته تهمه نیشهوه، ههر پیی خوشه خوی برازینیتتهوه، به ههموو شیوهکانی خورازاندنهوه، ههله بهته وه نهبی، پیاویش کهیفی لی نهبی، بهلام ئەوه زیاتر کاری ئافرهتانه، دیسان له پروی وتووێژو شه ره قسه وهش، پیاوان زیاتر توانای ئەوهیان ههیه، له بهر ئەوهی توانای هوشیی پیاوان زیاتره له هی ئافرهتان، ههروهک چۆن ئافرهتان پهحم و بهزهیی و سۆزیان زیاتره له پیاوان.

٦- بێپروایەکان فریشتەکانیان بە مێینه داناون، لە حالیکدا کە ئەوان لە خزمەت خوادان و لە خواوە ^{خەڵق} بەندهی زۆر نزیکن!! کە ئەوە شتێکی بێ جێیه.

٧- بێپروایان بێ ئەوەی ئامادهی دروستکرانی فریشتەکان بن، پەگەزیان بۆ دیاریی کردوون، گوايه مێینهن، بە دنیاییهوهش بهبی ئاگادار بوون لە شتێک، دروست نیهو، شتێکی پەوا نیه، لە بارهیهوه قسه بکری.

کەواته: لێره دا خوا ^{خەڵق} ههوت پەخنه ی گرتوون، لهوانه ی گیرۆده بوو، به شیرکی پۆله پالەدان، بۆ لای خوای بهرزى مهزن.

مه سه له ی دووهم:

پاساو دانه وهی کافره کان و بیانوو هینانه وهیان، بۆ په رستنی فریشتان، به وه که خوا ئه وهی ویستوه، که واته: لیشی پازییه! بهر په رچدانه وهی خواش بۆیان، که له گو تره قسه ده کهن، چونکه هیچ کتیبیان له و باره وه پیش قورئان پینه دراوان، به لکو تاکه به لگه یان بۆ ئه وه، شوینکه وتنی پیشینانیا و لاسایی کردنه وهی کویرانه ی پابردوو وانیانه، که ههر ئه وهش پاساو و بیانوو ی بیروایانی پیشووشیان بووه، بۆ گرتنی رپی بته رستی و، هاوبهش بۆ خوا دانان و، وه لآمنه دانه وهی په یامی یه کتا په رستانه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

خوای عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ (٢٠) أَمْ أَنْتُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

شیکر د نه وهی ئەم ئایه تانه، له نو بر گه دا:

(١)- ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، ههروه ها (هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان)، گو تیان: ئە گهر (خوای) به به زه یی و یستبای، ئیمه نه مان ده په رستن.

لیره وه له زۆر شوینی دیکه ی قورئانیش، چهند وشه یه ک قرتینراون، له بهر ئه وهی به سیاق و سه لیه ده زانرین، ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾، واته: (لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ عَدَمَ عِبَادَتِنَا إِيَّاهُمْ)، ئە گهر خوای به به زه یی و یستبای نه یان په رستین، نه مانده په رستن، یا خود: (لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ أَنْ يَمْنَعَنَا عَنْ عِبَادَتِهِمْ، مَا عَبَدْنَاهُمْ)، ئە گهر خوا و یستبای رپگریی په رسترا نیامان لئ بکات، نه مانده په رستن، پاناوی

سەر (مَا عَبْدَانَاهُمْ)، بۆ پەرستراوه کانیان ده چێتهوه، ئنجا ئه گهر فریشته کانن، ئه گهر په یکه ره کانن، ههر شتیک ههن.

لێره دا هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان، دوو شتیان تیکه ل کردوون، که بریتین له: ویستی خواو، په زامه ندیی خوا، پێیان وابوو ههر شتیک خوا له بهنده کانی بوو، مانای وایه لێشی پازیه! ئه وهش هه له یه کی کوشنده ی هاوبهش بۆ خوا دانه رو بپروایه کانه، به لکو جاری وایه هه ندیک له مسوڵمانانیش، گرفتار ده بن به و تیکه یشتنه هه له یه وه.

بێگومان هیچ شتیک نیه به ویستی خوا نه بێ، ههروهک هیچ شتیک نیه به زانیاریی خوا نه بێ و، هیچ شتیک نیه ده سه لاتی خوا ی له پشتوه نه بێ، به لام مه رج نیه هه موو شتیک، په زامه ندیی خوا ی له گه ل دابی، ههر شتیک خوا نه یه وێ نابی، ههر شتیک خوا نه یه یێ تته دی، نایه ته دی، ههر شتیک خوا ﷻ زانیاریی پێی نه بێ، بوونی نیه، هه موو شتیک په کی که وتوه له سه ر ئه وه، که خوا بیزانی، بیه وێ، بیتوانی، واته: ده سه لات ی خواو، زانیاریی خواو، ویستی خوا، پێوه ی په یوه ست بن، به لام مه رج نیه په زامه ندیی خوا له گه ل هه موو شتیک دابی، وهک له سوورپه تی (الزمر) دا، خوا ﷻ ده فه رموی: **﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾** ٧، واته: ئه گهر بپروابن خوا لێتان بێنیا زه و، ئه و (خوا) کوفر بۆ بهنده کانی (یاخود سپله یی بۆ بهنده کانی) په سند ناکات، به لام ئه گهر سوپاسگوزاریی بکه ن، بۆ ئێوه ی پێخۆشه و بۆتان په سند ده کات.

دیاره سپله یی و سوپاسگوزاریی، یاخود بپروای ی و پرواداریی، هه ردووکیان به ویستی خوان، به لام هه ردووکیان به پێی په زامه ندیی خوا نین، به لکو په زامه ندیی خوا له گه ل سوپاسگوزاریی و پرواداریی دایه، به لام له گه ل ناسوپاسیی و بپروای ی دا نیه.

۲- ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ (بۆیه خوا ﷺ ده فہرموی:) لهو بارہوہ ہیچ زانیاریہ کیان نیہ، (مِنْ) بۆ (تَبَعِیض)ہ، واتہ: ہیچ ئەندازہ یہک زانیاریی ہەرچہ ندہ کہ میشیان لهو بارہوہ نیہ، ئیمہ کاتی خوئی له تہفسیری ہەردوو ئایہ تہکانی: (۱۴۸ و ۱۴۹) ی سوورہتی (الأنعام) دا، ہەرہوہا دواتریش له تہفسیری ئایہ تی ژمارہ: (۳۵) ی سوورہتی (النُّحُل) دا، کہ ہەر باسی ئەو مہسەلہ یہ دەکەن، کورتہ باسیکمان کردوہ، بۆیہ لیژہ دا ناچینہ نیو وردہ کارییہ کانہوہ.

ئەو شوینہی خوا ﷺ له سوورہتی (النُّحُل) دا: دە فہرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (۳۵) ، له دوو ئایہ تہکە ی سوورہتی (الأنعام) یش، خوا ﷺ دە فہرموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (۱۴۸) قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدْيَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۴۹) ، ئیمہ کاتی خوئی، لەبەر رۆشنایی ئەم دوو ئایہ تہ موبارہ کە دا، کورتہ باسیکمان لهو بارہوہ کردوہ، له سوورہتی (الأنعام) دا، دە فہرموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ، له مہودوا ئەوانہ ی بۆ خوا ھاوبەش دانەرن، دەلین، واتہ: خوا ھەواییداوہ کاتیک دی، کہ ئەوہ دەلین، ئنجا له سوورہتی (النُّحُل) له ئایہ تی ژمارہ (۳۵) دا دە فہرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ، له سوورہتی (الأنعام) دا، کہ پییش (النُّحُل) دابەزیوہ، خوا ﷺ فہرموویہ تی: له مہودوا ھاوبەش بۆ خوا دانەرہ کان دەلین، ئنجا ئەوہ ی پیشتەر ھەوایی پیداوہ، له سوورہتی (النُّحُل) دا، ھیناویہ تی کہ گوتووایانہ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ، خواش ﷺ ھەر بەوہ ندہ ئیکتیفا دەکات، بۆ بەرپەرچدانہ وەیان: ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ (۳۵) .

کورتە ی بەرپەرچدانەووە کەش هەر ئەوێه یە کە گوتمان: ئەوان پێیان وابوو، هەر شتێک خوا ویستبێتی و، ویستی خوا ی لەسەر بووبی، دیارە پەزنامە نیدی خواشی لەسەرە، بەلام لە راستیدا ئەو تەنیا لەسەر گومان هەڵچنراوە، هیچ بەلگە یەکی لە پشتەووە نیە، چونکە هیچ شتێک بەبی ویستی خوا نابێ و، ویستی خوا وەک ئاسمان وایە، مەرووف هەرچی بیکات، لە ژێر سیبەری ئاسمان دایە، بەلام پەزنامە نیدی خوا لەگەڵ ئەو شتە دایە، کە باشن و بە سوودن، لەگەڵ ئەو شتە دایە کە زیان بەخشن، وەک لە سوورپه تی (الزمر) دا دەفەرموی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾.

ئنجایا ئێمە بەچی دەزانین: خوا لە چی پازییەو، لە چی پازیی نیە؟ دەبی لە ئاوێنە ی شەریعە دا تەماشای شتەکان بکەین و، هەر شتێک شەریعە تی خوا پەسندی کردبێ، دیارە خوا لێی پازییەو هەر شتێک شەریعە تی خوا پەفری کردبێ، دیارە خوا لێی ناپازییە، بە هەردوو لاشیان بە ویستی خوا بن، واتە: ویستی خوا بۆ شتێک، نیشانە ی پازیی بوونی خوا نیە لەو شتە، بەلکو بۆ ئەوێ بزانیان خوا لێی پازییە یان پازیی نیە؟ دەبی تەماشای شەریعە تەکە ی بکەین، بۆیە هەندێک لە زانایان گوتوو یانە: خوا ویستی وە دیهینان (تکوین) ی هەیه، ویستی ئەک پێ سپاردنیشی هەیه، (الْمَشِيئَةُ التَّكْوِينِيَّةُ وَالْمَشِيئَةُ التَّشْرِيعِيَّةُ)، ئنجایا ئێمە دەبی هەوڵبەدەین، بە پێی ویستی یاسادانەرانی خوا بە پێوە بچین، نەک ویستی بە دیهینەرانی خوا ﷻ، کە لەگەڵ هەموو شتێک دایە.

٣- ﴿إِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرَصُونَ﴾، (بۆ ئەو قسە یەیان)، ئەوان تەنیا لە گۆترە قسە دەکەن، (الخرص: التَّوَهُّمُ وَالظَّنُّ الَّذِي لَا حُجَّةَ فِيهِ، وَالْخَرَصُ: حَزْرُ الثَّمَرَةِ)، (خَرَصَ) بریتیە لە گومان بردن و، وە هەم کردن و بە کارهێنانی خەیاڵ، شتێک کە هیچ بەلگە یەکی لەسەر نەبی، وشە ی (خَرَصَ) لە ئەصلاً قەسە داننی میوه یە، بۆ وێنە:

کە سێک دەلی: من ئەو باخی خورمایان و پەزەت پێ دەفرۆشم، وەرە تەماشای بکە، چەند کە سێکی شارەزا بێنەو بیخەملێنە، داخۆ چەندیان میوه

پێوهیه؟ به کوردیی قەسەندنیشی پێ دەڵێن و به گۆترەشی پێ دەڵێن، یاخود دەڵێن: ئەو شتە لە گۆترە بە چەند؟ بێ ئەوەی بپێوی چەند ربه یان چەند تەنەکیه؟ یاخود بێ ئەوەی بیکیشی، چەند کیلویه؟ واتە: ئەوانە هەر لە گۆترە قەسە دەکەن، نەك بە وردیی و بە بەلگەوه، ئەوه لە رووی عەقڵیهوه، هیچ بەلگەیهکیان نیه.

ئەجا بابزانیان ئایا لە رووی نەقڵیهوه، هیچ بەلگەیان هیه، بۆ ئەوه که رەزەماندیی خوا لە پەرستنی ئەو شتەدایه، که به هاوبەشی خویان دادەنێن و دەیانپەرستن؟!.

(٤) - ﴿أَمْ أَنَبَئَهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾؟ واتە: یان ئایا پێش ئەو (پیش قورئان)، کتیبیکمان پێداون، که ئەوان توند دەست پێوه گرتوونی؟ (أَمْ: لِلإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِيَّ)، واتە: (بَلْ أَتَيْنَاهُم كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ)، بەلکو ئایا، ئیمه پیش قورئان کتیبمان پێداون، که ئەوان دەست پێوه گرتوونی؟ که ئەمه بۆ نکوولیکردنه و واتایه که ی ئاوايه: (مَا آتَيْنَاهُم كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ)، چۆن دەزانین ئەو راناوه بۆ قورئان دەچیتەوه؟ (مِن قَبْلِهِ)، (ه)یه که، لەبەر ئەوهی لە سەرەتای ئەم سووپرەتەوه باسی قورئان کراوه، بۆ وی دەگەریتەوه، هەر شتیک بە سیاق و سەلیقه بزانی، راناوه که بۆ ئەوی دەچیتەوه، بێ ئەوهی باس بکری، واتە: وانیه و هیچ کتیبیکمان پێنه داون، چونکه وهك زۆر جار گوتوو مانە: پرسیار لیکردنی نکوولیکەرانه، به مانای لابردنه، واتە: (مَا آتَيْنَاهُم كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ)، پیش قورئان هیچ کتیبیکمان پێنه داون.

کهواتە: لە رووی عەقڵیهوه هەر لە گۆترە قەسە دەکەن و، به قەسەندن و به گومان و، لە رووی نەقڵیشهوه قەسەکانیان پشت ئەستوور نین، به هیچ بەلگەیهکی نەقڵی و شەریعی.

﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾، دەلی: (أَمْسَكَ بِالشَّيْءِ: شَدِيدُهُ عَلَيْهِ، مَجَازٌ فِي مَعْنَى الثَّبَاتِ عَلَى الشَّيْءِ)، (أَمْسَكَ بِالشَّيْءِ)، واتە: توند دەستی پێوه گرت،

(إِسْتَمْسَكَ بِهِ)، ئەمە زیدە پۆیە، کە (س) و، (ت) ی تیدا زیاد کراون، (زِيَادَةُ الْمَبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى أَوْ قُوَّةِ الْمَعْنَى)، زۆر بە توندیی دەستیان پێوە گرتو، کە ئەمە لە ئەسڵدا بە مانای دەست پێوە گرتن، بەلام بە (مَجَاز) بە مانای چەسپاوی و مانەوایە لەسەر شتێک.

٥- ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾، ئنجا لە وەلامی ئەو پرسیارە نکوولییەکە رانەیدەدا، خوا ﷻ دەفەرموێ: واتە: نە بەلگەی عەقڵیان هەیهو، نە بەلگەی نەقلی، بەلکو بیانوو و پاساویان بۆ پەرستنی پەرستراوەکانیان، هەر ئەو بوو، کە گوتیان: ئیمە باب و باپیرانی خۆمان لەسەر ڕێیەک لێ هەلکەوتو، (الْأُمَّةُ: الْمِلَّةُ وَالْدِّينُ)، (أُمَّةٌ): وەك چۆن بە مانای کۆمەڵە خەلکیک هاتو، بە مانای ڕیازیکیش هاتو، کە کۆمەڵە خەلکیکی لەسەری، واتە: ئایین و بەرنامەیهك.

٦- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّهُتَدُونَ﴾، ئیمە لەسەر شوینەواری ئەوان دەڕۆین، ئنجا کە دەشڕۆین بە ڕێی راستدا دەڕۆین، چونکە (مُهِتَدِي) کەسیکە ڕێی راستی گرتب، هیدایەتی وەرگرتب، هیدایەتیش واتە: پیشاندانی ڕێی راست، کەواتە: (مُهِتَدِي) کەسیکە، ئەو ڕێیە راستە پێشانی دراو، گرتوویەتی، وشە (أَثَر) کۆی (أَثَر) ه، واتە: شوینەوار، کەسیک بە شوینیکدا دەروا، شوین پێیەکی پێی دەگوترێ: (أَثَر)، ئنجا کە لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّهُتَدُونَ﴾، بە شوینەواری ئەواندا ڕێی راستگرتوین، مەبەستیان ئەوێە کە بە شوینەوارەکانی ئەواندا دەڕۆین، بەلام لێرەدا: (عَبَّرَ عَنِ الْإِتْبَاعِ بِالْإِهْتِدَاءِ، لِشِدَّةِ غُرُوبِهِمْ بِأَحْوَالِ آبَائِهِمْ)، لە جیاتی (إِتْبَاع)، لە جیاتی ئەوێ بڵین: (وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّتَبِعُونَ)، شوین شوینەوارەکانیان کەوتوین، فەرمووێتی: ﴿عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّهُتَدُونَ﴾، تەعبیریان لە شوینکەوتن کردو، بە (إِهْتِدَاء)، واتە: ئیمە بە شوینەواری ئەواندا ڕێی راستمان گرتو، گومانی تیدانیە ڕێی ئەوان راستە، مانای ئەوێە زۆر لە خۆیان بای بوون، بەو کە باب و باپیرانیان لەسەر ڕێیەکی راست بوون.

ئەم تەعبیرەش دوو واتای هەن:

أ- که دەفەر موێ: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾، (إِنَّا) دەبێتە نیهاد (مُبْتَدَأ)، (آثَرِهِمْ) دەبێتە گوزارە یە کەم و (مُهْتَدُونَ) دەبێتە گوزارە ی دووهم.

یانی: ئێمەش لەسەر شوێنەواری ئەوانین، پێی راستگرتووین.

ب- دەشگۆنجی ﴿عَلَىٰ أَثَرِهِمْ﴾، پە یووە ست بێتەو بە (مُهْتَدُونَ) و وشە ی (مُهْتَدُونَ)، مانای پۆشتوو، (سائرون) ی بخاریتە نیو، واتە: ئێمە بە شوێنەواری ئەواندا دەپۆین، بەلام بۆیە وشە ی (مُهْتَدُونَ) یان بەکارهێناو، واتە: بە شوێنەواری ئەواندا، ئێمە پێی راستمان گرتووە.

٧- ﴿وَكَذٰلِكَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾، (خوَا ۞) له وه لایماندا دەفەر موێ: هەر بەو شیوێه له پێش تۆدا له هیچ ئاوێدانییه کدا هیچ وریا کەرەوێه یە کمان نه ناردو، ﴿وَكَذٰلِكَ﴾، ئەو (ك) ه، پە یووە ستە بە رستە ی دوا یی که دەفەر موێ: ﴿قَالَ مُتَرَفُوها﴾، واتە: کاتی خۆشی هەر بەو شیوێه بوو، وامە زانە بەس بپروایە کانی پۆژگاری تۆ وان، بە لکو بپروا خوشگوزە ران و خو سە پێنە کانی هەموو کۆمە لگا کان، هەر ئەو عادیان بوو، هەر ئەو قسە یان بوو، ﴿وَكَذٰلِكَ﴾، هەر بەو شیوێه، ﴿مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾، له پێش تۆدا، له هیچ ئاوێدانییه کدا، هیچ وریا کەرەوێه و ترسێنەر ی کمان نه ناردو:

٨- ﴿إِلَّا قَالَ مُتَرَفُوها إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمَةٍ﴾، مە گەر خوشگوزە رانە کانی ئەو ئاوێدانییه گوتوو یانە: ئێمە باب و باپیرانمان لەسەر رێهە ک، لەسەر ئایینی ک لێ هە لکە و توه.

٩- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، ئێمەش بە شوێن شوێنەوارە کانی ئەوان دەکەوین، ئەوان چییان کردو، ئێمەش وا دەکەین، پێشتریش گوتراو: (قَرْيَةٍ)، له بەکارهێنانی قورئان دا و، له زمانی عەرەبییدا، یانی: ئاوێدانییه کی گەورەو بە شاری قە لە با لڤ و گەورە گوتراو: (قَرْيَةٍ): بۆیە بە مە ککە گوتراو: (أُمُّ الْقُرَاء)، دایکی ئاوێدانیی و شارە قە لە با لڤه کان.

﴿نَذِيرٌ﴾ یش مەبەست یتى پىغەمبەرکە، خەلك وریا دەکاتەووە و هۆشداریان
پێدەدات، ﴿مُتَرَفِّهًا﴾، کووی (مُتَرَف) ه، (الْمُتَرَف: مَنْ أُعْطِيَ التَّرَفَ، أَي: النِّعْمَةَ)،
(مُتَرَف) کەسێک کە نازو نەعمەتی پێدرایی، خوشگوزەرانکراو.

کە گوتوو یانە: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَن نُّنَزِّلَهُمْ مُّقْتَدُونَ﴾، ئێمە بە شوێنەواری ئەواندا
چاویکەرین، لە شیکردنەوهی وشەکاندا گوتمان: (قَدَى يَقْدُو قَدَوًا، أَي: قَرُبَ)،
واتە: نزیک بوو، (إِقْتَدَى بِهِ: فَعَلَ مِثْلَ فِعْلِهِ تَشْبُهًا)، ئەو چیکردووە ئەویش
وایکرد، خووی وەک ئەو چواند، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنعام) دا، دەفەرمووی:
﴿فِيهِدْنَهُمْ أَقْتَدَ﴾، تۆش پێنمایی ئەوان پەچاو بکە، وەک پێنماییەکە
ئەوان بکە، ئەمە فەرمانە بە پىغەمبەری خوا ﷻ کە چاو لە پىغەمبەرانى
پیشووی خووی بکات.

کەواتە: ئەوان هەم (مُهْتَدُونَ) یان بەکارهێناوە، هەم (مُقْتَدُونَ)، ئەمەش یانی:

أ- ئێمە بەپیتی پێبازو ئایینەکەى ئەوان بەرپۆوە دەچین و، پێبازو ئایینی ئەوان راستە.

ب- ئێمە بە شوین پێی ئەواندا هەنگاو دەنێین، هەم پێبازەکیان پەپرەوی لێدەکەین
و هەم شوین خوشیان دەکەوین، هەم (إِهْتَدَى) دەکەین بە بەرنامەکیان، هەم (إِقْتَدَى)
دەکەین بە خوشیان، بەرنامەکیان دەکەینە پەپرەوی لێکراو و، خوشیان دەکەینە
چاویکراو، شوین پێ هەلگیراو.

مەسەلە ی سێهەم:

پرسیارکردنی ئەو پیغەمبەرە، یان هەر کام لە پیغەمبەرانی کە بۆ ئەو گەل و ئەو کۆمەڵگایانە نێردراون، کە ئایا هەرچەندە پێی راست و دروستیشی بۆ هێنابن، هەر لەسەر لاساییکردنەوهی پیشینانیان سوور دەبن؟ وەلامدانەوهی وانیش بەوه، کە پێیان بپروان و، سەرەنجام سزادانیان لە لایەن خوای دادگەرەوه:

خوای ﷻ دەفەرموێ: ﴿قُلْ أُولُو حِجَّتِكُمْ بَاهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾﴾

شیكردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە چوار برگەدا:

١- ﴿قُلْ أُولُو حِجَّتِكُمْ بَاهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾، (پیغەمبەرە کە یان گوێ: ئایا ئەگەر بەرنامە یەکم بۆ هێنابن پێنماییکارتر لەوهی باب و باپیرانتان لەسەری دیوه؟! واتە: ئەو (نەزیر)ە، گوێ: کە پێشتر باسی کراوه: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٢٣﴾﴾، کە مەبەست پێی پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هەر پیغەمبەرێک کە بۆ هەر کۆمەڵگایەك نێردراوه، بە کۆمەڵگاکە ی خوێ فەرموو: ﴿أُولُو حِجَّتِكُمْ بَاهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾، ئایا ئەگەر بەرنامە یەکم بۆ هێنابن، پێنماییکارتر لەوهی باب و باپیرانتان لەسەری بینو، لەسەری پۆشتوون و ئیوێش ئەوانتان لێ هەلکەوتووه لەسەری، واتە: ئەگەر شتێکی باشتريشتان بۆ بینم، هەر بە دواي شتە خراپە کە ی باب و باپیرانتان دەکەون؟

وشە ی (قَالَ)، خوێترویشە تەوه: (قُلْ)، واتە: بە فەرمانیش خوێترو تەوه: (قُلْ أُولُو حِجَّتِكُمْ)، (ئە ی موخەممەد ﷺ!) پێیان بفرموو: ئایا ئەگەر بەرنامە یە کیشم

بۆ ھېتابن، پېنماییکارترو، پى پېشانده رتر، لەوھى باب و باپیرانتان لەسەرى
لێھەلکەوتو، ھەر لەسەر ھالى خۆتان بەردەوام دەبن، (جِتْکُم) یش،
خویندەوھەکی دیکەى ھەيە: (جِتْکُم)، (قَالَ أَوْلَوْ جِتْکُم)، گوتیان: ئەگەر
بۆشمان ھېتابن، بەرنامەيەك و پېنماییکار لەوھى باپیرانتان لەسەرى لێھەلکەوتوون،
کە لێرەدا ئەم پرسىارکردنە، پرسىارکردنى دەگونجى نکوولیلکەرانە بى، واتە:
ئەگەر پىيازو بەرنامەيەکی پېنماییکارترو، پى پېشانده رتر، لەوھى باب و باپیرانتان
لەسەرى بوون، بۆتان بېنم، نابى ھەر لەسەر ئەوھى پېشوو بپۆن.

دەشگونجى پرسىارکردنىکی دان پېنپداھىنەر (إِسْتِفْهَام تَقْرِيرِي)، بۆ ئەوھى
بانگیان بکات، تاکو بىر بکەنەو، واتە: تەماشای بکەن، ئایا ئەگەر بەرنامەيەك و
ئایینىکی باشتەر لەوھى باب و باپیرانتان لەسەرى بوون، بۆم ھېتابن، ھەر ئەو
ھەلوێستان دەبى؟!

لێرەدا کە ئەو پىغەمبەرە ﷺ، گوتوویەتى: ﴿يَا هَدَى﴾، یانى: ئەوھى
لەسەرىشنى، ھەر پېنمایى تىدایە، بەلام بەرنامەيەكم بۆ ھېتابن کە زیاتر
پېنماییتان دەکات، بىگومان ئەمە جوړىک بوو لە بەدەمەوھەدان، کە بە عەرەبى
پى دەگوترى: (إِرْخَاءُ الْعِنَانِ)، جەھو بۆ شل کردن، تاکو لایەنى بەرانبەر گویت
بۆ بگرى، ئەگەر تۆ یەكسەر بلى: ئەوھى تۆ ھەر ھىچەو پووچە، گویت بۆ
ناگرى، بەلام ئەگەر بلى: گریمان ئەوھى تۆش پىیەکی راستە، بەلام ئەگەر
پىیەکی باشترو چاکتر ھەبى، ئایا بەپى عەقل و لوژىك ھەمیشە مرووف لە
نیوان چاک و چاکتردا، چاکەکە ھەلنابزىرى و، لە نیوان راست و راستتردا،
راستەکە ھەلنابزىرى؟ ئەگەرنا بە تەئکید ئەوھى ئەوان لەسەرى بوون، گومپایى
و سەرگەردانىی بوو.

٢- ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، خەلکەکە (یاخود: بپیار بەدەستانی
کۆمەلگایەکان)، گوتیان: تىمەى بەوھى ئیو پى رەوانەکراون، بپرواین.

٣- ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾ (له ئەنجامی ئەوهەدا) ئیمەش تۆلەمان لێکردنەوه، (الْإِنْتِقَامُ: إِفْتِعَالٌ مِنَ النَّقْمِ، وَهُوَ الْمُكَافَأَةُ بِالسُّوءِ)، (نَقَمَ وَنَقِمَ كَعَلِمَ وَضَرَبَ)، واته: هەم بە (نَقَمَ) هاتوه، هەم بە (نَقِمَ) هاتوه، (نَقِمَ) وهك (عَلِمَ)، (نَقَمَ) ش وهك (ضَرَبَ)، (نَقِمَ وَنَقَمَ أَي: كَافَأَ بِالسُّوءِ عَلَى السُّوءِ)، واته: لەسەر خراپە سزای خراپی دا.

کەواته: ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾، واته: سزایەکی خراپمان دان، خراپ بۆ ئەوان، لەسەر ئەو کارە خراپەیی کردبوویان، تۆلەمان لێستاندنەوه.

٤- ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾، سەرئێج بەدە! سەرەنجامی بە درۆدانەران چۆن بوو؟! لە زمانی عەرەبییدا ئەم پەندە هاتوه، (هُوَ كَالْأَرْقَمِ إِنْ يُتْرَكْ يَلْقَمُ، وَإِنْ يُقْتَلَ يَنْقَمُ)، واته: فلانکەس وهك (الأَرْقَم)، (مارى بەلەك، مارى جنجر)، ئەگەر وازی لێ بهێنرێ، پێوه دەدات و، ئەگەر بشکوژرێ، تۆلە دەستینیتەوه، یانی: بە برینداریی.

﴿كَيْفَ﴾ (الْإِسْتِفْهَامُ عَنِ الْحَالَةِ)، (كَيْفَ) بۆ پرسیارکردنە لە حال و بەل، واته: سەرئێج لە حالیان بەدە، حالیان چۆن بوو، حالی بەدرۆ دانەران و چۆن سزاداران؟!

کورتە باسیک لە بارەى

ناره‌واىى شوینکەوتنى کویرانهى پیشینه‌نه:

زۆر به کورتى و گوشراوىى ئەم باسه، له چوار برگدا، ده‌خه‌ینه ڕوو:

برگه‌ى يه‌که‌م: چه‌مک و واتای شوینکەوتنى کویرانه:

که ده‌لێن: شوینکەوتنى کویرانه، به‌عه‌ره‌بى: (التَّقْلِيدُ الْأَعْمَى)، ئایا مه‌به‌ستمان پێى چیه؟ ده‌لێن: ئەوه‌ چەند نیشانه‌یه‌کى هه‌یه:

۱- ئەوه‌یه که ئەو شوینکەوتن و چاولیکردنه‌ى پیشیان، له‌سه‌ر بناغه‌ى زانست و عه‌قل نه‌بێ، له‌به‌ر ڕۆشناى زانست و عه‌قڵدا نه‌بێ، هه‌روا له‌گۆتره، که‌سێک به‌ دواى پیشیان بکه‌وێ، ئەوه‌شم له‌وه‌ وه‌رگرتوه که دواى باسى ده‌که‌ین و خواى به‌رزى مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿أَوَلَوْ كَانَتْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة، ۱۷۰) واته: ئەدى ئەگەر باب و باپیرانیان نه‌یانفامى بێ، به‌پریان نه‌زانى بێ؟ له‌ ئایه‌تیکى دیکه‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة، ۱۰۴) واته: ئەدى ئەگەر باب و باپیرانیان نه‌یانزانى بێ، ڕیگاش شاره‌زا نه‌بووبن؟ هه‌ر ده‌بێ شوینیان بکه‌ون؟!

که‌واته: لاساییکردنه‌وه‌ى کویرانه ئەوه‌یه، ئەو شوینکەوتن و چاولیکردنه، پشت ئەستوور نه‌بێ، نه‌ به‌ه‌لگه‌ى عه‌قلى و، نه‌ به‌ه‌لگه‌ى زانستى.

۲- ئەوه‌یه که ئەو چاولیکردنه له‌سه‌ر بناغه‌ى به‌پروژگرتن و، ده‌مارگیرى و داخراوى بێ، بۆ وێنه: باب و باپیرانمان وایان نه‌گوتوه، با تێمه‌ش وا نه‌لێن، یان: ئەوان وایان نه‌کردوه، با، ئەمه‌ش وا نه‌که‌ین!.

۳- نهوهیه که نهو شتهی چاوی لی ده کری، یان په پره ویی لی ده کری و له باب و باپیران وهرده گیری، پشت نهستور نه بی، نه به به لگه یه کی عه قلی و، نه به به لگه یه کی نه قلی، سرچاوه گرتوو له وه حی خوی پهره ردگار.

چونکه فېره ننگه کانی زمان، ئاوا باسی (تقلید) ده کهن، بو وینه: (المعجم الوسيط)^(۱)، ده لی: (قَلَدَ فَلَانًا: اتَّبَعَهُ فِيمَا يَقُولُ، أَوْ يَفْعَلُ مِنْ غَيْرِ حُجَّةٍ وَلَا دَلِيلٍ، وَقَلَدَهُ: حَاكَاهُ يُقَالُ: قَلَدَ الْقِرْدُ الْإِنْسَانَ، وَتَقَلَّدَ الْقِلَادَةَ: لَبَسَهَا)، (قَلَدَ فَلَانًا)، واته: شوینیکه وت له وه دا که ده یلی، یان ده یکت، به بی به لگه و بهرچا ورونی {هه ر له خووه که نهو واده لی و واده کات، نهویش وابل و واکات}، ده گوتری: (وَقَلَدَهُ: حَاكَاهُ)، واته: وهك نهوی کرد، ههروه ها ده گوتری: (قَلَدَ الْقِرْدُ الْإِنْسَانَ)، واته: مهیموونه که چاوی له مروف کرد، شتیکی باوه، ده لین: مهیموون لاسایی مروف ده کاته وه، (وَتَقَلَّدَ الْقِلَادَةَ)، واته: گهردن بهنده که ی، یان ملوانکه که ی به ملدا کرد، به لکو (مقلاد) یان (قِلَادَة)، به وه ده گوتری: که له ملی ولاخیش ده کری و راده کی شری، نهو سارو ریشمه.

برگه ی دووه م: چه مک و واتای کو ششکردن (اجتهاد) و شوینکوتن (اتباع) و لاساییکردنه وه (تقلید)^(۲):

۱- (الاجتهاد): کو ششکردن و به کاره یتانی عه قلی خو ت.

۲- (الاتباع): شوینکوتن، نهوهیه خو ت به رییه نه زانی، به لام به دوا ی که سیک بکه وی، که به رییه ده زانی، له بهر نهوه ی له به لگه که ی تیگه یشتووی، یانی: به بهرچا ورونییه وه شوینی بکه وی.

(۱) ص ۷۵۴.

(۲) له کتبی دووه می مهوسووعه ی: [بیرکردنه وه ی ئیسلامی له نیوان وه حی و واقعدا] به در یژی له وبار وه دواوین.

۳- (التَّقْلِيد): ئەو ھەیکەل شۆین کە سێک بکەوی، بە بێ ئەو ھەیکەل بزانن لە سەر چ بناغە ھەیکەل ئەو شتە ھەیکەل گوتو ھە، یان کردو ھە، تۆش لە خۆتە ھە شۆینی بکەوی.

(۱)- (الْإِجْتِهَاد): لە ڕووی زاراوەیی ھە، ئاوا پێناسە کراو ھە، بۆ وێنە: (الْعَزَالِي)، لە: (المُستَصْفَى مِنَ عِلْمِ الْأُصُول) دا^(۱)، دەڵێ: (الْإِجْتِهَادُ هُوَ بَذْلُ الْمُجْتَهِدِ وَسَعَهُ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ بِأَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَالْإِجْتِهَادُ التَّامُ: أَنْ يَبْذُلَ الْوَسْعَ فِي الطَّلَبِ بِحَيْثُ يَحْسُ مِنْ نَفْسِهِ بِالْعَجْزِ عَنْ مَزِيدِ طَلَبٍ)، (الْإِجْتِهَادُ): بریتییە لەو ھەیکەل بابای کۆششکەر، توانای خۆی لە ھەیکەل کردنی زانیاری بە ھۆکەل شەریعی ھەیکەل، سەرف بکات و، کۆششکردنی تەواویش ئەو ھەیکەل، کە ئەو ھەیکەل توانای خۆی لە داواکردنی زانست بە ھۆکەل شەریعی ھەیکەل سەرف بکات، بە شۆ ھەیکەل سەست بکات، چۆ دیکە لە توانا دا نە، واتە: ئەو ھەیکەل توانای خۆی بە کاربێن.

یەکی دیکە لە زانیان گوتو ھەیکەل^(۲): (الْإِجْتِهَادُ: إِسْتِفْرَافُ الْجُهْدِ وَبَذْلُ غَايَةِ الْوَسْعِ إِمَّا فِي دَرْكِ أَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَإِمَّا فِي تَطْيِيقِهَا)، (الْإِجْتِهَادُ): بریتییە لە ھەیکەل کارھێنانی ئەو ھەیکەل توانا کۆششکردن، لە زانیانی ھۆکەل شەریعی ھەیکەل یان ھۆکەل بۆ جێبەجێ کردنیاندا لە سەر ئەرزە واقیج.

(۲)- (الِاتِّبَاعُ): ئەو ھەیکەل ئێنسان شۆین زانیان بکەوی، لە شتێکدا کە گوتو ھەیکەل، لە ھەیکەل ئەو ھەیکەل بە ھەیکەل شەریعی ھەیکەل ئاشنا ھە، لەو بارە ھەیکەل کتیی: (التَّجْدِيدُ الْأُصُولِي، نَحْوُ صِيَاغَةِ تَجْدِيدِ لِعِلْمِ الْأُصُولِ)، (بِإِشْرَافِ الدَّكْتُور: أَحْمَدُ الْيَسُونِي) دا^(۳)، ھاتو ھە: (إِنْعَادُ الْإِجْمَاعِ مِنْ عَهْدِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ، عَلَى أَنَّ الْعَامَّةَ يَسْتَفْتُونَ الْعُلَمَاءَ وَيَتَّبِعُونَهُمْ فِي الْأَحْكَامِ الشَّرْعِيَّةِ، وَلَا يُنْكِرُونَ عَلَيْهِمْ هَذَا السُّلُوكَ وَهَذَا مَعْلُومٌ مِنْ تَوَاتُرِ عُلَمَائِهِمْ وَعَامَّتِهِمْ)، واتە: یە کەدەنگی دامەزراو ھە سەردەمی ھەیکەل شۆینکە و تەواو ھەیکەل، کە خەلک بە گشتی پرسیار لە زانیان دەکەن و، لە یاسا شەریعی ھەیکەل شۆینیان دەکەن و ئەو ھەیکەل بە ھەیکەل ناگرن، ئەو ھەیکەل بە تەواو ھەیکەل زانیان و لە خەلک بە گشتی ھەیکەل، واتە: خەلکی مسوڵمان زانراو ھە.

(۱) ج ۲، ص ۳۸۲.

(۲) الْمَوَافَقَاتُ لِلشَّاطِبِيِّ، تَعْلِيقُ: عَبْدِ اللَّهِ دَرَّاز، ج ۴، ص ۸۹.

(۳) ص ۷۷۶.

(۳) - (التَّقْلِيدُ): (البَاجِي) له كَتَبِي: (إِحْكَامُ الْفُصُولِ فِي الْأُصُولِ)^(۱)، دەلّی: (هُوَ التِّزَامُ حُكْمِ الْمُقْلَدِ مِنْ غَيْرِ دَلِيلٍ)، واتە: تەقلید بریتیه له پابەندیی بە قسە ی کەسیکەوه، کە تەقلیدی لێ دەکری، بێ ئەوهی بەلگە ی هەبێ، (داخۆ پێکاوێهتی یان نەپێکاوێه)، هەرۆهە له سەرچاوهی پێشوودا هاتوه، (الرجوعُ فِي الْحُكْمِ إِلَى قَوْلِ الْمُقْلَدِ مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ بِالصَّوَابِ وَلَا خَطَئِهِ)، واتە: تەقلید گەرانهوهیه له حوکمدا بۆ قسە ی بابای لاساییکراوه، بەبێ زانیاریی هەبوون بهوه، ئایا پێکاوێهتی یان نەپێکاوێهتی!

(جَلال الدّین المحلّی)، له هەمان سەرچاوهی پێشوودا دەلّی: (التَّقْلِيدُ: قَبُولُ قَوْلِ الْقَائِلِ بِلا حُجَّةٍ يَذْكُرُهَا)، تەقلید بریتیه له شوێنکەوتنی قسە ی کەسیک، بێ ئەوهی بەلگەیهک باس بکات، (یاخود: ئەگەر بەلگەشی هەبێ، بێ ئەوهی بابای لاساییکەرۆه، له بەلگە کە تیگەیی).

کەواتە: ئەوهی له ئیسلامدا پەرۆیه، بێگومان بریتیه (إِجْتِهَاد) کردن، کە مەوێ بۆ خوێ هەوڵبەدات شتە کە بزانی، یاخود شوێنکەوتن، واتە: شوێنکەوتنی بابایەک کە شارەزایه، لەبەر ئەوهی تۆ دەزانی بەلگە کە ی چیهو، بەلگە کە ی قەناعەت هاتووی، بەلام ئەوهی له ئیسلامدا پەرۆیه، بریتیه له لاساییکردنەوهی کوێرانه.

برگە ی سییەم: شوێنکەوتنی کوێرانهی پێشینان، عەدەتی کافر و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە:

بە لای کەمەوه، له پێنج سوورەتی قورئاندا، خوا ﷻ سەرزنەشتی کافرەکانی کردوه، له سۆنگە ی ئەوهوه کە پاساوی شیرک و کوفرو پێیه چەوتەکانی خوێان، بەوه داوێتەوه گوتووینانە: باب و باپیرانمان لەسەری لێهەلکەوتووهو، باب و باپیرانمان و پێشینانیشمان هەر وایان کردوه وایان گوتوه!

هەلۆیستی هاوبەش دانەر و بیروایەکان (بە شوێنکەوتنی کوێرانە ی پێشووان) بەلای کەمەووە لە پێنج سوورەتاندا هاتووە:

١- لە سوورەتی (البقرة)، ئایەتی ژمارە: (١٧٠) دا، خوا ﷻ دەفرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾، واتە: ئەگەر پێیان بگوتری: (واتە: بە بیروایەکان)، شوێن ئەوە بکەون کە خوا داوبەزاندووە، دەڵێن: بەلکو شوێن ئەوە دەکەوین، کە باب و باپیرانمان لەسەری لێهەلکەوتووە، ئایا ئەگەر باب و باپیرانیان هیچ شتیکیان نەفامیی و بەرپی راستیان نەزانیی؟.

٢- لە سوورەتی (المائدة)، ئایەتی ژمارە: (١٠٤) دا، دەفرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾، واتە: ئەگەر پێیان بگوتری: وەرن بۆ ئەوەی خوا داوبەزاندووە بۆ لای پێخەمبەر، دەڵێن: ئەوەمان بەسە کە باب و باپیرانمان لەسەری لێ هەلکەوتووە بینیو، ئایا ئەگەر باب و باپیرانیان شتیکیان نەزانیی و، بە رپی راستدا نەڕۆشتن (هەر شوێنیان دەکەون؟).

٣- لە سوورەتی (الأعراف)، ئایەتی ژمارە: (٢٨) دا، دەفرموی: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، واتە: ئەگەر (بیروایان) خراپەییەکیان کرد، دەڵێن: باب و باپیرانمان لەسەری بینیووە و خوا فەرمانی پێکردووە، بلی: خوا فەرمان بە شتی خراپ ناکات، چۆن شتێک بە ناوی خواوە دەڵێن کە زانیاریتان لە بارەییەو نیه.

٤- لە سوورەتی (الأحزاب)، دیسان خوا ﷻ لە کافرەکان نەقل دەکات: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ﴾ (٦٧) ﴿رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ (٦٨)، واتە: (کافرەکان) گوتیان: ئەو پەرورەدگارمان! ئیمە

فهرمانبه‌ری سهرۆکه‌کاڤمان و، به‌سالد‌اچووه‌کاڤمان کرد، ئنجا ئه‌وانیش له‌ ڤی گومرایان کردین، په‌روه‌ردگارمان! سزای چه‌ند قاتیان بده‌و، نه‌فرینیکی گه‌وره‌یان لی بکه‌.

۵- له‌ سووره‌تی (الزخرف) یش ئه‌و سووره‌ته‌ی ده‌یتویژینه‌وه‌، له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (۲۲) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ له‌ ئایه‌تی دوا‌ی ئه‌ویش ئایه‌تی ژماره‌ (۲۳) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾.

که‌واته‌، شوینکه‌وتنی پێشینان و، لاساییکردنه‌وه‌یان و، شوینکه‌وتنی کوێرانه‌، بی ئه‌وه‌ی به‌رچاو ڤوونیی هه‌بی، که‌ ئه‌وانه‌ له‌ شته‌دا پیکاوایانه‌، واته‌: بی ئه‌وه‌ی شته‌که‌ هه‌لقولای عه‌قل بوو بی، یان هه‌لقولای زانیاری بوو بی، یان هه‌لقولای وه‌حیی خوا ﷻ بوو بی، ئه‌وه‌ له‌ راستیی دا عاده‌تی بیپروایانه‌و مسولمانان ده‌بی خویان له‌وه‌ دوور بگرن.

برگه‌ی چواره‌م: شوینکه‌وتنی پێشینى چاک (إِتْبَاعُ السَّلَفِ الصَّالِحِ)، به‌ به‌رچاو ڤوونیه‌وه‌، نه‌ک هه‌ر ڤه‌وا، فه‌رزیشه‌:

به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌تی ژماره‌ (۹۰) له‌ سووره‌تی (الأنعام) دا، که‌ خوا ﷻ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی باسی هه‌ژده‌ له‌ پێغه‌مبه‌ران ده‌کات و ناوی هه‌ژده‌ له‌ پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینی، به‌پێی ڤیزبه‌ندیی که‌ له‌ ئایه‌ته‌کاندا هاتوون: (ئیبراهیم و ئیسماعیل و یه‌عقوب و نوح و داوود و سوله‌یمان و ئه‌یوب و یوسف و موسا و هارون و زه‌که‌ریا و عیسا و ئیلیاس و ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و یونس و لوط)، دوا‌یی خوا ﷻ به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْتَدَ﴾، واته‌: ئه‌وانه‌ که‌سانێکن خوا راسته‌ ڤیی کردوون، تۆش به‌ دوا‌یی ڤینمایی ئه‌وان بکه‌وه‌و، ڤینمایی ئه‌وان چاو لی بکه‌.

کهواته: پېنمایي پېشینان چاولیکردن، مادام ئهوان لهسهر ههق بووبن، شتیکی زه مکر او نیه، به لکو شتیکی په سندهو، ته نانه ت خوا ﷺ فه رمانی به پیغه مبهری خاتهم ﷺ کردوه، که چاو له پیغه مبه رانی پېش خوئی بکات، ده فه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾، ئهوانه که سائیکن خوا ﷺ راسته پری کردوون، ﴿فَهَدَاهُمْ أَقْتَدَهُ﴾، توش ئه و پېنمایي و هیدایه ته ی ئهوان لهسهری بوون، چاوی لی بکه.

کهواته: ده توانین بلیین: پوخته ی ئه م کورته باسه و ئه نجامگیریه که له م کورته باسه ی ده کهین، ئه وهیه:

په فز کردنی شوین کهوتنی کویرانه ی پېشینان و، له به رانه ریدا: عه قلی خو به کارهینان و، پیزگرتن له به رههم و پیزازی به لگه داری پېشینانمان، ده بی عه قلی خوشت به کاریینی و پیزیش له به رههمی به لگه داری پېشینان بگری، له وه دا که ئهوان به رههمیان هیناوه، له بهر پوشتایی وه حیی خوادا، هه لبه ته هی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به بی مه رج، مادام له پرووی سه نه ده وه جیی متمانه و دلیایی بی، به لام هی جگه له پیغه مبه ران، هی زانایانی دیکه، له به رههم و که له پووریان به هرهمه ند بین، به لام به بهرچاو پروونییه وه، به هه لسه نگاندنی و له مه حه کی وه حیی و عه قل دانی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە بیست (۲۰) ئایەت پیک دى، ئایەتەکانى: (۲۶ - ۴۵)، لە سى ئایەتى سەرەتایاندا، واتە: (۲۶ - ۲۸)، ئامازەیهى بە ھەلۆیستى ئیبراھیم (خَلِيلُ اللّٰه) ﷺ کراوە، کە چۆن حاشای لە پەرستراوەکانى بابى و گەلەکەى کردووە، خۆى بۆ پەرستنى خوا ﷻ یە کلاکردۆتەو، پاشان ئەو خوا بە یەکگرتنەى کردۆتە میرات و، وشەیهى بەردەوام لە وەچەکەیدا.

دوایى خوا ﷻ باسى ھەلۆیستى نەزینیانەى گەل و کۆمەلگای پیغەمبەرى خاتەم (موحەممەد) ﷺ کردووە، لە بەرانبەر پیغەمبەر و قورئاندا، کە قورئانیان بە جادوو داناووە، خۆزگەشیان خواستووە قورئان بۆ پیاویکی مەزن، لە یەکیک لە دوو شارە ناودارەکاندا، مەککە و طائف دابەزیایە، لە جیاتى موحەممەد ﷺ ئنجا خوا ﷻ بەو بۆنەو، باسى ئەو دەکات، کە ژيانى دنیا لە لای زۆر کەم بایەخە - لە ڕوو ماددیە کەیهو - ئەگەر لەبەر ئەو نەبووایە، خەلک تیکرا بېروابن و ھەموویان وەسەر کوفر بگەرین، بېروایانى یەکجار ساماندارو، ھەبووتر لەوہى کە ھەن، دەکرد.

پاشان باسى ئەو دەکات، کە ھەر کەس لە ئاست یادی خوادا، کوێرو کوتربى و خۆى گیل بکات، خوا شەیتانیکی گومراکەرى بۆ دەرەخسینى، کە ھەمیشە لەگەڵیدا دەبى و، دندەنەى دەدا بۆ خراپە.

دوایى چەند پینمایەکی گەورە و گرنگ، بە پیغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ رادەگەینى، وێرەى خستەرووی چەند راستییەکی مەزن.

لە کۆتاییشدا پى رادەگەینى، کە لە پیغەمبەرانى پیشوو بېرسى: ئایا خوا ﷻ پێشتر پەرستراوانىکی داناون، لە جیاتى وی بپەرستین؟ کە وەلامەکە

دیارہو خوا ﷺ لہ سہر زمانی ہیچ کام لہ پیغہ مہران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
نہیفہ رمووہو، نہیناردوہ، جگہ لہ خوا ﷺ بہرستری و بہندایہ تی بو بکری.

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنَ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِن كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَن يَعِشْ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسَ الْقَرْيَتَيْنِ ﴿٣٨﴾ وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمْرَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ ظَلَمْتُمْ أَنتُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّمَا نَذْهَبُ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَأَلَ مَن أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مَن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{(ئەى موحه ممه د) ياديش بكه وه كاتيك ئىبراهيم به بابى و گه له كهى گوت:
 بىگومان من له وهى ده پهرستن، بىزارو دوورم ﴿٢٦﴾ (ههچ شتىك ناپهرستم)، جگه
 له وه كه سهى وه ده پهنانوم، به دلنپايى ئەو راسته رىم ده كات ﴿٢٧﴾ ئەو قسه يه شى
 كرده وشه يه كى بهرده وام له وه چه كهيدا، به لكو (له رىي چهوت) بگه رینه وه
 (و له سه ر راسته شه قام بهرده وام بن) ﴿٢٨﴾ (منيش لاده رانى وه چه كه يم
 له نىو نه برد)، به لكو ئەوانه و باب و باپيرانيشيانم (له ژياندا) به هره مه ند
 كردن، هه تا هه ق و پىغه مبه رىكى رۆشنيان بۆ هات ﴿٢٩﴾ (كه چى) كاتيك
 هه ق (قورئان) يان بۆ هات، گوتيان: ئەمه جادوويه و ئىمه پىي بىپرواين ﴿٣٠﴾
 ههروه ها گوتيان: ده بووايه ئەم قورئانه، دابه زيبايه سه ر پياوئىكى مه زن له دوو
 ئاوه دائيه كان (مه ككه و تائيف) دا ﴿٣١﴾ ئايا ئەوان به زه يى پهروه ردگار ت دابه ش
 ده كه ن؟ ئىمه له ژيانى دنيا دا بژيوو گوزه رانياه مان، له نىواندا دابه شكردوه و،
 هه ندى كيان به چه ندان پله به سه ر هه ندى كياندا به رز كردوه، تاكو هه ندى كيان
 هه ندى كيان به كار بىتن (و بيانكه نه كار پىكراو)، به زه يى پهروه ردگار يشت له وهى
 كوئى ده كه نه وه (له مال و سامان) باشتره ﴿٣٢﴾ ئەگه ر له بهر ئەوه ش نه بووايه،
 خه لك ببه يه ك كۆمه ل (ى خپ بووه وه له سه ر كوفرو هه موويان وه سه ر كوفر
 بگه رىن)، ئەوانه ي بىپروان به (خواى) به به زه يى، سه ربانى خانووه كانيا ه مان بۆ
 ده كردنه زيو، ههروه ها ئەو په يژانه ش كه پىياندا سه رده كه ون، (بۆمان ده كردنه
 زيو) ﴿٣٤﴾ ديسان بۆ مال ه كانيان و ده رگا كانيان و ته ختا ئىك كه له سه ريان
 پالده ده نه وه (له زيو) بۆمان ده ره خساندن ﴿٣٣﴾ ههروه ها زى پروا زاوه يى (مان
 بۆ ده سه ته بهر ده كردن) و، هه موو ئەوه ش ته نيا به هره و را بواردنى ژيانى دنياه و،
 (مه نزل گاي) كۆتايى له لاي پهروه ردگار ت بۆ پارى زكارانه ﴿٣٥﴾ هه ر كه سيش له

ئاست (قورئانی) بیرخەرەووی (خوای) بە بەزەیی دا، خوئی کوپرو گیل بکات،
 شەیتانیکی بۆ دەپەخسینین، بۆی دەیتە ھاو دەم ﴿۳۶﴾ ئنجا ئەوان (شەیتانەکان)
 لە پئی (ی خوا) لایان دەدەن، کەچی پئیان وایە، پئی راستگرتوون ﴿۳۷﴾ هەتا کاتیك
 (یەکیکیان) هاتە لامان (لە پوژی دوایی دا) گوئی: خۆزگە ئیوان من و ئیوان تۆ
 (ئەی شەیتان)، دووری خۆرەلەت و خۆرئاوا بووایە، چونکە (تۆی) خراپترین
 ھاوڵ ﴿۳۸﴾ (پئیان دەگوئی: چونکە سەمتان کردو، ئەمپۆ ھاو بەشییان
 لە سزاو ئازارد، هەرگیز سوودتان پێناگەین) ﴿۳۹﴾ (ئەی موخەممەد!) ئایا تۆ
 بەکەرەن دەبیسیتنی؟ یان پئیماپی کوپران دەکەیت؟ هەرەها کە سێک کە لە
 گومپاییەکی ئاشکرا دا بئی (بۆت دەهتیتە دەر)؟ ﴿۴۰﴾ ئنجا ئەگەر نەتھیلین،
 بێگومان ئیمە تۆلەستین لێیان ﴿۴۱﴾ یان ئەگەر ئەووی بەلێتمان پئیان داو،
 (هەرەشەمان پئی لێیان کردو)، پێشانت بەدین، بە دنیایی ئیمە توانادارین
 بەسەریاندا (لە هەردوو حالان دا سزادانیان مسۆگەر) ﴿۴۲﴾ کەواتە: توند دەست
 بەو (پەلام)ەو بەگر، کە بۆ لات سروشکراو، مسۆگەر تۆ لەسەر پئیەکی راستی
 ﴿۴۳﴾ بەراستیش ئەو (قورئانە) بیرخەرەوویە بۆ تۆو خەلکە کەت و، لەمەودواش
 لێتان دەپرسیتەو (چۆنتان مامەلە لەگەڵدا کردو)؟ ﴿۴۴﴾ لەو پێغەمبەرە ئاشمان
 پێرسە کە بەر لە تۆ ناردوومان: ئایا هیچ پەرستراوانیکمان داناون، کە جگە لە
 (خوای) بە بەزەیی پەرستین؟! ﴿۴۵﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(بَرَاءٌ): (أَصْلُ الْبُرءِ، وَالْبَرَاءَةُ وَالْتَبَرِيُّ: التَّقْصِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِرَتُهُ، وَالْبَرءُ مَصْدَرُ: الْبَرَاءَةُ)، واته: (بُرء) و (بَرَاءَةُ) و (تَبَرِّي)، هه‌رسی‌کیان واته: دووری له شتیک، که نیزیکی لی، شتیک نه‌ویستراو بی، وشه‌ی: (بَرء) چاوگه به مانای (بَرَاءَةُ)، دووری، حاشا لیکردن.

(عَقِبَهُ): (الْعَقِبُ مُؤَخَّرُ الرَّجُلِ، وَأَسْتَعِيرَ لِلْوَلَدِ، وَوَلَدِ الْوَلَدِ)، (عَقِبَ) به مانای پاژنه پی دی، به‌لام خوازاراوه‌ته‌وه بو پۆله‌و، پۆله‌ی پۆله، ئنجا کوپ بی، یان کچ، (يُقَالُ جَاءَ فِي عَقِبِ الشَّهْرِ أَي: آخِرِهِ)، نه‌گه‌ر بگوتری: له عه‌قیبی مانگه‌که‌دا هات، واته: له کو‌تایی مانگدا هات.

(قَسَمًا): (دابه‌شمان کردوه، الْقَسْمُ إِفْرَازُ النَّصِيبِ، قَسَمْتُ كَذَا قَسَمًا وَقِسْمَةً: وَزَعْتُهُ)، (قَسَمَ): بریتیه له دیارییکردنی پشک و به‌ش، ده‌گوتری: (قَسَمْتُ كَذَا)، نه‌و شته‌م دابه‌ش کرد، ئنجا (قَسَمًا وَقِسْمَةً)، هه‌ردووکیان چاوگن، واته: دابه‌شکردن.

(مَعِيشَتَهُمْ): (الْمَعِيشَةُ: مَا يَتَعَيَّشُ بِهِ، وَالْعَيْشُ: الْحَيَاةُ الْمُخْتَصَّةُ بِالْحَيَوَانِ)، (مَعِيشَةُ) بریتیه له‌وه که مرووف، پی ده‌ژی، (عَيْشَ): بریتیه له‌و ژیا‌نه‌ی تایبه‌ته به ژیا‌نداران‌ه‌وه، بویه وشه‌ی (مَعِيشَةُ)، ده‌گونجی بلی: بژیو، ده‌شگونجی بلی: گوزه‌ران، واته: شتیک که ژیا‌نی مرووف پی ده‌گوزه‌ری.

(سُخْرِيًّا): (السُّخْرِيُّ: الَّذِي يُفْهَرُ فَيَتَسَخَّرُ بِإِرَادَتِهِ)، که‌سی‌ک که لایه‌نیکی دیکه، ده‌یخاته ژیر رکیفی خویه‌وه‌و، نه‌ویش به‌کارده‌هی‌نژی به‌یستی خو‌ی، (التَّسْخِيرُ: سِيَاقَةٌ إِلَى الْغَرَضِ الْمُخْتَصِّ بِهِ قَهْرًا)، (تَسْخِيرَ): بریتیه له لیخو‌رینی شتیک، به‌ره‌و

ئەو مەبەستە تايبەتەي، كە لىي ويستراوه، بەلام بە شىۋەيەك كە ويستى خوۋى
لە ئارادا نەبى، (تَسْخِير) واتە: رامكردن و، دەستەمۆ كردن و، مل پىكەچ كردن.

(الْبَيْتُ): (أَصْلُ الْبَيْتِ: مَأْوَى الْإِنْسَانِ بِاللَّيْلِ، بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ، وَالْبَيْتُ:
الْمَسْكَنُ)، (بَيْت) لە ئەسڵدا ئەو شوپنەيە كە مروۆف بە شەوئ، تىيدا دەحەوئتەو،
دەگوترى: (بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ)، بە شەوئ مايەو، (ظَلَّ) بە پوژئ لەو شوپنە
بوو، ياخود ئەو كارەي كرد، كەواتە: (بَيْت) واتە: مەسكەن، شوپنى سوكونا،
شوپنى تيدا نىشتەجئ بوون.

(سُقْفًا): (جَمْعُ السَّقْفِ)، (سَقْف) بە (سُقْف) كۆ دەكرتەو، (السَّمَاءُ: الْبَيْتُ)،
(سما) سەربانى خانوو، نەك هەر دىوى دەرئى، دىوى نىۋەو دىوى دەرەو،
پىي دەگوترى: سەقف.

(وَمَعَارِجَ): (أَي: مَصَاعِد، عَرَجَ: مَشَى مِشْيَةَ الْعَارِجِ، وَعَرَجَ: صَارَ ذَلِكَ خِلْقَةً
لَهُ)، (مَعَارِجَ) كۆى (مِعْرَاج) ه، واتە: (مَصْعَد) كە بە (مَصَاعِد) كۆ دەكرتەو،
بە پەيژەو قادرمە دەگوترى، هەر شتەك مروۆف پىيدا سەردەكەوئ، بۆ سەربان،
ياخود بۆ شوپنى بەرز، دەگوترى: (عَرَجَ) واتە: وەك پوشتنى شەل، پوئى،
بەلام (عَرَجَ) واتە: پوشت بە شىۋەيەك، ئەو جوړە پوشتنە كە شەليە، تىيدا
بوئە خەسلەتتىكى بنەرەتتى، يانى: (عَرَجَ) خوۋى شەلاند، (عَرَجَ) بەشەلى پوئى،
شەليەكى بەردەوام.

(يُظْهَرُونَ): (أَي: يَصْعَدُونَ، ظَهَرَ عَلَيْهِ: غَلَبَهُ)، (يُظْهَرُونَ) لىرەدا بە ماناى
(يَصْعَدُونَ) يانى: سەردەكەون، ئەگەرنا (ظَهَرَ عَلَيْهِ)، واتە: بەسەريدا زال بوو.

(وَسُرَّرًا): (جَمْعُ أَسْرَةٍ وَهِيَ جَمْعُ سَرِيرٍ)، (سُرر) كۆى (أَسْرَةٍ) يە، (أَسْرَةٍ) ش كۆى
(سَرِير) ه، واتە: تەخت، تەختىك كە مروۆف لەسەرى رادەكشى، يان ئيسپراحت
دەكات، دەگونجئ ئىستا بەو قەنەفەو شتانە بگوترى، كە خەلك لەسەريان پال
دەداتەو.

(تَشْكُوتُ): (الْإِتْكَاءُ وَالتَّوَكُّا: التَّحَامُلُ عَلَى الشَّيْءِ)، (إِتْكَاءٌ وَتَوَكُّا) بریتیه له وه، که ئینسان سهنگی خوئی بداته سهر شتیک، به کوردیی: شان دادان، یاخود پالدانه وه.

(وَزُخْرُفًا): (الزخرف: الذَّهَبُ وَالزَّيْنَةُ وَالْأَمْتَعَةُ وَالْأَثَاثُ، وَالنَّقْشُ)، وشهی (زُخْرَفُ): به مانای زیپر هاتوهو، به مانای جوانیی هاتوهو، به مانای که لوپه لی مأل هاتوهو، به مانای نه خش و نیگار هاتوه، ده گوتری: (زُخْرَفْتُ الدَّارَ أَي: زَيَّنْتُهَا)، ماله که م پازانده وهو، نه خش و نیگارم تیدا دروست کرد.

(يَعِشُ): واته: خوئی کویر بکات، ده گوتری: (عَشَوْتُ إِلَى النَّارِ أَي: قَصَدْتُهَا، وَعَشَيْتُ عَنْهَا: أَعْرَضْتُ، وَالْعَشَا: ظُلْمَةٌ تَعْتَرِضُ فِي الْعَيْنِ، يُقَالُ: رَجُلٌ أَعَشَى وَامْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ، يَخْبِطُ خَبْطُ عَشَوَاءٍ)، واته: (عَشَوْتُ إِلَى النَّارِ)، رووم له ئاگره که کرد، (عَشَيْتُ عَنْهَا) رووم لی وه رگیپا، ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ ههر که سیك روو وه ربگیری له یادخه ره وهی خوای به به زهی، یاخود له ئاستیدا خوئی کویر بکات، خوئی لی گیل بکات، (العشا)، بریتیه له تاریکیه که دیته بهرچاو و ری دیتن ده گری، (رَجُلٌ أَعَشَى وَامْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ)، پیاویك که به تایهت به شهو نه بینئ، پیی ده گوتری: شهو کویر، پیی ده گوتری: (أَعَشَى)، کتیبیک ههیه (صُبْحُ الْأَعَشَى)، به ره به یانی بابای شهو کویر، که به شهو نابینئ، (إِمْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ)، بو ئافره ته، ئافره تی شهو کویر، ههر بویه له په ندی عه ره بیدا هاتوه، ده لی: (فُلَانٌ يَخْبِطُ خَبْطُ عَشَوَاءٍ)، فلانکه س قسه ده کات، یان کاریك ده کات، بی ئه وهی بهر پیی خوئی بینئ، وهك چون ئافره تی شهو کویر، ده روات و به ده رو دیواران ده که وی.

(نَقِصٌ): (نُهْيٌ) بوئ ئاماده و ساز ده کهین، بوئ ده ره خسینین.

(قَرِينٌ): (أَي: مُلَازِمٌ، وَصَاحِبٌ)، که سیك که به رده وام له گه لیه تی و هاوه لیه تی، هاواراز، هاوده م.

(لَذِكْرُكَ): (ذکر): هەم بە مانای ناو و ناوبانگ، هەم بە مانای بیرخەرەوه دی، (أَي: شَرَفٌ وَمُذَكَّرٌ)، واتە: ناوو ناوبانگەو، بیرخەرەوه شە، مەبەست پێی قورئانی بەرزى به پێزە.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه تهکان

هۆی هاتنه خوارهوی ئەم ئایه ته موبارەکهی که ده فەرموێ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ﴾ ٣١، لهو بارهوه چەند رێوایه تیک هاتوون، ئێمه ئەو رێوایه تەیان دێین، که له رووی سەنەدهوه له هەموویان بایستەرە: (عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: الرَّجُلُ: الْوَلِيدُ ابْنُ الْمُغِيرَةِ، قَالَ لَوْ كَانَ مَا يَقُولُ مُحَمَّدٌ حَقًّا، أُنْزِلَ عَلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ، أَوْ عَلَى أَبِي مَسْعُودٍ الثَّقَفِيِّ، وَالْقَرَيْنَانِ الطَّائِفُ وَمَكَّةُ، وَأَبُو مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ مِنَ الطَّائِفِ وَأَسْمُهُ: عُروَةُ بْنُ مَسْعُودٍ)، (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ، ج ٢، ص ١٩٦، وَالطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَّانِ بِرَقْم: ٣٠٨٨١، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي: ج ٦، ص ٣١٥، قَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَّانِ الْأَسْبَابِ، قُلْنَا: وَهُوَ مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٧، ص ٣٧٥، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ وَابْنِ أَبِي حَاتِمٍ^(١)).

واتە: قەتادە (کە یەکیکە لە زانیانی شوێنکەوتوو، دواى هاوێلان خوا لێیان رازی بێ) گوتووێتی: ئەو پیاوێ کە ئەو قسەیهی کرد: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ﴾ ٣١، وه لیدی کۆری موغیره بوو، که یه کیك بووه له زله زله بپروایه کانی مه ککهو، گوتی: ئەگەر ئەوێ موحه ممه د هیلێ هه ق بووایه، ئەم قورئانه بو سەر من داده بێزی، یاخود بو سەر ئەبوو مه سعودی سه قه فی، دوو شاره کانی ش تائیف و مه ککه بوون، ئەبوو مه سعودی سه قه فییش، له تائیف بووهو ناوی عوروهی کۆری مه سعودی بووه.

(١) (الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَّانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ١٩٦ و ١٩٧).

مانای گشتیی نایه ته کان

خوای زانو کارزان له م سووړه ته موباره کهدا، وهک پېشتر گوتمان: ئاماژه ده کات به سئ له پېغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، هه لویستیان له به رانه ر خوا به یه کگرتندا، که بریتی بووه له ته به نینی کردنی خوا به یه کگرتن، پاشان به رپه رچدانه وه یان بو شیرک و هاوبه ش بو خوا دانان، که یه که میان ئیپراهیمه (علیه السلام) دووه میان موسایه (علیه السلام)، سییه میشیان عیسایه (علیه السلام).

باسکردنی ئهم سئ پېغه مبه ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که باسی ئیپراهیم سئ نایه تی بو ته رخانکراون و، باسی موسا یازده (۱۱) نایه ت و، هی عیسا ش نو (۹) نایه ت و به هر سیکیان: بیست و سئ (۲۳) نایه تیان بو ته رخانکراون، له کوئی ئهو (۸۹) نایه ته ی ئهم سووړه ته یان لی پیک دی، حیکمه ته که ی ئهو ده یه که خوا (علیه السلام) به پېغه مبه ری خاتهم (علیه السلام) ده فرموو: ئهو حاله ته ی تو تییادی که له گهل ئه هلی کوفرو شیرکدا، به رهنکار بوویه وهو ئه وانه به شیوه ی ناشایسته و بی نه زاکه ت له گهل تو دا ده دوین، به شیوه یه ک که شایسته ی پایه ی به رزی تو نیه، مامه له ت له گهل دا ده که ن، ته نیا تو وانی، به لکو ئیپراهیمی باپیره شت هر و ابووه، موسا ش هر و ابووه و، له گهل فیرعه و نییه کاند، هه روه ها عیسا ش (علیه السلام) هر و ابووه، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾، واته: یاد بکه وه ئه ی موحه ممه د! ﴿كَاتِيكَ ئِیْبْرَاهِيمَ (علیه السلام)﴾ به بابی و به گه له که ی فرموو: به دلنیایی من دوور و بیزارم له وه ی ئیوه ده یپه رستن، واته: ئه وه ی جگه له خوا (علیه السلام) ده یپه رستن، من دوورو بیزارم و حاشای لی ده که م.

﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِين﴾، هیچ شتیک ناپه رستم جگه له و زاته ی، منی هی ناوه ته دی، منی داهیناوه، بویه ش به س ئهو ده په رستم، چونکه راسته ریم ده کات، هم ریم پېشان ده دات و، هم راسته ریم ده کات، ریم پېشان ده دات،

که چۆن بەندایەتیی بۆ ئەو بکەم، راستە پێشم دەکات و یارمەتیی دەدات،
چۆن ئەو پێیە راستە بگرم.

﴿ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ ئیبراھیم عليه السلام ئەو وشەیە
خوا بە یە کگرتن و پەفرکردنی شیرک (شیرک) کردە شتیکی بەردەوام لە وەچە کەیدا،
بە لکو بگەرێنەو، واتە: ئەوانەیان کە لایانداو بگەرێنەو، یاخود: بە لکو
هەمیشە عادیان وابوو، بۆ لای خوا بگەرێنەو، چونکە گەرانیو بۆ لای
خوا، مەرج نیە تەنیا لە کوفرو شیرکەو بێ، بە لکو جاری وا هەیه، ئینسان
لە تاعەتیی کە مەترەو، بەرەو تاعەتیی زیاتر، لە پابەندییەکی کە مەتر، بەرەو
پابەندییەکی باشتر، بۆ لای خوا دەگەرێتەو، بۆیە گەرانیو بۆ لای خوا، خالی
هاوبەشی هەموو ئەهلی ئیمانە.

ئەم سۆ ئایەتە موبارەکە، هەروا بە کورتیی ئاماژەیان کرد، بە هەلۆستی
ئیبراھیم عليه السلام لە بەرانبەر بابی و گەلە کەیدا، کە واتە: ئەی موحەممەد! ﷺ
هەروەها ئەی شوێنکەوتوانی موحەممەد تاکو پۆژی دوایی! ئیوەش ئەگەر
باب و باپیرانتان، نزیکتەین کەستان کە بابەو، دایکە، هەروەها خۆشەویستەین
کەستان، کە خەلک و قەومتان، لە گەلە ئاندا سازگار نەبوون، بۆ تەنیا بەندایەتیی
کردن بۆ خواو، پێی راستی خوا گرتن، ئیوە دەستبەرداری تەنیا خوا پەرستیی
خۆتان مەبن و، بۆ هیچ شتێک سازش مەکەن و، دامەبەزن لەو پێیە راستە
کە خۆتان گرتووتانە.

لەو پروووەش ئیبراھیم عليه السلام بکەنە سەر مەشقی خۆتان، کە ئاوا زۆر بە زەقی
و بە پروونی و راشکاوایی، بەبێ منجە منج، بە بابیشی گوتو، بە گەلە کەیشی
گوتو: من بەریم و بیزارم لەوێ ئیوە دەپەرستن، جگە لەو زاتە منی
هیناوەتە دی، هیچی دیکە ناپەرستم و، بەس ئەویش پێم پیشان دەدات، هەم
پێی بەندایەتیی کردن بۆ خوا، لە ژیانی تاکیم، لە ژیانی خێزانییم، لە ژیانی

کۆمەلایەتیی، لە ژيانی سیاسیییدا، بە گشتی لە هەموو ڕوویەکیەوه ئەو ڕۆی راستم پێشان دەدات و دەمخاتە سەر راستە ڕۆی، وەك چۆن ئیبراھیم عليه السلام ئەو ڕیازە راستەى هێندە بەلاوە گریگ بوو، كە كریە میراتیش و، كریە وشەیهکی بەردەوام لە وەچەكەیدا، ئیوەش هەر وای، ئیوەش ئەو ڕۆی، هەم خۆتان تەبەننئی بکەن و، هەم هەول بەدەن دەورو بەرتان و وەچەو ڕۆلەکانیشتان تەبەننئی بکەن.

﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ (بَل): (لایضراب الإنقیالی)، (بَل) بۆ گواستنەوهو هەلکشینە، واتە: ئەوانەى لە وەچەى ئیبراھیم عليه السلام كە ئاوا ئامۆزگاریی کردبوون و رایسپارد بوون، کاتیک لایاندا، بەهۆی لادان و تاوانیانەوه نەمفەوتاندن، بەلکو ئەوان و باب و باپیرانیشیانمان بەهرەمەند کردو، لە ژياندا هێشتماننەوه، نازو نەعمەتى دنیامان بۆ ڕەخساندن، ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾، تاكو هەقیان بۆ هات، كە لە قورئاندا بەرجەستەیه، ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾، هەر وهە پێغەمبەرێكى ڕوونكەر وهیان بۆ هات، ڕوونكەر وه بۆ حالى خوێ و بۆ پەيامى خوێ، یاخود: پێغەمبەرێكى ڕوون و ڕۆشن، كە هەر كەسێك تەماشای بكات، دەزانى پێغەمبەر و ڕەوانەكراوى خوايه.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾، كاتى هەقیان بۆ هات، (ئەو هەقەى خوا ﷻ بە پێغەمبەرى خاتەمدا ﷺ ئاردوو یەتى، كە لە قورئاندا بەرجەستەیه)، گوتیان: ئەمە جادوو یەو ئیمە پێی بیرواین.

﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْبَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾، بە نەبەت قورئانەوه، تۆمەتباریان کرد، كە ئەوه جادوو یەو، ئەوان پێی بیروان، بە نەبەت پێغەمبەریشەوه ﷺ گوتیان: دەبوایە ئەم قورئانە دابەزیایە سەر پیاویكى مەزن، لە دوو ئاوەدانییە گەرەكەدا، ئنجا مەرج نیە، تەنیا دوو پیاویان مەبەست بووبن، لە هەر كام لەم دوو شارەدا، بەلکو پیاویكى مەزن، لە یەكێك لەو دوو

شارەدا، چونکه زۆربهی توێژەرەوان، هەر باسی دووان دەکەن، بۆ وێنە: وه‌لیدی کو‌ری موغیره‌و مه‌سعوودی کو‌ری عو‌روه‌ی سه‌قه‌فی، یه‌که‌میان له‌ مه‌که‌ه‌و، ئه‌وی دیکه‌ له‌ تائیف، به‌لام ئایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نئ، که‌ ئاماژه‌ بئ به‌ دوو پیاوان، به‌لکو‌ ئاماژه‌یه‌ به‌ پیاویکی مه‌زن، له‌ یه‌کیک له‌و دوو شارانه‌دا، که‌ دیاره‌ جگه‌ له‌و دووانه‌ش، خه‌لکی دیکه‌شی لئ هه‌بووه‌، که‌ به‌ پێوه‌ری ئه‌وان مه‌زن بووه‌، پیاوی مه‌زنیش له‌ لای ئه‌وان ئه‌وه‌ بووه‌، سامانی زۆر بئ و، قه‌له‌بالغی به‌ ده‌وره‌وه‌ هه‌بئ و، ده‌سه‌لاتی هه‌بئ، پێوه‌ری ئه‌وان به‌و شیوه‌یه‌ بووه‌، واته‌: ئه‌و موحه‌ممده‌ ﷺ که‌ له‌ پرووی سه‌روه‌ت و سامانه‌وه‌ زۆر ده‌ستی پر نیه‌و، له‌ پرووی خزم و که‌س و قه‌ومه‌وه‌، یاخود شوینکه‌وتووانه‌وه‌، ده‌وری زۆر قه‌له‌بالغ نیه‌، خه‌لکی زۆر به‌ ده‌وری خۆیه‌وه‌ کو‌نه‌کردۆته‌وه‌، شایسته‌ی ئه‌وه‌ نه‌بوو، که‌ ئه‌و قورئانه‌ی دابه‌زێته‌ سه‌رئ!!

خواش ﷺ وه‌لامێکی زۆر ددان شکییان ده‌داته‌وه‌، ده‌فه‌رموئ: ﴿أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾، ئایا ئه‌وان به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت دابه‌ش ده‌کەن، پله‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی، پله‌یه‌کی زۆر به‌رزو ناوازه‌یه‌و، به‌رجه‌سته‌که‌ری به‌زه‌یی خواجه‌، ئایا ئه‌وان ئه‌و به‌زه‌یه‌ی خوا دابه‌ش ده‌کەن! تاكو به‌ که‌یفی خۆیان بیده‌ن و به‌و و نه‌یده‌ن به‌و؟! ﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، (نه‌که‌ هه‌ر به‌زه‌یی خوا به‌ده‌ست ئه‌وان نیه‌)، به‌لکو‌ بژیوو ژیان و گوزه‌رانی دنیا‌شان، ئیمه‌ له‌ نێوانیاندا به‌شمان کردوه‌، ئیمه‌ بژیوی خوشیا‌مان له‌ نێواندا دابه‌ش کردوه‌و، له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا، ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾، هه‌ندیکیانمان چه‌ندان پله‌، به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا به‌رزکردۆته‌وه‌، ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْخًا﴾، تاكو هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان به‌کاربینن، یاخود هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان به‌ کارپێکراو بگرن.

(سُخْرِيٍّ): (مَنْ يُسْتَخْدَمُ)، که‌سێک به‌کاربه‌یترئ، ته‌عبیره‌که‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نئ، که‌ هه‌موویان یه‌کدی به‌کاردینن، ده‌وله‌مه‌ندیش هه‌ژار به‌کاردینئ، هه‌ژاریش ده‌وله‌مه‌ند به‌کاردینئ، ده‌سه‌لانداریش بئ ده‌سه‌لات به‌کاردینئ، بئ ده‌سه‌لاتیش

دەسەلاتدار بە کار دینى، ھەبەتە لە ھالەتیکى ئاسایى و شەرعى بى لە کۆمەلگادا، ئەو ھوکمرانە خەلک ھەلیبژاردبى، ھوکمرانە کە خزمەتى خەلک دەکات، خەلکیش خزمەتى دەکات و بە قسەى دەکات، دەولەمەندە کە کە بە شیوہى شەرعى دەولەمەند بووبى، ئەو پێویستى بە کەسانیک ھەيە، ھاوکاری بن، ئەو خەلکە کە بە کار دینى، ئەوانەى کە ھیندەى وى ساماندارن، بەلام خەلکە کەش ئەو بە کار دینن، واتە: شتە کە پەيوەندیەکی دوو سەرەيە، ھەر کامیکیان ئەوى دیکە بە کار دینى، چونکە خوا ﷻ لە پەيوەندیى نىوان ئافرەتان و پیاوانیشدا دەفرموئى: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ﴾ (النساء، ۳۴) واتە: پیاوان سەرپەرشتیارن بەسەر ئافرەتانەو، بە ھوى ئەووە کە خوا ھەندیکیانى بەسەر ھەندیکیاندا بەرز کردۆتەو، زیدەيى پێداو، ئنجا ئەگەر زیدەيى بەس بە پیاوان دابايە، بەسەر ئافرەتاندا، دەیفەرموو: ﴿مَا فَضَّلَ الرَّجَالُ عَلَى النِّسَاءِ﴾، بەلام نا، ئەگەر پیاو جەستەيەکی ماسوولکەدارو بەھیزی ھەيە، ئەگەر پیاو دەنگیکى گرو بەھیزی ھەيە، ئەگەر پیاو عەقل و ھوشیکى بەھیزتری ھەيە، لە بەرانبەردا ئافرەتیش عەتف و سۆزو بەزەيەکی زیاتری ھەيە لە پیاو، جەستەى نەرم و ناسکتەر، دەنگى بە سۆزو جۆشتەر، کەواتە: ھەر کامیکیان خالى بەھیزی خوئ ھەيە، بۆيە ھەر کامیکیان زیدەيى ھەيە، بەسەر ئەوى دیکەدا.

بۆيە لیڕەش کە دەفرموئى: ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾، ھەندیکیان ھەندیکیان بە کار بێنن، واتە: لە ھەر پرویە کەووە تەماشای بکەى، وایە، بۆ وینە: بەرپرسی فەرمانگەيەك، کارمەندەکان بە کار دینى، ئەوانیش ئەو بە کار دینن، ھەروەھا وەستايەك کریکارەکان بە کار دینى، کریکارەکانیش وەستا بە کار دینن، ئەنداز یاریك چەند وەستايەك بە کار دینى، وەستايەکانیش ئەنداز یار بە کار دینن، ھوکمرانان خەلک و کۆمەلگا بە کار دینن، خەلک و کۆمەلگاش ھوکمرانان

بەکار دێنێ، ئەووە لە حالێکدا کە حالەتێکی ئاسایی و پەروا بێ، نەك دەستەلاتە کە بە خۆسەپاندن بێ و، سەر وەت و سامان وەسەرێک نانی قەدەغەو حەرام بێ.

﴿وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ بەزەیی پەروەردگاریشت، باشتەر لەوێ کۆی دەکەنەووە لە مāl و سامان، کە بەزەیی پەروەردگارت، لە دنیا دا لە پیڤەمبەراییەتی دا بەرجەستەیه، لە ئیمانداو لە هیدایەت دا بەرجەستەیه، لە روژی دوايشدا لە بەهەشتدا بەرجەستەیه.

﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، خوای پەروەردگار بێ بایەخی ژیا نی دنیا لە پوووە ماددیە کە یەووە دەخاتە روو و دەفەرموێ: ئەگەر لەبەر ئەووە نەبووایە، خەلک هەمووی ببنە یەك کۆمەل، ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ﴾ ئەووە بپروا دەبێ، بە خوای خاوێن بەزەیی، بۆمان دەپەرخساندن، ﴿لِئُيْوِتَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ﴾، بۆ مālەکانیان، بۆ خانوووەکانیان، سەربانی خانوووەکاھان بۆ دەکردن بە زیو، ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، هەروەها چەند پەژەیهك کە پێاندا سەرکەون، ئەوانیشمان بۆ دەکردن بە زیو.

﴿وَلِئُيْوِتَهُمْ أَتُونًا وَسُرًّا عَلَيْهَا يَتَكُونُ﴾، هەروەها بۆ مālەکانیان، دەرگاکی مālەکانیان و، چەند تەخت و قەنەفەیهك کە لەسەریان شان دادەن و، پāl دەدەنەووە، ئەوانیشمان بۆ دەکردن بە زیو.

﴿وَرُحْرُقًا﴾، هەروەها زێری زۆریشمان پێ دەبەخشین، یاخود: زرق و برق و پاراوێی زۆریشمان پێ دەبەخشین، یاخود: کەل و پەلی جوړاو جوړیشمان پێ دەبەخشین، واتە: زیاتر لەووەی کە لە ئیستادا هەیه، ئەگەرنا ئەهلی کوفر بە زۆری وایە لەوانەیان هەیه، بەلام واتە: زیاتر لەووەی ئیستا هەیانە، پیمان دەدان، بەلام خوا ﷻ وای نەکردووە، تاكو خەلک هەمووی وەسەر کوفر نەگەرێ، وەك دوايي لە مەسەلە گرنەگان دا باسی دەکەین، حەسەنی بەصرایی (خوا

لَیْی پازى بى) دەلى: خوا ﷺ واشى نه كرده، زۆربهى خەلك مه یلیان به لای دنیادا كرده، ئەدى ئەگەر وای كردهیه؟!

﴿وَإِنْ كُنْ مِنْكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، هیچ كام له وهش نیه، مه گەر ته نیا رابواردنیکی كه می ژیاى دنیایه، ﴿مَتَّعُ﴾: (مَا يَتَمَتَّعُ بِهِ، مَدَّةً قَصِيرَةً)، شتێك كه ماوهیه کی كه م به هره ی لى وه رده گیرى، ژیاى دنیاش هەر بو خوى ماوهیه کی كه مه، ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، ﴿وَالْآخِرَةُ﴾، سیفه تی وه سفکراویکی قرتیناوه، واته: (وَالدَّارُ الْآخِرَةُ)، (وَالْمُتُوبَةُ الْآخِرَةُ)، مه نزلگای کو تایى، پاداشتی کو تایى له لای پهروه رداگارت بو پارێزکاران داندراوه، ته نیا له گره وى ئەوان دایه.

﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، هەر كه سێك له به رانه ر یادی (خواى) به به زه یی دا، یا خود له به رانه ر کتییى بیرخه ره وه ی (خواى) به به زه ییدا، خوى کویر بکات، پشتی تی بکات و خوى لى گیل بکات، ﴿نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا﴾، شه ی تانیکی بو ئاماده و ساز ده که ی، ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، كه ئەو شه ی تانه بو وى، ده یی ته هاوه لیکی به رده وام، هه می شه له گه لی دا ده بی، هاوپازى ده بی، تاكو به رده وام دنه ی بدات به ره و خراپه، هه ره و ك به پیچه وانه وه: ئەگەر هیدایه تی خوا وه ربگری به دل و گیان، خوا ﷺ فریشتانی بو ده ره خسینی، هه می شه ئیلهامی بو بکه ن و، خورپه و نیه تی چاك بخه نه دلی، به لام هەر كه سێك له به رانه ر به رنامه ی خوا، کتییى خواو یادی خوا دا، خوى کویر و کو تر بکات، شه ی تانیکی بو ئاماده ده کری، هه می شه له گه لی دا ده بی.

﴿وَلَا تَنْهَى﴾، یانی: ئەو شه ی تانانه، پیشتی باسی شه ی تانیکی كرده، به لام بو هەر كه سێك شه ی تانیك، كه واته: ده بن به كو، ﴿وَلَا تَنْهَى﴾، واته: شه ی تانه كان، ﴿لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ئەو مروقه بیروایانه، له راسته شه قام لاده دن، ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، به لام ئەو مروقانه، پییان وایه ری راستیان

گرتو، ياخود ئەو مەروفا ئە پەيانووايە، شەيتانەكان پەي پاستيان گرتو، بۆيە وا چاك بە قەسيان دەكەن.

﴿ حَقَّ إِذَا جَاءَنَا ﴾ هەتا يەكەيان هات، بۆ لامان، واتە: لە پۆزی دوایی دا، ﴿ قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرِينَ ﴾ لەو پۆژەدا، لە پۆزی دوایی دا دەلی: هەي خۆزگە لە نێوان من و تۆدا، دووری هەردوو پۆژەلەکان ببوایە، زانیان لێرەدا دەلێن: پۆژەلەت زاکراوە بەسەر پۆژاوا، واتە: بریا هێندە پۆژەلەت و پۆژاوا، من و تۆ لێك دوورباين، ﴿ فَيَنْسُ الْقَرِينَ ﴾، تۆ خراپترین هاو دەم و هاو پارو، خراپترین دۆست و نیزیکی.

﴿ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴾ خوا ﷻ دەفەرموی: کە کاتی خۆی سەتەمتان کردو، ئەمڕۆ ئەو هەرگیز سوودتان پێ ناگەيەن، کە تێو لە سزادان و ئازاداندا هاوبەشن، هەر کەسە سزای پێ بە پێستی خۆی هەيەو، سزادانی هێچ کەس، نابێتە هۆی لە کۆلکرانەوێ سزای یەکیکی دیکە. خوا ﷻ لە کۆتایی ئەم ئایەتەدا، پوو دەکاتە پێخەمبەری خاتەم ﷺ و چەند پێنمايەکی دەکات، چەند پاستییەکی مەزنی دەخاتە بەرچاو، دەفەرموی:

﴿ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ ﴾، ئایا تۆ دەتوانی بە کەپان بیستینی، (صم) کۆی (أصم) ه، واتە: کەپ، (صم) واتە: کەپان، ئایا دەتوانی بە کەپان بیستینی؟ ﴿ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى ﴾، یان دەتوانی کۆپان پێنمايە بکە، (عمی) کۆی (أعمی) یە، ﴿ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾، هەروەها ئایا تۆ دەتوانی کەسیک لە گومپاییەکی پوون و ئاشکرا دا بێ، دەری پێنی و پێنمايە بکە، واتە: بە تەئکید ناتوانی ئەو بکە، کەواتە: ئەوانە ی لە ئاست بیستنی هەقدا، خۆیان کەپ کردو، لە ئاست دیتنی هەقدا، خۆیان کۆپ کردو، لە ئاست وەرگرتنی پێنمايە خوا، پێی گومپاییان گرتو، سووچ و خەتای تۆ نیە، کە ئەوانە ناگەپێنەو و پێی پاست ناگرن، تۆ ئەرکی خۆت بەرانبەریان جێیە جێ کردو.

﴿فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾، ئىنا ئەگەر تۆ لابەرین، بە دۇنيایى ئیمە تۆلە ستینین لەوان، تۆلەیان لى دەكەینەو.

﴿أَوْ نُرِيَنَّكَ الْآلِىَ وَعَدَتُهُمْ﴾، یان ئەگەر ئەوئە گفتمان پىیان داو، پىشانە بدەین، واتە: ئەو سزایە گفتمان پىیان داو، ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، بە دۇنيایى ئیمە بەسەر ئەواندا توانادارین، واتە: چ ئەتھیلین و، چ بەتھیلین، سزادرانى ئەوان ھەر مسۆگەرە.

﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالْأَيْدِىِ أُوحِىَ إِلَيْكَ﴾، ئىنا توند دەست بگرە بەوئەو، كە بۆ لای تۆ سروشكراو، سزادرانى ئەوان مسۆگەرە، لە ھەردوو حالەتى مانى پىغەمبەرەو نەمانیدا، واتە: ئەگەر ئەوان لەسەر كوفر میننەو، بەلام ئەگەر بگرەپنەو، پەشیمان بنەو، بە ئەكید لە جياتى سزا، پاداشت چاوەرپیان دەكات، بۆیە دەفەرموى: ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالْأَيْدِىِ أُوحِىَ إِلَيْكَ﴾، ئىنا زۆر بە توندی دەست بەوئەو بگرە، كە بۆ لای تۆ سروشكراو (كە قورئانە)، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، بە دۇنيایى تۆ لەسەر رپەكى راستى، لەسەر راستە شەقامىكى، گرى و گۆلى تیدانیه، چال و چۆلى تیدا نیه، رپك و پروونە.

﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾، بە دۇنيایى ئەو، (پاناوئەكەى بۆ قورئان دەچیتەو، ئەم قورئانە)، بیرخەرەوئە، بۆ تۆش و بۆ خەلكەكەشت، یاخود مایەى رپزو حورمەتە بۆ خۆشت و بۆ خەلكەكەشت، ئەگەر دەستى پپو بگرن، ﴿وَسَوْفَ نَسْأَلُونَ﴾، لەمەودواش لپتان دەپرسیتەو، چونكە كەسك قورئان بە زمانى خۆى بۆى ھاتبى، ئاسانتر دەتوانى لپى تپگات، بۆیە ئەركى لە بەرانبەرىدا قورستەرە، بەرپرسیارىیەكەى زیاتەر، زیاتریش واپیدەچى (ذكر) لە ھەموو قورئاندا بە مانای (بیرخەرەو) بى، واتە: بیرخەرەوئە پاستیئەكان، ئەو پاستیئەنەى كە لە زگماك و ناخى مروقد، خوا ﷻ دایان، قورئان ھاتو، ئەو پاستیئەمان بیر بخاتەو.

﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، لە ئەو پيغەمبەرانی لە پيش
تۆدا ناردووومانن، پرسیار بکە، لێیان پیرسە: ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا
يُعْبَدُونَ﴾، ئایا ئێمە جگە لە (خوای) بە بەزەیی، پەرستراوانیکی دیکەمان
داناون، پەرستین؟ لێیان پیرسە لە پيغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەك
لە مەسەلە گەرگەکاندا باسی دەکەین، دەگونجی ئەو پەرستراوانی و پيغەمبەرەن
لە پيغەمبەرانی پرسییی، لە شەوی مەعراجدا، شەوی شەوڕۆ بەرزبوونەویدا،
بەشێك لە زانیان وادەلێن و، هەندێك ریاوەت لەو بارەو هەن، دەشگونجی
مەبەست ئەو بێ، كە تۆ مادام ناتوانی لێیان پیرسی، كەواتە: بە عەقڵ و
هۆشی خۆت تێبفەرە: ناگونجی خوا ﷻ، بە هیچ كام لە پيغەمبەرانی فەرمووبی:
جگە لەو پەرستەن و بەندایەتی بۆ جگە لە خوا بکەن!

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ئىبراهیم ﷺ بە بابى و گەلەكەى فەرموو: من لە پەرستراوەكانتان بىزارو بەرىيم و، جگە لە پەيداكەرى خۆم ناپەرستم، تەنیا ئەویش راستە پریم دەكات، ئىبراهیم ﷺ ئەو قسەىەشى لە نێو وەچەكەیدا، کردووە بە پەيامێكى بەردەوام:

خوای ﷻ دەفەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ۖ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۖ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝٢٨﴾

شىكردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾، یاد بکەو! (ئەى موحەممەد! ﷺ) کاتیک ئىبراهیم ﷺ بە بابى و بە گەلەكەى فەرموو، بابى ئىبراهیم ﷺ ناوی ئازەر بوو، وەك لە سوورەتى (الأنعام) دا هاتووە، تەنیا لەوێشدا ناوی بابى ئىبراهیم ﷺ هاتووە: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ اتَّخِذْ أُصْنَامًا ءَالِهَةً ۖ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٧٤﴾، گەلى ئىبراهیمیش ئەو خەلكە بوو كە لە نێواندا ژیاو، كە وەك لە تەفسیری سوورەتى (إبراهيم) دا، بەسەرھاتى ئىبراهیم (خَلِيلُ اللَّهِ) مان بە درێژى ھێناو، باسمان كرد، ئىبراهیم ﷺ لە ئوورى كلدانییەكان بوو، لە باشورى عێراق، بەلام دواى لەوى بەو شێوێ، لەگەڵ بابى و گەلەكەیدا پرووبەروو بوۆتەو، پەيكەرەكانى شكاندوون و، ئەوانیش وىستووینە بىسووتین و، فڕیان داووە نێو مەنجهنىق و، بە مەنجهنىق ھەلیان داوہ بۆ نێو ئەو ئاگرە نێلداراوو بلیسەدار كراوہى كە زۆر بەرز بوو،

بەلام خوا ﷺ سەلامەتی کردووە، لەوێوە کۆچی کردووە بۆ شام، بەسەرھاتە کەمان لە سوورەتی (إِبْرَاهِيمَ) دا بە تەفصیل ھێناو، لێرە باسی ناکەین، گەرگ ئەوێە ئیبراھیم ﷺ پێشێ لەگەڵ بابی و، ئنجا لەگەڵ خەڵکە کە ی دا، کە لە نیویاندا ژیاو، پووبەر و بووتەو.

۲- ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ (پێی گوتوون:) بە دڵنیایی من بیزارم لەوێ دەپەرستن، وشە (برآء) چاوگە، بەلام بە مانای (بَریء)ە، پێشتر گوتمان: (الْبَریء) واتە: دوور، کەسێک کە لە شتێک دوور بێ، دووری لێ بگرێ و حاشای لێ بکات، بەلام لێرە دا دەلێ: (الْبَرَاءُ: مَصْدَرُ بَوَزَنٍ فَعَالٍ، مِثْلُ ظَمَاءٍ وَسَمَاعٍ، يُخْبِرُ بِهِ، وَيُوصَفُ بِهِ)، (برآء)، چاوگە لەسەر کیشی: (فَعَالٍ) وەک (ظَمَاءٍ) واتە: تینوویی، ھەر و ھا (سَمَاعٍ) واتە: گوێبیست بوون، ھەوالیشی پێ دەدرێ و شتیشی پێ وەسف دەکری، کە دەفەرموێ: ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ (مِمَّا) (مِنْ) بۆ ھەندیکەو (مَا)ش (مَوْضُولَةٌ) یە، واتە: (مِنْ الَّذِي تَعْبُدُونَ)، لەوێ ئێوە دەپەرستن، ھەرچی بووبێ.

ئەوێ لێرە دا جێی سەرنجە، ئەوێە کە ئیبراھیم ﷺ زۆر بە پروون و راشکاویی و بێ پێچ و پەنا، بیزاری و دووری خۆی، دەربریوێ لە پەرستراوی بابی و گەلە کەشی، یان لە پەرستراوەکانیان.

۳- ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگە لەوێ دایھێناوم، ئەمە شتێکی لە پێشەوێ مەزەندە کراو و بە سیاق دەزانری، واتە: (لَا أَعْبُدُ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي)، ناپەرستم جگە لەو کەسە، منی دایھێناو، ئەمە: (إِسْتِثْنَاءٌ مِنْ) ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾، (أَيِ مِنَ الَّذِينَ تَعْبُدُونَهُمْ)، ئەمە ھەلاواردنە لەوێ کە دەفەرموێ: ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾، لەوانە دایانپەرستن، واتە: من بیزارم لەوانە دایانپەرستن، جگە لە کەسێک کە منی بەدایھێناو، ئەوێ ئەگەر ھەمانەوێ ھەلاواردنێکی پەییوێست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ) بێت، دەشگونجێ بڵێن: ھەلاواردنێکی دا براو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)ە، کە بگوتری: کەس ناپەرستم جگە لەوێ منی بەدایھێناو (لَا أَعْبُدُ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي)، دەبێ (لَا أَعْبُدُ) مەزەندە بکری، لە پێشەوێ، ئەو کاتە دەبێتە ھەلاواردنێکی

دابراو، بەلام بە پێی مانای پیشیی بـ: یانی: ئەوانە ی دەیانپەرستن، کە لە نێواندا خوا ی پەرورەدگاریش هەبوو، هەموو ئەوانە ی ئێو دەیانپەرستن، مـن بـیزاریان لـی دەکەم، جگە لەو زاتە ی مـن وە دیهێناو، کە ئەویش هەر لە ئێو پەرستراوە کانیاندا بوو، کەواتە: بە پێی ئەو مانایە بـ، هەلاواردنە کە دەبێتە هەلاواردنێکی پە یووست، چونکە ئەو ی کە جیاکراوە تەو و جیاکراوە (مُسْتَنَى) یە کە، بە شیک دەبێت لە لیجیاکراو (مُسْتَنَى مِنْهُ) هە کە، بە لام ئەگەر جیاکراوە (مُسْتَنَى) بە شیک نەبێت لە لی جیاکراو (مُسْتَنَى مِنْهُ) هە کە، ئەو کاتە دەبێتە هەلاواردنێکی دابراو.

٤- ﴿فَإِنَّهُ سَيَدِينُ﴾ بە دلنایی ئەو مـن پـێنمایی دەکات، یاخود: مـن راستە پـی دەکات، هیدایەت هەم مانای گشتی هە یە، واتە: پـێنمایی کردن و پـی پـێشاندان، هەم مانای تاییبەتی هە یە، واتە: خستنه سەر راستە پـی، لیڕەشدا هەردووکیان گونجاو، خوا ﷻ هەم پـی پـێشانی بەندەکانی خۆی دەدات، هەم دەشیانخاتە سەر راستە پـی و، وایان لیڤە کات ئەو پـی بەگرن، دوا ی ئەو ی پـێنمایی خوا قبوول دەکەن، لەبەرە کە تی قبوول کردنی پـێنمایی خواو، خوا دەستیشان دەگری و راستە پـیان دەکات.

٥- ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ﴾ (ئـپـراهم) ئەو (وشە ی) ه ی کردە وشە یەکی بەردەوام، لە وە چە کەیدا، راناوی (ها) لە: ﴿وَجَعَلَهَا﴾ دا، دەگونجی بگەرێتەو بـ وشە ی خوا بە یە کـگرتن (كَلِمَةً التَّوْحِيدِ)، کە لە رستەکانی پـیش دەفامرێتەو، کردی بە وشە یەکی بەردەوام لە وە چە کەیدا، لە ئێو پـۆلە کانیدا، یاخود (ها) دەگەرێتەو بـ پـەتکردنەو ی شیرک، یان دەگەرێتەو بـ ئـسلام، واتە: پە یامی ئـسلامی کردە وشە یەکی بەردەوام لە وە چە کەیدا.

﴿وَجَعَلَهَا﴾ بکەر (فاعِل) هە کە ی، دەگونجی بگەرێتەو بـ خوا ﷻ وە ک هەر کام لە: (الرَّمْخَشِرِي، وَإِبْنُ الْعَرَبِي، وَالْقُرْطُبِي)، گوتوو یانە: واتە: (وَجَعَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْكَلِمَةَ، كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ)، خوا ﷻ ئەو وشە یە ی ئـپـراهم گوتی: کە یە کتایی خوا بوو لە پەرستراندا، یاخود رە فزی شیرک بوو، یاخود پە یام و بەرنامە ی خوا بوو، کردی بە وشە یەکی بەردەوام لە وە چە کەیدا، راپـساردن ئەوانیش لە سەر ئەو پـی بەرپـون،

دەشگونجی بکەر (فَاعِل) هەکە ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام بێ، هەر وەك هەر کام لە: (فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي، وَالشُّوْكَانِي، وَمُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُور) و هی دیکەش، وایان گوتووە.

هەلبەتە مانای دوو هەمان گونجاوترە لە گەڵ سیاقە کەدا، چونکە نزیکترین شت کە پاناوە کە بۆی بگەرێتەو، ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام، هەلبەتە هەموو شتێک بە ویستی خوایە، بەلام پەرەتە کە هەمووی مەدح و ستایشە بۆ ئیبراھیم، واتە: ئیبراھیم وەچە کە خۆی پاسپارد، کە ئەوانیش خوا بە یە کەر (مُوَحَّد) بن.

وہك خوا عَلَيْهِ السَّلَام لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەر موی: ﴿وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنَئِ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۳۲) واتە: ﴿وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ﴾، هەم ئیبراھیم پۆلەکانی خۆی پاسپارد، هەم یەعقووبیش، چیان گوت؟ ﴿يَبْنَئِ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۳۲) واتە: ئەو پۆلەکانم! خوا ئایین و بەرنامە ی بۆ هەلبژاردوون، ئنجا بە ملکە چیی بۆ خوا نەبێ، مەمرن، واتە: بە پێی ئیسلام بژین، تا کو لە سەر ئەو بەرنامە یەش گیان بسپێرن، وشە ی (عَقِب) بە مانای (دُرِيَّة) و بە مانای (أَوْلَاد) دی، واتە: وەچەو، پۆلەکان.

کەواتە: ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام، لە لایە کەووە بێزاری و دووری خۆی لە بابی و لە گەلە کە ی راگە یاندووە، هەر وەها لە پەرستراوە کانیان و تەنیا پەرستنی خوای، تەبەننی کردووە راگە یاندووە، لە لایە کە دیکەو: کاریکیشی کردووە، ئەو بەردەوام بێ لە نێو پۆلە کانیاندا، لە نێو وەچە کەشیدا، بۆ ئەو ی بگەرێتەو بۆ لای خوا، واز لە پێچکە کان و لە پەرستراوە کانی دیکە بێنن، تەنیا راستە شەقامی خوا بگرن و تەنیا بە ندایە تی بۆ خوا بکەن.

٦- ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، بە لکو بگەرێتەو، واتە: ئەوانە ی لایاندووە، لە شیرکەووە لە کوفرەو، بگەرێتەو بۆ تەو حیدو بۆ ئیمان، یاخود بگەرێتەو بۆ بە ندایە تی کردن بۆ خواو بۆ خواپەرستی.

وہك له سەرەتاوہش گوتمان: ئەمە ھەمووی دلدانەوہیە بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ، كە لەم سوورەتەدا ئەم سى ئایەتە بۆ ئیبراھیم ﷺ تەرخانکراون، دواتر یازدە (۱۱) ئایەت بۆ بەسەرھاتی مووسا ﷺ لە گەل فیرعەوندان، دواتریش نو (۹) ئایەت بۆ باس و خواسیك دەربارەى عیسا ﷺ، ئەو سى پیغەمبەرە: ئیبراھیم و مووسا و عیسا، ھەمان ئەو پەيام و بەرنامەیان ھیناوە، كە پیغەمبەری خاتەم ھیناویەتى.

كەواتە: ئەى موحەممەد! ئەو پیغەمبەرانە، سەرەشقی تۆن، ئەوانیش ئەوہتا لە گەل نزیكترین كەسانى خۆیاندا، لە گەل كۆمەلگاو گەلەكەى خۆیاندا پرووبە پروو بوونەوہ، ئیبراھیم لە گەل باپی و گەلەكەیداو، مووساش بەرەنگارى فیرعەون و دارو دەستەو شوینكەوتووانى بۆتەوہ، ھەرۆہا عیساخ ھەمان ئەو خوا بەیەكگرتنەى بە بەنوو ئیسپائیل پراگەیاندوہ، كە تۆ فەرمانت پىكراوہ، كە پىشى بە گەلەكەى خۆت و، كۆمەلگایەكەى خۆت، دواتریش ھەموو مرقاىەتیی پراگەيەنى.

مه سه له ی دووهم:

بیروایانی پوژگاری پیغه مبه ر ﷺ، باب و باپیرانیان خوا ﷺ له نازو نيعمهت و ژيانی دنیا به هره مه ندي کردوون، که چی کاتيک قورئانی راست و، پیغه مبه ری پوښیان بو نیردراون، قورئانیان به جادوو داناوهو، خوژگه شیان خواستوه، قورئان دابه زیبایه سهر پیاویکی مه زن، له یه کیک له دوو شاره کان! (واته: ئه و پله ی پیغه مبه رایه تییه نه درابایه موحه ممه د ﷺ و به حیساب به شایسته ی و بیان نه زانیوه)، به لام بیگومان نه ک هه ر ئه وان به زهی خویان به ده ست نیه، که له پیغه مبه رایه تییدا به رجه سته یه، بگره ژيانی دنیاو بژیویشیان به ده ست نیه، به لکو به پیی ویستی حه کیمانه ی خوا، پله پله یی تیدا کراوه تا کو مه داری یه کدی ساز بکه ن:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ (۲۹) وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۰﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۳۱﴾ أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۲﴾

شیگردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له یازده برگه دا:

(۱)- ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾، به لکو من ئه وان ه و باب و باپیرانیانم به هره مه ندي کرد، (الطبری) ده لی: (فَلَمْ أَعْجَلْهُمْ بِالْعُقُوبَةِ عَلَىٰ كُفْرِهِمْ)، په له م نه کرد، له وه دا که سزایان بده م له سهر کوفره که یان، یانی: به سزادان ئه وانم نه فه وتاند، تا کو کتیبیکم بو سهر دابه زاندن و په وان ه کراویکی پوښم له نیودا ناردن، که به و به لگانه ی به به لگه یان دینیته وه، بویان پروون ده کاته وه، که پیغه مبه ری خوایه و، له وه دا که ده لی: له سهر هه قه،

﴿هَؤُلَاءِ﴾، بە تەئکید مەبەست پێی کۆمەلگە ی پێغەمبەرە ﷺ، ﴿وَأَبَاءَهُمْ﴾، واتە: خۆیان و پێشینانیان، باب و باپیرانی شیخانیان ژياندا بە ھەرەمەندمان کردن.

(۲) - ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾، تاكو ھەقیان بۆ ھات، واتە: باب و باپیرانیانمان لە بەین نەبرد، چونكە ئەگەر ئەوان لە بەین چووبان، ئەوانە ی ئیستاش پەیدا نەدەبوون لەوان، ئەوانمان ژياندا بە ھەرەمەندمان کردن، لە ژيانی دنیا، ھەروەھا ئەمانەش تاكو ھەقیان بۆ ھات، كە ئەو ھەقەش لە قورئاندا بەرجەستە یە.

(۳) - ﴿وَرَسُولٌ مِّنْهُمْ﴾، پێغەمبەرێکی ڕۆشنیش، واتە: ھەر كەسێك تەماشای بكات، دەزانێ ئەو ھە پێغەمبەری خوا یە.

یاخود: ﴿مِّنْهُمْ﴾، واتە: ڕۆشنكەرەو ھە یە، واتە: مەبەستەكانی خۆی و، پە یامەكە ی خۆی ڕۆشن دەكاتەو ھە.

(۴) - ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ﴾، ئنجا كاتێك ھەقیان بۆ ھات، گوئیان: ئەمە جادوو یە.

واتە: كاتێك ھەق و پێغەمبەرێکی ڕۆشن و ڕۆشنكەرەو ھە یان بۆ ھات، بێروابوون، كاتێك ھەقیان بۆ ھات گوئیان: ئەو جادوو یە، (الطَّبَرِي) (۱) كە ئەو ھە ی پێشیشمان لێ نەقل كرد، زۆرجاران ڕوونكردنەو ھە دەرشتنەكە ی لە ھە ھەموویان ڕوونتر و ئاسانتر و ڕێكتر، بە خۆرا ییش پێی نەگوتراو ھە: (إِمَامُ الْمُفسِّرِينَ)، پێشەوای ڕوونكەرەوانی قورئان، لە تەفسیری ئەم ڕستە یە دا: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾، دەلێ: (أَي: هَذَا سِحْرٌ يَسْحَرُنَا بِهِ، وَلَيْسَ وَحِيًّا مِّنَ اللَّهِ، وَإِنَّا بِهِ جَاهِلُونَ، نُنْكِرُ أَنْ يَكُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ)، گوئیان: ئەمە جادوو یە، دە یەوێ ئیمە ی پێ جادوو بكات و، سروش نیە لە خواو ھە، بۆ یە ئیمە نكوو لێ ی دەكە ی ن لەو ھە، كە لە لایەن خواو ھە نێردرا بێ.

(۵) ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾، ئیمەش پێی بێپرواین، ھەلبەتە ھەموو بێپروایەکان کە گوتووین: ئیمە بەو بێپرواین، واتە: پروامان وانیە، ئەو ھاو ناردبێتی، نەك بڵین: ھاو ناردووین و پرواشی پێ ناکەین، بەلکو گوتووین: پێمان وانیە ھاو ناردبێ.

(۶) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾، گوتیان: دەبوایە ئەم قورئانە، بۆ سەر پیاویکی مەزن لە دوو شارەکەدا دا بەزیابە، لە ھاوی ھاوانە خوارەووەکەشی دا باسماوە، بۆیە ھاو بە سیغە کۆ فەرموویەتی: ﴿وَقَالُوا﴾، لەبەر ئەوەی ئەگەر وەلیدی کوری موغیرەش وایگوتبێ، بەلام تەعبیری کردووە، لە کۆی دەورووبەرەکە و قەومەکە.

﴿لَوْلَا﴾: (حَرْفٌ تَحْضِيضٍ، اسْتَعْمَلَ هُنَا فِي مَعْنَى إِبْطَالِ كَوْنِهِ رَسُولًا، لِأَنَّ التَّحْضِيضَ عَلَىٰ تَحْصِيلِ مَا هُوَ مَقْطُوعٌ بِانْتِفَاءِ حُصُولِهِ، يَسْتَلْزِمُ الْجَزْمَ بِانْتِفَائِهِ)، ﴿لَوْلَا﴾، لێرەدا پیتی ھاوانە، بەلام بەکارھێناوە، لە مانای ھاو شەوانەووەی ئەووەدا، کە ئەو (موحەممەد) پەوانەکراو بێ لە خواوە، چونکە ھاوانە بۆ پەیداکردنی شتێک، کە دڵنای پەیدا نابێ، ئەو دەخوازی کە دڵنای ئەو شتە نیە، یەکیک بە یەکیک دەلی: گێزەرێکم لێرە بۆ ھاو ئەو، یان ئاوم بۆ لەو بەردە پەیدا بکە، یان: دەبوایە گێزەرێکت لێرە ھاو ئەو، یان دەبوایە وابکە، کە دەزانێ وانیە، ئەو یانی: نکوویی لەو دەکەم، ئەو ھاو، یان بتوانی وابکە.

کە لێرەدا دەلین: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾، کە دەشزانن بەو جوړە لەسەر بابایەکی و دانەبەزیو، مەبەستیان ئەو یە کە راست نیە ئەو قورئانە، لە خواوە دەبەزێرابێ و ھاو، ئەگەر لەلایەن خواوە بووایە، دەبوایە دا بەزێتە سەر پیاویکی مەزن، لە یەکیک لە دوو شارەکان، ئنجا کە دانەبەزیو تە سەر وان، کەواتە: دانەبەزیو بۆ سەر تۆش ئەو موحەممەد! مەبەستیان ئەو بوو.

پیشتر باسمان کرد، که ئەو دوو پیاوانە کۆ بوون، یاخود ئەو پیاوێ کۆ بوو،
 لە دوو شارەکاندا، بە نسبەت دوو شارەکانەو: (التَّعْرِيفُ فِي الْقَرِيَّتَيْنِ لِلْعَهْدِ)،
 ناساندن لە (القَرِيَّتَيْنِ) دا، دوو شارە گەورەکان، بۆ عەھدە، واتە: دوو شارەکانە
 زانراون، زۆربەیی توێژەرەوان دەڵێن: مەبەست پێیان مەککەو تائیف بوو، که
 پیاوێکیانیان بە مەزن داناو، ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيَّتَيْنِ عَظِيمٍ﴾، پیاوێکی مەزن
 لە یەکیەک لە دوو شارەکاندا، دیارە ئەو کاتە پیاو مەزنی مەککە، بەرای هەندی
 لە توێژەرەوان، (الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ) بوو، هەندیکیش گوتووینە: نەخێر بەلکو (عُتْبَةُ
 بْنُ رَبِيعَةَ) بوو، هەرۆهە پیاو مەزنی مەککە تائیف کە ئەوان مەبەستیان بوو،
 (كِنَانَةُ بْنُ عَبْدِ يَالِيلٍ) بوو، هەندیکیش گوتووینە: (عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ الثَّقَفِي)
 بوو.

رایەکی دیکەش ئەوێ، که مەبەستی پیاوێکی دیاریکراو، یان دوو پیاو
 دیاریکراو نەبوون، بەلکو بە گشتی گوتووینە: دەبوایە قورئان دابەزێتە سەر
 پیاوێکی مەزن لە نێو تائیف دا، یاخود لە نێو مەککە دا، که بەو پیاوێکە ئەوان،
 هەم مەککە و هەم تائیفیش، پێبوون لەو جۆرە پیاوانە ئەوان بە مەزنیان
 داناون!

ئەوان پێیان وابوو، ئەوێ شایستەیی لە مەزنیان دا، بۆ
 پێغەمبەرایی ئەوێ، ئەو مەزنیان بۆ، ئەو مەزنیان ئەوانیش مەبەستیان بوو،
 هەبوونی سەرۆت و سامان بوو، دەستپێشتوویی و دەور قەڵەبەلغ بوون بوو،
 بە خەز و کەس و قەوم، خاوەنی (مَحَاسِنُ التَّأْوِيلِ)، (جَمَالُ الدِّينِ الْقَاسِمِي)^(۱)، لە
 ته فسیرە کەیدا دەڵێ:

(وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهَا رُبَّةٌ رُّوحَانِيَّةٌ، تَسْتَدْعِي عِظَمَ النَّفْسِ بِالتَّحَلِّي بِالْفَضَائِلِ
 وَالْكَمَالَاتِ الْقُدْسِيَّةِ، لَا التَّزَخُّفَ بِالزُّخَرَفِ الدُّنْيَوِيَّةِ)، واتە: ئەوانە نەیانزانێوێ که

پېځەمبەرایەتی پلەیه کی پرووحانی و مەعنەوییه و ئەو دەخوای ئەو پرووحەو، ئەو نەفسە مەزن و رازپێزانەو بە بێ سەفەتە بەرزەکان و تەواوییه پاکیه کان، ئەک خۆرازانەو بە زرق و برقی دنیا یی.

بەرگ و پۆشاک و ابی، و لاخی سوارییه کە ی - ئەو کاتە - و ابی و، خانووبەری و ابی، سەرۆت و سامانی و ابی، خزم و خەلکی و ابی، ئەوانە شتی پرووکه شی و پوالتی، دنیا یی و زوو تپەرن، ئەو ی دەمی تپەو، سەفەتە مەعنەوییه کان. خوا ﷻ لە وەلامیاندا دەفەرموی:

(۷) - ﴿أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾، ئایا ئەوان بەزەیی پەرورەدگارت دابەش دەکەن؟ هەمزه (أ) ی سەر: ﴿أَمْ﴾، (لِلْإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِيَّ)، پرسیارکردنی نکو و ئیلاکیکە رانەیه، واتە: بێگومان ئەوان بەزەیی پەرورەدگارت دابەش ناکەن، مەبەست لە بەزەیی پەرورەدگاریش پلە ی پېځەمبەرایەتی بوو، چونکە بەزەیی خوا ﷻ لە ژانی بەشەردا، وەک لە پلە ی پېځەمبەرایەتییدا بەرجەستە بوو، لە هیچ شتیکی دیکەدا بەرجەستە نەبوو، لەبەر ئەو ی بە بێ پېځەمبەرایەتی، مەوفایه تی لە سەر هەموو نەعمەتەکانی دیکە، کە خوا پێی داو، قەرزار دەبێتەو، بە شیوەیەک مامەلە لە گەڵ نەعمەتەکانی خوادا دەکات، کە لە جیاتی لێیان بەهرەمەند بێ، لێیان زەرەرمەند دەبێ، ئەگەر دەسەلاتە، ئەگەر سەرۆت و سامانە، ئەگەر زانیارییه، ئەگەر عەقلە، ئەگەر لەشەغییه، هەرچی هەیه، لە راستیدا پېځەمبەرایەتی و وەحیی، پرووحتیکە بە بەر ژانی مەوفا دەکری، وەک خوا ﷻ لە کۆتایی سوورەتی (الشوری) دا دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾.

(۸) - ﴿نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، (ئەک هەر دابەشکردنی بەزەیی خوا بە دەست ئەوان نیە)، بە لکو تێمە بژیویانمان لە نۆیاندا (لە ژانی دنیا) دا بەشکردو، ﴿مَعِيشَتُهُمْ﴾، خۆیندراویشە تەو: (مَعَايِشُهُمْ)، (المَعِيشَةُ: مَا يَتَعَيَّشُ بِهِ)، (معیشه) شتیکی مەوفا پێی بژی، واتە: بژی، پۆزی، تێمە ئەک هەر دابەشکردنی بەزەیی خۆمانمان، نەداو تە

دەست وان، بەلکو دابەشکردنی بژیوۆ، کە پێی دەژین لە ژیاڵی دنیا، ئەوێش بە دەست ئێمە، بە پێی سیستمی ئێمە، بە ویستی ئێمە، زانیان گوتووین: ئەمە ھۆکار دۆزییە بۆ نکوویی و ئەو لابردنە کە لە نکووییە کە وەرەگیرێ، بەلگە ھێنانەوێ بە سەری، واتە: ئێمە وەك چۆن بژیویانمان دابەشکردو، بۆیە ئەوان لە کاروباریاندا، بەو شیوەیە کە ئێمە سیستممان دانوو، بەرپۆوە دەچن، لە بواری ژیاڵ و گوزەریاندا، بە ھەمان شیوە لە دابەشکردنی بەزەیی خوشمان و سپاردنی ئەرکی پێغەمبەراییەتیشدا، بە ھەمان شیوە، ئەوێش ھەر بە دەستی ئێمە، بە دەست ئەوانەوێ.

کەواتە: ھەر بەو کە تەماشای دەکەن، ھۆکارەکانی دابەش کرانی بژیو، لە ژیاڵی دنیا، بە دەست خوا، دەبووایە بزائن ئەو پلە پێغەمبەراییەتیەش، بە پێی بۆچوونی ئەوان و بە پێی خۆزگە ئەوان، بە پێی پێوەرەکانی ئەوانیش، نە، بەلکو بە پێی پێوەری خوا ﷻ کە جیا بە پێوەری وان، پێوەری ئەوان بریتییە لە سەرۆت و سامان، دەستپێشتووێتی و دەور قەڵەبەلغ بوون و، ھەموو ئەو شتانە کە بە زۆری وایە، مەو قەکان لە سەر ئەو شتانە قەرزدار دەبنەو، ئەگەر بە شیوەیە کە مامەڵەیان پێ نەکەن، کە جیگای پەزنامەندیی خوا بێ، مەو قە لە سەر قەڵەبەلغی دەوربەری و، لە سەر سەرۆت و سامانە کە و، لە سەر ئەو نازو نەعمەتانە دیکە، کە خوا ﷻ پێی داو، مادام ئیمانێان لەگەڵدا نەبێ، لە سەریان قەرزدار دەبێتەو دەبنە مایە شەرمەزاری.

بەلام پێوەری خوا ﷻ ئەوێ، کە ئەو مەو قە قەڵی چەند، مەعدەنە کە جەند پاکەو، پەشتە کە جەند بەرزەو، ئاکارەکانی و، دیوی مەعنەوی و پرووخی، چۆنە؟ کە مەو قە بە پروو مەو قە، نە کە جەستەو بە سەرۆت و سامان و بەو قەڵەبەلغیە لە دەوریەتی.

۹- ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾، ئێمە ھەندیکیانمان بە سەر ھەندیکیان دا بە چەند پلە بەرز کردۆتەو.

(۱۰) - ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾، تاكو هەندێكیان هەندێكیان بە ئیشپێكەر بگرن، (سُخْرِيًّا أَي: مُسَخَّرًا، وَاللَّامُ لِلتَّعْلِيلِ، فَالْكُلُّ مُسْتَعْمَلٌ لِعِغْرِهِ)، بۆ ئەوەی هەندێكیان هەندێكیان بە کاریپێکراو بگرن، (سُخْرِيًّا): (مُسَخَّر)، کاریپێکراو، بە کارهێنراو، لە راستیدا، لە کۆمەڵگای مروّقایەتییدا، هەموو چین و توێژەکان یە کدی بە کاردەهێنن.

﴿سُخْرِيًّا﴾، خوێندراویشەتەو: (سُخْرِيًّا)، هەردووکیان هەر بەمانای کاریپێکراو دین، هەندێکیش گوتووین: (سُخْرِيًّا) بە مانای گالتهپێکراو، نەك کاریپێکراو، بەلام ئەو مانایە بپهێژەو، لەگەڵ سیاقی ئایەتەکانیشدا ناگونجی.

(۱۱) - ﴿وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، بەزەیی پەرورەدگاریشت باشتەر لەوەی، پەزەندە دەکەن و، کۆی دەکەنەو.

بەزەیی پەرورەدگارت، دەگونجی مەبەست پێی پێغەمبەراییەتی بۆ و، دەگونجی مەبەست پێی بەهەشت بۆ و، دەگونجی مەبەست پێی ئیمان و تاعەت بۆ، ئەو باشتەر لەوەی کۆی دەکەنەو سەر یەك.

ئەم ئایەتە موبارەكە باسی حیکمەتی ئەو بەرزیی و نزیمیه دەکات کە لە کۆمەڵگای بەشەردا هەیەو، هەر کۆمەڵگایەك ئەو بەرزیی و نزیمیهی تێدا، بەرزیی و نزیمیهكەش مەرج نیە، تەنها لە پرووی سەرودەت و سامانەو بۆ، بەلکو لە پرووی عەقل و ھۆشەو، لە پرووی ھیزی جەستەو، لە پرووی پەشت و ئاكارەو، خوا ﷻ وایدانائەو، هەندێ کەس هەر بە زگمەك، بە ھەوسەلەترە لەو دیکەو، یەكێك ھێدی و مەندترەو، یەكێك زوو توورە دەبۆ، یەكێك درەنگ توورە دەبۆ، هەر بە فێرەت هەندێكیان ھۆشیان تێترەو، هەندێكیان ھۆشیان کولە، هەندێكیان زمان پاراوترن و، پەوانیترن، هەندێكیان ھیزی جەستەیان زیاترە، هەندێكیان لە پرووی کۆمەڵایەتیەو توانایی تێکەڵی و گونجاییان لەگەڵ خەلکدا زیاترە، هەندێكیان پەشت و ئاکیان جوانترەو زیاتر توانیان هەیە، راستیتر بن و، ئەمین بن و، دادگەر بن و، بە پەحم بن، هەندێكیان کەمتر ئەو تواناییان هەیە.

هەلبەتە مەرۆف ھەمووی خوای پەرورەدگار، وای خولقاندو، بتوانی شتە چاکەکان وەدەست بێنی، بەلام ھەرچوون بێ، بەرزیی و نزیمی ھەر ھەیه، ئنجا لە ئەنجامی ئەو بەرزیی و نزیمیەدا، چ لە سیفەتە مەعنەوییەکان، چ لە سیفەتە جەستەییەکاندا، لە ئەنجامی ئەوەدا، کاروبارەکان جوړاوجوړ دەبن، ئەو کاروبارانە کۆمەلگا دابەش دەبن بەسەر خەلکداو، دابەش بوونی کارەکانیش بەسەر خەلکدا، دەبێتە ھۆی ئەوەی ھەر کام لە توێژەکانی کۆمەلگا، بەلکو تاکەکانی کۆمەلگا، ئەوی دیکە بەکاربێنی، بۆ وێنە: پزیشک خزمەتی نەخۆشەکان دەکات، بەلام نەخۆشەکانیش خزمەتی پزیشک دەکەن، ھەروەھا وەستاو کرێکار پیکەو خزمەتی یەکیدیی دەکەن، ھەروەھا کاربەدەستان لەگەڵ ھاوولاتیان، کاربەدەستان خزمەتی ھاوولاتیان دەکەن، کاروباریان بۆ رادەپەرێن، ھاوولاتیانیش خزمەتی کاربەدەستان دەکەن، بەقسەیان دەکەن و، فەرمانبەریان دەکەن، ھەروەھا دەولەمەندو نەدار، دەولەمەند خزمەتی نەدار دەکات، یان فرۆشیار خزمەتی کرپار دەکات، ھەروەھا ھەموو توێژەکانی کۆمەلگا بەو شیوەیەن، ئەگەر ورد لێکی بدەینەو، ھەر کامێکیان لە خزمەت ئەوی دیکەدایە.

ھەلبەتە ئەو لە ھالەتێکی ئاسایی و سروشتی کۆمەلگادا، بەلام کاتێک کە ھەندیک لە کۆمەلگا خۆیان بەسەر خەلکدا دەسەپێنن و، ستەم لەوانی دیکە دەکەن، ئەو ھالەتێکی ناسروشتی و ئااساییە، شەریعەتی خواو پیغەمبەرەن ھاتوون، ئەم ھالەتە ناسروشتی و ئااساییە کۆمەلگا بگۆرن، کە ھەندیک خۆیان بسەپێنن بەسەر کۆمەلگادا، لە ڕووی سیاسییەو، کە بە شیوەی میزاجیی و، بە شیوەی بنەمالیی و، بە شیوەی میراتی و، بە شیوەی خۆسەپاندن ھوكمپرانی بکەن، ھەروەھا سەرۆت و سامان قۆرخ بکەن، بۆ خۆیان و خزم و دەورووبەریان، ئەو ھالەتێکی ئااساییەو، دەبی بگۆردری، ئەگەرنا لە راستیدا کە دەفەرموی: ﴿لَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُحْرِيًّا﴾، بۆ ئەوەی ھەندیکیان ھەندیکیان

بە کاربېتن، نەیفەر موو: ھەندىكىيان ئەوانى دىكە، بەلگە فەر موو يەتى: ھەندىكىيان ھەندىكىيان، ۋەك چۆن لە مەسەلەي پياوو ئافرەتدا، خوا ﷻ فەر موو يەتى: ﴿يَمَّا فَصَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ۳۴ النساء، چونكە ۋەك پېشتريش باسماڭ كەرد، پياو ھەندى سېفەتى تېدان، لە ئافرەتدا نېن و، ئافرەت ھەندى سېفەتى تېدان، لە پياودا نېن.

كەواتە: ھەر كامپىكىيان فەزەل و زېدەيەكى ھەيە، بەسەر ئەوى دىكەدا، نەك بەرھەيى پياو زېدەيى ھەبى بەسەر ئافرەتدا، يان ئافرەت زېدەيى ھەبى بەسەر پياودا، بەلگە پياو ھەندى سېفەتى ھەن:

ھېزى جەستەو، ھۆشېكى بەھىزىرو، غېرەت و جورئەتتىكى زياتر، جەستەيەكى ماسوولكەيى و، دەنگىكى گر، ئافرەتەش لە بەرانبەردا، پەحم و سۆزىكى زياترو، جەستەيەكى نەرمىرو، دەنگىكى بە سۆزو ناسكەر، ھەر كامپىكىيان خالى بەھىزى خۆي ھەيە، ھەر كامپىكىيان زېدەيى ھەيە بەسەر ئەوى دىكەدا، ھەر كامپىكىيان شتىكى ھەيە، ئەوى دىكە نىەتى، ياخود بەو شىوہەو بەو ئەندازەيە نىەتى، ئىنجا لىرەش بە ھەمان شىوہە كە دەفەر موو: ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾ بۆيە ھەندىكىيان بە چەندان پە، بەسەر ھەندىكىياندا بەرز كەردوونەو، تاكو ھەندىكىيان ھەندىكىيان بە كاربېتن.

مەسەلەى سىيەم:

خستنه پرووى كەم بايه خيى ژيانى دنيا له پرووه ماددييه كەيه وه، به وه كه نه گەر له بهر يه كدهنگ نه بوونى خه لك نه بووايه له سەر كوفر، خوا ﷻ سەربان و دەرگا و پەيزه و تەختە كانى بېپرواينيشى دەكردنە زيوو زير، چونكه ژيانى دنيا به هرهيه كى كه مه و، مه نزلگاي دواړوژيش له گره وى پاريزكاران دايه:

خوا ﷻ ده فەرموى: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝۳۳ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ۝۳۴ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝۳۵﴾:

شیکردنه وەى ئەم ئایەتانە، لە هەشت برگەدا:

(۱)- ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾: ئەگەر له بهر ئەوه نه بووايه، خه لك ببته يه ك كۆمه ل، (الطَّبْرِي)^(۱) له تەفسیره كەى خویدا، دەلن: (وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً عَلَى الْكُفْرِ، فَيَصِيرَ جَمِيعُهُمْ كُفَّارًا، لَجَعَلْتُ لِلْكَفَّارِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ)، ئەگەر له بهر ئەوه نه بووايه، خه لك ببته يه ك كۆمه ل له كوفرداو، هه موویان ببته بېپروا، ئەوانه ی بېپروان بو خانووه كانیان، سەربانی زیومان بو دەرەخساندن.

(۲)- ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾: بو ئەوانه ی بېپروان به (خواى) به به زه یی سەربانه زیوییه كانمان بو دەرەخساندن.

(سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ)، (سُقْف) كۆیه، (سُقْف) تاكه كەيه تی، ههروهك به (سُقْف) يش خویندراوه ته وه: ﴿لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾، (سُقْف) یان (سُقْف) (أَعَالِي)

بُيُوتِهِمْ وَهِيَ السُّطُوحُ)، سەرەوهی خانووەکانیان، بە کوردیی دەلّین: سەربان، ئەوهمان بۆ دەکردن بە زیو.

۳- ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، پەیزە ی زیویشمان بۆ دەپەخساندن، کە پێیاندا سەربەکهون، پەیزەو قادرمەکانیشیانمان بۆ دەکردن بە زیو، (مَعَارِج) کۆی (مِعْرَاج) یان (مَعْرَج) ه، واتە: پەیزە، (مَعَارِجَ أَي: مَرَاقي جَمْع مِرْقَاة)، پەیزەکان، پەیزە، هەرۆهە (دَرَج) یشی پێ دەلّین، ﴿عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، (عَلَيْهَا يَعْلُونَ، يَصْعَدُونَ)، بەو پەیزانەدا سەردەکهوتن بۆ سەرەوهی خانووەکانیان، یاخود بە قاتەکاندا.

۴- ﴿وَلَبِئَتْهُمْ أَنْبَاءٌ﴾، هەرۆهە بۆ مالهەکانیان دەرگامان بۆ دەپەخساندن، (دیسان لە زیو) چونکە پێشی فەرموو یەتی: (مِنْ فَضَّةٍ)، کەواتە: یانی دەرگایەکانیشمان بۆ دەکردن بە زیو.

۵- ﴿وَسُرُراً عَلَيْهَا يَتَكُونُ﴾، هەرۆهە تەختاتیک (لە زیو) کە لەسەریان پالەدەدەنەوه، (وَسُرُراً مِنْ فَضَّةٍ عَلَيْهَا يَتَكُونُ)، (سُرُر) کۆی (سَرِير) ه، (سَرِير) بە مانای تەخت دی، کە مەروڤ لەسەری رادەکشێ، یان لەسەری دەخەوێ و، یان لەسەری شاندا دەدات، ﴿يَتَكُونُ﴾، (التَّوَكُّؤُ وَالْإِتْكَاءُ: التَّحَامُلُ عَلَى الشَّيْءِ)، ئەوهیە ئینسان پال بە شتیکەوه بەدات، سەنگ بەداتە سەر شتیک، واتە: شانی لەسەردا بەدات.

۶- ﴿وَزُخْرُفًا﴾، هەرۆهە زیویشمان بۆ دەپەخساندن، کەل و پەلهەکانیانمان هەموو بۆ دەکردن بە زیو، سەربان و دەرگاو پەیزەو تەخت و قەنەفەکانمان وادەکرد، کە بتوانن لە زیو دروستیان بکەن، ئەو کاتە زیو زیو، دوو کەنازی زۆر بە نرخ بوون و، ئیستاش زۆر بە نرخ، بەلام ئەو کاتە نرخ و بەهایەکیان لێک نزیك بووه، هەرۆهە زیو زیویشمان بۆ دەپەخساندن، وهك لە سوورەتی (الإِسْرَاء) لە ئایەتی ژمارە (۹۳) دا، دەفەرموێ: ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ﴾، یان مایکت هەبێ، خانووێکت هەبێ، لە زیو (زُخْرَف)، بەلام ئەوه لەو سیاقەدا، ئەگەرنا وشە (زُخْرَف)، بە مانای زیویش هاتوهو، بە مانای رازاوهیش هاتوهو، بە مانای نەخش و نیگاریش هاتوهو، بە مانای کەل و پەلی نایابیش هاتوهو.

(۷) - ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئەمەش ھەمووی تەنیا رابواردنیکى كەمى ژيانى دنيايە، ﴿مَتَّعُ﴾، واتە: بەھرە وەرگرتنیکى كەم، ھەروەھا خویندراویشەتەو: ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئنجا ئەگەر (لَمَّا) بى، ئەو كاتە (ل) بۆ جەختکردنەو، (مَا) يەكە بە مانای (إِنْ) ە، (إِنْ) ى (مُخَفَّفَةً) لە (مُثْقَلَةً) بۆ تەئكیدەو (ل) كە ئەو (إِنْ) ە، كە بۆ جەختکردنەو، (إِنْ) ى (شَرِطِيَّةً) جیا دەكاتەو، یانی: ھەر كامىك لەمانە بە تەئكید تەنیا رابواردنى كەمى ژيانى دنيايە، بەلام ئەگەر بە (إِنْ) بخوێنرێتەو: ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، یانی: بە دلنایى ئەو ھەمووی تەنیا رابواردنیکى كەمى ژيانى دنيايە، واتە: ئەگەر (لَمَّا) بى، ئەو كاتە زیاد كراو بۆ تەئكید، واتە: ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾.

(۸) - ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، دواڕۆژیش لە لای پەرورەدگارت بۆ پارێزكارانە، یانی: مەنزلگای دواڕۆژ، چونكە (الْآخِرَةُ) سێفەتى مەوصوفىكى قرتێنراو، واتە: مەنزلگای دواڕۆژ لە لای پەرورەدگارت، تەنیا بۆ پارێزكارانە، واتە: ئەو بەھەشتە تەنیا لە گرهوى ئیمانداران داىە.

خوایى ەلۆیستی بێروایان دەكات، كە چۆن پێشنیاریان كردو، یان خۆزگەیان خواستو، قورئان بۆ سەر پیاویكى مەزن، لەسەر یەكێك لە دوو شارەكان دابەزیایە، پیاوی مەزنیش مەبەستیان پێى پیاویكى ساماندارو دەستپۆشستوو و دەور قەلەبەلخ بوو، ئنجا خوایى ەلۆیستی بەو بۆنەيەو ئەو راستییەى راگەیان، كە ئەگەر لەبەر ئەو نەبووایە خەلك ھەمووی لەسەر كوفر كۆبێنەو، ئەوانەى بێروان بە خوای بە بەزەيى، وای بۆ دەكردن، كە سەربانى خانووەكانیان زیو بى، ھەروەھا پەيژەكان كە پێیاندا سەردەكەون بۆ سەر بان، زیو بن، ھەروەھا دەرگاكانیان زیو بن، ئەو تەخت و قەنەفانەى لەسەریان پشوو دەدەن و، شان دادەدەن و پال دەدەنەو زیو بن، ھەروەھا زیرو زەمبەریكى زۆر، یاخود رازاوەییەكى زۆریان ھەبى.

کهواته:

﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، واته: (مَا كُلُّ ذَلِكَ إِلَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (إِنْ) لیره‌دا به مانای (مَا) یه بۆ لابردن (نفی) ه، (لَمَّا) ش، به مانای (إِلَّا) یه، واته: هیچ کام له‌وه نیه، مه‌گەر رابواردنی که‌می ژیا‌نی دنیا بۆ، به‌لام ئەمه به‌جووری دیکه‌ش خویندراوه‌ته‌وه: (وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (إِنْ) بۆ ته‌ئکید، یانی: به‌ دنیای هه‌موو ئەوه‌ی باسکرا، (لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (ل) لیره‌دا بۆ ته‌ئکید، (مَا) یه‌که‌ش زیاد کراوه، بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه، واته: (وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، کهواته: هه‌م (إِنْ)، هه‌م (ل) ه‌که‌ش و، هه‌م (مَا) یه‌که‌ش هه‌ر سیکیان بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ن.

﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۳۵)، مه‌نزلگای کو‌تایی له لای په‌روه‌ردگارت بۆ پارێزکارانه، وشه‌ی (آخِرَة)، واته: کو‌تایی، به‌لام ئەمه به‌ سیاق ده‌زانری و، له هه‌ندی شوینی دیکه‌شدا خوا ﷻ وه‌صف کراوه‌که‌ی هێناوه، ﴿وَالْآخِرَةُ﴾ (۶۴) الْعَنْكَبُوت، (الدار الآخرة: الْمَثُوبَةُ الْآخِرَة)، پاداشتی پوژی دوایی، یان مه‌نزلگای پوژی دوایی، له لای په‌روه‌ردگارت، به‌لام بۆ پارێزکاران ته‌رخانکراوه.

شه‌ش کورته سه‌رنج له باره‌ی دنیا و دوا‌پوژوه:

۱- له‌و باره‌وه قسه‌یه‌ک له‌حه‌سه‌نی به‌صراییه‌وه هاتوه، له‌باسی ئەم ئایه‌ته‌ مو‌با‌ره‌که‌دا، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ئە‌گەر خه‌لک هه‌موویان له‌سه‌ر کو‌فر کو‌ نه‌بووبانه‌وه، ئە‌وانه‌ی بێ‌پروا ده‌بوون به‌رانبه‌ر خ‌وای به‌به‌زه‌یی، هه‌موو ده‌رو دیوارو خانووبه‌ره‌و ده‌رگا‌و په‌نجه‌ره‌مان بۆ ده‌کردن به‌ زی‌رو زی‌و، حه‌سه‌نی به‌صرایی گوتوویه‌تی: (لَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ كُفَّارًا أَجْمَعُونَ، يَمِيلُونَ إِلَى الدُّنْيَا، لَجَعَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الَّذِي قَالَ، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ مَالَتِ الدُّنْيَا بِأَكْثَرِ أَهْلِهَا، وَمَا فَعَلَ ذَلِكَ، فَكَيْفَ لَوْ فَعَلَهُ!)^(۱)، واته: ئە‌گەر له‌به‌ر ئە‌وه نه‌بووا‌یه، خه‌لک هه‌مووی بێ‌پروا ده‌بن، تیک‌رایان، به‌ لای دنیا‌دا بشکینه‌وه، خوا (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ئە‌وه‌ی فه‌رموویه‌تی، ئە‌نجامی

(۱) جامع البيان: رقم: ۳۰۸۹۴.

دەدات، (هەموو شتی بۆ دەکردن بە زیوو زێر)، دوایی حەسەنی بەصرایی گوتووێتی: بە خوا ژيانى دنیا زۆربەى خەڵكى لار کردۆتەووە پەلکێش کردووە بەلای خۆیدا، لە حَالِیکدا خوا ﷺ واشى بۆ نەکردوون، ئەدى ئەگەر وای کردبایە!

واتە: زۆربەى خەڵكى دنیا، بە لای دنیا دا پەلکێش بوون، بە لای رابواردنى دنیادا، بە لای نازو نەعمەتى دنیادا، لە پروو ماددیە کە یەووە، پروو مەعنەویە کە یان فەرامۆش کردووە، پۆژی دواییان فەرامۆش کردووە، خواو خەلکیان لەبەر چوو، هەر لە سوڕگەى خۆیاندا دەخولێنەووە، ئاگیان لە خواو خەڵک نەماووە، لە حَالِیک دا خوا ﷺ واشى بۆ نەکردوون، کە فەرمووێتی، ئەدى ئەگەر وای بۆ کردبایە!!

٢- یەکیکی دیکە لە زانایان، (ابْنُ زَيْد) دیسان (الطَّبْرِي) ^(١) ئەم دەقەى لێو دێنێ، لە بارەى تەفسیری ئەو ئایەتەووە دەلێ: (وَلَوْلَا أَنِّي كُنْتُ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً عَلَى طَلَبِ الدُّنْيَا وَرَفْضِ الْآخِرَةِ)، ئەگەر لەبەر ئەو نەبووایە، خەڵک هەموویان ببە یەك کۆمەڵ، لەسەر داواکردنى دنیاو پەتکردنەوێ پۆژی دوایی [خوا عز وجل ئاوى بۆ دەکردن].

٣- تەنیا یەك جار خوا ﷺ باسى زیو (فِضَّة) ی کردووە، کە باسى (سُقْف) یان (سَقْف) دەکات، سەقفى خانووەکان، یان سەربانەکانیان، بەلام دوایی کە باسى پەیزان (مَعَارِج) دەکات و، باسى دەرگایان (أَبْوَاب) دەکات و، باسى تەختان (سُرُر) دەکات، وشەى (فِضَّة) ی بەکارنەهێناو، هۆکارە کەى ئەوێ: (حُذِفَ الْوَصْفُ مِنَ الْمَعْطُوفَاتِ لِذِلَالَةِ مَا وَصِفَ الْمَعْطُوفُ عَلَيْهِ)، بۆیە وەصفى زیو قرتیتراو لەوانى دیکە، کە بادراو نەووە، گێردراو نەووە بۆ سەر (سُقْف)، چونکە لەوێ کە باسکراو، مانای وایە هەمان ئەو زیو، بۆ پەیزەکانیش و بۆ دەرگاکانیش و بۆ تەخت و قەنەفەکانیش هەر هەیه.

٤- لەو بارەووەش فەرمایشتی پێخەمبەرە خوا ﷺ زۆرن، بەلام دوو فەرمایشتان بە نموونە دێنین:

۱- {الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ}، (أُخْرِجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۹۵۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۳۲۴، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۳۱۳)، واتە: دنیا ھەپسخانەی پروادارو بەھەشتی بێپروایانە.

یان: مەوۆقی پروادار وەك چۆن كەسێك لە ھەپسخانەدا دەبێ، لە سجن و زینداندا دەبێ، بە چوار دیواریك رێی لێگیراوەو، لە ژوورێك و چوار دیواریكدا قەتیس كراوە، مەوۆقیش لە ژيانى دنیادا، لەبەر ئەوەی پابەندە بە سنوورەكانى شەریعەتەو، بە كەیفی خۆی رەفتار ناكات و، بە كەیفی خۆی قسە ناكات، بەلكو ئاگادارى خولیاو نیەتەكانى نێو دڵیشی دەبێ، لەو پروووەو خۆی بە كۆتكراوو بەندكراو دەبینێ، واتە: كۆت و بەندى شەریعەت، كە دەزانێ ئەو لە قازانجى دنیاو دواڕۆژیەتى، بەلام بابای بێپروا، خۆی بەرھەلدا دەبینێ، ھىچ سنوورو لەمپەریك لەبەردەمى خۆیدا نابینێ، ھەر بۆیەش یەكێك لە عاریفە گەورەكان دەلێ:

(وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهَوَّاهُ فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ)

واتە: ھەر كەسێك نەفسى چى ئارەزووى كرد، پێى بدات و، رێى پێدات، ئەو پەرستراوى بۆتە ھەواو ئارەزووى خۆی.

۲- {لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، مَا سَقَى مِنْهَا كَافِرًا شَرْبَةً مَاءٍ}، (أُخْرِجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۳۳۰، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۱۱۰، بِسَنَدٍ حَسَنٍ).

واتە: ئەگەر دنیا لە لای خوا ﷻ بە قەد بآلە مێشوو لەیەك نرخى ببوایە، قوومە ئاوێكى لى نەدەدا بە مەوۆقى بێپروا.

۵- قۆلە نەزیلە یەك:

پۆژێك جوولەكە یەكی توونچیی، كە گەرماوى داگیرساندووە، سووتەمەنێ و دارى داوونە بەر گەرماو و، لە ئارەق و تۆزو دووكەلدا، غەرق بوو، تەماشای دەكات ئەبوو ھەنێفە پەحمەتى خاوى لى بى، سوارى و لاخەو خەلكێك لە خزمەتى دایە، دى، چونكە ئەبوو ھەنێفە و پراى ئەوێ زانیەكى گەورە بوو، بازرگانێكى

گه ورهش بووه، دیاره به بازرگانیه که ی خزمه تی خویشی و قوتابیه کانشی و، خزمه تی خه لکیشی پیکردوه، ئنجا له گه ل ئه وه دا که زۆر ساماندار بووه، به لام یه کجار خوا په رست و زاهیدو بو خوا صولحاو بووه، ساماندار بوون و ده سترۆیشتن، له پرووی سهروهت و سامانه وه، یان له پرووی ده سه لاته وه، له گه ل بو خوا صولحان و دینداری و پارێزکاری دا تیکناگیری..

ئنجا جووله که که ته بوو هه نیفه ده بینئ، به بهرگیکی جوان و بوئیکی خوش و به سواری ولاخ، خویشی غه رقی توۆو ئارهق و دووکه ل بووه، ده لئ: ده لئ: ده لئ: به لئ، ده لئ: فه رمووده یه کی پیغه مبه ری ئیوه هه یه، که ده لئ: {الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ} واته: دنیا سجنی بروداره و، به هه شتی بیروایه، ئنجا ئایا ئیستا تو وهك له به هه شتدا بی، دییه بهرچاو، یان من، ئایا ژيانی من وهك سجن و زیندانه، یان هی تو؟ واته: فه رمایشته که ی پیغه مبه ر ﷺ پیچه وانهی حالی من و تو یه!!

ته بوو هه نیفه پایویکی زۆر عاقل و بلیمهت بووه و قه د دانه ماوه، پیی ده لئ: جووله که به ته ئکید حالی تو ناخوشه و، حالی من خوشه، به لام حالی تو ئه وه ی ئیستات، له چاو ئه و سزاو دۆزه خه ی چاوه ریئت ده کات، ئیستات وهك به هه شتییه، منیش ئه و حاله ی که تییدام، له چاو ئه و به هه شته ی که چاوه رییم ده کات، ئیره م وهك سجن و زیندان وایه.

وه لامیکی زۆر پر به پیست و ههق و راست بووه.

۶- شاعیریك (الْقُرْطُبِي) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، چوار دیپه شیعی لیوه دینئ، له باره ی ژيانی دنیاو چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل ژيانی دنیا دا، ئه م چوار دیپه شیعه دینئ، پیم خوشبوو بیانیه ییم:

تَمَتَّعَ مِنَ الْأَيَّامِ إِنْ كُنْتَ حَازِماً ... فَإِنَّكَ فِيهَا بَيْنَ نَاهٍ وَأَمَرٍ

إذا أبقت الدنيا على المرء دينه ... فما فاتته منها فليس بضائر

فلا تزن الدنيا جناح بعوضة ... ولا وزن رُقٍّ من جناح لطائر

فلم يرض بالدنيا ثواباً لمحسن ... ولا رضى الدنيا عقاباً لكافرٍ

واته: له پۆژانئىكى كه مى ژيانى دنيادا، بههره وهر بگره، نه گهر تو خاوهن
عه قلىكى باشى و ورياي، (واته: مه چوو هه موو پۆژه كانى ژيانى بكهى به
رابواردن و بههره وهر گرتنى ماددى)، چونكه له پۆژه كانى ژياندا، له نيوان
ئهوه داي، كه شت قه دهغه بكهى له خه لكىك و، پىگريى له خراپه بكهى،
يا خود فهريمانيان پى بكهى به چاكه، (واته: تو ده بى زياتر مشوورى نهوه
بخوى كه له ژياندا بهو شيويه بى، له پۆژانئىكى كه مدا بههره وهر بگره، بايى
نه وهنده كه جهسته ت پيوستى پيه تى و ژيانى پى به پيوه ده چى، به لام
هه ول بده نهركى فهريمان به چاكه و پىگريى له خراپه نه نجام بدهى).

نه گهر دنيا دينداريه كهى بو مروف هيشته وه، نه وهندهى له دنيا، له دهستى
ده چى، هيج زيانى پى ناگهيه نى، مادام دينى سهلامه ت بووبى.

دنيا هيندهى كيشى باله ميشوولهيه ك كيشى نيه، ههروه ها هيندهى په رىك
له بالى بالندهيه ك كيشى نيه (واته: له ته رازووى خوا دا).

بو يهش خوا ﷻ رازى نه بووه له دنيا دا پاداشتى چاكه كار بداته وه، ههروه ها
رازيش نه بووه، دنيا بكاته شوينى سزا، بو بپروا.

دنيا نه شوينى پاداشته بو چاكه كارو، نه شوينى سزايه بو بپروا، نه جى
سزاي تيدا ده بيته وهو، نه جى پاداشتى تيدا ده بيته وهو، هينده كه م و كورت و
كه م بايه خه له رووه مادديه كهيه وهو له چاو قيامه ت.

مه سه له ی چواره م:

ئهوانه ی له ئاست قورئانی بیرخه رهوه ی خوای به بهزه یی دا خوایان کویر ده که ن و، نادیده ی ده گرن و، پشتی تیده که ن، خوا ﷺ شه ی تانیکی گومرا که ریان بو ده ره خسینی و ده بیته هاوده میان، که چی ئه وان پیا یان وایه پئی راستگرتوون، به لام که له روژی قیامه تدا دینه لای خوا، دووریان لیا یان به ئاوات ده خوازن، (واته: له شه ی تانه کان)، بیگومان پیکه وه به شدار بوونیشیا ن له سزاو ئازاردا، هیچ سوودیان پیناگه یه نی و، هه ر که سه و سزاو ئازاری خو ی:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۖ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ﴾ (۳۷) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسُ الْقَرِينُ ۚ وَلَنْ يَنْفَعَكُم الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۹﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

(۱)- ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، هه ر که سیك له قورئانی بیرخه رهوه ی (خوای) به بهزه یی، پشت هه لکردوو بی، یاخود چاو نووقاو بی، خو ی کویر کرد بی.

(۲)- ﴿نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا﴾، ئیمه شه ی تانیکی بو ده ره خسینین، بو ئاماده ده که ی ن، (التَّقْيِضُ: التَّهْيِئَةُ وَالْإِتَاحَةُ)، بریتیه له ئاماده کردن و ساز کردن، وشه ی: (يَعِشُ) خویندراویشه ته وه: (يَعِشًا)، ئنجا (عَشًا، يَعِشُو، عَشًا: لِحَقَّهُ مَا يَلْحَقُ الْأَعْشَى، وَهُوَ الَّذِي لَا يُبْصَرُ بِاللَّيْلِ)، به لام (عِشِي، يَعِشًا، عَشًا أَي: عَمِي)، (عَشًا، يَعِشُو، عَشًا)، ئه وه یه که بابای شه و کویر، که به شه و ی نابین چى به سه ر هاتوه، ئه ویش وای به سه ر بی، به لام (عِشِي، يَعِشًا، عَشًا)، واته: کویر بوو، که واته: ئه گه ر بخویند ریته وه: ﴿وَمَنْ يَعِشْ﴾، یانی: هه ر که سیك شه و کویر بی، یاخود خو ی نابینا بکات، به لام ئه گه ر بفه رموی: (يَعِشًا)، واته: هه ر که سیك کویر بی، هه روه ها له

زمانی عەرەببیدا دەلێ: (عَشِيَ إِلَى النَّارِ أَي: أَقْبَلَ)، بەلام (عَشِيَ عَنِ الذُّكْرِ أَي: أَعْرَضَ)، لێرەدا: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ (ضَمَّنَ مَعْنَى الْإِعْرَاضِ)، واتە: ھەر کەسێک لە ئاست قورئاندا، کە بیرخەرەوویە، بیرخەرەووی خوای بە بەزەیی، خوێ کوێر بکات و، پستی تێبکات، ئەو شەیتانیکی بۆ ئامادە دەکەین.

(۳)- ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ کە دەبێتە هاو دەم و هاو پارزی، (الْقَرِينُ: الْمُلَازِمُ وَالصَّاحِبُ)، کەسێک کە ھەمیشە لە گەڵ کەسێکە و، هاو لێەتی و لێ جیا نابێتەو، (الطَّبْرِي) لە تەفسیرە کە خۆی دا^(۱) دەلێ: (وَأَصْلُ الْعُشْوِ: النَّظَرُ يَغِيرُ ثَبَتٌ، لِعَلَّةٍ فِي الْعَيْنِ، يُقَالُ مِنْهُ: عَشَا فَلَانٌ يَعِشُو عَشْوًا وَعُشْوًا: إِذَا ضَعُفَ بَصَرُهُ، وَأَظْلَمَتْ عَيْنُهُ، كَأَنَّ عَلَيْهِ غِشَاوَةً)، وشە (عُشْوٌ) لە ئەصلدا بە مانای تەماشاکردنە بەبێ چاو چەسپاندن، لە سەر شتێک، یان بەبێ چاک دیتن، بەھوێ ئەووە کە نەخۆشییەک لە چاودا ھەیە، دەگوێرێ: (عَشَا فَلَانٌ يَعِشُو عَشْوًا وَعُشْوًا)، ئەگەر چاوی بێھێز بوو، چاوی تاریک داھات، وەک پەردە یەکی بەسەرەو بەی.

(۴)- ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، بە دنیایی ئەو (شەیتانە قەرین)انە، ئەو (بێروای)انە (کە لە ئاست کتیی خوادا کوێر بوون و نادیدەیان گرتووە)، ھەڵدەخەلەتێن و لە پێ لایان دەدەن (لە راستە شەقامی خوا).

(۵)- ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، کەچی پێیان وایە، (لە پێ لادراوەکان پێیان وایە)، پێی راستیان گرتووە، یاخود: پێیان وایە: شەیتانەکان پێی راستیان گرتووە و پێی راست پێشانێ ئەوانیش دەدەن.

شایانی باسە: وشە (أَعَشَى)، بە مانای پیاوی شەو کوێر، (عَشْوَى) بە مانای ئافرەتی شەو کوێر، ئنجا لێرەو ئەو پەندە عەرەبییە ھاتو، کە دەلێ: (فُلَانٌ يَخْبِطُ خَبْطَ عَشْوَى)، واتە: فلانکەس بە پێیدا دەپروات و ھەلسووکەوت دەکات، وەک چۆن ئافرەتی شەو کوێر ھەلسووکەوت دەکات، کە بە شەوێ نابینێ و، بەسەر دەرو دیواردا دەکەوێ، ئەو پەندە لەووە ھاتو.

کهواته: که دةفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصَّدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، پێشێ باسی قەرینێک دەکات، ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، هەر کەسێک لە ئاست قورئانی بیرخەرەوهی خوای بە بەزەبیدا، کوێر بێ، یاخود شەو کوێر بێ، چاک چاوی نەکاتەوه و سەرنجی نەدا، شەیتانیکی بۆ ئامادە دەکەین، بۆی دەبێتە قەرین، واتە: هاوڕێ و هاوێڵ و هاوڕاز، دوایی دةفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصَّدُّونَهُمْ﴾، ﴿وَأَنَّهُمْ﴾، پارانوی کوێه بۆ: ﴿قَرِينٌ﴾ دەچێتەوه، لەبەر ئەوهی هەر کامێک لە مڕۆفەکان، کە لە ئاست بەرنامەو کتیی خوادان، کوێر دەبن، خوا ﷻ قەرینێکیان بۆ دەرەخسێنێ، کەواتە: دەبن بە کو.

کهواته: قەرینەکان، ئەوان لە ڕێ لادەدەن، وشە: ﴿السَّبِيلِ﴾، کە (أَل) ی ناساندنی لەسەرە، دەگونجێ بلی: لە ڕیازەکە، کەواتە: (أَل) ی ناساندنەکە بۆ (عهد)ە، یانی: لە ڕیازەکە، واتە: ڕیازە زانراوەکە، کە ڕیازی خواپە، دەشگونجێ ئەو ناساندنە بۆ جینس بێ، واتە: لە جینسی ڕێی راست، لە هەموو پرووێهەو لایان دەدەن.

﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، (يَحْسَبُ الْمَصْدُودُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ)، لە ڕێ لادراوەکان پێیان وایە، ڕێی راستیان گرتو، یاخود: لە ڕێ لادراوەکان پێیان وایە ئەو شەیتانە قەرینانە لە ڕێیان لاداون، ڕێی راستیان گرتو، بۆیە ئەوانیش لێیان بەهەرمەند دەبن.

(إِهْتِدَاء): بریتیە لە زانیاری هەبوون لە ڕێی راست و بەهەرە وەرگرتنیش لەو زانیارییە، یانی: (إِهْتِدَاء) بریتیە لە ڕێی راست زانین و ڕێی راست گرتن.

(٦)- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾، هەتا کاتی کە هات بۆ لامان، واتە: یەکێک هات بۆ لامان، ئەمە خوێنراویشەتەوه: (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا)، واتە: مڕۆفە لە ڕێ لادراوەکەو، شەیتانە هاوێڵەکەشی هاتن بۆ لامان.

(۷) - ﴿قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ (مرۆڤه له پێ لادراوه که) گوتی: خۆزگه له نێوان من و له نێوان تۆدا، دووری دوو پۆژههلاتهکان بووایه، که مه بهست له دوو پۆژههلاتهکان، واته: پۆژههلات و پۆژئاوا، بهلام پۆژههلات زاکراوه به سه ر پۆژئاوادا، ئنجا نێوان پۆژههلات و پۆژئاوا دووری، به ئەندازهی پانایی زهوییه، واته: به ئەندازهی ئەمسهر و ئەوسهری زهوی، من و تۆ لێک دوور باین.

(۸) - ﴿فَبَسَّ الْقَرْيُنَ﴾ واته: تۆ خراپترین هاو پازو هاو هەڵ بووی.

(۹) - ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (ئەمه کورتکردنهوهی چه ند پرسته یه که: سه ر نه جام هه موویان خرا نه نێو سزاوه، ئنجا خوا ﷻ پێی فهرموون:) هه رگیز ئەمڕۆ سوودتان پێناگه یه ن، که پیشتر سته متان کردوه، ئەوه که له سزادا هاوبه شن، واته: هاوبه شیستان له سزادا، سوودتان پێناگه یه ن، چونکه هه ر که سه پر به پێستی تاوان و خراپه ی خۆی، سزا ده درێ.

که واته: ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ﴾ (لن) بۆ جه ختکردنهوه و هه میشه یی کردن (تأکید و تأیید) ه، واته: هه رگیز سوودتان پێناگه یه ن، ﴿الْيَوْمَ﴾ ئەمڕۆ، ﴿إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (إذ) (ظَرَفٌ مُّبْهَمٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، (إذ) بۆ (ظرف) ه، بۆ کاتی پابردوو، که لێره دا مه جازه بۆ هۆکار، واته: له ئەنجامی ئەوه دا که ئێوه سته متان کردوه.

(۱۰) - ﴿أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ واته: به هۆی ئەوه وه له سزادا هاوبه شن، سوودتان پێ ناگه یه ن، خویندراویشه ته وه: (إِنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ)، ئنجا ئەگه ر (إِنَّكُمْ) بێ، ئەمه پرسته یه کی ده ست پێکردنه (جُمْلَةٌ اسْتِثْنَائِيَّةٌ)، واته: به دنیایی ئێوه له سزادا هاوبه شن.

ئنجا ئەگه ر به (إِنَّكُمْ) بخویندریته وه:

که ده فهرموێ: ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ ئەمه له وێ ته وا و ده بێ، یانی: ئەمڕۆ هه یچ سوودتان پێناگه یه ن، که کاتی خۆی سته متان کردوه، هه رگیزاو هه رگیز.

(إِنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ)، به دنیای ئیوه له سزادا هاوبه‌شن، به‌لام ئەگەر (أَنْتُمْ) بێ، واتە: ئەمڕۆ ئیوه، به‌هۆی ئەوه‌وه که له سزادا هاوبه‌شن، سوودتان پێ ناگه‌یه‌نێ.

یه‌کیک له توێژه‌ره‌وان ئاوا ئەم ئایه‌ته موباره‌که مانا ده‌کات: (تَقَرَّرَ الْيَوْمَ انْتِفَاءً انْتِفَاعِكُمْ بِالْإِشْرَاقِ فِي الْعَذَابِ انْتِفَاءً مُّؤَبَّدًا مِنَ الْآنَ)، ئەمڕۆ چه‌سپاوه سوود نه‌بینی ئیوه، به‌هۆی به‌شداریتان و، هاوبه‌شییتانه‌وه پێکه‌وه له سزادا، که هه‌رگیز سوود نابین و ئەوه که‌لکیکتان پێ ناگه‌یه‌نێ، واتە: لێره‌دا له‌م ئایه‌ته موباره‌که‌دا، سێ وشه به‌کارهاتوون:

۱- (لَنْ): به‌کارهاتوه بۆ کو‌تایی پێهێنان له داهاتوودا (لِلتَّائِيدِ الْمُسْتَقْبَلِي).

۲- (الْيَوْمَ): به‌کارهاتوه بۆ ئیستا، (لِلْحَال).

۳- (إِذْ): به‌کارهاتوه بۆ پابردوو، (لِلْمَاضِي).

ئنجای ئەم سییه، یه‌کیان بۆ داهاتوو، یه‌کیان بۆ ئیستا، یه‌کیان بۆ پابردوو، هاتوون، هه‌مووشیان په‌یوه‌ندیان هه‌یه به: ﴿يَنْفَعُكُمْ﴾، مانایه‌که‌شی ئاوایه: ئەمڕۆ هه‌رگیز سوودتان پێناگه‌یه‌نێ، که پێکه‌وه به‌شدارن له سزادا، به‌هۆی ئەوه‌وه که له پابردوودا سته‌متان کردوه‌و، سته‌مه‌که‌ش بریتیه له شيرك و کوفر.

هه‌لبه‌ته ئیمه له ته‌فسیری (فُضِّلَتْ) دا کورته باسیکمان له باره‌ی نیزیکی فریشتان له پڕوادران و، هی شه‌یتانان له کافران‌ه‌وه کردوه‌و، لێره ناگه‌پێنه‌وه سه‌ری.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

دلدانەوهی خوا ﷻ بۆ پیغەمبەر ﷺ کە ئەوانە ی هیدایەت وەرناگرن، سووچی خۆیانەو حەقەن دووچاری سزاش دەبن، بۆیە پێویستە توند دەست بە پەيامی خواوە بگرن و، دڵنیایی لەسەر راستە ڕێهەو بەرنامەکە ی بیرخەرەوه و مایە ی پایە بەرزیه، لە پیش ویشدا هیچ پیغەمبەرێک بە جگە لە خوا پەرستی نە ئێردراوه:

خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٤٠ فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ٤١ أَوْ نُرِيكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ٤٢ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤٣ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ٤٤ وَسَأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ٤٥ ﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایە تانە، لە سیژدە برگەدا:

خوا ﷻ لە کۆتایی ئەو ئایە تانەدا، ڕوو لە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، بە پرسیارکردنی نکو و ئییلێکە رانەوه دەفه رموی:

١- ﴿ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ ﴾، ئایا تۆ بە کەرەن دەبیستی؟ ﴿ الصُّمَّ ﴾، کۆی (أَصَم) ه، واتە: کەر، ﴿ الصُّمَّ ﴾، واتە: کەرەن.

٢- ﴿ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى ﴾، یان ئایا تۆ ڕێنمایی کوێران دەکە ی؟ ﴿ الْأَعْمَى ﴾، کۆی (أَعْمَى) یه.

٣- ﴿ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾، یان دەتوانی کەسیک کە لە گومپراییه کی ئاشکرا دایه، ڕێنمایی بکە ی؟ واتە: ئەوه بە تۆ ناکرێ، ئەوانەش هەستەوه رەکانی خۆیان لە کارخستوون، نە بە گوێیان هەق دەبیستن، نە بە چاویان هەق دەبینن، نە بە عەقڵیشیان ڕێی راست دەدۆزنەوهو، لە گومپراییدان.

كەواتە: ئەمە دلدانەوہیە بۆ پیغەمبەر ﷺ كە كەم و كوری و سووچی تۆ
نیە، ئەوانە رپی راست ناگرن، بەلكو خویمان نایانەوئی، بیستق و بینن و عەقل
و هوشی خویمان بەكاربینن.

(۴) ﴿فَإِنَّمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ﴾، لە حالیکدا كە ئیمە تۆ لابەرین، واتە: بتمرینن.

(۵) ﴿فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾، ئەو بە دنیای ئیمە لەوان تۆلەستینن.

(۶) ﴿أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ﴾، یان ئەگەر ئەوہی گفتمان پیداون، پیشانی تۆی
بدەین.

(۷) ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، بە دنیای ئیمە بەسەر ئەوان دا توانادارین، واتە: لە
هەردوو حالدا سزادارن ئەوان مسۆگەرەو، براوەتەو، چ تۆ لابەرین، بە تەئکید ئیمە
تۆلەستینن لە ئەوان و تۆلەیان لی دەستینن، سزایان دەدەین، چ تۆ بهیڵینەو و،
پیشانت بدەین ئەوہی كە بەلینمان پیداون و هەرەشەمان پێ لیکردوون، ئەو ئیمە
بەسەر ئەواندا بە تواناین و توانادارین، ئەوہی ەمانەوئی بەسەریان دینن.

وشە (إِنَّمَا) لە ئەصلدا: (إِنْ مَا) یە، (إِنْ) بۆ مەرجه، (إِنْ الشَّرْطِيَّة) یە، (مَا) ش
زیادکراوە بۆ جەختکردنەو، (وَإِنَّمَا) (نون) ەكەش لە (میم) ەكەدا (دَغَم) کراوە،
ئەصلی خوئی (إِنْ مَا) یە، بۆتە (إِنَّمَا)، واتە: لە حالیکدا ئەگەر هاتوو.

كە دەفەرموئ: ﴿فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾، هەروەها دەفەرموئ: ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُّقْتَدِرُونَ﴾، (تَقْدِيمُ الْمَجْرُورِينَ عَلَى مُتَعَلِّقِيهِمَا، لِلإِهْتِمَامِ فِي التَّمَكُّنِ بِالْإِنْتِقَامِ
وَالْإِقْتِدَارِ عَلَيْهِمْ)، لە هەردووکیان دا كە (جَارٌ وَمَجْرُورٌ)، پیشخراوەو لە ئەصل
دا ئاوايە: (فَإِنَّا مُنْقِمُونَ مِنْهُمْ)، هەروەها ئەوہی دیکە كە دەفەرموئ: ﴿فَإِنَّا
عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، لە ئەصلدا ئاوايە: (فَإِنَّا مُّقْتَدِرُونَ عَلَيْهِمْ)، ئەمە بۆ گرنگی
پیدانە، بەو كە خوا ﷻ دەسترویشتووێ بۆ تۆلە لیستاندنەوہیان، هەروەها
دەسترویشتووێ بۆ هەر شتێك كە بیەوئ پیشانی پیغەمبەر ﷺ بدات،
هەرەشەیهك كە لە كافەرەکانی كردو.

وشەى (وَعَد): ﴿الَّذِي وَعَدْتُهُمْ﴾، ھەم بۆ ھەرەشەو، ھەم بۆ جگە لە ھەرەشەش بە کار دەھێنرێ.

﴿مُقَدِّرُونَ﴾، (الْإِفْتِدَارُ: إِمْتِلَاكُ مَمَالِكِ الْقُدْرَةِ، أَوْ شِدَّةُ الْقُوَّةِ)، (اقتدار): بریتى ھە بە دەستەو ھە گرتنى تەواوى دەسلالت و، یان زۆر بە ھیزی، ئەم تەعبیرە کە لێرە ھاتو، لە سوورەتى (يونس) ئایەتى (۶۷) دا، بەم جوړە ھاتو: ﴿وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُنْفِيتُكَ فَلَئِنَّا مَرْجِعُهُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ شَيْدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾، واتە: ئەگەر ھەندیک لە ھەوى بە ئێتیا ن پێ دەدەین، پێشانى تۆى بدەین، (کە سزادانیانە)، یاخود تۆ ھەری ئێن و پێشانى نەدەین، شوێنى گەرانیان بۆ لای ئێمە، دواى خوا ﷻ چاودێرە بە سەر ئەو ھەو کە دەیانکرد.

یانى: ئەگەر لە دنیا شدا سزایان نەدەین، لە دواړوژدا سزادانیان مسوگەرە.

یەکیك بۆى ھەى، بلى خوا ﷻ بۆچى دەفەر موى: ﴿فَأَمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ﴾، ئنجا ئەگەر تۆ لابەرین، دواى دەفەر موى: ﴿أَوْ نُرِيَنَّكَ﴾؟ یان پێشانى بدەین.

من گولبژیر لە ھەموو تەفسیرەکان دەکەم و ئەو ھەوى بە دلم بى، جارى وایە رایەك لە یەکیکیانەو دەینم و، مەرج نیە ھەموو جارێك ئاماژەى پێدەم، تەفسیرەکانم لە سەرەتاو بەس کردوون و لە کو تايیدا ناویان دینین، ئنجا لێرەدا یەکیان دەلى: (فَإِنَّهُ التَّرْدِيدُ فِي هَذَا الشَّرْطِ تَعْمِيمُ الْحَالَيْنِ، حَالِ حَيَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَحَالِ وَفَاتِهِ، وَالْمَقْصُودُ: وَقْتُ ذَيْنِكَ الْحَالَيْنِ، لِأَنَّ الْمَقْصُودَ تَوْقِيتُ الْإِنْتِقَامِ مِنْهُمْ)، ئەو کە خوا ﷻ دوو ئەگەرى ھێناون، سوودە کە ئەو ھەوى کە ھەردوو حالەکان، حالى ژيانى پێغەمبەر ﷺ و حالى مردنى، یانى: چ لە حالى ژيانى دا، چ لە حالى مردندا، لە ھەردوو حالەکان دا، ئەوان سزادانیان مسوگەرەو براوەتەو، لێرەدا مەبەست کات دیاریکردنە بۆ تۆ لە ئێستادەو، بۆ سزادانیان، کە چ تۆ ھەری ئێن، تۆ لە یان لى دەستین، چ تۆ ھەری ئێن، ئەو ھەندیکت پێشان دەین، یان ئەو ھەوى ھەرەشەمان پێ لیکردوون پێشانى بدەین، لە ھەردوو حالەدا ئێمە توانمان بە سەریاندا دەشکێ و لە دەستى ئێمە دەرباز نابن.

(۸) ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾، كهواته: دهست بگره بهوهوه كه بو لات سروشكراوه، (المسك: أَخَذَ الشَّيْءَ)، (مَسَكَ) نهوهيه ئينسان شتيك بگرى، بهلام: (الِاسْتِمْسَاكُ: شِدَّةُ الْمَسْكِ)، (الِاسْتِمْسَاكُ) نهوهيه كه ئينسان زور به توندى بگرى، كه ليره دا مبهست بهردهوام بوونه، لهسهر دهستگرتنى پيغهمبر ﷺ به قورئانهوه، به وهحي خواى بهروهردگاروه.

(۹) ﴿إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، به دنيايى تو لهسهر رپيهكى راستى، ئهمه بهلگه هيئانهوهيه، بو فرمانكردنى به دهست پيوهگرتنى وهحي، واته: توند دهست بهو وهحيهوه بگره، كه بو لات سروشكراوه، چونكه بيگومان تو لهسهر رپيهكى راستى.

(۱۰) ﴿وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ﴾، به دنيايى ئهو بيرخهروهيه بو خوت و خهلكهكهت، يانى: ئهو قورئانه، راناوهكهى بو قورئان دهچيئهوه، يان بو وهحي دهچيئهوه، وهحيهكهش له قورئان دا بهرجهستهيه، ئنجا دهلى: (ذِكْرُ الْعَقْلِ وَالْفِكْرِ، وَذِكْرُ لِسَانِ الصِّيتِ وَالشَّرَفِ)، (ذِكْرُهُ) بو خوت و بو گهلهكهت، واته: بيرخهروهيه بو عقل و هوشت، ياخود باس و خواسى زمانه و ناوبانگه، بو خوشت و بو خهلكهكهشت.

ههچهنده زوريك له تويزهروهوانى قورئان وهك (الطَّيْرِ) و (ابْنُ كَثِير) ههمويان، (ذِكْرُ) يان به ماناي شهرف و ناوبانگ هيئاوه، واته: ناوبانگه بو خوت و بو گهلهكهت.

ههلبهته ئهم پرسته قورئانييه، له سه رهتاي سوورتهى (الأنبياء) يشدا هاتوه، بهلام من پيم وايه، ليره دا واباشتره بيرخهروه بى، يانى: بيرخستنهوهو، ئاموزگارويه، بو خوت و بو كومه لگاكهشت، له قوناغى يه كهمدا، ئه گهرنا دوايى: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۴) يوسف، قورئان ته نيا بيرخهروهيه بو ههموو جيهانيان.

دهشگونجى مبهست له (ذِكْرُ) ههم ليره، ههم له شوينه كانى ديكهش، مبهست ناوبانگ بى و پيگه و پلهى بهرز بى، كه بيگومان ههر كه سيك دهست به قورئانهوه بگرى و ريزى قورئان بگرى و قورئان له باوهش بگرى، وهك چون

بۆی دەبێتە پەندو ئامۆژگاریی و بیرخەرەوه، بە هەمان شیوە بۆشی دەبێتە ناوو ناوبانگ و پایه‌داریش، بەلام وایێدە چۆ زیاتر مانای یەكەم مەبەست بێ، واتە: بیرخەرەوه‌یه بۆ خۆت و گەله‌كەت.

(۱۱)- ﴿وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ﴾، لە مەودواش لێتان دەپرسێتەوه، بە تاییهت لە خۆت و لە گەله‌كەت، چونكه بە زمانی خۆتان ئەو وه‌حیی و په‌يامه‌ی خواتان بۆ هاتوه، ئیوه زیاتر به‌پرسیارن لێی و، لێتان دەپرسێتەوه، چونكه ئاسانتر ده‌ستتان ده‌یگات، لە خه‌لكی دیکه كه یان زمانی عه‌ره‌بی نازان و ده‌بی بۆی ته‌رجمه‌هه بکری، یان ده‌بی زۆر خۆی ماندوو بکات، تاكو فێری زمانی قورئان ده‌بی.

له‌ كۆتاییدا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

(۱۲)- ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، بپرسه له‌وانه‌ی ناردوویمان، (ئەو پیغه‌مبه‌رانه‌ی ناردوویمان) له‌ پێش تۆدا، لێیان بپرسه.

(۱۳)- ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾، ئایا جگه‌ له‌ (خوای) به‌ به‌زه‌یی، په‌ستراوانیکی دیکه‌مان داناو بپه‌ستری؟ له‌و باره‌وه‌ ئەم ریاویه‌ته‌ هاتوه، كه (الطَّيْرِي) ^(۱) هیناویه‌تی:

(قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ الزخرف: ۴۵، قَالَ: جُمِعُوا لَهُ لَيْلَةً أُسْرِيَ بِهِ بَيْتُ الْمُقَدِّسِ، فَأَمَّهُمْ، وَصَلَّى بِهِمْ، فَقَالَ اللَّهُ لَهُ: سَلِّهُمْ قَالَ: فَكَانَ أَشَدَّ إِيمَانًا وَبَقِيْنَا بِاللَّهِ وَمَا جَاءَ مِنَ اللَّهِ، أَنْ يَسْأَلَهُمْ).

واته: ئێبو زه‌ید گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەو شه‌وه‌ی شه‌وپۆی پیکرا، له‌ (بَيْتِ الْمُقَدِّسِ) (پیغه‌مبه‌ران) بۆی کۆ کرانه‌وه، ئەویش پێش نوێژی بۆ کردن و نوێژی بۆ کردن، خواش ﷻ پێی فه‌رموو: لێیان بپرسه‌ له‌و باره‌وه، به‌لام ئێمانه‌كه‌ی به‌هێزتر بوو، بپروا پته‌ویه‌كه‌ی به‌ خوا زیاتر بوو، به‌وه‌ی بۆی نێردراوه، له‌لایه‌ن خواوه‌ كه‌ پرسیاریان لێ بکات، واته: پرسیاری لێیان نه‌کرد.

(الرّازي) له ته فسیره که ی خووی دا^(۱)، سی رای هیان، له وباروه که ئایا
فرمان به پیغمبر ﷺ کراوه، له پیغمبرانی پیشوو پرسئ: که ئایا خوا ﷻ
هیچ په رستراوی دیکه ی داناون به رسترتن، وهك هاوبهش له گه ل خوادا؟:

۱- إَسْأَلُ مُؤْمِنِي أَهْلِ الْكِتَابِ.

۲- إَسْأَلُ الْأَنْبِيَاءَ فِي لَيْلَةِ الْمَعْرَاجِ.

۳- ذِكْرُ السُّؤَالِ فِي مَوْضِعٍ لَا يُمَكِّنُ السُّؤَالَ فِيهِ، يَكُونُ الْمُرَادُ فِيهِ النَّظَرُ وَالِاسْتِدْلَالُ، كَقَوْلِ مَنْ
قَالَ: سَلِ الْأَرْضَ مَنْ شَقَّ أَنْهَارَكَ، وَغَرَسَ أَشْجَارَكَ، وَجَنَى ثَمَّارَكَ، فَإِنَّهَا إِنْ لَمْ يُجِبْكَ جَوَابًا،
أَجَابَتْكَ اعْتِبَارًا، فَهَاهُنَا سُؤَالُ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ كَانُوا قَبْلَهُ مُمْتَنِعِينَ، فَكَانَ الْمُرَادُ مِنْهُ،
أَنْظُرْ فِي هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ بِعَقْلِكَ وَتَدَبَّرْ فِيهَا بِفَهْمِكَ.

واته: که خوا ﷻ ده فرموئ: پرسیار له پیغمبرانی دیکه، که له پیش
تو دا ناردوو مان بکه، ئایا هیچ په رستراوانی کمان داناون، به رسترتن جگه له خوا،
ئهمه سی وه لامی هه ن:

۱- له پرواداران خاوه ن کتیبان پرسه، (ئوانه ی هاوچه رخی خوئن، لیان پرسه: ئایا له
کتیبه کانی خوادا هه یه، جگه له خوا به رسترتی؟).

۲- له پیغمبران پرسه، له شهوی میعراجدا، وهك ئهو ده قه ی هیانمان له (ابن زید) هوه.

۳- باسکردنی پرسیارکردن، له شوینیکدا که نه گونجئ پرسیار بکری، مه به ست لئی
سه رنج دان و به لگه هیانانه وه یه، وهك قسه ی که سیک که ده لئ: له زهوی پرسه! کئ
پروباره کانی تیدا رویشتان دوون و، کئ دره خته کانی تیدا پرواندوون و، کئ به رو میوه کانی
تیدا پیگه یاندوون، ئه گه ر وه لامت نه داته وه به وه لام دانوه، وه لامت ده داته وه
به په ندو عیبره ت، لیره شدا پرسیارکردنی پیغمبر ﷺ له پیغمبرانی پیشووئ،
شتیکی نه گونجاوه، به لام مه به ست پی یانی: له پرسه دا عه قلئ خو ت به کاربینه و،

لە تیگەیشتنی خۆت پامینە، ئەو کاتە دەزانی ناگونجی و، نەگونجاوێ خوا ﷻ بەهیچ کام لە پیغەمبەرانی فەرموو بێ: جگە لە خوا ﷻ پەرستن، پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەموویان تەنیا بە یەکتا پەرستی خواو پەوانەکراون، پەيامەکیان کاکل و جەوهەرەکی، ئەوێهە کە مەوۆقەکان تەنیا بەندایەتی بوو خوا بکەن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتی هەموو لایەکمان بدات، ئێمەش تەنیا خواپەرستی، لە ژبانی تاکیی و خێزانی و کۆمەڵایەتی و سیاسیی خۆماندا زیاتر تۆخ بکەینەو، پەنگ پێدەینەو، بە شیوەیەکی بێن، کە تەنیا خواپەرست بێن، و، تەنیا خوا بە پەرستراو بزاین، بە واتاو چەمکی فراوان و گشتگیری پەرستن، خوا پەرستی لە هەموو هەلسوکهوتەکانماندا پەنگ بداتەو، بێگومان خواش ﷻ لە سوورەتی (الأنبياء) دا، دەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥)، واتە: (ئەو موحەممەد ﷺ!) لە پیش تۆدا هیچ کام لە پەوانەکراوانمان نەناردوون، مەگەر ئاگادارمان کردو، و، سروشمان بوو کردو: جگە لە من هیچ پەرستراویکی نیە، ئنجا تەنیا بەندایەتی بوو من بکەن، خوا ﷻ یارمەتیمان بدات، کە ئەهلی تەوحید بێن و هەمانپارێزی لە شیرک، لە هەموو جوورەکانی شیرک، گەرەو گچکەو ئاشکراو پەنھان - چونکە شیرک ئەو گوناھە، کە قەلەمی عەفووی بەسەردا نایەت - هەروەها هەمانکات بە ئەهلی خوا پەرستن و خوا بەیەکگرتن، بە مانای فراوان و گشتگیری پەرستن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوارەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە يازدە (۱۱) ئايەت پېك دى، ئايەتەکانى: (۴۶ - ۴۵)، تېياندا گۆشەيەك لە بەسەرھاتى مووسا عليه السلام و فيرعهون و دەستەو دايەرەكەى باسکراو، كە مووسا عليه السلام بە چەند بەلگەو نیشانەيەكەو، چووہ بو لای فيرعهون و دارو دەستەكەى و گەلەكەى، ئەوانیش بە نیشانەکانى پېكەنيون و، دواى ئەوہى سزای خوا گرتوونى و، بەلایان بەسەرھاتو، داوايان لە مووسا کردو، كە بويان لە خوا بپارێتەو، بەلایان لەسەر لابەرئ، ئەوانیش پى راست دەگرن، كەچى دواى لابرانى بەلاش، پەيمانىان ھەلۆەشاندۆتەو.

ھەرۆھە باسى فيرعهون کراو، كە خوئى بە ھوكمپرانى ميسرەوہ باداوو، شانازى بە كۆشك و تەلارەكەيەوہ کردو، كە جوگەو پووبار بە ژىرياندا دەرۆن، تانەشى لە مووسا عليه السلام داو و، پيشنيارى کردو، كە دەبووايە بازنەى زىرو فرىشتەكان لەگەلیدا ببوونايە، واتە: مادام بازنەى زىرى بو دانەبەزىراون و، فرىشتەى لەگەل نەنيردراون، كەواتە: راست ناكات پىغەمبەر نيە، ئىدى بەو قسەو قالانە، خەلكەكەى خوئى عەقل سووك کردو، ئەوانیش شوئى كەوتوون و سەرەنجام گيرۆدەى سزاو جەزەرەبەى خوا بوون.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَكُفِّرُ الْإِنْسَ لِي مَلِكٌ مِصْرَ وَهَٰذِهِ

الْأَنْهَرُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ
مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا
ءَاسَفُونَا أُنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا
لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به دنیایی مووساشمان به نیشانه کاخانه وه ناردده لای فیرعهون و، بریار به دهسته کانی، گوتی: بیگومان من نیرراوی پهروهردگاری جیهانیانم (بو لاتان) ﴿٤٦﴾ ئنجا کاتیک نیشانه کاخانهی بو هیئان، ئهوان (دارو دهستهی فیرعهون)، کتوپر پییان پیکه نین ﴿٤٧﴾ هیچ نیشانه یه کیشمان پیشان نه دان، مه گهر له خوشکه که ی (له هی پیشووی) گه وره تر بوو و، به ئازارو سزاش گرتمان، به لکو بگه پرینه وه ﴿٤٨﴾ گوتیشیان: هو ئه ی جادوو گهر! به هو ی په یمانیکه وه، که پهروهردگارت پییداوی، بۆمان لیی بپاریوه، (ئه گهر به لامان له سهر لابادت)، مسوگهر ئیمه ری راستگرتوو ده بین ﴿٤٩﴾ که چی کاتیک سزاو ئازارمان لی لابردن (به لایه کهمان لی دوورخستنه وه)، یه کسه ر ئهوان به لیئیان شکاند ﴿٥٠﴾ فیرعهونیش له نیو گه له کهیدا، بانگی کرد (جاریدا)، گوتی: ئه ی گه له کهم! ئایا حوکمرانیی میسر هی من نهو، ئهم رووبارانesh به ژیر (کو شککه کهمدا) ده رۆن، ئایا نابینن (یان: به عهقل و دل نازانن)؟ ﴿٥١﴾ یان ئایا من باشترنیم لهو کهسه (مووسا)، که ئه و بی بایه خه و، نیزیکه (نه توانی قسه بکات و) مه بهستی پروون بکاته وه ﴿٥٢﴾ (ئه گهر راست دهکات پیغه مبه ره)، ده بووایه بازنه ی زیری فریدرابانه سهر، یان فریشته کان ویپرای هاتبانایه ﴿٥٣﴾ ئیدی خه لکه که ی (عهقل) سووکردو سهره نجام

به قسه یان کرد، چونکه ئەوان کۆمه لێکی لادەربوون ﴿٥٤﴾ ئنجا کاتێک ئیمەیان تووڕە کرد، تۆلەمان لیستاندن و تیکرپایانمان نغرۆ کرد (خنکاندمانن) ﴿٥٥﴾ له ناکامیشدا بو ئەوانی دیکه کردمانه پێشهنگ و پەند ﴿٥٦﴾.

شیکردنهوهی هەندیک له وشەکان

(أُخْتِهَا): (أَي: مِنَ الْآيَةِ الَّتِي تَقَدَّمَتْهَا، وَسَمَّاها أُخْتًا لَهَا، لِاشْتِرَاكِهَا فِي الصَّحَةِ وَالْإِبَانَةِ وَالصُّدُقِ)، كه دهفه رموی: ﴿وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾، (أُخْت) واته: خوشك، كه دهفه رموی: (أُخْتِهَا) واته: لهو ئایه تهی، لهو نیشانهی كه له پێشیهوه بووه، بۆیه به خوشکی ناوی هێناوه، چونكه هەر كام له دوو نیشانه كان، له پرووی راستیی و تهواویی و پووینی و پوونکردنهوه و راستگویییهوه، وهك یهك بوون، یان هاوبهش بوون، وهك چۆن دوو كچ كه له دایكێك دهبن، به خوشك داده نرێن، لهو پرووهوه كه دایکیان یهكه، یهكسان، ئەو نیشانهش كه خوا ﷻ به مووسای ﷺ دابوون، لهو پرووهوه، كه ههموویان نیشانهی تهواو بوون و، دەرخهرو پروونكه رهوهی پێغه مبه ر بوونی مووسا بوون و، راست و تیرو تهواو بوون، ههموویان وهك یهك بوون.

كه گوتوویانه: (بَتَأْتِي السَّاحِرُ)، هۆ ئەو جادووگه ر! (ساحِر)، به مانای جادووگه ر دی، به لام مه رج نیه، وشه كه مه به ست پێی زهم بووبی، چونكه له لای ئەوان زانیاری جادوو، شتیکی په سند بووه، كه واته: (ساحِر)، واته: ماموستا، زانا.

(عَهْدٌ عِنْدَكَ): واته: په یمانی به تۆ داوه، به لێنی له لای تۆ هه یه، (عَهْدٌ فُلَانٍ إِلَى فُلَانٍ، يَعْهَدُ عَهْدًا، أَلْقَى إِلَيْهِ الْعَهْدَ وَأَوْصَاهُ بِحِفْظِهِ)، ده گوتری: فلان عه هدی بو لای فلانكه س کرد، (يَعْهَدُ عَهْدًا)، واته: په یمانیکی بۆلا هاویشته، راشی سپارد، كه ئەو په یمان و به لێنه بپاریزی.

(كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ): (أَزَلْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ، وَالْكَشْفُ: رَفْعٌ وَإِزَالَةٌ مَا يَسْتُرُ الشَّيْءَ)،
 كه دهفه رموی: (كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ)، واتە: سزاكه مان لى لابردين، به لایه كه مان لى
 لادان.

(كَشَفَ): بریتیه له بهرزکردنهوهو لادانى شتیک، كه شتیک دادەپۆشی، بۆ
 وێنه: سه‌رى مه‌نجه‌لیك كه لاده‌دری، یاخود په‌رده‌یه‌ك كه له‌سه‌ر شتیک لاده‌دری،
 ده‌گوتری: (كَشَفَهُ) واتە: لایبرد، لایدا.

(يَنْكُثُونَ): (النَّكْثُ: النِّقْضُ وَاسْتِعْيَارُ لِنَقْضِ الْعَهْدِ)، (نَكْثَ): به مانای
 هه‌لوه‌شاندنه‌وه دی، به تابه‌ت كه‌سیك كه ریسیک ده‌چنی، یان ده‌یهوئیتیه‌وه،
 دوایی هه‌لبوه‌شیتیتیه‌وه، پیتی ده‌گوتری: (نَكْثَ) كه (نَقْضَ)یشی بۆ به‌کارده‌هیتری،
 به‌لام لی‌ره‌دا خوازاوه‌ته‌وه بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وهو شکاندنی به‌ئین و په‌یمان.

(مَهِينٌ): (الْمَهِينُ: الضَّعِيفُ وَالذَّلِيلُ وَالْحَقِيرُ)، به مانای بیهیزو زه‌بوون و كه‌م
 بایه‌خ دی، حاشای مووسا عليه‌السلام، دیاره‌ فیرعه‌ون له هه‌مبانه‌ی خۆیدا گوێزی
 ژماردوون، بۆیه مووسای وا هاتۆته به‌رچاو، ئه‌گه‌رنا هه‌چكه‌س له مووسا عليه‌السلام،
 له پۆژگاری خۆیدا خاوه‌ن عیزه‌تر نه‌بووه، وه‌ك هه‌ر كام له پیغه‌مبه‌رانی دیکه.
 (يُبَيِّنُ): ده‌رده‌خا (يُبَيِّنُ، يَوْضَحُ)، ﴿وَلَا يَكَاذُ يَبِينُ﴾، خه‌ریكه نه‌زانى قسان
 بكات، یاخود مه‌به‌ستی خۆی ده‌ربخات.

(أَسْوَرَةً): (جَمْعُ سَوَارٍ مِنْ اسْتَوَارَ الْفَارِسِيِّ)، (أَسْوَرَةٍ مِنْ ذَهَبٍ، وَأَسَاوِرَ مِنْ
 فِضَّةٍ)، ﴿فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ أَسْوَرَةٌ﴾، (أَسْوَرَةٌ)، كۆی (سوار)ه ئه‌ویش له (استوار)
 ی فارسیه‌وه هاتوه، واتە: ئه‌وه‌ی له ده‌ست ده‌كری، ئنجا ئه‌گه‌ر (أَسْوَرَةٌ) بێ،
 ئه‌وه‌یه كه له زی‌ر دروستكرابێ، به‌لام ئه‌گه‌ر (أَسَاوِرَ) بێ، كه كۆی (سوار)ه،
 له زیوه، وه‌ك خوا ﷻ له سووره‌تی (الإنسان)دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ
 فِضَّةٍ﴾ ﴿١٨﴾، رازیترا نه‌وه به‌بازنه‌ی له زیو، زانایان وایانگوتوه، به‌لام ده‌شگونجی
 بگوتری: (أَسْوَرَةٍ مِنْ فِضَّةٍ، وَأَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ)، به هه‌رحال هه‌ندیك له زانایان

وایان هاتۆته بهرچاو، که ئەگەر (أَسْوَرَة) بئی مانای وایه، ئەو بازنانه له زیڕ دروستبوون، بهلام ئەگەر وشە (أَسَاوِر) به کاربھێنری، هەردووکیان کۆن، کووی (سوار)ن، مانای وایه له زیو دروست بوون.

(مُقْتَرِنِينَ): واتە: پیکهوه، (قَرْنُ شَيْءٍ بِشَيْءٍ)، پیکهوه جووتکردنی شتیک له گەل شتیک دا، (الْإِقْتِرَانُ: كَالْإِزْدَوَاجِ فِي كَوْنِهِ اجْتِمَاعَ شَيْئَيْنِ، أَوْ أَشْيَاءَ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى)، (إِقْتِرَان) وهك (إِزْدَوَاج)ه، لهوهدا که دوو شت یاخود چەند شتیک له مەبەستیک له مەبەستهکاندا یه کین و پیکهوه بن.

(فَأَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ): (أَي: حَمَلَهُمْ أَنْ يَخِفُّوا مَعَهُ، أَوْ وَجَدَهُمْ خِفَافًا فِي أَيْدَانِهِمْ وَعَزَائِهِمْ)، خه لکه که ی خووی وای کرد، که له گەلی سووک بن، به ئاسانی به دهستیوه بێن، واتە: (أَزْعَجَهُمْ وَاسْتَفْرَّهْم)، یاخود خه لکه که ی سووک بینی، له پرووی جهسته یانهوه سووکی دیتن و، له پرووی عهقل و عهزیمه تیانهوه سووکه لهی هاتنه بهرچاو.

(ءَاسْفُونًا): (الْأَسْفُ: الْحُزْنُ وَالْعَصَبُ مَعًا)، وشە (أَسَف): به خه مباریی و توورپی پیکهوه دهگوتری، بهلام خه مباریی بو خوا ﷻ به کارناهیتری، له قورئاندا وشە خه فهت خواردن به کارنه هاتوه، ههروهها له سونهتدا، بهلام وشە توورپی بو خوا ﷻ به کارهاتوه، {غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ}، {سَبَقْتُ رَحْمَتِي غَضَبِي}، (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۲۷۵۱)، بۆیه (ءَاسْفُونًا)، واتە: (أَغْضَبُونَا) توورپیان کردین.

(سَلَفًا): (السَّلَفُ: الْمُتَقَدِّمُ)، (سلف) ئەوهیه که تێپه رییبی و، رۆیشتی، پیشهنگ، که واتە: ﴿سَلَفًا وَمَثَلًا﴾، واتە: (مُعْتَبَرًا مُتَقَدِّمًا)، په ند لیوه رگیروایکی رابردوو.

(وَمَثَلًا): (شَبَهًا)، ههروهها (مَثَل) به مانای وێچوو دی، شتیک به شتیک بچی، (هَذَا مِثْلُ هَذَا، شَبَهُهُ، أَوْ شَبِيهُهُ)، (مَثَل وَمِثْل)، وهك (شَبَهُ وَشَبَهُ)، یانی: ئەو شته وهك ئەو شته، بهلام وێرای ئەوهش (مَثَل) له زمانی عه پهبیدا، به مانای

پەندیش دى، كە ئىمە بە كوردى دەلىن پەند، پەندى پىشىنان، كە بەمجۆرە
 پىناسە كراو: (قَوْلٌ فِي شَيْءٍ يُشَبِّهُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، بَيْنَهُمَا مُشَابَهَةٌ لِيُبَيِّنَ أَحَدُهُمَا
 الْآخَرَ وَيُصَوِّرَهُ، مَثَلٌ: الصَّيْفَ ضَيَّعَتِ اللَّبَنَ)، (مَثَل): پەند، برىتيە لە قسە يەك لە
 بارەى شتىكەو، كە وەك قسە يەكى دىكە دەچى، لە بارەى شتىكى دىكەو،
 لە نىوانىندا وىكچوون هەيە، تاكو يەككىيان ئەوى دىكە پروون بكاتەو،
 وىناى بكات، بۆ وىنە: عەرەب گوتوىانە: (الصَّيْفَ ضَيَّعَتِ اللَّبَنَ)، {لە هاوینى
 دا شىرەكەت لە دەست دا}، كە ئەو بەسەرھاتىكى هەيە: پیاوێك وىستووێتى
 ئافرەتێك پىنى، داواى لىكردو، هاوسەرگىرى لەگەڵ بكات، ئەو كاتەش كەشى
 هاوین بوو، ئافرەتەكە پەفزی كردو، ئىجا ئایا خزمى بوو، یان پىگانە بوو،
 دواى و بوو كە ئەو ئافرەتە، هاوسەرگىرى كردى، یان نەكردى، گىرگ
 ئەو یە هەزار كەوتو، هەزارى و ناچارى سەرى پى بە مالى ئەو كەبراىەدا
 كردو، داواى هاوکارى لىكردو، ئەویش پىگوتو: لە هاوینى دا شىرەكەت
 زایە كرد، ديارە دەبى چووبى، داواى شىرێك و خۆراكىكى لى كردى، ئەویش
 گوتى: لە هاوینى دا، واتە: ئەو كاتەى كە هاتم داوام لى كردى هاوسەرگىرىم
 لەگەڵدا بكەى و پەفزت كردم، ئەگەرنا ئىستا شىرت دەبوو.

پەندى كوردى پىش بۆ وىنە: (دیزە دەرخۆنەى دیتەو)، یان (بانىكەو دوو
 هەوايە)، هەموو ئەوانە بەسەرھاتيان لەسەر، پەند (مَثَل) یش، عادەت وایە
 مانای زۆر، لە چەند وشە يەكى كەمدا كۆ دەكاتەو.

مانای گشتیی نایه ته کان

به سهرهاتی مووسا عليه السلام له سئ نایه تی پیشوودا رابرد، ته مجاره خوا به سهرهاتی دووهم، بو پیغه مبه ری خاتهم عليه السلام ده گیریت هوه، هه لبه ته گو شه یه ک له به سهرهاتی مووسا، که وه ک گوتمان ههم بو دل دانه وهی پیغه مبه ر عليه السلام، هاوه لآن و شوینکه وتووانی به ریزی ته تی (خوا لیان پازی بی)، ههروه ها بروداران تا کو رژی دواپی، تا کو ژیانی مروف له سهر زهوی مابی، ههروه ها هو شدار ییدانی شه به نه یاره کانی پیغه مبه ر عليه السلام، که: بترسین له وهی هه مان سه ره نجامی شووم و خراپ، که به سهر فیرعه ون و دهسته و دایه ره که ی هات، به سهر تیوه ش بی، ههروه ک چو ن ئه وان به مووسا عليه السلام بیروا بوون، به نایه ته کانی پیکه نین و رژیان له مووسا نه گرت، فیرعه ون خو ی به سه ردا هه لکیشا، به لام دواپی تووشی سزاو جه زره به ی خوا عليه السلام بوون، تیوه ش بترسین که هه مان چاره نووس به سهر تیوه ش بی، چونکه ئه گهر هه ر له ری وانه وه برؤن، هه مان شت که هاتوته ری وان، دیته ری تیوه ش.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ به دلیایی مووسا مان به نیشانه کا ئانه وه نارد بو لای فیرعه ون و، بریار به دهسته کانی، دهسته و دایه ره که ی، (الملا): (أَشْرَافُ قَوْمِهِ)، ئه وانه ی له خه لکه که ی ناو به دره وه بوون و، ده سترؤیشتوو بوون و، بریار به دهسته بوون، بویه ش ناویان لی تراوه: (مَلَأَ): (لَإِنَّهُمْ يَمَلُّونَ الْقُلُوبَ هَيْبَةً وَالْعُيُونُ رَوَاءًا)، له به ر ئه وه ی دلی خه لکیان پر ده کرد له سام و هه یبه ت و، چاوشیان پر ده کردن له جوانی، ته ماشایان ده کردن، زرق و برقی دنیایان زور بوو، ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، مووسا عليه السلام فهرمووی: من ره وانه کراوی پهروه ردگاری جیهانیانم، واته: خوا عليه السلام منی بو لای تیوه ره وانه کردوه، که په یامی خواتان پی بگه یه نم.

ئیمە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام، که لە سەرەتای سوورەتی: (الْقَصَص) دا، پێنج ئالْقەیمان باسکردوون و، لە سوورەتی: (الأعراف) یشدا هەشت ئالْقە، واتە: هەر سێزە ئالْقەکە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام مان باسکردوون، که بە پلە یەکەم مووسا عليه السلام خوا جل جلاله ناردوویەتی، گەلی بەنوو ئیسرائیل لە ژێر چنگی فیرعەون دەریبن، که سۆغەرەو پێگاری پێ دەکردن، ئافرەتەکانی دەهێشتەو، نێرینەکانی سەر دەبرین، بەلام وێرای ئەو بە دنیایی پەيامی خواشی بە فیرعەون و بە گەلەکە ی که قیبتییەکان بوون و لە میسر نیشتەجی بوون، بەوانیش گەیاندووە.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴾، ئنجا کاتیک نیشانەکانی ئیمە ی بو هێنان، کتوپر بەو نیشانانە پێکەنین، خەلکەکە ئەو نیشانانەیان کردنە مایە ی گالتە پێکردن و، پێ پێکەنین، دیارە که مووسا عليه السلام که گوچانی فریداوە بوته مارو، دەستی بردۆتە بن قۆلی و، بن هەنگلی، دوایی دەری هێناوہتەو، وەک گلوپێکی زۆر بە شوق ئایساو، نیشانەکانی دیکە که خوا جل جلاله هەم لە سوورەتی (النمل) داو، هەم لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴾ ١٠١، نو نیشانە ی رۆشمان بە مووسا داوون، ئنجا کاتیک ئەو نیشانەیان بینیون، پێیان پێکەنیون.

﴿ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ﴾، هیچ نیشانە یە کیشمان پێشان نەداون، مەگەر گەورە تر بوو لە خوشکەکە ی، واتە: لەو ی که لە پێشێوہ بوو، یاخود لە دوایوہ بوو، وەک لە کوردەواریدا دەلێن، یەک لە یەکی گەورە تر، نیشانەکانی که خوا جل جلاله بە مووسا عليه السلام داو، هەموویان گەورە بوون، تەماشای هەر کامێکیان کردبایە، دەتگوت ئەو یان لەو ی دیکە گەورە تر، ﴿ وَأَخَذْتَهُمْ بِالْعَذَابِ لَأَعْلَهُمُ يَرْجِعُونَ ﴾، بە سزاو ئازاریش گرتمان، بەلکو بگەرێنەو، واتە: بەلکو بگەرێنەو لەو سەرکەشی و یاخی بوونە.

﴿ وَقَالُوا يَتَّيْنُهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴾، کاتیک که خوا جل جلاله بە سزا گرتنی و بەلای بو ناردن، ئەوانیش گوتیان: ئە ی جادووگەر! ﴿ أَدْعُ لَنَا ﴾

رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴿١٢٩﴾ بۆمان له پهروهردگارت بپاړیوه، بههوی تهوهوه که پهروهردگارت بهلینى به تو داوه، پهیمانی له لای تو داناوه، که داوات بگریتهوه، ﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾ ﴿١٣٠﴾ به دنیایی تیمه پری راستگرتوو دهیین، تهگه رتهو بهلایه مان لهسهر لاپچی، کاتی خوئی له بهسهرهاتی مووسادا عليه السلام، به دریژی باسمان کردوه، که ههر جاریک بهلایه کیان بهسهر هاتوهو، ناپه حهت بوون، چوون بو لای مووساو، داویان لیکردوه، تهوجاره تهو بهلایه یان لی لابه ری، بپوا دینن، بهلام که بهلایه کیان لی لاجووه، گهراونهوه سهر بهزمی پیشوویان، ههر بهو شیویه، له پهیمانی کوندا به دریژی باسی بهلایه کانیش کراوه، له سووره تی: (الأعراف) دا، خوا عليه السلام باسی ههوتیان دهکات، که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ ﴿١٣١﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

۱- ﴿بِالسِّنِينَ﴾، وشکه سالی و، سالی گرانی.

۲- ﴿وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾، له دهستدانی بهروبووم و میوهو کشتوکال، دواپی باسی پینجی دیکه یان دهکات:

۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷- ﴿الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ﴾، توفان و، کوللهو، تهسپی و، بوق و، خوین، که له شوینی خوئی دا به دریژی باسمان کردوه، چۆنیه تی تهو بهلایانه چۆن بوون؟ تهمانه ههوتیان، دووانیشیان: گوچانه که ی و دهستی بوون، تهوه نو.

هه ندیکیش له زانایان به جوړیکی دیکه باسی تهو نوایانه دهکن، بهلام تهو نوایانه ی گوتمانن، له هه موویان ئاشکراترن.

﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴾، ئنجا کاتیک ئیمە ئازارو سزامان لی لابرەن، ئەوان کتوپر هەڵیانووەشاندەو، واتە: ئەو بەلێنە ی دابووین، کە پێی راست دەگرن، ئەو بەلێنەیان هەڵووەشاندەو، کە ئەوێش بەس جارێک نەبوو، بەلام لێرەدا خوا ﷻ بە کورتیی باسی دەکات، ئەگەرنا هەتا ئەو نیشانانە هەموویان تەواو بوون، هەموو جارێ پەیمانیان هەڵووەشاندۆتەو، نە جارێک بوو، نە دوو و نە سێ!!

﴿ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ﴾، دواي ئەوێ خوا بە گشتیی باسی گەلی فیرعەونی کرد، کە چۆن لەگەڵ مووسادا ﷻ، بێ بەلێن و بێ پەیمان بوون، ئنجا باسی فیرعەون دەکات بە تاییەت، دەفەرموێ: فیرعەون لە ئێو خەلکە کەیدا بانگی کرد، هەلبەتە خۆی بانگی نەکردو، یانی: جاریداو جارچی پاسباردن، جار بدەن و بانگ بکەن، ﴿ قَالَ يَتَقَوَّمُ أَلَيْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ ﴾، گوێ: ئەو خەلکە کەم! ئایا حوکمرانیی میسر هێ من نیە؟! ﴿ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ﴾، ئەم رووبارانەش بە ژێرمدا دەپۆن، واتە: بە ژێر کۆشکە کەمدا، کە لە رووباری نیلەو چەند جۆگەییەکیان هەلبەستوون، بۆ جوانیی و ئاودێری و بۆ هەر مەبەستیکی دیکە ی وێستووین، ئنجا ئەو جۆگەو رووبارانە، هەندیکیان بە ژێر کۆشکە کە یان بەملاولای کۆشکی فیرعەوندا پۆشتوون، ﴿ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴾، ئایا نابینن! واتە: ئایا حوکمرانییە کە ی من و کۆشک و تەلارە کەم و، ئەو جۆگەو جۆبارانە کە بە ژێر کۆشکە کەمدا دەپۆن، نابینن!.

﴿ أَمَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ﴾، یان ئایا من چاکترم لەو کەسە، کە ئەو بێ بایەخە، یاخود بێ هیژو بێ توانیە، کە مەبەستی مووسا ﷻ بوو، حاشای مووسا، بەلام لە بێ بایەخان وایە، هەموو کەس بێ بایەخە، مرووف خۆی چۆن بێت، ئاواش تەماشای خەلک دەکات! ﴿ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴾، نیزیکی نەتوانی پوون بکاتەو، واتە: نیزیکی نەتوانی مەبەستەکانی خۆی پوون بکاتەو، بگەیهنێ.

هه‌لبه‌ته وهك دوایی باسی ده‌که‌ین، هه‌موو توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن: ئەم قسه‌یه‌ی فیرعه‌ون درۆ بووه‌و، ئەوی دیکه‌شیانی تۆمه‌ت بووه، چونکه‌ دوای ئەوه‌ی به‌ روونی له‌ قورئاندا هاته‌و، که‌ مووسا عليه السلام له‌ خوا عليه السلام ده‌پاریته‌وه: ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾﴾ طه، گریه‌ك له‌ زمانم بکه‌وه، بۆ ئەوه‌ی له‌ قسه‌م تییگه‌ن، سه‌ره‌نجام خوا عليه السلام ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ﴿٣٦﴾﴾ طه، گوێ: داواکراوه‌که‌ت پێدرا، ئەه‌ی مووسا! که‌واته: خوا عليه السلام زمانی کردۆته‌وه، به‌لام فیرعه‌ون له‌ مووسا هه‌ر له‌ به‌هانه‌ بووه، له‌به‌ر ئەوه‌ی کاتی خۆی له‌ مائی فیرعه‌وندا گه‌وره‌ بووه، باوه‌ که‌ مووسا زمانی له‌نگی تیدا هه‌بووه، یاخود زمانی له‌ هه‌ندی پیتاندا گرتوویه‌تی، ئنجا که‌ وه‌ختی خۆی فیرعه‌ون ئەو سه‌رنجه‌ی له‌سه‌ری هه‌بووه، به‌پێی ئەو سه‌رنجه‌ی پیشی حوکمی داوه، ئەگه‌رنا بێگومان خوا عليه السلام پیغه‌مبه‌ریک بنێری، ئەوه‌نده‌ زمانپارایی و په‌وانبێژی پێ ده‌دات، که‌ مه‌به‌ستی خۆی بگه‌یه‌نێ و ئەوه‌ی ده‌یه‌وی روونی بکاته‌وه، که‌واته: ئەوه‌ هه‌ر قسه‌یه‌ك بووه‌و، به‌ حوکمی سه‌رنجی پیشووی فیرعه‌ون له‌ باره‌ی مووساوه، گوتراره‌و، نه‌ك به‌ حوکمی ئیستای، که‌ ته‌ماشاش ده‌که‌ین مووسا عليه السلام، له‌گه‌ڵ فیرعه‌وندا وتوێژی کردوه، به‌ تایبه‌تی ئەوه‌ی له‌ سووره‌تی (الشُّعْرَاء) هاته‌و، هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (طه) دا، زۆر به‌ روونی دیاره‌ که‌ قسه‌کانی مووسا عليه السلام به‌لگه‌دارو روون و پته‌وو مه‌حکه‌م بوون.

﴿فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ﴾، ده‌بوایه‌ بازنه‌ی له‌ زێری بۆ هه‌لدراوان، واته: له‌ ئاسمانه‌وه‌ له‌لایه‌ن خواوه، ده‌بوایه‌ بازنه‌ی زێری بۆ نێردراوانایه، ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقْتَرِينَ﴾، یاخود فریشته‌کان له‌گه‌ڵی بوونایه‌و هاو‌ده‌م و هاو‌پێی بوونایه، یانی: وێرای مووسا، فریشته‌کان هاتباناوه، به‌ کۆمه‌ڵ له‌گه‌ڵی بوونایه، به‌لام ئیستا مادام بازنێ زێری بۆ فرێنه‌دراون و، فریشته‌ی له‌گه‌ڵ نه‌نێردراون، که‌واته: راست ناکات پیغه‌مبه‌ر نیه، می‌ژوو زانان ده‌لێن: ئەو کاته‌ پادشاکانی میسرو هه‌ندی شوینی دیکه، عاده‌تیان وابوو، بازنه‌ی زێریان

له دەست بووه، واته: مادام مووسا عليه السلام بازنه ی زیږی له دەست نین، وهك دنیایه تی، وهك لای خواش فریشته ی له گهل نین، كهواته: نه به لگه یه کی دنیای هه یه، نه به لگه یه کی دینی و مه عنه ویشی هه یه، كه ئه و داویه ی ده یكات راست بی.

﴿ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ ﴾، فیرعه ون خه لکه که ی خو ی سووککرد، واته: عه قلی سووککردن و چه واشه ی کردن و گه و جانندی.

یاخود: خه لکه که ی خو ی سووک بین، (أَي: جَعَلَهُمْ خِفَافًا، أَوْ وَجَدَهُمْ خِفَافًا)، سووکی کردن، یان به سووکی بین، سووکی لی هه لکه و تن، ﴿ فَأَطَاعُوهُ ﴾، ئه وانیش به قسه یان کرد، له بهر ئه وه ی سووکه له بوون، له پرو ی عه قلی و تیگه یشتنه وه، وهك چو ن با که دی، ناتوانی به رد پامالی، به لام ده توانی پووش و په لاش و خانگه رو شک رابدات، بویه فیرعه ون توانی هه لیانخه له تی نی ئه وانیش به قسه یان کرد، ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾، به دلنایی ئه وان کو مه لیکی لاده ربوون، لاده ربوون له حوکی عه قلی و زگماک و شه ریعه تی خوا، بویه که و تنه داوی فیرعه ونه وه.

﴿ فَلَمَّا عَاسَفُونَا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾، کاتیك ئیمه یان تووږه کرد، بوونه هوکاری تووږه یی ئیمه، تو له مان لیستاندن، ﴿ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾، هه موویانمان خنکاندو، نغرومان کردن (له ده ریای سووردا، وهك له به سه رهاته که یدا به ته فصیل باسما ن کردوه).

﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴾، گێرامان به پیشهنگ و به په ند، بو ئه وانی دویان، واته: گێرامان به په ندیك كه پیشكه وتوه و بو ته پیشهنگ، بو ئه و گهل و نه ته وانه ی دوی دی ن، كه په ند له فیرعه ون و دارو دهسته که ی وه ربگرن، خو شیان له وه به دوور بگرن كه به ده ردی ئه وان بچن.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

نیترانی موسا علیه السلام به به لگه و نیشانه کانه وه بو لای فیرعه ون و دارو دهسته که ی و راگه یاندنی موسا، که پیغه مبه ری جیهانیانه بو لای ئه وان، که چی پیکه نییان به نیشانه کان، هه رچه نده یه که له یه کی گه وره تر بوون و، سه ره نجام سزادرانیان و، دوایی به ئیندانیان به موسا، که ئه گه ر داوایان بو له خوا بکات، ئازارو به لایان له سه ر لابدات، پری راستگرتوو ده بن، به لام بی به ئینی و په یمان شکاندنیان:

خوا عليه السلام ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَتَّبِعُهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له ده برکه دا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾، به دنیایی موسامان به نیشانه کانه وه نارد، واته: موسامان ناردو، نیشانه کانی پی بوون، که بیگومان لیره دا مه به ست له نیشانه کان (آیات)، ئه و موعجیزانه بوون، که به لگه بوون له سه ر راستی پیغه مبه رایه تی موسا علیه السلام وه که له سوورته ی (الإسراء) دا، ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ سِتْعَ آيَاتٍ بَيْنَتْ فَسَلَٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾

﴿۱۰۱﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفِرُّعَوْتُ مَثْبُورًا ﴿۱۰۲﴾، واته: به دنیایی نو نیشانه‌ی پرومان به مووسادان، له
به‌نوو ئیسرائیل بپرسه (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ!) کاتیک که مووسا چوو بو لایان، فیرعه‌ون
پیگوت: ئهی مووسا! من به جادوو لیکراوت تیده‌گه‌م، {مووساش علی‌ه‌السلام} وه‌لامی
دایه‌وه‌و، گوتی: ئهو نیشانه‌ ته‌نیا په‌روه‌ردگاری جیهانیان دایه‌زاندوون و، ناردوونی
و منیش به‌سه‌ر به‌فه‌تارته‌ چووت تیده‌گه‌م، ئهی فیرعه‌ون! که‌هه‌ر واش بوو.

۲- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ﴾، {مووسامان به‌نیشانه‌کامنه‌وه‌، به‌به‌لگه‌و
موعجیزه‌کانه‌وه‌}، بو‌لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، نارد، {المَلَأَ: العُظْمَاءُ، وَالْمُتَنَفِّذُونَ
مِنْ قَوْمِهِ}، {ملأ} مه‌زنه‌کان و زله‌زله‌کان و، قسه‌ رویش‌تووه‌کان و بریار به‌ده‌سته‌کان له
که‌له‌که‌ی.

۳- ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، {مووسا علی‌ه‌السلام} فه‌رمووی: من په‌وانه‌ کراوی
په‌روه‌ردگاری جیهانیانم.

هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نی‌راوو نوینه‌ری خوا بوون بو
لای خه‌لک و، په‌یام هه‌لگرو په‌یام هینه‌ری خوا ﷺ بوون.

۴- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ﴾، ئنجا کاتیک به‌نیشانه‌کامنه‌وه‌ چوو
بو‌لایان، نیشانه‌کامنه‌ی بو‌بردن و نیشانی دان، وه‌ک به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌راست
ده‌کات، خوی په‌روه‌ردگار ناردوویه‌تی، ئه‌وان کت و پر، ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین به
نیشانه‌کانی، پیکه‌نینی ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌ی فیرعه‌ون به‌نیشانه‌کانی مووسا، هه‌روه‌ک
گالته‌ پیکردنه‌که‌ی هو‌زی بی‌روای قوره‌یش بووه‌، له‌پوژگاری خویدا، به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی له‌هاوه‌لانی به‌ریزی (خوا لییان رازی بئ)، وه‌ک خوا ﷺ له‌سووپه‌تی
{المُطَفِّفِينَ} دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ﴾
۲۹- واته: ئه‌وانه‌ی تاوانباریان کرد بوو، به‌وانه‌ی پروایان هی‌نابوو پی‌ده‌که‌نین،
﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ ۳۰-، هه‌رکات پرواداران به‌لایاندا تیده‌په‌رین، چاو

و برۆیان لَیْک هەڵدەتەکاندو ئاماژەیان بۆ یە کدی دەکرد، ﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ (۳۱)، کاتیکیش دەگەرانهوه بۆ لای مأل و خێزانیان، زۆر شادمانانهو زۆر خوشحالانە دەگەرانهوه، (کە ئەمڕۆش بەرھەم و دەستکەوتتکیان بوو، گالتهیان بە برۆاداران کردو!) ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ (۳۲)، کاتیکی بینییانیان دەیانگوت: ئەوانە سەرگەردان و گومراو سەر لێشیواون، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾ (۳۳)، هەرچەندە وەك پارێزەریش نەناردابوونە سەریان.

بەلام لە پۆژی دوایی دا: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ (۳۴)، ئەمڕۆ ئەوانە ی برۆیان هێنا بوو، بە بێبروایەکان پێدەکەن، ﴿عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ (۳۵)، لەسەر تەختان شانیان داداوه، پالێیان داووتەوهو تەماشای دەکەن، تەماشای بێبرۆیان دەکەن چۆن سزا دەدرێن، ﴿هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶)، ئایا ئەوانە ی بێبرۆیان، سزای ئەوهیان درایهوه، کە دەیانکرد؟ بە تەئکید بەلێ، سزایان درایهوه.

پێشتریش گوتمان: ئەوه هەمووی دلدانەوهیە بۆ پیغەمبەر ﷺ، بۆ برۆاداران، چونکە ئەوان ئەو کاتە لە حال و وەزعیکی وا دابوون، بێبروایەکان پێیان پێکەنیون و گالتهیان پێکردوون، بەلکو لەوێش زیاتر ئازاریان داو، واتە: برۆادارینە! دلتان لە خۆتان دانەمێنێ، لە پێش ئیوێشدا مووسا علیهِ السَّلَام و شوێنکەوتووانی گالتهیان پێکراوه، لە لایەن فیرعەونییە ناحەزەکانیانەوه.

۵- ﴿وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾، هیچ نیشانیە کمان پێشان نەدەدان، {پێشانی فیرعەون و دارو دەستەکە ی}، مەگەر گەورەتر بوو لە خوشکەکە ی، لێرەدا: ﴿أُخْتِهَا﴾، خوازاوێتەوه بۆ ئەوه کە ئەو نیشانانە، هەموویان لە یەك سەرچاوه هاتوون، وەك چۆن چەند کچیک، لە دایکیاندا پێک دەگەنەوه، ئەو نیشانانەش هەموویان لەوێدا کە گەرە بوون، جێی سەرنج بوون و، بەلگە بوون، لەسەر راستی مووسا علیهِ السَّلَام، ئەوه هەموویان پێک گەشتوونەوهو خالی هاوبەشیان بوو، کە

دەفەر موی: ﴿وَمَا نُرِيهِمْ﴾، ئەمە بۆ ئامادە کردنی وێنە کە یە، (لَا سِحْرَ الصُّورَةِ)، کە دەفەر موی: هیچ نیشانیە کە یان پێشان نادهین، مەگەر گەورە تر لە خوشکە کە ی، واتە: (مِنْ أُخْتِهَا السَّابِقَةِ)، لە خوشکە پێشووە کە ی، ھەر وەک لە سوورەتی (الْكَهْف) دا، خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ٧٩، لە پشٹیانیە وە حوکمرانی ئێک ھەبوو، ھەر کە شتی یە کە دەست بە سەردا دەگرت، واتە: (كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ)، ھەر کە شتی یە کە باشی دەست بە سەردا دەگرت.

(٦) - ﴿وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، ئیمە بە سزا گرتمان، بە لکو بگەرێنە وە، کە دەفەر موی: بگەرێنە وە، ئەمە خوا زار وە تە وە بۆ دان پێھێنان و ملکە چ کردن بۆ پە یامە کە ی، کە بە مووسا ﷺ نێردرا وە.

(٧) - ﴿وَقَالُوا يَتَّيْنُهُ السَّاحِرُ﴾، گوتیان: ھۆ ئە ی جادووگەر! وشە ی (أَيُّهَا)، ھەم بە (ھا) (ھ) و (ا) خوێنرا وە تە وە، ھەم بە (أَيُّهُ)، واتە: تە نیا بە (ھ)، بە بئ ئە لیفیش خوێنرا وە تە وە، کە ئەمە دە گونجی وەک تانە دان بووبی لە مووسا ﷺ، کە تۆ جادووگەر ی، بە لام ئە وە پێناچی، چونکە سیاقە کە وای ناگە یە نی، ئە گەر نا فیرعە و ن مووسا ی بە جادووگەر تۆمە تبار کردو، بە لام لێرە دا سیاقە کە تانە دان ناگە یە نی، چونکە ئە و ن دا وایان لە مووسا ﷺ کردو، کە سیکیش دا و لە کە سیک بکات، لە حالە تی دا و لێ کردندا مە دحی دە کات، ئە ک سەرزە نشتی بکات، پێشە ی جادووگەر ییش لە لای ئە و ن، پێشە یە کە گرنگ و گە و رە بوو، کە سیک کە جادووگەر بوو، مامۆ ستا و زانا بوو، جادووش زانیاری یە کە، بە لام زانیاری یە کە بۆ مە بە ستی خراپ بە کار دە هی تر ی، یە کێک لە زانیان گوتوویە تی: (هَذَا خِطَابٌ لِّمُوسَىٰ لِأَنَّ السَّاحِرَ هُوَ الْعَالِمُ)، ئەمە دواندنیکی بە مە زنگرتنە و، ستایش کردنە بۆ مووسا ﷺ، چونکە جادووگەر بە مانای زانا دی، واتە: مامۆ ستا و شارە زا.

(٨) - ﴿ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ﴾، {گوتیان: ئە ی جادووگەر!}، بۆمان لە پەر وە ردگارت بپاری وە، بە ھۆ ی ئە وە وە کە بە لینی بە تۆ دا وە.

(٩) - ﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾، بە دلنیا یی ئیمە پێی راستگرتو و دە بین.

(۱۰) ﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴾، بەلام کاتیک ئازارمان لی لابرڊن، {ئەو بەلایەى کە بۆمان ناردبوون، بەلایەکەمان لی دوورخستنهوه}، کت و پر ئەوان پەیمانان شکاندو، بئ بەلین دەرچوون، (نەهاتنە ژێرباری وەرگرتنی پەيامەکەى مووسا عليه السلام).

کەواتە: کە گووویانە: ﴿ وَقَالُوا يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ ﴾، رای راستر ئەوێه، کە ئەمە دواندنی مووسا عليه السلام، بە ریزلیگرتن و بە مەزنگرتنەوهو، جوړیک بوو له ستایشکردنی مووسا عليه السلام، چونکە له لای ئەوان جادووگەر، مامۆستاو شارەزایەک بوو، ریزلیگیراو بوو، هەموو ئەوانەى کە دینی ریک و راست و دروستیان لەبەر دەستدا نەبئ، سەرچاوە گرتوو له وهحیی و دەستکاریی نەکراوی خوا، پەنا دەبەنە بەر چاو بەست و جادوو فرت و فیل و خەلک فریودان، ئەوانیش کە دینیکی راست و دروست، کە له وهحییەوه سەرچاوەى گرتبئ، لەبەر دەستیاندا نەبوو، بۆیە وهك قەرەبوویەکی ئەوه، پەنایان بردۆتە بەر جادوو، ئەم مانایە زیاتر پئی دەچئ.

دەشگونجئ مەبەست پئی تانە لێدانى مووسا عليه السلام بئ و، تۆمەتبارکردنی بئ بەوهى جادووگەرە.

دەشگونجئ ئەمە جوړیک بووبئ له گالتە پیکردنی مووسا عليه السلام، بەلام مانای یەکەمیان له هەموویان زیاتر، بە عەقڵ و دلەوه دەنووسئ.

کە دەفەرموئ: ﴿ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴾، بۆمان له پەروەردگارت بپاریوه، بەهۆی ئەوهوه کە عەهدی بۆ لای تۆ کردوه، (إِبْنُ عَبَّيَّة) خاوەنى (الْبَحْرُ الْمَدِيد فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيد)^(۱)، کە یەکیک له عاریفە گەورەکانە، سئ واتای بۆ ئەو رستەیه هیئان:

۱- (لَعَهْدِهِ عِنْدَكَ بَأَنَّ دَعْوَتَكَ مُسْتَجَابَةٌ)، بەلینی بە تۆ داوه، کە پارانەوهى تۆ وەرگیراوه.

مه سه له ی دووهم:

چارسانی فیرعهون به نیتو گه له کهیدا، که مادام حوکمرانی میسرپه، پرووبار گه له به ژیر کۆشکه کهیدا ده پۆن، بێگومان له مووسا باشته، که بابایه کی بی بایه خه، قسه ناروونه، نه بازنه ی زیپی بو فیردراون و، نه فریشهش هاوه ننی، که واته: نه و ده عوایه ی ده یکت راست نیه و، له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وه، نه نیردراوه:

خو الله ده فهرمو: ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمِ اَلَيْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَٰذِهِ اَلْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِيْ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝٥١﴾ اَمْر اَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۝٥٢﴾ فَلَوْلَا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنٰٓيْنِ ۝٥٣﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱)- ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾، فیرعهون له نیتو خه لکه که ی دا جاری دا، (النِّدَاءُ: رَفْعُ الصَّوْتِ، وَإِسْنَادُهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ مَجَازٌ عَقْلِيٌّ، إِذْ هُوَ الَّذِي أَمَرَ بِالنِّدَاءِ)، (نِّدَاءُ): ده نگ به رزکردنه وه یه، به لām که پāl دراوه ته لای فیرعهون، مه جازیک ی عه قلییه، چونکه نه و بووه که فه رمانی کردوه بانگ بکری، نه گه رنا فیرعهون خو ی پێ له وه گه وره تر بووه، ده ست له بن گو ییان بنی و بانگ بکات، وه ک چون که سیك بانگ ده دات، به لکو فه رمانی کردوه و، جاریان داوه، له نیتو کووچه و کۆلان و نه و شوینانه دا که خه لکیان تیدا بووه.

(۲)- ﴿قَالَ يَبْقَوْمِ اَلَيْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ﴾، (فیرعهون) گوتی: ئایا حوکمرانی میسر ه ی من نیه؟ کێ حوکمران و پادشایه له میسر، به س من نیم! وشه ی: ﴿مَلِكٌ﴾، به مانای حوکمرانی دی، (حُكْمٌ مِّصْرٍ) واته: حوکمرانی و ته سه پرپوف کردن له میسر دا.

۳- ﴿وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ﴾، ئەو ڕووبارانەش کە بە ژێریدا دەڕۆن، قیبتییەکان جوگەو جو باریان لە ڕووباری نیلەو هەلبەستوون، جوگەو گەورە گەورە، کە هەر کامیکیان وەك ڕووباریك بوو، بە ژێر كۆشكەكەیدا ڕۆشتوون، بەلام ئەو كە دەلێ: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ﴾، یانی: بە ژێر كۆشكەكەمدا دەڕۆن، ئەگەرنا وەك پێشینان دەلێن: (ئاویان لە ژێر فلانكەس كرد)، كەسێك كە ئاوی بێتە ژێر، لە شوێنەكەى هەلدەستى، مەبەستى ئەو بوو كە ئاوى بە ژێر كۆشك و تەلارەكەمدا دەڕۆن، كە بێگومان دیمەنێكى جوانى هەبوو.

۴- ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾، ئایا نابینن! بۆ ڕەسپارکردن بۆ پێییلێنان (الْإِسْتِفْهَامُ لِلتَّقْرِيرِ)، واتە: بە دڵنیایی تێو دەبینن، كۆشكەكانیش دەبینن و، حوكمرانیى منیش دەبینن و، بالا دەستى منیش دەبینن لە میسردا.

۵- ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ﴾، بەلكو ئایا من چاكتر نیم لەو كەسەى كە ئەو بى بايەخە، بى هیزو بى توانایە؟ ڕەسپار كەركە لێرەدا، چاوەڕپى وەلام ناكات، چونكە ڕەسپار كەركە نكوو لێیلكە رانەیه، واتە: بە دڵنیایی من چاكترم لەو كەسەى بى بايەخە، كە مەبەستى مووسایه (عليه السلام)، بێگومان مووساش هەرگیز لەگەڵ فیرعەون و هەزارانى وەك فیرعەون، پەنجەیه كیشى نەچۆتە تەرازوو وەو، چ جای خۆى، بەلام هەمیشە ئەو حوكمرانە خووسەپێن و بە زەبرو زۆرانە، كەم بايەخ و كەم مایە، تەماشای غەیری خۆیان دەكەن، بەو تۆزە دەسەلاتەى هەیانەو، پێنج و دوو ڕۆژێك كە دەژین و، سەرودت و سامانیك، یان كۆشك و تەلاریك، یان ئیمكانیەتێك كە بە دەستیانەو، پێى بوغرا دەبن و پێى لە كەولێ خۆیان دەرەچن و، جوړێك لە سەر خووشی و بى هۆشیان بەسەردا دێن.

ئەجا دواى ئەوێ مووسا (عليه السلام) تۆمەتبار دەكات بەو كە: ﴿مَهِينٌ﴾، یانی: بى دەسەلاتە، یان بێهێزە، یان بى بايەخە، تۆمەتێكى دیکەش دەداتە پال:

۶- ﴿وَلَا يَكَادُ يُبِينُ﴾، نزیكە نەتوانى قسە بكات، ﴿يُبِينُ﴾، (أَي: يُبِينُ)، مەبەستەكانى ڕوون بكاتەو، دەربخات، (أَي: وَيَكَادُ أَنْ لَا يُبِينُ)، نزیكە نەتوانى

مەبەستى خۇي دەربخات، لەبەر ئەو ەى زمانى تەواو نى، بەلام وەك پىشتەر گوتمان:
 ئەمە تۆمەتتەك بوو، فیرەون بە مووساى کردو، کە تۆمەتتەكى بى بنەما بوو، لەبەر
 ئەو ەى خوا ﷺ لە سوورەتى (طە)دا، بەلینى بە مووسا ﷺ داو، دواى ئەو ەى خوا ﷺ
 پىي دەفەرموى: بچو بۆ لای فیرەون: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (٢٤) طە، مووسا
 ﷺ لىي دەپارێتەو دەفەرموى: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ (٢٥) ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾ (٢٦)
 ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي﴾ (٢٧) ﴿يَقْفَهُوا قَوْلِي﴾ (٢٨) ﴿وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ (٢٩) ﴿هَرُونَ﴾
 ﴿أَخِي﴾ (٣٠) ﴿أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى﴾ (٣١) ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾ (٣٢) ﴿كَيْ تُسْحِكَ كَثِيرًا﴾ (٣٣) ﴿وَنَذْرُكَ كَثِيرًا﴾ (٣٤)
 ﴿إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا﴾ (٣٥) ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ﴾ (٣٦) طە، مووسا ﷺ
 دواى ئەو ەى خوا ﷺ فەرمانى پى دەكات بچو بۆ لای فیرەون، کە یاخى بوو، چەند
 داوايەك لە خواى بەخشەر دەكات، دەفەرموى: پەرورەدگارم! سینەم گوشادو فراوان
 بکەو، کارم ئاسان بکەو، گریهك کە لە زامەدا هەیه بیکەو، بۆ ئەو ەى لە قسەم تییگەن
 و، لە نیزیکانى خۆم وەزیرو پالپشتیکم بۆ برەخسینە، با هاروونى برام بى، لە کارەکەمدا
 بەشداری بکە، تاكو زۆر تۆ بە پاك بگرین و، زۆر یادى تۆ بکەین، بێگومان تۆ تێمە
 دەبینى و هەر بینیت.

خواش ﷺ بۆ هەموو ئەو داوايانەى مووسا ﷺ دەفەرموى: داواکاریهكەت
 پێدرا ئەى مووسا! ئەو ەى داوات دەکرد، بۆت جێهەجى کرا!

کەواتە: مووسا ﷺ لەو رۆژەو گری لە زاماندا نەماو، بەلام گوتراو:
 کاتى خۇي کە مووسا لە مالى فیرەوندا گەورە بوو، جوړيک لە زمان گیرانى
 هەبوو و یان زمانى گرتوویەتى، یان هەندى پیت باش بوى نەبێژاون، ئنجا
 بەو وینا کردنە پیشوو، فیرەون مووساى بەو تۆمەتبار کردو، ئەگەرنا وەك
 چۆن خوا ﷺ هاروونى لەسەر داواى مووسا کردۆتە پیغەمبەر، وەك لە سوورەتى
 (مريم)دا، دەفەرموى: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا﴾ (٥٣)، واتە: هاروونى
 برايمان پێدا وەك پیغەمبەر، لە بەزەى خۆمانەو، ئنجا ئەگەر برایهكەى لەسەر

داوای مووسا کردبیتته پیغهمبەر، بە دَلْیایِ ئه‌و گرّیه‌ی له زمانیشی دا بووه، که تاکه ئامرازی مووسا علیه السلام بووه، بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامی خوای پّی بگه‌یه‌نّی، خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و زمانه‌ی مووسای رِیک و راست کردوه، بّی گرّی و گوّلی کردوه، که‌واته: ئه‌و قسه‌یه‌ی هه‌یج بنه‌مایه‌کی نیه‌و، ئه‌وه‌ی دیکه‌شیانی که ده‌لّی: ﴿مِهِنٌ﴾ بّی پّیگه‌یه‌و بّی بایه‌خه، ئه‌وه‌ش جنیوێک بووه و قسه‌یه‌کی ناشیرین بووه به مووسای علیه السلام گوتوه، ئه‌و قسه‌ ناشیرینه‌ش هه‌ر له فیرعه‌ون و هاو وینانی فیرعه‌ون ده‌وه‌شیینه‌وه.

(۷)- ﴿فَلَوْلَا أَلْفَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ﴾ (فیرعه‌ون بۆ زیاتر خه‌لک چه‌واشه‌ کردن و، که‌وجاندنیان ده‌لّی: ده‌بووایه‌ بازنه‌ زیڤه‌کانی بۆ فریدرابانه‌یه، بازنه‌کانی که له زڤرن، بۆی فریدرابانایه، ﴿آسُورَةٌ﴾ خوێنراویشه‌ته‌وه: (آساور)، که هه‌ردووکیان کۆی (سوار) ن و له (دستوار) یان (دستوار)ی فارسییه‌وه هاتوه، ﴿فَلَوْلَا﴾ (لولا): (حَرْفٌ تَحْضِیضٌ مُّسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيزِ)، (لولا) لێره‌دا پیتیکه‌ بۆ هاندان، به‌لام به‌کاره‌یتراوه بۆ بّی توانا پێشاندان، که مووسا علیه السلام ناتوانی و ئه‌وه‌ی بۆ ناگرّی بازنه‌ی بۆ فرّی بدرین.

(۸)- ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقْتَرِنِينَ﴾، ده‌بووایه‌ فریشته‌کان له‌گه‌لیدا بین، پّیکه‌وه‌ هاوده‌م بن، (الإلقاء: الرمي، وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ هُنَا فِي الْإِنْزَالِ)، (إلقاء) به‌ مانای فریدانه، به‌لام لێره‌دا به‌کاره‌یتراوه بۆ دابه‌زێتران، یانی: مادام بازنه‌ی زڤری بۆ دانه‌به‌زێتران، فریشته‌شی له‌گه‌لدا نه‌نێردراون، که‌واته: راست ناکات، پیغهمبەر نیه‌.

(آساور) کۆی (سوار)ه، واته: بازن، که ئاوا پیناسه‌ کراوه: (حَلَقَةٌ عَرِيضَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ، أَوْ فِصَّةٌ تُحِيطُ بِالرَّسْعِ، وَهُوَ عِنْدَ مُعْظَمِ الْأُمَمِ مِنْ حِلْيَةِ النِّسَاءِ، وَكَانَ السُّوَارُ مِنْ شَعَارِ الْمُلْكِ فِي فَارَسٍ وَمِصْرَ، يَلْبَسُ الْمَلِكُ سُورَاتِهِ، أَوْ اثْنَيْنِ فِي الرَّسْعَيْنِ وَاثْنَيْنِ عَلَى الْعَصْدَيْنِ)، سه‌رچاوه‌ میژووویه‌کان ده‌لّین: (سوار) واته: بازن، ئالقه‌یه‌کی پانه، له زڤر یاخود له زیو، ده‌وری مه‌چه‌ک ده‌دات، له ده‌ست ده‌کرین و له لای زۆربه‌ی گه‌لان خشلّی ئافره‌تانه، خۆیانی پّی ده‌رازیننه‌وه، به‌لام کاتی خۆی له

ولآتى فارس و پۆم دروشمى پادشاو حوكمپرانان بووه، كه حوكمپران، دوو بازنى له دهستى كردوون، هەر بازنه له دهستىكى، يان جارى وا هه بووه، دوو بازنى له مه چه كى دا بوون، دووش له قۆلى، واته: چوار بازنى له دهست كردوون.

دياره فيرعهون وايزانيوه، پيغه مبه رايه تيش هەر پادشايه تيه، گوتوويه تى: بوچى بازنى پى نين، ته گەر لافى پيغه مبه رايه تى لى ده دات، وايزانيوه، ته ویش هەر پادشايه تى و حوكمپرايتى سته مكارانه يه، كه به زرق و برق چاوى خه لك هه لئه له تين.

كه فيرعهون ده لى: ﴿فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقَرِّيْنِ﴾ (أو للتدريد)، ده بووايه بازنه ي هه بن، يان ده بووايه فريشته ي له گه لدا بن، وشه ي: ﴿مَقَرِّيْنِ﴾ يش، (حَالٌ مُّوَكَّدَةٌ لِّمَعْنَى مَعَهُ، لِئَلَّا يُحْمَلَ مَعْنَى الْمَعِيَةِ عَلَى التَّأْيِيدِ الْقَوْلِي فَقَطْ)، بويه گوتوويه تى: فريشته كان له گه لى بين، به جووتى، تاكو وا نه زانرى، كه مه به ست له له گه لدا بوونى فريشته كان، ته نيا له گه لدا بوون و پشتگيري بى كردنى مه عنه وييه، به لكو به جه سته ش له گه ليدا ده بن.

مەسەلە ی سێهەم و کۆتایی:

فیرەوێن خەڵکە کە ی گە و جان د و کە و دەنی کردن و سووکە لە ی کردن، ئە و انیش
فەرمانبەری بوون، چونکە لادەر بوون لە زگمەک و عەقڵ، سەرەنجامیش خوا ﷻ
لێیان تووڕە بوو و تۆلە ی لێ ستاندن و لە دەریادا خنکاندنی و، کردنی بە
پەند و عیڕەتی پیشەنگ بوو خەڵک:

خوا ﷻ دە فەرموێ: ﴿ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
﴿٥٤﴾ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اُنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

شیکردنە وە ی ئەم ئایە تانە، لە شەش بڕگە دا:

١- ﴿ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، ﴾، خەڵکە کە ی خوێ سووک کرد، یان سووک هاتە بەرچاو،
(أَخَفَّهُ أَي: جَعَلَهُ خَفِيفًا)، سووکی کردن، بە لām (اسْتَخَفَّهُ: مُبَالَغَةٌ مِنْهُ)، بوو زێدە پۆی
تێدا کردنە، زۆری سووک کردن، توێژەرە وانی قورئان زۆریان قسە لە سەر ئەم وشە یە
کردو، ئێمە ش هەوڵ دە دەین هە قی خوێ پێ بدەین.

(إِسْتَخَفَّ قَوْمَهُ)، بە چوار واتای سەرەکی لێکیان داووە تە وە:

١- (جَعَلَهُمْ خِفَافَ الْعُقُولِ)، خەڵکە کە ی وا لێ کرد عەقڵی سووک کردن، بە کوردیی دە گووترێ:
کە و دەنی کردن، گە و جان دنی و نە فامی کردن.

٢- (وَجَدَهُمْ خِفَافَ الْعُقُولِ)، خەڵکە کە ی عەقڵ سووک هاتە بەرچاو، عەقڵ سووکی لێ هە لکە و تن.

٣- (إِسْتَهَانَ بِعُقُولِهِمْ)، گالته ی بە عەقڵیان کرد.

٤- (طَلَبَ مِنْهُمْ الْخِفَةَ وَالسُرْعَةَ فِي مُطَاوَعَتِهِ)، لێی خواستن کە سووک بن، بە خێرای
دەست و برد بکەن، سووکە لە بە دەست یە وە یین، لە فەرمانبەری کردنیدا.

ئەم چوار واتایەیان بۆ (إِسْتَخَفَّ) هێناون و هەر چواریشیان گونجاون.

بە پێویستی دەزانم قسەیەکی (سید قُطب)، (رەحمەتی خوا لێی) بهێنم، لە
تهفسیرەکی خۆی (في ظلال القرآن) دا^(۱)، ئەم قسەیە دەربارەی: ﴿فَاسْتَخَفَّ
قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ﴾، کردووە:

(واستخفاف الطغاة للجماهير أمر لا غرابة فيه؛ فهم يعزلون الجماهير أولاً عن كل سبل المعرفة، ويحبسون عنهم الحقائق حتى ينسوها، ولا يعودوا يبحثون عنها؛ ويلقون في روعهم ما يشاءون من المؤثرات حتى تنطبع نفوسهم بهذه المؤثرات المصطنعة. ومن ثم يسهل استخفافهم بعد ذلك، ويلين قيادهم، فيذهبون بهم ذات اليمين وذات الشمال مطمئنين! ولا يملك الطاغية أن يفعل بالجماهير هذه الفعلة، إلا وهم فاسقون لا يستقيمون على طريق، ولا يسكون بحبل الله).

واتە: گەوجاندنی تاغووتەکان بۆ خەڵک و جەماوەر، یان سووکەڵە کردنیان، کارێکە هیچ سەیرییهکی تێدانیە، چونکە خەڵک و جەماوەر، کەنارگیر دەکەن لە هەموو ڕێیەکانی زانست و، وادەکەن کە خەڵک هۆشیارو زانا نەبن، راستییەکانیان لێ دەشارنەو، تاکو لە بیریان دەچنەو، وایان لێ دێ لەو راستییانە هەر نەکوڵنەو، ئەو تاغووتانە ئەو کارتیکیانە بیانەوێ، دەخەنە دڵی خەڵکەو تاکو لە دایاندا جێگیر دەبن، دوازی دەروونیان بەپێی ئەو کارتیکیانە کە تاغووتەکان وێستوویانە، کارتیکیانە دەبن، پاشان بە ئاسانی دەتوانن بیانگەوجێن و خەڵکەکش بە ئاسانی دوايان دەکەون، ئەو کاتە ئەو تاغووت و خۆسەپێتانە، بە لای راست و چەپدا دەیانبەن زۆر بە ئارامیی، بابای خۆسەپێن و حوکمرانانی لە خوا یاخی، ناتوانن ئەو بە خەڵک و جەماوەر بکەن، مەگەر لە حالیکدا ئەو خەڵک و جەماوەرە لاپڕی بن، لە ڕێ هەڵە کرابن و دەستیان بە ڕێسمانی خواوە نەگرتی.

کهواته: که دهفه رموی: ﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ﴾، خه لکه کهی خوئی سووکه له کرد، به هه موو ئه و واتایانهی که گوتمان، یان سووکه لهی بینین، یان گه و جاندنی و نه قامی کردن و، له نیوه پۆکی خویان خالیی کردنه وه.

۲- ﴿فَاطَاغُوهُ﴾، ئه وانیش به قسه یان کرد، کهواته: فه رمانبه ریه که یان بو فیعه ون له ئه نجامی بئ کیشیی و، سووکه له ییانه وه بووه و، له ئه نجامی ئه وه دابووه که له نیوه پۆکی خویان خالیی کرابوونه وه.

۳- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَدْسِقِينَ﴾، به دلتیایی ئه وان کومه لیککی لاری و لادهر بوون، به هوئی لاری و لادهرییانه وه، ئاماده یی ئه وه یان هه بوو که فیعه ون بیانگه وجینئ و نه قام و که وده نیان بکات، سه ره نجام ئه وانیش فه رمانبه ری بوون و به قسه یان کرد.

۴- ﴿فَلَمَّا عَاسَفُونَا اُنْقَمْنَا مِنْهُمْ﴾، کاتیک ئیمه یان تووره کرد، تۆله مان لی ستاندنه وه، یانی: شایسته ی ئه وه بوون خوا تۆله یان لی وه ربگریته وه، ﴿فَلَمَّا عَاسَفُونَا﴾، (ای: فَلَمَّا اَسْخَطُونَا، وَاغْضَبُونَا)، (وَالْأَسْفُ: الْحُزْنُ وَالْغَضَبُ مَعًا)، کاتیک ئیمه یان تووره و په ست کرد، وشه ی (أَسَف)، به مانای تووره یی و دلته نگیی و خه فه تباریی دی، له یه ک کاتدا، به لام وشه ی خه فه تباریی و دلته نگیی بو خوا به کار نایه ت، به پیچه وانیه ی تووره یی، که خوا ﷺ وشه ی تووره یی به کاره ی ناوه له قورئاندا، کاتیک ئیمه یان تووره کرد، تۆله مان لی ستاندنه وه، له بهرچی خوا ﷺ لیان تووره بوو؟ له بهر ئه وه ی ئه و ریزه ی خوا لی نابوون، له خویندا نه یانه یشت و، خوا دایناوه که مروّف ریزلیگیرا و بئ و، مروّف قه در گران بئ و، قه درو قیمه تی خوئی بزانی.

کاتیک خه لک قیمه تی خوئی له ده ست ده دات و، ده بیته پووش و په لاش، به دوا ی هوکمپانه له خوا یاخیی و خو سه پیته کانه وه و، شایسته ی ئه وه نامینن که به رده وام بن له ژیاندا، خوا ﷺ لایان ده بات، سه رزه و بیان لی پاک ده کاته وه به تاغووته که شه وه، جو مائیکیان ده کات.

۵- ﴿فَاغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ﴾، ئنجا تیکراییانمان نغرو کردو، خنکاندمان.

۱- ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾، ئنجا گپرامانن به پیشه‌نگ و به په‌ند بو ئه‌وانی دیکه، وشه‌ی (سَلَف)، خویندراویشه‌ته‌وه: (سَلَفًا)، (سَلَف) کوی (سَلَف)ه، واته: پیشه‌نگه‌کان، پیشینه‌کان، خاوه‌نی ته‌فسیری: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، گوتووویه‌تی:

۱- أَيْ: جَعَلْنَاهُمْ قُدْوَةً لِّمَن بَعْدَهُ، مِّنَ الْكُفَّارِ يَسْلُكُونَ مَسْلَكَهُمْ، فِي اسْتِجَابِ مِثْلِ مَا حَلَّ بِهِمْ مِنَ الْعَذَابِ، فَكُلٌّ مِّنْ تَفَرُّعٍ وَتَجَبُّرٍ، فَفِرْعَوْنُ إِمَامُهُ وَقُدُوتُهُ.

۲- جَعَلْنَاهُمْ مُتَقَدِّمِينَ فِي الْهَلَاكِ، لِيَتَعَظَّ بِهِمْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

واته: کردمانن به پیشه‌نگ بو هه‌موو ئه‌و کافرانه‌ی له دوايانه‌وه دین و وه‌ک وان ده‌که‌ن، ئه‌و کاته‌هه‌ر که‌سی وه‌ک ئه‌وان بکات، پپو‌یست ده‌کات هه‌مان سزاش بدری، هه‌ر که‌سیک وه‌ک فیرعه‌ون بکات و خو‌ی به‌پینتی، دياره‌ فیرعه‌ون پیشه‌واو سه‌رمه‌شقیه‌تی، چی به‌سه‌ر فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی هاتوه، ئه‌وه‌ش به‌سه‌ر ئه‌و دی.

واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه: ئه‌وا‌مان کرد به پیشه‌نگ له فه‌وتاندا، تا‌کو ئه‌وانه‌ی دوا‌یی دین، هه‌تا پو‌ژی دوا‌یی په‌ندیان لی وهر‌بگرن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَثَلًا﴾، (مَثَل) به‌مانای په‌ند دی، ده‌شگونجی به‌مانای ئاموژگاری بی، ده‌شگونجی به‌مانای به‌سه‌ره‌اتتیکی سه‌رسوپه‌ینه‌ری بی، که وه‌ک چو‌ن په‌ندی پیشینان بلا‌وده‌بیته‌وه‌و به‌ده‌مه‌وه‌ ده‌گیری، ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ش ئا‌وا وه‌ک په‌ندیک به‌سه‌ر زارو زمانانه‌وه‌ بی.

که‌واته: ﴿وَمَثَلًا﴾، یانی: (عِبْرَةٌ وَمَثَلًا)، واته: کردمانن به‌عیبه‌ت و شو‌ینی په‌ند لی‌وه‌رگرتن و، کردمانن به‌وینه‌یه‌ک وه‌ک چو‌ن په‌ندی پیشینان به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ ده‌بی، ئه‌وانیش ئا‌وا به‌سه‌ره‌اتی سه‌رسوپه‌ینه‌ری ئه‌وان، به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ بی.

له سووپەتی (الروم) دا، له باره‌ی (إِسْتِخْفَاف) هوه، هاتهوه، له ئایه‌تی (۶۰) دا:
 ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ واته: خۆراگر
 به، به‌لێنی خوا راسته، با ئه‌وانه‌ی دێنیانین، یاخود زانیاریی ته‌واویان نیه
 ده‌باره‌ی پوژی دوا‌ی، ئه‌وانه تو هه‌له‌قه‌نن و تو نه‌جوولێنن، (أي: وَلَا يَدْفَعُكَ
 الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ بِأَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ إِلَى الْإِسْتِعْجَالِ وَتَرْكِ الصَّبْرِ)^(۱)، ئه‌وانه‌ی یه‌قینیان
 نیه، که زیندوو ده‌کرینه‌وه، با تو ناچار نه‌که‌ن، که په‌له‌ بکه‌ی و خۆراگری
 له ده‌ست بده‌ی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) الْمُخْتَصَرُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ، جَمَاعَةٌ مِنْ عُلَمَاءِ التَّفْسِيرِ: ص: ۴۱۰.

دەرسى پىنجهەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نو (۹) ئايەت پيک دى، ئايەتەکانى: (۵۷ - ۶۵)، ھەموويان لە بارەى عيسای کورى مەريەمەوھن ﷺ، خوا لە مەريەم پازى بى، شەش (۶) ئايەتى سەرەتايان، باسى بە ھوونە ھىترانەوھى عيسا ﷺ دەکەن، لەلایەن ھاوبەشدانەرانەوھ، بە ھىساب وەك بەلگە لەسەر ئەوھ ئەگەر پەرستەرو پەرستراوھەکان - جگە لە خوا - سزا بدرين، دەبى عيساش سزا بدرى، ئەگەرنا نابى بتهکانى ئەوانىش سزا بدرين و، نابى خوشيان سزا بدرين!

بەو بۆنەيەشەوھ باسى عيسا ﷺ کراوھ، وەك بەندەيەكى ھەلبژيردراوى خوا و، زانيارى لە بارەى ئاخىر زەمانەوھ.

سى ئايەتى کۆتايىش لە بارەى ھاتنى عيساوھ ﷺ بۆ بەنى ئيسرائيل و نيوەرۆكى پەيام و بەرنامەکەينى، کە برىتى بووھ لە يەکتاپەرستى، بەلام دواى خو، شوينکەوتووانى بوونە چەندان حىزبى جوراو جورى پيکەوھ ناکو و ناتەبا.

﴿وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا
ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ
مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُكْ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى
بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا ۞۶۳۞ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞۶۴۞ فَاخْتَلَفَ
الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلِيمٍ ۞۶۵۞

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه ها کاتیک (عیسای) کوری مه ریه م به هه وونه هینزایه وه، یه کسه ر
خه لکه که ت (ئه ی موحه ممه دا) به هویه وه، کردیانه هه راو گاله گال ۞۵۷۞
گویشیان: ئایا په رستراوه کاغان باشتن یان ئه و؟ ته نیا بۆ مشت و مرو شه ره قسه،
بۆیان به وینه هینایه وه، به لکو ئه وان کۆمه لیک ی زۆر شه ره قسه که رن (و که ز
له ناکۆکی که رن ۞۵۸۞ ئه و (عیسا علیه السلام) ته نیا به نده یه ک بوو، چاکه مان له گه لیدا
کرد بوو، (کرد بوو مانه پیغه مبه ر) و گیرا بوو مان به وینه یه ک، (له سه ر بالاده ستی و
توانایی بئ سنوورمان)، بۆ وه چه ی ئیسرا ئیل ۞۵۹۞ ئه گه ر ویستباشمان به شیک له
ئیه وه مان له سه ر زه وی، ده گیران به فریشته، ده بوونه جینشینتان ۞۶۰۞ به دنیاییش
ئه و (عیسا علیه السلام)، زانیاری و نیشانه یه بۆ کاته که (ئاخیر زه مان)، ئنجا له باره ی
(ئاخیر زه مان) هوه، دوو دلێتان نه بئ و شوینم بکه ون، ئه وه پئی راسته ۞۶۱۞
با شه یتانیش (له پئی راست) لاتان نه دات، بیگومان ئه و دوژمنیک ی ئاشکرایه
بۆتان ۞۶۲۞ کاتیک عیسا ه به لگه پۆشنه کانی هینان، گوئی: حیکمه تم بۆ هینان
و (هاتووشم)، تا کو هه ندیک له وه ی تیدا ناکۆکی و پاجیایی ده که ن، بۆتان
پوون بکه مه وه، ده جا پارێز له خوا بکه ن و فه رمان به ریم بکه ن ۞۶۳۞ به راستی
ته نیا خوا خۆی پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری ئیه وه شه، ده جا بیپه رستن، ئه مه
پئی راسته ۞۶۴۞ سه ره نجامیش حیز به (شوین ئاره زوو که وتوو هه کان)، له نیو
خۆیاندا پاجیاو ناکۆک بوون، ئنجا سزای سه خت له ئازاری پۆژیک ی به ئیش و
ژان بۆ ئه وان ه ی سته میان کردوه، (وه ک هاوبه ش بۆ خوا دانان و له پئی خوا
لادان) ۞۶۵۞.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مَثَلًا): (صِفَةً وَوَصْفًا، وَالْمَثَلُ عِبَارَةٌ عَنْ قَوْلٍ فِي شَيْءٍ، يُشَبِّهُهُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، بَيْنَهُمَا مُشَابَهَةٌ لِيُبَيِّنَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَيُصَوِّرُهُ)، [وشه ی (مَثَل) به مانای ئاوه لئاو دی و، به مانای وه سفکردنی شتیکیش دی، به پێی سیاق ماناکه ی دیاریی ده کری]، (مَثَل) بریتیه له قسه یه که له باره ی شتیکه وه، وه که قسه یه که دیکه بچێ له باره ی شتیکێ دیکه وه، که ویکچوون هه بێ له نێوانیاندا، تا کو یه کێکیان ئه وی دیکه روون بکاته وه، به کوردیی ده لێین: په ند.

(يَصْدُورُ): (صَدَّ، يَصِدُّ، صَدًّا، أَي: صَجَّ وَعَجَّ)، له (لِسَانُ الْعَرَبِ) دا، ده لێ: (صَدَّ، يَصِدُّ، صَدًّا)، واته: دهنگی به رز کرده وه وه ره ی کردو گاله ی کرد.

(جَدَلًا): (الْجِدَالُ: الصَّرَاحُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ وَهِيَ الْأَرْضُ الصُّلْبَةُ)، (جِدَال) شه ره قسه یه، ئه وه که مرووف هه ولبدات هاوه له که ی بخاته سه ر (جِدَالَة)، یانی: زه وی ره ق.

(خَصِمُونَ): (الْخَصِمُ: الْمُخْتَصِمُ بِالْخُصُومَةِ)، (خَصِمَ) کۆیه که ی (خَصِمُونَ) ه، بریتیه له که سیك، که پسپۆر و تاییه ت بێ به شه ره قسه و دمبه دمه و مشتومره وه، (الْخَصِمُ: الْكَثِيرُ الْمُخَاصَمَةُ وَالْمُنَازَعَةُ)، (خَصِمَ): که سیك زۆر شه ره قسه و، نا کوکی و، ده مه قالی بکات.

(يَخْلُفُونَ): (خَلَفَ فُلَانٌ فُلَانًا: قَامَ بِالْأَمْرِ عَنْهُ)، که ده گو ترێ: (خَلَفَ فُلَانٌ فُلَانًا)، فلانکهس له شوینی فلانکهس دانیشته، واته: له جیاتی ئه و کاره که ی جێبه جێ کرد.

(فَلَا تَمْتَرْتَنِيهَا): (تَمَتَّرْتُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشُّكِّ)، (مَرِيَّةٌ): بریتیه له دَل دلدان له شتیک دا، دوو دَل بوون له شتیک دا، که

تایه تتره له (شَك)، واته: دوو دلی، به لَام (مِرِیة)، بریتی له دوو دلی له باره ی شتی که وه، هیچ بیانوو پاساوی نه بی.

(فَوَيْلٌ): (ویل: الْقُبْحُ، الْعَذَابُ، وَادٍ فِي جَهَنَّمَ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ فِي التَّحَسُّرِ)، (ویل) به مانای نا قو لایی هاتوهو، به مانای سزا هاتوهو، به مانای شیوێک له دۆزه خدا هاتوه، جاری واش ههیه، به کار ده هیتر ی بۆ خه فهت و خه م لئ خواردن، (وَيْلُهُ) واته: بئ قه زا بی، شایسته ی ئه وه یه خه فهت ی بۆ بخوات.

هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان

له باره ی هو ی هاتنه خواره وه ی ئه م ئایه ته موباره کانه وه: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝٥٧ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝٥٨ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝٥٩ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۝٦٠ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝٦١﴾، ئه م به سه رهات و گێرد راوه یه ههیه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِقُرَيْشٍ: إِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ، قَالُوا: أَلَسْتَ تَزْعُمُ أَنَّ عِيسَى كَانَ نَبِيًّا، وَعَبْدًا مِنْ عِبَادِ اللَّهِ صَالِحًا، وَقَدْ عَبَدْتَهُ النَّصَارَى؟ فَإِنْ كُنْتَ صَادِقًا، فَإِنَّهُ كَالِهَتِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ ...﴾، قُلْتُ: وَمَا يَصِدُّونَ؟ قَالَ: يَضِجُونَ، «وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ»، قَالَ: هُوَ خُرُوجُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ { (أخرجه: أحمد: ۲۹۲۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناداه حسن، والطبراني: ۱۲۷۴، والواحدي في أسباب النزول: ۷۴۰، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: (ج ۷، ص ۱۰۴)، سَنَدُهُ حَسَن، وَقَالَ

مؤلفا الإستيعاب: قُلْنَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، وَذَكَرَهُ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنَشُورِ: ج ۷، ص ۳۸۵، وَزَادَ نِسْبَتُهُ لِابْنِ مَرْدَوَيْهِ^(۱).

واته: عەبدوللای کۆری عەبباس (خو لییان رازی بی)، گوتوویەتی: پیغەمبەری خوا ﷺ پۆژیک بە قورەیشییەکانی فەرموو: [لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ، وَاتِه: هیچ کام لەوانەى جگە لە خوا، یان لە جیاتى خوا دەپەرستێن، خیریان پێوە نیە، ئەوانیش گوتیان: ئەدى تۆ پیت وانیە، کە عیسا ﷺ پیغەمبەر بوو، بەندەیک بوو لە بەندەکانى خوا، ئەصپانییەکانیش عیسیان پەرستو، ئنجا ئەگەر تۆ راست بکەى، ئەویش وەك پەرستراوەکانى ئیمەیه، (واته: ئەگەر ئیمەو پەرستراوەکاھان بچینه دۆزەخ، مانای وایە عیساو ئەوانەشی عیسیان پەرستو، دەچنە دۆزەخ)، خوا ﷻ بەم بۆنەو ئەم ئایەتانەى دابەزاندن، **ضَرْبَ ابْنِ مَرْيَمَ ...**

یەکیك لە گێپەرەووەکان دەلی: لە عەبدوللای کۆری عەبباسم پرسی، مانای: (يَصْدُونَ) چییە؟ گوتی: (يَضْحُونَ) دەنگە دەنگ و ھەرا دەکەن، گوتم: ئەدى کە دەفەرموی: (وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلْسَّاعَةِ)، ئەو زانیارییە بۆ ئاخیر زەمان؟ عەبدوللای کۆری عەبباس گوتی: مەبەست پیتی دەرچوونی عیساى کۆری مەریمە، پێش ھاتنى پۆژى قیامەت (واته: پێش ئاخیر زەمان).

(۱) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۱۹۹.

مانای گشتیی نایه ته کان

ئەمە بەسەرھاتی سییەمە، لەم سوورپەتە موبارە کەدا، کە چەند قسە یە کە لە بارە ی عیساوہ ﷺ و لە دوو سی نایە تی کوٹاییدا، عیسا ﷺ باسی پە یامی خو ی دە کات.

خوا دە فەرمو ی: ﴿وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾، کاتیک کور ی مە پریە م بە وینە هیندرایەوہ، ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، یە کسەر خە لکە کەت، بە هو ی بە وینە هیترانەوہ ی عیساوہ ﷺ، دە نگیان بەرز کردەوہو هەراو گالە یان کرد.

﴿وَقَالُوا أَلِهْتَنَا خَيْرًا أَمْ هُوَ﴾، گو تیان: پەرستراوە کانی ئیمە چاک ترن، یان ئەو (عیسا)؟، واتە: مادام هەر پەرستراو یێک و تیکرایی پەرستەرەکان، سزا بدر ی و خیریان پێوہ نە ب ی، وە ک لە فەرما یشتە کە ی پێغەمبەر دا هاتوہ ﷺ، یا خود سووتە مە ن ی دۆزەخ بن، وە ک لە سوورپە تی (الأنبياء) دا هاتوہ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (۹۸)، واتە: ئێوہو ئەوانە ی دە یانپەرستن، بەردی دۆزەخن، ئێوہ دە چنە نیوی، کەواتە: ئەگەر ئیمەو پەرستراوە کاغان، بت و پەیکەرەکان بچینە دۆزەخەوہ، دە ب ی عیسا و ئەوانەش کە دە یپەرستن بچنە دۆزەخەوہ.

ئنجای بە هو ی ئەوہوہ کردیان بە هەراو گالە، گو تیان: قسە یە ک ی بە قوہمان کردوہ، کە وە ک دوایی باسی دە کە ین، عەبدو لّای کور ی زەبعەری ی بووہ، بە حیساب ئەو قسە یە ی لە پرووی پێغەمبەر دا ﷺ کردوہ، بە لام دیارە هەر نایە تە کانی سوورپە تی (الأنبياء)، وە لام ی ئەو قسە یان تێدایە کە خوا دە فەرمو ی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ (۱۰۱) لَا يَسْمَعُونَ

حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾، واتە: ئەوانەى لە لای
ئێمەووە بریارى ھەرە چاکیان بۆ دراو، دوورن لە دۆزەخ، گوئیان لە ھەستی
دۆزەخ و قرچە قرچى ئاگرى دۆزەخ نابى و، ئەوان ھەرچى نەفسیان بىخوازى،
تێدان و بە ھەمیشەى تێدا دەمێنەو.

﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾، لێرەش خوا ﷻ دەفەرموى: عیساى بە وینە
نەھێنایەو، مەگەر بۆ شەرە قسەو، دىمە دىمە، ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾،
بەلکو ئەوان کۆمەلێکن، زۆر ھەزیان لە مشت و مێو شەرە قسەى، ھەزیان لە
ناکۆکى و دەمەقالتیەو بە دواى ھەقدا ناگەرێن.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، عیسا ﷺ
تەنیا بەندەى ەك بوو، گەورەترین چاکەمان لەگەڵیدا کردبوو، باشترین چاکە،
خوا ﷻ لەگەڵ یەكێك لە مەزھەکانیدا بیکات، بریتى لە پێ بەخشینی پلەى
پێغەمبەرایەتیی، کە بە موحمەد ﷺ ئەو پلەو پایە، دەرگایەكەى گالە دراو
کۆتایى ھاتو، موحمەد کۆتایى پێغەمبەرانی ﷺ وەك دەفەرموى: ﴿مَا كَانَ
مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا﴾ ﴿٤٠﴾، الأحزاب.

﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، کردبوومان بە نموونەى ەك بۆ بەنى
ئیسرائیل، وەك وینەى ەك لەسەر بەلادەستى و دەستکراوێى خواو، کە دەتوانى
مەزھە بەبى بايىش بخولقێنى، وەك عیساو، دەشتوانى بەبى بابى و دایک
بیاخولقێنى، وەك ئادەم و ھەووا.

﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ﴾، ئەگەر ویستبایمان لە
ئێوە فریشتەمان دروست دەکردن، لە زەویدا کە بەدواى یەكدا دین، یان: لە
جیاتى ئێوە فریشتەمان لەسەر زەوى دادەنان.

بەلّام پّیم وایه مانای یه کهم به هیژتره، واته: خوژتامن ده کرد به فریشته، که له شوینی ئیستای ئیوه، له سهر زهوی بووبان به جینشینتان.

﴿وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِّلسَّاعَةِ﴾، به دنیایی عیسا علیه السلام زانیارییه بو کاته که (سّاعة)، ئەو کاتهی ئاخیر زهمانی تیدا دی، لیره دا (ساعة) زیاتر مه به ست پّی ئاخیر زه مانه، واته: پّیچرانه وهی ئەم ژیا نه دنیاییه، له دوا ی فووی یه کهم له لایه ن ئیسرافیل وه به که ره نا (صور) دا، به لّام قیامت له دوا ی فووی دو وه مه وه له لایه ن ئیسرافیل وه، که به سووردا ده کری، په یاد ده بّی، که کاتی هه لسانه وه و زیندوو کرانه وه یه، ﴿فَلَا تَمَرَّتْ بِهَا﴾، ئنجا دوو دّل مه بن، له باره ی ئاخیر زه مان (ساعة) وه، ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾، شوینم بکه ون، خوا صلوات الله علیه ده فهرمو ی: شوینم بکه ون، یا خود ئەمه له سهر زمانی پیغه مبه ره صلوات الله علیه که گو تو ویه تی: شوینم بکه ون، واته: ئەه ی موحه ممه دا! بفهرمو و شوینم بکه ون، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾، ئەمه یه پّی راست.

﴿وَلَا يَصُدُّنَكُمْ الشَّيْطَانُ﴾، با شه یتانیش لاتان نه دات، له خوژتان وریا بن، شه یتان لاتان نه دات له راسته پّی، ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی ئەو دوژمنیکی ئاشکرایه بو ئیوه.

﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک عیسا علیه السلام به لگه روژنه کانی هینان، ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾، به خه لکه که ی گوت: من حیکمه تم بو هیناون، واته: هه موو ئەو ره وشت و به ها به رزانه ی، که ده بّی تاک و کو مه لّ خو یانیان پّی پرا زینه وه، هه موو ئەو خووخ ده خراپانه ی که ده بّی خو یانیان لیژار بکه ن، ئەوه م بو هیناون، که ئەوه با شترین مانای حیکمه ته، ﴿وَلَا يُنَبِّئُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾، ههروه ها هاتووم تاکو، هه ندیک له وه ی تیدا که وتوونه راجیایی، بوژان روون بکه مه وه، ﴿فَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ئنجا پاریز له خوا بکه ن و فهرمان به ریم بکه ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾، بە دُنْیایی بەس خوا پەرورەدگاری من و ئێوەشە،
﴿فَاعْبُدُوهُ﴾، ئنجا بەندایەتیی بۆ بکەن، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئەمەیه
ڕێی راست و بێ گرتی و گوڵ.

بەلام ئایا وایان کرد؟

﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾، حیزبەکان لە ئێو خۆیاندا کەوتنە ڕاجیایی
و ناکۆکی و دەمەقالتی، واتە: شوێنکەوتوانی عیسا عليه السلام، لە دوای خۆی بوونە
چەند پێرو تاقم و کۆمەڵی پێکەوه ناکۆک، ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ
يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾، سزای سەخت بۆ ئەوانە ی ستمیان کردووە، لە ئازاری پوژێکی بە
ئیش، لەوێ سزای ئەو لادان و ستم و خراپەیان وەرەگرێوە.

خوا ﷻ بە لوتف و کەرەمی خۆی، ئیمە لەو کەسانە بگێڕی، کە بە دوای
هەموو پیغمبەران دەکەون، ئەو ڕێباز و راستە شەقامە ی خوا بە پیغمبەراندا
ناردوویەتی، چاک ئێسی تێدەگەن و، باشیش پێوە ی پابەند دەبن، بە تاییەت
پیغمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ کە سەرورەو گەرە ی پیغمبەرانە، تەواوکەری
کارو پڕۆژە کە یانە.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

وێنە هێنانهوهی هاوبه شدانەران بە عیسی کۆری مەریەم علیها السلام، کە ئەگەر پەرستەرو پەرستراوه کان (العَبْدَةُ وَالْآلِهُ) سزabar بن، عیسا ش بەردەکەوی و، هەراو گالە کردنیان بەو بۆنەیهوهو، بەرپەرچدانەوهی خوا بۆیان، کە عیسا بەندەیهکی خوا پەسند بووهو، ئهوانهیهک بووه بۆ بهنی ئیسرائیل و ئەگەر خوا ویستبای بەشیک لە مرۆفانی دەگیران، بە فریشتە ی جینشینی مرۆفان، لەسەر زهوی و، عیسا هۆی زانیارییه بۆ هاتنی ئاخیر زەمان، کە نابێ تێیدا دوو دل بن و، پێویسته پەرەوویی لە خواو راسته پێههکی بکهن و دەبی وریا بن، شهیتانی دوژمنیان لایان نهەات:

خوا ﷻ دهفرموی: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝٥٧﴾ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٢﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایهتانه، لە چوارده بڕگهەدا:

بەر لهوهی بڕگهکان ههموویان بێنین، ئەم شهش ئایهته، به تايهتی چوار ئایهتی یهکه میان، باسی ئەوه دهکەن، کە پۆژیک هاوبهش بۆ خوا دانەرەکان له کۆپو مه جلیسی پیغه مبهردا ﷺ، بوون و، وهک له هۆی هاتنه خوارهوه کهیدا

باسمان کردوه، پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: {لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ} (أخرجه أحمد: ۲۹۲۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن)، واته: هیچ کام لهوانه ی جگه له خوا، یان له حیاتی خوا ده پهرستړی، خیریان پیوه نیه، نهوانیش گوتوویانه، ئایا تو پیت وا نیه که عیسا پیغه مبهەر بووه و بهنده یه که بووه له بهنده چاکه کانی خوا، له گهل نهوه شدا که نه صرانییه کان پهرستوویانه، نجا نه گهر راست بکه ی، نهویش ههر وه که پهرستراوه کانی ئیمه وایه و ده بی وه که پهرستراوه کانی ئیمه بچیته دوزه خه وه! ئیدی خوا ﷺ بهو بوونه وه، نه م ئایه ته موباره کانه ی دابه زاندن.

(۱)- ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾، کاتیک کوری مه پریه م به وینه هینرایه وه، سه لامی خویان له سهر بی.

(۲)- ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، کت و پر خه لکه که ت، به هو ی به وینه هینانه وه یه وه، کردیان به دهنکه دهنک و گاله، وشه ی: ﴿مِنْهُ﴾، یانی: (مِنْ هَذَا الْمَثَلِ)، به هو ی نه و وینه یه وه، واته: گاله گال و دهنک به رزکردنه وه که یان له و وینه هینانه یه وه سه ری گرت، ﴿يَصِدُّونَ﴾، (أَي: يَضْجُونَ)، واته: دهنکیان هه لئناو، هه رایان کرد، وه که گالته کردن، وشه ی: ﴿يَصِدُّونَ﴾، خوینراویشه ته وه: (يَصِدُّونَ)، به لام چ به: ﴿يَصِدُّونَ﴾، بی، چ به (يَصِدُّونَ) بی، ههر به مانای (يَضْجُونَ، يَصِيحُونَ، وَيَرْفَعُونَ أَصْوَاتَهُمْ)، به مانای دهنکیان هه لئناو، گاله یان کرد، هه ردووک خویندنه وه که به و واتایه دین.

وه که (الطَّبْرِي) له تەفسیره که ی خو ی دا^(۱) ده لئ: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنَّهُمَا قَرَاءَتَانِ مَعْرُوفَتَانِ، وَلِغَتَانِ مَشْهُورَتَانِ مَعْنَى وَاحِدٍ، وَلَمْ نَجِدْ أَهْلَ التَّأْوِيلِ فَرَّقُوا بَيْنَ مَعْنَى ذَلِكَ إِذَا قُرِئَ بِالضَّمِّ وَالْكَسْرِ، وَلَوْ كَانَ مُخْتَلِفًا مَعْنَاهُ، لَقَدْ كَانَ الْإِخْتِلَافُ فِي تَأْوِيلِهِ بَيْنَ أَهْلِهِ مَوْجُودًا وَجُودَ اخْتِلَافِ الْقِرَاءَةِ فِيهِ بِاخْتِلَافِ اللَّغَتَيْنِ، وَلَكِنْ لَمَّا

لَمْ يَكُنْ مُخْتَلِفَ الْمَعْنَى لَمْ يَخْتَلِفُوا فِي أَنْ تَأْوِيلَهُ: يَضْجُونَ وَيَجْزَعُونَ، فَبِأَيِّ الْقِرَاءَتَيْنِ قَرَأَ الْقَارِئُ فَمُصِيبٌ، وَاثَه: قَسَهُ رَاسَت لَهَوَه دَا ثَه وَهِيَه، كَه ثَه دَوَوَانَه دَوُو خَوَيْتِنَه وَهِي نَاسِرَاوَن وَ دَوُو زَارِي بَاوَن وَ يَه كَ وَاتَايَا ن هَهِيَه، هِيِچ كَام لَهَوَانَهِي قَوْرَتَانِيَا ن مَانَا كَرَدَوَه، جِيَاوَا زِيَا ن نَه خَسْتَوْتَه نِيَاوَا ن مَانَا ثَه دَوُو وَشَهِيَه وَهِي، چ بَه بَوْر (صَم) بَخَوِيْرَتَه وَهِي، چ بَه ژِيْر (كَسَر)، چ بَه (يَصِيْدُوْنَ)، چ بَه (يَصِيْدُوْنَ)، هَه رَدَوُو كِيَا ن بَه مَانَا (يَضْجُونَ وَيَجْزَعُونَ)، دَه نَغِيَا ن بَه رَز كَرَدَوْتَه وَهِي خَوِيَا ن نَارَه حَه ت كَرَدَوَه وَ گَالَه يَا ن كَرَدَوَه.

(۳) ﴿وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ﴾ ههروه ها گویتان: ئایا په رستراوه کانی ټیمه باشتړن یان نهو؟ ټنجا ﴿ءَالِهَتُنَا﴾ خویندراوه ته وه ش: (اَلِهَتُنَا)، یانی: به بې (هَمْزَةُ الْاِسْتِفْهَام) یش: (وَقَالُوا اَلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ)، په رستراوه کانی ټیمه باشتړن یان نهو؟ نه وان بینایان کړدوه، له سهر فهرمایشته که ی پیڅه مبه ر ﷺ که فهرموویه تی: {اَلَيْسَ اَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فِيْهِ خَيْرٌ}، (اُخْرِجْهُ اَحْمَد: ۲۹۲۱، تعلیق شعیب الأرْنَؤوط: اِسناد ه حسن)، واته: هیچ کام له وان ه ی جگه له خوا، یان له جیاتی خوا ده په رستړن، خیر یان پیوه نیه، هه ندیک ده لّین: بینا له سهر نهو فهرمایشته وایان گوتوه، واته: نه گهر ههر که سیك که له گه لّ خوا داو له جیاتی خوا دا بپه رستړی، خیری پیوه نه بّی، نهوه ته نیا په رستراوه کانی ټیمه بت و سه نه مه کان و په رستراوه کانی ټیمه ناگریته وه، به لکو عیسی کوری مه ریه می ش ده گریته وه.

(۴)- ﴿مَاضِرٌ يُّؤُهُ لَكَ إِلَّا جَدًّا﴾، تهنیا بۆ شەڕە قسە لە دژی تۆ ئەویان بە ھونە ھێنایەو.

(۵) ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾، به لکو ته وان کومه لیکي زور مشتومپرکه رو زور چه نه بازن
 حه زیان به شه په قسه و دمه قالئ دیت، چونکه (خَصِم)، واته: (كَثِيرُ الْخُصُومَةِ)، که سیك
 که زور شه په قسه و دمه بکات، ﴿خَصِمُونَ﴾ یش، کویه که یه تی.

(۶) - ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾، ٲهو ته نيا به نندهيك بوو، ٲيمه چاكه مان له گه ٲی دا كرد بوو، چاكه كه ش كه خوا ﷺ ده يفه رموٲ، مه به ست ٲٲی به خشینی ٲله ی ٲٲغه مه را به ٲيهه.

(۷) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، كىرىپوشمان بە وئەيەك بۇ ۋەچەى ئىسرائىل، بۇ گەلى جوولەكە، وشەى (مَثَل)، ﴿مَثَلًا﴾ (أي: أَمْرًا عَجَبِيًّا، حَقِيقًا بِأَن يَسِيرَ بِذِكْرِهِ كَالْأَمْثَالِ السَّائِرَةِ)، واتە: حالەتتىكى سەرسۈرھىنەر، شايستەى ئەۋە بوۋە، كە باس بىكرى، ۋەك ئەۋ پەندانەى دەھىترىنەۋە، ياخود وشەى: (مَثَلًا: أَي عِبْرَةً)، كىرىپوشمان بە پەندىك و شوئىنى دەرس و پەند لىۋەرگرتن، چونكە عىسا ﷺ، خوا ﷺ بەبى باب دروستى كىردوۋ تەنیا دايكى ھەيەكە مەرىمە (خو لى پازى بى)، بابى ديار نىە، كەۋاتە: ئەۋە جىى ھەلۋەستەۋ پەند لىۋەرگرتنە، كە دەسەلاتى خوا ﷺ لە دروستكىردنى مەۋقەكاندا سنوورى نىە.

كە دەفەرموئى: ﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، كىرىپوشمان بە وئە ۋەك پەندىك، ياخود ۋەك عىپرەت بۇ بەنى ئىسرائىل، ئەمە ئەۋەى لى ۋەردەگىرى كە عىسا ﷺ تەنیا بۇ لاي بەنى ئىسرائىل پەۋانكراۋە، تەنیا بۇ ۋەچەى يەعقوب ﷺ، عىساش جگە لە بەنى ئىسرائىلى بۇ پەيامەكەى خۇى بانگ نەكىردەۋ.

كەۋاتە: كە دواىى خەللىك لە ۋلاتانى رۇژئاۋا ئەۋروپاى ئىستا، كە كاتى خۇى رۇمىيان پى گوتەۋە، لە يۇنان و، لە شوئەكانى دىكەدا، شوئىنى عىسا ﷺ كەۋتوون، لە راستىدا ھەر لە خۇيانەۋە شوئىنى كەۋتوون، بەلام عىسا پىغەمبەرىك بوۋە، تايەت بۇ گەلى ئىسرائىل پەۋانە كراۋە، ھەم لىرەدا ۋا دەفەرموئى، ھەم لە سوۋرەتى (الصَّف) دا: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النُّورِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ (۶) ۋاتە: ياد بىكەۋە كە عىساي كورى مەرىم گوتى: ئەى بەنى ئىسرائىل! من پەۋانە كراۋى خوام بۇ لاي ئىۋەۋ، بەراستدانەرى ئەۋ تەۋراتەم كە لە پىش دەستى مەۋە نىردراۋەۋ، مۇژدەشتان پىدەدەم بە پىغەمبەرىك لە دواى من دى، ناۋى ئەھمەدە ﷺ.

(۸) - ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ﴾، ئەگەر ويستباشمان ئىمە لە ئىۋە ھەندىك فرىشتەمان دەگىران، واتە: ھەندىك لە ئىۋەمان دەكىردنە فرىشتە، لە زەۋىدا دەبوونە نىشتەجى و جىدارى ئىۋە، ياخود ھەندىكىان لە دواى ھەندىكىان

دەهاتن، هەردوو واتایەکی هەن. ﴿يَخْلُقُونَ﴾، (أَنْ يَخْلُقُونَكُمْ)، دەبوونە جێنشینى
ئێوە، یاخود: ﴿يَخْلُقُونَ﴾، واتە: (يَخْلِفُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، هەندیکیان دەبوونە جێنشینى
هەندیکیان، بە دواى یە کدا دەهاتن.

کەواتە: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ﴾، سێ واتای هەن:

أ- واتە: هەندیکتاهمان دەکردن بە فریشتە.

ب- دەمانتوانی لە وه چەى ئێوه فریشتان پەیدا بکەین.

ج- لە جێى ئێوه فریشتەمان دادەنان.

وهك خوا ﷻ دەفهرموێ: ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾
(۳۸) ﴿التَّوْبَةِ﴾، (أَي: بَدَلًا مِنَ الْآخِرَةِ)، ئایا ژيانى دنیاتان هەلبژارد بەسەر (مەنزڵگای)
دواى دا، واتە: دەسەلاتى خوا سنوورى نیهو هەموو شتى پێ دەکری، کە
ئێستاش وایکردوه، ئێوهش ببن و، فریشتەش ببن و، جندیش ببن، ئێوه پۆلى
خۆتان دەگیرن، فریشتەش پۆلى خۆیان دەگیرن، هەروەك جندیش کە لەسەر
زەوین، ئەوانیش پۆلى خۆیان دەگیرن.

(۹)- ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ﴾، بە دنیایى ئەو زانیارییه بۆ ئاخیر زەمان (ساعة)، ئەمە
دوو واتای هەن:

۱- عیسا ﷺ هۆکارە بۆ زانیاری هەبوون بە ئاخیر زەمان، کە مەبەست پێی
دابەزینیەتی، بەر لەوهی ئاخیر زەمان بێ، واتە: کاتى عیسا ﷺ دادەبەزى بۆ سەر
زەوى، لە ئاسمان دادەبەزى، ئەو دەزانى کە کۆتایی هاتنى ژيانى مرووف لەسەر زەوى،
زۆر نزیك بۆتەوه، ئەم پایە لە عەبدوللای کورى عەباس و موحامەد قەتادەوه (خوا
لییان رازی بێ)، گێردراوەتەوه واتە: پاناوی: ﴿وَإِنَّهُ﴾، دەچیتەوه بۆ عیسا ﷺ.^(۱)

۲- پایەکی دیکە هەیه، کە پاناوی ﴿وَإِنَّهُ﴾، دەچیتەوه بۆ قورئان، (أَي: الْقُرْآنَ عِلْمٌ
لِّلسَّاعَةِ)، زانیارییهو هۆکاری زانیارییه دەربارەى ئاخیر زەمان، واتە: قورئان هۆکاری
زانیاری هەبوونە بە پۆزى دواى بە گشتی، یاخود بە ئاخیر زەمان، چونکە وشەى

(۱) دواى لەو بارهوه سێ دهقی سوننهت دێنین

(ساعة) به کاتیکی دیاریبکراو ده‌گوتری، که ئاخیر زه‌مانی تیدا دی، یاخود قیامه‌تی تیدا دی، یاخود هه‌ردوو قۆناغی ئاخیر زه‌مان و قیامه‌تی تیدا دین، له‌ پۆژی دوایی دا، ئه‌م رایه‌ش حه‌سه‌ن و قه‌تاده‌و ئیبنو جوبه‌یر په‌سندیان کردوه، چونکه له‌ نیو قورئان دا ئه‌و به‌لگه‌ جوړاو جوړانه هه‌ن، بۆ ئیسه‌پاتی ئه‌وه که زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت هه‌یه.

(۱۰) - ﴿فَلَا تَمْرُتْ بِهَا﴾، واته: تیتیدا دوو دَل مه‌بن، له‌ باره‌ی (ساعة) هه‌و دوو دَل مه‌بن، (الإمتراء: الشُّكُّ)، دوو دلێ.

(۱۱) - ﴿وَاتَّبِعُون﴾، هه‌روه‌ها شوینم بکه‌ون، (إِتَّبِعُوا مَا أَرْسَلْتُ إِلَيْكُمْ مِنْ كَلَامِي وَرَسُولِي)، شوین ئه‌وه بکه‌ون، که بۆم ناردوون له‌ فه‌رمایشته‌که‌م و په‌وانه‌ کراوه‌که‌م، ئنجا ته‌گه‌ر وابێ، ئه‌وه راسته‌وخۆ فه‌رمایشتی خوایه، یاخود: لێره‌دا وشه‌ی (قُل) که به‌ سیاق و سه‌لیقه‌ ده‌زانری، قرتیتره‌وه، یانی: (قُلِ اتَّبِعُون) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌ی موحه‌ممه‌د! بلێ: شوینم بکه‌ون، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئه‌مه‌ پێی راسته‌، که‌واته: ده‌گونجی، ﴿وَاتَّبِعُون﴾، فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بێ و، خوا ﷻ له‌سه‌ر زمانی ئه‌و فه‌رموویه‌تی.

(۱۲) - ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئا ئه‌مه‌ پێی راسته‌، واته: قورئان پێی راسته‌، یاخود: خوا به‌یه‌گه‌رتن و ته‌نیا به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن، یاخود ئایینی ئیسلام به‌گشتی، پێی راسته‌، هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌.

(۱۳) - ﴿وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ﴾، با شه‌یتانیش لاتان نه‌دات، لاپرێتان نه‌کات، هه‌تله‌تان نه‌کات، ﴿وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ﴾، وه‌ك ئه‌وه‌ وایه، که له‌ عه‌په‌بییدا ده‌گوتری: (لَا أَعْرِفَنَّكَ تَفْعَلْ كَذَا)، یان (لَا أَلْفَيْنَكَ فِي مَوْضِعٍ كَذَا)، نه‌زانم تۆ ئه‌وه‌ت کردبێ، یان: نه‌تبینم له‌ فلان شوین، واته: ئه‌وه‌ مه‌که‌و له‌ فلان شوین مه‌به‌، لێره‌ش واته: له‌ خۆتان وریابن و با شه‌یتان لاتان نه‌دات.

(۱۴) - ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾، به‌ دلنیاپی ئه‌و بۆ ئیوه‌ دوژمنیکی ئاشکرایه، ئه‌مه‌ هۆکار دۆزی (تعلیل) ه، بۆ ئه‌وه‌ی پابرد، واته: چونکه ئه‌و بۆ ئیوه‌ دوژمنیکی ئاشکرایه، ده‌بێ له‌ خۆتان وریا بن، ته‌گه‌رنا له‌ راسته‌ شه‌قامی خوا لاتان ده‌دات.

هەندیک وردەکاریی مانای (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا)

(الطبري) له تهفسیره که ی خۆی دا دەلی: (وَلَمَّا سَبَّهَ اللَّهُ عِيسَى فِي إِحْدَاثِهِ وَإِنْشَائِهِ إِيَّاهُ مِنْ غَيْرِ فَحَلٍ بِأَدَمَ، فَمَثَّلَهُ بِهِ بِأَنَّهُ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ مِنْ غَيْرِ فَحَلٍ، إِذَا قَوْمُكَ يَا مُحَمَّدٌ مِنْ ذَلِكَ يَضْجُونَ وَيَقُولُونَ: مَا يُرِيدُ مُحَمَّدٌ مِنَّا إِلَّا أَنْ نَتَّخِذَهُ إِلَهًا نَعْبُدُهُ، كَمَا عَبَدَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحَ)^(۱).

واته: دواى ئه‌وه‌ی خوا ﷺ، له‌وه‌دا که عیساى هیناوه‌ته دى و پێگه‌یانده‌وه، به‌بێ هه‌بوونی باب، چواندووویه‌تی به‌ ئاده‌مه‌وه، که ئاده‌میش نه‌ بابی هه‌بووه‌وه نه‌ دایک، {له‌ سوورته‌ی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ٥٩}، خه‌لکه‌ که‌ت، ئه‌ی موحه‌ممه‌د! ﷺ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ کردیان به‌ هه‌راو گاله‌و گوێیان: موحه‌ممه‌د ئه‌وه‌ی له‌ ئیمه‌ ده‌وێ، که بیگرین به‌ په‌رستراو، هه‌روه‌ک چۆن نه‌صرانییه‌کان مه‌سیح ده‌په‌رستن.

هه‌ر (الطبري) له تهفسیره که ی خۆیدا^(۲)، رایه‌کی دیکه‌ دینێ، ده‌لی: (بَلْ عَنَى بِذَلِكَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ ٩٨) الأنبياء، قِيلَ الْمُشْرِكِينَ عِنْدَ نُزُولِهَا: قَدْ رَضِينَا بِأَنْ تَكُونَ إِلَهَتُنَا مَعَ عِيسَى وَعَزِيرٍ وَالْمَلَائِكَةِ، لِأَنَّ كُلَّ هَؤُلَاءِ مِمَّا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ).

واته: به‌لکو مه‌به‌ست له‌م وێنه‌ هینانه‌وه‌یه، فه‌رمایشتی خوایه که فه‌رمووی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾

(۱) جامع البيان، برقم: ۳۰۹۶۸.

(۲) جامع البيان، برقم: ۳۰۹۷۱.

﴿ ۸۸ ﴾ الأنبياء، قسه ی هاوبهش بو خوا دانه ره کان، له کاتی دابه زینی نهو
 ټایه ته ی سووړه تی (الأنبياء)، که گوتیان: ټیمه رازیین، په رستراوه کانی ټیمهش
 له گه ل عیساو عوزه یرو فریشته کاندا بن، چونکه هه موو نه وانه له جیاتی خواو،
 له گه ل خوا دا په رستراون.

ده شگونجن به هو ی نهو فهرمووده یه ی پیغه مبه ره وه ﷺ بوو بی، که له هو ی
 هاتنه خواره وه که ی دا باس مان کرد، که ده فهرمو ی: {لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ}، واته: هیچ کامه له وانه ی جگه له خوا، یان له جیاتی خوا
 ده په رسترتن، خیر یان پیوه نیه.

(الْقُرْطُبِي)، له ته فسیره که ی خویدا^(۱) تاوا له باره ی نهو ټایه تانه وه قسه
 ده کات، ده لی: (لَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ
 دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾ الزخرف، تعلق المشركون بِأَمْرِ عِيسَى، قَالُوا: مَا
 يُرِيدُ مُحَمَّدٌ إِلَّا أَنْ نَتَّخِذَهُ إِلَهًا كَمَا اتَّخَذَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ إِلَهًا، وَعَنْ مُجَاهِدٍ
 قَالَ: إِنَّ قُرَيْشًا قَالَتْ: أَنْ مُحَمَّدًا يُرِيدُ أَنْ نَعْبُدَهُ كَمَا عَبَدَ قَوْمُ عِيسَى، عِيسَى، فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ..).

واته: قه تاده گوتوویه تی: کاتیک خوا ﷺ نهو ټایه ته ی دابه زاند، که هه ر
 له سووړه تی (الزخرف) دا هاتوه: (لهو پیغه مبه رانه ی له پیش تو دا په وانه مان
 کردوون بپرسه، ټایا جگه له (خوا ی) به به زه یی، په رستراو ایکی دیکه مان داناون
 بپه رسترتن؟) هاوبهش بو خوا دانه ره کان عیسا یان ﷺ کرده بیانوو، گوتیان:
 موحه ممه د ﷺ ده یه و ی ټیمه به په رستراو ی بگرین، وه ک چو ن نه صرانییه کان
 کوړی مه پریه میان به په رستراو گرت، هه روه ها له مواهیده وه هاتوه، که
 گوتوویه تی: قوړه یشیه کان گوتیان: موحه ممه د ده یه و ی بپه رسترتن، وه ک چو ن
 گه لی عیسا عیسا یان په رست، خواش ﷺ هم ټایه ته ی نارده خواو.

(الْقُرْطُبِي) رېوايه تېكى دېكە^(۱)، ھەر لەو بارەوہ دینى: (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَرَادَ بِهِ مُنَاطَرَةَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي شَأْنِ عِيسَى)، واتە: عەبدوللای کورێ عەبباس (خوا لێیان رازی بێ)، گوتووێت: خوا ﷺ مەبەستی لەو وێنە ھێنانەوێت، ئەو وتووێژە عەبدوللای کورێ زەبەحەری بوو لەگەڵ پیغەمبەرەدا ﷺ لە بارەى عيساوه، کە پێی گوت: ئایا تۆ پیت وایە عيسا ﷺ پیغەمبەری خوا بوو، بەندەیهکی چاکی خوا بوو؟ پیغەمبەریش ﷺ فەرمووی: بێ، گوتی: مادام ھەموو ئەوانەى لە جیاتى خوا ﷺ دەپەرستێن بچنە دۆزەخ، دەبێ عيساش بچیتە دۆزەخ!

ھەلبەتە ئەو ھۆکارانە ھەموویان گونجاون، چ بەھۆی فەرماشتەکەى پیغەمبەرەوہ ﷺ بوو بێ، چ بەھۆی ئایەتەکەى سوورەتى (الأنبياء) ھوہ بوو بێ، چ بەھۆی ئایەتەکەى سوورەتى (آل عمران) ھوہ بوو بێ، گرنگ ئەوێتە ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان، ئەو کە پەرستراوەکان لەگەڵ پەرستەرەکانیاندا دەچنە دۆزەخەوہ، کردوویانە بە بەلگەو دەستەچیلەى ئەوہ: عيساو عوزەيرو فريشته کانیشت کە دەپەرستێن، دەبێ بچنە دۆزەخەوہ، بەلام بېگومان پێوانە (قیاس) کردنەکیان لە جێی خۆیدا نیە، ئەمە لە زمانى عەرەبیدا پێی دەگوتری: (قِيَاسٌ مَعَ الْفَارِقِ)، پێوانەکردن لەگەڵ جیاوازیی دا، یان کوردەواریی دەلێن: قیاسى کەشکى لە مەشکى، چونکە:

۱- خوا ﷺ لە ئایەتەکەدا دەفەرموێ: **إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ** ﴿۹۸﴾ الأنبياء، تێوہو ئەو شتانەى دەیانپەرستن، نەیفەرموہ: تێوہو ئەو کەسانە، (مَا) بوو شتانە، ئەک بوو شەخسان، نەیفەرموہ: (إِنَّكُمْ وَمَنْ تَعْبُدُونَ)، کەواتە: مەبەست پێی پەیکەر و بت و سەنەم و ئەو شتانە بوون کە پەرستوویانن.

۲- خوا ﷻ لیره دا که وا ده فەرموی، هەر لەو سیاقەشدا، ده فەرموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (۹۸) لَوَ كَانَتْ هَؤُلَاءِ ءَالِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۹۹﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿۱۰۱﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿۱۰۲﴾ لَا يَحْزَنُهُمْ أَفْرَعُ الْأَكْبَرُ وَنَلَقْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةَ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

﴿الأنبياء﴾ (۱۰۳) فەرموویەتی: بە دُنیاوی ئیووە و ئەو شتانهی دەیانپەرستن لە جیاتی خوا، دەبنە سووتەمەنیی دۆزەخ، ئیووە دەیچنە نێوی، ئەگەر ئەوانەش پەرستراو بوونایە، نە دەچوونە نێو دۆزەخ، هەموویان تێیدا هەمیشەیی دەبن، لەویدا هەناسەدانەوهیان هەیه، (هەناسەدانەوهی زۆر بە زەحمەت)، ئەوان لەویدا نابیستن، بە دُنیاوی ئەوانە یێشتر چاکەیان لە لایەن ئیمەوه بو بڕیار دراوه، ئەوانە لە دۆزەخ دوورخراوەن و گوێیان لە هەست و خوستی دۆزەخیش نابێ، (گوێیان لە قرچە قرچی ئاگرە کەشی نابێ)، لەوێدا کە نەفسەکانیان ئارەزووی دەکەن، تێیدا دەمێننەوهو، راجلە کینی گەوره، دلتەنگیان ناکات، فریشتەکان پێشوازیان لێ دەکەن، پێیان دەلێن: ئەووە ئەو پرۆژە بوو، کە بەلێتتان پێدراوهو گفتان پێ درا، کەواتە: هەر لەو سیاقەدا خوا ﷻ وەلامی ئەو قسانە ی داوێتەوه.

قورئانیش و فەرمايشتی پێغەمبەریش ﷺ، هەر قسەیهکی دیکەش، نابێ لێک دا برێنێ، بەلکو دەبێ پێشکەوتوو و پەيوەست بوو (سابق ولاحق)، ئەووە ی پێشی هاتووە ئەووە دوایی، هەمووی پێکەوه سەرنج بدرێ، ئەگەرنا هەر قسەیهکی قَلت و بری بکە، پێشەوهی بێنی و دواییه کە نەهێنی، یان: هی دوایی بێنی و هی پێشەوهی نادیده بگری، هەر هەلە دەردەچێ، وەك ئایەتە کە ی سوورەتی: (الماعون) کە خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) سزای سەخت بو نوێژکەران، بەلام دواییه کە ی لەگەڵ نەلێی: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ

صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥٠﴾، نه وانهی له نویژه کانیان بیئاگان، بیگومان مانایه که ی هه له دهرده چی، یان ئایه ته که ی سووره تی (النساء) که ده فرموی: ﴿يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ ﴿٥١﴾، نه گهر له سهر (لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ) بوهستی، هه له یه، چونکه خوا فرموویه تی: به سهرخووشی توخی نویژی مه که ون، نه یفه رموه: توخی نویژی مه که ون.

ئنجا با چوار فهرمایشتیش له باره ی ئه م ئایه تانه وه، بیین:

۱- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ ؓ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ﴿٥٨﴾ {الزخرف، (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ: ٤٨، وَأَحْمَدُ: ٢٢٢٥٨، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ حَسَنٌ بِطَرَقِهِ وَشَوَاهِدِهِ).

واته: ئه بوو ئومامه ؓ، ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ، فرمووی هیچ کومه لیک، دوا ی ئه وه ی رینمای و ری راست پیشاندرانیان پیدراوه، گومرا نه بوون، مه گهر به هو ی شه ره قسه و، مشتومره وه (که ههر کامیکیان بیه و ی قسه ی خو ی سهرکه و ی، بی ئه وه ی ته ماشا بکه ن، داخو هه ق له کو ییه).

چونکه وهك له شیکردنه وه ی مانای وشه کاندای هیئامان، (جدال) ئه وه یه دوو که س، ههر کامیکیان بیه و ی ئه و ی دیکه بخات، ده گو تر ی: (الجدال: الأرض الصلبة) زه و ییه کی سه خت، که دوو که س زوران ده گرن، ملانه ده گرن و ههر کامیکیان ده یه و ی ئه و ی دیکه بخاته سهر زه و ی، (جدال) یش له وه وه هاتوه، ههر بو یه له ئیسلامدا (جدال) مه گهر به نا چاری، ئه گهر نا به شتیکی ناپه سند داندراوه، به لام وتوو یژو گفتوگو (حوار) په سنده.

۲- پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: {الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَاتٍ، أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ، وَأَنَا أَوَّلُ النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ نَازِلٌ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَاعْرِفُوهُ: رَجُلٌ مَرْبُوعٌ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ، عَلَيْهِ ثَوْبَانِ مَمَّصَرَانِ كَأَنَّ رَأْسَهُ يَقْطُرُ، وَإِنْ لَمْ يُصْبَهُ بَلَلٌ، فَيَدُقُّ

الصَّلِيبِ، وَيَقْتُلُ الْخَنَزِيرَ، وَيَصْعُ الْجُزْيَةَ، وَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْإِسْلَامِ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۲۷۰)،
واتە: پیغەمبەرەن بران، دایکانیان جوړاوجوړن، بەلام یەك ئایینیان هەیه، (وەك چوڼ
پیاویك چەند هاوسەرێکی هەن، مندالەکانی بابیان یەكە، بەلام دایکیان جیان)، منیش
نزیکتەین کەسم و لە پێشتەین کەسم لە عیسای کورێ مەرپەمەو، چونکە لە نیوان مە
و ئەودا هیچ پیغەمبەرێك نەبوو، ئەویش دادەبەزێ (لە ئاسمان)، کە دیتتان بیناسن
پیاویکی دەستەیه بە لای سوورو سپیی دا، دوو پۆشاک (مَمَصْرَی) لە بەردان سەری بەبی
تەربوون وەك ئاوی لی بێتی، خاچ دەشکێتی، (ئەو خاچە ی ئیستا نەصرانییه‌کان لە ملی
دەکەن و بە پیرۆزی دەگرن)، بەراز دەکوژی و، سەرانی لا دەبات و خەلک بۆ ئیسلام
بانگ دەکات.

واتە: هەر ئەو شەریعەتە ی پیغەمبەر موحەممەد ﷺ هیناویەتی، عیسا ﷺ
هەر ئەو تەبەننێ دەکات، لە دوا ی پیغەمبەری خاتەمەو، هیچ پیغەمبەرێك
نایەت، عیسا ی پیغەمبەرێکی پێشتەرە لە ئاسمانەو دادەبەزێ و، شەریعەتی
پیغەمبەری کووتایی جیبەجێ دەکات.

۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا، فَلْيَكْسِرَنَّ
الصَّلِيبَ، وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنَزِيرَ، وَلْيَصْعَنَّ الْجُزْيَةَ، وَلْيَتْرَكَنَّ الْقِلَاصَ، فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا، وَلْيَذْهَبَنَّ
السُّحْنَاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاسُدُ، وَلْيَدْعُوَنَّ إِلَى الْمَالِ، فَلَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۲۲۲،
ومسلم: ۱۵۵، والترمذي: ۲۲۳۳، وابن ماجه: ۴۰۷۸ وأبي عوانة: ۳۱۳، غيرهم).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ر.ھ. ئەل: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: عیسای کورێ
مەرپەم وەك حاکمێکی دادگەر دادەبەزێ (لە ئاسمان)، خاچ دەشکێتی و بەراز
دەکوژی، (کە ئیستا نەصرانییه‌کان، لە ئەنجامی لادان لە دینی خواو، گوشتی
بەرازیان پەوا کردو، مەییان پەوا کردو، زینایان پەوا کردو)، سەرانی لادەبات،
(واتە: کەس نامێنی وەك خاوێن کتیب سەرانیان لی وەرگیرێ، ھەموو خەلک
دیتە ژیر سیبەری ئیسلامەو)، حوشتی زۆرباش واز لێدەھێزێن، کەس سواریان

نابئ بۆ ئیش و کار، (مال و سامان زۆر دەبئ)، کینه و رق له يه کدی ههستان و
حه سوودی بهیه کدی بردن نامینئ، عیسا عليه السلام بانگ دهکات بۆ مال و سامان،
که خه لک وهریگری، به لام که س لئی وهرناگری، (خه لک لهو کاته دا دهوله مه ندو
بئ نیاز ده بن له وهی صه دهقه و زهکات وهریگر).

۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيكُمْ،
وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ»} (أخرجه البخاري: ۳۴۴۹، ومسلم: ۱۵۵)، واته: ئه بوو هوریه عليه السلام ده لئ:
پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرموئ: حالتان چۆن ده بئ، کاتیک کوری مهريه م داده به زیتته
نیوتان و، پيشه وایه که تان له خۆتان ده بئ!

واته: ئه و که سهی پيشنوئیتان بۆ دهکات، هه ر له خۆتان ده بئ، (ئیمامه که
قامه تی نوئز کردنی بۆ کراوه، ده لئ: ئه ی عیسا ی مه سیح! پيشه که وه، ده لئ:
نه خیر مادام قامه ت بۆ تۆ کراوه، تۆ ئیمامه تیه که بکه).

مه سه له ی دووهم:

دواى ئه وهى عیسا علیه السلام به لگه رۆشنه کانی هیئان، به خه لکه که ی راگه یاندوه که: حکمه تی بو هیئان و، پروونکردنه وهی هه ندیک له راجاییه کانی پییراگه یاندوون، پییشیراگه یاندوون که ته نیا خوا پهروه ردگاری خویشی و ئه وانیشه، که چی په پیره وانی به رنامه که ی دواى خو، بوونه چه ندان حیزب و تا قمی پیکه وه نا کوکی جوړاو جوړو، سه ره نجام سزای دادگه رانه ی خوا له سه ر سته مکارانیان پیویست بو:

خوا ﷺ ده فهرموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَيِّنْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ^(٦٣) إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ^(٦٤) فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلِيمٍ ^(٦٥)﴾.

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(١)- ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک عیسا علیه السلام به لگه رۆشنه کانی هیئان، (البیئات: المعجزات، أو آیات الإنجیل، أو الشرائع)، به لگه رۆشنه کان، ده گونجی مه به ست موعجیزه کانی بئ، وه ک زیندوو کردنه وهی مردوو، چاککردنه وهی نه خویشی گول و به له ک و که پرو کویری زگماک و تا دواپی، ده شگونجی مه به ست ئایه ته کان و پرسته کانی ئینجیل بئ، ده شگونجی مه به ست ئه و حوکمه شه رعییه رۆشانه بئ که هیئانوی.

(٢)- ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾، (کاتیک عیسا علیه السلام به لگه رۆشنه کانی هیئان)، فهرمووی: به دنیایی حکمه تم بو هیئان، حکمه ت ئه گه ر به مانه وی به یه ک وشه مانای بکهین، واته: دانایی، کارامه یی، لیزانیی، به لام له راستییدا (حیکمه ت) وه ک له ئایه ته کانی سوورپته (الإسراء) وه رده گیرئ و، له ته فیسیری سوورپته (الإسراء) دا باسما

کردوه، بریتیه له خوۆ رازاندنهوه به سیفهته بهرزو جوانهکان و، له خوۆ دارپینی سیفهته نزم و پهست و خراپهکان، چونکه خوا ﷻ دواى ئەوهی له ئایهتهکانی: (۲۲ - ۳۹) دا، بیست و چوار (۲۴) خەسلەت باس دەکات، دوازدە (۱۲) یان بهرزو پهسندو چاک و، دوازدە (۱۲) شیان نزم و پهست و خراپ، دواىی دەفهرموی: ﴿ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۝۳۹﴾، ئەوه ئەو حیکمهتیه که پهروهردگارت بوۆی سروش کردووی.

کهواته: حیکمهت بریتیه له خوۆ رازاندنهوه به سیفهته بهرزو پهسندەکان و، خوۆ بژارکردن له سیفهته نزم و خراپهکان.

بهلام زانایان و توێژه رهوان هه‌ندیکیان گوتوو یانه: حیکمهت واته: شه‌ریعت، هه‌ندیکیان گوتوو یانه: ئەو ئینجیلەى که حیکمهت ده‌گرێته خوۆی، چونکه ته‌ورات بریتی بووه له به‌رنامه‌یه‌ك که هه‌موو پێغه‌مبه‌رانى به‌نوو ئیسپرائیل کاریان پیکردوه، به‌لام ئینجیل کۆمه‌لیک ئامۆژگاریی رووحی و په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سندی تێدان.

۳- ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ﴾ (هه‌روه‌ها هاتووم) تاكو، هه‌ندیك له‌وه‌ی تێیدا كه‌وتوونه راجیایی، بوۆتان روون بكه‌مه‌وه.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ده‌جا پارێز له‌ خوا بکه‌ن و، فه‌رمانبه‌ریی من بکه‌ن، پارێز له‌ خوا بکه‌ن به‌ شوێنكه‌وتنی كتیبه‌كه‌ی و، فه‌رمانبه‌ریی من بکه‌ن، به‌وه‌ که پێبازه‌كه‌م بگرن.

لێره‌دا هه‌م (طَبَرِي)، هه‌م هه‌ندیك له‌ توێژه ره‌وانی دیکه، له‌ روونکردنه‌وه‌ی ئەو قسه‌یه‌دا، که عیسا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ﴾، تاكو ئەوه‌ی تێیدا كه‌وتوونه راجیایی بوۆتان روون بكه‌مه‌وه، گوتوو یانه: (الْأُمُور الدُّنْيَا لَا الدُّنْيَا)، کاروباری ئایینی نه‌ك کاروباری دنیایی، به‌لام ئەوه قسه‌یه‌که هه‌ر له‌ خووه‌ کردوو یانه، ئنجا (طَبَرِي)، یان هه‌ر که‌سیکی دیکه‌یه، چونکه عیسا ﷺ نه‌یگوتوه: کاروباری دینیستان بوۆ روون ده‌که‌مه‌وه، له‌

هی دنیایی دەگەرپێم، دینیش بوۆ رێکخستنی دنیا هاتوه، کهواته: ئەو قسهیه هەرچهنده (طَبَرِي) و ژمارهیهك له توێژههوان که رهنگه لهویان وهگرتهی، هیناویانه، بهلام له راستیدا قسهیهکه له جی خۆیدا نیه.

(۵) ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ به دنیایی بهس خوا پهروهردگاری من و ئێوهشه.

(۶) ﴿فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئنجا بهندایهتی تهنیا بوۆ خوا بکهن، ئا ئهمه رێی راسته.

که دهفهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئەم راستیه له سوورپهتی (آل عمران)، ئایهتی (۵۱) دا هاتوه، له سوورپهتی (المائدة)، ئایهتی (۱۱۷) دا هاتوه، له سوورپهتی (مَرِيَم) ئایهتی (۳۶) دا هاتوه، له سوورپهتی (الزخرف) ئایهتی (۶۵) ش دا هاتوه، واته: له چوار شوین له قورئاندا دووباره بۆتهوه، ئەوهش بهرپهردانهوهی نهصرانییهکانه، که دهلێن: عیسا کوپی خوایهوه، بهشیکه له خوا، یان بهشیک له پهروهردگارێتی ههیه، ئەوه ههمووی بهرپهردانهوهی ئەو قسانهی ئەوانه، خوا ﷺ زانیویهتی نهصرانییهکان بهزۆری ئەوه دهبیته هۆی گومراییان، بۆیه ئەو راستیهی له چوار شوین له قورئاندا دووباره کردۆتهوه، سوورپهتهکانی: (آل عمران، المائدة، مَرِيَم، الزخرف)، [به دنیایی ههر خوا پهروهردگاری من و ئێوهشه، بپههرستن، ئا ئەوه رێی راسته].

بهلام بگوتری: عیسا کوپی خوایه، یان یهکیکه له سییهکان، ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ...﴾ (المائدة، به تهئکید ئەوه شیرک و بیپرواییه.

(۷) ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ حیزبهکان و، کۆمهلهکان، له ئێو خۆیاندا کهوتنه راجیایی، (الْأَحْزَابُ: الْفِرْقُ النَّصْرَانِيَّةُ الْكَثِيرَةُ)، (الْأَحْزَابُ) مهبهست پێی دهستهو تاقمه زۆرهکانی نهصرانییهکانه.

(۸) - ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئنجا سزای سەخت بۆ ئەوانەى ستهمیان کرد.

(۹) - ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ الْآلِمِ﴾، لە ئازار پۆژیکى بە ئیش، لە سوورپەتى (مَرِيَم) دا دەفەرموی: ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۳۷) ﴿حِزْبَهُ كَانِ﴾، (تاقمەکانى ئیو نەصرانییه کان)، لە ئیو خۆیاندا کەوتنە راجیایی، ئنجا سزای سەخت بۆ ئەوانەى بێپروان، لە دیمەنى پۆژیکى مەزندا، بەلام لیڤەدا دەفەرموی: ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ الْآلِمِ﴾، ئەمەش یانى: ئەو پۆژە هەم پۆژیکى بە ئیشە، هەم پۆژیکى مەزنەو، دیمەنیکى زۆر سامناکى مەزنى هەیه.

لیڤەدا دەفەرموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، بەلام لەوێ دەفەرموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بۆ ئەوەى بزانری: ئەوانە هەم بێپروا بوون و، هەم ستهمکاریش بوون.

زانایان زۆریان قسە کردووە لە بارەى حیزب و دەستەو تاقمەکانى نەصرانییه کانهو، هەندیکیان گوتوویانە: ئەوانە چوار تاقم بوون:

۱- (النَّسْطُورِيَّة)، کە گوتوویانە: عیسا کورێ خوایه.

۲- (الْيَعْقَابِيَّة)، کە گوتوویانە: عیسا هەر بۆ خۆی خوایه.

۳- (الْمُلْكَانِيَّة)، کە گوتوویانە: عیسا سییه مى سییه کانه، (ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ)، کە ئەمانە کاسۆلیکه کانن، گوتوویانە: (الْأَب، الْإِبْن، الرُّوحُ الْقُدُس)، باب و کورو گیانی پیروژ، باب خوایه، کور عیسا، گیانی پیروژ جیبریلە، گوتوویانە: خوا لە سى بەشان پێك دى، کە پێیان دەلێن: (الْأَقَانِيْمُ الثَّلَاثَةُ)، سى پێکها ته کان.

۴- (الْأَرِيْسِيَّة)، ئەم کۆمەلە تەفسیرەکان کە مەتر باسیان کردوون، بەلام لە فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ هاتو، خۆم لیڤەدا هینام، ئەگەرنا بە زۆری تەفسیرەکان ئەو سییه باسم کردن، باسیان کردوون، بەلام بە دنیایی ئەوەى چوارەمیان، پیشتری زۆرینه بوون، کە گوتوویانە: عیسا بەندەى خواو رەوانە کراوى خوایه، هەر بۆیەش پیغەمبەر ﷺ، کە

نامه دەنووسی بۆ ھیرەقل دەنووسی: {أَسْلِمَ تَسْلَمَ وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ} ^(۱)، واتە: مسولمان بە سەلامەت دەبی و، مسولمان بە خوا دوو جارێ پاداشت دەداتەو، ئەگەر پشت ھەلبکە (بروا نەھێنی)، بە دلنایبی گوناھو ئۆبالی ئەریسییەکان لە ئەستۆی تۆیە!

واتە: ئەوانە ی کە بەندایەتیان بۆ خوا کردو، عیسا یان بە پیغەمبەری خوا زانیو، گوناھ ی ئەوان لە ئەستۆی تۆدا دەبی، چونکە ئەگەر تۆ ئیسلام قبوڵ نەکە ی، ئەوانە ی لەسەر پێیەکی راستن، دوا ی دەچەوسێرنەو، بە زۆر سیانە (ئالوژ) یان بەسەردا دەسەپێنێ و، گوناھ ی وان لە ئەستۆی تۆدا دەبی.

لە کۆبوونەو ی (نیقە) دا کە لە سالی (۳۲۵) زایینی دا، لەلایەن (قسطنطین) ھو بەسترا، بە پەسمی (ئالوژ) ی تەبەننی کرد، کە پەرستراو سییەو، سی بەشە: خواو کورپو گیانی پیروژ، بۆیەش زانیان گوتوو یانە: (تَرَوُمَتِ النَّصْرَانِيَّةُ، وَلَمْ يَتَنَصَّرِ الرُّومُ)، نەصرانییەت پۆمایەتی قبوڵ کرد، نە ک پۆم نەصرانییەت قبوڵ بکات، پۆم نەصرانییەت و مەسیحیەتی عیسا ی عليه السلام ھەرنەگرت و تەبەننی نە کرد، بە لکو نەصرانییەت تەنازولی کرد بۆ فیکرە ی پۆمەکان، کە ھاوبەش بۆ خوادانان (الإشراك بالله) بوو.

تیمە بەسەرھاتی چۆنیەتی لە پێ لادرا نی ئایینی مەسیح، لە راستە شەقامی تەوحید، بەرھەو شیرک و سی پەرستراوی، لە مەوسووعە ی: (درەوشاو یی ئیمان و پوچەلی ئیلحاد لەبەر تیشکی زگماک و عەقل و زانست و ھەحیی دا)، لە ژێر ناوونیشانی: (سەر گوزشتە ی سەرھەلدانی ئیلحاد لە پوژئاوا دا)، باسما ن کردو، ھەروەھا لە کتیی: (چەند مەسەلە یەکی باوی سەردەم) دا، لە باسی عەلمانییەتداو لە: (دیبەتی سأل، سیکولاریزم و دیموکراسی لە ھەریمی

(۱) أخرجه البخاري في: ۶۵ كتاب التفسير: ۳ سورة آل عمران: ۴ باب قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء، برقم: ۲۷۸۲.

کوردستاندا)، لهویشدا باسما کردوه، چونکه زۆر گرنگه ئەو بەسەرھاته بزانری،
که چۆن ئایینی مەسیح، له پێی راستە شەقامی خوا بەیەکگرتن (توحید) لایدا،
سەری کیشا بۆ ئەوێ که بوو: سێ پەرستراوی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner is a horizontal rectangular strip with a light beige background and a thin orange border. It features a central vertical strip with a portrait of a man in a military-style uniform. To the left of the portrait, there are links to Facebook (f), YouTube (y), and Instagram (i) with their respective icons. To the right of the portrait, there are links to Facebook (f), YouTube (y), and Instagram (i) with their respective icons. Below the portrait, there are two QR codes. The banner is decorated with large, intricate golden mandala patterns on the left and right sides.

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەشت (۸) ئایەت پیک دى، ئایەتەکانى: (۶۶ - ۷۳)، كە سەرەتا باسى كتوپر ھاتنى ئاخىر زەمان (السَّاعَة) كراوہ.

دوایی باسى پېكەوہ بوونہ دوژمن و، ناكۆك بوونى ھەموو ئەوانەى لە دنیادا پېكەوہ دۆست و خوڤەويست بوون، جگە لە پارێزكاران، باسى ئەوہ كراوہ، كە خواى مېھرەبان بە ھەر سېك سېفەتى: (عِبَادِي، أَمَنُوا بِآيَاتِنَا، وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)، پېناسەيان دەكات.

ئىنجا باسى ئەو پاداشت و نازو نېعمەتە كراوہ، كە بۆيان دانراوہ و، لە پرووى مەعنەوويەوہ بە: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، (نە ترستان لەسەرەو، نە خەم و پەژارە دادەگرن)، ئەو نازو نېعمەتە پېناسەكراوہو، لە پرووى ماددییەوہ بە كۆمەلێك وەسفى گەورەو گرنگ ئەو نازو نېعمەتە پېناسە كراوہ، كە دەتوانين لە ھەوت خالدا بيانخەينە پروو:

۱- خۆتان و ھاوسەرانتان بچنە بەھەشت: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾.

۲- شادمان دەكرين، (تُحْبَرُونَ)، يانى: گەش و گوڵ و جوان و بەرچاو دەكرين.

۳- لە قاپ و پەرداخى زېڤدا خواردن و خواردنەوہيان بەسەردا دەگيردرى: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾.

۴- ھەرچى نەفسيان ئارەزووى بكات و چاويان چىژى لى بكات، بۆيان ھەيە: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾.

۵- تىيدا ھەر ماوو ھەميشەيى دەبن: ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

- ۶- بەهەشت دەکرێتە میراتیان، واتە: بەهەشتیان وا پێدەدری، وەك چۆن میراتیك به كهسێك دەگات، كه هیچ كهسی دیکه داواى ناکات و، به ئاسانی دێتە دەستیان:
- ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
- ۷- میوه جاتی زۆرو جوړاو جوړیان ههیه لهویدا: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (٦٦)

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ (٦٧) يَنْعَبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ

الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ (٦٨) الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ (٦٩) أَدْخِلُوا

الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾ (٧٠) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ

وَفِيهَا مَا شَتَّهِمِ الْأَنْفُسُ وَلِلَّذِ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (٧١) وَتِلْكَ

الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (٧٢) لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا

تَأْكُلُونَ﴾ (٧٣)

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ئایا تهنیا چاوه پێی ئاخیر زه مان ناکهن، که کتوپر بۆیان بێ، بێ ئه وهی ههست بکهن! ﴿٦٦﴾ دۆستان (ی زۆر نیزیك) لهو پۆژهدا له یه کدی دهبنه دۆژمن، جگه له پارێزکاران ﴿٦٧﴾ (خوا دهفه رموی): ئه ی بهنده کانم! ئه مپۆ نه ترستان له سه رهو، نه خه م بار ده بن ﴿٦٨﴾ ئه وانه ی بپروایان به نیشانه کانمان هینا بوو، (بۆ خواش) ملکه چ بوون ﴿٦٩﴾ خۆتان و هاوسه رانتان بچنه به هه شته وه، شادمان ده کرین (به چاکه و نيعمه تی بێ وینه ی خوا)، قاپه زیڕینه پر (له خۆراك)

هکان و، پهرداخه (زېږینه پر له خواردنهوه) کانیان، بهسهرهوه دهگړدږین و، ههرچی نهفسیان ئارهزووی بکات و، چاویان چیرې لی وهربگری، ټیډایهوه، ئیوه ټیډا ههرماوو ههمیشهیی دهبن ﴿۷۱﴾ ټهو بههسته که میرات ئاسا یتان خه لاتکراوه، له سونگه ی ټهوهوه که ده تانکرد ﴿۷۲﴾ بو ئیوه میوه ی (جوړاو جوړی) زور هه یه لهویدا، که لیی دهخون ﴿۷۳﴾.

شیکردنهوهی هندیک له وشهکان

(السَّاعَةُ): (جُزْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ الزَّمَانِ، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْقِيَامَةِ، وَسُمِّيَتْ بِذَلِكَ تَشْبِيهًا لِسُرْعَةِ حِسَابِهِ)، (سَاعَة): بهشیکه له بهشکانی کات، تهعبیری پی دهکری له قیامت، (وشه ی قیامت له لای زانایان، زورجار بهکاردهیږی بو قوناغی ئاخیر زه مان و، قوناغی زیندوو بوونهوهش، بهلام له قورئاندا وشه ی قیامت، بو قوناغی دووهم، واته: قوناغی زیندووکرانهوهو سزاو پاداشت بهکاردهیږی و، بو قوناغی ئاخیر زه مان، (سَاعَة) زیاتر بهکاردهیږی و، (الْيَوْمِ الْآخِرِ) و (الْآخِرَةِ) ش بو ههردووک قوناغهکان بهکاردهیږی، بویه وشه ی (سَاعَة) بو روژی دواپی بهکارهیږاوه، چونکه زور بهخیږایی لپرسینهوهو سزاو پاداشتی ټیډا دهکری.

(بَغْتَةً): (البَغْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بغت): بریتیه له شتیک کتوپر بی، بی ټهوهی حیسابی بو بکری و چاوهروانی بکری.

(لَا يَشْعُرُونَ): (أَي: لَا يُدْرِكُونَهُ بِالْحَوَاسِّ)، یانی: بههستهوهرهکانیان دهرکی ناکه ن.

(الْأَخِلَاءُ): (جَمْعُ خَلِيلٍ، الْخُلَّةُ: الْمَوَدَّةُ، خَالَتْهُ: مُخَالَاةٌ وَخِلَاةٌ فَهُوَ خَلِيلٌ، وَالْخُلَّةُ: مَنْ تَخَلَّلَ وَدَّ نَفْسَهُ وَمُخَالَطَتِهِ)، (أَخِلَاءٌ) کو ی (خلیل) ه، یانی: دوست و نزیک، (خُلَّة) به مانای خوښویستن دی، دهگوتری: (خَالَتْهُ: مُخَالَاةٌ وَخِلَاةٌ فَهُوَ

خَلِيلٌ) واته: خوْشمويست به خوْشويستن، ئەو خوْشويستراوه، (الْخُلَّةُ: مَنْ تَخَلَّلَ وَدَّ نَفْسِهِ وَمُخَالَطَتِهِ) لهووه هاتوه، كه خوْشهويستی ئەو كهسه يان ئەو شته، تيكهَل و ئاویتە بووبی لهگهَل دَل و دهروونیدا.

(يُحْبَرُونَ): واته: دَلخوْش دهكرين، شادمان دهكرين، يان: گهش و گوَل دهكرين، (الْحَبْرُ وَالْحَبْرُ: الْأَثَرُ الْمُسْتَحْسَنُ)، (حَبْرٌ وَحَبْرٌ) يانی: شوينهواریکی به پهسند دانراو، (يُحْبَرُونَ: أَي: يَفْرَحُونَ وَيُظْهَرُ عَلَيْهِمْ حَبَارٌ نَعِيمِيهِمْ)، واته: دَلخوْش دهبن، تاكو شوينهواری ئەو نازو نيعمهته لهسەر دهم و چاویان دهردهكهوئ، مروْڤ كه دَلخوْش بئ، دهم و چاوی زیاتر دهدهوشیتتهوهو، به پيچهوانهوه: ئەگەر توورپهه پهست و خه مبار بئ، دهم و چاوی تاريك دادئ.

(يُطَافُ عَلَيْهِمْ): بهسهريانهوه دهگيردري، (الطَّوْفُ: الْمَشْيُ عَلَى الشَّيْءِ)، (طَوَفَ): روْيشتنه به دهووری شتيكدا، (طَافَ، يَطُوفُ)، يانی: بهدهووری دا گهرا، دهگهري، (يُطَافُ عَلَيْهِمْ): واته: بهسهريانهوه دهگيردري.

(بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ): به قاپی له زيپر دروستکراو، (صِحَافٍ) واته: قاپهکان، دهفرهکان، كه كوْی (صَحِيفَةً) يه، (الصَّحِيفَةُ: الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ)، (صحيفة) شتيك كه بلاوکرايیتتهوه، (الصَّحْفَةُ: جَمْعُ صِحَافٍ، مِثْلُ قَضْعَةٍ عَرِيضَةٍ)، (صَحْفَةٌ)، به (صِحَافٍ) كوْ دهكریتتهوه، وهك (قَضْعَةٍ)، قاپيکی فراوانه، كه خواردنی تیدهکری.

(وَأَكْوَابٍ): كوْی (كوب)ه، (الْكُوبُ: قَدَحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (كوب): فنجانه، يان پهرداخیکه، دهسکی نهبي، ههنگلی نهبي، (الْكُوبَةُ: الطَّبْلُ الَّذِي يُلْعَبُ بِهِ)، (طَبْل) پيی دهگوتری: (كوبه)، ئەوهی كه لیدهدری و یاریی پی دهکری.

(نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ): نهفسهکان ئارهزووی بکهن، (أَصْلُ الشَّهْوَةِ: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُرِيدُهُ)، (شهوة) بریتییه لهوهی نهفس بهرهو شتيك بچئ كه دهیهوئ، يانی: ئارهزوو کردن، (الشَّهْوَةُ: الْمُسْتَهْيُ)، (شهوة) به مانای ئارهزوو کراو دی، (وَقُوَّةُ الْإِسْتِهَاءِ)، ههروهها به هیزی ئارهزوو کردنیش دهگوتری شههوت، ههم

ئەو شتەى ئارەزوو دەكرى، ھەم بەو ھىزەى مروّف بەھۆيەو، ئارەزووى شتان دەكات، ھەردووکیان وشەى شەھوہەتيان بو بەکار دەھيئى.

(وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ): چاوەکان چيژی لى وەر دەگرن، (تَلَذُّ: مُضَارِعٌ لَدَّ، بَوَازِنٌ عَلِمَ، أَي لَذَذَ)، بەلام دوايى دوو (ذ) يەکان تیکدا دەغم دەکړن، (لَذَذَ) دەبيته (لَذَّ) چيژی وەرگرت، (إِذَا أَحَسَّ لَذَّةً)، ئەگەر ھەستى بە چيژيک کرد، (لَذَّ بِهِ، وَلَذَّةٌ) ھەردووکیان بەکار دەھيئي، (لَذَّ بِهِ)، واتە: چيژی بەھوى ئەو وەرگرت، (وَلَذَّةٌ) واتە: چيژی لىوەرگرت، ئنجا: (وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ) ئەصلى خوئ (تَلَذُّ الْأَعْيُنُ) بوو، چاوەکان چيژی لى وەر دەگرن.

(أُورِثْتُمُوهَا): (أُعْطِيتُمُوهَا، وَمُلْكُتُمُوهَا)، پيئتان دراوہوو کراوہ بە مولکى ئيوہ.

مانای گشتیى ئایەتەکان

خوایى لە پيش کۆتايى ئەم سوورەتەدا، لەم ھەشت ئایەتەدا باسى ئەو نازو نيعمەتانە دەكات، کە بو ئەھلى ئيمان و پاريزکاران دانراون و، لە ئایەتەکانى کۆتاييش دا، باسى ئەو سزاو ئازارو جەزەبەو مەینەتییانە کراو، کە بو ئەھلى کوفرو شيرك و تاوان دانراون، کە لە دەرسى کۆتايى دا تەفسیريان دەکەين.

سەرەتا خوا دەفەرموى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئایا جگە لە (ساعة) چاوەرپي چى دەکەن، کە کت و پر بۆيان بى، لە حالیکدا ئەوان ھەست ناکەن، وشەى (ساعة)، وەك پيشتریش گوتمان، یانى: ئەو کاتەى ديارىیکراو، بو شتيك، وشەى (ساعة) بەشیکە لە کات، کەم بى يان زور بى، دوايى بە پي عورف و باوى خەلك ديارى دەکرى، بە کوردی دەلین: کاژيرو ئەوہى کاتەکەى پى دەژميردرى، کاتژميرى بو بەکار دى، بەلام پيم وایە باشترە لە جياتى کاژير، ھەر بگوترى: (ساعة)، يان سەعات،

كوردەوارىي خۆمان دەلّين، دوو سەعاتى پېچوون، ئەم وشەي سەعاتە، كە بۆ كات بە كاردەھيئى، ھەر (ساعة)ى عەرەبىيە، بەلام كوردېندراو، زۆرجار وشەي سەعات، وەك چوون بۆ كاتەكە بە كاردەھيئى، بۆ ئامپەرەكەش بە كاردەھيئى، كە كاتى پى دەژمېردى، بۆيە ئەگەر بە ئامپەرەكە بگوتى: كاتژمېرو بە كاتەكە بگوتى: سەعات باشە.

نجا (السّاعة) لە باوو زاراوہى ئىستاي مروّقاندا، بەشیکە لە بیست و چوار بەشى شەوو پوژیک كە بە شیوہى نیوکوی (مَعْدَل)، پوژ دوازده سەعات، شەو دوازده سەعات، ئەوہ بیست و چوار، ھەر کامیک لە بەشەكان پى دەگوتى: (ساعة) بە عەرەبىي، بەلام لە ئەسلى زمانى عەرەبىي دا، (ساعة) يانى: بەشیک لە كات و، مەرچ نیە يەك لەسەر بیست و چواری شەوو پوژیک بیت.

دوایی لە بەكارھيئانى قورئاندا، وشەي (السّاعة) بە زۆری بۆ ئاخیر زەمان بەكارھيئراو، جاری واش ھەيە، بۆ ھاتنى قیامەت بەكارھيئراو، جاری واش ھەيە، بۆ ھاتنى پوژى دوایی، بە ھەردوو قوناغى ئاخیر زەمان و پوژى دوایی بەكارھيئراو.

لیرە كە دەفەرموى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئایا چى چاوهرى دەكەن جگە لە (ساعة)، كە كت و پر بۆیان بیت، بى ئەوہى ھەستى پى بکەن، بېگومان ئەوہ مەبەست پى ئاخیر زەمانە، چونكە تاكو ئاخیر زەمان نەيەت، قیامەت نایەت، نجا ئاخیر زەمان كت و پر دى، وەك لیرەدا وا دەفەرموى و، لە سوورەتى (الأعراف)یش دا، كە كاتى خوێ تەفسیرمان كردو، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعَتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۸۷).

واته: له باره‌ی (ساعة) وه لیت ده‌پرسن، که‌ی له‌نگه‌ر ده‌گری (که‌ی ده‌گاته جی)؟، بَلّی زانیارییه‌که‌ی له‌ لای په‌روه‌ردگارمه، به‌س ئه‌و بۆ کاته‌که‌ی ده‌ری ده‌خات، قورسه‌ له‌سه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی، کتوپر نه‌بی، بۆتان نایه‌ت، لیت ده‌پرسن وه‌ک تۆ زۆر پێی شاره‌زا بی (یان زۆر خه‌مخۆری بی)، بَلّی زانیارییه‌که‌ی له‌ لای خواجه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن.

هه‌روه‌ها له‌ زۆر شوینی دیکه‌شدا، خوا ﷻ باسی ئاخیر زه‌مان ده‌کات و وای باس ده‌کات، که‌ کتوپر دی، به‌لام قیامه‌ت باس نه‌کراوه، چۆن دی، مه‌رج نیه‌ کت و پر بی، ئنجا ماوه‌یه‌کیش ده‌که‌وێته‌ نێوان (ساعة) و (قیامة)، ئاخیر زه‌مان و قیامه‌ته‌وه، له‌ فه‌رمایشتی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، که‌ فه‌رمووویه‌تی: چل، ئنجا یه‌کیک له‌ راوییه‌کانی ته‌بوو هورپه‌ره، که‌ فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ لێ گیراوه‌ته‌وه، گوتووویه‌تی: چل پۆژ، گوتووویه‌تی ئاماده‌ نیم ئه‌و رایه‌ قبوول بکه‌م، هه‌روه‌ها چل هه‌فته، مانگ، ساڵ، ئه‌ویش هه‌ر گوتووویه‌تی (أَبِيتْ) واته: نازانم و دیار نیه‌ ئه‌و شته‌ چه‌نده^(۱).

گرنگ ئه‌وه‌یه‌ له‌ نێوان ئاخیر زه‌مان و قیامه‌تدا، ماوه‌یه‌ک هه‌یه‌و، خواش ﷻ که‌ باسی ئاخیر زه‌مان ده‌کات، وای باس ده‌کات که‌ کتوپر دی.

پێویسته‌ ئه‌وه‌ش بگوتری، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئه‌م وشه‌ی (السَّاعَةُ)، هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک زاراوه‌یه‌کی شه‌ریعی، بۆ ئاخیر زه‌مان یان بۆ قیامه‌ت به‌کاردی، به‌لام ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی ئه‌و کاته‌ بی، که‌ مروّفه‌کان هه‌ر کامێکیان تێیدا ده‌مرن، واته: ئایا چاوه‌ڕێی چی ده‌که‌ن، جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌و کاته‌ بی، که‌ کتوپر دی و تێیدا ده‌مرن، به‌ تایبه‌تی له‌م پۆژگاره‌ی ئیستاماندا، که‌ جه‌له‌ی ده‌ماغ و وه‌ستانی

دَل و، پروداوى ھاتووچو، پروداوى كىتوپر، زۆر بوون^(۱)، بەبى ئەوھى مروڭ ھەست پى بىكات، وەك دەلین: تاكو نەخۇشېك دەمرى، سەد ساغ دەمرى، ھەتا پىرىك دەمرى، سەد گەنج دەمرى، ئەمەش داچلەكاندنىكە لە لایەن خواى پەرۋەردگارەو، كەواتە: ئەو سەفەرە ھەر لەبەرە، چ سەفەرى مەرگى ھەر كامىك، چ سەفەرى كۆتايى ھاتنى ئەم ژيانى دىنايەو پىچرانەوھى بە تىكرا.

﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾، لەو پۆژەدا، ئەوانەى يەكديان خۇشويستە، دلسۆزى يەكدى بوون، زۆر لە يەكدى نىزىك بوون، لەو پۆژەدا ھەندىكىان دەبنە دوژمنى ھەندىكىان، واتە: پىكەوھ دەبنە دژو ناكۆك، ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، جگە لە پارىزكاران، چونكە ئەوانەى پارىزكار بوون و، لەبەر خوا يەكديان خۇشويستە، لەو يەكدى خۇشويستەى لەبەر خوا ﷻ بوو، لە دىاشدا لىتى بەھرەمەند بوون، ھاوكارى يەكدى بوون بۆ چاكەو، بۆ خوا پەرستى، بۆ چاكەكارى، بۆ راستى و دروستى، لە دواپۆژىشدا لىتى بەھرەمەند دەبن، لەو دۆستايەتى و نىزىكى و خۇشەويستىيە، بەلام ئەوانى دىكە، لە دىاشدا لىتى زەرەرمەندن، بە مانا راستەقىنەكەى، بەللى رەنگە ھەندىك بەھرەى ماددى و سوودى زوو تىپەريان وەرگرتى، بەلام لە درىزخايەندا، زەرەريان لى كردو، ھەموو ئەوانەى لەبەر بەرژەوھەندىيەكى دىيائى، يان لەسەر بناغەى سەم و خراپە، لىك كۆدەبنەو، بە تەئكىد ھەر لە دىاشدا، زىانەكەيان دەردەكەو، بەلام زەرەرى گەورە لە دواپۆژدا دەردەكەو، بۆيە لەو لىك دەبنە دوژمن، جگە لە پارىزكاران.

﴿يَعْبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئەم دواندە بۆ پارىزكارانە، ئەى بەندەكانم! ئەمپۆ نە ترستان لەسەرەو، نە پەژارەش دادەگرن، ترستان لەسەر نىە بۆ داھاتوو، چونكە دەزانن ئىوھ لە خەم پەخسيون و، بەرەى خۆتان لە ئاوى دەرھىناوھو، خوا بەختەوھرى كردوون، ژيانى ھەمىشەى

(۱) ئىستاش نەخۇشى قايرۆسى كۆفید نۆزدە (۱۹) كە بە كۆرۈنا ناسراو، بۆتە سەربارە! كە ھەتا ئىستا (۲۰۲۱/۱۰/۱۵) دەورى پىنج مىيۆن كەسى پى مردوھ

و بەهەشتی نەپراوەتان بە قسەت بوو، خەمباریش نین، چونکە دەزانن بە هۆی ئەو ژيانە دنیایەوه، کە گوزەران دوو تانە ئەو بەهەشتەتان دەستکەوتو، واتە: خەم و پەژارە داناکرین بۆ دنیا، بۆ ژيانی دنیا کە تێپەریو، بە لکو دڵخۆش کە ژيانی دنیا بەهەشتەتان بە شیوەیە کە گوزەران دوو، کە پەزنامە نیدی خواو بەهەشتی پێ وەر دەگرن.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، ئەوانە ی بروایان هێنا بوو، ملکه چ بوون، بروایان هێنا بوو بە هەموو ئەو شتە نە ی پێوست بوو بروایان پێ بهێنێ، ملکه چیش بوون بۆ خوا ﷻ، بۆ شەریعتی خوا، واتە: ئەوانە ی لە دنیا دا، هەم ئەهلی ئیمان بوون، هەم ئەهلی ئیسلام بوون، ئەهلی ئیمان بوون بە عەقڵ و دڵ و دەروونیان و، ئەهلی ئیسلام بوون بە پۆلەت و جەستەیان، هەم خویان بە راست دەزانی، هەم ئەوپەری خۆشویستن و بە بەرزگرتن و، بە مەزنگرتن و، پشت پێ بەستن و، ملکه چ کردیان بۆ خوا هەبوو، هەروەها ئەوپەری پێزو خۆشەویستی لە دوا یی خوی پەروەردگار، بۆ پێغەمبەری خویان ﷺ هەبوو و، ئەوپەری پەسند کردیان بۆ بەرنامە ی خوا هەبوو، کە بە پێغەمبەری خاتەم دا ناردوویەتی، ئەو وەك ئیمان، وەك ئیسلامیش ئەوپەری پابەندی و ملکه چیان هەبوو بۆ خوا، هەم شوینکەوتن بۆ پێغەمبەری خوا ﷻ و هەم پەپەرە یی کردیان لە شەریعت و بەرنامە ی خوا، ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾، بچنە بەهەشتەوه، خۆتان و هاوسەرانتان، هەندیکیان گوتوویانە: (أَزْوَاجُكُمْ أَي: أَصْفَاكُمْ أَوْ أَفْرَأَكُمْ)، هاو دەم و هاو پازانتان، بەلام زیاتر وای دەچێ مەبەستی هاوسەران بێ، خۆتان و هاوسەرانتان بچنە بەهەشتەوه، ﴿مُحَبَّرُونَ﴾، واتە: دڵخۆش دەکری، یان بەختەوەر دەکری، یان گەش و گۆل و پێ نازو نەعمەت دەکری، شادمان دەبن بە شیوەیەك، کە شوینەواری ئەو نازو نەعمەتە ی پێتان دراوه، لەسەر دەم و چاوتان دەردەکەوی.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِيفَاتٍ مِّنْ ذَهَبٍ﴾، قاپە لە زێر دروستکراوه کانیان بەسەرەوه دەگێردری، ﴿وَأَكْوَابٍ﴾، هەروەها کووپ و پەرداخە لە زێر دروستکراوه کانیان،

به سهره وه ده گپر دین، ئنجا بیگومان قاپ و ده فره کانیاں که به سهره وه ده گپر دین، ههروه ها په رداخ و کووپه کانیاں که به سهره وه ده گپر دین، خالی نین، له دنیا شدا که س قاپی به تال به سهر میوانه وه ناگیر، په رداخی به تال به سهر میوانه وه ناگیر، چ جای له به هه شتی خوا دا، که واته: قاپی زیړی پر له خوارده مه نی و، په رداخی زیړی پر له خوارده وه، که هه ر خوا ﷺ ده زانی، ئه و خوارده نه وه ئه و خوارده وه چین و چون؟ بیگومان نیا بترین و چاکترین شتن، که ئیمه ئیستا بومان وینا ناکرین، وه ک خوا له سووړه تی (السَّجْدَة) دا، ده فره مو: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) واته: هیچ نه فسیک نازانی، ئه وه ی بویان په نهانکراوه، له وه ی پی دلخوش و دلشاد ده بن، به هو ی ئه وه وه که کردوویانه، هیچ نه فسیک نازانی، یانی: هه تا نه چیه به هه شت، نازانی چی تیدایه، ئه وه ی خوا ﷺ باسی ده کات، عه قلی ئیمه هه ر له وه نده حالیی ده بی، عه بدوللای کوری عه بیاس (خوا لیان رازی بی) ده لی: ئه و نازو نیعمه تانه ی خوا ﷺ باسیان ده کات له قورئاندا، له گه ل ئه وانه ی دنیا، ته نیا له ناودا یه کده گرنه وه، به لام له نیوه پروکدا هه ر خوا ﷺ ده زانی، ئه و نازو نیعمه تانه ی به هه شت چون، ئه و ئایه ته ی سووړه تی (السَّجْدَة) ش، زورباش ئه و مه به سته ده گه یه نی، که ده فره مو: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ واته: هیچ نه فسیک، هیچ که سیک، نازانی ئه وه ی بویان په نهانکراوه، له شتیک که هینده پی دلخوش ده بن، فرمیسکی شادیان بو ی دی و ئه وپه ری جیی دلخوشییه، لیره ش ده فره مو: بچنه به هه شته وه، خوتان و هاوسه رانتان: ﴿تَحْبِرُونَ﴾ له ویدا شادمان و به خته وهر ده کرین.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصُحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ قاپه له زیړ دروستکراوه کانیاں به سهره وه ده گپر دین، یانی: خوراکي نیو قاپه له زیړ دروستکراوه کان، ﴿وَأَكْوَابٍ﴾ ههروه ها خوارده وه له نیو کووپه زیړینه کاندا، ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ له و به هه شته دا هه یه هه رچی نه فسه کان ده یخوازن و،

ھەرچى چاۋەكان چىڭزى لىۋەردەگىن، لىۋەدا خوا ﷻ يەك تەعبىرى بەكارھىناۋە،
پىۋىست بە ھىچ شىكى دىكە ناكات، بەكاربەينى بۆۋەسقى بەھەشت:
ھەرچى نەفس بىخوازى و ھەرچى چاۋ لەرزەتى لىۋە بكات، لىۋەتى ﷻ **وَأَنشُرْ
فِيهَا خَلِيدُونَ**، ئىۋە لەۋىشدا، بەھەمىشەيى دەمىنەۋە ھەر ماۋ دەبن.
﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەۋ بەھەشتەي
ۋەك مىرات پىتان دراۋە، بە ھۆى ئەۋەۋە كە كىدوۋتانه.

﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بۆ ئىۋە لەۋىدا مىۋەي زۆر ھەيە
لىي دەخۇن، واتە: مىۋەي زۆرۈ جۆراۋ جۆر.

شايانى باسە: خوا ﷻ بۆ نازو نىعمەتى بەھەشت، زۆر باسى مىۋە دەكات،
چۈنكە مىۋە بەزۆرىي بۆ لەرزەت دەخورى، بۆ لاپردنى برىيەتىي و تىنۋىتىي و
مىۋە ناخورى، بەلكو تەنيا بۆ لەرزەت و خۇشىي و چىڭۋەرگىرتن دەخورى، بۆيە
عادەتى خەلك وايە، يان پىش نان خواردن مىۋە دەخوات، يان دۋاي نانخواردن،
نەك بۆ ئەۋەي ئازارى برىيەتىي پى لاپەرىي، مەگەر كەسك خواردنى دەست
نەكەۋىي، پەنا بەرىتە بەر مىۋە، ئەگەرنا كەسنى خواردنى لەبەردەستدا بىي، بۆ
لاپردنى برىيەتىي، خواردن دەخوات، نەك مىۋە، ئىچا خوا ﷻ بۆيە بە زۆرىي
باسى مىۋە دەكات، چۈنكە خواردن و خۇراكى بەھەشت، بۆ لاپردنى برىيەتىي
نيە، بەلكو تەنيا بۆ لەرزەت و چىڭۋەرگىرتە.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ئاخیر زەمان کت و پەردی، بئ ئەوەی خەلک هەست بکات و، لەو پۆژەشدا سەرجهە ئەوانە ی لە دنیا دا دۆست و خۆشەویستی یە کدی بوون، دەبن بە دوژمن و ناحەزی یە کدی، جگە لە پارێزکاران:

خوایە ئەفەرمو: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۶۶﴾ الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿۶۷﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

۱- ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ ﴾، ئایا جگە لە کاتە (ساعة)، چاوەڕێی چی دیکە دەکەن؟ ئایا تەنیا چاوەڕێی کاتە (ساعة) ناکەن؟ لێرەدا (هَلْ) بۆ پرسیارکردنی نکوو لێلێکردنە، واتە: جگە لە هاتنی ئاخیر زەمان، چاوەڕێی هیچی دیکە ناکەن، وشە: (يَنْظُرُونَ)، یانی: (يَنْتَظِرُونَ)، چاوەڕێ دەکەن، (أَي: لَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا حُلُولَ السَّاعَةِ)، جگە لە هاتنی (ساعة) ئاخیر زەمان، چاوەڕێی هیچی دیکە ناکەن، واتە: سەرەنجام ئەم ژایانە دنیایە هەر (ساعة) ی بە دوا دا دی.

ئەجا هەم ژایانی دنیای هەر کام لە مەوڵەکان، ئەو کاتە بە دوا دا دی، کە ژایانە دنیایە کە کۆتایی پێ دی، وەک گوتراو: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، هەر کەسێک مرد، قیامەتی ئەو هاتو، هەم ژایانی کۆی مەوڵەکان لە سەر زەوی، سەرەنجامە کە هەر ئەوەیە ئاخیر زەمان بێ و، ئەم ژایانە دنیایە بپچڕیتەو، قوئاغێکی دیکە بێتە پیش.

پېغەمبەرى خواش ﷺ وشەى (ساعة)ى بە کارهێناوه، بۆ مردنى جيليك له به‌شەر، وهك له فهرموودهى سه‌حیحا هاتوه:

{عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، عَنْ قِيَامِ السَّاعَةِ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا أَعْدَدْتَ لَهَا؟» قَالَ: لَا، إِلَّا أَنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ» ثُمَّ قَالَ: «أَيُّنَ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ؟» قَالَ: وَتَمَّ غُلَامٌ فَقَالَ: «إِنْ يَعْشَ هَذَا، فَلَنْ يَبْلُغَ الْهَرَمَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ» { (أخرجه أحمد: ۱۳۲۲۴، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح)، واته: ئەنەس ر.ه. ئە: ئە عەرەبىيەك پەرسىارى لە پېغەمبەرى خوا ﷺ كرد: دەربارەى ئاخىر زەمان، كەنگى دى؟ پېغەمبەر ﷺ پێى فەرمووی: چیت بۆ ئاماده كرده؟ گوێ: هیچ، تەنها خواو پېغەمبەرى خوا م خۆشدهوین، فەرمووی: مەرووف لە قیامەتدا لەگەڵ ئەو كەسه‌دايه كە خۆشیده‌وى، دواى فەرمووی: كوا پەرسىاركەر دەربارەى ئاخىر زەمان؟ (كەبراش هات)، پېغەمبەر ﷺ تەماشای خەلكەكەى كرد، كە وه‌ستابوون، يەكێك كە لە هەموویان گەنجتر بوو فەرمووی: ئەگەر ئەم گەنجە، تەمەن بكات، پیر نابى كە ئێوه (ساعة)تان دى، واتە: تاكو گەنج پیر دەبى، پیره‌كان دەمرن.

ئنجاكە سێك ورد نەبى و بە وردى سەرنجى فەرمايشته‌كانى پېغەمبەر ﷺ نەدات، لەوانەيه‌ وای زانیى، كە پېغەمبەر ﷺ پێى وابوو، ئاخىر زەمان زوو دى، تاكو ئەو گەنجە پیر دەبى، ئاخىر زەمان دى! بەلام نەخیر، فەرموویه‌تى: (حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ)، یانى: (ساعة)ى ئێوه، ئاخىر زەمانى ئێوه، چونكە هەر كە سێك مرد، بۆ وى ئاخىر زەمانیه‌تى و، كۆتایى كاته‌كه‌یه‌تى.

هەروەها لە فەرمايشتیكى دیکەدا لە سه‌حیحى بوخارىی دا هاتوه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ ﷺ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ، جَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: مَتَى السَّاعَةُ؟ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحَدِّثُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: سَمِعَ مَا قَالَ، فَكَرِهَ مَا قَالَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ لَمْ يَسْمَعْ، حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ: «أَيُّنَ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ»

قَالَ: هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ»، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قَالَ: «إِذَا وُسِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» { (أخرجه البخاري: ۵۹) .

واته: له کاتیک دا پیغمبەر ﷺ له کۆرپک دا بو خەلکە دەدوا، ئەعرابییەک هاتە لای گوێ: ئاخیر زەمان کە یە؟ پیغمبەری خواش بەردەوام بوو قسە ی دەکردن، هەندیک لە خەلکە گوتیان: ئەوێ گوێ بیستی، بەلام ئەوێ گوێ پییناخۆش بوو، هەندیکیشیان گوتیان: بەلکو نەبیست، هەتا کاتیک قسە ی تەواو کرد، فەرمووی -پیم وایە- کوا پرسیارکار لە بارە ی ئاخیر زەمانە وە؟ گوێ: ئەوێ منم ئە ی پیغمبەری خوا! فەرمووی: هەرکات سپاردە زایە کرا چاوەرپی ئاخیر زەمان بکە، گوێ: چۆن زایە دەکری؟ فەرمووی: هەر کات سپاردە بە کەسی ناشایست سیپرا، چاوەرپی کاتی کۆتایی (ئەو کارە) بکە.

کەواته: وشە ی (ساعة) لێرە دا مەرج نیە مەبەست پێ ی (الساعة الكبرى) بێ، واته: ئاخیر زەمانی گەورە کە بە سەر هەموو گوێ زەوی دادی، بەلکو دەگونجی مەبەست پێ ی: (الساعة الصغرى) بێ، (ساعة) ی گچکە، ئاخیر زەمانی هەر کامیک لە مەروڤە کان، یاخود هەر جیلێک لە و مەروڤانە، کە هەروەک لە فەرمایشتە کە ی پیغمبەردا ﷺ هاتو، کە فەرمووی: {إِنْ يَعْشُ هَذَا فَلَنْ يَبْلُغَ الْهَرَمَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ} { (أخرجه أحمد: ۱۳۲۲۴، قال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح)، واته: ئەگەر ئەمە، ئەم گەنجە بژی و تەمەن بکات، ناگاتە قووناغی پیری، کە ئاخیر زەمانی ئێوێ دی، واته: تا کو گەنج پیر دەبێ، پیرە کان دەمرن.

(۲) - ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمُ بَغْتَةً﴾ (ئایا جگە لە ئاخیر زەمان چاوەرپی چی دەکەن؟)، کە کت و پر بۆیان بێ، (بَغْتَةً أَي: فَجَاءَةً)، (بَغْتَةً: وَهِيَ حُصُولُ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ تَوَقُّعٍ)، (بَغْتَةً) یەدا بوونی شتیکە، بێ ئەوێ چاوەروانی کرابی.

(۳) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (له حالیک دا ئەوان هەست ناکەن، بەبێ ئەوێ هەست بکەن، (الشُّعُورُ: الْعِلْمُ بِحُصُولِ الشَّيْءِ الْحَاصِلِ)، (شعور): بریتیە لە زانیاری هەبوون بە

شَتِیکَ که هەبێ، بە لَام تۆ هەستی پێ بکە، هەندیکیش گوتوو یانە: (شَعُورٌ) بریتیه له: (إِذْ رَأَى الشَّيْءَ بِالْحَوَاسِ)، زانینه به هەسته وه ره کان، یان دەنگی بیستی، یان ببینی، یان تامی بکە، یان بوونی بکە، یان دەستی لێ بدە.

له سوورەتی (یس) یش دا خوای بهرزى مهزن هه مان راستی ده فهرموێ: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ ٤٩، چاوه پرسی ههچ ناکهن، جگه له هارژنیکى گهوره، [چریکه وه دهنگیکى گهوره]، ده یانگری، له حالیکدا ئهوان خه ریکى مشت و مرڤ، واته: خه ریکى مامه له و کرین و فروشتن و کارى دنیایى خو یانن، وهك ئیمه له و باره وه، له تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا که پیشتر هینامان، کورته باسی کمان کردوه و چەند فەرماشتیکى پیغه مبه رمان ﷺ هیناون، باسی ئه وه ده کهن که ئاخیر زه مان له کاتیکدا دێ، خه لك له گهرمه ی ئیش و کارو، کرین و فروشتن و، هه لسوکه وتی دنیا دان.

٤- ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، له و پۆژه دا ئه وانه ی پیکه وه دۆست و خو شه و یست بوون، هه موویان لێك ده بنه دوژمن، جگه له پارێزکاران، (الأخلاء: جَمْعُ خَلِيلٍ، وَهُوَ الصَّاحِبُ الْمُلَازِمِ، الَّذِي تَخَلَّلَ حُبُّهُ الْقَلْبَ)، (أَخِلَاءٌ) کۆی (خَلِيلٌ)، که بریتیه له که سێك هه میشه له گه ل مرو فدا بێ، یا خود که سێك که خو شه و یستییه که ی تیکه ل به د ل و ده روونی به رانه ره که ی بووبێ.

﴿بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾، (العَدُوُّ: الْمُبْغِضُ)، (عَدُوٌّ) که سێك رقی له که سێك هه لسی، (الأخلاء) (أَل) ی ناساندنه که ی بو (جَنَسٌ) ه، واته: کۆی ئه وانه ی دۆست و خو شه و یستن، له و پۆژه دا لێك ده بنه دوژمن و ناحه ز.

٥- ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، جگه له پارێزکاران، له بهر ئه وه ی پارێزکاران له بهر خوا ﷻ یه کدییان خو شه و یستوه و، له سه ر پێیه کی راست و دروست بوون، هه ندیکیش گوتوو یانە: وشه ی (خَلِيلٌ: مَنْ يَرْفَعُ خُلَّةً صَاحِبَهُ وَحَاجَتَهُ)، (خَلِيلٌ) که سێکه پێویستی و ئاتاجیی هاوه له که ی لابه ری، واته: هاوکاری بێ، دياره هو کاری لێك بوونه دوژمنی بپروا و

تاوانبارانیش، سەرەنجامی شوومیانه که له دواڕۆژدا دەبینن و، هێ پارێزکارانیش سەرەنجامی خێریانە، که لهویش دۆستایەتی و خوشەویستییه‌که‌یان هەر بەردەوامە.

له‌و باره‌وه‌ش ئەم سێ ده‌قه‌ی سوننه‌ت دینین:

۱- {عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: «وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ»} (أخرجه أحمد: ۲۲۰۳۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين غير إسحاق بن عيسى فمن رجال مسلم).

واته: موعاز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده‌لێ: گویم له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: خوای به‌رز فه‌رموویه‌تی، خوشەویستی من پێویست بووه، بۆ ئەوانه‌ی له پێناوی مندا یه‌کدیيان خوش ده‌وی و، بۆ ئەوانه‌ی له پێناوی مندا پێکه‌وه داده‌نیشن و، بۆ ئەوانه‌ی له پێناوی مندا سه‌ردان و هاموشۆی یه‌کدی ده‌که‌ن و، بۆ ئەوانه‌ی له پێناوی مندا چاوپۆشیی له یه‌ک ده‌که‌ن،

۲- پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {لَوْ أَنَّ رَجُلَيْنِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، أَحَدُهُمَا فِي الْمَشْرِقِ، وَالْآخَرُ فِي الْمَغْرِبِ، لَجَمَعَ اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ: هَذَا الَّذِي أَحْبَبْتَهُ فِيَّ} (أخرجه ابن عساکر، وابن کثیر: ج ۴، ص ۱۳۵)!!

واته: ئەگەر دوو پیاو یه‌کدیيان خوش بوێ له پێناوی خوادا، یه‌کیان له رۆژه‌لات بێ، یه‌کیان له رۆژئاوا بێ، خوای به‌رز له رۆژی قیامه‌تدا، پێکه‌وه کوێان ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ئا ئەوه‌ بوو له پێناوی مندا خوشت ده‌ویست، به‌هەر کامێکیان وا ده‌فه‌رموی.

۳- {عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَعَجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ اكْتِسَابِ الْإِخْوَانِ، وَأَعَجَزُ مِنْهُ مَنْ صَيَّعَ مَنْ كَسَبَ مِنْهُمْ} (الأساس في التفسير: ج ۹، ص ۵۱۷۳). واته: عه‌لی (خوا لێی پازی بێ) ده‌لێ: ده‌سته پاچه‌ترین که‌س ئەوه‌یه، نه‌توانی برايان په‌یدا بکات، له‌ویش ده‌سته پاچه‌تر

ئەوھىيە، ئەوانەي پەيداي كىردوون لە دەستيان بدات، واتە: نەتوانى پارىزگارىي لە دۆست و پەفېقەكانى خۆي بكات.

خو بە لوتف و كەپەمى خۆي ئىمە لەو كەسانە بگىرپى، كە لە پىناوي خوادا خەلىكان خوش دەوى و، پىزىيان لى دەگىن و، وایىن هەق و مافەكانى براپەتیش بدەين، كە براپەتییان لە گەلدا دەكەين، خوا ﷻ لەو كەسانەمان بگىرپى، لە گەل هېچ كەسێكدا دۆستایەتیی و نىزىكى نەكەين، كە لە پىزىيان دوايیدا لى پەشیمان بىن و، لە دىادا بۆمان بى بى مایەي مەینەتیی و دووركەوتنەو لە ئىسلام، بىگومان پىشینیانى خۆمان دەلین: پارە دىندەرەو دىنبەرە، بەلام برادەرىش دىندەرەو دىنبەرە، بەهۆي پەفېقى باشەو، مەرووف دەگونجى بەرەو راستە شەقامى خوا بچىت و، زۆر بەهەرەمەند بى، هەرۆهك بەهۆي دۆست و هاوەلى خراپیشەو دەگونجى مەرووف، تووشى زىان و زەرەرى گەرە بى، ئەووش فەرمايشتى پىغەمبەرە ﷺ كە دەفەرموى^(۱): وینەي هاوەل و دۆست و برادەرى چاك و هاوەل و دۆست و برادەرى خراپ، وەك عەتر فرۆش و كورەچىي وایە، دوايى لە درىزەي فەرمودەكەدا دەفەرموى: كابراي عەتر فرۆش، يان لىي دەكړى، يان دەتداتى، يان بۆنى خوشت بۆ دى، بەلام باباي ئاسنگەرەو كورەچىي، يان بەرگت دەسووتىن، بە پىشكى ئاگر، يان بۆنى ناخوشت بۆ دى و، بە دەنگى تەقە تەقە جارەس دەبى.

(۱) أخرجه البخاري: (۵۵۳۴)، ومسلم: (۳۶۲۸).

مه سه له ی دووهم:

بانگکردنی خوا بو بهنده پارێزکاره کانی، که له و پوژه (پوژی دوایی) دا، ترس و خه م و په ژاره یان نیه و، فه رمان پیکردنیان به چوونه به هه شته وه، که تیدا شادمان ده بن و، هه رچی ئاره زووی بکه ن و، چاویان چیژ له دیتنی بکات هه یانه و، ئه و به هه شته ش خه لات ی خواجه له سه ر کرده وه کانیان، پێیان ده درێ و هه رچی جوړی میوه یه تیدا یه:

خوا ﷺ ده فه رموێ: ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

١- ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئه ی بهنده کانم! ئه مپو نه ترستان له سه ره و نه خه م بار ده بن.

﴿يَعْبَادُ﴾، هه م به ژیر (گس) خوێنراوه ته وه (یا عباد)، هه م به (ی)، (یا عبادی). (الطبري) له قه تاده وه ئه م گێردراوه یه دین، ده لی: (عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: ثَنَا الْمُعْتَمِرُ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَمِعْتُ أَنَّ «النَّاسَ حِينَ يُبْعَثُونَ لَيْسَ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا قَزَعٌ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا عِبَادَ اللَّهِ! لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ، فَيَرْجُوهَا النَّاسُ كُلُّهُمْ قَالَ: فَيَتْبَعُهَا {الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ} الزخرف: ٦٩، قَالَ: فَيَيَّاسُ النَّاسُ مِنْهَا غَيْرَ الْمُسْلِمِينَ»^(١).

قەتادە دەلی: موعتەمیر لە بابیەو بە بۆی باس کردووین، گوتووێت: گوێ بیست بووم خەڵک کە لە پۆژی دوایدا زیندوو دەکرێنەو، هیچ کامیان نیە دانەچلەکی و، بانگەریک بانگ دەکات، ئەو بەندەکانی خوا! نە ترستان لەسەرەو، نە خەم و پەژارە دادەگرن، ئنجا هەموو خەڵک بە ئومێدن، کە ئەو موژدەیان بۆ بیتە دی، بەلام لە دوازی دا: (الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)، ئەوانەو برۆیان هینابوو و ملکه چیش بوون، شوینی دەکەون، ئیدی بیجگە لە مسوڵمانان، ئەوانی دیکە بۆ ئومێد دەبن، دەزانن کە ئەو موژدەدان و دلنیا کردنەوێه، بە نەمانی ترس و خەم و پەژارە، تاییهتە بە ئەهلی ئیمان و ملکه چانەو بە خوا ﷻ.

۲- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، ئەوانەو برۆیان بە ئایەتەکانی ئیمە هینابوو، ملکه چیش بوون، ئایەتەکان (آیات) وەك زۆر شوینی دیکەو قورئان، لێرەش دەگونجی مەبەست پێی پستەکانی فەرماشتی خوا بۆ، دەشگونجی مەبەست پێی نیشانەکانی خوا ﷻ بۆ، کە لە بوونەوێه دەوروبەردا دایان، دەشگونجی مەبەست پێی موعجیزەکانی خوا ﷻ بۆ، کە بە پیغمبەرای داون، هەموویان گونجاون، بەلام زیاتر وا پێدەچێ، مەبەست پێی پستەو پرگەکانی فەرماشتی خوا بۆ.

﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، هەرەها ئەوان ملکه چیش بوون، وشەو (مُسْلِم) لە ئەسڵدا واتە ملکه چ بۆ خوا، دوازی وەك زاراوەیەکی عورفی، کراوە بە ناو بۆ شوینکەوتووێ پیغمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ.

(الطَّبْرِي) لە ته فسیری ئەو دوو ئایەتەدا دەلی: (وَفِي هَذَا الْكَلَامِ مَحْذُوفٌ اسْتُغْنِيَ عَنْهُ بِدَلَالَةِ مَا ذُكِرَ عَلَيْهِ، وَمَعْنَى الْكَلَامِ: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، فَإِنَّهُ يُقَالُ لَهُمْ: ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخَزُنُونَ﴾ ۶۸) الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ).

واتە: لەم فەرماشتەدا قرتیندراویك هەیه، کە بە پێویست نەزانراوە باس بکری و، ئەوێ باس کراوە دەیگەیهنی، واتای قسەکەش ئاویە: دۆست و

خۆشەوستان، لەو پۆژەدا هەموویان لێك دەبنە دوژمن، (کە لە ئایەتی پێشـی دا هاتووە)، جگە لە پارێزکاران، ئەوان پێیان دەگوترێ: ئەی بەندەکانم! ئەمڕۆ نە ترستان لەسەرەو، نە خەم و پەژارەش دادەگرن، ئەوانەن کە پرۆیان بە ئایەتەکانی ئێمە هێنابوو، ملکە چیش بوون بۆ خوا.

شایانی باسە: هەم لێرەدا، هەم لە چەند شوێنێکی دیکە ی قورئاندا، خوا ﷻ بۆ ئیمانداران و، بۆ مسوڵمانان ئەم تەعبیرە بەکارهێناوە، بۆ نمونە لە سوورەتی (یونس) دا دەفەرموێ: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) هەر وەها لە سوورەتی (فصلت) دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) ديسان لە چەند شوێنێکی دیکە شدا هاتووە.

ئەجا کە دەفەرموێ: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَمْرٌ تَحْزَنُونَ﴾ (خوف) کە بە کوردیی دەگوترێ: ترس، بریتیه لە هەراسان بوونی مەرۆق، بە نەسبەت داهاوووە، کە شتێکی بەسەر بێ و، شتێکی بێتە پێ، زیانی لێ بدات، واتە: (تَوَفَّعَ مَكْرُوهُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ)، شتێک کە ناپەسند بێ و، نا خۆشویستراو بێ، یاخود زیان و ناپەسندییەکی بێ لە داهاوویدا چاوەڕێی بکات، ئەوە ترسە، یاخود لە دەستدانی بەرژەووەندییەکی و، لە دەستدانی خۆشییەکی و، ترس بە هۆی ئەوەوەیە، یان ناخۆشییەکت بەسەر بێ، یان خۆشییەکت لە دەست بچێ.

بەلام (حُزن): دلته‌نگیی و خەمباریی و، پەژارە، زیاتر پەيوه‌ندیی بە پابردوووە هەیه، ئەجا ئەه‌لی ئیمان و ئەه‌لی ئیسلام و دۆستانی خوا، نە بۆ داهاوو ترس و هەراسانیان هەیه، نە بۆ پابردوو خەم و پەژارەو دلته‌نگیان هەیه.

هەر کام لە هەراسان بوون بە نەسبەت داهاوووە، ئەجا چ بەهۆی ئەوەوە کە مەترسییەتی هەبێ، خێرێکت لە دەست بچێ، یاخود زیان و خراپەیه‌کت

تووش بـ، ههروه‌ها دڵته‌نگ بوون و په‌ژاره داربوون به‌نسبته رابردوووه، دوو حاله‌تی ده‌روونی نه‌رینی زۆر خراپن، په‌کی مرۆف ده‌خه‌ن، هه‌ر کامیکیان به‌جیاو به‌تایه‌ته‌ ته‌گه‌ر هه‌ردووکیان کووبینه‌وه، خراپ‌تریش په‌کی ده‌خه‌ن.

به‌لام لاچوونی ئه‌و دوو حاله‌ته‌ ده‌روونییه‌ نه‌رینییه‌ له‌ مرۆف دا، مرۆف وا لـ ده‌کات زیاتر بتوانـ، تواناکانی خۆی، له‌ خـرو چاکه‌و مه‌صله‌حه‌تدا به‌کاربـ، بـگومان به‌هۆی ئیمان‌ه‌وه‌ش، ئینسان هه‌م بۆ رابردوو، هه‌ست به‌ دڵ ئاسووده‌یی ده‌کات، ئه‌وه‌ی په‌ریزی پاکه‌، بـ باکه‌، هه‌م به‌نسبته‌ داهاتوووه‌، مرۆفی برودار به‌هۆی پشت به‌خوا به‌ستنی و، به‌هۆی پرو له‌خوا کردنی و، به‌هۆی یه‌قینی که‌خوایه‌ک و، په‌روه‌ردگاریک و، خواهنیک سه‌ره‌شتی ده‌کات و، ئاگای لییه‌تی، هه‌رچی هه‌راسانی و بـزاری و، مه‌ترسی هه‌یه‌، له‌ دڵ و ده‌روونیدا ده‌ره‌ویته‌وه‌.

۳- ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾، بـچه‌به‌هه‌شته‌وه‌، (خوا فه‌رمانیان بـ ده‌کات، له‌ پـی فریشته‌کانه‌وه‌)، ئیوه‌و هاوسه‌رانتان، له‌ویدا شادمان ده‌کـ.

وشه‌ی: ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾، زۆربه‌یان وایان لیکداوه‌ته‌وه‌: هاوسه‌رانتان، به‌لام وشه‌ی (زۆج) وه‌ک چۆن به‌مانای هاوسه‌ر دـ، به‌مانای هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ش دـ، که‌له‌گه‌ل مرۆفدا هاوده‌م و هاوپاز بـ، وه‌ک له‌سووره‌تی (الصافات)دا هاتوه‌: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) مـن دُونِ اللَّهِ... (۲۳) ﴿وَأَزْوَاجَهُمْ﴾، (ای: وَأَصْنَافَهُمْ وَأَشْكَالَهُمْ وَأَمْثَالَهُمْ)، یانی: جوړه‌کانیان و شیوه‌کانیان و وینه‌کانیان، چونکه‌مه‌رج نیه‌هه‌ر که‌سیک بـپروا بووبـ، خـزانه‌که‌شی له‌گه‌لیدا بـپروا بووبـ، بۆ وینه‌: فیرعه‌ون، هه‌روه‌ک مه‌رجیش نیه‌، هه‌ر که‌سیک برودار بووبـ، هاوسه‌ره‌که‌شی له‌گه‌لیدا برودار بووبـ، وه‌ک: نووح و لوط علیهما السلام، ئنجا له‌وـ به‌پـی سیاق ده‌زانـ که‌: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾، (ای: وَأَمْثَالَهُمْ)، واته‌: ئه‌وانه‌ی که‌وه‌ک ئه‌وان بوون و شیوه‌یان بوون.

بەلام لیرەدا زیاتر وا پێدەچێ، مەبەست لە: ﴿وَأَزْوَاجَهُمْ﴾، واتە: هاوسەرانتان، کە هاوژینتان بوون، ئنجا ئەگەر دووینراوەکان پیاوان بن، واتە: ژنەکانتان و، ئەگەر دووینراوەکان ئافرەتان بن، واتە: میژدەکانتان.

(تُحَبَّرُونَ أَي: تُنْعَمُونَ)، واتە:

أ- بەهرەمەند دەکریڤ و دەکریڤ بە خاوەن نێعمەت.

ب- یاخود (تُسْرُونَ)، واتە: دڵخۆش و شادمان دەکریڤ.

ج- یاخود: (تَفْرَحُونَ)، واتە: شادمان و دڵخۆش دەبن، (تُحَبَّرُونَ: مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ مضارع: حَبَّرَ، مِنْ حَبَّرَهُ إِذَا سَرَّهُ، وَالْحَبَرُ: مَصْدَرُ، الإِسْمُ: الحَبْرُ)، (تُحَبَّرُونَ)، واتە: شادمان و دڵخۆش دەکریڤ، یاخود خاوەن نێعمەت دەکریڤ، بەهرەمەند دەکریڤ، بکەر نادیار (مَجْهُولُ الفاعِل) و (مُضَارِع) ی (حَبَّرَ) هیه، واتە: دڵخۆش کرا، (حَبَّرَهُ أَي: سَرَّهُ)، واتە: دڵخۆشی کرد، (حَبَّرَ) چاوە، واتە: دڵخۆشبوون و شادمانبوون، ناوەکەش بریتیه لە (حَبْر)، واتە: دڵخۆشی و شادمانی.

زانایان بۆ شیکردنەوەی ئەم وشەیه، زۆریان قسە کردووە، بە زۆر تەعبیر، بۆ وێنە:

(الشنقيطي) لە (أضواء البيان) هەکیداً^(۱)، دەڵێ: (تُكْرَمُونَ بِأَعْظَمِ أَنْوَاعِ الْإِكْرَامِ وَأَتَمِّهَا)، واتە: پزیزتان لێدەگیری، بە مەزنترین جوهرەکانی پزیزلێگرتن و تەواوترینی، بەلام گومانێ تێدانیە، کە (حَبْر) بە مانای دڵخۆشی و شادمانی دێ، ئنجا مرووف دیارە بە چی شادمان و دڵخۆش دەبێ؟ بە نازو نێعمەت و، بە خۆشی و چاکە، کەواتە: ئەو دووانە، دڵخۆش بوون و شادمان بوون، لەگەڵ خاوەن نێعمەت بوون، دوو شتی ئاوێتە و تێکەڵکێشن و هەر کەسێک خاوەن نێعمەت بێ، دڵخۆش دەبێ و، هەر کەسێک دڵخۆش و شادمان بێ لە پوژی دوایی دا، دیارە لە بەهەشت دایەو، خاوەن نازو نێعمەتە.

۴- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾، {ئىنجا خوا ۛ هەندىك له نازو نىعمەتەكان باس دەكات}: بەسەريانەووە دەگێردرێ، بە قاپە زێرینەكان و پەرداخە زێرینەكان، (صِحَاف) كۆى (صَحْفَة) يە، كە بریتىە لە دەفرىكى بازنەيى، زارەكەى فراوانە، لای خوارەوہى وەك شىوہى تۆپ، ياخود شىوہىەكى خر كۆتايى دى، بە كوردى دەلێن: قاپ، دەفر، بە كاردەهێنرێ بۆ خواردن تىكردن، يان بۆ بۆ ميوە تىكردن، (كوب) يش كە بە (أكواب) كۆ دەبێتەوہ، (إِنَاءٌ لِلشَّرَابِ وَهُوَ أَصْغَرُ مِنَ الْإِبْرِيْقِ)، دەفرىكە بۆ خواردنەوہ بە كاردەهێنرێ، كە لە سوراحى گچكەترە، (إبريق) واتە: مەسینە، ياخود سوراحى.

ئىنجا كە بە قاپە زێرینەكان و پەرداخە زێرینەكانەوہ، بەسەريانەوہ دەگەرێن، وەك پىشتريش گوتوو مانە، بىگومان قاپەكان خالىي نین، ھەروەھا پەرداخەكانیش خالىي نین، بەلكو قاپەكان و دەفرەكان پرن لە خواردن و خۆراكى بەلەززەت، ياخود ميوە، پەرداخەكانیش پرن لە جوړە خواردنەوہى بە لەززەت، كە شىوہى ئەوہى لە بەھەشت داىە، لە دنيا دا نىە.

۵- ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، لەو بەھەشتەدا ھەيە، ھەرچى نەفسەكان بىخوازن و چاوەكان چێژى لىوہربگرن.

پىش بى باسى بەھەشت كرا: ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾، ئىنجا دەفرەموى: ﴿وَفِيهَا﴾، واتە: لەو بەھەشتەدا ھەيە، ﴿مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾، ھەرچى نەفسەكان بىخوازن و ئارەزووى بكەن، ئەم وشەيە، ﴿مَا تَشْتَهِيهِ﴾، خوێندراویشەتەوہ: (مَا تَشْتَهِي)، واتە: صىلەكەى لەگەڵ نەھىزاوہ و ھەريەك واتايان ھەيە، ھەرچى نەفسەكان بىخوازن و ئارەزووى بكەن، تىيدا ھەيە لەو بەھەشتەدا.

﴿وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، واتە: (وَفِيهَا مَا تَلَذُّ الْأَعْيُنُ)، ھەروەھا ھەرچى چاوەكان لەززەتى لى بكەن و چێژى لى وەربگرن، (أَي: مَا تَلَذُّ بِه الْأَعْيُنُ، أَي: بِرُؤْيَتِهِ)، چاوەكان چێژ وەربگرن لە دىتنى، وەك لە سوورەتى (البَقَرَة) دا لە وەسفى

مانگایه که دا، خوا ﷺ ده فەرموئ: ﴿صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظَرِينَ﴾ ۶۹، زهرده رهنکه که ی زۆر توخه، بینه ران دلخۆش ده کات.

۶- ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، تپوه له ویدا هه می شه یین، واته: هه ر ماون، ده میننه وه.

(محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) وشه ی (تَلَذُّ) تَوَزَّيْكَ شی ده کاته وه، له رووی زمانه وانیه وه، ده لئ:

(وَتَلَذُّ مُضَارِعٌ لَّدَ بَوَزْنٍ عِلْمٍ: إِذَا أَحَسَّ لَذَّةً، وَحَقُّ فِعْلِهِ أَنْ يَكُونَ قَاصِرًا فَيَعْدِي إِلَى الشَّيْءِ الَّذِي بِهِ اللَّذَّةُ بِالْبَاءِ، فَيُقَالُ: لَذَّ بِهِ، وَكَثُرَ حَذْفُ الْبَاءِ وَإِيصَالُ الْفِعْلِ إِلَى الْمَجْرُورِ بِنَفْسِهِ، فَيَنْتَصِبُ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ، وَكَثُرَ ذَلِكَ فِي الْكَلَامِ حَتَّى صَارَ الْفِعْلُ مَمْنُوزَةً الْمُتَعَدِّي فَقَالُوا: لَذَّةً. وَمِنْهُ قَوْلُهُ هُنَا: وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ التَّقْدِيرُ، وَتَلَذُّهُ الْأَعْيُنُ وَالضَّمِيرُ الْمَحْذُوفُ هُوَ رَابِطُ الصَّلَةِ بِالْمَوْضُولِ. وَلَذَّةُ الْأَعْيُنِ فِي رُؤْيَةِ الْأَشْكَالِ الْحَسَنَةِ وَالْأَلْوَانِ الَّتِي تَنْشَرَحُ لَهَا النَّفْسُ، فَلَذَّةُ الْأَعْيُنِ وَسِيلَةٌ لِلَذَّةِ النَّفْسِ).

واته: وشه ی (تَلَذُّ) (مُضَارِع) ی (لَذَّ) یه، له سه ر کی شی (عِلْمٍ)، که واته: (لَذَّ) له ته صلدا (لَذَّ) یه، ده گو ترئ: (لَذَّ)، (إِذَا أَحَسَّ لَذَّةً)، ته گه ر هه ستی کرد، به چیژیک، به تامیک، کرداره که ی ده بووایه (قَاصِر) بی و، پال بد ری ته لای ته و شته ی، که چیژئ لیوه رده گرئ، به هو ی پیتی (ب) هوه، بگو ترئ، (لَذَّ بِهِ)، چیژئ لیوه رگرت، به لام له قسه کردن دا، ته و (ب) یه زۆر لابراره و یه کسه ر کرداره که، لکینراوه به و شته وه، که به هو ی (ب) که وه مه چروور بووه، که ته و کاته ده گو ترئ: (يَنْتَصِبُ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ)، واته: ته و شته ی مه چرووری کردوه، لابراره، بویه (مَنْصُوب) بووه، ته مه له قساندا زۆر بووه، هه تا وای لیها توه (فِعْل) ی (لَذَّةً)، که له ته صلدا (قَاصِر) هه و به رکار ناخو ازئ بو خوی، ده بی به هو ی پیتی که وه به رکاری بد ری تئ، وای لیها توه وه ک (مُتَعَدِّي) لیها توه، که گو توویانه: (لَذَّةً)، چیژئ لیوه رگرت، {ته صلی خوی ده بی بگو ترئ: (لَذَّ بِهِ)، که لی ره دا خوا ﷺ، ته و ته عبیره ی به کارهی ناوه، به و

ئىعتىبارە بەكارى ھىناوہ، كە (لَذَّ) فەيلىكى (مُتَعَدِّي) يە، كە دەفەرموى: (وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ) ئەوھى كە چاۋەكان چىژى لى ۋەردەگرن، واتە: (وَتَلَذُّ بِه الْأَعْيُنُ)، واتە: چاۋەكان چىژى لى ۋەردەگرن، چىژى چاۋەكانىش بە دىتنى شىۋە جوانەكان و، ئەو پەنگانەيە كە دلى مروڧ لەگەلئاندا دەپشكوڧ، بە تەئكىد چىژ ۋەرگرتنى چاۋەكانىش، ئامپازىكە بو چىژ ۋەرگرتنى نەفسەكە.

(۷) - ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەو بەھەشتەش، كە كراۋە بە مىراتى ئىۋە، بە ھوى ئەوھەيە كە ئەنجامتان دەدات، بە ھوى كەردەۋەكانتانەوھەيە. لىرەدا خوا ﷻ وشەي: ﴿أُورِثْتُمُوهَا﴾ ى بەكارھىناوہ، گوتراۋە: (إِيَّاهُ وَأُورِثْتُمُوهَا عَلَى أُعْطِيتُمُوهَا، أَوْ أُتِيتُمُوهَا لِسَبَبَيْنِ:

۱- قوۋە ملىكىة الإرث بالنسبة لغيره.

۲- الميراث لمن هو أقرب، وأهل الجنة يؤثرون على غيرهم لقرب من الله تعالى).

واتە: بۆيە وشەي (وَأُورِثْتُمُوهَا) بەسەر (أُعْطِيتُمُوهَا) دا ھەلبژىرراۋە، كراۋەتە مىراتتان لە جياتى پىتان دراۋە، يان پىتان بەخشاۋە، بەكارھىناوہ لەبەر دوو ھۆكار:

۱- لەبەر ئەوھى خاۋەندارىتى مىرات، بە نىسبەت جوړەكانى دىكەي خاۋەندارىتىيەو، زۆر بەھىزە.

۲- مىرات بو كەسىكە كە نىزىكتەرە، ئەھلى بەھەشتىش ھەلدەبژىردىن بەسەر خەلكى دىكەدا، لەبەر ئەوھى لە خۋاي بەرز نىزىكتەرن.

دەلیم ھۆكارىكى دىكەشى ھەيەو زاناينىش باسيان كەردە، ئەويش ئەوھەيە، كە مىرات بەبى ماندوۋ بوونى مروڧ، بە مروڧ دەگات، بەبى ئارەقە پىۋەكەردنى، ئەو بەھەشتەش بە لەبەر چاۋگرتنى، ئىۋەپۆكى بەھەشت و نازو نىعمەتەكانى و، بەردەوام بوونى بو ھەتتاھەتايە، لە قەدەر ئەو كەردەوانە نيە، كە مروڧ

لە ژيانىكى كەم و كورتى دنيادا ئەنجامى داون، كەواتە: ھەر وەك بە بەلاش و، بەبى بەرانبەر درايبەنەت، بۆيە وشەي: (وَأُرْتُمْهَا) ي بۆ بەكارھيئاو، وەك چۆن كەسك كە ميراتى پى دەگات، بەو پارەووە بەو مألەووە ماندوو نەبوو، بەھەمان شيو، ئەھلى بەھەشتيش كە دەچنە بەھەشتەو، بەللى لە دنيادا كەردەوھى باشيان كەردو، خوای پەرورەدگار دەفەرموى: ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بەلام لە راستى دا، كەردەوھى كانى پرواداران، تەنيا ھۆكارن بۆ چوونە بەھەشت و نرخى بەھەشت نين، بەھەشت زۆر زۆر لەو مەزنترو گرنگتر، كە ئەو كەردەوھ چاكانە نرخى بن، بەلام ھۆكارىنى.

۸- ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بۆ ئيو لەو بەھەشتەدا زۆر ميوە ھەن، واتە: ميوەى جوراوجۆرو زۆر ھەن، وەك لە سوورەتى (الواقعة) دا دەفەرموى: ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾، واتە: ئەو ميوەيەى لە بەھەشتدا ھەيە، نە دەبرى و نە قەدەغەش دەكرى.

بۆيەش زۆر باسى ميوە كراو، لە بەھەشتدا، وەك پيشتريش باسما كەرد، چونكە ميوە بۆ چيژ وەرگرتن و لەزەت دەخورى، نەك بۆ لا بردنى ئازارى برسيەتتى، كە بيگومان لە بەھەشتدا برسيەتتى و، تينوەتتى و، ھيچ شتيكى تيدانيە، مايەى نەرەھەتتى مروۆف بيت.

لیرەدا بە چاکی دەزانم، ئاماژەيەك بەكەم بە قسەيەكى (فخرالدين الرازي)، ديارە ھەموو زانايان و پيشەوايان، جيى ريزو حورمەتمان، بەلام ھەر كاتيك بزنام بيروكەيەك ھەيە، قسەيەك ھەيە، عەقلم نەيبرى، يان پيم وابى نەگونجاو، يان خاوەنەكەى نەپيكاو، ئەوھى بە پيوستى بزنام ئاماژەى پيدەكەم، زۆرجاريش بە پيوستى نازانم و لى دەگەریم.

ناز و نيعمه ته گانی به هه شت و سهرنجيک له سهر قسه يه کی رازيی:

لیرها (فخرالدین الرازی) له ته فسیری ئەم ئایه تانه دا، قسه يه ک ده کات، له ته فسیره کهیدا^(۱)، که قسه کهیم به دلوه نانووسی، پیم وایه نه یکردبایه باشت بوو، ده لئ:

(وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعَثَ مُحَمَّدًا إِلَى الْعَرَبِ أَوَّلًا، ثُمَّ إِلَى الْعَالَمِينَ ثَانِيًا، وَالْعَرَبُ كَانُوا فِي ضَيْقٍ شَدِيدٍ بِسَبَبِ الْمَأْكُولِ وَالْمَشْرُوبِ وَالْفَاكِهَةِ، فَلِهَذَا السَّبَبِ تَفَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهَذِهِ الْمَعَانِي مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى تَكْمِيلًا لِرَغْبَتِهِمْ وَتَقْوِيَةً لِدَوَاعِيهِمْ)

واته: بزانه که خوی بهرز، موحه ممه دی ﷺ سهره تا بو گه لی عه رهب ناردوهو، دوايی بو هه موو جیهانیان، گه لی عه رهب ئەو کاته زۆر له سه غله تی دا بوون، به هوئی کهم خوراکیی و کهم خواردنه و هی و، کهم میوه ییه وه، له بهر ئەو هو یه خوا ﷺ ئەو مه به ستانه ی بو پروونکردوونه وه، جار له دوا ی جار، تا کو زیاتر ئاره زوومه ندیان بکات، بو به هه شت و زیاتر پالنه رو هانده ریان به هیژ بکات.

تیبینی و سهرنجه که شم ئەوه یه:

خوا ﷺ ئەوه ی که فهرموویه تی، و پرای نه ته وه ی عه رهب، کوردیش و فارسیش و ئینگلیزو تورک و هه موو گهلانی دنیا شی له بهرچاو گرتوون و، له راستیی دا ئەوه ی خوا ﷺ به هه شتی پئ وه سف ده کات، وه لامگو ی ئاره زوو و ره غبه تی هه موو مروقه کانه، واته: به س ئەوه نیه، ته نیا گه لی عه رهب، که یفیان به خواردنه وه و خواردنی خو ش و، که یفیان به میوه هاتبی و، که یفیان به کانیی و سهرچاوه و ئاوی سازگارو خو ش هاتبی، به لکو بو هه موو مروقه کان هه روایه.

به لگه شمان ئەوه یه ته ماشای واقعی بکه، له هه موو ولاتاندا خه لک هه ولده دات، له سهر کانیی و سهرچاوه و، له سهر که ناری پرووباره کان و له سهر

كەنارى دەريايەكان، خانوبەرە شوینی خویان ساز بکەن، وەك چوڭ خوا ﷺ باسی بەهەشت دەکات دەفەر موی: (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)، هەموو ولاتانی دنیا تەماشای بکەن - مەگەر ئەوانەى دەستیان نەپروا - هەوڵ دەدەن خانوبەرەکانیان و، دارو درەخت و سەوزایی و میڤرگ و میڤرگوزار بێ، پاشان هەموو گەلانی دنیا تەماشای بکە! کەیفیان بە میوه دی و، کەیفیان بە خواردنەوه خوشەکان دی و، کەیفیان بە خواردنە به لەزەتەکان دی.

کەواتە: ئەوانە خالی هاوبەشی هەموو مروڤەکانن و، ئەوهی خوا ﷺ بەهەشتی پێ وەسف دەکات، خوا ﷺ زانیویەتی ئەوه، وەلامدەرەوهی غەریزهو ئارەزووی هەموو مروڤەکانە، نەك تەنیا هی گەلی عەرەب.

چاوپێداخشان دێکی نێعمەتەکانی بەهەشت:

لێرەدا چاویك دەگیرێنەوه بەو ناز و نێعمەتانەدا، کە خوا ﷺ بۆ بەهەشتییانی داناون، کە لە سێزده (۱۳) بڕگەدا، ئەو نازو نێعمەتانەى بەهەشت دەخاتەروو:

۱- ﴿يَعْبَادُ﴾ ئەى بەندەکانم! کەواتە: ئەوانە لە لای خوا خوشەویستن، خوا ﷺ پالیا ن دەداتە لای خوێ، چونکە بۆ خوا ملکه چ بوون و فەرمانبەری خوا بوون.

۲- ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ ئەمڕۆ نە ترستان لەسەرەو نە خەم و پەژارەش داتان دەگرێ، هەلبەتە نەبوونی ترس و، نەبوونی خەم و پەژارەو دلتەنگیی، لە گەورەترین نازو نێعمەتەکانی بەهەشتن، هەرۆك هەبوونی ترس و دلتەراوکی و هەراسانی و هەبوونی خەفەت و دلتەنگیی و مەینەتی لە دنیا، گەورەترین ناخوشییەکانی ژیا ن لە دنیا.

۳- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ ئەوانەى پڕوایان بە ئایەتەکانی ئیمە هینابوو و ملکه چیش بوون، لێرەدا خوا ﷺ دەیخاتەوه بەرچاویان، کە ئیوه بە هوێ ئەو ئیمانەى هەتانبوو، بە هوێ ئەو ملکه چیبەیهوێ بۆ خوا هەتانبوو، تووشی ئەو نازو نێعمەتە بوون، بێگومان زۆریش خوشە، مروڤ تەقدیر بکری و هەست بکات پێزانین

ههیه، بۆیه یه کێك له سیفه ته کانی خوا ﷺ بریتیه له: (الشَّكُور)، وهك فهرموو یهتی: (والله غفور شکور) ههروهها فهرموو یهتی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ (۱۴۷) النساء، خوا سوپاسگوزارهو، ههول و تیکۆشانی بهنده کانی له بهرچاوه.

۴- ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾، (خوا پێیان دهفهرموی): بچنه بهههشتهوه، یانی: مۆلهتهو فهرمانیان پێ دهکات بچنهتیی.

۵- ﴿اَسْمُوا زَوْجَكُمْ﴾، خۆتان و هاوسه رانتان، یه کجار خۆشه، مروف خوی و ئهوانه ی لێی نزیک بوون، به تایبهتی ئهگهر مێرده ژنه که ی و، ئهگهر ژنه مێرده که ی، له شوینی دیکه دا دهفهرموی: خۆیان و هاوسه رانیان و باب و دایکیان و پۆلهو وهچهشیان، وهك له سوورپهتی (الرَّعد) دا، هاتوهو، له سه رهتای سوورپهتی (غافر) دا هاتوهو، له سوورپهتی (الطور) یشدا هاتوه، لهو بارهوه که ئیمه له تەفسیری سوورپهتی: (غافر) دا باسمان کردوه، خوا ﷺ له سه ر زمانی فریشه کان دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ (۷) رَبَّنَا وَاَدْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۸)

واته: ... پهروهردگارمان بیانخه ئه وه بهههشتهوه، که به لێنت پێداون، ههروهها ئهوانه ی چاک بوون، له باب و باپیرانیان، (واته: باب و دایکیان) و له هاوسه رانیان و له وهچهو پۆله کانیان.

۶- ﴿تُحَبَّرُونَ﴾، دهگوتری: (حَبْرَةٌ، يَحْبُرُهُ، حُبُورًا، أَي: سَرَّهُ وَنَعَمُهُ، وَحَبْرَةٌ أَي: حَبْرَةٌ، وَحَبَّرَ وَحَبَّرَ الشَّيْءَ: زَيَّنَّهُ وَمَهَّقَهُ^(۱))، (حَبْرَةٌ، يَحْبُرُهُ، حُبُورًا)، واته: دلخووشی کردو خاوهن نیعمهتی کرد، ههروهك (حَبْرَةٌ)، به مانای (حَبْرَةٌ) دی، واته: چ به چواری (رُباعي)، چ به سیانی (ثلاثي)، به یهك واتا دین، (وَحَبَّرَ وَحَبَّرَ الشَّيْءَ: زَيَّنَّهُ وَمَهَّقَهُ)، شته که ی جوانکردو رازانیدهوه.

(۱) المَعْجَمُ الوَسِيطُ: ص: ۱۵۱.

کهواته: ﴿تُحْبَرُونَ﴾ واته: ده‌پازیننه‌وه، یاخود دلشادو دلخۆش ده‌کړین، (خُبور) ههم به مانای رازیندراڼه‌وه دی، ههم به مانای دلخۆشکران و شادمان کران.

۷- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾، به‌سهریانه‌وه ده‌گیردری، واته: بۆ خویان ناچن ئه‌رك بکیشن، خواردن و خواردنه‌وه‌کان بیتن، به‌لکو خزمه‌تیاڼ ده‌کړی، له‌لایه‌ن کیوه؟ له سووره‌تی (الواقعة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ (۱۷) واته: کورانیکی هیلدراره، واته: هیلدراره له و ته‌مه‌نده‌دا که تیتیدان، خوا ﷻ تاییه‌ت بۆ خزمه‌تی به‌هه‌شتیانی خولفاندوون، وه‌ک چۆن خو‌ریه‌کان له‌وی ده‌خولقیننن به‌تاییه‌ت، ئه‌و خزمه‌تکارانه‌ش کورپژگه‌ی نه‌وجه‌وان و می‌رد مندالن، تاییه‌ت خوا ﷻ دروستیان ده‌کات و له‌و ته‌مه‌نده‌دا ده‌یان‌هیل‌تیه‌وه: ﴿يَا كُؤَابِ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ (۱۸)، به‌په‌رداخه‌کانه‌وه‌و به‌سوراحیه‌کانه‌وه، له‌خواردنه‌وه‌ی (مَعین)، یاخود: شه‌رابی‌ک که له‌کانی و سه‌رچاوه‌وه هیلاره.

له سووره‌تی (الإنسان) یشدا، خوا ﷻ ههمان شت دووباره ده‌کاته‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا﴾ (۱۹) واته: به‌سهریانه‌وه ده‌گه‌رین، کورانیکی هیلدراره، ههمیشه‌یی، یاخود: هیلدراره له ته‌مه‌تیکی دیارییکراودا، ئه‌گه‌ر بیانیننن، پیت وایه گه‌وه‌ری بلاوکراوه‌ن.

هینده جوان و پاک و خاوی‌ن و پیکن، به‌سهریانه‌وه ده‌گه‌رین، خواردن و خواردنه‌وه‌یان بۆ ده‌به‌ن.

به‌لام لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾، به‌سهریانه‌وه ده‌گیردری، چونکه له شوینه‌کانی دیکه، ههم له سووره‌تی (الواقعة) و، ههم له سووره‌تی (الإنسان) دا هاتوه، که کین به‌سهریانه‌وه ده‌گه‌رین، ئه‌و می‌رد مندالانه‌ن، که خوا ﷻ ده‌یان‌شوبه‌یتن به‌گه‌وه‌ری بلاوکراوه‌وه، بویه لی‌ره به‌پیویست نه‌زانراوه ئه‌وه باس بکری.

۸- ﴿بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾، به‌سهریانه‌وه ده‌گیردری، به‌قاپ و ده‌فره‌زپینه‌کان و، به‌په‌رداخه‌زپینه‌کانه‌وه، یانی: قاپه‌کان له‌زپ دروستکراون و، په‌رداخه‌کانیش هه‌روا، به‌لام که پیشی زپ (ذَهَب) ی باسکردوه، به‌پیویستی نه‌زانیه‌وه به‌فه‌رموی: (وَأَكْوَابٍ مِّنْ

ذَهَبَ)، چونکه په‌رداخه‌کانیش هەر دیاره که له زَیْر دروستکراون، ئەو زَیْرش هەر خوا ﷺ ده‌زانئ، چ جوّره‌کانزایه که له به‌هه‌شت دا، به‌دنیایی زَیْره‌که‌ی به‌هه‌شت و، زیوه‌که‌ی و، ئاوریشمه‌که‌شی و، هه‌موو که‌ل و په‌له‌کانی دیکه‌ی که له به‌هه‌شتن، جیان له‌وانه‌ی دنیا.

۹- ﴿وَفِيهَا مَا نَسْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، له‌ویدا هه‌یه (له‌و به‌هه‌شته‌دا)، هەر شتێک نه‌فسه‌کان ئاره‌زووی بکه‌ن و چاوه‌کان چێژی لێ وه‌ربگرن، ئەم ته‌عبیره: ﴿وَفِيهَا مَا نَسْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، له به‌هه‌شت دا هه‌یه، هه‌رچی نه‌فسه‌کان ئاره‌زووی بکه‌ن و چاوه‌کان چێژی لێوه‌ربگرن، هه‌رچی نازو نيعمه‌ت هه‌یه، ده‌یگرنه‌ خو‌یان، وه‌ک له سوورەتی (السَّجْدَة) شدا هاتوه، که خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷)، واته: هه‌یچ نه‌فسێک، هه‌یچ که‌سیک نازانئ، ئەوه‌ی بو‌یان په‌نه‌انکراوه، له‌وه‌ی مایه‌ی دل‌خو‌شیی و شادمانییانه، له پاداشتی ئەوه‌دا، که ده‌یانکرد.

فه‌رمایشتیکی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و باره‌وه هاتوه: {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ، مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، دُخْرًا، بَلَاءً مَا أَطْلَعَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السَّجْدَة)، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۵۰۲، ومسلم: ۲۸۲۴).

ئەوه هەر ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته موباره‌که‌یه، که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾، هه‌دیه‌که ده‌فه‌رموئ: له به‌هه‌شتدا هه‌یه، ئەوه‌ی هه‌یچ چاوێک نه‌یدیوه‌و، هه‌یچ گوێه‌ک نه‌ییبستوه‌و، به‌سه‌ر دل‌ی هه‌یچ که‌سیکدا نه‌هاتوه، پاشه‌که‌وته، واز له‌وه بێنه که خوا ئیوه‌ی لێ ئاگادار کردوه، دوایی خو‌یندیه‌وه: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ (۱۷)، (۱)

(۱) بَلَاءٌ: اترک: لێگه‌ڕێ، وازی لێ بێنه، یانی: وێ‌رای ئەوه که خوا باسیکردوه، ئەوانه‌ی دیکه‌ش له به‌هه‌شت دا هه‌ن.

چونکہ ھەر شتیک ھەبى، یان دەبى بە چاوى خۆت بینیت، ئەگەر بە چاویش نەتدیبى، بۆیان باس کردووی، لە فلان ولاتەو، فلان شوینە، فلان شتەى لىيە، بۆیان باس کردووی و بیستووتە، یاخود دەبى بە خەیاڵدا ھاتبى، ئنجا پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ئەوھى لە بەھەشتدا ھەيە، نە ھیچ چاویک دیویەتى، نە ھیچ گوئیەك بیستوویەتى، نە بە خەیاڵى ھیچ کەشیشدا ھاتو، کەواتە: تۆ ئیستا لە دەروونتدا ھەرچەندە خەیاڵ بکەى، ھەر ناگاتە ئەو ئاستەى، کە لە بەھەشت دا خوا ﷻ ئامادەى کردوھ بۆ برواداران، ھەرچى خەیاڵە بیکە، دیسان وەختى بەھەشت دەبینى، دەزانى ئەوھى لەو بەھەشتەدا ھەيە، نەھاتۆتە خەیاڵى ھیچ مرقئیکەو، بە دەقى فەرمايشتى پیغەمبەر ﷺ، خواش ﷻ کە لە سوورەتى (السّجدة) دا، دەفەرموی: ھیچ کەسێک نازانى، ئەوھى بۆی پەنھانکراو، لە شتیک کە پى دلخۆش دەبى و مایەى شادمانى و بەختەوھرییەتى.

۱۰- ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئیوھ لەویدا دەمىننەوھ، لیڤەدا بەس دەفەرموی: دەمىننەوھو ھەمیشەى دەبن، لە شوینی دیکەدا قەیدى تاهەتایەشى خراوھتە سەر (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، واتە: بە ھەمیشەى کە ھەرگیز لى نایەنە دەرى، لەویدا دەمىننەوھ.

۱۱- ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾، ئەو بەھەشتەى کە کراوھ بە میراتتان، چۆن میراتیکتان دەدریتى، ئاوا کراوھ بە میراتتان، بە مولکتان.

۱۲- ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بە ھۆى ئەوھو کە کردووتانە، ئەوھش جوړیکە لە پىزانى و تەقدیر، لە لایەن خواى کاربەجى و کارزان و میھرەبانەوھ، بۆ بەندەکانى، کە ئیوھ کردەوھى چاکتان ھەبووھو لە بەرانبەر کردەوھى چاکتاندا، ئەو بەھەشتەتان پىدراوھ، ھەلبەتە کردەوھ چاکەکانى ئیمە، بەس ھۆکارن بۆ چوونە بەھەشت، بەلام بە دلىیایى نرخ و تیچووی نازو نىعمەتەکانى بەھەشت نین، وەك پیغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىکدا دەفەرموی: ﴿لَنْ يَنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ﴾ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ..» (أخرجه البخاري: ۶۶۶۳). واتە: ھیچ کامیک لە ئیوھ،

کردهوه که ی دهر بازی ناکات (نایخاته بههشت)، گوتیان: تۆش ئه ی پیغه مبهری خوا!
(کردهوه که ت پرزگاری ناکات و ناتخاته بههشت)؟ فهرمووی: منیش مه گهر خوا بهزه یی
و بهخششی خۆی دامپووشی (ئه گهرنا منیش به هۆی کردهوه که مه وه ناچمه بههشت).

بۆ ئه وه ی به هه له له فهرمايشتی پیغه مبه ر ﷺ تینه گه یین، ده لیین: واته:
کردهوه که ی منیش بای و نرخی بههشت نیه، به لام هۆکاره!

که لیهرده ده فهرمووی: ﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) یان: ﴿بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾، واته: کردهوه کانی ئیمه، هۆکارن بۆ چوونه بههشت، به لام
نرخ و به های بههشت نین، بههشت زۆر گرانتیره، زۆر به هادارتیره، له وهنده
کردهوانه ی ئیمه، که له ماوه یه کی که می ژیا نی دنیا ده یانکه یین.

که واته: تیکگیران نیه، له نیوان فهرمايشته که ی پیغه مبه ر ﷺ و ئایه ته کاند،
ئایه ته کان ده فهرموون: کردهوه کانی ئیوه هۆکارن بۆ چوونه بههشت، به لام
پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: کردهوه کانی ئیمه، نرخی ته وای بههشت نین،
ته نانه ت کردهوه کانی ویش!

۱۳- ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، ئه و بههشته ی که کراوه به میراتتان
و، پیتان خه لات کراوه به هۆی کردهوه کانتانه وه، بۆ ئیوه له ویدا هه یه، میوه ی زۆر
که لیان ده خون، واته: میوه ی زۆر و جوار و جور، له بهر ئه وه ی نيعمه ته کانی بههشت
هه موویان ته نیا بۆ چیژو له زهت وهرگرتن، نه ک بۆ لابر دنی ئازاری برسیه تی و
تینوو ته تی، ئه و نازو نيعمه ته ی له بههشتدا هه یه، خوا ﷻ زیاتر باسی میوه و باسی
خواردنه وه کان ده کات، هه رچه نده جار و بار باسی گوشتی بالنده ش ده کات و، باسی
شتی دیکه ش ده کات، چونکه هه موو ئه وانه ی ده خورین و ده خورینه وه، ته نیا بۆ چیژ
وهرگرتن، نه ک بۆ لابر دنی ئازاری برسیه تی و تینوو ته تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دەوتەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە شازدە (۱۶) ئايەتی كۆتایی سوورەتی (الزخرف) ۵، ئايەتەكانی: (۷۴ - ۸۹)، كە چوار بابەتی سەرەكیی دەگرە خویان:

پېنج ئايەتی: (۷۴ - ۷۸): باسی سزای سەخت و دژواری بېپروایانی تاوانبار، لە رۆژی دوایی دا دەكەن.

دوو ئايەتی: (۷۹ - ۸۰) باسی بالادەستی خوای بەرزو مەزن و، بیستی هەست و خوستیان و، تۆمارکردنی كردهوهكانیانە، لە لایەن فریشتەكانەوه.

حەوت ئايەتی دواي ئەوانیش: (۸۱ - ۸۷)، هەموویان جاریکی دیکە، دەربارەي خستنه‌پرووی یەكتایی خوان، لە پەرستراویتی و پەرورەدگاریتییداو، دووری خوا لە رۆلەو هاوبەش و، تەك لەلا کردنی پەرستراوانی ساختەیه.

دوو ئايەتی كۆتاییش: (۸۸ - ۸۹)، باسی سكالاً کردنی پېغەمبەری خوايە ﷺ، لە گەلەكەي كە برۆا ناهین و، فەرمانکردنی خوايە پێی، كە چاوپۆشیان لێكات و وازیان لێ بێی و، دلایەتی كە دوایی دەزانن، چ كەتتیکی گەورەیان كردهو، چ سزایەکی بێرەزا پووبەپروویان دەبێتەوه!

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۖ لَا يُفَرِّغُهُمْ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۖ وَنَادَوْا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكْتُوبُونَ ۖ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ۖ أَمْ أَتَرْمَوْا أَمْراً فَإِنَّا مُبْرَمُونَ ۖ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۖ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ ۖ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بیگومان تاوانباران له ئازاری دۆزه خدا، هەر ماون و هه می شه بین ﴿٧٤﴾ ئازار له سهریان خاوا ناکرێته وهو ئهوان تێیدا بیهیوان ﴿٧٥﴾ سته می شمان لی نه کردن، به لکو خویان سته مکار بوون ﴿٧٦﴾ بانگی شیان کرد ئه ی مالیک! با پهروه ردگارت ته واومان بکات (هماههزی)، (مالیک سه ره په رشتیاری دۆزه خ) گوتی: به دنیای یی ئیوه ههر ماوه وهن ﴿٧٧﴾ به راستی هه قمان بو هینابوون، به لام زۆربه تان هه قتان پیناخوش بوو ﴿٧٨﴾ یان ئهوان پیلان و نه خشه ی کارێکیان داناوه، بیگومان ئیمه ش نه خشه دانه رین (له دژیان) ﴿٧٩﴾ یان ئایا پێیان وایه ئیمه (قه ی) په نهان و چه یان نابیه ستین؟ با، (سه رباره) نیراوانی شمان له لایان، (هه رچی ده یلین و ده یکه ن) ده ی نووسن (و تو ماری ده که ن) ﴿٨٠﴾ بلی: ئه گهر (گریمان خوا ی) به به زه یی پۆله ی هه بی، ئه وه من یه که می په رسته رانم (بو ی) ﴿٨١﴾ پاکیی بو پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، پهروه ردگاری عه رش (له وه ی با سی ده که ن و خوا ی پی وه سف ده که ن) ﴿٨٢﴾ ده جا لیان گه ری (ئه ی پیغه مبه ر!) با تیه ر ژین (بو ئیو ناهه ق) و یاری بکه ن، تا کو ده گه نه ئه و پۆزه یان که گفتیان پی ده درێ ﴿٨٣﴾ ههروه ها (خوا) ئه و که سه یه، که له ئاسمانی په رسته راوه، له

زەویشدا پەرستراوە، ئەو کاربەجیی زانایە ^(۸۴) بەرزو بە پێزیشە، ئەو کەسە ی
 حوکمرانی ئاسمانەکان و زەوی و ئەوەی ئیوانیشیانی هەیهو، زانیاری کاتە (ی
 پۆژی دوایی) لەلایە، بەس بۆ لای ویش دەگێدرێنەو ^(۸۵) ئەوانەش کە جگە
 لەو (خوا) لیان دەپارێنەو، تکا کردیان (لە لای وی) بە دەست نیە، مەگەر
 کە سائیک شایەدی بە هەق بدەن و بشزانن (و بە بەرچاو پوونیهو ئەو شایەدیە
 بدەن) ^(۸۶) ئەگەر لێشیان بپرسی: کێ دروستیکردوون؟ بە جەختکردنەو دەلێن
 خوا، ئەدی چۆن (لە پەرستنی خوا) لادەدرین؟ ^(۸۷) هەرۆهە (خوا) قسەکەیشی
 (هی پێغەمبەر دەزانێ کە گوتی): ئەی پەرۆردگارم! بێگومان ئەوانە کۆمەلێکن
 بپروا ناهین ^(۸۸) پوویان لیوەر بگێرەو بلی: سەلام، لە مەودوا دەزانن (تووشی
 چ سزایە دەبن!) ^(۸۹)

شیکردنەوی هەندیک لە وشەکان

(الْمُجْرِمِينَ): واتە: تاوانباران، (الْجُزْمُ): قَطْعُ الثَّمَرَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَاسْتَعِيرَ لِكُلِّ
 اكْتِسَابٍ مَكْرُوهٍ، (جُرم): لە ریشە ی زماندا بەمانای چینی میوه لە درەخت دی،
 بەلام دوایی خواراوەتەو بۆ و دەستەپێانی، هەر کاریکی ناپەسندو خراپ.
 (لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ): لەسەریان سووک ناکرێ، لەسەریان خاوا ناکرێتەو، (الْفُتُورُ):
 سَكُونٌ بَعْدَ حِدَّةٍ، وَلَيْنٌ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ، وَبِالتَّضْعِيفِ يَتَعَدَّى إِلَى مَفْعُولٍ:
 لَا يُفْتَرُ أَحَدٌ، (فُتُورُ): بریتیه لە وەستان لە دوا ی جوولە ی خیرا، نەرمیی لە
 دوا ی توندیی و، بێهیزی لە دوا ی بهیزی، بەلام (فُتَرُ) ئەگەر بە (تَضْعِيفِ) بێ،
 (فُتَرُ) واتە: خاوا بۆو، سووک بوو، بەلام (فُتَرُ)، پێوستی بە بەرکار هەیه، ئەو
 کاتە: (لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ) واتە: (لَا يُفْتَرُ أَحَدٌ عَنْهُمْ)، هێچکەس ئەو سزایەیان لەسەر
 خاوا ناکاتەو.

(مُبْلِسُونَ): (الإِبْلَاسُ: اليأسُ والدُّلُّ، وَمِنْ لَوَازِمِهِ: السُّكُوتُ)، (أَبْلَسَ، يُبْلِسُ وَهُوَ مَبْلِسٌ)، (إِبْلَاسٌ): بریتیه له ناٲومیدی و زه بوونی، له ئەنجامی ناٲومیدی و زه بوونیشتدا، بێدەنگی پەیدا دەبێ، بۆیه هەندیکیان (مُبْلِسُونَ) یان بە (ساکتۆن) لێکداوێتەوه، کە لە راستییدا بێدەنگییە کە، دەرھاوێشتە ناٲومیدی و زه بوونیە کە یە.

(لِغَيْظٍ عَلَيْنَا رَبُّكَ): با پەرورەدگارت تەواومان بکات، واتە: کوٲاییمان پێ بێنێ، بەمانرینێ، (الْقَضَاءُ: الإِمَاتَةُ، قَالَ اللهُ ﷻ: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ ١٥ ﴿القصص﴾، مووسا ﷺ بۆ کسێکی لێدا، یان مستیکی لێدا تەواوی کرد، مراندی.

(مَكِثُونَ): (المَكْثُ: ثَبَاتٌ مَعَ الْإِنْتِظَارِ، مَكَثٌ، مَكْثًا وَمَكْثًا)، (مَكِثُونَ) واتە: دەمێننەوه، (مَكْثٌ) واتە: مانەوه لە گەڵ چاوه‌روانیی کردندا، دەگوترێ: (مَكْثٌ مَكْثًا، وَمَكْثٌ مَكْثًا)، هەردووکیان بە مانای مانەوه لە گەڵ چاوه‌روانییدا.

(أَبْرَمُوا أَمْرًا): (الإِبْرَامُ: إِبْرَامُ الْأَمْرِ، وَأَصْلُهُ إِبْرَامُ الْحَبْلِ، وَهُوَ تَرْدِيدٌ فَتْلِهِ، وَالْمُبْرَمُ: الْمُحْكَمُ فَتْلًا)، (إِبْرَامٌ): بریتیه له پتەوکردنی کاریک، بە مەحکەمی بکری و پتەو بێ، پێشەکە ی لەوه وه هاتوه، له (إِبْرَامُ الْحَبْلِ)، واتە: چنێن و هۆنینه وه ی پەتیک، ئەویش ئەوه یه چنینه کە ی با بدری و، بچنری و بهۆنریته وه، (المُبْرَمُ: الْمُحْكَمُ فَتْلًا)، دەگوترێ: (حَبْلٌ مُبْرَمٌ أَيْ: مُحْكَمٌ فَتْلًا)، واتە: زۆر چاک هۆندراوه و چنדרاوه.

(سِرَّهُمْ): واتە: پەنهانیان، (الإِسْرَارُ: خِلَافُ الإِعْلَانِ، السِّرُّ: الْحَدِيثُ الْمَكْتُمُ فِي النَّفْسِ)، (إِسْرَارٌ): پێچه‌وانه ی (إِعْلَانٌ) ه، (إِعْلَانٌ) واتە: ئاشکراکردن، (إِسْرَارٌ) واتە: پەنهانکردن، (سِرٌّ) یش: بریتیه له وه قسه یه ی له دڵدا دهشاردریته وه.

(وَنَجَّوْنَهُمْ): واتە: چه‌پیان، (نَاجِيَّتُهُ أَيْ: سَارَزَّتُهُ، وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجِيَّتُهُ) واتە: چه‌م له گەڵ کرد، سرکه‌م له گەڵ کرد، ئەهه‌کەشی له وه وه هاتوه، کە تۆ که سێک به یه شوینیکی چۆلایی له زه ویه کدا (واتە: شوینیکی پەنا) و قسه ی خۆتی له گەڵ بکه ی.

(يَخْوضُوا): (الْخَوْضُ: الشَّرُوعُ فِي الْمَاءِ وَالْمَرُورُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ، وَأَكْثَرُ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ، وَرَدَ فِيهَا يُدْمُ الشَّرُوعُ فِيهِ)، (يَخْوضُوا) واتە: لێیان گەڕی، تێپەرژین، (خَوْض) واتە: تێپەرژان، چوونه نێو ئاو، بە نێو ئاودا ڕۆیشتن، بە لām خوازاوه تهوه بو چوونه نێو قسان، چوونه نێو کاریک، بە زۆریی که له قورئاندا هاتوه، له باره‌ی ئه‌و شتانه‌وه هاتوه، که خراپه‌ مرووف تێیان برژێ و تێیاندا ده‌سته‌کار بێ، به تايه‌تی قسه‌ی به‌لاش و پووچ و خراپ.

(وَتَبَارَكَ): واتە: به‌رزو به‌ پێزو به‌رده‌وامه، (الْبَرَكَهَ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي شَيْءٍ، وَتَبَارَكَ: تَنْبِيهُ عَلَى اخْتِصَاصِهِ تَعَالَى بِالْخَيْرَاتِ)، (بَرَكَهَ): به مانای چه‌سپاویی چاکه‌و پێزی خوايه ﷻ، له شتیکدا، (تَبَارَكَ)، ئاگادارکردنه‌وه‌یه، بۆ ئه‌وه که خوا ﷻ تايه‌مه‌نده به‌ خێرو پێزو چاکه‌کانه‌وه.

(فَاصْفَحْ عَنْهُمْ): واتە: چاوپۆشیان لێ بکه، (الصَّفْحُ: تَرْكُ التَّوْبِيبِ وَأَبْلَغُ مِنَ الْعَفْوِ)، (صَفَحَ): بریتیه له وازلیه‌ینانی سه‌رکونه‌ کردن، که ئه‌مه‌ زیده‌پۆیی زیاتری تیدا هه‌یه، له لێبوردن، (عَفْو) واتە: لێبوردن، به‌ لām (صَفَح) واتە: چاوپۆشی، لێبوردن ئه‌وه‌یه، له‌ به‌ر چاوت بێ، ئه‌و هه‌له‌یه‌ی له‌ گه‌لت دا کردوه، به‌ لām چاوپۆشی ئه‌وه‌یه، هه‌ر له‌بیری خۆتی به‌ریه‌وه، که ئه‌و خراپه‌یه‌ی کردوه، چونکه (صَفَح) له‌وه‌وه هاتوه، تۆ لامل بکه‌یه شتیک، واتە: نادیده‌ی بگری و خۆتی به‌سه‌ره‌وه نه‌به‌ی.

(سَلَامٌ): (السَّلَامُ: دُعَاءٌ بِالسَّلَامَةِ)، (سلام) له‌ سیاقی خۆیدا، پارانه‌وه‌یه بۆ سه‌لامه‌تی به‌رانبه‌ر، (وَالسَّلَامُ وَالسَّلَامُ وَالسَّلَامُ: الصُّلْحُ)، (سَلِمَ وَسَلِمَ وَسَلَام) هه‌ر سێ وشه‌ که به‌ مانای صولح و پیکهاتن و ناشته‌واپی دین، به‌ لām لێره‌دا: (فَاصْفَحْ عَنْهُمْ) چاوپۆشیان لێبکه، خۆتیان به‌سه‌ره‌وه مه‌به، (وَقُلْ سَلَامٌ) بشلێ: سه‌لام، ئه‌م سه‌لامه، داوای ناشتی بۆ کردن نیه، به‌ لکو یانی: خوا حافیزیان لێ بکه‌و، وازیان لێ بینه، که‌واته: ئه‌م سه‌لامه‌ بۆ وازلیه‌ینانه، وه‌ک له‌ سووره‌تی:

(الفرقان) دا، دەفەر مۆی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ۶۳. واتە: (قَالُوا: قَوْلًا دَا سَلَامَةً)، قسە یەکیان کرد، قسە یەکی سەلامەت و، بێمزرەت و بێ زیان، یاخود: (قَالُوا سَلَامًا)، واتە: سەلامیان کردو، سەلامە کەش واتە: خواتان لە گەڵ و خوا حافیزتان بێ، ئیمە لە گەڵ ئێوەدا نایەینە ئێو تەرازوووە.

مانای گشتیی نایەتەکان

وہك له سەرەتای پێناسە ی ئەم دەرسەدا گوتمان، ئەو شازدە نایەتە ی کۆتایی (الزخرف) چوار بابەتی سەرەکی دەگرە خۆیان، سەرەتا خوا ﷻ وەك چۆن لە نایەتەکانی پێشیدا، باسی ئەو نازو نەعمەت و خێرو خوشییە ی کرد، کە لە بەهەشتدا بۆ پارێزکاران، بۆ پرواداران ی بۆ خوا ملکەچ دانراوە و ئامادە کراوە، ئنجا باسی سزاو ئازارو جەزەرەو مەینەتیەك دەکات، کە بۆ تاوانباران، واتە: بێپروایان و هاوبەش بۆ خوا دانەرانی تاوانبار، ئامادە کراوە لە دۆزەخدا، دەفەر مۆی:

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ خَلِيدُونَ﴾، بە دنیایی تاوانباران، لە ئازاری دۆزەخدا هەر ماون، واتە: بەردوام دەبن، تێیدا هەمیشەیین و لێی ناچنە دەری، ﴿لَا يُفْتَرُّ عَنْهُمْ﴾، لێی دەرباز نابن و، تێیدا دەمێننەو، سەر بارە: لەسە ریشیان سووک ناکرێ، (فَتَر)، واتە: (سَكَن)، وەستا، سووک بوو، ئنجا (فَتَر)، واتە: (سَكَن)، سووکی کرد، وەستاندی.

کەواتە: ﴿لَا يُفْتَرُّ عَنْهُمْ﴾، یانی: هیچ کەسێک، تۆزێک ئەو ئازارو سزایەیان لەسەر خا و ناکاتەو سووک ناکات، ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، ئەوان لە ئێو ئەو ئازاری دۆزەخدا، ناو مێدو بێ هیوان، لە ئەنجامی بێ هیوایی و ناو مێدی و

زەبوونییدا، بى دەنگ دادەنىشن و قسان ناکەن، چونكە پېشى زۆر دەپاړنەوہو دەلالینەوہو دەکرووزینەوہو، وەك لە ئایەتەکانى دیکەدا ھاتوہ، بۆ وینە لە سوورەتى (غافر)دا:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۖ ﴾ (۴۹) واتە: ئەوانەى لە نىو ئاگرى دۆزەخدان، بە دۆزەخەوانەکان (سەرپەرشتیارانى دۆزەخ)یان گوت: لە پەرورەدگارتان بپاړنەوہ، يەك رۆژ ئازارمان لەسەر سووک بکات!

ئەوانیش وەلام دەدەنەوہ:

﴿ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۖ ﴾ (۵۰) گوتیان: ئایا پێغەمبەرەكانتان، بەلگە رۆشنەكانیان بۆ نەھێنان؟ گوتیان ب، (فریشتەكان و سەرپەرشتیارانى دۆزەخ) گوتیان: ئنجا خۆتان بپاړنەوہو، پارانەوہى بپېروایانیش تەنیا لە ون بوون دایە. واتە: کەس گوێ ناداتى و زایە دەبى و بى ئاکام و بى بەرھەم دەبى، بۆیە لێرەدا دەفەرموى: لەویدا نا ئومێد دەبن لە دۆزەخدا.

﴿ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴾، ئیمەش ستەممان لى نەکردوون، بەلکو ئەوان خۆیان ستەمکار بوون، کە ھاوبەشیان بۆ خوا داناو، بپېروا بوون بە خوا، بە پێغەمبەرانى خوا، بە پەيامى خوا، بە ئایەتەکانى خوا، سەربارەش تاوانبارو خراپەکار بوون، کەواتە: کردەى دەستى خۆیانە، ئەو سەرەنجامەى بۆ ھێنانە پېش، وەك پېشینان گوتووینە: (چ بچینی ئەو دەدروویەوہ)، ئەوانیش لە دنیا، تۆى کوفرو شيرك و گوناھو تاوان و ستەم و لادانیان چاندوہ، بۆیە لە رۆژى دوايشدا، ئەوہى کە لە دنیا تۆوہەیان پڕاندوہو، چاندوہ، ھەر بەرھەمى ئەوہ ھەلدەگرنەوہ.

﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، بانگیان کرد ئەى مالیک! با پەرۋەردگارت تەواۋمان بکات و، کۆتاییمان پى بىنى، مالیک ئەو فریشتەى کە سەرپەرشتىی ھەموو دۆزەخ دەکات، بە دۇنيایى ئەۋیش کۆمەلەى فریشتەى لەبەردەست دان، لە سوورەتى: (المذثر)دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ ٣٠ ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدَتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أَوْتُوا أَلْكِتَابَ وَيزداد الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَزَابَ الَّذِينَ أَوْتُوا أَلْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ﴾ ٣١، دۆزەخ نۆزە فریشتەى لەسەرن، کەواتە: لێرەدا کە دەفەرموى: ﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، گوتیان: ئەى مالیک! با پەرۋەردگارت کۆتاییمان پى بىنى، مالیک سەرپەرشتیاری گشتى دۆزەخە، ئەۋیش نۆزە فریشتەى لەبەردەست دان، وەك خوا ﷻ لێرەدا دەفەرموى:

دۆزەخ نۆزە (فریشتە) سەرپەرشتى دەکەن و، ئێمە ھاوەلانى دۆزەخمان بە فریشتە داناون، ژمارەکەشیان تاقیکردنەوێهە بۆ ئەوانەى بىپروان، تاكو ئەوانەى کتیبیان پێدراوە، دۇنيابن، (چونکە لە کتیبەکانى ئەوانیشدا باسى ئەو نۆزە فریشتەى کراوە، کە سەرپەرشتیاری دۆزەخن) و، بۆ ئەوێ پرۋادارانیش ئیمانێان زێدە بى و، بۆ ئەوێ ئەوانەى کتیبیان پێدراوە پرۋاداران، نەکەونە دوو دلییهو، بۆ ئەوێ ئەوانەى دلیان نەخۆشى تێدايەو بىپروایان بلین: خوا ﷻ چى وىستەو لەو وینەى، کە ئەو وینەى ھێناوەتەو؟ خوا ﷻ ھەر بەو شىوێهە ھەر کەسێ بىھوێ گومپای دەکات و ھەر کەسێک بىھوێ پاستە پى دەکات، (ئەگەرنا ھەموویانى پینمایى کردو و پى پشانى ھەموویان داو، بەلام ئەوانەى ھیدایەتى خوا قبوول بکەن، ئەو خوا ﷻ پاستە پىیان دەکات و، ئەوانەش کە ھیدایەتى خوا پەفز بکەن و بەرپەرچ بدەنەو، خوا ﷻ گومپایان دەکات)، سەربازەکانى پەرۋەردگاریشت، تەنیا خۆى ژمارەیان دەزانى، ئەوێش کە باس کراو، تەنیا بیرخەرەوێهە بۆ مەرقەکان.

تیمه له م تهفسیره کوردیه ماندا، ئەو میتۆدەمان ڕەچاو کردووە، کە هەمیشە هەولێدەهین، قورئان بە قورئان تهفسیر بکەین و، لە دواى قورئان، بە دەقه کانی سوننه تی پیغه مبهەر ﷺ چونکه بیگومان باشتین ڕوونکەر وەو بۆ قورئان، خودی قورئانه، خوا ﷻ له شوینیک شتیک به کورتیی دینى، له شوینیکى دیکه به درێژیی دهیهننى، له شوینیک لایه نیکى مهسهلهیهك باس دهکات و، له شوینیکى دیکه لایه نهکانى دیکه ی باس دهکات.

ئنجای لێره دا که تاوانباران داوا له مالیک دهکەن: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّقَضِ عَلَيْنَا رَبِّكَ﴾، بانگیان کرد: ئەى مالیک! با پەرۆردگارت تهواومان بکات، کۆتاییمان پى بێنى و، بهامهرینى، وهك له سوورەتى (القَصَص) دا هاتوه: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ ١٥، واته: مووسا عليه السلام مستیكى لیداو تهواوى کرد، ﴿فَقَضَى عَلَيْهِ﴾، تهواوى کردو، کۆتایى پى هینا، بووه هوێ مردنى.

ئایا مالیک چى وهلام ده داتهوه؟ ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ﴾، (مالیک) گوتى: ئێوه ده میننهوه، ئنجا له تهفسیره کان دا هاتوه، هه ندیک له زانیان ده لێن: دواى سالیك و، هه ندیک ده لێن: دواى بیست سأل و، هه ندیک ده لێن: دواى حه فتا سأل و، هه ندیک ده لێن: دواى هه زار سأل، مالیک وه لام ده داته وهو ده لى: ئێوه ده میننه وه، به لام به هه رحال ئەوه هه مووی قسه یه و، هه تا به سه نه دیكى راست، نه چێته وه سه ر پیغه مبهەر ﷺ، وهك تهفسیری ئایه ته کان، ناگونجى باس بکرى، سأل و مانگ و هه فته و ڕۆژیش، به چه مکی باویان تاییه تن به خه لکی سه ر خرۆکه ی زه وییه وه! ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ﴾، مالیک گوتى: ئێوه ده میننه وه، واته: به رده وام ده بن له سزاداو خوا ناتا مه رینى، وهك له شوینی دیکه دا ده فهرموئى: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ ١٣، واته: نه تیییدا ده مرئ و، نه تیشیدا ده ژئ، نه ژیانیک ده ژئ، کە به ژیان له قه له م بدرئ و نه مردنیشی به سه ردا دئ، که کۆتایى پى بى، له شوینی دیکه دا ده فهرموئى: ﴿إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ ٧٤، طه، واته: هه ر که سیك به تاوانباری بیته لای پەرۆردگارى، (واته:

تاوان لەگەڵ خۆی بەیختەوه بوو لای پەرورەدگاری، دۆزەخی بوو هەیه، نە تێیدا دەمری و، نە تێشیدا دەژی، واتە: نە کۆتایی پێ دی، وەك چۆن مردن لە دنیادا هەیه، بەلام لە پۆژی دوایدا مردن نیە، نە ژيانیکیش دەژی، کە بە ژيان لە قەلەم بدری.

﴿لَقَدْ حَسَنَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ بە دڵنایی ئێمە هەقمان بوو هێنابوون، بەلام زۆربەتان کەیفەتان بە هەق نایەت و، ناخۆشیستن بوو هەق، هەق واتە: شتی چەسپاو و راست، کە لێردا مەبەست پێی خوا ﷻ بە یە کەرتنەو، بەندایەتی کردنە بوو خواو، پەپەرەویی کردنە لە بەرنامە ی خواو، شوێن پێهەلگرتنی پیخەمبەری خوايە ﷺ، هەقمان بوو هێنابوون، بەلام زۆربەتان ناخۆشیست بوون بوو هەق، هەفتان نە دەوێست، بوچی دەفەرموی: زۆربەتان؟ چونکە دوايی بەشیکیان، ئەو هەقە ی خوا ﷻ ناردوویەتی، قبوولیان کردو، کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿لَقَدْ حَسَنَّا بِالْحَقِّ﴾، واتە: لە ژيانی دنیادا هەقمان بوو هێنابوون، بەلام زۆربەتان هەفتان نەوێست و، پەزتان کردو، ناخۆشیستنتان هەبوو بوو هەق، هەفتان دەکە پەهاندو، هەفتان دەدزا، بۆیە پەتتان کردو، بەلام کەمیکتان ئەوانە بوون کە پڕوایان هێناو، هەقیان قبوول کرد.

﴿أَمْ أَمْرًا﴾ یان ئایا پیلانیکیان گیراوه، (إبرام) واتە: هۆن و پستی ریسێک، پەتیک، مەبەست پێی ئەو یە کاریکی مەحکەمیان کردو و نەخشە یەکی باشیان داناو، ﴿فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾، بە دڵنایی ئێمەش بکەری کاریکی مەحکەمین، پۆنەری نەخشەو پلانیکی مەحکەمین لە بەرانبەریندا.

ئەجا هەندیک لە زانیانی پوونکەرەو ی قورئان گوتوویانە: ئەمە مەبەست پێی ئەو بوو، کە بپروایان لە (دار النّدوة) دا دانێشتن و کۆبوونەویان کرد، لە دژی پیخەمبەر ﷺ کە چۆن لە بەینی بەرن؟ بەلام پیم وایە، ئەم سوورەتە لەو سەر و حەدەدا نەهاتۆتە خوار، واتە: سالی سێزدە یەمی پیخەمبەرایەتی، کە کافرەکانی مەککە لە کاتی دەرچوونی پیخەمبەردا بوو کۆچکردن بەرەو مەدینە پیلانی

كوشتنيان دانا، له (دار النَّدوة)دا، بهلكو ئەم سوورەتە لە سالانی هەشت و نوذا هاتۆتە خوارى، ئنجا زلە زلەكان و بریار بە دەستانى قورەیش و ھۆزەكانى دیکەش، كە لە مەككە بوون و لە (دار النَّدوة)دا، كۆبوونەو، بەس ئەو جارە كۆنەبوونەو و جارانی دیکەش كۆبوونەو، كە نەخشە دا بنێن لە دژی پیغەمبەر ﷺ و پەيامەكەى، ئنجا مەبەستى ئەو ئایەتانە یەكێك لەو جارنە یەو، ئەو هەش كاری بەردەوامیان وابوو، لە (دار النَّدوة)دا دانیشتوون و نەخشەیان داناو، خوا ﷻ دەفەر مۆى: ئەگەر ئەوان نەخشە دادەنێن، لە دژی پیغەمبەرى من و پەيامى من و قورئانى من، ئەو وە ئیمەش نەخشە دانەرو پلان دانەرىن لە دژیان.

﴿أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾، یان ئایا پێیان وایە، ئیمە قسەى پەنەیان، ئەو قسە یەى كە لە دلیاندا پەنەیان دەكەن و، سركە سرك و چپە چپیان، لە بەینى خۆیان دا، نابێستین! ﴿بَلَىٰ﴾، بە، ئەو هەش دەبێستین و ئاگامان لێتەتى، ﴿وَرُسُلَنَا لَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾، سەر بارە نوێنەرەكانیشمان، پەوانە كراوێكانیشمان (كە فریشتەكانن) لەلایان و، دەنووسن و تۆمار دەكەن.

جاریكى دیکەش خوا ﷻ دێتە سەر باسى بە یەكگرتن و یەكتایى خۆى، هەم لە پەروەردگاریتییداو، هەم لە بەدیھێنەراییەتییداو، هەم لە خواوەنداریتییداو، هەم لە پەرستراویتییدا.

﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ﴾، (ئەى مەحمەد ﷺ!) بفرمۆو: ئەگەر (خوای) بە بەزەیی پۆلەى هەبى، ئەو وە من یەكەمینى خواپەرستانم، واتە: من یەكەمینى خواپەرستانم، ئەگەر پۆلەى هەبى دەبى من بزەم و كە من نەزانم، كەواتە: نیەتى، ئەو وە واتایەكى.

یاخود ئەگەر (خوای) بە بەزەیی پۆلەى هەبووایە، من یەكەمین پەرستەرانم، یەكەمین كەس دەبووم ئەویشم دەپەرست، ئەگەر گریمان خوا ﷻ پۆلەى هەبووایە، چونكە ئەویش هەر بەشیك دەبوو لە خوا ﷻ و دەبوو ئەویش

پەرستراپایه، ئەم ئایەتە چەند مانایەکی هەن، بەلام ئەو دوو مانایە زیاتر سەرەکیین.

ئەمەش هەمووی وەك قسە ی نەرمکردن و خاتر گرتنە لەگەڵ بەرانبەرەدا، کە یەكسەر لە دەماری نەدەوی و بلی: باشە با بزاین، کە ئیوە دەلین: خوا پۆلە ی هەیه، ئەگەر وابێ من یەكەمینى خواپەرستانم و دەبێ بزائم، یاخود: من یەكەم كەسم دەپەرستم، دە ی فەرموون: با لێ بکوژنەو، داخو خوا ﷻ دەگونجی پۆلە ی هەبێ؟!.

﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، دوورە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و پەرورەدگاری عەرش، (ئەو تەخت و بارەگایە کە تەنیا خۆی دەزانێ چۆنە؟)، لەوێ ئەوان خۆی پێ وەسف دەکەن، لەو وەسفە ی ئەوان دەلین، خوا ﷻ دوورە لەو، پاکە لەو جوورە ویناکردنە، کە پۆلە ی هەبێ و، وەچە ی هەبێ و، هاوبەشی هەبێ.

﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْعَبُوا﴾، ئنجا لێیان گەڕی با تێپڕژین و یاریی بکەن، واتە: تێپڕژینە نیو قسە ی پووچ و بێ کەلک، با بەشیوەیەك هەلسوکهوت بکەن، کە هەلسوکهوتەکیان دەشوبهیتە یاریی منداڵان، قسەکیان وەك پڕزانە نیو باتلاغ و چلپاویکە، کردەووە هەلسوکهوتەکانیشیان، وەك یاریی و گەمە ی منداڵان، لێیان گەڕی با سەرگەرمی ئەو بن، ﴿حَتَّى يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾، تاكو پرووبەرووی ئەو پۆژەیان دەبنەو، کە بەلێیان پێدراو، ئەمەش هەرەشەیهکی گەورەیه بۆیان، واتە: لێیان گەڕی با سەرگەرمی قسە و پەفتاری پووچ و بێکەلکی خۆیان بن، تاكو گیرۆدە ی ئەو پۆژە دەبن، کە بەلێیان پێدراو.

﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، ئەویش (خوا ﷻ) ئەو کەسەیه، کە لەسەری تەنیا ئەو پەرستراو، لەسەر زەویش بەس ئەو پەرستراو، هەر ئەو کاربەجیی زانایە، یانی: هەرچی کاربەجیی و

کارامه‌یی و لێزانی هه‌یه‌و، هه‌رچی زانیاری و شاره‌زایی هه‌یه، له لای خوای په‌روه‌ردگاره، ﴿وَبَارَكَ الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، به‌رزو به‌ پێژه‌و، به‌رده‌وامه‌و، خاوه‌ن خێرو به‌ره‌که‌ته، ئه‌و که‌سه‌ی هوکمرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ه‌ی ویه، هه‌روه‌ها هوکمرانی، ئه‌وه‌ی ده‌که‌وێته‌ نێوان ئاسمانه‌کان و زه‌ویشه‌وه، ته‌نیا ه‌ی خوایه، ﴿وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری کاته‌که (ساعة) ش له لای ئه‌وه، واته: زانیاری هه‌بوون به‌و کاته‌ دیاریکراوه‌ی که‌ ئاخیر زه‌مانی تێدا دی، یاخود قیامه‌تی تێدا دی، یان پوژی دوایی به‌ هه‌ردوو قو‌ناغه‌که‌وه، تێدا دی، ته‌نیا له لای ئه‌وه، ﴿وَالِهٖ تَرْجَعُوْنَ﴾، ته‌نیا بو‌ لای ویش ده‌گیرێنه‌وه.

﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِي يَدْعُوْكَ مِنْ دُوْنِهٖ الشَّفْعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ﴾، ئه‌وانه‌ش که‌ له جیاتی وی، یان له‌گه‌ڵ وی، یان جگه‌ له‌وی لێیان ده‌پارێنه‌وه، هه‌یج کامیان تکا کردنیان به‌ده‌ست نیه، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌یان که‌ شایه‌دی به‌هه‌قیان داوه، واته: شایه‌دی ده‌ده‌ن به‌یه‌کتایی خوا، له‌ به‌دییه‌ن‌رایه‌تی و، په‌روه‌ردگاریتی و، خاوه‌نداریتی و، په‌ستراو‌یتیدا، شایه‌دی به‌و هه‌قه‌ ده‌ده‌ن و، ده‌شزانن، واته: به‌ به‌رچاو‌روونییه‌وه‌ شایه‌دی ده‌ده‌ن، واته: ته‌نیا ئه‌وانه‌یان که‌ ئه‌و شایه‌دی به‌هه‌قه‌ ده‌ده‌ن، تکا کردنیان به‌ده‌سته، ئه‌وانه‌ی له جیاتی خوا، جگه‌ له‌ خوا، لێیان ده‌پارێنه‌وه، ته‌نیا ئه‌وانه‌یان که‌ شایه‌دی به‌هه‌ق ده‌ده‌ن، تکا کردنیان به‌ده‌سته، ئه‌وانیش فریشه‌کانن و پێغه‌مبه‌رانن و دو‌ستانی خوان، ئه‌وانه‌ن که‌ خه‌ڵک به‌ نه‌زانی لێیان ده‌پارێنه‌وه‌و ده‌یانپه‌رستن، ئه‌گه‌رنا ئه‌وانی دیکه، که‌ له جیاتی خوا ده‌په‌سترێن، چ ژيان‌داربن، چ بێ ژیان بن، ئه‌وانه‌ هه‌یچیان تکا کردنیان به‌ده‌ست نیه، ئه‌وه‌ واتیه‌کی.

یاخود: ئه‌وانه‌ی که‌ له جیاتی خوا لێیان ده‌پارێنه‌وه، هه‌یچیان تکا کردنیان به‌ده‌ست نیه، مه‌گه‌ر بو‌ که‌سێک که‌ شایه‌دی به‌هه‌ق بدات، واته: ئه‌وانه‌ی لێیان ده‌پارێنه‌وه، که‌ فریشه‌کان و پێغه‌مبه‌رانن، ئه‌وانه‌ ته‌نیا تکا بو‌ که‌سێک

دەكەن، كە شایەدی بە هەقی دابی و، ئەهلی ئیمان و تەوحید بووبی، هاوکات
لە رووی زانیاریشەوه ئەو شایەدی بە هەقی دابی.

﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ ئەگەر لێیان پرسی: كی
دروستیکردوون؟ زۆر بە جەختکردنەوه دەلێن: خوا ﷻ، ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ كەواتە:
بۆ كوی لادەدرێن؟ {يُؤْفَكُونَ، يُضَرَّفُونَ} بۆ كوی هەڵدەگیردرێنەوه،
بۆ كوی لادەدرێن، یاخود: ﴿فَأَنَّى﴾ واتە: (فَكَيْفَ)، واتە: چۆن لادەدرێن و
چۆن هەڵدەگیردرێنەوه، مادام خوا بەدیھێنەریانەو دان بەو راستییەدا دێن،
ئەدی بۆچی جگە لە خوا دەپەرستن، مادام تەنیا خوا دروستیکردوون و، تەنیا
خوا هەمەكارە كەون و كائیناتە، كەواتە: هەر ئەویش شایستە پەرستەران و
بەندایەتی بۆ کرانە، كەوا بێ: بۆ كوی لادەدرێن و چۆن لادەدرێن؟ لێرەدا
كە بە بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ)، هاتو، یانی: ئەوانە، ویست و خواستی
خۆیان لە دەست داوه، پێشمە ی کارو باریان کەوتۆتە دەست کەسیکی دیکەو،
بە ویستی خۆیان و، بە عەقڵی خۆیان و، بە ئازادیی خۆیان بە ڕیدا ناپۆن و،
بەملاو لادا دەبرێن.

﴿وَقِيلَ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يُمْرُوْنَ ۚ﴾ ئەمە دەگیردرێتەوه بۆ سەر ئەو
رستەیهی پێشی، كە دەفەرموی: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ واتە:
(وَعِنْدَهُ عِلْمُ قِيْلِهِ)، هەرۆهەا خوا ﷻ زانیاری فەرماشته کەیشی لە لایە؟ هە
پێغمبەر ﷺ كە گوتی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يُمْرُوْنَ ۚ﴾ ئەو پەرۆردگارم!
ئەوانە کۆمەلێکن بپروا ناهێن، واتە: سکاڵای کرد بۆ لای پەرۆردگار، وەك لە
سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخْذَوْا ۚ هٰذَا
اَلْقُرْاٰنُ مَهْجُوْرًا﴾ پێغمبەریش ﷺ گوتی: ئەو پەرۆردگارم! خەڵکەكەم
ئەو قورئانەیان واز لێهێناوه، پشتیان تێکردوه، ئەمە سکاڵا کردنی پێغمبەر
ﷺ لە دەست خەڵکە کەللەرەق و خراپەکە، سکاڵا دەکات بۆ لای خوا ﷻ،
خوێنراویشتەوه: (وَقِيْلَهُ)، ئنجا ئەگەر (قِيْلَهُ) بێ، دەگیردرێتەوه بۆ سەر رستەیهکی

پېشتر، ﴿وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ ۸۰، نېردراوه كانى ئېمە لەلایانن دەنووسن، هەموو کردەوه كانى وان دەنووسن، (وَقِيلَ يَا رَبِّ)، ئەو فەرمايشتەى پېغەمبەرىش ﷺ دەنووسن، كە فەرمووی: ئەى پەرورەدگارم! ئەوانە كۆمە ئېكن بېروا ناهینن، واتە: ئەو سكالایەى پېغەمبەر ﷺ كە بۆ لای پەرورەدگارى کردوویەتى، ئەویشیان نووسیوه، یاخود: (قِيلَ)، بەركارى رەها (مَفْعُول مَطْلُوق)، (وَقَالَ قَوْلُهُ)، پېغەمبەر ﷺ قسەى خووی کرد، كە گوتی: ئەى پەرورەدگارم! ئەمانە كۆمە ئېكن بېروا ناهینن، دواتر لە مەسەلە گرنگە كاندا، زیاتر تیشكى دەخەینە سەر: (قِيلَ) و (قِيلَ).

﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، چاوپۆشیان لێبکەو پێیان بلێ: سەلام، لەمەودوا دەزانن، ﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ﴾، واتە: بە جورێك روویان لێ وەرەبگیرە، وەك هەر گوئیستی قسەکانیان نەبووی، ئەگەرنا بەو واتایە نیه، كە پېغەمبەر ﷺ بیانبووری، لە کوفرو شیرك و تاوان و خراپە، چونكە ئەو كارە نە بەدەست ئەوهو، نە لەوهش دەیانبووری، بەلكو یانی: تۆ لە هەقى تایبەتیى خوێ، كە قسەیهكى بێ ئەزاكەت و شیوازیكى نارێك لەگەڵ تۆدا بەكاردینن، چاوپۆشیان لێ بکە، یان: وازیان لێ بێنەو دووریان لێ بگرەو لاملیان تێبکە، ﴿وَقُلْ سَلَامٌ﴾، بلێ: سەلام، بۆ خوا حافیزیی و وازلێهێنان و، دووریی گرتن و، نەك سەلام، بە مانای: سەلام و ئاشتییان لەسەر بێ، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، لە مەودوا دەزانن، دەزانن كە چ كەتنێكى خراپیان کردو، دەزانن كە سزایەكى بێرەزا چاوه‌ڕێیان دەكات، لە ئەنجامی ئەو كوفرو شیرك و تاوان و خراپەیاندا.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

تاوانباران لە ئازاری دۆزەخدا دەمێنەو، لەسەریان سووک ناکرێ و، تێیدا بى هیوا دەبن و، سووچی خۆشیانە، کە بەو دەردەچوون، کە لە مالیکى دۆزەخەوانیش دەپارێنەو: با خوا بامەریئى، پێیان دەلى: ئیو تێیدا دەمێنەو، چونکە خوا ﷻ هەقى بۆ هێناوون، کە چى هەقتان دەدزاو، کە یفتان پى نەدەهات، ئنجا ئەگەر ئەوان پیلانى مەحکەم بگێرن، لە دژی پیغەمبەرى خواو پەيامى خوا، خواش نەخشەى وردیان لە دژ دەکێشێ و، خەیاڵیشیان خواو، کە پێیان وابى خوا ﷻ ئاگادارى نەپێی و چەیان نیە، بگرە وپرای ئەو، فریشتە نیراوەکانیشی هەموو شتێک تۆمار دەکەن:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ۖ خَالِدُونَ ﴿٧٦﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِينُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَمْرُكُمْ أَمْ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ﴾، بێگومان تاوانباران لە ئازاری دۆزەخدا، بە هەمیشەیی دەمێنەو، (المجرمون: القاعلون للإجرام، وهو الذنب العظيم، والمراد: المشركون الكافرون)، (المجرم)، لەسەر کێشی (مفعول)، ناوی بکەر (إسم فاعل)، بە

مانای که سَیِّک که (جُرْم) تاوان ئە نجام دەدات، (إِجْرَام) و (جُرْم) و (جَرِیمَة) ش بریتیه له گوناھیکی مه زن، که لیڤه دا مه به ست پیتی تاوانی هاوبه ش بو خوا دانهره بیپروایه کانه، به لام بویه خوا ﷺ به وشه ی (مُجْرِم) ناویان دیتی، تاكو بزانی که ئەوانه وپرای هاوبه ش بو خوادانان و بیپروایی، تاوانباریش بوون، یاخود هەر خودی هاوبه ش بو خوا دانان و بیپروایه که یان، وپرای ئەوهی هاوبه ش بو خوا دانانه و بیپروایه، تاوانیکی گه وره شه.

هه لبه ته هەر که سیکیش بهینی له گه ل خوا تیک چوو، بهینی له گه ل بهنده کانی خواشدا تهواو نابی، بویه هەر که سَیِّک ئەهلی کوفرو شیرک بی، مسوگەر ئەهلی سته م و تاوان و خراپه ش ده بی.

(۲) ﴿لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ له سه ریان سووک ناکری (له سه ریان خاوا ناکریته وه) و، ئەوان تیدا ناو می دبو بئ هیوا ده بن، (فَتَرَأَي: سَكَنَ، وَصَعَفَ وَخَفَّ)، واته: پراوه ستاو، بیهیز بوو و، سووک بوو، وشه ی: (فَتَر)، (لازم) هو (فَتَر) (مُتَعَدِي) ه، (فَتَر) واته: له سه ری سووک کرد، که واته: (لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ أَي: لَا يَفْتَرُهُ أَحَدٌ عَنْهُمْ، بَلْ يَسْتَمِرُّ الْعَذَابُ عَلَيْهِمْ بِشِدَّةٍ)، هیچکس ئەو سزایه یان له سه ر سووک ناکات و له سه ریان خاوا ناکاته وه، به لکو به رده وام ده بی، بگره له سووره تی (النَّبَأ) دا خوا ی بالا ده ست ده فهرمو ی: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ (۳۰) بیچیژن به س سزاتان بو زیاد ده که یان، هه روه ها له سووره تی (النِّسَاء) دا، ده فهرمو ی: ﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ (۵۶) هەر کاتیک پیسته کانیان کولان و برژان، پیستی دیکه یان بو تازه ده که ینه وه، تاكو سزای زیاتر بجیژن، چونکه ده ماره هه سته وه ره کان زیاتر له پیست دان.

که ده فهرمو ی: ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ ده گو تر ی: (أَبْلَسَ، يُبْلَسُ، فَهُوَ مُبْلِسٌ أَي: يَبْسُ، وَسُمِّيَ ابْلِيسَ ابْلِيسًا لِأَسْأِهِ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ ئەوان له ویدا بئ هیوان و، ته ما براون، هیچ ئومیدیکیان نه ماوه، وشه ی (أَبْلَسَ)، واته: (يَبْسُ) ناو می دبوو، (ابليس) یش بویه ئەو ناوه ی لی نراوه، چونکه له به زه یی خوا ناو می دبووه و هیچ هیوا ی پیتی نه ماوه.

ئىنجا لىرەدا رەنگە پىرسىيەك بىكرى، ئەوانە بۆچى وایان لىھاتوھ؟ ئایا ئەوھ ستەم نىھ لىیان دەكرى؟ خواش ﷺ بۆ لابرەنى ئەو گومان و خەيالە پووچە، دەفەرموى:

(۳) ﴿وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾، ئىمە ستەممان لى نەكردبوون، ((كە ئاوا سزايان دەدەين)، بەلكو ئەوان خۆيان ستەمكار بوون، (الظُّلْمُ: الإِعْتِدَاءُ، وَهُوَ الإِصَابَةُ بِضَرْبٍ بَغَيْرِ مُوجِبٍ مَشْرُوعٍ)، (ظُلْمٌ): برىتە لە دەستدرىژی و، لەوھى كەسێك تووشى زیان بکەى، بەبى پىوێستەكرىكى رەوا، بەلام ئەوان خۆيان ستەمیان لە خۆيان كەردو، كە ئەو حىكمەتەى خوا ئەوانى بۆ دروستكەردو، نەیانھێنايە دى و سەريان بەرز نەكەردو، كە خواو خاوەنى خۆيان بناسن، بزەنن خوا ﷺ بۆچى لىرەى داناون، لەسەر ئەم زەويیەو پىوێستە چى بکەن و چۆن بژین؟ ئەوھش ستەمىكى زلە كە تۆ لە خۆت نەپرسى، لە خاوەنەكەت نەپرسى و سەرنجى دەوروبەرت نەدەى، بۆچى لىرەى و دەبى چى بکەى؟ ستەمە مرووف خۆى وەك ئازەل تەماشە بکات، لە حالىكدا كە لە ئازەل جىايە!

(۴) ﴿وَنَادَوْا يَمْكِلِكْ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، بانگیان كرد: ئەى مالىك! با پەرەردگارت تەواومان بکات، واتە: با پەرەردگارت كۆتايىمان پى بىتى و، بامەرىتى، مالىك ناوى ئەو فرىشتەى، كە بەسەر دۆزەخ رادەگات و سەرپەرشتى دۆزەخ ھەمووى دەكات، وەك لە سوورەتى (المُدَّثِر) یشدا دەفەرموى: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ (۳۰)، ئىنجا مالىك، نۆزدە فرىشتەى دىكەى لەبەردەست دان، كە بە تەكید ئەوانىش فرىشتەى دىكەى زۆريان لەبەردەست دان، ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ (۳۱)، خوا ﷺ ھەر لەو سىاقەدا، لە سوورەتى (المُدَّثِر) دا دەفەرموى: سەربازەكانى پەرەردگارت، بەس خۆى دەزانى چەندن، بەلام مالىك سەرپەرشتىارى گشتى دۆزەخەو، نۆزدە فرىشتەى لەبەر دەست دان، ئىنجا كە ئەوانىش لەبەردەستى ئەودان، ئەوانىش تەنیا خوا ﷺ دەزانى چەند فرىشتەيان لەبەر دەستدان، بۆ سەرپەرشتىيەكردن و ھەلسووپاندنى كاروبارى دۆزەخ و دۆزەخىيەكان!!

(۵) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُوتٌ﴾، گوێ: ئىوھ ماوھوھن، كە دۆزەخىيەكان دەلین: ئەى مالىك! با پەرەردگارت تەواومان بکات، كۆتايىمان پى بىتى و، بامەرىتى، ﴿لِيَقْضِ عَلَيْنَا

رَبِّكَ ﴿لَقِضْ﴾ ئەم وشەيە لە سوورەتی: (الْقَصَص) دا، خوا ﷻ بۆ مراندنی بە کارهێناوه، که دەفەرموی: ﴿فَوَكَّرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ ۱۵. واتە: مووسا ﷺ مستیکی لێدا (لە کابرای قیبتی) و تەواوی کرد، واتە: کووتایی بە ژيانی هێنا.

مالیک وەلام دەداتەو: ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَكْنُوتٌ﴾ گوتی: ئێو دەمێنەو، (ماکث) ناوی بکەر (إِسْم فاعِل) ه، واتە: ماوه، ئێو ماوهو، (مَكْنُوت) ه، هاتو، (المَكْنُوتُ: البَقَاءُ مَعَ انْتِظَارٍ)، (مَكْنُوتٌ وَمَكْنُوتٌ) هەردووکیان واتە: مانەو، لەگەڵ چاوەروانییدا.

(۶) - ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ بە دنیایی هەقمان بۆ هێنا بوون، ئەمە یان قسە ی فریشتەکانە، که وەحییان هێناوه، پەيامی خاویان هێناوه بۆ پیغەمبەرەکان، ئەوانیش بە مرووفەکانیان ڕاگەیاندو، یان فەرمايشتی خوايه راستەوخۆ: ئێمە هەقمان بۆ هێنا بوون، ئەو هەقەش بریتی بوو لە خوا بە یە کگرتن، بریتی بوو لەو که مرووف بۆ تاقیکردنەو، دروستکراوه، مرووف ژيانی هەتا هەتایی چاوەرپێ دەکات لە ڕۆژی دوايیدا، که ئەو ژيانە هەتا هەتاییە بنیات دەنرێ، لەسەر ئەوێ ئەو ژيانە دنیاییە ی چۆن گوزەراندو؟!

(۷) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَذِبُونَ﴾ بەلام زۆربەتان هەقتان دەدزا، وشە ی که پەهاندیش بە کاردی، دەلێن: دەیکە پەهینێ، بە کوردیی دەلێن: دەیدزی، واتە: ڕقی لێی دەبێتەو، که یفی پێی نایەت، دانووی لەگەڵ ناکوێ، بۆچی دەفەرموی: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَذِبُونَ﴾ بەلام زۆربەتان هەقتان دەدزا، که یفتان پێ نەدەهات؟

وەلامە که ی: ئەوانە ی ڕقیان لە هەق بوو، حوکمرانە خۆبەزلگرو خۆسەپێنەکان بوون، چونکە ئەو هەقە لەگەڵ بەرژووەندیی ناشەرعیی و ناپەرەوای ئەواندا تیکگیراوه، بەلام زۆرینە یەکی شوینکە و تووی هەلخەلەتاو هەبوون، پەنگە هەقیان هەر نەناسیی، یاخود ڕقیان لە هەق نەبۆتەو هەقیان نەدزاوه، چونکە لەگەڵ هیچ بەرژووەندییەکیاندا تیک نەگیراوه، بەلکو پەنگە لە دڵهوه، ئەو هەقیان زۆریش خۆشویستبێ، نەك هەر نەیاندا بۆ و، ڕقیان لێی نەبوو بێ، بەلام لەبەر

ئەوێ لەلایەن دەسەلاتدارەکانەو، لەسەریان بە مەرج گیرا بوو، کە دەبێ شوێنکەوتووێان بن و، سەر بەرەو لای خوا بەرز نەکەنەو، تەماشای پەيامی خوا نەکەن، بەلکە دەبێ کۆیلەێ ئەوان بن، بۆیە گوێیان نەدەدا ئەو هەقە، هەرچەندە بە هەقیشیان دەزانی، کە ئێستاش هەر وایە، ئەوانەێ شوێن حیزبە عەلمانییەکان دەکەون و، ملکەچ دەکەن بۆ پڕژیمە ستەمکارە خۆسەپپنەکان، دەزانن هەق چۆنەو ناھەق چۆنەو، دانیشی پێدا دین، دێ بۆ لات دەلێ: بلیم چی، ژیانم وا دەسوورێ، واتە: ژیانەکەێ ئێرەێ پێ گرنگترە لە ژیانەکەێ ئەولا و، رازیکردنی ئەو کەسەێ کردوویەتی بە کۆیلەو ژێر دەست، پێی گرنگترە، لە رازیکردنی خوا!!.

ئەو (ولكن أكثرکم للحق کارهون) لێرەدا ئیشکالێک دروست دەکات، ئەویش ئەوێ بە کە: هەمیشە ئەوانەێ خۆسەپپن و، خۆشگوزەران و خۆ فەرزکەرن بەسەر خەلک و جەماوەردا، کەمینەن و، خەلک و جەماوەرە هەلخەلەتاوو شوێنکەوتووێ کەیان زۆرینەێ!!، بەلام دەگونجێ مەبەست ئەو بێ، زۆر بەێ خەلکە فریو خواردووێ کەش، چونکە شوێنکەوتووێ کەمینە ستەمکارە کە بوون، هەمان حوکمی وانیان هەبوو.

۸- ﴿أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا﴾، یان ئایا ئەوان بپاریکیان داو؟ یاخود ئەوان پیلانێکیان گیراوەو تەگبیریکیان کردو؟ وشەێ: (أَمْ: لِلإِضْرَابِ الْإِنْتِقَالِ مِنْ حَدِيثٍ إِلَى حَدِيثٍ)، {(أَمْ) بمعنى (بل أ): (بَلْ أَبْرَمُوا أَمْرًا)}، واتە: بەلکە ئایا ئەوان تەگبیریکیان کردو، چونکە (أَمْ) بۆ گواستەنەوێە لە قسەێ کەو بۆ قسەێ کە دیکە، کە دیارە پرسیارکردنە کە، پرسیارکردنی ترساندن و هەپەشەلێکردن، نە ک پرسیارکردنی نکوولێلێکردن، واتە: هەم هەپەشە لێکردن، هەم چەسپاندنی ئەو کارەێ کە ئەوان کردوویانە.

۹- ﴿فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾، بە دلنایی ئیمە، بپاردەرەو نەخشەدانەرین، (إبرام) لە ئەسڵدا بە مانای ھۆننەوێ پەتیک و چینی دیت، ئەگەر بە مەحکەمیی بچنێ، بەلام لێرەدا خوازاوێ تەو، بۆ دانانی نەخشەێ کە پتەوو دل لەسەر چەسپاندن جیبەجێکردنی.

(۱۰) - ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾، یان ئایا پێیان وایه ئیمه په نهان و چهپه یان نازانین، (السِّرُّ: مَا يُخْفَوْنَهُ فِي أَنْفُسِهِمْ، وَالنَّجْوَى: مَا يَتَنَجَّوْنَ بِهِ فِيمَا بَيْنَهُمْ)، (سِر): ئهوهیه که له دلی خوێاندا په نهانیان کردوه، (نجوی)ش ئه و چهپه چپ و فسکه فسکهیه، که له بهینی خوێان دا کردوویانه، کوردهواریی دهلێن: چهپه کرد، سرکه سرکی کرد، فسکه فسکی کرد.

(۱۱) - ﴿بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾، با، (ههم په نهانیان دهزانی و ههم قسهی چهپه یان دهزانی و)، نێردراوه کانیشمان له لایان ده نووسن، هه رچی ده یکه و ده یلێن ده نووسن، به لکو نیهت و ئیراده کانیشیان ده نووسن، وهك له فه رمایشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمَلَهَا كَتَبْتُهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مَائَةٍ ضِعْفٍ، وَإِذَا هَمَّ بِسَيِّئَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ أَكْتُبْهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمَلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً»} (أخرجه مسلم: ۳۴۹).

واته: ئه بوو هو ره یه خوا لێی پازی بی، ده لێ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فه رموویه تی: به نده که م ئه گه ر نیه تی چاکه یه کی هیئاو بو ی نه کرا، (نهك لێی په شیما ن بیته وه)، چاکه یه کی بو ده نووسم، بیگومان ئه گه ر کردی به ده (۱۰) چاکه بو ی ده نووسم، تا کو هه وتسه د (۷۰۰)، ئه گه ر نیه تی خرا په یه کیشی هاته دل و نه یکرد، له سه ری نا نووسم و، ئه گه ر کردی خرا په یهك ده نووسم.

بیگومان که ده فه رمو ی: ﴿وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾، مه به ست له فریشته کانه، که ده نێر رێن و نێر را ون، تا کو کرده وه ی مرۆقه کان بنووسن و نا گایان لێ بیت و تۆماری بکه ن، وهك له سوو ره تی (ق) دا ده فه رمو ی: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ۱۸، واته: هیه چ قسه یهك نا بیژ ی، مه گه ر چاود ی رێکی ئاماده له لایه تی، ئنجا ئایا نوو سینی فریشته کان، نوو سینی راسته قینه یه، یا خود مه جازه، بو سه ر ژمیرو پاراستنی؟ ئه وه به س خوا ی په روهر دگار ده یزانی، به لام ئه گه ر

مرۆف بتوانی، بە دەنگ و وینەوه شت تۆمار بکات، بە تەئکید فریشتەکانی خوا، که خوا ﷻ بە تاییەت بۆ ئەوهی داناون، ئامیرو ھۆکاری زۆر پیشکەوتووتر، که کردەوهی مرۆفەکان و ھەلسوکهوتیان و قسەکانیان، بە لکو نیەت و نیازو مەبەستیشیان تۆمار بکات، بە دەستیانەوهیو بە کاری دینن.

لێرەدا دوو شوینەوار دینن:

أ- (رُويَ أَنَّ ابْنَ مَسْعُودٍ قَرَأَ (وَنَادَا يَا مَالُ) بِحَذْفِ الْكَافِ عَلَى التَّخِيمِ، فَذُكِرَتْ قِرَاءَتُهُ لِابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: مَا كَانَ أَشْغَلَ أَهْلَ النَّارِ عَنِ التَّخِيمِ)، واتە: گێردراوەتەووە که عەبدوڵلای کۆری مەسعوود وشە (وَنَادَا يَا مَالُ) ی، خویندۆتەووە بە: (وَنَادَا يَا مَالُ)، که ئەمە لە زمانی عەرەبیدا بنچینەیه که پێی دەگوێری: (تخیم)، ئەویش ئەوێهە که پیتی دواى وشە که لابردری، بلی: (یا مَالُ)، لە جیاتى بلی: (یا مَالُ)، ئەو خویندەنەوێهە بۆ عەبدوڵلای کۆری عەبباس (خوا لێیان رازی بێ) باسکراو، ئەویش گوێوێهەتی: خەلکی دۆزەخ زۆر لەووە سەرقالترن ئاگیان لە (تخیم) بێ!

که ئەووە بنچینەیه کی رەوانیژییه، نایانپەرژێ بیر لەو وردە شتانه بکەنەووە!

که دەفەرموی: ﴿لَيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، (القضاء: الإماتة)، تەواو کردن، کوئایی پێهێنان، بە لām (ل) ی سەر: ﴿لَيَقْضَ﴾، (لām الأمرِ مَعْنَى الدُّعَاءِ)، لامە که بۆ فەرمانە، بە لām بە تەئکید بە مانای پارانەوێهە، ئەگەرنا فەرمان بە سەرچیدا دەکات؟!.

ب- له تەفسیری ئەم ئایەتەدا که دەفەرموی: ﴿أَمْ أَوْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾، (القرطبي) له تەفسیرەکی خۆی دا^(۱) ئەم دەقە دینێ: (قَالَ مُقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي تَذْيِيرِهِمُ الْمَكْرَ بِالنَّبِيِّ ﷺ فِي دَارِ النَّدْوَةِ حِينَ اسْتَقَرَّ أَمْرُهُمْ عَلَى مَا أَشَارَ بِهِ أَبُو جَهْلٍ عَلَيْهِمْ، أَنْ يَبْرَزَ مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ لِيَشْتَرِكُوا فِي قَتْلِهِ، فَتَضَعَفَ الْمُطَالَبَةُ بِدَمِهِ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَقَتَلَ اللَّهُ جَمِيعَهُمْ فِي بَدْرٍ).

واتە: موقتیل (کە یەکیکە لە زانیان شوینکەوتووێ دواى ھاوێلن)، گوتووێت: ئەم ئایەتە لە بارەى نەخشە دانانیانە لە دژى پیغمبەر ﷺ لە (دار الدودە) دا، کاتیک رایان لەسەر ئەو چەسپا، کە ئەبوو جەهل ئامازەى پیکرد بوو، ئەویش ئەو بۆ لە هەر هۆزیک، پیاویک بێ، تا کو هەموویان لە کوشتنی پیغمبەردا ﷺ بەشدار بن، دواى داواکردنى خزمەکانى بە خوێنى پیغمبەر ﷺ بپھێز بێ و، شەریان لەگەڵ ئەو هۆزانەدا پێ نەکری، ئەم ئایەتە لەو بارەو هاتۆتە خوارەو، خواش هەموو ئەوانەى لە جەنگى بەدردا فەوتاند.

ئەو وای گوتو، بەلام من پێم وایە: هاتە خواری ئەم ئایەتانە، ئەم سوورەتە زووتر بوو، لەو نەخشەو پیلانەى، کە لە کوتایى قوناغى مەككەدا، واتە: سالى سێزدەیهى پیغمبەرایەتیی دا، هۆزى قورەیشى بپروا کیشاویانە لە دژى پیغمبەر ﷺ، بەلام بیگومان ئەوان، بەس بۆ ئەو کارە تەگبیریان نەکردو، نەخشەیان نەکیشا، هەمیشە خەریکی نەخشە کیشان و کووونەو بوون، لەو کۆرو مەجلیسەى خۆیاندا، لە دژى پیغمبەر ﷺ و چۆنەتیی بەرھەلستییکردنى پەيامەکەى.

مەسەلەى دووهم:

فەرمانکردنى خوا بە پىغەمبەرەكەى، كە بفەرموى: ئەگەر (خوای) بە بەزەى پۆلەى هەبى، من يەكەمىنى پەرستەران دەبم بۆى! بەلام پاكىى بۆ پەرورەدگارى گەردوون، لەوہى خوای پى وەسف دەكەن، دوايش خوا ﷺ فەرمان دەكات بە پىغەمبەر ﷺ، كە لىيان گەپى، لەسەر تىرژانى قسەى پووج و گەمە بەردەوام بن، هەتا دەگەنە پۆژى دیداريان:

خوای ﷺ دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ﴾ (۸۱) ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (۸۲) ﴿فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ (۸۳).

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ برگەدا:

۱- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، بلى: ئەگەر (خوای) بە بەزەى پۆلەى هەبى.

(وَلَدٌ) خویندراویشەتەوہ: (وَلَدٌ).

۲- ﴿فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ﴾، من يەكەمىنى پەرستەرانم، زانايان چەند واتایەکیان بۆ لیکداونەوہ:

۱- گریمان خوا ﷺ پۆلەى هەبى، من يەكەمىنى ئەو كەسانە دەبم، كە ئەو پۆلەىەى خوا دەپەرستن، چونكە مادام پۆلەى خوا بى، گریمان راست بى، پۆلەى خوا بى، شایستەى ئەوہیە، وەك خوا ﷺ بپەرستى.

۲- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، (إِنْ) لاپەرە (النَّافِیَةِ) یە، واتە: (مَا كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ)، (خوای) بە بەزەى هېچ پۆلەى نە.

۳- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، (إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ)، فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ لِلرَّحْمَنِ، سَوَاءً كَانَ لَهُ وَلَدٌ أَمْ لَا، وَهَذَا إِزْحَامٌ لِلْعِنَانِ، أَيْ: أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَنِ الشَّرِّكَ، ئەگەر (خوای) بە بەزەى

پۆلەى هەبى، وهك ئیوه ئیددیعیای دهكهن، من یه كهمین كه سم كه به ندایه تیى بۆ خوا دهكهم، پۆلەى هەبى یان نه ییى، ئەمهش جوړیکه له به دهمه وه دانى به رانه ره كهت، كه یه كسەر له دهمارى نه دهی و بلیى: باشه وهرن با لیى بکوئینه وه، داخۆ دهگونجی خوا پۆلەى هەبى؟!

۴- ئەگەر (خوای) به بهزه یی پۆلەى هەبى، من یه كهمین كه سم، كه قسه كهی ئیوه به درۆ داده نیىم و، خوا به تاك دهگرم و هەر كه سیك به راستیى خوا بپهرستى، پۆلەو وهچەى پال ناداته لا، چونكه خوا ﷻ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱) الشورى.

هه لبه ته ئه وهی كه له هه موو مانایه كان به هیزتره، یه كه میانه، دوايش هى چواره میان، به لام ئه وه كه (إِنْ) لیره دا (الشَّرْطِيَّة) نه ییت و (النافية) بى، واته: مَا كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ، ئەمه وهك زانایان گوتوو یانه: له شوینی دیکه دا هاتوه، لهم سیاقه دا ئه و مانایه سوودیکی وا به دهسته وه نادات.

زانایان گوتوو یانه: کاتى خوۆی هه ججاجی کورى یوسووفى سهقه فیى، سه عیدی کورى جوبه یری گرتوه، خوا ﷻ له سه عیدی کورى جوبه یر پازى بى و لیى خوۆش بى، زانایه کی زۆر گه وه ره بووه، هه ججاج به زولم کوشتوو یه تی، گوتوو یانه: (هَذَا التَّعْبِيرُ مِثْلُ قَوْلِ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ لِحَجَّاجٍ عِنْدَمَا قَالَ لَهُ: وَاللَّهِ لَأُبَدِّلَنَّكَ بِالدُّنْيَا نَارًا تَلْظَى، قَالَ سَعِيدٌ: لَوْ عَرَفْتُ أَنَّ ذَلِكَ إِلَيْكَ مَا عَبَدْتُ إِلَهًا غَيْرَكَ)، ئەمه له زۆر له ته فسیره كان دا هاتوه، بۆ نموونه له ته فسیرى (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيد) دا^(۱)، (إِبْنُ عَبَّاسٍ)، ده لى:

ئهم تهعبیره وهك قسه ی سه عیدی کورى جوبه یره، كه هه ججاج گرتى و پێیگوت، ژيانى دنیاى بۆ دهگۆرم به ئاگرێكى بلیسه دار، سه عیدیش گوتى: ئەگەر زانیام ئه وه به دهست تو یه، بێجگه له تو هیچ په رستراویکم نه ده پهرست، واته: ئه وه به دهست تو نیه، داخۆ من دواى ئه وهی ده مکوژی و ده مرم، ده چمه کوۆ؟!

هه لّبه ته حیکمه تی نهو ته عبیره نه وه یه، وا له هاوبه ش بو خوا دانه ره کان بکات گوئی بگرن، به هوئی نه وه وه که ئومیدیان وه به رده نی، له گه لیدا بگه نه نه نجامیک، به لام نه گهر ههر له ریوه، له ده ماریان بدات، بیگومان گوئی بو ناگرن، ده توانین بلین: نهو ته عبیره وه که نهو نایه تانه ی سووره تی: (سبأ) وایه، که خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ

إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ

الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾﴾، که نه مه له زمانی عه ره بییدا پیی ده گو ترئ: (إِرْخَاءُ الْعِنَانِ لِلْغُصْمِ)، بواردان به ده مه قالی که رو جله و شل کردن بو به رانه ره که ت، تا کو ناماده بی قسه ت له گه ل بکات.

۳- ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، پاکیی بو پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، پهروه ردگاری عه رش، له وهی نه وان پهروه ردگاری پی وه سف ده که ن،

نه مه هه ندیکیان ئاویان مانا کردوه: (أَسْبَحُ اللَّهَ عَمَّا يَقُولُونَ وَيَصِفُونَ بِهِ اللَّهَ)، خوا به پاک ده گرم له وهی نه وان ده یلین و خوی پی وه سف ده که ن.

۴- ﴿فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا﴾، لینیان گه ری با تیپرژین و، یاری و گه مه بکه ن، یانی: با ههر برژینه نیو قسه ی پوچ و به تاله وه، قسه ی وا بکه ن که له گه مه و یارییه وه نیزی که و، زیاتر له گه مه و یاری ده چیت، تا کو قسه ی هه ق و راست.

۵- ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾، تا کو ده گه نه نهو پوژه، که به لینیان پیدراوه، ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا﴾، خویندراویشه ته وه: (حَتَّىٰ يُلَاقُوا)، هه تا کو ده گن، نه گهر بلین: (يُلَاقُوا) له سه ر کیشی (مُفَاعَلَة) یه و، بو به شداریی کردن (مَشَارَكَة) ه، به لام نه گهر (يُلَاقُوا) بی، واته: تا کو پیی ده گن، دیاره نهو پوژه ی به لینیان پیدراوه، یان هه ره شه یان پیی لیکراوه، یان سزای دنیا یه، یان سزای پوژی دوا یه، یا خود هه ردو وکیانه.

مەسەلەى سىيەم:

ناساندنى خواى بەرزى مەزن، لە ميانى چەند سيفەت و کردەوہىە کیدا،
وہک حوکمرانى پەھای گەردوون و، ھەبوونى زانیاری ھاتنى ئاخىر زەمان و،
بە دەست بوونى تکاو، بەدیھنەر بوون بۆ تیکرای مروڤەکان:

خوَا ﴿۸۴﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ
بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۸۸﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

(۱)- ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ﴾، ئەو (خوَا ﴿۸۴﴾) ئەو کەسە،
کە ھەم لە سەرى، (لە ئاسمانى) پەرستراو، ھەم لەسەر زەویش، واتە: (هُوَ مَعْبُودٌ فِي
العالم العلويِّ وَالْعالم السفليِّ)، ھەم لە جیھانى سەرى و، ھەم لە جیھانى خوارى، ھەر
ئەو پەرستراو، واتە: ھەر ئەو شایستەى پەرستراو، دەنا پەرستراوى دیکە ھەن، بەلام
پەرستنەکیان نا ھەقە.

(۲)- ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، بەس ئەویش کارزانى زۆر زانایە، واتە: خوَا ﴿۸۴﴾ وەسف
کراو بە ھیکمەتى تەواو و، بە زانیاری تەواو، بە جوړیک کە پێویستى بە ھیکمەت و
زانایارى ھیچ کەسى دیکەو، ھیچ شتىکی دیکە نیە.

(۳)- ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، بەرزو بەپێزەو بەردەوامە،
ئەو کەسەى حوکمرانى ئاسمانەکان و زەوى و، ئەوہى دەکەوێتە ئێوانیانەو، ھى وىەو
بەدەست وىە.

- (۴) - ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری کاته که (ساعة)ش تهنیا له لای ئهوه، (ساعة) وهك زۆرجار گوتوو مانه: یان مه بهست ئاخیر زه مانه، یان قیامه ته، یان پۆژی دوا ییه به ههردوو قوناغه که یهوه، وشه ی (ساعة) له ئه سڵدا به شیکه له کات، به لām وهك زاراو یهك به کارهاتوه، بۆ کاتی هاتنی ئاخیر زه مان، یاخود قیامهت، یاخود پۆژی دوا یی به گشتی.
- (۵) - ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، تهنیا بۆ لای ویش ده گێدرێنهوه، خوێندراو یشه تهوه: (وَالَيْهِ تَرْجَعُونَ)، بهس بۆ لای ویش ده گه رێنهوه.

لێره دا که ده فه رموی: ﴿وَبَارِكْ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، ئه مه هه والدانیکه به کاره یێنراوه له ستایشکردنی خوا دا ﷻ، که مانای (تبارک) واته: خوا خاوهن پێزو به رزی و به رده وامیی، له بهر ئه وه ی (تبارک) له سه ر کیشی (تفاعل) به هیزی ئه و مانایه ده گه یه نی، که لێی داتاشراوه، چونکه رێژگه ی (تفاعل) بۆ کاریکه، له نیوان دوو لایه ن دا ده کری، وهك (تَقَاتَلَا وَقَارَا)، پیکه وه جه نگان، پیکه وه ده مه قالییان بوو، به لām لێره دا که به کار ده هی نری به بی به رانه ر په چاو کردیتک، مانای وایه ماناکه ی به هیزه، واته: ئه و په ری پێزو هیزو به رده وامی بۆ خوا ی به رزو مه زنه، ئنجا مانایه که ی ئاوا ی لیدیته وه: هوکمپانیی ئه م جیهانه، که کو تایی دی و، جیهانی دیکه که دی و به رده وام ده بی، هه ر ه ی ئه وه، سه ره نجمیش تهنیا بۆ لای ئه وه.

- (۶) - ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾، ئه وانه ی که له جیاتی وی (خوا)، یان جگه له وی، لێیان ده پارێنه وه، ه یچیان تکا کردنیان به ده ست نیه.

- (۷) - ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، مه گه ر ئه وانه یان که شایه دیی ده ده ن به هه ق، واته: شایه دیی ده ده ن به یه کتایی خوا، شایه دیی ده ده ن به راستی پێغه مبه ری خوا ﷺ، تهنیا ئه وانه توانای تکا کردنیان هه یه له لای خوا.

- (۸) - ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، شایه دیی به هه ق ده ده ن و ئه وان ده شزانن، واته: به به رچاو روونییه وه شایه دیی ده ده ن، ئه مه واتایه کی.

واتایەکی دیکە، ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ﴾، ئەوانەکی
 کە لیان دەپارێنەوه، تەکا کردنیان بە دەست نیە، ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، واتە:
 (إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ)، مەگەر ئەوان تەکا بکەن بۆ کەسێک، کە شایەدیی دەدا
 بە هەق، یانی: مەگەر تەکا بکەن بۆ کەسێک، کە ئەهلی ئیمان بووبێ و ئەو
 هەقەکی خوا ﷻ بە پێغەمبەرەکان دا ناردوویەتی، ئەوان قبوولیان کردبێ، ئیمانیا
 پێ هینابێ، ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، ئنجا بە بەرچا و پوونی و شارەزاییشەوه،
 قبوولیان کردبێ، نەک هەر بە لاساییکردنەوهی کوێرانە.

(الطبري) ئەم ئایەتە قورئانییە، بە دوو جوړ مانا دەکات:

۱- (لَا يَمْلِكُ عِيسَى وَغَزِيرَ وَالْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ يَعْبُدُهُمْ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكُونَ وَلَا يُؤْمِنُونَ، بِالشَّافِعَةِ عِنْدَ اللَّهِ لِأَحَدٍ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ، يَعْنِي بِهِ عِنْدَهُمْ إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ، فَوَحَّدَ اللَّهُ وَأَطَاعَهُ عَلَى عِلْمٍ مِنْهُ وَيَقِينُ بِتَوْحِيدِ اللَّهِ)^(۱)، واتە: عیساو عوزەیرو ئەو فریشتانەکی، ئەو
 هاوبەش بۆ خوا دانەرانە دەیانپەرستن، کە برۆیان بە پۆژی دواپی نیە، تەکا کردنیان لە
 لای خوا بە دەست نیە، بۆ هیچ کەس، مەگەر کەسێک کە شایەدیی بدات بە هەق،
 کەسێک خوا بە یەک بگرێ و، بیپەرستی و فەرمانبەری بۆ بکات، لە پووی زانیاری و
 یەقینەوه.

یانی: عیساو عوزەیرو فریشتەکان، تەنیا تەکا بۆ ئەوانە دەکەن، کە ئەهلی
 ئیمانن.

۲- (وَلَا تَمْلِكُ الْأَلْهَةُ الَّتِي يَدْعُوهَا الْمُشْرِكُونَ وَيَعْبُدُونَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ، الشَّافِعَةُ: إِلَّا عِيسَى وَغَزِيرَ وَذَوُوهِمَا، وَالْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ شَهِدُوا بِالْحَقِّ، فَأَقْرَأُوا بِهِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ حَقِيقَةَ مَا شَهِدُوا بِهِ)، واتە:
 ئەو پەرستراوانەکی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەیانپەرستن و لیان دەپارێنەوه، تەکا کردنیان
 بە دەست نیە، جگە لە عیساو عوزەیرو ئەوانەکی وەک ئەوان و، فریشتەکان، ئەوانەکی
 شایەدییان داوه بە هەق و، دانیان پێدا ناوه، زانیویشیانە، واتە: ئەوهی کە شایەدییان

پیداوه، زانیاری و دلیلیان له باره‌ی چیه‌یه‌وه هه‌بووه، که‌واته: په‌ستراوه‌کانی دیکه، چ په‌یکه‌رو دارو به‌رد بووبن، چ شه‌یتان و مروّف بووبن، هه‌رچی بووبن، که ئه‌و شایه‌دییدانه به‌هه‌قه‌یان نه‌بووه، ئه‌وانه توانای تکارکردنیان نیه.

که ده‌فه‌رموێ: ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، ده‌لێ: (الشَّهَادَةُ بِالْحَقِّ: الإقرار بتوحيد الله)، بریتیه له دانپێنان به‌یه‌کتایی خوادا ﷻ، که ده‌شفه‌رموێ: ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، واته: (وَيَعْلَمُونَ حَقِيقَةَ تَوْحِيدِهِ)، واته: له‌پرووی زانیاری و به‌رچاو روونی‌هه‌وه ئه‌و شایه‌دییه‌ ده‌ده‌ن و، چیه‌تی ئه‌و یه‌کتاییه‌ی خوا ده‌زانن.

ئهمه ده‌شوبه‌یتته ئه‌و ئایه‌ته‌ی له‌سووره‌تی (النّجم) دا هاته‌وه: ﴿وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾، واته: زۆر فریشته هه‌ن له ئاسمانه‌کاندا، تکارکردنی ئه‌وان هه‌یج سوودیکی نیه، مه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا موّله‌ت ده‌دا، بو‌هه‌ر که‌سیک که‌یه‌وێ و، پازیش بێ (شه‌فاعه‌ت و تکای بو‌بکری).

۹- ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾، ئه‌گه‌ر لیان بپرسی: کێ ئه‌وانی هه‌یناوه‌ته‌ دی، کێ دروستی کردوون؟ ئهمه‌ پرسیارکردنی چه‌سپاندنه، لی‌ره‌دا پرووی دواندن له‌په‌یغه‌مبه‌ره ﷺ، یاخود له‌که‌سیکی دیارییکراو نیه.

۱۰- ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، ئه‌گه‌ر لیان بپرسی کێ ئه‌وانی دروستکردوه؟، زۆر به‌جه‌خت‌کردنه‌وه‌وه ده‌لێن: خوا ﷻ.

۱۱- ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، که‌واته: به‌ره‌و کوێ لا ده‌درین؟ یاخود: چۆن لا ده‌درین؟ (أَنَّى: إِسْمٌ اسْتِفْهَامٌ عَلَى الْمَكَانِ، فَمَحَلُّهُ نَصْبٌ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ، أَي: إِلَى أَيْ مَكَانٍ يُصْرَفُونَ؟!)، به‌ره‌و چ شوێنیک لا ده‌درین؟ یاخود چۆن چۆنی لاده‌درین، واته: له‌په‌رستنی خوا، بو‌په‌رستنی غه‌یری خوا لاده‌درین، له‌حالیکدا که‌خوا به‌ده‌یه‌ینه‌ریان‌ه‌و، خوا په‌روه‌ردگاره‌و مشوورخو‌یانه، ﴿يُؤْفَكُونَ﴾: (أَفَكُهُ عَنْ كَذَا، يَأْفِكُهُ أَي: صَرَفَهُ عَنْهُ)، واته: لایدا له‌و شته‌.

مه سه له ی چواره م و کوتایی:

خوایا ښاغلی سکاډاری پیڅه مبهه که یه تی ښاغلی، له چنگ گه له که ی که بپروا ناهینن، نه ویش فهرمانی پیده کات، به پوو لی وه رگی پریان و پشتگوی خستیان، تاگو کاتی خویان دی:

خوایا ده فهرموئ: ﴿وَقِيلَ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۸۸﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾

شیکردنه وهی ئه م دوو ثایه ته، له سی برکه دا:

(۱) ﴿وَقِيلَ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، گوتراوه که یشی: ئه ی پهر وه ردگارم! نه وانه کومه لیکن بپروا ناهینن، خوین تراویشه ته وه: ﴿وَقِيلَ﴾، که بیگومان راناوه که ی بو پیڅه مبهه ښاغلی ده چیت ته وه، نجا نه گهر ﴿وَقِيلَ﴾ بی:

أ- نجا نه گهر ﴿وَقِيلَ﴾ بی: ﴿قِيلَ﴾، واته: قسه، ﴿الْقِيلُ: مَصْدَرُ قَالَ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ اسْمٌ مُرَادٌ بِهِ الْمَفْعُولُ، أَيْ: الْمَقُولُ، مِثْلُ الذَّبْحِ مَعْنَى مَذْبُوحٍ، وَالْمَعْنَى: مَقُولُهُ، وَالضَّمِيرُ الْمُضَافُ إِلَيْهِ (قِيلَ)، ضَمِيرُ الرَّسُولِ ښاغلی بِقَرِينَةِ السِّيَاقِ﴾، وشه ی ﴿قِيلَ﴾ چا وگی ﴿قَالَ﴾ یه، ناو یکه مه به ست پتی: به رکار ﴿مَفْعُولُ بِهِ﴾ ه، واته: گوتراوه که ی، وهك ﴿ذَبْحٍ﴾ به مانای ﴿مَذْبُوحٍ﴾، واته: سه رپروا، که واته: که ده فهرموئ: ﴿وَقِيلَ﴾، واته: گوتراوه که ی پیڅه مبهه ښاغلی راناوه که ش له ﴿قِيلَ﴾ دا، ده چیت ته وه بو پیڅه مبهه ښاغلی، که به پی سیاق دپاره.

واته: گوتراوی پیڅه مبهه ښاغلی، قسه که ی پیڅه مبهه ښاغلی، که چی فهرموو؟ ﴿يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئه ی پهر وه ردگارم! نه وانه کومه لیکن بپروا ناهینن، نه مه سکاډاردنی پیڅه مبهه ښاغلی بوو، له چنگ قه ومه که لله په ق و بی پروایه که ی.

ب- به لام نه گهر ﴿قِيلَ﴾ بی، له حاله تی به رکار ﴿مَفْعُولُ بِهِ﴾ دا ده بی و، نه و کاته ش ده گپر دیت ته وه بو سه ر پسته ی پیشی، که ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾، ئایا پریان وایه که ئیمه قسه ی په نهانی نه وان و چپه چپی نه وان نابیستین؟

لیږه ش ده فهرمووی: (وَقِيلَهُ) واته: ههم چیه و قسه ی په نهانی ته وان ده بیستین، (وَقِيلَهُ) ههم قسه ی پیڅه مبه ریش ﷺ ده بیستین، که سکالای کرد بو لای خوا ﷻ له ده ست قه ومه که ی، فهرمووی: ته ی په روه ردگارم! ته وانه کو مه لیکن پروا نه یین.

شاره زایانی ریزمانی عه رهبی، ده لین: (قِيلَهُ) چاوگه و (نُصِبَ عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ أَي: يَسْمَعُ وَيَعْلَمُ، قَوْلُهُ: ﴿يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾) یانی: (قِيلَهُ) مه نصوبه وه ک بهرکاری ره ها، یانی: خوا قسه که ی ده بیستی و ده زانی: (یا ربّ...، به لام ته گهر (قِيلَهُ) بی، ده چیت هوه بو: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ واته: (وَعِنْدَهُ عِلْمٌ قِيلَهُ)، هه روه ها زانیاریشی هیه، خوا ﷻ به فهرمایشته که ی پیڅه مبه ر ﷻ که سکالای له ده ست گه له که ی کرده.

هه لبه ته پیڅه مبه ران (عليهم صلاة والسلام) له چند شوینیکی قورئاندا، لیان گیدراوه ته وه که سکالایان کرده بو لای خوا ﷻ، بو وینه:

۱- له سوږه تی (الفرقان) دا: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ واته: پیڅه مبه ر ﷻ فهرمووی: ته ی په روه ردگارم! کو مه له که م، خه لکه که م، ته م قورئانه یان واز لی هیئا.

۲- هه روه ها له سوږه تی (نوح) دا، نوح ﷺ، سکالای بو لای خوا کرده: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾﴾، نوح ﷺ چند سکالایه ک ده کات بو لای خوا ﷻ.

۳- هه روه ها له سوږه تی (الدخان) دا: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ تُجْرِمُونَ﴾ مووسا ﷺ، له په روه ردگاری پارایه وه، ته وانه کو مه لیکی تاوانبارو خراپه کارن.

که واته: ته مه ش سکالای پیڅه مبه ری خاتمه ﷻ، له ده ست گه له که لله ره ق و سه رکیشه که ی.

۲- ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ﴾، چاوپوښیيان لی بکه، یاخود پرویان لیوه رگیره و بللی: سہلام، خویندراویشہ ته وه: (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ)، واته: به شیوه ی دواندن له مه ودوا لیوه ده زانن، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: دوا ی ته وه ی ئایه ته کانی فه رمان کردن، به جهنگ و جیهاد هاتوونه خوار ی، ته مه نه سخ بوته وه، چونکه خوا ﷺ فه رمان به پیغمبر ﷺ ده کات: پرویان لیوه رگیره، یاخود چاوپوښیيان لی بکه، له مافی خو ت، که به بی نه زاکه ت ده تدوین و تومته ت بو هه لده به ستن، قسه ی خراپت له به رانه ردا ده کهن، له هه قی خو ت چاوپوښیيان لی بکه و، بللی: سہلام، وه ک زانایان گوتوو یانه: (سَلَامٌ مُّوَادَعَةٍ وَمُتَارَكَةٍ)، سہلام کردنی خوا حافیزی و وازلیه یتان، نه ک سہلام کردنی بللی: ناشتی و سہلامه یتان له سه ر بی.

۳- ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مه ودوا ده زانن، خوینراوه ته وه ش: (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) ته وه ش شیوازی ئاوردانه وه (التفات) ه، یانی: له مه ودوا ده زانن ته ی بیروایه کان! تووشی چ سزایه ک ده بن.

گوتمان: هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ته مه ئایه ته نه سخ بوته وه، دوا ی ته وه ی ئایه ته کانی فه رمان کردن به جهنگ هاتوونه خوار ی.

به لام وانیه، هه رچه نده نه ک هه ر لی ره، له زور شوینی دیکه ش دا، هه موو ته و ئایه تانه ی فه رمان ده کهن به چاوپوښییکردن و پرو لیوه رگیران و پشتگو ی خستن، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: هه موو ته وانه نه سخ بوونه وه، به لام بیگومان ته و بوچوونه راست نیه، چونکه:

أ- جاری له قورئانی مه ککه یدا، ئایه تی نه سخ کراوه هه ر ناگونجی هه بی.

ب- پیغمبر ی خوا ﷺ له مه دینه ش کاتی قسه ی ناشایسته ی هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، یاخود هی جووله که کان، به لکو جاری وا هه یه هی مسولمانانی دل نه خوشیشی ده بیست، هه ر لاملی تیده کردن و پشتگو یی ده خستن.

ج- ئەو یەکیکە لە ڕەوشتە بەرزەکانی پیغمبەر ﷺ، کە خوا ﷻا فەرمانی پیکردووە، خۆیان پێ برازیڤتەووەو شتێکی چەسپاووە، حوکمی شەریعی کاتی نیە، کە بگونجی نەسخی بەسەردا بێ، هەرچەندە لە هەموو قورئان دا یەك حوکمی تێدانیە، نەسخ کراڤتەووە، بەو واتایە کە کاری پێ نەکری.

نجا (محمد أمين الشنقيطي)، لە تەفسیرەکە ی خۆی: (أضواء البيان) دا، دەلی: باسکردنی نەسخ لێرەدا، هیچ پێی تێناچێ، چونکە جەنگ کردن لە شوڤنێک دایە، کە پێویستە جەنگی تێدا بکری و، لە شوڤنێکیش دا کە پێویست بێ، بە ڕەوشتی جوان و لێبوردەیی و سینگ فراوانی و، چاوپۆشی مامەلە بکری، ئەویش لە شوڤنی خۆی دا، وەك لە تەفسیرەکەیدا^(۱) گوتوویەتی، زانایانی دیکەش لەو بارەووە هەمان قسەیان کردووە.

کەواتە: لە کۆتایی ئەم سوورەتەدا، خوا ﷻا ڕایدەگەیەنێ، کە ئاگاداری ئەو قسەییە پیغمبەرە ﷺ، کە سکالای بۆ لای پەرورەدگاری کردووە: پەرورەدگارم! ئەوانە کۆمەڵێکن بپروا ناهێنن، خوای پەرورەدگاریش پێی دەفەرموێ: ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾، ڕوویان لێوەرگیرەو، چاوپۆشیان لێ بکە، لە هەقی خۆت، ﴿وَقُلْ سَلَامٌ﴾، پێشیان بلی: سەلام، خواتان لەگەڵ، مادام هەر بپروا ناهێنن و لەگەڵیاندا گەشتووێ بەست، کاتی خۆیان لەگەڵ بە فیرۆ مەدە.

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، لە مەودوا دەزانن، یاخود پێیان بلی: سەلامتان لێ بێ، (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ)، لە مەودوا تێو دەزانن، یانی: ئەو هەمووی فەرماشتی پیغمبەرە ﷺ، دیارە لە حالێکی وادا، کە ئێنسان لەگەڵ کەسانێکدا کە کەللە ڕەقن و، نەسەلمێنن و هیچیان لێ هەلناکری، دەگاتە بنەست، هیچ چاری نیە، مەگەر بلی: خوا حافیزتان بێ و، چی دیکە کاتی خۆیان لەگەڵدا بە فیرۆ نەدات.

لېرەدا دېنە كۆتايى تەفسىرى سوۋەتەن (الزخرف)، لە خۋاي پەرۋەردگار داۋاكارىن، كە بە لوتف و كەرەمى خۆي، عەقلمان ھۆشيارترو، دلمان بېدارترو بىكات، بۆ باشتر لى تىگەيشتنى فەرمايشتەكەي و، چاكتى تىدا يىگەيشتنى، بە ھۆي يىۋە پابەندبوون و بەرجەستە كەرنىۋە، چ ئەۋەي لە ژيانى تاكىيمان دا دەكرى، چ ئەۋەي لە ژيانى خىزانىي و، چ لە ژيانى كۆمەلەيەتسى و، چ لە ژيانى سىياسىيمانداو، يارمەتيمان بدات، ئەم قورئانە خۇمانى پى بۆيىنەۋەو، دەۋرۋبەرمانى پى بۆيىنەۋەو، خۇمانى پى پاك و چاك بىكەين، دەۋرۋبەرمان پى پاك و چاك بىكەين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوهورۆك

- پيشه كى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵.....
 بەرچاۋ پوونىيە كى گرنگ ۱۰.....
 لەبارەى ئەم تەفسىرە ۋە ۱۰.....
 پيشه كى ئەم بەرگە ۱۲.....

تەفسىرى سوۋرە تى فصلت

- دەستپىك ۱۷.....
 پىناسەى سوۋرە تى (فصلت) ۋە بابە تەكانى ۱۷.....
 يەكەم: ناۋى: ۱۷.....
 دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى: ۱۸.....
 سىيەم: رىزبەندىي لە موصحف و دابەزىندا: ۱۸.....
 چوارەم: ژمارەى ئايە تەكانى: ۱۸.....
 پىنجەم: نيوهورۆكى: ۱۹.....
 شەشەم: تايە تەندىيەكانى: ۱۹.....
 حەۋتەم: دابە شىكرەنى ئايە تەكان بۆ چەند دەرسىك: ۲۱.....
دەرسى يەكەم ۲۳.....
 پىناسەى ئەم دەرسە ۲۵.....
 ماناى دەقاۋ دەقى ئايە تەكان ۲۶.....
 شىكرەنەۋەى ھەندى لە وشەكان ۲۷.....
 ماناى گشتىي ئايە تەكان ۳۰.....
 ھۆى ھاتتە خوارەۋەى ئايە تەكان ۳۹.....
 مەسەلە گرنگەكان ۴۴.....
 پىناسەى قورئان بە نۆ سىفە تى سەرەكىي ۵۲.....

- ۷۴..... كورته باسېك له باره ى دروستبوونى گهردوونهوه
- ۹۱..... **دهرسى دووهم**
- ۹۳..... پېناسه ى ئهم دهرسه
- ۹۴..... ماناى دهقاو دهقى ئايهتهكان
- ۹۵..... شيكردنهوه ى ههنديك له وشهكان
- ۹۷..... ماناى گشتى ئايهتهكان
- ۱۰۴..... مهسهله گرنگهكان
- ۱۲۵..... **دهرسى سېيهم**
- ۱۲۷..... پېناسه ى ئهم دهرسه
- ۱۲۸..... ماناى دهقاو دهقى ئايهتهكان
- ۱۳۰..... شيكردنهوه ى ههنديك له وشهكان
- ۱۳۲..... ماناى گشتى ئايهتهكان
- ۱۴۰..... مهسهله گرنگهكان
- ۱۴۷..... كورته باسېك له باره ى شايهديى لهسهر درانى مروقهوه له قيامهت دا
- ۱۶۷..... **دهرسى چوارهم**
- ۱۶۹..... پېناسه ى ئهم دهرسه
- ۱۷۰..... ماناى دهقاو دهقى ئايهتهكان
- ۱۷۱..... شيكردنهوه ى ههنديك له وشهكان
- ۱۷۳..... ماناى گشتى ئايهتهكان
- ۱۷۹..... مهسهله گرنگهكان
- ۱۸۶..... كورته باسېك له باره ى هاوهلېتېي فرېشتان بۆ پرواداران و، شهيتانهكان بۆ يېبروايان
- ۲۰۲..... كورته باسېك له باره ى خهسلهته بنهپهتييهكانى بانگهوازكارانهوه
- ۲۴۵..... **دهرسى پېنجهم**
- ۲۴۷..... پېناسه ى ئهم دهرسه
- ۲۴۸..... ماناى دهقاو دهقى ئايهتهكان
- ۲۴۹..... شيكردنهوه ى ههنديك له وشهكان
- ۲۵۱..... ماناى گشتى ئايهتهكان

- ۲۵۶..... مەسەلە گۈزگەكان
- ۲۷۳..... **دەرسى شەشەم**
- ۲۷۵..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۲۷۶..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۷۷..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۲۸۰..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۲۹۰..... مەسەلە گۈزگەكان
- كورتە باسېك لە بارەى دەرکەۋتتى بەردەۋامى نېشانەكانى خواۋە ﷺ لە ئاسۋيەكان و
- ۳۰۶..... لە خودى مروققانىشدا:

تەفسىرى سورەتى الشورى

- ۳۱۵..... دەستېيك
- ۳۱۵..... نېۋەرۆكى سوورەتى (الشورى) و بابەتەكانى
- ۳۱۵..... يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:
- ۳۱۵..... دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:
- ۳۱۶..... سېيەم: رېزبەندىي لە موصحف و دابەزىنى دا:
- ۳۱۷..... چۈارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۳۱۷..... پېئجەم: نېۋەرۆكى:
- ۳۱۸..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۳۲۰..... ھەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسېك:
- ۳۲۳..... **دەرسى يەكەم**
- ۳۲۵..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۳۲۶..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۳۲۸..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۲۹..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۳۳۶..... مەسەلە گۈزگەكان

- کورته باسیک له چوار سه رنج دا له باره ی خواو په یوه نډیه وه له گه ل دروستکراوه کانی
 ۳۴۲..... دا
- کورته باسیک له باره ی به پاکگرتنی خواوه، له ویچوونی به دروستکراوه کان
 ۳۶۹.....
- کورته باسیک له باره ی بژیودانی خواو زۆرو که مکړنیه وه
 ۳۷۸.....
- ده رسی دووهم**
 ۳۹۳.....
- پیناسه ی ئه م ده رسه
 ۳۹۵.....
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۳۹۶.....
- شیکردنه وه ی هه نډیک له وشه کان
 ۳۹۸.....
- مانای گشتی ئایه ته کان
 ۴۰۰.....
- مه سه له گرنگه کان
 ۴۱۳.....
- ده رسی سییه م**
 ۴۴۳.....
- پیناسه ی ئه م ده رسه
 ۴۴۵.....
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۴۴۶.....
- شیکردنه وه ی هه نډیک له وشه کان
 ۴۴۷.....
- مانای گشتی ئایه ته کان
 ۴۵۰.....
- مه سه له گرنگه کان
 ۴۵۶.....
- کورته باسیک له باره ی مانای ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ هه: ۵۵
 ۴۶۸.....
- ده رسی چواره م**
 ۴۷۷.....
- پیناسه ی ئه م ده رسه
 ۴۷۹.....
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۴۸۰.....
- شیکردنه وه ی هه نډیک له وشه کان
 ۴۸۱.....
- مانای گشتی ئایه ته کان
 ۴۸۳.....
- مه سه له گرنگه کان
 ۴۹۵.....
- روونکردنه وه یه ک له سه ر هه بوونی پیرو (دابه) له ئاسمان دا
 ۵۰۸.....
- ده رسی پینجه م**
 ۵۱۷.....
- پیناسه ی ئه م ده رسه
 ۵۱۹.....
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۵۲۰.....

- ۵۲۲.....شیکردنهوهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ۵۲۴.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۳۶.....مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۵۴۸.....کورت‌ه‌ باسی‌ک له باره‌ی راویژه‌وه:
- ۵۶۹.....**ده‌رسی شه‌شه‌م**
- ۵۷۱.....پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۵۷۳.....مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۵۷۴.....شیکردنهوهی وشه‌کان
- ۵۷۷.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۸۳.....مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۵۹۵.....کورت‌ه‌ باسی‌ک له باره‌ی فه‌رمایشتکردنی خواوه
- ۶۰۷.....کورت‌ه‌ باسی‌ک له باره‌ی فه‌رمایشتکردنی خوا ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾

ته‌فسیری سووره‌تی الزخرف

- ۶۱۵.....پێناسه‌ی سووره‌تی (الزخرف) و باب‌ه‌ته‌کانی
- ۶۱۵.....(۱)- ناوی ئەم سووره‌ته:
- ۶۱۵.....(۲)- شوێنی دابه‌زینی:
- ۶۱۶.....(۳)- ریزبهنیدی له مو‌صح‌ه‌ف و ها‌ته‌ خواردا:
- ۶۱۶.....(۴)- ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
- ۶۱۶.....(۵)- نیوهرۆکی:
- ۶۱۸.....حه‌وته‌م: تاییه‌مه‌ندیه‌کانی:
- ۶۲۱.....هه‌شته‌م: دابه‌ش کردنی ئایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند ده‌رسی‌ک:
- ۶۲۵.....**ده‌رسی یه‌که‌م**
- ۶۲۷.....پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۶۲۹.....مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۶۳۰.....شیکردنهوهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ۶۳۳.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

- ۶۳۹..... مه‌سه‌له گرنگه‌كان
- ۶۴۵..... كورته باسیك له باره‌ی عه‌په‌یی بوونی قورئانه‌وه
- ۶۶۷..... **ده‌رسی دووهم**
- ۶۶۹..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۶۷۰..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
- ۶۷۱..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌كان
- ۶۷۴..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
- ۶۸۱..... مه‌سه‌له گرنگه‌كان
- ۷۰۱..... كورته باسیك له باره‌ی ناره‌وایی شوینكه‌وتنی کویرانه‌ی پیشینه‌وه:
- ۷۰۹..... **ده‌رسی سییه‌م**
- ۷۱۱..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۷۱۳..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
- ۷۱۵..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌كان
- ۷۱۸..... هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌كان
- ۷۱۹..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
- ۷۲۹..... مه‌سه‌له گرنگه‌كان
- ۷۴۶..... شه‌ش كورته سه‌رنج له‌باره‌ی دنیا و دوا‌پۆژه‌وه
- ۷۶۳..... **ده‌رسی چواره‌م**
- ۷۶۵..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۷۶۶..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
- ۷۶۷..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌كان
- ۷۷۱..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
- ۷۷۷..... مه‌سه‌له گرنگه‌كان
- ۷۹۳..... **ده‌رسی پینجه‌م**
- ۷۹۵..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۷۹۶..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
- ۷۹۷..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌كان

- ۷۹۸..... ھۆي ھاتنە خوارەوھى ئايەتە كان
- ۸۰۰..... ماناي گشتىي ئايەتە كان
- ۸۰۴..... مەسەلە گىرنگە كان
- ۸۱۰..... ھەندىك وردە كارىي ماناي (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا)
- ۸۲۳..... **دەرسى شەشەم**
- ۸۲۵..... پىناسەي ئەم دەرسە
- ۸۲۶..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتە كان
- ۸۲۷..... شىكردنەوھى ھەندىك لە وشە كان
- ۸۲۹..... ماناي گشتىي ئايەتە كان
- ۸۳۶..... مەسەلە گىرنگە كان
- ۸۵۱..... ناز و نىعمەتە كانى بەھەشت و سەرنجىك لە سەر قىسەيەكى پازىي
- ۸۵۹..... **دەرسى ھەوتەم**
- ۸۶۱..... پىناسەي ئەم دەرسە
- ۸۶۲..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتە كان
- ۸۶۳..... شىكردنەوھى ھەندىك لە وشە كان
- ۸۶۶..... ماناي گشتىي ئايەتە كان
- ۸۷۶..... مەسەلە گىرنگە كان

